Griechisch-Deutsches

Wörterbuch

zu

Sophokles.

Kritisches Verzeichniss sämmtlicher Stellen der Tragödien und Fragmente

nebst

Erklärung der schwierigern Stellen.

Von

Dr. Heinrich Ebeling,

Oberlehrer.

Leipzig.

Hahn'sche Verlags-Buchhandlung.

Griechisch-Deutsches

Wörterbuch

zu

Sophokles.

Kritisches Verzeichniss sämmtlicher Stellen der Tragödien und Fragmente

nebst

Erklärung der schwierigern Stellen.

Von

Dr. Heinrich Ebeling,

Oberlehrer an der Ritter- und Domschule zu Reval.

Leipzig.

Hahn'sche Verlags-Buchhandlung.

1869.

Der Ehstländischen

Ritter- und Domschule zu Reval

bei der

Jubelfeier

ihres

550järigen Bestehens

gewidmet

von

H. Ebeling.

Vorwort.

Der Zweck des vorliegenden Wörterbuchs ist, den Sprachschatz des Sophokles kritisch gesichtet und lexikalisch übersichtlich geordnet darzulegen, und so ein zweckmässiges Hilfsmittel zum Studium dieses Dichters zu bieten. Neben Kürze und Präcision in Form und Ausdruck wurde möglichste Vollständigkeit erstrebt: deshalb sind bei jedem Worte (ausser bei einzelnen Partikeln und Pronominen, wo nur für einige Stücke vollständig) sämmtliche Stellen angefürt, jedoch nur soweit ausgeschrieben, als dieselben Eigentümliches bieten; stimmen sie mit den schon angefürten, so genügte das Citat nach Brunck'schen Verszalen; weniger vollständig ausgeschrieben sind die nach Dindorf citirten Fragmente. Die schwierigern Stellen sind übersetzt und soviel der Umfang und die nächste Bestimmung der Arbeit erlaubte, erklärt; zu Stellen, an welchen die neuern Herausgeber, besonders Df Ox(onii 1860), Lips(iae 1868), N(auck), Wf (Wolff), Wdr (Wunder) eingehendere Erklärungen, Parallelstellen oder kritische Erörterungen boten, ist auf deren Commentare verwiesen. Der Kritik gerecht zu werden, ist one eigne kritische Ausgabe ser schwer: um jedoch hier nicht leicht etwas vermissen zu lassen, sind die bessern neuern Vermutungen mit Andeutung des Urhebers alle aufgefürt; so freilich auch manche, welche kaum je eine Stelle im Texte finden werden ( ). Von einzelnen oder allen Herausgebern beanstandete Verse sind eingeklammert [ ]. Zu eingehenderer Darlegung des Sophokles eigentümlichen Wortvorrats sind nicht nur die gleichzeitigen Schriftsteller verglichen, sondern es ist auch versucht, anzugeben, welche Worte S. zuerst *(Z)*, in neuer Bedeutung oder allein *(S)* gebraucht hat, welche sich erst *sp(ät)* wiederfinden und welche die *Lex(ikographen)* notirt haben. Berichtigungen der hier fast unvermeidlichen mannigfachen Versehen und andere Bemerkungen (auch zu seinem Homerwörterbuche) wird der Verf. (durch die Verlagshandlung oder direct) mit Dank entgegennemen und soweit irgend möglich benutzen.

Eine kurze aber gleichfalls möglichst vollständige Zusammenstellung der sophokleischen Grammatik soll später folgen.

Ausfürlichere Erörterungen sowie gehäuftere Citate verbot der geringe Umfang, welchen das Buch mit Rücksicht auf die Schule nicht überschreiten durfte. Denn auch für Schüler wird dasselbe ein praktisches Hilfsmittel zur Vorbereitung bieten: wärend der Denkträgheit durchaus nicht durch überall fertige Uebersetzungen Vorschub geleistet wird, gewinnt der fleissige Schüler durch den Gebrauch eines solchen Wörterbuchs einen vollständigen Ueberblick über den Sprachgebrauch eines Schriftstellers, mit dessen Inhalt und Sprache er ebenso vertraut sein soll, wie mit Homer.

Reval, im Dezember 1868.

Abkürzungen.

Ausser den gewönlichen und den im Vorworte erwänten Abkürzungen bitten wir besonders folgende zu beachten: An. = Anapäst, Ch. = Chor, Tr. = Trimeter, E. Erkl. = Erklärer, Lyk. = Lykophron, Th. = Thukydides, Kr. = K. W. Krüger, Gramm. u. Dial., Heims(oeth), Mein(eke), Sft (Seyffert), Bgk (Bergk). Hinter den einfachen Verben sind sämmtliche bei Soph. vorkommende Zusammensetzungen dieser Verben mit Praep. angegeben.

A.

ἆ, ha! *bez. Unwillen:* ἆ, *μὴ κόλαζε, πρέσβυ* O. 1147. ἆ, *μηδαμῶς* Ph. 1300. — **ἀᾶ, ἀᾶ** Ph. 732, 739 *bez. Schmerz,* ach! weh!

ἁ, dor. st. ἡ; ἅ = ἥ, ᾇ = ᾗ; ἃ δή (= ἅ τε) A. 1043 *Erkl.*, ebensowie, *s.* ὅς. — *ἄσας· βλάψας, ἔβλαψας* Σ. *Τρωίλῳ Hes.* fr. 554.

Ἄβαι: *ἐς τὸν Ἄβαῖσι ναὸν* O. 900 ch. (*Ἄβαισι* Lob. Ai. p. 352), *St. in Phokis am Kephisos mit sehr altem Apollotempel, v. Hdt.* 8, 33. ᾰ. — *ἀ-βάρβαρον,* s. *ἀβόρβορον S.*

ἄ-βᾰτος, unzugänglich, unwegsam *ἄβατον εἰς ὄρος* O. 719; nicht zu betreten, verboten *v. heil. Orten ἀβάτων ἀποβάς* OC. 167 ch., *τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα* 675 ch. *vom Haine* (*Lorbeer* Elmsl.) *des Bakchos; ἕρπειν ἐς τἄβατα* fr. 109.

ἀ-βλᾰβής, unversehrt O. 229; unschädlich *ἀβλαβεῖ βίῳ* E. 650. — *ἄ-βολον ἵππον* fr. 363. — *ἀ-βόρβορον,* schmutzlos fr. 336 *Elmsl.* — *ἀβός, dor. f. ἡβός* OC. 702 ch. *Df,* jugendkräftig. *Z.*

ἀ-βουλία, Unbesonnenheit, Torheit Ant. 1242, *ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν* E. 398 = 429; *von*

ἄ-βουλος, ratlos, unbedachtsam, töricht *ἀνήρ* Ant. 1026, E. 964, *πατρός* Ant. 546, *πόλιν* OC. 940, *στάσιν γλώσσης* O. 634; — *τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον* T. 140, nicht sorgend, unbekümmert.

ἁβρός, 3. *üppig,* reizend *ἁβρά* T. 523 ch. ᾱ.

ἀ-βρότων *ἐπέων* Ant. 1134 *Turnb. st. ἀμβρ.*, unsterblich, göttlich, gotterfüllt.

ἁβρύνεται (*καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν*) OC. 1339 ist üppig, übermütig, *κοσμεῖται Hes.* — *ἄ-βρωτος* (*ἀβρὼς Cob. Mnem.* 8 p. 244)· *ὁ νῆστις παρὰ* Σ., *καὶ ἀβρωσία· ἡ ἀσιτία* Poll. 6, 39. fr. 796. — *ἀγάζεις· θρασύνεις* fr. 797. ᾰ.

ἀγαθός, gut, edel, *πιστὸς ἡμῖν κἀγαθός* T. 541, *σοφὸς - κἀγ.* Ph. 119 tapfer, *παλαιὸς κἀγ.* 421, *δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν* 1050, *δίκαιον κἀγ. παραστάτην* Ant. 671, *ἀνδρῶν ἀγ.* Ph. 718 ch., *ἐλπίδα τὰν ἀγαθάν* T. 125 ch. fr. 105, 649. — *Subst. οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν* E. 1082, *τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει* Ph. 456; *N. s. τἀγαθόν* A. 964, *ἀγαθὰ δόμοις* O. 934. — Tüchtig, trefflich an *γνώμην* O. 687 *κεδνός Heims. ἀνδρὶ — τῷ πάντ' ἀγαθῷ* A. 1415 an.; *ironisch* Ph. 873, Ant. 31, *τοῦτο τἀγαθὸν* 275 = Unheil. Vgl. *ἀμείνων, κρείσσων, λῴων, ἄριστος, κράτιστος, λῷστος.* ᾰ ᾰ

ἀγα-κλειτὸν *Ἡρακλέους-πάθος* Tr. 854 ch. (*Ζηνὸς κέλωρ' Df*), hochberühmt. Z.

ἄγᾰλ-μα (*πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται*), Stolz, Freude Ant. 1116 ch. 704 *τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις ἄγαλμα μεῖζον = τί γὰρ ἄ. τέκν. μ.* (*τῆς*) *εὐ. π. θ. Jacob, Wf., τί γὰρ τ. μ. εὐκλείας ἄγ.* (Rumesfreude, cf. A. 465 *εὐκλείας στέφανος*) *ἢ πατὴρ θάλλων* Erf. Dind. *Ell.* — 2) Götterbilder, Statuen *δαιμόνων | ἀγάλμαθ' ἱερά* O. 1379 *nach Zon.* p. 29 *ξόανα, ἀνδριάντες.* ᾰ ᾰ

παῖς **Ἀγαμεμνονίδας** E. 182 ch. *N.* Orest, *vgl.* α 30.

Ἀγα-μέμνων, *ονος* E. 2, 124 ch., 695, 1355, A. 1224, *Ἀγάμεμνον* Ph. 794. *Schlachtet als Griechenführer* (E. 483) *zu Aulis seine T.* (531 ff. 572 ff.); *streitet mit Teukros über Aias' Beerdigung* A. 1224 ff., *wird ermordet* E. 95. 125 *u.* 445 *von Klytaimnestra, der er* 417 *im Traume erscheint, verstümmelt. Sein Grabmal ert* 893 Orestes (*Ἀγαμέμνονος παῖ* 2, *v.* 1355) *mit Grabesspenden* 51. — *ἀ-γάμητος Lob. Phryn.* p. 514 *st. -ετος* fr. 798 Lex. =

ἄ-γᾰμος, unverheiratet, unvermält Ant. 867 ch. O. 1502; ἄγαμον γάμον O. 1214 ch., eine Ehe, die keine Ehe war (sondern Blutschande), *schol.* κακόγαμος Unglücksehe = E. Hel. 690.

ἄγᾱν (-ᾱν v. A. 592, O. 439, T. 1182), zu sehr, gar zu sehr. *Mit Verben:* E. 255, 884, T. 89, 1182, A. 592, 942, O. 22, Ant. 711; ἄγαν γε A. 589 = Ant. 573 (OC. 1696 m , O. 439 γε *falsch*); *in Antworten mit zu erg. V.* A. 983, T. 896 nur zu sehr, allerdings sehr. — *Mit Adj.:* allzu πόλλ' ἄγαν viel zu viel E. 622, O. 767; — 439, A. 354, 951 ch., Ant. 473, 735; ἄγαν οὕτω χρόνῳ τοσῷδε, nach gar zu langer Zeit Ph. 598. — *Mit Adv.:* O. 914, OC. 1264, 1695. — *Als Adj. mit Art.:* ἥ τ' ἄγαν σίγη Ant. 1251, 1256. — ἀγάσματα· σεβάσματα fr. 799 Lex.

ἀγγελία, Nachricht τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ | ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον E. 170 m.; *mit obj. G.* ἀνδρός A. 224 m. *von*

ἀγγέλλω, melde, verkünde. 1) *Mit Acc.* E. 41, ἀγγείλας τάδε T. 190, OC. 1429, κείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν 303 A. 567, *u. Inf.* 1226, *u. Part.* Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον λελοιπότα, dass O. das L. verlassen E. 1343, 1452; — ἤγγειλας - ὡς τεθνηκότα E. 1341, O. 955; *daher pass.* ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται T. 73. — *Acc. zu ergänzen:* εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι O. 604, OC. 1511. — 2) Ὀρέστου - πέρι E. 1111; — ὁθούνεκα τέθνηκ' Ὀρ. 47. ὅτι - ἐτισάμην T. 1110. — *Med.* A. 1376 *Wf.* Τεύκρῳ - ἀγγέλλομαι | - εἶναι φίλος, ich erkläre dem T., dass ich sein Freund bin — (ἀπ, ἐπ, ἐξ, παραγγέλλω).

ἄγγελος, Bote ἀκούσας δ' ἀγγ. πάρειμί σοι | Ph. 564, T. 348, O. 116, A. 826; — ὑπ' ἀγγέλων T. 391, 180, A. 289; παρ' ἀγγ. O. 6; 305. — ἐς σὲ γὰρ πομπόν τε κἀὐτὸν ἄγγελον | ἥκω Ph. 500. — *Mit subj. Gen.* ἄγγελος Διὸς E. 149 m. *die Nachtigall als Botin des Frühlings.* — *Mit obj. Gen.* στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν Ant. 277. (Meldung, Botenruf T. 891, A. 289?)

ἄγγος, Gefäss: Krug, Aschenurne E. 1118, 1205 (= τεῦχος 1114. 1120, κύτος 1142, λέβης 1401, τύπωμα χαλκόπλευρον 54, χάλκος 758), ὀξηρόν fr. 293b. — T. 623 Kiste *mit dem Festgewande des Herakles*, κιβώτιον *sch.*

ἀγείρω, sammle, versammle στόλον ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας OC. 1306, E. 695.

ἀγελαίας ἐπὶ βοῦς A. 17 *sch.*, ρ 181, (von) der Heerde = ἐπὶ πανδήμους ἀγέλας βοῶν *Wf.* ἅ. *vgl.*

ἀγέλη, Heerde ἀγέλαις βουνόμοις O. 26; Schaar πτηνῶν A. 168 an. — ἀ-γενής fr. 105 [739].

ἀ-γένητος (γενέσθαι), ungeschehn Tr. 743.

ἀ-γέννητος (γεννάω), noch nicht geboren OC. 973. fr. 739 (Tr. 743). — Ohne Geschlecht, unedel Tr. 61.

κακῶν **ἄ-γευστος** αἰών Ant. 583 ch., der nicht gekostet, nicht erfahren hat, λέκτρων *Aisch.*

ἀγηλατέω (τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λαΐον *sch.*) vertreibe, verbanne den Fluch, den Fluchbeladenen O. 402.

παιδὶ-τοῦ πάλαι τ' **Ἀγήνορος** O. 268, S. des Poseidon u. der Libya, K. v. Sidon, V. des Kadmos, Apd. 2, 1, 4; 3, 1, 1. *Humboldt.* ἅ

ἀ-γήρατος, nicht alternd, ewig jung, grün φίτυμ' ἀ. OC. 698 ch. *N.*, *Olive;* =

ἀ-γήρῳ δὲ χρόνῳ Ant. 608 ch., nicht alternd, ewig, Poll. 2, 14.

ἁγίζω, weihe θεῷ βούθυτον ἑστίαν OC. 1495 ch. ᾰ.

ἀγ-καλουμένη T. 910, OC. 1376, *s. Df Lips. zu* E. 693, = ἀνακαλέω.

ἀγκύλη, Bogensehne χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν βέλεα O. 204 ch. — ἄγκυραι βίου (παῖδες) fr. 612.

ἀγκών, Ellnbogen, Arm Ant. 1237; Winkel, Bergschlucht (Gegend) ἑσπέρους ἀγκῶνας A. 805.

ἀγλαΐας ἀπόναιατο E. 211 ch. ἡδονῆς *sch.*, Glanz, Pracht, Siegesfreude. ᾱ.

ἀγλάϊσμα, Zier, Schmuck E. 908 *Orest's Locke.* ᾱ.

ἀγλαὰς — Θήβας O. 152 ch., stralend, herlich.

ἀγλα-ῶπι πεύκᾳ O. 214 ch., hellstralend, leuchtend. *S.*

ἄ-γλωσσος (κακόγλωσσος, βάρβαρος *sch.*), ohne Sprache, nicht griechisch redend, Barbar T. 1060 *N.*

ἁγνεία, Keuschheit, Reinheit, Unsträflichkeit λόγων O. 864 ch.

ἁγνίζω, reinige, sühne A. 655 *durch d. Tod*, Ant. 545 *Wf.*, *durch Bestattung*, fr. 119. ἀφ, καθαγνίζω.

ἀ-γνοέω, weiss nicht τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ T. 78 = Phoin. 707, τίν' ἀγνοεῖς; E. 1475 (weisst du nicht, wer ich bin?).

ἀ-γνοίᾱ, Unkenntniss: ὡς ἂν ἀ. προσῇ Ph. 129, damit man ihn nicht erkenne; ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀ. μ' ἔχει, sc. τούτων T. 350 *Nk.*, *verstehe nicht*, was du gesagt; ἥν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς

T. 419 *Df.*, die du ohne sie zu kennen siehst, *προςποιῇ ἀγνοεῖν sch.* (Betong: Passow, Lex., Matthiae, Gr.)

ἁγνός, lauter, rein *τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην* Ant. 889; *λουτρὸν* 1201; *φάος* E. 86 m., *θύματα* T. 287 (reinigend, Weihebad, Weihopfer); — *θεῶν ἁγνὸν σέβας* O. 830, Ai. Eum. 888, Eu. Med. 750, *weshalb Wakefield* (u. Df.) Ph. 1289 *ἁγνὸν Ζηνὸς ὑψίστου σέβας st. ἁγνοῦ geschr.; doch vgl. Sft. u. Ai. Hik.* 652 *Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ*, heilig; *χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν* OC. 38, ein Ort, den zu betreten, gottlos ist. — 2) Gesünt T. 258 *vom Morde des Iphitos* (OC. 1132 *D. Lips.*) — [*ἄγνυμι· πνεῦμα τοὐκ πρώρας ἀγῇ* Ph. 639.] *κατ* — [*ἀ-γνωμοσύνη*, Nichtwissen, Mangel an Einsicht: *μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην | εἰδότες ἔργων* T. 1266 an. Unverstand.] *ᾱ.*

ἀ-γνώμων (*ἀσύγγνωστος sch.*), ohne Einsicht, Rücksicht, rücksichtslos, hart, ungnädig, *ἐμοί* OC. 86; *οὐκ ἀ.*, nachsichtsvoll, mild T. 473 *Df Oxf.*

ἀ-γνώς, unbekannt Ant. 1001, *ἐμοί* Ph. 1008. — Nicht kennend; O. 677 *σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος*, der du mich verkennst, rücksichtslos gegen mich bist, vgl. d. Vhg., 1133 *ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν*, der mich nicht mehr kennt, vergessen hat; 681 ch. *δόκησις ἀγνὼς λόγων*, der keine Gründe kennt, unbegründet, unbeweisbar.

ἄ-γνωτος, unbekannt O. 58.

ἄ-γονος, nicht gebärend, unfruchtbar O. 27.

ἀγορά, Versammlung T. 638 ch., 372 *N.* — Versammlungsplatz, Markt (-platz), *πρὸς μέσῃ Τραχινίων | ἀ.* T. 371, 423, *ἀ. Λύκειος* E. 7 *Df.* Wolfsmarkt; *ἀγοραῖσι θάκει* O. 20, auf d. M.; *ἀγορᾶς θρόνον - θάσσει* 161 ch. v. *κύκλος. Nur im Versanfange. ᾰ*

ἀγορά-ομαι, rede, spreche mit *ξέναις* T. 601.

ἀγορεύ-ομαι, rede, sage *ταῦτα* OC. 838.

ἄγος, Fluch Ant. 256; *ὡς ἄγος* 775 *Wf.* (*ἅγνισμα θυσίας Hes.* Sühne fr. 613; *G. Curtius, Gr. Et. nro* 118: *ἅγος*). — 2) Gegenstand des Fluchs, Greuel O. 1426, *vom Oedipus*, Frevler. *ᾰ*

ἄγρα, Jagd *μώραις ἄγραις προσκείμεθα* A. 407 m., *ἀύπνους ἄγρας* 881 ch., fr. 178. — Fang, Beute *εὔκερων ἄγραν* A. 64, 297, — OC. 950 — (fr. 860?). *ᾰ.*

ἄ-γραπτα — *νόμιμα* Ant. 454, ungeschrieben. *Z. ᾰ.*

ἀγρ-αύλου *θηρός* Ant 349 ch., auf dem Felde, im Freien hausend, wild. *ᾰ.*

ἀγρευτὰν *Ἀπόλλω* OC. 1091 ch., Jäger *heisst A. wegen Erlegung des Pytho. Z. ᾱ.* — *ἀγρεύειν νέους* (*ἄνδρας φιλεῖ πόλεμος*) fr. 491. — [*ἀγρεῖ* Ant. 344 ch. *N.*, fängt.] *ᾱ.*

ἄγριος, 3. wild *ἔλαιον* T. 1197, *ὕλαν* O. 476 ch. OC. 348; *θηρῶν* Ant. 344 ch., *δράκοντος* 1124 ch. (*βρίακχον* fr. 860). — *ἐξ ἀγρίας δάμαρτος* Ant. 973 ch., *Ἅιδης δημιουργὸς ἄ.* A. 1055 (grausam); — *νόσον ἀγρίαν* Ph. 173 ch. 265, T. 1029, *ὀδύνην* 975, *χαράγματι* Ph. 267, *ἄταις* O. 1205 ch., *λύπης* 1073, *ἀγρίαις δυσφημίαις* Ph. 9 heftig, grimmig; *δι' ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη* O. 344; *ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς* Ant. 1274 m. — *ἀπ' ἀγρίας πέδας* O. 1349 m. *χερί* fr. 587, *φύσαισι* 753, *ὄσσοισι* Ant. 1231. *α in arsi, ᾰ in th. vel arsi dochmii soluta.*

ἀγριόω, mache wild; Ph. 1321 *ἠγρίωσαι* bist wild, erzürnt *vgl. Xen. Kyr.* 1, 4, 24. *ἀπαγριόω.*

ἀγρο-βότας *ποιμήν* Ph. 214, felddurchweidend. *ἀγρο - βάτας* La. *Z. ᾰ*

ἀγρό-νομος, auf d. Felde bewohnt, ländlich *ἐν ἀ. αὐλαῖς* Ant. 786, *πλάκες ἀγρόνομοι* O. 1103 ch. *ᾱ. Bdtg. Z.*

ἀγρός, Acker, Feld, Land *ἐν οἴκοις ἢ ἐν ἀγροῖς* O. 112, *ἀγρούς σφε πέμψαι* 761, *ἐπ' ἀγρῶν* 1049, *τὸν ἐξ ἀγρῶν* 1051, *νῦν ἀγροῖσι τυγχάνει* E. 313. *ᾱ* O. 1049, *ᾰ* 761, *ᾰ in thesi.* (*ἀγρότας*, felddurchweidend, ländlich *ποιμήν* Ph. 214 ch. *N.*, *Z.*) — *ἀγρώστην ὄχλον* (*στείχων*) fr. 83. *Z.*

ἀγυιά, Strasse; *Pl.* Gegend Ant. 1136 ch. OC. 715. *ᾰ.* — *ἀγυιαίου* (*πατρῴας γῆς πέδον*) fr. 211. — *ἀγυιεὺς βωμός* (*λάμπει*) fr. 340.

ἀ-γύμναστος, 2. ungeübt, ungeplagt *ἀ. μ' ἐᾶν* T. 1083. *Bdtg. Z.* — *ἀ-γύναιξ* (*ἄπαις τε*) fr. 5 *Lex.*

ἀγύρτης (*ὁ ἀγείρων ὄχλον κ. ἀπατέων*, circulator), Gaukler, Betrüger O. 388. *Bdtg. Z.* — *ἄγχαζε* (= *ἀνάχαζε*)· *ἀναχώρει* fr. 800 *Lex. Blomf. gl. Sept.* 740. — *ἀγχήρης· ὁ ἐγγύς Hes.* fr. 6 *Lex. Orph. Arg.* 1076.

ἄγχι *γῆς* OC. 399, nahe, in die Nähe; v. *ἆσσον, ἄγχιστος.*

ἀγχι-άλου *Σαλαμῖνος* A. 135 ch. *N.* seenah, meerbenachbart (meerumflossen), am Meere; *Bothe βάθρον-λον.*

ἀγχί-π(τ)ολις *Ἄρης* Ant. 970 ch. *Df.*, stadtnah, stadtschützend. benachbart, *vgl. Sept.* 503.

ἀγχιστεῖον, Nähe, nahe Verwant-

schaft *γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων* Ant. 174 *Lex.*

ἀγχιστήρ (*τοῦδε τοῦ πάθους*) T. 256 *Herm.* *μεταίτιος sch.*, Urheber. *S.*

ἄγχι-στος, *Spl.*, nächste O. 919, E. 1105. — *ἀγχι-τέρμονες πάγοι* fr. 349 *Lex.*, Lyk. 1129, Rhes. 426.

αγχόνη, Erhenken *ἔργ' κρείσσον' ἀγχόνης* O. 1374 *N.*, die mer als den Strang verdienen.

ἀγχοῦ (nahe) *κοὐ μακράν* T. 962 *n.* *ὄντα*, Nahes; *καί μοι ἀγχοῦ προσῆψεν* fr. 69.

ἄγω, füre, leite, bringe (weg, hin, her) 1) *Belebtes, ago, duco: ἣν ηκεις ἄγων* T. 400, A. 296, *ἄνδρα* Ph. 90, 594, 563, 102, *χἠ ναῦς γάρ ἄξει* 527, *δέσμιον δ' ἄγων* 608, 616, 630, *μ' ἄγειν ναύτην* 901, 945, 985, 1039, *μάντιν* O. 298, *ἀπήνη δ' ἦγε Λάιον μία* 753 trug, 1114, OC. 784, 819, 832, 847, 874, 927, *τάσδε-ζώσας* 1146, 1733, *τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν* Ant. 202, 344 ch. (351 ch. *Wf.*), 382, 395, 401, 885 [916], 931, *εκποδών* 1323, 1339. — *irgendwohin:* (*πρὸς αὐτὸ τέρμα* E. 1396 ch. *D.*), *τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με*, 1493, OC. 784, *πρὸς δ.* A. 568, *πρὸς οἶκον* Ph. 488, *κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις* T. 183, *ἔσω* 336, *δάμαρτ' — Ἡρακλεῖ ταύτην* 428, *δεῦρο* A. 542, 986, 1097, 1260, *δ.-μοι* O. 1069, OC. 910, 933, *ὅπῃ* A. 481, *ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι — ἄγει πρὸς αὐλάν* Ph. 724, *ἐς Τροίαν* 941, *Τρῳάδα γαῖαν* 1175 m., *ᾇ* OC. 183 ch., — *ἵν' ἂν* - 188, *ἔνθ' ἂν* Ant. 773, *τὰν Ἀχέροντος ἀκτάν* 811 m., *πρὸς μύλην* fr. 730. — *woher: νύμφαν ἄγαγες ἀπ' ἀπεινᾶς τάνδ' Οἰχαλίας* T. 858 ch., *κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμναν* A. 234 an. 296, *αὐτὸν — οἴκοθεν ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχον* 1053, *ἤγαγ'* 1101 *Elmsl.*, *ἀπ' ἀκτῆς τῆσδε* Ph. 1017, *ἐκ τῶνδ' ἑδράνων —ἄκοντά τις ἄξει* OC. 177 ch. *ἄρῃ* *Elmsl.* — *Met.* *τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν* A. 1249, *εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ* Ph. 1039 trieb, *εἰ θεὸς ἄγοι* OC. 253, *θεῶν ἀγόντων* 998, *τῇδε γάρ μ' ἄγει Ἑρμῆς* 1547, *ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν* Ant. 624 ch., *ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν* 438, fr. 765. — *Vom Heere: ἐς Θήβας στρατόν* OC. 1325, *πάλιν στράτευμα* 1419. — *Pass.* *ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν* Ant. 877 m., *τίς ὁ πολύπονος ἄγει;* OC. 205 ch. 2) *Unbelebtes: fero, affero,* füre, bringe, trage (herbei, fort, weg) *ἀπαρχάς* T. 182. *πρὸς* (*εἰς*) *τὸ φῶς* fr. 501, 657, *ἐς βίαν* 678. — *ὁδὸς ἐς ταὐτὸ — ἄγει* O. 734, fürt auf denselben Punkt, *wo die Wege sich vereinigen; οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις* E. 1035, *quo ignominiae me ducas, κἀς λήθην* fr. 685. — *ἀπαρχὰς θεοῖσι* T. 183; 495, 751, *πατρὶ | μαντεῖ' ἄγουσα* OC. 354; *ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν* Ph. 638, *ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἁμέραν* Ant. 1330 m. herbeifüren, *ὅτῳ δ' ὄλεθρον — ἀλήθει' ἄγει* fr. 323. — Verbringe, *ἡμέρας* E. 266, *ἠγόμην· διῆγον* fr. 254 [O. 775]. — Halte, schätze *ἠγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος* O. 775 (fr. 254?) *τὸ πρᾶγμ' ἄγειν | ὡς οὐχ παρ' οὐδέν* Ant. 34, nicht für Nichts (eine Kleinigkeit) halten. — *οἱ δὲ δυσφόρως τοὔνειδος ἦγον* = *ἐδυσφόρουν* O. 783, *ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος* E. 119 an., ertragen. — *πολὺν γελῶτ' ὑφ' ἡδόνης ἄγεις* A. 382 *Wf.* erhebst, v. *κτύπον* E. Or. 180, Jac. Anth. 11, 3 p. 202.

ἄγε, wolan! T. 1259, *ἄγ' ἐγκονεῖτε* 1255, *ἄγ' εἰπε* A. 1097, *ἀλλ' ἄγε πᾶς — σούσθω* 1413 an. — — **Ἄγων** *dient wie φέρων, λαβών in epischer Weise zur anschaulichen Darstellung, aber immer in seiner gew. Bedeutung: πρὶν ἂν | κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων* OC. 910 (*νῆας στῆσε δ' ἄγων* B 558), Ph. 181. *Meist mit VV. der Bewegung:* A. 568, 234 an., 296 OC. (922), 354, 1146, Ant. 395, 773, 1330, T. 400, 751, Ph. 481, 488, 608, 616, (559 *Sft.*), fr. 678. — *Med.* füre mit mir hinweg *εἰ μὴ τόνδε- | ἄγοιντο νήσου τῆσδε* Ph. 613, *Διὸς — μ' ἄξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην* OC. 1460, [Ant. 351 ch.]. — *Pass. s. o. ἄγομαι* Ant. 877, 939, **ἄγει** OC. 205, *ἠγόμην* O. 775. *ἀν, ἀπ, δι, εἰς, ἐξ, ἐπ, ἐξαν, κατ, παρ, προσ, συνάγω.* — *ἀγωγεύς* fr. 801. *Z. ἅ*

ἀγωγή, Herbeifürung, Aufnahme, Wegfürung OC. 662. *Z.*

ἀγών (*vgl. ἀγορά*), Versammlung *εἰς τὸ κοινὸν Ἑλλάδος | προσχῆμ' ἀγῶνος* E. 682 (schmuckreicher Kampf *Wf., wie* 699 *ἱππικῶν — ὠκυποὺς ἀ.*), *ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται* fr. 68. — Kampf, Wettkampf um *ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ' ἀ. πέρι* A. 936 ch. *μεγάλης ἔριδός τις ἀ.* 1163 ch. an. *πικροὺς — τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀγῶνας* 1239, T. 159 *v. d. ἄθλοις des Herakles.* — *μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων* OC. 1080 ch., 1082 ch., 1148, *εἰς ἀ. μάχης* T. 20 in d. Schlacht = Andr. 725, *ἄεθλ' ἀγώνων* 506 ch. — *ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα* E. 1441 ch., *λό-*

γων (um, mit Worten) γὰρ οὐ | νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι 1492, OC. 587, fr. 675, Streit, Zwist. (ᾰ, *nur in Krasis mit dem Art. lang.*)

ἀγων-άρχαι, Kampfordner, -richter A. 571. *S.*

ἀγών-ιος Ζεύς T. 26, der Kampfentscheider; ἀγωνίῳ σχολᾷ A. 194 ch., Kampfesrast (*otio negotioso*, folgenschwer?). — ἀγωνο-θήκην· ἀγωνοθεσίαν Poll. 3, 142, fr. 802.

ἀ-δαγμὸς ἀντίσπαστος T. 770 *N.*, Jucken, Brennen, Zucken; *ü. d.* ἀ- *v. Curtius, Gr. Et. p.* 655 *Anm.* 2. ᾰ

ἀ-δᾰής, unkundig ἔχειν μυρίον ἄχθος Ph. 1167 m. Ὕπν' ὀδύνας 827 ch., unteilhaftig, frei, nichts wissend von.

ἀ-δάκρῡτος, nicht weinend, tränenlos T. 1200, ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον T. 106 ch., τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀ. οὐδεὶς στενάζει Ant. 881 ch. *proleptisch:* so dass es tränenlos, unbeweint ist. — ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται κερκίσι fr. 604, Prom. 6.

ἀ-δᾰμα(σ)τος, unbezwingbar θεά (Athene) A. 450, φύλακα παρ' Ἀΐδα OC. 1572 ch., βέλεα O. 205 ch., σκότου νέφος 1315 m. (σ) *Elmsl. zu O.* 196.

ἄ-δαστα βουκόλων φρονήματα A. 54, noch nicht verteilt (*unter die Fürsten*). *Lex.* — ἅδε, *dor. f.* ἥδε.

ἄ-δεια, Sicherheit, γῆς OC. 447 sichrer Aufenthalt im Lande, s. Aufenthaltsort, Th. 6, 60. — ἁδεῖν, *Inf.* A. v. ἁνδάνω, gefalle Ant. 89.

ἀ-δελφεά O. 160 ch., OC. 535, 1056 ch. *u.* ἀδελφή O. 577, Ant. 487, E. 956, 461, 1148, ἀδελφαῖν OC. 1290, τὰς διστόλους — ἀδελφάς 1056; ἀδελφὴ τῆς πονηρίας (μωρία) fr. 663, Schwester.

ἀ-δελφός, Bruder O. 458. Ant. 517, 912, ἀδελφέ E. 1346, 1484 *Lehrs, Arist. p.* 286. -οῦ E. 537. -όν A. 922, Ant. 46, E. 117, 1212. -ῷ A. 1294, Ant. 81, E. 987. -ούς O. 1406. -οῖν Ant. 13. -ώ 55. — *Adj.* brüderlich, geschwisterlich χέρας O. 1481 (ἀδελφὸν Ἰσμήνης κάρα OC. 321 *Herw.*). — Aehnlich, übereinstimmend mit ἀδελφὰ τούτοισιν OC. 1262, τῶνδε Ant. 192. ᾰ

ἀ-δέρκτων ὀμμάτων τητώμενος OC. 1200 *prol.*, nicht sehend, blind. *Lex.* — *Adv.* -ῶς (παραμειβόμεσθ') OC. 129 ch., one hinzublicken.

ἀ-δηλέω, weiss nicht OC. 35 *Df.*, ὧν = τούτων ἅ. *Spät.* ἀδημοῦμεν *Bgk. nach Hesych.*

ἄ-δηλος, unbekannt ἄνδρα O. 475 ch., θανάτων (deren Urheber unbekannt) 496 ch., verborgen; *vgl.* A. 647, ἐξ ἀδήλου fr. 713; unbemerkt T. 698 *prol.*, sodass es unsichtbar wird. — Unsicher προθυμίαν T. 670, γνώμῃ O. 608 (unbegründet) — ἄ-δημον· οὐκ ἔνδημον ὄντα fr. 566.

ἀ-δῇον-πόλιν OC. 1533, nicht verwüstet, unangefeindet, sicher. *Z.*

Ἅιδης, Ἀΐδης (Ἀΐς), Hades, Gott der Unterwelt: Ἅιδης ἵμερον τέκνων | -ἔσχε E. 542, 949, τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ Ant. 519, -χοὶ κάτω ξυνίστορες 542, 575, μ' ὁ παγκοίτας Ἅιδης ζῶσαν ἄγει 810, 308, μέλας Ἅι. στεναγμοῖς κ. γόοις πλουτίζεται O. 30, A. 660, δημιουργὸς ἄγριος 1035, fr. 678. — Ἅιδου-σκύλακα T. 1098, -κ. θεῶν Ἐρινύες Ant. 1075, νυμφεῖον-κοῖλον 1205, δυσκάθαρτος - λιμήν 1284 m., -νόμους fr. 407 *Lob. zu A. p.* 352, στενωπὸς Ἅιδου fr. 716. — κεῖται παρ' Ἅιδῃ OC. 972; Ἅιδα κεύθων A. 634 ch. *Wf.* — (Διὸς μ') ἄξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην OC. 1461, 1552, Ant. 777, (δῦναι) τὸν πολύκοινον Ἅιδαν A. 1193 ch. Unterwelt, | τὸν ἀπότροπον ἀΐδηλον — 608 ch. Tod, τ. ἔννυχον — T. 501 ch. — ὦ γλυκὺς Ἅιδας T. 1040. — Φόνιος Ἀΐδας OC. 1690 m. ὦ δῶμ' Ἀΐδου κ. Περσεφόνης E. 110 an. ἐξ Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας 137 ch. -δόμων T. 120 ch. — Παρ' Ἀΐδα OC. 1572 m. (A. 635 ch.), Ph. 861. — Ἀΐδαν καταβήσῃ Ant. 822 (Unterwelt wie auch) fr. 280, E. 835. Ἅιδα φεῦξιν Ant. 361 ch. Ἅιδου οἰκήτορας A. 517, T. 1161, 282. — — Ἐν Ἅιδου δόμοις Ant. 1241; ἐν Ἅιδου E. 463, 1342, A. 865, Ant. 654, 911, 780 (παρ' Ἀΐδα OC. 1572 m.). — Εἰς Ἅιδου μολεῖν T. 4, Ph. 1349, O. 1372 ch., fr. 719. -ές — Ph. 1211. — Ἐξ Ἅιδου (ἀνελθεῖν) Ph. 624, 449. — — Ὅταν πέλας | ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου Ant. 581, den Tod, *wie* ὁρμώμενον | εἰς προῦπτον Ἅιδην OC. 1440 = Hipp. 1366. — Ἀΐδος (μοῖρα) OC. 1221 ch. ᾱ, *wärend Aisch.* Sept. 304. Pro. 431 ᾰ.

ἀδη-φάγον νόσον Ph. 313 (*wie auch Df. f.* ἀδηφαγοῦσα fr. 969, Phot. 9, 22 *vermutet*), sich satt essend, gefrässig, zehrend. *Z.*

ἀ-δῐκέω, tue Unrecht, beleidige Ant. 1059, ἠδικηκότες τ. ἄνδρα Ph. 1035. — μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ OC. 174 an., dass ihr mir kein Unrecht tut.

ἄ-δικος, ungerecht fr. 11. 94. ἀδικώτατοι T. 1010 ch. φρένας Ant 791 ch., unrechtschaffen, *prol.* — ἀ-δικόχειρας fr. 803. *S.* — [ἀ-δίκως θνήσκοντας E. 113 ch. (102 αἰκῶς) ungerechter Weise].

ἀ-δῐνῶν δακρύων T. 847 ch. (reich-

lich? *vgl. Goebel, Zft. f. G. W.* XII, 802 *ff.*), *erregt*, schluchzend, schmerzlich.

ἀ-δμῆτα *ταῦρον* Ant. 353, δ 637, ungebändigt; *ἀδελφέας* OC. 1056 ch., unvermält, jungfräulich.

ἄ-δμητος (*vgl.* ἀδμής), unvermält, jungfräulich *τῆς πρόσθεν ἀδμήτης-μητρὸς-Ἀταλάντης* OC. 1321, *Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν* E. 1239 ch. — *Ἄδμητος* fr. 345.

ἀ-δόκητον *χάριν* OC. 249 m., unerwartet, unverhofft *Bdtg. Z.* — *ἀδονά* E. 1277 *D., s.* ἡδονή.

ἀ-δόξαστον· *ἀσάλπιστον* fr. 215b. *Z.* — *ἄ-δοξα· τὰ παράδοξα* fr. 71. *Z.* — *ἀ-δρακής Hes. cf. Lob. Phryn.* 575. — *Ἄδραστον πένθερον* OC. 1302. — *ἀ-δρέπανον· ἄδρεπτον* fr. 804. — *ἄ-δροπα· ἄδρεπτα Blomf.* fr. 428. — *ἀδρῦναι· ἀδρὸν κ. μέγα ποιῆσαι* fr. 805. — *ἀδυ-επής* O. 151, *s.* ἡδυεπής; *ἀδύ-πνοος* E. 480, *s.* ἡδύπνοος; *ἀδύπολις* O. 510 *D., s.* ἡδύπολις. — *ἄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον* fr. 858, ἐξ, ἐπ, προσ, ξυνᾴδω.

ἄ-δωρα *δῶρα* A. 665 *Wf. Nk. Lob. Fix Thes. Gr. Ling. s. v.*, Geschenke, die keine G. sind, Unglücksgeschenke (*κακόδωρα Suid.*), Ungaben *Hartg.* — (*ἀδώροις ἐλαφαβολίαις* A. 178 ch. *Musgrave*, ohne Gaben, ertraglos.)

ἄεθλ’ *ἀγώνων* T. 507 ch. *s.* ἆθλον, Kampfpreis. ᾰ

ἀεί (*ion. u. poet.* αἰεί, αἰέν), immer, stets A. 1, 117, 292, 379, 598 ch., 676, 765, 835, 836, 1036, 1208 ch. (*αἰέν* 604 ch., 682, 1187 ch., 1244). — *Verb. mit Zeitbestimmungen: κατ’ εὐφρονὴν ἀεί* E. 259. — *ἀεί ποτε* Ant. 456, A. 320 *Wf.*, immerdar. — 2) Jedesmal A. 522, 1031 (*αἰέν*), 1036, Ant. 1159, *ὀρθὸν ἀλήθει’ ἀεί* 1195, E. 556, 917, T. 497 ch., Ph. 450, 649, fr. 499, 692, 762, 779. — *Verb. mit αὐτός: χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί* | T. 440, F. 917. — 3) Für immer, beständig *κοινὴ παρ’ ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία* OC. 633, *ἀεί* 1525, 1530, 1532, 1555, 1701 ch., Ant. 76, E. 1226, (*αἰέν* O. 905 ch.); *so bes. εἰς ἀεί* O. 275, 1013, T. 1202, A. 570. — 4) *Adj. mit dem Art.:* immerwärend, ewig: *ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον* OC. 1701 ch. — Jedesmalig: *τῶν ἀεὶ λόγων* Ph. 131. — 5) *Seinem Worte nach gestellt: ἀστένακτος αἰὲν* T. 1074, *τὰν σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν* O. 905 ch., A. 1187 ch., 604 ch., 682, *τὸν εἰς ἀεὶ χρόνον* 442. [*Elliptisch? τὸν ἀεὶ πατρός?* E. 1075 ch. — *τὸν ἀεὶ βίοτον* OC. 1584 *verderbt.* — ᾰ, *u.* ᾱ *v. Herm. praef. Herc. f. p.* 111, *A. Eberhard, Observ. Babr. p.* 8 *ff.*] — *ἀεί-ζως γενεά* fr. 806, *-ζων ἕλκος* fr. 808. *Lex.*

ἀ-εικεῖ *σὺν στολᾷ* E. 191 m., unziemlich.

ἀεί-μνηστον *τάφον* A. 1166, stets erwänt, stets gepriesen [Tr. 108.] *Z.* — *ἀει-παρθένος, s.* παρθένος.

ἐξ **ἀειρρύτου** *κρήνης* OC. 469, immer fliessend, nie versiegend. (*ῥῥ mit La wegen ΣΡΥ nach Curtius, Gr. Et. nro.* 517.) *Z. Spät.* ᾰ

ἀείρω, erhebe *χθονὸς σκηπτόν* Ant. 418, lasse sich erheben, losbrechen. — *ἀείρομαι* T. 216, erhebe mich, schwebe (*im Tanz μετεωρίζομαι sch.*) *V.* αἴρω. — *ἀει-φόρος· ἀειθαλής* fr. 510, *S.*

ἀεί-φρουρος *οἴκησις* Ant. 892, stets bewacht, stets bewachend, immer testhaltend. *Z.* [freiwillig, aufgezwungen.

ἀ-εκούσιον *ἔργον* T. 1263 an., un-

ἀέλιος (*dor. f.* ἠέλιος, ἥλιος *Curtius, Gr. Et. nro.* 612), Sonne (E. 825 La), *ἀπ’ ἀελίου δυσμᾶν* OC. 1245 ch. *ἀκτὶς* — Ant. 100 ch., *φέγγος* 809 m. — *ἀέλιον ἕτερον* T. 835 ch., Tro 1068 Tag. *Ueber α vgl. Herm. Trach.* 832.

ἀελλαία-πελειάς OC. 1081 ch., sturmschnell. *S.* ᾰ.

ἀελλάδων (*ἀελλαπόδων* L.) *ἵππων* O. 466 ch., stürmisch, sturmschnell; *ἀελλάδες φωναί* fr. 614. *S.* — *ἀελλό-θριξ· ποικιλόθριξ κτλ.* fr. 372. *S.* — *ἀελλό-πους, s.* ἀελλάς.

ἄ-ελπτος, unverhofft A. 648 (es giebt Nichts, das man nicht hoffen, erleben kann), *τέκνα φανέντ’ ἄελπτα* OC. 1120, *ὄμμα* T. 203; *ἐξ ἀέλπτων* A. 716 ch. = *ἀέλπτως Adv.* E. 1263 m. unerwarteter Weise.

ἀέξει (*ἀγγελίαν*) A. 226 ch. *auget,* übertreibt. — (*Med. ἵππον ἀέξεται* Ant. 351 ch. *Df,* macht nützlich.) ᾰ

ἀερ-ώδεα *Τρωίαν* A. 1190 ch., neblig (luftig) *Wf. Nk.*

ἀετός Ant. 113 ch. *u. überall Df, s.* αἰετός, Adler. — *Ἀζειῶται* fr. 156. — *ἀζεῖν· στένειν* fr. 808.

ἄ-ζηλος, neidlos, nicht neidenswert *θέα* E. 1455, *βίον* T. 284, *ἔργον* 745, unselig, unglücklich. *Z.*

ἀ-ζήμιος, straflos, tadellos E. 1102. *Z.* — *Ἀ-ζησία* (*Δημήτηρ*) fr. 809, *Lob. Agl. p.* 822. *Z.*

ἅζω, scheue, fürchte *τιν’ οὐδὲν ἅζοντ’* OC. 113 ch. *οὐκ ἀλέγονθ’ Blaydes; denn gewönl. Med. ἀμφί σοι ἀζόμενος* O. 155 ch.

ἀ-ηδής, unfreundlich, traurig T. 869 ch. *Wndr. Z.*

ἀηδών (*u.* -ώ, ᾰ), Nachtigall *ἁ λίγεια μινύρεται* - OC. 672 ch. *ὀξύφωνος*

ὡς - T. 963 ch. *τεκνολέτειρ' ὥς τις* - E. 107. ch. *Wf. v.* 149, *ἁ πάνδυρτος* - 1077 ch. - *οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς* A. 629 ch. - *πυκνόπτεροι* | - *εὐστομοῦσ' ἀηδόνες* OC. 18. *ᾰ*

ἀ-ήθης, ungewont fr. 517; ungewönlich (traurig) T. 869 ch., *Wndr. ἀηδής.*

ἄημα δεινῶν πνευμάτων A. 674, Wehen. *ᾰ.*

ἀήρ (*γῆς ἰσόμοιρ'*) E. 87 *Wf.*, Luft (*ᾰ Aristot. bei Eustath.* 17).

Ἀθάνα, Athene. *Vocat.:* A. 74, 112, *διογενὲς τέκνον* 91 *sch.*, *θύγατερ Διός, ἄμβροτ' Ἀ.* O. 159 ch. - *ἁ γλαυκῶπις Ἀ.* OC. 706 ch., *σεμνά τε παῖς Παλλὰς* - 1090 ch. - *τὰν ἱππίαν Ἀθάναν* 1071 ch. - *δίας Ἀθάνας μῆνις* A. 757, *ὅσσα* 771. - *Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς* Ph. 134 *Nk.* [*ἁ Διὸς ἀλκίμα θεός* A. 401, *ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά* 450. *Vgl. Παλλάς.*]

ἀ-θάνατος, unsterblich, ewig *ἀθανάτων οὐδείς* Ant. 786 ch., *τ.-ἀθάνατον αἰὲν ἀρχήν* O. 905 ch., *ἀρετήν* Ph. 1420 göttliche Herlichkeit. *Ueber ᾱθ. Wf. zu Ant.* 339.

ἄ-θαπτος, unbegraben A. 1177, 1307, 1333, Ph. 351, Ant. 205, 467, 697. — *ἀ-θαυμάστως* fr. 810. *S.* — *ἀθέμιστα* fr. 811, A 63.

ἄ-θεος, gottlos T. 1038 m., O. 1363 ch. *Elmsl.* O. 663 gottverlassen, elendiglich, *wie auch d. Adv. ἀτίμως κἀθέως* (*ἐφθαρμένον σῶμα*) E. 1181, O. 254 *u. ἀθεώτατα ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα* E. 124 ch. *Pors.*, ruchlos. *Z.*

Ἀθῆναι, Athen *κλειναί* A. 861, *τιμιωτάτη πόλις* OC. 108. - *ῶν* (*ἔρεισμ'*) 58, *κοίραν'* - 1759 an. *θεοδμήτων* E. 707, 731. - *τὰς* - *Ἀθήνας οἶδα* OC. 24, *θεοσεβεστάτας* 260, *εὐδαίμονας* 282, - *ὡς κατῴκηνται καλῶς* 1004; *τὰς ἱερὰς Ἀθάνας* A. 1222 ch.

Ἀθηναίων fr. 300. — *ἀθηρόβρωτον* fr. 404. *Lex.*

ἄ-θικτος, unberürt von *ἀκτῖνος θερμῆς* (*φάρμακον*) T. 686; *ἡγήτορος* OC. 1521 one; *mit G. wie A. Eum.* 674, *E. Hipp.* 1006. — *Χῶρος* 39, nicht zu berüren, unberürbar, geweiht, heilig O. 890 ch.

ἀθλέω, durchkämpfe, dulde *κινδυνεύματα* OC. 564.

ἄθλιος, unglücklich, elend *ἀνήρ* Ph. 1214 m., O. 372, OC. 1132, *μᾶτερ ἀθλία* Ant. 1300 m. - *ἀνδρὸς ἀθλίου* Ph. 1038, O. 1413, 1444; *τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα* O. 1240. - *ἄθλιον Οἰδίποδα* OC. 222 m., 246 m., E. 133 m. [Ph. 1365, 1132 *ἄρθμιον Erf. N.*, *σύννομον D.*] - *ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν* O. 1462, *τρὶς ἀθλίοιν* OC. 372 *Pors.*, *δύ' ἀθλίω τροφά* 330 *D.*, *φωτῶν ἀθλίων* 923. - *ἄθλιον ὄρνιν* T. 105 ch., *δέμας* O. 1388, OC. 576, E. 756, T. 1079, *εἴδωλον* OC. 109, elend, erbärmlich. *δόμον* 370, *ὄνειδος* 753, *βάρος* E. 1140, *v. Orestes' Asche*, *ἀθλίας βοῆς* Ant. 1209. — *N. Pl. ἄθλια-λέγων* O. 789. — *Τίς* - *ἀθλιώτερος* O. 815, 1204 ch. — *Adv. ἀθλίως θανόντα* Ant. 1204, elendiglich; *εἶδος μαλ' ἀθλίως ἔχον* E. 1178, jammervoll, erbärmlich.

ἆθλον (*v. ἄεθλον*), Kampfpreis *Δελφικῶν ἄθλων χάριν* E. 682 (691 *Pors. D.*). — Kampfesmühe *ἄεθλ' ἀγώνων* T. 506 ch. der Wettkämpfe Mühen; *πόνων ἆθλα* Ph. 509 ch. mühevolle Kämpfe; *von*

ἆθλος, Kampf *ἄθλοισι Πυθικοῖσι* E. 49. — Not, Drangsal T. 36, 80, Ant. 856 ch. — *ἄ-θρακτος· ἀτάραχος* fr. 812 *Lex.*

ἀθρέω, schaue, blicke hin *οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτόν* OC. 252 m. (*τάδ'*) *ἠθροῦμεν* Ant. 1077. 1216, 1220, *πολλὰ δ' ἀθρῆσαι* O. 1305 ch., OC. 1032, sehe, erblicke. *ᾰ*

ἀθροιζέτω (*Κάδμου λαόν*) O. 144, versammle. *ᾰ*

ἀ-θυμέω, bin mutlos, verzagt A. 587, E. 769; - *εἰ φανήσομαι* T. 666, - *μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ* O. 747, mir bangt, ob, dass . .

ἀ-θυμία, Mutlosigkeit, Verzagtheit Ant. 237.

ἄ-θυμος, mutlos, verzagt, bestürzt O. 319, Ant. 1219, fr. 666.

ἀ-θυρό-στομος *ἀχώ* Ph. 188 ch., one Tür vor d. Munde, geschwätzig, *πολυλάλητος sch. Lex.* — *Ἀθῷον* (*Ζηνός*) f. 299. — *Ἄθως· ἀκρωτήριον Θρᾴκης* f. 348. *ᾰ*

αἰαῖ (*Herod. π. μον. λ. p.* 27) weh! weh! *bez. Schmerz: αἰαῖ αἰαῖ* Ph. 1106, Ant. 1267 *Wf. Kr. Anh.*, 1290, 1305, A. 370 *extra versum. αἰαῖ αἰαῖ δαίμων δαίμων* Ph. 1186. - *δύστανος ἐγώ* O. 1307. — *ἒ ἒ αἰαῖ* E. 826. - *αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ* O. 754, *αἰαῖ, ἔστιν ἔστι* - OC. 1670 m. - *δυστάλαινα* 1734 m., Ant. 1288, - *ἱκνοῦμαι* E. 136. - *δακρύεις* E. 152 (*mit Varianten:* -*τάλας* T. 1081 m. - *ἰὼ στέγαι* E. 1404 m., 840 ch., O. 1307 *D.*, OC. 149 ch. *Musgr.*, 1748 *D.*) - *ὅδ' ἀναύδατος Erf.* T. 969 m., *αἰαῖ ·* - A. 430.

αἶα, Erde, Land *βιόδωρος* Ph. 1162. *βάρβαρος* E. 95. - *εἰς Αἶαν πλέων u.*

ἔστι τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία fr. 774, Εὐβοιὶς αἶα 239.

αἰά-ζειν πάρεστι A. 432, 904, wehklagen, jammern. *Z.* — *Αἰάκειον* (*Πηλέα τὸν*-) fr. 434. *ᾰ*

Αἰακιδᾶν (*o.* **-ῶν**) τὶς - δίων - A. 645 ch. *Erkl., so auch Qu. Smyrn.* 3, 244, *Strab.* 9, 394.

[**αἰανής** *u.*] **αἰανός**, schmerzlich, traurig, unglücklich ἱππεία - αἰανὴ τᾷδε γᾷ E. 506 ch. *χαλεπόν Hes.* — *νυκτὸς αἰανῆς κύκλος* A. 672 *D., Erkl.* finster, trüb. *ᾰ* — *Αἰαντίς* fr. 970.

Αἴᾱς, ὁ μείζων Ph. 411, ὁ δεινός, μέγας, ὠμοκρατής A. 206, θούριος 212, 1213, ὁ κλεινός 217, δυσθεράπευτος 609, λαθίπονος 710; 716, 733, 864; νεοσφαγής 898, ὁ δυστράπελος, δυσώνυμος 914; 972, 1133, 1234. - *Αἴαντος* A. 4, 201, 335, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ 502; 790, 792, 799, 1106 [1417]. *Αἴαντι, τῷ σακεσφόρῳ* A. 19. *Αἴαντα* A. 73, 98, 754 [*τὸν ἄθλιον* Ph. 1366]. — *Αἴας, als Voc. att. nach schol. A.* 922, *Greg. Cor. p.* 117, *metrisch nötig:* A. 482, 525, 1269. - A. 89, 289 (*Αἴαν codd. al.*) 923, 1015 (*Αἴαν Suid.*) 368, 485, 529, 584, 923, 977, 996; *vgl. Df. zu A.* 89 *Oxf., Wf.* — — *Aias, S. des Telamon, v. Salamis* A. 134, 184, *stammt vom Zeus* 389, *sein Name v. αἰαῖ* 432, *weshalb er* 914 *δυσώνυμος heisst und zum Unterschiede von Oileus S. ὁ μείζων* Ph, 411. *Bei seinem Abzuge nach Troja, zu dem er durch einen Eid verpflichtet ist* 1113, *missachtet er seines V. Ermahnungen zur Gottesfurcht* 764, *u. erwirkt bald der Athene Groll* 774. *Sein Zelt mit denen seiner Gefärten von Salamis* 201 *ist am Ende des Lagers* 4; *seine Gattin ist die Gefangene Tekmessa* 210, *sein S. Eurysakes* 340. *Als Träger des siebenfachen Schildes* 576 (*σακεσφόρος* 19), *und tapferster Krieger nach Achill* 1340 (*vgl.* 425, 119; *θρασύς, εὐκάρδιος* 366, *ἄλκιμος* 1319, *αἴθων* 221, *ὑβριστής* 1088, *ὠμόθυμος* 815, *ὠμόφρων* 931, *στερεόφρων* 925 *u. d. Anf.*) *hält er* 1273 *allein einen Angriff der Troer auf, trifft* 1283 *mit Hektor zusammen, von welchem er e. Schwert erhält, wärend er selbst e. Wehrgehenk schenkt, beiden verderbliche Gaben* 1027 *ff.*

Αἰγαῖον πέλαγος A. 461, *Αἰγαίου* (*πρῶνας*) *v. Strab.* 2, 125, ägäisches Meer, *j. Archipelagus.* — *αἰγείρου μακρᾶς* fr. 24, *τανυφλοίου* 692.

Αἰγέως τόκος (*Θησεύς*) OC. 69, *γόνος* 549, *παῖ* 607, *τέκνον* 940, 1754, 1518, 1538, 1154.

Αἴγισθος κοινολεχής E. 98, 386, 421, 517, 627; *ἄβουλος ἀνήρ* 965, 1290, 1308, 1403; *-ε* 1408; *-ου* 310, *τυράννου* 661; *-ῳ* 667, 1416; *-ον θρόνοις ἐνθακοῦντα* 267, *τὸν αὐτόχειρα πατρῷον φόνον* 957; 1101, 1107, 1428 (*κακός* 562, *παλαμναῖος* 958). *Aigisthos, S. des Thyestes, mordet als Gatte der Klytaimnestra* 97, *mit dieser den Agamemnon* 98, *auf dessen Thron er* 267 *sitzt und dessen Scepter er* 421 *trägt.* 517 *verbietet er der El. aus dem Hause zu gehn, wird* 1409 *von der sterbenden Klytaimnestra angerufen, kehrt aber erst* 1429 *vom Lande zurück, wohin er* 213 *gegangen war.*

αἴγλη, Glanz *Ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν* - Ant. 610 ch., Ph. 831 ch. (*Herm. falsch* Dunkelheit; halte ab den Sonnenglanz, d. Tageslicht). *τὰς πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἴγλας* O. 207 ch., Fackeln der Diana (Hekate).

αἰγῠπιός (*μέγας*) A. 169 ch., Geier (*v. Aias*). — *Αἰγύπτιος* (*νεκρὸς τάριχος*) fr. 636 *Phineus; -ον γῆρας* fr. 462 b; *vgl. Athen. p.* 51, d.

τοῖς ἐν **Αἰγύπτῳ** νόμοις OC. 337, Aigyptos.

αἰδέομαι, scheue mich vor, neme Rücksicht auf *ὅρκον* (*αἰδεσθείς*) O. 647, *φλόγα αἰδεῖσθ'* 1426, *αἰδεῖ τέκνυ* A. 1356, *αἴδεσαι μὲν πατέρα-προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα* 506 *f. ἐπ, κατ-.*

ἀ-ΐδηλον Ἅιδην A. 608 *Wf.*, unsichtbar machend; dunkel. *ᾰῐ*

Ἀΐδης *u.* **Ἄϊδος** (*ᾰ ῐ, von* ἈΙΣ), *s.* Ἅιδης.

αἰδό-φρονες (*ξένοι*) OC. 237 m., *v.* 247, mildgesinnt, mitleidig Alk. 675. *Z.*

ἄ-ῐδρις, nichts wissend O. 548, A. 212 an. *ὁ πάντ' ἄϊδρις* 911 mel., nichts von Alledem anend.

Αἰδωνεῦ, *Αἰδωνεῦ* OC. 1560, Hades.

αἰδώς, Scheu, Achtung - *ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν* E. 249 ch., Scham fr. 667; *μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων* | A. 1076, *αἰδῶ* (*λαβεῖν*) 345, *αἰδοῦς κύρσαι* OC. 247. *Personif.* 1268: *Ζηνὶ σύνθακος θρόνων.*

αἰεί, *s.* ἀεί; [*αἰείφρουρος, s.* ἀείφρουρος]; *αἰέν* (E. 148, 166, 782, 1239, T. 120, 139, 325, 652, 1074, A. 604, 682, 1031, 1187, 1211 ch., 1244, O. 905, OC. 633, 688, 989, 1573, 1578, 1707, 1765) *s.* ἀεί.

αἰέν-υπνος, ewig schlummernd OC. 1578 ch. *S.*

αἰετός, Adler Ant. 113 an. *οἱ Ζηνὸς αἰετοί* 1040, - *ὑψιπέτας* fr. 423. (*Df.* ἀετός *att.*)

αἰθερ-ίας *νεφέλας* OC. 1082 ch., luftig.

αἰθήρ, Aether (obere Luft, Dunstkreis) *μέγας* Ant. 421, *ἔκτυπεν αἰθήρ* OC. 1456 ch., *v. Donner, wie ὦ μέγας -, ὦ Ζεῦ* 1471 ch. - *αἰθέρα δῦναι μέγαν* A. 1192 ch., *ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη - ἡλίου κύκλος* Ant.415. *αἰθέρος ἄνω?* Ph. 1092 ch. *Sft. ἀπ' -* fr. 471. - *νόμοι οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες* O. 867 ch. *v. Himmel, d. Sitze der Götter.* [*Nur hier bei S. fem., wie Eur. Andr.* 1204, *bei Aisch. nie, bei Pind. immer.*]

[***αἴθονος*** *ἀνδρός* A. 223 ch., mit glühendem Gesicht, feurig, brandrot; *vgl. αἴθων.*]

(***αἴθρειος*** *S. u.*) ***αἰθρίου*** *πάγου* fr. 162, kalt; *δυσαύλων πάγων αἴθρια* Ant. 356 ch. (*αἴθρεια Musgr. Wf.*), Kälte, Küle (im Freien *mit βέλη verb.?*) — [*αἰθροῦντας τοὺς Ἅιδου νόμους* fr. 407. *v. Df.*] — *αἰθύσσειν· ἀνασείειν* fr. 486. *Hes.*

αἴθω, flamme, leuchte *ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ᾖθον* A. 286. Zünde an, verbrenne *θεοῖς - ἱερά* Ph. 1033. *συγκατ, ὑπαίθω.*

αἴθωνι *σιδήρῳ* A. 174 ch., flammend, funkelnd, blinkend; feurig, gewalttätig *αἴθων, ὑβριστής* A.1088. *ἀνδρὸς αἴθονος* A. 224 *Wf. Df. oxf. über -ονος v.* Sept. 448, Rhes. 122.

(***αἰκάλλουσί*** *με* O. 597 *Musgr. D.*, schmeicheln).

αἰκεῖς *θανάτους* E.206 ch., schmählich.

αἰκία, Schmach *ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν* OC. 748; *αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις* E. 487 ch., *δυστάναις -* 511 ch., *πολύπονος αἰκία* 515 ch.

αἰκίζω, misshandle, quäle, peinige *νιν αἰκίζει (κέντρα)* T. 838, *v. vergiftetem Gewande; θεὸς (μ') ὀλέθριον αἰκίζει* A. 402 ch. *v. Athene, die Aias mit Wahnsinn schlug; (τυφὼς) πᾶσαν αἰκίζων φόβην | ὕλης* Ant. 419 *vom Winde, der im Laube der Bäume wütet.* — *Med. in gleicher Bdtg.: συνδέτους αἰκίζεται* A. 65, *τ. δεσμίους ᾐκίζετο* 300, *μὴ τ. γέροντα μ' αἰκίσῃ* O. 1153, A. 111. — *Pass. δέμας - πρὸς κυνῶν ἔδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν* Ant. 206, beschimpft.

αἰκῶς, schimpflich, schmählich, *- οἰκτρῶς τε θανόντος* E. 102 an. *Df. Oxf.*, 216 ch.

αἴλινον, *αἴλινον (ᾔσει)* A. 627 ch. *Wf. Blomf. gl.* Ag. 119, Klagelied.

αἷμα, Blut *στάζει μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα* Ph. 784 ch. - *ἐπίετε* O. 1400, *θερμὸν - πίεται* OC. 622, *αἷμα ταύρειον πιεῖν* fr. 185, *ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκεν (νόσος)* T.1055, *τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ | ψυχῆς ἄκρατον αἷμα* E. 785, *v.* Ant. 532, Herzblut; *αἵματος πάσασθαι* Ant.201, *ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος* 1022; *αἵματι μιανθείς* OC. 1373; *ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν | σφαγῶν* T. 572, *ἰὸς αἵματος μέλας* 717, [*μέλας ὄμβρος - αἵματος* O. 1279], *κρατὸς διασπαρέντος - θ' ὁμοῦ* | T. 782, *ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα* A. 376 m., (*φυσῶντ' ἄνω*) *μελανθὲν* - 919 (Mordschnauben), *παλίρρυτον γὰρ - ὑπεξαιροῦσι* E. 1420, *νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων* 1395 ch. *μάχαιραν Heims. N.*, Mord, Mordwaffe? — *ἀμετέρων αἱμάτων γέννσι πλησθῆναι* Ant. 121, *Pl. nur hier, bei Aisch.* 8, *bei Eur.* 9 *mal, Wf.* — Blutvergiessen, Mord *τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν* O. 101, *πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν* 996, *v. Vatermorde, wie τοὔμφυλον αἷμα* OC. 407, *πατρὸς ἔμφυτον ἄλαστον -* 1672m. *τὸ δυσέριστον - φυσῶν Ἄρης* E. 1685 ch. Mordschnaubend wie A. 919. — Geblüt, Geschlecht, *v. Blutsverwantschaft: ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα* OC. 245 m., *e. Tochter, τοὺς πρὸς αἵματος* A.1305, *Blutsverwante, wie ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν* E. 1125. *αἷμ' ἐμφύλιον* O. 1406, stammverwantes Blut *f. Schwägerinnen. ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς κτείνας* fr. 153 = *συγγενῆ.* (*Vgl. αὔθαιμος u. -μων, αὐθόμαιμος, ὅμαιμος u. -μων, σύναιμος u. -μων.*)

αἱμάς (*κηκιομένη ἑλκέων*) Ph. 696 ch., Blutstrom. *S.*

αἱμάσσω, mache blutig, beflecke mit Blut *χεῖρας* A. 453, *κρᾶτα (αἱμάξω)* Ph. 1002; *Med.* mich, mir *αὐτόχειρ αἱμάσσεται* Ant. 1175, ist mit Blut befleckt; *στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων* E. 90 an., blutig geschlagen; *Pass. αἱμαχθῇς* A. 909 ch.

αἱματηρός, blutig, blutbefleckt E. 755, *τ. αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς* OC.552, *ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσιν* Ant. 975 ch. — *Φλόξ* T. 766, blutgenährt, weil sie das blutige Opfer verzehrt; *στόνον* Ph. 695 ch. (dolor cruentus) „blutiger" Seufzer, wegen der blutenden Wunde.

αἱματόεν *ῥέθος* Ant. 528 an., blutig, blutrot, *neue Bdtg; ὄμβρος χάλαζά θ' αἱματοῦσσ' ἐτέγγετο* O. 1279 ch. *Pors.* — *αἱματο-ρρόφος (τίσις)* fr. 813. — *αἱματῶσαι* fr. 814.

αἱμο-βαφῆ (*σφάγια*) A. 219 an., blutgefärbt, blutig, *Z. u. spät, wie*

αἱμο-ῤῥαγὴς (*φλὲψ ποδὸς παρέῤῥωγεν*) Ph. 825, blutströmend, *Z. vgl.* *αἱμό-ῤῥυτον κούρειον* fr. 132 *Scaliger.*

αἱμύλος, schlau, gleissend *τὸν αἱμυλώτατον, ἐχθρὸν ἄλημα* A. 388. *ῠ.*

Αἵμων, *S. des Kreon, Verlobter der Ant.* Ant. 626, 1175; *Αἷμον* 572, *Αἵμονος* 1217. — *Αἰνέας, ὁ τῆς θεοῦ* f. 342.

αἰνέω, preise, heisse gut *τάδε* Ph. 889 (ich danke dir), 451; *βίον* Ant. 1157, *ἄνδρα* fr. 325, *ἔπη* A. 526; *τὸ κάκιον* Ph. 1101 *Sft.* (= wälen). — 2) Angelobe, sage zu *ἃ δ' ᾔνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών* Ph. 1398, - *ὢ δεινὸν αἶνον αἰνέσας* Ph. 1380, rate an. — *αἰνῶ· παραιτοῦμαι* fr. 96. *ἐπ, κατ, παρ, συμπαρ, συναινέω.*

Αἰνιαν *γένος* E. 706, *Αἰνιᾶνος ἀνδρός* 724 *Br. Volk* (*am Ossa, sp.*) *am Oita u. Othrys.*

αἴνιγμα, Rätsel *διειπεῖν* O. 393, *τὰ κλεῖν'* 1525. *Z.* — *αἰνικτῆρα θεσφάτων* fr. 707. *S.*

αἰνικτὰ *κἀσαφῆ* O. 439, rätselhaft. *S.*

αἰνίσσομαι. rede in Rätseln, dunkel *ᾐνιξάμην*; A. 1158.

αἶνος, Lob, Preis OC. 708 ch.; *ὢ δεινὸν αἶνον αἰνέσας* Ph. 1380, der du so schreckl. Rat erteilst!

αἰνὸν *ἄχος* A. 706 ch., *αἰνὰ φύσις* OC. 212 ch. *Wdr.*, entsetzlich, furchtbar, schrecklich. — *αἶγες* (*ψακαλοῦχοι μητέρες*) fr. 962. — *αἰολίζειν· τὸ ποικίλλειν* fr. 815. *Lex.*

αἰόλος, 3. sich schnell bewegend, sich schlängelnd, windend *δράκων* T. 11 *v.* M. 208, T. 834; schillernd, blinkend *κνώδοντος* A. 1025; *αἰόλα νύξ* T. 94, 132 ch., *ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα sch.*, sternenschimmernd, (-hell); *σαρκὸς αἰόλας* Ph. 1157, (von Geschwüren) bunt; [fr. 187].

αἰπεινᾶς *Οἰχαλίας* T. 858, *βάθρον* Ph. 1000, hoch, steil.

αἰ-πόλιον, *τὸ*, Ziegenheerde *κλυτοῖς, -ίοις* A. 375 ch.

αἶπος, *τό*, (*ἀκρότατον*) O. 877 ch. *Arndt D.*, Höhe, Gipfel.

αἰπὺν *οὐρανὸν* A. 845, hoch, steil. *ῠ.*

αἵρεσιν (*εἰ νέμοι τις* -) A. 265, Wal.

αἱρέω, 1) neme, ergreife, fasse *ἀξίνας χεροῖν* | - *ἑλόντες* Ant. 1110, *πρὶν στεφάνωμα πύργων* - *Ἥφαιστον ἑλεῖν* 123 ch. *v. Feuer*; Ph. 700 ch. *Kräuter.* - *τὰν οὐθ' ὕπνος αἱρεῖ* Ant. 606 ch. *πτωκάδες ἕλωσί με* Ph. 1094 ch. (hinwegraffen?) [fr. 938, 132]. — 2) Ergreife, fange, fasse, töte (*wie ἀνελεῖν, καθελεῖν*), *νὶν αἱρήσειν δοκῶ* Ph. 14, (*ον*) *Ὀδ. εἷλε* 608, *ἄνδρ' ἑλὼν* (*ἄγει*) 945, 948, *δόλοις ἑλὼν* 1228, *ἑλεῖν* OC. 764, 814, *βίᾳ* 815, *σ' εἷλε θηρῶντ' ἡ τύχη* 1026, (*κατά με* - *Ἅιδας ἕλοι* 1690 m.) *τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν* Ant. 385, *κατακτεῖναί μ' ἑλὼν* 497, E. 1001. — *πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν* | *αἱρεῖ πονηρόν* Ph. 437; *δορί* A. 1056, *ἄνευ δορός* fr. 442; *τὸ πατρῷον αἷμα χερσὶ* - *ἑλεῖν* O. 996 *d. Vater töten*; *διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινύν* E. 1081 ch., *ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν* E. 528 ereilte ihn, *χειροῖν αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον* 207 m. — 3) Neme ein, erobre *αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τ. Τροίαν μόνα* Ph. 113, *τὰ πέργαμ'* 347, 353, *Τροίαν ἑλεῖν* 998, 1347, 1435, *Οἰχαλίαν* T. 353, *ᾕρει* - *χώραν γυναικῶν* 240. — 4) Neme, ergreife, ertappe *αὐτὴν εἵλον ἀπιστήσασαν* Ant. 655, *οὐκ ἂν ἕλοις ἧσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ* 747; *pass.* *φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς τῶν τεχνωμένων* 493, 406 *D.* — 5) Neme weg *τὰ τόξ' ἑλὼν* Ph. 762, 931; *ἀγὼν ᾑρέθη* OC. 1148 ist davon getragen, gewonnen.

Med. 1) neme mir, für mich, zu, mit mir, bei mir auf: *ἕλεσθ', ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα, ἕλεσθέ με* A. 397 ch., *κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα* O. 886 ch., *λέχους ἑλέσθαι κτῆσιν* T. 161, *πατρῷα* Ph. 365, *μηδαμῶς ταύτας γ' ἕλῃ μου* O. 1522, (von) mir. — 2) Wäle mir, *mit Inf.* *ὃς οὐκ ἂν εἵλετ' εἰς ἅπαξ εἰπεῖν* Ph. 443, *εἵλου τὸ κάκιον ἑλεῖν* 1100 ch. (*ἀντὶ Df., αἰνεῖν Herm.*), O. 585, *εἱλέσθην θρόνους κ. σκῆπτρα κραίνειν* OC. 448, *εἵλου ζῆν* Ant. 555, *πράσσειν κακά* 565; — *mit Acc.* *ἑλοῦ γε θάτερα* E. 345, *αἰῶνα κοινόν* 1085 ch., *ἐκ τριῶν σ' ἓν εἱλόμην* T. 734, *ταῦτ'* 1236; — *ὡς μᾶλλον ἂν ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν* T. 47, will lieber, *wie* O. 585. — *Die Pers. im Dat.* *μοί* Ph. 762, *im Gen.* *μοῦ* O. 1522. *ἀν, ἀφ, ἐξ, ἐξαφ, καθ, συν, ὑπεξαιρέω.*

αἴρω (*v. ἀείρω*), hebe in die Höhe, erhebe *αἶρε σαυτόν* Ph. 886, *αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο* A. 545, *αἴρετε* T. 1264 *Herakles auf den Scheiterhaufen; οὐ φορβὰν* - *αἴρων* Ph. 709 ch. pflückend; *μ' ἆρον* 879 *vom Stützen des Körpers*; *ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους* O. 143, *μύδρους αἴρειν χεροῖν* Ant. 264, *τυφὼς ἀείρας σκηπτόν* 418 erregend; *ὀφθαλμόν* T. 795, *ἆρον ἔξω* 799 (*μέ* schaffe mich fort, OC. 177 ch.) [fr. 538]; *ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων* O. 1270. — 2) Neme auf, überneme *τοῦτον ἄρας ἆθλον* T. 80, hege, lasse mir zu

Schulden kommen δειλίαν ἀρεῖς A. 75 *Wf. Nk.*, μηδ' ὄγκον ἄρῃ(ς) 129, ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδ. ἄγαν λύπαισιν O. 914. — — *Intrans.* ἕως ἂν οὗτος ἥλιος | ταύτῃ μὲν αἴρῃ Ph. 1331, aufgeht, sich erhebt.

Med. ἀείρομαι T. 216, 1) erhebe mich, schwebe im Tanz; ἄγ' ἐγκονεῖτ' αἴρεσθε T. 1255, erhebt euch; *A. P.* ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων Ant. 111 ch., sich erhebend; τύπωμα - ἠρμένοι χεροῖν E. 54, erhoben habend mit ihren Händen. — 2) Ueberneme, neme auf mich οὐ τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον Ant. 907, αἱρεῖσθε πένθος O. 1225, hegt; μή μ' - κακὰν φάτιν ἄρῃ A. 193 ch. *mit 2 Acc.*, *Wf. Kr. Di.* 46, 12, bring' mich nicht in üblen Ruf; ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι A. 246 ch. sich fortstelen.— 3) Erhebe für mich, erwerbe, erlange πόλει σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους OC. 460, δικὰς ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα E. 34 mir Busse verschaffen. ['Αείρας Ant. 418 (ἄρας T. 80, 795, O. 1270), ἀείρομαι T. 216 ch. — ᾰ *in* ἀρεῖς A. 75, ἀρεῖσθε O. 1225, OC. 460, *im Aor.* ἄρῃ A. 193 ᾱ, *im A. 2* ἀροίμην E. 34, ἀρέσθαι A. 246 ᾰ. *Die Fut. FF vom St.* ἀρ *zieht Nk. wegen* ᾰ *zu* ἄρνυμαι *w. z. vgl. zu A.* 75 *N. Wf.*] ἀν-, ἐν, ἐξ, ἐπ, κατ, συναείρω.

αἶσα, Schicksal μήδεα παντοδαπᾶν βουλᾶν ὑφαίνεται αἶσα fr. 604; Geschick κακὰν - T. 111 ch. - ἄπλατος A. 255 ch. *v. Wahnsinn des Aias.*

αἰσθ-άνομαι, bemerke, verneme, höre ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν Ph. 445, ὄνομα - κλέος ᾔσθου Ph. 252, OC. 301, μὲ - αἰσθήσεται 75, πάθος Ant. 1316, τηλόθεν - βοὴν A. 1318, πλαγάς E. 89 ch. — *Mit Gen. u. Part.* ἔδοξα προσπόλων τινὸς | ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι E. 79, ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων | δρόμον κηρύξαντος 683.— οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι | ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα E. 1477. ἐπ, κατ-. — (αἴσιμον Ph. 680 ch. *Sft.* καθήκουσαν, κατ' ἀξίαν γενομένην *Et. M.*)

αἴσιος σκοπὸς προσήκεις OC. 34, günstig, glückverheissend, αἰσίῳ ὄρνιθι O. 52.

ἀΐσσω (*u. att.* ᾄσσω), eile, stürze, stürme dahin, los ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν E. 711 *Rosse;* ἐκτὸς ᾖξας πρὸς τί 1402; ὡς ἐκταχείας - ᾄσσεις T. 396, κατ' ἴχνος ᾄσσω A. 32, ᾄξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει A. 258 m. *losbrechen v. Winde;* ὑπ' ἀγρίας λύπης ᾄξασα O. 1074 forteilend; δεῦρ' ᾖξα OC. 890 eilte herbei, wie ἀΐσσ' ὦναξ 1499 ch. - νεῶν ἀϊσσόντων γάμων T. 843 ch. -σοῦσιν *N.*, νεωστὶ προσβαλλόντων *sch. e. neue Ehe naht, bevorsteht.* — *Trans.* setze in schnelle Bewegung, schwinge χέρα A. 40 *Erkl.; daher Pass.* κόμη δι' αὔρας ᾄσσεται OC. 1261 *Mein. p.* 169 flattert, fliegt.— [ᾰ, *Hom.* ᾱ; ἀΐσσω T. 843, OC. 1499 *nur in lyr. Partien.*] ἀπ, δι, ἐπ, ὑπ-.

ἀ-ϊστόω, vernichte, verwüste πατρίδα A. 515, *v.* 79; ἀϊστώσας· διαχέας κ. τήξας fr. 481 *Df.* — αἴσχη - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι | βροτῶν fr. 611.

αἰσχρο-κέρδεια, ἡ, schimpflicher, schmutziger Gewinn Ant. 1056. *Z.*

αἰσχρός, *turpis*, hässlich, schmählich, schimpflich, schändlich οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ Ph. 108, αἰσχρὰ κ. λωβήτ' ἔπη 607, A. 505, Ph. ὄνειδος 842 m., ἀπάτας 1136 m., 1228, πράγματα Ant. 299, λημμάτων 313, (πίπτουσι) πτώματ' αἴσχρ', ὅταν λόγους | αἰσχροὺς καλῶς λέγουσι 1146. 7, ἡδοναῖς fr. 665; ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτών Ph. 1249. — αἰσχρὸν τὸ φεύγειν OC. 1422, οὐδὲν - οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμον Ant. 5, 511, 711, fr. 234 a, ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσι E. 989, A. 472, αἰσχρὸν, εἰ A. 1159; αἰσχρὸς φανοῦμαι Ph. 906 in Schande. — *Subst.* τὸ δ' αἰσχρὸν ἐχθρόν Ph. 476, τὸ γυναιξὶν αἰσχρὸν fr. 609; αἰσχρὰ (φανῆναι) Ph. 524 (*pl. wie* 628, 987, A. 887), μαθὼν αἰσχρά Ph. 972, κἂν - πράσσῃς T. 597, αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις 1272 m., ἤκουσεν - A. 1324, fr. 732; ἀπ' αἰσχρῶν Ph. 1138 m., ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν Ant. 747, νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς fr. 196; τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ T. 448 *N. subst.* Schande, Schändlichkeit, Laster, durchaus nichts Schimpfliches; αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται E. 621. — *Compar.* τίς ἂν | τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι E. 559. — *Superlat.* θανόντες - αἰσχίστῳ μόρῳ A. 1059, λόγους 1320, κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν - 1161, ἔργα O. 1408, E. 586, αἴσχιστ' ἔπων Ph. 909, αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις E. 487 ch. — ἀρίστου πατρὸς αἴσχιστος γεγώς Ph. 1284 *Pierson;* σὺν τοῖς φιλτάτοις | αἴσχισθ' ὁμιλοῦντα O. 367 auf's schmählichste. — *Adv.* αἰσχρῶς δ', ἐάν περ καὶ λέγῃς E. 593, ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς 989, ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον Ph. 265, - γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω 1234, schändlich, schmählich. — *Superl.* αἴσχισθ' ὁμιλοῦντα O. 367.

αἰσχύνη, Schimpf, Schande O. 1284, αἰσχύνην φέρειν T. 66, οὔποτ' αἰσχύνῃ πέσῃ 597, in Schande stürzen. — Scham,

Scheu A. 1079, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς Ph. 120, ὦ μεγάλα φάτις, ὦ μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς A. 174 ch., αἰσχύνης ἄτερ E. 615, τῶνδε μ' αἰσχύνην ἔχειν 616, *pl.* fr. 587. ῡ.

αἰσχύνω, mache hässlich, entstelle ῥέθος Ant. 529 an., beschimpfe, mache Schande πόλιν OC. 929, φίλους E. 518, εὔκλειαν αἰσχῦναι 1083 ch., τοὺς πρὸς αἵματος A. 1305. — *Med.* schäme mich vor τὴν δυσγένειαν O. 1079; *mit Part.* πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος Ph. 1383 Gewinn zu erlangen, ποιουμένη Ant. 541, sich zu machen; εἰ δοκῶ E. 256. ἐπ, καταισχύνω. ῡ.

αἰτέω, begere, verlange, bitte E. 1380. — Ἅλιον αἰτῶ τοῦτο T. 96 den H. um dies, μ' αἰτεῖς δόσιν (τοῦ θεοῦ) 1518; σὲ - δ' αἰτῶ πιθέσθαι OC. 1334. — *Mit Acc. der Sache allein:* αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς O. 216, αἰτεῖς, ἃ τεύξῃ OC. 1106, μῦθον 1162. — *Mit Acc. c. Inf.* τοὺς ὑπὸ χθονὸς ξύγγνοιαν ἴσχειν Ant. 65, 1200, OC. 1165. — *Med.* erbitte mir, für mich, *mit Acc. c. Inf.* τὸ πάλαισμα μή ποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι O. 880 ch. αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν A. 825 *Wf.*, T. 1116, E. 453, Pers. 215. — *Mit Inf.* δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ Ph. 63, OC. 488. — *Mit. e. Acc. d. Pers.* ὥσπερ ᾔτου μ' ἀρτίως Ph. 763; σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν T. 1116; *der Sache* τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου OC. 583; τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην fr. 723. — Bitte, bete zu Ἅιδην Ant. 778. ἀπ, ἐξ, ἐπ-. — *Adj. verb.* ἥν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις δωρητόν, οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν O. 384. *S.*

αἰτία, 1) Grund, Ursache, Veranlassung πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας (τέθνηκε) O. 1236, A. 1051. — 2) Beschuldigung Ἀχαιῶν *subj. G.* Ph. 1404, Schuld ἔξω βαρείας αἰτίας Ant. 445, 537, ὡς αἰτίαν γε τῶνδ' ἔχων 1312, ἴχνος παλαιᾶς αἰτίας O. 109; ἔγκλημα - αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας T. 361, τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει A. 28, τὸν φίλον - ἐν αἰτίᾳ βαλεῖν O. 657 ch. *u.* ὥς νιν αἰτίᾳ βάλοι κακῇ T. 940 einer Schuld zeihen, beschuldigen; τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν | ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας Ant. 1318 m.

αἰτιά-ομαι, beschuldige, klage an κεῖνον Ph. 385, μή με - αἰτιῶ O. 608. ἐπαιτιάομαι.

αἴτιος, 3. schuldig, schuld an σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον Ph. 590, τῶνδ' - κακῶν 1426, τοῦ σοῦ κακοῦ T. 773, οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; E. 295, ὧν μάλιστα - αἰτίαν OC. 1299. - τὸν αἴτιον 995 den Täter. — Οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν Ant. 1173 *Wf.* sind schuld, dass sie den Tod erlitten.

Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν OC. 313, κάνθαρος οὗτος τῶν Αἰτναίων πάντως fr. 173 an., v. Aitna = sicilisch (schnell).

ἐξ ***Αἰτωλίας*** E. 704, ein Aitoler. — Αἰτωλὶς γυνή T. 8, eine Aitolerin, Deianeira. — αἴφρουρος· αἰθάλη? *Hes.* fr. 510.

αἰχμά-ζω, werfe die Lanze, schwinge wie e. Lanze, erhebe πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα A. 97 *Wf.*, *Kolster, Soph. Stud. S.* 290, *Nk.*, αἰχμάσαι τάδε T. 354, καταπράξασθαι τῇ αἰχμῇ, diesen Kampf unternemen *Wdr.*, πολεμεῖν *Hes.*, *v. Rhes.* 444.

αἰχμᾰλωτίς, die (Kriegs-)Gefangnen τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος A. 1228; τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας 71 gefesselt, gebunden. *Z.*

αἰχμάλωτος (kriegs-) gefangen τὴν αἰχμάλωτον T. 417, ταῖς αἰχμαλώτοις παισίν 532.

αἰχμή, Lanzenspitze, Lanze, Kampf θοὰν νύμφαν ἄγαγες ἀπ' - Οἰχαλίας αἰχμᾷ T. 859 ch., κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμήν Ph. 1307 unkriegerisch. — τίνες νόσοι τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε T. 883 ch. αἰχμᾷ *Herm.* mit der Schärfe der Unglückswaffe. — αἰχμόδετος· αἰχμάλωτος fr. 41. *Lex.*

ἀΐω, bemerke, höre ὁ πάντ' ἀΐων Διὸς Ὅρκος OC. 1767 ch., ἔργων - αὐδὰν 240 m. ἔπη - τῶν ἐκεῖνος ἀΐων, παρέσται 304 welche, wenn er sie hört; πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων ἀΐῃς μύθων Ph. 1410 an. — Σὺ γὰρ ἀΐεις OC. 181 ch. du verstehst uns. ἐπ-. ᾰ *in Anap.* Ph. 1410, OC. 1767 *u. logaoed. Dact.* OC. 240, ᾱ *in Trim.* OC. 304, A. 1263 (ἐπαΐω) *u. logaoed. Dact.* OC. 181.

αἰών, Leben = Lebenszeit: μέτριος Ph. 179 ch., στυγνός 1348, αἰῶνα τλάμον' ἔξω OC. 1736 ch., οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών Ant. 582 ch.; = Dasein, Lebensgeschick, Schicksal: ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν T. 2, 34, πάγκλαυτον αἰ. κοινὸν εἵλου E. 852 ch., 1085 ch. (A. 645? Lebenslos *Wf.* Geschlecht?) — Δι' αἰῶνος E. 1024, sein Leben lang, ewig.

αἰωρούμενον(τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον) E. 1390 ch. schwebend, schwankend, ungewiss; (πλεκταῖσιν ἀρτάναις αἰωρουμένην O. 1264 *N.* aufgehenkt.) *Z.*

ἀ-κάθαρτος, ungesünt πρᾶγμα O. 256. *Z.* — (ἄ-καιρος A. 289 *Herm.*)

ἀ-κάλυπτος, unverhüllt ἄγος O. 1427. *Z.*

ἀ-καλῠφής, unbedeckt, one Dach Ph. 1327. *Z.*

ἀ-κᾰμας, *αντος*, unermüdlich *Νότος* T. 112 ch.

ἀ-κᾰματος, unermüdlich *θεῶν μῆνες* Ant. 607 ch. rastlos fortschreitend; *γᾶν - ἀκάματαν ἀποτρύεται* 339 ch. unerschöpflich. — *N. adv. ἀκάματα προσμένονσ'* E. 164 m. — *ἄκανθα* fr. 643, 746, 752. — *Ἀκαρνᾶνας* fr. 265.

ἀ-κάρπως, one Frucht O. 254.

ἀ-κάρπωτον *χάριν* (*νίκας*) A. 176 ch. wegen eines nutzlosen, fruchtlosen Sieges, *Enallage attributorum. Nk.: ἀκάρπωτος nach Kr. Di.* 46, 5, 3; *v. χάριν.*

ἀ-κέλευστος A. 1284, ungeheissen, freiwillig. *Z.*

ακέ-ομαι, heile: mache wieder gut (*κακόν*) Ant. 1027; *ἄχος* T. 1035 m.

ἀ-κερδῆ *χάριν* (*ἧς φαῦλον τὸ κέρδος sch.*) OC. 1484 ch., gewinnlos, schädlich. *Z.* — *Ἀκεσταίοισιν ὄχοις* fr. 599 *Df. Nk.*

ἀκεσ-τῆρα *χαλινόν* OC. 714 ch. (*-ήρ*, Heiler), rossebändigend, besänftigend, trotzbrechend. — *ἄκεστρον· φάρμακον* fr. 427. *S.* ᾰ

(**ἀ-κηδέω**, vernachlässige *πόνον* Ant. 414 *Bonitz.*)

ἀ-κήλητον *μανίας ἄνθος* T. 999 m., unbezämbar, unheilbar. *Z.*

ἀ-κήρατος, *ον*, ungemischt, rein, lauter *χεῦμα* OC. 471, *ὄμβρῳ* 690 ch.

ἀ-κήρυκτος, *ον* (*ἀκ. ἄγνωστον, ἀφανές* fr. 290 *Hes.*), one Heroldsruf, one Kunde T. 45.

ἀ-κίνητος, *ον*, unbewegt, one sich zu rüren Ant. 1027; unbeweglich *ἐξ ἀκινήτου ποδός* (*βέβηκε*) T. 875 one e. Fuss zu rüren *iron.* (festen, sichern Fusses, Schrittes); *τἀκίνητα διὰ φρενῶν* Ant. 1060 was noch im Busen fest verschlossen, *wie τἀκίνητ' ἔπη* OC. 624, *ἄῤῥητα, v.* 1526, die zu reden unerlaubt.

ἄ-κλαυ(σ)τος, *ον*, unbeweint Ant. 29, *φίλων von Fr.* 847 m., 876 m.; *πένθος* OC. 1708 m. one Tränen, *wie* El. 912 one zu weinen = ungestraft. *One σ(τος) D. überall.* — *ἄ-κλεπτοι· ἀληθεῖς* fr. 615 *Lex.; ἀκληρίᾳ· ἀτυχίᾳ* fr. 816. *Z.*

ἄ-κλητος, *ον*, ungerufen, unaufgefordert A. 289.

ἀκμαῖος, *εἰ βαίη, μόλοι* A. 921, *εἰς ἀκμήν*, zu rechter, günstiger Zeit, gelegen. ᾰ

ἀκμή, 1) Spitze *χερχίδων ἀκμαῖσι* Ant. 976 ch., *ποδοῖν* O. 1034 (Knöchel? *vgl.* 1032), *ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς* 1243 mit den Spitzen beider Hände (Fingern). — 2) Höchste Blüte, Kraft *ἥβης* O. 741, *Θησειδᾶν* OC. 1066 ch.; *γάμων ἀκμάς* O. 1492 (wol mehr) rechte Zeit, Zeit *ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων* Ph. 12, *οὐχ ἕδρας* A. 811, *ἔργων* E. 22, *ἀπηλλάχθαι* 1330; *ἀκμὴν ἄν* A. 921 *Wf. adv.* = *καιρόν, s. d. Vg.*

ἀ-κμῆτα *ταῦρον* Ant. 351 ch. (*nom. -ής*) unermüdlich. — *παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ* fr. 743. ᾱ

ἀκοή, Gehör, *ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς* E. 30; *αὐδὴν ἀκοῇ κλύειν* Ph. 1412 an. mit seinen Oren.

ἀ-κοίτης, *ου*, *ὁ* Gemal, Gatte T. 525 ch. — *Fem. ἄ-κοιτις*, Lagergenossin, Gattin T. 504 ch., *Διός* 1048, 1149. — *ἀ-κόλαστον σῶμα* fr. 817; *ἀκολουθία* 818. *Z.*

ἀ-κόλουθος (*τῶν ἑκατομπόδων Νηρῄδων*) OC. 719 ch. folgend, begleitend.

ἄ-κοποι *θεῶν - μῆνες* Ant. 607 ch. *Df.*, unermüdlich, unendlich.

ἀ-κόρεστον *οἰμωγάν* (*τάκεις*) E. 122 ch. unersättlich; *ὁ πάντων ἀκορέστατος* OC. 120 ch. dreist, frech.

ἄκος, τό, Heilung, Heilmittel *κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος* A. 363 *Lob.*, *τῶν γὰρ ἡμαρτημένων | ἄκη μέν ἐστι* OC. 1270, *ἀργίας* fr. 380. ᾰ

ἀ-κοσμέω, bin, handle ungesetzlich, frevle Ph. 387, Ant. 730; *v. Bek. Anekd. p.* 369, 5. *Z.* — *ἀ-κοσμία* fr. 726. *Z.*

ἄ-κοσμος, one Ordnung, ungehorsam Ant. 660. — *ἀκουσείων* fr. 820 *S.*; *ἀκουσία* fr. 822 *S.*; *ἀκουσίμη* fr. 824, *v.* 327 *Lex.* — *ἀκούσιος, s. ἀεκούσιος.*

ἄκουσμα, Gehörtes, Gerücht OC. 517 m. *Z.*

ἀκουστέον O. 1170 *Adj. verb.*, man muss hören, zu hören von *τῶν κρατούντων* E. 340, man muss in A. gehorchen. *Z.*

ἄκουστος, *ον*, *Adj. verb.*, zu hören O. 1312, fr. 327. *Z.* ᾰ

ἀκούω, A) höre, verneme: 1) *Mit Genet. der Sache: ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας* Ph. 52, *φωνῆς ἀκοῦσαι* 225, OC. 419, 485, 1187, A. 1070, E. 1108 (*ὧν δεῖ* 793), fr. 563 (Ph. 588 *ὧν ἀκήκοας durch Attraction*). — 2) *Mit Acc. der Sache: τον θεῶν φήμην* O. 43, E. 227 m., 1004, 1407 ch., T. 340, 1157, A. 16, 583, 1324, Ph. 382, 607, 620, 1267, O. 295, 850, 1224, 1339 m., 1431, OC. 190 an., 416, *ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι* 517 ch., 529 m., 1393, 1610, (13), Ant. 64, 692, 1001, fr. 284, 622. — *πάντ' ἀκήκοας* T. 876 *u. π. ἀ. λόγον* A. 480, Ph. 1240 („meine Red' ist aus!") *als Schluss.* — 3) *Mit Acc. der Sache und*

Gen. *der Person, von der man etwas hört:* τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον O. 547, 729, 841, OC. 453, 551, 1352, E. 926. — 4) *Mit Gen. der Person, von welcher man hört:* ἐξοῖδ' ἀκούων τῶνδε OC. 33, A. 335, T. 431; *auf welche man hört:* ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε O. 952, OC. 33 (E. 340), erhöre τοῦ θανόντος E. 792 *u.* 793, *wo* ὤν *masc.* — 5) *Mit Praep.:* πρὸς δούλων A. 1235, ἀκούσομαι πρὸς τοῦδε Ph. 1074; παρ' ἀγγέλων O. 7, θεοῦ πάρα 95. — 6) *Mit Part.* a) *im Gen.:* (ταῦτ' ἤκουον) Ὀδυσσέως λέγοντος Ph. 595; b) *Acc.:* μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα - ἀκούσῃ A. 626 ch., κακὸν εἰς αὐτὴν ἰόν E. 375, τὸν μάντιν εἰπόντα Ph. 614. — 7) *Mit Acc. u. Inf.:* ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξέναν Ant. 823 m. — 8) *Mit conj. Satze:* ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ' ὡς ὁ Λάϊος κατασφαγείη O. 729, T. 431, οὕνεκ' αἴσιος σκοπὸς προσήκεις OC. 33; ἄκουσον ὡς ἐρῶ O. 547, οἷα φθέγγεται OC. 881, οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας | 896; ἢ οὐκ ἠκούσατε Αἴαντος, οἵαν θωΰσσει βοήν; A. 334. — 9) *Mit Dat. der Person:* τίνι - ἀκούσαιμ' ἔπος E. 228 m. von wem? — 10) *One Object (das leicht zu ergänzen): Abs.:* ἀλλ' ὧδ' ἄκουε E. 643 (792), ἄκ. δή νυν 947, A. 1332, πρὸς νῦν θεῶν ἄκουσον E. 889, T. 340, οὐκ ἀκούετε E. 1406, τοῖς ἀκούουσιν λέγε A. 591, ὡς ἤκουσεν T. 777, ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμι Ph. 564, ἴσος γὰρ οὐκ ἀκήκοας 603, ἔξοιδ' ἀκούων O. 105, ἤκουσα κἀγώ 293, 1170; 567, 726, 1204 ch., ὡς ἀκούεις OC. 194 ch., 527; 1607; 494, 554, τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι; 1175; 1288; ὦ ἀκούετε fr. 58, 819; 668. — μέγ' ἀκοῦσαι Ant. 838 an. *magnificum auditu?* grosser Rum. — εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν | πηγῆς δι' ὤτων φραγμός O. 1386 Gehörquell.

B) Höre auf, gehorche ἀστοῖς ἴσα δεῖ μελετᾶν | εἴκοντας ἃ δεῖ κἀκούοντας OC. 172 an. (A. 591, O. 952, OC. 33, E. 340). — Muss hören, bekomme zu hören ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ κ. λωβήτ' ἔπη Ph. 607, ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτον πλέως πρὸς τοῦδε 1074, *wie audio*, heisse, werde genannt ἀκούσομαι κακός OC. 988; ἤκου' ἄριστα Ph. 1313 standest im besten Rufe, εἴπερ ὀρθ' ἀκούεις O. 903 ch., wenn du mit Recht heissest πάντων ἀνάσσων μέγ' ἀκοῦσαι Ant. 837 *Erkl. verd. s. o.* ἀν, ἀντ, εἰσ, ἐξ, ἐπ, συνεξ, ὑπακούω.

ἄκρα (⏑ –), ἡ, Spitze, Vorgebirge Εὐβοίας T. 788; παραλίαν ἄκραν (πέτραν *Harp.*) fr. 445; ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου fr. 265 Gipfel.

ἀ-κραιφνής (ἀ-κεραιο-φανής *Et. M.* 52, 18), unversert τῶν κατηπειλημένων OC. 1147 ungeschädigt. *Z.*

ἀκρατής, kraftlos, schwach γῆρας OC. 1236.

ἄ-κρᾱτος, ungemischt, lauter, rein αἷμα E. 786, ἵμερος fr. 678 (ἄκρα(ν)τος).

ἀ-κράτωρ, kraftlos, schwach Ph. 486.

ἀκροθίνια, τά, Erstlingsopfer T. 751.

ἄκρος, oberst, äusserst, *wie extremus, oft durch Adv. od. Subst. zu übersetzen:* ἄκρας φόβας E. 449, OC. 1464 ch. die Spitzen der Haare, γλῶσσαν ἄ. A. 238 an. der Zunge, πόδα T. 748 des Fusses; von Bergen, Orten oft Spitze, Gipfel ἐπ' ἄκρων ὀρέων O. 1106 ch.; ἐπ' ἄκρου λᾶου OC. 196 ch., βαλβίδων ἐπ' ἄ. Ant. 132 an., ἄκρων ἐκ πάγων 411 oben auf; ἄκρον ἐπὶ γύαλον OC. 1491, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ Ant. 825 m., ἀπ' ἄκρας - πλακός T. 273, κατ' ἄ. σπιλάδος T. 678, κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος 436, ἄ. Κήναιον 752, ἄ. ὑπὸ πλάκα Σουνίου A. 1219 ch., πεδίον ἐπ' ἄ. 1197 ch. (Oberfläche), ἀμφὶ νεῶν | ἄκροισιν - ναυτικοῖς ἑδωλίοις 1277, κολώνης ἐξ ἄκρας E. 894, στήλην ἄκραν E. 744, ἄ. ἑστίαν OC. 1492 γύαλον *ser verd.* — *Met.* höchst οὔτοι ποθ' ἥξει τῶν ἄκρων fr. 463; ὑψηλ' ἐφώνεις κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις A. 1230 *Lob. D.* gehst auf den Zehn (auf Stelzen), stolzierst einher, bist stolz; ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' αἶπος ἀπότομον O. 876; μάντις ἄκρος E. 1499, trefflich, ausgezeichnet. — ἄκρας νυκτός A. 285 *Wf.*, im Beginn (Ende?) der Nacht. — ἀκρουχεῖ· ἄκρον ἔχει fr. 290. — ἀκρο-φύσιον 824. — ἀκρωτηριάζω 474.

ἀ-κτένιστος, ungekämmt κόμη OC. 1261. *S.*

ἀ-κτέριστος, unbeerdigt νέκυν Ant. 1071, παστάδα 1207 one Leichenfeier. *Lyk. spät.*

ἀκτή, ἡ, steile Küste, Gestade ἀκτὴ μὲν ἥδε Λήμνου Ph. 1, 272, 1017, βόρειος ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ OC. 1241 ch., Εὐβοΐς T. 237 *v. Malis*, χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας 637 ch. *Artemision*, ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κήναιόν ἐστιν 752, τὰν Κρῖσαν βούνομον - E. 181 ch. Σκείρωνος - fr. 19, Σαρπηδὼν - 40; χλωρὰ - Ant. 1134 ch., *Euboia.* — ἢ πρὸς Πυθίαις ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς OC. 1049 ch. *die attische Küste bei Thria*, βρέμουσιν ἀντιπλῆγες ἀκταί Ant. 592 ch., 969 ch., Ufer τὰν Ἀχέροντος - Ant. 814 ch., *pl.* fr. 469; — *von der Unterwelt auch* ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ

O. 178 ch., Gegend, Reich. — *Attika* fr. 19. — [ἀκτὰν παρὰ βώμιον O. 184 ch., ἐξοχὴν *sch.*, Altarerhöhung, ἀχάν *N.*]

ἀκτίς, Stral ἀελίου Ant. 100 ch., ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον T. 685, ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν 697; ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον 1086 m. Blitzstral. — ἀνὰ μέσσαν - OC. 1247 ch. Mittagsstral, Mittagsgegend. — ἀκτίτης λίθος fr. 72 litoralis. *Lex.* ῑ.

ἄκων (ἀ-ἑκών), nicht wollend, *invitus:* unfreiwillig, wider Willeu ἄ. ἔσχε Ph. 305, O. 591, OC. 964, 987, ἑκούσιον λαβών, εἰ μὴ θέλοι δ' ἄκοντα Ph. 618 O. 358, 1213 ch.), OC. 174 ch., ἄκοντας φιλεῖν 775, τήνδε ἐξάγειν ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται 827, T. 935; ἀκὼν δ' ἁμαρτὼν οὔτις ἀνθρώπων κακός fr. 582. — *Von Sachen:* τό γ' ἆκον πρᾶγμα OC. 977, ἔργων ἀκόντων 240 m., ἀκουσίων *sch.* unfreiwillig, κακὰ ἔχοντα κοὐκ ἄκοντα O. 1230. — (*Mit* ἔχων *im Ggstze* ἔχοντα μηδ' ἄκοντα Ph. 771, O. 1230, Ant. 276, fr. 668. ᾱ.

ἀλαλά, Jauchzen ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαῖς T. 205 ch. Jubel (*N.*, ἀλαλαγαῖς *D.*, *doch s. Gaisf. zu Heph.* II, *p.* 204). ⏑⏑⏑

ἀλαλά-ζω, jauchze auf νίκην - ἀλαλάξαι Ant. 133 ch. an. jubelnd Sieg verkünden. — ἀλαλαζομένη fr. 479. — ἀλαλίαν· πονηρίαν fr. 220. *Lex.* — ἀ-λάμπετος, glanzlos, *s.* ἀλύπητος OC. 1662 *spät.*

ἀ-λαμπής, unbeschienen, unbeleuchtet ἡλίου | T. 691, *von der S. Z.*

ἀλά-ομαι, irre, schweife umher πτωχὰς, ἀνάνδρους - ἀλωμένας O. 1506, νηλίπους τ' ἀλωμένη OC. 349, πτωχὸς ἠλώμην 444, ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος 1363 durch (deine Schuld) dich ins Exil getrieben; ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι 1687 m., ἐπὶ ξένης χώρας T. 300. — A. 23, ἀλώμεθα sind ungewiss, schwanken.

ἀλα-ός, blind ὀμμάτων OC. 148 ch., 244 m., ξένου 1449 ch. - ἕλκος Ant. 974 ch. *Wf.* (Wund durch Blendung? blind machend?). ᾰ ᾰ

ἀ-λάστορος, frevelhaft ἕλκος - ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις Ant. 974 ch. *Wf.*, gottlos geblendet, Rache heischend; gräuelvoll *Jacob.* — OC. 371 *Bgk.*

ἄ-λαστος, unvergesslich; fluchbeladen ἄνδρα OC. 1479 ch.; πατρὸς ἔμφυτον ἄ. αἷμα 1672 m., ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν 538 m. grässlich.

ἀλάστωρ, Rachegeist, Plagegeist χώρας ἀ. OC. 788, μεθῆκα τ. ἀλάστορας A. 372, τ. ἐχθρούς, ἀλιτηρίους *sch.* ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ T. 1235 von bösen Geistern besessen ist; βουκόλων ἀ. T. 1092 Plagegeist, Unhold *vom nemäischen Löwen.*

ἀλάτας, *dor. f.* ἀλήτης.

ἀλγεινός, 1) schmerzlich, kränkend μῦθος Ant. 12, κακὸν 438, βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν A. 494, οὐδὲν - ἀλγεινὸν Ant. 4, μηδὲν ἀ. παθὼν O. 1530; ὡς μὲν ἐν λόγῳ ἀλγεινά E. 762, ἔχει ἀ. fr. 236; 521. — *S.* ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας Ant. 857 m., *v.* ἀλγίων. — 2) Voll Schmerzen, leidend σὺν νόσοις ἀλγεινὸς OC. 1664. — *Adv.* -ῶς φέρων 1011 Leid fülend über; ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς Ant. 436 schmerzlich.

ἀλγέω, empfinde Schmerz, betrübe mich über κακοῖς OC. 744, E. 1201, κείνοις ἂν ἤλγουν Ant. 468; ἐν ὅτοις ἀλγεῖς T. 1119 bei (OC. 764); ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσιν E. 334, ἐπ' ἐργασμένοις A. 377 über; *mit Acc.* πρᾶξιν ἣν ἤλγησ' ἐγὼ A. 790. — *One Object:* ἀλγῶ - τἀπὶ σοὶ στένων κακά Ph. 806; *mit Part.* δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι πονοῦσά τ' ἀλγεῖν κ. λέγουσα OC. 364, κλύουσα 420, κλύων Ph. 86 höre mit Schmerz, Bedauern, Verdruss, *wie* ὁρῶν T. 1068; - πάρεστι δ' ἀλγεῖν E. 961; νοῦς - ἀλγήσας βαρὺς Ant. 767, ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη E. 804. — ἀλγοῦσα μὲν δῆτ' εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ Ant. 551 *wol nicht activ.* κατ, συν, ὑπερ-.

ἀλγηδών, Schmerz, Schmerzgefül τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας ἀλγηδόνος OC. 514 ch. *Z.*

ἄλγημα, Schmerz Ph. 1171 m., *pl.* 340.

ἄλγησις, Schmerz, Schmerzgefül Ph. 792 m.

ἀλγίων, ἄλγιστος, schmerzlicher, kränkender κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα Ant. 64. — ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ | ἄλγιστον A. 993, ὄκνον - T. 8, τὰ μὲν ἄ. ἄπεστιν O. 1238, fr. 321; (φύσεις) εἰσὶν ἄλγιστα φέρειν O. 675 am schwersten zu tr. — οὐ λόγων - | ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων OC. 1174.

ἄλγος, τό, Schmerz, Leiden τῆς νόσου Ph. 734, νοσεῖς τόδ' ἄλγος 1326, τούς σε - παύσαντας ἄλγους 1379. — Schmerz, Kummer, Gram über τῶν παρελθόντων δάκνει Ph. 1358, ὕπν' ὀδύνας ἀδαὴς ὕπνε δ' ἀλγέων 827 ch., τὸ μηδὲν ἄλγος O. 638, 62, 1031, OC. 955, ἐμοὶ - παρ' οὐδὲν αλγος (ἐστί) Ant. 466 *Wf.*, νέον ἄ. ἔχει A. 259 m., 1397, E. 1176, ἀμήχανον 139 ch., πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν 1187, μή μοι τὸ κάλλος ἄ. ἐξεύροι T. 25; οὐδὲν

γὰρ ἄ. οἷον ἡ πολλὴ ζοή fr. 500 [*Wf. Kr. Anh. zu* Ant. 625, A. 200 ch. *N.*].

ἀλγύνω, verursache Schmerz, Aerger, betrübe, kränke, quäle *τοὺς ξυνόντας* Ph. 484, *μὲ* 66, O. 1067, T. 458, *τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι* 482, *σ' ἀλγυνῶ* O. 332; *οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον* 446 *absol.* — *Ἀλγύνομαι τοῦτ' αὐτό* Ph. 1021, *τοῖσδε* Ant. 468 empfinde Schmerz, betrübe mich über; *absol. πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ*; 230 *Erkl.*

ἀλεὴς *ὕπνος ἐσθλός* Ph. 859 *ὁ ὑπὸ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου· θερμός sch.*, warm, in der Sommerwärme, *s. Sft. Z.*

ἄ-λεκτρος, *ον*, one Ehebett, ehelos, gattenlos [*ἄγει με - ἄ., ἀνυμέναιον* Ant. 917] *ἄλεκτρα - γάμων ἀμιλλήματα* E. 492 ehebrecherisch (unselig). — *N. Pl. adv. ἄλεκτρα - γηράσκουσαν* 962. *Z.* — *ἀλέκτωρ* fr. 730. — *ἀλεξαίθριον* 120 [Ant. 357].

ἀλεξῆτορ (*Ζεῦ*) OC. 143 Schutzhort, Retter. *Z.*

ἀλεξί-μοροι (*τρίσσοι - προφάνητέ μοι*) O. 163 ch. Tod, Verderben abwerend, *Athene, Artemis, Apollo. Z. spät.*

ἀλέξομαι, were von mir ab, schütze mich, verteidige mich *ἔγχος ᾧ τις ἀλέξεται* O. 171 ch., *κοὐκ ἀλεξοίμην* 539 *n. ἔργον, vor. ᾰ.* — *ἀλεύσω* fr. 825. *ἐξ-.* — *ἄλη* fr. 693.

ἀλήθεια, Warheit *ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί* Ant. 1195, fr. 323, *τῆς ἀ. ἔπος* 1193, *σθένος* O. 369, *τὸ πιστὸν τῆς ἀ. νέμεις* T. 398, fr. 107, *μὴ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι* T. 91.

ἀ-ληθής, 1) war *κρίσις* O. 502 ch., *παροιμία* A. 664, *λόγοι* Ph. 320. — *Subst. N. Sing.* Warheit *τἀληθές* O. 299, 356, 944, E. 679 (1046), fr. 573, 692: *adv.* Ph. 345; *πᾶν τἀληθές* T. 453, 474. — *N. Plur. τἀληθῆ* Ph. 1236, A. 1328, fr. 678, *ἀληθῆ* Ph. 921, O. 1141. — 2) Warhaft *θεοί* Ph. 993. — — *Ἄληθες*; O. 350, Ant. 758 *Df; ironisch:* wirklich? in der Tat? *ᾰ*

ἄλημα, e. geriebener Mensch, Schalk, Gauner *κακοπινέστατον ἄ. στρατοῦ* A. 381 m. *Wf.*, *ἐχθρόν* 389 (*περὶ*) *τριμμα sch.*, *ὡς ἄ. δῆλον ἐμπεφυκὸς εἶ* Ant. 320 *Wf.*, *v.* 625, 1232. *Z. ᾰ*

(***ἀλήμων*** A. 601 ch. *Wf.*) =

ἀλήτης, *ου*, der soviel umhergeirrt, Flüchtling *τοιόνδ' ἀλήτην* OC. 50, *ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα* 165 ch., 1096, *ἀεὶ δ' ἀλήτην* 746 unstät, *τῶν μακρῶν - πόνων* A. 888 ch., Prom. 902 der solange in Mühen, mühevoll umhergeirrt. — Landstreicher OC. 949 *verächtlich.*

ἀλιᾰδᾶν *ἔχων ἀΰπνους ἄγρας* (*φιλοπόνων*) A. 880 ch. *Wf.* (der Söne der *ἅλιοι*) Fischer, Schiffer. *S.* — *ἀλῐβᾱς* fr. 751; *Ἀλίβας* 831; *ἁλιεύς* 118. *ᾰ*

ἁλί-κλυστον (*πόντου πρόβλημα*) Ant. 1219 ch. meerbespült, *vgl. schol. Z.*

ἁλί-κτυποι *κελαιναὶ νᾶες* Ant. 953 ch. meerumrauscht. *Z.* — *ἀλίνουσι* fr. 826. — *ἅλιος = ἥλιος* E. 825 ch.

ἅλιος, Meeres-, See- *Νύμφαις* Ph. 1470 an., *στραβήλου* fr. 299. — *ἁ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία - πλάτα θρώσκει* OC. 716 ch., *ἅλιον - ἑλίσσων πλάταν* A. 359 ch. *Herm. = Herakl.* 82 durch's Meer hin; *πέτραν* fr. 445 am M. — *Ἅλιος = ἥλιος* E. 825 *Erkl.*

ἅλιον, *N. adv.*, vergeblich, one Erfolg OC. 1469 ch., *wie ἁλίως* Ph. 840 ch.

ἁλιόω, mache vergeblich, one Erfolg *κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος* T. 258 *v. Π* 737 hielt es wol, fürte es aus. — Vernichte, zerstöre *τὸ* (*φύλλον ἐλαίας*) - *ἁλιώσει χερὶ πέρσας* OC. 703 ch. *ᾰ*

ἀ-λῑπᾰρῆ *τρίχα* E. 451 *D.*, ungesalbt, nicht glänzend. *Lex.*

ἁλῐ-πλαγκτε (*Πὰν φάνηθ'*) A. 695 ch., über's Meer, meerdurchschweifend *πλάζω, v. θαλασσόπλαγκτα ναυτίλων ὀχήματα* Prom. 466.

ἁλῐ-πλακτος. 2. meergeschlagen, meerumbrandet, umspült *Σαλαμίς* A. 597 ch. *Wf.* (*πλήσσω, v. θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος* Pers. 307.)

ἁλί-ρροθοι, meerbrausend *πόροι* A. 412 m. brausende Meerespfade = Pers. 364.

ἅλῐς, genug, hinreichend *τεθρήνηται* Ph. 1401; *Subst. ἅ. ἔμοιγε, ἅ. φαίνεται* O. 685 ch. *ἅ. γὰρ ἡ παροῦσα* (*κύπη*) T. 332, Ph. 892, *ἅ. νοσοῦσ' ἐγώ* O. 1061, *ἅλις, ἵν' ἐξήκεις δακρύων* O. 1515, *ἅ. ὡς ἀκούεις* OC. 194 ch. *ἅλις* (*n. ἐστί*) A. 1402 an. — *Mit Gen. ἅλις λόγων* OC. 1016. *ᾰ.*

ἁλίσκομαι, werde eingenommen, erobert *Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν* Ph. 1341, 1440, gefangen *ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλούς* 1337, *ἐν - δικτύοις* fr. 671, überwältigt *τ. πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα ματρὸς ἁλόντ' Ἀγαμέμνονα* E. 125 ch., *ἁλίσκεται | χὠ δεινὸς ὅρκος κ. περισκελεῖς φρένες* A. 648, gezwungen, unterliegt *πλήθει χρήμασιν θ'* O. 542, ertappt *ἐν κακοῖσι* Ant. 496, OC. 764, *μανίᾳ* A. 216, erfunden, erkannt als (*οὐ*) *φονεὺς ἁλώσομαι* O. 576, *προδοῦσ' ἁλίσκεται* A. 1267 [Ant. 46].

ἀλῐτηροῦ *φρενός* OC. 371 (*-ίου Toup*), sündhaft, frevelhaft, Frevelmut. *S.?* — *ἀλιτρία* fr. 42, OC. 371 *Df.*, Frevel. — *ἁλίως* Ph. 840 *S., s. ἅλιον*,

vergeblich, one Erfolg. — *ἀλκαθεῖν* fr. 829. *Lex.*

ἀλκή, ἡ, Kraft, Stärke zur Abwer, Schutz *τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν* Ph. 1151 m. *ἡμῖν* O. 42, *εὐῶπα πέμψον ἀ.* O. 189 ch. Hilfe; *mit Gen. κακῶν* 218; *ὥς σοι - ἀλκὴν ὅδε - ἀεὶ τιθῇ* OC. 1524 *v. ἀλκὴν ποιεῖσθαι* 459 Schutz, Hilfe gewären; — *τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν*; Ant. 1030 was für ein Heldenmut...

ἄλκι-μος, stark, mutig *-νεκρῷ* A. 1319, *τὸν Διὸς ἄ. γόνον* T. 956 ch., *ἀνδρῶν* - Ph. 326; *ἁ Διὸς ἀλκίμα θεός* A. 402 ch.

Ἀλκμήνη, *vom Zeus M. des Herakles Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖ* T. 19, *τόκον* 180, *γόνος* A. 1303, *τὸν Ἀλκμήνας* T. 97; *κόρος* T. 644 ch., *τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς μάτην ἄκοιτιν* 1148, *wont zu Tirynthe* 1152.

ἀλλά (*ursprüngl. N. v. ἄλλος* anders, *wie noch in ἀλλ' ἤ.* ausser), sondern (vielmer), allein, aber, jedoch, dagegen, *stellt in Gegensatz* 1) *einzelne Begriffe* (*meist nach Negationen*): *θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν, | ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστασιν* E. 27, 72, 339, *ἀλλ' ὅμως* 450, 467 [1007], 1147, 1329, 1470, 1492, O. 138, 258, 379, 410, 521, 856, 998, 1040. 1151, 1281, 1331 m., 1508, T. 44... 2) *ganze Sätze: ἀλλ' - ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι* E. 140 ch., 147 m., 189 m., 277, 308, 435, 448, 561, 585, 650, 781, 807, 818, 913, 937, 966, 1032, 1140, 1252, 1298, 1359, 1453, 1487, fr. 152, O. 51, 66, 336... 3) *In Erwiderungen fürt ἀλλά e. Einwurf ein: ἀλλ' οὔ τοι τόν γ' ἐξ Ἀίδα - ἀνστήσεις* E. 137 ch., 185 m., 233 ch., 378, 387, 394, 414, 626, 944, 1023, 1029, 1035, 1042, 1044, 1055, 1217, 1239 m., 1301, 1411, 1472, 1500, O. 14, 72, 83... *den der Redende sich selbst macht* E. 536, A. 469. — *Dieser Einwurf bildet auch* a) *den Uebergang zu etwas neuem: ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω κακῶν* E. 103 m., *ἀλλ' ἄκουε* 643, 1156, 1307, 1331, O. 9, 504 ch., 601, 665 ch.. 982, 1132, 1303 an., 1424, .. fr. 106, 517; *nachgest. τοιαῦτα δ' ἀλλὰ κ. σὲ βούλομαι ποιεῖν* E. 337; b) *bricht die Rede ab: ἀλλ' αὐτόχειρί μοι - δραστέον* E. 1019, *ἀλλ' εἴσιθ'* 1052, *ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε* 1398, 1502, O. 142, 613, 861, 932, 1409, 1429, OC... — 4) wolan, so - denn, drum, *in Aufforderungen* (*mit vorwiegend advers. Bdtg, s. suo loco*): *ἀλλ' ἐξίκοιτο τοὐδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει* E. 387, *ἀλλ' ὦ φίλη θάρσυνε* 916, 986, 1009, T. 453, A. 194 ch., 328, 506, 516, 1165 an., 1403 an., Ph. 230... fr 282; *nach e. Voc. ὦ παῖ Μενοικέως ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ - λέλειψαι - μή σφε περιίδῃς* O. 1503, OC. 236 m., 1405, Ph. 799; *im Schwure: μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει λέγω τάδε* E. 881. — *Beachte* 1) *ἀλλά* (*-γέ*), doch wenigstens *nach hypothetischen Sätzen o. elliptisch.* (*Aus einem concessiven Satze mit μέν, der ἀλλά beschränkt, s.* E. 254 f., 431 ff., 450, 552 ff., *verkürzt*) Kr. 69, 4, 5: *συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν* | E. 411 *N*, 415, 1013, Ant. 552, OC. 1276, *ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν - | ὀψοίατο* O. 1273, *τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ* | Ph. 1041 *si non statim, at-*, 950, T. 201, 319, *εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς | πόρθμευσον* 801, fr. 24, 677 (238); — 2) als *ellipt. ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων* O. 1331 *N* = *Φ* 275. — — 3) *Mit andern Part., die ire eigene Bdtg behalten:* a) *ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτία Τίρυνθι συμβέβηκεν* T. 1151, A. 852 f. *Wf.*, Ph. 410, 934 f., 950. OC. 237 - 241 m., E. 881. — b) *ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' - κατέβαν* T. 503. — c) *ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω ταύτας ἄτας* E. 223 m., doch ja, freilich, ja - doch, freilich aber freilich, 256, 619, A. 167 an., 327, Ph. 874, OC. 797, 985, 1267, 1615, Ant. 155 ch., 388, *ἀλλὰ γὰρ ἁ* - 148 ch. *Wf.* — *ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σοι* E. 595, T. 552, Ph. 1020, O. 1409, OC. 624, 755, 988, fr. 659; *ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι* - Ph. 81. — d) *ἀλλ' ἐμέ γ'* E. 147 m, T. 801, 1107, A. 291, 469, Ph. 1203 m., O. 848, 1440, 1519; *ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασο* A. 1370, *ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι* Ant. 1064, T. 1107. — e) *ἀλλ' αὐτὰ δή σοι* - T. 600, A. 1271, O. 1021, 1492, OC. 586; *ἀλλὰ δῆτ' ἰών* - A. 466; *ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα* E. 537, T. 1245, Ph. 1352, O. 1375. — (f) *ἀλλ' εἰ* T. 1211, A. 263, Ph. 526, 645.., *ἀλλ' εἰ - γε* OC. 590, *ἀλλ' εἰ μὲν οὖν* Ant. 925, *ἀλλ' εἴπερ* T. 620, O. 903, *ἀλλ' εἴ τι* T. 397, O. 294, *- τις* T. 588, *- τίς - γε* E. 944; — *ἀλλ' ἐπεί* O. 1503, OC. 849, 1405, *- γε* 1720 ch. *sind one innern Zusammenhang*). — g) *ἀλλ' ἤ* E. 879, Ph. 414 *N*, *ἀλλ' - ἤ* OC. 26. — h) *ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθα* T. 229, 467, E. 184 m., A. 1400, 1403, Ph. 11, 336, 839, 843 m., 882 ch., 1278, O. 82, 769, 1458, OC. 1432, Ant. 327, 1336, *- δή* T. 627, O. 523; *ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι* Ph. 524. — i) *ἀλλ'* **οὐκ** *ἐπ' ἀρρήτοις γε* Ant. 556; *ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι* Ph. 934, 1252, OC. 591; *ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ* - A. 877 *Neue*, *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δή* E. 913, *- γε* T. 1128; (*ἀλλ' οὐδ' ἐμοί*

τοι OC. 47 *Seidler*); ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω E. 103 m., ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοί OC. 153 ch. — k) ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ E. 233 ch., 1035, Ph. 1305, Ant. 84; - A. 535, Ph. 782 nun denn, also doch. — l) ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε E. 1029; ἀλλ' οὔ τι χαίρων O. 363, Ph. 1299, 410; ἀλλ' οὔ τι μή 1273, ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε νῦν E. 817; ἀλλ' οὔ τοι - γε 137 ch. - m) ἀλλ' ἴσθι τοι Ant. 473, 834, A. 743, Ph. 1252, 1255 (E. 378), ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' 298; *vgl.* δέ *u.* μέν.

ἀλλᾰγή, Wechsel, Veränderung βίου O. 1205 ch.

ἀλλάσσω, vertausche οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι Ant. 944 ch. das Himmelslicht mit des Kerkers Finsterniss, es verlassen. — πόνῳ πόνον fr. 400, ἀλλάχθητε 828. ἀπ, ἐν, ἐξ, ἐξαπ, ἐπ, κατ, μετ, παρ, συναλλάσσω.

ἀλλᾰχοῦ, anderswo ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά OC. 43 *sprichwörtl.* anderwärts herscht andrer Brauch.

ἀ-λλήκτοις ὀδύναις T. 985 m. unaufhörlich.

ἀλλήλοιν, einander (*S. von mer als zweien*) Ant. 57, σπῶντας - ἀλλήλους 1003, λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν 259, ἐπ' ἀ. ἀμφικείμενοι OC. 1620.

ἄλλο-θεν, anderswoher μηκέτ' ἄ. πύθῃ E. 1225, οὐκ ἄ. ἔχει τύχᾳ Ph. 1097 ch.; ἄ. ἄλλαι O. 183 ch. die einen von hier, die andern von da.

ἀλλό-θροος, andersredend, fremd -θρους Ph. 540; ἀπ' ἀλλοθρόου γνώμας T. 844 ch. *Erf.* vom Rate eines Andern, Fremden.

ἀλλο-κότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος Ph. 1191 ch. *Wund.*, mit (in) andrer Meinung (Erwartung) als zuvor. — (ἄλλεται fr. 421, ἐκθάλπεται *Ruhnk.* εἰσ, ἐν, ἐξάλλομαι).

ἄλλος, η, ο, ein andrer ἀνὴρ ἄλλος Ph. 366, ποιμὴν ἄ. O. 1040, πόσις Ant. 909, τὶς ἄ. O. 1118, OC. 456, κεἴ τις ἄ. **ἀντὶ** σοῦ 488, A. 444, οὔτις ἄ. ἦν | ἢ ἐγώ O. 819, A. 1158, E. 290, οὐδεὶς ἄ. A. 1158, fr. 518; ὁ δ' ἄ. E. 601. — ἄλλη μοῖρα A. 516, *nicht* σύ, *Wr.*, *vgl.* Ph. 38; λύσις ἄ. E. 574, - τὸ δ' ἄλλο φῦλον O. 19, οὐδὲν ἄλλο E. 525, O. 228, οὐδὲν ἄ. **πλὴν** εἰπεῖν OC. 573, - πλὴν εἴδωλα A. 125, - πλὴν θανεῖν ἐμέ T. 1172; μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν O. 1456, fr. 24, κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν 197. — ἄλλου παρ' ἀνδρός Ant. 230 (Ph. 1134 ch. *Herm.*), - φωτός 910, A. 449, πατρὸς ἄ. | γενοῦ τοῦ T. 1205, οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄ. τινός; O. 1162, παρ' ἄ. μηδενός OC. 1122, A. 261 m. — ἄλλης ἡμέρας E. 698, γῆς ἐπ' ἄ. E. 1136, O. 113, ἐξ ἄ. χθονός O. 230, ἀπ' ἄ. χειρός 1023 fremd. — ἄλλῃ - ἡδονῇ Ant. 393. — **ἄλλον** αἶνον OC. 708 ch., ἐπ' ἄ. ἄνδρα Ph. 570, ἄ. τιν' ἄνδρα A. 1260, ὁποῖον ἄ. - T. 812; ἄ. δ' οὔτιν' Ph. 682 ch., κοὐδέν' ἄ. O. 63, A. 20, - - ἢ τόν ... O. 1051, - τήνδε, κοὐκ ἄλλην δίκην A. 113, - τιν' ἄ. ὁδόν O. 311. — τί - ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; Ph. 100, Ant. 646, τί δῆτ' ἂν ἄ. γ' ἐννέποις T. 630, Ph. 651, κοὐδὲν ἄ. Ant. 706, κακὸν τόδ' ἄ. 1295 m., ἆμαρ ἄ. 1332 m., - - σὺν δυοῖν ἄλλοιν Ph. 543. — Ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες OC. 1023, ματέρες - ἄλλοθεν ἄλλαι O. 184 ch., - τὰ δ' ἄλλα τεύχη A. 577, ταῦτά γ' ἄ. - ῥάκη Ph. 38, τά γ' ἄ. - ἔπη O. 290. — **ἄλλων** μόχθων T. 1101, ἀγγέλων O. 7, κακῶν 424. — δέκα μῆνας πρὸς **ἄλλοις** πέντε T. 45, τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις O. 273, - (νόμοις) OC. 908, - ἄλλα - κακά E. 937.

Subst. **ἄλλος** O. 144, οὐκ ἄ. 589, Ant. 708, Ph. 980; ἄ. ἄλλον E. 728, τότ' ἄ., ἄλλοθ' ἅτερος 739; οὐκ ἄ. βροτῶν OC. 1123, - ἀνδρῶν T. 1225, - τάλαινα, οὐκ ἔστιν ἄλλη OC. 319 ch., - κἄλλο τῶν ἐμῶν Ph. 658, τὸ μὲν ἄλλο OC. 1671 m., - ἄλλου πάρα O. 704, 1039, - κοὐκ ἐμοῦ OC. 1369, ἐμὸν - οὐκ ἄλλου Ant. 397, T. 736, E. 885; ἄλλον ἀντ' ἄ. E. 582, fr. 518. — ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ E. 100 an. *Erkl. wegen des spec. F. durch Attraction v.* 885, 1182, - ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις O. 175 ch., ἄ. - ἔτι Ant. 218, - ἢ 'μοί 736. — **ἄλλον** O. 993, ἄλλος ἄ. (ἔθραυε) E. 728, ἄ. ἢ μ' ἑλεῖν Ph. 347, E. 1182, - πλὴν ἐμοῦ Ph. 537, οὐ - ἄ. 938, OC. 1028, οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονός O. 230 (ἐλθόντ' *N*), μήτ' ἐμὲ, μήτ' ἄ. 375, ἄ. βροτῶν OC. 1129, Ant. 1317 m., **ἄλλο** δ' οὔποθ' ὕστερον O. 1072, (μὴ) οὐ τὸ μέν, ἄ. δὲ μή OC. 1671, (μὴ) ἄ. πλὴν τὸ μόρσιμον· Ant. 236. — — οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ' ἃ βαστάζω Ph. 655, τἄλλα fr. 325. — ἀπ' **ἄλλων** Ph. 185 ch., οὐκ ἄ. 708 ch., ἄ. χερσίν O. 719, ὕπαρχος ἄ. A. 1105.— Ἄλλοισι Ph. 972, τοῖς ἄ. Καδμείοις O. 273, E. 1279, 1371, τοῖς δ' ἄ. fr. 719, Ἀργείων A. 774, ἐπ' ἄλλοις Ph. 1120 ch., μηδ' ἐπ' ἄ. Ant. 1107, 1014, ἄλλα δ' ἐπ' ἄ. Ant. 139 ch. — **Ἄλλους** OC. 1336, 1364, fr. 190, τοὺς ἄ. πάντας E. 741; - ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις Ant. 139 ch., τἄλλα 1170, 1179, Ph. 1361, A. 865 (*Holzholen v.* Ψ 110), 1396, T. 1211, 1215, - πατρῷα Ph. 364, τά τ' ἄ. ὅσ' ἦν Ph. 362, - πάντα OC. 609, [τἀμά *Reiske* 1266],

Ph. 610, 1442, A. 1398 (ταῦτα), E. 657, ἔρημα Ph. 34, ἄ. δ' ἆθλια O. 789, ἄ. δ' ἀλλαχοῦ καλά OC. 43, πολλά τ' ἄ. Ant. 506 (τοιαῦτα δ' ἄλλα E. 337 *Df.*).—— μετ' ἄλλου δρῶντος O. 602, μακροῖς ἄλλοις T. 1217, οὐκ ἐλάσσονα | ἔτ' ἄλλον OC. 1413. — Τἄλλα παιδεύει κακά Ph. 1361, ὥστε κακὰ γενέσθαι; Βοιωτὸς ἄλλος, *n.* ἦν E. 708. — *Adv.*: 1) *Dat. Sg. Fem.* ἄλλῃ κυρεῖ Ph. 23 anderswo, εἶχε δ' ἄλλα τὰ μέν, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα Ant. 138 ch. *Erkl.* anders; ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη | T. 907 *überallhin*, εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλῃ Ph. 701 ch. bald hierhin, bald dorthin. — 2) *Neutr. Plur.* übrigens, im Uebrigen τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος A. 551, -χαίρειν 112, - ἀριστεύων T. 488, πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ Ant. 506 in Vielem sonst; τοῦτ' ἄλλ' O. 605 *dann jedoch.*

Παρήχησις· der Eine den Andern εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλῃ Ph. 701 ch., *v. o.*, ἄλλοθεν ἄλλαι O. 184 ch. (ἄλλαν *Df.*) die einen von hier, die andern von dort; εἶχε δ' ἄλλα τὰ μέν, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα? Ant. 138 ch. *Erkl.* den einen dies, den andern jenes, ἄλλοτ' ἄλλον A. 58, bald diesen, bald jenen, τότ' ἄλλος (αὐτός *N.*) ἄλλοθ' ἅτερος E. 739, ἄλλον ἀντ' ἄλλου E. 582, ἄλλος ἄλλον (ἔθραυε) 728, der e. diesen, der a. jenen, ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις - ὁρμενον O. 175 ch. den e. auf diesen, den a. auf jenen, [230]. — *Attributiv statt appositiv*, Kr. 50, 4, 11 ausserdem, sonst ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη Ph. 38 (A. 516), 1260, παρ' ἀγγέλων ἄλλων O. 7, *Erkl. zu Xen. Kyr.* 1, 6, 2, *E. Or.* 531. — [*Zu felen scheint* ἄλλος *in:* ἢ τί χρὴ ποιεῖν T. 390, ἔπαισεν αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων O. 1331. *Erkl.*]

ἄλλοσε, anderswohin σκόπει E. 1474, ἄ. αὐτὸν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα T. 272 hierhin - dorthin gewant, [A. 58, O. 1085].

ἄλλοτε, ein ander Mal, ἄ. - ἄ. T. 11 *N*, ein Mal - ein ander Mal; *ebenso* τότ' ἄλλος, ἄ. ἅτερος E. 739, *v. Pl. Phaidr.* 237 e. bald - bald, ποτὲ μὲν κακόν, ἄ. ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει Ant. 366 ch. *Wf.* — ἄ. - δέ OC. 1674 ch. — *Mit Parechesis:* εἶρπε γὰρ ἄ. ἄλλᾳ Ph. 701 ch. einmal (bald) hierhin, ein ander Mal (bald) dorthin; ἔσθ' ὅτε -'Ατρείδας κτείνειν ἔχων, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον A. 58 einmal - e. ander Mal, bald diesen, bald jenen .. φορούμενος πρὸς οὖδας, ἄ. οὐρανῷ σκέλη προφαίνων E. 752 *Wf. ist ein ä. zu erg.*

ἀλλότριος, von Andern, fremd -ίοις ὄμμασι OC. 146 ch. mit eines Andern Augen; -ίαν ἄτην Ant. 1259 ch. Unheil (nicht) von fremder Hand. — ἀ λ λ ο τ ρ ι ο φ ά γ ο ι fr. 309 *Lex.* δ

ἄλλως, anders, sonst OC. 492; vergebens τί ταῦτ' ἄ. ἐλέγχεις; O. 333, πονεῖ 1151, Ph. 947, T. 817. — ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ O. 1114 (δμῶας *N*) *Erkl.*, ἄ. τε καὶ φέροντες E. 1324 aus andern Rücksichten und weil ihr bringt, b e s o n d e r s, zumal weil .. fr. 61.

ἅλμα, τό, Sprung aus κυνῆς A. 1287. —[ἀ λ ο ᾶ ν fr. 21.] — ἄ λ ο γ α fr. 241. *Z.*

ἀ-λόγιστα παροίσομεν OC. 1675 m. unergründlich, ἀδιήγητα *sch. Z.*

ἀ-λόγως, one (inhaltvolle) Rede, still OC. 131 ch. — ἀ-λ ο ι δ ό ρ η τ α fr. 731. — ἀ λ ο ί μ α τ α, ἀλοιμός fr. 73. *Z.*

ἄλοξ, Furche πατρῷαι ἄλοκες O. 1211 ch. *E. des Vaters Acker, Felder.* — Ἀ λ ο ύ σ ι ο ς fr. 10 b.

ἄ-λοχοι πολιαί O. 182 ch. Gattin.

ἅλς, Meer διδύμας ἁλὸς ἀκταί Ant. 967 ch. *vom Pontos Euxinos und der Propontis;* [Ant. 586 ch. ποντίας ἁλὸς οἶδμα Meeresflut].

ἄλσος, τό, Hain, *meist einer Gottheit geweiht:* πρὸς ἄλσεσιν θεῶν OC. 10, 98, 114, ἀστιβὲς ἄλσος ἐς τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν 126 ch., 505, Σελλῶν ἄ. T. 1167, θεᾶς - ἄ. E. 567; Ant. 845 *vom Haine der Demeter u. Persephone mit Dirke's Quellen.*—τῆς οἰστροπλῆγος ἄ., Ἰνάχου κόρης E. 5 *von Argos Stadt u. Land,* ἔλεγον γὰρ πᾶν χωρίον ἀφιερωμένον θεῷ ἄλσος *sch. Pind. Ol.* 3, 31 Heiligtum.

ἀ-λύπητος, one Trauer [βίῳ T. 168] γῆς ἀ. βάθρον OC. 1662 nicht Schmerz, Trauer verursachend. *Z.*

ἄ-λυπος, kummerfrei, sorgenfrei ἀρχῆς O. 593, OC. 1519, fr. 182; ἄλυπος ἄτης E. 1002, κακῶν OC. 1765 an. one Leid, Betrübniss durch ἄτη, one Schaden durch Unglück. *Z.*

ἄ-λυρος (μοῖρ' ἀνυμέναιος -) OC. 1223 ch. one Leier(begleitung), one Gesang. *Z.*

ἀλύσκω, entweiche, entgehe οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου Ant. 488, θράσους | τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις E. 627 *wirst büssen für.*

ἄ-λυτος (ἀκατάπαυστον fr. 416), unlöslich, untilgbar τάδε E. 230 m.

ἀλύω, bin ausser mir, aufgeregt, in Unruhe ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν E. 135 m. γᾶν ἐν πόνοις ἀλύουσαν O. 695 in Not sein, *wie* Ph. 174 ch. δυσφορεῖ, ἀδημονεῖ *sch.*, ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ 1194 m. gequält. — Ἀ λ φ ε σ ί β ο ι α ν fr. 785.

ἀλφησταὶ ἀνέρες Ph. 708 ch. erwerbsam, erfindsam. — ἀ λ ώ π η ξ - καὶ ἀ λ ω π ε κ ί α ι fr. 369. — ἀ λ ω π ό ς 242. *Z.*

τὸ δ' **ἀλώσιμον** ἐμᾷ φροντίδι Ph. 863 ch. εὔληπτον *Suid.*, fasslich, erreichbar.

ἅλωσις, εως, ἡ, Einname, Eroberung T. 288; Ph. 61 Möglichkeit der E.

ἁλωτὸν (τό γε ζητούμενον) O. 111, erreichbar. *Z.*

ἅμᾰ, zugleich ἐπιῤῥ. συλλήψεως: καλῶς δ' ἅμα A. 831. — *Mit* κ α ί: σοφὸς - κἀγαθὸς κεκλῇ' ἅμα Ph. 119, Ant. 436, O. 1316, T. 720, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα | καὶ τοὐμὸν E. 751. — *Mit* τ ε: γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα O. 136, E. 969, OC. 1394, τέ - τέ T. 941 (A. 831, 1008, fr. 94). — *Mit* τὲ κ α ί: σαυτόν θ' ἅμα κἀμέ Ph. 772, O. 149, 1317, OC. 1654, Ant. 281, E. 251. — — Ἢ σεσώσμεθα, - ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα T. 85; σημήνατε | μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα A. 689. — *Mit Part.* οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας ἔσεισαν E. 711 *zur Bezeichnung der Gleichzeitigkt.* — *Mit Dat.* προφάνηθι - σαῖς ἅμα περιπόλαις Ant. 1150 ch., fr. 658 m., Ph. 983, 1026, σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα E. 253. — — ἅμ' ἕ π ο ν τ α ι Κῆρες O. 471 ch. — Τάχος γὰρ ἔργον καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται A. 814. — ἀ - μ α θ ί α fr. 663.

ἀ-μαιμᾰκέτου πυρός O. 177 ch., *Π* 329, unbezwingbar, unüberwindlich, unentrinnbar, ἀμαιμακέταν κορᾶν OC. 127 ch. *die Eumeniden.* = (ἀ - μ α ί μ α κ ο ν τέρας T. 1098 *N*, OC. 1568 *Mein. S.*) — ἀ μ α λ ά π τ ω fr. 413; ἅ μ α λ λ α 540.

ἀμαξ-ῐτός (*n.* ὁδός), ἡ, Farweg ἐν τριπλαῖς - οῖς O. 716, 730. — ἆ μ α ρ, *dor. st.* ἦμαρ.

ἁμαρτάνω, fele (das Ziel) οὐδ' ἥμαρτε fr. 147 treffe fel τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς οὐκ ἂν ἁμάρτοι A. 155 an. Verfele, erreiche, erlange nicht von οὔτ' ἐμὲ | ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοὔτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ Ph. 231, οὐκ ἂν δυοῖν ἡμαρτον E. 1320; κοὐχ ἁμαρτήσῃ ποτέ 1207, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα O. 621 (ἠμελημένα *N*) verfelt, felgeschlagen. — Fele, sündige, vergesse mich ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις T. 483, 1136, [παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες· | εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι Ant. 925 f.] 1025, 1250, 1260 ch., 744 [914], fr. 582, οἷς δ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία T. 1123. — *Mit Acc.* ὅς μηδὲν ὧν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτάνει, | ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη A. 1094 ff. mit Worten, τί - O. 1149, τάδ' OC. 968; τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτών Ph. 1249. — *Daher pass.*: κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων OC. 439, - ἄκη 1269 die Vergehn, Verschuldungen. — *Mit* ε ἰ ς: εἰς ἐμαυτόν OC. 968, εἰς θεούς fr. 419. — *Mit Part.*: ἁμαρτάνω γάρ, τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων; Ant. 744. ἐξ-. ᾰ

ἁμάρτημα, Irrtum, Vergehn Ant. 1261 m. *Z.*

ἁμαρτία, ἡ, Feler, Vergehn OC. 967, T. 483, fr. 204, Ph. 1125, τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτών 1248.

ἀ-μαυρός, 3. blind ἀμαυρῷ κώλῳ OC. 182 m., -ραῖς χερσίν 1639, -φωτί 1018. — χρόνος δ' ἀ μ α υ ρ ο ῖ πάντα fr. 685.

ἀ-μᾰχητα (θεῶν βέλη) Ph. 198 an. *Z. u.* ἄ-μ ᾰ χ ο ς γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα Ant. 799 ch. unbezwingbar, unwiderstehlich.

ἀμάω, mähe χαλκέοις ἦμα δρεπάνοις fr. 479. — ἀμάσεται· σφάξει fr. 550; *vgl. Df., Nk., Wf. zu* Ant. 602, *wo* κατ' - ἀμᾷ; ἐξαμᾶν.

ἄμ-βασις = ἀνάβ. (πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατά -) OC. 1070 ch., das Aufsteigen οἱ ἀναβάται *sch., abstr. pro concr.*, Reiterei. *Z.* — ἀ μ β λ ύ ν ε τ α ι fr. 761. κατ-. — ἀ μ β λ ύ σ κ ε ι 134. *Lex.*

ἄμ-βροτε Φάμα O. 158 ch., ὄβριμ' *Heimsoeth, Kr. St.* I. *p.* 159. — Ἀθάνα 159 ch., unsterblich; göttlich, heilig ἐπέων Ant. 1134 ch. *Wf.* ἀβρότων *Turn.*

ἀμείβω, vertausche, verlasse ἔξελθ' ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας Ph. 1262, T. 659, καταλιπών *sch.* — *Med.* tausche mir ein gegen, *mit Gen.* λῴους φρένας | τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν T. 737. — Erwidre παντοίας φιλότητος - χάριν E. 132 m., fr. 11; antworte ὧδ' ἠμείψατο Ph. 378, 844 ch., A. 766, ἐν OC. 991. ἀντ, παρ-.

ἀμείνων, *Comp. zu* ἀγαθός, besser, tüchtiger τούτου τίς ἂν - δρᾶν ἀ. εὑρέθη; A. 120; κέρδος E. 1016, τρέφειν - | τὸν νοῦν ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει Ant. 1090; σιγᾶν ἄμεινον E. 1238. — *N. Adv.* ἆρ' οὐκ ἄ. ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ; OC. 791, O. 1479.

ἀ-μελέω, bin gleichgiltig, nachlässig ἐπὶ τοῖς φθιμένοις E. 237 m. — ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον O. 111 was nachlässig betrieben wird, (621 *N*).

ἀ-μέμπτως, tadellos, glücklich Ph. 1465 ch. *Sft.* E. Suppl. 269. — ἀ - μ ε μ φ ί α ς χάριν fr. 259.

ἀ-μενηνὸν ἄνδρα A. 890 ch. ἀμέλητον *Sft.*, unstät, schwach *v. E* 887. — ἀ μ έ ρ α, *dor. f.* ἡμέρα.

ἀ-μέριμνος, A. 1207 ch., τῶν τέρψεων *Wf.*, one Liebesmüh (unbeachtet *Lob.*).

ἀμέρ-ιος, täglich[ἀμερίας A.208 an.], vergänglich, kurze Zeit lebend ἀνθρώπων A. 399 ch., Ant. 790 ch. — ἀμέτερος, *dor. f.* ἡμέτερος.

ἀ-μήτωρ (mutterlos) μήτηρ E. 1154, unmütterlich, die keine M. ist. *Z.*

ἀ-μηχᾰνέω, bin one Hilfe, Mittel, ratlos E. 1174; πότερον - ῇ Ph. 337 bin ungewiss, schwanke.

ἀ-μήχανος, one Mittel, unfähig, nicht im Stande δρᾶν Ant. 79. — *Pass.* wogegen, wofür es kein Mittel giebt, unmöglich ἐκμαθεῖν Ant. 175, unerreichbar ἀμηχάνων ἐρᾷς 90, 92, unheilbar νόσων 363 ch., ἄλγος E. 138 ch. unabwendbar.

ἄ-μικτος, sich nicht vermischend, ungesellig T. 1095 ch.

ἅμιλλα, ἡ, Wettstreit ῥιμφαρμάτοις ἁμίλλαις OC. 1064 ch., χαλάργοις E. 860 m. — βακχείαν στρέφων ἅ. T. 220 m. *v. Tanze:* bakch. Ausgelassenheit, Lust.

ἁμίλλημα, τό, Wettstreit, Eifer, Gier nach γάμων -ήματα E. 494 ch. *Wdr. S.*

ἁμιλλητῆρας (τρόχους ἡλίου τελῶν) Ant. 1065 ch. wetteifernd, wettrennend, schnell. *Herm. Wdr., Z.*

ἄμ-ιππος, rossegleich, rosseschnell Ant. 985 ch. *Z.* — ἄ-μισθος fr. 832.

ἀμ-μένω = ἀναμ., warte, erwarte βαιὸν ἀμμείνασ᾽ T. 335, δυοκαιδεκάμηνον 648 ch. [528 ch.]. — οὐ μακρὰν ἔτ᾽ ἀμμενεῖ - ὄνειρον E. 1389 ch., 1397 ch. zögert nicht, ἀναβάλλεται.

ἄμ-μῑγα, dazu (gemischt), zugleich T. 839 ch. *Z.*

ἄ-μμορος (πάντων ἐν βίῳ) Ph. 182 ch., unteilhaftig ε 275.

ἀ-μνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις fr. 780.

ἀ-μνηστεῖ, ist uneingedenk, vergisst E. 482 ch. — ἐτῆρας ἀμνοῦς fr. 708.

ἀ-μοιβὸν (νέκυν νεκρῶν - ἀντιδούς) Ant. 1067 Ersatz, Entgelt für, (tauschend).

ἄ-μοιρος, unteilhaftig ταφῆς A. 1327, τῶν κάτωθεν - θεῶν Anr. 1071, *vgl.* ἄ(μ)μορος.

ἄ-(μ)μορος, unteilhaftig (Ph. 182 ch.); βίου O. 248, unglücklich *Med.* 1395. — ἀ-μόρφωτον· ἀδιατύπωτον fr. 243.

ἀμός, *äol.*, unser πατέρα τὸν ἀμόν E. 279, 588, 1496, Ph. 1314 (Ant. 865 ch. *D*, 1141 *Boeckh.*). ἅ.

ἄ-μοχθον βίον T. 146, fr. 359 mühelos, sorgenfrei.

ἄμπελος, ἡ, Weinstock, Weinrebe βακχίας ἀπ᾽ ἀμπέλου T. 704, OC. 17 *collect.* ἀμπέλου σπονδή fr. 464.

ἀμπ-έχω, umgebe, bedecke κρατὶ δ᾽ ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα - νιν ἀμπέχει OC. 314 *mit Acc.*

ἀμπλᾰκεῖν, *Aor. def.*, verfelen [εἰ τοῦδ᾽ ἤμπλακον Ant. 910], nicht treffen πατρός 1234 ἀπέτυχε *sch.*, κἀμπλακῶ τοῦ σοῦ μόρου 554 nicht teilhaftig werde. ἀπαμπλακεῖν.

ἀμπλάκημα, τό, Vergehn Ant. 51.

ἀμ-πνέοντ᾽ = ἀναπν. Ph. 883, atmend.

ἀμ-πνοὰς ἔχοντα A. 416 m., ζῶντα *sch.* Atem.

ἀμπυκ-τήριος, *frontalis; N. subst.* πᾶσα δ᾽ ὁρμᾶται χαλῶσ᾽ ἀμπυκτήρια πώλων ἄμβασις OC. 1068 ch., φάλαρα *Hes.*, Pferdezaum, Zügel.

ἄμπυξ, ἡ (*jedes umfassende* ἀμπέχον), Rad Ἰξίον᾽ ἀν᾽ ἄμπυκα δὴ δρομάδ᾽ ὡς ἔβαλ᾽ Ph. 680 ch., κατὰ τὸν τροχὸν δεδεμένον *sch. Sft.*

ἄμῠγμα (πολιᾶς - χαίτας) A. 634, σπαράγματα *sch.*, Zerraufen. *Z.*

ἀμῡναθεῖν OC. 1015 abweren.

ἀμυντέ᾽ ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις Ant. 677 man muss zu Hilfe kommen, aufrecht erhalten.

ἀμῡνω, 1) verteidige, schütze τὸν φύσαντ᾽ - ἤμυναν OC. 429, βέλη ψυχᾶς ἀ. O. 894 ch. fern halten, abweren von s. Seele. — 2) Vergelte λόγοις τάδε OC. 1128, ἔργ᾽ ἀμύνουσι κακά Ph. 602 bestrafen. — *Med.* verteidige mich, were mich ἠμύνατο T. 278; *mit Acc. vor* ῥήμασίν σ᾽ ἀμύνομαι OC. 874, ἐκεῖνον ἠμύναντο fr. 514. — = ἀπαλεξῆσαι fr. 833. — ἀμυχνόν fr. 834. — ἀμφάκης, *dor. f.* ἀμφήκης.

ἀμφ-έπω, bin beschäftigt um, verwalte δόμους τ᾽ Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τε E. 651; κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν Ant. 1116 ch. beschirmst.

ἀμφ-ήκης, zwei-, doppelschneidig ἀμφάκης γένυς E. 485 ch. *Br.*, ἄμφηκες - ἔγχος A. 286. — ἐξ ἀμφημέρου fr. 448.

ἀμφί, um, *Praep.* 1) *mit Gen.* (OC. 1326 *D.*), ἀμφὶ σοῦ νέα | βουλεύματ᾽ Ph. 554 in Betreff über, ἀμφ᾽ ἐμοῦ στεῖλαι fr. 393. — 2) *Mit Dat.* um (-herum), an, bei, neben ἀμφὶ μὲν νεῶν - ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος A. 1276, ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον Ant. 1223, ὤμοις fr. 403. — *Met.* τροφῆς - τὴν ἐγὼ θάμ᾽ ἀμφὶ σοι - παρέσχον E. 1144, OC. 1614; φύλακα Τεῦκρον ἀ. σοι λείψω A. 562; ἅ - ἀ. τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ | νῦν

ἐστι OC. 365; um, wegen ἀμφ' ἐμοὶ στένεις E. 1180, ἀ. τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργὴ πέπειρα T. 727, (λόγους) ἀμφ' Ὀδυσσεῖ A. 303, ἀ. σοὶ ἁζόμενος O. 155 ch., δειμαίνοιμ' ἂν ἀ. σοί 492, ἀ. θυμῷ fr. 147; ἀ. τούτοισιν εὖ σχήσει A. 684.

3) *Mit Acc., wie mit Dat., örtlich:* ἀμφὶ νῶτα κ. τροχῶν βάσεις ἤφριζον E. 718, τοῖος ἀ. νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ant. 124 ch., κατείχετ' ἀ. Τροίαν A. 415, ἀ. χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος 1064, ἀ. παστάδα Ant. 1207, μηρόν fr. 791, βουθυτοῦντά μ' ἀ. βωμὸν ἔσχετε OC. 888 *v. Herc. f.* 980; — *met.* ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀ. τὸν ἐν πένθει E. 846 m., ἀ. νιν γοώμενος T. 937, (ὑμᾶς) ἀ. τοὺς κείνων ἔτι παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν Ant. 168, ἀμφὶ σῖτα fr. 580. — — *Adv.* ἀμφὶ δ' ἔκτυπον πέτραι T. 787 ringsum. ῐ

ἀμφί-αλον (Λήμνου πέδον) Ph. 1464 *vgl.* A. 386 meerumflossen.

Ἀμφῑ-άρεως, *einer der Sieben vor Theben* δορυσσοῦς OC. 1313 *durch seiner Gem. Eriphyle List, lebt* πάμψυχος *in der Unterwelt* E. 837 m. ἄνακτ' Ἀμφιάρ(ε)ων.

ἀμφι-βάλλω, werfe herum; fange φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει Ant. 344 ch. — *Med.* ἀμφιβάλλομαι (λευκὴν τρίχα) 1093 lege mir um, trage, habe.

ἀμφί-βληστρον, Umwurf, Gewand, Netz T. 1052, *τ.* χίτωνα *sch.* δίκτυον *Hes. v.* Prom. 81.

ἀμφί-γυοι κατέβαν T. 504 ch. *N*, beide starke Kämpfer, ἰσχύοντες τοῖς γυίοις *sch.*

ἀμφῐ-δέξιος, an beiden Seiten rechts; beide -ίοις ἀκμαῖς O. 1243 mit den Spitzen beider Hände; πλευρὸν ἀμφιδέξιον OC. 1112 beide: ὥστε μοι ἀμφ. γενέσθαι τὸ πλευρὸν ὑμῶν.

ἀμφῐ-δρομον κῦμα A. 353 m., rings herumlaufend, rings sich türmend. *Z.*

ἀμφι-δύσεται χροΐ (πέπλον) T. 605 sich umlegt, anzieht. *Z.*

ἀμφι-θήκτῳ ξίφει Ant. 1309 m. zwei-, doppelschneidig. *S.*

ἀμφί-θρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν T. 572, πεπηγός *sch.*, ringsgeronnen. *S.*

ἀμφί-θυρον οἶκον Ph. 159 an. zweitürig, -torig, mit zwei Türen. *S.*

ἀμφί-κειμαι, liege herum: ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι OC. 1620 einander umarmend; σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυν. (μοι) ἀμφικεῖσθαι μόρον Ant. 1292 m. lagre sich um mich, nahe mir.

ἀμφι-κίονας ναούς Ant. 285 (auf beiden Seiten), ringsum mit Säulen versehn. *S.*

ἀμφῐ-κλυστος, auf zwei Seiten, rings meerumspült, meerumflutet ἀκτή T. 752, πέτραν 780. *Lyk.* 633. — ἀμφίλινα κρούπαλα fr. 43. *S.* — Ἀμφιλόχους 265.

ἀμφι-λόγων (νεικέων) Ant. 111 ch., hadernd, zweifelhaft, *v.* ἀμφίλεκτος ἔρις Phoin. 500.

ἀμφίλοφος· ἵππον ἄξεται ἀμφίλοφον ζυγόν Ant. 351 ch., ἀμφιτράχηλον *sch.*, Hals, Nacken umgebend, halsbemähnt? *S.*

ἀμφι-νεικῆ Δηϊάνειραν T. 104 ch., περιμάχητον *sch.*, viel umstritten; *v.* Ag. 686 *u.*

ἀμφι-νείκητον ὄμμα νύμφας T. 527 ch. (viel) umstritten. *S.*

ἀμφι-νοῶ εἰς δαιμόνιον τέρας Ant. 376 ch. bin zweifelhaft über, zweifle. — ἀμφίον· ἔνδυμα fr. 370. *Z*

ἀμφι-πίπτων στόμασιν T. 938, θ 523 um den Mund fallend, innig küssend.

ἀμφί-πλεκτοι κλίμακες T. 520 ch. *Erkl.*, verschlungen. *S.*

ἀμφι-πλήκτων ῥοθίων Ph. 659 ch. (ἑκατέρωθεν πληττόντων?), ringsumschlagend, brandend.

ἀμφι-πλῆγι φασγάνῳ T. 930 doppelschneidig; ἀρά O. 417 doppelt treffend, Doppelfluch. — ἀμφι-πλίξ fr. 538.

ἀμφι-πολῶν (*Pr.* -έω, bin herum um) θείαις τιθήναις OC. 680 ch. verkerend mit.

ἀμφί-πολος Κύπρις T. 806 ch. dienend, Vermittlerin. — ἀμφί-πρυμνος fr. 135. *Z.*

ἀμφι-πῠρος, rings umflammt, umlodert, τρίποδ' A. 1405 m.; Ἄρτεμιν T. 214 ch., ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν δᾳδουχεῖ mit zwei Fackeln, mit F. in beiden Händen. *Z.*

ἀμφι-ρύτου Σαλαμῖνος A. 134 an., α 50 ringsumflossen. ῡ

ἀμφ-ίστημι, *nur Pf. u. Med. intrs.*, ich stehe herum an, κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις E. 192 m., αὐτὸν ἐν κύκλῳ - ἀμφέστησαν A. 724. — τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν OC. 1312; ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτοβος 1478 ch. erhebt sich ringsum.

ἀμφι-στόμους λαβάς OC. 473 Griffe mit zwei (doppelten) Oeffnungen, an beiden Seiten, Doppelhenkel. — ἀμφιτέρμως fr. 125.

ἀμφι-τρῆτος (-τρής) αὐλίον Ph. 19 *v. Kykl.* 707 doppelt durchbort, mit zwei Eingängen.

Ἀμφι-τρίτας ἐς μέγαν θάλαμον

O. 195 ch. (in's Meer); πολύκοινον 'A. fr. 597.

ἀμφι-χαίνω, (um)gäne *φονίαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα* Ant. 117 ch. *v.* Ψ 79.

Ἀμφίων, *Κάδμου πάροικοι κ. δόμων Ἀμφίονος* Ant. 1155. *A. hatte mit s. Lyraspiel Thebens Mauern gebaut.* — *ἀμφορεύς* fr. 303.

ἄμφω, beide: *ἄ. γ. ὁμοίως* OC. 417, Ant. 147 an. — *Acc. ἄ. - αὐτά* 770. — *ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν* O. 684; Ph. 25, *ἐξ ἀ. χεροῖν* OC. 483; T. 522 ch., E. 370, fr. 746, 769; *ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ* OC. 1425 = *ἀλλήλοιν.* — *ὑμῖν ἀμφοῖν* A. 1264. — *ἀμφ-ώβολα* fr. 835.

ἄν, etwa, wol, *vgl. die Gr., Kr.* 69, 7; *Aken, Lehre von Tempus u. Modus im Gr. Rostock* 1861. — 1) *Mit Ind.* [a) *Fut.* Ph. 1089, T. 672 *αὖ leg.*] — b) *Mit hypoth. Impf. oder Aor. im Nachsatze, Kr.* 54, 10: (*Impf.*) *ἦν ἄν, εἰ ἐπίστασο* E. 394, 557, *εἰ μὴ - ἔβλαστε - οὐκ ἄν - ἐπέστεφεν* 441, 605, 993, 1332, T. 87, A. 1058, Ph. 1218, O. 349, 432, 591, 1512, OC. 272, 927, 951, Ant. 468, fr. 501. —(*Aor.*): *οὐδ' ἂν ἐμνήσθην - εἰ μὴ ἤκουσα* E. 373, T. 897, A. 45, 444, 448, O. 125, 403, 573, 1387, 1438, OC. 906, 1351, Ant. 755, 907. — (*Nach hypoth. Part.*): *ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὑψηλ' ἐκόμπεις* A. 1229, O. 1355 [Ant. 909]. — *Mit zu erg. Hypothesis* (*Impf.*): *ἐπεὶ τἂν οὐ μακρὰν ἔξω ἐγώ* E. 323 sonst, 1507, A. 88, Ph. 1239, 1278, O. 83, 318, 1356, OC. 146 an., Ant. 390, (fr. 94, 624); — (*Aor.*) *ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν* E. 1282 m., 1320, 1321, T. 196, *τίς ἂν ἀμείνων εὑρέθη* A. 119, 411, 950, 1144, Ph. 412, 427, 443, 869, 947 f., 1037, O. 117, 220, 434, 1357 m., 1372, 1455, OC. 99, 126 ch., 749; *in der Fr.: πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον;* Ant. 502, T. 708. — c) *Mit Plpf.* (*wie u.* b): *καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι, εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα* O. 984, fr. 501.

2) *Mit Opt., im Nachsatze hypoth. Perioden,* a) *im Vordersatze Opt.* (*Ipf.*): *τάχ' ἂν σαφῆ λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις* T. 387, Ph. 1044, 1051, OC. 252 m., 798, Ant. 70, 505; (*Aor.*) *εἰ σθένος | λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν* E. 334, 348, 359, 413, T. 1134, A. 265, 456, 1122, O. 120, OC. 921, 1678 m., Ant. 883. — b) *Im V. S. Ind.* (*Ipf.*): *εἰ κείσεται - ἔρροι τἂν αἰδώς* E. 249 ch., 799, T. 593, 731, Ph. 116, 661, A. 778, OC. 1666, 1769 an.; (*Aor.*) *ἦ κἂν - ἱκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει* E. 314, 377, 1203, Ant. 40, 926; *mit Praet. im V. S. πολλῶν ἂν ἥκοις ἄξιος τυχεῖν, εἰ τήνδ' ἔπαυσας* - E. 797, T. 71; *κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν* A. 963, OC. 971. — c) *Im V. S. Conj. nach ὅταν: ὅταν δ' ἵκηται - κακὸς μὴ δρῶν ἂν εἴην* O. 77, E. 696; *nach ἐάν: ἢν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς* 555, Ph. 1260, O. 218, 840. — d) *Im V. S. ein Rel. S.: ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος, | οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ* A. 524, 917, 1074, T. 23, O. 281, Ant. 646. — e) *Als V. S. ein Part.: πῶς γὰρ πατρῷ' ὁρῶσα πήματ' οὐ δρῴη τόδ' ἄν;* E 258, 365, 1305, T. 151, 1250, A. 155 an., 1075, 1148, 1262, O. 12, 285, 446, 570, 1084, 1470, Ant. 185, 188, fr. 606. — f) *meist felt der V. S.: ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι* E. 633, 1254 m., 1278, 1287 m., 1292, 1305, 1325, 1344, 1372, 1438, 1448, 1489, T. 2, 22.., O. 95, 175 ch., 205 ch., 282, 333, 334, 343, 503 ch., 505 ch., 561, 599, 600, 602, 615, 845, 857, 1004, 1032, 1046, 1058.., fr. 91, 92, 162, 255, 470, 587, 608, 611, 702, 713, 718, 726. — — g) *So auch in Fragen, Kr.* 54, 3, 9: *τίνι γάρ ποτ' ἂν πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος;* E. 226 m., *πῶς γὰρ - οὐ δρῴη τάδ' ἄν -;* 258, 353, 559, 591, 660, 773, 875, 1081 ch., 1103, 1189, 1260 m., 1313, 1450, 1485, T. 293, 314.., O. 599, 765, 773, 816, 828, 924, 937, 964, 977, OC. 41.., fr. 105, 470, 563; — *wünschend: πῶς ἂν - τέλος θάνοιμι καὐτός;* A. 389 m. *N,* Ph. 531, 794, 1214, OC. 1100, 1457, O. 765 *N, Kr. Di.* 54, 3, 6; — *befelend: κλύοις ἂν ἤδη* E. 637 *N,* 1457, 1491, T. 624 *N,* Ph. 674, Ant. 1339 m. (80, 444), O. 95 *λέγοιμ' ἂν* ich konnte sagen. — *δέδοικα γὰρ | μὴ πρῴ λέγοις ἂν* - T. 631 *N, Doxf.*; *ὡς ἂν ποταθείην* fr. 423. — h) *In obliquer Rede:* T. 163-167, 627, 2.

3) *Mit Conj.,* a) *nach Relat. Kr.* 54, 15, 1. 2: *τλῆναί σε δρῶσαν ἂν παραινέσω* E. 943, T. 399, 715, A. 1085, Ph. 86, 574, 844 ch., 1276, 1431, O. 281, 580, 725, 749, OC. 13, 1332, Ant. 35, 563, 584 ch., 1057, fr. 2346; — b) *nach Correl. πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω* E. 946, Ph. 64, 659, 1072, O. 77, 1122, OC. 74, 1634, 1773 an., fr. 749; — c) *nach correl. Adv. verallgemeinernd: ἔνθ' ἂν ᾖ στυγήσεται* O. 672, 1461; (*ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος | ταύτῃ μὲν αἴρῃ* Ph. 1330, *ὥσπερ ἂν ζῶ* OC. 1361, *zu* A. 1117 *Bonitz, Beitr.* 1 *p.* 58 *ff., dag. Wf. krit. A.*), - *ὡς ἂν ποιήσῃς* A. 1369 wie immer; - *μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω*

A. 657, Ant. 773, ὅποιπερ ἂν σθένω A. 810, ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς OC. 405, χὤσπερ ἂν θίγῃ T. 715; — d) *nach fin. Con.*: ὅπως ἂν ἀγγείλῃς σαφῆ E. 41, OC.575; - ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς E.1496, A. 655, Ph. 129, 826, O. 329, OC. 72, Ant. 215, fr. 768, 779; ἡνίκ' ἂν - συνειδῇ 669, πρὶν ἂν φάγῃ 149. — e) *nach temporalen Conj.*: ἔστ' ἂν λεύσσω E. 104 m.; εὖτ' ἂν - μόλῃ 627, T. 287, OC. 1229; πρίν γ' ἂν εἴπῃς T. 415, A. 108, O. 1529, OC. 48, 909, 1041, Ant. 176, 308, Ph. 332, 1332, 1409 an.; ἡνίκ' ἂν μνησθῶ 310, 880, O. 1492; ὁπηνίκ' ἂν Ph. 464.

4) *Mit Inf. in obliquer Rede für* a) *potentialen Opt.*: ἆρ' οὖ σοι δοκεῖ χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον E. 615, 1316, A. 263, Ph. 1058, O. 88, OC. 999; (*Aor.*) σοὶ μέλλειν οἶμαι μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι E. 1447 *N*, T. 669 *N*, A. 1078, Ph. 536, 629, O. 307, 375 *N*, 1457, OC. 748, Ant. 236, 669 f. — b) *für Ind. Ipf. o. Aor. im hypoth. N. S.*: μὴ δοκεῖ μ' ἂν - θυραῖον οἰχνεῖν E. 313, A. 525, O. 584; *Aor.* ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας E. 756, O. 1353; *Pf.* ἴσθι - ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἂν O. 692 ch.

5) *Mit abh. Part.* (*vgl.* 4): ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου γλώσσῃ θιγόντα Ph. 407, O. 11, OC. 761, 965.

6) *One Verbum*: οὐδ' ἂν σύ (οὐκ ἦρας) E. 365, οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρίς (πέρσειας) Ph. 115 *n.*, παλαί' ἂν (εἴη) 493, (O. 937, fr. 637). — [τάχ' ἂν *s. u.* τάχα, es ist leicht möglich dass, vielleicht; *vgl.* ἴσως (ἄν), καί (ü. κἄν) ὅπως *u.* τοί.]

Beachte 1) ἂν *doppelt*, a) *mit Ind. Ipf.*: ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἄν ποτε - ἐπέστεφεν E. 439*ff.*, O. 261, 1438, OC. 1366, Ant. 466; *Plpf.* fr. 501; *Aor.* A. 1144, Ph. 1037. — b) *Mit Opt.*: ὥστ' ἂν - δηλώσαιμ' ἂν E. 334, 697, 1103, 1260 m., 1372, T. 21, A. 537, 156 an. (1036), 1073, 1246, Ph. 117, 222, O. 139, 339, 446, 505 ch., 602, 772, 857, 862, 1053, OC. 391, 780, 977, 1110, 1528, Ant. 680, 884, fr. 606, 608, 659. — c) *mit Inf.*: O. 1227. — 2) *Dreimal* fr. 789. — 3) *Ueber Conj. o. Opt. one* ἄν, *vgl. die Gramm. u. Lex.*

αν = *ἐάν ist, weil nicht trag., in* ἤν *zu verändern.*

ἀνά, *Praep. nur in Chören [ausser* Ph. 491 *Sft.], nur mit Acc.*: durch - hin ἄταν ἐπάγων ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν A. 1189 ch., φοιτᾷ - ἀνά τ' ἄντρα κ. πέτρας O. 478 ch., τούσδ' ἀνὰ χώρους OC. 1058., αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖν' 1247 ch. *n.* ὄντος τοῦ ἡλίου, in der Mittagsgegend. ᾰ

In tmesi: ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε - στένει OC. 1709 ch. — *Den Impr.* ἀνάστηθι *vertritt* ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων A. 194 ch. auf von ...; *Hiat, weil so gebrauchte Präpp. keine Elision gestatten, vgl zu Il.* I 247; *Herod. Et. M. p.* 95, 47; *Aristarch. schol.* E 824. (ἄνα, *Voc. v.* ἄναξ OC. 1485 ch.) — ἀν-αγῆ (φίλον) O. 636 ch. *Bgk.* schuldlos. — [ἀναγιγνώσκω· ἀναγνῶναι O. 1348. μετ.]

ἀναγκάζω, zwinge ἀναγκάσαι θεούς O. 281; κἄμ' ἀναγκάζεις τάδε Ph. 1368 dazu. — *Mit Inf.* ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν E. 256, OC. 899, 979, 589?. — *Pass.* δεινοῖς ἠναγκάσθην E. 221 m. ἐξαναγκάζω.

ἀναγκαῖος, nötig Ph. 1317, τἀναγκαῖα τοῦ βίου fr. 236. — Gewaltsam, zwingend τῆς ἀναγκαίας τύχης A. 485, E. 803 Loos des Zwanges *von Sklaverei*, E. 48 vom gewaltsamen Tode. — *Adv.* ἀναγκαίως ἔχει T. 723, es ist nötig.

ἀνάγκη, Notwendigkeit, Zwang, Gewalt ἐξ ἀνάγκης Ph. 73 gezwungen, ἀνάγκῃ ζυγεὶς ἔπλεις 1025, ἀνάγκῃ προὔμαθον - 538; μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν OC. 1178, ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον Ant. 1106, σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει E. 1193; τῆς ἀ. οὐδὲν ἐμβριθέστερον fr. 696. — ἀνάγκη, *one* ἐστὶ *mit Inf.*, OC. 655, T. 231, fr. 447, 611, 660, es ist nötig; πολλὴ κρατεῖ | τούτων ἀ. Ph. 923, E. 309, [T. 295], - κἀπό σου OC. 293, πᾶσ' ἀ. ὀκνεῖν O. 986, E. 1497, es ist ser, ganz notwendig. — Schicksalsnotwendigkeit ἔστ' ἀν. - Τροίαν ἁλῶναι Ph. 1341, σφ' ἀν. τῇδε πληγῆναι χθονί OC. 605, πᾶσ' ἀνάγκη E. 1497; πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται fr. 234 b; ὕβρις - ἄκραν, ἄποτμον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν O. 877 ch. ἄτη *Nk.*, Κενταύρου - δολοποιὸς ἀνάγκα - ἴον T. 832 ch. *Verderben.* — Not, Mühe κατ' ἀνάγκην ἕρποντος Ph. 206 ch. notgedrungen *Bonitz*, mit Mühe, mühsam; πταίων ὑπ' ἀνάγκας βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν 215 ch. vor Schmerz; δουλείας ζυγὸν ἀνάγκας fr. 518.

ἄν-αγνος, unrein, schuldbefleckt O. 823, 1383, πατρόκτονον κἄναγνον OC. 945.

ἀν-άγω, füre hinauf, hebe auf κάρα Ph. 866. — *Met.* erhöhe ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια A. 131; erhebe παιᾶν' T. 211 ch. — *Pass.* ἀνῆκτ' ἂν ἐς φῶς fr. 501. ᾰ

ἀνα-δεικνύναι *πύλας πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾶν* E. 1458, *κἀναπεταννύναι Hrtg*, offen zeigen.

ἀνα-δοχὰν *τελεῖν πόνων* T. 825 ch. Uebername, (*nicht ἀνάπαυσιν sch.*) *ἀναπνοάν Mein. S.*

ἀνα-ζέουσι *θρομβώδεις ἄφροι* (*ἐκ γῆς*) T. 702, brodle, walle, sprudle auf. — *ἀνεθαύμασα* fr. 319. Dio Cass. 43, 13.

ἀνά-θημα, τό, Weihgeschenk, *Pl.* Ant. 286.

ἀν-αίδεια, ἡ, Schamlosigkeit, Frechheit E. 607, fr. 274.

ἀν-αιδής, schamlos, frech *θρέμμα* E. 622, *φθέγμα* OC. 863, *λῆμα* 960; *ἔργα* 516 m. — *N. subst. εἰς ἀναιδὲς - δός μοι σεαυτόν* Ph. 83 Unverschämtheit. — *Adv. ἀναιδῶς* O. 354. — *ἀναιθύσσω* fr. 486.

ἀν-αιρέω, hebe auf *κριοὺς ἀνελών* A. 237 an., *βαστάσας sch.* — *Med.* hebe, neme auf mir, für mich *ἀνειλόμην* (*δῶρον*) T. 558, *πρὸς - ἄθλιον βάρος* E. 1140, *δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων* O. 1035 bekam, erhielt. — [*ἀν-αίρω· ἀνηρόμην* Ant. 907, *s. αἴρω.*]

ἀνα-καλέω, rufe wiederholt an; *nur Pass. ἀνακαλουμένῳ πυρί* Ph. 800, *- κυκλουμένῳ Toup*, laut gepriesen; *Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος* E. 693, *ἀγκαλ. Df.* ausgerufen verkündet (*als Sieger*). — *Med. τὸν αὑτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη* T. 910 (bejammernd ihr Geschick); *ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί* (*θεούς*) OC. 1376 rufe laut an, auf, beschwöre. — *ἀνα-κειμένῳ* (*Ἡρακλεῖ*) fr. 695 (A. 1214 *N*).

ἀνα-κηρύσσων *φόνον* O. 450 verkünde laut durch Heroldsruf.

ἀνα-κινῆσαι *νόσον* T. 1259 an. wieder aufregen, *schol. intr.*

ἀνα-κίνησις, Aufregung, Unruhe *φρενῶν* O. 727. *Z.* — *ἀνα-κίρναται ποτόν* fr. 239.

ἀνα-κλαίομαι *παροῦσιν* (*ὑμῖν τάδε*) Ph. 939 weine, jammere euch laut vor. *Med. Z.*

ἀνα-κουφίζω, hebe empor *κάρα βυθῶν* O. 23, fr. 24. *Z.*

ἀνα-κούφισις, Erleichterung von *κακῶν* O. 218. *S.* — [*ἀν-ακούσωμεν γόων* E. 81 *S.*] — *ἀνα-κτάομαι* fr. 328. — *Ἀνακτόρειον* 775. — *ἀνάκτορον* 696.

ἀνα-κωκύω, jammere laut auf Ant. 1227, *v. Pers.* 468; *πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον* 424 lässt erschallen. — [*ἀνακωχεύω* E. 732, *s. ἀν-οκωχεύω.*]

ἀνα-λαβεῖν (*ἁμαρτίαν*), Ph. 1249 wieder gut machen (*- λαμβάνειν* zurücknemen).

ἀν-άλγητος, schmerzlos, gefüllos, hart *Ἀτρειδᾶν* A. 946 ch. — *N. pl. subst.* T. 126 ch. schmerzloses Glück. — *Adv. -ως* A. 1333 erbarmungslos, gefüllos. *Z.* — *ἀν-άλιον, s. ἀνήλιον.*

ἀν-ᾱλίσκω, verbrauche, wende auf *τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον*; A. 1049. — Töte O. 1174, fr. 452, 764. *Nur Aor.*

πάντ' **ἄν-αλκις**, kraftlos, schwach E. 301, *γ* 310.

ἀνά-λῡσις *κακῶν* E. 143 ch. Befreiung von.

ἀνά-μιγδᾰ, *Adv.*, dazwischen gemischt, *nur* T. 518 ch. *u.* Nicand. Alex. 560.

ἀνα-μίγνυμι, vermische *ὁμοῦ πάντες ἀναμεμιγμένοι* E. 715 *in Verwirrung geraten.* Bakch. 37.

ἀνα-μιμνήσκω, rufe wieder in's Gedächtniss zurück *ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν* O. 1133.

ἀν-αμπλάκητον *Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει* T. 120 ch., *ἀσφαλῆ* des Zieles nicht verfelend, nicht abirrend, sicher gehend; O. 473 ch. *Κῆρες ἀνᾰπλάκητοι sch. ἀναμάρτητοι*, sicher ereilend. *ᾰ*

ἄν-ανδρος, one Mann, Gemal O. 1506; unvermält *ἄ. ἢ τεκνοῦσα* T. 308; männerleer *πόλιν* OC. 939.

ἀν-ανδρώτοισιν (*εὐναῖς*) T. 109 ch. des Gemals beraubt, verwittwet.

ἀνα-νέομαι, erneure *λόγους* T. 396 *Df., Met. vom Pflügen; v. ἀννεῖται* x 172.

ἄναξ, Herr, Herscher, König, Fürst; 1) *von Göttern: ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δάλιος* A. 704 ch., *Ζεύς* T. 275, *Φοῖβος* O. 96, *ἄνακτος Ἡλίου* O. 1426, *ἄνακτι Φοίβῳ* 284; *Voc.: Λύκει' ἄναξ* O. 205 ch., *Ἄπολλον* 80, *ἐννυχίων ἄ. Αἰδωνεῦ* OC. 1559 ch., *ὦ θεῶν χοροποί' ἄ.* A. 699 ch.; *vom Pan: Ποσειδάν* OC. 713 ch. — *Ζεῦ ἄνα* 1485 ch., *ὦναξ Ἀίδη* T. 1085 m., 1087. — 2) *Von Fürsten und Heroen*: *ἄναξ - Ἡρακλῆς* T. 155, *Θησεύς* OC. 549, *Κεφαλλήνων* Ph. 264. *Ἑλλάνων* E. 484 ch., vom Kreon Ant. 1257 ch., *- συμφορᾶς - ἄνακτος* T. 1045; *ἄνακτι τῷδε* E. 635 *Agamemnon; γῆς ἄνακτα Θησέα* OC. 1630, *χώρας* 1476, *αὐτόν* 1650 [*πατέρα τῆσδε* T. 364 *Eurytos*]. *Ἀμφιάρεων* E. 837 ch. — *Voc.: ἄναξ Ὀδυσσεῦ* A. 1316, 1321, Ph. 26; (*παῖ Μενοικέως*) Ant. 211; *one Beisatz:* Ph. 94, 150 ch., 507 ch., 510 ch., 963, O. 85, 276, 617, 649 ch. (689 ch.), 698, 746, 770, 1002, 1173, OC. 629, 1505, 1759 (*κοίραν' Ἀθηνῶν*), A. 166 ch., 191 ch., 901 ch., Ant. 223, 278, 388, 398, 724, 766, 1091, 1103, fr. 525; *ὦναξ* Ph. (510 ch.) 829 ch.,

O. 103, 286, 304, (289 ch.), 834, 852, 1468 ch., OC. 1014, 1130, 1173, 1177, 1499 ch., Ant. 563 (1150 *Bgk.*), A. 510, 593 (901, fr. 525). — *Plur.* *παύσασθ' ἄνακτες* O. 631 *v. Oidipus u. Kreon*, *γῆς ἄνακτας* OC. 295 *v. Theseus.* — 3) *Von Edlen:* O. 284 *Teiresias; χώρας ἄνακτες* O. 911, *γῆς* OC. 831, *Θήβης* Ant. 988, *von den Greisen des Chores.*

ἀν-άξιος, unwert *παῖδα | ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ* Ph. 1009; unwürdig *ἀναξίου φωτός* 439; *ἀνάξιαι γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν* OC. 1446 verdient nicht; *Superl.* *πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη* Ant. 694, verachtet, ungeert *wie ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρός* E. 189 m. — *Adv.* *ὤλλυθ' ὧδ' ἀναξίως* Ph. 686 ch., *ἀτίμως Erf. D, τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβάλλειν ἀν.* A. 1392, unwürdiger, unverdienter Weise. — *ἀνα-παιδεύω πάλιν* (*Πηλέα*) fr. 434. *Z.*

ἀνά-παυλα, Erholung, Ruhe, Rast Ph. 638, *κακοῦ - λήθη - κἀν.* 878, *κἀνάπαυσις N, λώφησις εἶναι F. W. Schmidt, κακῶν* E. 873 Erlösung. *Z.*

ἀνα-παύω, mache aufhören *βοὴν* T. 1262 an. zu schreien; *τοῦ-πλάνου* OC. 1113, *n. μέ*, endet mein . ., befreit mich von . . .

ἀνα-πέτομαι, fliege empor: *περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν* A. 693 ch. *Nk. Sft.*, *ἀνέπταν φόβῳ* Ant. 1307 ch. schauerte auf, fur auf. *Z.*

ἀνα-πλάκητοι (*Κῆρες*) O. 472 ch., *αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι sch. ἀσφαλεῖς, ἀναμάρτητοι* T. 120, nicht felend (sicher strafend). *Z.*

ἀνα-πνέω, atme auf [Ph. 883]; *ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν* O. 1221 ch.; von *τῆς νόσου* A. 274. — *ἀναπνοή*, *s. ἀμπνοή.*

ἀνα-πολεῖν (*δὶς ταῦτα κ τρὶς - ἔπη*) Ph. 1238, wiederholen (wiederkäuen); *Met. vom Pflügen Nk.* Pind. Nem. 7, 104.

ἀνα-πτύξαι (*πᾶν - πρὸς φῶς*) E. 639, Pers. 254 entfalten, enthüllen, fr. 284. — *ἀνα-πτυχή* fr. 655.

ἀνα-πτύω, speie, sprühe empor *κηκὶς - ἀνέπτυε* Ant. 1009 *Z.* — *ἀν-άρατος λάθα* fr. 146.

ἄν-αρθρος, gliederlos, (glieder)gebrochen T. 1103. *Z.*

ἀν-αρίθμητος *χρόνος* A. 646 unzälbar, unberechenbar, unermesslich. *Z.*

ἀν-άριθμος, unzälig, zallos *πήματα* O. 168 ch., *mit Gen.* (*Kr. Di.* 47, 26, 10) = *ἀριθμὸν οὐκ ἔχων· ὧν πόλις ἀν. ὄλλυται* 179 ch. *N.* mit denen one Zal, *θρήνων* E. 232 m. unmässig in. *Z. V. ἀνήριθμος.* — *ἄν-αρκτον* fr. 28. *Z.*

ἀν-αρπάζω, raffe empor, raube *μή τις - δυσμενῶν ἀναρπάσῃ* A. 987; — *Pass.* *φροῦδος ἀναρπασθείς* E. 848 m. hinweggerafft.

ἀνα-ρρήγνυμι, *in-fringo*, breche auf *τὰ δὲ πλευροκοπῶν ἀνεῤῥήγνυ* A. 236 an. *als Jägerausdruck.* — *Intr.:* *ἐκ τῆς σιώπης τῆσδ' ἀναῤῥήξει κακά* O. 1075 hervorbrechen. — *ἀνα-ῤῥοιβδεῖ* fr. 390, *μ* 104.

ἀν-άρσιος, ungefügig, unharmonisch, widrig *αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἀχῶν καναχάν* T. 641 ch. *Wdr.* — *οἷον ἀναρσίων - πάθος* 854 ch. von Feinden, *v.* § 85.

ἀν-αρχία, Herschaftslosigkeit, Ungehorsam Ant. 672.

ἀνα-σπαστός, zurückgezogen, geschlossen *πύλη* Ant. 1186.

ἀνα-σπάω, ziehe auf gegen *σκιᾷ τινι | λόγους ἀνέσπα* A. 302 stiess aus, *v. tief verhaltenem Grimm.*

ἄνασσα, *Fem. zu ἄναξ*, Herrin, Fürstin, Herscherin A. 774, T. 291 (*Athene*), E. 666 (*Klytaimnestra*), *ἄνασσαν* T. 137 ch. (*Deianeira*).

ἀνάσσω, bin Herscher, Gebieter, Fürst, hersche, gebiete über, *mit Gen.*, *ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων* O. 1104 ch., A. 1102, *λεῶν* 1101. — *Mit Bez. des Ortes:* *ἐν Θήβαισιν ἀνάσσων* O. 1203 ch., *ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀν.* E. 183 ch., *ὑπὸ γαίας* 841 ch. *v. Amphiaraos.* — *τῶν ἀνασσόντων ὕπο* Ph. 6. — *Mit Acc.:* *Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων* O. 904 ch. — *Daher Pass.:* *παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται* Ph. 140 ch. verwaltet, geführt wird, manibus versatur et torquetur *Sft.* (*Gewälteres W, sechsmal in lyr. Partien.*)

ἀνά-στασις, Aufstehn, Aufwachen *ἐξ ὕπνου* Ph. 276.

ἀνά-στατος, vertrieben, landesflüchtig OC. 429, T. 39. — Zerstört, verwüstet *δορὶ χώραν* T. 240, *οἴκους* Ant. 673.

ἀνα-στενάζω u. ἀνα-στένω, seufze, stöne, jammre auf *ἀναστένων καλεῖς* Ph. 737; *ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων* T. 939. — *τοιά μοι - ἀνεστέναζες ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις* A. 931 ch. stöntest solches aus.

ἀνα-στρέφω, lasse zurückkeren, füre zurück *τὰ πανοῦργα κ. παλιντριβῆ - ἐξ Ἅιδου* Ph. 449 *v. Sisyphos*, — fr. 836. *ἐξαναστρέφω.*

ἀνα-στροφή, Rückker, Umker Ant. 226. — *ἀνα-στρωφάομαι* fr. 682, *ἀναστύψαι* 371. *Lex.*

ἀνά-σχετος, zu ertragen Ph. 987, *οὐκ ἀν.* T. 721; *ὡς δεινοῦ τινος | φό-*

βου φανέντος οὐδ' ἀνασχέτου βλέπειν OC. 1652.

ἀνα-σοίζω, errette ἀπὸ φόνου O. 1352. — *Med.* φόνου E. 1133.

ἀνα-ταράσσω, rege auf μ' T. 219 ch. *Z.*

ἀνα-τέλλω, gehe auf OC. 1246 ch. — *Trans.*: lasse aufspriessen, entstehn μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν (κακά) Ph. 1138 ch.

ἀνᾱτί, ungestraft Ant. 485 *v. Blomf. gl. Prom.* 216.

ἀνα-τίθημι, stelle zurück: προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν A. 476 *mit Gen. part.*, hinausschiebend das Sterben *Bdtg neu.*

ἀνα-τλῆναι, dulden πατέρα τόνδ' ἐμὸν οὐκ ἀνέτλατε OC. 239 an.

ἄν-ᾱτος, unverlezt, ungefärdet von κακῶν (πόλις) OC. 786.

ἀνα-τρέπω, wende, stürze um, störe auf ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύσῃ T. 1008 m. (*wenn nicht von* ἀνατρέφω lasse aufwachsen, erwecke wieder); χάραν Ant. 1275 m. stosse um, zerstöre.

ἀν-αύδατος, unaussprechlich A. 715 ch., Sept. 896. — Sprachlos, stumm, still T. 969 ch.

ἄν-αυδος, sprachlos, stumm OC. 1274, 1404, T. 861 ch.; still, heimlich ἔργον A. 947 m. (unerhört?), E. 1283 m. — *N. adv.* λήθην fr. 595, [μέλη 681], ἰχθύων 700, [T. 969]. — ἄ ν - α υ λ α (μέλη βοῶν) fr. 631.

ἀνα-φαίνω, mache sichtbar γόνον fr. 962. — *Pf. intr.* wurde sichtbar, zeigte mich, erschien μοῖρ' - ἀναπέφηνε OC. 1223 ch., - οὐ δεδειγμένα fr. 379. — ἀ ν α - χ α ι τ ί ζ ω fr. 189. — ἀ ν α - ψ ύ χ ο υ σ α 837. *Z.*

ἀνδάνω, gefalle τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν λέγοιτ' ἂν Ant. 504; *A.* οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλιστ' ἁδεῖν με | χρή 89. ἀφανδάνω.

ἀνδρεία, Männlichkeit, Tapferkeit E. 983.

ἀνδρείῳ κύτει T. 12, männlich, eines Mannes.

ἀνδρ-ηλατέω, treibe (Männer) in Verbannung, vertreibe O. 100. — ἀ ν δ ρ ο κ τ ό ν ο υ γυναικός fr. 97. *Z.* — ἀ ν δ ρ ό π α ι δ α 551. — ἀ ν δ ρ ό - φ ρ ω ν γυνή 680.

ἀνδρο-φθόρος, männermordend -όρου - ἐχίδνης Ph. 266. — ἀ ν δ ρ ό φ θ ο ρ ο ς, eines toten Mannes αἵματος Ant. 1022 *Wf.*

ἀν-έδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται Ph. 1153 ch., ἀκωλύτως *Suid.*, libere *Sft.*, lässig, one euch zu hindern.

ἄν-ειμι, gehe empor, breche aus auf ἱδρὼς ἀνῄει χρωτί T. 767.

ἀν-εκτέος, zu ertragen ὕβρις· ἀλλ' ἀνεκτέα OC. 883 *plur.*

ἀν-εκτός, zu ertragen, auszuhalten O. 429; οὐκ ἀνεκτά Ant. 282 Unerträgliches, empörend.

ἀν-έλπιστος, unverhofft, unerwartet θαῦμ' ἀν. T. 673; hoffnungslos βίοτος E. 186 m. *-ον adv. N. Wf.*

ἀνεμό-εις, Windes-, Sturmes- αὔρα T. 952 ch. — *Met.* φρόνημα Ant. 353 ch. hochfarend; (windschnell, ᾱ, *vgl. Wf.*).

ἄνεμος, Wind Ph. 237, fr. 424. — βακχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων Ant. 137 ch., *wie* τῶν αὐτῶν ἀνέμων ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν 929 an. ἀ ν ε μ - ώ δ ε α Σκῦρον fr. 496. *Z.* — [ἀ ν - έ ο ρ τ ο ς T. 894.]

ἀν-επίφθονον - ἔγχος T. 1034 m., untadelhaft. *Z.*

ἀν-έρομαι, frage, befrage πόλλ' O. 1304 an., κἀνήρετ', ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτε A. 314; *mit Acc.* μή μ' ἀνέρῃ τίς εἰμι OC. 210 m. *Z.*

ἀν-έρχομαι, komme hinauf, kere zurück πρὸς φῶς ἀνελθεῖν? Ph. 625 *N.* [ἀνελθών fr. 470.] — ἀ ν - έ σ τ ι ο ς fr. 5. — ἀ ν ε τ ῶ ς fr. 567. *S.*

ἄνευ, *Praep. mit Gen.*: one, ἄνευ σωτηρίας Ph. 1396, ἄ. τε πλήθους κ. φίλων O. 541, φόβου 590, οὐκ ἄ. μόχθου OC. 329, 723, οὐκ ἄ. ξυμφορᾶς 1470, νόμου 914, σοῦ 1345, A. 1010, φθόνου E. 1466, πόνου fr. 463, 779, δορός 678, κακῶν 683 (*nachgest.* ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ OC. 503 *Herm.* δίχα). — Fern von ἄνευ τοκέων κατατάκομαι E. 187 ch., αἰν οὔποθ' ἡ 'μὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς τράπεζ' ἄ. τοῦδ' ἀνδρός O. 1464; one Wissen, in Abwesenheit ὅπως μάθῃς ἄ. τῶνδε T. 336; κἄνευ θεοῦ OC. 403 auch one Orakel; κἄ. τοῦδε OC. 816 auch onedem, onehin, sonst; ἄ. τῆς ἐμῆς γνώμης 664 abgesehn von . ., aber 594 ἄ. γνώμης one Kenntniss, Wissen; ἄ. τοῦ κραίνοντος OC. 926 one Willen (Befel) des Herschers. ᾰ

ἀν-ευφημέω, schreie, jammre laut auf ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεώς T. 783, ἀνῴμωξεν *Hes.*

ἀ-νέφελον ἐπέβαλες - κακόν E. 1246 unbewölkt, unverhüllt (ζ 45).

ἀν-έχω, hebe, halte empor ἀηδὼν - τὸν εὐνῶπ' ἀνέχουσα κισσὸν OC. 674 ch. hochhaltend νέμουσα *D*, erhebe ὅπως λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω E. 636; halte hoch λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει A. 212 ch. *Wf.*, erhalte βίον βραχὺν ἰσθμόν fr. 146. — *Intr.*: rage, tauche hervor aus οὔτε τόκοισιν ἰηΐων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες O. 174 ch. ἀνύτουσι *Heims. Kr. Stud.* I. *p.* 9, verwin-

den durch Geburten die Wehn *N.; ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ | φήμης ἀνασχὸν τῆσδε* T. 204 aufgegangen. — *Med.* halte aus, ertrage, lasse mir gefallen, lasse *οὐ σῖγ' ἀνέξει* A. 75, *κρατόν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο* T. 276, Ant. 467; *mit Part. ἀνέξομαι κλύουσα χὤταν εὖ λέγῃς* E. 1028, *ταῦτ' ὁρῶν ἠνείχετο* Ph. 411, fr. 609. *V. ἀνεκτός, -τέος. ἐξ-.*

ἀν-ήκεστος, unheilbar *μεριμνήματ'* Ph. 186 ch., unsünbar *μίασμα* O. 98, heillos, gefährlich *πυρί* E. 888 *N*, *ἀνηκέστου χαρᾶς* A. 52 wild *N.* — *ἄν-ηκες* fr. 44. *Z. Ueber den Accent v. Lehrs Quaestt. ep. p.* X. *S.*

ἀν-ήκουστα *ἤκουσ'* E. 1407 ch. unerhört, grässlich. *Z.*

ἀν-ήκει (*τοὔργον*) *τόδε μεῖζον - ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν* T. 1018 m., *ἂν εἴη N*, kommt herauf, erstreckt sich weiter als, übersteigt.

ἀν-ήλιον (*φυλλάδα*) OC. 676 ch. one Sonne, schattig. — *ἀν-ημερόω* fr. 233. *Z.*

ἀν-ήνεμον *πάντων χειμώνων* (*φυλλάδα*) OC. 676 ch. geschützt vor dem Wehn ... *Z.*

ἀν-ήνυτον *οἶτον ἔχων κακῶν* E. 167 m. endlos, ewig. — *Adv. -ύτως* fr. 501.

ἀνήρ (*alle FF.* ausser *ἀνδροῖν*; *ἄνδρε* Ph. 539, 591. — *ἄνερος* A. 221 ch. *Herm.*, *ἄνερι* fr. 965; — *ἀνέρες* Ph. 709, *Voc.* T. 1011, *ἀνέρων* O. 869, *mit ᾱ nur an diesen 3 (lyr.) Stellen; sonst ᾰ aus ὁ ἀ-*), Mann: 1) *zur Bezeichnung des ganzen Menschengeschlechts, im Sing. so poetisch Reisig. Enarr.* OC. *p.* XC: *ἐξοῖδ' ἀνὴρ ὢν* OC. 567, *φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρα* Ant. 768 *Wf.* (Eur. Med. 675), *τἄλλ' - | οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ* 1171 *von*, 1243; *ὁλοσχερὴς ἀνὴρ* fr. 708, *ἀνδρῶν - γένος* 682. — 2) *Im Ggstze zum Weibe: γυναῖχ' - ἔφυμεν ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα* Ant. 61, E. 997, *ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ* Ant. 484, — *ἀνδρῶν γυναικῶν* 1079 *Wf.*, *ὑμεῖς δὲ μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας παρέστατε* A. 1182, *αἵδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες* OC. 1368, *γυνὴ δὲ θῆλυς φῦσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν* T. 1062, *Nk. ἄνδρες εἰσίν* O. 1460. — 3) *Der tüchtige, tatkräftige Mann: τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;* OC. 393, *ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον* 109 *Nk., der früher so kräftig war, wie πρόσθεν οὐκ ἄ. ὅδ' ἦν* A. 77 (78 *umgedeutet von Od.*) *οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;* 1238. — 4) *als Gatte eines Weibes (immer one Art.): ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας - τέκοι* O. 1250, *ἀνδρὶ κ. γυναικὶ συμμιγῆ κακά* 1281, fr. 608, *ἀνδρός κατὰ ζήτησιν* T. 55, *εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα* 108 ch., 150, 230, 293, *τὠμῷ τ' ἀνδρί* 445, *πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡ. ἔγημε δή* 460, *μὴ πόσις μὲν Ἡ., ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ* 551, *im Ggstz zum rechtmässigen πόσις, vgl. d. Erkl.*

5) Mann, Mensch (*von dem gerade die Rede ist, one weitere Nebenbdtg*): a) *one Attribut ἀνήρ* A. 271, 324, 337, 344, 1375, E. 1342, O. 504, OC. 563, fr. 90, 255, *κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις κακοῖσιν* Ant. 413; — *ἀνδρός* A. 1257, Ph. 1140, O. 43, 102, 225, OC. 1133, Ant. 679; — *ἀνδρί* A. 520, 1322, fr. 289; — *ἄνδρα* E. 1001, A. 59, 812, 890, 1044, 1077, 1093, O. 314, Ant. 413, 710; — *ἄνδρε δύω* Ph. 539; — *ἄνδρες* O. 1460, OC. 653, Ant. 290, 641, 1166; — *ἀνδρῶν s. unten;* — *ἀνδράσιν* E. 75, O. 55, fr. 209; — *ἄνδρας* A. 64, O. 1250, Ant. 62, 222, 297, fr. 605; *Voc.* A. 1093, 1318, Ant. 162, OC. 1348, Ph. 974. — b) *Mit Art., nicht in Hn. meist v. d. Hgg. corrigirt: ἁνήρ* A. 9, 228 ch., 783, 878, 979, 991, 1194, E. 1221, Ph. 40, 212, 866, O. 779, 892, OC. 1486, 1663, Ant. 766; — *τἀνδρός* T. 387, 785, 1256, A. 806, O. 362, 534; — *τἀνδρί* T. 60, 748; — *τὸν ἄνδρα* E. 1431, T. 35, A. 69, 332, 741, 1041, 1098, 1332, 1392, Ph. 90, 821, O. 837, OC. 1346, 1649, Ant. 402, 721; — *ἅνδρες* E. 1398, A. 99. — c) *Mit Pron.: ὅδ' ἁ.* A. 1355, 1268, O. (763), OC. 630, T. 391, fr. 149, *ἁ. ὅδε* OC. 32, T. 346, 1238, A. 77, Ph. 910, O. 1160; — *ἀνδρὸς τοῦδε* E. 1461, T. 1113, A. 39, 446, 1169, Ph. 1005, 1375, OC. 1275, Ant. 1034, *τἀνδρὸς τοῦδε* O. 952, *τοῦδ' ἀνδρός* T. 1018, 1201, A. 1321, Ph. 966, O. 815, 1464, OC. 649, 830, 892, 1412; — *τοῦδε τἀνδρός* T. 1256, A. 789, O. 534, 1018, OC. 1428, 1618; — *τῷδε τἀνδρί* T. 1175, A. 78, 822, 1415, Ph. 1423, O. 245, 1113, 1136, OC. 1329, 1472; — *ἀνδρὶ τῷδε* O. 829, OC. 1546, *τόνδ' ἄνδρα* T. 1073, *ἄνδρα τόνδε* E. 1439, A. 421 m., 1332, O. 1128, OC. 29, *ἄ. τ. τηλικόνδε* 735, 1182, *τὸν ἄνδρα τόνδε* Ph. 616, 1036, *ἄνδρε τώδε* Ph. 591; — *τούτου τἀνδρός* T. 351, A. 119, O. 1044, *τὸν ἄ. τοῦτον* O. 236, 449, 948, Ant. 668, Ph. 128, *τούτους τοὺς ἄν.* Ph. 458. — *ἁνὴρ ἐκεῖνος - αὐτός* A. 271, *ἁνὴρ κεῖνος* 783, 991, 1194, *κείνου χρηστήρια τἀνδρός* A. 220, *ἐκείνῳ τἀνδρί* T. 603. — *τίς ἀνήρ;* Ph. 976, *ἁ.* O. 892, 1189, *ἀνδρὸς ἐκ τίνος* O. 225, *τίνων* E. 1476, OC. 2; — *ποίου* A. 1236, O. 102, *ποῖον* O. 1129; *οἵων* OC. 1013, Ant. 942; *ἀνὴρ ὅστις*

fr. 90; τοιοῦδ' ἀ. E. 689, Ph. 235, OC. 391; ἀ. τ. 631, τοιοῦτον ἄ. E. 1001, τοιούτων A. 164, ἐν οἷσιν ἀ. fr. 209,

d) *Mit Adj. oder Part.*: φίλος οὔτις ἀνήρ E. 188 m., πρᾶγμ' ἀ. πράσσων μέγα 320, Μάγνης 705, ἄβουλος 964, εἷς τῶν ἐν Ἅιδου 1342, ἄσιτος - ἄποτος A. 324, εὐγενής 524, ὁ πολύτλας ἀ. 956 ch., δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρύς 1017, κακοῦργος 1043, οὔτις ἔστ' ἀ. σθένων τοσοῦτον 1062, πᾶς 1366, μῶρος 1375, ἔχθιστος Ἀργείων 1383, ἐσθλός 1399, πᾶς φίλος ὅστις ἀ. 1413 an., νοσῶν Ph. 41, ἄλλος 365, ἥδιστος 530, πένης 584, fr. 109, ἴσος ἐν ἴσοις Ph. 685, ὁ χάλκασπις 727 ch., ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγάν 856 ch., ἄθλιος 1214 m., - ἐκ Τροίας ἁλούς, Ἕλενος ἀριστόμαντις 1337, οὐδέ γ' εἷς ἀ. O. 281 (1380, T. 460 *N*), ἀγαθὸς ὢν γνώμην 687, ἀρχηγέτης 751, δοῦλος 763, ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ 775, ἐν δείπνοις ὑπερπλησθείς 779, ἐπὶ πωλικῆς - ἀπήνης ἐμβεβώς 803, ἐχθροδαίμων 816, ἔννους 915, νομεύς 1118, ὁ παντλήμων ἐγὼ κάλλιστ' ἀ. εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφείς 1380, κράτιστος 1525, γενναῖος OC. 1636, περιφραδής Ant. 348 ch., χρηστός 661, ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος 1025, δραπέτης fr. 60, Δωτιεύς 69, γνωτός 255, ὁ γηράσκων 434, κωτίλος 606, οἰνωθείς 668, ὁλοσχερής 708, ἄπλουτος 718, Φοῖνιξ 756; — ἀνδρὸς Φανοτέως E. 45 *N*, κακοῦ 562, φίλου 667, 672, δρόμον προκηρύξαντος 683, Αἰνειᾶνος 724, ἐλευθέρου T. 267, λέγοντος 351, σώφρονος 435, αἴθονος A. 221 ch., κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου 320, Ἕκτορος 817, κακοῦ 1071, ματαίου, φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου 1162, οὐκ ἔτ' ὄντος 1257, φλαυρουργοῦ Ph. 35, οὐδενός 334, ἀθλίου 1038, πολυμηχάνου 1135, φίλου 1375, ἀρίστου O. 257, τἀνδρὸς, οὗ ζητεῖς κυρεῖν 362, τοῦ 'πιόντος 394, ἀθλίου 1413, 1444, μὴ βλέποντος OC. 73, Οἰδίπου 109, εὔχειρος 472, παντός Ant. 175, ἄλλου 230, οὐδενός 458, τηλικοῦδε τὴν φύσιν 727, ἑνός 737, εὐτυχοῦς τὸ πρὶν fr. 14, εὐγενοῦς 100, συγγενοῦς 153, ἐσθλοῦ 298b, εὖ πράσσοντος 572, ἐσθλοῦ 661, ἀμνήμονος 780; — ξενῷ παρ' ἀνδρί T. 40, δυσμενεῖ A. 18, κλύοντι φλαῦρα 1322, τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415, τῷ θανόντι O. 245, ὁρμωμένῳ - πρὸς τίσιν 1329, δημότῃ Ant. 690, φιλήτῃ fr. 671; — τὸν ἄνδρα λατρεύοντά τῳ T. 35, καταστεφ[illegible] στείχονθ' 179, καλῶς πράσσοντα 23[illegible] [illegible]ντων ἄριστον 811, δεδρακότα [illegible] [illegible]οιτῶντ' - μανιάσιν νόσοις A. [illegible] [illegible]τ' 81, χρήσιμον 410, αἰσχρόν 473, ὃς σπεύδῃ θανεῖν 812, δημότην 1071, σύμμαχον 1098, γλώσσῃ θρασύν 1142, μωρίας πλέων 1150, ἄνολβον 1156, ἄλλον - ἐλεύθερον 1260, ἔπακτον 1296, ἄθαπτον 1332, ἕν' - ἄριστον Ἀργείων 1340, τὸν ἐσθλόν 1344, 1352, Ph. 905, ὑπόπταν Ph. 136, δύστηνον 227, οὐδέν' 280, πονηρόν 436, ἄλλον 570, ἰσχυρόν 945, πολέμιον, ἐχθρόν 1302, ἄδηλον O. 476, συγγενῆ 551, τὸν σεμνόμαντιν 556, δίκαιον 614, (τὸν βοτῆρα 837), ἕν' οἰόζωον 846, κάκιστον 1433, οὐδέν' - δίκαιον OC. 806, καὶ πατρόκτονον κἄναγνον 944, ἄριστον 1100, ἔμπολιν οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ 1156, ἄλαστον 1483, οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι 1649, φίλον Ant. 187, πάντ' ἐπιστήμης πλέω 721, ὀλωλότ' 1288, μάταιον 1339, ἄνοσον fr. 325, γενναῖον 605, θνητόν 725; — ἄνδρε δύο Ph. 539; — ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι E. 759, Φωκεῖς - τινες 1107, ἀνέρες ἀλφησταί Ph. 709, πόλεως Ant. 290; — ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων E. 23, ἐλευθέρων T. 302, πάντων 1273, γερόντων A. 732, κακῶν - Ἀτρειδῶν Ph. 321, ἀλκίμων 326, ἀγαθῶν 718, κακῶν 971, δικαίων κἀγαθῶν 1050, μὴ ξυνοικούντων ἔσω O. 57, θεωρῶν OC. 413, πάντων 737, δαΐων 1045, σπαρτῶν 1534, ἐσθλῶν fr. 203, σωφρόνων 674, *als Gen. partit.*: τὶν' ἀνδρῶν E. 20, ὦ φίλτατ' T. 232, E. 23, οὔτις 1369, τίνων - ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις 1476, ἄλλος T. 1225, χαλεπώτατα 1273, οὐδείς A. 244, πολλοῖς 616, O. 1259, ἴλῃ A. 1407, ὦ κάκιστ' Ph. 974, οὐδενός 1105 ch, ἄλγιστα OC. 1174 das allerschmerzlichste, μοῦνος 1250, τίς Ant. 248, 604; — ἀνδράσιν φίλοις A. 483, τοῖς ἀρίστοις 1380, ἄνδρας Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους A. 1363, πολλοὺς - λοχίτας O. 751, λῃστάς 842, ἐκδίκους OC. 920, ἀστίτας fr. 81, νέους 498, ξένους 517, μόνους 607; — ὦ πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες T. 1011, ἄνδρες ἀσπιστῆρες A. 565, φίλοι 719, πολῖται O. 513, OC. 1579, χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες 728, ὦ πόλεως πολυκτήμονες ἄ. Ant. 843. — *Den Adject., welche hier aufgezält sind, dient* ἀνήρ *oft zur Stütze der Substantivirung*: ἄνδρες φίλοι Freunde; *in Verbindung mit Subst., die oft adjectivisch zu übersetzen, hebt es appositiv erend hervor*: ἀνὴρ ἀρχηγέτης O. 751, νομεύς 1118, δραπέτης fr. 60, (Ἕκτορος A. 817), ἀνδρὶ φηλήτῃ fr. 672, ἄνδρα δημότην A. 1071, Ant. 690 ein Gemeiner, σεμνόμαντιν O. 556, (τὸν βοτῆρα 837), γερόντων A. 732, θεωρῶν

OC. 413, λοχίτας O. 751, λῃστάς 842; *mit Völker- oder Eigennamen:* Μαγνής E. 705, Δωτιεύς fr. 69, Φοῖνιξ 756, Φανοτέως E. 45, Αἰνειᾶνος 724 (Οἰδίπου OC. 109, Ἕκτορος A. 817), Ἀτρειδῶν Ph. 321; *vgl. den Voc.* Kr. 57. 1.

ἀν-ήριθμος μηνῶν A. 604 ch. *conj.*, χρόνον - ἡμερῶν ἀν. T. 247, *vgl.* Pro. 90 *u.* ἀνάριθμος unzälig, one Zal. — A. 603 ch. ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος *sch., v.* Eu. Hel. 1679, *Wf., Sft.*, verachtet.

ἀν-ηφαίστῳ πυρί E. 888 *N. Anh., Bgk,* Eur. Or. 621 one Feuer, Flamme.

ἀνθ-άπτομαι, ergreife σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο T. 777.

ἀνθέω, blühe fr. 462 b; ἤνθηκεν (νόσος) T. 1089 hat den Blütepunkt, Höhepunkt erreicht fr. 705.

ἀνθ-ήλιος, *s.* ἀντήλιος, östlich A. 805 ch. — [ἀνθήμερον fr. 177.]

ἀνθηρός, blühend μανίας - μένος Ant. 960 ch. *Wf.*, im Blüte-, Höhepunkte, heftig. *Z.*

ἀνθίζω, schmücke mit Blumen ὧδ' ἠνθισμένον (σὲ) E. 43 buntgekleidet? (im Silberschmuck der Haare, *v.* λευκῇ πολιᾷ κατηνθισμένος *Kyrill. c. Jul.* 6 *p.* 187).

(**ἀνθ-ίστημι,** setze entg.) *nur intr.* stelle mich entgegen, widersetze mich οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι OC. 645, fr. 204, ἀντιστάντα δὲ, ἄτῃ πατάξαι θυμόν Ant. 1096 *Wf.*; — für J., kämpfe für τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ A. 1231, ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ (γῆς) Ant. 518 stritt dafür. — ἀ ν θ ό - β ο σ κ ο ν fr. 29.

ἄνθος, Blüte, Blume περιστεφῆ - πάντων ἀνθέων θήκην E. 896, T. 549 der Schönheit Blüte, Jugendreiz; μανίας 1000, *vgl.* Ant. 960 Heftigkt, Höhepunkt, ἀνίας fr. 182.

ἀνθρώπειος, menschlich: ἅπαντα τἀνθρώπεια A. 132 alles Irdische.

ἄνθρωπος, 1) Mensch, *bez. die Gattung:* τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄ. O. 977, κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει Ant. 334 ch., βίον 1156, φάτιν - ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν T. 694, ἀνθρώπου φύσιν βλαστὼν - μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῇ A. 761, 777, τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς OC. 598, πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών 1153, ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα κ. σκιὰ μόνον fr. 13, ἀνθρώπου ζωάν 519, φρενῶν 757, τὴν ψυχὴν ὡς ἂν καὐτῇ ἄνθρωπος ἔχουσα; — *Plur.:* ἐν τῷ μακρῷ - ἀνθρώπων χρόνῳ Ph. 306, ἀνθρώποισι τὰ μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν 1316, (μάντει) ἀνθρώπων μόνῳ O. 299, γένος ἄτλητον ἀνθρώποισι ὁρᾶν 792, 1297 an., αἴσχιστ' ἐν ἀ. ἔργα γίγνεται 1408, ἀνθρώπων - κάκιστος OC. 743, 1265, μόνοις παρ' ὑμῖν ἀνθρώπων 1126, τινί 1522, ἀνθρώποισι κακὸν ἔβλαστε Ant. 295, 300, τούσδ' ἐν ἀνθρ. ὥρισαν νόμους 452, 683, ἀμερίων ἐπ' ἀν. 789 ch., A. 400 ch., ἀνθρώποισι γὰρ τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν Ant. 1023, οὔτις ἀνθρώπων 1044, fr. 582, τις Ant. 1048, fr. 685, ἐν ἀνθρ. Ant. 1242, λόγος - ἀνθρώπων T. 1 *N*, μοῦνον 277, ποίοις ἐν ἀνθρ. 421, οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων 439, τοῦ παρ' ἀνθρ. μαθών; 744, A. 800, οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακὸν A. 486, 1037, ἔπερσεν ἀνθρώπους 1198 ch., ἐν τίνι - ἀνθρώπων; E. 238, ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀ. ἐμοί 815, τοῦ γὰρ ἀνθρώπων -; 930, ἀνθρώποις κέρδος ἄμεινον 1015, ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί 1126, μάλιστα - ἀνθρώπων 1362, δεῖξον ἀνθρώποισι 1382, fr. 109, πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ 98, ἀνθρώποις ἴσα 311, -ων βίον 517, ἓν φῦλον -ων 518, κέρδος ἀνθρώποις 688, ἀνθρώπων ὄλβον 692, ἐξ ἀνθρώπων τι πέπονθεν 750. — *Der Art. felt im Sg.* Ant. 334 ch., *wegen des Metrums; beim Pl. fast immer, besonders beim Gen. partit. u. in den Redensarten:* κατ' ἄνθρωπον, ἐν ἀνθρώποις. *Er felt aber auch (wie bei* ἀνήρ*), wo von bestimmten Menschen die Rede ist:* Ant. 295 (1156), T. 695, fr. 13, Ph. 306, *und öfter, um den speciellen Ausspruch zu verallgemeinern.*

2) *Von einem bestimmten* Menschen (*mit Geringschätzg*): ἄνθρωπος - ἀποστήτω T. 434, τί φῄς ὤνθρωπε A. 791, ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ- 1153. — *Ebenso im Pl. von e. bestimmten Classe Menschen:* ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα Ph. 31, μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 487, οἷον βιῶναι σφῷ πρὸς ἀνθρώπων O. 1488, σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις - ἔσεσθαι OC. 389 *von d. Thebanern*, ποίοις ἐν ἀνθρ.; T. 421. — ἀ ν θ ρ ω σ κ ε fr. 372; ἀ ν θ υ π ο υ ρ γ ῆ σ α ι 313.

ἀνία, Qual, Plage, Kummer, Betrübniss, Schmerz ἐμὰς - ἀνίας Ph. 1115 m., ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας A. 973, ἀνίας μοι κατασπείρας 1005 Trauer, Gram; τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι 1138. ἄ.

ἀνιαρῶς λέγεις Ant. 316 lästig, unleidlich.

ἀνιάω, belästige, kränke ὁ δρῶν (σ') ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγὼ Ant. 319, τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ' 5[illegible]0; φίλους ἀνιῶν A. 266, ὁδός - ἀν[illegible]σα τοὐμὸν σπλάγχνον 994 lästi[illegible], ἡμᾶς - ἠνία ξυνών 273 dur[illegible]vart.

— *Pass.* ἀνιᾶσθαι Ph. 283 Kummer, Jammer; τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι 906, 913, darüber bin ich betrübt, bekümmert.

ἀν-ἵημι, sende herauf fr. 537, κόρην ἐκ κατωρυχος στέγης ἄνες Ant. 1101, lasse frei, lasse hervorspriessen, wachsen θεοὺς | μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινά | μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας O. 270 (264 *Nk*), πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα 1405, οὐδ' ἀνίεσαν φόνου σταγόνας 1277 liessen hervorquellen; lasse ἄνετέ μ' ἄνετε παράγοροι E. 229 m., lasse los, die Zügel schiessen δεξιὸν ἀνεὶς σειραῖον ἵππον 721, *daher* ἀνειμένας Ant. 579 *Wf.*; ἀνειμένη - στρέφει E. 516 losgelassen, ungebunden, zügellos; οὐδ' ἀνίεσαν στέρνων ἀραγμοὺς, οὐδὲ - γόους OC. 1608 liessen ab von, unterliessen. — *Pass.* νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ δαίμονι A. 1214, ἀφεῖται *Sft.*, ist überlassen, preisgegeben. — *Intr.* lasse nach ἕως ἀνῇ | τὸ πῆμα - τῆς νόσου Ph. 764; ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ 639 *Piers.* aufgehört. — ἀ ν ί κ α, *dor. s.* ἡνίκα Ph. 705.

ἀ-νίκητος, unbesiegt, unbesiegbar, unbezwinglich Ἔρως, ἀνίκατε μάχαν Ant. 781 ch. im Kampfe; τῶν ἀνικήτων ὅπλων Ph. 78, χειρὸς τῆς ἀνικήτου OC. 1515, σῶμα ἀνικήτου θηρός 1568,

ἄν-ιππον λεών OC. 899 one Ross, unberitten.

ἀν-ίστημι, lasse, heisse aufstehn τί μ' αὖ ἐξ ἕδρας ἀνίστατε; A. 788, fr. 501, ὥςπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε OC. 276, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν 1286, οὔ τοι τόν γ' ἐξ Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις E. 138 ch. zurückrufen, κἀναστήσεις - νόσον T. 979 wieder erregen; ὅς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα Ph. 666 erhöhet hast. — *Intr.* ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστα O. 1200 ch. stand auf, da als.

ἀν-ιστορέω, frage, forsche aus, nach ἀνιστόρουν μακρὰν T. 317, μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς Ph. 253, ἄρνησις - ὧν ἀνιστορεῖς O. 578, ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον, ὧν σ' ἀνιστορῶ OC. 991.

τοὺς **ἀνοήτους** A. 162 an. (758) unverständig, verblendet, töricht.

ἄ-νοια, Unverstand, Torheit φεῦ τῆς ἀνοίας E. 920, πολλῆς ἀ. καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά 1054; λόγου ἄνοια Ant. 603 ch. (*vgl.* 99), fr. 517.

ἀν-οίγω, öffne ἀνοίγετε A. 344, enthülle μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς τᾶς σᾶς - ἔργ' ἀναιδῆ OC. 515 m., fr. 426 b. — ἀ ν - ο ι κ τ ί ρ μ ω ν fr. 587. *Z.*

ἀν-οίκτως (νηλέα γένεθλα - κεῖται) O. 182 ch., one Mitleid, elendiglich. *Z.*

ἀν-οιμωκτί, one Seufzen, ungestraft A. 1227 *Herm. Reis. enarr. OC. p.* CC. *Z.*

ἀν-οιστέος, *Adj. verb. zu* ἀνα-φέρω, vorzubringen, zu berichten, zu melden ἔργον Ant. 272.

ἀν-οκωχεύω, lege bei, halte an E. 732 *Wf. Nk.*, fr. 303 *Schifferausdruck.*

ἄν-ολβος, unglücklich, unselig ἄνολβον ἄνδρα A. 1156, ἀνὴρ ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος Ant. 1026, ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων 1265; *wol nicht* = μῶρος, töricht.

ἀν-ολολύζω, preise laut aufjauchzend, jubelnd ἀνολολυξάτω - τὸν - Ἀπόλλω T. 205 ch.; bejammre laut ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν E. 750.

ἀν-όμματος, nicht sehend ἀνήρ Ph. 856 ch. *Z.*

ἄ-νομος, gesetzlos, zuchtlos στρατόν T. 1096; *subst.* Frevler OC. 142 an.

ἀν-όνητος, unnütz, nichtsnutzig σώματα A. 758, ἔπη 1272. — ἀ ν ό ρ ε ο ς fr. 384. *S.*

ἀν-ορθόω, richte auf πόλιν O. 46, 51; *vgl.* ὀρθόω O. 829.

ἄν-ορμος, hafenlos, unglücklich O. 423 ὃν δόμοις | ἄνορμον εἰσέπλευσας, in den du als unsichern Port für das Haus hineingeschifft, eingelaufen. *Lex.* — ἀ ν ό σ η τ ο ν fr. 838. *S.*

ἀν-όσιος, unheilig, gottlos, ruchlos γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι O 353, αὐδῶν ἀνόσι', οὐδὲ ῥητά μοι 1289, ἀνοσίων παῖς 1361 m., ἔργοις OC. 283, γάμοι - ἀνόσιοι τέκνων 946, στόμα 981, ἀνόσια δρᾶν fr. 811; ἀνόσιον νέκυν Ant. 1071, *weil unbestattet, wie davon* ἀνόσιον δσμήν 1083. — *Adv.* ἀνοσίως Ph. 257. — ἄ - ν ο σ ο ς fr. 325 326.

ἄ-νους, unverständig, töricht A. 763, (τοὺς ἄνους 133 *Morst.*), Ant. 99, 281, τὴν - ἄνουν πεφάνθαι 562, fr. 514; ἀνούστεραι fr. 514 (OC. 547 *Pors. N.*). — (ἄντα A. 773 *Sft.*)

ἀνταῖος, entgegen(kommend), ἀνταία - πλαγά E. 195 ch. von vorn, *wie* τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις -; Ant. 1308 m., fr. 74, 466, 310 *n.* πληγήν (in, auf die Brust; καιρίαν *sch.* tötlich). — ἀ ν τ α ι ρ ο ῦ σ ι ν fr. 244.

ἀντ-ἀκούω, höre dagegen, als Erwiderung ἀντὶ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον O. 544, τοῦτον A. 1141. *Z.*

ἀντ-ἀμείβομαι, erwidre dagegen, antworte ἀνταμείψασθε Ph. 230, ῥήματα OC. 814, οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν 1273.

ἀντ-ἀμύνομαι, vergelte dagegen

mit ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς Ant. 643 *Wf. Z.*

ἀντ-ανίσταμαι, stelle mich, trete entgegen Ἔρωτι - ὅστις ἀντανίσταται πύκτης T. 441. *Z.* — ἀντ-ατιμάσαιμ' A. 1339 *Bothe D*, ere dagegen nicht. — ἀντ-άρης, *s.* ἀντήρης; ἄντασ', *s.* ἀντάω.

ἀντ-αυδάω, rede an ζῶντας θανοῦσιν - ἴσα Lebende gleich Toten E. 1478. *S.*

ἀντάω, gehe, trete, komme entgegen ὅπως ἄψορρον ἀντῴη (-οίη) πατρί T. 902, σοὶ - ἀντήσας A. 533; *mit Gen.* ἀντῆσαι κακῶν OC. 1445 begegnen (treffen); ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν Ant. 982 ch. an Herkunft, Adel erreicht sie, reicht sie hinauf zu den E. ὑπαντάω.

ἀντ-ειπεῖν, dagegen sagen, reden, erwidern ἀντείποιμ' E. 377; μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος OC. 1279, οὐδέν (ἔπος *D*) Ant. 1232, τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς 1053 schmähend, Schmähreden erwidern; οἷς - ἀντειπεῖν ἐμοί (ἔχειν *N*) OC. 999 wogegen er widerspr. würde.

ἀντ-έρειδε νῦν βάσιν σήν Ph. 1403 (stütze dagegen), tritt fest auf, pedibus humo obniti. *Sft.*

ἀντ-ερεῖν, erwidre fr. 244; *Pass.* οὐδὲν ἀντειρήσεται T. 1184; widerspreche, verbiete Κρέοντος ἀντειρηκότος Ant. 47.

ἀντ-έχω, halte entgegen, vor ὄμμασι ἀντέχοις αἴγλαν Ph. 830, ἀντίσχοις *Br. DN*, oculis defende hanc lucem *Sft.*, χεῖρ' - κρατός OC. 1651, vor d. Gesicht. — *Intr.* widerstehe, halte aus, Stand gegen πῶς δύσμορος ἀντέχει; Ph. 176 ch., τοῖς δικαίοις fr. 99. — *Med.* ἴστω τε καὐτός ἀντέχου Ph. 893 halt' dich an mir; κέρδους fr. 325 streben nach.

ἀντ-ήλιος (ἀνθ-), östlich, gegen Morgen ἀγκῶνας A. 805.

ἀντ-ήρης, entgegen (geschlagen) ἀντήρεις - στέρνων πλαγάς E. 89 an., ἀντικτυπούσας vorn gegen die Brust; ἀντάρης νυκτεραῖς ὄψεσι fr. 839.

ἀντί, *Praep. mit Gen.* gegenüber: 1) anstatt, statt προὔπεμψεν ἀ. φιλτάτης μορφῆς σποδόν E. 1158, ἀντὶ παρθένου γυνὴ | κληθῇ T. 148, ἀ. δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι 494, ἀντὶ τούτων αὐδᾶσθαι Ph. 430, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ - τρέφοιτε τήνδε τ. νόσον 794, σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων OC. 344, τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος 448, ἀντὶ μυρίων μίαν ψυχὴν 498, οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου A. 503, πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου O. 455, μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ 1418, ἄτην ἀ. τ. σωτηρίας Ant. 186, ἀντὶ σοῦ πατρίς A. 518, δοῦλος ἀντ' ἐλευθέρου 1020, γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν 1182, ὅστις - ἀντὶ σοῦ 1261, *nach* ἄλλος: κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου E. 582, τίς ἄλλος ἀ. σοῦ OC. 488, T. 1226, ἀντ' ἐμοῦ A. 444; *nach Comp.:* μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει Ant. 182, στέρξαι γυναῖκα ἀντὶ σοῦ πλέον T. 577; *praegnant:* κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἥξετ' ἀντὶ τ. θεωρίας O. 1491, ἀντ' ἐμοῦ τινι δοῦναι τὰ τεύχη τἀμά Ph. 369, statt mir einem andern. — νέκυν - ἀντιδοὺς ἔσει ἀνθ' ὧν ἔχεις Ant. 1068; ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς - γῆς ἐξέωσεν OC. 1295 statt dessen (anders als sich ziemte). — — 2) Für, *zur Vergeltg:* ἀντὶ τῶν ὅπλων - τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν Ph. 802, ἀ. τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον O. 543, ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν OC. 953, ἀνθ' ὧν ἔπασχον - χάριν δοῦναι σφιν 1489, [ἀνθ' οἵων θυμάτων - χάριν T. 994 an.]. — 3) *Zur Bez. der Veranlassg:* für, wegen, um - willen ἀντ' ἀδελφοῦ (ἔθυσεν αὐτήν) E. 537, ἀνθ' ὧν ἔθυσεν αὐτήν 575, ἀνθ' ὅτου τὰ νῦν αἴσχιστα - ἔργα δρῶσα τυγχάνεις 585, ἀντὶ τοῦ - ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; T. 707, ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο; O. 1021, δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; 1155, ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν; Ant. 237, ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδε - ὑπερμαχοῦμαι O. 264, ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς OC. 275, 1010, ὄνειδος - ἀνθ' ὅτου τάδε - ἡμάρτανον 967 für das was ich gefrevelt. — ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς ἱκετεύομεν OC. 1326 *N, doch auch D* ἀμφί.

ἀντιάζω, gehe, trete entgegen, Ἄρεα O. 192 ch bittend, flehe an ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον Ph. 809, ἀ. - κατάσχες ὀργήν E. 1009, σ' ἀ. πρὸς - Διὸς εὐνῆς τε - μή - A. 492, παρακαλῶ *sch.* — *Mit. Gen.:* οὔτε του τάφου ἀντιάσας οὔτε γόων E. 869 m. one erlangt zu haben, unteilhaftig.

ἀντι-βαίνω, trete entgegen, widerstrebe βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβάς E. 575 viel (lang') sich sträubend. — ἀντίβαιον fr. 305. *S.*

Ἀντι-γόνη, *T. des Oidipus u. der Iokaste; Voc.* OC. 1, 311, 507, 507, 1415, Ant. 11; 378 an, 805 an; *G.* 629 an.

ἀντι-δίδωμι, gebe dagegen ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ Ant. 1067; ἀπάτα δ' ἀπάταις - πόνον, οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν OC. 232 m. giebt Leid, nicht Lust zurück.

ἀντι-δράω, tue dagegen, vergelte ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων OC. 271, ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντι-

δρᾶν 953, πρὸς τὰς πράξεις 959, κεῖνον ἀ. κακῶς 1191.

ἀντί-θυρος, der Tür gegenüber: βᾶτε κατ' ἀντιθύρων E. 1433, τὰ ὄπισθεν τ. θύρας *sch.*, *Neutr. subst.* Hausflur, Vorgemach *v.* β 159.

ἀντι-κύρ[έ]ω, trete entgegen, begegne, treffe auf ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὔ Ph. 545, οὐ γὰρ ἂν - πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν OC. 99, ὅτῳ μήτ' Ἄρης, μήτε πόντος ἀντέκυρσεν 1680 m.

ἀντι-λέγω, sage dagegen, erwidre ἀντιλέξαι O. 409; *vgl.* ἀντειπεῖν *u.* ἀντερεῖν. *Z.*

ἀντι-λογέω, widerspreche, behaupte, dass nicht πῶς ἀντιλογήσω τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην; Ant. 377 ch. *Z.*

Ἀντί-λοχος αὐτῷ φροῦδος Ph. 425 *Nestors S., fiel vor Troja.*

ἀντί-λυρον (καναχὰν - θείας μούσας) T. 645 ch. ἰσόλυρον *sch.*, der Lyra (entsprechender) gleicher Klang. *Z.*

ἀντίος, entgegen: *N. adv.* τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν T. 785; ἄδεια μὲν, ἀντία δ' οἴσω 123 ch. — *N. subst.* Widriges, das Widerspiel halten *Nk.* [fr. 310].

ἀντιο-στᾰτεῖ(πνεῦμα) Ph. 640 steht, weht entgegen, widrig. *S.* — ἀντίπαιδα fr. 148.

ἀντι-πᾰλῳ δυσχείρωμα δράκοντι Ant. 125 ch. entgegenkämpfend.

ἀντι-πάσχω (χρηστὰ κείνων ὕπο δρῶν) Ph. 584 (erdulde dagegen), viel Gutes erweise ich ihnen u. erdulde ich wieder von ihnen. *Z.*

ἀντι-πέμπω, sende dagegen, als Entgelt, Lon τοιάδ' - οἰκούρι' ἀντέπεμψ' T. 542.

ἀντι-πέτρου βήματος OC. 192 ch. steinern, von Fels. — ἀντί-πλαστον fr. 168; ἀντί-πλευρον 18.

ἀντι-πλῆγες ἀκταί Ant. 592 ch. *Wf.* ἀντιπλησσόμεναι *sch.* wogengepeitscht, resonantia *Sft. S.*

ἀντί-ποινα, τά, *subst. N.*, ἀμοιβαῖα *sch.* Widervergeltung, Busse, Strafe τῆς θυγατρός ἀ. λαμβάνεις E. 592; θεοί δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀ. ἐμοῦ παθεῖν Ph. 316 Leid-der Vergeltung für mein Leid.

τάδ' **ἀντί-πρῳρα** δή σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ T. 223 ch. (mit zugekertem Vorderteil), vor Augen liegend, deutlich sichtbar, ἀντιπρόσωπα, ὑπ' ὄψιν ὁρώμενα *sch.* Hdt. 8, 11.

ἀντί-ρροπον ἄχθος (λύπης ἄγειν) E. 119 an., ἰσόῤῥοπον *Lex.*, im Gleichgewicht. *Z.*

ἀντί-σπαστος, entgegen ziehend, krampfhaft ὀστέων ὀδαγμός T. 770 bis auf die Knochen dringend. — Angespant fr. 361. Orph. 20, 5.

ἀντί-στᾰθμος, gleichwiegend: κόρην E. 571 als gleichen, vollen Ersatz. Z. — ἀντι-στρέφω fr. 568; ἀντίσχω, *s.* ἀντέχω.

ἀντι-τείνω, widerstrebe, widersetze mich Ant. 714.

ἀντι-τίνω, büsse dafür, hinterher οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα A. 1086.

ἀντί-τῠπος [*Fem.* -πα Ant. 134?]. zurückgeschlagen, widerhallend στόνον Ph. 693 ch., 1460 ch. — ἀντί-τυπος δ' ἐπὶ γᾷ πέσε Ant. 134 ch. zur Strafe geschlagen, getroffen (vom Blitze).

ἀντί-φονος, dagegen, zur Strafe mordend: ἀντίφονον κορέσαι στόμα Ph. 1156 m. (im Gegenmord), -νους δίκας E. 247 m. Strafe durch Mord Eum. 981.

ἀντι-φωνέω, rede dagegen, wende ein, erwidre, antworte, *abs.:* ἀντιφωνῆσαι T. 1114 Ant. 271. — *Mit Acc.:* πόλλ' E. 1501, ἔπος A. 773 (*mit G.* Ἀθάνας *Neue*); — μή μ' ἀντιφωνεῖ μηδέν Ph. 1065.

ἀντι-χαρεῖσα Θήβᾳ Ant. 149 ch. sich freuend über Th., Theben an-, zulächelnd, *indem* ἀντί *die Richtung bez. Wf. Z. S. u. Byz.*

ἀντλέω, erschöpfe κτῆσιν E. 1291 (verschwende).

ἀντλία, Schiffsbodenraum Ph. 482.

ἄντομαι, trete entgegen mit Bitten, flehe an πατρὸς ὕπερ OC. 243 m.; πρός σ' ὅτι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι 250 m.

ἀν-τρέπων χάραν Ant. 1275 ch. *Wf.* = ἀνατρ. umstürzend. — [ἀντρέφω = ἀντατρ., *s.* ἀνατρέπω.]

ἄντρον, Höle, Grotte Ph. 27, ἄντρα (πάραλα) A. 413 m., O. 478 ch., ἐξ ἄντρων OC. 1571 m., παρ' ἄντροις Ph. 1263, Ant. 983 ch., fr. 571.

ἄντυξ, ἡ, Rundung, Wagenrad ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030; *für* Wagen E. 746.—(κατὰ δρομάδ' ἄντυγα Ph. 680 ch. *Musgr. N*, Rad.)

ἀν-ῠμέναιος, one Hochzeitsgesang, unvermält Ant. 876 m., 917; μοῖρ' ἀνυμέναιος OC. 1222 ch. — *N. Adv.* -α E. 962. *Z.*

ἀ-νύμφευτος, unvermält E. 166 m. — ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν Ant. 980 ch. Geburt aus der Mutter unheilvoller Ehe *N. Anhang. Z, sp.*

ἄ-νυμφος, unvermält -ου τροφῆς E. 1183. — ἄνυμφα - γάμων ἁμιλλήματα 492 ch. ehebrecherisch, frevelhft. *Z.*

ἀνύτω, vollende ἔργον T. 319; *vom Wege* ἤνυτον Ant. 231, *mit Acc.* τὰν παγκοίταν - θάλαμον - ἀνύτουσαν - 805 ch., ἐρχομένην *sch.* erreichen, hingelangen. ῠ.

ἀνύω (*nur F. u. A. Act.*), vollende ἔργα E. 212 an., Ant. 302, vollbringe θάνατον Mord T. 886 ch., leiste ἐς φίλους ἀρωγάν Ph. 1145 ch., erfülle παλαίφαθ᾽ ἅ μοι Φ. ἤνυσέν ποτε OC. 454 ch. verkündete als in Erfüllung gehend, τοὔπος Ant. 1178, verschaffe γαστρὶ φορβάν Ph. 712 ch.; bewirke dass ἐκεῖνον ἤνυσεν φονέα γενέσθαι 720, mache zu ἠνύσατ᾽ ἐκτοπίαν φλόγα 166 ch.; ὑπερόριον ἐποιήσατε *sch.*, ἄγαν ὑπερβριθές ἄχθος ἤνυσαν A. 951 sie haben überschwer die Last gemacht. — *Wie* ἀνύτω, erreiche, gelange hin τάνδε πρὸς πόλιν T. 657 ch., τὸν - Ἅιδαν A. 607 ch. *Kr. Di.* 46, 3, *Eur. Suppl.* 1142, *v.* ἀνύτω *u.* ἐξανύω. — *Mit Gen.:* χρείας OC. 1755 ch. erlangen; *absol.* εὐδαίμων ἀνύσαι Ph. 720 ch. (εὐδαιμονήσει *sch.* wirst zuletzt glücklich werden?). — *Met.* οἵαν - ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἠνύσω T. 996 an. ἐξεπράξω *sch.*, gegen mich vollendet, ersonnen, *doch N* ἤνυσας, *v. Df.* ἐξ, ἐπ, κατανύω.

ἄνω, oben, oberhalb ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας A. 239 an., νέρθε κἀπὶ γῆς ανω O. 416, αἰθέρος ἄ. Ph. 1092 an., ἐν θεοῖς fr. 678, 607. — In die Höhe, empor, hinauf ἐκεῖσε - ἄνω μεθές Ph. 814 m., τοὺς ἄ. κλάζοντας ὄρνις O. 965, τὰ - παρ᾽ ἦμαρ αὔξων ἄνω OC. 1455 ch. empor steigen lassend, ἐπενθοροῦσ᾽ ἄ. T. 917, Ph. 1192, τοὺς δ᾽ ἄ. τρέπων ἔσφαζε A. 298, φυσῶν ἄ. - αἷμα 918, 1492 an., ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν E. 421, κόνις δ᾽ ἄνω ᾽φορεῖτο 714. — Oben auf der Erde, *im Gegensatze zur Unterwelt* ηνίκ᾽ ἦσθ᾽ ἄνω E. 1167, ἄ. βλέποντα Ph. 1348, O. 416. — *Zwischen Art. u. Subst.:* τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον Ph. 815 empor zum Himmelsgewölbe; μετοικίας - τῆς ἄ. Ant. 890 hier oben, τοῖς ἄ. θεοῖσιν 1072; ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω 1068 *n.* τινά, *G. part.*

ἄνωγα, befele, heisse, gebiete σιγᾶν E. 1458, ἐνεγκεῖν OC. 1598; *mit Acc. u. Inf.* πράσσειν ἄνωγας - με - τάδε T. 1247, μὲ - θάπτειν ἐᾶν A. 1364, μ᾽ - λέγειν Ph. 100, ἡμᾶς - ἐλαύνειν O. 96; τί δῆτ᾽ ἄνωγας; Ph. 54. — *Abs.* ὡς ἄνωγα OC. 904. ᾰ.

ἀν-ώδυνος, one Schmerz Ph. 883; [ἀν. κακόν A. 554].

ἄνω-θεν, von oben, herab von πέτρας ανωθεν - πεσών Ph. 1002, fr. 813; ἄ. ἢ κάτωθεν Ph. 28, τοὺς α. φρονιμωτάτους οἰωνούς E. 1058 oben. ᾰ.

ἀν-ώνυμος, one Namen, namenlos T. 377.

ἀν-ωφελής, nutzlos, unnütz σποδόν τε καὶ σκιὰν - λῆ E. 1159.

ἀν-ωφέλητος, one Nutzen τέκνα Ant. 645 nichtsnutzig, ungeraten; τροφῆς - τον E. 1144 one Nutzen, vergeblich aufgewendet.

ἄ-ξενος, ungastlich δρμον Ph. 217 ch. (Ant. 967 ch. *Boeckh, D*). *Z.*

ἄ-ξεστος, ungeglättet, unpolirt, rauh πέτρου OC. 19, fr. 487. *Z.*

ἀξίνη, ἡ, Axt Ant. 1109.

ἄξιος, wert, würdig, *mit Gen.* τύχη - σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία O. 778, οὐδενός 972, ὀργῆς OC. 905, οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν; Ant. 699; *mit Inf.* ἄξιος φέρειν - χάριν O. 763, μαθεῖν 769, βλέπειν A. 399 ch., θρηνῶν τυχεῖν 924, πολλῶν τυχεῖν E. 797 (φίλοις *N*), ἄ. γὰρ εἶ *n.* ὄλβιος γενέσθαι O. 931, ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν *sc.* αἰσχύνεσθαι OC. 929; *u. zu ergänzendem* τινά· τύχη - θαυμάσαι μὲν ἀξία O. 777, OC. 1152, ξυμφοραὶ - ἄ. δ᾽ ἀμυναθεῖν 1015. — *Absol.* würdig, geziemend, gebürend ἀξίαν δίκην E. 298, σιγάν 1260 m., *wo* ἀξίαν *prolept.* χάριν O. 1004, fr. 499; *vgl. Adv.* -ίως. ῐ.

ἀξιόω, halte für wert, würdig, geziemend, passend, angemessen, *mit Inf.* οὐ μήν σ᾽ ἔνορκον ἀξιῶ θέσθαι τέκνον Ph. 811, θανεῖν O. 944, ἠξίουν τάδ᾽ ἀντιδρᾶν OC. 953, τοῖς σοῖς ἐνθακεῖν θρόνοις 1294, ἀξιῶτον - σέβειν 1377, ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην T. 410, μή μ᾽ ἀξιώσαις βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν A. 494, ἐς πόλιν γόους | οὐκ ἀξιώσειν (*n.* στένειν *aus* 1249) Ant. 1248; *u. Gen.* οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχ. ὅπλων | ἐλθόντι δοῦναι Ph. 62; *wie im Passiv:* ἀξιωθεὶς *n.* τῆς ἐμῆς ὀμφῆς OC. 1352, ἐμοῦ δὲ μήποτ᾽ ἀξιωθήτω τόδε - ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν O. 1449 ἄξιον κριθήτω *sch.* nie möge gestattet werden, dass diese Stadt mich erhalte; ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος | μείζων φέρεσθαι σοῦ- Ant. 637 wird von mir höher geachtet als . . — Will, verlange (Ph. 811, OC. 953), bin bereit, entschlossen ποθῶν δ᾽ οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι E. 172 m., τόδε μὲν οὔποτ᾽ ἀξιώσω τρέσαι 1240 m., O. 944, ἀξιώσατ᾽ ἀνδρὸς - θιγεῖν 1413, T. 410; behaupte, meine ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; OC. 579. — Würdige, schätze, achte hoch τοὺς μηδένας A. 1114. ἐπ, καταξιόω.

ἀξίωμα, Verlangen, Wille δαιμόνων OC. 1451 m., 1459 βούλημα *sch. Z.*

ἀξίως, *v.* **ἄξιος,** würdiger, geziemender, angemessener Weise O. 133, fr. 92, Ant. 637 *verb.* ἀξίως οὐδεὶς γάμ. ἔσται μ. φ. σ.

ἀ-ξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν T. 694 unbegreiflich (für e. M. zu verstehn); fr. 350 = ἀπαράβλητος, ἀσύγκριτος.

ἄξονος μέσας χνόας E. 745, Axe.

ἀοιδὰς (Gesang) κ. γόους Ant. 883, Klage-, Jammerlieder. *α.*

ἀοιδός, Sänger: σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν O. 36 Sängerin *von d. Sphinx;* ἰατορίας T. 1000 ἐπῳδός *sch.*, Beschwörer, *welcher durch Besprechung u. Zaubergesang* (ἐπῳδαί A. 582) *heilt.*

ἄ-οικος, one Haus, heimatlos T. 300; unwonlich, ungastlich εἰσοίκησιν Ph. 534, δύσοικον *sch. Z.*

ἄ-οινοι, weinlos *heissen* OC. 100 *die Eumeniden. weil ihnen Spenden one Wein dargebracht wurden.*

ἄ-όκνος, nicht zaudernd, schnell hereinbrechend [βλάβην] T. 841 ch., ὠκεῖαν *N*, quorum secura *D.* — φύλακα - τροφῆς ἄοκνον A. 563 unverdrossen in.

ἀ-ολλεῖς πάντες T. 513, Ph. 1469 alle zusammen, versammelt, zusammen stossend. — ἄ-ο ρ ν ο ς fr. 840.

ἀπ-αγγεῖλαι σαφῶς O. 958 melden, — ἀπηγγελλόμην E. 1018, *s.* ἐπαγγ.

ἀπ-αγριόω, mache wild: μ' - ἀπηγριωμένον Ph. 226 über meine Verwilderung.

ἀπ-άγω, füre weg, fort ἄπαγε - μ' ἐντεῦθεν ἤδη O. 1521, ἡμᾶς - πρὸς δόμους Ant. 1087, 382 ch. *Wf.*, ἀπάγετε ἐκτόπιον - με O. 1340, ἀπάξοντ' ἄνδρα OC. 657; ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει Ph. 941. — *Med.* füre mit mir, füre mich fort, weg μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ Ph. 988, τί μ' ἀπάγεσθε; 1029, τόνδ' ἀπάξομαι λαβών OC. 860. *α.*

ἀ-παιδία, Kinderlosigkeit O. 1024. — [ἀ-π α ί δ ε υ τ ο ς fr. 779. *Z.*] — ἀπ-αιό λ η μ α 801.

ἄ-παις, one Kinder, kinderlos fr. 3; τὰς ἄπαιδας - οὐσίας? T. 911. — ἀπ-αΐσσω, *s.* ἀπᾴσσω. — ἀ π α ι ῶ ν α ς fr. 469. *T.*

ἀπ-αιτέω, fordre ab, zurück τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρός Ph. 362.

ἀπ-ἀλέξασθαι πρὸς ταῦτ' A. 166 an. = ἀποφυλάξασθαι fr. 286 *Hes.* von sich abweren, sich weren, verteidigen.

ἀπ-ᾱλλᾰγή, Entfernung, Befreiung, Rettung συμφορᾶς Ant. 1338.

ἀπ-αλλάσσω, entferne, lasse los, frei ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ Ph. 880 *v. sch.*, befreie, erlöse οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος Ant. 596 ch., τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου 769, μηδέ σ' ἐκ γόων - ἀπαλλάξειαν E. 292; — *ebenso Pass.* ὡς - πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός OC. 786 *verb.* ἀπ. κακῶν τ. χθονός, ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδ' E. 783, ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1325 bei Seite lassend, verzichtend auf, ἀπηλλάχθαι 1338 frei, fertig damit zu werden, τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν Ant 400, εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει 244 (von der Last deiner Meldung befreit, fertig geworden) schnell *Bonitz* II, 40; *vgl. Wf.;* τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ 422, als das nachgelassen, aufgehört hatte. ἐξ-.

ἀπ-ᾱμάω, mähe, haue, schneide ab ἀπάμησον (τ. πόδα) T. 749.

ἀπ-αμελέω, vernachlässige: εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρερρύηκεν Ph. 652 aus Versehn entfallen wäre.

ἀπ-αμπλακεῖν, sich irren, versehn στέργηθρα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν ἀπήμπλακ' T. 1139, ἀπήπλακ' *Elmsl. S.* — ἀπ-ά ν θ ρ ω π ο ς fr. 842.

ἅπαξ, einmal οὐδ' ἅ. Ph. 1239, οὐχ ἅ. μόνον O. 690, T. 33, πρῶτον ἅ. fr. 739. — πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ O. 1275, ἅ. -, οὐχὶ δίς OC. 1208; *ebenso:* εἰς ἅπαξ Ph. 122, 443, OC. 1419. — (ἀπ-α ξ ί ο ι E. 172 *Mein.*)

ἀπαππαπαῖ Ph. 749, *Ausruf des Schmerzes, welcher das Beben der Lippen und Zittern der Glieder malt, v.* Vesp. 309.

ἀπ-αράσσω, haue, schneide ab ἀπαράξαι κρᾶτα βίου T. 1015, *v.* Hel. 302. — ἀ-παρθένευτος fr. 287.

ἀπ-αρκέω, genüge OC. 1769. — (ἀ π-α ρ κ ο ύ ν τ ω ς δ' ἐμοὶ E. 354 *Thom. M. Lex.*, genügend, mich befriedigend.

ἀπ-αρνέομαι, leugne φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή Ant. 443, τὸ μή (οὐ) *N*, A. 96; οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ T. 480 leugnete nicht. — *Pass.* κοὐκ ἀπαρνηθήσεται Ph. 527 es wird nicht abgeschlagen werden.

ἄπ-αρνος οὐδενός Ant. 435 ableugnend.

ἀπ-αρχή, Erstlingsspende, -gabe λείας T. 761, *pl.* 183.

ἅ-πας, jeder, all, ganz, 1) *Mit Subst.:* Μηλιεὺς ἅ. λεώς T. 194, 783; ἅπαν κατ' ἄρθρον 769; ἅ. τὸ χρῆμα 1136, ἅ. τοὔργον A. 284, ἅ. τὸ χρηστόν fr. 108, τὸν ἅπαντα λόγον OC. 1225; γέ-

νους ἅπαντος A. 1178, πλευρὰν ἅπασαν T. 926, τὸν ἅ. χρόνον fr. 994; ἁπάντων κακῶν A. 379 m., θεαμάτων 991, θνατῶν E. 249, ὁδῶν ἁπασῶν T. 875; ἁπάσας λείας A. 26, ἅπαντα νουθετήματα E. 343, ἅ. ταῦτ' O. 984, ἅ. τἀνθρώπεια A. 132, ἅ. τἀγέννητα fr. 739. — 2) *One Subst.*: ὡς δ' εἰδῇ ἅπαν T. 678, ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων OC. 1000; ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει OC. 807, Ant. 312 (*vgl. Nk. zu* OC. 761; *doch wol nicht adv. zu fassen, sondern als materiell subst. Neutr.* Kr. 43, 4, 4. 5. 9 *ff. (dem Sinne nach)*, in jeder Hinsicht); — *Plur.* κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας E. 606, 983, O. 1382; ἅπανθ' ὁ χρόνος φύει A. 646, τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω Ant. 498, ἅπαντα δυσχέρεια Ph. 902, fr. 58, 595, τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ T. 489 (A. 379); ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατήρ T. 275. — *Adv.* ganz, gänzlich Ph. 902.

ἀπ-άσσω (ἀίσσω), eile, stürme fort, davon ἀπῇξα T. 190, fr. 319 (ἀπάξας αὖθις ἐς δόμους A. 305, 301 *von draussen*). — εἰ μὴ - φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῇξαν A. 448 wenn wir nicht abgeirrt wären von.

ἀπ-ατάω, täusche οἷ' ἠπάτηκας Ph. 929 worin, wie; Κρονίδαν ἀπάτασεν (Κύπρις) T. 500 ch. — *Pass.* ἠπάτημαι δύσμορος Ph. 949 ch.; οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κνρῶ O. 594 betört; ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη A. 807 *Wf.*, getäuscht vom; τί γάρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; E. 170 m. one zu täuschen.

ἀπ-άτη, Betrug, Täuschung ἀπάτα δ' ἀπάταις - παραβαλλομένα OC. 230 m., ἐλπὶς - πολλοῖς δ' ἀπάτα ἐρώτων Ant. 617 ch. für viele e. Täuschung der Begierden; αἰσχρὰς ἀπάτας Ph. 1136 ch., ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα κ. δόλοις ἑλὼν 1228, ἁλόντ' ἀπάταις 'Αγ. E. 125 ch.? 838 ch.; ἀπάτας λεχέων Ant. 630, ἀποτυχίας *sch.* Verlust.

ἀ-πάτωρ, one Vater ἐμοῦ OC. 1385 verstossen vom V.; one Eltern, verwaist T. 300. *Z.*

ἀπ-αυδάω, verbiete Ph. 1293; τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξω παρήκειν A. 741 *Nk.*, τὸν ἄνδρα ἀπαυδῶ - μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινά, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων O. 236 *N*, *wo a. E. zu erg.* κελεύω. *Z.*

ἄ-παυστος, unaufhörlich, endlos τὰν ἄπαυστον (-στα *N*) μόχθων ἄταν A. 1187 ch. — ἀπέδραν = -δρασαν, s. ἀποδιδράσκω. — ἀ-πειθής fr. 45.

ἀπ-εικάζω, vermute ὡς ἀπεικάσαι T. 141, OC. 16, Eur. Or. 1298, *vgl.* εἰκάζω; fr. 162 vergleichen. *Z.*

ἀπ-ειλέω, drohe -λῶν O. 450, ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; OC. 817, χωρῶν ἀπείλει νῦν 1038 droh' immerhin, nur geh' jetzt fort! ἐπ, κατ-.

ἀπ-ειλή, Drohung Ant. 753; *pl.* E. 787, OC. 656, 658?, τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς - καθ' ἡμῶν A. 251 ch., ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην Ant. 391.

ἀπ-είλημα, Drohung *pl.* OC. 660. *Z. sp.* ἀ.

ἄπ-ειμι, bin fern, entfernt, abwesend. 1) *Von Menschen*: ποῦ - ἄπεστιν Ph. 161 an., ἀπῆσθ' ἵν' οὐ σ' ἔδει 379, ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου O. 75, (χρόνον τρίμηνον) ἀπείη T. 165, πῶς ἄπεστιν; 182, ὡς νῦν ἀπόντος ἱστορεῖ E. 316, ἄπεστ' ἐκεῖνος 519; οἵ τ' ὀπάονες, οἵ τ' ὄντες οἵ τ' ἀπόντες Ant. 1109, *ist wörtlich zu nemen*: u. die abwesenden, welche sonst Begleiter zu sein pflegen, aber im Augenblicke nicht zugegen sind: alle insgesammt, *wie* 2) *von Sachen*: τὰς οὔσας τέ μου κ. τὰς ἀπούσας ἐλπίδας E. 306 *Wf.*, τὰ μὲν ἄλγιστ' ἄπεστιν O. 1238, κακῶν - οὐδέν ἐστ' ἀπόν 1285, τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; 1496; ἐὰν τούτων ἀπῇ τὸ χαίρειν Ant. 1169, *wo der abhängige Gen. zu beachten.*

ἄπ-ειμι, gehe weg, fort T. 414, A. 1159, Ph. 124, O. 444, 447, ἄπει Ph. 1067, O. 431, Ant. 244, ἄπεισιν O. 229; *mit Fut. Bdtg.* O. 431, Ant. 244.

ἀπ-ειπεῖν, verbieten ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος, μήτε πελάζειν - μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα OC. 1760, ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας Ant. 405 *n.* θάπτειν. — ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε T. 789 verzweifelte.

ἀπ-ειργαθεῖν, abhalten ἢν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ OC. 862.

ἀπ-είργω, halte ab, hindre an σφ' ἀπείργω - τῆς - χαρᾶς A. 51, ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν 70; σέ 428, ἡμᾶς ἀπείργειν Ph. 1364, fr. 607; τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; A. 1280; ἀλλ' ἀπείργοι θεός 949 ch. *n.* τοῦ λαβεῖν.

ἀ-πειρεσίων πόνων (κακὰν μοῖραν) A. 928 unendlich, endlos.

ἄ-πειρος, unkundig, unerfaren in, nicht kennend, unbekannt mit κακῶν οὐκ ἄ. Ant. 1191, γνώμης 1250, πάντων ἄ. τῶνδε T. 309, O. 1088 ch.; νῦν δ' ἄπειρος εἶ 143 jetzt kennst du's nicht. — Unendlich χίτων fr. 473. *Vgl.*

[*ἀ-πείρων*, *ὦ Κιθαιρὼν, οὐκ ἔσει* O. 1088 ch. *n. τοῦ ἡμᾶς αὔξειν σὲ*, du wirst erfaren, dass . . . Unendlich fr. 245.] — *ἡ ἄπειρος*, *s. ἤπειρος*; *ἄ-πειστος* fr. 553 *N.*

ἀπ-ελαύνω, treibe fort, weg, vertreibe *τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας* OC. 1356, *ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν* 93, *γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην* 599.

ἀπ-εννέπω, untersage, warne *τί τόδ' ἀπεννέπεις*; OC. 208 ch.

ἅ-περ, *adv. N. pl. von ὅσπερ*, gleichwie A. 168 ch., O. 176 ch. *f. ἅτε*; (*ἅπερ - ὡς* A. 256 an), *v.* OC. 1240.

ἅπερ-εἴ *τις ἔποικος ἀναξία* E. 189m. wie.

ἀ-περίσκοπος E. 182 ch., nicht umherschauend, wol sinnend (auf Rache), eingedenk der R. *S. Wf. für*

ἀ-περίτροπος, nicht wieder heimkerend E. 182 ch. (unbekümmert, unbedacht, uneingedenk deiner?) *S.*

ἀπ-ερύκω, halte, were ab, hemme *ἀλλ' ἀπερύκοι κ. Ζεὺς κακὰν κ. Φ. Ἀργείων φάτιν* A. 186 ch. — *Med. πρόσθεν δ' ἀπερύκου* OC. 169 an., *μὴ διαλέγου sch.* enthalte dich (des Redens), halt' an dich.

ἀπ-έρχομαι, gehe fort, weg (*νόσος*) *ὀξεῖα φοιτᾷ κ. ταχεῖ' ἀπέρχεται* Ph. 808, *ἄπελθε* E. 1031, OC. 811, fr. 327, 207; *ὡς δ' ἀπήλθομεν* OC. 1647; *ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων* Ant. 818 an., *ἀπελθεῖν εἰς ἀκτὰς ἐμοὶ* fr. 19; *mit Gen. ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ* | OC. 1165 *N.* — *ἀπ-έσκη* (*τόξ'*) fr. 552.

ἀπ-ευθύνω, lenke, regiere *πρὶν σέ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν* O. 104 *κυβερνᾶν sch.*, *τρόπιν* fr. 151; *χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα* A. 72, ablenken (von der natürlichen Richtung), auf den Rücken binden *retorquere.* — [*ἀπ-ευνάζω*, schläfre ein, beruhige *ἀπευνασθέντος κακοῦ* A. 1242, *s. εὐνάζω.*]

ἀπ-εχθής, verhasst, verfeindet Ant. 50. *Z.*

ἀπηγγελλόμην = *ἐπηγγ.*, *s. ἐπαγγέλλω*; *ἀπήμπλαχ' s. ἀπαμπλακεῖν.*

ἀπήνη, Wagen *ἀπήνη δ' ἦγε Λαΐον μία* O. 753, *κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἐμβεβὼς* 803, *ὕπτιος μέσης ἀ. - ἐκκυλίνδεται* 812.

ἀ-πιθέω, bin ungehorsam *οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις* Ph. 1447 (*ἀπιθοῦντας* OC. 172 ch. *Hrtg. N*).

Ἀπίας (*γῆς ὅσοιπερ πρῶτοι καλοῦνται* OC. 1303 „des Apis Land" *heisst die Peloponnesos nach einem alten K.* *Ἆπις* (von Argos?) - *ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν, ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι* 1686 ch. *N.* (*ἀπό*?), fern; überseeisch *v. Curtius, Gr. Et. Nro.* 633 *u. Erkl. z.* A 270, η 25, Buttm. Lexil. I. 67 *ff.* *ἄ.*

ἀ-πιστέω, traue, glaube nicht *πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τοῦδε* Ph. 1350, *οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι* A. 940 glaube wol. — 2) Bin ungehorsam, gehorche nicht fr. 30, *ἀπιστήσασαν* Ant. 656 an.; *τάδε* 219 hierin; *mit Dat. τοῖς - νόμοις* 381 an., *ἐμοί* T. 1183, *πατρί* 1224, *σμικροῖς* 1229, *τοῖς ἐμοῖς λόγοις* 1240.

ἀ-πιστία, Misstrauen *βλαστάνει* OC. 611.

ἄ-πιστος, untreu, unzuverlässig *τοῖς πολλοῖσι - ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν* A. 683; *τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τ. ξένων* Ph. 868 wider mein Hoffen, unverhofft treu. — [= *ἀπειδής* fr. 553.] — *ἄπλα[σ]τον· ἀξύμβλητον Hes.* fr. 350 *Bgk.*

ἄπλᾱτος, unnahbar *λέοντ', ἄπλατον θρέμμα* T. 1093; *αἰσ' ἄπλατος* A. 256 grässlich, fr. 350.

ἄ-πλετος, unermesslich gross, gewaltig *ἄπλετον βάρος - φρήν* T. 982 m. — *ἀπληγίς* fr. 843. *ἄ. S.*

ἀ-πλήστου *τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς* E. 1336 unersättlich.

ἀ-πλοῦς, einfach, ein *μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δέ* O. 606, *ὅπως ἂν ἡ χάρις ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ* T. 619 (*ἁπλοῦν τὸ ῥῆμα* 1136 *N*), *ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά*; A. 277. — *Adv. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία - φέρει, ἀλλ' εἰς μέγιστον* O. 519 geht ins Einfache, ist gering. — *ἀπλουτος* fr. 718 *Z.*; *ἁπλῶς* 709.

ἀπό, *Präp. mit Gen.:* 1) *örtl.* von - her, weg, fort, herab, von *ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω* E. 391, *χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν* 1468, *ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων* T. 156, *- ἵκετ'* 757, [*λείπου* - 1275], *ἀπ' ἄκρας ἧκε - πλακὸς* 273, *Ἀχελῴος ἀπ' Οἰνιάδων* 509 ch., *Βακχείας ἀπὸ Θήβας* 510 ch., *κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν* 529, *ποιοῦ χυθέντος εἰς γῆν - ἀπ' ἀμπέλου* 704, *τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός - ἦλθε* A. 434, *πετραίας ἀ. δειράδος φάνηθι* 697 ch., *πάρεστι Μυσίων ἀ. κρημνῶν* 720, *ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδε* Ph. 1017, *ἀπ' αὐλίων* 1149 m. *Erkl.*, *ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα* O. 204 ch., *ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων* 241, 819, *ἀπὸ Δαυλίας ἄγει* (*ὁδός*) 734, *ἀποσπάσας - περόνας ἀπ' αὐτῆς* 1269, [1349 m.], *Δελφικῆς ἀφ'*

ἑστίας OC. 413, ἀφ' ἧς (γῆς κλέψας) 1008, (τἀπὸ Σαρδέων Ant. 1037 *N*) καθεῖρπεν fr. 110, ῥεῖ 265, 471; — *met.* σκεδάσαι τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον T. 990, λῦσεν - ἄχος ἀπ' ὀμμάτων A. 706 ch., τὴν ἀφ ἡλίου βολῶν κέλευθον A. 877 auf der Morgenseite, αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν OC. 1245 *u.* αἱ δ' ἐννυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν 1248 ch. im W. u. N., ἀφ' οὗ μέσος στάς 1595, 1596 mitten zwischen. — 2) von, *bez. Abstammung:* ἀφ' ὧν τε βλάστωσιν E. 1060 ch., fr. 491, πέλεται - ἀπ' εὐγενέων ἐσθλός 583, A. 1229, O. 415, φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν 1184, 1362 m., τὶς ἀφ' αἵματος ὑμετέρου OC. 245 m., κἀφ' ὅτου πατρὸς γεγώς 571, εἶ 937. ἀπ' ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον 1369, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου Ant. 193, [910]; - εἷς ἀπὸ Σπάρτης E. 701, 707, *Pflugk zu Hel.* 229. — 3) von, fern von, *bez. Trennung, Entfernung:* κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων Ph. 183 ch., εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθείς 1143 ch., σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος OC. 900 one; — *met.* οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις T. 389 *N*, ἄπο *La D* one Einsicht (E. 65 *Wf.*, O. 1131 *Blaydes D*), ἀπ' ἐλπίδων E. 1127 (ὑπ' *Schäfer* mit) anders als ich erwartet.

4) *Zeitl.*, von - an, seit ἀφ' ἡμέρας τῆς νῦν O. 351, ἀφ' οὗ - 758, Ant. 562, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος A. 600 ch. seitdem, τἀπὸ τοῦδ' 1376 von jetzt an. — 5) von - aus, von Seiten Jds, durch, vermittels, *bez. d. Ausgehn, d. Veranlassung, den Ursprung:* κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ ἐμοῦ φέρεται E. 100, ἐχθρᾶς ἀ. γυναικὸς ἱστάναι κτερίσματα 433, τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ 1464 *Wf.*, κἀπ' ἐμοῦ θρηνῶν τύχῃ 1469, τί - βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἐρεῖς Ph. 560, λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ 1088 m. = ἐμῆς, ἔχει τύχα τᾶδ' ἀπὸ μείζονος 1098 ch. *Herm.*, ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθα O. 43, τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν 512 = τὸ κατ' ἐμέ, ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν 682, χρησμὸς ἦλθε - Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ 712, οὐκ ἀπ' ὤμου ταῦτα δαίμονός τις ἂν κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον; 828, ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα; 1023, τἀνθυμήματα τἀπὸ σοῦ OC. 293, ταὔτ' ἀφ' ὑμῶν - κυρεῖν ἐμοί 1289, κἀπὸ μαντέων ταύτῃ κλύων 1300, ἀδῇον - πόλιν σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν 1534, τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν Ant. 2 *Wf.*, γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου πρόσεστι 719 meinerseits. — In Folge von, von - her, aus, *Bernh. Synt. S.* 223 *ff.*: τῆσδε τῆς φήμης ἄπο | E. 65, κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν 83, ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος - 140 ch. (*n.* ἐρχόμενος), πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχοιμι 1378, ἀ. μαντείας τινός; T. 239, ἀπ' ἐλπίδος καλῆς 667, φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός 766, τἀδ' ἀπ' ἀλλόθρου γνώμης μολόντα 844 ch., μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ 1242, πεῖρα - ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρί A. 471, φυσῶντα - αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς 919, πεσεῖν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ 1078, ἀφ' ἧς (πανουργίας weswegen) Ph. 408, ἀφ' ὧν διέζων 535, οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων - ἴσχων (φορβάν) 1109 m., φῶτ' - μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλοντα 1138 m. aus schändlichen Listen, ἀπ' οἰωνῶν φάτιν O. 310, 395, φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με OC. 319 *v.* Ag. 240, κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου - μηχάνημα ποικίλον 761, νοῶ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω 936 = Theogn. 61, τἀπὸ σοῦ βραδύνεται 1628 deinerseits *Blomf. gl.* Ag. 785, Abr. Sept. 877, ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφευγότες Ant. 412, ἀναξιωτάτη κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει 695; — ἔστιν ὧν δεῖ καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο Ph. 467 nicht aus grossem Vorrat; — *adv.* εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις A. 1097 von vorn.

Anastrophiert, wenn nachgestellt: E. 65, 707, 1231, A. 202, 425, 1229, Ph. 647, 712, 1359, 1400, OC. 899, fr. 94, 320, 507, 517, 587, *nicht, wenn zw. Subst. n. Adj. eingeschoben, v. o.* — ἄπο = ἄπωθεν, *s. u.* 3). — *In tmesi nur im Ph.:* ἀπό μ' ὀλεῖς 817, ἀπὸ - λείψω 1158 m., - λείπετ' 1177 m., - τεμῶ 1207 m. — ἀπο-βάθρα· κλίμαξ νεώς fr. 364.

ἀπο-βαίνω, gehe fort ἀπόβαθι OC. 163 ch., ἀβάτων ἀποβάς 167 an. — ἀπο-βάλλει βιοτάν fr. 692.

ἀπο-βλάπτω, schädige, beraube τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου A. 941.

ἀπο-βλαστάνω, entspriesse, entspringe ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος OC. 533 m. *Z.* — ἀπο-βλέψαι ὄλβον fr. 692. *Z.*

ἀπό-γονος, Nachkomme, Son (Λαΐου OC. 220), Tochter σαὶ τάρ' ἀπόγονοι OC. 534.

(**ἀπο-δείκνυμι·** κἀπεδείξατε O. 1405, κἀπέδειξαν E. 1453, *s.* ἐπιδείκνυμι, ἀπεδείχθην fr. 769.) — ἀπο-δημοῦντος fr. 779.

ἀπο-διδράσκω, entlaufe, fliehe, meide σὸν ὄμμ' ἀπέδραν A. 167 an. = -ασαν.

ἀπο-δίδωμι, gebe her, zurück ἀπο-

-δός Ph. 932, 950, τὰ τόξα μοι 924, 981. — ἀ π ό δ ρ ο μ ο ν fr. 75.

ἀπ-οδύρομαι, beseufze, beklage ἐμαυτήν E. 1122.

ἀπο-θαυμάζω, verwundre mich ser, staune τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον OC. 1586 Aisch. Ag. 318. — ἀ π ό - θ ε α· ἄθεα fr. 256. *S.*

ἀπ-οικέω, verlasse meine Wonung: ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ - ἀπῳκεῖτο O. 998 ward von mir verlassen, ich zog fort. — ἀ π - ο ι κ ί α fr. 342.

ἀπ-οικίζω, versetze in einen andern Wonort, füre fort, entfüre αὔρα ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων T. 955 m., ὥς σ' ἀποικίσῃ (τὸ Ταρτάρου - ἔρεβος) OC. 1390.

ἄπ-οικος, vom Wonort fort γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον O. 1518 aus dem Lande fort.

ἀπ-οιμώζω, beseufze, bejammre εὐνῆς - φθοράν Ant. 1224, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά; Ph. 278. — ἄ - π ο ι ν α (μίμνων) A. 601 ch. *Herm.* one Entgelt *v. Wf.*

ἀπ-οίχομαι, bin fortgegangen, bin fort T. 42.

ἀπο-καίριος, ungelegen, unbequem Ph. 155 ch. *Z.*

ἀπο-κἄλέω, nenne grade heraus τὸν τοῦ μανέντος - ξύναιμον A. 727.

ἀπο-κάμνειν, ermatten, nachlassen OC. 1776 an.

ἀπό-κειμαι OC. 1752, *s.* ξυναπόκειται, ist zu Teil geworden.

ἀπο-κλαίω, weine mich aus: παρ' ᾧ στόνον - ἀποκλαύσειεν Ph. 694 ch. bei dem er in Stönen, Seufzen ausbrechen, sich ausweinen konnte. — *Med.* ἀποκλαύσασθαι κακά O. 1467 s e i n Leid beweinen.

ἀπο-κλήω, schliesse, sperre ab ἀποκλῇσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας O. 1388.

ἀπο-κλίνω, lenke ab; *intr.* sich neigen ἀποκλῖναι O. 1192 ch., πεσεῖν *sch.*, stürzen, zu Grunde gehn. — [ἀ π ο - κ ρ ί ν ω, sondre ab, wäle aus zwischen δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν O. 640 *Df.*]

ἀπο-λείπω, verlasse ἀπὸ νὺν με λείπετ' ἤδη Ph. 1177 m., ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω 1158 m., ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος E. 185 m. — *Pass.* τοῦ σοῦ - μὴ 'πολείπεσθαι τάφου E. 1169 von deinem Grabe nicht ausgeschlossen zu werden. *mit Gen. v.* E. Or. 216, Kr. 47, 13, 1.

ἄ-πολις, heimatlos Ph. 1018, OC. 1357; ἄπολις ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι Ant. 370 ch. *Wf.*

ἀπ-όλλυμι, richte zu Grunde, vernichte, (bringe um), τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι O. 1441, οἵ μ' ἀπωλλύτην 1454 *Ipf. de conatu.* ἀπό μ' ὀλεῖς εἰ προσθίγῃς Ph. 817, ἀπολεῖς μ' ἀπ. T. 1007 ch., E. 831, χειροῖν - αἵ μ' ἀπώλεσαν 208 m., Ph. 1356, ὥς μ' ἀπώλεσας θανών E. 808, 1163, 1164, ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς 1360, ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἀπώλετο fr. 226; töte στέγαι - τῶν ἀπολλύντων πλέαι E. 1405; verliere, *nur Aor.* ἵππος - θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν E. 26, fr. 551, 105. — *Medium. u. Pf.* ἀπόλωλα, werde vernichtet, gehe zu Grunde, bin verloren ἀπόλλυμαι Ph. 311, E. 304, A. 343, 440, 1001, ἀπόλλυται (ἡ εὐσέβεια Ph. 1444, ἐκ τῶνδ' O. 1251, (δένδρα) Ant. 714, κακῶς - ἀπόλλυσθαι Ph. 1369, ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην OC. 274, ἀπωλόμην δύστηνος E. 677, καλῶς 1321, κακῶς ἀπώλου 1137, οὐδέ πω κακόν γ' ἀπώλετο Ph. 446, πατήρ Ant. 50; ἀπόλωλα τέκνον Ph. 742, 745, ἀ. τλήμων, προδέδομαι 923, πέπραμαι κἀπ. 978 bin verloren, hin. ἐξ-.

Ἀπόλλων, O. 377, 498 ch., 720, 909 ch., 1329 m., E. 1425, A. 703, fr. 875, *weiss mit Zeus die Zukunft* O. 498 ch., *ist als Zeus' S. mit dem Blitze bewaffnet* 469 ch., *hat zu Argos einen Tempel* E. 6 τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος, ὦ Λυκεῖ' Ἄπολλον E. 655 (645), 1376, O. 919, ἄναξ Ἄ. E. 1376, ὦναξ Ἄ. O. 80; τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλω προστάταν T. 209 ch., ἄναξ Ἀ. ὁ Δάλιος A. 703 ch., Ἀπόλλωνος OC. 102, τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω 1091 ch. *Vgl.* Λοξίας *u.* Φοῖβος, *Wf. zu* A. 702, E. 637.

ἀπο-λύω, löse ab, los. *Nur Aor. Pass.* ἔθανες, ἀπελύθης Ant. 1268 m. bist verschieden, *u. Med.* ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1314 m. schied aus d. Leben, tötete sich. *Bild vom Loslösen der Schiffe.*

ἀπο-λωβάω, beschimpfe ganz und gar, ser: ἀπελωβήθη A. 217 an. hat sich beschimpft, entert. *S.* — ἀ π ο - λ ω π ί σ α ι fr. 844 *S.*; ἀ π ο - μ α γ μ ά - τ ω ν 32 *Z.*; ἀ π ο - μ α κ τ ή ς 32 *Lex.*

ἀπ-όμνυμι, schwöre ab bei ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς - σέβας Ph. 1289. — [ἀ π ο - μ ο λ ε ῖ ν T. 855, *s.* ἐπιμολεῖν.] — ἀ π ό - μ ο ρ φ α fr. 745 *S.*; ἀ π ό ν ε ι - μ ο ν 150, 174 *Bgk.*

ἀ-πόνητος, one Leid, ungestraft E. 1065 ch. *S.*

ἀπ-ονίναμαι, geniesse, erfreue mich an μηδέποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο E. 211 ch.

ἀ-πόνῳ-τύχῃ OC. 1585 schmerzlos leicht. — [ἀ - π ό ν ω ς OC. 300.]

ἀπο-νοσφίζω, entferne: beraube ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων Ph. 979; meide, fliehe τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα O. 480. — ἀπο-νωτίζω· ἀπενώτισαν fr. 638. *Z.*

ἀπό-ξενον ὅρμον, ungastlich, unwirtlich O. 196. *Z.*

ἀπο-ξενόω, vertreibe aus der Heimat; *Med.* weile in der Fremde φυγὰς | ἀπεξενοῦτο E. 777. *Z.*

ἀπο-παύω, mache, lasse aufhören OC. 1777 m. θρῆνον hört auf mit, ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν A. 1206 ch. *n.* μέ beraubte mich. — *Med.* werde befreit, erlös't οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι E. 231 m. — ἀπο-περκοῦται βότρυς fr. 239. *S.*

ἀπό-πληκτος, betäubt, bestürzt, starr σιωπᾷς κἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει Ph. 731, ἀποπλήκτῳ ποδί fr. 247. *Z.*

ἀπο-πλήσσω, schlage nieder; *Pass.* ὑπτία δὲ κλίνομαι - κἀποπλήσσομαι Ant. 1189 werde betäubt, onmächtig.

ἀπό-πτολις, heimatlos OC. 208 m., aus der Stadt abwesend, entfernt ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν T. 647, κεῖθεν ἧσθ' ἀ. O. 1000 aus jener Stadt fern.

ἄπ-οπτος, ungesehn, unsichtbar A. 15; dem Blicke fern, entfernt (A. 15) ἄποπτον ἡμῶν E. 1489 v. unsern Augen fern, von uns ungesehn, πλεῖστον-τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως O. 762 fern; ἐξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ ἐγγύθεν σκοπεῖν Ph. 467 aus der Ferne.

ἀπό-πτυστος, verabscheut, verworfen (ἐμοῦ von mir) OC. 1383. — ἀπέπτυσεν λόγους fr. 616.

ἀ-πορέω, bin one Mittel, hilflos, ratlos ὅτι λέξω O. 486 ch., ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; Ph. 898 worin, in welcher Hinsicht? ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω T. 1243.

ἀπ-ορθόω, lenke, leite σύ μοι γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀπορθοῖς Ant. 636 richtest. *Z.*

ἄ-πορος, one Mittel, hilflos, ratlos Ant. 539 ch. [ἔρημος ἄ. OC. 1736 m.] unfähig ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' O. 691 ch. — *N. adv.* τότε μὲν ἄπορα, τότε δ' ὕπερθεν OC. 1745 m. *Wdr*, auf ratlose Weise. — Unheilbar, schlimm ἀπόρου - ἀλγήδονος OC. 513 ch., πάθη Ph. 854, τἄπορον - ἔπος 897 Verlegenheit verursachend [πότμος OC. 1717 ch.].

ἀπο-ρρέω, fliesse weg, entschwinde, zerrinne δαιμὼν - ἡμῖν ἀποῤῥεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται E. 1000, μνῆστις A. 523.

ἀπό-ρρητον πόλει Ant. 44, was der Stadt verboten ist, *Appos. zu* θάπτειν. *Z.*

ἀπο-ρρίπτω, werfe weg, verstosse ἀπωστὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι A. 1019; verwerfe, verschmähe ἀποῤῥίψουσαν ἁ 'πηγγελλόμην E. 1018.

ἀπο-ρροιβδέω, kreische auf οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοὰς Ant. 1021 stösst aus *Z.* — ἀπο-σβεννύς (φῶς) fr. 497 *Z.*, ἀποσεισαμένη 451, ἀπο-σημῆναι 602, ἀποσκόλυπτε 373, *Lex.*

ἀπο-σκεδάννυμι, zerstreue, vertreibe τοῦτ' ἀποσκεδῶ μῦσος O. 138.

ἀπο-σκοπέω, schaue, blicke hin πρός σ' O. 746, εἰς ἐκεῖνα - πήματα OC. 1195 = berücksichtige, bedenke.

ἀπο-σπάω, ziehe, reisse weg, entreisse σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' - κνώδοντος A. 1024, εἰ δέ τις - βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ 1176, οἴχεται τέκνων ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα OC. 895; ὅς μ' - ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας - βίᾳ 866; εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας ἀπ' αὐτῆς O. 1268. — *Met.* ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας O. 1432; ἀποσπάσας τῆς ἐμῆς - φρενός, | αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι E. 809 *attr.*

ἀπο-στάζει (μανίας μένος) Ant. 959 ch. tröpfelt herab.

ἀπο-στατέω, stehe ab, fern: bin verschieden von μορφῆς τῆς σῆς O. 743; σῆς ἀπεστάτουν φρενός Ant. 993 stand fern, stimmte nicht überein mit . .

ἀπο-στείχω, gehe fort, weg E. 799, εἴσω T. 693.

ἀπο-στέλλω, sende fort, aus, weg, entsende τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν; E. 669, τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν Ph. 125, σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ 1297, Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατήρ OC. 1317; vertreibe, verbanne τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί Ph. 450, μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς E. 71, *woraus zu* ἀρχέπλουτον *der Ggstz* δέξασθε *zu entnemen.* — *Pass.* ἄνδρα τόνδε - ἀπεστάλην πείσων ἔπεσθαι OC. 735 ward entsant; πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ' ὡς ἀπεστάλη O. 115, ἀπῆλθε κ. ἀπεδήμησεν *sch.*, seit er in die Ferne zog. *Ueber* OC. 550 *s.* στέλλω *u. Df.*

ἀπο-στερέω, raube ἀπεστέρηκας τ. βίον Ph. 931, 1283; μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι E. 1276 *mit epexeg. Inf.* so dass; Ἅιδης λαβὼν | ἀπεστέρηκεν E. 950 *n.* φίλους; *daher pass.* λήθην - ἀπεστερημένην fr. 595. — 2) Beraube, *mit Gen. u. Acc.* τῶν - ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν O. 1381, *u. pass.* σοῦ τ' ἀπεστερημένη E. 813; τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν | O. 323; εἰ δ' ἀπεστερήμεθα, οὐκ ἔστιν ἀνὴρ

κεῖνος A. 782, ἄρ' ὑστερήσαμεν *Badham* wenn wir beraubt werden (d. Vollziehung unsres Auftrages), wenn wir verfelen.

ἀπο-στερίσκει (*Πολυνείκη θρόνων*) OC. 376 beraubt. — ἀπο-στιβής fr. 502. *S.*

ἀπο-στρέφω, drehe weg: τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας O. 1154 auf den Rücken drehn, *um sie zu binden; intr.* zurückkeren ἀποστρέψαι πάλιν OC. 1403. — *Pass.* Wende mich ab, kere um, zurück οὐ πάλιν - ἀποστραφεὶς ἄπει; O. 431; *mit Acc.* von J., weise ihn ab, zurück μή μ' ἀποστραφῇς OC. 1272; μὴ - φρονῶν γ' ἀποστραφῇς O. 326.

ἀπο-στροφή, ἡ, Ausweichen, Auskunft, Zuflucht OC. 1473, fr. 684.

ἀπο-στρόφους αὐγὰς (ὀμμάτων) A. 69 ab, zurückgewendet. *Z.*

ἀπο-στυγέω, verabscheue OC. 187 ch.; verschmähe οὐδὲ μουσᾶν χοροί νιν (χθόνα) ἀπεστύγησαν 692 ch.

ἀπο-συλάω, beraube μ' - πάτρας OC. 1330. — ἀπο-σύρει fr. 365. *Z.*

ἀπο-σώζοντας νόσου Ph. 1379 errette, befreie von, -σοντας *Heath.*

ἀπο-τέμνω, schneide ab κρᾶτ' ἀπὸ πάντα - τεμῶ χερί Ph. 1207.

ἀ-ποτίβατος ἀγρία νοῦσος T. 1029 m. ἀπροσπέλαστος *sch.*, unnahbar, *weil jede Berürung schmerzhaft, vgl.* 1007 *f.*, 1019 *f.*, 1025. *S.*

ἀπό-τιμος, ungeert θεόν O. 215 ch. *Ares, v.* I, 890.

ἀπο-τίνω, büsse ab μεγαλοὶ λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων ἀποτίσαντες Ant. 1352 an.

ἄ-ποτμον - εἰς ἀνάγκαν O. 877 ch. unselig. — ἀπό-τομος, abgeschnitten, schroff, steil O. 877 ch.

ἄ-ποτος, one zu trinken A. 324.

ἀπο-τρέπω, wende ab T. 1014, *v.* ἐπιτρέπω.

ἀπότροπος, zum Abwenden, abscheulich, entsetzlich Ἅιδαν A. 607 ch. *Wf.*, σκότου νέφος O. 1313 m.

ἀπο-τρύω, reibe auf, lasse schwinden ἐλπίδα T. 124 ch. — *Med.* γᾶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται Ant. 340 müht für sich ab, wült für sich auf. *Z.*

ἄπ-ουρον (ὅρος) δράμημα νωτίσαι πάτρας O. 194 ch. (von den Grenzen), fern vom Vaterlande. *Sch.* ἔπουρον; *vgl.* πρόσουρος Ph. 6. *S.* ἐξόριον *Heims.*

ἄ-πουν (μ' ἔθηκεν) Ph. 632 beraubte mich des Gebrauchs der Füsse, machte mich fusslos, lam. *Z.* — ἀπο-φανθείς fr. 76. — ἀπο-φανῶσαι 846.

ἀπο-φάσκω, verneine, leugne O. 485 ch., *wo* ἀποδοκοῦντα *eigentlich Ggnstz sein sollte. Z.*

ἀπο-φέρω, trage fort, bringe herbei ὡς ἄλλην χθόνα δοκῶν ἀποίσειν O. 1179; neme mit καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμα T. 614, κομίσεις *sch.*

ἀπο-φεύγω, entfliehe, entgehe, entrinne κῆρα τάνδ' Ph. 1166 ch. *Sft, N,* ἀπέφυγε - τὸ μὴ πίτνειν κακῶς OC. 1739 ch. *Kr. Gr.* 67, 12, 3.

ἀπό-φημι, sage nein, verneine OC. 317.

ἀπο-φθίνω, vernichte, verderbe τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρήζων T. 709, A. 1027, -φθιεῖν *Df. Oxf.* p. 137. — *Intr.* gehe zu Grunde ἀποφθίνει τὰ χρηστά Ph. 457.

ἀπο-φράγνυμαι, zäune mich ab, verware mich, verschanze mich wol, gut κύκλῳ τὸ πρᾶγμα Ant. 241. *E.*

ἀπο-ψύχω, hauche aus ἀπέψυξεν βίον A. 1031.

ἄ-πρακτος, unversucht von μαντικῆς Ant. 1035 *Wf.* (A. 1023 *Sft*).

ἀ-πρίξ ὄνυξι συλλαβὼν χερὶ (κομήν) A. 310 *Wf.* undurchsägbar, ganz fest, starr; fr. 325 τοῦ γε κερδαίνειν ἀπρὶξ ἔχονται.

ἀ-προσδόκητον οὐδέν E. 1017 unerwartet.

ἀ-προσήγορος, nicht anzureden; unzugänglich στόμα OC. 1277, unbändig θρέμμα T. 1093. *Z.*

ἀ-πρόσμαχον τέρας T. 1098 *Df,* ἀμαίμακον *N*, unbekämpfbar, unbezwinglich *vom Cerberus.* ᾰ *in thesi. Z.*

ἀ-προσόμιλον γῆρας OC. 1236 ch. nicht umgänglich, ungesellig. *S. a.*

ἅπτομαι, hefte mich an: halte, hange fest an ἧπταί μου (νόσος) T. 1009 m. mich ergriff, οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρός OC. 830, θανόντων οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται 955, νῦν δ' ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας 1550 *du bescheinst mich zum letzten Male;* τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων Ant. 179, fr. 235, ἅψει τῶν ἀκρῶν 463. — *Act.* τί δ' - λύουσ' ἂν εἴθ' ἅπτουσα προσθείμην πλέον; Ant. 40 *Pors.* lösend *o.* bindend *v.* 1112, *zu* A. 1317. ἀνθ, ἐν, ἐφ, προσ, συν-. — ἀ-πυνδάκωτος fr. 541 *Lex.*

ἄ-πυρος, one Feuer, fern vom F. φάρμακον - σώζειν T. 685, fr. 366.

ἄ-πυστα φωνῶν OC. 489 unvernembar, unhörbar, leise.

ἀπύω, sage τίς ἄν μοι - τὸν ὠμόθυμον ἀπύοι A. 887 ch. εἴποι *sch., dor. f.* ἠπύω.

ἄπω-θεν, fort, weg ἑρπούσῃ T. 816, von fern, ferne κλύει τις Ant. 1206.

ἀπ-ωθέω, treibe fort, weg, verstosse, verbanne *γῆς ἀπῶσαι πατρίδος* O. 641, *γῆς ἀπωσθῆναι βίᾳ* 670; *ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι* Ph. 1202 m., fr. 380, *νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον* T. 30 entfernt; *τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη* A. 446, *ἔπος* O. 234 abweisen, nicht befolgen. *Ebenso Med.* treibe fort, entferne u. s. w. von mir *εἰ μ' ἀπώσῃ* E. 430 nicht beachtet, *φιλότητ'* Ph. 1122 verschmähn, *οὐκ ἀπώσομαι τὸν αὐλὸν* T. 216 ch., E. 944 mich nicht weigern, T. 1249 ich werd's tun; *εἴ μ' ἀπώσει* E. 430; *οἵ ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτ'* 1325 wegweisen.

ἀπ-ώμοτος, abgeschworen: *βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπ.* Ant. 388 M. dürfen Nichts verschwören; *act. δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπ.* 394 *Wf.* obgleich ich eidlich verschworen hatte. — *ἀπώσαιτ', -σει, σομαι, s. ἀπωθέω.*

ἀπ-ωστὸς *γῆς ἀπορριφθήσομαι* A. 1019 verstossen, vertrieben [O. 1518 *N*].

ἀπω-τέρω, ferner: *τῶν ἀπ. φίλων* O. 137 ferner stehende Fr., *die Thebaner. AP, ἀρῶ, οὖμαι, s. u. αἴρω.*

ἄρα, *bez.* 1) *dass etwas one Beweis u. zweifelsone so oder so ist:* nun eben, offenbar *οὐκ εἰδυῖα ἄρα | ἵν' ἦμεν ἄτης* E. 935 ich wusste eben nicht, *ὡς οὐκ ἄρ' ᾔδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν* 1185, T. 1172, OC. 1697; T. 61, 503, A. 233 an., 927 ch., 934 ch., 1026, Ph. 996, OC. 1697 m., fr. 317, 508. — *In Verbindung mit εἰ geht der Bedingungssatz aus der durch ἄρα als unmittelbar gewiss hingestellten Behauptung hervor: λέγοντες εἴτ' οὖν ἀληθές, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην* Ph. 345. *Ebenso in der Fr.:* also, denn *τίς ἄρα νεάτος ἐς πότε λήξει - ἐτέων ἀριθμός;* A. 1185 ch., Ph. 690 ch., 1288, O. 1099 ch., 1444, OC. 118, 393, 1431, 1746, Ant. 1296. *Im Ausruf: ὡς ἄρ' ἧμιν οὐ σμικρῶν κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον* T. 871, 997, 503 ch., A. 367, 909 ch., Ph. 1083 *N*, 1102 m., Ant. 1178, 1285 m. — 2) *Die innere Folge aus dem Vorhergehenden: μάτην ἄρ' ἡμεῖς ὡς ἔοικεν ἥκομεν* E. 772, *οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς* 1179, 1454, T. 962 ch., A. 269 an., OC. 879 ch., 1746 ch., Ant. 1273 ch. *Recapitulirt das Vorhergehende hervorhebend, bes. mit Dem. ὅδ' ἦν ἄρα ὁ ξυλλαβών με* Ph. 978.

Τἄρα = τοι ἄρα, also, demnach, somit *χωρήσομαι τἄρ' οἶπερ ἐστάλην ὁδοῦ* E. 404, [A. 1368 *Elmsl.*], *σοί τἄρ' ἀπόγονοί τ' εἰσί* OC. 535 ch., 1442. — *οὐ τἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν* T. 322, Ph. 1253. — *Vgl. ῥά u.*

ἆρα aus ἄρα, w. m. vgl. gedehnt; οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς E. 1179 = A. 980; *οἷον ἆρά με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε* O. 1395. *οἷον ἆρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν* OC. 1400, *ἔσται ποτ' ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος* 409, *κ. μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις* 858, fr. 669; 1) *ἆρα, als Fragepartikel, fragt nach object. Gewissem: ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα;* E. 80, *ἆρ' ἔχει καλῶς;* 790, 804, 816, 1098, T. 76, 377, 988 an., A. 978, (905 ch.), 1282, 1304, Ph. 656, 976, 1288 *Pors. Hec. p.* X, O. 415, 924, 1014, 1401, OC. 70, 316, 780, 1486, 1585, Ant. 2, 405, 627 an., 883, 1048, fr. 710. — 2) *ἆρ' οὐ, nonne: ἆρ' οὔ σοι δοκεῖ χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον -;* E. 614, A. 1034, OC. 791, 883, O. 828, *ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος;* 823, 540. — 3) *ἆρα μή,* doch wol nicht *ἆρα μὴ δοκεῖς -;* E. 446, Ant. 632. — 4) *ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόδ' ἐξ ἁπλῶν κακά;* A. 277 *Wf.*, O. 822, OC. 753 *erwartet man ἆρ' οὐ -;* — 5) *ἆρα nachgestellt: οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσί, πλὴν ὅδε;* A. 1238, Ph. 106, 114; *βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' - ὁδὸν - ἔπεμψεν -;* A. 738, *ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα -* OC. 150 ch. *ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων - πάρει;* Ant. 632.

ἀρά, ἡ, Verwünschung, Fluch *ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς* OC. 865, *στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀράν* Ph. 1120 ch.; *θεῶν ἀρὰ μενεῖ σε* T. 1239 Rache, *σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά* O. 418 *u. personif. ὦ χθόνι' Ἑρμῆ, κ. πότνι' ἀρά* E. 111 an. Rachegöttin; *pl. τελοῦσ' ἀραί* 1417, OC. 1407, *τάσδ' ἀράς* O. 820, OC. 154, 1384, *τοιάσδ'* OC. 1375, *τὰς σάς* O. 295, *δεινάς* 744, *πικράς* OC. 952, *κακάς* Ant. 427. *ᾱ.*

ἀραγμός, Schlagen *στέρνων ἀραγμοὺς* OC. 1609 Schläge auf, gegen die Br.

ἆραι, ἀρεῖν, *s. αἴρω.*

ἀραῖος (*auch F.* Ant. 867), d. Fluch betreffend: *πρὸς ἀ. Διός* Ph. 1182 beim Z. des Fluches; verfluchend, Fluch bringend *μενῶ σ' ἐγώ, κ. νέρθεν ὤν, ἀραῖος εἰς ἀεὶ βαρύς* T. 1202. — *Pass.* verflucht, fluchbeladen *ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες* O. 276, *ἀραῖος - ὀλοίμην* 644, *μενῶν δόμοις ἀρ.* 1291, Ant. 867, *νέκυς* fr. 467.— *ἀραιάς· βλαβεράς* fr. 97.

ἀρά-ομαι, 1) flehe, bitte *τὴν - θεοῖς ἀρ. - λαβεῖν* T. 48, *σε - μολεῖν* A. 509; *σφῷν δ' οὖν ἐγὼ θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν* OC. 1445. — 2) Fluche, wünsche an *ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην* O. 251, *μοι πικρὰς αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο* OC. 952, Ant. 428, *τοιαῦτ' ἀρῶ-*

μαι OC. 1389, τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1406. ἐπαράομαι.

(**ἀραρίσκω**, *AP*:) ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας E. 147 m., *Aor.*, *mit Acc. wie* A. 584 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει, *nach* ε 95 ἤραρεν θυμὸν ἐδωδῇ: gefällt, behagt mir. *Vgl.* αἴρω.

ἀράσσω, stosse, schlage, steche aus ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα O. 1276, διπλᾶς ὄψεις ἀράξας - χερὶ Ant. 52, ἀραχθὲν ἕλκος 975 ch. — ὀνείδεσιν ἤρασσον A. 725, κακοῖς τοῖς πᾶσιν Ph. 374, ἔβαλλον *sch.* überschütten. ᾰ. ἀπαράσσω.

ἀρᾱτὸν ἕλκος Ant. 972 ch. *Wf. N Anh.*, verwünscht, fluchbeladen. ῠ. — ἀραχνᾶν fr. 269.

Ἀργεῖος, *Bew. v. Argos*, Argiver E. 693, Ἐτέοκλος OC. 1316 [Ant. 15], Ἀργεία γένος fr. 161. — *Adj. nur* Ἀργείας χθονός fr. 270. — Ἀργείων στρατός Ant. 15, A. 95, Ph. 420, fr. 379; E. 535; φάτιν A. 187 ch., τοῖς ἄλλοισιν 774, μέγιστον 1331, ἄριστον 1340, ἔχθιστος 1383, ὕπο 498, πάρα 663, ἀπ' Ph. 560. — Ἀργείοισι A. 420 ch., 440, 1240, πᾶσιν (Μυκηναίοισιν) Ἀρ. τ' E. 1459, A. 67, 722, Ph. 67, ἐπ' Ἀ. A. 44, τοῖσιν *A.* Ph. 554, 944, ἐν A. 630, 1064, — τοὺς πάντας Ἀργείους Ph. 47, Ἀ. fr. 208, κατ' A. 337. — Sie tragen weisse Schilde Ant. 106 ch. *u. bez. oft alle Griechen* A. 44, 67, 95 *u. s. w.* — Ἀργειφόντης fr. 972; ἀργέμων 221; ἀργέω 288, 742 *Z*; ἀργία 380 *Z*; ἀργινεφής 479 *S.*

ἀργής, glänzend weiss, weissschimmernd *τ.* ἀργῆτα Κολωνὸν OC. 670 ch. *wegen der Kreidefelsen;* πέπλον - ἀργῆτ' T. 675 *Nk*, ἀργής - πόκος *Lob. Df.*

ἀργί-πους, weissfüssig ἀργίποδας κριοὺς A. 237 an. *S.*

Ἀργόθεν (OC. 381 *Mein.*) φῶτα βάντα Ant. 106 ch. von, aus Argos her. *Zur Ergänzung des Metrum viele Conj.* ἐξ Ἀ., ἀπ' Ἀ. — Ἀργογενῆ *Wf.* Argos entsprossen. *S.* — Ἀργολιστί fr. 411.

ἀργός (ἄ-εργος), untätig, träg γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν Ph. 97; *pass.* ungetan οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην O. 287 *vernachlässigte nicht*, κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο OC. 1605; (fr. 432 πηλόν unverarbeitet?).

Ἄργος, *Hptstdt u. Land in Argolis, j. Argi:* OC. 1416, fr. 265, παλαιόν E. 4, κοῖλον OC. 378, 1387, fr. 197, Ἀ. ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον 380, κατ' Ἄ. 1167, τὸ Δωρικόν 1301; τὸν Ἄργους - στρατόν OC. 1325, ὁδοῦ 1401, fr. 256; ἐν Ἄργει fr. 153, 339, κοίλῳ 230.

ἄργῠρος, Silber Ant. 295; ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' O. 124, ἐπ' ἀ. τὴν ψυχὴν προδούς Ant. 322.

ἄρδην, erhebend ἄρην *N*, ἐκ πρόχου | χοαῖσι - τὸν νέκυν στέφει Ant. 430 ἄρασα πρόχουν. — εἰς ναυτικὰ σκάφη πεδῶντος ἄρδην Ἕκτορος A. 1279 in die Höhe, empor.

ἀρέσκω, gefalle, bin genem, lieb τῷ τοῦτ' ἤρεσεν; E. 409, ἃ τοῖς - ἤρεσκε κριταῖς A. 1243, οσοις τάδ' ἔστ' ἀρέσκοντα O. 274, τοῖς κάτω Ant. 75, ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρῆ 89, σοὶ 211; *mit Acc.* οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου A. 584, *vgl.* ἀραρίσκω. — *Pass.* ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτε Ant. 500, möge von mir gebilligt werden. *Dazu*

ἀρεστός, gefällig, lieb, genem σοι O. 1097 ch., ἐμοί Ant. 500; *vgl.* ἀρέσκω.

ἀρετή, Tüchtigkt, Trefflichkt νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρᾶς πολύ A. 1357; ἀρετῇ δὲ πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος Ph. 1425: πάσας ἀρετᾶς λάφυρ' ἔχων T. 645 ch., τὰ πρὶν ἔργα χερσὶ μεγίστας ἀρετᾶς A. 619 ch., ἀρετῆς ἕκατι Ph. 669, fr. 202; ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον Ph. 1420 göttl. Herrlichkeit. ᾰ.

ἀρήγω, helfe, stehe bei E. 530, ἀρήξατε 116, A. 329, 1183, τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ 1007, *wo* ἀρ. *Acc.* ἐπαρήγω.

ἄρηξις, Hilfe, Beistand θεῶν ἄρηξιν, ἢ βροτῶν; OC. 829; ἐμῶν πημάτων E. 876 in, gegen m. L., Abhilfe von.

Ἄρης, φοίνιος E. 96 an., 1243, αἷμα φυσῶν 1385 ch., οἰστρηθεὶς T. 653 ch., A. 706 ch., δεινὸς OC. 1065 ch., 1679 ch., μέγας Ἄ. δεξιόσειρος Ant. 140 ch., 952 ch., ἀγχίπτολις 970 ch., ὁ λῃστής fr. 374 b, 234, 649, τυφλός 702. — Ἄρεος E. 1423, OC. 947, Ant. 125 ch. — θουρίῳ ἐν Ἄρει A. 614 ch. — τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μίξουσιν OC. 1046 ch., 1391, A. 254 ch. — Ἄρεα τὸν μαλερόν O. 190 ch., Ἕλλασι κοινὸν Ἄρην A. 1196 ch. — ᾰ; *doch* ᾱ E. 96 an., *in Choriamb.* A. 254, 614, Ant. 140.

Ares *ist Gott des Krieges u. Zwistes* Ant. 140, 952, *sendet Pest* O. 190, *ist Anwoner der kriegerischen Thraker* Ant. 970; *oft metonymisch:* Krieg, Kampf πάταγος Ἄρεος Ant. 125 ch., A. 614 ch., 1196 ch., OC. 1046 ch., 1065 ch. — Mord λιθόλευστον Ἄρη A. 254 ch.

durch Steinigung; (Tod OC. 1679 ch.) — Kampflust, Kampfeswut E. 1243 (OC. 1065), Tapferkt Ant. 952. — [ἄρητον· βλαβερόν Σοφ. *Hes.*]

ἄρθμιον (τὸν Ἡράκλειον-) Ph. 1132 m. *Erf.*, Freund.

ἄρθρον, Glied, Gelenk προσπτύσσεται χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 769 jedes Glied (*des Körpers*), ἄρθρον ἢ λυγίζεται 779; ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι Ph. 1202 den Fuss; κρᾶτ' ἀπὸ πάντα κ. ἄρθρα τεμῶ 1208; νὶν ἄρθρα ἐνζεύξας ποδοῖν O. 718 (Fersen, Fussspitzen?) Fusszehen *wie* ποδῶν ἄρθρα 1032; ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων 1270 Augenlider? — ἀριθμῆσαι fr. 601. ἐναριθμεῖν.

ἀριθμός, Zal, Anzal ἐτέων A. 1186 ch. Menge, O. 844, πλεῖστον Ant. 893, εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δίς fr. 68 an Z., ἀριθμῶν 380. — ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστι - λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινά OC. 382 nicht eine Menge Worte, blosse Worte, leeres Geschwätz. — ῑ *in arsi*, ῐ O. 844.

ἀριστεία, höchste Tapferkt, Heldentum, Heldenmut κρίνειν - είας κράτος τινί A. 443.

ἀριστεῖον, Lon der Tapferkt, Siegespreis, *nur pl.* ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος Ph. 1429, τῶν -είων ἄτερ A. 464. ᾰ.

ἀριστερός, links ἡνίαν ἀριστεράν E. 743, ἐξ ἀριστερᾶς 7, Ph. 20 zur L. — ἐπ' ἀριστερὰ - ἔβας A. 182 ch. μωρά *sch.*, Verkertheiten, Unwares, irrtest ab, gerietst nach links, auf Verk. ᾰ.

ἀριστεύς, der erste, trefflichste ἄριστος (-εὺς *Pors.*) ἐξ ἀριστέων (*D*, -έοιν *Hn*) δυοῖν A. 1304 (Ph. 997 *N*).

ἀριστεύω, bin der trefflichste, tapferste, erste, zeichne mich aus in - durch πάντ' ἀριστεύων χεροῖν T. 488, πάντ' ἀριστεύσας δορί Ant. 195; *mit Gen.* in, unter τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ A. 435 *E. den ersten u. schönsten Preis u.* στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀρ. 1300, *den ersten Preis der Tapferkt im Heere davontragend*, erkämpfend *vgl.* OC. 1313, *Kolster, Soph. Stud. S.* 286.

ἀριστό-μαντις Ἕλενος Ph. 1338, trefflichster Seher, „Sehermeister." *C. I. nr.* 1929.

ἄρ-ιστος, *Superl.* (*von* ἀρι-) *zu* ἀγαθός *w. z. v.* 1) *Attribut.* beste, trefflichste, tüchtigste, geschickteste. ἄριστος εὑρίσκειν O. 440, ἄ. ἐλθὼν πρὸς κάκιστον O. 1433, μάντις E. 1481, ἄ. ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστών A. 1304, Ἀχαιῶν 637 *Df.*; σοφά τ' ἄριστα τε παῖς κεκλῆσθαι E. 1089 — πατρὸς πάντων ἀρίστου 365, Ph. 1284 (ἔχθιστος γεγώς), fr. 497; φωτός T. 177, ἀνδρός γ' ἀ. βασιλέως O. 257; τῆς ἀρίστης μητρός T. 1105, *one Dat.* πάντων ἄριστον ἄνδρα 811, OC. 1100, τ. πάντ' ἄ. Θησέα 1458; ἕν' ἄνδρ' - ἄ. Ἀργείων A. 1340, Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄ. Ph. 1345 — ἄριστ' Ὀδυσσεῦ A. 1381, ὦ βροτῶν ἄ. O. 46 — ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα OC. 1693, *one N. Pl.* — τ. ἀρίστων βουλευμάτων Ant. 179 — τ. ἀρίστοις ἀνδράσι A. 1380, νεκροῖς Ant. 197 — (νόμιμα) τῶνδε φερομένου ἄριστα E. 1097 ch. — 2) *praedic.* ἄριστον ἦ - τὸν βίον τελεῖν Ant. 1114 (fr. Thyest. 3, 1). — 3) *subst.* ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν Ph. 997 (-εῦσιν *N, doch v. Sft*). — 4) *adverb.* ἄριστα am besten O. 407, 1046, 1369, A. 160 an., Ph. 627, ἥκουσ' ἄριστα 1313 stand im besten Rufe.

ἀριστό-χειρ-ἀγών A. 935 ch. *N*, Kampf mit der tapfersten Hand. *Z, sp.* [ἀρῐ-φραδής ἀνήρ Ant. 348 ch.] ser klug, Eustat. p. 135, 25.

Ἀρκάς, Arkader Παρθενοπαῖος OC. 1320; Ἀρκάδος κυνῆς fr. 262.

ἄρκεσις, ἡ, Hilfe, Beistand, Nutzen πρὸς ἀνδρός OC. 73. *C. I. nr.* 2467.

ἀρκέω, were, halte ab, stehe bei, helfe ὅστις ἀρκέσειε (κάμνοντι) Ph. 281, φίλοις E. 322; ἐγὼ 'φύλαξα, τοῦτο γ' ἀρκέσαι A. 535 um dies abzuweren, ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ - θανεῖν 727; θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι 590 *n.* τινί (σοί) beizustehn, ἐκ τῶνδέ μοι σὺ - ἄρκεσον 824; ξένον σῴζειν - καὶ ἀρκεῖν OC. 262 βοηθεῖν *sch.* — 2) Bin vermögend, stark, gewachsen, reiche aus, genüge σοὶ - τὰ σὰ ἀλγήματα Ph. 339, λιμὴν αὐτὸς ἤρκεσεν παιδὶ κ. πατρὶ - πεσεῖν O. 1208, ὑμῖν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει Ant. 308, κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι γ' σοί A. 1123; ἀρκέσει κ. ταῦτα T. 1216, οὐκέτ' ἀρκῶ E. 186 ich kann nicht mehr. — *Mit Part.* ἔνδον ἀρκείτω μένων A. 76, ἀρκέσω θνῄσκουσ' Ant. 547; ἀρκεῖν - μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν OC. 498 dass abbüsst, *Pl. Gorg.* 475 e; *mit Acc.* οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς A. 439 verübt, vollbracht habend. — *Unpersönl.* τοὺς - ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι OC. 295, ἐμοὶ - ἀ. τοῦτον ἐν δόμοις μένειν A. 80, ἀρκέσαι - ὑμῖν εἴκειν A. 1242, fr. 124; ἀρκεῖν δοκεῖ μοι E. 1364, ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ T. 711 ὠφελεῖ *sch.* wenn nicht mer Hilfe vorhanden ist. ἀπ, ἐξ, ἐπ, κατ, προσαρκέω.

ἀρκτέον, τὸ πρᾶγμα A. 853 man muss beginnen *v.* ἄρχω (*mit Acc.* E. Or. 960, Hek. 685). — ἀλλ' ἀρκτέον γ' ὅμως O. 628 *N* man muss sich beherschen lassen, Folge leisten, gehorchen *v.* ἄρχομαι, *ich werde beherscht. Z.*

ἄρκτος, ἡ, Bärin, Bär *als Gestirn* T. 130 ch., fr. 379, Σ 487, ε 273.

ἀρκτ-οῦρος, „Bärenhüter", Zeit d. Aufganges des Arkturos, Herbst O. 1137. *Erkl.*

ἀρκύσ-τατον, τό, Netz, *pl.* 1476.

ἅρμα, Wagen ζυγωτῶν ἁρμάτων E. 702, κροτητῶν 714; τριολύμπιον ἅ. fr. 461 b.

ἁρμᾰτ-ηλάτης, Wagenlenker E. 700.

ἁρμόζω, füge zusammen βάσει βάσιν ἅρμοσαι OC. 199 m., füge Schritt an Schritt, gehe behutsam; ἕως νιν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που T. 687 anwenden. — *Pass.* τούτοισιν (νόμοις) ἁρμοσθήσεται OC. 908 wird angepasst, gerichtet werden; οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῷδε τ' ἦν ἡρμοσμένα Ant. 570 wolgefügt. — *Intr.* füge mich, passe, bin angemessen τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας Ant. 1318 wird nie von m. Schuld auf e. andern passen, geschoben werden εἰ μὴ χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς O. 902 ch. wenn dies nicht als Fingerzeig für Jedermann, sich (dem alten Spruche) fügen, ihn bestätigen *Nk.*, eintreffen wird. — σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε T. 731, ἅ. δ' ἁρμόσει μοι E. 1293 sich schicken, passen wird. ἐφ, μεθ, προσ, συγκαθ-. — ἁ ρ μ ο ν ί α ν - λύρας fr. 232.

ἁρμός, Fuge, Spalte, Ritze χώματος λιθοσπαδῆ A. 1216.

ἀρνείου (Widder) φόνον A. 309, Heerdenmord, Widdermetzelei.

ἀρνέομαι, läugne οὐκ ἀρνήσομαι O. 571, στυγεῖν fr. 109. — Schlage ab, verweigre οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν Ph. 118. ἀπ, καταρνέομαι.

ἀρνήσιμος, zu leugnen, οὐδέν Ph. 74 kann nichts l. *S.*

ἄρνησις, Leugnen οὐκ ἔνεστιν ὧν ἱστορεῖς O. 578, τῶνδ' - E. 527 das kann ich nicht leugnen, *v.* Eum. 588.

ἄρνυμαι, trage für mich davon, erlange, ernte [τοιάδ' Ant. 903] καιρός τοι - πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται Ph. 838 ch. erntet Sieg; μάθησιν T. 711 gewinne. *Vgl.* αἴρω.

ἀροτὸν - ἀνιέναι O. 270 (264), Saat, Frucht. — Zeit des Ackerns, Jar δωδέκατος ἄροτος T. 825, τὸν παρελθόντ' ἄρ. 69.

ἄροτρον, *aratrum*, Pflug Ant. 340 ch.

ἄρουρα, *arvum*, Saatland, Acker, Feld ἔκτοπον λαβὼν σπείρων T. 32, ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον A. 1286. — *Met.* μητρῴαν ὅπου κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων O. 1257 *der mütterliche Schooss, der ihn selbst u. s. Kinder geboren.*

ἀρόω, ackre; befruchte τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν, ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη O. 1497; ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην 1485 erzeugt ward; ἀροῦσθαι - ὄλβους fr. 398.

ἁρπάζω, raffe, raube κλέψαι τε χἀρπάσαι βίᾳ Ph. 644, νὶν ἁρπάζοντες Ant. 1041, τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον - ἁρπάζητε 311, τοὐπιόντος ἁρπάσαι OC. 752; fr. 162. — πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον A. 2 *Erkl.* danach zu jagen (θηρ.), e. Angriff auf die F. zu erhaschen, zu erraffen, schnell auszuführen, *v.* Xen. An. 4, 6, 11 *Sft.* ἀν-ἀφ, ἐξ, συναρπάζω. — ἅ ρ π η ν fr. 374 a; ἀ ρ ρ α γ ὲ ς ὄμμα 847. *Z. sp.*

ἄ-ρρηκτον σάκος A. 576 unzerbrechlich, undurchdringlich. — ἄ ρ ρ η ν, *s.* ἄρσην, *v. Df. Oxf. zu* O. 1062.

ἄ-ρρητος, ungesagt οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις Ant. 556 nicht one dass ich mein Wort ausgesprochen; — unbekannt, geheim διδακτά τ' ἄρρητά τε O. 301; τὰ μὲν λελεγμένα ἄρρητ' ἐγώ σοι κἄτελῆ φυλάξομαι E. 1012. — Unsäglich, unaussprechlich (λόγον A. 214 zu verschweigen), grässlich, abscheulich δείπνων E. 203 m. *weil Agam. dabei ermordet wurde,* δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος A. 773, ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα O. 465, ῥητὸν ἄ. τ' ἔπος OC. 1001; fr. 488. — ἀ ρ ρ ύ θ μ ω ν fr. 25. *Z.*

ἀ-ρρώξ, unaufgerissen Ant. 251, fr. 168. *Z. sp.*

ἄρσην, männlich παίδων τῶν ἀρσένων O. 1459 Knaben; ἄρσενες OC. 339, ἀρσένων - κλαγγά T. 207 ch. Jünglinge, Männer, fr. 144. — πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ ἄγριον ἔλαιον T. 1196, *männlich d. h. der wilde kräftige Oelbaum im Ggstz zum weiblichen zamen* (ure mares oleas Ov. Fast. IV, 741; Theophr. hist. plant. 4, 13 τὰ ἄγρια τῶν ἡμέρων μακροβιώτερα - ἰσχυρότερα καὶ πυκνότερα). — κτύπος ἄρσην πόντου Ph. 1455 laut, gewaltig *wie* fr. 469 ὀξυπλῆγας ἄρσενας χοάς. — Ἀ ρ τ α κ ε ῖ ς fr. 776; ἄ ρ τ ᾰ μ ο ς 848 *Z.*

ἀρτάνη, Strick, Schlinge fr. 46, κρεμαστὴν ἀ. O. 1266, πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον Ant. 54, πλ. ἀρτ. αἰωρουμένην O. 1264 *N.* ἄ.

Ἄρτεμις, Artemis Ταυροπόλα Διὸς A. 172 ch. *Wf, N* (Λητῴα κόρη E. 570),

τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν 563, ου μὰ τὴν δέσποιναν Ἄ. 626, οὐ τὰν Ἄ., τ. αἰὲν ἀδμήταν 1239 m., γαιάοχόν τ' ἀδελφεάν Ἄ. ἃ ... O. 161 ch.; τὰς δὲ πυρφόρους Ἀρτεμίδος αἴγλας 207 ch. u. τὰν ὁμόσπορον Ἄ. Ὀρτυγίαν, ἐλαφοβόλον ἀμφίπυρον T. 213 ch. *Erkl. weil mit Fackeln in beiden Händen*, v. O. 207; πυκνοστίκτων ὀπαδὸς ὠκυπόδων ἐλάφων OC. 1093, χρυσαλάκατος κόρη T. 637.

ἀρτηρία, Pulsader, Ader T. 1054. *Z.*

ἄρτι, soeben, eben, jetzt grade *mit Praes.* ἐνδὸν γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει A. 9, 351 ch., 595 jetzt erst, (πάρεστι) 720, 798, Ph. 735, O. 742, T. 219 ch.; *mit Pf.* βεβᾶσιν ἄρτι E. 1386, Ant. 1283; *mit Aor.* ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη A. 1272; *mit Ipf. iter.* ἄρτι βλαστάνεσκε fr. 491. *Vgl.* ἀρτίως, *welches häufiger bei S.*

ἀρτί-κολλος, passend, fest geleimt, anklebend T. 768. [tes T. 58 *N*, A 505.

ἀρτί-πους, graden, muntern Schrit-

ἀρτί-χριστος, soeben, frisch aufgestrichen (φάρμακον) T. 687. *S.*

ἀρτίως, eben, soeben, eben erst, jetzt grade *mit Praes.* ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως E. 347, Ant. 1297, ἐπίσταμαι A. 678, φροῦδος 735, κλύοντές ἐσμεν 1321; *Part.* προστείχοντα O. 78, T. 864. — *Pf.* πέπονθα δεινά OC. 892, 1150, Ant. 561; *Part.* τεθνηκότ' T. 806, A. 25, 787; ἀρτίως νεοσφαγής 898 = νεωστὶ ἐσφαγμένος. — *Aor.* ἐμόλετ' ἀ. E. 1234 m., T. 346, 1082, O. 243, 251, OC. 818, Ant. 8, 491; *Part.* ἄκουε - τοῦ θανόντος ἀ. E. 792, *weil eben erst O.'s Tod bekannt geworden*, A. 941, O. 474 ch., 726 wegen dessen, was ich soeben gehört, erfasst mich ..., Ant. 245. — *Mit Ipf.* ὅσ' ἀρτίως ἔδρων T. 664, 674, Ph. 764, O. 1054 *nur in Nebensätzen; Part.* κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων E. 481, O. 745. — ἄρτος fr. 532; ἀρτύματα 601, 305, 639; ἀρτύσω σοφῶς 978 = 601 *S.* κατ-; (ἀ-(ῥ)ρύθμων fr. 25); ἀρύστεις 703 *Lex.*

ἀρχαιο-γόνων Ἐρεχθειδᾶν Ant. 981 ch., altadlig, uralten Geschlechts. *Z. sp.*

ἀρχαιό-πλουτα πατρὸς εἰς ἑδράσματα E. 1393 ch., Ag. 1043 von altersher reich, uralten (ererbten) Reichthums.

ἀρχαῖος, uranfänglich, uralt παῖδες ἀρχαίου σκότου OC. 106 *Eumeniden;* ἀρχαῖον Πέλοπα A. 1292 (*dein Ahn*). — Alt, 1) *was nicht mer ist:* τόδ' ἀ. δέμας OC. 110, παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου - θηρός T. 555, *wo die Verbdg* παλ. u. ἀ. *den Begriff der Dauer wie öfter* **betont**, *Nk.* — 2) *was in alter Zt gemacht, noch ist:* κακόν O. 1033, πήματα Ant. 593 ch., - λόγος T. 1 *praed.*, τάφον E. 893, στεφάνωμα OC. 684 ch. altehrwürdig *wie* νόμοις 1382, πίστιν 1632 altbewärt.

ἀρχέ-πλουτον κ. καταστάτην δόμων E. 72, Begründer des Reichthums, Glücks. *S.*

ἀρχή, 1) Anfang, Beginn, Ursprung τοῦ κακοῦ A. 282, κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου Ph. 247, - βραχεῖαν - ἐλπίδος O. 121. — ἀπ' ἀρχῆς A. 1097 *u.* οὐξ ἀρχῆς φίλος O. 385 *iron.*, von Anfang an; ἀρχήν *mit e. Negation:* überhaupt (nicht) ἀ. - οὐ Ant. 92, E. 439, - οὐδ' Ph. 1239. — 2) Herschaft, Regierung ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς O. 49, τῆσδε 383, ἀ. ἀλύπου κ. δυναστείας 593, τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχήν 737, τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν 905 ch. v. *Zeus*, ἀρχῆς λαβέσθαι κ. κράτους τυραννικοῦ OC. 373, ἀ. ὄνησις 451, θεσμός A. 1104; *pl.* ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβής Ant. 177, τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σεβῶν 744, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν 798.

ἀρχ-ηγετεῖν (ἀπὸ τῶνδε) E. 83 anfangen, *auspicari. S.*

ἀρχ-ηγέτης (ἀνήρ) O. 751 Oberanführer, Herscher.

ἀρχ-ηγός, der Herschaft Gründer, Ahnherr, Stammheros OC. 60. — ἀρχῆθεν fr. 132.

ἄρχω, 1) fange an, beginne ἄρχ' E. 1319, Βάκχιος ἄρχοι Ant. 154 ch., fr. 432; *mit Acc.* ἄρξασά τι λυπηρόν E. 552, fr. 337; bin Anfang, Anlass, Grund von οὐ σμικρῶν κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον T. 872, ἄρχων χρόνος πημάτων A. 934 ch. *Das* **Med.** *deutet auf Fortsetzung des Begonnenen durch den Beginnenden selbst* ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην OC. 625, fr. 715. — 2) bin Herscher, hersche, gebiete ὡς θρασεῖα κ. πέρα δίκης | ἄρχω E. 522, O. 54, 591, 629, v. Kr. 47, 4, 3, OC. 66, Ant. 525, 699, fr. 650; *mit Gen.* ἄρξεις τῆσδε γῆς O. 54, OC. 66, Ant. 736, 739, T. 443, A. 1068, 1107, fr. 650. — *mit adv. Acc.* ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτά O. 579 herschst gleich mit jener. — *Pass.* κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι E. 264, ἐκ - βασιλέως τάδ' ἄρχεται OC. 67, ἐκ κρεισσόνων Ant. 64; ἄρχεσθαι 699 sich beherschen lassen, gehorchen; οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι A. 1075. — *Part. Praes. subst.* Herscher, Gebieter ἄρχοντές εἰσιν A. 668, αὐτὸς ἄρχων Αἴας ἔπλει 1234. — 3) bin mächtig, habe in meiner Gewalt οὐ χερός, οὐ

ποδός, οὔ τινος ἄρχων Ph. 860, T. 443. ἐξ, κατ, ὑπάρχω.

ἀρωγή, Hilfe, Beistand *κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν* Ph. 1145 ch., 857 ch. — *διπλᾶς ἀρωγάς* OC. 1094 ch. *concret:* Helfer; *Fem. zu*

ἀρωγός, hilfreich, schützend *τὰ σὰ βέλεα ἀρωγὰ προσταθέντα* O. 206 ch., *γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας* A. 357 m. — *Subst. καλεῖ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεὶ-παρθένους* A. 835, (-*ξυμμάχους τε* OC. 1012 *ἀρῶμαι N*), *τ. θεὸν ποιούμενος ἄρωγόν* 1286;—*mit Dat. εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγόν* E. 454, *Δαναοῖς ἀρωγός* Ph. 1217 m. - *σοί θ' ὑπούργησον τάδε ἐμοί τ' ἀρωγά* E. 462 -; *mit Gen. Λαΐου - οὐδεὶς ἀ. ἐν κακοῖς ἐγίγνετο* O. 127, *ναὸς ἀρωγοί* A. 201 an. *ἐπιμεληταί sch.* hilfreiche Schiffsmannschaft, *πρόφρων ἀ. τῶνδε τῶν βουλευμάτων* E. 1381, *ἐνέρων δολιόπους ἀ.* 1392 *Ag.'s Rächer*, *πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί* 859 m. (-*οί Hn*) Helfer für die Hoffn., eine Stütze meiner Hoffnungen. *ἄ.* — *ᾶς, dor. f. ῆς*; *ἀρώματα* fr. 77. *Z.*

ἀρώσιμοι *γάρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι* Ant. 569 beackerbar, zu besäen; *änl. Bilder unter ἀρῶ, ἄρουρα, σπείρω etc., eigentl. ἀρόσιμος wegen ἀρόσω, v. Wf. Z.* — *ἀ-σάλπικτον ὥραν* fr. 351 *S.*; *ἀσάμινθος* 213.

ἀ-σαφής, undeutlich, unverständlich, dunkel O. 439. *Z.*

ἀ-σεβής, gottlos *τὸν ἀσεβῆ* O. 1382, 1441, OC. 823 den Frevler. — (*τὰ τῶν κακίστων κἀσεβεστάτων* 1190 *Toup,N.*)

ἀ-σεπτεῖν (*τά τ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἀ.*) Ant. 1350 freveln, sich versündigen gegen. *S.*

ἄ-σεπτος, gottlos: *τῶν ἀσέπτων ἔρξεται* O. 890 des Frevels; fr. 17. *Z.*

ἄ-σημος, undeutlich *πτερῶν ῥοῖβδος* Ant. 1004, *ἄσημα-βοῆς* 1209 undeutl. Geschrei, *wie* T. 866; *ἄ. οὐργάτης* Ant. 252 nicht zu erfaren, zu bemerken; *ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα* 1013 *σεμνῶν N* undeutbar.

οὐκ **ἀ-σήμονες** *φθόγγοι* OC. 1668 ganz deutliche. *S.*

ἀ-σθενής, kraftlos, schwach: *τὴν πόλιν ἑνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν* OC. 1033 nicht gewachsen.

Ἀσία fr. 360; *γᾶς Ἀσίας* OC. 695 ch. *a.*

ἄ-σιτος, one Speise, one zu essen A. 324, OC. 349 hungrig.

ἀ-σκέπαρνος, unbehauen, unbearbeitet, kunstlos *βάθρον* OC. 101. *S.*

ἄ-σκευος, nicht gerüstet OC. 1029, *mit ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ* E. 36 one Rüstung von Schilden. *N, Wf, Lindner, Coth. Soph.* § 71, S. 64.

ἀσκέω, übe *δίκαι' ἀσκοῦσαν-πόλιν* OC. 913, *ἀσκεῖ τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν* E. 1024 bemüht, befleissigt sich; übe aus, vollbringe *κακά* T. 384, *ἠσκηκότες* fr. 865; bereite zu, schmücke *ζῶμα-οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον* E. 452, *οὐκ Ὀρέστου* (*σῶμα*), *πλὴν λόγοις ἠσκημένον* 1217 *κατεσκευασμένον sch.* *ἐξασκέω.*

Ἀσκληπίδαιν Ph. 1333, *dicht. f.* *Ἀσκληπιάδαιν, s. B* 731 *Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε, ἰητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.* — *Ἀσκληπιὸν παυστῆρα πέμψω* Ph. 1437.

ἄ-σκοπος, unsichtbar *πλάκες* OC. 1680 m. (dunkel), unerklärlich, unbegreiflich, *πρᾶγος* A. 21, *ἔπη* Ph. 1111 m., unglaublich, unabsehbar *λώβα* E. 864 ch., 1315; unendlich *χρόνον* T. 246.

ἄσμενος, erfreut, freudig, froh, gern Ph. 271, T. 755, *ἀσμένῃ δέ μοι-ἦλθε* 18, *Ξ* 108. — *ἀ-σόλοικον* fr. 555. *Z. sp.*

ἀσπάζομαι, begrüsse freundlich, bewillkommne O. 596, Ph. 357, fr. 536. — *ἀ-σπάθητον χλαῖναν* fr. 849. *Lex.*

ἄ-σπετος, unsäglich, entsetzlich *θαῦμα* T. 961 ch. *von Herakles selbst.* — *ἀσπιδ-οῦχος* fr. 376. *S.?*

ἀσπίς, Schild A. 1122, fr. 33; *πρὸ πολλῶν ἀσπίδων* OC. 1524, *ἄσκευον ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ* E. 36, *ἄχαλκος ἀσπίδων* O. 191 ch. (Schildträger), Bewaffnete, *im pl. σὺν δορεί, σὺν ἀσπίδι* fr. 374 b.

ἄνδρες **ἀσπιστῆρες** A. 565 beschildet, Schildträger, Krieger. *Z.*

ἄ-σπλαγχνος, entartet A. 472 *ἀκάρδιος κ. δειλός sch., vgl. σπλάγχνον* Ant. 1066 *u. ὁμόσπλαγχνος. Z.*

ἆσσον, *Comp. zu ἄγχι*, näher heran an *ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς* Ant. 1215, *προσπολουμένας* OC. 1098. *Mit Dat. ἄ. ἔρχεται-ἡμῖν* 722, *mit Gen. ἡμῶν* 312, E. 900; *pleon. ἕρποντι μᾶλλον ἄ.* Ant. 1210.

ἄσσω, *s. ἀίσσω*; *ἀ-σταγῆ κρύσταλλον* fr. 162; *Ἀστάκειον* 153.

ἀ-στακτί, nicht tröpfelnd, reichlich (fliessend) *ἀ. λείβων* OC. 1251, *στένοντες* 1646 unaufhörlich. *Z.*

ἄ-στειπτος, unbetreten von *βροτοῖς ἀκτή* Ph. 2. *Lex.*

ἀ-στένακτος, one zu seufzen T. 1074, 1200. *Z.*

ἀ-στεργής, liebeleer, unhold, feindlich *θεᾶς ὀργήν* A. 776; O. 229 schlimm, hart. *Z.*

ἀστεροπητής, Blitzschleuderer Ph. 1198, A 609.

ἀ-στιβής, unbetreten *χῶρον* A. 657, nicht zu betreten, heilig *ἄλσος* OC. 126 ch. — *ἀστῖτης*, Bürger fr. 81 *Lex.*; *ἄ-στολος* 791. *S.*

ἄ-στομοι *πῶλοι* E. 724 hartmäulig, wild fr. 78.

ἀστός, Städter, Bürger *ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ* O. 222, *ἀστῶν - εἰς ὁμιλίας* 1489, *ἀστοῖσ(ι)* OC. 171 an., Ant. 27, 186, 193; *mit Ggstz: ξένων - μηδ' ἀστῶν δόμοις δέχεσθαι* O. 817 *N*, *μανθάνεον - ξένοι πρὸς ἀστῶν* OC. 13, (1501 *Reiske*), *ξένον παρ' ἀστοῖς διαιτᾶσθαι* 928, *τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθών* T. 187, *τίς - ἀστῶν ἢ ξένων*; E. 975 *v.* 1460 *Benedict*; — *mit e. Attrib. τοῖσδ' ἀστοῖσι* O. 392, OC. 288, *-τῶνδ'* 1528, *ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ* O. 776, *ὦ πάντες ἀστοί* Ant. 1183.

ἀστραπή, Blitz *φλέγει* OC. 1466 ch., *πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων* O. 201 ch., *οὐ τὰν Διὸς ἀστραπάν* E. 1063 ch., fr. 507; *ὀμμάτων* fr. 421.

ἀστράπτει *χαλινός* OC. 1067 blitzt, blinkt, stralt; fr. 507 *ἤστραψε. κατ-.* — *ἀ-στραφής* 367. *Z. sp.*

ἄστρον, Gestirn, Stern *ἄστρων - εὐφρόνη* E. 19 Sternennacht, [*ῥιπάς* 105 m.], *μέτρα* fr. 379; *τὴν Κορινθίαν ἄστροις - ἐκμετρούμενος χθόνα* O. 795 *κατὰ τὰ ἄστρα* nach den Sternen. — *Met. πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων* Ant. 1147 ch. *Wf.* Fackeln, *τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος* T. 1106 *bez.* den Himmel; *ἄστρον ὡς λάμψειν* E. 66.

ἄ-στροφος, sich nicht umwendend, one umzublicken OC. 490.

ἄστυ, Veste, Stadt OC. 757, *οὐδ' ἄ. οὐδὲ πύργος* O. 1378, *τόδε πατρῷον* 1450, *γῆς Θήβης ἄ. πατρῷον* Ant. 937 an., *τὸ Θ. ἄ.* T. 1154, OC. 1319, 1372, *Καδμεῖον* O. 35, *βασιλέως* OC. 67, *κατ' ἄ.* 78, *πατρῷον ἄ. γῆς* 297; *τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως* O. 762.

ἀστυ-νόμους *ὀργάς* Ant. 355 ch. *Wf.*, Städte, Staaten leitend, ordnend. — [*ἀ-σύμβλητος*, *s. ἀξύμβλητος Z.*] *ἐν ἀσυχαίᾳ* OC. 197 ch. *H. D.*, Ruhe, *s. ἡσυχ.*

ἀ-σφάδαστος, one Zuckungen *πηδήματι* A. 833, Ag. 1294.

ἀ-σφάλεια *τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν* O. 51 zur Festigkeit, Sicherheit, in festen Stand, *o.* = *Adv.*

ἀ-σφαλής, fest, nicht wankend, sicher, ungeschädigt (O. 229), *νοῦς* fr. 322, *πόλις* 606, *ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ* OC. 1288, *ἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα* Ant. 454; *ἀσφαλεῖς δρόμους ὀρθοῦτο* E. 741 *praed.* (*-ής N*). — *φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς* O. 617 irrend im *φρονεῖν*; *ἀσφαλέστατοι* A. 1251 zuverlässig. — *Adv. ἀσφαλῶς*, sicher *ἐλθεῖν* OC. 1165, Ant. 162; gewiss, klar *γνώσει τάδ' ἀ.* O. 613.

ἀσχάλλοις *δ' ἴσως* O. 937 könntest dich betrüben, unwillig werden.

ἀ-σώτου *Σισυφιδᾶν γενεᾶς* A. 190 ch. heillos, frevelhaft.

Ἀταλάντης *γόνος* OC. 1322, Parthenopaios. *ᾰ.*

ἀτάλλων (*κούφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν ψυχήν*) A. 559 pflegend, kräftigend. *ᾰ.*

ἀτάομαι, bin unglücklich, leide *οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα* A. 269, *καίπερ ὧδ' ἀτώμενος* 384, *οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη* Ant. 17, *τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους* 314. *ᾱ.*

ἀτάρ, doch aber, *nach μέν* T. 54, 761, O. 1052 (A. 1399 *N*) *bricht kurz ab. ᾰ.*

ἀ-ταρβής *τῆς θεᾶς* T. 23 *N* one Furcht vor.

ἀ-τάρβητος, furchtlos, keck *ὕβρις - ὁρμᾷ* A. 197 ch.

ἄ-τᾰφος, unbestattet *ἔπιτνε* OC. 1732, *ἐᾶν δ' ἄκλαυστον ἄταφον* Ant. 29.

ἅτε E. 151, *s. ὅστε, dor. f. ἥτε.* — *ἅτε* A. 168, *j. ἅπερ*, gleichwie, *ᾰ.* (E. 151 ch. *Wf.*, O. 478 *Dorville*).

ἄ-τεγκτος, unerweicht, hartherzig O. 336 *ἀμείλικτος gl.*

ἄ-τεκνος, kinderlos E. 165 m.

ἀ-τελεύτητος, *mit dem man nicht zu Ende kommt*, unerbittlich O. 336 *ἄπρακτος gl. κἀπαραίτητος Sehrwald.*

ἀ-τελής, unvollendet Ph. 842 m., unerfüllt, erfolgslos *εὐχή* 782, wirkungslos E. 1012, fr. 248.

ἀ-τενής, festhaftend, umrankend *κισσὸς ὡς* Ant. 826 m.

ἄτερ (*achaiisch f. χωρίς*), one, sonder *mit vorangest. Gen. αἰσχύνης ἄτερ* E. 616, *πημονῆς* T. 48, *γυμνὸν - τῶν ἀριστείων ἄ.* A. 464, *Φ* 50, *ταφῆς* 1388, *σοῦ μολεῖν ἄ.* Ph. 812, *τοῦδ' ἄ.* 1434, *τῆσδ'* Ant. 566, [*ἄτης ἄτερ* 4], *φορβειᾶς* fr. 753; *eingeschoben λαμπρᾶς ἄτερ στεροπᾶς* A. 257; *Gen. nachgest. ἄτερ ἐμᾶν χερῶν* E. 866 m., *παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας* Ph. 703 ch.

ἄτερ-θε *τοῦδε* A. 645 ch. (Ant. 975 ch. *Herm.*), one, ausser. — *ἄτερος* = *ὁ ἕτερος*, *w. m. vgl.*

ἄτη (*Du. δύ' ἄτα* Ant. 533, OC. 533 m., *Pl. 2mal in Jamb., 1 Anap., 6 lyr., Sg. 15mal in Jamb., 15 lyr., 3 Anap., ᾱ*), Unglück, Unheil, Elend *in Folge von*

Frevel oder Betörung, ἄτη, θάνατος.. O. 1284, κέρδη μὲν - ἄτην δὲ OC. 93, τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἄντι τῆς σωτηρίας Ant. 185; φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν 624 ch. Betörung, Verblendung, *wie* ἄτῃ πατάξαι θυμόν 1097, οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών 1260, ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ A. 123, πλῆρες ἄτης - στέγος 307 (ἄτης ἄτερ Ant. 4); φεύγοντες ἄτας fr. 649. — 2) *In Folge des Götterzornes: Μοῖρα* προφαίνει δολίαν - ἄταν T. 851 d. Unheil, *das Nessos' Arglist angestiftet;* ἄταν οὐρανίαν φλέγων A. 196 ch., παιδὸς δύσφορον ἄταν 643 ch., ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' 848, ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει Ant. 584, δύσφρονος ἄτας OC. 202 *v. Oe.' Blindheit;* οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις E. 215 ch. (schmerzl. Klagen). — 3) *Schlechthin* Unglück, Unheil, Verderben, *Pl.* Leiden, Qualen ἄταις - ξύνοικος O. 1205, πόλις οὐδὲν ἴδριν γάμων ἐνέδησεν ἄτῃ OC. 526, τόνδε -ἆται κλονέουσιν 1244, ἐκτὸς ἄτας Ant. 614 ch., 625 ch., μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις E. 235 ch. neues Unheil zum alten U., ἵν' ἥμεν ἄτης 936, ἄλυπος ἄτης 1002, ὡς ἐπ' ἄτῃ - στέναζε 1298, τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι T. 1274, πῆμα ἄτης A. 363, κακοῦ βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος 976, τὰν ἄπαυστον - ἄταν 1189. — *Concret. von* Krankheit δακέθυμος ἄτα Ph. 705 ch., τήνδ' ἄτην κατακηλήσει T. 1001, ἄτης σπασμός 1082, τυφλῆς ὑπ' ἄτης 1104; *von der Sphinx* προτέρας ἄτας ὕπερ O. 164 ch.; δύο ἄτα *nennt Oe.* OC. 532 m. (Gräuel) *seine Töchter, Kreon* Ant. 533 (Plagen) *Ismene u. Antigone;* ματρῷαι λέκτρων ἆται Ant. 863 m. γάμοι ἀτηροί. — *Personif.* ποικιλομήτιδες ἆται fr. 519.

ἀτηρός, verderblich, schädlich λάθρᾳ Ph. 1272, ἀτηρᾷ φρενί T. 264 (Ant. 4). *S.*

ἀτήσιμον Ant. 4, *Wf. Kr. Anh., Df. Oxf. u. zu* fr. 823, ᾱ, unheilvoll, gräuelvoll. *S.*

ἀ-τίζω, achte nicht, schätze gering, verachte πρᾶγος OC. 1153 (A. 1129 *Elmsl. N*). — ἀτιμα-γέλης fr. 850. *Z.*

ἀ-τῑμάζω, missachte, ere nicht τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει Ant. 22, Αἴανθ' A. 98, αὐτόν 1339, verschmähe OC. 1273, misshandle μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει E. 1427, verunere, beleidige (ἔπη) ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν O. 340 womit.., OC. 286 (1273), 1409, τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσας ἔχε Ant. 77, σ' ἀτιμάζει πατήρ 572, μήτοι - μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ | θανεῖν Ant. 544 halte mich nicht für unwürdig; halte nicht für wert einer S. ὧν σε προτρέπω φράσαι OC. 49, Ant. 22. —*Pass.* οὐκ ἂν ἐνδίκως ἀτιμάζοιτό σοι A. 1342, οὐκ ἀτιμασθήσομαι O. 1081. ἐξ-.

ἀ-τῑμάω, ere nicht, verachte θεούς A. 1129 ἄτιζε *Elmsl.*

ἀ-τῑμία, Unere, Schande οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις E. 1035, 1036.

ἄ-τῑμος, ungeert, verschmäht, verachtet θανὼν ἄτιμος E. 444, -πρόκειμαι A. 426 m., - Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι 440, κοὐκ ἄ. ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ OC. 51, ἐμὲ - ἄτιμον ἔβαλον Ph. 1028, O. 657 ch., μή μ' ἄ. - ἀφῇ OC. 1278; *mit Gen.* nicht geert mit ὧν μὲν ἱκόμην ἄτιμον ἐξέπεμψεν O. 789 nicht gewürdigt, μή μ' ἄ. τῆσδε ἀποστείλητε γῆς E. 71; unwürdig, unwert ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος E. 1214, οὐδενός 1215. — *Von Sachen:* schmählich, erlos οὐδὲν - ἄτιμον Ant. 4, οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι 78 *n.* τὰ τῶν θεῶν verächtlich, gleichgiltig. — *Adv.* ἀ-τίμως, schmählich, schimpflich σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον E. 1181, ἀ. πατρίδος ἐξωθούμενον OC. 428, ψυχήν τ' ἐν τάφῳ κατῴκισας Ant. 1069, fr. 587. — ἅ-τις, *dor. f.* ἥτις, *s.* ὅστις; ἄ-τλατος, *dor. f.* ἄτλητος.

ἀ-τλητέω, ertrage nicht, πάρειμ' ἀτλητῶν O. 515 ungehalten. *S.*

ἄ-τλητος, nicht zu ertragen, unerträglich ἀγγελίαν ἄτλατον A. 223 ch.; γένος δ' ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλῶσαιμ' ὁρᾶν O. 792. — ἄ-τμητον fr. 126 *Z.;* ἀτμίζων 340. *Z.*

ἄ-τομος, ungeschnitten λειμῶνα T. 200 *N* unabgemäht, ἀφιερωμένον θεοῖς κ. ἀγεώργητον *sch. v.* C. I. 2. p. 1103.

ἄ-τοπος καὶ παρ' ἐλπίδας χαρά Ant. 392 *Sft* ungewönlich, wunderbar. *Z.*

ἄ-τρακτος, Pfeil νευροσπαδής Ph. 290; T. 714. ᾰ.

Ἀτρείδης, Atride, des Atreus S., Agamemnon u. Menelaos: Ἀτρείδη A. 1349 *Voc. v. Ag., sonst nur Pl.* Ἀτρεῖδαι A. 252 ch., 445, 948 ch., Ph. 314, 598, 872, 1285, Ἀτρειδῶν E. 651, A. 302, 750, 838, 1319, Ph. 321, 406, 566, 916, 1294, Ἀτρειδᾶν 396 ch., A. 948 ch., fr. 705, Ἀτρειδαῖς E. 1068 ch., A. 621 ch., 718 ch., 932 ch., Ph. 323, 585, 1384, Ἀτρείδαισιν A. 97, Ἀτρείδας A. 57, 461, 469, 667, Ph. 361, 389, 455, 511 ch., 585, 1390; δισσάρχαι βασιλῆς A. 390, Ἀτρέως δισσοὶ στρατηγοί Ph. 1022. *ᾱ in arsi quarta septies, sec. bis, mel. ter; ᾰ in melicis septies, in thesi secunda vicies.*

(**ἀ-τρεμία** A. 209 ch. *Bgk.*, Ruhe.)

ἄ-τρεστος, nicht zitternd, furchtlos

ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις A. 365 m., | ἄ, εὕδοντα O. 586.

Ἀ-τρεύς· ὦ σπέρμ' Ἀτρέως E. 1508 an. ᾰ, *sonst α in sede quinta iambi:* Ph. 1023, 1355, 1376; ᾰ Ἀτρέα A. 1293. — ἀ-τρυγέτου fr. 423.

ἀ-τρύτων (κακῶν) A. 788, unermüdlich, unerschöpflich, unablässig.

ἄ-τρωτος, unverwundet, unversehrt OC. 906.

ἀτταταῖ Ph. 743, [750], weh! weh! *Z.*

ἀτύζω, erschrecke: ὄρνις ἀτυζομένα E. 149 ch. scheu, bang.

αὖ, wieder, abermals, auf's Neue δοῦπον αὖ κλύω τινά A. 871, 711 ch., Ant. 1070, ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει (νόσος) T. 987 m., 1027 m., 1031 m., 1082, 1088; στάζει γὰρ αὖ - τόδ' - αἷμα Ph. 783, 1007, E. 516, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος; OC. 1500, αὖθις αὖ πάλιν εἴσειμι Ph. 952 jetzt wiederum, *so auch* νῦν δ' αὖ σκόπει Ant. 58, 996, A. 615 ch., 707 ch., 1088, (Ph. 1007 *Herm. N*), *u. in Fragen, wobei* αὖ *oft nicht auf frühere gleiche, sondern änliche Handlungen hinweist:* τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται; Ph. 1089 m., 815, 421 *N*, (572 *Dobr.*), 1222, 1263, E. 328, OC. 357, 1448, 1507, T. 1124, Ant. 7, 229, 1172, 1281, A. 787. — Hinwiederum, andererseits, dagegen: σέ τ' εἰκὸς - μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδε Ant. 725 deinerseits, 1070, OC. 1543, T. 1175, A. 1088; *in dieser Bdtg fügt es oft nur etwas Weiteres, Neues an, wie* δέ, *mit dem es meist verbunden erscheint:* τί δ' αὖ - | Νέστωρ ὁ Π.; Ph. 421 *Nk.* was macht ferner *N.*, 426 *Pors.*, 429 *Buttm.*, 1331, O. 230, 233, 1373, OC. 974, [1418], Ant. (229), 601 ch., 1070, T. 545, A. 62, 615 ch., fr. 14, 658 (199); κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα - οὐδ' αὖ σύ E. 911 ebensowenig du, wie 1034, fr. 607. — *Nach* μέν T. 545. — *Mit Adv. änl. Bdtg:* αὖ πάλιν T. 1088, αὖθις αὖ π. Ph. 952 [OC. 1418], αὖ παλίντροπος Ph. 1222. *Vgl.* μάλ' αὖ.

αὐαίνω, dörre: αὐανῶ βίον E. 819 schmachte hin mein L.; *Med.* αὐανοῦμαι Ph. 954 verschmachte, vergehe.

αὐγάζω, bestrale, beleuchte ὅρμον Ph. 219 ὁρῶν erblickend; αὐγασθεῖσ' fr. 587.

αὐγή, Glanz, Stral, Blick ὀμμάτων A. 70 *N*, *v.* E. Iph. T. 194, *Herc. f.* 132 (βροντᾶς αὐγαῖς Ph. 1199 ch. *D.*).

αὐδάω *u. Med.*, rede, sage, spreche εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ E. 233 ch., αὐδᾷς δὲ ποῖ 856, ὥσπερ αὐδᾷς Ph. 1408, ηὔδας O. 974, αὔδασον, τίς ἔφυς -; OC. 204, αὔδα 212, ἐς πάντας αὔδα O. 73; *ebenso Med.* ποικίλως αὐδωμένου Ph. 130; *mit Acc.* τάδ' αὐδᾶν E. 126 ch. [856], A. 368, ἐν οἷς δ' αὐδᾷς ὀκνῶ Ph. 907, αὐδῶν τοιαῦτα O. 1271, ἀνόσια 1289, αὐδᾶν ἔσθ', ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν 1409, ηὔδα τοῦτο OC. 25, ὅσ' αὐδῶ 223, ἔπη 624, ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη Ant. 227; *von Orakeln:* τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι... T. 171, *von Teiresias:* πῶς οὐχ - ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον; O. 392, πῶς οὐχ - ηὔδα τάδε; 568; nenne, gebe an, bezeichne εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει O. 846 [rufe an, zu Hilfe τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; Ant. 923]; *pass.* ηὐδᾶτο μὲν τάδε O. 527, ταῦτα 731, ὡς ηὐδᾶτ' ἐκεῖ 940, wie es dort hiess; ich werde genannt, heisse αὐδῶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλέως, *N* Ph. 240, αὐδᾶσθαι νεκρόν 430, οἶσθα γὰρ ὢν αὐδῶμαι 852, ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος T. 1106. — Heisse, befele, treibe an αὐδῶ σιωπᾶν OC. 864, μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα 1630; *ebenso Med.* ὀτρύνουσά νιν ηὐδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν A. 772 *v.* αὐδάσομαι - λόγον Pind. Ol. 2, 92. ἀντ, ἀπ, ἐξ, ἐπ, κατ, προσ, ξυναυδάω.

αὐδή, Stimme βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ Ph. 208 ch., αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους - κλύειν 1411, Τεύκρου A. 975, E. 1282 m., γιγνώσκω - τὴν σὴν αὐδήν O. 1326, αὐδῇ - ἔξεστιν μαθεῖν OC. 323; Laut, Ruf οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά E. 193 ch., Kunde von ἔργων OC. 240 ch.

αὐθ-ᾱδία, *att.* -άδεια, Selbstgefällichkt, Anmassung, Stolz -τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει Ant. 1028, νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθ. O. 549.

αὔθ-αιμος, (Bluts-) Verwanter εὔρουσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη OC. 1078 ch. *Bothe, vom Onkel Kreon. Anthol.*

αὐθ-αίμων, (Bluts-) Verwanter, Bruder Διός T. 1039 m. *Lyk.*

αὐθ-αίρετος, frei, selbst erwält OC. 523?, πημονῶν - τοι O. 1231 selbstgeschaffen. *Z.* — αὐθ-ήμερον fr. 177; αὖθι 468.

αὖ-θις, 1) zurück; wieder, abermals, noch einmal, auf's Neue, a) *bez. Wiederholung:* ὅταν δομοὺς ἔλθωσιν αὖθις E. 64, OC. 427, φράσον αὖθις πάλιν Ph. 342, OC. 364, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις Ph. 1190 m., λέγ' αὖθις O. 359, 361, πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι OC. 1418, τί δ' αὖθις δεῖ σε θυμοῦσθαι; 1420, ἐπεὶ οὐ γάρ μ' ἔτι βλέποντ' ἐξόψεσθ' αὖθις 1438, κοὔποθ' αὖθις Ant. 810 m., αὖθις

εἴπατε 1190, κοὔποτ' αὖθις ὕστερον A. 858, εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις 1097, κωκύσασα - Μεγαρέως κλεινὸν λέχος αὖθις δὲ τοῦδε Ant. 1304 (andrerseits?). — b) *bez. Rückker, Umwandlung in den frühern Zustand:* αὖθις ἐκπέμψω πάλιν τοῦτον Ph. 127, αὖθις αὖ πάλιν εἴσειμι 952 kere zurück, τὰ τόξ' αὖθις πάλιν (δοῦναι) 1232 zurückgeben, αὖθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε OC. 233 ch., ὡς καὶ φιλήσων αὖθις A. 680, ἐκείνους - αὖθις πάλιν καλῶμεν T. 342, πάλιν γὰρ αὖθις παῖς fr. 434. — c) *bez. dass etwas Neues an die Stelle des Alten tritt:* δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα Ph. 82, ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον 541 (dann erst, nachher?), ὧν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις 844 ch. antwortest, ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ O. 132 *das Dunkle,* τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα OC. 615, νῦν τ' αὖθις πειρᾷ μετασπᾶν 772, ἄσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας 1098, μὲ πότμος αὖθις ... ἐπιμένει 1716 m., ποῖ δῆτ' αὖθις - αἰῶνα τλάμων ἕξω; 1735 m., αὖθις - εἰσεβαίνομεν Ant. 1204, κἄπειτ' ἐπάξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν | A. 305 *von draussen,* ἡ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί 1359.

2) Wieder, ein ander Mal = nachher, künftig einmal, künftig: ὡς δ' ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν πρὸς κλιτὺν T. 270, δὺκ ἀντιτίσειν αὖθις A. 1086, χὤτ' αὖθις - ἦλθ' ἐναντίος 1283 ὕστερον.

Daher 3) wiederum, hingegen, andrerseits, weiter, ferner: ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη μεταίτιος, σοί τ' αὖθις T. 1234, οἷ' ἔργα δράσας - ὁποῖ' - ἔπρασσον αὖθις O. 1403, καὶ ἔδρασα καὶ πάλιν ἔπρασσον; ἐπεὶ μὲν ἕτερα, τὰ δ' ἐπ' ἦμαρ αὖθις αὔξων ἄνω OC. 1455 ch. *bald dies, bald jenes;* τοῦτο μὲν - | τοῦτ' αὖθις Ant. 167 *Wf.,* εὑρίσκει φίλους, αὖθις δὲ τιμάς fr. 109, 379, 537. — *In Vbdg mit änl. Part.:* αὖθις πάλιν T. 342, A. 305, Ph. 127, 342, 1232, OC. 364, πάλιν αὖθις (233 ch.), fr. 434, αὖθις αὖ πάλιν Ph. 952, OC. 1418, αὖθις ὕστερον A. 858, ἀντιτίσειν αὖθις 1086. *Vgl.* αὖ *u.* μάλ' αὖθις.

αὐθ-όμαιμος, (bluts-) verwant, verschwistert, verbrüdert νεανίαι OC. 335 (1078).

αὐλείων πυλῶν (ἔκτος) Ant. 18 Hoftor, Palasttür.

αὐλή· διαπνεόμενος τόπος Ath. 189 *B; daher jeder freie Platz um eine Wonung u. dann diese selbst:* Wonsitz, Haus εἴσω στέγης ἐκτὸς αὐλῆς T. 203, πρὸς αὐλὰν Μηλιάδων νυμφᾶν Ph. 724 ch., fr. 417, *pl.* αὐλὰς ποίας ναίει 152 ch., ἐν αὐλαῖς T. 901, ἐν ἀγρονόμοις αὐλαῖς Ant. 786 ch. Hütten, ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς 946 ch. — τὶν' αὐλητῶν ὁρᾶν fr. 445 αὐλιτῶν *Bekker.*

αὔλιον, Wonsitz, *wie* αὐλή, *doch nur gebraucht von Philoktetes'* Höle, Grotte δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου Ph. 19. τῷδ' ἐναυλίῳ 954, πληρέστατον αὔλιον λύπας 1087 m., *pl.* ἀπ' αὐλίων 1149 m.

ἐν **Αὐλίδι** E. 564, Hfnst. *in Böotien, j. Vathi.* — αὐλίσκοις fr. 753. *Z.*

αὐλός, Flöte ὁ καλλιβόας T. 641 ch., οὐδ' ἀπώσομαι τὸν αὐλόν 217 ch. γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον A. 1202 ch., τοὺς ἐλύμους αὐλούς fr. 398.

αὐλών, Holweg, Schlucht ἐπακτίας αὐλῶνας fr. 493; ποντίους αὐλῶνας T. 100 ch. *Df. Oxf., doch* -ίας *N,* παρὰ θάλατταν τόπους στενοὺς *sch.* Meerengen, See-Canäle. — αὐλ-ῶπιν fr. 851.

αὔξω, mere, fördre ὄμφακος τρόπον fr. 239; *pass.* αὔξεται O. 172 ch. mert sich, wächst. — *Met.* bringe empor, mache blühend νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν Ant. 191, χρόνος - τὰ - δ' ἐπ' ἦμαρ αὔξων ἄνω OC. 1455 ch., σὲ δαίμων - αὔξοι 1567 ch. *Herm.,* τὸ δ' αὔξει βιότου πολύπονον ὥσπερ πέλαγος (*accus*) T. 117 ch. erhöht; σέγε - Οἰδίπου κ. τρόφον κ. ματέρ' αὔξειν O. 1092 ch. μεγαλύνειν *sch.* feiern, preisen.

ἄ-ϋπνος, one Schlaf, schlaflos ὕπνος Ph. 848 ch. halber Schlaf, ἀύπνους ἄγρας A. 881 ch. schlafraubend, nächtlich. — ἄυπνοι κρῆναι OC. 685 ch. immer fliessend. *Zu* 1578 *vgl.* αἰένυπνον.

αὔρα, Luft, Wind ἀνεμοέσσα T. 954 ch., δι' αὔρας OC. 1261; ἐν αὔραις τρέφεται Ph. 1160 ch. in den Lüften findet s. Nahrung, fr. 24.

(**αὐρι** O. 1089 ch. *Schmidt, Veris. p.* 28 *N,* morgen, bald.)

αὔριον, morgen ἥ γ' αὔριον T. 945, τὰν αὔριον πανσέληνον O. 1090 ch. ἔτι τὰν ἑτέραν *Df.* morgen, - τῆς ἐς αὔριον - ἡμέρας OC. 567, fr. 685.

αὐτ-άγγελος, (von) selbst als Bote Ὀδυσσεὺς Ph. 568, ἦλθον OC. 333 - ὁ τὰ ἑαυτοῦ αὐτὸς διαγγέλλων *Ammon. p.* 2. *Z.*

αὐτ-άδελφος, leiblicher Bruder Ant. 503, τὸν αὐτῆς αὐτ. 696; ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα 1 = ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς κ. μητρὸς γεγονώς.

. **αὐτ-άρκει** βοᾷ OC. 1057 ch. selbstgenügend, nicht fremder Streiter bedürfend.

αυ-τε, wieder ἥδ' αὖθ' ἕρπει T. 1010 ch. (Ant. 462 = αὐτά).

αὐτῐ-κᾰ, auf der Stelle, sogleich, sofort, augenblicklich, *mit Fut.* ἄνδρες

αὐτίκα τελοῦσι τοὔργον E. 1398, T. 154, 199, 594, 805, Ph. 14, 1001, 1158, O. 1229, OC. 225, 380, 992, 1460, 1520, fr. 938; *Praes.* - δεῖ - πωλοδαμνεῖν A. 548, ἔξεστιν μαθεῖν OC. 323; οὔ τί πω ὡς αὐτίκα 1371 bald. — εἴ τίς σε - αὐτίκ' ἐνθάδε κτείνοι παραστάς 992, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ Ant. 760; gleich von Anfang an, von vorn herein Ph. 14, A. 548, OC. 380. — τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν OC. 433 denselben Tag.

αὐτο-γέννητος, selbsterzeugt κοιμήματα - ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός Ant. 864 m. *D., Z.*

αὐτό-γνωτος, ὀργά Ant. 875 ch. eigenwillig. *S.*

αὐτο-δαής, selbsterlernt, kunstlos ὀρχήματα A. 699 ch. αὐτομαθῆ, οὐ διδακτά die dich Niemand gelert. *Z, sp.*

αὐτο-έντης, Mörder τὸν - E. 272, τοὺς - O. 107.

αὐτόθεν μοι χαῖρε OC. 1137 von dort aus, *one dass ich dich berüre*, sei mir gegrüsst.

αὐτό-κλητος, von sich selbst (u. keinem Andern) aufgefordert, ungerufen, unaufgefordert T. 392. — αὐτο-κτίστους δόμους fr. 306. *S.*

αὐτο-κτονοῦντε (ἀδελφώ) Ant. 56 selbst (sich wechselseitig) tötend, mordend. *S.* — αὐτο-λίθοισι ληκύθοις fr. 133 *Hemsterh.* — Αὐτό-λυκον 230; αὐτό-μοιρος 249; αὐτο-μόλως 617. *S.*

αὐτό-νομος nach eignen Gesetzen (lebend), selbständig, nach eigner Wal handelnd Ant. 821; *vgl.* 458 *ff.*

αὐτό-ξυλόν γ' ἔκπωμα Ph. 35 aus blossem, rohem Holze (gearbeitet). *Z, sp.*

αὐτό-παις, eigner, leiblicher Son τῷ Διὸς αὐτόπαιδι T. 826 ch. γνησίῳ παιδί *sch. S.*

αὐτό-ποιον? (φύτευμα) OC. 698 ch. (von) selbst gewachsen, einheimisch *von Oliven. S.*

αὐτό-πρεμν' ἀπόλλυται Ant. 714, mitsamt der Wurzel.

αὐτός, ή, ό· 1) selbst: a) *alleinstehend:* οὐφόρει ποτὲ | αὐτός E. 421, 662, 1152, 1156, 1319, O. 7, 221, 458, 544, 557, 574, 587, 591, 704, 725, 856, 1039, 1179, 1208 ch. . . fr. 91, 144, 186, 421, 754, αὐτή E. 408, 996, 1013, 1305, T. 820, 1153, O. 1078, Ant. 488, καὐτός E. 28, O. 22, 927, OC. . . fr. 226; αὐτόν E. 36, T. 1177, Ph. 430, O. 926, OC. 300, 1009, 1155, 1202, Ant. 437, fr. 66, 106; αὐτοί T. 282, αὐταί OC. 1757, αὐτοῖς Ph. 275, -ά O. 442. — b) *mit e. Nomen:* ὁ τλήμων αὐτός Ph. 161 an., - οὐδυσσεύς 572, - τ' ὁ πρέσβυς O. 805, - μόνος A. 1295, αὐτὸ τοὔργον fr. 352; αὐτοῦ Διός Ph. 392 ch., πρὸς α. Ζηνὸς ἱκεσίου 484, Φοίβου γ' ἀπ' α. O. 712, Φ. τε καὐτοῦ Ζηνός OC. 793; πρὸς αὐτῷ γε τῷ δεινῷ O. 1169; ἐς αὐτὸν καιρόν A. 1168, OC. 1650, α. τὸν θεόν 1285, ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην E. 720, πρὸς αὐτὸ τέρμα 1397, Ant. 1217, αὐτοὶ θεοί OC. 1511, ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς E. 1329, α. ποιμνίων ἐπιστάταις A. 27, fr. 781 [Ph. 1199, OC. 1083]. — c) *mit e. Pron.* ἐγὼ δὲ καὐτός Ph. 319, ἐ. - α. O. 587, Ant. 1112, α. σύ E. 1470, O. 379, 957; OC. 488, fr. 26; σοὶ καὐτῷ Ph. 621; OC. 1125, μοὶ α. 952: σέ τ' αὐτόν 868, 1417, ἐμὲ - α. τε 1009, 1155, 1545, σέ τ' αὐτάν Ant. 1341; ὑμῶν - αὐτῶν OC. 1501; - αὐτὸς ὅδε O. 531, ὅδ' α. T. 58, τοῦτ' αὐτό - τοῦτο T. 408, τοῦτ' α. OC. 575, O. 547, 548, Ph. 1022, α. τ. 77, κατ' α. τ. 438, αὐτὰ - ταῦτα T. 600; οἷς α. Ph. 316; α. ἐκεῖνον T. 287, τοὐμὸν αὐτῆς E. 252, τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ O. 416, τ. οἷσιν α. 1248; *u. Subst.* ὅδ' ἄναξ α. Ant. 1257 an., χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γε Ph. 23; *v.* αὐτοῦ, σαυτοῦ *u.* ἑαυτοῦ. — *Bes. Bdtg.* von selbst O. 342; grade E. 1397, 1327, A. 1168, Ant. 1217 *u. mit Pron.* - mit A. 27, fr. 781.

2) Er, sie, es (*die hieher gez. No. sind anders zu erkl.*) ἐχθροῖσιν αὐτοῦ E. 456, φέροντες α. σμικρὰ λείψανα 1113, T. 42, 465, 778, A. 318, 779, 1135, O. 1269, OC. 578, 1015, Ant. 73, 412: ὁ κλεινὸς αὐτῇ νύμφιος E. 300, 438, 447, 451, 460, T. 328, 384, 656 ch., 756, 816, A. 802, Ph. 425, O. 507, 849, 1025, 1258, OC. 70, 483, Ant. 48, 507, fr. 109, 572, 624 (O. 509 ch., 612; αὐτόν E. 454, 457, 579, 953, 1120, T. 75, 194 . . *oft*, fr. 730, 751; αὐτήν E. 374, 417, 535, 576, T. 433, 628, 930, 1226, Ph. 1439, Ant. 492, 655, fr. 433; αὐτό E. 1270 m., 1317, A. 574, 660, Ph. 651, fr. 162; αὐτοῖν E. 1376, O. 684, OC. 423, 430, -αῖν 446, -ά (-ώ *D*) Ant. 770; αὐτῶν E. 717, 1460, T. 461, A. 304, Ph. 277 . . fr. 93, 226; αὐτοῖς E. 334, 536, 1329, A. 451, 972, Ph. 610, 983 . . , αὐτούς E. 709, Ph. 601, 738, 1042, 1369, OC. 279, 603, 942, αὐτά A. 444, 1290, Ph. 64, 373, 447, 670, 766, 777, 1234, O. 134.

3) ὁ αὐτός derselbe: αὐτός E. 917, Ph. 521, 119, 1330, O. 458, 557, 1208, Ant. 462, fr. 162, 769, *Hn. überall* αὐτός; αὐτή E. 371; ταὐτό T. 425, ταὐτόν OC. 612; ταὐτοῦ πατρός Ant. 513, E. 325, ἐν ταὐτῷ 1496, fr. 93, ἐν πόνῳ τ. OC. 1359, ἐν τ. λόγῳ 1655, ταὐτῇ T. 720; τὸν αὐτόν A. 437. O. 844, OC.

1337, τοῦτον τ. ἀ. ἄνδρα Ph. 28, πρὸς τ. πέδον 546 (τ. σπέρμα O. 1405 τοὐμόν N), στράτευμα τ. OC. 1419, ἐς τ. O. 734, τ. τόδε Ph. 1256; — αὐταί Ant. 929 an., ταὐτά E. 300 *Blomf.*, τῶν αὐτῶν T. 546, τοῖς αὐτοῖς E. 916, T. 440, fr. 65, ὀφθαλμοῖς γε τ. ἀ. A. 84, κακοῖς Ant. 1076, δικτύοις fr. 670; τά γ' αὐτὰ κράτη O. 586, 284, 575; *mit Dat.*: ταὐτά τῇδέ μοι τάδε τιμᾶτε; A. 687, O. 579, 840, 557, E. 269, Ph. 521, *v.* Th. 3, 38, Kr. Gr. 48, 13, 8. — αὐτόσσυτος fr. 503.

αὐτό-στολος, sich selbst entsendend, selbstausrüstend (e. Schiff) Ph. 496. *Z.* — [αὐτο-σφαγής, durch seine Hand, durch die Seinen getötet A. 841 *Lob.*]

αὐτοῦ, am selben Orte, hier, dort μείνωμεν αὐτοῦ E. 81, ἐμμείνασα T. 335, θάνω 802, οὗπερ κἀφάνης OC. 77, ἐνθάδ' - 78, 192 ch., μίμνε 1039; *met.* ἐπίσχες αὐτοῦ 856 da halt', geh' nicht weiter; μένειν O. 686.

αὑτοῦ, seiner selbst: ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην E. 572, ὠδῖνας αὑτοῦ προσβαλὼν T. 42, 145 N, τὴν ἁ. σκοπῶν πρᾶξιν 151, ἐξ ἁ. φθίνει 677, ἁ. κρατῶν A. 1099, τὴν ἁ. φύσιν Ph. 902, εἴ τις - ἀπώσει τοὔπος ἢ χαὐτοῦ 234, παισὶ τοῖς ἁ. ξυνών 457, OC. 1396, ἔπαισεν ἄρθρα τῶν ἁ. κύκλων O. 1270, εὐτυχὴς - τῇ θ' ἁ. πόλει ἐμοί τε OC. 308, ὁ νοῦς ὅταν ἁ. γένηται 660 *Erkl.* seiner mächtig, τῇ θ' ἁ. φρενὶ χάριν παρασχεῖν 1182, τῆς ἁ. πάτρας Ant. 182; - τά θ' αὑτῆς - κακά E. 803, λύει τὸν ἁ. πέπλον T. 924, OC. 34, 984, Ant. 696, fr. 713, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ E. 966, T. 245, ὅρκον ἁ. προσβαλὼν 255, ἁ. δὲ τερπνός A. 967, ἐκτήσαθ' ἁ. θάνατον 968, πᾶς ἀνὴρ ἁ. πονεῖ 1366, τιν' ἁ. παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν Ph. 167, τίς - οὐχ ἁ. φίλος; OC. 309, Ant. 646, ἁ. χολωθείς 1235, fr. 670, 782, 779; αὑτὴν διηΐστωσε T. 881, Ant. 1315; αἱ τοιαῦται φύσεις αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν O. 675, καθ' αὑτοῖν δικρατεῖς λόγχας στήσαντε Ant. 145 an. = ἀλλήλοιν.

Beachte ἁ. 1) *als Refl. der 1. Pers.*: τέτηκα - αὐτὴ πρὸς αὑτήν E. 286 m. allein für mich, τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους (οὐκ ἐῶ θάπτειν) A. 1132 *N Wf*, αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος O. 138; 2) *der 2. Pers.*: εἰ δ' αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις T. 451, αἰσχύνεις πόλιν τὴν αὐτὸς αὑτοῦ OC. 930, 1356, 966, 853; — *änl. Vbdgn*: αὐτὴ τὸν αὑτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη T. 910, αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε 891 (τέθνηκεν) 1132 = O. 1237 (ἔπραξε) A. 906, Ant. 1177, φοβεῖται τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ O. 228, fr. 779; τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται μόνον καθ' αὑτὸν κοὐδέν' ἄλλον O. 63. *V.* ἑαυτοῦ.

αὐτ-ουργῷ χερί Ant. 52, mit selbsttätiger, eigner Hand. *Z.* — αὐτο-φόντης E. 272, *s.* αὐτοέντης; αὐτό-φορτοι fr. 250; αὐτο-χειλέσι ληκύθοις fr. 133.

αὐτο-φώρων ἀμπλακημάτων Ant. 51, selbst ertappt, von ihm selbst entdeckt, beim Verbrechen selbst betroffen?

αὐτό-χειρ, mit eigner Hand ἔπαισε O. 1331 m. [ἕλουσα Ant. 900], αἱμάσσεται 1175, παίσασ' - αὑτήν 1315, κτείνειν A. 57; αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστέον | τοὔργον E. 1019, τοὐμὸν ἐξάραντά σε σῶμ' αὐτόχειρα T. 1194; eigenhändig αὐτόχειρι σὺν μιάσματι Ant 172 (des gegenseitigen, Wechselmordes); *Subst.* der eigenhändige Täter, der etwas mit eigner Hand vollbracht hat τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου E. 955, τοῦ φόνου O. 266, τοῦ τάφου Ant. 306 (T. 256 N); *one Gen.* O. 231; μητρός fr. Alk. 2, 2 Mörder.

αὔτως, ebenso, gradeso πεσοῦσαν | αὔτως, ὧδ' αὔτως, ὥς μ' ὤλεσεν T. 1038 m., ῥίζαν ἐξημημένος, | αὔτως, ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον A. 1179; αὔτως δὲ καὶ σύ (ὄλβιος γένοιο) O. 931, σὺν δ' αὔτως ἐγώ Ant. 85; 715 [Ph. 426].

αὐχενίζω, schneide den Hals ab, schlachte τοὺς μὲν ηὐχένιζε A. 298. *Z.*

αὔχημα, Zier, Stolz [χθονός OC. 710 ch.] 713 ch.

αὐχήν, Nacken, Hals κρεμαστὴν αὐχένος Ant. 1221, fr. 695; *pl.* 587. — αὐχμηρᾶς fr. 422, ἀφ-αγιστεύω, *s.* ἐφαγιστεύω; ἀφ-αγνίζω, *s.* ἐφαγνίζω.

ἀΰω, schreie, rufe δεινὸν ἀΰσας O. 1260, παῖδας OC. 1598, τί μ' ἀΰεις fr. 395 (ἐκ δ' ἤΰσ' ἐγώ T. 565); rede, spreche μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς E. 830.

ἀφ-αιρέω *u. Med.*, neme, n. weg τὸν βίον με μὴ ἀφελῃς Ph. 933. — εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με 376; τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα A. 100. — τί μ' ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς; Ph. 1303, hieltest ab, *mit If. wie* Hipp. 1302. ἐξ-.

ἀφ-ανδάνω, missfalle σοί Ant. 501.

ἀ-φανής, unsichtbar θεόν OC. 1556 ch., unbekannt ἀφανεῖ μόρῳ 1681 m., dunkel μεθέντας τἀφανῆ O. 131, fr. 770; unerwiesen λόγῳ O. 657 ch.

ἀ-φανίζω, mache unsichtbar: ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο Ant. 255 war verschwun-

den, *wie* τοῦτ' ἠφάνισται T. 676; fortschaffen, vergessen ἄχος OC. 1712.

ἄ-φαντος, uugesehn ἕρρει O. 560, 832 verschwindet spurlos; φῶς Ph. 297 ἀπροσδόκητον *sch. unerwartet* im Verborgenen schlummernd.

ἄφαρ, (ἀπό), flugs, sofort ἄφαρ βέβακε T. 134 ch., 530 ch., προσέμιξεν 821 ch. ὀξέως; ὅπως - μὴ ταρβαλέα θάνοιμι μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ 958 ch. (A. 257 an. = ταχέως *Wf*).

ἀφ-αρπάζω, entreisse ἄνθος ἥβης T. 548 ch. durch Betrachten, sich daran ergötzen.

ἄ-φᾰτος, unaussprechlich gross, gewaltig, grässlich σκότου νέφος O. 1314 m. κτύπος Διόβολος OC. 1463 ch.

(**ἀφαυρῶ**, φωτί OC. 1018 *Br.*, *Herm.*, kraftlos, schwach) *s.* ἀμαυρῶ.

ἀ-φεγγής, one Licht: glanzlos φῶς OC. 1549, *weil dem Oid. unsichtbar.* — Unheilvoll 1481 ch.

ἀ-φειδέω, schone nicht, achte nicht ψυχῆς ἀφειδήσαντε E. 980, πόνου Ant. 414 *Herm. Wf. Z.* — ἀφεῖλον, *A. zu* ἀφαιρέω; ἀφ-ελής fr. 648.

ἀφ-έλκομαι δύστηνος OC. 844, werde fortgezerrt, fortgeschleppt. *Z.*

ἀφ-έρπω, gehe weg, fort τί σῖγ' ἀφέρπεις T. 813, ἐᾶτ' ἀφέρπειν 815, ἄστροφος OC. 490, ἄφερπε νῦν A. 1161. *Z.* — ἄφ-εσις E. 686 *Df*, Entsendung, Schranken der Rennbahn, *s.* φύσις. *Z.* — ἀφεψιασάμην fr. 142 *Lex.* [156 ch.

ἄ-φθεγκτος, lautlos, still νάπει OC.

ἄ-φθῐτος, unverwüstlich, ewig Γᾶν ἄφθιτον Ant. 339 ch., βία fr. 678, 368, 267; ἀ-φθόνους fr. 548.

ἄ-φθογγος, lautlos, schweigend ἧστο A. 311.

ἀφ-ίημι, entsende σοῦ ἀφῆκα - καρδίας τοξεύματα Ant. 1085 die in's Herz geschossen, *mit Gen. wie* τοξεύετ' ἀνδρός 1034; lasse los, aus an ἵνα τ. θυμὸν - ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1088; gebe von mir, lasse hören μηδ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν OC. 731; (τί μὰν ἀφήσει τέλος 1468 ch. *Nk.*), lasse los, fort, entlasse οὐκ ἀφήσεις OC. 834, οὔ τοί σ' ἀφήσω 857, κενόν γ' ἀφήσομεν E. 1020, entlasse, lasse frei, fortgehn [ἢν - τελευτήσας ἀφῇς A. 496] ἀφέντ' ἐᾶν (Αἴαντ') 754, μηδ' ἀφιέναι μόνον 796, μή μ' ἀφῇς ἔρημον Ph. 486, ἄφετε γὰρ αὐτόν 1054, τί μ' οὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν; 1349, εἴ τι νὺξ ἀφῇ O. 198 ch. übrig lässt, verschont, ἄφες μ' ἐς οἴκους 320, μή - μ' ἄτιμον - ἀφῇ OC. 1279, ἄφετε μόνην ἔρημον Ant. 887. — Lasse sein, bei Seite τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες E. 1288, lasse ausser Acht, Augen, achte nicht πᾶσαν αἰσχύνην ἀφεὶς Ph. 120, ἀφεὶς τάδε O. 599, μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς 860, ἀφεὶς τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρια OC. 914, τὰ θεῖ' 1537; überlasse, übergebe ἄφες μοι - τὰ τόξα Ph. 981, πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ; O. 1177, καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα Ant. 1165 ἀπολέλυται (ἀπόλλυται?) *sch.*, ist dahin; χειρίαν ἀφεὶς τινι A. 495 in der Gewalt; σὺ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι O. 707 dich der Sorgen entschlagend, unbesorgt. — *Med.* τέκνων δ' ἀφοῦ O. 1521 lass von dir deine Töchter. — *Pass.* καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα Ant. 1165. ἐξαφίημι.

ἀφ-ῑκνέομαι, gelange hin, komme πρός σ' ἱκέτις ἀφῖγμαι O. 920, ὃ τοῦ χρῄζων ἀφῖξαι 932, ἀφῖκται δεῦρ' OC. 794, τίνας χώρους ἀφίγμεθα 2, ἱκέτης - ἀφιγμένος 634, 1308, παρὰ τίνος - O. 935, τοῖς ἀφιγμένοις - ξένοις Ph. 317; ἀφῖκτο τὴν καταρράκτην ὁδὸν OC. 1590; ὦ φθέγμ', ἀφίκου; E. 1225 *v. Orest*, τοῦτ' ἀφικόμην O. 1005 deshalb, *v.* ἃ δ' ἦλθον OC. 1291, Ar. Plut. 966, Babr. 95, 28, ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου OC. 877 ch., ἀφίκοιτο T. 655 ch. (zurückkeren?); ἀφίξεται ταχύς OC. 307. — *Met.* χὤταν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ OC. 1531, πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο 1622, κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο A. 48; κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι O. 265, Hippol. 264, κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην 833, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοὔπος ἀφῖκται Ant. 934 ch.

ἀ-φίλητος, nicht geliebt, lästig ἐμοί OC. 1702 ch. *S.*

ἄ-φῐλος, one Freund, freundlos E. 819, ἔρημον ὧδε κἄφιλον Ph. 228, 1018, ἄθεος ἄ. - ὀλοίμαν O. 663 ch., ἄκλαυστος ἄ. - ἄγομαι Ant. 876; ἔργα - ἄφιλα παρ' ἀφίλοις - Ἀτρείδαις A. 620 ch. unfreundlich, feindselig, *wie* πόλις τέτροφεν ἄφιλον OC. 186 m., γῆρας ἄφιλον 1237 ch. unliebsam, widerwärtig, unbeliebt.

ἀφ-ίστημι, *nur Aor. u. Pf. intrans.*, gehe weg, fort, entferne mich τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης E. 912, ἄνθρωπος ἀποστήτω T. 434, μαστῶν ἀποστὰς κ. τροφῆς ἐμῆς E. 776 entfernt von. — ἀφεστάναι φρενῶν Ph. 865 die Besinnung, Fassung verlieren. ἐξαφίστημι.

ἀφνεός, reich ἀφνεωτέραις χερσί E. 457.

ἀ-φόβητος, one Furcht, Scheu vor Δίκας O. 885 ch. *Anthol.*

ἄ-φοβος, furchtlos, unerschrocken στρατόν OC. 1325; ἐν ἀφόβοις θηρσί

A. 366 m. nicht furchtbar; zam, zutraulich.

ἀφ-ορμάω, breche auf zu τί τήνδ' - ἀφορμᾶς πεῖραν; 290; —*Med.* breche, stürme los οὐ γὰρ ἅλιον ἀφορμᾶ ποτ' OC. 1470; οἷον γὰρ ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν 1401 brachen auf.

ἄφ-ορμος, wegziehend, heimkerend aus ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε OC. 234 ch. — ἀφοῦ, *Impr. A. v.* ἀφίημι; ἀφοσιώμενοι fr. 251 *S.*; ἀ-φράδμων (*corr.* ἀφράσμων) 542.

ἄ-φρακτος (φράσσω), unbewacht von φίλων A. 910 ch. ἄφαρκτος *D.*

ἄ-φραστος, unerklärbar, rätselhaft πέδη T. 1057, φάτιν 694. — *Adv.* -ως, unerwartet, ungeant E. 1262 m.

ἀφρίζω, schäume ἤφριζον - ἱππικαὶ πνοαὶ E. 719. *Z.* — Ἀφροδισία λάταξ fr. 257; ἄγραν 178.

Ἀφροδῖτα· χρυσάνιος OC. 693 ch., ἄμαχος Ant. 800 ch., fr. 330.

ἀ-φροντίστως, unbedacht, one (bestimmte) Absicht πέμπων T. 366; ὡς ἀ. ἔχει A. 355 geistesabwesend, rasend ist er. [dacht, töricht.

ἀ-φρόνως ἠμείψατο A. 766, unbe-

ἀφροὶ (ἐκ δὲ γῆς - ἀναζέουσι θρομβώδεις -) T. 702, Schaum, Schaumblasen, fr. 914. ᾰ.

ἀ-φροσύνη, Unbesonnenheit ἐν ἀ. καθελόντες A. 383 an.; κούφας ἀφροσύνας OC. 1230 ch. leichter, sorgloser Sinn; ᾱ *Wf zu* Ant. 348. ῠ.

ἄ-φρων, unverständig, unbesonnen E. 941.

ἀ-φυής, one Naturanlagen, einfach Ph. 1014, ἀφυᾶ *Df. Thes. s.* αὐτοφυής.

ἄ-φυκτος, unentrinnbar βέλη T. 265, ἰοὺς Ph. 105, μήδεα fr. 604; κύνες E. 1388 *Erinyen.* — ἀ-φύλλωτον πέτραν fr. 281. *S.*

ἀ-φωνήτοις (παρέσχε φωνήν) OC. 1283, sprachlos, stumm, *wie* ἄ-φωνος A. 171 an., OC. 865. — *Adv.* ἀ-φώνως OC. 130 ch. stillschweigend.

ἀχά, *s,* ἠχή.

Ἀχαιός, ein Achaier E. 307; *pl.* Achaier, *bez. alle Griechen* Ἀχαιοί Ph. 595, -ῶν A. 560, 638 ch., 1233, Ph. 59, 1243, 1250, 1306, 1404, fr. 894; -οῖς A. 573, 1053, 1098, 1238, Ph. 609, 616; -ούς E. 571, A. 999, Ph. 623, 916.

ἄ-χαλκος ἀσπίδων O. 191 ch. (ἄνευ ἀσπίδων χαλκῶν), one den Stal der Schilde, one Waffengewalt, Kr. Di. 47, 26, 10. — ἀ-χάλκευτα τρύπανα fr. 640; ἀ-χανές 852.

ἀ-χείρωτον φύτευμ' OC. 698 ch. (-ητον *Hn* nicht (mit der Hand) gepflegt, wild wachsend, *v. dem Oelbaume*) *Dind. poet. scen. ed. V. Addenda extr., Thes. s. v.*, invictus, unbesiegt, unverletzt *beim Einfalle der Lakedaimonier in Attika.*

Ἀχελῷος, *Griechenlands grösster Fl. zw. Akarnanien u. Aitolien*, fr. 265, ἀπ' Οἰνιαδᾶν T. 509 ch., ποταμός, Ἀχελῷον λέγω 9. ᾰ. [OC. 1596. ᾰ.

ἀ-χερδος, wilder Birnbaum κοίλης

Ἀχέρων, Acheron, *Fl. der Unterwelt* ἀκτὰν Ἀχέροντος Ant. 812 m., ἀκτάς fr. 469, -οντι νυμφεύσω Ant. 816 m., παρὰ τὸν -οντα - ἀνάσσων E. 183 ch. — ἀχ(έ)ων, *s.* ἠχέω.

ἄχθομαι, bin, füle mich belästigt, gedrückt τοῖς παροῦσιν Ph. 970 [σ' ἰδὼν 671, es ist mir unlieb, dich zu sehn]. ὑπεράχθομαι.

ἄχθος, Last, Bürde λύπης E. 120 m. πρόχειρον 1116 *v. d. Aschenurne;* περισσὸν ἄχθος - γυναικῶν 1241, *vgl.* ἄχθος ἀρούρης. —Leid, Unglück: ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν A. 951 ch., μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ Ph. 1168, τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων Ant. 1172; ὦ δεινῶν ἀρρήτων ἔκπαγλ' ἄχθη E. 204 m.

τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων A. 41, 1239, 1337, Ph. 62, fr. 494, *des*

Ἀχιλλεύς A. 442, -έως 1341, Ph. 4, 50, 542, 1237; 57, 241, 260; 364, 582, 1066; 940, 1220, 1298, 1312, 1404; -έα Ph. 331, 358; -έως *einsilbig* Ph. 57, 364, 582, 1066, 1237, 1298, 1312. — Ἀχιλληΐδας fr. 494; Ἀχιλληΐου δόρατος fr. 164. ᾰ.

ἄχνα, *att.* ἄχνη (χνοῦς), Thau οὐρανίας ὑπ' ἄχνας OC. 681 ch., ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 848 ch., fr. 48.

ἀχνύμενος - μόρον Ἀντιγόνης Ant. 627 ch. betrübt über.

ἀ-χόρευτα φέρουσ' ὀνείδη E. 1069 ch. one Tanzen, unerfreulich, trauervoll.

ἄ-χορος, one Tanz μοῖρ' OC. 1223 ch.

ἄχος, Jammer, Schmerz, Leid, Weh σοὶ - ἄχος ἐφάνη E. 154 ch., φ μ' ἐχόλωσε T. 1035 m. *v. Krankht,* οὐκ ἦν φίλοισιν - τοσόνδ' O. 1355, ἐμοὶ - ἔσταχε A. 200 ch., ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 706 ch. ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος OC. 1712 m.; λήγετε τοῦδ' ἄχους 1722 ch.; ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει A. 948 ch. ἐν τῇδε τῇ λύπῃ *sch.; pl.* ἄχη τέκνου κλύουσαν Ant. 1247, κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη 1287 m.; τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων A. 153 an., τοῖσδε μαινομένοις ᾰ. 957 ch.; (κρυπτᾷ δ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ E. 159 ch.) (ἵστωρ) πολλῶν - ἀχέων

852 ch. — *σκηπτὸν οὐράνιον ἄχος* Ant, 418 *Wf*. Leid des Himmels. *ᾰ*.

ἀ-χρεῖον *οἰκητῆρα* OC. 627 unnütz, fr. 190, 500, 583. — *ἀ-χρήματον* 504; *ἀ-χρημοσύνᾳ βίου* 658 *Br*.; *ἀχώ*, *dor. f.* *ἠχώ*; *ἀ-ψάλακτος* 495.

ἄ-ψαυστος *ἔγχους* O. 969 one eine Lanze berürt zu haben.

ἀ-ψεγής, untadelhaft *τέρας* E. 497 ch., *ἀψεφές Df. Z.*

ἀ-ψευδέω, lüge nicht, rede die Warheit T. 469. — *ἀ-ψεφές* fr. 618, E. 497 ch. *Df. Z.*

ἄψ-ορρος, zurück-, heimkerend, fortgehend *ἐκ δόμων ἄ. εἰς δέον περᾷ* Ant. 386, *οὐ πάλιν ἄ. οἴκων τῶνδ᾽ ἀποστραφεὶς ἄπει*; O. 431; *οὐκ ἄψοῤῥον ἐκνέμει πόδα* A. 369. — *Neutr. adv.* heim, zurück, wieder fort *ἄψορρον ἥξομεν πάλιν* E. 53, *οὐκ ἄ.*; 1430 rasch zurück!, *ὅπως ἄ. ἀντῴη πατρί* T. 902.

ἀ-ψόφητος *ὀξέων κωκυμάτων* A. 321 one das Geräusch l. Kl., one laute Kl. *S.*

ἄ-ψοφος, geräuschlos *βάσιν* T. 967 ch. *Z.* — *ἄ-ψυχον ὕλην* fr. 743.

B.

βᾰδιστέον *πάρος* (*σοί*) E. 1502 du musst vorangehn, *zu βαδίζω*. — *βαθμοῖς* fr. 708.

βᾶθι, *dor. f.* *βῆθι*.

βάθος, Tiefe, Fülle *πλούτου* A. 130 *Wf*, *N.* *ᾰ*.

βά-θρον, Grund zum Stehn, Grund u. Boden *τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος* A. 135 an., *γῆς τόδ᾽ αἰπεινὸν β.* Ph. 1000 Fleck Landes *von Lemnos Steilfelsen*, *γῆς ἀλύπητον β.* OC. 1662 Erdboden. — Stufe *β. τόδ᾽ ἀσκέπαρνον* OC. 101, *pl.* *χαλκοῖς βάθροισι* 1591; Sitz, Wonsitz *βάθρων ἐκ τῶνδε μ᾽ ἐξάραντες* 263, *βάθρων ἵστασθε* O. 142, fr 938; *met.*: *ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον προσέπεσες* Ant. 854 ch. Boden, Tron; *ὦ πατρῷον ἑστίας β.* A. 860.

βᾰθύ-ρριζος, tiefgewurzelt *δρυός* T. 1195. *Z.*

βᾰθύ-ρρους, tiefströmend *ποταμόν* T. 559.

βᾰθεῖαν *κυλίκων - τέρψιν* A. 1200 ch. tief, fr. 149.

βᾰθυ-σκᾰφεῖ *κόνει* E. 435, tiefaufgegraben.

βαίνω, 1) gehe, wandle, gehe einher, schreite einher, komme *βᾶθί νυν - ὦ τάλαν* Ph. 1196 ch., *ἔβαν - ἀρωγός* 1216 m., *καὶ δὴ βέβηκα* E. 1436; *δρομαία βᾶσα* T. 927, *βῆναι πρόσω* 195, *ἐν καθαρῷ* OC. 157 *sch.*, *πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν-*; A. 868 ch., *βᾶτε κατ᾽ ἀντιθύρων* E. 1433 ch., *εἰς ὁδόν* fr. 724; *τῇδε* OC. 1547; *βέβηκε τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν* T. 874, *ἣν (ὁδὸν) δὴ νῦν ἔβην* A. 995. — 2) Gehe, gehe weg, fort, zurück, davon *αὐτῶν βεβώτων* Ph. 277, *ναῦς - βεβώσας* 280, *τί ποτε βέβηκεν ἡ γυνή*; O. 1073, OC. 81, 82, *τὸν νεκρὸν - θάψας* Ant. 246, *ταχὺς* 766, *δεινὰ θεσπίσας* 1091, *ἔβα* 120 ch., *σοὶ - μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος* E. 74, *βεβῶτος ἐκ δόμων* 311, *βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι* 1386., *κἀνιαύσιος βεβώς* T. 165, *τὸν ἄσκοπον χρόνον* 247, *καὶ δὴ βεβᾶσι* 345, *κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν* 529 ch., *κύματ᾽ - βάντ᾽ ἐπιόντα* 115 ch. gehend u. kommend. — *Met.* gehe dahin, davon, *v. Scheiden aus dem Leben* T. 874, *ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος* O. 832, *θανάσιμον βεβηκότα* 959 *Erf.*, *μη μοι βέβηκεν* Ph. 494 dahin geschieden ist, *βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει* OC. 1227 ch., *βέβηκεν*; 1678, *θύελλ᾽ ὅπως*, *βέβηκας* E. 1151; *ἄφαρ βέβακε* T. 135 ch. dahin geschwunden ist (*χαίρειν*).

3) Gehe, gelange hin, komme *εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη* O. 81, *δεῦρ᾽ ἔβημεν* 148, *ἀγλαὰς ἔβας Θήβας* 152 ch., *Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν* OC. 313 *v. Reiten*, *τὸ κοιλὸν Ἄργος βὰς φυγάς* 378, *βᾶτε, βᾶτ᾽ ἔντοποι* 841 ch., *βᾶθι* 1492 ch., *φύλαξ ἔβην* A. 36 *ἥκω, ὡς, ἀκμαῖος εἰ βαίη μόλοι* 921, *σούσθω, βάτω* 1414, *φῶτα βάντα πανσαγίᾳ* Ant. 107 ch. heranrücken. — *Met.* *ὅρα ποῦ στάσει, ποῖ δὲ βάσει* Ph. 834 ch., *ἐς τόδ᾽ ἂν τόλμης ἔβη* O. 125, *ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβῶτος* 772; *ἐπ᾽ ἔσχατα βαίνεις* OC. 217 bist zum Aeussersten gebracht, *νῷν δ᾽ ὀλεθρία νὺξ ἐπ᾽ ὄμμασιν βέβηκεν* 1684 ch. hat sich gelagert über, *φρενόθεν γ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερά - ἔβας τόσσον* A. 184 ch. bist geraten (*ἐνταῦθ᾽ ἔβης | ἵν᾽* - E. 21 *D*).

4) *Pf.* bin, befinde mich, *vgl. Böckh Expl. Pind. p.* 134: *ὁ χῶρος - ἐν ᾧ βεβήκαμεν* OC. 52, *ὅπου βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε* T. 41 *wie ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος* A. 1237; *met.*: *φρόνει βεβὼς*

αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης Ant. 996, κ. πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν | φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει OC. 612, βεβὼς ἦν T. 247, κλῇς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε - Εὐμολπιδᾶν OC. 1054ch., ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί 1359, ὅταν ἐν κακοῖς ἤδη βεβήκῃς E. 1057, μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν 1095, τοῖς ἐν τέλει βεβῶσιν Ant. 67 *Wf*, τοῖς ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτέ E. 979 sich wohl, im Glück befinden: οὔτοι κατάμεμπτ' ἐβήτην? OC. 1696 seid zu beklagen? ἀντι, ἀπο, εἰσανα, εἰσ, ἐκ, ἐμ, ἐπεμ, ἐπι, κατα, παρα, περι, προσ, προσεκ, συμ, ὑπεκ, ὑποβαίνω.

βαιός, 1) klein, gering, wenig βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ Ph. 286, κύλικος fr. 49; οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα OC. 1199, λόγων φάμαν 845 ch., χρόνον οὐχὶ β. T. 44 kurz, *wie* OC. 397; *so N. adv.* βαιὸν ἐμμείνασα T. 335; A. 90, OC. 1653. — *N. subst.* εἶπε - βαιά A. 292, ἐκ βαιῶν fr. 255. — 2) *Met.* gering, niedrig μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν - ὀρθοῖτο A. 160 an., ῥάκη προθέντες βαιά Ph. 274; πότερον ἐχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας; O. 750 *E. mit geringer Begleitung.* — βαίτη fr. 853, βάκκαρις 854 *Z*, Βακχᾶν 587.

Βάκχειος, bakchisch, dem Bakchos heilig, geweiht, ὁ Β. θεός O. 1105 der Gott B. (*wie* Ant. 154 ch.); des B. βότρυς fr. 239 (ἀμπέλου T. 704; Βακχείαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν 219), Βακχείας ἀπὸ - Θήβας 510 ch. — [βακχειώτης - Διόνυσος OC. 678 ch. bakchisch.] — Βακχεῦ Ant. 1122 ch. Bakchos.

βακχεύω, rase (bakchisch) dahin Ant. 136 ch.

Βάκχη, Bakchantin Βακχᾶν Ant. 1122 ch.

Βάκχιος = Βάκχος Ant. 154 ch. *Bothe, wie* Eu. B. 225, 366 *oft*, C. I. *nro.* 2919; des Bakchos Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου T. 704; Βακχίαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν 219 ch. *Br. zu Bakchos Eren.* — βακχιόω fr. 782.

Βακχίδες, als Bakchantinnen Ant. 1129 ch.

βακχιώτας Διόνυσος OC. 678 ch. *Herm.*, bakchisch, rasend.

χρυσομίτραν - **Βάκχον** εὔων, Μαινάδων ὁμόστολον O. 211 ch.

βαλβίς, Schranke der Rennban; βαλβίδων ἐπ' ἄκρων Ant. 131 ch. oben auf den Mauerzinnen. — βαλλήν· βασιλεύς fr. 444.

βάλλω, 1) treffe βαλόντι - κάρα fr. 482, ὅ μοι βάλοι - ἄτρακτος Ph. 289, τόξον - βάλλον πελείας 289, τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον T. 714, τὸν βαλόντ' T. 709 *n*. Νέσσον. — 2) werfe ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω Ant. 1068, werfe hin τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που, βαλεῖτε χἠμᾶς A. 1308, ἄνδρα - ἄθαπτον - βαλεῖν 1333; heraus, vertreibe γῆς ἔξω O. 622, 657 *N*, ἐμὲ - ἄτιμον ἔβαλον Ph. 1028; δέσμων ἔβαλεν? 680 ch. warf in Fesseln, geflochten; ὑπὸ χεῖρα fr. 927; werfe auf δεμνίοις - στρωτὰ βάλλουσαν φάρη T. 916. — *Uebertr.*: treffe ἡμᾶς κακοῖς βαλεῖτε A. 1244 kränken; βάλλει μ' ἔτυμα φθογγά του Ph. 205 ch., Ant. 1188, berürt, erreicht ὀσμή 412; ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλλοι κακῇ T. 940. — *Met.* werfe hin ἔπος τι τυγχάνει βαλών E. 569, auf λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς Ph. 67 zufügen, *v.* ἡμᾶς κακοῖς βαλεῖτέ που A. 1244, ψόγῳ Thesm. 895, E. El. 902; δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα A. 52 auf die A. werfend, vor d. A. treten lassend; μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς O. 975 sich zu Herzen nemen, φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ - ἄτιμον βαλεῖν O. 657 ch. anschuldigen, *vgl.* T. 940. — βαλών OC. 475 *dient zur anschaulichen Darstellung, wie* ἔχων. ἀμφι, ἀπο, δια, εἰσ, ἐκ, ἐπεμ, ἐπι, μετα, παρα, προ, προσ, συμ, ὑπερ, ὑποβάλλω.

βάναυσος, ον, niedrig, gemein τέχνην A. 1121.

βάξις, Rede ἀλγεινήν A. 494, μου E. 638 meine, Gerede ματαίαν 642, Ruf, Leumund καλήν 1106, O. 519, σου A. 998 über dich, dein; θεσφάτων T. 87 Ausspruch, Orakelspruch.

βάπτω, tauche ein, netze, tränke ἔβαψεν ἰούς T. 574, χιτῶνα 580; ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ A. 95 *v. in Blut gebadet, Plut. Mor. p.* 914 d.

βάρβαρος (*balbus, stammelnd*) barbarisch, nicht griechisch, fremd, ausländisch, fremdländisch Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ T. 252 *weil* Λυδή, μητρός 1289 *aus Troia*, Πέλοπα 1292, ἄνδρας fr. 517, γένος 512; κατὰ βάρβαρον αἶαν E. 95, γῆς T. 236, γλῶσσαν A. 1263, εὐοσμίας fr. 340, 336? — *Subst.* βαρβάροις 132.

βαρβαρόω, mache zum Barbaren, wild οἴστρῳ - βεβαρβαρωμένῳ Ant. 1002. — βάριβαν fr. 453. *S.*

Βαρκαίοις ὄχοις E. 727 *sch.*, barkisch, libysch.

βάρος, Schwere, Last, Wucht, Beschwerde πημονῆς E. 939, συμφορᾶς T. 325, μέγα βάρος ἔχων Ant. 1272 m. schwerlastend, β. γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ

τούτων ἔχει OC. 1142 Verdruss, ἔστι σιγῆς β. Ant. 1256 ist lästig, gefärlich, bedenklich, ἐπί μοι - β. ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν T. 982 tobt mit schwerlastender Macht, τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἁμερίας νὺξ ἥδε βάρος; A. 209 an. E. welch' lastendes Leid; Καδμείοις OC. 409 Gefar, ἄθλιον E. 1140 Bürde, v. Orestes' Gebeinen, β. περισσὸν γῆς fr. 682.

βᾰρῠ-άλγητος, schwer, tief, schmerzend, kränkend πάντων καγχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα A. 200 ch. S.

βᾰρῠ-ᾱχεῖ-μόρῳ OC. 1561 ch. schwerstönend, seufzerreich. Z.

βᾰρῠ-βρεμέτης, schwer, laut donnernd Διὸς - έτα γένος Ant. 1117 ch. Bakchos. S.

βᾰρῠ-βρώς, schwerbeissend, nagend στόνον Ph. 694 ch. Stönen über nagende Schmerzen. S.

βᾰρῡ́νω, beschwere; *nur Pass.:* werde beschwert, belästigt, belastet, bedrückt E. 820, κακοῖσιν T. 152, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ Ph. 890, fr. 627; βαρυνθείς O. 781 entrüstet, *wie* χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀγ. ὅπλων A. 41.

βᾰρῠ́-πότμος, unglückbelastet, unselig Ph. 1096 ch., verhängnissschwer κακά OC. 1448 ch.

βᾰρύς, schwer, beschwert, belastet σὺν γήρᾳ O. 17, νόσῳ T. 235, (αἰῶνα) 5, (χρόνῳ OC. 875), ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρύς A. 1017 v. βαρυνθείς u. βαρύς τε καὶ βαρεῖον ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε Ph. 1045 im schw. Grolle; βάσιν T. 966 schwerfällig, langsam, *weil traurig.* — τυπάδι βαρείᾳ fr. 743; schwerfallend, lästig, beschwerlich T. 1202, O. 673, ἐμοί 546, τοῖς ξυνοῦσιν fr. 90, 926b; μῆνιν A. 656, OC. 1328, ὀργῇ βαρείᾳ Ph. 368, νοῦς Ant. 767 verderblich, *wie* σίγη 1251 bedenklich, gefärlich *u.* κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς OC. 402; βαρεῖα αὐδά Ph. 208 ch. (ἀχώ 187 ch.) stark, durchdringend, φάτιν 1045; βαρείας του νοσηλείας 39, ᾧ μηδέν ἐστ' οἴκοις βαρύ T. 730 drückend ist, drückt ξυμφοράν 746, βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπαξίαις A. 759, τύχης 980, μεριμνήματ' - βαρέα Ph. 187 ch. *Hrtg*, νόσου 1330, αἰτίας Ant. 445, ὅρκος fr. 671; ἡδονήν OC. 1204 *e. schweres Opfer.*

βᾰρῠ́-στονος, schwer zu beseufzen, zu beklagen O. 1233 Z. [A. 320 *sp.*

βᾰρῠ́-ψῡχος, schwer, kleinmütig

βᾰ́σᾰνος, Probirstein, Probe σοφὸς ὤφθη βασάνῳ θ' ἡ δύπολις O. 510 ch., πρὸς ὅτου βασάνῳ? 493 ch. mit Beweisen; εἰς βάσανον εἶ χερῶν OC. 835 ch. zur Probe im Handgemenge fr. 845b. — βάσει, *dor. f.* βήσει, *s.* βαίνω.

βᾰσῐ́λεια, Königin, Fürstin A. 1302.

βᾰσῑλείοισιν - νόμοις Ant. 382 an. des Königs, Herschers.

βᾰσῐλεύς, König, Fürst, Herscher ὁ πάντα κραίνων T. 127 ch. *Zeus;* β. καλεῖ ἐμός O. 1202 ch., β. χώρας Ant. 155 an., Ἠδωνῶν 956 ch., fr. 439. — ἀνδρός τ' ἀρίστου βασιλέως O. 257, τοῦ κατ' ἄστυ β. OC. 67, ἄχθος βασιλέων Ant. 1172 — οἱ μεγαλοὶ βασιλῆς A. 189 ch. *Agam.*, διπλοῖ β. Ἀτρεῖδαι 959 ch., τοὺς δισσάρχας - βασιλῆς A. 390 m. *Atriden.* — βάσιλη fr. 292. — [βασιληίς Ant. 941.] *s.*

βᾰσῐλίς, Fürstin fr. 549; τὴν βασιλίδα Ant. 941 Fürstentochter, Prinzessin. Z. — βάσιμα fr. 228 *sp.*

βᾰ́σις, Gang, Schritt A. 8, βάσιν κυκλοῦντα 19 herumgehn, οὐκ ἔχων β. Ph. 691 ch. nicht gehen könnend, hinkend, τήνδε τ' ἔμπνουν β. 1378, ἀντέρειδε τὴν β. σήν 1403, ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει βάσιν ἁρμόσαι OC. 199 m., βαρεῖαν ἄψοφον β. T. 976 ch., ξένων γάρ ἐξόμιλος ἥδε τις β. 964 Zug; τροχῶν βάσεις E. 718 Weg, Geleise, — τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; A. 42 = ὧδε (*sinnverwantes Object der Fig. etymologica* Kr. Di. 46, 6), *wie* T. 339 τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν; *Kolster: Soph. St. S.* 291 *f.* — βάσκανος fr. 855; βᾶσσα, *s.* βῆσσα.

βαστάζω, trage ἅ β. χεροῖν Ph. 655, E. 1129, 1216; hebe auf ὥς με βαστάσῃ πεπτῶτα A. 827, 920; E. 1470. — Fasse an, halte in der Hand χερσὶ βαστάσασα E. 905 ψηλαφήσασα *sch.* Ag. 35, μέ Ph. 657, τὰν (τροφὰν) οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασε 1127 m. *v. Ph.'s Schiesszeug,* σῶμα βαστάσαι OC. 1105; neme in die Hand, besorge τοῦτο Ant. 216. — βατά fr. 109; βᾶτε, *dor. f.* βῆτε, *s.* βαίνω; βαυβᾶν 903 *Lex.*

βαφή, Eintauchen κἀγὼ γὰρ ὃς τὰ δειν' ἐκαρτέρουν τότε βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα A. 651 *Erkl. Eust.* 1636, 12. ᾰ.

βέβαιος, fest, sicher τοξεύματα Ant. 1086 nicht felend, ὁμιλία Ph. 71 gefarlos, πομπεύω τέχνην | βέβαιον *adv. N.* T. 621 zuverlässig; κτήσεις fr. 202. — βέβακε *dor. Pf. v.* βαίνω.

βέβηλος, zugänglich *v. Orten, die Jeder betreten darf,* ungeweiht θάκοισιν - ἢ πρὸς βεβήλοις OC. 10; fr. 154, 109.

βέλος, Geschoss: Speer *o.* Pfeil Ph. 1299, 1300, προβολὴ - βελέων A. 1213 ch., τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν Ph. 1151 m., τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη

198 ch., γέννν ἢ βελέων τι προπέμψατε 1205 m., δέχου - βέλη τάδε 1287, βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους 1406, ἄφυκτ' ἔχων βέλη T. 265, τὰ σὰ χρυσοστροφῶν ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα O. 205 ch.; ἔγχος - ἔχθιστον βελῶν A. 658 *v. Schwerte.* — *Met.* [θεῶν βέλη O. 894 ch. τ. θεῖαν δίκην *gl. v. gottgesantem Unheil*]; θυμὸς - τάνδ' αἰχμᾶ βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; T. 883 ch. mit der Schärfe der Unglückswaffe, *vgl.* O. 892 ch., θυμῶν βέλη *v. Zornesworten.* — *Vom Blitze:* ἐγκατάσκηψον κεραυνοῦ T. 1087, στράψαντα - βέλη OC. 1515. — Δύσομβρα φεύγειν βέλη Ant. 358 ch. *N.* — βελτίονα fr. 779; Βερέκυντα 454.

βῆμα, Schritt: Διὸς εὔφρονι βήματι E. 163 ch. πομπῇ *sch.* Geleit νεύματι *Burges v. Wf. Kr. Anh.*; ἀντιπέτρου βήματος ἔξω OC. 193 Stufe, Sitz.

βῆσσα, Tiefe, Waldschlucht, Waldgrund ἐν εὐανέμοις βάσσαις A. 198 ch., χλωραῖς ὑπὸ β. OC. 673 ch.

βία, 1) Gewalt, Kraft, Stärke Νεμέας ἔνοικον - βίᾳ κατειργάσασθε T. 1094, θήρειος βίᾳ 1059; μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν A. 1334 μένος *Lob.*, Κύπρις - βίᾳ fr. 678, μὴ μάχου βίᾳ 337; *in epischer Weise dient es zur Hervorhebung der Kraft u. Stärke von Personen:* ἡ τ' Ὀδυσσέως βία Ph. 314, 592, τῆς Ὀ. βίας 321, Ἰφίτου βίαν T. 38, (στρατὸν) - ἄνομον ὑπέροχον βίαν T. 1096 *v. den Kentauren.* — 2) Gewalt, Gewalttätigkt, Macht ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν E. 256, θεῶν βία Ph. 601 mit Gewalt, ἁρπάσαι βίᾳ 644, βίᾳ στελοῦσι σε 983, ἀπάξεται βίᾳ 988, Τροίαν κατασκάψαι βίᾳ 998, σ' ἀποστελῶ βίᾳ 1297, ἀπωσθῆναι O. 670, ἤλαυνέ με OC. 440, χειρωθείς 903, παρίστασαι 916, ἄγοντα 922, ἐκβαλών 1343, ξυναρπασθεῖσαν A. 498, σ' ἀποσπάσειε 1176; πῶλοι βίᾳ φέρουσιν E. 725 gehn durch; *gezwungen* δουλεύω βίᾳ E. 1192, 620, ἐξοίχει OC. 867, ἄξω 874, βίᾳ τε κοὐχ ἑκών 935, fr. 26, 701, ἐς βίαν 678. — Πρὸς βίαν mit Gewalt, gezwungen E. 1462, T. 388 (nachdrücklich, streng?), O. 805, OC. 845, 1185, Ph. 90, 92, 103, fr. 701; wider Willen π. β. θάψειν ἐμοῦ A. 1327; OC. 657; ἐκ βίας, mit Gewalt Ph. 563, 945, 985. — *Βίᾳ mit Gen.*, wider Willen, zum Trotz, Trotz Jmdes νόμου βίᾳ Ant. 59, β. πολιτῶν 79 [907] τῶνδε συμμάχων - β. OC. 815, β. φίλων 854, ἐμοῦ β. 943.

βιάζομαι, tue Gewalt an, zwinge ὑπερβὰς - νόμους κολάζεται Ant. 663, λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι πάρα A. 1160, θεούς fr. 3, 1; 603. — *Als Pass.* werde gezwungen τάδε hierzu Ant. 66, 1073; βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβάς E. 575; τοὔνειδος - ὀργῇ βιασθέν O. 524 erzwungen, aus-, abgepresst. ἐκ-.

βίαιος, gewaltsam, heftig νόσου Ant. 1140 [OC. 1199] βαῖα *Musgr.*

βι-βάζω = βαίνω· πρὸς οὐρανὸν βιβῶν | OC. 381 *P. Fut.* προβιβάζω.

βι-βρώσκω, esse, fresse βεβρῶτες αἵματος λίπος Ant. 1022; ἐκ - βέβρωκε T. 1054. ἐκβιβρώσκω βίδη fr. 79.

βιό-δωρος αἶα Ph. 1162 m., lebenspendend.

βίος, 1) Leben ὄφρα με βίος ἔχει E. 225 m., τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος 822, βίῳ θάλλοντα 951, ἐκλιπεῖν 1131, 1443, τοῦ βίου κήδεσθ' 1327, μὴ φείσῃ βίου Ph. 749, βίον λείψω 1158 m., τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω; 1188 m., Πάριν-νοσφιεῖς βίου 1427, βίον σώσαντος T. 85, ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει 1016 m. = töten, θάνατον ἢ βίον A. 802, ἔς τ' ἀπέψυξεν βίον 1031, ἱμείρει βίου fr. 689, οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο O. 1523 διὰ βίου *N.* — 2) Leben, Lebensart, -weise, -glück, -loos, -zeit τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον E. 207 m., περιρρείτω βίος 362, βίον δὲ τ. παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις; 392, ζῶ βίον μοχθηρόν 599, δυστυχῆ τρίβει β. 602, ζῶσαν ἀβλαβεῖ β. 650, τὸν β. σώζω κακοῖς 768, ἄφιλος αὐανῶ βίον 819 (822), λύμῃ βίου 1195, τελευτὴν τοῦ βίου T. 79 [ζῆν ἀλυπήτῳ β. 168] ἄμοχθον ἐξαιρεῖ βίον 147, ἄζηλον εὑροῦσαι βίον 284, δοῦλον ἴσχουσιν β. 302, τὸν β. διώλεσεν 465, λυμαντὴν βίου 793, ὠρφανισμένος βίου 942, τοῦ μακροῦ χρῄζειν β. A. 473, ἥδιστος β. 554, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ Ph. 182 ch., τ. βίον σκοπεῖν 505, εὐκλεᾶ θέσθαι β. 1422, ἐν συμφοραῖς βίου O. 33, ὀρθῶσαι βίον 39, κακὸν - ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον 248, τῷ πολυζήλῳ β. 381, βίου - μακραιῶνος πόθος 518 (μακρὸν βίον fr. 325), ῥᾷστα τ. βίον φέρει 983, τοῦ σαυτοῦ β. κήδει 1060, βίον τίνα; 1124, τὰ πλεῖστα τοῦ β. 1125, ἀλλαγᾷ βίου 1206 ch., τ. λοιπὰ τ. πικροῦ β. 1487, β. λῷονος 1513, τέρμα τοῦ β. 1530, τ. ταλαίπωρον β. OC. 91, βίου πέρασιν 102 *Suid.*, τροφάς 338, 446, τροφεῖα 341, τροφάν 1686 m., τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τ. βίου 583, βίον τοιοῦτον γηρᾶναι 869, τ. βίον - λαμπρὸν ποιεῖσθαι 1143, εὐφρανεῖ βίον 1353, θέσφατος βίου τελευτή 1473, ῥοπή 1508, τ. τελευταῖον β. 1551, ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός 1692 m., τὸν βίον διάξετον 1619 *Elmsl.*, τὸ τέλος - βίου

1721 ch., λωβᾶται βίον Ant. 54, τ. σὸν ἐξόρθον βίον (πότμον) 83, τίς γὰρ β.-φίλος 548, πέλας - τὸν Ἅιδην - τ. βίου 581, μοῖραν - βίου 896, τ. βίον τελεῖν 1114 leben, ὁποῖον στάντ' ἀνθρώπων βίον 1156; τ. βίου fr. 14, μελέου 146, 236, 516, ἥδιστον ζῶμεν - β. 517, 572, 612, 658. — Lebensunterhalt ἀπεστέρηκας τ. βίον Ph. 931, 933, 1282, OC. 1364, E. 362.

βῐο-στερής, des Lebensunterhalts beraubt OC. 747. *S.*

βίοτη, Leben πανδάκρυτον - βιοτάν Ph. 690 ch., fr. 692, 964. — Lebensunterhalt Ph. 1159 m., 164 an.

βίοτος, Leben τὸν παρ' αὐτῷ β. O. 612 *Erf.*, τὸν ἀεὶ β. OC. 1584 (1619), θνατῶν βιότῳ Ant. 614 ch., β. εὐαιῶν, ἔχειν T. 81 = Pers. 711, πολύπονον 117, ἐξανύσαι βίοτον T. 1022; πολὺς - β. E. 186 m. *E.* — καλὸς γὰρ οὑμός β. 393.

βῐῶναι (βίον) O. 1488 *A. v.* βιόω lebe.

βῐώσιμος, zu leben: τί μοι β. Ant. 566 wozu soll ich leben?

βιωτός, zu leben: βίος οὐ β. OC. 1692 m. unerträglich. — *Gew. verlängert -βλ., doch N zu* E. 440.

βλάβη, Schaden, Unheil τίς - OC. 1187, πλείστη Ant. 1051, μείων fr. 107, βλάβην ἔχειν A. 1325, φέρει E. 1042, fr. 321, εἰς βλ. φέρον O. 517; ἄοκνον - προσορῶσα δόμοισι βλάβαν T. 842 ch. — *Pl.* ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις Ph. 1318 Unglück; Ant. 1104 *sind* βλάβαι ποδώκεις θεῶν *die Erinyen.* — *Concret:* ἡ πᾶσα βλάβη Ph. 622, E. 301 (*d. ganz Verruchte*), ἥδε γὰρ μείζων βλ. 784.

βλάπτω, schade, hindre ὅταν τις θεῶν βλάπτοι E. 697, A. 456; ἄνδρα - βλάπτειν 1345 πατεῖν *N*, O. 375. ἀπο-.

βλαστάνω, sprosse, wachse auf, empor ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν E. 422; OC. 697 ch. *v. Oelbaume.* — *Met.* βλαστάνει δ' ἀπιστία 611 (*ausser dies. Praes. bei S. nur Aor., iter.* βλάστεσκεν fr. 491), ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε Ant. 296, ὅς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς 563, ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' E. 238 m. bei wem erspross solche Gesinnung, ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα 1095 ch. — *V. Menschen:* γένος βλαστεῖν ἐᾶσαι E. 966; O. 1376 *N*, *vgl. Lob. Ai. p.* 220; [ἀδελφός Ant. 912 geboren ist] ἀνθρώπου φύσιν βλαστών A. 761 v. menschl. Herkunft; bin entsprossen, geboren, bin τλημονεστάτη γυνή πασῶν ἔβλαστε E. 440 *N*; 1081 ch., fr. 518; stamme ἐξ εὐσεβῶν E. 590, A. 1305, Ph. 1311; ὧν T. 400; κακῶν ἀπὸ fr. 94, 491; οἰωνοὺς - ἀφ' ὧν τε βλάστωσιν E. 1061 ch. *v. Vögeln.* ἔ *im Augm.* E. 238, 440, 1095 ch., Ph. 1311, fr. 491 (518?). ἀποβλαστάνω.

βλάστη, Keim fr. 296; πετραία βλάστα Ant. 827 ch. Felsengewächs; *Pl.* Ursprung παιδὸς O. 717, τῆς T. 382; βλάστας - γενεθλίους πατρός, οὐ μητρὸς εἶχον OC. 972. — β λ ά σ τ ο ι, -ών, -εῖν, *s.* βλαστάνω; β λ α σ τ ό ς fr. 314.

βλεπτός, zu sehn, sehenswert O. 1337 m. *S. v.*

βλέπω, 1) sehe, blicke, schaue hin εἰ καὶ μὴ βλέπεις O. 302; 348, 1470, μὴ βλέποντος OC. 73; δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε Ant. 989, ὄμμασι βλέπων O. 1371; βλέφ' ὧδε T. 402, δεῦρο O. 1121, κἀπ' ἐμοὶ βλέψας A. 345, πρὸς ἴτρια fr. 199; διὰ μυχῶν Ph. 1013; πῶς βλέπων Ph. 110 mit welchem Blicke; *mit Acc.* Ἀχιλλέα πάλιν Ph. 357, τὰ τῶν τεκόντων ὄμματ' O. 999, θάκησιν OC. 9, ὑμᾶς 326; 1652, θανόντας - ἐμφυλίους Ant. 1264 m., κακόν 1295 m., 425 m., τὰ δ' ἀντίπρῳρα T. 223 ch., νίν 313, τόνδε - θυραῖον 594, ἐκβρώματ' 700, δέμας 908, φυσῶντ' ἄνω - αἷμα A. 917, ἐχθρὸν φῶτα 1042, fr. 282.

2) *V. geistigen Sehn*, erblicke, bemerke, neme war, erkenne δέδορκας κοὐ βλέπεις, ἵν' εἶ κακοῦ O. 413, βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ' (φῶς *Blaydes. N*), ἔπειτα δὲ σκότον 419; *mit Part.* οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω 626, ἐκπεπληγμένον κεῖνον 923; τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν E. 1189: βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει Ph. 862 ch. *Herm.*, fr. 517. — μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ O. 747 ἀληθεύων *gl.* recht gesehn hat. — 3) Blicke hin auf (*sorgend oder hoffend*), neme Rücksicht auf τῇδε O. 858, ποῖ βλέπων A. 1290, πρὸς τὸν εὐσεβῆ OC. 279 *f.*, εἰς θεοὺς Ant. [923], εἰς ὅτι βλέπω A. 514, ἐς τί μοι βλέψασα E. 888, εἰς σέ 954, εἰς τίν' ἐλπίδων 959; τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων A. 399 m. *Lob.* — Lebe βλέποντος - θανόντος A. 1067; 962, τό τε μὴ βλέπειν ἑτοῖμα E. 1079 ch., βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι Ph. 883, ἄνω βλ. 1349; OC. 1438. ἀπο, ἐμ, περι, προσβλέπω. β λ ε φ α ρ ί ς, *s.*

βλέφᾰρον, Augenlid fr. 635; Auge χρυσέας ἀμέρας βλ. Ant. 104 ch. *v. d. Sonne, v. Hense, poet. Person. p.* 13, βλεφαρίς *N*, *Wf*, *sp.* — *Pl. v. menschl. Auge:* βλεφάρων ἵμερος - νύμφας 795 ch. nach den A., λύει κελαινὰ βλ. 1302 *v. Tode*, ἤρασσ' ἐπαίρων βλ. O. 1276, σκοτώσω βλ. καὶ δεδορκότα A. 85, ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον T. 106 ch., σκεδάσαι - βλεφάρων θ' ὕπνον 990 m. — β λ ί τ τ ο υ σ α ν fr. 856. Z.

βοάω, schreie *βοῶν* O. 1252, T. 790, Ph. 11, *ἐμμανὴς βοᾷ* E. 295, 1406, fr. 58; lasse ertönen, erschallen *τηλωπὸν ἰωάν* Ph. 216, *κατά μοι βόασον ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀ.* E. 1067 ch., *βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος* A. 976; *τά θ' αὐτῆς - κακά* E. 802 bejammern. — Rufe schreiend *'βόησε-Αἴχαν* T. 772, *ἀμφί σοι βοᾷ* A. 340; befele, verlange schreiend *διοίγειν κλῇθρα* O. 1287; besinge, preise *"Αρτεμιν* T. 212 ch., fr. 631; 479. *προβοάω.*

βοή, Geschrei OC. 887, *ὠρώρει* 1622, *πολλή* Ant. 1252, *τίνος* A. 892, fr. 819, *Πυθιάς* 435; *βοῆς - γέμων* Ph. 876, *θόρυβος* 1263 (lautes Gerede), O. 420, *ἀθλίας ἄσημα - βοῆς* Ant. 1209, *ὑφ' εὐφήμου β.* E. 630 Rede (*still*), *τῇσδε σὺν χαρᾷ β.* 1336, *πολυγλώσσου* E. 798, *βοῇ* 641, *οὐδὲ σὺν βοᾷ* 1284; *αὐτάρκει?* OC. 1057 ch. Kampf? *N; ἀνάπαυε βοήν* T. 1262, *Αἴαντος* A. 335, *κατασβέσειε τ. πολλὴν β.* 1149, *Ἀτρειδῶν* 1319 *v. Zanken*, *μηκύνων βοήν* OC. 489 laute Rede; *βοὴν Κυκνῖτιν* fr. 440, 452? — *εὐσήμους - βοάς* Ant. 1021 Stimmen, Laute *v. Vögeln.* — *βοΐ-κλεψ* fr. 857 *Lex.*; *Βοιώτιον νόμον* 858. — *Βοιωτός* E. 708, Boiotier.

βολή, Wurf, *nur Pl. κύβων* fr. 381; *ἡλίου* Stralen A. 877 *nach Osten, Hdt.* 7, 70, *Phoin.* 169. — *βομβεῖ* fr. 693. *Z.*

βορά, Frass, Speise *βορᾶς ἐπωφέλημα* Ph. 274, *μέρος* 308, *τράπεζ'* O. 1463, *ἀρτύματα* fr. 600; *κυνῶν* Ant. 1017, 30 (Beute?), *βοράν* 1040, Beute fr. 678.

Βορέας, *-έα* (*ἀκάμαντος*) T. 113 ch. Nord.

Βορεάς - *θεῶν παῖς* Ant. 985 ch. Boreade, *Kleopatra.*

βόρειος OC. 1240 ch. *praed.*, nördlich.

βόσκημα, Narung, Speise *ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον β.* E. 364 *ἐμὲ βοσκέτω sch. Erkl.*, Pl. T. 762 Vieh.

βόσκω, (er)näre *τὴν - πάντα βόσκουσαν φλόγα - ἡλίου* O. 1425 *λεύσσουσαν Blaydes*, *μοῖρα* fr. 518, *ἐλπίς* 687, *daher pass. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι* Ant. 1246; fr. 144; *τὸ γὰρ νεάζον - βόσκεται* T. 144 lebt, wächst auf; *κούφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων* A. 558. — *νόσον* Ph. 313, *οἰκτρά* 1167 ch. hegen, mit sich schleppen.

Βοσπόριος, des Bosporos *ἀκταί* Ant. 968 ch., *ποταμῶν* A. 885 ch. — *Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ* fr. 637; *Βοσπορίτη* 446.

βόστρυχος, Locke E. 901, *pl.* 449.

βοτήρ, Hirt O. 1044, *βοτῆρα* 837, 1048, 1069, 1111, 1116, fr. 81; *-ρας* A. 232; *κύνας βοτῆρας* 297 Hirtenhunde.

βοτόν, Schaf *λάχνην* T. 690; *Pl.* (Weide-) Vieh A. 145 an., 231 ch., 324, 453. — *βότρυς* fr. 230 (26). — *βούβαλις* 859. — *Βουθοίη* 795.

ἐν **βου-θερεῖ** *λειμῶνι* T. 188 *Lex.* Rinder weidend, närend (auf d. Rindertrift).

βου-θυτέω, opfre Rinder OC. 888. *Z.*

βού-θυτον *ἑστίαν* OC. 1435, Opferaltar.

βού-κολος, (Rinder-) Hirt, *nur βουκόλων* T. 1092, A. 54, fr. 558. — [*βούκρᾱνος* T. 13] *s. βούπρωρος.*

βούλευμα, Rat, *Pl.* Ratschläge E. 967. — Ratschluss, Plan, Absicht, Anschlag *ἐπ' Ἀργείοις* A. 44, *ἀπ' Ἀργ.* Ph. 560; *τῷ β.* O. 557 Ansicht, *gew. Pl. ἀμφὶ σοὔνεκα* Ph. 555, *Διός* 1415 an., *θεῶν* fr. 678; *τὰς ξυμφορὰς ζώσας - τ. βουλευμάτων* O. 45, *ἀρωγὸς τῶνδε τ. β.* E. 967, *τ. ἀρίστων ἅπτεται β.* Ant. 179, *ἐμῶν ἄνολβα β.* 1265; *ἐν τοῖς μὴ καλοῖς β.* T. 725.

βουλευτέον, man muss überlegen E. 16. *v.*

βουλεύω, halte Rat, ratschlage, beschliesse, entschliesse mich, berate mich *σοφῶς* Ph. 423, *πάλιν* E. 1046, O. 619, *s.* Entschluss ändern, *τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν* 1417, *ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι* Ant. 279. — *βεβουλεῦσθαι καλῶς* O. 1367, *κακῶς* T. 589 beraten gewesen sein. — *Mit Acc.* (*u. Dat* gegen:) *τοιαῦτα πατρὶ βουλεύσασ'* T. 807, *στρατῷ - φόνον* A. 1055, *ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα* O. 606, *οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει* 701; *τί βουλεύει νέον* Ph. 1229, *τὸ πρᾶγμα* Ant. 267, *τἄλλα* 1179, *ἃ δεῖ* fr. 238, *γέροντα* 862, (*τἀμά* 750). — *τοῦδε βουλεῦσαι τάφους* Ant. 490 *Wf.* — *Mit Infin. ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν* O. 537, *τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι* 738, *κτανεῖν* Ant. 772, *βεβούλευνται ποιεῖν* E. 385, *ἐκβαλεῖν* 649, *τελεῖν* 947, *ἑλεῖν* 1001. *ἐπι, συμβουλεύω.*

βουλή, Plan, Ratschluss, Absicht *βουλῆς - κακῆς* E. 1047; *νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις* A. 736; *βουλᾶν* fr. 704. — Rat, Ratschlag *βουλαῖς ἐμαῖς* Ph. 1247; *βουλῆς* fr. 735. — *βούλημα, s. βούλευμα.*

βούλομαι, ich will (bin fest entschlossen, neme mir vor), *mit Inf.* Ph. 225, 233 (*wo wie sechsmal βούλει*), 529, 1239, 1273, O. 1057, OC. 363, 464, 485, 504, *βουληθείς* 732; 1183, 1209, Ant. 507, 757, 1053, E. 1043, 1304, T. 232, 1223, Ant. 507, 757, 1038, 1053, 1168;

βούλου T. 486, A. 765, 1081, fr. 622; μὴ βούλου, *noli*, E. 1259 (O. 1057), 1522, OC. 1538; βουλήσομαι *mit Praes. Bdtg* (ich muss wollen, ich muss) A. 681 *Wf*, O. 1077, OC. 1289; *mit* μᾶλλον - ἤ ich will lieber A. 1314, Ph. 94; *mit Acc. c. Inf.* Ph. 1238, 1373, O. 623, E. 337. — *Mit folg. Conj.* βούλει λάβωμαι Ph. 762; — καὶ τί βουληθεὶς πάρει E. 1100 in welcher Absicht?

βου-νόμος, Rinder weidend, närend ὁ τὰν Κρῖσαν βουνόμον ἔχων ἀκτάν E. 181 ch.: φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις O. 26 Heerden weidender Rinder.

βού-πρῳρος, stiergesichtige, stierhäuptige T. 13 *Erkl.* βουπρόσωπος *Hes.*

βοῦς, Rind, Stier A. 1253, fr. 149; ῥινὸν βούς 122, νῶτα 348; — ἐντελεῖς - βοῦς T. 761, τοὺς ζῶντας - βοῶν A. 62; ἑλίκεσσι βουσί 374; *Fem.* ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας 175 ch. — βοῦ· ἀντὶ τ. βοός fr. 277. — βουστάδας αὐλάς 417. *S.*

βρᾰβεύς, Kampfrichter, *Pl.* -ῆς E. 690, 709.

βρᾰδῡ́νω, verzögre, zögre μὴ βράδυνε Ph. 1400; ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται E. 1501, τἀπὸ σοῦ OC. 1628.

βρᾰδύς, langsam, träge ἐγώ A. 739, χρόνῳ βραδύς OC. 875 βαρύς, ἕρπει 306; τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς T. 599 säumig. — σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολών T. 395 spät, ὁδὸν A. 738; προσβολή fr. 738. — σχολῇ βραδύς Ant. 231.

βρᾰδύτης, Langsamkt, Saumseligkt Ant. 932. *Z.*

βρᾰχίων, Arm βραχίονες T. 1090.

βρᾰχύς, 1) kurz ὁδός βραχεῖα Ant. 232, ῥῆσις fr. 62, μῦθος 411, βραχὺν - μῦθον OC. 1162, λόγῳ - (ἐν) βραχεῖ Ph. 435, fr. 89, χρόνῳ OC. 1648, fr. 572, 358, 964; *adv.* ἐν βραχεῖ E. 673, OC. 1581, fr. 707 in der Kürze, kurz. — 2) Klein, gering, wenig ἐν βραχεῖ χαλκῷ E. 757, τεύχει 1113 *v. Aschenkruge;* ἡμέρας μέρος βραχύ Ph. 83, ἀρχὴν βρ. - ἐλπίδος O. 121, τοὔργον - βρ. OC. 1118, βραχεῖ σὺν ὄγκῳ κ. χρόνῳ 1341; *subst. N. adv.* βραχὺ ein wenig E. 1304, ἱστορούμενος βραχύ T. 415, ἐν βραχεῖ - χάριν OC. 586 - βραχὺ δῶρον *sch.* e. unbedeutende Gunst, *wie* χάριν βραχεῖαν T. 1217; niedrig βραχὺς ὀκλάσας OC. 196; χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν OC. 880 gering, schwach. — *Plur.* λόγοισι - οὐκ - βραχέσι 294 mit nicht unbedeutenden gewichtigen Worten, *Litotes;* wenig βραχέα 570, 809. — *Superl.* kürzest fr. 179, βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά Ant. 1327. — βραχυ-ψύχου γόου | - ἀνδρός A. 319 *Sft.*, μικροψύχου *sch. v.* OC. 880.

βρέμω, *fremo*, rausche, erdröne ἀκταί Ant. 592 ch. — βρέφος, *s.* τρέφος. — βρίακχος fr. 860.

βρῑ́θω, bin voll, belastet ἐρίθων ἀραχνᾶν fr. 269. — Habe Wucht, Gewicht, Macht εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις.. A. 130. — βρόμος fr. 454.

βροντή, Donner fr. 507, OC. 95; Διὸς πτερωτὸς 1461, πέμφιγι βροντῆς fr. 484, βροντᾶς αὐγαῖς Ph. 1199 m. *v. Blitze; Pl.* Donnerschläge OC. 1514.

βρότειος, sterblich, menschlich γένος fr. 132, οὐδέν O. 709 kein Mensch.

βροτός, sterblich, menschlich βροτοί Ant. 835 ch. — *Subst.* Sterblicher, Mensch fr. 656; -οῦ? 93; -ῷ 583; -όν 337, A. 477, OC. 252. — *Dual.* τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν A. 1028 *v. Aias u. Hektor.* — *Plur.* (βροτοί Ant. 835 an.) γένη βροτῶν Ph. 178, γενεαί O. 1186 ch., τὰ βρ. εἰδότες 499 ch., ἐκ βρ. βαίην 831, μόχθοις OC. 105, θεῶν ἄρηξιν ἢ βρ. 829, φρένας χρηστάς Ant. 299, στίβος 773, πόνοι 1277, αἰῶνα T. 2 *N*, μαντεῖαι E. 499 ch., παροιμία A. 664, Ζεὺς ὁμέστιος fr. 401; *partitiv, abhängig von* πάντων εὐσεβέστατος Ph. 85, του 170 ch., τοῖσι σώφροσι 304, οἱ δ' ἀκοσμοῦντες 387, μόνον 668, T. 261, E. 1200, μούνα 154 ch., ἄριστε O. 46, ὅστις 427, fr. 514, τὸν θεοῖς - ἐχθρότατον O. 1346 ch., τίς 437, OC. 204 ch., E. 669, 1193, τίνος T. 309, E. 883, τοῦ 926, πολλοὶ O. 981, τοῖς πολλοῖσι A. 683, τοὺς π. fr. 687, οὐδένα O. 1195 ch, 1415, μηδείς T. 604, τὸν εὐσεβῆ OC. 279, ἄλλος 1123, 1129, Ant. 1317 m., ἄλλος οὔτις E. 290, τοῖς - ἐμπείροις OC. 1135 κακῶν *N*, ἐμῶν *D*, τις 1664, T. 800, E. 898, πᾶς τις 984, οἱ πολλὰ δεινοί Ant. 1045, παρὰ τοῖσι T. 985 m., εἴτ' οὖν θεός, εἴτε βρ. ἦν E. 199 ch., τ. δυσμενεστάτῳ 407, τ. τε φιλτάτῳ 462, 903, θνήσκειν ὁ μέλλων 1485, τοὺς εὐσεβεῖς fr. 94, 499, εἷς 611, κεῖνοι 719, τὰ πλεῖστα 732; fr. 779. — (φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν OC. 281, τάδ' οὖν *D*); τιθεῖσα τ. νόμον βροτοῖς E. 580, ὦ χθονία βρ. φάμα 1066 ch. — ἀκτὴ - βρ. ἄστειπτος Ph. 2, βρ. τὴν γλῶσσαν πάνθ' ἡγουμένην 98, πάντα δεινὰ κἀ. βρ. κεῖται 502, μὴ παρῇς σαυτοῦ βρ. ὄνειδος 968, ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βρ. 1443, βρ. οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον Ant. 388 [β. οὔτε νεκροῖσιν μέτοικος 851 m.], μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βρ. 1160, μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νὺξ βρ. T. 133 ch., τὰν βρ. πάθη A. 836, βρ. τ. ἀείμνηστον τάφον - καθέξει 1166 an., βρ. χάρις διαρρεῖ 1266, φῶτες ἔμπληκτοι βρ. 1358, ἡ πολλὰ βρ.

ἔστιν ἰδοῦσι γνῶναι 1418 an., πῆμα γίγνεται βρ. fr. 195, 216, Ζεὺς - φίλος βρ. 470, ἐν βρ. 678, 679, οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βρ. 684, βρ. κλεινὴν Νῦσαν 782; λόγοι - κατώρθωσαν βροτοὺς E. 416, βρ. μισθοῦ 'πόρευε χερσὶν T. 559, πονεῖν βρ. A. 1380, ἀριθμήσας βρ. fr. 610. — *Mit Attrib.* βρ. πάντων E. 462, 903, π. βρ. Ph. 85, πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς O. 902; εἰς ποίους βροτοὺς A. 1006; τ. ταλαιπώρων βρ. fr. 499, ἀπαιδεύτων 779.

βρόχος, Schlinge, Strick μιτρώδει Ant. 1222 [βρυαζούσης *fr.*].

βρύκω, beisse, quäle T. 987 βρύκομαι Ph. 745 ἐσθίομαι *sch. Z.* — βρῦτιον fr. 533.

βρυχάομαι, brülle, schreie laut auf ταῦρος ὡς βρυχώμενος A. 322, δεινὰ βρυχηθεὶς O. 1265, βρυχώμενον σπασμοῖσι T. 805, βρυχᾶτο 904 (*Deianeira*); *Pf.* ὥστε παρθένος βέβρυχα κλαίων T. 1072 schluchzte (*Hektor*) *Z.* [βρύχομαι, *s.* βρύκω Ph. 745].

βρύω, (ἀνθεῖ, αὔξεται *Hes.*), sprosse üppig hervor, strotze βρύοντα θαλλὸν E. 422; *mit Gen.* χῶρος - βρύων δάφνης .. OC. 16.— βρῶσιν fr. 190; βυδοί 332.

βυθός, Tiefe fr. 716; *übertr.* Abgrund, Tiefe πόλιν - ἐς βυθὸν πεσεῖν A. 1083; πόλις - κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου O. 24 *v. Meere;* ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα Ph. 783 *v. d. tiefen Wunde.* — βύσσινον fr. 342.

βυσσόθεν, v. Grunde aus, aus der Tiefe Ant. 590 ch. *Z.* — βωλόνη fr. 861 *S.*; βωμιαῖον 36 *S.*

βῶλος, Scholle ὑγρᾶς ἀρούρας A. 1286.

βώμιος, Altars- ἀκτὰν παρὰ βώμιον O. 184 ch. *Df* Altarerhöhung. — ἥδε βωμία πέριξ λύει κελαινὰ βλέφαρα Ant. 1301. *Z.*

βωμός, Altar Ἀγυιεὺς fr. 340, βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ β. OC. 888, βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος 1158; *Pl.* βωμοὶ - ἐσχάραι τε παντελεῖς Ant. 1016; βωμοῖσι παμφλέκτοισιν 1006 *v. einem Altar?*, *wie* προσήμεθα β. τοῖς σοῖς O. 16 *des Zeus u. Ap.*, βάθροισι *M. Schmidt*, β. προσπιτνοῦσα T. 904 *im Hause*, *v.* Alk. 168; ἔνθ' ὁρίζεται βωμοὺς 238, Διὶ β. ὁρίζει 754, ὦ Κρηναία κρηπὶς βωμῶν ἱερῶν 993, μολὼν πρὸς τούσδε βωμοὺς OC. 898.

Γ.

Γᾶ, *dor. f.* γῆ, Erde, *Wf zu* Ant. 338.

γαῖα, 1) Erde ὦ γαῖα δέξαι με Ph. 819, ἐκ γαίας 700 ch. *D*, κρύψω τόδ' ἔγχος - γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται A. 659, ὑπὸ γ. E. 839 ch. *v. d. Unterwelt;* (Erd-) Boden σφάζ' ἐπὶ γ. A. 235 an. *humi.* — 2) Erde, Land Ποσειδάωνα τινάκτορα γ. T. 502 ch., ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην 1061, ἐς ξένην γ. E. 1132, O. 456, ὅταν πορθῆτε γ. Ph. 1441 m., Τρῳάδα γ. - ἄξειν 1175.

γαιάοχον Ῥέας - υἱὸν OC. 1072 ch. erdumfassend, -umschliessend, -haltend; γ. τ' ἀδελφεὰν Ἄρτεμιν O. 160 ch. landschirmend, Schirmerin des Landes.

γάλα, Milch λευκὸν fr. 433; πηγὰς γάλακτος E. 895.

γαλήνη, Meeresstille, Ruhe, Stille E. 899 *nicht (von Menschen) beunruhigt, menschenleer.* [*Frau.*

γαμβρός, Schwager O. 70 *durch d.*

γαμέω, heirate (ein Weib) ταύτην - ζῶσαν Ant. 750; σε - γαμεῖ O. 1500 *Fut.;* γαμεῖν fr. 652; νιν ἄκων ἔγημα OC. 987, πλείστας - Ἡρακλῆς ἔγημε T. 460, fr. 708, ἔγημε ὡς ἔγημε 548; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις O. 577. — *Med. v. Weibe* ἐχθροῖς γαμεῖσθαι E. 594 *nubere.*

γάμος, Ehe, *im Sg. nur v. der Ehe bestimmter Pers.* εὔωρος fr. 200, Ant. 637 [τοῦ γάμου μέρος λαχοῦσαν 917, τὸν Οἰνέως γάμον T. 792 mit], ἄγαμον γ. O. 1214 ch., γ. ἔχειν fr. 324; *Pl. auch nur v. einer Ehe:* ὦ γάμοι O. 1403, γ. ἀνόσιοι τέκνων OC. 945, μιαιφόνων γάμων ἁμιλλήματα E. 493 ch., γ. ἐπαξίων τεύξει 971, πρὸ γ. T. 504 ch., κοινώνουσα τῶν αὐτῶν γ. 546, βλάβαν νέων ἀϊσσόντων γ. 843 ch., πρὸς γ. ἥκητ' ἀκμὰς O. 1492, πόλις - γ. ἐνέδησεν ἄτα OC. 526 m. λέκτρων *Heims.*, οὐ γ. ἔμπειρος 751, δυσπότμων - γ., χρήσας Ant. 870; εἰ γάμοις με δεῖ μητρὸς ξυγῆναι O. 825, οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γάμοισιν OC. 989; φόνους μοι κ. γάμους κ. ξυμφορὰς - διῆκας 962, μητρὸς - γ. 978, τούσδε τ. γ. Ant. 575, τοὺς ἔνδον γ. T. 1139; ἔγημεν ἀφθόνους γάμους fr. 548.

γαμψ-ώνυξ, krummkrallig γαμψώνυχα παρθένον O. 1198 ch. *v. der Sphinx.*

γάρ, *aus γὲ ἄρ entst., bez.* 1) *das unmittelbar Gewisse:* ja, sicherlich: a) οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων - E. 857 ch., ἤδη γὰρ εἶδον - 62, χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός 179 ch., οὔτε γὰρ - 180 ch., πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω 217 an., 320, 408, 1056, O. 167 ch... b) *bes. so in* ἀλλὰ - γάρ· ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω ταύτας ἄτας E. 223, ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε 565, 619 *f.*, Ph. 1020 *im Ggstz zu* 1019, *vgl.* ἀλλά; *in* γὰρ δή *u.* ουν γάρ. — c) *in bestimmenden Antworten:* καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι E. 393, 1026, 1038, 1047, 1201, T. 409.. *beachte bes.* ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἐστί Ph. 655, δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν 756, O. 341, 731, 1117, χρῄζει γάρ OC. 1426, οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν Ant. 639 (εὖ γὰρ οὖν λέγεις 771). — d) *in Fragen wünscht* γάρ *das entschieden Gewisse zu erfahren, bes. nach* wirklich, gewiss: ἦ ζῇ γὰρ ἀνήρ E. 1221, ἦ γὰρ σὺ κεῖνος 1222, A. 1133, Ph. 248, 654, O. 1000, 1039, 1173, OC. 64, 863, Ant. 44, 574, ἦ γάρ τι καὶ σὺ - ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις 322; οὐ γὰρ νῦν ἀκμή; E. 274, οὐ γὰρ οἶσθα -; Ph. 249, O. 1017, Ant. 732, A. 1348, wirklich nicht? ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης; O. 1029, σὺ γὰρ ὅδ' εἶ OC. 222 ch., 385, 1583, Ant. 730, 736, 744, 770, 1062, T. 1124, A. 1126, 1130; *nach Fragewörtern stellt* γάρ *die Fr. als entschieden berechtigt u. natürlich hin, vgl.* τίς, τί, πῶς, ποῦ. — e) *in Wünschen:* εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γε τῳ σωτῆρι βαίη! O. 80 *f.*, *vgl.* εἰ. — f) *dem durch* γάρ *als gewiss hingestellten Factum folgt coordinirt e. Folgerung nach* Kr. 69, 14, 3, *zu* An. 3, 2, 29, Th. 1, 31, 2: Ph. 852; *öfter wird ein solcher Satz in Parenthese eingeschoben:* νῦν δ' - εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε κἀυτὸν ἄγγελον | ἥκω - σὺ σῶσον Ph. 500. ἐγώ σε τοῦτ' - ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας - | πᾶν ἐκδιδάξω 603 *f.*, 938 *f.*, E. 783-7, O. 222 *N*, 255, 334, 919, 1078, 1504, Ant. 722, 1034...; *so bes. mit* ἀλλά· ἀλλ' - ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν - | σύγγνωτε E. 256, Ph. 81 *f.*, Ant. 392 *v.* ἀλλά, Kr. 69, 14, 4, *zu* Th. 1, 31, 2; *oft one Einschiebung u. Nachsatz:* ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα - Ant. 148 ch...

2) *Causal:* denn νὼ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γὰρ E. 75, 84, 118 m., 171 m., 230 m., 285, 384, 565, 593, 780 *ser oft; zuweilen ist das zu Begründende zu erg.:* εἰκὸς γὰρ - E. 1026 *n.* νουθετῶ, ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς - 1038 *n.* ἐπισπέσθαι σε δεῖ, μόνος γὰρ ἥκω - 1201 *n.* ἐποικτείρω δῆτα.. — 3) *Explicativ:* nämlich: νῦν ἔξεστί σοι - λεύσσειν - τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος - τόδε E. 4, 25, 32, 42, 46...

Beachte: γάρ *als drittes Wort:* a) ἐφ' οἷς γάρ O. 569, ἄνευ γνώμης γ. OC. 594, ἐν τοῖς γ. Ant. 661; ἄλεκτρ' ἄνυμφα γάρ E. 492 ch., ὅς ἦν γάρ μοι 1198, T. 338, A. 522, 1119, 1125, 1163, Ph. 218 ch., 527, 884, 891, O. 277, OC. 837, 1106, 1281, Ant. 141 an., 243, 732, 1055, 1096, fr. 65, 708; *als viertes Wort:* τοὺς ἐκ Διὸς γάρ E. 659, A. 554, 555, 1119, Ph. 1268, O. 1430, 1520, Ant. 1256; *als fünftes Wort:* ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος γάρ Ph. 884; — καιρὸς κ. πλοῦς ὅδ' ἐπείγει γάρ - 1451 an. — b) *in zwei auf einander folg. Sätzen:* θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει | μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς - A. 215 an., 514 *f.*, 554, 1262 *f.*, Ph. 1158 *f.* m., O. 473-7, 1117, OC. 980 *f.*, 1751 *f.*, Ant. 659 *f.*, 1255 *f.*, fr. 65, 667. — c) *am Versende:* O. 231. — d) *mit and. Part. v.* ἀλλά, καί, μέν, τε, τοίγαρ; δή, οὖν· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι OC. 980, 985, Ph. 298, Ant. 489, 741, 771, 1255. — γᾶρος fr. 531. *Z.*

γαστήρ, Bauch πλήρης fr. 727 (γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα 148), γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα Ph. 287, -φορβάν 712 ch.

γέ, *enkl. P.*, gar, ser, eben, wenigstens *hebt das W., dem es nachgestellt wird (oft im Ggstz zu andern):* a) *Subst.* εὐνοίᾳ γε E. 233 ch., οὐ δίκῃ γε 561, 581, 944, 973, 1023, 1124, 1217, T. 67, 491, 1192, 1212, A. 84... fr. 508. — b) *Adj.* πολλή γ' ἀνάγκη E. 309, σώφρων γ' οὖσα 365, 518, 1020, 1221, 1260 m., A. 78.. *subst. A.* καλόν γε E. 398, 1105, 1437 ch., δεινόν γε 341, A. 1127, Ph. 1225, κακούς γε T. 1111, 1201.., τοῦ τεθνηκότος γε E. 554, OC, 590, τὸ σωθῆναι γε Ph. 109. — c) *Pron. pers. v.* ἔγωγε; ἐμοῦ γε E. 520, 1029, T. 444, O. 565, Ant. 70, OC. 408, ἐμοί γε 263, ἐμέ γε E. 147 m., T. 1236, A. 888 ch., ἡμῶν γε 872; σύ γε E. 394, 1146, Ph. 246, 904, O. 335, 445, 931, OC. 981, 1446, σοῦ γε A. 1268... σοί γε T. 1251, A. 1123.. σέ γε T. 321, Ph. 674, 1117 ch... ὑμεῖς γε O. 1046, OC. 1276; — πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ O. 1169, T. 328; — καθ' αὑτόν γε OC. 966; — ἐπίστω τοῦτό γε A. 535, 552, Ph. 419... αὕτη γε μέντοι - τύχη O. 442, τοῦδέ γ' ἀνδρός 815, ἐκείνου γε 930... κεῖνον γε 1171..; — ὅ γε E. 939, ὅς γε Ph. 663, 1215 m., 1386, O. 35.. ὅστις γε Ph. 1282, ὅτῳ γε OC. 810;

nur εἴπερ τί γε - O. 369; — *Correl.* ὅσον γε O. 365, 1239 .. τοσοῦτον γε 836, 1455 .. ποῖόν γε τούτου Ph. 440, οἵας γ' ἐμοῦ T. 445. — d) *Art.* τόν γε πατέρα E. 137 m. 536, T. 92, 321, 625, 945, 1108, 1127. 8, A. 476 ... fr. 105, 325; *doch* τοῦ θεοῦ γε OC. 65, 1278, Ant 648, 1183; *κ.* μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος 221, *vgl.* τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον T. 602, O. 383, OC. 649, 849. — e) *Verb. Ind.* φησίν γε E. 319, 482 ch., 1035, 1045, 1188, 1367, T. 590, Ph. 660, 1037 .. fr. 107, 239; *Conj.* ὅπως ἐκμάθῃς γε - T. 621, O. 770, OC. 1279, 1409, 1432, Ant. 84, 323; *Opt.* A. 456, O. 583; *Impr.* E. 345. 411, 1243, A. 483, Ph. 1003, OC. 587, fr. 75; *Inf.* E. 1506, T. 452, Ph. 109, 1052; *Part.* τίσουσά γ' E. 298, 548, 554, A. 534, 1068, Ph. 93, 107 .. — f) *Adv.* οὐχὶ νῦν γε E. 552, 773, 909, 992, 1065, T. 335, 669, 896, 899 .. Ant. 573 *Wf* .. — g) *Praep.* πρός γε τήνδε E. 612, πρός γ' ἐμοῦ O. 376, T. 331, 738, ἔκ γε τῆσδε γῆς 301, Ph. 528; O. 357, ἔν γε ταῖς O. 1367, πρός γε πρᾶξιν T. 879, ἔκ γ' ἐμοῦ 461, Ant. 207, OC. 51, ἔν γ' ἐμοί 153 ch. — h) *Conj.* εἴπερ γε E. 1216, οὐδέ γε 1347, ἐπεί γε μὲν δή T. 484, ἐγὼ δέ γε A. 1150, εὖτέ γε Ph. 1099 ch., οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν O. 361, 1131, τὸ σὸν δέ γε 570, ὥσπερ γ' ἡ φάτις 715, ἐάν γ' OC. 1407, ὁπότε γε 1699 m., μηδέ γε 1743 ch., οὐχ ὥς γε Ant. 570, οὐκ ἄν γε 747, ἐπεί γε δή 923; γέ *vor* μέντοι, *w. z. vgl.* καλόν γε μέντοι E, 398; *vgl.* γ' ἀλλά E. 411, γὲ δή 923, γὲ μὲν δή T. 484, E. 1243, γὲ μήν *v.* 973, OC. 587, γέ τοι T. 1212, A. 534, Ph. 823, OC. 1324, Ant. 1064, γέ τοι δή O. 1171 *u.* ἀλλά, εἰ, εἴπερ, ἐπεί, ἐπειδή, ἔπειτα, καί, μηδαμῶς, μή, ὅμως, οὐ, οὐδέ, οὐδέποτε, οὔκουν, οὔτε, πῶς, τίς. — — i) *γέ hebt die Antw. hervor:* φησίν γε E. 319, μάλιστά γε T. 669, δεινῶς γε 899, ἄγαν γε 896, A. 983, εὖ γε Ph. 327; *bes. wenn die vorherg. Rede fortgesetzt wird:* εἴπω τι δῆτα κἄλλο; O. 364, ὅσον γε χρῄζεις 365 ...

Beachte: πῶς γ' ἂν τὸ ἆκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις, OC. 977, οὐκ ἄν γ' ἕλοις ἧσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ Ant. 747 *N; oft ist die Schreibung unsicher.*

γέγωνα, *Pf. mit Pr. Bdtg,* rufe, sage γέγωνέ μοι πᾶν τοῦτο Ph. 238, τί γεγώνω OC. 213 m.

γείνασθαι (*one Praes. bei d. Tragg., vgl.* γίγνομαι), erzeuge σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ O. 1020, πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο A. 1172; gebäre μητρὸς ἥ μ' ἐγείνατο E. 261 *Erkl.* (Alkm. 2, 2?).

γείτων, nachbarlich: γείτονες ῥοαί A. 419 ch., Νύμφας T. 215 ch. — Nachbar ἀλκὴν γειτόνων OC. 1525.

γελαστής, Spötter O. 1422 ὡς γ. um zu hönen. *S.*

γελάω, lache, juble, frohlocke γελᾷ κὠδύρεται A. 383, ἥδιον γελᾶν 1011, E. 1300; lache schadenfroh γελῶσι δ' ἐχθροί E. 1153, γελῶντας ἐχθρούς 1295, Ph. 258; κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς E. 880 bei, γελᾷ δὲ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα A. 957, γελώντων κἀπιχειρόντων κακοῖς 961, κακοῖς | γελῶν 1043 spotte über, *wie* über γελᾷ μου Ph. 1125 m.; ins Gesicht γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν A. 79; τούτοις ἐπαυχεῖν *κ.* δεδρακυῖαν γελᾶν Ant. 483; γέλωτ' ἐν σοι γελῶ 551; *Pass.* γελῶμαι Ant. 838 m., γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα OC. 1423, γελώμενος πρὸς σοῦ Ph. 1023 m. *ἐγ,* ἐπεγγελάω.

γέλως, Lachen γέλωτι φαιδρὸν - κάρα E. 1310 (schadenfrohes) Gelächter, γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν A. 79, πολὺν γέλωθ' - ἄγεις 382 m., γελᾷ - *π. γ.* 958, φῦσαι *π. γ.* Ant. 647; εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ 551, Σαρδάνιος *γ.* fr. 171; Hohn, Spott συντιθεὶς πολὺν γέλων A. 303; οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην 367. — *Von Pers.:* μὴ - γέλως - ξένῳ γένωμαι OC. 902 Gespött.

γέμω, bin voll, erfüllt von, mit fr. 429, θυμιαμάτων γέμει O. 4, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων Ph. 876.

γενεά, Geschlecht, Herkunft γενεᾷ τίμιος Ant. 948 ch., ἐκ πατρῴας - γενεᾶς ἄριστος A. 637 ch.; Geschlecht, Stamm γενεαὶ βροτῶν O. 1186 ch.; *im Bes.* γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν A. 202, *γ.* ἐπὶ πλῆθος ἕρπον Ant. 585 ch., οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος 596 ch. *Wf.* — ὦ γένος, ὦ γενεὰ τάλαινα E. 1413 ch. *v. d. Pelopiden.* — τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς A. 190 ch. *Erkl.* Nachkommenschaft, *v. Odysseus, abh. v.* οἱ μεγ. βασ.? fr. 806 (267).

γενέθλα γενναίων E. 129 ch., φιλία 226 m. (*dor. f.* -θλη), Nachkommenschaft, Geschlecht, Sprösslinge, *v. Chore.*

γενεθλίους (βλάστας) OC. 972, Geburtskeime.

γένεθλον, Geschlecht νηλέα γένεθλα O. 180 ch., θνητῶν 1425. — Spross, Son Οἰταίου πατρός Ph. 453, παῖ Διὸς *γ.* Ant. 1149 ch.

γενναιάς, Kinn ἐκ δὲ δασκίου γενναιάδος | T. 13.

γένειον, Kinn γλῆναι - γένει' ἔτεγγον O. 1277, fr. 148, πρὸς γενείου E. 1208.

γένεσις, Geburt, Herkunft πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου T. 380.

γενέτας (-ης *att.*) Διός O. 470 ch., Spross, Son.

γενῇς, Beil, Axt γενῇδος - πλῆγμ' Ant. 249 *Wf. Lex.* — γέννα fr. 267.

γενναῖος, edelgeboren, edel γενναία τις T. 309 *Iole;* γονῇ γενναῖε O. 1469; OC. 76, fr. 91, ἐκ γενναίων γεγῶτας 94, γένεθλα γενναίων E. 129 m.; edel, edelmütig, hochherzig, wacker, brav γενναῖον εἶναι Ph. 51, τοῖσι γενναίοισι - τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρόν 475, ὦ γενναῖον 799, γενναῖός περ ὤν 1068, ὦ γενναῖε 801, O. 1510, ἀνὴρ γ. OC. 1636, A. 1355, ἄνδρα fr. 605; ἡ λόγοισι γενναία γυνή E. 287 *spöttisch.* — — Hochherziger Sinn τὸ γενναῖον OC. 8, τὸ σὸν γ. 569, τοῦ τε γενναίου χάριν 1042 [τλάσας χρὴ τὸ γ. φρενὶ χωρεῖν 1640 ihr müsst tragen, was zu ertragen eines hochherzigen Sinnes Pflicht], γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος Ph. 1402. — γενναία δύη A. 938 ἰσχυρά *sch.*, — γενναίως φέρειν fr. 298 b.

γεννάω, erzeuge ὁ γεννήσας πατήρ E. 1412; τ. πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη OC. 375; κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα A. 1077 hat gross wachsen lassen, *neue Bdtg.*

γέννημα, Sprössling, Spross παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημα Ant. 627 an., T. 315 *Iole;* τῶν Λαΐου - τις ἦν γεννημάτων O. 1167; — δηλοῖ τὸ γέννημ' (ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς) τῆς παιδός Ant. 471 Abkunft, Natur, Art = φύσις. *Z.*

γεννητής, Erzeuger θεῶν fr. 772; *Pl.* παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν O. 1015 Eltern. *Z.* — γεννήτωρ· *Voc.* γεννᾶτορ fr. 256.

γένος, 1) Geburt, Abstammung, Herkunft, Geschlecht *v. e. Volke* ποίας πάτρας - ἢ γένους Ph. 222; *Acc. abs.* meiner Abkunft nach γένος μέν εἰμι τῆς περιῤῥύτου Σκύρου 239, Αἰνιᾶν E. 706, Ἀργεία fr. 61; *v. der* Nachkommenschaft *einzelner* γένους τοῦ Λαΐου O. 1383, ἥν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει 1016; φανῶ τοὐμὸν γένος 1059, 1085, πλουσίῳ χαίρειν γένει 1070, ἡκέ μοι γένει - πενθεῖν OC. 738, γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων Ant. 174, γένει μέγαν fr. 148. — 2) Edles Geschlecht, Adel fr. 92, 497. — Geschlecht, Verwantschaft τοῖς ἐν γένει O. 1430, τοὺς ἔξω γένους Ant. 660 Verwante u. Nicht-V., Fernstehende; τό τε Λαβδακιδᾶν γ. OC. 221 m., γένους φθοράν 369, ξυμφοράν 596, τὸ πᾶν γ. 754, γ. τὸ σόν 868, τὠμῷ γένει 952, μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι 965, τῶν δ' ὑπαὶ γένους? Ant. 1035, κἀξερημῶσαι γένος E. 1010 Agamemnon's Haus, γ. τὸ πᾶν - κλαύσω 1121; Geschlecht, Nachkommenschaft, Stamm οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος Ant. 597 ch., γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος A. 1178, τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι - ἔφθαρται γένος E. 765 *Orestes,* σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος βλαστεῖν ἐᾶσαι 965, γένους ἐπάρκεσιν OC. 447 *der Söne,* γένος - 'δυστύχησεν O. 261, Διὸς - γένος Ant. 1117 ch. Spross, *v. Bakchos;* φθείρει γ. fr. 438. — Geschlecht (v. Göttern u. Menschen) θεῶν γένος - ἀνθρώπων A. 398 m., βρότειον fr. 132, θνητὸν ἀνδρῶν - 682; δύστανα γένη βροτῶν Ph. 178 ch. — Geschlecht, Volk γένος ἄτλητον ἀνθρώποισι - ὁρᾶν O. 791, γένος τὸ πᾶν OC. 773 *Athener;* Schaar, γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνης A. 356 m. *Schiffsvolk;* κλειναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γ. 861, τὸ μαντικὸν - γ. Ant. 1055, τὸ βάρβαρον γ. fr. 512. — *Von Thieren:* ἱππείῳ γένει Ant. 342 ch., ἰχθύων πλωτῷ γένει fr. 678. — Geschöpf, Weib ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος A. 784. — *Plur. nur* Ph. 178 ch.

γένυς, Kinnlade, Kinnbacke αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναι Ant. 121 ch. — Schneide, Schärfe des Beils, *Hense, poet. Pers. p.* 28, ἡ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφήκης γένυς E. 485 ch. *womit Agam. erschlagen,* ξίφος ἢ γένυν - προπέμψατε Ph. 1205 m.; σοὶ παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλαγά E. 196 ch. = πέλεκυς, *wie* fr. 187 θράσσει γένυν.

γεραιός, alt, greis γεραιὸν σῶμα OC. 200 m., πατρὶ γεραιῷ 1690 m., ὦ γεραιὲ Τειρεσία Ant. 991, 1045, ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου A. 1393; *subst.* Greis, Alter ὦ γεραιέ T. 184, O. 9, 1009, OC. 292, 1513, fr. 501; ὦ γεραιά T. 873; γεραιέ O. 990. — *Comp.* γονῇ πεφυκὼς γεραιτέρα OC. 129 -ρος *ND*, älter. — (γεραίρων Ant. 368 ch. *Reiske, N.*) — γέρανος fr. 113.

γεραὸν πατέρα OC. 238 ch., 200 ch. *D, s.* γεραιός.

γέρας, 1) Ere εὐκλείας Ph. 478, νίκης - πάντιμον γέρας E. 687 Siegespreis, *e. Lorbeerkranz.* — Erengabe τὸ σὸν γ. Ph. 1061 *Herakles' Bogen u. Pfeile;* πατρὸς γέρας συλῶντες 1365 *Achilleus' Waffen.* — 2) Ere, Gabe, Geschenk οὐμακρὸν γέρας λαχεῖν A. 825, ἥδιστον γ. fr. 65; *Plur. Ol.* τοιαῦτ' ἔνειμε - γέρα OC. 1396, δοκεῖ γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς E. 443. — [γεροίταν fr. 55 *Lob. Path. Proll.* 397.] *Lex.*

γεροντ-αγωγεῖ, ist eines Greises Fürerin OC. 348, fr. 434. *Z.* — [*γεροντίαν* fr. 55.] *Lex.*

γέρων, Greis: *Voc.* *γέρον* E. 73, T. 977, O. 1001, OC. 208 ch., 744, ὦ γ. 177 ch., 305; γέρων εἰμί OC. 733, 726, O. 402, fr. 238, γέρων γέροντα παιδαγωγήσω 623, ἀνοῦς τε καὶ γ. ἅμα Ant. 281; ὀργὴ γέροντος fr. 762; μακρὰν - ὡς γέροντι - ὁδόν OC. 20; σ' - χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι κ. τοῦ νοῦ κενόν 931, ὀρθοῦν 395; σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην Ant. 159 an. — *Mit Attrib.* γέρων ἄφιλητος OC. 1701 ch. γὰρ ὢν *Herm.*, τέκνον τυφλοῦ γέροντος 1, γέροντι τῷδε O. 1177; ὦ φίλτατοι γέροντες OC. 724. — *Mit Subst.* γέρων - Στρόφιος E. 1110, παῖ γέροντος Οἰνέως T. 569, Λυκομήδους Ph. 243, ἐμοῦ OC. 961, πατρός 1256, γέροντι πατρί A. 471, 849, τὸν γέροντά μ' 1153, τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμέ OC. 1008; ἀνδρῶν γερόντων A. 732. — *Adj.* greis, alt ἵππος - γέρων E. 25, ἐσθῆτι - τῆς ὁ δυσφιλὴς | γέρων γέροντι συγκατῴκησεν πίνος OC. 1259; *Pl.* γέροντα βουλεύεις fr. 862. — **Γετῶν** ἄρχει fr. 528.

γεύομαι, koste: γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ A. 844 zehrt auf; μόχθων μυρίων ἐγευσάμην T. 1101 *bestand*, *v.* Herc. f. 1353, ἐμπύρων Ant. 1005 machte e. Versuch mit.

γῆ, 1) Erde μήτε γῆ - μήτε φῶς O. 1427: ποῦ γῆς 108, ποῖ γᾶς φέρομαι 1309 an., Ph. 1211 ch., T. 984 an., ὅποι γῆς - φέρει E. 922, ποῦ γῆς; πατρῴας, εἴτε βαρβάρου; T. 236; γῆς ἰσόμοιρος ἀὴρ E. 86 an., τὰ μεσόμφαλα γᾶς - μαντεῖα O. 480 ch., γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν 899 ch., διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον OC. 1662, βὰς ὑπὸ γῆς fr. 265, δι' Ὀλύμπου - κ. γῆς 480, γῆς ναίουσ' ἱερὰς τριόδους 480, βάρος περισσὸν γῆς 682; γᾷ ματέρι OC. 1480 ch. — *Personif. als Göttin* Erde θεῶν - ὑπερτάταν γᾶν - ἀποτρύεται Ant. 338 ch., ὀρεστέρα παμβῶτι γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός Ph. 391 ch., Σοφ. ἐν Ἰνάχῳ τὴν γῆν μητέρα θεῶν φησι, *Gomperz*, *Stud. Hercul.* 2, *p.* 23; γῆς τε καὶ σκότου κόραι OC. 40 *Eumeniden*, ὦ γᾶς παῖ κ. Ταρτάρου OC. 1574 ch. *Tod;* γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα | κ. τὸν θεῶν Ὄλυμπον OC. 1654. — 2) *Die bebaute, fruchttragende* Erde φορβάδος ἐκ γᾶς Ph. 700 ch., φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον 707 ch., ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι O. 270 *E*, φθίνει ἰσχὺς γῆς OC. 610; Erdboden, Erde οἱ γᾶς ὕπαι κείμενοι E. 1418 ch., κεύθει κάτω δὴ γῆς O. 968, τὸν - κατὰ γᾶς σκότον OC. 1701 m., τῷ κατὰ γᾶς 1775 an., γῆς ἔνερθ' fr. 601. — — Erde, Land γᾶ φθίνουσα τρύχει ψυχάν O. 665 ch. Φωκὶς - ἡ γῆ κλῄζεται 733, Λιγυστικὴ fr. 527; ὦ πατρῴα γῆ Ph. 1040, E. 67, ὦ γῆ Φεραία fr. 758; κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγάς E. 1136, O. 113, (ἔκ γε) τῆσδε γ. Ph. 528, 989, 577, O. 353, 236 (τινὰ τ. γ.), 418, OC. 45, 85, 294, (459, 460 *N*), 871, T. 801, fr. 19 (285), 647, τᾶσδε γᾶς O. 210 ch., γῆς τόδ' ἄπειρον βάθρον Ph. 1000 *Fels*, γῆς δ' ἄπεισιν O. 229, - ἐφθαρμένης 254, πατρῷον ἄστυ γῆς OC. 297, *wie* γῆς Θήβης ἄστυ π. Ant. 937 an. *Hptstadt*, σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως κρατῶσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ 'κβαίνῃς ὅρων OC. 399 *f.*, ἤλαυνέ μ' ἐκ γ. 441, γῆς ἄδειαν 447 im Lande, γῆς ὁποίας ἦλθον 572, γᾶς ἔπαυλα 669 ch., Ἀσίας 695 ch., γᾶς ἐπὶ ξένας 1705 ch., 1713 ch., fr. 516, ἐρήμης ἂν σὺ γῆς αρχοις μόνος Ant. 739, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος A. 859, *wie* γῆς ἀγυιαίου πέδον fr. 211, 480, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος; 984; ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ O. 110, ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Ant. 110 an., ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι A. 819; ἐς γᾶν Ant. 112 an., γῆν πατρῴαν 199, ἀπίαν γᾶν OC. 1685 m., πρὸς γῆν τήνδ' T. 804, ἐς γ. τ. Ph. 220, 244, μολόντα τάνδε γᾶν E. 163 ch. — 3) *mit Bzhg auf die Bewoner:* Land, *bez. e. einzelnen Staat:* ἁ κλεινὰ γᾶ - Μυκηναίων E. 161 ch., ἥδε γῆ O. 47, γᾶς προπονουμένας 685, εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται τιμαῖς σεβίζειν OC. 1006; Ἑλλάδος γῆς Ph. 256 (*Hellenen*), ἄρξεις τῆσδε γῆς O. 54, ἡγεμὼν 104, τοῦ τυράννου 1043, μέγιστα - τιμώμενοι 1223, τ. - ἄνακτας OC. 294, 831, σωτῆρα 462, ὁ κραίνων 862, κύρια 915, δαμούχους 1087 ch., κοίρανος 1287 ch., γῆς οὕτω νοσούσης O. 635, γῆς ἴσον νέμων 579 *v. d. Reiche, der Herschaft*, γᾶς πρόμοι 884 ch., γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας | πρῶτοι καλοῦνται 1303, γῆς ἐμφυλίου δορὶ κρατῆσαι 1385 *Vaterland*, γῆς ἄνακτα 1630, ὦ γᾶς πατρίας πολῖται Ant. 806 m., μοῖραν πατρῴας γᾶς T. 163, ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς E. 71; γῇ τῇδε τιμωροῦντα O. 136, ταῦτα - ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο OC. 630, δασμὸν - τίνει 635, ἀρωγὰς μολεῖν γᾷ τᾷδε κ. πολίταις 1095 ch., 1125, ἱππεία - αἰανὴ - E. 507 ch., ὅστ' ἐμὰν γᾶν - κατ' ὀρθὸν οὐρίσας O. 695 ch., κ. γῆν ἐκείνων κ. νόμους διασκεδῶν Ant. 287, πορθῶν γε τήνδε γῆν 518, γ. πατρῴαν ἔπερσεν κἀδούλωσεν T. 466. — *Auf das Land u. seine Bewoner beziehen sich die Ausdrücke der*

Verbannung: γῆς φυγάδας O. 309, γῆς ἔξω βαλεῖν 622, ἀπῶσαι 641, φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς 658, ἄτιμον - ἀπωσθῆναι 670, ῥῖψόν με γῆς ἐκ τ. 1436, γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον 1518, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην OC. 356, γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην 599, γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς 1292, γῆς ἐξέωσεν (ἐμὲ) 1296, ἐκβάλοιμι 1307, ἀπωστὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι A. 1019.

4) Erde, Land, Boden, Erdboden ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ OC. 482 *v. e. Libation*, στυφλὸς δὲ γῆ κ. χέρσος Ant. 250, ἐκ δὲ γῆς ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροὶ T. 701, ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν 704; γῇ ἔκειτο τλήμων O. 1266 an der Erde, ἐπὶ γᾷ πέσε Ant. 134 ch., ὑπὸ γῆς κεῖται fr. 964. — Erde *von der Asche eines Toten* γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὢν E. 245 ch.

γη-γενής, erdgeboren, erdentsprossen στρατὸς Γιγάντων T. 1058, βούβαλιν fr. 839. *Z.*

γῆθεν, von der Erde her; von unten auf OC. 1591; aus der Erde, aus dem Hades E. 453.

γηθέω, freue mich, *nur Pf. mit Pr. Bdtg,* γέγηθας ζῶν Ph. 1021 des Lebens; *Part.* froh, fröhlich χωρεῖ γεγηθώς E. 1432, γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον 1231; O. 368 ungestraft.

γῆρας, Greisenalter, Alter οὐ γίγνεται θεοῖσι OC. 608, ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον 1237, fr. 280, 586, 688; γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον fr. 638; γήρως 206; οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἱερῆς O. 17, ἐν γήρᾳ βαρὺς A. 1017; ἔν τε γὰρ μακρῷ γ. O. 1113, οὔτε γήρᾳ σημαίνων OC. 702 ch., λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει 805, γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν Ant. 1353 an. Greisen, οὐ γάρ σε μὴ γ. - γνῶσι E. 42, ἐν λυγρῷ γ. A. 507, λευκῷ δὲ γ. μάτηρ 624 ch.; fr. 238, τῷ μακρῷ γ. 500. — *Met.* ἅ σοι | γήρως ἄλυπα OC. 1519 ὑπὸ γήρως μὴ λυπηθησόμενα *sch. Nk.,* γῆρας χρόνου fr. 59; θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν θανεῖν OC. 954.

γηράσκω, altre ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε E. 962, ὁ γηράσκων fr. 64, 434; βίον - γηρᾶναι OC. 870 *ά D* e. solches L. im Alter füren. — *Met.* werde alt, altersschwach, schwach θεός O. 872 ch.; τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος OC. 727.

γηρο-βοσκός, Alte nährend: A. 570 Pfleger ihres Alters, e. Stütze ihres Alters. *Z.* — [γηρόλας fr. 55.]

γῆρυς, Stimme, Laut, Ton O. 187 ch.

γῄ-της, Landmann T. 32. *S.*

γίγας, *nur Pl.,* Giganten, Riesen ὁ γηγενὴς στρατὸς γιγάντων T. 1059; fr. 19.

γίγνομαι, 1) entstehe, werde ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγὼς E. 24, κατάσκιον - γενέσθαι 423, λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων 559, τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν 1189, γενοῦ - ἄρωγος 1380, ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται T. 425, 455, γενέσθαι χρηστός 452, γένοιτ' ἐρήμη 905, εἴτ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' - αὔρα 954 ch., γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς 1129, ξύμμαχον 1175, φονέα 1207, φθόνησις οὐ γενήσεται 1212, πατρὸς ἄλλου γενοῦ του 1205 werde, nenne dich eines andern Son; τί μὴ γένηται A. 77, γένοιτο μὲν τ' ἂν πᾶν 86, 378, εὐγενὴς ἀνὴρ 524, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος 550, οὐ κακός 551, γηροβοσκός 570, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γενοῦ 588, σωτήριοι 779, ἢ τομώτατος γένοιτ' ἂν 816, ὄρνισι φορβὴ - γενήσεται 1065, ὑβριστὴς 1092, γενοίμαν, ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημ' 1217 ch., κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1247, κλοπεὺς ὅπως γενήσῃ Ph. 78, θηρατέ' ἂν γίγνοιτ' ἂν 116, πολλὰ γὰρ τάδε - γένοιτ' ἂν 306, οὐ θέμις γίγνοιτο 346, κακοί 388, ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμαν 532, [παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος 673] μὴ - κτείνας γένῃ 773, μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ 777, γενήσομαι προσφθεγκτός 1067, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος γεγὼς 1284, δεῖ γενέσθαι ταῦτα 1339, οἷς ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται 1361, ἴσος γενοῦ O. 53, οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο 127, οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος ἐν τ. ἐμοῖς γένοιτ' 250, οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν 600, εὔπομπος - γενοῦ 697, φονέα γ. πατρὸς 721, τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ; 816, εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος 845, ὀλβία - γένοιτο 930, μοὶ σὺ σημάντωρ γενοῦ 957, οὐκ ἂν γένοιτο τοὐθ' 1058, αἴσχιστ' - ἔργα γίγνεται 1408, Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες OC. 86, τί δῆτα ὠφέλημα γίγνεται 259, ἐγιγνόμην κακός 272, φυγὴν - γενέσθαι 281, γίγνου κακός 291, ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη 392 gelegen sein, *wie* ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι 423, ὅταν σύ μου ταφεὺς γένῃ 582, πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά; 606, μόνοις οὐ γίγνεται | θεοῖσι γῆρας 607, τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται 615, μὴ - γέλως ἐμῷ ξένῳ γένωμαι τῷδε 903, ἄθλιος γεγὼς 1132, εὐδαίμονες γένοισθε 1554, ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά Ant. 232, ἐγίγνετο πληγὴ τελευτῶσα 260, μοὶ

παρέστιος γένοιτο 374, ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται 650, τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός; 652, γένοιτο μέν τ' ἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον 687, γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ fr. 255, ὅτι ἂν γένηται 308, Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος 470, γενοίμαν 423, γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις 606, 718. — 2) Werde zu Teil, falle zu τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν E. 353, 1490, T. 816, A. 518, 1264, γένοιτο ταῦτα νῷν 779, θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε Ph. 324, σοὶ - τοῦτο γενήσεται 659, OC. 423, 607, 1409.

3) *Zur Umschrbg dient γενέσθαι:* κτεινὰς γένῃ Ph. 773, προδοὺς ἡμᾶς γένῃ A. 588; — Ἐν σαυτῷ γενοῦ Ph. 950 kere zu dir zurück, *handle deinem Charakter gemäss;* ὁ νοῦς ὅταν αὑτοῦ γένηται OC. 660 in sich geht, sich sammelt. *Umschreibt mit Subst. Verben:* κλοπεὺς - γενήσῃ Ph. 78, μου ταφεὺς γένῃ OC. 582, μὴ προδοὺς γένῃ A. 588 lass nicht im Stiche, κτείνας Ph. 773, σημάντωρ γενοῦ O. 957 berichte, γενήσομαι προσφθεγκτός Ph. 1067.—Entstehe, werde geboren, erzeugt, *bes. Part. Pf.* γεγώς: Ἀργεῖος OC. 1316; δύσποτμος O. 1181, ἄθλιος OC. 1132, χρόνῳ μείων 374, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς T. 1064 zeige dich als.. *Mit Bezeichng der Herkunft:* τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς E. 775 e. S. meines Herzens, κείνου τις ἐγγενής O. 1168, ἔνθεν ἦν γ. 1393, ἀφ' ὅτου πατρός OC. 571, ἐκ κείνου A. 472, τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον 1013, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρός 1289, ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγὼς 1299, ἀρίστου πατρὸς αἴσχιστος γεγὼς Ph. 1284, ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας fr. 94, ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς 497; — πρὸς παιδὸς θανεῖν, ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα O. 714. *Vgl.* γείνασθαι. προσ, συγγίγνομαι.

γιγνώσκω, 1) lerne kennen, erkenne, bemerke, neme war οὐ γάρ σε μὴ - γνῶσι E. 43, σὲ μὴ γνῶναί τινα 1340, πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσι γνῶναι A. 1419 an. erfaren, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς O. 403, οὓς ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο 1274, γιγνώσκω σαφῶς-τὴν σὴν αὐδήν 1325, σέ 1348, γνοὺς τὴν-τέρψιν 1477, ἔγνωκά σε OC. 553, ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου 891; *mit zu ergänz. Acc.:* γνοὺς δ' οἷξ Ἀθηνῶν - ἔξω παραστᾷ E. 731, μηδένα γνῶναι 756, ἔγνωκα καὐτός Ant. 1095; γνοῖεν - ὅτι - Ph. 325, μήποτε γνοίης ὃς εἶμι O. 1068, γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει OC. 137.

2) Erkenne, sehe ein τοῦτο γιγνώσκουσ' ὅτι E. 988, Ant. 188, ἔγνω - τοὔργον - ὡς T. 932, οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς χαίρειν προθυμῇ 1118, ἔγνως 1221 hast mich verstanden, *so ist's, wie* ἔγνων A. 36 *ich weiss, wie* γνωσόμεσθα σωφρονεῖν 677, γινώσκειν, ὅτι - Ph. 405, ὅπου γνοίη 716, γνῶθ', εὖ γνῶθ' ὅτι 1165, γιγνώσκω σε 1388, γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς O. 613, κακὸν - γνοίης - 615, ἔγνωκα γὰρ 1117, ἔγνωκα μὲν νῦν ὡς OC. 96, γνώσῃ τάδε, ὅθ' 852, γιγνώσκων δ' ὅτι 941, γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχῃ 1025, οἶδ' ἐγὼ γνώσῃ κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται 1197, γνώσεται - ὅτι Ant. 779, γνώσῃ - κλύων 998. — *Mit zwei Acc.:* τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ O. 1115 habe ich erkannt als.. — *Mit Part:* ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς - ὄντες οὐ γιγνώσκετε E. 1330, ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη A. 807; σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς ἔγνων Ant. 1004; *mit Acc. u. Inf.:* ἵνα - γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραν 1089 damit er lernt. (ἀνα), δια, ἐπι, μετα, μετανα, συγγιγνώσκω. — γλαμυρούς fr. 465; γλαρίδες 477 *Lex.*

γλαυκός, leuchtend, funkelnd, blinkend γλαυκῆς ὀπώρας T. 703, - ἐλαίας OC. 701 ch., λίμνας fr. 341, 423.

γλαυκ-ῶπις Ἀθάνα OC. 706 ch. stralenäugig. — γλαῦξ fr. 113.

γλήνη, Augenstern, Augapfel φοίνιαι - γλῆναι O. 1277. — γλοιάς fr. 863 *S.* — γλουτός 938. — γλυκαίνεται 239 *Z.* — γλύκων Ph. 1461, *s.* Λύκιον *Z.*

γλυκύς, süss, angenem Ἅιδας T. 1040, πόνῳ γλυκεῖ E. 1145, οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρόν Ant. 29, αὐλῶν ὀτοβον A. 1202 ch., γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου σκότου OC. 106 *Eumeniden;* οἱ πόνοι γλυκεῖς fr. 343 a; κείνοις γλυκύς A. 966; ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ O. 1335, 1390, OC. 769.

γλῶσσα, Zunge γλῶσσαν ἄκραν ῥίπτει θερίσας A. 238 an. — *Met.* Zunge, Mund γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται fr. 673, γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν Ph. 97; πάνθ' ἡγουμένην 99, λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα 408, 1142 ch., φωτὸς - γλώσσῃ δὲ δεινοῦ 440, *wie* OC. 806, χρυσέα κλῂς ἐπὶ γλ. βέβακε 1052 ch., γλῶσσαν ἐγκλῄσας ἔχει Ant. 180, εἰ μὴ γλ. ἐγκλῄσοι φόβος 505, τρέφειν τὴν γλ. ἡσυχωτέραν 1089, διοίσει γλ.? T. 323 *Erkl.*, καχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα A. 199 ch., ἄνδρα γλώσσῃ θρασὺν 1142, fr. 649, γλώσσης μελίσσης

τῷ κατεῤῥηκότι 167. — *Τί τὴν ἄβουλον - στάσιν γλώσσης ἐπήρασθε;* O. 635 *v. Zanke, γλῶσσαν - ἔχειν* Ant. 708 *Rednergabe, κρατεῖν - γλώσσης* E. 1175 seine Zunge bemeistern, ihrer mächtig sein, *γλῶσσά σου τεθηγμένη* A. 584 *τοιαύτην γλ. ἐν κακοῖς φιλῶ* 1118, *ἡ γλ. σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει* 1124, *τὴν βάρβαρον γὰρ γλ. οὐκ ἐπαΐω* 1263 Sprache, *δικαία γλ.* fr. 101, *γλώσσῃ σοφόν* 109, *ὀρθή* 322, *ἐν γλ. τί μοι παρηγορεῖ* 186, *ἡ γλ. ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχει* 209; — *ἡ πᾶσαν ἱῇς γλῶσσαν* E. 596 Worte, *ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις* Ant. 962 ch. mit Schmähreden; *wie ἐκ γλώσσης κακῆς* T. 281; *μεγάλης γλ. κόμπους* Ant. 127 an., *πολλὴν γλ. ἐκχέας μάτην* fr. 668 Gerede. — *Κατὰ γλῶσσαν κλύων* T. 747 *v. Hörensagen, ἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω* OC. 936.

γλωχίν, Pfeilspitze, Pfeil *πικρᾷ γλωχῖνι* T. 681. — *γνάθος* fr. 727, 448; *γνάπτω*, s. *κνάπτω*. — *γνήσιος* fr. 108, 289. — (*γνυφαὶ· νάπη Hes.* Ant. 1227.)

γνῶμα, Kenntniss *οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν* (*n: γνῶμα, γνῶσιν*), *ἔχοις ἂν γν. μὴ πειρωμένη* T. 593 (Ph. 837, 853 *Bgk*).

γνώμη, 1) Erkenntniss, Einsicht, Verstand *τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει κ. γνώμα* (*sc. γνώμας ἑτέρας*) Ph. 139 ch., *οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται* 1360, *προμνᾶταί τί μοι γνώμα* OC. 1076 ch. Geist, *γν. - πρόσεστι* Ant. 719, *γνώμας λειπομένη σοφᾶς* E. 473 ch., *ἀπὸ γν.* T. 389 one E., *ὄμμα κ. φρένες - γνώμης ἀπῇξαν* A. 448, *ἄνευ γν.* OC. 594 Kenntniss, *γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος* Ant. 1250 *οὐκ ἀνόητος sch.* — *γνώμῃ κυρήσας* O. 399, *ὀργῇ - μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν* 524 Ueberzeugung, *οἶδα δ' οὐ γν. τίνι* 527 Absicht, *γν. πλανῶ* OC. 316, *τοῦτό γ' ἂν γν. μάθοι* 403, *ὅνπερ κατείχομεν γν.* 1253 im Sinne, *wie ἐν γν.* A. 1038 *Schaef.* — *γνώμην δικαίαν σχοῦσα* E. 551, *οὐ γνώμαν ἴσχεις, ἐξ οἵων* E. 214 ch. *erkennst, bedenkst nicht, wie πάντων γν. ἴσχων* Ph. 837 ch., *συμβαλοῦ γνώμην* OC. 1151 *bedenke; γνώμας ἔχων χρηστάς* Ant. 635. *τούτων γνώμας προδιδάσκειν* A. 163 an., *πρὸς κενὰς γν. λέγειν* Ant. 753, *γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν* fr. 676. — *Adv. Acc. Sg. κακοῦ γνώμην πατρός* E. 546, *τοιάδε τὴν γν.* 1021, *κακὸς γν.* Ph. 910, *ἀγαθὸς - γν.* O. 687; *ähnl. κατὰ γνώμαν ἴδρις* 1087 nach dem Masse meiner Einsicht, *wie γνώμῃ σοφός* A. 1374; *οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι* 964. —

2) *Consilium:* Meinung, Anschlag, Ratschlag, Rat *γνώμῃ τε φίλων* Ph. 1467 an. Absicht O. 527, A. 448; Rat, Ansicht, Plan *ἐραστὴς τῆς γν.* O. 601, *κἄνευ τῆς ἐμῆς γν.* OC. 665 abgesehn v. m. Entschlusse (dich zu schützen), *οὐ γάρ σε παρασπάσει γν.* 1186, *εἰ καὶ σῆς δίχα γν. λέγω* E. 547, *οὐκ οἶσθ' ὅποι γνώμης φέρει* 922, *ποῦ γν. ποτ' εἶ* Ant. 42, *vgl. οὐκ ἔχω, ποῖ γν. πέσω* T. 705, *ἐκτὸς ἐλπίδος γν. τ' ἐμῆς* Ant. 330 wider Vermuten, *γν. πατρῴας πάνθ' ὄπισθεν ἑστάναι* 640, *εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι | γν.* T. 713, *ἀπ' ἀλλόθρου γν.* 845 ch., *δὸς ἀνδράσιν φίλοις γν. κρατῆσαι* A. 484, *πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γν.* 744, *τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ* Ph. 1191 ch., *γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι* 1448 *γνώμην Toup, γν. ἀδήλῳ* O. 608 Verdacht, Argwon, *ἐκμαθεῖν ψυχήν τε καὶ φρόνημα κ. γνώμην* Ant. 176, Ansichten, sittl. Grundsätze, *ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γν.* 389 Vorsatz, *εἰ ταύταν - γν. ἴσχεις* Ph. 853 ch., *εἴ κ. πάλιν γν. μετοίσεις* 962; — *Plur. σοφαὶ γνῶμαι - ἐμποδίζονται* Ph. 432, *φρενοῦν δουλαῖσι | γνώμαις* T. 53, *ταῖς ἐμαῖς γνώμαις* O. 525 *βουλαῖς Heims.; δυσφόρους - γνώμας* A. 52 *Erkl.* Vorstellungen, *wie σοφὰς ὑποστήσας γν.* 1091 Ansichten, *ἀφθίτους γν.* fr. 368. — *γνώμων* fr. 864.

γνωρίζω, erkenne *τοὔργον ὡς οὐ γνωρίσοιμι - προσέρπον* O. 538, *γνωριοῖμι Elmsley.*

γνω[σ]τός, verständlich O. 361, fr. 212 *one σ Elmsl.* — *γνωτός*, bekannt *ἀνήρ* fr. 255, *γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτα* O. 58, *ἐκ θεῶν του γνωτόν* 396 erfaren von.

γοάομαι, jammre, klage *ἀμφί νιν γοώμενος* T. 937; bejammre *γοᾶτο δ' εὐνάς* O. 1249; *πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην* T. 51 mit Wehklagen. — *γογγύλον μόρον* fr. 462 b. *Z.*

γονεύς, Erzeuger, *nur Plur.* Eltern *τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων* E. 146 m., 241 m., *τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν* O. 1495, 436.

γονή, 1) Geburt *γονῇ γενναῖε* O. 1469, *wie ὁ μηδὲν ὢν γοναῖσιν* A. 1094; *γονῇ πεφυκὼς γεραιτέρᾳ* OC. 1294, *ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν* Ant. 980 ch., *γονᾷ ξύναιμος* E. 156 ch. —

2) Erzeugter *γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων* 1232 m. Spross, Nachkommenschaft *Ζηνὸς - γονὰς χρυσορύτους* Ant. 950; Kinder *γονὰς κατηκόους φύσαντες* Ant. 641, *γοναὶ κακαί* OC. 1192; fr. 678, 547.

γόνος, Erzeugter, Spross, Son Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος T. 1106, Ἀλκμήνης A. 1303, Πηλέως Ph. 333, Λαέρτου 366, fr. 784, Τυδέως Ph. 416, Αἰγέως OC. 549, πιστὸς Ἀταλάντης 1322; Οἰδίπου γόνου Ant. 1018, τ. σαυτοῦ γόνον 574, Διὸς ἄλκιμον T. 956; μήλων fr. 178, ὀρταλίχων 962. — *One Gen.*: Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅσπερ ἦν, γόνος Ph. 425 *Htg.*

γόνυ, Knie προσπιτνῶ σε γόνασι Ph. 485 auf d. K., ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι OC. 1607.

γόος, Klage, Jammern, Wehklagen, Weinen γόου - δάκρυ T. 1199; (γόον E. 1075 ch. *D*), ἀνακούσωμεν γόων E. 81, λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων 104 an., πτέρυγας ὀξυτόνων γ. 243 m., ἐκ γ. τῶν νῦν 291, 353, τ. μακρῶν γ. 375, 379, 870 m., OC. 1622, 1668, ἐξ Αἵδα παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις, οὔτε γόοις, οὔτε λιταῖς E. 139 ch., τεθρήνηται γ. Ph. 1401, Ἅιδης στεναγμοῖς κ. γ. πλουτίζεται O. 30, γόοισιν ἐξῴμωξεν Ant. 427; γόους τοιούσδε ἔχειν A. 319, ἐπισχήνους γ. δάκρυε 579, λιπὼν ἀνίας κ. γ. 973, παμμήκεις γ. OC. 1609, ἀοιδὰς κ. γ. Ant. 883, γ. - στένειν 1247, fr. 469. — οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς A. 628. — γοργάδων fr. 174 *Z.*

γοργ-ῶπις, schrecklich, grimmig blickend θεά A. 450, fr. 724 *Athene*.

γοῦν, *aus* γὲ οὖν, *beschränkt folgernd:* wenigstens also, doch, immerhin ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι O. 408, τὴν γοῦν - φλόγα αἰδεῖσθ' 1425, φαιδρὰ γοῦν σαίνει με OC. 319, πρὸς γοῦν ἐμοῦ A. 527, γνώσεται γοῦν Ant. 779, fr. 757; *in Antworten* also, allerdings, freilich τὰ γοῦν σά E. 1499, τὸ γοῦν ἐμόν O. 626, τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα OC. 24, τὸν γοῦν ἐμόν - (θάψω) Ant. 45, σοὶ γοῦν (ἐξίσταται νοῦς) 565, ὁ γοῦν λόγος 748, δόξῃ γοῦν ἐμῇ T. 718 (ὀλεῖ τόνδε). — γούνατα OC. 1607, *Pl. v.* γόνυ.

γραῖα, Greisin, Alte T. 807. — Γραῖκες fr. 455; *vgl.* Γραικούς 933. — γραίας ἀκάνθης 748 *Z.* — γράμμα· Φοινικίοις fr. 460; -των πτυχάς 150; κηρύκειον 897. — γραφίον 187 *Z*; γύα, *s.* γύης. — **γραφή**, Schrift T. 683.

γράφω, schreibe εἰς fr. 694; γράφου Ph. 1325, γεγράψομαι O. 411.

γύαλον, Hölung: Schlucht, Höle κοίλας πέτρας Ph. 1081 m. — ἐπὶ γύαλον..? OC. 1493 ch.

γύης, Ackerland, Saatfeld, Flur fr. 643; οἱ δὲ πλησίοι γύαι OC. 58, fr. 256, 357, 401. — ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι Ant. 569.

γυμνός, nackt fr. 479; γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ A. 464 entblösst, Φ 50.

γυμνόω, entblösse σῶμα Ant. 410.

γυναικεῖος, Weibes-[χεὶρ T. 898 ch.], Weiber-, Frauen- μόρον Ant. 1292, φύσιν fr. 517. — γυναικο-μίμοις 706. — γύν-ανδροι 865 *Lex.*

γυνή, 1) Weib, Frau, *bez. d. Geschlecht im Allgem.* τίς γυνή T. 545, γ. δὲ θῆλυς 1062, Ant. 525, φιλοίκτιστον γυνή A. 580, fr. 670; γυναικός 95, 694; οὐ γὰρ ὀργαίνειν καλόν γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν T. 553; τόκοις - γυναικῶν O. 27, 271, πασῶν γ. ἀναξιωτάτη Ant. 694, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος E. 302, κἂν γ. ὡς Ἄρης ἐστίν E. 1243 *Klytaimn.*, γύναι γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει A. 293 *Tekmessa*, fr. 609 *Phaidra;* ἄνδρας - γυναῖκας 607. — 2) *Bez. weibl. Schwäche, Feigheit:* φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα O. 1078 *Iokaste*, οὐκ ἄρξει γ. Ant. 525, εἴπερ γ. σύ 741, γ. μέν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς E. 997, *wie* T. 1062, ἀνδρόφρων γ. fr. 680, γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα Ant. 678, ἦθος κ. γ. ὕστερον 746; γυναῖκες O. 174, αἵδ' ἄνδρες, οὐ γ. OC. 1368, γ. ἀντ' ἀνδρῶν A. 1182, κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν Ant. 680 *Antigone allein*, χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε 579.

3) *Bez. e. bestimmtes Weib:* γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων O. 928, 1074 *Iokaste*, ἡ γ. φρούδη 1244, τέθνηκε 1282 *Eurydike*, fr. 261, 645; Αἰτωλίς T. 8, δούλη 62, 400 *Deianeira*, ἤ τις εὐγενής E. 257, αὕτη ἡ λόγοισι γενναία 287, τλημονεστάτη γ. πασῶν 439; ὦ φίλα γύναι T. 223 ch., ὦ ταλαίφρων γ. A. 903 ch., ὦ γ. E. 769, 1106, A. 268, O. 642, 767, 964, γύναι O. 678 ch., 700, 726, 755, 800, 933, 1054, T. 193, 230, 251, 366, 393, 880 ch., A. 293, 685, 940, fr. 63, 195. — ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικός E. 433, πρὸς τῆσδε τ. γ. A. 652, τῆς σῆς οὕνεκ' - γ. 1112, 1312, κἀξ ἧς ἔφυ γ. O. 459, γυναικὸς οὕνεκ' Ant. 649, γ. ὧν δούλευμα 756, ἀνδροκτόνου fr. Alkm. 11, 1. — Λυδῇ γυναικί T. 70, γ. - κακῇ 438, τῇδε τ. γ. 447, 471, Ant. 740. — ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα T. 915, στέργε τ. γ. 486, 577, OC. 311, O. 1263, fr. 187; — *Plur.* ὦ γυναῖκες E. 254, 372, 992, 1098, T. 202, fr. 611, 720, γυναῖκες T. 385, 663, 673, ξέναι γ. E. 660, ὦ φίλταται γ. 1227, 1398, φίλαι γ. 225; τῶνδε - γυναικῶν T. 241, γυναικῶν κωκύματα Ant. 1079 *Eurydike's;* νύμφας γυναῖκας μητέρας τε O. 1407 *Iokaste*,

κακὰς γ. Ant. 571, ἐνθέους γ. 964. — 4) Weib *als Gattin:* ἀντὶ παρθένου γυνή T. 148, ἀνδρὸς τοῦδε A. 1169, σὴ γ. O. 1172, μήτηρ κ. γ. Ant. 53, γ. κακή 650; τῆς σῆς οὕνεκ' - γυναικὸς A. 1112, 1312, Ἰοκάστης O. 950, fr. 608, 679; ξὺν παιδὶ κ. γυναικί T. 257, (κακῇ 438), ἀνδρὶ κ. γ. O. 1281, γυναῖχ' ὁμόσπορον O. 260, γυναῖκά τ' οὐ γ. 1256.

Δ.

δ, *gehäuft, witzelnd Wf zu* Ant. 323.

δαῆναι, erfaren λάθεται ων τ' ἔπαθ', ών τ' ἐδάη E. 169 m.

τί **δαὶ** ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; Ant. 318 *Lat.* quid ita? was denn? weshalb denn? *Herm. Vig. p.* 848, *Seidl. E. El.* 242; *dag. Pors. Med.* 1008. — δαιμονίζομαι· δεδαιμονισμένον fr. 180. *Z.*

δαιμόνιος, göttlich τέρας Ant. 376 an.; *subst.* δαιμόνιον E. 1269 m., göttl. Fügung.

δαίμων, 1) Gott, Gottheit a) *als Austeiler des Schicksals* (δαί-ω), *allgem. wie* τὸ θεῖον: σὲ δαίμων δίκαιος αὔξοι OC. 1567, ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δ. 1766 an., 1370; ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι 1443; καί σε - δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι O. 1479, fr. 14, 684; — *so im Plur.:* ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς O. 34, τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐχ αὐτός αἰεὶ δαιμόνων παριστατεῖ E. 917; — b) *eine missgünstige, feindl.* Gottheit ἅ με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει Ant. 833 m., O. 1301, OC. 1750 m., ἀπ' ὠμοῦ δαίμονος O. 828, ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλλου 1311 m., τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; 1328, ὁ δυστυχὴς δ. E. 1157, κἀμὲ μὲν δ' ἐλᾷ A. 504 *Wf*, ἀνεῖται στυγερῷ δαίμονι 1215 ch., δαίμονος κακοῦ δόσις fr. 572; *daher* Geschick, Schicksal, Loos, *vgl.* O. 1479, OC. 1443, 1750 m., A. 1215 ch.; δαίμων τοῖς μὲν εὐτυχής -, ἡμῖν δ' ἀποῤῥεῖ E. 999, 1157, fr. 499, οὔτε δ. οὔτε τις θεῶν, λῳονος δαίμονος Ph. 1100, δ. τοὐμοῦ A. 534 *Wf*, OC. 76, τῷ παρόντι δαίμονι E. 1306, τὸν παρόντα δαίμονα fr. 585, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξηλειφότες OC. 1337, τὸν σὸν δ. O. 1194 ch., T. 910, αἰαῖ· δαίμων, δαίμων Ph. 1186, T. 1026 m.

2) *e. bestimmter* Gott: πανδαμάτωρ δαίμων Ph. 1468 an. *Zeus, nach Elmsl. Herakl.* 900, *wie* OC. 1480 ch., δ. κοὐδεὶς ἀνδρῶν A. 243 an., δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος OC. 709 ch. *Neptun*, τῷ τε δαίμονι τῷ τ' ἀνδρὶ O. 244 *Apollo*, *wie* δαίμον' ὄντ' E. 658, τὸν ἐν Δωδῶνι δ. fr. 401; — *änlich im Plur.:* ὕβριν οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες T. 280, Ph. 447, 462, αἵδε δαίμονες OC. 864, δαιμόνων ἕδη O. 886 ch., ναοὺς 912, τις 1258, 1328, ἀγάλμαθ' ἱερά 1378, καθαρμὸν τῶνδε δ. OC. 466 *Furien*, ἱκέτης 634, ἀξίωμα 1451 ch., αὐτὸς E. 917, νόμους A. 1130, πότμος Ph. 1116, ποίαν - δ. δίκην Ant. 921, καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας OC. 1391, Ant. 282, fr. 94. *Der Artikel felt wie bei* θεός, *welchem Worte trotz Lennep. Phal. Epist. p.* 370 δαίμων *ganz synonym gebraucht wird one Unterschied der lyrischen u. stichischen Partien.*

δαίνυμαι, teile mir zu: esse fr. 153. — Verzere ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τιν' ἵμερον τέκνων, ἢ - ἔσχε δαίσασθαι πλέον; E. 543; *v. Schmerz*, δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν T. 1088 es wült auf's Neu', ἐχίδνας ἰὸς ὥς ἐδαίνυτο 771.

δαίομαι, brenne ἐδαίετο φλόξ T. 765.

δάϊος, feindlich, kriegerisch ἀνδρῶν OC. 1044 ch., ἐγχέων 699 ch., μάχαις A. 365 an. mörderisch. — Elend, unglücklich δαΐα Τέκμησσα A. 784 ἀθλία *sch. S., wie Eur. nie* δήιος.

δαίς, Malzeit, Mal θάλεια fr. 539, δαιτὸς 708; πατρὸς τὴν θυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην E. 284, θανὼν παρέξω δαῖτ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην Ph. 957.

δἄκέ-θῦμος ἄτα Ph. 705 ch., herzfressend, quälend, *vgl.* θυμοδακής θ 185 *Z.* — δἄκέτῳ ἐλάμφθην fr. 232 b *Z.*

δάκνω, beisse, *nur bildl. Hense, poet. Pers. p.* 28, δάκνεις fr. 902, ἴσχε - δακὼν στόμα σόν T. 976 zugebissen, verschlossen. — Beisse, steche, quäle οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει Ph. 1358, τὰ σκληρὰ - δάκνει A. 1119, ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει Ant. 317; — *Pass.* μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει θυμῷ δύσοργος T. 1117 nicht so ser wie es dich quält, χοὔτως ἐδήχθη T. 254, δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν, ὧδ' ἠμείψατο Ph. 378 gekränkt, beleidigt, erbittert.

δάκρυ (*γόου*) T. 1199, Ant. 527 ch., *κατὰ δάκρυ λειβομένη, coll. wie Hom.* *Ω* 794 *oft*, Sept. 50, *u. δάκρυον*, Thräne *γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο* E. 1231, fr. 786; *λείβων δ.* OC. 1251 *collectiv; — Plur. πηγὰς δακρύων* Ant. 803 an., *ἄχναν* T. 848 ch., *ἔῤῥωγεν παρὰ δ.* 852 ch., *θερμὰ νάματα* | 919, *χάριν* fr. 501, *πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δ.* E. 906, *δάκρυσι μυδαλέα* 167 m., *δακρύοις* fr. 501. — *ᾰ in thesi* Ant. 527, 803, T. 848, 852 *u. in arsi iamb. soluta* E. 1231, OC. 1251; *ᾱ in arsi (iamb. et dactyl.)* T. 919, 501; E. 167.

δᾰκρυ-ρροέω, zerfliesse in Thränen, vergiesse Thr., weine, schluchze *-ῤῥοεῖ* T. 326, fr. 757; *-ῤῥοοῦσα* E. 1313, *-ῤῥοοῦντα* T. 796, *-ῤῥοοῦντοιν* O. 1473.

δᾰκρῡ́ω, weine (u. jammre) *τί δακρύεις;* E. 828 ch., 152 m., *δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι* 805, *ἅλις, ἵν' ἐξήκεις δακρύων* O. 1515, *δᾱκρύσαντα* 66, *δακρύσας* Ph. 367, *στένει δακρῦον* OC. 1710 m.; beweine *τὸν υἱόν* E. 805, *κεῖνον* Ph. 360, *σφῴ* O. 1486, *τἀμαυτοῦ κακά* OC. 1255, *ἃς* (*στολὰς*) *νῦν δακρύεις εἰσορῶν* 1358; *μηδ' ἐπισκήνους γόους* | *δάκρυε* A. 580 m. *ἐκδακρύω*.

Δάλιος *ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δ.* A. 704 ch., *ἰήϊε Δάλιε Παιάν* O. 154 ch. delisch, *dor. f. δήλιος*.

δάμαρ, Gattin *ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δ.* O. 930, *φίλα* T. 650 ch.; *ἐξ ἀγρίας δάμαρτος* Ant. 973 ch.; *δάμαρτα τὴν Κρέοντος* 1181, *κείνου* E. 663, *Ἡρακλέους* T. 406, *ταύτην* 1224. — (Beischläferin) 428, 429.

δᾰμάω, *domo: τὰν κισσὸς ὡς ἀτενὴς πετραία βλάστα δάμᾶσεν* Ant. 827 ch. fesselte. — *Pass.:* werde überwältigt, unterworfen *ὡς ταύτης πόθῳ πόλις δαμείη πᾶσα* T. 432, *ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι* Ph. 200 an. getötet *τοξευτὸς ἐκ Φοίβου δαμείς* 335, *ἐδάμη* E. 844 m. *Agamemnon.*

Δᾰνάας *- δέμας* Ant. 944 ch. T. des Akrisios, M. des Perseus.

Δαναοί, *οἱ*, Danaer, Griechen *λόγος ἐκ Δαναῶν* A. 138 an., *βοτά* 144 an., *ἀγγελίαν - τῶν μεγάλων Δ.* 224 ch.; *ἐχθροῖς - Δαναοῖς* Ph. 1217 m., A. 42 *oft*. — *δανότητος* fr. 338.

δάπτει *δὲ καὶ τὸ μὴ 'νδικον* O. 681 ch. *δάκνει N*, frisst, kränkt.

Δαρδάνου *πέδον* Ph. 69 *Troia.*

δᾱρόν, lange *οὐκ ἀπόνητοι* E. 1065 ch., *ἐξενωμένου* T. 65; *adv. N. v.*

δαρός, lange *δ. - χρόνου* A. 414 m.

δασκίου *γεννειάδος* T. 13 dicht. *Z.*

δασμός, Tribut *σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν* O. 36, *δ. οὐ σμικρὸν τίνει* OC. 635 Abgabe.

δασυ-στέρνου *- Νέσσου* T. 557, brustbehaart. *Z.* — *δατούμενος* fr. 14 *Df. ἐνδατέομαι.*

κἀπὸ ***Δαυλίας*** O. 734, *Lndschft von Daulis (j. Daulia) in Phokis bei Delphoi*, Strab. 7, 321; 9, 423.

δᾰφνη, Lorbeerbaum, Lorbeer *Sg. collect.* OC. 17; O. 83, fr. 777.

δέ, aber, und, *fürt* 1) *neue, v. Vorherg. verschiedene Gedanken u. Sachen ein mit leichtem Ggs.: αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ* | *ἀγορὰ Λύκειος· οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε* | *Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός, οἷ δ' ἱκάνομεν u. s. f.* E. 6 *ff.*, 44, 47, 268, 271, 299, *mit stärkerem Ggs.* 29, 51, 73, 75, 252, 282, 290 … *Nach Negationen:* sondern T. 1062, A. 12, 1206, Ph. 334, 716 … — *Bes.* a) *bei gl. o. änl. WW. mit vorherg. μέν· πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς* | *πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου στέρνων πλαγάς* E. 89 m. [106 m.], 194 ch., 961, 1357, T. 162, 229, 784, 789, 951 ch., 1196, 1264, A. 137, 505, 507, 856, Ph. 258, O. 4, 25, 66, 218, 258, 522, 677, 1135, OC. 141 ch., 280, 350, 614, 1314, Ant. 93, 200, 617 ch., 664, 899, 1070; — *σὺ μὲν -* E. 39 *- ἡμεῖς δὲ* 51, *εἴρηκα μέν νυν ταῦτα σοὶ δ' ἤδη* 73, 97 an., 192 m., 246 m., 336, 371, 448, 461, 550, 647, 678, 690, 696, 724, 734, 762, 767, 906, 951, 998, 1000, 1245, 1309 . . O. 16, 25, 33, 47, 62, 221, 230, 246 … fr. 94, 144, 322, 360, 421, 463, 517, 678; — *one μέν·* E. 219 an., 427, 448, 578, 590, 625, 668, 729, 731, 736, 745, 791, 897, 899, 924, 934, 1027, 1074 ch. . . fr. 204, 265; *bei correspondirenden WW.: παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ, παῦσον δὲ σαυτήν* E. 986, *μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἔξισοῖ* 1194, 1447, T. 197, 518 ch., 834 ch., 1148, A. 458, Ph. 334, 633, 971, O. 133, 1224, OC. 1068 ch., 1077 ch., 1275, 1343, Ant. 808 m., 1311 m. — b) *Von meren auf einander folg. δέ dient das erste dem Ggs., die übrigen setzen die Rede fort:* E. 711 *ff.*, 720, *λανθάνει στήλην ἄκραν* | *παίσας, ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας* | *-σὺν δ' ἑλίσσεται* | *τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ* | - 745, 988, 1148, 1285 m., T. 265 . . fr. 204, 325. — c) *καὶ - δέ findet sich trotz* Pors. Or. 614 *u.* Blomf. Sept. 469: *καὶ στίβου δ' οὐδεὶς κτύπος* Ph. 29, 1362, fr. 109 *mit* Herm. Vig. p. 847 *u.* Seidl. E. El. 1112; *χἠμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν* | Ant. 432; — *τὲ - δὲ· ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν* | *ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν* E. 1099, T. 286 *N*, 333, Ant. 1096, E. Alk. 197, I. T.

1415; - ἀλλ' οὔτε μήτηρ - | παίδων δὲ - T. 1151 *f.*, μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ 143. — — 2) δὲ *im Nachsatze*, hinwiderum, andrerseits, dagegen, auch, so: πόλιν μὲν εἰ κ. μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως οἵᾳ νόσῳ ξύνεστιν O. 302, Ant. 234; — ἐπεὶ δὲ γῇ ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν O. 1267; πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς | βοᾷ E. 294; ὥσπερ - ὡσαύτως δὲ - 28 *Wf N*, ὥστ' - οὕτω δὲ - T. 112-118 ch., Ant. 426, *Bernhardy Synt. p.* 487, *Matth. Gr. Gr.* § 616, 3. — — 3) *In Fragen:* ποῖ δ' ἐμπορεύει; E. 405, Ph. 834, τί δ' - ἔστιν; 421, 732, 896 ... *u.* τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς; E. 769 *v.* τίς, *N zu* O. 1144; ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος | -; E. 612, O. 989, 841, 1489, OC. 579, Ant. 1314, πόθεν δ' ἂν εὕροις; E. 875, πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν; T. 293, 444 .. *vgl.* πῶς, ποῦ δ' -; T. 748 .., πότερα δ' ἄν -; A. 265; — *beachte die Stellg:* τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη; O. 525; ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; 98, 128, οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; 108, ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί -; 1027, νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ; 1286, OC. 67, 401, 412, T. 192, Ant. 397, 772; δέ *felt in* τί οὖν Ph. 100, τί ἔστι; 733, 753; — *one Fragewort:* ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; E. 290, 392, 402, 855, Ph. 34, 1250, 1384, O. 528, 579, 628, 838, OC. 471, Ant. 510, *Pors. zu Phoin.* 1373, *Stallb. Pl. Phil. p.* 19. — 4) *In Antworten:* πατὴρ δὲ τούτων οἶδα συγγνώμην ἔχει E. 400, T. 729, A. 1141, 1150, O. 372, 379, 931, OC. 395, 840, 1443, Ant. 92, 1056; — *im Anf. der Rede:* σὺ δὲ T. 1157, Ant. 531, *Erkl. zu* 1196 (1174), Ph. 319 ἐγὼ δέ. — 5) *Parenthetisch:* κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ' ἀλλ' ἐξευγμένην T. 536, 526 ch., 739, Ph. 1324, Ant. 305, fr. 678 - OC. 146, 322, 1145, 1275.

In Vbdg mit andern Part. δὲ - γὰρ *Wf* (Ant. 722) *u. Sft zu* A. 678, *L. Dind. Thes. Gr. L.* 2, *p.* 927 c, *Classen zu* Th. 1, 72. — τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα O. 550 *N*, A. 1150, δὲ δή Ant. 80; — (δ' ἀλλά E. 337, δὲ μή 336, O. 943, Ant. 1061, καὶ δέ Ph. 1362, Ant. 432, *Wf zu* 71; *vgl.* αὖ, ὅμως, οὖν, ἄλλως, ἐν, μέν, μή, μήτε, νῦν, οὐ, οὔτε, πρός, οὕτω, τέ; σύ, ἐγὼ οὗτος.) — *Stellg.:* τὴν τέχνην δέ O. 389, τὸν τελευταῖον δ' ὅλον OC. 479; ἐκ δὲ τῶν 744, ἐν δὲ τοῖσδ' O. 677, ἐν δ' αὐτοῖσιν 752; *meren WW. nachgestellt:* τὸ καλῶς δ' ἔχον O. 881 ch., ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος 1282 *öfter. Am Versende:* E. 447, 1007, Ph. 449, O. 29, 553, 785, 1224, OC. 17, Ant. 1031; *nach e. Ausruf:* E. 934, OC. 592, 1427, Ant. 785, 1119, 1126; *nach* σύ .. E. 151 m., A. 1409, O. 1097, OC. 507, Ant. 1087. — δέατος· δέους fr. 305 *Hes.*

(**δέδια** O. 1469 m. *N*, *u.*) δέδοικα, *mit Pr. Bdtg*, *Pf. zu* δείδω fürchte, fürchte mich, bin besorgt, in Angst, mir bangt οὕτως ἐγὼ δέδοικα T. 306, A. 583, Ph. 1268, δείσας Ant. 1005, 1189, δείσαντες O. 11 in Angst geraten, μὴ δείσητε 1414, φόβῳ δείσαντας OC. 1625, δέδοικας T. 457, fr. 152; *mit Acc.* τὰ δὲ δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην E. 1272, ἥν σὺ μὴ δείσῃς ποθ' ὡς ὄψεται 1309, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα A. 1110, μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον Ph. 226, τὸ σὸν - πρόσωπον O. 448, ὄνομα OC. 265, πάθος 604, ἀνδρὸς - φρόνημα Ant. 459; δέδια τόδε OC. 1469 m.; *mit e. abhäng. Satze:* δέδοικα γάρ, μὴ πρῴ λέγοις ἄν T. 630, μὴ περαιτέρω πεπραγμέν' ᾖ μοι πάντα 663, μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκοι A. 278, ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βέβηκοι Ph. 493, - μὲ μὴ ἀτελὴς ἔχῃ 782, δέδοιχ' ἐμαυτὸν μὴ πόλλ' ἄγαν εἰρημέν' ᾖ μοι O. 767, δέδοιχ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς ἀναρρήξῃ κακά 1074, δέδοικα γάρ, μὴ - ἄριστον ᾖ Ant. 1113, *mit Gen.* φίλον δείσας O. 234 = προκηδόμενος. προ, ὑπερ, ὑποδέδια. — δεδραγμένος, *P. P. P. v.* δράσσομαι.

δεῖ, es ist nötig, man muss: 1) *mit Inf.* δεῖ - λέγειν T. 479, 817, Ph. 11, 77, 102, 428, 1339, OC. 721, 1022, 1148, Ant. 312, fr. 609, 779; — *mit zu ergänzendem Inf.* ἤκουσεν ὧν δεῖ E. 793, T. 337, Ph. 583, 909, (*n.* εἴκειν) OC. 172 m., 494, 1442, fr. 238. — 2) *mit Acc. u. Inf.* ἐλευθέραν με δεῖ ζῆν E. 339, 814, 957, 1037, 1504, T. 1175, A. 393, 549, Ph. 50, 580, 587, 915, 982, 998, 1397, O. 619, (*n.* σὲ φρονεῖν) 627, 825, 896, 958, 976, OC. 22, (*n.* τινὰ man) 509, 1032, 1420, 1776 an., Ant. 75, fr. 11, 622, (295?) ich, du, er muss, brauche, darf. — *Andre Formen:* οἴομαι δὲ δεῖν οὐδὲν (μολεῖν ἐμέ) OC. 28. — οὕς μ' οὐκ ἔδει, κτανών O. 1185, οὓς μὲν οὐκ ἔδει ὀψοίατο 1273 die ich nicht hätte sollen .., τί γάρ ἔδει μ' ὁρᾶν 1334, τοῦσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει Ph. 418, ἀπῆσθ' ἵν' οὔ σ' ἔδει 379, εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν 292; κἄδει τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον διακονεῖσθαι 286. — 3) *mit Dat. u. Inf.* νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη OC. 721. — 4) *mit Acc. u. e. abh. Satze:* δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξεις ἐν ἐχθροῖς A. 556,

τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων Ph. 54 (77). — 5) *mit (Dat. u.) Gen.:* es ist mir etw. nötig, ich habe nötig, brauche, bedarf ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος; E. 612, fr. 675; πῶς σκότου δεῖ E. 1494, ἔστιν ὧν δεῖ Ph. 647, οὐ τοιούτων δεῖ 1049, τί δῆτα σοῦ δεῖ; 1060 was bedarf's deiner? δεῖ δ' οὐ τοιούτων O. 406, εὐβουλίας δεῖ Ant. 1098; μαντείας ἔδει O. 394. — 6) *Part. subst.* πρὸ τοῦ δέοντος Ph. 891 bevor es nötig ist; ἐς δέον πάρεσθ' O. 1416 κύριος *N*, εἰς δ. περᾷ Ant. 386 *Df*, καιρόν *N*, zur rechten Zeit, gelegen *Krüg. Xen. An. p.* 229 *ed. lat.*

δείκ-νυμι, 1) zeige, lasse sehn μ' ὡς δείξῃς φίλῳ Ph. 492, δέσμων ἄγων ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον 609, ἔμ' - δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις 630, αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις O. 1258, δείξει δὲ καί σοι (τὸ νόσημα) O. 1294, ἄγος ἀκάλυπτον δεικνύναι 1427, δείξω - σοὶ - νόσον A. 66, τῷπιόντι δεικνύτω OC. 1532 *Oid.'s Grab*, δείκνυσι Ant. 254, αὐτὸν - δείξῃ θεοῖσιν T. 609, τὸ δ' ἄγγος δεῖξαι 622, δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων 1078, τὸν παῖδα - Τελαμῶνι δείξει A. 569. — 2) Offenbare, erzäle, teile mit ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ E. 425 *Casaub. Theophr. Char. p.* 289, τὸν σὸν θεοῖσι δεικνὺς ἔργον T. 1250, ἔδειξα μήποτε ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγώς O. 1392, ὅς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρην A. 1195 ch. *Lob.* brachte zu, fr. 379, πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις Ant. 300, τὸν κτανόντ' ἔχω δεῖξαι O. 278 angeben; νύκτες ἡμέραις τε - ταῦτά σοι δείξουσιν E. 1366 (ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην δεδειγμένῃ 1298 *N*, *einz. pass. F.*). — 3) Zeige, mache deutlich, begreiflich, beweise, bewäre τὴν φύσιν δ' ἔδειξας Ph. 1310, δείκνυμι OC. 1145, δείξεις τάχα, εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή Ant. 37, δείξας - την ἀβουλίαν ὅσῳ μέγιστον - προσκεῖται κακόν 1242, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξεις ἐν ἐχθροῖς A. 557, δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας E. 1382, (560 *Morst.*), κοὐ λόγῳ δείξω μόνον A. 813, χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος O. 614, δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἐν λέξει πῇς ἔτι 748, fr. 352, 470, 518. ἀνα, ἀπο, ἐπι, ἐκ, ἐν, προδείκνυμι.

δείλαιος, 1) elend, unglücklich, unselig E. 1482, Ant. 1241, 1272 m., 1310 an., T. 763, 1243, A. 1000; δείλαιε τοῦ νοῦ O. 1347; δειλαία δειλαίων κυρεῖς E. 849 ch. (*Gen. Pl. subst.* Elend, Unglück), 1076 ch., T. 906. — 2) Elend, jammervoll σῶμα δειλαίας σποδοῦ E. 758, ἀλγηδόνος OC. 513 ch., νόσος T. 1028 ch., αἵ Ant. 1241 *Wf*, E. 849. — δείλῃ fr. 239.

δειλία, Feigheit -ας E. 1027, -ᾳ A. 1014, δειλίαν ἢ μωρίαν ἰδών O. 536 ἔχει E. 351, ἀρεῖς A. 75; ᾗ βόσκεται fr. 144 b.

δειλός (δέ-δι-α), scheu, feig, furchtsam (Ph. 457 *Br*), A. 1315, ἡμᾶς σὺ δειλοὺς - φανεῖς 1362, fr. 689. — (τὰ δειλὰ κέρδη Ant. 326 *Nk.*)

δεῖμα, Schrecken, Schreckniss, Furcht πᾶν δεῖμα (σύ) Ph. 927 Ungeheuer, ganz schrecklich, furchtbar; ἐκ δείματός του νυκτέρου E. 410. — Furcht, Angst δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσα OC. 360, ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν 1465 ch., προσπνέοντα fr. 310, εὔμναστον ἀνδρὸς δ. T. 108 ch. — ἐννυχίου δείματος A. 1212 ch., εἴ τι δ. γ' ἔχει μέρος O. 294 δειμάτων *Hrtg*; δείματι πάλλων 152 ch., λυτηρίους εὐχὰς - δειμάτων ὧν νῦν ἔχω E. 636 Aengste, Besorgnisse.

δειμαίνω, fürchte ἄγαν T. 89, ἀμφί σοι OC. 492; δειμαίνων τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι T. 481. — (ἐ) δειματούμην fr. 147.

δεινό-πους ἄρα O. 418, schrecklichen Fusses, schrecklich einherschreitend. *S.*

δεινός, Furcht *od.* Staunen erregend: 1) furchtbar, schrecklich ὁδίτης Ph. 147 gefärlich, οἶκτος 965, T. 298, πῆμα 46, ἵμερος 476 heftig, ὅρκος A. 649 (φύσις OC. 212 ch.), ἡ δεινὴ θεὸς Παλλὰς A. 952, γλώσσῃ σὺ δεινός OC. 806 gewaltig, δεινὸς ὁ προσχωρῶν Ἄρης, δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά 1064 ch., τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ Ant. 690, ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά 951 ch., τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει - μένος 959 ch., τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον fr. 744 (λάλημα Ant. 320), τοὐπίσαγμα Ph. 755, 756. — *Mit Inf. als Subj.* δεινόν γέ σ' - λελῆσθαι E. 341 *indignus* Wund., τὸ τίκτειν E. 770 *N*, εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν 1039, τὸ δ' εἰδέναι T. 459, φρονεῖν O. 316, τὸ - κακὸν ἐπεγείρειν OC. 510 ch., ψευδῆ δοκεῖν Ant. 323, τό τ' εἰκαθεῖν 1096, fr. 94; — δεινοῦ φόβου OC. 1651, δεινῆς ἐχίδνης 1099, πανουργίας Ph. 928, συμφορᾶς O. 1527; τῷ δεινῷ κακῷ O. 1457, *subst.* πρὸς αὐτῷ εἰμι τῷ δεινῷ λέγειν 1169 d. Schreckliche zu sagen; ἐν δεινῷ *n.* ἐστίν Ant. 1097 = δεινόν 1096; — δεινὸν ἰσχύος θράσος Ph. 104 gewaltig, προβοᾷ τι γὰρ δ. 218, *wie* δ. γε φωνεῖς 1225, εἶπας A. 1127, δ. αἶνον αἰνέσας Ph. 1380, ὄνειδος

O. 1035, *μῖσος* OC. 1392, *τὸ δ. τοῦτο* Ant. 96, *ἔργον* T, 706, *ἔπος* A. 1127, *μένος* 1066, *θυμόν* 1124, *οὐδὲν* fr. 153, *ὄλεθρον* 322; *δεινὰν μορφάν* E. 198 ch. (Grauenbild), *νόσον* T. 980 an. schlimm, *πρᾶξιν* OC. 560. — *Plur.* [*παντὰ δεινά* Ph. 502 *ἄδηλα Wakef.*, *κοινά Dobr.*] *τάδε* 628, *τὰ νῦν* OC. 336, *ἔργα* 383, *κέρδη* Ant. 326 schlimm, *δειναὶ Κῆρες* O. 471, *ἆται* 1243 ch. — *δεινῶν ἄημα πνευμάτων* A. 674 *Sft*, *δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων* E. 852 m.; *δεινοῖς - λόγοις* 489 ch., *ὀνείροις* 500 ch. — *ἔργα δεινά* T. 723, *ἔπη* O. 513, A. 312 *v. Tode, Nk*, *δύ'* Ph. 426, *ἄλλα δ' ἄθλια καὶ δεινὰ κ. δύστηνα* O. 790, *κακά* OC. 595, *πάθη* 1077 ch. — *Superl. δεινοτάτας - κελεύθους* E. 1162, *πάθος - δεινότατον πάντων* O. 1298, *δεινοτάτῳ ὕδρας - φάσματι* T. 836 ch., fr. 32.

2) Gewaltig, staunenswert, tüchtig *ὁ δεινός, ὁ μέγας - Αἴας* A. 205, *Ἄρης* OC. 1065 mächtig, *ἡνιοστρόφος* E. 731 schlau, geschickt, *γλώσσῃ σὺ δ.* OC. 806, *γλώσσῃ δὲ δεινοῦ κ. σοφοῦ* Ph. 440 zungenfertig, Zungenheld; *μὲ - δεινὸν χέρας* A. 366 m., *τὰ δεινὰ ῥήματα* 1226 übermütig, *τὰ δεῖν'* (*sc. ἔπη λέγειν*) 650 barsch, rauh, hart; *λόγον* T. 1135. — *Comp. πολλὰ τὰ δεινά, κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον* Ant. 333 ch. — *Mit Inf.: λέγειν σὺ δεινός* O. 545 geschickt in, redegewaltig: *δεινὸν ἰδεῖν πάθος* 1297 an. schrecklich anzusehn, *wie δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δ. δὲ κλύειν* OC. 141 an., *δ. - ἕρπειν πλοῦτος ἐς..* fr. 109; *δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν* O. 1267.

Subst.: [*ὁ δεινὸς κρατεῖ* Ph. 457 *δειλός Br*]; *δεινὸν ἄρ' ἦν, ἡνίκ'* fr. 669. — *εἶπε δὴ τὸ δεινόν* E. 376, *δ. γ' εἶπας* A. 1127, *φωνεῖς* Ph. 1225 wunderbar, seltsam, *τὸ δ. οὐφοβεῖτο* O. 722, *δ. δ' ἀύσας* 1260, *δ. λέγεις* OC. 861 *λόγοι σου N*, *ἐς δ.* O. 1312, *ὅπου τὸ δ.* fr. 205, *πρὸς τὸ δ. ἔρχεται* 322 Gefar, *wie τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν* Ant. 243, *πολλὰ τὰ δ.* 332, *τὰ δ. κ. τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει* A. 669, *βροτῶν χοἱ πολλὰ δεινοί* Ant. 1046 hochgewaltig: *τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν* fr. 63, [*ἐν*] *Br τοῖσι δεινοῖς* E. 26, 221 m., 223 m. Not, Gefar, Unglück *wie τὰ δεῖν' ὁρᾶν* Ph. 504; *δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας* O. 484 ch. (*βρυχηθείς* 1265), *δράσας* 1327, *λέγειν* E. 767, OC. 661, *πέπονθα* 892, *τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι* Ant. 408, [*τολμᾶν* 915] *θεσπίσας* 1091, *εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ κ. παθεῖν σε δεῖ* fr. 11. — *Neutr. adv.: δεινὰ βρυχηθείς* O. 1265. —— *Adv.: δεινῶς*, gewaltig, ser *ἀθυμῶ* O. 747, *δακρῦσαι* E. 805; *δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν* 198 ch. schrecklich, grauenvoll [*δεινῶς γε* T. 899].

δειν-ώψ· *ποτνίαι δειν-ῶπες* OC. 84 schrecklich, furchtbar blickend. *S.*

δεῖπνον, Malzeit, Mal *προθέντ' - δ. οἰκείων τέκνων* A. 1294; *δείπνοις - οἰνώμενος* T. 268, *ἐν δ.* O. 779; *δείπνων ἀῤῥήτων - ἄχθη* E. 203 m. Festgelage *im Pl.*

δειράς, Bergrücken, Gipfel *Κυλλανίας χιονοκτύπου πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθι* A. 697 ch., *χιὼν - τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας* Ant. 832 m. *Τραχινίαν τε δειράδα* Ph. 491 *Heath. Mein. σπιλάδα, πρῶνα Wdr, δεράδα Toup. D. Hense, poet. Person. p.* 29.

δέκα *μῆνας* T. 44, zehn; 379.

δέκατος, zehnte *ἔτος* Ph. 312, *ὄχον* E. 708.

δεκ-έτει *χρόνῳ* Ph. 715 ch., zehnjärig *Z.* — *δελήτιον* fr. 866 *Lex.*

δέλτος, Schreibtafel, Blatt T. 47 *N*, *λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα* 157, *χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφὴν* 683; *ἐν φρενὸς δέλτοισι* fr. 535. — *δέλφακα* 506.

Δελφικᾶς, *ἀφ' ἑστίας* OC. 413, *Δελφικῶν ἄθλων χάριν* E. 682 delphisch = **Δελφὶς** *πέτρα* O. 464 ch. delphisch.

Δελφοί, Delphi: *Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας* O. 734.

δέμας, Körperbau, Gestalt, *Körper ἄθλιον* E. 756, T. 1079 Jammergestalt, *διέφθαρμαι δ. τὸ πᾶν* T. 1056, O. 1388, Ph. 823, *τόδ' ἀρχαῖον δ.* OC. 110, *κατίσχυσεν δ.* 346 erstarkte. — *οἰνάνθης δέμας instar* fr. 239. — *Umschreibt oft plastisch eine Person, wie βία o. ἴς bei Hom.: τοὐμὸν δέμας* OC. 501, 1550 ich, mich, *mir ἄθλιον* O. 1388 m. ich unsel'ger, OC. 576, [*τὸ σὸν δ.* Ant. 903 dich]; *ὦ δ. οἰκτρόν* E. 1161 = *ὦ οἰκτρέ*, *φίλων - οἰκετῶν δ.* T. 908 einen D., OC. 110, *τοῦτον - δέμας* Ant. 205 *Wf*, *Δαναάς* 945 ch., fr. 303.

δέμνιον, Bettgestell, Lager, Bett *κοῖλα* T. 901, *δ. τοῖς Ἡρακλείοις* 915. *δενδίλλειν* fr. 867 *Lex.* [713.

δένδρον, Baum *ὅσα δένδρων* Ant.

δεννάζω· *λοιδορῶ Hes.*, schmähe, höne *ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ* Ant. 759; *κακὰ δεννάζων ῥήματα* A. 243 schmähend ausstossend. — *δεξιάματα* OC. 619 *La, N, s. δεξίωμα.*

δεξιός, rechts *χεῖρα δεξιὰν* T. 1181, A. 751, OC. 1130, Ph. 942, 1254, 1291; *δεξιᾶς ἐμῆς θιγών* 1398, *χειρὸς εἰς τὰ δεξιά* fr. 527; *ἵππον* E. 721.

δεξιόομαι, gebe die Rechte, bewillkommne τίς γὰρ - ἡμᾶς ἰδὼν τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται; E. 976.

δεξιό-σειρος (μέγας Ἄρης) Ant. 140 ch., der mächtige Krieger, gewaltige Kämpfer, Held: *n.* ἵππος *das* „rechte Seilpferd", σειραφόρος, (*nicht eins der innern am Joch* ζύγιοι) *musste das kräftigste sein, weil es bei Wendungen im Wagenrennen den grössten Weg zu machen hatte; vgl.* E. 721 *Erkl. S.*

δεξίωμα, Vortrag, gutes Vernemen τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα OC. 619 *Z. sp.*; δεξιάματα *La. N. S.*

δέομαι, bedarf δεῖται κολαστοῦ O. 1148, ῥώμης 1293. — ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι? φράσαι OC. 570 sodass mir nötig ist, ich brauche, (fr. 295). — *Μή* μου δεηθῇς OC. 1170 bitte mich nicht, *mit 2 Gen.* — δέον, οντος, *s.* δεῖ.

δέος, Furcht, Scheu A. 1074, 1079, καίριον 1084, fr. 751; δέος ἴσχετε μηδέν, ὅσ' αὐδῶ OC. 223 erschreckt nicht vor dem was.. — δεράς, *s.* δειράς.

δέρκομαι, blicke scharf, sehe δέρκου θαρσῶν Ph. 146 an. — *Pf. mit Pr. Bdtg:* habe Augen ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δέδορκεν O. 389, σὺ κ. δέδορκας, κοὐ βλέπεις, ἵν' εἶ κακοῦ 413, σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα A. 85 *Wf N* scharfblickend, *wie* τυφλὸς ἐκ δεδορκότος O. 454, fr. 11, 754; E. 66 sehend = lebend. — *Mit Acc.:* φάσμα - πεπτωκός E. 1466, σὲ - ἐπαρκέσαντα A. 359, ὅν OC. 894. — *Mit Pf. Bdtg:* δέδορκά σε - θηρώμενον A. 1, ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν πατρὸς δεδορκώς T. 747. — τοῦτ' - σαφὲς πρόχειρον ἄχθος δέρκομαι E. 1116, φάτιν ἄφραστον T. 693, ὡς ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον E. 899; οἷον οὔτινα - ἐδέρχθη A. 425, δερχθέντες τέλη fr. 719. κατα, προσδέρκομαι. — δερμηστής fr. 397 *Lex.* — δέρος 16.

δέσμιος, gefesselt δέσμιον ἄγων Ph. 608, δρομάδα κατ' ἄμπυκα δ. ὡς ἔβαλεν 679 ch.; χοῖρον ὥστε δεσμίαν fr. 217; δεσμίους ᾐκίζετο A. 299.

δεσμός, Fessel, Bande, Strick δεσμοῖσι συνδήσας A. 62, χέρας δ. ἀπευθύνοντα 72, fr. 60. — ζεύχθη - πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ Ant. 958 ch. *v. Felsenkerker.* — δέσμωμα fr. 27.

δεσμώτης, gefesselt, gefangen A. 105. — *Fem.* δεσμῶτιν ἄγων ποίμναν 234 an. *Z.* — [δεσπόζειν θρόνων T. 363, herschen.]

δέσποινα, Herrin, Fürstin, Gebieterin Δηάνειρα T. 49, 180; *Voc.* 370; ὦ δ. 434, 481, A. 105, φίλη δ. 38, Ant. 1192, T. 430, ὦ φ. δ. 472; λέγεις δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν 409, μὰ τὴν δ. Ἄρτεμιν E. 626. — δεσπότειρα fr. 868 *Df. S.*

δεσπότης, Herr, Gebieter δέσποτα Ph. 135, O. 1132, 1165, ὦ δ. 1178, Ant. 1278, ὦ φέριστε δεσποτῶν O. 1149, δέσποτ' Αἴας A. 368, ὦ δ. Αἴας 485, 585, Ἥλιε δ. fr. 480. — τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν ἠθροῦμεν Ant. 1219, δεσπότῃ Κρέοντι 1208, δ. - λέξεις O. 945; πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν A. 500, δεσπόταισι τοῖς πάλαι - ἔφθαρται γένος E. 764; -ται fr. 447, -την 551; = Eigentümer τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων Ph. 262.

δεσπότις, Herrin δεσπότιν τὴν ἐμήν T. 407, δεσπότιν (σε) - νέμω E. 597. *Z.*

δεῦρο, hierher καλῶμεν T. 342, ἐν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα 929; δεῦρο - ἄγ' αὐτόν A. 541, 986, 1098, 1260, O. 1069, OC. 910, 933, αἶρε δ. A. 545, ἔπλευσας 1105, ἧκε 1115, πρόσελθε 1171, ὁρμώμενον 1224, ἐκπέμψω Ph. 126, O. 951, κατέσχον δ. - στόλῳ Ph. 270, πρὸς ἡμᾶς δ. ἰόντ' 1221, ἔβημεν O. 148, ἱκόμην 318, ἦλθες 532, βλέπων 1121, ἰών 1402, ἴτε 1480, προστείχοντα OC. 30, ἔπεμπεν 298, ἀφίξεται 307, 794, ἦξα 890, δ. προσπέμψαντά σοι 1101, 1349, στείχοντι δ. 1151, πόροι 1458, ὁρμωμένας 1669, νεῖσθαι Ant. 33, μολεῖν σοι 233, ἐλθόντα 329 ἥξειν 390; — τῆς δεῦρ' ὁδοῦ OC. 1165. — πάρεστι δεῦρο OC. 1253 ist hierher gekommen u. ist **hier**, *wie* φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος 663 *zw. Athen u. Theben.*

δεύτερος, 1) zweiter, der andre ὁ δ. δ' Αἰτωλός OC. 1315, ὕβρις δ' ἥδε δευτέρα Ant. 482, κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω 1295, ἦμαρ Ph. 354, δευτέραν ὁμιλίαν E. 418, νόσον OC. 544, δευτέρῳ λόγῳ Ph. 49 weitre, fernere R. *Herm.*, τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμι O. 282, fr. 49. — *N. adv.* τὸ δεύτερον Ph. 1439, δεύτερον A. 89, 770, Ph. 908, 1288, OC. 326, 763, T. 877. — 2) Dem Werte nach der **zweite**, nächstkommende πολὺ δεύτερον OC. 1228 ch, gleich zunächst; τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται Ph. 1442, OC. 351 *geringer, nicht so hoch*, fr. 325.

δεύω, benetze; vergiesse αἷμ' ἔδευσα A. 376 m. *s. Kolster, Soph. St. p.* 289.

δέχομαι, 1) neme, neme an, hin, auf δέχου Ph. 776, χειρὸς τῆς ἐμῆς βέλη τάδε 1287, τὸν παῖδα A. 578, ἐδεξάμην δῶρον OC. 539 m. *Iokaste*, παρ' Ἕκτορος δώρημα A. 661, τοῦ O. 1163, εὕρημα δέξαι' ἐκ του Νυμφᾶν 1107 ch.

filium sustulit. — 2) Neme an, lasse mir gefallen ἵνα - στόμια δέχηται τἀμά E. 1462, (δεξαίμην 1304 *Df* würde mich dazu verstehn), εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ | γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς 443, οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ.. Ant. 1019. — *Met. von Reden:* neme an, auf, hin, gehe ein auf οὗ - δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων Ph. 131, ἔπη κλύων δέχεσθαι O. 217, σύμβουλον δέχει Ph. 1321; ἐδεξάμην τὸ ῥηθὲν E. 668; halte für συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα A. 68. — 3) Neme auf *im Hause, Lande* δόμοις O. 818, Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; 1391, οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων τῶν ἐνθάδε OC. 627, ἄνδρα - οὐ δεξοίατο 945, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσα Ant. 894, ὦ γαῖα δέξαι θανάσιμόν με Ph. 819, T. 1085, ἔμ' οὔποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν 922, δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα … E. 68, ὃν ἁ κλεινὰ γᾶ Μυκηναίων δέξεται 162 ch., δέξαι μ' εἰς τὸ σὸν τόδε στέγος 1165; fr. 527, 781, 479. — Neme auf *wolwollend, gastlich* ἵλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο OC. 44, 487, κέρδη οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις 92, αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως T. 628, ἤ πού με Τελαμὼν - δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος A. 1009; τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι OC. 4, (ἄτῃ τῇ μάτην δεδεγμένῃ E. 1298 *Wf*). δια, εἰσ, ἐκ, προσδέχομαι.

δέω, binde, fessle δεθεὶς πρὸς κίον' A. 108; an τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας 240 an. — ἔδησα κ. παρὼν ἐκλύσομαι Ant. 1112 ich habe den Knoten geschürzt. ἐν, προσ, συνδέω.

δή, (δῆ-λος), 1) offenbar, sicher, gewiss, *stellt e. Behauptung als unzweifelhaft hin:* ὄλωλα δὴ δείλαιος E. 1482, T. 460, 464, 1145, A. 278, Ph. 241, 573, 587 (λειφθήσομαι δή 1071 *Wakef.*), OC. 886, 1216, Ant. 823, 939 m.; *bei Ipr.* φέρ' εἰπὲ δή E. 376, 534, 634, 947, O. 655, Ant. 534; *Inf.* OC. 23; *Part.* Ph. 1065, O. 66; (*Conj.* Ph. 1469 an. *Herm.*). *Bes. in* ἔγνωκα γὰρ δή A. 807, O. 582, OC. 1613, Ant. 615 ch., 659; γὰρ δὴ καί O. 582; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' οἶσθα Ph. 246, E. 1020; ἢ ταῦτα δή - E. 385, Ph. 565; *vgl.* μέν; — — δή *schliesst sich meist an das betonte W. des Satzes (Verb., vgl. oben), Subst.* ὁ μὲν χρόνος δή Ph. 285, 678, 878, Ant. 173, 908, fr. 724, ὁ δὴ 108. — *Adj.* τάδ' ἀντίπρῳρα δή σοι T. 223 ch., 889, 1063, OC. 809, Ant. 58, 821 an.; *nach* πολύς E. 520, 603, 1377, T. 1046, 1192, O. 66, OC. 658; *Superl.* ἔχθιστα δή μοι E. 202 m., T. 464, A. 858, 994, Ph. 350, Ant. 895. — *Pron. pers.* εἰς σὲ δὴ βλέπω E. 954, T. 600, A. 877, 1226, Ph. 276, OC. 1670, Ant. 80, 441; *demonstr.* E. 385, ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ' T. 1091, Ph. 565, OC. 111; τὸ πᾶν δή E. 764, T. 749, A. 992, 994; τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω T. 1221; *relat.* οὓς δὴ | T. 1011 an., A. 995, 1029, 1045, Ph. 493, 610, O. 399, 493 ch., Ant. 1202, *vgl.* ἃ δή. — *Adv.* δᾶρόν τε δή A. 414 m., πρὶν δή ποτε 613 ch.; πάλαι δὴ Ph. 806, πολλάκι δή 1456 an., O. 968, 1263, OC. 886, 1628 m. fr. 778. — *Conj.* ὅταν δὴ Ant. 91, ἐπεί γε δή 923, εἰ δή T. 27. — — — *Vgl.* ἀλλὰ (- γὰρ δή, - δή, - (οὐ) μὲν δή, οὐδὲ (μὲν) δή), γέ, δὲ δή Ph. 818, Ant. 80, δὴ νῦν E. 947, A. 995, δή που, ἐνταῦθα, καί, μέν, οὐ (doch wol nicht), πότερος, πρίν, ὡς. — 2) *In Fragen,* wirklich? πῶς δή; E. 1400, 385; *nach Pron. interrog.* σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις; T. 403, Ant. 158 an.

Δηάνειρα τέκνον Οἰνέως T. 665, δέσποινα T. 49, 180, βέβηκε Δ. 874; πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δ. 405. — τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν 104 m. *T. des Oineus u. d. Althaia, Gem. des Herakles.* η *Df. Oxf. zu* T. 49, ηι *N, krit. Anh.*

δῆ-θεν, natürlich, freilich, *iron.* T. 382. — δῆγμα fr. 721. — δήιος, *s.* δάϊος *dor.;* δηιόω, *s.* δῃόω.

δηλαδή, offenbar, natürlich O. 1501.

δήλημα, Schaden, Schande, *Pl.* O. 1495. — Δήλιος, *s.* Δάλιος.

δῆλος, offenbar, klar *praed.* δῆλον ἔμοιγ' ὡς Ph. 162, A. 906, fr. 521 (60); *attrib.* λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ Ant. 320, τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα OC. 321 leibhaftig ἀδελφόν *Herwerden.* — *Persönl. mit Part.* στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ O. 673, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς 1008, δῆλος - ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων Ph. 1011, δῆλος δὲ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα A. 1225; *u.* ὡς: δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν A. 326 offenbar will er tun, *Nk., Kr. Gr.* 56, 4, 7 (*Di.* 4).

δηλόω, offenbare, zeige, beweise, weise nach δηλοῖ δὲ τοὔργον A. 355, κέλευθον 878, πάνθ' ὅσ' ἂν δ. θεός O. 77, δηλῶ δέ OC. 146 an. (1514 *Blaydes*), τὸ γέννημα Ant. 471; δηλοῦν - τὸν πατροκτόνον O. 1287, λόγον A. 734; — τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω E. 29, ποῖον ὄμμα πατρὶ δ. A. 462, τὸν ἄνδρα τόνδ' Ἀχαιοῖς δηλώσειν Ph. 616 (ἔδειξε 609); — ὀπτὴρ φράζει τε κἀδήλωσεν A. 31 *Erkl.*, οἵαν ἐδήλωσας - ἀγγελίαν 221 ch., δήλωσον, ὅτι E. 1106 *quod*, ἡμῖν A. 283, δηλώσαιμ' ἂν ἃ αὐτοῖς φρονῶ E.

334, πρός σε δηλῶσαι τὸ πᾶν T. 369, λόγῳ O. 1401. — σὲ δηλώσω κακόν OC. 783. — *Mit epexeg. Inf.* γένος ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν O. 792. — *Mit Part. im Acc.* δηλοῦντον ἡμῖν (σε) ὄνθ' ὃς εἶ OC. 556. — *Persönl.* Kr. Gr. 56, 7, 5, bin offenbar κέλευθον - δηλοῖ φανείς A. 878, δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος Ant. 20, ὥς τι σημαίνων νέον 242, δηλώσω πατρὶ μή τοι - ἐκ κείνου γεγώς A. 471 *Wf.* — *Pass.* werde offenbart, offenbare mich, zeige mich δηλοῦσθαι τάδε OC. 1513, ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται 581, πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις O. 1440.

Δημήτηρ (Ἀζησία) fr. 809 *Lob. Aglaoph.* 11, *p.* 822. — εὐχλόου Δήμητρος - πάγον OC. 1600.

δημι-ουργός, Handwerker, Schmid A. 1035. — δημιουργοῦντες fr. 743. — δημό-κοινος 869 *Lex.* — δῆμον 265.

δημό-λευστος, vom Volke gesteinigt φόνον - δημόλευστον Ant. 36 *Erkl.* Tod durch (öffentl.) Steinigung. *Z. Lyk.*

δημότης, Demos-, Gaugenosse, Mitbürger τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ - δημόταις OC. 78; aus dem Volke ἀνδρὶ δημότῃ Ant. 690, ἄνδρα δ. A. 1071 *ein geringer, gemeiner Mann.*

δημ-οῦχος, Demos, Land inne habend, schirmend, einheimisch δημούχοις θεαῖς OC. 458 *die Eumeniden, weil in Kolonos verert;* Bewoner γᾶς τᾶσδε δαμούχοις 1087 ch., - τῆσδε δ. χθονός 1348 Landesherr. *Z.*

δηόω, verwüste ἄστυ (πυρί) OC. 1319.

δήπου, doch wol κατοῖσθα δήπου; T. 418 δῆτ' *Br.*, O. 1042; οὐ δήπου..; Ant. 380. — δηρόν, δηρός, *s.* δαρός.

δῆ-τα, *gebr. wie* δή, offenbar, klar, *giebt dem Gedanken Nachdruck:* 1) *In Erwiderungen:* freilich, allerdings, grad' so πάρεστι δῆτα E. 1455, ἀλγοῦσα μὲν δ. Ant. 551, OC. 536; — *bes. so* οὐ δῆτα durchaus nicht, gewiss nicht Ph. 419, 735, O. 758, 942, 1161, 1377 nimmermer, OC. 433, 597 mit Nichten, 810, Ant. 762, E. 403, 1198, T. 1127, 1208. — 2) *In Wiederholungen:* durchaus, gewiss δύστηνε δ. Ph. 761 *N*, ἀπώλεσας δ. E. 1164, φεῦ δ. 842 *N.* — 3) *In Ge- u. Verboten:* nur, immerhin κομιζέτω δῆτα O. 445, δῆτα - δέχου (natürlich?) Ph. 130; *bes.* μὴ δῆτα *mit Conj.* A. 111, E. 1206, O. 1153 doch (nur) nicht, *u. allein* Ph. 1367 durchaus nicht, ja nicht; μὴ δ. τοῦτό γε 763 nur dies nicht; *mit Opt.* μὴ δ. ἴδοιμι O. 830 möchte ich nur nicht erblicken, nimmermer.

4) *In Fragen anknüpfend u. verstärkend:* dann, also, dann nur τίς δῆτ' A. 518, 879, (880 ch. *Herm.*) *oft,* τί δῆτα A. 42, 109, 537, 540, (Ph. 895) *oft;* ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; E. 1450, T. 73, OC. 1107, πῶς δῆτα A. 214, 969, O. 592, 599, 1177, OC. 602, Ant. 230, 514, frr. — οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν; Ph. 108, ταῦτα δῆτ' ἀνάσχετα; 987, T. 342, 76, 1219 doch wol, A. 986, O. 558, 1014, OC. 1734; — *ironisch:* εἴπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον O. 364, καὶ δ. ἐτόλμας..; Ant. 449, τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; A. 1360, τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ E. 1037. — — *So meist* ἀλλὰ δῆτα, eben, eben nur, wol gar ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; T. 1235 *Hartg Part.* 2 *p.* 310; ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν - θάνω; A. 466 aber ich soll wol gar..? *nach* πότερον *wie* E. E. 537; T. 1235, Ph. 1352, O. 1375. — δηχθείς Ph. 378, P. A. P. *v.* δάκνω.

Δηώ· παγκοίνου Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν κόλποις Ant. 1121 ch. *Wf.* Demeter.

διά, durch, 1) *Mit Gen.* durch a) *local:* δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου Ph. 19, T. 864, A. 301, OC. 1261, fr. 480, 437; *met.:* δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας E. 737 *vor, durch,* δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ἐννέπειν 1437 ch., *v. E. Med.* 1139 *ins,* μὲ φθόγγος - βάλλει δι' ὤτων Ant. 1188 *trifft das Or,* δι' ὤτων φραγμός O. 1387, fr. 737; διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ ψυχή Ph. 1013 aus, - διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών | O. 773 *N v. A. Suppl.* 470, διὰ δίκης ἰὼν πατρὶ | Ant. 742 rechtend mit, δι' ἐλευθερίας - ἐξῆλθες E. 1509 an. *in Fr.*, fr. 507; ὁ χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι Ph. 285 *Seiff.*, *langsam. truditur dies die* (*Nk.* διὰ πόνου *wie*) διὰ πόνων πάντων φανείς 761 in, ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου 759 *v. Zeit zu Z.*, δι' αἰῶνος E. 1024 *u.* διὰ παντός A. 705 ch. *immer,* διὰ τέλους 685 vollständig, bis ans Ende Ai. Pro. 273. — b) *Instrum.* durch, vermittelst δι' ὥνπερ (χειρῶν) ὤλετο O. 822, διὰ πνεύματος ἔλωσί με Ph. 1093 m., διὰ χειρῶν θιγών OC. 470, [λαβών Ant. 916] *mit,* δι' ὄμματος - λείβων δάκρυον OC. 1250 *aus,* διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος A. 575 *den Schild an* fr. 422. — δυστηνὲ διὰ πόνων - φανείς Ph. 761 der du durch deine Not unglücklich erscheinst. — c) *modal* δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος Ant. 394 *eidlich,* δι' ἐμοῦ σώζειν T. 1020 m., τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας 1131 *Herm.*, *schlimmer Weise,* θυμοῦ δι' ὀργῆς O. 344, 807 *aus, im* Zorn, *wie* OC. 905, διὰ τά-

χους T. 595 *eiligst*, A. 822 *schnell, bald.* — In μνῆμ' διὰ χειρὸς ἔχων Ant. 1258 an., διὰ στέρνων ἔχειν 639, τάκίνητα διὰ φρενῶν 1060. — δι' οὐδενὸς ποιεῖ OC. 584 für nichts achtest.

2) *Mit Acc.:* durch - hin οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες O. 866 ch. *im.* — *Caus.* durch ἔγω γὰρ ἄγω διά σε OC. 1129; wegen δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω O. 768. — *In tmesi* διὰ-τεμὼν fr. 153, 265.

δια-βάλλω, verleumde, verfeinde μή με διαβάλῃς στρατῷ Ph. 582.

διά-βορος, durchfressend, nagend, verzerend νόσος Ph. 7 *D*, T. 1084; durchfressen, zernagt πρὸς οὐδενός 676. *S.*

δια-γιγνώσκω, unterscheide, erkenne ἐν τῷ διέγνως τοῦτο E. 1186.

δι-άγω, füre hindurch, geleite χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην E. 782; bringe hin, zu τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετον OC. 1619.

δια-δέχομαι, neme auf, überneme νὺξ - διαδεδεγμένη πόνον T. 30. *Z.*

διά-δοχος, aufnemend, abwechselnd mit φέγγος ὕπνου διάδοχον Ph. 867.

δια-ζάω, durchlebe, lebe von, mit ἀφ' ὧν διέζων Ph. 535.

δι-αίρετος, ge-, verteilt τέκνοις μοῖραν γῆς διαίρετον μένειν T. 163 *N*, -την *Df. Z.* — δι-αΐσσω, *s.* διάσσω.

δι-αϊστόω, vernichte ganz, bringe um αὐτὴν διηΐστωσε T. 881. *S.*

δίαιτα, Leben τὰ τῆς οἴκοι διαίτης OC. 352, πτωχῷ διαίτῃ 751; Umgang φιλοτασίῳ διαίτᾳ E. 1073 ch.

διαιτᾶσθαι, leben ἐν δόμοισιν OC. 769; παρ' ἀστοῖς 928 *umgehn.*

δια-κονεῖσθαι (τι) Ph. 287 ἐξυπηρετεῖσθαι ἐμαυτῷ *sch.*, dienen, Dienste leisten.

διά-κονος, Diener, Bote fr. 141; τὰ τῶν διακόνων Ph. 497 *N*, *wie es B. zu machen pflegen.*

δια-κωλύω, verhindre, were ab φόνον OC. 1771 an. *Z.*

δια-μπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις Ph. 791, durch u. durch.

δια-περαιόω, setze über: διεπεραιώθη ξίφη A. 730 wurden hin u. herbewegt, (mit den Schwertern) Hiebe gewechselt. *Z.* — [δια-πέταται, fliegt O. 1310 an. *Z.* διαπωτᾶται *Musgr.*]

δια-πορθέω, vernichte ganz διαπεπόρθημαι A. 896 bin ganz zu Grunde gerichtet.

δια-πράσσω, vollende; töte τοῦ δὲ διαπεπραγμένου T. 784 πεφονευμένου *sch.*

δια-πρύσιος ὄτοβος OC. 1479 ch. durchdringend.

δια-πτύσσω, entfalte: διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί Ant. 709. *Z.*

δια-ρραίνω, besprenge; *Med.* riesle herab κροῦνοι διεῤῥαίνοντο T. 14. *Z.*

δια-ρρέω, zerfliesse, zerrinne, vergehe, schwinde χάρις A. 1267, fr. 713. *Z.*

δια-ρρήγνυμι, durchbreche, durchbore, durchstosse πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ A. 834. *Z.*

δια-ρροιζέω, durchschwirre, fare schwirrend durch στέρνων διεῤῥοίζησεν (ἰός) T. 568. *Z.*

διά-σημα γὰρ θροεῖ Ph. 209 ch., *N. pl.*, ser deutlich, vernemlich. *Z.*

δια-σκεδάννυμι, zerstreue; trenne, vernichte τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει διασκεδῶσιν OC. 620, ὅν - διασκεδῶ 1343; γῆν - κ. νόμους διασκεδῶν Ant. 287 *umstürzen.*

δια-σπείρω, zerstreue, vergeude (πατρῴαν κτῆσιν E. 1291; *Med.* χολαὶ διεσπείροντο Ant. 1010 zerplatzten; πῶλοι διεσπάρησαν E. 748 zerstreuten sich, liefen auseinander. — *Pass.* κρατὸς διασπαρέντος? T. 782 zerschellen. *Z.*

δι-άσσω, durchstürme ὄρεα O. 208 ch. — (σπασμὸς) διῇξε πλευρῶν T. 1083 durchdrang.

διά-στροφος, verdreht, verwirrt φρένες A. 447 = Pro. 673, ὀφθαλμόν T. 794 seitwärts blickend? brechend?

δια-τελής, fortwärend βρονταί OC. 1514. *Z.* — δ ι ὰ - τ ε μ ώ ν *in tm.* fr. 153, 265. — δ ι α τ ε τ ι λ μ έ ν η ς 587 *Z.*; δ ι α τ ο ρ ε ύ σ α σ θ α ι 295; δ ι α τ ρ ι β ά ς 380.

δια-τόρους ποδοῖν ἀκμάς O. 1034 durchbort.

δί-αυλος, Doppellauf E. 691 *Erkl.*

δια-φανής, klar, deutlich O. 754. *Z.*

δια-φέρω, ertrage διοίσω τοὐμόν O. 321; [διοίσει γλῶσσαν T. 323 *N*, *vocem emittet?* διήσει *Wakef.*] — *Med. Fut. (pass.):* σοῦ διοίσεται μόνος ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων A. 511 *Erkl.* διάξει κ. βιώσεται, *v. Rhes.* 982, *Xen. Mem.* 2, 1, 24, leben.

δια-φθείρω, vernichte, verderbe (σὲ) διαφθερεῖ O. 438, τὴν τύχην Ph. 1069 *den Erfolg*, τὰς - ἐλπίδας διέφθορεν E. 306 hat zerstört. — *Pass.* διέφθαρμαι δέμας τὸ πᾶν T. 1056, ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; Ant. 1229, τὸν βίον σκοπεῖν - μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ Ph. 506 unvermutet stürze. προσ-.

δια-φθορά, Vernichtung, Verderben *act.* ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν A. 1297 zur V.; *Pl.* τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθοράς OC. 552 Blendung, τὰς ἐμὰς - Λαΐου δ. O. 573 Ermordung.

δια-φοιβάζω, mache wütend; *Pass.* werde wahnsinnig διαπεφοιβάσθαι A. 332 ἐκμεμηνέναι *sch. S.* (δια-πεφορβῆσθαι *Sft.* aufgezert sein). — δί-γονον fr. 137 *Z.*

δῐδακτός, mitteilbar, erlaubt zu sagen, zu verkünden διδακτά τε ἄρρητά τε O. 300, εἰ διδακτόν T. 671, fr. 732; εἰ διδακτά μοι T. 64 wenn ich es erfaren darf; ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα κείνης διδακτά E. 344 gelert, mitgeteilt von jener. — δῐδασκᾰλεῖον fr. 779 *Th.*

δῐδάσκᾰλος, Lerer Ph. 388, fr. 707, 779. *Z.*

δῐδάσκω, lere, belere, unterrichte, teile mit, sage, *mit zu erg. Obj.* οὐ διδάσκω E. 396, δίδασκε OC. 560, 594, -ετε 468, διδάξω Ant. 992, δίδαξον OC. 969, T. 64, 394; *mit vorh. sächl. Obj.* πάντα fr. 586, δίδασκε καὶ τόδε OC. 480, τοῦτ' αὐτό 575; ἅ χρή με δρᾶν 654, διδάξω, ἅ - OC. 1518, ἅ - ἐδίδαξεν A. 244 an., τὸ φρονεῖν Ant. 1353 an., δίδαξον - τί - E. 352, ἅ βούλομαι - εἰ - T. 233; *mit persönl. Acc.* δίδασκέ με O. 1009, OC. 1154, E. 1289, 1450, διδάξω σε O. 839, διδάξαι δή με OC. 23, δίδαξον κἀμέ O. 698, E. 534; *u. sächl. Obj.* στέργειν - μὲ - ὁ χρόνος διδάσκει OC. 8, τὸ δὲ πάθημα - δίδασκέ με O. 554, μὲ - χάριν τίνων E. 534, ἐξ ὅτου φοβεῖ T. 671.

Med. ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο Ant. 356 ch. lerte sich selbst, erfand, ersann. — *Pass.* werde belert, lasse mich beleren, mir leren, lerne διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς Ph. 1387, fr. 622; διδαξόμεσθα δὴ πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε Ant. 726; οὐδὲ - διδαχθῆναι θέλεις θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά; E. 330, πρὸς τοῦ διδαχθείς; O. 357. ἐκ, προδιδάσκω.

δῐδῠμος, doppelt, zwiefach διδύμαν ἑλοῦσ' ἐρινύν E. 1080 ch., διδύμας ἁλός Ant. 967 ch. *v. Pontos u. Bosporos;* ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα OC. 1693 ch., διδύμαιν χεροῖν E. 206 an. zwei, beide.

δῐδωμι, gebe, übergebe, überreiche, überliefre δοῦναι (σοὶ τὰ ὅπλα) Ph. 63, τινὶ τὰ τεύχη 370, τὴν παῖδα T. 360, δεδώκασ' - τάδε Ph. 372 δεδράκασ' *N*, δοθήσεται - σοὶ 774, μ' αὐτῷ δίδως; O. 1025, δοὺς ταῦτ' 1038, παῖδά μοι 1143, τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδε - ἔδωκα 1156.7, χοάς Ant. 902, ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας E. 1348, δοίην O. 1161, δίδωσιν - σοι 1173, δώσων τοὐμὸν δέμας σοι δῶρον OC. 576, εἴ σοι μηδὲν - διδοίη 777, δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις 1632, εἰπεῖν τι δώσεις; Ant. 315 *Antwort,* ἔδωκας ἡμῖν - χαράν T. 201, διδοὺς (πέπλον) 604, δός μοι - εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν 1066, νὶν δώρημ' ἐκείνῳ 'δωκεν 'Αλκμήνης γόνος A. 1303, ἄγω δὸς αὐτῷ E. 451, δὸς - τεῦχος ἐς χέρας λαβεῖν 1119, δόθ' ἥτις ἐστὶ προφέροντες 1123, δοῦσα fr. 531, πιεῖν διδοὺς 702. Gebe zurück, wieder ταῦτα - δόντι δοῦναι Ph. 668 *Herm.*, οὔ τί που δοῦναι νοεῖς 1322, fr. 965.

Met. 1) Gebe, gewäre, verleihe, gestatte, *bes. von Göttern* οἷς - θεοὶ δοῖέν ποτ' - ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν Ph. 316, εἰσορᾶν - φάος - ἔδωκας 661, θεαί, βίου δότε πέρασιν OC. 102, Ἥλιος δοίη βίον - γηρᾶναι 869, τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν δοίη 1101, (1574*N*), τὴν δὲ τέρψιν ἣν τὠμῷ δίδωσι πατρί T. 820, τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν OC. 1490; ταῦτά μοι - δὸς τελεσφόρα E. 646, ταῦτα δός 656, fr. 479; *pass.* τὰς μὲν ἐκ θεῶν δοθείσας τύχας Ph. 1317; εὖ δ. gewäre, spende Glück, Segen ὦ Ζεῦ διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ OC. 642 (1435 *Burges*), τύχης - τῆς εὖ διδούσης O. 1081. — 2) Gebe hin, zu, schenke δός μοι σεαυτόν T. 1117, Ph. 84 *willfare*, νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς 972 nachgebend, δὸς ἀνδράσιν φίλοις γνώμης κρατῆσαι A. 483 lass, δίδωσ' ἑκὼν κτείνειν ἑαυτόν Ph. 1341 gieb dich hin, lass dich; gebe, gestatte ὅσον φύσις δίδωσιν αὐταῖν OC. 446, τούτων - δίδωμί σοι κρίναντι χρῆσθαι 640, τὸ - σῶμα βαστάσαι δότε 1105, διδοὺς ἐμοὶ λέξαι 1287, δός μοι προσειπεῖν αὐτόν A. 538; μετάστασιν διδοῦ Ant. 718 *Wf*, μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος A. 362 *Lob.* gebend *für.* — 3) *Redensarten:* ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς E. 30 Gehör schenken, leihen; δώσεις δίκην Ant. 228, 303, ἐν θεοῖσι τὴν δ. 460 *Herm.*, τῶνδέ μοι E. 538, T. 410, Entgelt, Busse geben, zalen, Strafe leiden für, *wie* δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας E. 247 ch. — εἰ διδοίης - σαυτῷ λόγον O. 583 *N*, *Wesseling zu Hdt* 2, 162 Rechenschaft geben, überlegen; μοὶ χάριν βραχεῖαν - διδοὺς T. 1217 Gunst erweisend, *wie* μέμνησ' ὁποίῳ τὴν χάριν δίδως A. 1354; ὀργῇ χάριν διδούς OC. 855. — τάχ' ἂν δώσειν? 1076 zurückgeben. ἀντι, ἀπο, ἐκ, παρα, προσ, προδίδωμι.

δι-ειπεῖν, auseinandersetzen, beschreiben τρόπον - πόνων T. 22, lösen αἴνιγμα O. 394; bestimmt sagen, erklären ὅν γε Λοξίας διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν 854. — δι-εκπερανθῇ fr. 572. *Z.*

δι-εμπολάω, verkaufe, verrate λόγοισιν Ph. 579. — διεμπολώμεθα fr. 517. *Z.*

δι-εξέρχομαι, mache durch, ertrage διεξελθὼν πόνους Ph. 1419. — διέξοδοι fr. 424.

δι-εργάζομαι, verderbe, richte zu Grunde σέ τ' αὐτὸν κ. πόλιν OC. 1417.

δι-έρπειν, durchgehn πῦρ Ant. 265 *Z, sp.*

δι-έρχομαι, gehe durch, durchdringe διέρχεται Ph. 743.4 *v. Schmerze;* σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας T. 717 *v. Gifte;* ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ διῆλθε T. 477 *v. d. Liebe;* βάξις - διῆλθ' Ἀχαιοὺς A. 999 durchlief, κληδὼν μηδαμοῦ διῆλθέ που Ph. 256 drang nirgends hin; ὁ λόγος διέρχεται (διοίχεται) OC. 574 naht s. Ende.

δι-έχω, trenne οὐ διέσχον ἡμέραι τρεῖς O. 717 *waren vorüber.*

δι-ήκω, bin hindurch gegangen, verbreitet bei πάντας OC. 306. — διηλιφὲς fr. 148 *S.*

δι-ήνεμον (πάτραν) T. 327 winddurchweht, umweht, luftig, *vom hochgelegenen Oichalia. Z, sp.*

δι-ίημι, sende hindurch: στόματος OC. 963 erwäntest; διήσει γλῶσσαν T. 323 *Wakef.*, διαλέξεται *sch.*

δι-ίστημι, stelle auseinander; *intr. P. A.* τὸ - διαστὰν γῆς - βάθρον OC. 1662 sich öffnend. [straft.

δικάζει - γάμον O. 1214 richtet,

δίκαιος, gerecht, recht, richtig, war, *attribut.* ἄνδρα OC. 614, OC. 807, σὲ τὸν δ. 992, δαίμων 1567, λόγον δ. 762, δόλῳ τ. μὴ δ. 1027, δικαίαν χάριν 1498 ch. gebürend, γνώμην E. 551, γλῶσσα fr. 101, σπουδῆς 235, μηδὲν δ. Ph. 409, οὐ δ. ἄγγελος T. 348 nicht treu; δ. κἀγαθὸν παραστάτην Ant. 671, δ. κἀγαθῶν ἀνδρῶν Ph. 1050, δ. κράτη E. 476; σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ κ. νόμῳ Ant. 24; — *praed.* φαίνει δίκαιος OC. 938, Ant. 662, -οι Ph. 82, εἰ γὰρ οὐ δίκαιος OC. 1000, ἐς τήνδε μὴ δ. ὢν T. 411.2, δίκαια Ph. 1246, OC. 825, 957, τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν Ph. 1140 ch. (E. 1255 ch.). — δίκαιον *mit Inf. als Subj.* Ph. 1247, 1320, O. 609, fr. 605, T. 52; δίκαια T. 409 war, 495, 1116, A. 1126; — *persönl. mit abh. Inf.* δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν Ant. 400; — *Masc. subst.* σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς Ant. 791 ch. — *Neutr.* τὸ δίκαιον das Richtige, das Recht E. 338, 466, ξὺν τῷ δικαίῳ Ph. 1251, A. 1125, τῷ σῷ δικαίῳ E. 1037 was dir als Recht gilt; — τὰ δίκαια (κ. τ. χρήστ') Ph. 450, ἐπαίνει fr. 26, *adv.* 605; δίκαι' ἔλεξας O. 280, δρᾷς OC. 831, 832, ἀσκοῦσαν πόλιν 913, προσχρῄζουσιν 1202, κλύειν Ant. 667 *Wf*, ἐξαμαρτάνοντ' 743, τοῖς δικαίοις OC. 880, fr. 606, 99. *Vgl.* δικαίως *u.*

δικαιόω, halte, erachte für recht, billig γένοιτο πλοῦς - ὅποι ποτὲ θεὸς δικαιοῖ Ph. 781, ἐγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων — ἀκούειν O. 6, will, verlange σοῦ μαθεῖν δικαιῶ 575, δεινά με - δρᾶσαι δικαιοῖ 640 *hat beschlossen,* λεύσσειν δικαιοῦν OC. 1642, κλύειν T. 1244, ἄνδρα - μηδὲν δ. - κλύειν A. 1072; δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους OC. 1350.

δικαίως, gerechter Weise, mit Recht, billig, billiger Weise κερδανεῖ δ. O. 889 ch., καλεῖ δ. OC. 742 mit vollem Recht, δ. - ὀνειδίζοις 971, μέλλον δ. 1138 *treu,* οὐδ' ἂν δ. ἐς κακὸν πέσοιμί τι Ant. 240, εἴτ' οὖν δ., εἴτε μὴ E. 560, εἴπερ δ. ἔστ' ἐμός A. 547 in Warheit, wirklich, *wie* O. 1283; O. 675 *natürlich,* [φανεῖ δ. 853], Ant. 292 *wie sich geziemte.*

δικαστής, Richter fr. 271, *Pl.* A. 1136.

δίκελλα, Hacke, Spaten Ant. 250.

δίκη, 1) Recht, Gerechtigkt οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δ. σε Ant. 538, ἡ δ. βλάβην φέρει E. 1042, πέρα δίκης 521, ἔξω δίκης χωρεῖν fr. 234a, θεοῖσιν εἰ δ. μέλει Ph. 1036, θεῶν ἔνορκον δίκαν Ant. 369 ch., παρελθοῦσα δαιμόνων δ. 921, τὴν δ. ἰδεῖν 1270, πατεῖν A. 1335, τὴν ἁπλῶς δίκην fr. 709; οὐδὲν - φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν T. 347 (O. 853 *Linwood*) auf die Gradheit des Rechts, der Warheit treu. — *Adv. Dat.* dem Rechte nach, mit Recht δίκῃ καθαρτής E. 70, οὐ δ. γ' ἔκτεινας 561, 1212, ἐννέπειν τάδε δίκᾳ 1255 m., Ant. 94 κάσει *Df*, A. 1248, OC. 760, αἰσχρῶς - κοὐ δ. λαβὼν Ph. 1234; *mit Praep.* εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον T. 1069, σὺν δ.? Ant. 23, - χειρουμένῳ T. 279, - λέγειν E. 1041, - ξύνεστι E. 610, πρὸς δίκης γὰρ οὐ σθένεις 1211 *N*, - οὐδὲν τρέμων O. 1014 *merito,* mit Recht; ἔχει δέ μοι πρὸς δίκας τι OC. 546 von Seiten des Rechts.

2) *Personif.* Gerechtigkeit, *auch als Göttin, meist strafend* εἶσιν ἁ πρόμαντις δίκα E. 476 ch. *N*, ἡ γὰρ δίκη νιν εἷλεν 528, *N zu* OC. 1026 *Anh.*, Ἐρινὺς κ. τελεσφόρος δ. κακοὺς κακῶς φθείρειαν A. 1390 *Wf*, ἡμῖν - ἥ τε σύμμαχος δ. χ' οἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν - θεοί O. 274 (δίκα δικάζει *Herm.* 1214 ch.), δίκας ἀφόβητος.. 885 ch., ἡ παλαίφατος δ. ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νό-

μοις OC. 1382, ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν δ. Ant. 451, ὑψηλὸν δίκας βάθρον 854 *Wf*, φάος fr. 11, ὄμμα *ib*.— 3) Rechtshandel, (Rechts-) Streit, Prozess πρὸς δίκας ἀγῶνα E. 1441 ch., δίκην κατ' ἄλλον φωτὸς ἐψήφισαν A. 449 (1248), δίκῃ - ἔκριναν Ph. 1365, ἡ πατρόκτονος δ. fr. 624, δίκην ὄφλοι 470; διὰ δίκης ἰὼν πατρί Ant. 742 *rechtend mit.*

4) Strafe, Busse τίσει - δίκην A. 113, ἀξίαν δ. E. 298, εἰ δίκης γε τυγχάνεις 583 deines Rechts, der Strafe, *wie* χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην 1505; δίκην δώσειν 538, Ant. 303, 459, T. 410; δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας E. 247, δίκας ἀροίμην τῶν φυτευσάντων πάρα 34; ὑφέξειν τὴν δ. O. 552. — πώλου δίκην *instar* fr. 587, 941.

δῐ-κρᾰτεῖς 'Ατρεῖδαι A. 252 ch., - λόγχας Ant. 146 an. *Wf.* die beiden mächtigen, starken, (Herscherpaar, Herscherlanzen?) *Z.*

δικτυο-κλώστοις (σπείραισι) Ant. 347 ch. Schlingen, die zu Netzen gewoben sind. *S.* — δίκτυον fr. 783, 670.

δῐ-λόφου πέτρας Ant. 1126 doppel-, zweigipflig. *S.*

διό-βολος (κτύπος) OC. 1464 ch. Zeusgeschleudert, gesant.

διο-γενὲς τέκνον A. 91 *Erkl.* Zeusentsprossen. ῐ.

δι-οίγω, öffne A. 346 *durch das Ekkyklema,* κλῇθρα O. 1287; κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1295. *Z.*

δί-οιδα, kenne genau, entscheide ταῦτα OC. 295.

δι-οίχομαι, gehe hindurch, zu Ende λόγος OC. 574 *v.* διέρχεται; gehe zu Grunde, sterbe A. 973.

δι-όλλυμι, richte ganz zu Grunde, verderbe, vernichte gänzlich σ' ἡ τύχη διώλεσεν O. 442, ἄνδρας τὸ κέρδος - δ. Ant. 222, τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον δ. T. 465 *hat ihr Lebensglück zerstört;* διολοῦσ' ἡμᾶς - νόσος T. 1028 m., fr. 499; ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσα O. 318 = ἐπελαθόμην. — *Pass.* ᾧ διόλλυμαι T. 1052, πρὸς τῶν 'Ατρειδῶν A. 838, οἷς - διωλλύμην Ph. 252, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο O. 225, fr. 660.

Med. richte mich zu Grunde, gehe ganz zu Grunde, vergehe, bin verloren διόλλυμαι O. 1159, fr. 176, στενάχουσα διόλλυσαι E. 141 ch., τῷ τρόπῳ διόλλυται; 679, ἐπεὶ διώλετο Ant. 168 umgekommen ist.

δι-όμνυμι, schwöre vollst., feierlich ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, ἦ μήν... T. 255 *verpflichtete sich. Act. selten Df Thes.* — *Med.* versichre eidlich, behaupte zuversichtlich, fest οὐπάγων διώμνυτο T. 378, *vgl.* 314 *ff.*, μολεῖν ἡμᾶς - διωμόσω A. 1233, *vgl.* 1097 *ff. Z.*

Διόνῡσος· ὁ βακχιώτας OC. 679 ch., ὀργαῖς ἐκ Διονύσου Ant. 957 ch. *S. des Zeus u. der Semele, schliesst Lykurgos in e. Felsenkerker ein.*

δι-οπτεύω, blicke hindurch, umher in, überblicke στέγος A. 307.

δι-ορίζω, begrenze, ordne an τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν O. 723; μῆνές με μικρὸν κ. μέγαν διώρισαν 1083 ἔταξαν *gl. hatten gemacht.*

δίας 'Αθάνας A. 757, 771; δῖός τ' 'Οδυσσεύς Ph. 344 göttlich. (Δῖον ἄλκιμον γόνον T. 956 ch. *N*, des Zeus; δίων Αἰακιδᾶν A. 645 ch. *Bgk* = τῶν ἐκ Διός.)

δῐ-παλτος, zwiefach schwingend, gewaltig treffend στρατός A. 408 m. *Z.*

διπλάζω, verdopple δίπλαζον (κακόν) A. 268 *das doppeltes Leid bringt,* doppelt, zweien gemeinsam (τοὺς φίλους λυπεῖν κ. αὐτὸς ἀνιᾶσθαι *sch.*, μεῖον *Sft.*).

δῐ-πλοῦς, 1) doppelt, zwiefach μάστιγι διπλῇ A. 242 an., διπλοῖς κέντροισι O. 809 Doppelstachel. — *Trp.* μητρῴαν - διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων O. 1257, δύναμιν 938; διπλοῦν ἔπος Ant. 53 doppeldeutig; διπλῆ φύλοπις E. 1072 ch. *Kampf zweier,* χάρις - διπλῆ T. 619, Ph. 1370 *N*, (λύπην δ. T. 331 *Schmidt*). — 2) Zwei, *bes. v. paarweise Zusammengehörigem* διπλᾶς ἀρωγάς OC. 1094 *Helferpaar,* παῖδες δ. E. 539 Kinderpaar, διπλοῖ βασιλῆς A. 959 Herscherpaar, ξίφους διπλοῦς κνώδοντας Ant. 1233 *an beiden Seiten,* διπλοῖ στρατηλάται Ph. 793 *Feldherrnpaar,* διπλοῖσι ποιμνίοις O. 1135, διπλᾶ κακά O. 1320, πύλαις διπλαῖς 1261 Doppeltüren, δ. ὄψεις Ant. 51, διπλῆ - ἐνθάκησις Ph. 17 *Herm.*, (ψήφῳ) διπλῇ O. 607; διπλοῦς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα κ. τέκν' ἐκ τέκνων O. 1249 *N, Acc. pl.* — διπλοῖς ναοῖς O. 20 beide. — 3) Beiderseitig, gegenseitig διπλῇ χερί Ant. 14 *Wf*, πρὸς διπλῆς μοίρας 170; *adv. Dat.* εἴρηται διπλῇ Ant. 725 *von beiden Seiten.* — διπλοῦς πόμπους O. 288 *einen nach dem andern;* παῖσον - διπλῆν E. 1415 noch einen, wiederhole den Schlag. — δί-πτυχοι ὀδύναι fr. 164.

δῐ-πῡλος, doppeltorig, mit doppeltem Eingang σχῆμα πέτρας Ph. 952. Z.

Διρκαῖαι κρῆναι Ant. 844 m., Δ. ὑπὲρ ῥεέθρων 104 ch. Dirke's (*O. bei Thebai*).

δίς, zweimal A. 940, O. 363, fr. 65, 68, OC. 336, 363; ἅπαξ - δίς 1208; δὶς - καὶ τρίς Ph. 1238, A. 432 *E.*; δὶς τόσ' 277 doppelt soviel. — δίσκημα fr. 69. *Z.*

δισσ-άρχας - βασιλῆς A. 389 m. der König, Herscherpaar. *S.*

δισσός, zwiefach δισσὰ πατρὸς κ. κασιγνήτης - προσφωνήματα OC. 324; zwei, -paar, *von Zusammengehörigem* δισσοὶ στρατηγοί Ph. 264, 1024 Feldherrnpaar, δισσοὺς Ἀτρείδας A. 57, 947 ch., δ. ἐκ πελειάδων T. 172, δισσοῖσι Φινείδαις Ant. 971; δισσαῖς - πύλαις A. 49 Doppeltür; δισσῶν ὀνείρων E. 645 doppelsinnig, δισσαῖσιν ἀπείροις T. 101 ch. an einen. — Zwei fr. 419.

δι-στόλους - ἀδελφεάς OC. 1055 ch. beide, *v. Ismene u. Ant., die nach einander entsendet, entfürt sind. S.*

δί-στομος, doppelmündig, mit doppeltem Eingang, Zugang πέτρα Ph. 16; δίστομοι - ὁδοί OC. 900 wo zwei Str. mündend zusammenstossen. *Z. Hense, poet. Personif. p.* 25.

διφρ-ευτὴν Ἥλιον A. 857, Wagenlenker. *S.*

διφρ-ηλᾰτέω, lenke den Wagen durch τὸν αἰπὺν οὐρανόν A. 845. *Z.*

διφρ-ηλάτης, Wagenlenker E. 753.

δίφρος, Wagen fr. 781; *Pl.* ὀρθοὶ πάντες ἔστασαν δίφροι E. 723, ἐκ τροχηλατῶν δίφρων 50, παγχρυσέων 510, ἐξ ὀρθῶν δ. 742, ἐκπεπτωκότα δ. 750, κατέστησαν δίφρους 710.

δι-φυής, doppelgestaltet διφυᾶ *Df.* — στρατὸν θηρῶν T. 1095 m. *v. Hdt.* 4, 9.

δίχᾰ, in zwei Stücke ἀνερρήγνυ A. 236. — Getrennt, abgesondert, fern οἰκεῖν OC. 602, ἐκ πάντων δ. Ant. 164; *mit Gen.* σῆς δ. γνώμης λέγω E. 547 *anders als du meinst* (one?); fern von ἄταφος ἔπιτνε δ. τε παντός OC. 1732 m.. οἷος Ἀτρειδῶν δ. A. 750, σῆς κασιγνήτης δ. E. 1137; one μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δ. T. 1063, (ὑφηγητοῦ δίχα | OC. 502 *Herm. N*), ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δ. Ph. 31, πονεῖ δ. κηδεμόνων 195 an., δ. τοῦδε πλέοντες 840 m.; πόλεως δ. OC. 48 one Befel der Stadt, δίχα κείνων A. 768 *one der Götter Beistand.* — διχο-στατῶν fr. 746; διχόστομος 164 *S.*; διψῆν 701; διψῶντι 702.

δίψιος, dürstend; διψίαν κόνιν Ant. 246, 429 trocken; fr. 279.

δι-ώδῠνος σπαραγμός T. 777 schwer schmerzend. *S.*

δῐ-ώκω, verfolge, jage nach E. 738 *im Wettfaren*, σὲ Ph. 561; spüre nach A. 997. — διώκομαι (ὑφ' ἡδονῆς) E. 871 werde getrieben, eile. — διωκτός fr. 870.

δι-ώμοτος, eidlich verpflichtet ἦ μὴν .. Ph. 593. *Z.*

δμωή, Sklavin, Magd πρὸς δμωαῖσι Ant. 1189, 1249.

δμώς, Sklav, Diener δμῶες Ant. 578 (O. 1114 ch. *N*).

δνοφερὰ νύξ E. 91 an., düster, finster.

δοκέω, 1) scheine, *persönl. mit Inf. u. Dat. der glaubenden Pers.* δοκῶ δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν E. 254, εἴ σοι προσφιλῶς - δοκεῖ γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς 442, εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς 550, 614, (αἰσχύνην λέγειν) 617, 805, 1041, T. [57] 59, 586, 589, A. 263, 594, 1095, Ph. 126, 877, 960, 1372, O. 346, 402, 405, OC. 104, 1035, 1665, Ant. 181, 469, 558, 622 ch., 914, (λέγειν) 1062, 1252, fr. 325, 761, 779. — 2) Scheine mir, meine, glaube *über mich selbst*, bilde mir ein, wäne, es scheint mir, als ob ich .. ἔδοξα - τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι E. 78, εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν 1055 dir einbildest, 335, 1361, T. 402, 592, A. 43, 56, 263, 441, 975, Ph. 735, 1044, 1360, O. 1470, OC. 960.

3) Glaube, meine, gedenke, *mit Acc. u. Inf.* ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν E. 266, μὴ δόκει μ' ἂν θυραῖον - οἰχνεῖν 312, πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι 471, Ph. 276, O. 584, OC. 749, 918, fr. 517; — *mit Inf. bei gleich. Subj.* δοκεῖς λυτήρι' αὐτῇ - φέρειν E. 446, νὶν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ Ph. 14, δ. - ἄντρον εἰσορᾶν 27, E. 1361, O. 1111, E. 1041, τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς O. 355, λέξειν δ. 368, δοκῶν θρόνοις παραστατήσειν 399, ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδε 729, ἢ κ. δοκεῖτε - ἕξειν OC. 299, εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν 878 ch., ἄνδρα χρὴ δοκεῖν πεσεῖν ἂν A. 1078, μὴ δοκῶμεν - οὐκ ἀντιτίσειν 1085, στέργημα δοκοῦσα - προσβαλεῖν σέθεν T. 1138, 402, κἀδόκουν πράξειν καλῶς 1171; *Inf. zu ergänzen* O. 1179, halte für ταῦτ' ἐπαινεῖς κ. δοκεῖς παρεικαθεῖν Ant. 1102 *Wf Anh.*; glaube, denke τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ 762, ἦ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν Ant. 323 *Erkl.*, *one Obj.* δοκῶ μέν E. 61, 547, fr. 106, OC. 879 m., 995 ich dächte, sollt' ich meinen, T. 341; δοκεῖς fr. 342. — *Absol.* τὸ μὲν δοκεῖν T. 590 der Glaube; σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν A. 942, τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν κ. δόξαντ' ἀποκλῖναι O. 1190 ch. *n.* εὐδαιμονεῖν soweit man glaubt, δοκοῦντα ταῦτ' ἦν 126 so glaubte man, οὔτε δο-

κοῦντ', οὔτ' ἀποφάσκοντα 485 ch. Glaubhaftes.

4) *Unpersönl.* scheine ὡς μέν σοι δοκεῖ O. 435 wie, wenn es (dir, ihm) beliebt, gefällt, Ant. 71, σοὶ δ' εἰ δοκεῖ 76, 98, εἰ δοκεῖ Ph. 526, 645, 1402, εἰ τούτῳ δ. 1075, ὡς ἐμοὶ δ. A. 1157, ἀρκεῖν δοκεῖ μοι E. 1364, πείσομαι δ' ἅ σοι δ. T. 1180; *Inf. abs.* δοκεῖν ἐμοί E. 410 wie mir scheint. — Es scheint gut, gefällt, beliebt, beschliessen πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ E. 335, ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα - τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι Ph. 551, ἅ μοι δοκεῖ O. 282, ᾧ δοκεῖ γε Ant. 323, ἔδοξεν οὖν μοι πρός σε δηλώσειν τὸ πᾶν T. 369, θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που A. 489, fr. 572; δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ A. 1050 was gefällt, τὰ μὲν δόξαντα E. 29 was beschlossen. *Pf. Pass.* es ist bestimmt, beschlossen, beraten Ζεὺς ἔσθ' ὅτῳ δέδοκται ταῦτα Ph. 990, πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν 1274, οὕτω δ. 1277; δέδοκται κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα T. 719; οὕτως ἄρα ταῦτά σοι δεδογμένα; OC. 1431, δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν Ant. 576. — [*Ellipsen:* ὡς ἰδόντι OC. 76, ὡς ἐμοί Ant. 1161, A. 396 ch. *s. aber* ὡς.]

δόκησις, Meinung δόκησιν εἰπεῖν T. 426, ποίαν δ. 427 *Ar. u. Pl. oft iron.* [Ant. 324 *Herm.*]. — δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε O. 681 ch. *N*, leerer Verdacht. *Hdt.*

δολερᾶς φρενός Ph. 1112 m., ματρός E. 124 m., listig. — δολιό-μυθος, *s.* δολόμυθος.

δολιό-πους ἀρωγός E. 1392 ch., list'gen Fusses, Schrittes (einherschreitend, nahend mit l. F.). *S.*

δόλιος Ὀδυσσεύς Ph. 608, νύκτωρ - δ. ὁρμᾶται μόνος A. 47 *Aias*, δόλιον ἀγύρτην O. 388, δόλιαν - ἄταν T. 850; *v. e. Gotte* Ἑρμῆς δόλιος Ph. 133 *N*, listig, tückisch.

δολό-μυθος, listig aufgeschwatzt, tückisch κέντρα T. 840 ch. *N*, *v. Nessos' List. Schn.* δολιόμ. *S.* [(bereitet). *S.*

δολο-ποιὸς ἀνάγκα T. 832 ch. listig

δόλος, List, Hinterlist Ph. 1117, δ. ἦν ὁ φράσας E. 197 ch.; ἐκ δόλου 279 listig; δόλῳ - λαβεῖν Ph. 101, 107, εἷλεν 948, τοὔργον δ. προσέρπον O. 539, δ. τῷ μὴ δικαίῳ OC. 1026, δόλῳ ἔκτεινεν T. 277, ἐν δόλῳ - ἄγειν Ph. 102, σὺν δ. A. 1245; δόλον σκότῳ κρύψας E. 1396 ch. — πρὸς βίαν κ. μὴ δόλοισιν Ph. 91, δ. ἑλὼν 1228, λαβὼν 1282, δ. ἢ νόσον ξυναλλαγῇ O. 960 φόνοισιν *Mein.*, τὸν προδόντα σε - δ. A. 1015, δ. κλέψαι E. 37, δ. - ἐκβαλεῖν 649.

δολόω, täusche δολούμεθα Ph. 1288. — ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας Ph. 129 faciem falle *Verg. A.* 1, 683, verstellend, *sich verkleidend. Hdt.*

δολ-ῶπις Οἰνέως κόρη T. 1050 Trugauge, listig. *S.*

δόμος, 1) Haus, Behausung, Wonung, Palast Στύγιον δόμον OC. 1565; *Pl. mit Sg. Bdtg.* δόμων ἔσω E. 40, O. 679 ch., βεβῶτος ἐκ δ. E. 311, O. 632, Ant. 386, T. 392, δ. - ἐντάφια - φέρουσαν E. 324, δ. ἀπώσαιτο 1325, δ. Ἀμφίονος Ant. 1155, Ἅιδα - δ. T. 121 ch., χωρεῖν πρὸ δ. 960 ch. — τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας O. 422, δ. δέχεσθαι 818, μένων δ. 1291, ἐν δόμοισι - παρὼν 757, ἐν δ. - στήσω σε OC. 1342, γονὰς - ἐν δ. ἔχειν Ant. 642, γυνὴ - ξύνοικος ἐν δ. 651, εἰν Ἅιδου δ. 1241, τὰ δ' ἐν δ. 1279 m., T. 625, E. 1424, ἐν δ. Οἰνέως T. 6, ἐν δ. - λείπει δέλτον 156, κατ' οἶκον ἐν δ. κρυφῇ 689, ἦν - ἐν δ. E. 1332, fr. 819; *Dat. loc.* im H. [ἀνολολύξατε δ. T. 205 ch.] δ. - ἐγκεκλῃμένον 578, προσορῶσα δ. βλάβαν 842 ch., τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δ. 950., fr. 257; — ἴωμεν ἐς δόμους O. 861, ποίμνας εἰς δ. κομίζεται A. 63, εἰς δ. μένειν 80, ἐπάξας ἐς δ. 305, ἐς δ. ἄγεις με E. 1493; σοῦ πρὸς δ. ἐλθόντος O. 1006, ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δ. Ant. 1087, ἥκει δόμους ὡς τούσδε T. 365, *bez. auch one Praep. die Richtg, wohin?* ἐγγὺς θρώσκει δόμους T. 58, δ. στείχειν ἐμοὺς OC. 643, E. 1297, ἄστυ κ. δ. μολεῖν πατρῴους OC. 757; δ. παραστείχοντες Ant. 1255; fr. 306.

2) Haus, *Hauswesen, Vermögen, Familie*, des Hauses Glück, Wol, Wolfart σεισθῇ θεόθεν δόμος Ant. 584 ch. — *gew. Pl.* καταστάτην δόμων E. 72, τὰ μὲν ἐκ δ. 1070 ch., πατρῴαν κτῆσιν Αἴγ. δ. ἀντλεῖ 1290; ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ O. 934, φανεῖ ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δ. κωκύματα Ant. 1079, ἔτεκεν μεγάλαν - δ. τοῖσδ' Ἐρινὺν T. 895 ch.; ὡς - δόμους νέμοιμι σοὺς A. 1016, δ. Ἀτρειδῶν - ἀμφέπειν E. 651. — Haus, Stamm, Familie, Geschlecht τὸν σὸν ἄθλιον δόμον OC. 370; *Pl.* σωτὴρ δόμων Ἀγαμέμνονος E. 1354, ἐν Οἰδίπου δόμοις Ant. 600 ch. (T. 205 ch. *Df* δόμος).

3) Haus, Heimat, Vaterland τέρπεσθαι δόμῳ Ph. 460; *Pl.* δόμων δέ σε - λαμπρὸν ἐξέπεμψα E. 1130; ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος OC. 1338, τοῖν δ. διαιτᾶσθαι 769, αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δ. Ph. 496; πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους 517, εἰς δ. ἄγῃς OC. 784, ἐς δ. νόστος 1408, μολούμεθ' ἐς δ. 1742 m.,

εἰς δ. τε κἀκ δόμων T. 34, ἐς δ. - ἥξειν 185, 262, ἐς δ. - σωθέντα 610; πρὸς δ. μολεῖν A. 509, πρὸς δ. ἄγων 568, *so auch one Praep.* ὅταν δόμους ἔλθωσιν E. 63. — *Nicht vorkommt der G. Sg., der Dual u. N. Pl.*

δόξα, Meinung, Glaube οὐ δὴ δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντος Ph. 1463 an., δόξῃ γοῦν ἐμῇ T. 718 Ansicht; δόξα μοι παρεστάθη O. 911 Gedanke, ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη Ant. 1111, fr. 225; κόμψευε νῦν τὴν δόξαν Ant. 324 *Erkl.* sprich klug du jetzt vom Glauben? — (Guter) Ruf τί δῆτα δόξης ὠφέλημα γίγνεται OC. 258. [mute.

δοξάζων μὲν οὔ Ph. 545 meine, ver-

δορί-ληπτος, speererbeutet, im Kriege gewonnen λεία A. 146 an. [νύμφην 894]. — δ ό ρ π ω ν fr. 651.

δόρυ, Baum, Balken: 1) Schiff ποντοπόρῳ δούρατι Ph. 723 ch. — 2) Speer, Lanze, Spiess ἀπαναίρονται δόρυ OC. 424; δόρατος fr. 164: *collect.* = Kampf δ ό ρ ο υ ς ἐν χειμῶνι Ant. 670 *Wf.* (δορός *La.*), ξυνοῦ δορός A. 181 ch.; ἐν χρείᾳ δορός 963 Arm, Hilfe; τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον 1013 *der im Kampfe erbeuteten, bez. verächtlich die Hesione;* τετίμηνται δορί OC. 1304, ἀριστεύσας δορί Ant. 195, ᾕρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χῶραν γυναικῶν T. 240, καθῃρέθη - Οἰχαλία δορί 478, πατρίδ' ᾐστώσας δορί A. 515 mit Krieg, mit Waffengewalt, *wie* δορὶ βούλον κρατεῖν 764, ὡς ἕλοι δορί 1056, προὔκαμες - δορί 1270. — δ ό ρ ε ι διασκεδῶσιν OC. 620, δόρει κρατύνων 1314, δόρει κρατῆσαι 1386, fr. 374, 374 b, *vgl. Herm. zu Erf. Ai. ed. maj. p.* 628, *An. Bekk. p.* 1364, δόρει *Sophocli ubique restitui Df. (u. Wf.) zu A.* 1056 *Oxf.*, *N zu OC.* 620 *Anh.*

3) Speer-, Lanzenträger, Kämpfer, Heer ἀλκὴν ὅδε δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων OC. 1525, σ υ μ μ ά χ ο υ δορός | τροπάς Ant. 674 *Wf* (σὺν μάχῃ *La*) Kampfgenossen, λόγχα προμάχου δορός T. 856 ch., ἐν τροπῇ A. 1275 *des Heeres,* (durch Kampf bewirkt?) ἄνευ δορός fr. 678.

δορύ-ξενος, Speerfreund, Kampfgenosse: ser treuer Freund, Gastfreund E. 46; *adj.* δ. - ἑστία OC. 632, gastfrei, gastlich. *Ludwig, de dict. Soph. ubertate, p.* 16 *ff.*

δορυσσοήτων μόχθων A. 1187 ch. *Df, Wf, N krit. Anh. Z.* Kriegsbeschwerden, *v.* δορυσσόης *Subst. zu*

δορυ-σσόος Ἀμφιάρεως OC. 1313 lanzenschwingend.

δόσις, Geschenk fr. 572, τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν O. 1518.

δουλείας ζυγά A. 944 Knechtschaft, Sklaverei, fr. 518? *vgl.* δούλιος.

δούλευμα, Knecht, Sklav γυναικός Ant. 756. *Z.*

δουλεύω, diene τοῖσδε δ. βίᾳ E. 1192, 814. fr. 447.

δούλιόν γ' ἕξειν τροφήν A. 499 *Sft* Sklavenleben.

δοῦλος, knechtisch, sklavisch ἀνήρ O. 764, πόλιν - δούλην OC. 917, T. 283, unterjocht, δοῦλον - βίον 302 Sklavenleben, σῶμα fr. 677; γνώμαισι δούλαις T. 53 einer Sklavin, Magd Meinungen. — *Subst.* Sklav, Knecht O. 410, δ. οὐκ ὠνητός 1123, 1168 *nach Schneidew.* = νόθος, *vgl.* A. 1289, Ph. 995, Ant. 527, δ. - τῶν πέλας 479, T. 267, δ. ἀντ' ἐλευθέρου φανείς A. 1020, 1289, πρὸς δούλων 1235 *Teukros,* ὡς δούλους Ph. 995; fr. 711, 106. — *Fem.* Sklavin, Magd T. 63, 367, A. 489.

δουλόω, knechte, mache zum Sklaven τὸν ἀγχιστῆρα - δουλώσειν T. 257, γῆν πατρῴαν - ἔπερσε κἀδούλωσεν 467, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν Ant. 202.

δοῦπος, Lärm, Geräusch δοῦπον αὖ κλύω A. 871 ch.; χερόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι 633 ch. dumpfe Schläge.

δουρ˘-άλωτος, speer-, kriegsgefangen, im Kampfe erbeutet λέχος A. 211 an. *Br.* = δορί-ληπτον - νύμφην A. 894. — δ ρ ά κ - α υ λ ο ς fr. 569. *S.*

δράκων, Drache, Schlange αἰόλος δρ. ἑλικτός T. 12, 834 ch. *die lernäische Schl.*, fr. 163; ναίων - ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος Ant. 1125 ch. Drachensaat = *Thebaner, wie* ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι Ant. 126 ch. *Wf;* τὸν χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1100; δρακόντων fr. 480, δράκοντε 538. — δ ρ ά κ ο ν τ α 628.

δράμημα, Lauf παλίσσυτον δ. νωτίσαι πάτρας ἄπουρον OC. 193 ch. πάλιν δρομῆσαι *gl.*

δραπέτης, Ausreisser ἀνήρ fr. 60; *adj.* δραπέτην - κλῆρον A. 1285 (Feiglingsloos) zerrinnend, *von der Erdscholle, welche sich im Wasser auflöst.* — *Fem.* δ ρ α π έ τ ι ν στέγην fr. 184. *Z, sp.*

δρασείω, ich will tun, gedenke, bin im Begriff zu tun δρασείεις σοφά Ph. 1245, τί ποτε δρασείεις φρενί; A. 585, ὥς τι δρασείων κακόν 326. *Z.*

δράσσομαι, ergreife: τῆς ἐλπίδος - δεδραγμένος Ant. 235 festhaltend an.

δραστέος, zu tun τί δραστέον O. 1443. ὁποῖα δραστέ' ἐστὶν T. 1204, τοὔργον E. 1019.

δράω, 1) tue, vollbringe, *mit (oft zu erg.) Obj. Acc.* τί χρὴ δρᾶν E. 16, 256, 258, 389, 465, 466, 578, 586, 605, 620, 751, 910, 914, 943, 1195, 1258, T. 305, 413, 490, 592, 664, [684], 688, 818, 897, 1061, 1073, 1108, 1137, 1186, 1190, A. 74, 107, 120, 288, 457, 468, 691, 809, 920, 1024, 1081, 1085, 1280, 1282, 1373, Ph. 111, 118, 478, 566, 584, 597, 757, 803, 895, 903, 905, 908, 969, 1350, 921, 963, 974, 982, 1063, 1231, 1256, 1393, 1408, O. 145, 235, 269, 296, 530, 559, 591, 602, 645, 738, 1008, 1064, 1129, 1272, 1327, 1402, 1438, OC. 48, 398, 442, 491, 494, 654 ὁρᾶν *N*, 732, 822, 829, 834, 831, 911, 938, 976, 1031, 1254, 1379, 1637, 1638 ἔπραξεν *Herm.*, 1773, Ant. 35, 70, 79, 239, 271, 319, 325. 442, 443, 469, 482, 507, 536, 634, 1099, 1107, fr. 779, 811. — Etwas Besonderes, Grosses tun, unternemen, vollfüren μέλλων ἀεὶ δρᾶν τι E. 305, μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, σημαίνειν δὲ μή 336 *v. d. Rache*, ὥς τι δράσων εἷρπε T. 160, περισσὰ δρᾶν 617. — Aufgetragenes tun [καί μοι τάδ' ἦν πρόῤῥητα κ. τοιαῦτ' ἔδρων T. 684], δρᾶν ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός O. 77; handle - τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν OC. 442 zum Handeln entschlossen sie sich nicht, *vgl.* A. 114, Ph. 118, 1241, 1252, Ant. 1106, E. 467. — Handle καλῶς δρῶν Ph. 95; 888, Ant. 79; fr. 162, 302, εὖ 734. — *Mit andern Verben zusammengestellt:* τοῖς δρῶσι καὶ ξυνδρῶσιν E. 498 ch.; οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις 350. δρῶντά σε - ἀντιδρᾶν κακῶς OC. 1189; δρᾶν *nach* πράττειν *Wf zu* Ant. 70, *vgl.* 83, 99, 835, 1067; *vor* πρ. O. 1402, OC. 1773, -[ὅστις γὰρ εὖ δρῶν εὖ παθὼν ἐπίσταται Ph. 672], οὔθ' οἷ' ἐπάσχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά O. 1272, τά γ' ἔργα μου πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα OC. 267 sind mer angetane als von mir vollbrachte, μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν, ἢ κ. δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ Ant. 928, fr. 11; δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά Ph. 584. — τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῳ ξυνειδέναι.. Ant. 266; δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρα 768. — πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ κ. δρῶσ' ἐλήφθης T. 808; δρῶν ἤ τι φωνῶν O. 72, οὐδὲν σύ γε δρᾷς οὔτε φωνεῖς Ph. 905; οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς, ἐν οἷς δ' αὐδᾷς, ὀκνῶ 907, οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ', ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν O. 1409 *Erkl.* ὁρᾶν *N*, οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις OC. 1144 durch Taten. — οὐκ ἀκούειν ἔστι κ. μὴ δρᾶν 1175. — τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν O. 587. — δρῶμεν' οὐ μέλλοντ' ἔτι Ph. 567; κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρῶμεν' οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα 556.

2) *Mit zwei Acc.* tue Jdm etw. an, verübe an, gegen Jdn τοιαῦτ' Ἀτρεῖδαί με δεδράκασι Ph. 315, τί με νοεῖς δρᾶσαι; 918, τί μ' - δέδρακας; 924, οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν 940, δεινά μ' Οἰδίπους - δρᾶσαι δικαιοῖ O. 640, εἴ σέ τι δέδρακα 645, αὐτὸς αὐτὸν - καλὰ δρᾷς OC. 854, δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με A. 1324.1325. (οἷ' ἔργα δράσας ὑμιν O. 1402 *dat. eth.*, ἆρ' ὑμῖν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα A. 1282 von euch gebilligt.) — μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς A. 1154, ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρῶν O. 551 Unrecht tuend, 642. — *Part. subst.* Täter τὸν δεδρακότα O. 246; ὁ δρῶν Ant. 239, 319, 325, fr. 216, O. 293; παντὸς δρῶντος OC. 1604 jeder Tat, Hilfsleistg; *pass.* Tat κράτος τῶν δρωμένων E. 85, τὰ δρώμεν' ὑμῶν 1333; εἴ τίς ἐστι πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις T. 588, οὐ λόγοισιν - μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις OC. 1144, μανθάνων τὰ δρώμενα 1644 das Geschehene, πᾶν τὸ δρώμενον E. 40. ἀντι, συνδράω. — δρεπάνοις fr. 479; Δριλωνος 795. *Z.*

δρίος, Gebüsch, Dickicht: κατά τε δρία πάντα καθαίρων T. 1012 m. Wälder.

δρομαία βᾶσα T. 927 *Z.* im Lauf *Kr. Di.* 57, 5, 4.

δρομάδα (κατ' ἄμπυκα) Ph. 679 ch. schnell laufende, stets kreisende. *Z.* — δρόμημα *Df*, *s.* δράμημα.

δρόμος, 1) Lauf οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ A. 889, fr. 735. — 2) Lauf, Wettlauf, Rennen δρόμον προκηρύξαντος E. 684, δρόμου (-ον *Wf*) ἰσώσας τῇ φύσει | τὰ τέρματα 686, δρόμων, διαύλων πεντάεθλα 691. — τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον 726, ἀσφαλεῖς ὠρθοῦθ' 741, κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον 753. — 3) Rennban πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου 713, πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον 748, 686 *Erkl.* — δροπά fr. 428. *S.*

δρόσος, Thau, *Plur.* πυκιναῖς δρόσοις A. 1208 ch. Thautropfen. *Z.*

Δρύας· παῖς ὁ Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεύς Ant. 955 ch. *Lykurgos.*

δρυμός, Eichenwald, Wald O. 1399. — δρυο-παγῆ στόλον fr. 629.

δρῦς, Eiche δρῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι E. 98, fr. 480, τῆς βαθυρρίζου δρυός T. 1195, fr. 354; πρὸς τῆς πατρῴας κ. πολυγλώσσου δρυὸς 1168 *die weissagende*

E. zu Dodona § 327; ἀπὸ πιείρας δρυός T. 766 Eichenholz *o.* = πεύκη.

δύη, Weh, Jammer, Not χωρεῖ πρὸς ἧπαρ - γενναία δύη A. 938, δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ Ant. 1311 ch.

δύνᾰμαι, 1) kann, vermag, bin im Stande, *mit Inf.* O. 1304, OC. 134 an., Ant. 803 an., δύνασαι A. 1164 an., δύνᾳ Ph. 798 ch. *Pors. Hek.* 257, *La* δύνῃ *Bernh. gr. Synt. p.* 396; Ph. 849; δυναίμην Ant. 686, δύναιτο O. 281, 315, 979, OC. 253 m., T. 546, 743, E. 697, fr. 109, 299, 470, 713; δύνασθαι Ant. 455, δυνάμενοι OC. 442; δυνήσομαι Ph. 742, δυνησόμεσθα 1394, δυνήσει Ant. 90; ἐδυνήθημεν A. 1067; ἐδυνάσθησαν O. 1212 ch. — 2) Kann, gewinne über mich τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή | δύναιτο T. 546 (Ant. 455); vermag, habe Kraft εἰ δύνασθέ τι A. 329 (OC. 442), ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας A. 1164 an. — 3) *Mit andern WW.* ἀφ' ὧν ἔχοι τε καὶ δύναιτο O. 315; [λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὁρᾶν OC. 496], οὔτ' ἂν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν Ant. 686. — *Πείσειν δυνησόμεσθα* Ph. 1394, *ü. d. Inf. Fut. vgl. Lob. Phryn. p.* 747, *Classen zu* Thuc. 1, 27, 2; 2, 29, 5. — ἀπόλωλα - κοὐ δυνήσομαι κακὸν κρύψαι Ph. 742.

δύνᾰμις, Macht, Kraft διπλῆν O. 938.

δύνᾰσις, Macht, Gewalt τεάν, Ζεῦ δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασίᾳ κατάσχοι Ant. 604 ch., ἁ μοιριδία τις δ. δεινά 951 ch. *Wf.*

δῠναστεία, Macht, Machtbesitz O. 593. *Th.*

δῠνάστης, Herr, Herscher ἀγήρως δὲ χρόνῳ δυνάστας Ant. 608 ch. *Zeus.* — [δύναστις fr. 146. *Z.*]

δῠνᾰτός, möglich οὐ δυνατόν A. 162 an., ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δ. 1006. — Mächtig τοῖς γὰρ δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν E. 219 ch. — δύνω, *s.* δύω.

δύο, zwei, beide δύο Λίβυες E. 701, δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης T. 539, δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο Ant. 13 *Häufg*, εἴ τις δύο ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται T. 943, δύο - κριούς A. 237, δύο φέρει δωρήματα Ph. 117, δύ' αὖ τῷδ' ἐξέδειξας 426, δύ' - παῖδες, δύο δ' ἆται OC. 530, fr. 713; — *mit Dual:* ἄνδρε δύο Ph. 539, νῶ γάρ, ὦ φυτεύσαμεν, ὀλώλαμεν δύ' ὄντε O. 1505, ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν αὐτοκτονοῦντε Ant. 55, δύ' ἄτα 533, δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε 989, δυοῖν βροτοῖν A. 1028, ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν 1304, σὺν δυοῖν ἄλλοιν Ph. 543, σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος O. 581, δυοῖν - κακοῖν 640, 1280, OC. 496, δύ' ἀθλίω τροφά 330 *Df*, παίδοιν δυοῖν OC. 818, Ant. 13. — *Subst.* δύο φέρει δ' ἐν ἑνὶ λόγῳ E. 1088, δυοῖν ἐρίζειν 467 *N krit. Anh.*, οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον 1320, κλάων ὀθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα? T. 941, θιγγάνω δυοῖν - ὁμοῦ OC. 330, fr. 533? zwei Dinge, zweierlei. — [*Nicht vorkommt* δύω; δυοῖν O. 640 *mit Synizese, wenn richtig u. echt.*]

δυο-καιδεκάμηνον - χρόνον T. 648 ch., zwölfmonatlich, eines Jares Zeit.

δῠρομαι, jammre, klage O. 1218 *Seidl.* οὐχὶ δυρτέον A. 809 *Herw.*

δυσ-ἄθλιαι τροφαί OC. 328, ser, höchst elend, unglücklich. *S.* δὶς ἄθλιαι τρ. - δύ' ἀθλίω τροφά *Df.*

δυσ-αίων, elend lebend OC. 151 ch.

δυσ-άλγητος, empfindungslos, hartherzig O. 12, fr. 689. *Z.*

δυσ-ἄλωτος, schwer zu fangen von κακῶν OC. 1723 ch. *N.* — δυς-αμερίας fr. 518.

δυσ-ἄνεμος, *att.* δυσήνεμος, widrig wehend, im schweren Sturm (κελαινὰν θῖνα κ.) δυσάνεμον Ant. 591 ch. *Wf*, -μοι *Hrtg, vgl. Sft. Z, sp.*

δυσ-απάλλακτος, schwer zu entfernen, unabwendlich -κτοις ὀδύναις T. 959 ch. *Z.*

δυσ-αύλων πάγων αἴθρια? Ant. 357 ch., fr. 84, im Freien belästigend, beim Uebernachten lästig. *S.*

δυσ-βουλία, Unbesonnenht, Torheit Ant. 95 *iron.*; σαῖσι δυσβουλίαις 1269.

δυσ-γένεια, unedle, geringe Geburt O. 1079. *Z.*

δυσ-δαίμων, unglücklich, unselig, elend τὸν δυσδαίμονα Λίχαν T. 772, ἐμὲ τ. δ. Ant. 274; πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ O. 1302 an. — δυσ-ειδές fr. 109.

δυσ-ἐριστος, schwer zu bekämpfen αἷμα (*Mord*) E. 1385 ch. — δυσ-ημερία, *s.* δυσ-αμ.; δυσ-ήνεμος, *s.* δυσ-άνεμος.

δυσ-θέατον ὄμμα A. 1004, grausig zu schauen, grauenvoll. *ᾰ.*

δύσ-θεον μίσημα E. 289, gottverhasst.

δυσ-θεράπευτος, schwer zu behandeln Αἴας A. 609 ch. *Z, sp. ᾰ.*

δυσ-θρήνητον (ἔπος) Ant. 1211, schwer klagend, jammervoll. *Z.* — δυσθυμίαι fr. 584. *Z.*

δύσ-θῡμος, missmutig über τοῖς πεπραγμένοις E. 550, σᾷ δυσθύμῳ ψυχᾷ 218 ch. *Z.* — δύσις fr. 379.

δυσ-κάθαρτος, schwer zu sünen, zu besänftigen Ἅιδου λιμήν Ant. 1284 m. *weil der Labdakiden Geschlecht stets Mord auf Mord häuft.*

δυσ-κλεής, verrufen *praed.* Ant. 50.

δύσ-κλεια, übler Ruf, schlechtes Gerede fr. 194, *θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ* A. 143 an. *Z.*

δυσ-κλεῶς *θανεῖν* E. 1006, schmählich. *Z.*

δυσ-κόμιστος, schwer zu ertragen, unerträglich *πότμος* Ant. 1347 m. *Z.*

δύσ-κριτος, schwer zu unterscheiden, schwer für die Auswal *δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ* T. 949 ch.

δυσ-λόγιστος, unbegreiflich, rätselhaft *πρὸς τί δυσλόγιστον;* A. 40. *Z.*

δυσ-μαχέω, kämpfe schwer, erfolglos, vergeblich *θεοῖσι* T. 492. *Z.* — *ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δυσμαχητέον* Ant. 1106 mit der Notwendigkt darf man nicht kämpfen, weil one Erfolg. *S.*

δυσ-μένεια, feindsel. Gesinnung, Feindschaft *ἐκ σοῦ* E. 619; *ὡς ἐν δυσμενείᾳ* 1124. *Z.*

δυσ-μενής, feindlich gesinnt, feindselig, Feind *Ἀτρείδαις* Ph. 585, *ὥστε δ.* E. 444; *ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ* A. 18, *ανδρα δ. χθονός* Ant. 187 Feind des L., Staates, *πολέμιον δ. τ' ἡγούμενος* Ph. 1323, *δ. γὰρ κ. βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί* O. 546, *πτύσας ὡσεί τε δ. μέθες τὴν παῖδα* Ant. 653, *ὄντα δ.* A. 122; *δυσμενῶν θῆραν ἔχων* 564, *τὶς δ.* 987, *τάσδε δυσμενεῖς χοάς* E. 440. — *Superl.* *παρ' Ἕκτορος δυσμενεστάτου* A. 662, *τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν* E. 407 schlimmster Feind.

δυσμή, Untergang *αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν* OC. 1245 ch.

δύσ-μοιρος, unglücklich, jammervoll *ω πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν* OC. 329, *vgl.* 141. *S.*

δύσ-μορος, unglücklich, unselig, elend, jammervoll OC. 347, T. 466, 775, A. 629 ch., 905 ch., 1203 ch., Ph. 176 ch., 949, 1063, *ὁ δ.* 951, 1352, Ant. 1234, *ἥδε δ.* OC. 749 [Ant. 919], *ἐγὼ ὁ δ.* Ph. 359, *ἐγὼ δ' - ἡ δ.* E. 282, *Voc.* *δύσμορος* OC. 224 ch., *ὦ δ.* A. 372 m., *ὦ δύσμορ' Αἴας* 923, *δ. Οἰδίπου* OC. 557; — *ἡ σὴ δύσμορος παραστάτις* OC. 559; *ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι* T. 1005 m., *δύσμορον γένος* A. 784 *Tekmessa, wie τὴν - δ. νύμφην* 894, *φωτὶ δυσμόρῳ* Ph. 273, *μοι δ.* O. 665 ch., *πατρὶ δ.* Ant. 865 ch.; *δυσμόρου δ' ἐμοῦ* OC. 331, *δυσ-μόρου τε δύσμορα* 1109, *τοῦ δ. Οἰδίπου γόνου* Ant. 1018, *ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν* OC. 365, *νῷν δ.* 1672. — *Von Sachen: τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς* E. 1183. (*Adv.* *-ρως* A. 905 *Sft nach* Sept. 837.)

δύσ-νιπτον *ἐκ δέλτου γραφήν* T. 683 *δυσαπάλειπτον sch.* unauslöschlich, untilgbar. *S.*

δύσ-νοια, üble, feindsel. Gesinnung, Abgeneigtheit *ἐμοί* E. 654. *Z.*

δύσ-νους, abgeneigt, feindselig *τὸν τῇδε δύσνουν κ. τὸν εὐμενῆ πόλει* Ant. 212. *Th.*

δύσ-οιστος, schwer zu ertragen *δυσοίστων πόνων ἆθλα* 508 ch.; *βίον δύσοιστον - τροφάν* OC. 1687 m., *δυσπόριστος sch.* schwer zu verschaffen, schwierig, *vgl.* 1614 (*mit Enallage f. βίου δ.?*).

δύσ-ομβρα *φεύγειν βέλη* Ant. 358 ch., des Regens lästige, widrige Geschosse, Pfeile (unangenem regnend. *S.*

δύσ-οργος, jähzornig, aufbrausend Ph. 377, A. 1017, T. 1118. *Z.*

δυσ-οσμία, übler, schlechter Geruch, Gestank *βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων* Ph. 876, fr. 483. *Z.*

δυσ-ούριστος, widrigen Wind bringend, ungünstig *σκόπου νέφος* O. 1315. *S.* — *δυσ-πάλαιστον* fr. 663.

δυσ-πάρευνον *λέκτρον* T. 791, d. unselige Ehebund (zum Unglück daneben bettend). *S.* — (*δυσ-πέλαστος* fr. 663. *S.*)

δυσ-πετής, schwerfallend, schwierig *μαθεῖν* A. 1046 es fällt nicht schwer ihn zu erkennen. *S.*

δυσ-πινεῖς *στολάς* OC. 1597, schmuzig, schmuzentstellt. *Z.*

δύσ-πνοος, schweratmend, atemlos Ant. 224; *δυσπνόοις - πνοαῖς* 588 ch. widrig wehend. *Z.*

δυσ-πόνητον *- τροφήν* OC. 1614 *δύσπονον τήνδ' Blaydes;* schwer zu erarbeiten, mühevoll; *v.*

δύσ-πονος, mühselig, mühevoll *πόνοι βροτῶν δ.* Ant. 1277 m. *S.*

δύσ-πότμος, unglücklich, unselig, elend O. 1181, *ὁδὸς - δ. τε καὶ κακή* OC. 1433, *ὦ δύσποτμε* E. 1199, O. 1068; *ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους* T. 299; — *v. Sachen: δυσπότμον χάριν χλιδᾶς* O. 888 ch., *στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν* Ph. 1119 ch. Unglücksfluch; *δυσπότμων - γάμων* Ant. 869 m. Unglücksehe.

δυσ-πραξία, Felunternemung, Täuschung OC. 1399; Missgeschick, Unglück *βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις* Ant. 759.

δυσ-πρόσοιστος (*δυσπροσπέλαστος sch.*), unzugänglich, unfreundlich *πατρὸς - στόμα* OC. 1277. *S.* *δυσπρόσωπον Nk.*

δυσ-πρόσοπτ' *ὀνείρατα* E. 460 bösen Anblicks, böse, Unglücksträume. OC. 1277 *Hrtg. Z. vgl.*

δυσ-πρόσωπος, widrigen Ansehens, widrig aussehend *κάρα* OC. 286, 1277

Nk.; v. Zft. f. G. W. X, 499; *Thes. Gr. L.* 2, *p.* 1789 *B. Lex.*

δυσ-σέβεια, Gottlosigkt T. 1246, τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας E. 1383, παντὸς ἔργον δυσσέβειαν εἰδέναι Ant. 301 *jede Gottl.*, [τὴν δ. εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην 924 Vorwurf der G.].

δυσ-σεβεῖν, gottlos handeln T. 1245, fr. 108.

δυσ-σεβής, gottlos, frevelhaft, Frevler τῷ δυσσεβεῖ Ant. 516; δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν 514 *Oxym.*; πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς OC. 280, fr. 94, 408. — *Superl.* Ἀτρέα - δυσσεβέστατον A. 1293; τὰ τῶν κακίστων δυσσεβεστάτων OC. 1190 κἀσεβεστάτων *N.*

δυσ-τάλαινα (*Masc.?*), unglücklichste, ser jammervoll, elend, unselig ὦ δ. T. 307, A. 410, O. 1236, αἰαῖ δ. OC. 1734 m., δ. ἄρ' ἐγώ 1442; δ. καρδίαν T. 651 ch.; πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην E. 284. *Z. ἅ.*

δυσ-τέκμαρτος, schwer nachzuweisen, zu erspähn, aufzuspüren ἴχνος παλαιᾶς δ. αἰτίας O. 109.

δύσ-τεκνον παιδουργίαν O. 1248, unselig, unheilvoll (unglücklich in Kindern, unselige Kinderzeugung, zum Unsegen). *S.*

δύσ-τηνος, unglücklich, bejammernswert, elend, unselig [E. 77] 511 *N*, ἀπωλόμην δ. 677, 1407 ch., T. 16, 326, 713, 936, A. 533, Ph. 172 ch., 291, O. 1155, 1249, 1308 an., OC. 974, 1583, Ant. 1283, O. 844, ὁ δ. OC. 855, ἡ δ. Ἠλέκτρα E. 80, ἡ δ. 806, T. 909, *Voc.* Ph. 744, ὦ δ. T. 377, Ph. 1152 m., OC. 844, Ant. 379 an., 850 m., ἰοὺ ἰοὺ δ. T. 1143, O. 1071, δύστηνε A. 1290, OC. 542 ch., ἰὼ δ. σύ Ph. 760; 761, 1016, [δύστανε O. 1303 an.], τὸν δύστηνον ἐμὸν πατέρα E. 94 m., σὲ τὸν δ. OC. 745, μὲ τὸν δ. Ant. 922, ἄνδρα δ. Ph. 227, ὁρᾶτε τὸν δ. T. 1080, μὲ δύστανον 1006 ch., τί δῆτα τὸν δ. ἐργάσει κακόν; A. 109, 111, νὶν δ. 122, κείνῳ δυστάνῳ E. 862 ch., ἔμοιγε δ. T. 949 ch., τῇ τε δ. τρόφῳ A. 849; δυστήνου νεκροῦ 1170, τἀμὰ δυστήνου κακὰ OC. 344, τὸ δύστηνον κάρα 555 unselig, verhasst (*wie* E. 806, Ph. 1016, A. 1290 schändlich, elend *u.*) *Superl.* παῖ δυστανοτάτας Ἠλέκτρα ματρός E. 121 ch.

Von Sachen: jämmerlich, jammervoll, unselig κακὰν δύστανον - αἶσαν T. 111 ch., δύστανον ὄνειδος A. 1191 ch. schmählich, τὸ δ. λέχος Ant. 1225; τῷδε δυστήνῳ ποδί Ph. 1377; τοῦ δυστήνου πλάνου OC. 1114; [δυστάνοις αἰκίαις E. 511 ch. *N*]. — *Subst.* δύστηνα - λέγων O. 790 δύσφημα *Heims.* Unseliges. — *Handschriftl. dor. FF. in Chören:* δυστανοτάτας E. 121, δυστάνοις 511, δυστάνῳ 863, T. 949, δύστανος E. 1407, Ant. 850, Ph. 172, 1152, δύστανα 178, δύστανον T. 111, A. 1190, δύστανε OC. 542; *in Anap.* [δύστανε O. 1303], -ος 1309, *aber* ὦ δύστηνος κ. δυστήνου Ant. 379.

δυσ-στομέω, lästre ἐμὲ κεῖνόν τε ταῦτα OC. 986 mich damit, solche böse Rede fürst gegen. *S.*

δυσ-τράπελος, eigensinnig, hartnäckig Αἴας A. 913. *Z. sp.*

δυσ-τῠχέω, 1) bin unglücklich A. 692, OC. 1446, τὸν δυστυχοῦντα Ant. 1159 den Unglücklichen; εἰς τὰ σά OC. 800 *N.* — 2) Missglücke, werde nicht zu Teil εἰ κείνῳ γένος μὴ 'δυστύχησε O. 262; κεῖνος ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς 402 wenn nicht zu Teil geworden.

δυσ-τυχής, unglücklich, unselig δαίμων E. 1156, δυστυχῆ τρίβει βίον 602, αἰῶνα T. 5, κωκυτόν 866 kläglich; ὦ δυστυχής E. 934, δυστυχεῖς fr. 94. — *Superl.* δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν Ant. 1212.

δυσ-φημέω, rede Worte übler Vorbedeutg δ. μὲν οὔ E. 905 (spreche nicht meine Freude aus); ἐμὲ δυσφημεῖς 1182 *Wf, N,* deine üblen Worte treffen mich, *vgl.* Eur. Hek. 181, Herakl. 600.

δυσ-φημία, Jammerruf ἀγρίαις - δυσφημίαις Ph. 10, fr. 185. *Z.*

δυσ-φῐλής, unlieb, widrig, hässlich πίνος OC. 1258.

δυσ-φορέω, bin ungehalten, ungeberdig ἄγαν E. 255.

δύσ-φορος, schwer zu ertragen, schwer, schlimm, niederdrückend παιδὸς δύσφορον ἄταν A. 643 ch., καὶ τὰ δύσφορ' - πάντ' ἂν εὐτυχεῖν O. 87 δύσθορ' *Heims.*, infaustum *Df*, τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει E. 144 ch. — δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα A. 51 *N* irrige Vorstellgn, Trug-, Wahnbilder, die den Verstand erdrücken. — *Adv.* τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα O. 770; δ. τοὔνειδος ἦγον 783 namen übel.

δύσ-φρων, missgesinnt, feindselig ἄτας OC. 202 m. δυσφόρου *Blaydes*; sinnlos, unklug φρενῶν δυσφρόνων Ant. 1261 m.

δυσ-χείρωμα δράκοντι Ant. 126 ch., schwer zu bewältigen für, *apposit. Acc. S.*

δυσ-χεραίνω, bin unwillig, verdriesslich ῥῆμαθ' - δυσχεράναντα OC. 1282 entrüstend. *Z.*

δυσ-χέρεια, Widerwärtigkt, Last δ.

πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος | Ph. 473, τοῦ νοσήματος 900, ἅπαντα δ., ὅταν - 902. *Z.*

δυσ-χερής, schwer, widerwärtig, schlimm ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δ. E. 929, μὴ τῷ θανόντι δυσχερὲς ποιῶ A. 1395, πᾶσι θαῦμα δ. παρῆν Ant. 254.

δυσ-ώδης, übelriechend, stinkend Ph. 1032.

δυσ-ώνυμος, mit bösem, schlimmem (Schlimmes bedeutendem) Namen Αἴας A. 914 ch. wegen 430; unglücklich, unselig μητρόθεν - δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω OC. 528 ch., fr. 109.

δύω (δύνω), gehe unter ὡς ἂν - ἥλιος - δύνῃ Ph. 1331, hinein δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον Ant. 1217 eingedrungen, *mit Acc.* αἰθέρα δῦναι μέγαν A. 1192 ch., fr. 336. ἀμφι, εἰς, ἐκ, ἐν, ὑποδύω.

δώδεκ' ἐντελεῖς - βοῦς T. 760 zwölf.

δω-δέκατος ἄροτος T. 825 zwölfter.

Δώδων· τήν - φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι T. 172, fr. 401, εἰς Δωδῶνος 401 *Dodona, St. u. Lndschft in Thesprotien (Epeiros) mit ber. Zeusorakel.* — Δωδωνίδας 401.

δῶμα, 1) Haus, Behausg, Wonung, Palast Πελοπιδῶν τόδε E. 10, ὦ πατρῷον δ. 69, πάκτου A. 579; *Plur.* ὦ πάτρια λόγῳ παλαιὰ δώματα O. 1395, τὰ τοῦ τυράννου δ. Οἰδίπου 925, - Αἰγίσθου E. 661, πρὸς δὲ δ. χωρῶμεν T. 332; δωμάτων εἴσω 900, ἄλλῃ δ. στρωφωμένη 907, δ. ἔξω περᾷ O. 530, τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δ. 951, ἐκ δὲ δ. - πάρα Ant. 1181, στεῖχε δ. πάρος A. 73, βεβᾶσιν ἄρτι δ. ὑπόστεγοι E. 1386; δώμασιν ἐν τοῖς ἐμαυτῆς 262; *von Göttern* ἐς τὰ Πυθικὰ ἔπεμψα Φοίβου δώματα O. 71 *Tempel;* ὦ δῶμ' Ἀΐδου κ. Περσεφόνης E. 110 an. Wonsitz. — 2) Sitz, Stadt δῶμα Καδμεῖον O. 29 *Sg. des Metr. wegen D, v. N.* — 3) Haus, Geschlecht, Stamm τῶν Λαβδακείων - δωμάτων O. 1226. — εἰς ἀήθη δ. fr. 57. [1032.

δωρεά, Gabe, Geschenk ἐκείνου A.

δωρέομαι, schenke, beschenke τὰ νῦν δωρούμεθα E. 458, οἷα δωροῦνται θεοὶ 1383, δωροῖτο OC. 779. — ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα A. 1029.

δώρημα, Gabe, Geschenk A. 662, ἔκκριτον 1303, πέπλον T. 603, τὸ σὸν - 758, οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων; 668, σπανιστοῖς - δωρήμασιν OC. 4; μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς ξυνουσίας 647, δύο φέρει δωρήματα Ph. 117 Woltat.

δωρητός, geschenkt, zum Geschenk (ἀρχὴν) δωρητὸν οὐκ αἰτητόν O. 384.

Δωρικόν (Ἄργος) OC. 1301 *N*, dorisch.

Δωρίς· Μερόπη Δωρίς O. 775, τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος OC. 696 ch. dorisch.

δῶρον, Gabe, Geschenk τοῦ μεγάλου δαίμονος OC. 709 ch., fr. 749, παλαιὸν δ. - θηρός T. 555, τὸ πόμπιμον 872, ὁ σφαγεὺς - δ. ἀνδρός A. 817, fr. 403; λαβών O. 1022, κατήνυσεν OC. 432, ἐδεξάμην 540 m., δώσων - δέμας σοι δ. 577, κἄθηκα - ἡλίου ἀλαμπὲς δ. T. 692. — ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα A. 665, ἀντὶ δώρων δῶρα - προσαρμόσαι T. 494, οἴσειν δῶρ'... E. 360, [ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις; A. 178 ch., *vgl.* ἀδώροις]. — Δωτιάδος fr. 439; Δωτιεύς 69, 345.

E.

ἒ ἔ, weh! weh! *bez. Schmerz u. Trauer* OC. 149 ch., T. 1005 m., 1015 m., 1081 m., ἒ ἒ ἰὼ δαῖμον T. 1026 m., ἒ ἒ αἰαῖ E. 827 ch., ἒ ἒ ἰώ 840 ch. — **ἔα ἔα** ἰδοὺ μάλ' αὖθις OC. 1477 ch. oh, ach, *bez. Staunen u. Bestürzung.*

ἐάν, *Conj. mit Conj.*, wenn, im Fall, dass, falls, *im Nachsatze:* 1) *Fut.* ἐὰν δοκῆτέ μοι κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν τοῦτον Ph. 126, 1298, Ant. 327, 87, OC. 457, T. 570, 572, A. 528, E. 938, κἂν auch wenn O. 340. OC. 1197, T. 597, 1107, A. 1068, 1077; οὐδ' ἐάν O. 1062; — *Fut. im N. S. zu erg.* Ph. 479, 1405, E. 593, 822; — 2) *Opt. im N. S.* κἂν - οὕτω φρονῇς, ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα Ph. 1259, O. 216, A. 1169; — 3) *Praes. im N. S.* στυγεῖς Ph. 1322, δίκαιον A. 1345, κἂν (Ph. 1444), A. 1119 δάκνει, E. 1483 *Erkl.*, fr. 24, 669, 711, (779), κἂν A. 15 *Wf.* — 4) *Inf.* φάσκειν O. 461; μὴ *mit Conj.* O. 605, 1409. — 5) *Impr.* O. 1212. — 6) *Ind. Aor.* κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν OC. 1535 *pflegen*, E. 25. — ἐάν τε - ἐάν τε sei es dass - oder dass, Ph. 1298 (*vgl.* 1444); ἐὰν - τὲ καὶ μή sei es dass - oder dass nicht Ant. 327. — B) **ob** ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα μεμηχάνηται T. 584, OC. 1770 an.

ἑαυτοῦ, seiner, ihrer *κτείνειν ἑαυτόν* Ph. 1342, *ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑ.* O. 1290, *τό γ' εἰς ἑ.* 706, *χθονὶ ῥίπτων ἑ.* T. 790, *κρύψασ'* 903. *Vgl. αὐτοῦ u. die Gramm.* — *ἔαρ, s. ἦρος* O. 1137.

ἐάω, 1) lasse, lasse zu, erlaube, gestatte, *mit Acc. u. Inf. ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν* E. 135 m., 630, 803, 966, T. 1005, A. 1394, Ph. 820, 1369, 1397, O 1070, 1451, 1467, OC. 798, 1182, 1544, Ant. 698; *mit Inf.* E. 1483, T. 815, A. 428, 1131, 1364, Ph. 768, 1055, O. 1513; *abs. ἐῶ* E. 632, 1209, A. 1184, OC. 1135, 1192, *wobei auch Acc. u. Inf. zu erg.; mit zwei Acc. ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν* T. 1083, A. 1326, *ἐάσωμεν ἕκηλον αὐτόν* Ph. 825, O. 256, Ant. 29, 95, 205; *τὸν νεκρὸν ἐᾶν ὅπως ἔχει* A. 1048; OC. 625. — 2) *Mit Negation:* hindre, verbiete T. 88, *ὅπου μηδεὶς ἐώῃ* Ph. 444, *οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σε* OC. 407, 948, *οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σε* Ant. 538, 698. — 3) Lasse in Ruhe, unbehindert *τούτους δ' ἔα* T. 344, *Αἴαντα - μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν* A. 754 lass' nicht fort, *vgl. τούτους δ' ἔασον* Ph. 890, *οὔ φημ' ἐάσειν* 817, *σ' ἐάσω* 1257, O. 676, *τὰ νῦν ἔα* OC. 593, *ἀλλ' ἔασον* 1192, *τὰ μὲν παθήματα - παρεῖσ' ἐάσω* OC. 363 bei Seite, unberürt lassen, übergehn. — *Pass. ἥδ' οὖν ἐάσθω* T. 329, *Κρέοντι θρόνους ἐᾶσθαι* OC. 368 überlassen. — *Mit Synizese: ἀλλ' ἔα με* O. 1451, Ant. 95 *Wf*, *ἔασον* OC. 1192, (*ἐᾶτε* T. 1005), *ἐᾷ* O. 1513.

ἕβδομος, siebenter E. 705, 726.

ἐγ-γελάω, lache, spotte über E. 807, *τοῖς ποιουμένοις* 277, *καθ' ἡμῶν* OC. 1339. C. I. nr. 863. *ἐπεγγελάω.*

ἐγ-γενής, 1) ein-, angeboren *νοῦς-ὕμιν* E. 1328; verwant *κείνου τις ἐ.* O. 1168, *τίς ὕμιν* OC. 1167, *ἐγγενεῖς* 1506, *τοῖς ἐν γένει τἀγγενῆ - κακά* 1430 (1422) Verwanten-Unglück (588 *Hrtg*, *N*), *εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα* Ant. 659. — 2) Einheimisch, eingeboren *Θηβαῖος* O. 452; *θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς* Ant. 199, *πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν* E. 428 Landes-, Stammesgottheiten. — *Adv. ἐγ-γενῶς*, in angestammter Treue O. 1225 *S. γνησίως sch.*, *εὐγενῶς Hrtg.* — *ἐγ-γίζεται* fr. 67?

ἐγ-γράφω, schreibe ein, auf *δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα* T. 157 *Nk.* worauf geschrieben waren.

ἐγγύθεν, aus der Nähe *πλοῦν - ἐγγύθεν σκοπεῖν* Ph. 467, *θέαν λαβεῖν* 656, *κομίζει προσπολῶν ὅδ' ἐγγύθεν* A. 544, fr. 737. — In der Nähe, nah *παρῆμεν ἐγγύθεν* O. 1259.

ἐγγύς, nah *ἐγγὺς ἀνήρ* OC. 1486, A. 1046, T. 58, fr. 152, 406, *ἐ. ἐγχρίμπτῃ* E. 898; *προσέρχεται τόδ' ἐ.* Ph. 788 m. — *Comp. πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ προσέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω* OC. 1217 ch. dem Leide näher (als der Freude). — *Superl. θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοὔπος ἀφῖκται* Ant. 933 an., E. Hipp. 1070, Herakl. 246. [1778. *ἐξ, ἐπεγείρω.*

ἐγείρω, erwecke, erhebe *θρῆνον* OC. **ἐγερτὶ** *κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ* Ant. 413 erweckend (zum Wachen). *ῐ, eigentl.* ¯. (*S.* Rhes. 524.)

ἐγ-καλέω, beschuldige, gebe Schuld, werfe vor *τὸ νεῖκος* O. 702; *ἐμοὶ φόνους* E. 778, *τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας* Ph. 328 *N*, *v.* OC. 1339. *Z.*

ἔγ-καρπος, fruchttragend, -bergend *κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός* O. 25; *τέλη τ' ἔγκαρπα* T. 238 Abgaben von Früchten.

ἐγ-καταζεύγνυμι, knüpfe an, vereinige mit *νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις* A. 736. *S.*

ἐγ-κατασκήπτω, schleudre herab auf *βέλος κεραυνοῦ* T. 1087, Pers. 514.

ἔγ-κειμαι, liege auf, in *βλάβαις* Ph. 1317 bin befangen, befinde mich in.

ἔγ-κλημα, Beschuldigung, Vorwurf, Beschwerde T. 361, *ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις* Ph. 323. *Z.*

ἔγ-κληρος, 2. teilhaftig (*γάμων* OC. 752 *N*), *ὑμεναίων* Ant. 814 m.; *pass.* zu Teil geworden *ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν* 837 ch. *Wf, das Loos Gottgleicher zu erlangen. Z.*

ἐγ-κλῄω, schliesse ein *δόμοις - ἐγκεκλῃμένον* T. 579, *ἑρκέων ποθ' ὑμᾶς - ἐγκεκλῃμένους* A. 1274 *Wf Anh.* in den Verschanzungen; *trp. ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλῄσας ἔχει* Ant. 180 *Sft*, *εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλῄοι φόβος* 505 *ἐγκλῄσαι Erf. D*, verschlösse, fesselte. — *ἐγ-κλίνεται* fr. 607.

ἐγ-κονέω, eile, spute mich *ἐγκόνει, σύγκαμνε* A. 987 *χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν* 811, *ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε* T. 1255. — *ἐν-εκότουν* fr. 807.

ἐγ-κρᾰτής, mächtig, im Besitz *τόξων* Ph. 75, *ἐγκρατεῖς* (*n. τῶν παίδων*) OC. 1022; *ναὸς - ἐγκρατῆ πόδα* Ant. 715 *Erkl.* beherschend. — *ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατής* O. 941 im Besitz der Herschaft, *τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον* Ant. 474. — *ἐγ-κεκρυμμένη* fr. 823.

ἐγ-κῦρω, gerate, falle hinein in *τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι* E. 863 m.

ἐγρε-μάχας, kampferweckend *ἐγρεμάχαν* [*Θησέα*] OC. 1154 ch.

ἐγ-χειρέω, lege Hand an, unterneme *ἐγχειροῦντα* (*n. κακά*) E. 1026. *Th.*

ἐγ-χείρημα, Unternemen, Beginnen O. 540. *Z.* — ἐγ-χείτω fr. 149.

ἔγχος, 1) Schwert A. 95 *Wf*, ἀμφῆκες 287, ἔχθιστον βελῶν 658 *Br. v.* 30; 907 *vgl.* 828, 1034; T. 1014 m. *sch.*, ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔ. 1033 m., O. 1255, Ant. 1236 *sch.* — 2) Waffe *überhpt* ἄψαυστος ἔγχους O. 969, 1255, ἕλκος ἀραχθὲν ἐγχέων Ant. 975 ch., ἐγχέων φόβημα δαΐων OC. 699, T. 1014, fr. 480, 872. — οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος, ᾧ τις ἀλέξεται O. 170 ch.

ἐγ-χρίμπτω, streife an, nähere mich μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν E. 898 -πτεῖ *N.*

ἐγχώριος, einheimisch, *subst.* Eingeborner τῆσδε γῆς OC. 871; θεοί E. 67, T. 182 Landesgottheiten.

ἔγ-χωρος, einheimisch OC. 125 ch. *Bothe*, fr. 674 b, Eingeborner τίν' ἐγχώρων Ph. 692 ch. -ρον *Dobree. Z.*

ἐγώ, ich: ἐγώ *in Trim.* E. 251, 282, 303, 314, 374, 378, 523, 528, 549, 565, 566, 622, 624, 643, 763, 807, 923, 942, 943, 1012, 1025, 1034, 1043, 1048, 1051, 1130, 1144, 1147, 1152, 1203, 1209, 1221, 1257, 1287, 1313, 1319, 1331, 1334, 1351, 1362, 1499 .. fr. 152, 153, 199, 470; *in An.* Ph. 192, OC. 133, 136, Ant. 801; *in mel.* Ph. 511, 839, 1101, 1150, O. 501, OC. 547, 695, E. 472, 1270, 1282, T. 527, 973, A. 600, 911, Ant. 866, 1310, 1319, 1320; — *ü.* ἐγὼ μέν, *v.* μέν; *oft* ἐγὼ δέ E. 282, 303, 523, 934, 951, 1148, A. 343, 437, 487, 599, 678, 768, 911, 1398, Ph. 132 .. ἐγὼ δέ γε A. 1150; *wiederholt* Ph. 626, Ant. 1319; ὤμοι ἐγώ OC. 216; *v.* καί *über* κἀγώ; *Syniz.* ἐγᾦδα (οἶδα) fr. 152, OC. 452; οὐδέ 998, E. 1282, οὐχί O. 1002, οὐκ Ant. 458, εἰμί Ph. 585. — — **ἐμοῦ** *nur in Trim.* E. 349, 657, 800, 877, 909, 1377, 1463, T. 394, 422, 444, 1149, 1222, A. 455 ... fr. 470; μοῦ E. 305, 638, 889, 1222 ... *Hs. oft schwankend;* — **ἐμοί** *in Trim.* E. 363, 402, 410, 429, 462, 468, 532, 618, 640, 653, 678, 815, 974, 1126, 1154, 1360, 1436, 1489 ... fr. 19, 69, 325, 501; *mel.* E. 169, 847, 1233; — μοί *in Trim.* E. 264, 286, 295, 335, 352, 354, 359, 376, 413, 527, 538, 554 ... *159mal*, fr. 218, 673, 678, 761; *Anap.* O. 1306, 1310; *mel.* E. 87, 116, 127, 144, 202, 479, 1067, 1090, 1274 .... *38mal; v.* ὤμοι; *nie elidirt Erkl. zu* A. 192; *Krasis:* ἐμοὖστι Ph. 812; A. 1225. — **ἐμέ** *in Trim.* E. 781, 878 ... *57mal*, fr. 421; *mel.* E. 147, 184, A. 888, OC. 241; μέ E. 261, 266 ... *274mal; Anap. 5mal; mel. 48mal.* —— **νώ** E. 75, 984, Ph. 1079, O. 1504, Ant. 57; **νῷν** E. 882, 918, 1038 .. *15mal.* —— **ἡμεῖς** E. 796, T. 39, 390 .. *19mal;* — **ἡμῶν** E. 1104, 1489, A. 253, .. *21mal*, fr. 518, 869; — ἡμῖν *vor Voc.* E. 454, 1381 *u. am Ende eines dim. anap.* T. 1271; *vor Cons. 12mal:* E. 85, 1000, A. 332 .. *5mal in prima imp. sedium iamb;* **ἡμᾶς** *vor Voc. 3, vor Cons. 17mal;* ἧμιν *26mal* E. 17, 41 ... ῐ *18mal;* ἧμας *nirgends nötig; die Hg. schwanken im Schreiben dieser FF., vgl.*

ἔγωγε, ich grade, wenigstens, ich *betont 42mal; 13mal in der Antwort, vgl. N zu* T. 1208; ἐμοῦγε *6mal*, ἔμοιγε *10mal.*

ἐγᾦδα = ἐγὼ οἶδα.

ἐδεστός, gefressen, verzert πρὸς οἰωνῶν Ant. 206; aufgezert ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθινεῖ | T. 677. *Z.* — ἐδήχθη, *A. v.* δάκνω.

ἕδος, Sitz, Wonsitz δαιμόνων ἕδη O. 886, πατρῷα ἕδη θεῶν E. 1374 Götterbild?

ἕδρα, 1) Sitz, Ruheplatz ἐκ τῆσδ' ἕδρας ἔξελθε OC. 36, 45, τῆσδε γῆς 84 in diesem L., θεῶν 90, τί μ' αὖ - ἐξ ἕδρας ἀνίστατε A. 788, fr. 759: Aufenthalt, Wonsitz ἔχειν ἕδραν T. 1152, Stätte, Platz ναυλόχους λιπὼν ἕδρας A. 460, τίς ἕδρα Ph 157 ch., οὐρανίας ἕδρας προλιπών 1414 an. — 2) Sitzen, Sitz, Sitzung τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε O. 2, τοιάνδε - ἕδραν 13, ἕδρας γῆς τῆσδ' OC. 45 (Sitz, Aufenthalt?), σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι 112; 1163, τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν 1166 *v.* Pro. 389, vom βωμῷ καθῆσθαι 1158; εὐθὺς ἐξ ἕδρας A. 780 *sobald er aufgestanden*, οὐχ ἕδρας ἀκμή 811 *N zum Säumen*, fr. 109. ἕ *in thesi.*

ἑδρᾰνον, Sitz, *nur Pl.*, ἐκ τῶνδ' ἑδράνων OC. 176 ch.; 233 ch.; ἄνα ἐξ ἑδράνων A. 194 ch. *Ruhe, Untätigkt.* — ἑδράσματα E. 1393, *Z. s.*

ἑδώλιον, Sitz, Wonstätte, *nur Pl.* ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια E. 1393 ch. — Τροίας fr. 152. — ἀμφὶ μὲν νεῶν ἀκροῖσιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις A. 1277 ὑποστρώμασι *sch.*

ἕζομαι, setze mich, sitze ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι O. 32, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην βάθρον OC. 100, ἕζεθ' A. 309. — ζυγὸν ἑζόμενον 249 ch. besetzend. — *A. Pass.* ἑσθῶ; OC. 195 soll ich mich niedersetzen lassen? καθέζομαι.

(**ἐή,** ach! weh! T. 1004, OC. 149. *vgl. Df praef. Aesch. ed.* 3. *Lips. p.* XXXII.

ἐθελοντής, freiwillig A. 24 *Sft, N Anh.*

ἐθέλω, will, wünsche *mit Inf., Praes. als* ⏑ ⏑ – *nur in lyr. Partien:* οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε E. 132, Ph. 145 (O.

1304), fr. 596. ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν A. 88, OC. 767; οὐ λόγων ἀκοῦσαι - ἠθέλησε A. 1070, Ph. 427, Ant. 200, ἠθελησάτην A. 1387; *Inf. zu erg.:* θάνατον οἷον ἤθελεν A. 968, OC. 1704m., 591, ἀλλ' ἤθελον μέν A. 1400, Ant. 539; *mit Acc. u. Inf.* ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι Ph. 1278, O. 1348.

ἔθνος, Stamm Συρῶν fr. 564; Schaar χαροπῶν ἔθνη θηρῶν Ph. 1147 m., Ant. 345 ch.

ἔθος, Gewonheit τό τοι συνηθές ὀρθώσει μ' ἔθος Ph. 894.

εἰ, wenn falls, im Falle dass, 1) *mit Ind.* Kr. 54, 9: a) *Praes.* εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον E. 31, 254, 339 . . *26mal; im N. S. Opt.* ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ E. 799, 1203, 1457, T. 592, OC. 1765 ch., O. 882; — b) *Pf.* E. 608 . . . *11mal; im N. S. Opt.* E. 240; — c) *Fut.* E. 376 . . . *40mal; im N. S. Opt.* εἰ γὰρ - κείσεται, ἔρροι τ' ἂν αἰδώς E. 244 m., 376 . . , *7mal;* — d) *Ipf. one ἄν im N. S.* εἰ δ' οὖν - ταῦτ' ἔδρα - θανεῖν χρῆν αὐτόν E. 577, 1457; κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν A. 962. — e) *Ipf. (o. Plpf.) im N. S. ἄν:* ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἐπίστασο E. 394, 529 . . . *28mal; Plpf.* εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ βάξιν κατῄδη - κἂν πάλαι παρῆν T. 86. — *Aor.* οὐδ' ἂν ἐμνήσθην, εἰ μὴ κακὸν - ἤκουσα E. 374, 439 . . . *12mal.* — f) *in abhäng. Rede:* εἰ τάδ' ἡ τέκουσα πεύσεται, πικρὰν δοκῶ μοι πεῖραν - τολμήσειν E. 470, T. 719, O. 586, 694 ch. — πένθος οἷον εἰσορῶ ἔχουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται T. 1113.

2) *Mit Opt. u. Opt. (mit ἄν) im N. S.* Kr. 54, 10: a) *Praes.* οὐκ ἂν - εἴ μοι τὰ σὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρα - τούτοις ὑπεικάθοιμι E. 359, 413? . . . *16mal* (O. 917, *Sft zu* Ant. 666, A. 521); — *Aor.* εἰ σθένος λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν E. 333, 347 . . . *11mal; v.* εἰ δέ τις βίᾳ σ' ἀποσπάσειε - ἐκπέσοι χθονός A. 1175; *mit Ind. im N. S.* εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο - οὔτοι - φόνον φανεῖ O. 851, Ant. 1032 *N.* — *In abhäng. Rede mit N. S. im Inf.* ὥστ' εἰ πατὴρ ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτό E. 1316, T. 610 . . *10mal; Opt. Fut. (nur in abh. R.) im V. S.* εἰ μὴ φανοίην A. 313, Ph. 353, 376, Ant. 414.

3) *Mit Conj.:* εἴ τι νὺξ ἀφῇ, - ἔρχεται O. 198 ch. *N*, 874 *Df*, OC. 509 *N*, 1443, Ant. 710, fr. 418. — 4) *Mit zu erg. Verbum:* ὄλοιτ' εἴ μοι θέμις τοῦτ' αὐδᾶν E. 127 ch., 889 . . . *29mal.* — 5) *Beachte:* a) *zwei V. Sätze:* εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι πρώτη θάνοις ἂν εἰ δίκης γε τυγχάνοις E. 583 *N*, A. 783. — b) *V. S. u. N. S. an zwei Redende verteilt:* εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; — Οἰδ. ἀρκτέον γ' ὅμως O. 628, 1010, A. 1131, Ph. 1236, Ant. 516 *n.* τιμᾷς δῆτα, 741. — c) wenn etwa, weil, da ja, *bed.* εἰ, *wenn es sich auf e. einzelnes Wort des N. S. bez.* αἰσχύνομαι μὲν, - εἰ δοκῶ - δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν E. 254, 273, 356, 774, 824 ch. . . . *29mal;* so oft als εἴ τον φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας, ἔκλαιεν T. 908. — d) εἴ μοι ξυνείη μοῖρα O. 863 ch., *v. u.* εἰ γάρ o möchte doch; — wenn nur, wenn anders τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς - καλῶς | εἰ δὴ καλῶς T. 27 *N*, Ant. 90. — 6) ob (etwa) *in indir. Fr.* σκέψαι γάρ, εἴ σοι προσφιλῶς - δοκεῖ - δέξασθαι E. 442, 610, 661, 1223, 1473, T. 3, 56 . . *30mal*, fr. 299, 725.

7) *Mit andern Part.:* a) εἰ μή, wenn nicht, ausser (wenn) οὐδ' ἂν ἐμνήσθην -| εἰ μὴ - ἤκουσα E. 374, 439 . . *31mal; mit Hyperbaton 15mal:* εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων E. 379, 1331, A. 962 . . . fr. 516; — εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετο O. 124 *N*, 969, OC 1450, T. 586, 712 *N*; εἰ μή τι λέξεις παιδί 732, E. 31. — εἰ δὲ μή, sonst. E. 252, T. 373, 587 . . . *11mal*, fr. 107, 402; εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγω Ph. 1279; εἰ δὲ μὴ λέγω γε - O. 943. — b) εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ γ' ὁμοῦ E. 1416, O. 80 dass doch, wenn doch; εἰ γὰρ οἶδά γ' οὐκ ἀρνήσομαι 571 gewiss wenn; — εἰ γὰρ δὴ Ant. 659. — c) γέ: ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο E. 394, 583, 944 . . *13mal.* — d) εἰ θέμις δέ T. 809; εἰ - δ' οὖν E. 577, O. 851, Ant. 722; — εἰ - εἴτε, εἰ - ἤ, *vgl.* εἴτε *u.* ἤ. — e) εἰ καί, wenn auch, obgleich, wiewol εἰ κ. σῆς γνώμης δίχα λέγω E. 547, O. 302, 305, 408, fr. 755; auch, selbst wenn εἰ κ. μακρὰ κἄρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται T. 1218, O. 283; wenn sogar, selbst πᾶν τοίνυν, εἰ κ. τοῦτ' ἔτλην κλύοι τις ἄν T. 71, A. 1127; ob auch Ph. 961. — f) εἰ μὲν λέγει τάδ' αὐτὸς - οἶσθ' · ἐγὼ δέ σου μαθεῖν δικαιῶ τοῦτο O. 574, 1511, OC. 905, 1348, fr. 501; — εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα, εἰ δ' ἐχθρά, μεθές E. 646, T. 449, O. 227, OC. 1020.2, Ant. 925.7, fr. 402; — εἰ μὲν οὖν O. 843, Ant. 925, fr. 402. — g) εἴ ποθεν *ellipt.* Ph. 1204m. — εἴ ποθι *ellipt.* A. 885 ch. — εἴ ποτε T. 610, Ph. 711 ch., O. 164 ch. — εἴ που E. 1473. — h) εἴ τι E. 389, T. 59, 67, 305 . . . *21mal, getrennt 7mal;* εἴ τι καὶ T. 228, - Ph. 292, O. 1110; εἴ τί που A. 521, - Ph. 44; εἴ τι *adv.* A. 1314, Ph. 1042, 1162 ch., O. 851; — εἴ τις E. 356 . .

16mal; getrennt E. 359 .. 11mal; εἴ τινος Ph. 621, τῳ E. 240 m., T. 3, A. 816, τινα A. 1396, O. 311, 584, fr. 209, ellipt. OC. 734, τινες E. 648, τινας Ph. 1130 ch. — i) εἴ τοι O. 549, 551, Ant. 516. — Κεἰ, s. καί; v. οὐδέ.

εἰβομένη Ant. 527 Tricl. Df, s. λείβομαι vergiesse. — εἰδέναι, s. οἶδα. — Εἰδοθέα fr. 565, — εἶδον (δια, κατ, συνεῖδον), s. ὁράω.

εἶδος, Aussehn, Gestalt κείνης ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δικῇ κακούμενον T. 1069, σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας E. 1177 bez, die Person, wie δέμας. — Εἰδυῖα fr. 491.

εἴδωλον, Bild, Schattenbild, Nebelbild σκιᾶς fr. 678; κάπνου σκιάν, εἴδωλον Ph. 947, - ἢ κούφην σκιάν A. 126; Gestalt, Schatten, Schemen Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον OC. 110.

εἶεν, Opt. v. εἰμί; εἶθ' = εἶτα; εἴθ' = εἴθε o. εἴτε.

εἴθε, utinam, wenn doch, o dass doch bez. mit d. Ind. hist. Tempp. unerfüllbare Wünsche: εἴθε σ' εἴθε μήποτ' εἰδόμαν O. 1217 ch., εἴθ' ὤφελες E. 1021, fr. 747; mit Opt. unerfüllbare W.: εἴθε μήποτε γνοίης, ὃς εἶ O. 1068, OC. 1081 ch., T. 953, A. 1264, Ph. 791 (1092 ch. Erkl.), fr. 95.

εἰκάζω, vergleiche, prüfe ἡμῖν μὲν εἰκάζουσιν O. 404; vermute, neme an ὡς σάφ' εἰκάσαι OC. 16, ἀλλ' εἰκάσαι μέν O. 82 v. Nk. zu T. 141, wie zu vermuten; πάντα - εἰκάσαι πάρα OC. 1504, 1677, αὐτὸς εἰκάσας καλῶς E. 662, τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; Ant. 1244 wie soll man das ansehn? ἀπ, ἐπ, κατεικάζω.

εἰκαθεῖν, weichen, nachgeben τοῖς κρατοῦσι E. 396; 1014; τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν Ant. 1096, ἀλλ' εἰκάθω δῆθα; Ph. 1352, εἰκαθόντα T. 1147 D; τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω; O. 651 m. worin, τάδ' εἰκαθεῖν OC. 1178 darin; μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένῳ τῷδ' ἀνδρί 1328 abzulassen vom Zorn zu Gunsten, wegen ... Zu dieser Form des A. vgl. ἀμυναθεῖν, διωκαθεῖν, εἰκαθεῖν, (ἀπ)ειργαθεῖν, (κατα)σχεθεῖν; mit Compos. παρ, ὑπεικαθεῖν. Z. — εἰκαία σχολή fr. 288. Z.

εἰκαστός, zu vergleichen μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν, ὥστε - ἂν βλέψειας T. 699. S.

εἰκῇ, auf Geratewol, in den Tag hinein ζῆν O. 979 so hinleben. — εἰκός, s. ἔοικα.

εἰκότως, billiger, gebürender Weise, mit Recht OC. 432, 977. Th.

εἴκω, weiche, gebe nach θυμῷ (μύθῳ) Ant. 718, θεοῖς A. 667, τῷ θανόντι Ant. 1029, ἡμῖν OC. 1201, (A. 257 an. Wf, OC. 1192 Musgr.); abs. O. 673; εἴκοντας ἃ δεῖ OC. 172 an. worin es nötig, füge mich in, κακοῖς Ant. 472, εἴκειν, ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς A. 1243; ὁπήνικ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ Ph. 465 gestattet, verleiht παρ, ὑπείκω. — εἱλέσθην, -ετο, -ομεν, όμην, -εν, -ον, -ον, s. αἱρέω.

εἱλύομαι, winde mich, schleppe mich fort εἰλυόμην Ph. 291, 702 v. Gange des Phil.

εἷμα, Gewand, Kleid ὑφ' εἵματος κρυφεὶς A. 1145, fr. 437. — εἱμάτων περόνας O. 1268 v. einem G. — (εἰν, s. ἐν).

εἱμαρμένος, verhängt P. P. P. v. μείρομαι.

εἰμί, sum, 1) bin da, vorhanden, exsistire, bin πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν O. 1169; — οὐ βλέπεις, ἵν' εἶ κακοῦ 413, A. 386, ποῦ ποτ' εἶ; 341, μοι; OC. 845, γνώμης; Ant. 42; — ἆρ' ἔστιν ἡ δ. Ἠλέκτρα; E. 80, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις 356, οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον 941, ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου-τάφος; 1217.8, ὅδ' ἔστι 1353, ü. τί δ' ἔστι; 1236 v. τί; κἄστιν τι δεινὸν πῆμα T. 46, ἔστιν γὰρ οὕτως 475, A. 797, 1063, Ph. 41, 70, 662, 989, 1241, O. 297, 370, 503 ch., 1047, 1286, 1501 noch 20 mal, fr. 103; — ποῦ ἐστον; OC. 1107; — ὅπου ποτ' ἐσμέν; 12, ἐν σοὶ γὰρ ἐ. O. 314; — ὦ θεῶν μαντεύματα, ἵν' ἐστέ; O. 947, 1480, πόθεν ἐ. T. 1010; — ποῦ ποτ' εἰσὶ κ. τίνες; T. 242, O. 108, E. 500 ch., OC. 472, 336, fr. 649; ἣν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις τὰ δρώμενα E. 1332 (16mal), ἦσθ' 1146, ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; 1450, 1449, OC. 1044 ch.; ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ Ant. 71 E. ἔστω - OC. 1205; πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες O. 752; — ὄντος Αἰγίσθου πέλας E. 310, τῶν ἔνδον ὄντων 821, τά τ' ὄντα πρόσθεν 937, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς; 1409, Ph. 805, νέρθεν ὢν T. 1202, χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ A. 561, ἐκποδὼν 1000, ἐγγύς 1046, fr. 406, κἀνθάδ' A. 1372, OC. 1036, ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν λεώς 42, ἐκτὸς ὄντα πημάτων Ph. 504, ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντα 666; τὰς οὔσας τέ μου κ. τὰς ἀπούσας ἐλπίδας E. 305, Ant. 1109 alle, v. ἄπειμι; — ἔσται E. 1302, A. 1163 an., Ph. 893, 1090 m., 1159 m. — πολλή 'στ' ἀνάγκη OC. 293 [T. 295]. — In Vbdg mit Rel. ἔστιν ὧν δεῖ Ph. 647, fr. 325 einige; ἔσθ' ὅτε A. 56, ἔστιν ἔνθα E. 1042 manchmal; — οὐκ ἔσθ' ὅπως - ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι Ph. 523 v. N zu 196 u. ὅπως, ὡς Ant. 750 irgendwie; οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου in keinem Falle, v. ὅπου;

οὐκ ἔστιν βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε O. 427, κοὐκ ἔσϑ᾽ ὅτου ὀργὴν ἔχοις ἂν Ph. 1309 du hast nichts weshalb; οὔτις ἔσϑ᾽ ὃς οὐ A. 725, οὐκ ἔσϑ᾽ ὁποῖον - Ant. 1156 *N*, 5 *f*., οὐκ ἔσϑ᾽ ὡς οὐ ϑεῶν του μελέτῃ Ph. 196 an. *N*, οὐκ ἔσϑ᾽ ὅπως οὐ OC. 97 . . *v.* ὅπως. — b) bin, lebe εἴπερ ἔστι τῇδε ϑἠμέρᾳ A. 778, Ph. 420, 443, Ant. 871 m. — οὐκέτ᾽ ἔστιν E. 954, A. 783, 972, Ant. 567; ὡς ἔτ᾽ οὐκ ὢν T. 160, A. 1257, Ph. 358, 413, 884, O. 956, 1368, fr. 176; — ὅτ᾽ οὐκέτ᾽ εἰμί, τηνικαῦτ᾽ ἄρ᾽ εἴμ᾽ ἀνήρ OC. 392, Ant. 1325 *N*, *der ich völlig vernichtet bin.*

c) *In Vbdg mit Praep.* ἀφ᾽ ὧν εἶ; O. 415, OC. 937, E. 701, (fr. LVIII, 3) stammst du her? *v.* ἦσαν ἐξ ἐλευϑέρων T. 301; ἃ δ᾽ ἀμφὶ τοῖν - παίδοιν κακὰ νῦν ἐστί OC. 365 umfängt; ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; O. 562, νῦν δ᾽ ἔσϑ᾽ ὁ τλ. ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ; 1286, T. 1123, ἐν τῇ νόσῳ A. 271, ἐν δυσμενείᾳ γ᾽ οὖσα E. 1124, ἐν κακοῖς 1329, 500, 1332 sich befinden; beruhn auf ἐν σοὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἤδη ἐστί Ph. 964, ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν O. 314, *v.* OC. 246 m. — ἐπὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις A. 49; τὸ βούλευμ᾽ ὡς ἐπ᾽ Ἀργείοις τόδ᾽ ἦν 44 gegen, μὴ ἐπὶ τῷδ᾽ ἔστω τάδε Ph. 1003; καϑ᾽ ἡμᾶς ἔσϑ᾽ ὁ πληϑύων λόγος OC. 377, 1168; μετὰ ζώντων ὅτ᾽ ἦν Ph. 1312; σιγὴ παρ᾽ ὑμῶν ἔστω E. 469, O. 983; πρὸς αὐτῷ γ᾽ εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν 1169. — d) Es ist möglich, erlaubt, man kann, darf, *mit Inf. (u. Dat.)* σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ᾽ ἔστι A. 942, 1417 an., Ph. 69, 768, O. 849, 1253, 1339 ch., OC. 600 *N*, 755, 789, 1175, 1343, 1670 m., Ant. 665 *Acc.*, 692, fr. 501, 719; ἆρ᾽ ἔστιν ὥστε κἀγγύϑεν λαβεῖν Ph. 656. — e) οὐκ ἔστιν E. 448, T. 709, Ant. 289, οὐκ ἔστι ταῦτα T. 449, A. 470.

2) *Am häufigsten dient* εἰμί *als Copula zw. Subst. u. Praed.; als Praed.* a) *ein Adj.* εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ ϑεήλατον O. 255, στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ 673, ἄγχιστος γὰρ εἶ 919, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς 1008 . . *ser oft;* — b) *ein Subst.* ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής O. 390, πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι 1001, ποιμὴν γὰρ ἦσϑα 1029, οὐκ ἦν φίλοισι τοσόνδ᾽ ἄχος 1355, ἄνδρες εἰσίν 1460, ἃ τοῖς γονεῦσιν ἔσται - δηλήματα 1495. . . c) *im Part.* οὐδὲν ὢν E. 245, σώφρων 365, ἀνὴρ 1342, μάντις ὢν ἄριστος 1481, περισσὸν ἄχϑος ἔνδον γυναικῶν ὢν ἀεί 1242, T. 263, 286, 411, 539, 557, 617, 970, 1045, 1062, 1158; A. 122 . . *75mal.* — d) *mit Part. u. Art.* δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας E. 197 ch., εἴτε βροτῶν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων 200 ch., χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ᾽ ἀεί A. 522, ὁ δρῶν τάδε 1280, ὁ πράσσων ταῦτα 1288, οὐκ ἄρ᾽ ὁ πέρσων γ᾽ εἴμ᾽ ἐγώ; Ph. 114, ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων 978, τίς ἔσται μοὐπικωλύσων τάδε; 1242, ἐκεῖνον ὁ κτανών O. 140, 297, 735, 754, 819, 1476, OC. 1117, 1166, Ant. 189, 239, 248, 262, 384, 450. — e) *mit Pron. poss.* δικαίως ἔστ᾽ ἐμὸς τὰ πατρόϑεν A. 547, Ph. 1549, Ant. 397, σός εἰμι 635; — *demonstr.* τάδ᾽ ἐστὶν E. 662, τόδ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνο 1178; 1355, Ph. 261, ἔσται τάδε 893, ὅδ᾽ ἐστὶν κεῖνος O. 1145, εἰ οὗτος εἶ 1180, Ἀπόλλων τάδ᾽ ἦν 1329 m., ἦν ταῦϑ᾽ ὅπωσπερ 1336, σὺ γὰρ ὅδ᾽ εἶ; OC. 222 ch., 787, 1191; — *indefin.* ἦν δή τις Ph. 573, ἔστιν τις, ἔστιν ὅς - 1241, - ὅστις - O. 1047; 1167, Ant. 252; — *relat.* ἥτις ἐστί E. 1123, εἶ T. 321, ὅστις ἦν OC. 926, O. 1349, - ὁ μῦϑος Ant. 1190, ἐστί O. 236, ὅς εἶ 1036, 1068, OC. 556, φύσιν A. 1259, εἰμι OC. 571, ἃ δ᾽ ἦν τὰ πραχϑέντα 1581; — *vgl.* οἷος, ὅσος, ποῖος, τοιόσδε, τοιοῦτος, τόσος (δε); μηδείς, οὐδείς, οὔτις; — *numer.* O. 283, 752. — f) *Adj. verb.* ἦν ἐργαστέον T. 688, 1204, A. 1140, 1250, OC. 1180, Ant. 273, 677; — g) *ellipt.* ἀλλ᾽ ἦν ἂν E. 394 *n.* καλός, 1023 *n.* τοιάδε, 1147, OC. 316.

3) *Mit obl. Casus:* a) *mit Gen.* stamme her von τῆς περιρρύτου Σκύρου Ph. 239, gehöre an, zu τοῦ ποτ᾽ εἰσὶ κ. τίνες; T. 242, 309, 380, 1200 von - her, OC. 214 *v. o.* ἀπό *u.* ἐξ. — τοῦ γὰρ ἀνϑρώπων ποτ᾽ ἦν τὰ - κτερίσματα; E. 930, A. 39 von wem - ? — Gehöre, bin im Besitz Jds Λαΐου ποτ᾽ ἦσϑα σύ; O. 1122, 1117; ἔστι τοῦ λέγοντος 917, πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων Ph. 386, Ant. 737; — τοῦ πέμψαντος ἦν Φοῖβον διειπεῖν O. 278 kam zu, τό γ᾽ αἴνιγμ᾽ οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν 393 war Sache; — *partit.* E. 200 ch. — b) *Mit Dat.* habe τοῖσιν Ἀργείοισιν - βουλεύματ᾽ ἐστί Ph. 555, O. 296, OC. 1192, 1332, fr. 612, 684; *oft mit Pron.* ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον βόσκημα E. 363, 847 m., 949, 1198, T. 9 . . . ταῦϑ᾽ ὅτῳ παρ᾽ οὐδέν ἐστι O. 983, fr. 377 gilt. — 4) *Mit Part. periphrast.* σχῆμα Χαλκιδικόν: ὅστις ἦν ϑακῶν T. 22, 414, εἶναι ζῶσαν 735, A. 668, 1062, 1320, 1324, 1330, Ph. 412, 420, 460, 643, 1219, O. 126, 274, 580, 708, 747, 801, 847, 991, 1045, 1285, 1389, OC. 653, 1433, 1586; *Pf.* εἰμὶ - ἀπεστερημένη E. 813, T. 24,

247, 268, 578, 664, οὕνεκ' ἔσοιθ' - ὠρφανισμένος 941, A. 740.. *Aor.* ἀνὴρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλούς Ph. 1337, προδείσας εἰμί O. 90, οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 970, οὐ σιωπήσας ἔσει; 1146 *N*, OC. 816, Ant. 1067, 767.

Beachte a) *die häufige Auslassung der Copula*, Kr. 62, 1, 5, (εἰμί) ἑτοῖμος A. 813 *Wf*, 692 *N*, 399 m., OC. 138 an., E. 77 *Wf*. — ἐστί *felt am öftesten.* — ἐσμέν Ant. 634, *Seidl. zu* E. E. 37; εἰσί O. 499 ch.; εἶναι O. 1051; ἦν 742; *öfter Partt.* — b) *ausser den gew. FF.* ἔμμεν *Inf.* Ant. 623; ἦ *f.* ἦν *altatt., stellt Df mit Elmsley überall her, vgl. N zu* O. 801 *Anh.* — *Gegen* ἦν *f.* ἦσαν T. 520 *Df v. N. ib.* — *Ueber* ἤμην *A. Eberhard Obss. Babr. Berol.* 1865 *p.* 1. ἀπ, ἐν, ἐπ, μετ, παρ, προσ, συν, ὕπειμι.

εἶμι, 1) gehe, schreite einher, komme *Ind. Praes. immer mit Fut Bdtg:* ἀλλ' εἶμι T. 86, 389, A. 1401, O. 1007 (1517 *Bgk*), πρόςτε λοῦτρα A. 654, πρὸς ναῦν Ph. 132, 461, εἰς φῶς Ph. 1353, ἐπὶ ναῦν 626, γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν O. 897 ch., ἐκεῖσ' A. 690, 810, τελοῦσα OC. 503: ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα O. 495 ch. losgehn auf, *bekämpfen;* οὐκ εἶ πάλιν Ph. 975, οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους O. 637, 676, ποῦ τέκνον εἶ μοι; OC. 845, εἰς βάσανον εἶ χερῶν 835 ch. wirst geraten (*mit Part. Fut.* T. 83, Ph. 1366); εἶσιν ἁ πρόμαντις Δίκα E. 475 ch., μ' εἶσι φλογίζων Ph. 1199 m., O. 1458, OC. 1352, fr. 813. — *Bdtg der übr. Modi u. Tempp. wie gew.* ἡμεῖς δ' ἴωμεν Ph. 464, 533, 1061, ἴωμεν 637, ἴ., ἴ. 1180 ch., ἐς δόμους O. 861; δεῦρ' ἴτε 1480; ἴθι στέγης ἔσω 1515, OC. 797, σὺν τάχει 904, ὡς τάχος πάλιν 1398; Ph. 750, E. 1106, fr. 282, ἴτ' ἄσσον ὠκεῖς Ant. 1215; — Ὀδυσσέα πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν Ph. 1221, ἰὼν εἴσω O. 460, Πυθῶδ' 603, δεῦρ' 1402 gekommen, πρὸς ἔρυμα Τρώων A. 466, πέλας μητρός O. 782, τέκτονος παρὰ σταθμὴν ἰόντος fr. 421, ἰόντες A. 806; πρὸς λέκτρον ᾔει fr. 708, ἴσαν ἐς μέσον T. 514 ch. *Hom. traten.* — 2) Gehe fort, davon ὁ δ' οὖν ἴτω O. 669 *ungestraft,* ἀξιωθεὶς εἶσι OC. 1352, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω Ant. 315, A. 1401: komme ἴθι, ἴθι μοι παιών Ph. 832 ch., 1199 m., fr. 813, E. 474 ch., OC. 835 ch.; breche herein, bedrohe κακόν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰόν E. 374, ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις OC. 1771; laufe ab, verlaufe σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν πρὸς καιρόν O. 324: μοῖρ' ὅποιπερ εἶσ' ἴτω 1458; ἴτω, ἴτω φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν Ant. 1329 *f.*, ὡς - κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ Ph. 25 εἴη *La*, προβαίνῃ *sch.*, *Sft*, ausgeht. — Schreite fort χρόνος - ἰὼν OC. 618 (E. Phoin. 1637); ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά T. 207 ch. sich erheben, erschallen, *wie* fr. 435. Ἴθι, wolan! auf! Ph. 480, ἴθ' ὦναξ, ἴθ' ὦ γονῇ γενναῖε O. 1468, ὦ παῖ Ph. 750, ὦ τέκνον 733, T. 1146; τόλμησον 1070, *so mit folg. Impr.* O. 46, 47, A. 988, 1003; *Pl.* O. 1413, A. 843, OC. 248 m., ἴτ' ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου σκότου 106, ὦ Ἀθῆναι 107; ἴτω, ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφεὶς Ph. 120 *meinetwegen.* — *Beachte:* διὰ δίκης ἰὼν πατρί Ant. 742, *Kr. Gr.* 68, 22, 2 *hadernd, rechtend mit;* διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰὼν O. 773 *Nk.*, *erfarend;* — ἰὼν *dient oft wie* ἔχων, παρών, μολὼν *zur anschaulichern Darstellg, meist v. Zukünft.* δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰὼν Ant. 768, Ph. 353, OC. 1393; *von Vergang.* A. 304 *Wf, wie* E. Or. 1446, ἔπρασσ' ἰὼν Xen. Hell. 4, 4, 5. ἀν, ἀπ, δι, εἰσ, ἐξαπ, ἐξ, ἐπαν, ἐπ, μετ, προ, πρόσειμι.

εἰν Ἅιδου δόμοις Ant. 1241 *Wf. Krit. Anh., Eur. Alk.* 436, in.

εἰναλίαν φύσιν (πόντου) Ant. 346 ch. *Wf*, See-, Meer-, *vgl.* ἐνάλιος. — **εἰνοδίας** Ἑκάτης fr. 480. — **εἵνεκα**, *vgl.* οὕνεκα.

εἴπερ, wenn anders, wenn wirklich 1) *giebt der Bedingung Nachdruck, bes. in Antw.*, *so* wahr, *nur mit Ind.* εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει E. 315, 1117, 1119, T. 192, 368, 620, 1200, 1222, A. 22, 547, 746, 778, θυραῖος εἴπερ ἐστὶν 793, Ph. 21, 116, 192 an., 229, εἴπερ ἄρξεις O. 54, 903 ch., 1060, 1086 ch., 1225, OC. 628, 995, 1206, 1371, 1381, Ant. 304, 536, 679, 741, fr. 91; *durch* γέ *verstärkt:* εἴπερ γε - βαστάζω E. 1216, *getrennt:* εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ E. 1221, A. 22, εἴπερ τί γ' ἔστι O. 369, εἴπερ ἐστί γε OC. 27, fr. 107. — 2) *Mit Impf. bez.* εἴπερ *die nicht wirkliche Bedingung:* εἴπερ ἦν πέλας E. 312, εἴπερ ἔσθενον 604; — Λαΐου γὰρ ἦν, εἴπερ τις ἄλλος, πιστός O. 1118, ἐξέφυν πατρὸς, εἴπερ τινός, σθένοντος ἐν πλούτῳ A. 488, *wie kein andrer.*

εἶπον, 1) sagte, sprach *mit (öfter zu erg.) Acc.* μή νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν E. 324, φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν 376, 679, 941, 1176, 1483, Ant. 446, 315, λόγον 1245, T. 184; εἴπ' ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς 320, 426, 453, λόγους οὓς εἶπας ἐς τήνδε 487, 569, 581, 1120, τί(ν') εἶπας; 1203 *N*, ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος A. 128, πρός με βαί' 292, μηδὲν μέγ' εἴπῃς 386 *E.*, fr. 520, A. 780, 1051, 1127, λόγον 1153, 1328, λόγον Ph. 363, 615, 917, φάτιν

1046, τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν 1140 ch. nennen, 1276, 1290, O. 322, 329, 361, 364, 447, 573, 926 gebt an, ὅντιν' εἶπε 1056 meinte, 1172, 1221 ch., 1234, OC. 189 ch., 574. αἶνον 709 ch., 808, 1115, 1347, fr. 323. — Deute, gebe an, bezeichne, meine οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον E. 941, Ph. 27, 442, O. 464 ch., 1056; rede an, nenne τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν εἴποι λεώς νιν OC. 43, ποίας πάτρας ὑμᾶς - τύχοιμ' ἂν εἰπών; Ph. 223. — 2) *One Casus:* εἴποιμ' ἂν E. 413, 1344, εἰπέ E. 671, ὥσπερ εἶπον T. 552, εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις A. 1097, ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς Ph. 371, ἑτοῖμος εἰπεῖν O. 92, εἰπέ μοι 158 ch., εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον 690, 1161, εἶπον μὲν οὖν κ. πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν ἄγειν OC. 932, εἶπεν 1611, 1631, φέρ' εἰπὲ δή μοι Ant. 534, εἰπεῖν Ant. 1259; εἰπέ T. 102, A. 1330, O. 390, φέρ' εἰπέ E. 310, T. 890, 1142; *verwundernd:* πῶς εἶπας; E. 407, 1220, T. 744, Ph. 246, 414, 1288, O. 943, 1017, OC. 322, 896, 1099, 1513, 1759 an. — 3) *Mit Inf.* sage, heisse ἢ πολλὰ χαίρειν εἶπας E. 1456, T. 161, [363], οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρνήθη 480, εἶπε κἀπέσκηψε - εἶρξαι Αἴαντα A. 752, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν Ph. 841, μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν 1141, Κρέοντος εἰπόντος O. 288, χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ 994; τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους φῦσαι Ant. 646, εἶπον σ' ἂν οὐκ εὖ φρονεῖν 755; *mit* ὅτι, ὡς: εἶπε μὲν λέχους ὅ τι χρείη μ' ἑλέσθαι κτῆσιν· εἶπε δ' ἣν τέκνοις μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον μένειν T. 160 *f.*, εἴποις ἄν, ὡς - OC. 431. — 4) *mit Fragesatz:* τῷ μόρῳ - ξυντρέχει T. 880 ch., ἢ νοεῖς 1135, ὅστις εἴργασταί ποτε O. 279, A. 1051, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι Πάτροκλος Ph. 433, 443, Ant. 1190, O. 536, τάδ' ὡς ἔχει 1172.

Beachte: τήνδε τὴν πόλιν φίλως εἰπών OC. 759 Lebewol sagend; οὓς ἑκὼν εἶπεν κακῶς fr. 668 *Stob.*, λόγους *Plut.*, εἰς καλὸν εἶπας O. 78, *wie Plat. Symp.* 174 *E.* εἰς κ. ἥκεις zur rechten Zeit. — (*Inf. adv. Ell.* σμικρὸς μὲν εἰπεῖν (λόγος) OC. 1152, ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τι κ. μαθεῖν O. 1234, εἰπεῖν τι δώσεις Ant. 315. — εἶπον (-α Eu. Kyk. 101), -ας (-ες O. 322 *pr.*), -ε, *Pl.* -ον; *Cj.* εἴπω, -ῃς, -ωμεν; *O.* εἴποιμι, -οις, -οι; *I.* εἰπέ, -ατε: *If.* εἰπεῖν; *P.* εἰπών, όντος.) ἀντ, ἀπ, δι, εξ, προσ, ὑπεῖπον *u. F.* ἐρῶ.

εἰργᾰθεῖν, hemmen χαίρουσαν E. 1271 ch. *in deiner Freude.* ἀπειργαθεῖν.

εἴργω, halte ab, zurück, an (ἵππον) εἶργε τὸν προσκείμενον E. 722, εἶρξαι - Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι A. 753, ἐκεῖνον εἴργειν - σκηνῆς ὕπαυλον 795, von τῶν ἐμῶν Ant. 48; hindre εἴρξω πελάζειν σῆς πάτρας Ph. 1407. — *Trp.* οὐδὲν εἴργει σοι τελειοῦσθαι τάδε T. 1257, κακὸν δὲ ποῖον εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι O. 129, φόβος τις εἶργε νιν Ph. 569; *pass.* σοὶ ταῖσδε τ' οὐδὲν εἴργεται T. 344 *dir steht nichts im Wege…* — *Med.* εἴργου OC. 836 halt' dich fern, *lass ab* (σοῦ μὲν οὔ *n.* εἴρξομαι); καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται O. 890 ch. wird sich enthalten. — εἰρκτέον τάδ' ἐστίν A. 1250 *S.* dem muss gesteuert werden. ἀπ, ἐξείργω. [Ruderbank. - εἰρή? fr. 225.

εἰρεσίας (Rudern) ζυγόν A. 248 ch.

εἰρύω, ziehe εἴρυσον ἔγχος T. 1033 m.

εἷς, a) einer, ein einzelner οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνήρ O. 281, 1380, ἀ. εἷς Ἡρακλῆς T. 460; μία νύξ fr. 377, 517, 518; ἑνὸς κρατῶ λόγου Ph. 1048, ἐξ ἑνὸς ποδός 91, φωτός OC. 1033, ἀνδρός Ant. 737, πατρὸς ἑνὸς μητρός τε μιᾶς φύντε 144 ch., ἡμέρας - οὐχ ὅλης μ. Ph. 480, νυκτός O. 374, προσπόλου OC. 746, δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα T. 539, κοίτης fr. 491; ἐξ ἑνὸς κακοῦ E. 728 gemeinsam; δύο φέρει δ' ἐν ἑνὶ λόγῳ E. 1088 ch.; μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί Ant. 14, ἐν μ. ἡ. E. 1149, 1363, O. 615, οὐ μιᾷ | ῥώμῃ 122 = ἑνός, μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε | κ. ζῶντ' E. 1314, ἐν μορφῇ μ. fr. 713; ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνὶ - ἐπεστάτουν O. 1135; ἀνδρ' ἕν' οἰόζωνον 846, νέκυν Ant. 1066, ἄνδρ' ἄριστον A. 1340; ἀντὶ μυρίων μίαν | ψυχήν OC. 498, ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν Ant. 55, πρὸς διπλῆς μοίρας μ. κ. ἡ. ὤλοντο 170, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν fr. 124; ἕν γέ μοι εὖχος ὀρέξατε Ph. 1203 m., ἓν ἦθος μοῦνον Ant. 705, ἔπος OC. 1615, fr. 518. — b) irgendeiner εἷς τῶν ἐν Ἅιδου - ὢν ἀνήρ E. 1342, μία - ἀνδρῶν ἴλη A. 1406 an., κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ OC. 1592; Ant. 1066; ein besonderer ἀπήνη - μία O. 753 βίαν *Herwerden; hebt den Superl. hervor* O. 1380, A. 1340 *Lob.;* Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄριστον Ph. 1344.

Subst. einer, e, es εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης E. 701, εἷς ἀπὸ πολλῶν Ph. 1143 ch., εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος O. 845, fr. 660; οὐδ' ἂν εἷς T. 1072, Ant. 884, OC. 1656, fr. 611; *mit* τίς: πλὴν εἷς τις O. 118, 247, Ant. 269 *Wf*, fr. 611; πλὴν ἓν O. 119, OC. 1161; ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν O. 120, ἣν ἓν

ἐξείπῃς ἔτι 748; OC. 985, E. 690, T. 154, A. 1140, fr. 176; ἐκ τριῶν T. 734, fr. 755; ἕν - μοῦνον OC. 991; τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται | μόνον καθ' αὑτόν O. 62; οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος OC. 737, δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε Ant. 989, δέκα fr. 379. — ὅμαιμος ἐκ μιᾶς Ant. 513 *sc.* μητρός. — μίαν, μίαν· ἀντὶ τοῦ κατὰ μίαν fr. 201.

εἰς *u.* **ἐς** (*von Df hergestellt vor Cons. in Poet. Sc. Gr. Lips.* 1867 *zu* E. 615, T. 34, Ph. 45, OC. 98 .. *wechselt in den Hss. ganz willkürlich*) in, zu, nach(hin), gegen, bis an, *bez.* 1) *die Richtg wohin: bes.* γῆ, πόλις, δόμοι *u. Ortsnamen mit* πλεῖν, ἰέναι, μολεῖν, ἄγειν, βῆναι; μὴ-σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν E. 642, λύσις - εἰς Ἴλιον 574, πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον 748, δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος, τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν 1166, ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας 1348, T. 1067 ... *Trp.* οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις E. 215 m., ἐς κακόν Ant. 240, 1026 *v.* 438, ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον προσέπεσες 854 ch., εἰς ὕπνον Ph. 826, ἐς τοσοῦτον αἰκίας OC. 748, 1219 ch., ἐς τί τρέψει; 860, 1537, ἐλπίδων γὰρ ἐς τί ἔτι με δαίμων ἐλαύνει; 1749 m., ἄιδρις εἰς τόδ' ἦλθον 548 m., εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς ξυμφορᾶς ἐλήλυθεν O. 1527, fr. 690; — ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς - προβάλλων O. 744, ὕβρις ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν 877 ch., ἐς φόβον φέρον 991, fr. 678; τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν A. 1249, νῦν εἰς τόδ' εἴσας αὔχημα OC. 712 ch. — *Von hereinbrechendem Unglück:* κακὸν μέγιστον εἰς αὐτήν ἰόν E. 374, εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι A. 1138 E., ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται μόνον O. 62, 517, ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη 263, τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον 847. — *Vom Blicke:* εἰς ἐκεῖνον - ἐλεύσσομεν O. 1254, Ph. 716 ch. *v.* βλέπω, OC. 1195, E. 925. — τοιούσδε λόγους - εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν A. 149 an., μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν εἰς θυμὸν βαλῇς O. 975; οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω E. 1347; - κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας E. 606, O. 93; τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ 1229, λέγειν εἰς φῶς ὃ λέξει Ph. 581, εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα - φανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς Ant. 307, ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν 1094, 1247, τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς A. 1285. — εἰς χεῖρας ἦλθον πατρί OC. 975, τάχ' εἰς βάσανον εἶ χεροῖν 834, 1297; εἰς ἀγῶνα τούτῳ συμπεσὼν μάχης T. 20, εἰς λόγον στάσιν τοιάνδ' ἐπελθὼν 1179, fr. 470. — μολεῖν εἰς βροτούς A. 1006, *v.* Ph. 623, τελεῖν εἰς ἀστούς O. 222 unter.

2) εἰς *umschreibt das Obj. einer Handlung,* in Bezug auf, gegen, in ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶς ἐχώρει Ph. 395 ch., εἰς ἐμὲ τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι 522, OC. 754, κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν Ph. 1145 ch., E. 454, ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ Ph. 1309, νικᾶν - πανταχοῦ πλὴν εἰς σέ 1053, μηνίουσιν εἰς γένος OC. 965, εἰς οὓς τ' ἕδρων 976, τάδ' εἰς ἐμαυτὸν - ἥμαρτον 968, fr. 419, τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα O. 706, εὐσεβεῖν εἰς τ. κακούς Ant. 731, 1349 an., λόγους οὓς εἶπας ἐς τήνδε T. 488, δίκαιος (ἐς τήνδε) 411, ἐσθλός E. 24, σ' ἔγωγε δεσπότιν ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω 598, A. 128, εἴς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργεῖν - βουλήσομαι 680; γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν 79. — σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα O. 980, ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ Ant. 376, δυστυχεῖν ἔμ' εἰς τὰ σά, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον OC. 800, αἴδ' ἄνδρες οὐ γυναῖκες εἰς τὸ συμπονεῖν 1368, τὴν ἐς τάσδε τέρψιν 1121; — τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ T. 490, ἐς πολλὰ τἀπορεῖν 1243; — 3) zu, bis hin, zu, *bez. den Endpunkt, das Ziel:* ἐς ὀρθὸν ἐκφέρεις - μαντεύματα OC. 1424 grad' auf's Ziel los; εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ 1530, fr. 59; — σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα OC. 981, ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τόλμης 1029, ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; O. 125, ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβῶτος 771, εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε κ. χεροῖν - διεπεραιώθη ξίφη A. 729; ἐς δεινόν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐπόψιμον (ὁ δαίμων ἐξήλλετο) O. 1312: — χωρεῖν - εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ E. 615, fr. 109. — *V. Zweck:* ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ E. 1400, ἔρωτι - ἀντανίσταται πύκτης ὅπως εἰς χεῖρας T. 443, πέμψον εις κατασκοπήν Ph. 45, εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν 98, τί δρᾶς εἰς κέρδος 111, κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν O. 1180, χωροῖμ' ἂν εἰς τόδε OC. 507; θάνατος ἐς τελευτάν 1223 ch., ἀχρεῖος ἐς βρῶσιν fr. 190. — 4) *Zeitl.:* auf, für ἐς τὸ λοιπόν T. 911 [80], ἐς ὕστερον Ant. 1194, τῆς ἐς αὔριον - ἡμέρας OC. 567, fr. 685: ἐς πότε A. 1185 ch. *Lob. Phryn. p.* 46, χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον Ph. 1076, εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτὸν 83. *Vgl.* ἀεί, ὀπίσω, ἅπαξ ein f. allemal, ἔπειτα.

Adverbiell (v. die Nomina): χειρὸς εἰς τὰ δέξια fr. 527; στάντες ἐς ὀρθὸν O. 50, *v.* 696; — οὐδὲν φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθὸν T. 347, fr. 535; — κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον A. 876, σῶμα - οὐ σπουδαῖον

εἰς ὄψιν OC. 577, ἐς τί (δυστυχής) 524; εἰς τέλος Ph. 409; κἀξετρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης E. 14, 961, OC. 1138, ἐς τοῦθ' ἕως - T. 148, ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον O. 1137, πῶς - φέρειν - ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε; 1212 ch., ἔτος εἰς ἔτος Ant. 340 ch. — *Vom Zweck u. Erfolg (zu 3.)*: εἰς ἔριν θυμούμενος A. 1018, εἰς χάριν πράσσων O. 1353 m. ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας 78, ἐς δέον 1416, Ant. 386, ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε - πάρεισιν A. 1168, εἰς τί δὴ με ταῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις; T. 403; ἐς τρίς fr. 678; — ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος A. 679, εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω Ph. 1403; οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' εἰς μέγιστον O. 519, εἰς μέγ' οἴσετε 638, ἐς πλέον σέβω 700, ποιῶ 918, πενθεῖν εἰς πλεῖστον OC. 739 *N.* — — ἐς δόμους μένειν A. 80 *Wf Sft, wol* ἐν δόμοις *zu l.* — *Ellipt.* εἰς Ἅιδου T. 4, Ph. 1349, O. 1372, ἐς - Ph. 1211, fr. 717 *n.* δόμους.

εἷσα, setzte νὶν εἰς τόδ' εἷσας αὔχημα OC. 713 ch. hast sie erhoben zu.

εἰσ-άγω, füre, bringe hinein, herbei, ein ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ E. 39, σέ γ' εἰσάξω Ph. 674; *trp.* νὺξ γὰρ εἰσάγει κ. νὺξ ἀπωθεῖ (πόνον) T. 29. — εἰσαεί, für immer, *s.* εἰς *u.* ἀεί.

εἰσ-ακούω, höre, höre an, verneme, *vgl.* ἀκούω, *mit Acc.* χρησμὸν εἰσηκούσαμεν E. 38, ὀρθά 1098, οὐδέν T. 337, εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει OC. 290, ἔχεις-τι κεἰσήκουσας Ant. 9; *u. Part.* τὸν κασίγνητον βίῳ θάλλοντά τ. εἰσήκουον E. 952; *mit pers. Gen. als Obj.* τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρός A. 789, OC. 1645; von T. 351, *u. Obj. Acc.* τίνος βροτῶν λόγον τόνδ' εἰσακούσασα E. 884, T. 424, A. 318 (OC. 1645).

εἰσ-άλλομαι, springe auf εἰσ τ. αὐχέν' εἰσαλοίμην fr. 695; *trp.* τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο Ant. 1347 m. brach herein.

εἰσ-αναβαίνω, steige hinauf auf, ersteige ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' (αἶπος?) O. 876 ch. — εἰσ-άπαξ, einmal, *s.* εἰς *u.* ἅπαξ. — εἰσ-αφικόμεναι fr. 407.

εἰσ-βαίνω, gehe hinein, trete ein πρὸς - κόρης νυμφεῖον Ἅιδου Ant. 1205; *trp.* εἰσέβην κακά OC. 997 geriet hinein in; ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς εἰσέβη T. 298 ergriff.

εἰσ-βάλλω, werfe, stürze hinein in (ἄνδρα) εἰς ἕρκη A. 60; ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί E. 719 fiel auf.

εἰσ-γράφομαι, schreibe, zeichne mir auf μαντεῖα, ἃ - εἰσεγραψάμην T. 1167 *n.* ἐς τ. δέλτον.

εἰσ-δέχομαι, neme auf τὸν ἄνδρ' - γῆς - μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα O. 238, *wol nicht* εἰσδ. γῆς, *sondern* γῆς τινα *local Kr. Di.* 46, 1, 3 *zu verb.* — τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον T. 376; ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην E. 1128.

εἰσ-δύω, gehe hinein: οἷον εἰσέδυ μ' - οἴστρημα κ. μνήμη κακῶν O. 1317 traf, durchborte. — εἰσεῖδον, *A. v.* εἰσοράω.

εἴσ-ειμι, gehe hinein, trete ein πρός σε ψιλός Ph. 953, E. (818 *Herm.*), εἴσιθι 1052, εἴσω 802, εἴσιτ', ὦ ξένοι 1323, εἰσιόντι μοι 1339, αὖθις εἴσιτον Ph. 541; γόον δὲ μηδεὶς εἰσίτω δάκρυον T. 1199 (Valck. Phön. 1379) trete ein.

εἰσ-έπειτα, später A. 35, *s.* εἰς *u.* ἔπειτα.

εἰσ-έρχομαι, komme, gehe hinein, trete hinein, ein, auf ἄθυμος εἰσελήλυθας O. 319, εἰσῆλθε 1244, λαμπρός E. 685, πολλῶν ἁρματηλατῶν μετά 700, εἰσελθοῦσ' 1106, εἰσελθόντες A. 329; τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων OC. 907; *mit Acc.* εἰσελθὼν πόλιν 913; *trp.* trete auf bei, erfasse, ergreife εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακή OC. 372, ἔρως - εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων - γένει fr. 678 (*Valck. Phoen.* 1379). — Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος T. 1167, ἔσω δ' ἐσῆλθε A. 296. — εἰσήλατο, *A. v.* εἰσάλλομαι, εἰσῆλθε *v.* εἰσέρχομαι; εἰσ-ιδεῖν, *s.* εἰσοράω; εἰσκομίζω, *s.* ἐσκομ.; εἰσλεύσσειν, *s.* ἐσλεύσσειν.

εἰσ-κηρύσσω, lasse ausrufen, verkünden E. 690.

εἰσ-οίκησις, Behausung, Obdach τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν Ph. 534. εἰσ-οπίσω, für später, *s.* εἰς *u.* ὀπίσω.

εἰσ-οράω, 1) sehe, blicke, schaue an, erblicke εἰσορᾷς ἐμέ E. 878, πατέρα 1361, 1430, T. 283, Ph. 27, τηλόθεν 455 *iron. Nk.*, 249, 663 *leben*, 977, O. 1120, OC. 286, 704, 772, 1358, 1370, Ant. 581, fr. 152, 663; *Med.* εἰσορωμένη T. 909; *F.* (ἔργα) εἰσόψεσθε O. 1224, 1412, θέαμα δ' εἰσόψει 1295; *Aor.* εἰσιδεῖν πατρὸς δευτέραν ὁμιλίαν E. 417, T. 903, 576, 958 ch., A. 67, 70, 1152, 1214, O. 105, 768, 1049, 1052, Ant. 1333. — ἐσεῖδον E. 1263, 1312, T. 755, O. 1263, 1303; *mit Part.:* [A. 840] OC. 1097, Ant. 288 (581); *Aor.* ὅταν - εἰσίδω ἐσθήματα φοροῦντα E. 268, T. 303, A. 29, 463, 755, 882, Ant. 476, fr. 95. — (νιν) ζῶντ' ἐσόψεσθ' T. 806, OC. 1438, οἰωνοὺς ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους E. 1059 ch., *Aor.* (σε) ζῶντ' ἐσεῖδον E. 1315, Ph. 682, Ant. 128 an., κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν O. 1263; ὡς ἔρ-

ποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ T. 394. — *Inf.* anzusehn, von Ansehn *ὡς τύραννος εἰσορᾶν* E. 664, fr. 636. — *ἐᾶν - οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς* Ant. 30 *-μῶσι Df.* — 2) *Trp.* neme war, erkenne, bemerke, beachte, sehe ein, bedenke, sehe zu, erwäge *εἰσόρα, μή* - E. 584, *οὐκ εἰσορᾷς* 997, *τοῦδε φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορῶ* 611, *πένθος οἷον εἰσορῶ ἕξουσαν* T. 1112, Ant. 288, 581, 1333, *τοιαῦτα - εἰσορῶν* A. 127, *ὡς πάντα - κεῖται* Ph. 501, *ὥσπερ - εἰσορᾷς* O. 22, T. 282, *θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσι* OC. 1536; *Aor. τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο - κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι* T. 151, 303, fr. 95.

εἰσ-ορμάομαι, stürme, stürze hinein in *θάλαμον* T. 913 *Z, sp.* (*Act. Df* Ant. 30). — *εἰσ-όψομαι, F. v. εἰσοράω.*

εἰσ-παίω, schlage hinein; *intr.* stürze, stürme hinein O. 1252. *Z.*

εἰσ-πέμπω, schicke, sende hinein, stifte an *μάντιν* O. 705 (E. 1128). *Th.*

εἰσ-πίπτω, falle, stürze hinein *εἰσπεσών* A. 55. *ἐπεισπίπτω.*

εἰσ-πλέω, schiffe, fare hinein, laufe ein in *ὃν* (*ὑμέναιον*) *ἄνορμον εἰσέπλευσας* O. 423.

εἰσ-χειρίζω, händige ein, übergebe (*ἀρχήν*) O. 384. *S.*

εἴσω, (*in arsi iamb.* A. 11, Ph. 674, Ant. 578, E. 802, 1491, *dochm. sec.* 1392 ch. — *ἔσω in thesi iamb. parium s.* O. 57, 92, 1171, 1241, 1244, 1515, Ph. 533, 1325, Ant. 1226, 1248, T. 336, E. 40, 1103, 1374, 1403, A. 105, *anap.* 235, *cret.* O. 679; *gleichgültig εἴσω* OC. 18, T. 202, 492, 693, 900, O. 461, E. 1337, *ἔσω* A. 685, 296, Ant. 491 *v. Elmsl. Med.* 88; *Hg. schwanken*). — Hinein *στείχειν* O. 92, *ἰών* 461 .. — *Mit Gen.* hinein in *δόμων τῶνδ'* E. 40, O. 679, *θυρῶνος* 1241, *στέγης* 1515, T. 492, E. 1392 ch., *εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης* A. 11; *trp. γράφου φρενῶν ἔσω* Ph. 1325. — Darin, drinnen *Valck. Phön.* 727, *τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν* Ph. 533, *μὴ ξυνοικούντων ἔσω* O. 57, *εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ'* OC. 18, *ἔσω θακεῖ* A. 105, *ἡ δ' ἔσω - γυνή* O. 1171, *τοῖς ἔσω* E. 1103, *ὑπὸ στέγης ἔσω* Ant. 1248, *ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν* 491, *ἠχεῖ τις - εἴσω* T. 867; *mit Gen. εἴσω στέγης* 202; *ὧν τὴν μὲν ἔσω 'σφάζ' ἐπὶ γαίας* A. 235 an. (tot *Nk. coll. Ag.* 1343, *richtig Seyff.*)

εἶ-τα (*εἴ-κοσι, zweitens*), dann, *bez. die Folge:* 1) *zeitl.* dann, nachher, darauf, später *κᾆτα τὸν λοιπὸν χρόνον κέκλησο - εὐσεβέστατος* Ph. 84, 1283, A. 1152, O. 544. 1023, OC. 1005; *one καί oft nach νῦν μέν:* E. 53, 63, 419, 553, 1193, O. 452, OC. 1597, Ant. 244, 1234, T. 770, A. 724, *εἶτα δεύτερον* 770, fr. 239. — 2) *aufzälend:* Ph. 295, fr. 109, *nach πρῶτα μέν* E. 262, *τοῦτο μέν* Ph. 1346. 3) *folgernd: ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος | εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι;* Ph. 1352, E. 63, *κᾆτα* O. 1500, Ant. 1019. — 4) *Nach dem Part.* Kr. Gr. 56, 10, 3: *οἷ' ἔργα δράσας - εἶτα δεῦρ' ἰὼν ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις* O. 1402, OC. 264, 277 (914), A. 468, 1092, 1094, E. 52, 552, 1008, fr. 94. — 5) *entgegenstellend: ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρίν' αὐτὸς μαθών* O. 544, *κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;* 1023 *u. doch*, 1500, Ant. 1019, OC. 1005, 418; *one καί* 914, E. 63, 1007, Ph. 1365; *öfter in unwilliger Frage.*

εἴτε, 1) und wenn, *nach εἰ - εἴτε καὶ στείχειν ἔσω n. χρῄζεις* O. 92 *N;* oder *λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν* 517, T. 236 *N*, Ant. 40. — 2) *εἴτε - εἴτε* sei es dass - oder dass, mag - mag *εἴτε του θεῶν φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που* O. 42, 195 ch., 246, A. 1108, Ant. 486, 887; *εἴτ' - εἴτ' ἄρ' οὖν* Ph. 345, *εἴτ' οὖν - εἴτε* E. 199 ch., O. 1049, *εἴτ' οὖν - εἴτε μή* E. 560, *εἴτε χρὴ κακήν, εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν* E. 606. — *In der Frage:* entweder - oder O. 1104 ch.; ob - oder (ob) A. 7, Ph. 22, Ant. 38; *ἤ - εἴτε* A. 178 ch. *v.* Eur. Alk. 114, *εἴτε - ἤ Wf.*

εἰωθόσιν Ph. 939, *Part. Pf.* gewont, *v. εἴωθα; dazu Adv. οὐκ εἰωθότως* E. 1456, auf ungewonte Weise, wider deine Gewonheit.

ἐκ, *vor V.* **ἐξ**, *Praep. mit Gen.*, aus, von - her (ab). 1) *örtl. ἐκ τοῦδ' οἴκου* E. 514 ch. *v. οἶκος, δόμος, δῶμα, γῆ προαστίου* E. 1431, *κἀξ ἀντύγων ὤλισθε* 746, *κολώνης ἐξ ἄκρας* 894, *ἐξ Ἅιδου - ἀνστάσεις* 137 ch., Ph. 449, 624, *κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχάς* T. 181, *ἐκ γενειάδος κρουνοὶ διερραίνοντο* 13, *ἐκ πόντου πέτραν* 780 hervorragend, *ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων* 955 ch., *ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας* 794 hervor - aus, *δείξω γὰρ - ἐκ καλυμμάτων* 1078, *ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν ἰός* 716, A. 918, *ἄνα ἐξ ἑδράνων* 194 ch., 780, OC. 36, *ἐκ κλισίας - κόσμον φερέτω* A. 1407 an., *ἐξ Ἰλίου - ναυστολῶ* Ph. 245, 548, *τῶνδ' ἐκ μελάθρων* 147, *ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα* 783, *μ' - ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται* 988, *ἐκ Τροίας ἁλούς* 1337, 269, *τά τ' ἐκ νεώς* 1076 die Sachen vom Schiffe, *ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός* O. 230, 1290, OC.

176 ch., κἀξ ὁδοῦ μ' - ἠλαυνέτην O. 804, OC. 113, ἐκ τῆς Κορίνθου (ἀφῖγμαι (O. 936, 955, τὸν ἐξ ἀγρῶν 1051, 1164, ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα 1261, βάθρων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες OC. 264, fr. 938; OC. 469, 1061 ch., 1571 ch., 1641, Ant. 430, 466, 1100, fr. 285, 928. — — δέχου δὲ χειρός ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε Ph. 1287, OC. 906, E. 296; δύρομαι γὰρ ὡς ἐκ στομάτων O. 1218 ch. laut. — εἴ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων OC. 1331, 604, τά τ' ἐκ θεῶν τρέμοντες 256; aus dem Munde κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν T. 61, φηγὸν αὐδῆσαί ποτε δισσῶν ἐκ πελειάδων 171, ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν Ant. 1219; — δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν T. 683. — ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων E. 742 in, ζωστῆρι προσθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων A. 1030 an. καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι Ant. 411 auf; *adv.* ἐξ ἀριστερᾶς E. 7, Ph. 20 zur, ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν OC. 483 *zu beiden S.*, πνεῦμα τοὐκ πρῴρας Ph. 639 entgegen.

2) *Trp.* a) *partit.* ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος O. 831, A. 749; ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν - μόνον προσεῦρον πιστόν E. 1351, τίς - ἐξ ὑμῶν OC. 70, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ 742, ἐκ πάντων δίχα Ant. 164, πόλεως - ἐκ πάσης μόνην 656, 1137, ἐκ τριῶν σ' ἕν T. 734. — b) *Von Zust.* ἐκ κακῶν πεφευγέναι Ant. 437; σ' ἐκ γόων ποτὲ - ἀπαλλάξειαν E. 291, ἔσωσας ἐκ πολλῶν 1356, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ 987; ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι 231 m. — πατρὸς ἐκ φονῶν ἤνεγκα 11, T. 558, ἐξ ὕπνου στῆναι Ph. 277, ἐκ πολλοῦ σάλου εὕδοντα 271 nach, ἐκ τ. πόνων - εὐκλεᾶ θέσθαι βίον 1422, μὴ ἐκ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά O. 1075, ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω T. 28, - εὐθὺς ἐξ ἕδρας A. 780, fr. 747. — c) ἐκ *bez. e. Umwandlung:* ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον T. 284, 1075, O. 454, Ant. 1093, fr. 713; τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἐκ κακῶν ἔτι; Ant. 1281 nach? — ὅπως ἂν ἡ χάρις ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ T. 619, A. 277, fr. 379. — d) *bez. Herkunft:* aus, von ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας E. 704 = Αἰτωλός, 731; — τῶν ἐξ ἐμοῦ παίδων 544, εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας 590, τοὺς ἐκ Διός 659, 325, Ant. 513, 466, 471, 1056, τῶν σῶν ἐκ σπλάγχνων ἕνα 1066, T. 300, ἐκ κείνου γεγὼς A. 472, 1013, 1289, 1228, οἷος ἐξ οἵου ἐτράφης 557, Ph. 260, 384, 874, 940, 1312, O. 1250, 1498, 458, 1397, OC. 249, 532 m., fr. 94, 470. — *Ursprung:* ἐξ οἴων-οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις E. 214 ch., ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ ἔθραυε 728, ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων Ant. 111 an., ἐξ ὅτου ἐφάνη 457, ἐμᾶς - ἐξ αἰτίας 1318, οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν 312, ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει OC. 807, ἐκ σμικροῦ λόγου 620, ἐκ λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξα Ph. 1268, ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου A. 1246 *bei*, χειρώσομαι κἀκ τῶνδε T. 1209 auch so, ἐξ οἵων ἔχω E. 1379, τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; *N nach.* — e) *Grund:* aus, mit, durch ἐξ ἀναγκαίας τύχης E. 48, ἐξ ἀνάγκης Ph. 73, ἐκ βίας 563, 985, 945, ἐξ ὠκυβόλων - τόξων - ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν 710 ch., ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς 88, νοσεῖς ἐκ θείας τύχης 1326, O. 1036, ἔκ γε τῆς τέχνης 357, ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενός 528, ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι OC. 486, ὀπτὸν ἐκ πυρός Ant. 475, ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς T. 280, ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει 677, ἐξ ἀκινήτου ποδός 875, Ph. 91, ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός T. 1133, A. 27, ἐξ ὑπερτέρας χερός E. 455: ἐκ δόλου κατέκτανεν 279, 398, 410, fr. 255; — ἐκ τῶνδε E. 570 deswegen, ἐξ ὅτου φοβεῖ T. 671, OC. 887, 1142, Ant. 180, 766; fr. 448. — *So bei Pass. u. Intr.* von - aus, von - durch ἐκ δολερᾶς ματρὸς ἁλόντ' E. 124 ch., ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα 409, ἔκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ξυνοῦσα 599, ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τάδε 1029, οὐκ ἐκ σέθεν ᾠκτείρεθ' οὗτος 1411, *v.* θνήσκειν, T. [941], 1159, 1235, A. 1241, Ph. 25, 335, 406, 1316, O. 225, 396, 811, 854, 970, 998, 1221 ch., 1382, 1454, OC. 51, 67 .. = παρά: μάθ' ἐξ ἐμοῦ E. 352, 883, εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω οἴσει 968, O. 590, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις E. 344 *nichts eigenes*, *v.* T. 320, τ. πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ 631, τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν Ant. 95 mein; μὴ ἐκ θεοῦ πληγή τις ἔχῃ A. 278, λόγος ἐκ Δαναῶν 138 an., T. 461; Ph. 1370, O. 1107 ch., 1162, OC. 97, 724, 1149, τοὐκ θεοῦ τιαρόν 1540 *N*, 1617, 1661, 1694, Ant. 304, 669. — f) *Zeitlich:* ἐξ ὅτου seitdem T. 326, Ph. 493, OC. 345, Ant. 12, 1092; ἐξ οὗ T. 38, A. 661, 1337, O. 1201 ch. seit wann, Ant. 457; ἐκ τοῦδε 578, ἐκ τῶνδε A. 823, O. 235, 283, 1251, fr. 379 von nun an, fortan; ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον O. 1137, ἐκ μακροῦ χρόνου 1141 von her, ἐκ μὲν δὴ πολέμων Ant. 150 ch. nach, fr. 400; — ἐξ ὑπαρχῆς O. 132 v. Anfang an, οὐξ ἀρχῆς φίλος 385 von Alters her; ἐξ ἡμέρας E. 780 bei T. —

Adv. τὰ μὲν ἐκ δόμων E. 1070 v. 1103 ch. drinnen, ἐκ προδήλου 1429 offen, ἐξ ὑποστροφῆς 725 wiedrum, ἐξ ἀπόπτου Ph. 467 fern, ἐξ ἴσου gleich, *s.* ἴσος, ἐξ ἀέλπτων A. 716 ch., Ai. Hik. 342, ἐξ οὐρίων 1083, ἐκ γενεᾶς ἄριστος 636 ch. — ἐκ ταχείας-ᾄσσεις T. 395 schnell, ἐξ ἑκουσίας 727 freiwillig.

In tmesi: ἐκ δ' ἤνυσ' ἐγώ T. 565, ἐκ δ' ἐλώπισε 925, ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας 1053, ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπτωκεν 1055, ἐκ δ' ἀρὰς κ. ἠρᾶτο Ant. 427, ἐκ δ' ὁρμωμένου 1233 (E. 713 *H.*).

ἑκα-βόλος, Ferntreffer Φοῖβον O. 162 ch.

ἑκάς, fern κἄστ' οὐχ ἑκάς που Ph. 41, αἴδ' οὐχ ἑκάς OC. 1668.

ἕκαστος, jeder T. 196, fr. 608; εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὑξειργασμένος Ant. 262 jeder Einzelne. — Ἑκᾰταίας μαγίδας fr. 651; Ἑκάτης ἔγχος 480.

ἕκᾱτι (*Valck. Phön.* 11, *Blomf. gl. Pers.* 343), um - willen, wegen, halber ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας T. 274, τ. κόρης ταύτης ἕ. 353, βροτῶν ἀρετῆς ἕ. τῶνδε Ph. 669.

ἑκᾰτόμ-πους, hundertfüssig τῶν ἑκατομπόδων Νηρῄδων OC. 718 ch. *NS.*

ἑκατὸν βοσκήματα T. 762, hundert. — ἐκ-βαβάξαι· τὸ ἐκσαλεῦσαι fr. 143 *S.*

ἐκ-βαίνω, gehe, schreite heraus ἐκβάντα Ph. 357, ἐξέβης fr. 23; *trp.* τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους; A. 892 *erscholl;* τοιοῦτον ἐκβέβηκεν T. 672 trug sich zu; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ Ph. 896 *wohin gerätst du mit deinem Worte, vgl.* Iph. T. 781.

ἐκ-βάλλω, werfe, stosse aus ῥοὴν - φοινίου σταλάγματος Ant. 1239; fr. 678. — Stosse aus, verstosse ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμέ Ph. 257, 1034, 1390, 1391, ἐκβεβληκότες 600 *vom Aussetzen; v. Aias' Leichnam:* λωβητόν A. 1388, λώβαις - ἀναξίως 1392, ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος 1064. — *Trp.* Verstosse, vertreibe, treibe ins Exil, aus dem Lande, τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων OC. 646, ἐξεώθεις κἀξέβαλλες 770, γῆς 1307, βίᾳ 1343, O. 399, E. 590; ὃν - ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον OC. 1257; vertreibe (*Valck. Phön.* 1733) *sc.* ἀρχῆς O. 386, πλούτου E. 649 berauben; τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη A. 808, *verlustig, einbüssend;* verliere, büsse ein *durch eigne Schuld* φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν O. 611, τὰς φρένας Ant. 649, τἀγαθόν A. 965; verschmähe, weise zurück ἀνδρὸς εὐμένειαν OC. 631, χάριν 636. — κοὐκ ἔστιν - τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν O. 849 μεταβαλεῖν *gl.* widerrufen, ungesagt machen, abläugnen.

ἐκ-βιάζομαι, entreisse mit Gewalt, *pass.* τόξον - χειρῶν ἐκβεβιασμένον Ph. 114 m. *Z.*

ἐκ-βιβρώσκω, fresse aus, zerfresse ἐκ μὲν ἐσχάτας | βέβρωκε σάρκας T. 1053 *f. Z.*

ἐκ-βολή, Auswurf, ausgeworfene Erde von δικέλλης Ant. 250.

ἔκ-βρωμα, Aus-, Abgefressenes: ξύλου T. 700 Holzspäne. *Lex.*

ἔκ-γονος, entsprossen: *subst.* ὁ Son, Verwanter πρὸς τῶν φιλτάτων ἐκγόνων A. 842, πότερα δὲ τῶν σῶν ἐκγόνων ἢ 'μοῦ λέγεις; OC. 588; (Tochter) τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν O. 1474; τό Gewächs, Frucht ἔκγονα κλυτᾶς χθονός O. 172.

ἐκ-δᾰκρῡ́ω, breche in Tränen aus ποῖ ἐκδακρῦσαι (δοκεῖς ἐμέ) Ph. 278 in was für Tr. *Z.*

ἐκ-δείκνυμι, zeige (auf) offen ἵν' αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί OC. 1021; τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν E. 348; δύ' αὖ τώδ' ἐξέδειξας (ὀλωλότε) Ph. 426 genannt, erwänt. *Z.*

ἐκ-δέχομαι, neme auf, erwarte ἐνθάδ' Ph. 123.

ἐκ-δημῶν O. 114, ausser Landes weilend -έω.

ἐκ-διδάσκω, lere, belere μή μ' ἐκδίδασκε (ὡς-ἔστ') O. 1370, τοῖς φίλοις εἶναι κακήν E. 395, τόδ' ἐκδιδάσκει κ. παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι Ant. 298; τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν OC. 1539, σὲ - τοῦτ' ἐκδιδάξω Ph. 436, πᾶν 604. — *Pass.* αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται E. 621 *wird gelernt,* ὑφ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, οὕνεκα T. 934 *unterrichtet,* ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν 1110 *wisse,* ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν 1245 soll lernen.

ἐκ-δῐ́δωμι, liefre aus, übergebe μοί O. 1040, τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι Ph. 1386.

ἔκ-δῐκος, gesetzlos, ungerecht ἄνδρας ἐκδίκοις τρέφειν OC. 920; *Adv.* -ίκως δρῶσιν Ant. 928, widerrechtlich(er Weise). — ἐκδύω· ἐξέδυ fr. 514. — ἐκδραμόντα OC. 438, *s.* ἐκτρέχω.

ἐκεῖ, dort, daselbst ὡς ηὔδατ' ἐκεῖ O. 940, OC. 339 *in Aigyptos,* 787, 1582, Ant. 76, 249, 777, Ph. 22, 395 schon dort, *in Phrygien,* A. 855, E. 356 *in d. Unterwelt, vgl. Monk. Eur. Alk.* 754, *Blomf. gl. Choeph.* 353, fr. 719; κἀκεῖ κἀνθάδ' ὤν A. 1372 — *Mit Art.* dortig πᾶσι τοῖς ἐκεῖ E. 685, τῶν ἐ. O. 776; τοῖς ἐ. - ἀνθρώποις OC. 389, ὁδοῦ κατάρ-

χειν τῆς ἐ. 1019 *der dorthin fürt*, τὰς ἐ. πάθας A. 295.

ἐκεῖ-θεν, von dort κἀκεῖθεν - στόλος Ph. 490; *mit Art. u. Attraction:* τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα T. 632 das dortige, τῶν ἐ. 315, τοὐκεῖθεν ἄλσος-τόδ' OC. 505. *Vgl.* κεῖθεν.

ἐκεῖνος, 1) jener, *der dem Redenden ferner steht* ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδ' ἐκείνου τε E. 784 *Orestes*, O. 714, 1020, Ant. 570; *Pl.* T. 1272 an., Ph. 115, OC. 344, 606, Ant. 1312 *überall in Gegensätzen, meist mit* ὅδε; *von Toten:* ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανών O. 139, 259 *Schoem. ad Isae. p.* 177.

2) Jener *bekannte, bewusste, besprochene:* ἐκεῖνος O. 259, A. 271, 798, 934 ch., 1199 ch., E. 519, 703, T. 488, 777, 381, 244, fr. 514; -νη E. 427, Ant. 384, T. 198, ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς - θέλει, σῶσαί μ' ἐς οἴκους Ph. 310, A. 94, E. 1178; -νου O. 930, 1440, A. 1032, Ph. 625, E. 924, 1118, 1218, fr. 144, -νης O. 991, T. 942, fr. 24, 207 (678); -νῳ Ph. 106, 633, 1200 m., Ant. 514, 570, A. 28, T. 603, E. 269, 459; -νῃ O. 579, fr. (678), -να Ant. 986 ch.; -νον T. 287, O. 720, 959, 1254, Ant. 1039, E. 270, 321, 389, 882, A. 755, 795, 1035, -νην O. 1528, E. 278, fr. (708); -νο E. 1115; -νω OC. 337; -νοι Ant. 170, Ph. 268, 770; -να E. 2; -νων Ant. 287; νοις (OC. 337), -νοισι Ph. 642, O. 1233; -νους T. 342, A. 1108; -να OC. 87, 1195, Ant, 408, fr. 379; — *bes. nachdrucksvoll vor Relat.:* νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντινα O. 1054, ἐκεῖνοι - οἵ ποτε T. 1091, ἐκείνων, οἵ O. 1454, E. 278; — *eigentüml.* τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς - ἄχθος δέρκομαι E. 1115; ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ' οἵ T. 1091 *als solche.* — τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο E. 1178, ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ OC. 138, Ant. 384, αὐτὸν δ' ἐκεῖνον - φρονεῖ νῦν ὡς ἥξοντα T. 287. — *Adj. nur eilfmal:* ἐκείνην τὴν τελευταίαν - ἡμέραν O. 1528, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' - κακά OC. 87; ἀνὴρ ἐκεῖνος A. 271, ἐκείνῳ τἀνδρί T. 603; *one Art.* ἐκείνην ἡμέραν E. 278, ἐ. - χρόνος A. 934, ἐ. - πήματα OC. 1195, ἐ. - εὐφρόνην fr. (709); *one Subst.* ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ OC. 137 m., τὰ δείν' ἐκεῖν' Ant. 408, τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο E. 1178. *Vgl.* κεῖνος.

ἐκεῖσε, dorthin εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον A. 690, ἐ. νῦν μ' ἐ. - ἄνω - μέθες Ph. 814 *in die Höle. Vgl.* κεῖσε. — ἐκη-βόλος θεά fr. 357, *s.* ἑκαβόλος. *Nitzsch Od.* γ 279.

ἔκηλος, ruhig, ungestört, sicher ἕ. αὐτοῦ μίμνε OC. 1039, fr. 110, ἐάσομεν ἕκηλον αὐτόν Ph. 826, ἐᾶν - ἕ. εὕδειν 769; κρύπτουσιν ἕκηλοι (θεοί) E. 826 ch., ἡμῖν - θυμάτων ἦν ἐκήλοις προσθιγεῖν Ph. 9; *N. Pl. adv.* νῦν δ' ἕκηλά που - ἡμερεύσομεν E. 786. — ἐκθάλπεται fr. 421. *Z.*

ἐκ-θεάσασθαι κακόν O. 1253, genau betrachten. *S.*

ἐκ-θνήσκων δ' ὁ θήρ T. 568, hinsterbend, verscheidend.

ἐκ-θρώσκω, entspringe, eile davon aus χθονὸς ἔκθορε OC. 235 ch.

ἐκ-θύω, opfre *zur Süne* κόρην E. 572. *Lex.* — ἐξέθωψας fr. 736. *S.*

ἐκ-καλέω, rufe heraus, an μέ O. 597; *Med.* τί μ' ἐκκαλεῖσθε Ph. 1264 *zu Euch;* fordre auf οἷά μ' ἐκκαλεῖ T. 1206 wozu; fr. 786.

ἐκ-καλύπτω, enthülle ἐκκάλυψον A. 1003; fr. 657. — ἐκ-καυμάτων fr. 218 *Z, sp.*

ἔκ-κειμαι, bin herausgefallen aus, liege, liege frei da, entblösst von πιμελῆς Ant. 1011. — ἐκ-κείρω· ἐκκεχαρμένος fr. 420 ἐκδεδαρμένος *Herw.*

ἐκ-κηρύσσω, lasse (durch einen Herold) ausrufen κἀξεκηρύχθην φυγάς OC. 430; lasse befelen, verbieten νεκὺν ἀστοῖσίν φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι Ant. 27, τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκηρῦχθαι, τάφῳ μήτε κτερίζειν - τινά 203 *E.* -ρυκται *Musgr.*

ἐκ-κινέω, rege, scheuche auf ἐξεκίνησεν ποδοῖν - ἔλαφον E. 567; errege *von Neuem*, wecke auf νόσον T. 979, σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ 1242; stosse aus ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε ῥῆμα O. 354. *Z.*

ἐκ-κλέπτω, täusche gänzlich, hintergehe ψυχὴν - λόγοισιν Ph. 55 *Sft*, ἐκκλέψας ἐμέ 968 bestelend; verheimliche λόγον T. 437.

ἐκ-κομπάζω, prale, rüme mich E. 569, fr. 731. *Z.* — ἐξ-έκραξαν 646 (890). *Z.*

ἐκ-κρίνω, wäle aus ἀρετῇ δὲ πρῶτος ἐκκριθείς Ph. 1425. — ἔκ-κριτον δέ νιν δώρημ' ἐκείνῳ 'δῶκεν A. 1302 auserlesen.

ἐκ-κυλίνδω, wälze, *Pass.* falle heraus aus ἀπήνης O. 812. *Z.* — ἐκ-κεκώπηται fr. 157. *Lex.*

ἐκ-λαγχάνω, erhalte (durch's Los), mir wird zu Teil τύμβον ἐκλάχοι E. 760 (OC. 1337). *Z.* — ἐξ-έλαμψεν fr. 11.

ἐκ-λαμβάνω, neme heraus, erhalte, bekomme ἀριστεῖ' ἐκλαβών Ph. 1429, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληφότες OC. 1337. [OC. 1005.

ἐκ-λανθάνομαι, vergesse τοῦδ'

ἐκ-λείπω, verlasse τὸ - στράτευμα Ph. 58, ἐκλιπεῖν βίον E. 1131; unterlasse τὸν πλοῦν στελεῖν Ph. 911, vernachlässige ἐκλιπόντι τοῦτ' - δράσαντι δέ 477; *intr.* μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη E. 19 ist entschwunden, hin, *vgl.* Ph. 911 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ | θανόντι σὺν σοί E. 1149 τέθνηκε, ist hin; ζῶσαιν θανοῦσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος 985 neme ab, höre auf. — ἐκλελειμμένος fr. 830.

ἐκ-λήγω, höre auf οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾷ | δακρυῤῥοοῦσα O. 1312. *S.*

ἔκ-λῦσιν - νοσήματος O. 306, Erlösung, Befreiung.

ἐκ-λῦτήριος, erlösend; τὶ ἐκ. e. Rettungsmittel, Heil für ἀστοῖσιν O. 392. *Z.*

ἐκ-λύω, erlöse: lasse frei, öffne σκαιὸν ἐκλύσων στόμα A. 1225; befreie von, hebe auf σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν O. 35, Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἁμέραν T. 654 *E.* — *Med.* erlöse, löse ἐκλύσομαι Ant. 1112 *vom Knotenschürzen; trp.* befreie ἐκλύεταί με T. 21, τοῦ φόβου σε - ἐξελυσάμην O. 1003, *in* φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην A. 531 ῥύσασθαι θέλουσα ἐξήγαγον *sch. ist* φόβ. *caus. Dat.* Kr. Gr. 48, 15, 5.

ἐκ-λωβάω, beschimpfe gänzlich: ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην Ph. 330 wie ich beschimpft ward, welcher Schimpf mir widerfur. *S.*

ἐκ-λωπίζω, enthülle, entblösse ἐκ δ' ἐλώπισεν πλευράν T. 925. *Lex.*

ἐκ-μαίνω, mache rasend, entflamme φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον T. 1142. *Z.*

ἐκ-μανθάνω, lerne genau, lerne kennen, erfare O. 576, ἃ - ἐκμ. OC. 1264, μάθησιν οὐ καλήν T. 450 *folge einem Unterrichte; Aor.:* ἔκμαθε Ph. 71, εἰ σαφῆ λέγω E. 1223 *prüfe*, οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν - εἰ χρηστός T. 2, μὴ - ἐκμάθοις παθοῦσα 143, κακὰς τόλμας μήτ' ἐπισταίμην μήτ' ἐκμάθοιμι 583, τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων οὐκ ἂν μεθεῖτο 196, ὅπως μάθῃς - ἐκμάθῃς ἃ δεῖ 337, ὅπως ἂν ἐκμάθω (αὐτό) OC. 575, οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις 1012, παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν.. Ant. 175; ἐκμαθεῖν τί δραστέον O. 1443, τί πρακτέον 1439; ὅτι τις ἐκμαθών 117, τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς 1065, τοὐμὸν γένος 1085, *mit persönl. Gen. (u. Praep):* von παρ' οὔ τις ἂν σκοπῶν τάδ' ἐκμάθοι σαφέστατα O. 286, πρὸς τοῦ παρόντος 835, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω τίνας λόγους ἐροῦσιν OC. 114.

ἐκ-μάσσω, wische ab, weg κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ | κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 446. *Z.*

ἐκ-μετρέω, messe aus τὴν Κορινθίαν ἄστροις - ἐκμετρούμενος χθόνα O. 795 τεκμαρούμενος *Nk. Krit. Anh.* nach den Sternen *durchwandernd. Z.*

ἔκ-μετρος fr. 324. *Lex.*

ἐκ-μήνους χρόνους O. 1137, sechsmonatlich: sechs Monate, ein halbes Jar. — ἐκ-μιαίνεσθαι fr. 913. *Z.*

ἐκ-νέμω, füre, setze hinaus πόδα A. 369 *gehe hinaus. Z.* — ἐκοιμάθη, *dor. Aor. P. v.* κοιμάω.

ἑκούσιος, freiwillig οὐχ ἑκουσία T. 1123 unabsichtlich, ἑκούσιον λαβών Ph. 617; ἑκουσίοισιν - βλάβαις 1318 selbstgeschaffnes Leid. — *Adv.* τοῖς σφαλεῖσι μή 'ξ ἑκουσίας T. 727 nicht mit Willen.

ἔκ-παγλος, entsetzlich, schrecklich ἔκπαγλ' ἄχθη E. 204 m. — *N. Pl. adv.* ἔκπαγλ' ἀλία πλάτα θρώσκει OC. 716 ch. erstaunlich, gewaltig.

ἐκ-πείθω, überrede ser, berede O. 1024, ἐξέπεισέ νιν - φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον T. 1141.

ἐκ-πειράομαι, probe aus: ἦ 'κπειρᾷ λέγειν O. 360 stellst du mich auf die Probe (dass ich rede?).

ἐκ-πέλει, es ist erlaubt, gehört sich Ant 478 ἔξεστι *Hes. nur hier.*

ἐκ-πέμπω, schicke, sende aus, ab, fort, entsende (σὲ) ἐξέπεμπον E. 1128, δόμων 1130, ἐς ξένην γαῖαν 1132, πρατόν νιν ἐξέπεμψεν T. 276, δεῦρ' - αὖθις ἐκπέμψω τὸν αὐτὸν ἄνδρα Ph. 127, μ' - ὧν μὲν ἱκόμην ἄτιμον ἐξέπεμψεν O. 789, σ' ἐκτὸς - πυλῶν - ἐξέπεμπον Ant. 19 liess rufen, holen. — *Pass.* ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς - ἐξεπέμπετο OC. 1664 ging fort, schied, starb. — *Med.* εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον - γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα O. 309 verbannten, verjagten aus *unserm L.*, τὸν ἄνδρα - ἔκπεμψαι πάλιν OC. 1347 entsende, entlasse, A. 613 ch., τί μ' ἐξεπέμψω - τῶνδε δωμάτων; hast mich zu dir holen, rufen lassen. ὑπ-.

ἐκ-πηδάω, springe, fare auf T. 175.

ἐκ-πίμπλημι, fülle aus, bringe hin, zu ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν T. 253; πλάνοις ἴσως ὡς ἐξεπλήσθη Ph. 760 *sc.* ἡ νόσος hat sich, ist gesättigt.

ἐκ-πίνω, trinke aus ἐκπιόντι fr. 429 (185); ἐκ δὲ χλωρόν αἷμά μου πέπωκεν T. 1056 sauge aus, raube, *trp.* μ ἐξέπινες Ant. 532, τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα E. 785.

ἐκ-πίπτω, falle, stürze heraus aus ἐκπεπτωκότα δίφρων E. 749; werde

herausgeworfen, verbannt ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός A. 1177, *trp.* ἐκπεσεῖν χθονός OC. 766; πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν Ant. 679 bezwungen werden, weichen, fr. 686.

ἐκ-πλέω, schiffe, fare heraus Ph. 973, τῆσδε - χθονός 1375, ἐκ τ. γῆς 577; ἐξέπλευσεν A. 1099 *zum Kriege,* ἐς τὴν Σκῦρον Ph. 381.

ἐκ-πληρόω, erfülle, mache vollzälig δέκατον - ὄχον E. 708 *N.*

ἐκ-πλήσσω, schlage heraus, *nur Pass.* ἐκπεπληγμένος, erschrocken, bestürzt, sinnverwirrt O. 922; φόβῳ T. 24, λόγοις 386, οὐδέν Ant. 433; τὰ δ' ἐκπέπληγμαι A. 33 darüber bin ich bestürzt, erstaunt; *Aor. P. wie Pf. P.* bin ausser mir, ergriffen von ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ T. 629; *mit Acc.* entsetze mich, erschrecke vor, schrecke zurück μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον Ph. 226, οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε E. 1045.

ἐκ-πνέω, wehe, breche hervor ἐκπνεύσας μέγας χειμών (νέφους *aus d. Gewölk*) A. 1148, fr. 320; hauche, atme aus, sterbe ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας A. 1026.

ἐκ-ποδών, fern fr. 773, ὤν A. 1000; weg, fort ἄγετέ μ' ἐκποδών Ant. 1324, 1339.

ἐκ-πορθέω, verwüste, vernichte τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας T. 1104. *Z.*

ἐκ-πορίζω, verschaffe, biete dar στέγη πυρὸς μετὰ πάντ' ἐκπορίζει Ph. 299. *o. S.*

ἐκ-πράσσω, vollende, vollbringe, *nur Aor.* τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα OC. 941, τάδ' 1307, 1704, κακόν T. 667, A. 45 *Wf,* ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει O. 377; bringe es dahin, dass ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην Ant. 303; töte, raffe hin OC. 1659 m.

ἐκ-προτιμάω, ere besonders, zeichne bes. aus, τοιῷδε - σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ νόμῳ Ant. 913. *S.*

ἐκ-πυνθάνομαι, erforsche, erfare πάθος ἐκπεύσει A. 215, τίνα σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν; OC. 206 ch.

ἔκ-πωμα, Trinkgeschirr, Becher αὐτόξυλον Ph. 35, fr. 68.

ἐκ-ραίνω, fliesse, quelle herab am (Haar) κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει T. 781. *o. S. Z.*

ἐκ-ρήγνυμι, breche heraus u. durch καθ' ἡμᾶς οὔποτ' ἐκρήξει μάχη A. 775 bei uns wird d. K. nie sich Ban brechen, durchbrechen.

ἐκ-ρῖπτω, werfe heraus ἔξω με (γῆς) θαλάσσιον ἐκρίψατε O. 1412, *vgl.* 1476; δίφρων - ἐκριφθείς E. 512 herausgeschleudert. — ἐκ-ροή fr. 266.

ἐκ-σημαίνω, bezeichne, deute an πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν; E. 1191. *S.*

ἐκ-στέλλω, schmücke (περόναις) O. 1269. *S.*

ἐκ-στέφω, bekränze, umhülle ἱκετηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι O. 3, τὸ ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον 19. *Z.*

ἐκ-σώζω, (er)rette aus σὲ πατρὸς ἐκ φόνων - κἀξέσωσα E. 13; rette 978, A. 1128, Ph. 488, πόλιν O. 443, OC. 1123, 1367, δόμοις Ph. 496 *für sein Haus; Pass.* ἐκσωθείς O. 756; *Med.* κλῶνας ὡς ἐκσώζεται Ant. 713 ihre Zweige. συν-.—[ἐκ-τανύσαι OC. 1562 ausdenen *o. S., s.* ἐξανύσαι].

ἐκ-τείνω, dene aus ἀνὴρ - ἐκτέταται νύχιος Ph. 858 liegt ausgestreckt da, fr. 768, 894; ἐκτέταμαι O. 153 ch. bin gespannt, voll Angst; πολὺς χρόνος ἐκτέταται A. 1402 an. *hat sich lange hingezogen,* μεῖζον' ἐκτενῶ λόγον T. 679.

ἐκ-τελεῖν, vollenden, vollbringen ἔργον T. 1187. — [ἐκ-τελευτᾶσθαι, vollbringen T. 170.]

ἐκ-τέμνω, schneide aus fr. 549, fälle, haue um ἐκτεμόντα - ἔλαιον T. 1196.

ἐκ-τίθημι, setze aus Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκα Ph. 5 (*vgl.* 265, 257); ἐκτιθείς fr. 68. ὑπ-.

ἐκ-τῑμάω, ere ser ἐκτετίμηνται πλέον E. 64. *Z.*

ἔκ-τῑμος, one zu eren, *act. u. praed.* γονέων ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων E. 242 m. *one d. Eltern zu eren.*

ἐκ-τινω, zale, büsse ab πατρῷον - ἆθλον Ant. 856 ch., ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν OC. 499; *Med.* lasse mir abbüssen ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' A. 304 *als Strafe an ihnen vollzog.*

ἐκ-τόπῐος, entfernt, fern: ἀπάγετ' ἐκτόπιον - μέ O. 1340 m. weg, ἐκτόπιος συθείς OC. 118 ch. davon-, weggeeilt, entschwunden, ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος O. 166 ch. entfernt! *Z.*

ἔκ-τοπος, entfernt, ferngelegen ἄρουραν ἔκτοπον T. 32; τῶν ἑδράνων πάλιν ἔκτοπος - ἔκθορε OC. 233 ch. *entferne dich.* — οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου (τέθνηκεν) T. 1132 von keinem andern. *Z.*

ἕκτος, sechste E. 704, 726, OC. 1320.

ἐκτός, draussen ὤν A. 88 fern, οὐκ ἐκτὸς (*sc.* εἶ); 369 weg; κἀκτὸς εἶ O. 676 fort; *mit Gen.:* ausserhalb χθονὸς τῆσδ' E. 382, οἴκων 1136, αὐλῆς T. 203. — *Trp.* frei von, one πημάτων Ph. 504, κλαυμάτων 1260, ἄτας Ant. 614 ch.,

625 ch., fr. 649; wider *ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθείς* Ant. 330, *ἡ γὰρ ἐκτὸς κ. παρ' ἐλπίδος χαρά* 392. — *οὐκέτι συντρόφαις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ* A. 640 ch. ist ausser sich. — Draussen, heraus, hinaus *ἐκτὸς ᾖξας πρός τι* E. 1402, *ἔῤῥιψεν ἐκτὸς αὐτόν* T. 269, *σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν - ἐξέπεμπον* Ant. 18. — *εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις* T. 1189 *sc. ὅρκων den Eid nicht hältst*, übertrittst.

ἔκτοσ-θεν, draussen *βοᾶν* E. 802.

ἐκ-τρέπω, wende weg, ab *σφὲ -πρὸς ποίμνας* A. 53, *τήν τε δρῶσαν* E. 350 verhinderst, abhälst; dränge weg *τὸν ἐκτρέποντα* O. 806 *ἐκ τῆς ὁδοῦ*. — *Med. εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τῶν πρόσθεν λόγων* O. 851 weiche, gehe ab von. *ὑπ-*.

ἐκ-τρέφω, ziehe auf, erziehe *γίγαντας* fr. 19, *πλοῦτον* 718, *ὅς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με* O. 827; *οἷον ἄρά με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε:* 1396; *Med. ὅθεν σε κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμμην* E. 13, fr. 350.

ἐκ-τρέχω, laufe über das Ziel hinaus *τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα* OC. 438 der ausgeschweift. *ὑπ-*.

ἐκ-τρῖβω, reibe ab: *ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων* Ph. 296 schlagend an; reibe auf, schleppe hin *κακῶς νιν - ἐκτρῖψαι βίον* O. 248; *pass. ἐκτριβήσεται* O. 428 wird vernichtet werden.

Ἕκτωρ A. 1027, 1029, fr. 159: *Ἕκτορος* A. 662, 817, 1279, 1283 *S. des Priamos u. der Hekabe, schenkt* A. 662 *dem Aias e. Schwert u. erhält v. diesem e. Gürtel, mit dem er an Achilleus' Wagen gebunden wird* 1029.

ἐκ-φαίνω, zeige *εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα -ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς* Ant. 307, fr. 696, bringe an's Licht *οὐ μήποτε - τά σ' ἐκφήνω κακά* O. 329, offenbare *ὡς τὸ Πυθικὸν μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως* 243.—*Med.* erscheine, zeige mich, stelle mich dar *σημεῖα θηρὸς - ἐξεφαίνετο* Ant. 258, *ἐκφανεῖ κακή* O. 1063, *δίκαιοι - ἐκφανούμεθα* Ph. 82.

ἐκ-φέρω, trage heraus *αὐτό* Ph. 651, bringe vor *ἐξήνεγκας λόγον* T. 741; *trp. εὖ δέ σ' ἐκφέρει - βάσις* A. 7 fürt an's Ziel, *wie* Plat. Phaid. 66 B, *ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα* OC. 1424 *bringt in Erfüllung* Heind. Phaid. p. 43; *ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος* T. 824 ch. *zu Ende geht intr.?* — *Med.* trage für mich davon, erwerbe mir *κλέος* E. 60, *σθένος - νίκας* T. 498 ch. *reportat;* lasse mich hinreissen *πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει* E. 628.

ἐκ-φεύγω, entfliehe, entrinne OC. 253, *ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες* A. 454, *ὅπως ἀφ' ὑμῶν - ἐκφύγω* E. 391; *trp. ἐκφεύγει(ν Valck.) δὲ τἀμελούμενον* O. 111, *ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος* 840, *τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών* Ph. 518 ch., *νίν* Ant. 954 ch. *ὑπ-*.

ἐκ-φοβέομαι, erschrecke, bin in Angst, fürchte mich *ποίας - γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπέρ;* O. 989, *φοβεῖ με* OC. 269, *Ἐρινὺν οὔ τιν' ἐκφοβουμένη* E. 276; *μηκέτ' ἐκφοβοῦ - ὡς*... 1426.

[**ἐκ-φορτίζω,** lade die Fracht aus: *ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι* Ant. 1036 *προδέδομαι sch.* bin verkauft?] *S.* — *ἐκ-φρῶσιν* fr. 924. *Z.*

ἐκ-φυλάσσω, bewache sorgsam OC. 285. *Z.*

ἐκ-φύω, erzeuge *τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;* O. 437; *ὅς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με* 827, 1017, Ph. 89 *der Vater, ἡμᾶς ὡς δούλους - πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν* 996, *εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφοὺς τὰς παῖδας* OC. 1365, *παῖδας ἐξέφυσέ μοι* 984 *von der Mutter.* — *Intr.* bin erzeugt, geboren von, stamme ab *τοιόσδε δ' ἐκφύς* O. 1084, *ὥσπερ ἐξέφυς ἐλευθέρα καλεῖ* E. 970, *ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ* O. 1499, *ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός* A. 487, *μητρὸς - Κρήσσης* 1295; *Pf. ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ* Ant. 320, *κοινῶν παίδων κοίν' ἂν - ἦν ἂν ἐκπεφυκότα* O. 262.

ἐκ-χέω, schütte aus: vergeude *τὰ δ' ἐκχεῖ* E. 1291; verschütte, vereitle, verderbe *τὸ πᾶν σόφισμα* Ph. 13, *D N; γλῶσσαν ἐκχέας* fr. 668.

ἐκ-χράω, verkünde *ἐξέχρη κακά* OC. 87.

ἐκ-χωρέω, weiche *χειμῶνες ἐκχωροῦσιν - θέρει* A. 671.

ἑκών, freiwillig, gern, von selbst, one Zwang Ph. 1053, 1341, OC. 1634, *ἑκὼν αὐτός* Ph. 1332; *ἑκόντα πλεύσανθ'* 1027, OC. 985 *absichtlich; ἑκόντι πράσσειν* Ph. 1179 ch. bereit; *mit Negat. οὐχ ἑκὼν ἑκοῦσι δὲ ξύνεστι* T. 198 nicht wollend bei Wollenden, *οὐχ ἑκοῦσα* 466, *ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος* A. 455, *οὐδεὶς ἑκών* Ph. 301, *πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν* 436, 985, *οὐδέποθ' ἑκόντα* 1392, Ant. 1340 absichtlich; *βίᾳ τε κοὐχ ἑκών* OC. 935; *ἄκων gegenübergestellt: ἑκόντα, μήτ' ἄκοντα* Ph. 771, fr. 668; *πάρειμι ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν* Ant. 276 bei (mich) nicht Wünschenden; *κακὰ ἑκόντα, κοὐκ ἄκοντα* O. 1230.

ἐλάα, Oelbaum *κλῶνας ἐλάας* OC. 484, *γλαυκᾶς παιδοτρόφου collect. φύλλον ἐλάας* 701 ch., fr. 464; *βρύων*

δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου 17. — ἐλαιάεσσα fr. 405. *Z.* — ἐλαιοῦται 556.

ἔλαιος, wilder Oelbaum ἄρσεν᾽-ἄγριον ἔλαιον T. 1197. — ἔλακε, *A. v.* λάσκω.

ἐλάσσων, *Comp. zu* ἐλαχύς, kleiner, geringer, weniger οὐκ ἐλάσσονι σθένει A. 438, οὐκ ἐλάσσονα ἔτ᾽ ἄλλον (ἔπαινον) οἴσει OC. 1412; ἥτις οὐδαμὰ | προὔφηνεν οὔτε μείζον᾽ οὔτ᾽ ἐλάσσονα T. 324 *gar nichts; N. adv.* σθένεις δ᾽ ἔλασσον E. 998, οὐκ ἔλασσον 598.

ἐλαύνω, treibe weg, fort, vertreibe aus μίασμα χώρας O. 98, ἐλᾷ ποτ᾽ ἐκ γῆς 418, OC. 441, ἐξ ὁδοῦ με-ἠλαυνέτην O. 805, drängten weg, βάθρων-μ᾽ ἐξάραντες, εἶτ᾽ ἐλαύνετε OC. 264; treibe, bedränge, quäle, κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ A. 504, ἐλᾷ αὐτὸν-δίας Ἀθάνας μῆνις 756 *Praes.?*, ἐλπίδων γὰρ ἐστίν ἔτι με δαίμων τὰ νῦν γ᾽ ἐλαύνει; OC. 1750 m., ὁ πυρφόρος θεὸς | -ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν O. 28, *Jac. Achill. Tat. p.* 416; οἵας (συμφορᾶς) ἐλαύνεται T. 1045 *Acc. nach Kr. Gr.* 46, 5, 3 (*wol* οἵαις *zu schr. wie*) λύπῃ πᾶς ἐλήλαται A. 275, Eur. Andr. 31, Ion 1619. — *Intr.* treibe *mit zu ergänz. Obj.* τἀμά τ᾽ εἰς ἔπαυλ᾽ ἐγὼ ἤλαυνον O. 1139 *sc.* ποίμνια, ἤλαυνε δ᾽ ἔσχατος-Ὀρέστης E. 734, ἠλαυνέτην 739 furen; fr. 21.— ἀνὴρ-εἰς τριβὰς ἐλᾷ O. 1160 geht aus, los auf.

ἐλἄφα-βολία, Hirschjagd, Jagdglück -ίαις A. 178 ch. *Df. Z.*

ἐλἄφα-βόλον (Ἄρτεμιν) T. 214 ch., Hirsche jagend, erlegend. *Ueber* α *Nk zu* O. 131, *Wf zu* A. 178 *Anh., Lob. Phryn. p.* 650.

ἔλἄφος, Hirsch, Hindin κεροῦσσα fr. 110, κεράστην E. 568, ὠκυπόδων OC. 1093. — ἐλαφρός fr. 69.

ἔλεγχος, Prüfung, Probe, Untersuchung εἰς ἔλεγχον ἐξιών Ph. 98, fr. 92; οὔτ᾽ εἰς ἔλεγχον χειρῶν οὐδ᾽ ἔργον μολὼν OC. 1297, *vgl.* 835 *Entscheidung durch die Faust.* — τῶνδ᾽ ἔλεγχον πένθου O. 603 als Beweis dafür.

ἐλέγχω, prüfe, erforsche, frage τὸ σὸν πάθημα Ph. 338, τί ταῦτ᾽ ἄλλως ἐλέγχεις O. 333, ἤλεγχον 783, μή μ᾽ ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις E. 1353. — Beschuldige φύλαξ ἐλέγχων φύλακα Ant. 260, πράξεις 434. ἐξελέγχω.

ἐλεέω, bemitleide ἐλέησον Ph. 967, μ᾽ 501, μ᾽-λόγοις ἐλεοῦσι 308.

ἐλεινός, mitleidig, teilnemend στόμα O. 672, ὄμμα T. 528 ch. — *N. adv.* ἐλεινὸν ὁρᾷς Ph. 1130 voll Mitleid. — ἐλεινός *nach Pors. Hec. p.* VII, *Lob. Phryn. p.* 87.—*Adv.* ἐλεινῶς Ph. 870.

ἐλελίχθων· ὁ Θήβας δ᾽ ἐ. Βακχίος Ant. 154 ch. (ἐλελίζων *La*), Thebe's Boden erschütternd, stampfend. *Part. mit Gen. s. Lob. Aglaoph. I p.* 458.

Ἕλενος· μάντις εὐγενής, Πριάμου μὲν υἱός Ph. 605, ἀριστόμαντις 1338.

δι᾽ **ἐλευθερίας** (Freiheit) μόλις ἐξῆλθες E. 1509 an. ἠλευθερώθης *sch.*

ἐλεύθερος, frei οὐκ ἐλ., ἀλλ᾽ ἐμποληθείς T. 249, ἀνδρὸς ἐλευθέρου 267, ἐλευθέρῳ | ψεύδει καλεῖσθαι 453 *vom Herolde, Attr. s. Kr. Gr.* 55, 2, 5; πατρός A. 487, δοῦλος-ἀντ᾽ ἐλευθέρου 1020, ἄνδρα 1260, δούλους-οὐδ᾽ ἐλευθέρους Ph. 996, *ders. Gegens.* T. 52, fr. 711, 677; ἐξ ἐλευθέρων-ἀνδρῶν T. 301; ἐλευθέρα καλεῖ E. 970, ἐλευθέραν με δεῖ ζῆν 339, ἐλευθέραν στόμα 1256; *subst.* τοὺς ἐλ. T. 52. — Frei von Schuld ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ᾽ ἀπηλλάχθαι κακῶν Ant. 399, ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον 445. — Eines Freien würdig, edel ἐλεύθερον λόγον T. 63, νοῦς fr. 677; *N. adv.* ἐλεύθερον φρονῶν Ph. 1006.

ἐλευθερόω, mache frei: ἐλευθεροῖ στόμα O. 706 hält den Mund ganz rein.

ἐλευθέρως, frei λέγειν fr. 204, γελᾶν E. 1300 ungestört.

Ἐλευσῖνίας Δῃοῦς Ant. 1120 ch., eleusinisch.

ἑλικτός (δράκων) T. 12, gewunden, geringelt.

Ἑλικωνίδων (Νυμφᾶν) O. 1108 ch., helikonisch *weil ihr Wonsitz* τὸ Λειβήθριον ὄρος *zum Helikon gehörte.*

ἑλίκεσσι βουσί A. 374 sich windend.

ἑλίσσω, wälze, schleife σὸν δ᾽ ἑλίσσεται | τμητοῖς ἱμᾶσι E. 746; ἀλίαν-ἑλίσσων πλάταν A. 358 m. schwingend; τοιαῦθ᾽ Ant. 231 erwägend *cogitans, animo volvens* (158 *Bgk.*).

ἕλκος, Wunde τυφλωθὲν (ἀραχθέν) Ant. 972 ch. *v. Ausstechen der Augen;* κοιμῶ τόδ᾽ ἕλκος Ph. 650, αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων-ποδός 697 ch., χανόν fr. 449a, ἀείζων 817; *trp.* ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός Ant. 652 *Unglück, Schmerz, vgl.* fr. 544 *Hes., Aisch. Ag.* 651.

ἕλκω, ziehe, ξίφους-κνώδοντας A. 1233; schleppe, schleife weg οὐδ᾽ εἷλκον, οὔτ᾽ ἂν ἦγον OC. 927 *d. Mädchen.* ἀφ, ἐξέλκω.

Ἑλλανίδος (χθονός) A. 426 m., Hellenenland.

Ἑλλάς, Hellas, Griechenland Ἑλλάδος στράτευμα E. 694, πρόσχημ᾽ ἀγῶνος 681, γῆς Ph. 256, πόλιν OC. 734,

ὦ τλῆμον Ἑλλάς T. 1112. — *Adj.* hellenisch, Hellenen- *Ἑλλάδος στολῆς* Ph. 223; ein Hellene fr. 17, *οὔθ' Ἑλλάς, οὔτ' ἄγλωσσος* T. 1060.

ἐλ-λείπω, lasse übrig, zurück *ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον* E. 736; unterlasse, versäume *οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ πᾶσαν πυθέσθαι τῶν δ' ἀλήθειαν πέρι* T. 90, *μηδὲν ἐλλείπειν* A. 1379. — *Intr.* *οὐδὲν ἐλλείπει* Ant. 585 felt, *mit Part.* *ἕρπον wie Dem. Kranz S.* 257 *οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν, Xen. Mem.* 2, 6, 5.

Ἕλλην, Hellene, Grieche *Ἕλληνές ἐσμεν* Ph. 233, *Ἕλλ. ἕνα κριθέντ' ἄριστον* 1344, *κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων* 3, fr. 497, *πᾶς Ἑ.* OC. 597, *μοῦνος* E. 531, *Ἑλλάνων ἄναξ* 483 ch., *ἀγοραί* T. 638, *πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι* 1011 m., *ὄνειδος* A. 1191 ch., *στρατός* 458, *Ἕλλασι* 1195 ch., *Ἕλλησιν πᾶσιν ἐνδίκους* 1363, fr. 228. — *Ἑλλησποντίς* fr. 446.

ἐλλοῖς *ἰχθύσιν* A. 1297, stumm. — *ἐλλοί Eust. p.* 1389, 8.

ἐλπίζω, hoffe, erwarte *τῶνδε - μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξῃ* E. 963, *ἔκλυον ἂν οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν* 1282, *αὐτὸν ἐλπίσαντες οἰκόθεν ἄγειν* A. 1053 *If. Pr. wie Plat. Apol.* 40 C; *μ' ἤλπισας ἄξειν* Ph. 1175, *δεῖξαι* 629; *τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα* OC. 1105. — *δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν* T. 111 ch. besorgend; *τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν* A. 799 *E.* sieht voraus, *doch ἐλπίζειν φέρει Bothe.*

ἐλπίς Hoffnung, Erwartung, Besorgniss, Furcht *οὐδ' ἐλπίς* T. 726, fr. 205, 687, *πολύπλαγκτος ἐ.* Ant. 615 ch.; *τῆς ἐλπίδος δεδραγμένος τὸ μὴ παθεῖν ἂν ..* 235, *ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης* 330, *ἀρχὴν ἐ.* O. 121, *τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐ.* 836, *ἐ. μ' ἀπεσπάσας* 1432 Besorgniss, *κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς* T. 667, *μ' ἔψευσας ἐ.* A. 1382, *σιτονόμον - ἐ.* Ph. 1091 ch.; *τῶν - οἰχομένων εἰς Ἀΐδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις* E. 834 m., *ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθάν* T. 125 ch., *τὴν δ' ἐ.* 724 *Dissen Expl. Pind. p.* 355, *κακὰν ἐ. ἔχων* A. 606, *παρ' ἐλπίδα* Ph. 882, *ἔχ' ἐ.* O. 835, *ἔσχες ἐλπίδ', ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὤραν τιν' ἕξειν* OC. 385, *σοφόν τι - ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων* Ant. 366 ch. — *Pl.* *τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων* Ph. 867 *Genet. limit.* Kr. Gr. 47, 26, 10; *ὑπ' ἐ.* Ant. 221, *αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐ. ἔτι* E. 810, *ἐλπίδων - ἀρωγαί* 857 m. Stützen für die Hoffn. *auf Or.* Kr. Gr. 47, 9, 6; *ἀπ' ἐλπίδων* 1127 *gegen die Erw., εἰς τίν' ἐλπ. ὀρθήν;* OC. 1749 m., *ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβῶτος* O. 771 Besorgnisse; *πέτομαι δ' ἐλπίσιν* 487 ch. *schwebe in Erwartungen, ἐν ἐλπίσιν τρέφω* Ant. 897, *ἐ. βόσκομαι - οὐκ ἀξιώσειν στένειν* 1246, *ἐν ἐ. - ἴσχειν* T. 137 ch. *in seinen Erwartgn festhalten, ἐπ' ἐλπίσιν* 951 ch. *in bangen Erw., κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται* A. 478, *ἐ. κεναῖς ἐξήρετο* E. 1460; *τὰς οὔσας - κ. τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν* 306, *εἶχον ἐ. αὐτὸν ἵξεσθαι* 952, *ἡ ἐκτὸς κ. παρ' ἐλπ. χαρά* Ant. 392. — *Personif.* *ὦ χρυσέας τέκνον ἐλπίδος, ἄμβροτε φάμα* O. 158 ch. — *Mit Inf. Praes.* T. 137, *Fut.* Ant. 897, 1246, E. 952, *Aor.* O. 836, Ant. 235.

Ἐλύμνιον fr. 385, **Ἐλυμνίαις** 385; *ἐλύμους αὐλούς* 398; *ἔλυτρα* 874.

ἕλωρ, Raub, Fang, Beute A. 830.

ἐμαυτοῦ, meiner selbst *ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ* O. 253, *λιτὰς ἔχων αὐτός τ' ἐμ. ξυμμάχων τε* OC. 1310; *possess.* *ἐμαυτοῦ γαμβρόν* O. 70 von mir, *οἰκέτας - ἐμ.* 1115; *mit Art.* mein (eigen) *μητρὶ τἠμαυτοῦ* 995, *πρὸς τῶν ἐμ. σπερμάτων* OC. 600, *τἀμαυτοῦ κακά* 1254, *τἀμαυτοῦ* Ant. 238; *πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς* 893, *δώμασιν ἐν τοῖς ἐμ.* E. 263, *τοῖς ἐμ. - κακοῖς* 768. — *ἐμαυτῷ* OC. 1303, 1365, A. 1367, *ἐπ' ἐμ.* O. 820; 833; *beim Med.* *ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην* 1143, *δυσμενῆ - θείμην ἐμ.* Ant. 188. — *ἐμαυτὸν ὠφελῶ* O. 141, 332, 744, 766, 1080, 1381, 1393, OC. 968, 1343, Ant. 226, 657; *ἐμαυτήν* E. 332, 819, 1121, 1321; *beim Med.* *ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη* Ant. 541.

ἐμ-βαίνω, schreite hinein in, betrete *γῆς - ὅρων* OC. 400; *κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς* O. 803 stehend auf *ὄχοις - πόδα* fr. 599. *ἐπ, προσ-.*

ἐμ-βάλλω, werfe auf *σῶμα - ἐμβαλεῖν* T. 1197 *auf den Scheiterhaufen,* lege drauf, gebe *ἔμβαλλε χεῖρα δεξιάν* T. 1181, *χειρὸς πίστιν· ἐμβάλλω μένειν* Ph. 813 *ich schlage ein.* — *Trp.* flösse ein *τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα* OC. 1392, *ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον* A. 452. — *Med.* *ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων, ἐς ἀντλίαν ..* Ph. 481 wirf mich. *ἐπ-.*

ἐμ-βᾰτεύω, gehe hinein, betrete *πατρίδος* O. 825. — *ἵν' ὁ Βακχιώτας Διόνυσος ἐμβατεύει* OC. 679 ch. einhergeht, verweilt.

ἐμ-βλέπω, blicke hin (vertrauend) *ποῖ - ἐμβλέψασα* E. 995. *Z.* — *ἐμ-βριθέστερον* fr. 696.

ἐμ-μᾰνὴς *βοᾷ* E. 294, rasend.

ἐμ-μέμονα· *ἐπί μοι μελέῳ | βάρος*

ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν T. 982 m. ἐνθουσιᾷ *sch.* tobt in mir, mein Herz ist in Aufregung, *vgl.* μέμονε Π 435, Eur. Iph. T. 656 u. ἐμμεμαώς.

ἐμ-μένω, bleibe treu, beharre in, bei, halte fest an τῷ κηρύγματι O. 352, ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ A. 350 m. [T. 335]. — εἴ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι OC. 648 wenn bei dir, was du sagst, feststehn wird. *wenn du es halten wirst, vgl. Aisch. Prom.* 534.

[**ἐμ-μεστόω** E. 713, Ant. 418 ἐν *adv.*]

ἔμ-μηνος, monatlich, Monats- ἱερά E. 281. *Z.*

ἐμ-μίγνυμι, mische mich ein Θησέα κ. τὰς - ἀδελφὰς αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ? OC. 1057 ch. *Z.*

ἐμός, mein. *mit Art. u. Subst.* πατὴρ - οὑμός E. 566, βίοτος 393, νέκυς OC. 621, ἀλάστωρ 788, παῖς 1173, πότμος fr. 713, ἀλάστωρ 730, οὑμὸς Κιθαίρων οὗτος O. 1452, ὁ - δαίμων ὁ σός τε κἀμός E. 1157, ὁ λυμεὼν ἐμός A. 573; ἡ δ' ἐμὴ νόσος Ph, 258, ψυχή Ant. 559, O. 63, τράπεζα 1463; τοὐμὸν - δέμας OC. 501, 1550, E. 57, φρενῶν ὄνειρον 1390, κέαρ A. 686, OC. 655, κρᾶτα Ph. 1456 an., ὄνομα OC. 667, τοὔργον 1118; ὄμμα - τόδ' - ἐμόν 1709. — πατρὸς τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ E. 418, δαίμονος A. 534, πατρός Ph. 344, O. 264, κασιγνήτου OC. 1329, πόθου 419; τῆς ἐμῆς ψυχῆς O. 94, OC. 1207, E. 775, τροφῆς 1143, φρενός 809, T. 538, τᾶς ἐμᾶς φρ. 217 ch., O. 511 ch., χερός 760, T. 603, τῆς μητρὸς - τῆς ἐμῆς 1122, γνώμης OC. 664, A. 448, τύχης 980, νεώς Ph. 648, 1219, τυραννίδος O. 535, σπουδῆς 778, ἐπεισόδου 730, χθονός 789, ὄμφης 1351, δυσπραξίας 1399, αὐτουργίας 1413, σωτηρίας Ant. 440, τέχνης 998. — τῷ 'μῷ τ' ἀνδρί T. 445, πατρί 820, πόθῳ O. 969, κάρᾳ OC. 564, γένει 952; τῇ τ' ἐμῇ κ. σῇ (ψήφῳ) O. 607, φρενί OC. 1340. — τὸν δυστ. ἐμὸν πατέρα E. 94, τ. - ἐ. π. ἄθλιον 133 ch., τ. δ' ἐ. λέγω π. T. 739, π. τε. τ. ἐ Ph. 1314, O. 967, γέραιον π. τόνδ' ἐμόν OC. 238 ἀδελφόν E. 117, τ. ἐ. κ. τὸν σὸν ἀδ. Ant. 45, βίον E. 207 m., (αἰῶνα) T. 4, παῖδα A. 530, πότμον Ant. 881, νοῦν fr. 282; δεσπότιν τε τὴν ἐμήν T. 407, πατρῴαν τ. ἐ. - χθόνα A. 846, τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν Ph. 1126 m., φρένα 1281, χώραν 1405, ὀργήν O. 337, ἀδελφήν 577, τὴν δυσγένειαν 1079, λύπην Ant. 318, φρένα 1063; ζῶμα τοὐμόν E. 452, στόμα 633, O. 426, T. 1176, ψυχῆς - αἷμα E. 785, O. 1400, κάρα 1310, πάθημα T. 142, σπέρμα O. 1076, T. 304, ἔργον 319, κακόν 797, κέαρ 629, 1246, O. 688, σῶμα 643, T. 1193, 1197, μέρος 1215, (Ph. 498), ὄνομα A. 431, ἦθος 595, τόδ' ἔγχος 658, σπλάγχνον 995, γένος O. 1059, 1085, ὄμμα 1222, OC. 1084, ἄθλιον δέμας 576, O. 1388, κράτα Ant. 764. — ταῖν ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν O. 821. — ἅπαντα - τἀμὰ νουθετήματα E. 343, τἄμ' ἔπη λ. τἄργα τἀμά 622. — τῶν ἐμῶν πορθμῶν T. 570, σφαγῶν 572, ἐχθρῶν Ph. 665, φίλων 509, κακῶν χρησμῶν - τ. ἐ. O. 797, παίδων OC. 416, ξυναίμων 942, ξυμμάχων 1310; ἐκ χερῶν - τ. ἐ. E. 297, T. 1102, O. 1022, 1400; τέκνων E. 542, πημάτων 875, κακῶν 1185, 1188, T. 1209, τ. σῶν τε κἀμῶν κακῶν Ant. 6. — τοῖς ἐμοῖς λόγοις Ant. 556, Ph. 1374, T. 60, 1240, ὤμοις 1051, οἴκοισιν O. 250, τυράννοις 1095 ch., ὀφθαλμοῖς 1377, γονεῦσιν 1494, ἐχθροῖς OC. 460, παισί 789; ταῖς ἐμαῖς γνώμαις O. 525, χερσί 996; κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; E. 880, βουλεύμασι 967, πλευροῖς T. 1225, κακοῖς A. 431, O. 1507, τέκνοισι OC. 1529, ὅπλοισι Ph. 1063, τόξοισι 1427, 1439; — οἴκους τοὺς ἐμούς O. 434, λόγους fr. 535; ἄτας τὰς ἐμάς A. 848, τύχας Ph. 1418, στέγας O. 533, διαφθοράς 572, ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας 1481; στόμια - ταμά E. 1462, ἔπη 1050, 1057, O. 216, ὅπλα Ph. 376, 973, A. 100, τεύχη 572, κακά O. 329, 1414, ἔπαυλα 1138, τἄργα OC. 266, τἀμὰ δυστήνου κακά 344, τάδ' ἐμὰ πάθεα O. 1330 m. — *One Art.* Kr. Di. 51, 4, 2: ἐμὸς - πατήρ E. 205 m., Ph. 347, πόσις T. 551, ἀνήρ 1158, σὸς πατὴρ ἐμός θ' A. 1008, φίλος Ph. 421, βασιλεύς O. 1201 ch., ἐπίπολος 1321 m.; πόλις ἐμά OC. 842 ch.; ἐμὸν φάος A. 394 m., κήδευμα O. 85, νέφος 1313 ch.; *Voc.* τέκνον OC. 216 m. — ἐμοῦ ποδός Ph. 1201 m., παιδὸς ἐξ ἐμοῦ O. 854; τροφῆς ἐμῆς E. 776, ἐμᾶς ὑπὸ κλῄδος T. 1034 m., χερός 1133, Ph. 1118 m., 1287, OC. 906, A. 439, αἰσχύνας 174 ch., ἄτας 908 ch., σαρκός Ph. 1157 m., δεξιᾶς 1398, χώρας O. 14, φρενός 511 ch., χθονός OC. 234 m., ξυμφορᾶς 46, γῆς 599, γνώμης Ant. 330, μητρός 466, αἰτίας 1318 m. — πατρὶ - ἐμῷ T. 807; ἐμᾷ φροντίδι Ph. 863 ch., χώρᾳ O. 1200 ch., πόλει OC. 235 ch.; ἐν ἐμῷ κάρᾳ Ant. 1272 m., fr. 147. — ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμόν A. 848, σοφιστήν fr. 946, Πλούτωνα 259; κατ' ἐμὰν ῥώμαν T. 1019 m. χεῖρ' - ἐμήν Ph. 148, OC. 201 ch., A. 451, ἐντολήν 567, μητέρα 1300. πυράν

Ph. 1432, γᾶν O. 694 ch., λέσχαν OC. 167 ch., παῖδα - ὅμαιμον 322; σὸν ἢ κἀμὸν γένος E. 965. — ἐκ χεροῖν ἐμαῖν O. 821, ἐγγόνοιν 1474. — τροφεῖς ἐμοί A. 863; ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες OC. 1275, αἵδ' ἐμαὶ τροφοί 1367; νυμφεῖ' ἐμά T. 920; ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων T. 391, ὀφθαλμῶν 815, φίλων A. 349 m., νόστων 900, λόγων 1070, μύθων Ph. 1417 an., ὅπλων 1109 m., τόξων 1432, μόρων Ant. 1330 m., βουλευμάτων 1265; ἐμᾶν χερῶν E. 866 m.; λόγοις ἐμοῖσιν Ph. 1279, τόξοις Ph. 1303; βουλαῖς ἐμαῖς Ph. 1247, ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις Ant. 1269 m. — ἐμοὺς τρόπους E. 397, δόμους A. 568, OC. 643, ὀφθαλμοὺς Ant. 306, ὄρχεις fr. 549; κομὰς ἐμάς A. 1174, ἀνίας Ph. 1115, λῦμαθ' - ἐμά A. 655. — *Objectiv*, Kr. Gr. 47, 7, 8: τὠμῷ πόθῳ O. 969, OC. 419, λ. 202 nach mir, τῆς ἐμῆς ὑπουργίας OC. 1413 mir erwiesen, τἀμὰ νουθετήματα E. 343 für mich, mir erteilt; *pass.* τὰς ἐμὰς Λαΐου διαφθορὰς O. 572 von mir vollbracht, τοὐμὸν αἷμα - πατρός? 1400 von mir vergossen, (337?). — *Als Praedicat:* οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν E. 1470, OC. 197 mein Geschäft; μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι T. 1205, A. 547, 1368, OC. 1549, Ant. 397; τὰς ἡδονὰς | - ἐμὰς ἐκτησάμην E. 1303. — *Substant.* Kr. Gr. 51, 4, 12: ἐμόν O. 1163 *Son; τήν γ' ἐμήν* E. 536 (*wie* 538 τἀμ') *Tochter;* τῆς ἐμῆς OC. 830 *Antigone;* οἱ ἐμοί die Meinen Ant. 48?, O. 824, E. 1449. — τοὐμόν E. 1302 *meine Handlungsweise, Art,* A. 124, 1313 *meine Lage, Geschick, Loos,* O. 321 *Unglück,* O. 626, τοὐμὸν αὐτῆς E. 252 *Interesse,* τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα O. 621, OC. 606 *Geschick, Loos;* Ant. 501 *Sinnesart;* τῶν ἐμῶν Ph. 383, 658 *des Meinigen, meines Besitzes, wie* τἀμὰ κ. τὰ τῶν θεῶν OC. 922; πάντα τἀμά OC. 1613 *ich ganz.*

ἔμ-πᾰ A. 563 *Wf, vgl.* ἔμπας.

ἐμ-παίζει θεὸς Ἀφροδίτα Ant. 799 ch. ἥδεται *sch.* dabei spielt, frohlockt.

ἐμ-παίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα E. 902 drängt sich mir vor die S. *Z.*

ἔμ-πᾰλιν, andrerseits, vielmehr E. 647; λέγει T. 358 umgekert, das Gegenteil; OC. 637 ἔμπολιν *Musgr.*

ἔμ-πᾱς, bei alledem, jedenfalls doch, auf alle Fälle *mit folg.* καίπερ A. 122, κεἰ 563; 1338, Ant. 845 ch. *u. (zu erg.) Part.* ὄντ'. *Hftn* ἔμπα, ἔμπης.

ἔμ-πεδος, fest, sicher ἴσθι τόδ' ἔμπεδον Ph. 1197 m.; unablässig OC. 1674 m., beharrend bei συντρόφοις ὀργαῖς A. 640 ch., treu ἐμπέδοις φρονήμασιν Ant. 169, unabänderlich, unumstösslich τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει T. 827 ch. *N. Sg. u. Pl. adv. u.* ἐμπέδως εἰρηκέναι T. 487 -δους *Hrtg.*

ἔμ-πειρος, erfaren, kundig τοῖσιν ἐμπείροισιν O. 44, daran gewönt OC. 1135; οὐ γάμων ἔμπειρος 752 unteilhaftig, der nicht kennt.

ἐμ-πελάζω, nähere mich ἀνδρί T. 748; τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι 17.

ἐμ-πέραμος fr. 412; ἔμπης, *s.* ἔμπας.

ἐμ-πίπρημι, verbrenne πυρὶ ἔμπρησον Ph. 801.

ἐμ-πίπτω, falle hinein, ein in στέγῃ O. 1262, auf, E. 729; *trp.* stürze, gerade hinein in εἰς ἄτας E. 216 ch., trete ein πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμόν T. 1253, (αἱμὰς) εἴ τις ἐμπέσοι Ph. 699 ch., τἀμπεσόντα fr. 686; befalle, ergreife, erfülle ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε Ph. 965, ὅτι οὐδείς ποτ' αὐτοῖς τῶν ἐμῶν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων OC. 942; λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοί 1150 *traf, zukam.* ἐπ-. — *Vgl.* ἐν *u.* πίπτω *u.*

ἐμ-πίτνων A. 65 *Seyff.*, falle ein auf, her über. *In tm.* A. 300.

ἐμ-πλέκω, flechte, schnüre ein, fest in πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην O. 1264. *o. S.*

[**ἔμ-πλεον** T. 1020 m. *Df Oxf.*, angefüllt.] — ἐμ-πλεύρου fr. 50. *Z.*

ἔμ-πληκτος, veränderlich, wankelmütig φῶτες A. 1358 εὐμετάβολοι *sch.*

ἐμ-πνέοντ' Ph 883, atmend, lebend.

ἐμ-ποδίζω, *impedio*, mache zu Schanden, vereitle καὶ σοφαὶ γνῶμαι - ἐμποδίζονται Ph. 432 *v. Ringkampfe:* ein Bein stellen,

ἐμ-ποδών, im Wege (stehend), hinderlich, *adj.* κακόν O. 128, παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν ὀχλεῖς 445 *durch deine Gegenwart im Wege.*

ἐμ-πολάω, treibe Handel mit, erhandle ἐμπολᾶτε τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον Ant. 1037, ἐμπολήσας O. 1025, οὐκ ἐλεύθερος, ἀλλ' ἐμποληθείς T. 250. — *Trp.* erwerbe, verschaffe κέρδος T. 93; ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα Ant. 1063 gewinnen? A. 978. δι, ἐξ-.

ἐμ-πολὰς μακράς fr. 499.

ἐμ-πόλημα, das Erhandelte: Erwerb λωβητὸν ἐμπ. τῆς ἐμῆς φρενός T. 538 *Iole. Z.*

ἐμ-πολητός, erkauft οὑμπολητὸς Σισύφου Λαερτίῳ Ph. 418 der dem L. verkaufte Sisyphosson; ἐν Σισύφου γὰρ κύουσα Ἀντίκλεια ἐγαμήθη Λαέρτῃ *sch. S.*

ἔμ-πολις, Bürger, Einheimischer χώρᾳ ἔμπολιν κατοικιῶ OC. 637, Mitbürger σοί 1156. *S.*

ἐμ-πορεύομαι, wandre, reise πρὸς τύραννον fr. 711, ξένην ἐπὶ - γαῖαν ἐμπορεύσεται O. 456; gehe, begebe mich ποῖ δ' ἐμπορεύει; E. 405. *Z.*

ἔμ-πορος, Wandrer, Reisender OC. 25, 303; ἐμπόρων ὁδοί 901 *Heerstrassen.*

ἐμ-πρέπω, zeichne mich aus ἐσθήμασι fr. 706; πολλοῖς - ἄλγεσιν E. 1187 *Oxym.* — ἔμπρησον, *v.* ἐμπίπρημι.

ἔμ-πυον βάσιν Ph. 1378, eiternden Fuss. *Z.*

ἔμ-πυρος, im Feuer: τάδ' ἔμπυρα E. 405 (Brand) Opfer, Grabesspenden; ἐμπύρων ἐγενόμην Ant. 1005 ἀπεπειρώμην τῆς διὰ πυρὸς μαντείας *sch.*

ἐμ-φανής, sichtbar, offenbar τἀμφανῆ κρύπτειν OC. 755, κτύπος - ξένου 1501, τέρψις T. 291; ἐμφανῆ γὰρ ἦν Ant. 448 *allgemein bekannt;* ἐμφανῆ τεκμήρια E. 1109, κέρδος fr. 94, δίκην 94; fr. 663; κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν A. 753 der jetzt leuchtet. — Leibhaftig ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ T. 199, A. 538; *doppelsinnig:* κἀμφανῆ μαθεῖν E. 1454 *Masc. u. Neutr.* — Κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής O. 909 ch. ἐμφανῶς τιμᾶται ausgezeichnet; πῶς ἂν ὑμιν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην Ph. 531 *f.* wie soll ich durch die Tat euch klar beweisen . . ?

ἐμ-φανῶς, offenbar, deutlich ἄνωγεν O. 96, φονεὺς ὢν 534, εἷλον Ant. 655, θεοῖς ἐχθαίρομαι A. 457, εἶδον E. 923, fr. 669; ἠμύνατο T. 278 offen; πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ θεοῖσιν 608 *öffentlich dem Volke.* [1152

ἐμ-φερής, ähnlich, gleich ἐμοί A. (**ἐμ-φέρω**) halte vor μοὶ φόνους OC. 989 ἐμφορεῖς *D, Z.* — ἐμφῆναι OC. 1488 *N*, angeben, *Z.*

ἔμ-φοβος, furchtbar, nicht geheuer θεοί O. 39 σεμναί, *Eumeniden. Z. sp.*

ἐμ-φορτίζω, ich befrachte: ἐξημπόλημαι κἀμπεφόρτισμαι Ant. 1036 bin zum Verkauf aufgeladen *Wf.*

ἔμ-φρων, bei Besinnung, Bewusstsein Ant. 1237; bei Verstande, zur Besinnung καθίσταται A. 306, verständig O. 436, fr. 517.

ἐμ-φύλιος, verwant Ant. 1264 m., αἷμ' ἐμφ. O. 1406; γῆς ἐμφυλίου OC. 1385 Vaterland, Stammland. — *Ebenso* τοὔμφυλον αἷμα OC. 407 eines Blutverwanten (Laios') Ermordung.

ἔμ-φυτος, angeboren, angestammt κακῶν fr. 684; πατρὸς ἔμφυτον ἄλαστον αἷμα OC. 1671 m.

ἐμ-φύω, *nur intr. FF. mit* ῡ: *A. u. Pf.* bin eingeboren, eingepflanzt, wone inne ᾧ (μάντει) τἀληθὲς ἐμπέφυκεν O. 299, fr. 500; τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; OC. 1488; ἐμφύντε (*Mudge*) τῷ φύσαντι 1113 sich anklammernd.

ἔμ-ψυχος, am Leben, lebendig E. 1221, OC. 1486, Ant. 1167. *Z.*

ἐν, *vgl.* εἰν *u.* ἐνί, *Praep. mit Dat.* in, an, bei, auf, vor, unter. 1) *Von Sachen:* a) *räuml.* στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ E. 1, A. 1021, ἐν κοίτῃ 272, σὺν τάφοισι - νεκύς E. 443, ἐν Αὐλίδι 564, ἐν βραχεῖ χαλκῷ 757, 1113, 1143, ἐν ταὐτῷ 1496, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ 381, Ant. 888, πέτρῳ Ph. 272, ἐν τάφῳ E. 151 m., Ant. 1069, -οις O. 942, ἐν μέσῳ E. 733 *häuf. Vbdg, v.* μέσος, ἐν πανδήμῳ πόλει 982, A. 851, Τραχῖνι T. 39, εὐρέι πόντῳ 114 ch., τοιοῖσδε χώροις 143, βουθερεῖ λειμῶνι 188, ἐν Λυδοῖς κατείχετο 248, ἐν ᾗ (πατρίδι) 362, μυχοῖς σώζειν 686, αὐλαῖς 901, κοίταισι 922, πόντῳ 1012 m. ἐν εὐανέμοις βάσσαις A. 198 ch., ἐν γῇ πολεμίᾳ 819, -χθονὶ πηκτόν 906; O. 98, ἐν ξένᾳ Ph. 135 ch., τῷδ' ἐν αὐλίῳ 954, ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προὐβάλου | 1017, ἐν Σκύρῳ μένων 1368, ἐν τῇδ' - γῇ O. 110, οἴκοις (ιν) 112, 250, τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς 716, ὁδοῖς 1399, ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ 912, A. 1173, fr. 162, ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς O. 1026, χώρους ἐν οἷς 798, OC. 645, ὁ χῶρος - ἐν ᾧ βεβήκαμεν 52, 646, ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ 696 ch., τὰν Θήβαις 791, 1355, ἐν τόποισι τοῖσδε 1020, 1523, ἐν τοῖσιν ὠσὶν - δάκνει Ant. 317, κρύψω - ἐν κατώρυχι 774, ἐν μαλ. παρειαῖς 783 ch., 785 ch., 945 ch., πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν 798 ch., τυμβήρει θαλάμῳ 946 ch., ἄντροις 983, κόλποις 1121, ἐν νεοσπάσι θαλλοῖς συγκαθήθομεν 1201, ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220; ἐν δόμοισ(ιν) 600 ch., 642, 651... E. 1332, 1424, fr. 819; 24, ἐν θρόνοισι 150, Ἄργει 153, 339; 587, 637; 298, 300, 525, 708, 759, 762, 911, 939; 872, 342, ἐν πύλαισι OC. 1569, fr. 35; ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων Ph. 296. — *Trp.* καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι T. 613, fr. 168; τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον OC. 1699 m., λέχρια τὰν χεροῖν Ant. 1345, τὰν ποσὶν 1327, *v.* O. 130; — ἐν τρισὶν μορφαῖσιν T. 10, fr. 708, 678, 186, 535. — — μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις E. 500, εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις T. 588, 725, μέγας ἐν τούτοις θεός O. 871 ch., ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος

βίος A. 554, ἐν οἷς γε δρᾷς (αἰσχρὸς φανεῖ) Ph. 907, ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ηὐλάβεια OC. 115, ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν 586, ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείονα 795, 1751? fr. 678, 155. — b) *Von Zuständen:* ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον E. 899, μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν 1094 ch., ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσα 1124, μηκέτ' ὄντα - ἐν φάει Ph. 414, 1212 m., ἐν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ T. 82, ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ A. 323, πόνοισι 1306, ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκώς OC. 1358, ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; 1510, fr. 718, ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ (ἔσθ'); O. 1286, ἦν ἐν τῇ τέχνῃ 562; — ἅ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις E. 488 ch., ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; Ant. 1229, ἔμαρψαν ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον OC. 1681 m., ἐν ὅρκῳ μέγαν O. 653 ch., σ' ἐν λιταῖς στείλαντες Ph. 60, ἐν δόλῳ - ἄγειν 102, ἐν αὔραις τρέφεται 1160 m., ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς 1307, ἐν λ. πείσειν 1393, ἐν σμικρῷ λ. παρῆκεν OC. 569, προσκυνοῦντα - ἐν ταὐτῷ λ. 1655 zugleich, ἐν λόγοις ἀλγεινά E. 761, fr. 737, ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις Ant. 962, ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν 764, ὄμμασιν T. 241, 746; — ἐν γνώμῃ φίλα A. 1038, ἐν τῷ διέγνως ταῦτα; E. 1186, ἔν τε - γήρᾳ ξυνάδει O. 1112; — ἐν τύχῃ γε τῷ σωτῆρι βαίη O. 80, κρατοῦντ' ἐν Ἄρει A. 614 ch., σθένοντος ἐν πλούτῳ 488, λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι OC. 495, fr. 69; 27, πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ Ant. 958 ch. — ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ O. 912, E. 1141, 1138, σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους Ant. 1003, ἐν τομᾷ σιδάρου T. 886 m. *n.* θάνατον ἤνυσε, ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν A. 548. — — *Adv.* ἐν τάχει E. 16, 387, A. 804, O. 765, 1131, OC. 500, ἐν βραχεῖ 586, 1581, E. 673, μέσῳ 1364, OC. 583, ἐν δίκῃ T. 1069, ἐν χρῷ A. 786, κύκλῳ 723, Ph. 357, ἐν παρέργῳ θοῦ με 473, ἐν εὐχερεῖ ἔθου 875, ἐν σμικρῷ ποιούμενοι 498, ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην O. 287 *v. Valck Phön.* 1282; ἐν ἡσύχῳ OC. 82, 197 m., ἐν πυμάτῳ 1675 m. ἐν καθαρῷ βῆναι 1575 ch. — *Zeitl.* ἐν χρόνῳ μακρῷ βραχεῖ, τότ', ὑστέρῳ, πάρος v. χρόνος, ἐν καιρῷ OC. 809, T. 929, ἐν νυκτί 150, Ant. 16, ἡμέραν ἐν ᾗ E. 278, τῇδ' ἐν ἡ. 674, T. 740, OC. 1612, ἐν ἡ. μιᾷ E. 1149, 1363, O. 615, ἡμέρας ἐν αἷς OC. 619, τρόχους - ἡλίου - ἐν οἷς Ant. 1066. — — ἐν τούτῳ Ph. 1078, τούτοις Ant. 39, τοῖσδε O. 894, τοιούτοις E. 307, ἐν τοῖς τ. 990, 1338 unter, fr. 93; ἐν ψύχει, θέρει Ph. 17, 18, βίῳ 182, 1188 ch., ἐν ὀδύναις Ph. 185 ch., νόσῳ 847, A. 271, ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις 1096, Ph. 319, ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς 1004, μεταλλαγᾷ 1134 m., ἔν τε συμφοραῖς βίου O. 33, 515, ἐν τοσοῖσδε πήμασιν 1319, θεῶν εὐχαῖσι 239, κέρδεσιν 388, πόνοις 695 ch., 1205 ch., δείπνοις 779, ὀνείρασιν 981, σκότῳ 1273, Ant. 494, fr. 508, ὁδοῖς ἐν ταῖσδε OC. 554; ἐν οἷσιν ἠρξάμην 625, ἀλγοίην 764, ἐν τῷ νῦν λόγῳ 801, γάμοισιν 988, ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν E. 142 ch., κρυπτᾷ - ἐν ἥβᾳ 157 ch.. ἐν δεινοῖς 223 m., ἐν πένθει 290, 846 m., ἐν ἁμίλλαις 860 m., ἐν κακοῖς 320 (*23mal*), ἐν κακῷ χειμῶνος A. 1144, Ph. 741; ἐν τομῇ ξύλου T. 700, ἐν - ὀδύναις 959 ch., ἐν οἷς χαίρειν προθυμεῖ κἂν ὅτοις ἀλγεῖς 1118 *f.*, 1122, ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ A. 314, ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις 365 m., ἐν λυγρῷ γήρᾳ 506, 1017, ἐν ξυναλλαγῇ λόγου 732, ἐν χρείᾳ δορός 963, ἐν πόνοισι 1007, ἐν τροπῇ δορός 1275, Ant. 670, ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες 383, ἐν φοναῖς πεπτῶτα 696, 1314, ἐν δεινῷ 1097 *Herm.*, fr. 583, 742; — τῶν ἐν τέλει A. 1352, Ph. 385, 925, - βεβῶτες Ant. 67.

2) *In Bez. auf Personen:* an ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ A. 43, 453; in ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων; E. 238 m., κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν 1243, ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι O. 1239, fr. 678, 705; 186, 688; 535, ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει Ant, 705; — ἐν Ἀργείων στρατῷ Ph. 420, ἐν Ἀργείοις μέσοις 630, 1064; *ähnl.* κακὸς μὲν ἐν πόλει - κεκλήσομαι O. 521, A. 1073, OC. 455, Ant. 36, 662, fr. 204, 607; ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; T. 421, αἴσχιστ' ἐν ἀ. ἔργα γίγνεται O. 1408, Ant. 452, 1242, τὰν βροτοῖς πάθη A. 836, Ant. [851], fr. 679, ἐν ζῶσιν νεκρόν Ph. 1018; οὐ γὰρ ἐν φίλοις ὁ μῦθος E. 638, ἐν θεοῖσιν τὴν δίκην δώσειν Ant. 459, 925, fr. 209, 228, ἐν ἀνδράσιν φίλοις βέβηκεν OC. 612; — τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις 337, O. 1203 ch., 1380; τοῖς ἐν γένει 1430, 1016. — *Partit.* ἐν πρώτοις ἔπει E. 28, ἐν πολλοῖσι παῦρα 688, 703, οὐκ ἐν ὑστάτοις T. 314, ἴσος ἔν γ' ἴσοις ἀνήρ Ph. 685 ὧν *Schultz*, ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ 1243, O. 215, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν κῆρυξ 752, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Ant. 893, ἐν ἐλπίσιν τρέφω 897. — Bei, auf, in Jds Gewalt ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη OC. 392, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο 422, 1214 ch.,

O. 677; ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι OC. 1443, ἐν τοῖς δικασταῖς κοὐκ ἐμοὶ τοῦτ' ἐσφάλη A. 1136 durch der Richter Schuld; ἐν σοὶ κ. τὸ πλεῖν ἡμᾶς - ἤ-δη'στί Ph. 963 *Pflugk E. Hel.* 996; ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν O. 313, *N, Df*, ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ κείμεθα OC. 245 ch., ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι A. 519, οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε T. 621; — ἐν σαυτῷ γενοῦ Ph. 950 *ker' um zu deinem bessern Selbst*, τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα O. 770.

Beachte: a) ἐν ποιμναῖς πιτνῶν A. 185, 300, 374 m., 632 ch., OC. 156 ch., ἐν τάφοισι θέσθε 1410, Ant. 503, 782 ch., ἐν αἰτίᾳ βαλεῖν O. 656 ch., ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς - ἔπαισεν Ant. 1272, OC. 564; *gegen, in Bz. auf* ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας A. 366 m., δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου ἐτράφης 557, ἐν θανοῦσιν ὑβριστής 1092, ἐν ἐμοὶ θρασύς 1315; — εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ | Ant. 551 *Wf*, ἔν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἀράς OC. 153 ch. (soviel an mir liegt), ἐν κενοῖς ὑβριζέτω A. 971. — b) *Pleonastisch bei* ἔνεστι *u.* ξύνεστι fr. 688. — c) *Felt* ἀγροῖσι E. 313, Δωδῶνι T. 172, ἀγυιαῖς OC. 715 ch. — d) *Am Versende* OC. 495; *eingeschoben* τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ E. 664, T. 613, O. 98. — e) *Ellipt. mit Gen., vgl.* ἐν Ἅιδου E. 463 ... (ἐν σαυτοῦ Ph. 950 *Erkl.*). — f) *Adv.* ἐν δὲ κοῖνος ἀρσένων ἴτω κλαγγά T. 206, A. 675 *Wf, Sft*, ἠδ' *N. Krit Anh.*, O. 183 *Df Oxf.* ἠδ' *N*, OC. 55 ἠδ' *N*, πρὸς τούτοις *Hes. in his, item*, dazu, dabei, zugleich. — ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου E. 713, Ant. 420 *Wf*, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς 1274 m., ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει πόλιν O. 27.

ἐν-ᾰγής, schuldverfallen O. 656 ch. *Nk.* — πάγων ἐν-αίθρεια (βέλη) Ant. 356 ch. unter freiem Himmel. *Z.*

ἐν-αίρω, erlege, töte θῆρ' - τόξοις Ph. 956, νεκρόν 946, ἀγαθούς fr. 649; stürze πόλις ἐναίρεται -σθένει OC. 842.

ἐν-αισίου δὲ συντύχοιμι OC. 1482 ch. günstig, *N. subst.* Glück; *besser Cobet:* σοῦ τύχοιμι *sodass* ἐναισίου *Gen. praed., vgl.* 1486, O. 677.

ἐν-ακούω, höre auf, lausche θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ κἀνακούσωμεν γόων E. 81, *s.* ἀνακούω. *Z, Df Thes.*

ἐν-ᾰλιος, des Meeres- θεῷ OC 888, Ποσειδαωνίῳ θεῷ 1493 ch. πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν Ant. 346 ch. — Am Meere fr. 239; ἐνάλιος λεώς A. 565 Schiffervolk.

ἀν-αλλάσσω, verändre, lenke ab gegen ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν -πεσεῖν (= ὥστε πεσεῖν) A. 1060; *Med.* tausche mir ein τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νὺξ ἥδε βάρος; 208 ch. *Erkl. Z.*

ἐν-άλλομαι, springe gegen, ein auf πύλαις ἐνήλατο O. 1261, 1311 *N*, stürze mich auf ἐς τὸ κεῖνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη 263 *N.*

ἔν-αντᾰ, in's Antlitz, vor mir προσβλέπω νεκρόν Ant. 1299 m.

ἐν-αντιόομαι, komme entgegen πνεῦμ' ἐναντιούμενον Ph. 643 widrig.

ἐν-αντίος, entgegen Ἕκτορος - ἦλθ' ἐν. A. 1284; feindlich κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία Ph. 642; das Gegenteil τἀναντία Ant. 667 τῷ οἰκείῳ *sch.*, τὴν ἐναντίαν δίκην - τίνειν fr. 84; *subst.* Feind, Widersacher σθένεις ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερὶ E. 998, fr. 106. — ἐνάπτω· ἐνημμένοις fr. 187.

ἔν-ᾰρα, τά, Kriegsbeute, Waffen κλυτῶν ἐνάρων A. 177 ch.

ἐν-αργής, sichtbar, leibhaftig ταῦρος T. 11, κείνας ἐναργεῖς OC. 910, ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος - νύμφας Ant. 795 (helleuchtend?); *trp.* offenbar, offenkundig οὐδείς Ant. 263, λῃστής O. 535, τάδε - βλέπειν - ἐναργῆ T. 224 ch. — *Adv.* ἐναργῶς (πάρεστ') E. 878.

ἐν-αρίζω, töte ἐνάριζον OC. 1733 m., — *Trp.* νὺξ ἐναριζομένη T. 94 ch. hingemordet, hinsterbend (durch das Licht). κατεναρίζω.

ἐν-ᾰριθμέω, zäle, rechne als ὑμᾶς ἴσα κ. μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ O. 1188 ch. *Z.*

ἔνᾰτος, neunte E. 707.

ἐν-αυλίζω, lagre auf, habe mein Lager darauf Ph. 33.

ἔν-αυλος, drinnen (in der Wonung) στίβον Ph. 158 ch.

ἐν-δᾰτέομαι, werde verteilt τὰ σὰ βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι O. 205 ch. καταμερίζεσθαι εἰς αὐτόν *sch.* — *Med.* λέκτρον ἐνδατούμενος T. 791 λοιδορούμενος, διαβάλλων verwünschend, *E. Her. f.* 218, dictis differens *Plaut.*

ἐν-δεής, mangelhaft οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος Ph. 375 es an nichts mangeln, felen lassend; τἀνδεᾶ λέγειν OC. 1430 μὴ χρήσιμα Nachteiliges. — *Comp.* σοῦ γέ - μ' ἐνδεέστερον - φανῆναι (ξένῳ πονεῖν) Ph. 524, dir nachstehend, *weniger bereitwillig als du* für den Fr. mich zu bemühn.

ἐν-δείκνυμι, zeige an ἐνδείξω τί δρᾶν OC. 48.

ἐν-δέω, fessle an, verwickle in κακᾷ μ' ἐν εὐνᾷ πόλις - γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ OC. 526 m. B 111, I 18.

ἔν-δηλος, offenbar fr. 155, deutlich ἔνδηλα κ. σαφῆ λέγω Ant. 405.

ἐν-δίδωμι, gebe nach, mich hin ἐνδώσειν? OC. 1076 ch. *sch. N,* ὕπνῳ γ' ἐνδόντα? O. 65 *Badham.*

ἔν-δικος, im Rechte, gerecht τῶν ἐνδίκων Ant. 208, ἄνδρας - Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους A. 1363, fr. 326. — Gerecht, gebürend ἐνδίκου προμηθίας OC. 1043, πίστις ἔνδικος O. 1420, ἐνδίκους σφαγάς E. 37. — *Subst.* δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ 'νδικον O. 682 ch. die ungerechte, *ungegründete Beschuldigung;* μὴ λέγων γε τοὔνδικον 1158 ἀληθές *Hes.*, οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις OC. 996 *das Recht,* τό τ' ἔνδικον καὶ τὸ συμφέρον Ph. 926, φρονοῦσα τοὔνδικον fr. 88. — ἆρ' ὑμιν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα; A. 1282 euch recht gemacht, ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι O. 553; οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα OC. 925 das allergrösste Recht. — *Adv.* ἐνδίκως, mit Recht, billiger Weise δεδώκασ' Ph. 372, ὀνειδίσαι 523, ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον O. 135; ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως ἀτιμάζοιτό σοι A. 1342.

ἔνδο-θεν, von drinnen heraus λαβὼν Ph. 645, ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξω παρήκειν A. 741 *Lob.*, μή τις ἔ. κλύῃ E. 1238, ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω τῶν ἔ. χωροῦντος 1323 *N, mit Attract.* drinnen. — *Trp.* λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔ. οὔτε θύραθεν ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον T. 1021 m., ἀπ' ἐμαυτοῦ, *vgl.* Eur. Or. 604, *auf keine Weise.*

ἐνδό-μυχον (κρᾶτ') Ph. 1457 m. im innersten Winkel. *Z.*

ἔνδον, drinnen, drin ἔστι Ph. 32, O. 927, εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον A. 7, τυγχάνει 9, μένων 76, οὐκ ἔνδον 735, ὑποστενούσης E. 79, ὂν 1241 m., 1369, 1451, βοᾷ τις ἔνδον 1406; *mit Art.* τῶν ἔνδον ὄντων E. 821, τῶν ἔνδον T. 677, τοὺς ἔνδον γάμους 1139; *mit Gen.* drin in σκηνῆς ἔνδον A. 218 m. — τἄνδον T. 334 *Hauswesen,* τῶν ἔνδον E. 155 Hausgenossen, Verwante; ἔνδον - ἔχειν fr. 324 *besitzen.*

ἐν-δυτῆρα πέπλον T. 674 Gewand zum Anziehn, Kleid, *vgl.* χιτὼν ἐνδυτήριος fr. 473. *S.*

ἐν-δύω, ziehe an (πέπλον) ἐνδύς T. T. 759, fr. 122. — ἐν-έδρα fr. 644.

ἔν-εδρος, Insasse, Bewoner αὐλᾶς ποίας ἔνεδρος ναίει Ph. 153 ch.

ἔν-ειμι, *nur* ἔνεστι, ἐνῆν, bin drin, enthalten in, inbegriffen, wone in τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος E. 370, fr. 237, νοῦς - ὑμιν 1328, (ὠφέλησις ἐμοί) 1032; κἂν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔν. 1244, ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔν. ηὐλάβεια OC. 116 beruht, fr. 678; *abs.* ἐνῆν fr. 464. — Ist vorhanden, möglich, ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα T. 296 ist ihnen natürlich, liegt ihnen nahe; νόμῳ χρῆσθαι ἔν. σοι Ant. 213 παρ- *D,* οἷς ἴασιν οὐκ ἔν. ἰδεῖν E. 876, τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔν. μοι 527, ἄρν. οὐκ ἔν. ὧν ἀνιστορεῖς O. 578 lässt sich nicht leugnen, οὔκουν ἔν. καὶ μεταγνῶναι πάλιν; Ph. 1270, τὸ μὲν δοκεῖν ἔν. T. 591 (1021 m.) *Vgl.* ἔνι.

[**ἕνεκα,** wegen: ἀμφὶ σοὔνεκα *La* Ph. 554, ἀμφὶ σοῦ νέα *Auratus.* — *Schol. Ar. Av.* 851.] — ἐνενηκοντά-πολιν fr. 967.

ἔνερθε(ν), unten Ph. 20; dort unten (in der Unterwelt) τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς Ant. 25, Ἀτρείδαις E. 1068 ch.; *mit Gen.* γῆς fr. 603; *trp.* ἐχθρῶν ἔνερθεν ὄντα Ph. 666 ἐλάττονα *sch.* unterlegen sein, niedergetreten von.

ἔνεροι, *inferi,* die Unteren, Toten E. 1391 ch. *Orestes.* — Ἐνεταῖσιν ἵπποις fr. 830 *S.*

ἐν-ζεύγνυμι, schnüre ein, zusammen ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν O. 718. — ἐν-ήλατα ξύλα fr. 295. *Z.*

ἔνθα, wo, woselbst ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν E. 270, ὁρίζεται βώμους T. 237 *N,* 753, καλέονται 638 ch., 659 ch., εἰσίδοι 903, τάξιν - ἔχει A. 4, καθεστήκοι δέος 1074, τάφον καθέξει 1166, υἱὸν ἐξέθηκ' Ph. 3, τέλη λύει O. 316, ναίεις 414, ἂν ᾖ 672, ἔληξεν 686 ch., ποδὶ - χρῆται 878 ch, τέκν' τέκοι 1249, κλῄζεται 1451, ἂν ὦσι 1461, μινύρεται OC. 671 ch, ναίειν 812, ἐμμίξειν 1054 ch., ἂν ᾖ Ant. 773, στείχουσι 1127 ch., ἔκειτο 1197, fr. 446. — Dahin wo, wohin ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει E. 380, (ὁδοιπορεῖσθαι) 1109, ἔνθ' εἰσπεσὼν A. 55, κίχω 657, ὄψεται 659, ἡ - μοῖρα κομίζει Ph. 1466 m., ἔφευγον ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην O. 796, ἐκρίψατ' ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι 1412, σπεύδειν, ἔνθα - συμβάλλουσιν OC. 900. — *In ind. Frag.:* Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ E. 1101. — Bisweilen ἔστιν ἔνθα χὴ δίκη βλάβην φέρει E. 1042; *trp.* O. 686 ch., 878 ch., 316; A. 1074 wenn nicht. — — ἔ. *bezieht sich auf ein Subst.* A. 4, 53, Ph. 3, O. 878, OC. 670, 1054, Ant. 1128, 1197, E. 436, T. 237, 659; θαλάσσιον ἐκρίψατ' ἔνθα = εἰς θάλασσαν ἔνθα O. 1412, παρεστίους σπένδοντα λοιβὰς ἔνθα = παρὰ τῇ ἑστίᾳ ἔνθα E. 270, *auf* αὐτοῦ O. 686, ἐνταῦθα O. 380; *one Corresp.* T. 903; *mit Gen.* γαίας A. 659; ἔνθ' ἂν ubicunque.

ἐνθ-ά-δε, 1) hierher, hierhin ἐνθάδ' ἵξομαι A. 1365, οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν Ph. 304, ἐκβεβλημένον OC. 1257; *trp.* ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων Ph. 377 in diese Lage, soweit, *vgl.* εἰς τόδε O. 1158; οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω O. 488 ch. *vorwärts, vor mich.* 2) Hier κἀκεῖ κἀνθάδ' ὤν A. 1372 *hier oben im Leben;* E. 1342, T. 1151, O. 391, 451, 968, OC. 1036; μένων Ph. 123, μίμνειν OC. 638, προθέντες Ph. 268, ὀλοῦμαι 1106, εἰσιδών O. 1049, φύλασσε OC. 507, ζῆν 798; ἔχεις τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον Ant. 1070; *mit Art.* τῶν ἐνθάδε Ant. 75 *denen hier oben,* τἀνθάδ' E. 1436 das hier, die hiesigen Angelegenheiten, τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστίν T. 943 so ist der Stand der Dinge hier, τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ - δημόταις OC. 78 *mit* αὐτοῦ *wie* Eur. Tro. 716 (O. 207, *Hymn. in Herm.* 169); τόπων τῶν | ἐνθάδε OC. 628, 43. — *Trp.* εἴ τίς σε — αὐτίκ' ἐνθάδε κτείνοι παραστάς OC. 992 auf der Stelle, κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο Ant. 396 dabei.

ἐνθᾱκέω, sitze auf θρόνοις E. 267, OC. 1293. *S.*

ἐν-θάκησις· ἡλίου διπλῆ Ph. 18 zwiefacher Sitz in der Sonne, *an den beiden Enden der Höle. S.* — ἐν-θαλασσίων (ναῶν) fr. 379. *S.*

ἔνθα-περ, *verst.* ἔνθα, wo gerade, allwo χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες πατέρα E. 1495; ἔνθ. ἐπιμέμονεν Ph. 514 ch. wohin.

ἔνθεν, von da ὑποβάς fr. 265; ἔνθεν κἄνθεν A. 725 *von allen Seiten.* — Von wo πρὸς οἶκον ἵξεσθε O. 1490, ἀνέστησεν μολεῖν OC. 1286; εἰς ἄλλην χθόνα - ἔνθεν ἦν O. 1179 = ἐξ ἧς. — *Trp.* ἔνθεν ἦν γεγώς O. 1393, ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην 1485 = ἐξ ἧς γυναικός; τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον Ant. 310. — τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρῆ OC. 476 das darauf, das Weitre, Uebrige (A. 235 *Sft*).

ἐνθέν-δε, von hier, von hier weg, aus εἷρπε OC. 1587, ἀπάξοντα 657, ἐπράσσετ' O. 125, πλεῖν Ph. 529, fr. 537. — *Zeitl.* τί δῆτα δρῷμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε; Ph. 895 darauf; δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν O. 1267, E. 1307 das Weitre, Uebrige.

ἐν-θέους γυναῖκας Ant. 963 ch. gottbegeistert.

ἐν-θερμαίνω, erwärme dabei: ἐντεθέρμανται πόθῳ T. 368 ist entbrannt, entglüht. *S.*

ἐν-θήρου ποδός Ph. 698 ch. θηρόδηκτον *sch.* verwildert *wegen des Aussehens.* ἔνθηρόν τε μένος Ant. 960 ch. *Wf* wild?

ἐν-θνήσκω, sterbe darau ἐνθανεῖν OC. 790. *Z.* — ἐν-τεθρίακεν fr. 18; ἐν-θρίακτος, ἐν-θέακτος fr. 489. *S.*

ἐν-θύμημα, Rat, Manung ταρβεῖν - τἀνθυμήματα τἀπὸ σοῦ OC. 292, οὐχὶ βαιὰ - 1199. *Z.*

ἐν-θύμιος, im Sinne, am Herzen liegend σοί O. 739 *was geht dir so zu Herzen?* ἐνθυμίοις εὐναῖς T. 109 ch. kummervoll *Valck. Ammon. p.* 76. — [ἔνθυμος, zornig *Hartg* A. 955.] — ἔνι, *s.* ἐν *u. Erkl. zu* T. 7; *auch* ἔνειμι.

ἐνῑαύσιος, ein Jar lang βεβώς T. 165, -σιον *Br, Df.*

ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν T. 253, Jar. ἐνιδεῖν, sehn Ph. 854, *s.* ἐνοράω.

ἐν-ναίω, wone in, bei ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων OC. 788 *einheimisch;* (κακοῖς) T. 472 behaftet mit (Ant. 1122 ch. *Herm.*) *Z.*

ἐννέα, neun τρὶς ἐννέα κλῶνας OC. 483.

ἐν-νέπω (*ν aus assim.* ϝ, *nur Praes. Soph.*), spreche, rede, sage ἔννεπε τί - Ph. 142 ch., ὅτου χάριν A. 12, χὤτι OC. 32; ὥσπερ οὗτος ἐννέπει T. 475 berichtet; πρὸς τίν' - 402; *mit Acc.* sage, erzähle, berichte τάδε δίκᾳ E. 1254 ch., σφῷν - ὅτι 1367, δι' ὠτὸς ἂν πατρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι 1438, τὶ πρὸς καιρόν T. 59, τί - ἄλλο 630, ταῦτ' - οὕτως Ph. 348, κακόν O. 1033 erwänst; ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις; OC. 412; rede an αὐτόν A. 764, meine ὅν O. 1048, berichte von τὸν παῖδα 1150, behaupte λῃστὰς - ὡς - O. 842 *prolept.; mit Part.* θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότ' ἐννέπω E. 676; *mit Acc. u. Inf.* befele heisse σὲ τῷ κηρύγματι-ἐμμένειν O. 350, 1381, εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν OC. 932. ἀπ, προσ, προεννέπω.

εν-νοέω, bemerke, erinnere mich Ph. 28, sehe ein, verstehe O. 559, bedenke γυναῖχ' ὅτι ἔφυμεν Ant. 61, ταῦτ' ἐννοήσασα T. 578, habe im Sinne, vor ἡμᾶς προδοῦναι O. 330, Ant. 664, ὥνπερ ἐννοεῖς A. 115 = τούτων ἅπερ. — (*Med.* beherzige τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ' - εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεῶν Ph. 1440 -εῖθ' *Elmsl.*

ἔν-νομ' εἶπας O. 322, gerecht, richtig.

ἔν-νους, bei Sinnen, verständig ἀνήρ O. 916.

ἕννυμι, ziehe, lege an, *Med.* mir: τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος OC.

1701 m. eingehüllt in. (ἕσας - ζυγόν Ant. 351 ch. *Wf.*) ἐπαμφιέννυμι.

ἐν-νυχεύω, übernachte in: ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεανίδος Ant. 784 ch. lauerst in, *Brunck.*

ἐν-νύχιος, bei Nacht, nächtlich ἐννυχίοις μηχαναῖς A. 181 ch., ἐννυχίαν τέρψιν 1203 ch., δείματος 1211; ἐννυχίων ἄναξ OC. 1558 ch. der Schatten, *vgl.* T. 501 ch. — ἐννυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν OC. 1247 ch. *Herm. cj. von Norden her.*

ἔν-νυχον Ἅιδαν T. 501 ch. im nächtl. Dunkel herschend.

ἐν-οδίαν θεόν Ant. 1199, fr. 480 Wegegöttin.

ἐν-οικέω, bewone πόλιν OC. 1533.

ἔν-οικος, Bewoner Θήβης O. 1524, Νεμέας ἔνοικον - λέοντα T. 1092. — ἐνόλμιος, ἔνολμος Ἀπόλλων fr. 875 *Lex.*; ἐνόπαις 51.

ἔν-οπλος, gewappnet O. 469 ch.

ἐν-οράω, erblicke, sehe ἐνιδεῖν? πάθη Ph. 854 ch. *E.*

ἔν-ορκος, im Eide, eidlich gebunden gegen οὐδενί Ph. 72, σ' ἔνορκον - θέσθαι 811 durch e. Eid binden; θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν Ant. 369 ch. *Wf.* bei den Göttern beschworen. *Z.* — ἐνουρήθραν (-ον) fr. 430. *S.*

ἐν-σείω, erschüttre, schleudre (hinein) ἔνσεισον, ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ T. 1087; ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας - πώλοις E. 737 durch die Oren jagend; θεὸς - ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς Ant. 1274 hat mich auf wilde Banen geworfen. — ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς | σκήψας ἐλαύνει O. 28 *N*, schleudre herab auf.

ἐν-στάτης, Widersacher, Feind A. 104 = ἀντιστάτην *Et. M.* 625, 24. *Z, Ailian.* — ἐν-στερνομαντίαις· ἐγγαστριμύθοις fr. 52.

ἐνταῦθα, hier, dort κάμπτειν - βίον OC. 91, O. 1028, ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα Ph. 16 hierherum. — Hierbei μεθὲς ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν T. 800, σ' ἐντ. πέμψειν, ἔνθα .. E. 380, ἐμβάλλειν T. 1193, fr. 416. — *Trp.* ἐνταῦθ' ἐμέν, ἵν' .. E. 21 da, auf d. Punkte, *wie* Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθα ἵνα .. Ph. 429 *Herm.* ποῦ γὰρ ἦν ἐντ. σοι Πάτρ.; 433 dabei, bei dieser Gelegenheit, *wie* ἐντ. - κακὸς φαίνει φίλος O. 582, 720 dort, 802, T. 37 damals, 772, 936; τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι O. 598 *Nk.* darin, 720, OC. 585, T. 772, 800, fr. 98.

ἐν-τάφια, τά, Grabesspenden, Totenopfer E. 326. *Z.*

ἐν-τελεῖς - βοῦς T. 760 makellos, ausgezeichnet. — ἐν-τέλλω fr. 252. — τἀντεταλμένα 411. ἐπεντέλλω.

ἐντεῦ-θεν, von hier ἄπαγέ νύν μ' ἐντ. O. 1521; πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν; E. 1139 *wie stehts von dieser Seite?* — *Trp.* κἀντεῦθεν E. 728 darauf, πῶς δέ μοι τἀντεῦθεν φροντίδος Ph. 835 ch. das Weitre, Uebrige.

ἐν-τήκω, schmelze ein: μῖσος παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι E. 1311 ist mir eingewurzelt; εἰ κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν T. 463 *N* wenn er, Herakles, ganz in Liebe schmölze, aufginge; fr. 678. *Z.*

ἔν-τιμος, in Ere, geert von τοῖς ἔνερθεν - νεκροῖς Ant. 25, τούτοις E. 239. — τὰ τῶν θεῶν ἔντιμα Ant. 77 was bei den Göttern in Eren steht; *Gen.* Kr. Gr. 47, 27, 1.

ἐν-τολή, Auftrag, Befel A. 567. — ἐν-τονώτατοι fr. 722. — ἐντόπιοι, *s.*

ἔν-τοπος, am Orte, anwesend OC. 1457, οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντ. ἀνήρ Ph. 212 ch., 280, ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων 1171 ch. — βᾶτ' ἔντοποι OC. 841 ch.

ἐν-τρέπομαι, wende mich um μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα OC. 1541 zögere; kere mich an, bekümmre mich um οὐδὲν ἐντρέπει ἐμοῦ γε E. 519, βαιὸν - τῆς συμμάχου A. 90, ὧν - μηδέν O. 724, τῶν Λαβδακείων - δωμάτων 1226; μηδὲν ἐντράπῃς 1056 achte nicht darauf.

ἐν-τριβής, geübt, erprobt ἀρχαῖς Ant. 177. [299. *Z.*

ἐν-τροπή, Rücksicht für τυφλοῦ OC.

ἔν-τροφος, aufgewachsen, befindlich in παλαιᾷ ἐντ. ἁμέρᾳ A. 623 ch. *hochbetagt,* σύντρ. *N, Df;* σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον OC. 1362 *hast mich in diese Not gebracht. Z.*

ἐν-τυγχάνω, bin hineingeraten in κακοῖς A. 433, fr. 109; Ph. 1329 ἂν τυχεῖν *Pors.* — *Mit Gen.* τῶν παρ' ἡμῶν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν 1333 antreffend, *vgl.* ὑπαντᾶν 718 *u.* συντυχεῖν 320.

Ἐνυάλιος· χαλκοθώραξ A. 179 ch. *N, Wf Anh., von Ares geschieden, Arist. Elp.* 457 *sch.*

ἐν-υβρίζω, misshandle, beschimpfe ὅτῳ (πράγματι) σ' ἐνύβρισαν Ph. 342. *Z.*

ἔν-υδροι (Νύμφαι) Ph. 1454 ch. im, am Wasser (wonend).

ἐν-ώμοτος, verpflichtet (ὅρκοις) A. 1113. *Z.*

ἐξ-αγγέλλω, melde, verkünde Καδμείοισι OC. 1393; *Med.* ὧν οὐδ' ἐξαγγέλλεται O. 148 von sich aus meldet, verheisst, Ion 1605, Herakl. 532.

ἐξ-ἄγιστος, frevelhaft ἅ δ' ἐξάγιστα *sc.* ἐστὶ λέγειν OC. 1526. *Z.*

ἐξ-ἄγω, füre hinaus, ab, weg τήνδε OC. 826, zum Ziele ἐξήγαγε 98; fr. 717. — ἐξ-αίρετον fr. 822.

ἐξ-αιρέω, neme weg fr. 19, 187. — *Trp.* achte für nichts φθίνοντα γὰρ Λαΐου θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη O. 907 ch. ἀφανίζουσιν *Hes.* ἐξέλοις fr. 965. — *Med.* wäle mir ταύτας - ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα κ. θεοῖς κριτόν T. 245; neme an δῶρον - πόλεος OC. 541 m. neme weg μὴ ἐξέλῃ τὰ φίλτατα E. 1208. ὑπεξαιρέω.

ἐξ-αίρω, hebe auf, empor κοῦφον ἐξάρας πόδα Ant. 224, τοὐμὸν ἐξάραντά σε σῶμα T. 1193 forttragen, βάθρων ἐκ τῶνδε μ' ἐξάραντες OC. 264, τίς σ' ἐξῆρεν οἰκόθεν στόλος; 358 entfernen, fortrufen; *trp.* πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος A. 1066 *annemen*, ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον T. 147 erhebt in Freude, hält hoch? — *Pass.* εἴ τις ἐλπίσιν κεναῖς ἐξῄρετ' ἀνδρὸς τοῦδε E. 1461 sich erhebt, ermutigt wird; *Med.* οὔτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα T. 491 auf sich nemen.

ἐξ-αιτέω, fordre von μ' - πατρός T. 10; *mit Acc. u. Inf.* ἡμᾶς ἔγχος - πορεῖν O. 1255; *mit sächl. Acc.* σμικρόν OC. 5. — *Med.* bitte mir, für mich E. 656; Jemdn um E. τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν OC. 586; *abs.* ἱκετεύομεν - ἐξαιτούμενοι 1327.

ἐξ-αίφνης, plötzlich νεοχμόν ἐξ. Ph. 751, A. 170 an., εἰσορμωμένην T. 912, ἀκούει OC. 1610, θώϋξεν 1623, στῆσαι - ἐξ. τρίχας 1625 εὐθέως *Df*, ἀείρας Ant. 417 auf einmal, *Wort gewönl. Leute.*

ἐξ-ακούω, höre verneme ἅ Ph. 378; von σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο E. 553 musste anhören; *mit Part.* ἐνναίοντά με Ph. 472; *abs.* λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὄπωπα δ' οὐ μάλα 676 ch. συν-.

ἐξ-ακριβῶσαι λόγον T. 426, e. bestimmte Behauptung aufstellen, aussprechen. *Z.*

ἐξ-ἀλεύομαι, entgehe, entrinne μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς A. 656 *Sft*, ἐξαλύξομαι *Hes. N.*

ἐξ-αλλάσσω, tausche aus, *Med.* mir κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται A. 474 keinen Wechsel in seinem Unglück erfärt.

ἐξ-άλλομαι, springe hervor: ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλλου O. 1311 m. *bis wohin ist dein Sprung gedrungen?* ἐνήλον *N.* — ἐξ-ἀλύξωμαι *N*, A. 656, *s.* ἐξαλεύομαι.

ἐξ-ἁμαρτάνω, fele οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν Ph. 1012, ὅσ' 1224, οὐ δίκαια Ant. 743 *pleonast.*; *abs.* 1024, verfele mein Ziel, erreiche meine Absicht nicht E. 1039, Ph. 95.

ἐξ-ἁμαρτία, Feler, Vergehn Ant. 558.

ἐξ-ἀμάω, ernte T. 33; *trp.* γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος A. 1178 abmähn, vertilgen.

ἐξ-ἀναγκάζω, zwinge ser, nötige αὐτούς OC. 603, 1179, κελεύεις κἀν. T. 1258; ἀναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ E. 620.

ἐξ-ανάγομαι, fare aus, hinauf auf die hohe See Ph. 571. — ἐξ-αναστραφῇ fr. 767.

ἐξ-ανευρίσκω, finde auf, ersinne οἷα - λέγειν Ph. 991. *Z.*

ἐξ-ανέχομαι, halte aus, ertrage, *mit Part.* οὐ λόγων - ἄλγιστ' ἂν - ἐξαναοχοίμην κλύων OC. 1174 zu hören; ταῦτ' ἐξαναοχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισίν Ph. 1355 dass ich zus. bin mit . .

ἐξ-ανίημι, sende empor, stosse aus ἀρὰς σφῷν - ἐξανῆκ' ἐγώ OC. 1375; *intr.* ἀνίχ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα Ph. 704 ch., *vgl.* 767 nachlässt (mich los lässt).

ἐξ-ανίστημι, lasse, heisse aufstehn OC. 47, auferstehn, erwecke wieder τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω E. 940, vertreibe ἄνδρας - δόμων Ant. 297. = *Med.* erhebe mich ὀργῇ Ph. 367, fr. 754, 278.

ἐξ-ἀνύω, vollbringe, vollziehe θεῶν πάνθυτα θέσμι' A. 712 ch., erfülle κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων 927 ch. πληρώσειν *sch.*, vollende, füre herbei λαθίπονον ὀδυνᾶν - ἐξανύσαι βίοτον T. 1022 ch., χρέος O. 157 ch. — Vollende den Weg wohin, gelange hin zu τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα κ. Στύγιον δόμον OC. 1562 ch.

ἐξ-απαλλάσσω, befreie: ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται E. 1002 wird frei davon kommen. — ἐξαπείδομεν OC. 1648 sehe aus der Ferne. *S.*

ἐξ-απόλλυμι, vernichte gänzl., töte πατέρα τὸν ἀμὸν - ἐξαπώλεσας E. 588, fr. 226.

ἐξ-αποφθείρω, vernichte gänzl., bringe um αὐτὴν - ἐξαποφθερῶ T. 713.

ἐξ-αράομαι ἄρας, stosse Flüche aus Ant. 427 *in tm.*

ἐξ-αργέω, betreibe nachlässig, schiebe auf ἔργα δρῶμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα Ph. 556. *Z.*

ἐξ-αρκέω, genüge, reiche hin OC. 1116, ἐμοί 6, Ph. 459.

ἐξ-αρκής, ausreichend: τἄνδον ἐξ-αρκῆ τιθῶ T. 334 *N* besorgen, in Ordnung bringen.

ἐξ-αρπάζω, raube, *Med.* mir ἐξηρπασμένοι OC. 1016 *Räuber*, ἐξειργασμένοι *F. W. Schmidt.*

ἐξ-άρχω, beginne, fange an εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους ἐξῆρχες E. 557 *Wf*, *2 Acc. wie* Eur. Tro. 148, Or. 960.

ἐξ-ασκέω, schmücke, versehe λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν OC. 1603. *Z.*

ἐξ-ατιμάζω, verachte ser, halte für gleichgültig, ob μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ-OC. 1378 (μὴ ἐξατιμήσητέ με 1409 *Blaydes*). *S.*

ἐξ-αυδάω, spreche aus σοφόν Ph. 1244.

ἐξ-αυχέω, prale, meine zuversichtlich, habe das feste Vertrauen ἐξηύχησ' Ph. 869 ἐνόμισα sch., σχολῇ γ' ἂν ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ Ant. 390. *Blomf. gl. Prom.* 710.

ἐξ-αφαιρέομαι, neme, raube (mir) ganz ταῦθ' - ἐξαφείλετο E. 1157 *diese Aussicht.*

ἐξ-αΰω, schreie laut auf ἐκ δ' ἤυσ' T. 565. *Z.*

ἐξ-αφίημι, entlasse frei: ἐξαφεῖται τοῦδε T. 72 *Nk.* dessen ist er frei. *Z.*

ἐξ-αφίσταμαι, trete zurück von, entziehe mich πρᾶξιν - ὁποίας ἐξαφισταίμην OC. 561. *Z.*

ἐξ-αφοράω, erblicke (von da aus) ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα - οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι OC. 1648.

ἐξ-εγείρω, erwecke ἐξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον T. 978; *trp.* ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' O. 65.

ἔξ-εδρος, (vom Wonsitze) fern, auswärts Ph. 112 ch., fern ἔξεδρον χώραν fr. 378. *Z.* — ἐξ-ειδέναι, *s.* ἔξοιδα.

ἔξ-ειμι, gehe heraus, weg ἔξιμεν E. 75, aus ἔξει τῆσδε τῆς χώρας OC. 909; fr. 402; πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν T. 159 Th. 1, 15 *Erkl.* auf, zu K. ausziehend; *trp.* εἰς ἔλεγχον Ph. 59, fr. 92.

ἔξ-ειμι, *s.* ἔξεστι; ἐξεῖπον, *s.* ἐξερῶ.

ἐξ-είργω, schliesse aus: σοὶ καιρόν E. 1292 *raubt.*

ἐξείρηκα, ἐξειρήσομαι, *s.* ἐξερῶ.

ἐξ-ελαύνω, vertreibe aus Πολυνείκη - κἀξελήλακεν πάτρας OC. 376, τῆσδε χθονός 823; γῆς ὅτ' ἐξελαυνόμην 356, γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς 1292, 1388, fr. 153.

ἐξ-ελέγχω, forsche, frage aus κρῖνε κἀξέλεγχε Ant. 399 überführe -ξων; αὐτόν O. 297, T. 373.

ἐξ-ελευθεροστομέω, rede frei, dreist A. 1258 *S.* — ἐξ-ελθεῖν, *s.* ἐξέρχομαι.

ἐξ-έλκω, schleppe fort, nach πόδα Ph. 291.

ἐξ-εμπολάω, erhandle, erlange durch Handel κέρδος Ph. 303; *trp.* ἐξημπόλημαι Ant. 1036 bin verkauft, verraten. *Z.* — ἐξεννέπω, *s.* ἐξερῶ; ἐξενωμένος, *s.* ξενόω T. 65.

ἐξ-επάδω, singe an: φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν OC. 1194 sie lassen ihre Natur beschwören, *umstimmen*, θέλγειν *Aesch. Pro.* 172, *Heind. Phaid. p.* 96, *Stallb. p.* 92. *Z.*

ἐξ-επεύξασθαι - τῶνδ' ἐπιψαῦσαι Ph. 668 sich dabei rümen. *Z.*

ἐξ-επίσταμαι, weiss, ersehe genau, *mit Acc. u. Inf.* Ant. 293, *zu erg.* μᾶλλον OC. 554, καλῶς OC. 417, E. 907; *mit Inf.* Ant. 480; *mit Part.* ὡς λελοιπότα κεῖνον τὸν ἀεὶ βιοτόν OC. 1584; τά γ' ἐν δόμοισιν, ὡς ἔχοντα τυγχάνει T. 624; *mit Acc.* ὅσονπερ A. 316, τοσοῦτον 441; τὸν θεὸν τοιοῦτον fr. 707. — ἐξ-επομβρῶν fr. 470. *Z, sp.*

ἐξ-εργάζομαι, vollbringe, verübe, begehe οὐξειργασμένος Ant. 262, τοὔργον 384, 428, T. 706; *pass.* τοὐξειργασμένον A. 315, ἐπ' ἐξειργασμένοις 377 über Geschehenes. ἐπεξεργάζομαι.

ἐξ-ερευνάω, forsche aus, nach O. 258, τί E. 1100. *Z.*

ἐξ-ερημόω, veröde, vertilge γένος 1040. *Z.* — ἐξερινάζεις λόγῳ fr. 190. *S.*

ἐξ-έρομαι, frage ἐξήρου μ' ὅπου A. 103, über φωτὸς ἐξερήσομαι - τί Ph. 439 *Nf.*

ἐξ-έρπω, krieche hervor, hinke fort Ph. 294. *Z.*

ἐξ-ερύκω, halte ab, fern von κείνων κἀκ' Ph. 423. *S.* — ἐξ-ερυσάμην A. 538 *Herm. zu* ἐκ-ρύομαι.

ἐξ-έρχομαι, komme, gehe heraus, fort, weg fr. 749, ἐπὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν Ph. 43, νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος 606, ἔξελθ' ἀμείψας - στέγας 1262, Ant. 1230, οὐξεληλυθὼς OC. 426, ἐκ τῆσδ' ἕδρας 37, ἕδρας γῆς τῆσδ' 45, τῆσδε χθονός E. 778, ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων T. 505 ch. *Nk. schritten (vor) zu.* — *Trp.* Gehe hervor (aus d. Kampfe) E. 687; πολλὰ παθὸν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες 1509 an. *erschienst;* gehe *bis zu* σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα OC. 981; trete hervor, erscheine, erweise mich κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα O. 88, μή μοι Φ. ἐξέλθῃ σαφής 1011, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος 1084. — Vergehe,

verfliesse τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς O. 735. δι, ἐπ, ὑπεξέρχομαι.

ἐξ-ερῶ *F.*, ἐξεῖπον *A.*, ἐξείρηκα *Pf.*, sage, rede, spreche, berichte, erzäle ἐξ ερῶ, μόλις δ' ἐρῶ ἄγωγ'.. Ph. 329, OC. 1284, O. 219, σοὶ τἀληθὲς 800, ἔπος 936, σοὶ πᾶν E. 378, τοιαῦτά τοι 984, ἓν T. 154, ἔπος ἐξερέω (-ῶ *Pors.*) μέγα A. 423 ch., καὶ τὸ μηδὲν ἐξ., φράσω δ' ὅμως Ant. 234, ἐξερεῖθ' ὅτι - ἐργάζεται 325; *abs.* οὐκ - ἐξερεῖς ποτε; O. 335; *pass.* καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι O. 984, τόδ' ἐξειρήσεται T. 1186 *auch das werd' ich hören.* — *Pf.* ἃ - ἐξείρηκας T. 350, τὸ δ' ὀρθὸν 374. — *Aor.* ἔξειπε T. 312, ἤ μοι ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις; 343; οὔτ' ἂν - ἐξείποιμί τῳ OC. 1528; *mit Acc.* ἣν ἓν ἐξείπῃς ἔτι O. 748, μοὶ - ἔπος fr. 673, μητρὶ ταῦτα E. 1033; πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ ἐξεῖπας, ὡς.. 521.

ἔξ-εστι, es ist möglich, erlaubt, gestattet, vergönnt, steht frei, man kann, darf πᾶν ἐν ἡσύχῳ - ἔξεστι φωνεῖν OC. 83, αὐδῇ - μαθεῖν 323, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα - ἔ. ἑταίρων 1403, οὐδὲ νουθετεῖν ἔ. σε E. 595, μέγ' ἔ. φρονεῖν A. 1125, fr. 204; *mit Dat. u. Inf.* ἐκεῖν' ἔ. σοι παρόντι λεύσσειν E. 2, ᾗ.. 912, A. 346, 1101, 1328, 1373, O. 817, Ant. 507, fr. 65 (Ph. 1032 *Piers.*). — ἐξὸν πατρός πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι E. 365 da es dir frei steht; ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα fr. 779.

ἐξ-ετάζω, prüfe, forsche nach, aus A. 586; μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων OC. 211 m. *Th.*

ἐξ-εύρημα, Erfindung *pl.* O. 378.

ἐξ-ευρίσκω, finde auf, mache ausfindig an οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν OC. 966, τυμβὸν ἐξευρεῖν 1545; verschaffe γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε Ph. 288, mache, bewirke ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν O. 120 [μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι T. 25]; er-, befinde, finde ἧς (πόλεως) [τε προστάτην σωτῆρά τε O. 304, νόμον κάλλιστον ἐξεύροντα, πειθαρχεῖν πατρί T. 1178, αὐτὸν - ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν A. 1054.

ἐξ-εφίεμαι, trage auf, befele εἴργειν A. 795. προεξεφίεμαι. *S.*

ἐξ-ηγέομαι, füre hin zu, zeige vorangehend den Weg zu χῶρον - ἐξηγήσομαι OC. 1520, ἡμῖν 1589. — *Trp.* zeige, rate καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι 1284; erkläre, berichte E. 425, πρὸς κακοῦ - γόους τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν A. 320 *Lob. Prom.* 214, *dictitabat.* — ἐξήκοντα δίς fr. 68.

ἐξ-ήκω, bin gekommen auf τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν E. 1318. — *Trp.* bin hingekommen, gediehn zu ἵνα φανεῖς T. 1157, ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων O. 1515; πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος Ph. 199 an.; πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου Ant. 896 [Ph. 767]. — τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ O. 1182 eintreffen. — ἐξήλλου, s. ἐξάλλομαι; ἐξιδοῦ, s. ἐξοράω. — ἔξης E. 1396 ch. *Wf.*

ἐξ-ιδρύω, lasse niedersitzen, ausruhn στῆσόν με κἀξίδρυσον OC. 11. *Z.*

ἐξ-ικετεύω, flehe, bitte inständigst ἀγροὺς σφε πέμψαι O. 760. *Z.*

ἐξ-ικνέομαι, komme herbei, heran, ἐξίκοιτο - ἐν τάχει E. 387, A. 1043, ἄγουσα OC. 353; *trp.* ἐς ἥβην fr. 517. — ἐξίκοι O. 1182, *s.* ἐξήκοι. — ἐξιονθίζω τρίχα fr. 653. *S.*

ἐξ-ισόω, mache gleich ζυγά E. 738 *in gleiche Linie bringen; trp.* ἅ σ' ἐξισώσει σοί τε κ. τοῖς σοῖς τέκνοις O. 425 *du wirst als Br. deiner Kinder erscheinen;* τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς 1507 nicht lass sie in gleiches Leid wie ich geraten. — *Pass.* τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκ ἔτ' ἐξισοῦται φιλοτασίῳ διαίτᾳ E. 1072 ch. οὐκέτι ἴσα φρονοῦσιν *sch.* wird ausgeglichen, *vgl.* μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ 1194 ἴσα πράττει *sch.* Nichts tut sie einer M. gleich, handelt gar nicht wie e. M. *Th.*

ἐξ-ίστημι, *nur intr.* trete weg, weiche aus, fliehe φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὀκνῷ A. 82 *N, ü. d. Acc.* Kr. Gr. 46, 10, 1, Dem. Lept. 460 a, in Androt. 617 b. — Weiche, mache Platz ἐξίσταται νυκτὸς - κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν A. 672, gebe nach, σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι Ph. 1053, νοῦς - ἐξίσταται Ant. 564 tritt heraus, artet aus; καρδίας δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν 1105 *Wf*, lasse v. m. Vorsatze ab, entsage ihm.

ἐξ-ισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι O. 408 *muss ich doch Gleiches dir erwidern dürfen. S.*

ἐξ-ιχνοσκοπέω, spähe aus, auf, nach ἵππους T. 271; *Med. trp.* τὸν σὸν - μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος A. 997. *S.*

ἐξ-οδοιπορεῖν? στεγῆς E. 20 *N Anh.* herausgehn.

ἔξ-οδος, Ausgang: Herausgehn ἐπ' ἐξόδῳ κλύω E. 1322, Fortgehn T. 532, Geleit ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ OC. 1288, Abwesenht τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον T. 51, Weg-, Ausgang, Gang τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος A. 798, κακήν 806; *Plur.* ἐξόδους ἕρπειν κενάς 287 *v. Sft u.* κενός. — Ausgang πρὸς θυ-

ρῶνος ἐξόδοις E. 328. — πρὸς ἔξοδον στείχουσα Παλλάδος θεᾶς Ant. 1184 *Bernhardy Synt. p.* 174.

ἔξ-οιδα, weiss genau, recht wol, habe erfaren, erkundet ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά E. 222 m., καλῶς 527, 1448, Ph. 474; ἀκούων O. 105 durch Hörensagen, *wie* OC. 1171, εὖ γ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που E. 1244. — *Mit Acc.* τὰ δ' ἄλλα πάντα - ἐξειδέναι E. 658, 1251, ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον, οὐδ' ἐκδιδαχθεὶς O. 37, τοῦτ' 129, καλῶς OC. 270, σαφῶς 360, ἓν 985; ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ T. 399 = τούτων ἅ; *u. Part.* = dass (du bist) φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν Ph. 79, νὶν - θιγόντα 407, σὲ οὐ ψιλὸν - ἥκοντα OC. 1028; *mit d. Nom. des Part.* = dass ich (habe) ἔξοιδ' ἔχουσα T. 5, ἀνὴρ ὢν OC. 567, θανουμένη γὰρ ἐξῄδειν Ant. 460. — ἐξῄδης ὅσον ἦν κέρδος T. 988, ὡς μέλει Ph. 1037, κακὸν ποῖον - εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι O. 129, ὡς ἐνθένδ' εἶρπε καὶ σύ που παρὼν ἔξοισθα Ant. 1588, OC. 1171.

ἐξ-οικήσιμος, bewonbar, bewont OC. 27. *S.*

ἐξ-οιμώζω, stosse Wehklagen aus ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς A. 317, γόοισιν Ant. 427 jammernd. *S.*

ἐξ-οίχομαι, gehe fort, davon OC. 867. — [ἐξ-όλλυμι· σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος T. 84 bin umgekommen, tot.]

ἐξ-όμιλος, fremd, aussergewönlich ξένων ἐ. ἤδε τις βάσις T. 964. *S.* — ἐξωμμάτωται fr. 634.

ἐξ-όμνυμι, schwöre ab ἢ 'ξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι; Ant. 535. *Z.*

ἐξ-ομοιόω, mache gleich; *Med.* gleich werden (lassen) A. 549.

ἐξ-ονειδίζω, schmähe, stosse Schmähungen, Schmähreden aus πικρῶς OC. 990, φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά E. 288; *Pass.* τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακά Ph. 382 mit bösen Schm. überhäuft. *Z.* — ἐξόπισθε fr. 527; ἐξ-οπίσω 479; ἐξοπτᾶ 421.

ἐξ-οράω, sehe, betrachte ἐξιδοῦ ὅτι πράξεις Ph. 851 ch.

ἐπ-ορθόω, richte auf: bessre πότμον Ant. 83 σῷζε. *Z.*

ἐξ-ορμάω, *nur intr.* ἐξώρμηκεν (νόσος) T. 1089 ἐγήγερται *sch.* ist erweckt. — *Med.* breche auf δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον OC. 30, ἀπ' οἴκων A. 762; fr. 426; ἐκ δ' ὁρμωμένον πατρὸς φυγαῖσιν Ant. 1233 κἂν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα T. 929 eilen, laufen. — ἐξ-ορμενίζει fr. 296 *Lex.*; ἐξ-ότου *s.* ἐκ; ἐξ-ουσία fr. 109; ἔξ-οχος 518; ἐξ-πηχυστί 876. *S.*

ἐξ-υβρίζω, handle, rede übermütig, frevelhaft τάδε so E. 293.

ἐξ-ύπερθε, oben, oberhalb Ph. 29. *S.*

[**ἐξ-υπηρετέω,** bin zu Diensten, helfe T. 1156. *Z.*] [*S.* εἰ ὑφ- *Blaydes.*

ἐξ-υφηγέομαι, gehe voran OC. 1025.

ἔξω, draussen, ausserhalb ἔξω μέ που καλύψατε O. 1410; E. 601, φυγάς σφιν ἔ. - ἠλώμην OC. 444 *v. Verbannten,* χώρει - ἔ. 824 weg, ἄρον ἔ. T. 799 hinweg von hier; *mit Gen.* βήματος ἔ. πόδα κλίνῃς OC. 193 ch. *hinaus über;* τἄξω βίου τροφεῖα 341 *n.* δόμων. — Heraus σφ' ἔ. κάλει A. 74, fr. 517; *mit Gen.* heraus aus δωμάτων ἔ. περᾷ O. 531, ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξω παρήκειν A. 742, ἤ με γῆς ἔ. βάλλειν O. 622, ἔ. πόρσω βαίνετε χώρας OC. 226 an. — *Trp.* ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ O. 1390 ausser d. Bereich, fern von, ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον Ant. 445 one, frei von; θεσμῶν ἔ. φέρομαι 802 an., fr. 234 aus, über - hinaus, τοὺς ἔξω γένους Ant. 660 ausserh. der Verw. stehende, ἔ. τοῦ φυτεύσαντος σύ γε δρᾷς Ph. 904 gegen des V. Art, des V. unwürdig; τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω? O. 1231 fern.

ἔξω-θεν, ausserhalb συμφορᾶς E. 1449 *unbeteiligt an, möchte ich fern stehn.*

ἐξ-ωθέω, stosse aus, vertreibe τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες OC. 770, 1363; ὅς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας 1330, γῆς 1296; *pass.* πατρίδος ἐξωθούμενον 428. — *Trp.* φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν Ph. 1142 ch.; τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν A. 1248 stürzen, hintansetzen.

ἔξ-ωρα πράσσω O. 618, unzeitig, unpassend. *Z.*

ἔοικα, ας, ε, ἔοιγμεν, ἐοικότες, εἰκός *allein bei S.* bin ähnlich, gleich, gleiche ἡ χαρὰ ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ Ant. 393, fr. 682. — Scheine, glaube, meine ἔοικα - ἐποικτείρειν σε Ph. 317, ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων - οὐκ εἰδέναι O. 744; πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρά Ph. 972, E. 1048, A. 354, Ant. 1270, 1280; οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν ἔοικεν ἡ - νόσος T. 1084, 1238 *Nk.*, A. 337, 344, 1120, Ph. 821, 911; πικροὺς ἔοιγμεν - ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι A. 1239 *v. E. Herakl.* 427, 681. — *Eingeschob.* wie es scheint ἀνειμένη, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει E. 516 *Pflugk.*, *Eur. Med.* 337, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις T. 1241. — ὅδ' ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ

Ant. 740, 576, E. 765, 772, 1116, 1341 (T. 1238) A. 334, 1139, Ph. 403, O. 962, 1160, OC. 1249, 1262; T. 1238 *Nk.* — *Part.* εἰκός, angemessen, geziemend, gebürend, natürlich, wahrscheinlich τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν E. 659, 1488, fr. 710; *one* ἐστί· εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς 1026, Ph. 230, Ant. 724; ὡς εἰκός E. 1140, Ph. 498; εἰκὸς ἦν es wäre gewesen E. 540, O. 256, OC. 342; ὅνπερ εἰκὸς *n.* πεμφθῆναι T. 56, οὐδ' εἰκός 368, καὶ γὰρ εἰκός A. 824, οἷς εἰκὸς *n.* δοῦναι Ph. 973, τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; A. 1367. — *Adj.* λέγεις μὲν εἰκότα Ph. 1373, τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου O. 74. προσέοικα. — *Adv.* εἰκότως OC. 432.

ἑορτή, Fest *nur Pl.* O. 1490, E. 982.

ἐπ-αγγέλλομαι, schlage vor, rate an E. 1018.

ἐπ-άγω, bringe, füre herbei οὐπάγων T. 378, ἄταν A. 1189 ch. (Ἑρμῆς ἐπάγει πρὸς αὐτὸ τέρμα E. 1396 ch.) — Ἅιδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται Ant. 362 ch., *Thuc.* 3, 10, 2, *Dem. parapr.* 424, *Bonitz, Beitr.* 2, 47, erlangen, finden, *N krit. Anh.*

· **ἐπ-αιδέομαι**, schäme mich (dabei) Ant. 510. *Z.*

ἐπ-αινέω, lobe, heisse gut, billige ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι E. 401, 1051, 1057, 591, ἐπαινέσεις ἐμέ 1044, σκληρὰν - ψυχήν A. 1361, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι λόγοισι 1381, τὸ σόν 1401, τὰ θεῖ' Ph. 452, οὐδ' ἂν ἐπαινέσειαν OC. 921, ὧδ' ἐπαινῶν πολλά 1005, ταῦτ' Ant. 1102, fr. 517, 668; τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; A. 1360; ἐπῄνεσ' ἔργον 536 *v.* E. Tro. 53, Or. 1671 muss loben, fr. 255. — Rate, heisse θαρσεῖν OC. 665, σιγᾶν ἐπῄνεσα E. 1322 will geraten hbn.

ἔπ-αινος, Lob, Beifall ὁ νῦν ἔ. OC. 1411, ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ A. 527, Ant. 665, ἔπαινον ἔχουσα 817 Zustimmung; *Plur.* Lobeserhebungen, Lobreden ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον OC. 720, τίς γὰρ ἡμᾶς - τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται E. 976; Rat fr. 253.

ἐπ-αίρω, hebe auf, empor, in die Höhe μ' Ph. 889, θύματα E. 634, ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα O. 1276 πείρων *N* (αἴρειν 1270); reize auf, treibe an τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; O. 1328. — *Med.* τί τὴν ἄβουλον - στάσιν | γλώσσης ἐπήρασθ' O. 635 erhebt.

ἐπ-αισθάνομαι, bemerke, neme war, verneme, höre οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν A. 553; Ὀδυσσέως ἐπῃσθόμην Ph. 1296, ὀμφῆς τῆς ἐμῆς OC. 1351, τοῦ λόγου Ant. 1183; ἄλλων πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν O. 424; τὸν σόν, ὡς ἐπῃσθόμην, μόρον A. 996. — *Mit Part.* ὡς ἐπῄσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος OC. 1629 dass er gerufen w. — **ἐπαΐσσω**, *s.* ἐπάσσω.

ἐπ-αισχύνομαι, schäme mich (bei) λέγων A. 1307 zu sagen, μ' ὁρῶν Ph. 929, μ' ἀναγκάζων OC. 978, ἴδια κινοῦντες κακά O. 635.

ἐπ-αιτέω, bitte *Jem. um E.* ἄλλους - τὸν καθ' ἡμέραν βίον OC. 1364; ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε O. 1416 (1424) ὧν χρείαν ἔχεις *sch. o.* ἐς δέον τούτων ἃ ἐπαιτεῖς? — *Med.* ἐπαιτεῖται τάδε E. 1124, bittet, fordert für sich.

ἐπ-αιτιάομαι, beschuldige, schuldige, klage an τοὐμὸν στόμα E. 632; ὅν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μιάστορα ἐπῃτιάσω 604, τι - ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν O. 645, κείνην ἴσον ἐπ. τοῦδε βουλεῦσαι τάφου Ant. 490.

ἐπ-αΐω, höre auf, verstehe τὴν βάρβαρον γλῶσσαν A. 1263.

ἐπ-ακούω, höre auf, an ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον Ph. 1417, E. 81 *N*, ἐμοῦ O. 708; 'πακούσας ταῦτα 794; οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω - βλαστόν OC. 695.

ἐπ-ακτία Τίρυνθι T. 1151, νέμος ἐπάκτιον A. 413 ch. *sch.*, ἐπακτίας αὐλῶνας fr. 493 am Gestade, Meere (gelegen). θεοῖς - ἐπακτίοις 708.

ἐπ-ακτός, herbeigefürt, gebracht, geholt στρατόν T. 259 *Apollod.* 2, 7, 7 fremd, *wie* δορός OC. 1525; ἄνδρα A. 1296 *v. Bulen;* νόσον γ' ἔπακτον T. 491 *v.* Hippol. 318 selbstverschuldet. — ἐπαλλαχθεῖσα fr. 316. — ἐπ-αλλήλοιν χεροῖν Ant. 57 *Herm.* (ὁμοίων *Hes.*) gegenseitig.

ἐπ-αμαξεύω, fare auf (γῆ) ἐπημαξευμένη τρόχοισιν Ant. 251 *Wf* befaren, berürt. *S.* — ἐπ-αμμένει = ἐπαναμένει OC. 1717 *Herm. f.* ἐπιμένει erwartet. — ἐπημφιεσμένος πτίλον fr. 708. *Z.* — ἐπὰν λήξῃ fr. 671.

ἐπ-αναίρονται δόρυ OC. 424 *Herm.*, *s.* Thuc. 8, 84, erheben Krieg gegen.

ἐπ-άνειμι, werde wiederkeren T. 642.

ἐπ-άξιος, würdig, wert κατοικτίσαι OC. 461; ἐπαξία 759 *n.* πόλις; ἐπαξίων γάμων E. 971 angemessen. — *Adv.* -ίως, würdiger, verdienter Weise, mit Recht O. 133.

ἐπ-αξιόω, würdige, halte für würdig, wert ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι E. 1274 m., τοῦτ' - δρᾶν Ph. 803 *sich entschliessen;* halte, erachte für recht,

billig, angemessen ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι E. 658, δικαίαν χάριν παρασχεῖν OC. 1497 ch. *Z.*

ἐπ-ᾰπειλέω, drohe (dabei, noch dazu) Ant. 752, δεῖν' ἐπηπείλει τελεῖν E. 779; ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπηπείληϲ' ἔπη A. 312 *N, Wf* drohte an, *so pass.* τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι Ant. 408.

ἐπ-ᾰράομαι, flehe, wünsche an τίν' - τόνδ' ἐπηράσω λόγον E. 388 *was f. e. Wunsch hast du dabei ausgespr.* — — ἐπ-αργέμους A. 835 *Mein. Sft,* ἀποκεκρυμμένους *Hes.*

ἐπ-ᾰρήγω, helfe, stehe bei οὐπαρήξων E. 1197.

ἐπ-άρκεσις, Unterstützung durch γένους OC. 447. *S.*

ἐπ-αρκέω, helfe, stehe bei ἐπαρκέσοντα A. 360 m. (πημονήν were ab?), fr. 66, σοὶ OC. 777; ἐπαρκέσει νόμος ὅδ' Ant. 612 wird Geltung hbn, in Kraft bleiben. — ἐπ-αρκούντως δέ μοι E. 354 genügend. *S.*

ἐπ-άσσω, springe, stürze (herbei) ἐπᾴξας εἰς δόμους πάλιν A. 305.

ἐπ-αυδάομαι, rufe an ἐπηυδώμαν σε T. 395 ch. *S.*

ἔπ-αυλα, τά, Nebenhof, Viehof O. 1138, A. 601 ch., - τάσδε χώρας ἵκου τὰ κράτιστα γῆς ἔπαυλα O. 669 ch. Fluren.

ἐπ-αυχέω, prale mit, rüme mich τούτοις Ant. 483; δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι E. 65 *hege die Zuversicht. Z.* — ἐπ-αυχμήσας fr. 470. *S.*

ἐπ-εγγελάω, spotte, höne dabei, frohlocke A. 454; über τοῦδ'- κάτα 969, τοῖς θανοῦσι 989. *Z.*

ἐπ-εγείρω, erwecke, rege wieder auf κακόν OC. 511 ch., fr. 752.

ἐπεί, 1) nachdem, als, a) *mit Ind. Ipf.* ἐπεὶ δὲ γῇ ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν ... O. 1266, OC. 1604; *Pf.* (weil ja) ἐπεὶ μόνος πατὴρ ταύταιν λέλειψαι - μή σφε περιίδῃς O. 1503, Ant. 482, fr. 779; *Aor.* καί μ' ἐπεὶ τῆσδε γῆς ἐξῆλθον, οὐκέτ' εἶδεν E. 777, 893, 1262, 1312, T. 789, 900, 912, Ph. 331, 346, 360, OC. 1301, 1590, 1631, 1720, Ant. 168; *Pr.* seit ἐπεὶ δὲ φρουδός ἐστιν Ἀργείων στρατός, - οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον Ant. 15, *Eur. Hipp.* 34 *Valck., Aisch. Ag.* 40. *änl. S.* E. 777; [*one Verb.* ἐπεὶ μὲν ἕτερα (ηὔξησε *Herm.*) OC. 1454 ch. (Ph. 424)]. — b) *mit Opt. verallgemeinernd (sonst bei Tragg.?)* τό γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ T. 93, fr. 124 wenn; *dag. Ind. in ind. Rede:* Ph. 346. — c) *Mit Conj.* wenn ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκέτ' - Ant. 1025, OC. 1226, *Kr. Gr.* 54, 17, 3. — 2) Weil, da (*quum*) *quoniam, mit Ind. Praes.* ἐπεὶ πάρεστι μὲν Τεῦκρος Ph. 1056, T. 178, 472, 484, 732, 959 ch., 1258, A. 211 an., 1330, O. 258, 326, 370, 390, 613, 705, 942, 985, 1147, OC. 266, 462, 597, 732, 849, 885, 956, 1115, 1405; *mit Ipf.* OC. 433; *mit Pf.* E. 1093 ch., Ph. 1343, O. 1417 ch., 1503, OC. 566, 911; *mit Aor.* E. 530, 1262 m., 1302, 1312, T. 139, 312, 463, 810, 1114, A, 490, Ph. 446, O. 9, OC. 237 m., 433, 1125, 1215, Ant. 538, 655, 900, 923; *mit Fut.* OC. 1436, *bes. nach stark. Interp.* denn, *wie* E. 530, 352, T. 457, 139, O. 390, OC. 969, *mit Frage im Nachs.* O. 390, T. 139 ch., *bedingt mit* ἄν: denn ἐπεὶ οὔ ποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' ἄν - εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ Ph. 1037, O. 433 *n.* εἰ ᾔδη; *bei Ipf.* Ant. 389, E. 323 *n.* εἰ μὴ 'σθλὸς ἔφυ; *one Verbum* E. 1053, T. 320, A. 1310, Ph. 424, 948, O. 376, OC. 1151, 1334, 1429 [1744], Ant. 74. — b) *Mit Opt. wünschend* ἐπεὶ ἄθεος ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω O. 662 ch., *u.* ἂν *potential* Kr. Gr. 65, 7, 3 φάρει καλύψω, ἐπεὶ οὐδεὶς ἂν τλαίη βλέπειν A. 916, T. 457, O. 662, OC. 966, fr. 470 (124). — c) *Mit Impr., Eberhard, Obs. Babr. p.* 15: denn ἐπεὶ φέρ' εἰπέ, ποῦ.. O. 390, ἐπεὶ δίδαξον E. 352, OC. 969.

Mit Part. ἐπεὶ γάρ, weil ja E. 892, Ant. 655, Ph. 331, OC. 1301. — ἐπεί γε, O. 705, OC. 266, 597, 966, 1125, 1720 an. — ἐπεί γε δὴ - ἐκτησάμην Ant. 923 da ich doch warlich *spött.* — ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον T. 484 — ἐπεὶ δέ O. 1266 (*8mal*) — ἐπεί τοι T. 320, E. 323, OC. 433 — ἐπεὶ μέν OC. 1454; ἐπεὶ οὐ - γε 1436; ἐπεὶ οὐδ' ἄν Ph. 948, fr. 470, ἐπεὶ οὐδέπω - γε Ph. 446, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἄν 1037; ἀλλ' ἐπεί O. 1503, OC. 237, 849, 1720, ἀλλ' - ἐπεί 1405, δ' ἐπεί 1226, κἀπεί E. 1312, OC. 1631, Ant. 168, οὖν ἐπεί Ph. 1343. — ἐπεὶ οὐ *mit Syniz.* Ph. 1037, 948, 446, fr. 470; *am Versende* OC. 1405, Ant. 530, *Boeckh Expl. Pind. p.* 158. ει *kurz* OC. 1720 m. — *Vgl.* ἐπειδή.

ἐπ-είγω, beeile, beschleunige, (be)dränge ἤπειγον στόλον Ph. 499, με OC. 1540, *erg.* ἡμᾶς Ph. 1451; *intr.* ἔπειγέ νυν E. 1435 eile (Ant. 596 *Sft*). — *Med.* ἐπείγου μηδέν fr. 690. *Buttm. Lex.* 1, 275.

ἐπειδάν, *mit Conj.*, wann Ph. 639, fr. 517.

ἐπειδή, *nur mit Ind.*, nachdem nun, als nun ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου

A. 61; da einmal, da ja doch ἐ. τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν 114, Ph. 380; 877, O. 412, Ant. 1111, T. 1174, E. 631. — ἐπ-εῖδον, s. ἐφοράω.

ἐπ-εικάζω, vermute ἢ κ. δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ κείνου; E. 663 in dieser jenes Gattin; ὥς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ T. 1220, ἐπεικάσαι OC. 152 ch. *Vgl.* ἀπεικάσαι wie zu vermuten.

ἔπ-ειμι, bin drauf ἐπῆν κόνις Ant. 256, ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημ' A. 1218 ch. hervorragt; *trp.* bin dabei, vorhanden εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις E. 1467, τίς μοι - τέρψις ἐπέσται; A. 1216 ch. *wird zu Teil w.*, ἔπι OC. 1220.

ἔπ-ειμι, gehe, komme heran κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα T. 115 ch. τοὐπιόντος ἦν ἀνδρός O. 393, OC. 752 des ersten besten; *trp.* ὁ δ' ἀεὶ τοὐπιόντι δεικνύτω OC. 1532 den folgenden.

ἐπεί-περ, alldieweil, da einmal, da ja doch ἐπείπερ εἶ γενναῖος OC. 75, 217 m.; *mit Aor.* Ph. 122, 545, 888, O. 1003, 1432; *Opt.* ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ καταξίως πράξειας E. 800 πράξαις ἂν *Nk.* — ἐπείσαγμα, s. ἐπίσαγμα *S.*; ἐπεισκύπτει fr. 257. *Z.*

ἐπ-είσοδος, Auf-, Eintreten τῆς ἐμῆς OC. 730, fr. 259. *Z.*

ἐπ-εισπίπτω, falle, dringe ein (noch dazu) ἐπεισπεσών OC. 915.

ἔπ-ειτα, dann, *bez. die Folge.* 1) *zeitl.* dann, nachher, darauf, später ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος OC. 490, A. 305, E. 743; ἔ. καί OC. 1300, O. 648, ἔ. μέν τοι OC. 1653, Ph. 352; κἄπειτα A. 61, 305, εἶτα κἄ. OC. 1598, *nach* πρῶτα(ον) μέν T. 618, fr. 698 *bis*, OC. 634, μὲν πρ. - ἔπειτα δέ Ph. 919, νῦν μέν - ἔ. δέ O. 419, πρὶν μὲν - ἔ. δέ E. 724. — τό τ' ἔπειτα κ. τὸ μέλλον κ. τὸ πρίν Ant. 611 ch. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα νῦν *in alle Ewigkeit.* — 2) *Einfach anreihend:* (μὲν) μάλιστ' - ἔπειτα (μέντοι) δέ Ph. 352, 1285, O. 648, OC. 1300; Ant. 63; *bei Sachen gleicher Wichtigkeit (aufzälend):* πρῶτα μὲν - εἶτα - ἔπειτα E. 266; 968, fr. 109, Ant. 63. — 3) *Folgernd u. entgegenstellend:* doch, trotzdem, gleichwol ἔπειθ' ἑλοῦ γε θάτερα E. 345; Ant. 496, A. 761. (*In der Fr.* E. 266, *nach Part.* A. 761, Ant. 496 *Wf*, τά τ' οὖν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα A. 35 *Zukunft.*)

ἐπ-εμβαίνω, trete ein in, betrete χθονός OC. 924; *trp.* trete auf, nieder ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί E. 456 (A. 1348 *Hartg.*), κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει E. 835 m. betrüben.

ἐπ-εμβάλλω, werfe mich auf, trage mich an als σωτῆρα σαυτὸν τῷδε - λόγῳ OC. 463. — ἐπ-εμβάσει, *dor. F. v.* ἐπεμβαίνω.

ἐπ-εμπίπτω, falle ein, her über τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν A. 42 *Erkl. Z.*

ἐπ-έμολε T. 855 ch. *Df, verb.* οἷον ἀναρσίων πάθος οἰκτίσαι οὔπω ἀγάκλειτον Ζηνὸς κέλωρα ἐπέμολε, ergriff, befiel.

ἐπ-εναρίζω, ermorde noch dazu, gleichfalls μ' - ἐπενάριξον OC. 1733 m. *Z.* — ἐπ-ενδύτας fr. 391. *Z.*

ἐπ-ενθρώσκω, springe drauf ἐπενθοροῦσ' ἄνω T. 917, los auf, dringe ein auf ἐπ' αὐτόν O. 469.

ἐπ-εντείνω, spanne drüber aus: εἶχ' ἐπενταθεὶς Ant. 1235 drauf gestemmt [A. 451]. *Z.*

ἐπ-εντέλλω, trage auf (noch dazu) Ant. 218. *Z.* — [ἐπ-εντύνω, rüste zu ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' A. 451.]

ἐπ-εξεργάζομαι, töte, richte nochmals zu Grunde ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω Ant. 1288 m. *Z.*

ἐπ-εξέρχομαι, ziehe (feindl.), falle aus gegen, verfolge κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς; Ant. 752, fr. 659.

ἐπ-ερέσθαι? noch dazu, gleichfalls (be)fragen OC. 557.

ἐπ-έρχομαι, gehe, komme heran, herbei, hinzu ἐπελθόντοιν δόμους E. 1297, ναούς Ant. 153 ch., εἰς τόπον A. 438; *trp.* εἰς λόγον στάσιν T. 1180 geraten, ἐπέρχεται φάτις Ant. 700 tritt heran; τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν T. 135 ch. naht sich, wird zu Teil. — Greife an τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται O. 199 m.; fr. 607.

ἐπ-ευθύνω, lenke χεῖρ' A. 451.

ἐπ-εύχομαι, bete (dabei) T. 809, fluche, verwünsche μὴ 'πεύξῃ πέρα Ph. 1286; flehe, bete zu Νύμφαις Ph. 1470 an., θεοῖς OC. 1024, fr. 383; *mit Inf.* κατθανεῖν ἐπευχόμην T. 16, παθεῖν O. 249. — τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς OC. 484 dazu Gebete sprechen. ἐξεπεύχομαι.

ἐπ-έχω, halte auf, an, fest, zurück, ab, hemme ἡνίαν A. 847, ἐπέσχε χεῖρα 50, μέ OC. 1432, Ant. 929 *Df*, ἐπεῖχεν OC. 1744 Sorge drückte; μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν Ph. 881, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους E. 517, οὐ πολὺν χρόνον ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ Ph. 349. — Biete dar μαστόν fr. 912. — *Intr.* zögre, warte ἐπίσχετον Ph. 539, ἐφέξετον E. 1369, ἐπίσχες αὐτοῦ OC. 856.

ἐπ-ήβολος, teilhaftig, mächtig φρε-

νῶν Ant. 492 Wf, fr. 95. — ἔπ-ηλῐς fr. 877 Lex.

ἔπ-ηλυς, herbei(kommend) ἔλθετ' ἐπήλυδες Ph. 1190. — ἐπηράσω, A. v. ἐπαράομαι.

ἐπί, *Praep. mit* 1) *Gen.* auf, an, bei, in κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς ἀπώλου E. 1136, σφάζ' ἐ. γ. A. 235, εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς Ph. 272, νεώς 516 ch. (νήσου), 613, κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου OC. 19, ἕδρας 85, ἐπ' ἄκρου λάου - ὀκλάσας 195 ch., Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν 312, O. 802, ἀγρῶν 1049, ναίων ἐπ' ἀκρῶν ὀρέων 1106 ch., κἀπὶ γῆς ἄνω 416, 113, ξένης OC. 184, 563, 1256, 1705 m., 1713 m., T. 299, βαλβίδων ἐπ' ἀκρῶν Ant. 132 an., ταύτης ἐπὶ πλέοντες ὀρθῆς 189, ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων fr. 342. — *Trp.* κἀπ' ἄκρων ὡδοιπορεῖς A. 1230 *Lob.*, κἀπὶ προσπόλου μιᾶς | - χωρῶν OC. 746 gestützt auf, βεβὼς - ἐπὶ ξυροῦ τύχης Ant. 996 *v. K* 173, Theogn. 557, βιαίας ἔχεται - πόλις ἐπὶ νόσου Ant. 1141 ch. festgehalten bei *v. Hdt.* 6, 11 (ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων 789 ch.) — Mit, unter ἐπὶ κωκύτων E. 108 m., σμικρῶν λόγων A. 1268 *Wf, N*, Kr. Gr. 68, 40, 5 (256 ch. *Sft*). — *Adv.* ἐπ' ἴσας E. 1062 ch. gleicherweise.

2) *Dat.* a) *räuml.* auf, in, bei, an τἀπὶ Λυδοῖς - λατρεύματα T. 356, ἄριστον τῶν ἐπὶ χθονί 811, φύλαχ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις 1100, ἐπὶ σκηναῖς - κυνηγετοῦντα A. 3, ἐπὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις 49, ἐφ' ῇ (μητρὶ) λαβὼν - ἄνδρ' 1295, ἐπὶ Τροίᾳ Ph. 196 an., τἀπὶ Τρ. πέργαμα 353, 611, fr. 795, 341; θακεῖ - ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ O. 21, Ant. 1007, ἐνναίων - ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος 1125 ch., ἐν τοῖς ὠσὶν ἢ ἐπὶ τῇ ψυχῇ δάκνει 317. — *Wohin?* φέρει νίκην ἐφ' ἡμῖν E. 85 über, ἐφ' ἡμῖν - χωρεῖ 1431 zu, ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι οὐ πῦρ - ἀποτρέψει T. 1013 m. gegen, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασιν γνώμας βαλοῦσα A. 51 auf, κἀπ' ἐμοὶ βλέψας 345, ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευθύνοντα 451, τρέπειν 772, πτύξας ἐπ' αὐτοῖς χεῖρας OC. 1611, ἐπ' ἀλλήλαισιν ἀμφικείμεναι 1620, νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκεν 1684 m., κλῂς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε 1052 ch., ἐφ' ἡμετέρᾳ γᾷ - ὑπερέπτα Ant. 110 ch. *Erkl.*, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα 139 ch. *E.*, ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες 141 ch., κἀπὶ χρωτὶ - κόνιν παλύνας 247, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι πότμος - εἰσήλατο 1346 m. — *Met. von Handlgn:* auf, bei, gegen, zu θελκτροῖσι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ T. 585, ἐπί μοι μελέῳ βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν 981 m., χάριν - ἠνύσω 995 m., ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα A. 18, τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν 44, ἔχε δύσποτμον ἆραν - ἐπ' ἄλλοις Ph. 1120 ch., ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατο 1138 m., ἐπ' αὐτῷ - ἦλθε κόρα O. 509 ch., ἐπ' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς 820, - ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον; 829, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτή OC. 1472, κἀπ' ἐκείνᾳ μοῖραι ἔσχον Ant. 986 *v. Musgr. Backch.* 1131, μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε 1107, fr. 357; — T. 129 ch.? τἀπὶ σοὶ - κακά Ph. 806, ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν - εἰρηκώς OC. 414; ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ O. 569. — *Bez. d. Absicht:* E. 108 an. *Erkl.* ὡς ἐπ' ἐξόδῳ - χωροῦντος 1322 *N*, T. 532, κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει - βεβὼς 246 *sie zu zerstören*, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε; A. 797, ἐφ' οἷς ἐλήλυθας Ph. 50, ἐσώθην μὴ ἐπὶ τῷ δεινῷ κακῷ O. 1457, κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν OC. 149 an. *Herm.*, τἀξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς 1459, Ant. 759? — φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ 792 ch., θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ A. 142 an.? — *Bez. d. Grund bei:* ἀλγῶ ἐπὶ τ. παροῦσιν E. 333, A. 377, χλιδᾷς E. 360, γελᾷς 879, γεγηθός 1230, στέναζε 1298, χαίρειν fr. 665, χορεύσατε 740, ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα T. 356, ἀλύει ἐπὶ παντί τῳ χρείας ἱσταμένῳ Ph. 174 ch., ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς Ant. 322, ἐπὶ κέρδεσιν λέγων 1061, σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ - ἀμφικεῖσθαι μόρον 1291 m. — ἐπὶ τ. φθιμένοις ἀμελεῖν E. 237 m., ᾐσθόμην βοὴν - τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ A. 1319 *v. begleitenden Umstande? wie* δεννάσεις ἐπὶ ψόγοισι Ant. 759, 556, 88, 157 an., A. 142, E. Tro. 315; φρουρεῖν ὄμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ Ph. 151 ch., κἀπὶ θητείᾳ πλάνης O. 1029 = θητεύων, ἐπ' ἔργοις πᾶσι - παρασταθήτω OC. 1268, κἀπ' εὐπραξίᾳ μέμνησθ' ἐμοῦ 1554 = εὐπραγοῦντες, [1561 ch. *Erkl.*] κἀπὶ λουτροῖσιν κηλῖδας κάρᾳ ἐξέμαξεν E. 445 ἐπὶ καθάρσει *gl.* fr. 194, 499; οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἰμι; O. 1517 unter w. Bedingung. — — Bei, in d. Gewalt μὴ ἐπὶ τῷδ' ἔσται τάδε Ph. 1003, ἐπὶ τῷ πλήθει λόγος OC. 66; gemäss, nach ἐπὶ προφάσει θηρός T. 662 ch. *Erkl.*, οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις τ. ἐμοῖς λόγοις Ant. 556, λέγεις - ἐπ' ἐμοὶ τάδε Ph. 1384 für mich; über πήματα - ἐπὶ πήμασι πίπτοντα Ant. 595, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον OC. 544 m., Valck. Phoen. 374; κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν

ταχεῖαν - πρόσθες T. 1252 *N*, hiernach, αἰὲν ἐπ' ἤματι OC. 688 ch. *v*. 682 Tag für Tag.

3) *Acc*. auf (-hin, los, zu) nach, zu a) *räuml*. σεῦται - ἐπ' οἴκους T. 646, εἶμ' ἐπὶ ναῦν Ph. 626, O. 898 ch., ξένην ἐπὶ - γαῖαν ἐμπορεύσεται 455, ἀγροὺς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς 761, δαιμόνων ἐφ' ἅς - ἵκου OC. 466, A. 48, φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ - ἔβας 182 ch., ἑσπόμην - πεδίον ἐπ' ἄκρον Ant. 1197, fr. 423, 607, 655; — *wie Gen*. κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην βάθρον OC. 100, 1492 ch. *Erkl*. — b) *Met. v. Zwecke*: ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν - κατέβαν T. 503 ch., ἐπὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν Ph. 43, ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' - ἔστελλον 570, πλέουσιν 591, πέμψασθαι A. 555; ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον Ant. 360 ch., ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει 367 ch. — προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους 853 ch., ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος.. E. 140 ch., κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι O. 265, ἐπ' ἔσχατα βαίνεις OC. 217 m. Valck. Phoen. 79, πελασθῆναι - ἐπὶ τ. - θεόν O. 215 ch., ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει 469 ch., ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα 494 ch., ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται A. 47, (σὲ) ὥρμασε - ἐπὶ βοῦς 175 ch., γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον Ant. 586 ch., ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι O. 692 ch. — τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας Ant 1317. — c) *Adv*. (νόσος) τέθηλε κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Ph. 259, δαίμων - ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται E. 1000, fr. 713, ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε OC. 1777 an. *v*. E. 140; οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι E. 414, τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν? T. 1128 heute; ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην Ant. 889. — — *In tmesi* T. 129, O. 183 (OC. 1777). — *Anastrophiert*: τῷδ' ἔπ' T. 615, ταύτης ἔπι (Ant. 189, ξένην ἔπι) O. 455 (199, 182; OC. 1220 *Erkl*.).

ἐπι-βαίνω, gehe, schreite hinzu, betrete, *mit Acc*. σὲ τὸν - λειμῶν' ἐπιβάντα A. 144 an.; ἅλιον ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν 358 m. (*abs.? wie* O. 387, Thuc. 2, 90 *u*.), ἐπίβαινε πόρσω OC. 179 ἔτι *Reiske*, *N*. — *Trp*. ergreife, σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς - ἐπιβῇ A. 138 an. getroffen hat, τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη Ph. 194 an. — ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μιαιφόνων γάμων ἁμιλλήματα E. 492 ch. treten ein. — *Mit Gen*. τῆς εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες OC. 189 an. = εὐσεβοῦντες *Eust. p*. 713, 31, δόξης οὔ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες Ph. 1463 an. in Gottesfurcht, in e. Glauben wandeln.

ἐπι-βάλλω, auferlege ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' - ἐπέβαλε Κρονίδας T. 128 ch.; treffe, berüre, erwäne κακὸν E. 1246 ch. ὑπέβαλες *Wf*, ἐνέβ. *sch*.

ἐπι-βλέπω, blicke auf τύχαις OC. 1526. *Z*.

ἐπι-βουλευτοῦ στρατοῦ A. 726 nachstellend. *Z*.

ἐπι-βουλεύω, stelle nach O. 618 μοὐπ- *Df*.

ἐπι-βρόντητος, sinnverwirrt στρατηγός A. 1386. *S*.

ἐπι-γιγνώσκω, erkenne an ὅπως μήτηρ σὲ μὴ 'πιγνώσεται φαιδρῷ προσώπῳ E. 1296; *mit Part*. ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ - βάσιν κυκλοῦντα A. 18; ἐπέγνω μανίαις ψαύων τὸν θεον Ant. 961 dass sie... ἐπι-γύαλον *Herm*. OC. 1493 ch. an der Schlucht. — ἐπί-δαμος, *dor. f*. ἐπίδημος, im Volke.

ἐπι-δείκνυμι, zeige (an) κἀπέδειξαν οὐ λόγῳ μόνον E. 1453, κἀπεδείξατε πατέρας.. O. 1405; *s*. ἀποδ. — ἐπιδεῖν, *s*. ἐφοράω. — ἐπιδραμεῖν, *s*. ἐπιτρέχω.

ἐπί-δημος, im Volke (verbreitet) ἐπίδαμον φάτιν O. 494. *Z*.

ἐπι-εικής· *nur* τοὐπιεικές OC. 1127, fr. 709 Recht u. Billigkt.

ἐπι-ζέω, siede, glühe auf νιν αἰκίζει - κέντρ' ἐπιζέσαντα T. 840 ch. *N*, brennend. — ἐπί-ζωστρα fr. 314 b. *S*.

ἐπί-ηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις O, 1094 ch. χάριν *Hes*. Liebes erweisen, zu Willen sein, A. 572, 578.

ἐπι-θυμέω, begere, verlange δρᾶν T. 617.

ἐπι-θυμίᾱμα, Räucherwerk *Plur*. O. 913. *Z*.

ἐπ-ῑθύνω, lenke, richte (hin auf) (οὐδὲν-) χερὶ Ph. 1059. *Z*. — (ἐπι-κάω) ἐπικαιόμενος, ἐπικείμενος fr. 695.

ἐπί-καιρος, gelegen, passend, taugl. μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα O. 875 ch. dem Rechte gemäss. — *Mit Gen*. τρίποδ' - λούτρων - ἐπίκαιρον A. 1407 an.

ἐπι-κινδύνως βροτοῖς Ph. 502 u. dabei gefärlich.

ἐπί-κλημα, Beschuldigung, Anklage O. 227, κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου 529. *Z*. — ἐπί-κοτα fr. 386.

ἐπί-κουρος, Jmds Helfer, Beistand in Λαβδακίδαις ἐπ. ἀδήλων θανάτων O. 496, OC. 1220 ch. Retter in der Not, *v*. O. 127.

ἐπι-κουφίζω, *allevo*, richte auf, hebe empor πατρὸς - πλευράς A. 1411 an.

ἐπι-κραίνω, vollende ταῦτ' ἐπέκρανεν Ph. 1468 an. — ἐπι-κρατεῖ Ant. 612 ch. *Köchly*, obsiegt. — ἐπίκρουμα fr. 270; ἐπι-κρύψασθαι 109.

ἐπι-κτάομαι, erwerbe, neme mir ξυμμάρτυρας ὕμμ' Ant. 846 m.

ἐπι-κτείνω, töte nochmals τὸν θανόντ' Ant. 1030. *Z.*

ἐπί-κτησις, Zuwachs an Gewinn, Zugewinn Ph. 1344. *Z.*

ἐπι-κῡρόω, lasse in Erfüllung gehn E. 793 [O. 252].

ἐπι-κωκύω, klage, jammre über, bejammre πατρὸς-δαῖτα E. 283, τὸν υἱόν 805. *S.*

ἐπι-κωλύω, hindre μ' - τάδε Ph. 1242 hierin. *Th.*

ἐπι-λαγχάνω, erlose dazu: τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πύματον - γῆρας OC. 1235 ch. *intr.* das Alter ist zuletzt das Los (der Menschen). *Eust. p.* 790, 62.

ἐπι-λαμβάνω, erfasse, ergreife τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ Ant. 732.

ἐπι-λήθομαι, vergesse γονέων ἐπιλάθεται E. 146 m.; 178 ch.

ἐπί-ληπτος, dabei ergriffen, ertappt ἐπ. ηὑρέθη Ant. 406. *Z.*

ἐπί-λοιπος, übrig τἀπίλοιπα τῶν λόγων Ph. 24. — ἐπι-μάσσεται fr. 53; ἐπι-μαστίδιον 962; ἐπιμελεστέρα 419. — ἐπιμέμονεν Ph. 51, sich sehnt πορεύεσθαι.

ἐπι-μέμφομαι, tadle, mache Vorwürfe über, wegen ὧν ἐπιμεμφομένα σε T. 122 ch.

ἐπι-μένω, erwarte [μέ OC. 1717 m.], μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα T. 1176 *bis, dass. Th.*

ἐπι-μιμνήσκομαι, erinnre mich, gedenke μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας Ph. 1400. — ἐπι-μολεῖν, *s.* ἐπέμολον. *S.*

ἐπι-νίκιος, beim Siege ἐπ. σθένει OC. 1088 ch. Siegesobmacht; πάντα τἀπινίκια E. 692 Siegespreise.

ἐπι-νίσσομαι, gehe hin über: Κηφισὸς - πεδίων ἐπινίσσεται OC. 689 ch. berieselt. *Z.*

ἐπί-νοια, Nachgedanke Ant. 389.

ἐπι-νυμφίδιος - ὕμνος Ant. 814 m. -φειος *Df Oxf.* Anth. Pal. 7, 182 *vgl.*

ἐπι-νωμάω, teile zu, lasse zu teil werden ἄλλα δ' ἄλλοις Ant. 138 ch.; αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν Ph. 168 an. nahn. — ἐπιξενοῦσθαι fr. 158.

ἐπι-πείθομαι, gehorche, folge -είσομαι E. 1472.

ἐπι-πέλομαι, komme heran, nahe νέφος - ἐπιπλόμενον O. 1314 m. ἐπεληλυθός *sch.* — ἔπιπλα fr. 7.

ἐπι-πλήσσω, schelte A. 288; werfe vor τόδ' ἐπέπληξας OC. 1730 m.

ἐπι-πνέω, wehe, schnaube, stürme heran βακχεύων ἐπέπνει Ant. 136 ch., *Sept.* 345.

ἐπι-πόδιος, am Fusse πέδας - ἐπιποδίας O. 1350 m. Fussfessel. *S.*

ἐπί-πολος, Helfer, Beistand ἐμός O. 1321 m. *Z.*

ἐπί-πονος, mühselig, beschwerlich ἐπίπονον λατρείαν T. 830 ch., ἁμέραν 654 ch., μόρῳ O. 1561 ch.

ἐπι-ρράσσω (*att.* ῥήσσω), breche los, ein auf χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα OC. 1503. — *Trans.* reisse, werfe zu πύλας ἐπιρρήξασ' ἔσω O. 1244 *αξ Dobree*, κλείσασα, *Ω* 454 zuziehend. — ἐπιρροάς fr. 266.

ἐπι-ρροθέω, lärme dabei χόρος fr. 700; λόγοις T. 264 höhnte, schmähte.

ἐπί-ρροθος, lärmend ἐπιρρόθοις κακοῖσι Ant. 413; fr. 517.

ἐπι-ρρώννυμι, stärke: κείνοις δεῖν' ἐπερρώσθη λέγειν OC. 661 *N*, erdreisteten sich.

ἐπί-σαγμα, Bürde, Marter νοσήματος Ph. 755 προσθήκη Steigerung *sch.* — ἐπισειούσης fr. 159; ἐπι-σίγματα 8. *S.*

ἐπί-σημος, deutlich, sichtbar μνῆμ' Ant. 1258.

ἐπι-σκέπτομαι, blicke an μέ A. 854.

ἐπί-σκηνος, am, vor dem Zelte γόους A. 579. *Z.*

ἐπι-σκήπτω, auferlege, trage auf σοί O. 1446, ὑμῖν ταῦτα - τελεῖν 252, ὑμῖν - χάριν A. 566; εἶρξαι Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι A. 752; τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος T. 503; τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω 1221 *Iph. T.* 701. — *Med.* αἰτίαν - ἔχων πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων Ant. 1313 *Wf* wurdest belastet, angeklagt.

ἐπι-σκιάζω, beschatte: λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη T. 914 im Dunkeln bergend.

ἐπί-σκιος, beschattend ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός OC. 1650 *N Anh. S.*

ἐπι-σκοπέω, blicke her, betrachte E. 1184, blicke hin τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν ἐπισκοποῦντα O. 1529 *Erkl. abwartend;* Θηβαΐας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς Ant. 1136 ch. *besuchend.*

ἐπί-σκοπος, Beobachter, Wächter τοῦ νεκροῦ Ant. 217, Vorsteher, Hort νυχίων φθεγμάτων 1148, Schauer, Späher σῆς ἕδρας OC. 112 ausschauend nach, *wie Adj.* ἄτης τῆς ἐπίσκοπον μέλος A. 976 zielend, bezüglich auf.

ἐπι-σπάω, ziehe herbei, erwerbe *κλέος* A. 769, fr. 145.

ἐπι-σπεύδειν *τὸ δρᾶν* O. 467 beschleunigen, antreiben zu.

ἐπ-ίσταμαι, weiss, verstehe, kenne, *mit Inf. εὖ φρονεῖν ἠπίστασο* E. 394, *ἐπίστασαι κλύειν* 629 *kannst*, T. 543, O. 589, OC. 1006, 1203, A. 869, Ant. 472, 686, fr. 779, 969 a [Ph. 672]; *u. Acc. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν* E. 616, O. 1006, Ant. 1092, *εὖ νυν ἐπίστω* Ph. 1240, O. 658. — *Mit Obj.-Acc. τοῦτ' ἐπίσταμαι* E. 910, A. 979, 1134, Ph. 419, *πάντ' - λόγον* T. 484, Ant. 305, *κακὰς τόλμας μήτ' ἐπισταίμην* T. 582, *ταῦτ'* Ph. 1325. *πάντ' ἐπιστήσει κλύων* OC. 53, 290, Ant. 402, *ἐν* fr. Dan. 1, 1. — *Mit abh. Satze: οἷ μ' ἀτιμίας μ' ἄγεις* E. 1035, *ὅτι* A. 678, *τοῦτ' - ὡς* 1370, *ὡς* OC. 927. — *Mit Acc. u. Part. τί πῆμ' ἔχοντά νιν* T. 43, 182, 626, A. 1080, Ph. 567, O. 284, OC. 733, 1121; *u. ὡς: ὡς φανέν γε τοὔπος τοῦτ' ἐπίστασο* O. 848. — *Mit Part. im Nom. σὺ δ' ἀνὴρ κατ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο* A. 1399; — *bes. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή* A. 281. *ἐξ-*.

ἐπί-στᾰσις, Stehnbleiben, Stillstehn *ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις* Ant. 225 *in Folge v. Bedenken.*

ἐπι-στᾰτέω, bedränge *μέ* fr. 163; stehe vor *ποιμνίοις ἐπεστάτουν* O. 1028; fr. 878.

ἐπι-στάτης, stehend auf, Lenker *ἁρμάτων* E. 702; Schirmherr, Hort *Κολωνοῦ* OC. 888, Vorsteher, Hirt *ποιμνίων* A. 27, *Plat. leg.* X, 906 a; Urheber, Fürer (*καιρὸς*) *ἀνδράσιν μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης* E. 76.

ἐπι-στείβω, betrete, trete auf *τόπον* OC. 56.

ἐπι-στέλλω, trage auf, befele *τιμωρεῖν* O. 106.

ἐπι-στενάχω, seufze, wehklage darüber O. 185.

ἐπι-στένω, seufze über, beklage T. 947.

ἐπι-στέφω, fülle voll auf, bringe dar *χοάς* E. 441.

ἐπι-στήμη, Kenntniss, Wissen, Kunst *τήνδ' ἐπ. ἔχων* Ph. 1057; O. 1115; *τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπ.* T. 338, *φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέω* Ant. 721 (*πάντ' adv.?*) *Th.* — *ἐπιστήμων* fr. 514.

ἐπι-στολή, Auftrag, Botschaft, *nur Pl. τάσδ' ἐπ.* A. 781, fr. 130, *λόγων ἐπ. φέρεις* T. 493 *mündl. Auftr.*; OC. 1601. — *ἐπι-στοναχέω, s. ἐπιστεναχέω.*

ἐπι-στρατεύω, bekriege *χώραν* T. 75, *πατρίδα* 362; ziehe (ins Feld) aus zu *στρατῷ βουλεύσας φόνον-ἐπεστράτευσεν* A. 1056.

ἐπι-στρέφω, wende hin: *πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις* T. 1182 verlangst; *intr.* kere mich um *ἐπιστρέψας* T. 566; *so Pass. δόξα τῇδ' ἐπεστράφη* Ant. 1111 wante sich dahin. — *Med. mit Gen. Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω ἐπεστρέφοντο* Ph. 599, fr. 57 wanten sich hin zu, kümmerten sich um, *wie ἐπιστραφείς* O. 728 *Blaydes.*

ἐπι-στροφή, Umwenden, Umker *δαΐων ἀνδρῶν ἐπιστροφαί* OC. 1045. — Wiederker, Wechsel *μορίων γ' ἐπ. κακῶν* 537 m. — *πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν* O. 134 Zuker, Rücksicht, Sorge, Ph. 34 *Bergk.* — *ἐπισχολάζεται* fr. 296.

ἐπι-τάσσω, ordne an, befele OC. 839; *τοῖς κρατοῦσιν* Ant. 664. — *ἐπιτ-μηταί* fr. 478.

ἐπιτηδεύω, verübe *κακά* E. 309.

ἐπι-τίμια, τά, Ere, Erenspende für *Ὀρέστου* E. 915 *N, Wf;* — Gegengaben, Lon, Strafe *τῆς δυσσεβείας* 1382 *v. Hek.* 1086, *Hdt.* 4, 80.

ἐπι-τρέπω, wende, kere zu *ἔγχος* T. 1014 ch.

ἐπι-τρέχω, laufe, dringe heran *ὅταν Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς* Ant. 589 ch.

ἐπί-τριπτος, abgefeimt, durchtrieben *κίναδος* A. 103. *Z.* — [*ἐπι-τυμβίους χοάς* Ant. 901, Trankopfer auf's Grab; — *τὰ ἐπ.* Grabesspenden E. 915 *Df.*]

ἐπί-φαντος, sichtbar, lebend Ant. 841 m. *S.*

ἐπι-φωνέω, rede an *θήκην* OC. 1762 m. *Z.*

ἐπι-χαίρω, freue mich über *σὲ μὲν εὖ πράσσοντ'* Ant. 136 an. *wenn dir's wol geht; κακοῖς* 961. *Z.*

ἐπί-χαρτος, erfreulich *ἔργον* T. 1262 an.

ἐπί-χειρα, τά, Handgeld, Lon *ξιφέων* Ant. 820 an., *μισθοὶ im Kampfe getötet.* — [*ἐπι-χερσεύει* fr. 417.]

ἐπι-χωρέω, weiche, gebe nach *τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε* Ant. 219.

ἐπι-χώριος, einheimisch *βλαστός* fr. 314; *subst.* Einheimische, Einwoner *χθονός* O. 939, 1046. — *ἐπι-ψαλεῖν* fr. 79 *Lex.*

ἐπι-ψαύω, berüre *κώπης* Ph. 1255, *τῶνδ' ἐπιψαῦσαι* 669, *τάφου* A. 1394, *γῆς* fr. 563.

ἔπ-οικος, Anwoner *ἔσθ' ἔπ.* OC. 506 es wont J. in der Nähe; *ἔπ. ἀναξία* E. 189 Fremde.

ἐπ-οικτείρω, bemitleide, bedaure, bejammre, σ' ἐπ. E. 920, 1199, Ph. 318, μ' ἐποικτείρας O. 1473, ἐποικτερεῖτέ με Ph. 1071, sc. τούτους 1320, νὶν δύστηνον A. 121, τὸ τοῦδ' ἐπ. στόμα ἐλεινόν O. 671; E. 1200. *Z.*

ἐπ-οικτίζω, bejammre, beklage θέαμα - οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι O. 1296. *Z.*

ἕπομαι, folge, gehe mit, *abs.* ἐν πρώτοις ἕπει E. 28, ἕπεο - ᾇ σ' ἄγω OC. 182 m., πρὸς τὸ - πέδον 736, 1428, ὧδ' 1542. — *Mit Dat.* σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει Ant. 1196; füge mich, gebe nach κακοῖς T. 1074, νόμοις fr. 674. — *Mit Acc.* τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον - ἑσπόμην T. 563 ἐστάλην, auszog. — Ἅμα ἕπεσθαι· ἅμ' ἕπονται Κῆρες O. 471, τάχος γὰρ ἔργον κ. ποδῶν ἅμ' ἕψεται A. 814 *wird gleichfalls da sein;* σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα E. 253 *hebt die Begltg hervor.* ἐφ-, μεθ-, συνέπομαι. — ἐπιρροὰς | ἐπώμοσα fr. 466.

ἐπ-ονομάζω, benenne mich πατρὸς - ἐπωνομασμένην E. 284. — (ἐπ-όρνυμι· ἐπῶρσεν E. 1268 ch. brachte hin.)

ἔπος, Wort, Rede, Bericht, Kunde, Nachricht, πρόσφορον E. 227 m., ἔπος τι βαλών 569, ξυνῆκα τοὔπος 1479, ἠλίωσε τ. T. 258, προσέμιξεν 822, ὑπέρκοπον A. 128, μέγα 422 *stolz,* ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος 773, τ. ὕστατον θροεῖ 864, εἰς ἀνίαν ἔρχεταί τινι 1138, τἄπορον - Ph. 897, τόδ' 1204 ch., γενναῖον 1402, ποῖον O. 89; φίλον 234, οὐδ' ἔπος φοβεῖ 296, ὀρθόν 506 ch., φανέν 848, 525, τό 936, 1144, τί 1419, τοῦτο τ. ἀγγελῶν OC. 302, κακόν 731, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος 1001, μηδὲν ἀντειπών 1279, ἕν 1616, τὶ χαλκαίνουσ' ἔπος Ant. 20, κλεινόν 621 ch., τοῦτο - τ. 934 an., ὀρθόν ἤνυσας 1178, τῆς ἀληθείας ἔπος 1193, ἴησι δυσθρήνητον 1210, κρυφαῖον fr. 673. — ἔπους σμικροῦ χάριν OC. 443. — *Plur.* ταῦτ' - τἄπη E. 401, τἄμ' - κ. τἄργα 622, - τοὺς σοὺς τρόπους 1050, 1057, χρηστά T. 231, τὰ δεῖν' ἐπηπείλησ' ἔπη A. 312, αἰσχρά 505, τα τῆσδ' 526, μωρίας πολλῆς πλέα 745, θροεῖ 785, τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη 1096, τὰ σέμν' 1107, φλαῦρ' 1162, ἀνόνητ' 1272, συμβαλεῖν ἔπη κακά 1323 Schmähreden, αἰσχρὰ κ. λωβήτ' Ph. 607, τὰ τοῦδ' 1047, ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός 1112, ἀναπολεῖν 1238, τἄμ' - δέχεσθαι O. 216, κωφὰ κ. παλαί' 290, τοιαῦτ' 339, τὰ τοῦδ' 404, 1148, δείν' - πεπυσμένος 513, πολλὰ δ' ἐμπορῶν ἔπη OC. 303, τἀκίνητ' 624, τοιαῦτ' - τελῶν 629, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν 658, τὰ λαμπρὰ - φαίνειν 721, προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη 1141, τὰ παῦρ' fr. 61, λυπήρ' 103, καλά 664. — αἴσχιστ' ἐπῶν Ph. 909, ἄγγελον κακῶν ἐπῶν Ant. 277, ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων 1134 ch. Gesänge, Lieder. — *Orakelaussprüche:* O. 89, T. 822 ch., OC. 629; Gerüchte O. 290, OC. 303. — μήτηρ κ. γυνή, διπλοῦν ἔπος Ant. 53.

ἐπ-οτρύνω, treibe an, fordre auf ταῦτα E. 299 hierzu; μ' ἐπώτρυναν μολεῖν 1264 *Brunck.*

ἔπ-ουρος, günstig (nachwehend) αὖρα T. 954 ch. ἐπουρίζουσα [O. 194]. *Z.*

ἐπόψιμος, anzusehn O. 1312.

ἐπ-όψιος, sichtbar πάγον OC. 1600, τόπον Ant. 1110 φανερόν *sch.* — *Act.* θεοί τ' ἐπ. Ph. 1040 *Df Oxf.,* allsehend.

ἑπτά, sieben Ph. 1027, OC. 1311, Ant. 141.

ἑπτά-βοιος, siebenhäutig σάκος A. 576. *S.*

ἑπτάλογχος, der sieben Lanzen, Fürer στόλον OC. 1305, *s.* 1311. *S.*

ἑπτά-πύλῳ Θήβᾳ Ant. 101 ch. *Df N,* στόμα 119 an., siebentorig, *s.* Phoin. 629. — Θήβας - ἑπταστόμους fr. 778. *Z.*

ἐπ-ῳδή, Zaubergesang, -spruch θρηνεῖν ἐπῳδάς A. 582, νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς OC. 1194 Beschwörung, Manung.

ἐπ-ώμοτος, eidlich, mit e. Eide λέγων T. 427; Eideszeuge Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον 1188 ἐπομόσας, ὅρκιον *sch.* [A. 1113].

ἐπ-ώνυμος, benannt nach θεοῦ OC. 65, τᾶσδ' - γᾶς O. 210 ch. weil Καδμεῖος ο. Βοιώτιος *gen. v.* T. 510, fr. 775, τῆς πρόσθεν ἀδμήτης - μητρός OC. 1321 *Parthenopaios,* πάντων - ὀνομάτων fr. 678, πέρδικος 300; wegen κακοῖς fr. 408. — λαβὼν εὐώνυμον, Εὐρύσακες (σάκος) A. 574 nach welchem (Schilde) du genannt bist. — ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς A. 430 gleichnamig, bedeutungsvoll.

ἐπ-ωφελέω, helfe, stehe bei, unterstütze ἐσθλὸν ἄνδρ' Ph. 905, κακούς 1371, κεῖνον - ἐπωφελῆσαι E. 578, λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν, οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005, es hilft uns nichts dass, wenn .. τῷ πατρὶ OC. 441. — δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι 541 = ἐπωφ. τὴν πόλιν ὥστε μήποτ' ἐ. ich habe es um Th. verdient ein solches Gesch. zu erh. *Z.*

ἐπ-ωφέλημα, Aushilfe, Zugabe an βορᾶς Ph. 275. *S.*

ἔρᾰμαι u. **ἐράω**, verlange, wünsche, begere τιμῆς τυχεῖν E. 364, ὧν ἠράσθη τυχεῖν A. 967, fr. 109, λαβεῖν Ph. 651, ἐρῶ γε (τὰ τόξα λαβεῖν) 660, ἔραμαι πυθέσθαι OC. 512, θανεῖν Ant. 220; *mit Gen.* nach ἀμηχάνων Ant. 90, ὧν 1336, A. 686, fr. 326, τοῦ ζῆν 67, τῆσδ' ἀποικίας 342, liebe fr. 162 τοὺς ἐρῶντας.

ἐραστής, Liebhaber, Freund, Anhänger τῆσδε τῆς γνώμης O. 601. — ἐρατύω *dor.*, *s.* ἐρητύω; ἐράω, *s.* ἔραμαι A. 967, OC. 512.

ἐργάζομαι, 1) arbeite, mache, tue, verursache, bewirke πημονάς Ant. 326; vollbringe, verübe τἄλλα γ' ἔργασαι T. 1211, εἴπερ εἴργασται τάδε A. 22, εἰ δ' ἐργάσει μὴ ταῦτα Ph. 66, ὅστις εἴργασταί ποτε O. 279, *κ.* ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι τε 347, (πράσσεις) ἃ πρόσθεν εἴργασαι OC. 825, πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ Ant. 267, εἰργάσθαι τάδε 294, οἷον ἔργον εἴργασαι 1228, fr. 149. — *Pass.* ἐργασθήσεται T. 1218, ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα O. 1369, ἐμοὶ ἔργ' ἐστὶ κρείσσον ἀγχόνης εἰργασμένα 1374 (*Lob. Ai.* 21). ἐργαστέον T. 688. — 2) *Mit pers. Acc.* tue Jdm E., handle an, gegen J. μὴ - τοῦτό μ' ἐργάσῃ E. 1206, μ' ἄσκοπα 1315, ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με T. 745, οἷά μ' εἴργασαι T. 1203, Ph. 928, κακά 786, τί μ' εἴργασαι 1172, τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν A. 109, αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω OC. 854. δι, ἐξ, ἐπεξ, κατ, συνεργάζομαι. — Ἐργάνη· ἡ Ἀθηνᾶ fr. 724. *Z.*

ἐργᾰσείω, will, bin im Begriff zu tun, habe vor οὐδέν T. 1232, τί Ph. 1001. *Z.* [688.

ἐργαστέος, zu tun, auszufüren T.

ἐργᾰτης, (feld)arbeitend βοῦς fr. 149; τὸν ἐργ. O. 859 Landmann; Täter Ant. 252.

ἐργᾰτις, handelnd, tatenschnell χεῖρα Ph. 97. — ἔρξεται, *s.* εἴργω.

ἕργμα, Verschluss, Kerker ἕ. τυμβόχωστον - τάφου Ant. 848 ch. *Wf, Aisch. Cho.* 147.

ἔργον, 1) Werk, Tat, Arbeit, Geschäft ποιεῖς τοὔργον E. 625, Ant. 321; δραστέον τ. τόδε E. 1020, O. 559, Ant. 536, *pl.* E. 586, 751, Ph. 556, 940, O. 1402; ἔπραξας Ph. 1227, *pl.* T. 1267, ἐξέπρ. OC. 941; τελοῦσι τ. E. 1399; τοὐμὸν ἔ. ἤνυτον T. 319, μεμηχάνηται τ. 586, ἔ. δεινὸν ἐξειργασμένην 706, ἄζηλον 745, Ant. 384, 428, 1228, *pl.* O. 1374, ἐκτελεῖν T. 1187, ξυμφυτεῦσαι εἰργάσθαι τε O. 347; ἔργα - ἀρκέσας A. 439; χωρῶ πρὸς ἔργον A. 116, εἰς πᾶν ἔ. E. 615, εἰ καλὸν τ. 1494, τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε T. 933, τ. τόδε μεῖζον ἀνήκει, ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν 1018, τὸ σὸν θεοῖσι δεικνὺς ἔ. 1250, ὡς ἐπίχαρτον τελέως ἀεκούσιον ἔ. 1263, ἐπῄνεσ' ἔ. A. 536, ἐθρόησας ἄνανδον ἔ. Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄγει 948 ch., σὸν ἄρα τ., οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται 1368, τ. ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου O. 349, ἢ τ. ὡς οὐ γνωρίσοιμί σου τόδε, δολῷ προσέρπον ..; 538, ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα; 1124, κ. σοί τε τ. τοὐμὸν ἔσσεται βραχὺ OC. 1118. — (καιρὸς) ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης E. 76, ἔργον ἕκατι τοῦδε μηνίσας T. 274, προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν 670, τάχος ἔργου κ. ποδῶν ἅμ' ἕψεται A. 814, οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρός, οὔτ' ἔργου μολὼν OC. 1297, παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι Ant. 301, fr. 715; πῶς ἂν ὑμιν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην; Ph. 532, ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις OC. 817. — *Plur.* τὰ σὰ ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ E. 620, τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα κ. κράτη 689, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοὶ 1360, ταρβεῖν ἔργα δεῖν T. 723, ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι A. 39, τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσὶ μεγίστας ἀρετᾶς - ἔπεσεν A. 618 ch., ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα Ph. 406, κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρώμενα 556, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ 602, οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθε O. 1224, αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται 1408, τἄργα τἄμ', ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα OC. 266, ἀναιδῆ 516, πατρός Ant. 1225, ἀχρεῖα fr. 500; — ἔργων ἀκμή E. 22, πειρωμένῃ τῶνδε τ. ἔ. 468, τῶνδε τ. ἔ. ἴδρις 608, μεμνῆσθαι 1252, ἔργων ἀκόντων ἀΐοντες αὐδάν OC. 239, ἀπ' ἔ. εὐκλεεστάτων φθίνει Ant. 695, ἔργοις ἀνοσίοις - ὑπηρετῶν OC. 283, αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσιν 1268. — *Im Ggs. z. Wort:* μισεῖς μὲν λόγῳ, ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι ξύνει E. 358 (οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων τόδ' εἴη τοὔργον 1373); ὅταν λόγῳ θανὼν, ἔργοισι σωθῶ 60, (τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους) εὑρίσκεται 625), 1360, πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον O. 517, τὰν - ἁγνείαν λόγων ἔργων τε πάντων 865, ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινά OC. 383, λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά 782, τά τοι καλῶς εὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται 1188, fr. 209, 747; — οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι

πάρεστιν, οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ OC. 1582, ἔργοις πεπονθὼς, ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 873, τἄμ' ἔπη κ. τἄργα τἀμά E. 623, fr. 664; *andre Gegens.* καιρός E. 22, χρόνον Ant. 729, βουλεύματα Ph. 556. — 2) *Allg.* Sache, Umstand, Etwas [ἔργων τῶν πρασσομένων T. 1267 an.], ἄκουε τοὔργον 1137, ἅπαν μαθήσει τ. A. 284, οὐκ ἔστι τ. τλητόν 466, δηλοῖ δὲ τ. 355, fr. 352, τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον O. 847, οἷ' - ἔργ' ἀκούεσθε 1224, ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι E. 1252, τ. παρέσται φανερόν Ph. 1291, λέγεις 26, προμηνύσῃς - μηδενί Ant. 85, ὡς ἀνοιστέον σοὶ τ. 273, θεήλατον 279, τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν T. 1018 m. — τί τοὔργον; OC. 887; κατ' ἔργον κτῆσιν T. 230. — 3) Pflicht, Geschäft, Arbeit T. 319, O. 1124; σόν Ph. 15, μακρῶν λόγων E. 1373, πολλῶν χαλινῶν fr. 712, es ist nötig οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην A. 852, 12 (Ant. 730).

ἔρδω, tue, mache, bewirke, vollbringe ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν Ph. 6, OC. 851, Ant. 375, τὰ Λοξίου E. 83, 1368 handeln, *wie* ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν OC. 1074 ch. — *Aor.* ταὐτό γ' ἔρξας Ph 117, 1353, ἔρξειεν T. 935, ἔρξον 1201 τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις Ph. 1406 gewären; οὔτ' ἔρξας τιν' οὔ τι νοσφίσας 684 ch. *Schneidw.* etwas antun; [A. 905 *Herm.*] συνέρδω.

ἔρεβος, Finsterniss, Dunkel τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔ. OC. 1390, ἰὼ σκότος - ἔ. ὦ φαεννότατον A. 395 m. ἔ. ὕφαλον Ant. 589 ch. *Nacht.*

ἐρεθίζω, reize, erzürne μούσας Ant. 965 ch.

ἐρείδω, stämme, lene an, stüze ἐρείσατ' - πλευρὸν ἀμφιδέξιον ἐμφύντε τῷ φύσαντι OC. 1112; ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος Ant. 1236 stiess (sich) hinein; senke τὸ πρὶν πλάστιγγ' fr. 14. *Vgl.* ἐρέσσω. ἀντερείδω. — ἐρείκω· ἤρικον 164. — ἐρεῖν, *s.* ἐρέω.

ἐρείπια, Trümmer ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν - ἀρνείου φόνου A. 308 *E. N*, *Wf*, fr. 400.

ἐρείπω, stürze πόλιν - ἐρείψεις OC. 1373 *Turn.* zwingen, (τὸ γένος) Ant. 597 ch. — *Pass.* ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετο A. 309 hingestreckt; μάλα μέγας ἐρείπεται κτύπος OC. 1462 ch. stürzt hernieder.

ἔρεισμ' Ἀθηνῶν OC. 58, Stütze, Bollwerk.

ἐρεμνὸν αἷμ' A. 376 m., schwarz, dunkel; *trp.* ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις Ant. 700 *λαθραία σου sch., praed.* im Dunkel. — ἔρεσθαι, *s.* ἔρομαι.

ἐρέσσω, rudre κώπαις T. 561, πλάταν A. 358 m. *Blaydes, N*; *trp.* τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς - Ἀτρεῖδαι καθ' ἡμῶν A. 251 ch. ἐρείδουσιν *N*, ἐλαύνουσιν *wie ein feindl. Schiff gegen J. heranrudern*, vorbringen, ausstossen, *vgl.* ἀντηρέτης *adversarius;* τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων Ant. 158 ch. *advolvens*, im Herzen hegend, erwägend. — ἀλλ' μεταλλαγᾷ - ἀνδρὸς ἐρέσσει Ph. 1135 ch. Handhabe? ἐπέσσει *Seif.*

οὐκ **ἐρευναν** τοῦ θανόντος ἔσχετε; O. 566 Nachforschung, forschtet nicht nach. *Z.*

ἐρευνάω, erforsche ὧν ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ O. 725, πάντ' fr. 104; forsche nach Ant. 268 *abs.* ἐξ-.

ἐρέφω, bedecke, bekränze (κρατήρων) κρᾶτ' ἔρεψον κ. λαβάς OC. 473.

Ἐρεχθείδης· γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν A. 202 an. *Wf. Nk. zu* O. 1, ἀρχαιογόνων ἄντασ' Ἐ. Ant. 982 ch. = Athener.

ἐρέω, εἴρηκα, εἶπον sage, spreche, rede: *abs.* ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ Ph. 329, O. 276, 547, 700, 711, ἂν δ' ἔρῃ μαθοῦσ' ἐρῶ 749, OC. 218 m., πρὸ τῶνδε 811, Ant. 223, παρὼν 1192; πρὸς πιστάς ἐρεῖς E. 1204, τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν T. 1128, οὐκ ἐ.; Ph. 740, πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς O. 1152, λέγ' εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς 702, Ant. 244; ὡς εἴρηκ' 886, εἴρηκας ὀρθῶς E. 1040, οἷς εἴ. T. 456, Ant. 735, εἰρηκὼς κυρεῖς OC. 572. — *Mit Obj. Acc.* γάμους - οἵους ἐρῶ OC. 980, τὸ σόν E. 577, δεινόν fr. 153; — ἐρεῖς - μ' ὡς E. 552, τοῦτ' - ὡς 591; γυναικὶ τ. λόγους ἐρεῖς κακῇ T. 438, ποῖον ἐ. τόδ' ἔπος; Ph. 1204, πημονάς O. 363, τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν OC. 596, οὐδὲν σὺ μεμπτὸν - ἐ. ἐμοί 1036, ἔπος Ph. 1204, [πόλιν 1373], πικρὸν πρόσφθεγμα - ἐρεῖ A. 500, τοιαῦτ' 504, κακόν 1012, ἀμὲ χρὴ τάσσειν, ἐρεῖ Ant. 734, τίνας λόγους ἐροῦσιν OC. 115; — εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα E. 73 *dixi*, ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας 1017, τίν' - λόγον Ph. 1237, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον T. 63, βούλου λόγους, οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι 487, γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος Ph. 1402, ταῦτ' OC. 414. — 2) *Mit abh. Satze:* ἐρῶ ὅπως Ant. 223, πότερον Ἀργείων ἐρεῖς E. 535 *Erkl.*, ὡς 552, 591, A. 481, μ' ὅς εἰμι OC. 572, κοὔποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι 626, τῷ σκοπῷ - ὡς ψευδόμαντις 1096. — *Pass.* μάτην - πάντ' εἰρήσεται Ph. 1276, O. 365; τὰ δὲ ῥηθέντα - μεμνῆσθαι μάτην 1057, ἐδέξα-

μην τὸ ῥηθὲν E. 668; ἐν τῷ - τῶν εἰρημένων; 1186, πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρ. OC. 257, Ant. 215, ἀντὶ τῶν εἰρ. ἴσ' ἀντάκουσον O. 543, μή πόλλ' ἄγαν εἰρημέν' ᾖ μοι 768, fr. 14, πυρᾶς - τῆς εἰρημένης T. 1213, εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ Ant. 725, ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι O. 553. ἀντ-, ἐξερέω, ἀντ, ἀπ, δι, ἐξ, προσ, ὑπειπεῖν.

ἐρημία, Einsamkeit, Alleinsein OC. 957; v. 875.

ἔρημος, einsam, verlassen (hilflos) τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα Ph. 34, ἐρήμης - γῆς Ant. 739; *mit Gen.* ἔρ. ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος 773; στέγαι φίλων ἔρημαι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι E. 1405 leer. — *Von Pers.* γένοιτ' ἐρήμη T. 905 *verwitwet*, — -μοι *leg.*, πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος λειφθήσομ' Ph. 1070, ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω O. 57 *N*, ἔ. ἔθανες OC. 1714 an., ἔ. ἄπορος αἰῶνα τλάμων ἔξω 1735 an.; ἔρημον ὧδε κἄφιλον Ph. 228, 1018, ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔ. 265, μ' - προθέντες - ἔ. 269, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον ἔ. 471, μή μ' ἀφῇς ἔ. οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 487, οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἔ. ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ OC. 502, μόνην ἀφῆτ' ἔρημον Ant. 887. — [ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων 919] ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν, πάντων ἐρήμους O. 1509 — *also meist durch Beisätze erklärt;* — πόρτις ἐρήμα T. 530 ch. ἀμήτωρ. — τοῦ πρόσθ' ἐρήμου, τοῦ τε δυστήνου πλάνου OC. 1114, πότμος 1717 m.

ἐρητύω, hindre πολλὰ κέλευθος ἐρατύει OC. 164 ch. *e. mit dir zu reden.* κατερητύω.

Ἐριβοία λέγω A. 569 *Alkathaos' T., Aias' M. v. Telamon.*

ἐρίζω, streite, n. περὶ αὐτοῦ E. 467. — ἐ ρ ί θ ω ν fr. 269.

Ἐρινύς, Erinys, Furie, Rachegottheit, -göttin, -geist ἆρ' οὐκ Ἐ. τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; A. 1034 *Wf*, Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον 1051 *vgl.* Ag. 1580, μνήμων τ' Ἐ. 1390, ὧν σε ποίνιμος Δίκη τίσαιτ' Ἐ. τε T. 809, ἥξει κ. πολύπους κ. πολύχειρ ἁ - χαλκόπους Ἐ. E. 491 ch., fr. 508; σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες E. 112 m. *Df, Wf,* λοχῶσιν Ἅιδου κ. θεῶν Ἐ. Ant. 1075; ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐ. A. 843; σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας 837; *eines Einzelnen* Rachegeist τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω OC. 1299, πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων 1434. — Rache, Strafe; Fluch Ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη E. 276, ἔτεκεν μεγάλαν - ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' Ἐ. T. 895 ch., λόγου τ' ἄνοια κ. φρενῶν Ἐρινύς Ant. 603 ch. *Verblendung.* — διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινὺν E. 1080 ch., Ag. 749 Doppelfluch *von Klytaimn. u. Aigisthos. Vgl.* Εὐμενίδες. — ἐ ρ ι ν ό ς fr. 190.

ἔρις, Streit, Zank, Hader, Zwiespalt λήγει A. 731, εἰς ἔριν θυμούμενος 1018, μεγάλης ἔριδός τις ἀγὼν 1163 an. εἰσῆλθε - ἔρις κακὴ, ἀρχῆς λαβέσθαι OC. 372, τὴν πεπρωμένην ἔριν κατασβέσειαν 422, φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι κ. φθόνος 1233 ch.; αὐτοῖς ἦν ἔρις - μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν 367 Wetteifer, ὅρος *Nitzsch,* ἤρεσεν *Bergk.*

οὐκ **ἐριστὰ** (τοῖς δυνατοῖς - πλάθειν) E. 220 ch., man muss nicht hadern mit; *über d. Inf. Kr. Di.* 55, 3, 8 *u.* ἔρις *Z.* — Ἐ ρ ι χ θ ο ν ί ο ν fr. 230.

ἑρκεῖος, des Hauses, Zeltes ἑρκείου στέγης A. 108, Ζηνός Ant. 437 *Wf* = Haus, Familie.

ἕρκος, Einzäunung, Gehege ἱερὸν T. 607 τέμενος; ἑρκέων ἐγκεκλημένους A. 1274 Verschanzung, Lager. σφραγῖδος ἕρκει T. 615 Verschluss, ὅπλα fr. 557, ἕρκεσι 3, 382; *trp.* χρυσοδέτοις ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν E. 838 Netze, Umstrickung *f. Verrat,* A. 60. — ἕρμα, *s.* ἔργμα.

ἕρμαιον, τό, Fund Ant. 397.

Ἕρμαιον ὄρος Ph. 1459 an. *Sft,* § 471, des Hermes.

ἑρμήνευέ μοι OC. 398, erkläre.

Ἑρμῆς ὁ πέμπων δόλιος Ph. 133, ὁ πομπὸς OC. 1548, ὁ Μαίας E 1396 ch. *Wf, Df,* ὦ χθόνι' Ἑρμῆ 111 an., πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον A. 832 *der die Seelen in die Unterwelt leitet.* — Ἑρμιόναν fr. 791. [1108 *Töchter.*

ἔρνος, Spross ὦ φίλτατ' ἔρνη OC.

ἔρομαι, frage (nach) ἐροῦ δὲ τὴν - Ἄρτεμιν E. 563, ἃ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ O. 749; σὲ ταῦτ' ἐρήσομαι 1166. μὴ νῦν μ' ἔρῃ τὰ πλείονα Ph. 576.

ἔρος ὁ κτείνας E. 197 ch. Liebe. — ἔ ρ ξ ε τ α ι, *s.* εἴργω.

ἕρπω, *nur Pr. u. Ipf.*, gehe, komme, schreite, wandle einher, *abs.* ἕρπε E. 1502, T. 616, Ph. 730, ἕρπετε Ph. 1155 m. OC. 1643, ἑρπέτω T. 819, εἷρπον OC. 147 an., ὥς τι δράσων εἷρπε T. 160; 750, O. 83, OC. 1587, fr. 110, ἕρποντος - ἐμοῦ T. 394, αὐτῇ - ἑρπούσῃ 816, ἕρπει 1010, μηδὲν ἕρπω 1108, ἕρποντι A. 543, ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα 1087, εἷρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἰλυόμενος Ph. 701, ἕρποντος 207 ch., ἕρπῃς 985, ἕρπειν OC. 502, ἕρπω - κρύψων OC. 1551, ἕρπει Ant. 613, 618,

ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον 1210; — *mit Acc. des Weges:* ἐξόδους ἕρπειν κενάς A. 287, δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω Ant. 1213, ἥντιν' αὖ παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις Ph. 1223; 701. — *trp.* ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο E. 1231 rinnt herab. — *Mit Bez. des Zieles:* gehe, komme, schreite, trete heran-an, hin-zu πρὸς τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει A. 157 an. *E.*, (Ph. 701), ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει Ant. 368 ch., ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον 586, οὐδὲν ἕρπει θνατῶν βιότῳ ἐκτὸς ἄτας 613 ch., εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει 618 ch., greift an, (A. 1087 wechselt), ἐς τἄβατα fr. 109, ἐς αὔριον 685, ἐς γῆρας χρόνου 59. — Neme zu, wachse βότρυς fr. 239; *trp.* ἥβην, τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν T. 547. (Weggehn, wegziehn T. 160, 394, 616, 816, 819, OC. 1587, 1643, Ph. 730; 985, E. 1502). ἀφ, δι, ἐξ, καθ, προσέρπω. — ἑρρηνοβοσκός fr. 589.

ἔρρω, gehe dahin, fort, weg, (ent-)schwinde, dahin ἔρρει δέμας φλογιστόν E. 57, τἀκείνου δέ σοι σωτήρι' ἔρρει 925; *mit Pf. Bdtg.* ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι O. 560, ὃς νέον ἔρρει OC. 1775 an. = ᾤχετο *Pers.* 773, 571. — *Verächtl.* ἐρρέτω Ἴλιον Ph. 1200, ἔρροι τἂν αἰδώς E. 249 ch., ἔρρ' ἀπόπτυστος OC. 1383, ἔρρει δὲ τὰ θεῖα O. 910 ch. ist dahin, verloren.

ἐρύκω, halte zurück von Ἅιδα σφε δόμων T. 121 ch. — ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται Ph. 1153 m., wird euch gewert, ihr werdet zurückgeh. ἀπ, ἐξ-.

ἔρυμα, Schutz, Wall Τρώων A. 467.

Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα T. 1097.

ἐρυστός, gezogen aus κολεῶν ἐ. ξίφη A. 730. S. — ἐρύω, *s.* εἰρύω.

ἔρχομαι. 1) gehe, komme (als) καθαρτής E. 69, Ant. 235, εἴσω-ἐλθοῦσα A. 685, τοῦ κοινῶν ἐλθόντος Ant. 258. — *Mit Bez. des Zieles:* πρὸς οὓς-ἔρχομαι 868 m., 849 m., fr. 747, ἐπὶ πόντον ἔρχεται 607; ἔρχεται πόλιν τὴν Εὐρυτείαν T. 259, [εἰς Ant. 920]. — 2) Gehe fort, weg ἔρχει Ant. 99, μὴ-ἔλθῃς Ph. 1183 m. — 3) Komme, kere wieder, heim, zurück ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις Ph. 1190 m., κεῖθεν ἦλθεν O. 758, σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος 1006, πόλιν ἔλθοι ποτ' αὖθις OC. 427, κεῖθεν-ἤλυθεν A. 234 an., πρὸς οἶκον 436, ὅταν δόμοις ἔλθωσιν αὖθις E. 64, τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον 170 m., fr. 713.

Oft schliesst das Kommen das Dasein u. Bleiben ein, Praes.: Ph. 48, ἆσσον OC. 722, E. 70, fr. 395; — *Aor.:* Ph. (343), πρὸς φίλους 361, 587, εἰς χεῖρας 1346, πρὸς-πόλισμα 1423, O. 166 ch., 447, 509 ch., δεῦρ' 532, Λαΐῳ 711, 1003, πρὸς-ἄνδρ' 1433, ὡς-χέρας 1480, χώραν OC. 89, πέλας 300, 332, γῆς 572, 1012, 1291, Ἄργος ἐς τὸ Ἄ. 1301, 1376, Ant. 148 ch., πυρώσων 286, δεῦρ' 329, κάτω 524, 897, T. 19, ἐς δόμους 262, 511 ch., ὡς ὑμᾶς 533, ἀνάσσων A. 1102, E. 115 an., 252, πρὸς-ἐξόδοις 329, 389, εἰς φῶς 419, εἰς-πρόσχημ' ἀγῶνος 681, τάφον 893, 1235, 1355, fr. 300, χοὰς 469, 539; ὕπνε-εὐαὲς ἡμῖν ἔλθοις Ph. 828 ch. — *Pf.:* 50, 328, O. 7, ὡς γελαστής 1422, σημανοῦσ' OC. 366, A. 1316; — *Fut.:* ὧδ' ἐλεύσεται OC. 1206 ἀφίξεται *N*, T. 595 *nur noch* Pro. 854, Suppl. 522. — *Das Part. Aor.* ἐλθών *dient oft der anschaulichen Darstellg, wie* ἔχων, ἄγων: ὅπλων ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ Ph. 63, λέξω τάδ' ἐλθών OC. 79, Ant. 1100, 1107, A. 1276; E. 1033, Ph. 1258, 1284; ἐγκαλῶν ἐλήλυθας Ph. 328, *s.* Valck. Phoin. 480, *Bernh. att. Synt.* 476.

Trp. komme ἦλθε δ'-ἐδαγμός T. 769 *entstand*, fr. 737 *v. Schalle.* — Gehe weg τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται O. 199 ch. *entschwindet*, ἃ-ἔρχεται κάτω νεκροῖς Ant. 197; εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις T. 1189 *n.* ὅρκων *den Schwur übertreten, die Treue brechen.* — Komme heran, herbei, her, nahe, greife an, schreite zu, los auf ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται Ant. 360 ch., πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις O. 67; ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; OC. 170 ch., ποῖ φρενῶν ἔλθω; 310, ποῖ λόγων-ἔλθω E. 1174 auf welche Ged., Worte komme, gerate ich; εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε A. 729, πρὸς τὸ δεινόν fr. 322. — ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι E. 202 ch., ἃ δ' ἐρχομένα μοῖρα T. 849 ch.; ἦλθε-τοῦτο τοὔνειδος O. 523, δόκησις ἀγνὼς λόγων 681 ch., ἔκλυσιν μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος O. 307, τί σοι-κέρδος ἔρχεται OC. 1421; Ἕκτορος ἦλθ' ἐναντίος A. 1284, εἰς χεῖρας ἦλθον πατρί OC. 975, ἐς λόγους 1164 ins Handgemenge, zu e. Unterredg mit J. k. — Schreite fort, wachse, neme zu νόσος τέθηλε κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Ph. 259; κἀπὶ μηδὲν E. 1000, fr. 713. — *Vom Erfolge:* gerate, falle hinein in ἐς τόδ' ἦλθον OC. 548 m., εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς ξυμφορᾶς ἐλήλυθεν O. 1527; πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον 1358 m. — τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται μόνον O. 62 *trifft, berürt;* οὐδενὶ

μοιριδία τίσις ἔρχεται OC. 228 ch. — τοῦτ᾽ εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι A. 1138 *gereicht;* σὲ δ᾽ - τόδ᾽ ἐλήλυθεν πᾶν κράτος ὠγύγιον Ph. 141 ch. hat erreicht, an dich ist gelangt; μέγ᾽ ἔρχεται κλέος fr. 675; 739.

Constr. mit Acc. des Weges, Zieles: OC. 89, E. 893, T. 258; *trp.* O. 67, Ph. 141 ch. — Ἤλυθεν *nur* A. 234 an., *wiewol N diese F. schr. will* O. 532, Ph. 343, 256, 1231, OC. 907, 1447. ἀν, ἀπ᾽ διεξ, δι, εἰς, ἐξ, ἐπεξ, ἐπ, κατ, προσ, συν, ὑπεξ, ὑπέρχομαι.

ἔρως, Liebe zu ὁ τῆσδ᾽ ἔ. T. 433, 489; fr. 607, 421, 162, 721; Liebesfreuden ἐρώτων δ᾽ ἀπέπαυσεν A. 1205 ch. — *Personif. als Gott:* ἔρως ἀνίκατε μάχας Ant. 781 *f.* ch. *Wf,* μόνος θεῶν θέλξειεν T. 354, 441, fr. 709. — Verlangen, Wunsch, Begierde fr. 690, τὸν δ᾽ ἔρωθ᾽ οὕτως ἔχω Ph. 660; OC. (367), 436, *Pl.* Ant. 618 ch. — ἔφριξ᾽ ἔρωτι A. 693 ch. Wonne, Lust, *v.* ἔρος.

ἐρωτάω, frage σ᾽ E. 317, O. 1119, μ᾽ 740, Κρέοντ᾽ Ant. 549; σ᾽ ἐρωτᾷ τις Ph. 56; ὅσ᾽ ἂν σ᾽ ἐρ. O. 1122, εἰς τί δή με τοῦτ᾽ ἐρωτήσας ἔχεις; T. 403.

ἐς (*v. Df oft hergestellt zu* A. 55, E. 615, T. 34, Ph. 45, OC. 98 *ed.* V. *Lips.*) s. εἰς; ἐσ-ᾴξας A. 305 *Morst. N,* hereinstürmend; ἐσελθών T. 1167, A. 296 (E. 1297 *N*), *s.* εἰσέρχομαι; ἐσεῖδον, *s.* εἰσοράω. [Gewand fr. 706.

ἐσθήματα φοροῦντ᾽ E. 268, Kleid,

ἐσθής, Kleidung, Kleid ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε OC. 1258, 1603. — ἐσθίειν fr. 696, φαγών 777, 149.

ἐσθλός, tüchtig, wacker, brav, edel [τίς OC. 309], ἀνὴρ, καθ᾽ ἡμᾶς ἐ. A. 1399, ἐ. εἰς ἡμᾶς γεγὼς E. 24, πέφυκεν ἐ. 322, ἀπ᾽ εὐγενέων ἐ. fr. 583; γυναικὸς ἐσθλῆς fr. 679; ἀνδρός 661; ἐσθλὸν ἄνδρ᾽ Ph. 905, A. 1345, 1352, φίλον O. 611, ἀνδρῶν fr. 203, *τ.* ὄντας ἐσθλούς 94; ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ Ph. 96, εἴτ᾽ εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ᾽ ἐσθλῶν κακή Ant. 38. — 2) *Von Sachen:* edel, gut, glücklich, günstig, nützlich ὕπνος Ph. 859 ch., ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον Ant. 1245, τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ᾽ ἐσθλὸν ἔμμεναι 622 ch., ἐσθλὴν (φήμην φέρω) O. 87, τύχην OC. 1506, μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν E. 1094 ch. — ἐσθλῶν ἀγώνων OC. 1080 ch. — λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ᾽ ἔργοισιν κακά 782, εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλά E. 646; — ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοθ᾽ ἐπ᾽ ἐσθλὸν ἕρπει Ant. 367 ch., fr. 288.

ἐσκομίζετε O. 1429, *s.* εἰσκ.; ἐσλεύσσειν A. 260, *s.* εἰσλ.; ἐσοράω, *s.* εἰσοράω; ἐσθῶ OC. 195 soll ich mich niedersetzen lassen? *s.* ἕζομαι; ἐσπεσών A. 55 *Df.*

ἕσπερος, abendlich: ἕσπεροι λαμπτῆρες A. 285 Abendleuchten. — westlich: ἑσπέρους ἀγκῶνας 805, πλευρὸν ἕσπερον νεῶν 874. — ἑσπέρου θεοῦ O. 178 ch. -ον *Hrtg,* des Dunkels, der Unterwelt. ἐννύχου *Blaydes.*

ἔστε, bis, bis dass, *mit Ind. Aor.* A. 1031, Ant. 415, E. 753; *wenn ungewiss mit Conj.* ἔστ᾽ ἐγὼ μόλω A. 1183; *bedingt mit* ἄν: so lange als ἔστ᾽ ἂν λεύσσω E. 104 an.

ἑστία, Herd, Opferherd, Hausaltar, Altar μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν E. 881; τὴν Πυθόμαντιν ἑ. O. 965, δελφικῆς ἀφ᾽ ἑστίας OC. 413, βούθυτον ἑ. ἁγίζων 1495, νασιῶτιν ἑ. T. 658; τὸν χθόνιον ἑ. πατρός OC. 1727 m. *Wonsitz, Grab;* λοιβῆς ἑστία fr. 760. — ἡ δορύξενος - ἑστία OC. 633 *Gastfreundschaft, vgl.* δορύξενοι δόμοι *Aisch. Cho.* 914. ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον A. 860. — *Personif.* ἑ., μήτηρ θεῶν fr. 278 b.

ἑστι-οῦχον ἐς πόλιν Ant. 1083, Altäre habend, tempelheilig. — ἑστῶ OC. 195, *s.* ἑσθῶ.

ἑστιῶτις, im, vom Hause αὔρα T. 954 ch. *S.*

ἐσχάρα, Herd, Opferherd, Altar βωμοὶ - ἐσχάραι τε παντελεῖς Ant. 1016; βωμιαῖον ἐσχάραν fr. 36, 652.

ἐσχατιά, äusserstes Ende, Rand τόπον ἐσχατιαῖς προσιδεῖν Ph. 144 an.

ἔσχατος, äusserst, letzt ἔσχατος (ἤλαυνε) E. 734, ἐπ᾽ ἐσχάτοις τόποις T. 1100, ἐσχάτην τάξιν A. 4, *v.* A 8, *Iph. A.* 292; ὑπ᾽ αὐτὴν ἐσχάτην στήλην E. 720 *H, Df,* Rand, ἐσχάτης - πυρᾶς 900 oben auf.., ἐν ἐσχάτῳ θεῶν fr. 579, ἐπ᾽ ἔσχατα χθονός 655; *trp.* ἐπ᾽ ἔσχατα βαίνεις OC. 217 schreitest zum Aeussersten, bist dazu gebracht, προβᾶσ᾽ ἐπ᾽ ἔσχατον θράσους Ant. 853 ch.; ἐσχάτας - σάρκας T. 1053 innerste. — *Zeitl.* ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας OC. 1550, ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας Ant. 599 ch. — — ἔσχατ᾽ ἐσχάτων κακά Ph. 65 *ärgste.* — ἔσω, *an 22 St., s.* εἴσω.

ταῖς **ἔσωθεν**-ξέναις T. 601, drinnen.

ἑταιρείας λιμήν A. 683, Freundschaft. *Th.*

ἑταῖρος, Genosse, Freund, *Pl.* A. 687, OC. 1400, 1403.

Ἐτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος OC. 1295, Ἐτεοκλέα τάφῳ κρύψαι Ant. 194, 23, *Oidipus' u. der Iokaste S.*

Ἐτέοκλος Ἀργεῖος γεγώς OC. 1316 *S. des Iphis, Apd.* 3, 6, 3.

ἕτερος, anderer *von Zweien*, 1) *one Art.*: πῶς δ' οὐ χἀτέρας, οἵας γ' ἐμοῦ; T. 444, 459, ἀέλιον ἕτερον ἢ τὰ νῦν T. 835, τέχνα τέχνας ἑτέρας προὔχει Ph. 138 ch., ἀπάτα ἀπάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα OC. 231 ein Trug einem andern zur Seite gestellt, εἰσὶ χἀτέραις γοναὶ κακαί OC. 1192, ἀρώσιμοι χἀτέρων εἰσὶν γύαι Ant. 569, ἕτερα OC. 1454, fr. 377. — 2) *Mit Art., oft subst.* τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἅτερος E. 739, ἅτ. στρατηγός A. 1109 *Ag.* σφῷν δ' ἡτέρα OC. 497; ἑλοῦ γε θἄτερα E. 345, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἄτερα Ph. 503 *Unglück*; πλέον τὸ θάρσος εἶχε θἀτέρου Ph. 597. — θἀτέρᾳ O. 782 am nächsten, folg. Tage. — *Adv. z.* τῇδε φῦναι χἀθέρᾳ OC. 1444 so u. anders, dies u. d. Gegenteil, τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμ', θἠτέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα T. 272 anders wohin gerichtet h. — ἑ τ ή ρ α ς ἀμνοὺς fr. 708.

ἐτήτυμος, warhaft, echt παῖς T. 1064; λέγεις ἐτήτυμα Ph. 1290 Warheit. — *Adv.* ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως E. 1452 der Warheit gemäss.

ἔτι, *et-iam*, noch: *bez. zeitl. die Fortdauer eines Zustandes*, 1) noch, noch immer, fortwärend, weiter, weiterhin, *mit Praes.* ἔτι μέγας οὐρανῷ Ζεύς E. 174 ch., 959, O. 557, 1045, 1225, 1322 m., 1332 m., 1339 m., OC. 623, Ant. 3, 168, 304, 750, 871, 929 an., 1019, 1237, T. 305, A. 78, 990, 1411 m., Ph. 883, fr. 103, 791; *mit Ipf.* αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι E. 810, 848 m., Ph. 445, OC. 1622, Ant. 1198, T. 557, A. 146 an. (756 *Bothe*). — *In Vbdg mit Negat.* nicht mer, nicht weiter: οὐδέν εἰμ' ἔτι E. 677, 847 m., 858 m., 1327, Ph. 901, 934, 1212 m., 1217 m., 1400, O. 24, 941, 975, 1084, 1424, OC. 1270, 1649, Ant. 69, 567, 1293, T. 161, 829 ch., A. 12, 399 m., A. 590, 1269, fr. 753; *mit Ipf.* οὐκ ἦν ἔτι ζῶν Ph. 412, OC. 1605, fr. 197. — 2) *Von der Zukunft*, noch, später, weiter (*selten mit Praes. f. Fut.*): νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ Ph. 950, 1188 m. O. 893 ch., 1370, 1386, OC. 1486, Ant. 922, 1296 m., T. 75, A. 1215 ch.; *ganz unbestimmt*: πῶς σπένδειν ἔτι Ph. 1033, T. 257 *N*, E. 66, 471. — *Negirt*, nicht mer, weiter, später μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν E. 324, 377, 633, 957, 1372, 1389 ch., Ph. 567, 1256, 901, 1054, 1066, 1108 m., 1134, O. 843, 1290, 1412, OC. 45, 848, 865, 1110, 1437, 1612, Ant. 577, 1064, T. 922, 1205, A. 1075, 1093; *unbestimmt*: (OC. 1413), A. 98, 192 ch. *Sft*, 524, 607 ch. — 3) *Messend*, noch, weiter, ausserdem, überdiess, τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν; Ph. 651, O. 1084, Ant. 218, 552, *mit Comp.* αἰσχίων ἔτι E. 559, 1189, 1266, O. 272, OC. 5, (1413), Ant. 64, 1281, fr. 514; πρὸς τοῖσδ' ἔτι Ph. 1339, ἔτι δὲ καί O. 1345 m., Ph. 1359, (OC. 178), ἔτι; 180, 152 ch., O. 748. — *S.* μηκέτι, οὐκέτι, προσέτι. — ἔτλασα, *dor. f.* ἔτλησα *v.* τλῆναι.

ἑτοιμάζω, mache bereit, beschaffe αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας T. 361.

ἕτοιμος, bereit, entschlossen, *mit Inf.* εἰπεῖν O. 92, Ph. 90, 569, A. 813, Ant. 217, 264; τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα E. 1079; εἴσ' ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσκοποι Ant. 217. — ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν 879 bevorstehend, bestimmt. [Ph. 205 ch.]

ἔτος, Jar δέκατον Ph. 312, ἔ. εἰς ἔ. Ant. 341 ch.; πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον A. 508 *hochbejart*, πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός 1186 ch.

ἔτυμος, war φάμ' ἔτυμον Ant. 1320 m., βάλλει μ' ἔτυμα φθόγγα του Ph. 205 an. *Brunck, wirklich.*

εὖ, gut, wol, recht, glücklich, tüchtig, richtig εὖ θ' ἱκάνεις E. 1102, παραινεῖς 1472, εὖ λέγουσαν 1039, 1028, OC. 807, Ant. 723, 725, 771, 1255, 1032, εἰδὼς εὖ 166, 1043, O. 59, 1133, ἴσθι 959, 1438, E. 605, 1244, T. 1107, κάθισθι Ant. 1064, γνῶθι Ph. 1165 ch., σκοπῶν O. 68, μαθόντες 308, ἐπίστω 658, Ph. 1240, E. 616, Ant. 305, στοχάζει 241, σκοπουμένοις T. 296, ἐπέγνως A. 18; εὖ περιστείλας 821, Ph. 447, ζῇ 505, προὐδίδαξεν 1015, φυλάξαι OC. 161, εὖ μὲν ὀψὲ δ' εἰσορῶσι 1536, σῶμα γυμνώσαντες εὖ Ant. 410, ἄρχεσθαι 669, στεγοίμεθα T. 596, εὖ δέ σ' ἐκφέρει A. 7, ἔβαψας ἔγχος εὖ 95, εὖ τολμᾷ τελεῖν 528, κομίσαι 832 (σέβειν 1350); τεθησαυρισμένη fr. 464, τεκταίνεται 734, δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις 734. — *Beachte*: εὖ φ ρ ο ν ε ῖ ν O. 552, 570, 626, 1066, OC. 1635, Ant. 755, 904, εὖ σ ο ι φρονήσας εὖ λέγω 1031, A. 371, 746, τὰ σά 491, 1252, 1330, E. 1038; 394, fr. 470; 95 wol wollen, es gut meinen mit; besonnen, verständig, vernünftig, klug, richtiger Meinung sein. — εὖ δ ρ ᾶ ν, *pass.* εὖ π α θ ε ῖ ν· [εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται Ph. 672], εὖ πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν OC. 1202, εὖ πεπονθότος A. 523 *des Glücks*, tue wol, empfange Gutes; es ergeht mir wol, bin glücklich παθεῖν μὲν εὖ, π. δὲ θἄτερα Ph. 503, T. 946, fr. 377. — εὖ πράσσειν sich wol befinden, glücklich sein T. 92, 297, A. 136 an.,

fr. 572, OC. 391, εὖ πράξαιμί τι O. 1006 habe Nutzen, empfange Lon. — τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν E. 979 im Glück sein, εὖ κυρεῖ 799 gut geht, τύχης τῆς εὖ διδούσης O. 1081, OC. 642 Glück verleiht, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι E. 1434 ch., O. 633 glücklich, εὖ μὲν ἴγμεθ' εὖ δὲ προσφωνούμεθα T. 229 *glückverheissend*, εὖ κατασχήσει E. 503 ch., σχήσει A. 684 glücklich ablaufen, εὖ ξύνειεν εἰσαεὶ θεοί O. 275 gnädig beistehn, *wie* ὡς εὖ παρέστης A. 92; κἂν εὖ τις οἰκῇ OC. 1535. — *Abs.* εὖ γ' ὦ τέκνον Ph. 327; *mit Art.* τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν Ph. 1140 ch. Glück. *Ueber Zmstzgn Wf z.* A. 198.

εὐ-ἀγής, rein, fromm λύσιν - εὐαγῆ O. 921, εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε Ant. 521 εὐσεβῆ *sch.*

εὔ-ἀγρον τελειῶσαι λόχον OC. 1089 ch., mit gutem Fange, Erfolge, glücklich. *Z.*

εὐάζω, juble, jauchze ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων Ant. 1134 ch. *Z.*

εὐαής, mit günstigem, sanftem Wehn ὕπνε Ph. 828 ch. -ές *Herm.*

εὐαίων, glücklich (lebend) βίοτον εὐαίων' T. 81, *Pers.* 711; πλοῦτον fr. 708; ὕπνε - εὐαίων (ἄναξ) Ph. 829 ch. εὐμενής *sch.* wolwollend; wol dauernd, *v. Schlafe?*

εὐ-άνεμος, wol durchweht, luftig ἐν εὐανέμοις βάσσαις A. 198 ch., λίμνας fr. 341. *Z.*

εὐ-άρματος, wagenreich Θήβας εὐαρμάτου ἄλσος Ant. 845 ch. — γῆς Εὐβοείας fr. 239.

Εὔβοια· ἀκτὴ - Εὐβοίας ἄκρον Κήναιον T. 752, πέτραι - Εὐβ. ἄκραι 788, σταθμά Ph. 489, κῆπον fr. 19.

Εὐβοιίς, euboiisch ἀκτή T. 237, *sc.* γυνή 401; Εὐβοΐδα χώραν T. 74 *Oichalia Df Oxf.*

εὔ-βοτρυν Πεπάρηθον Ph. 548, traubenreich. *Z.*

εὐ-βουλία, Wolberatenheit, Besonnenheit Ant. 1050, 1098.

εὔ-βουλος, wolberaten, einsichtsvoll Ἄρεος - πάγον OC. 947.

εὐ-γενής, wolgeboren, adlig, edel ὁ κτανών Ph. 336, μάντις 604, ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν 874, εὐγενεῖς οἰκήτορες OC. 728 *Athener*, οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι A. 1095, τραφεὶς μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο 1229, fr. 583, 649; ἵππος E. 25 edler Art. — Edelgesinnt, edelmütig ἡ φύσις Ph. 874, Ant. 38, γυνή E. 257, ἀνήρ A. 524, fr. 100; τὸν εὐγενῆ A. 480, εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ Ant. 1164. — εὐγενεστάτη fr. 713 *v. Vollmonde.*

εὖγμα, Bitte, Gebet εὐγμάτων προσήγορος Ant. 1185.

εὔ-γνωστος, wolkenntlich, sichtbar Ἀπόλλων A. 704 ἐναργής, *Lob. Z.*

εὐ-δαιμονέω, bin glücklich πολλά τ' ἄλλ' Ant. 506 *in vielem andern. Z.*

εὐ-δαιμονία, Glück O. 1190 ch., Ant. 1348 an.

εὐ-δαιμονίζω, preise glücklich OC. 144 m. *Kr. Di.* 47, 6, 6. *Z.*

εὐ-δαίμων, glücklich, glückselig Ph. 720 ch., Σαλαμίς A. 597 ch.; τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου O. 1197 ch., fr. 298 *v.* 267; εὐδαίμονες Ant. 582, OC. 1554, τὰς εὐδαίμονας Ἀθήνας 282.

εὐ-δρακής ὕπνος (πάντων) Ph. 847 ch., alles leicht, scharf sehend, bemerkend, λεύσσειν *epexeg. S.*

εὕδω, schlafe A. 291, Ph. 272, ἡδέως T. 175, ἔκηλον εὕδειν Ph. 769, [ἄτρεστον O. 586 *N*]; *trp. v. Toten:* εὕδων - νεκύς OC. 621 entschlafen; *v. Trägen:* βραδὺς εὕδει 307 ἕρπει *Br.*; *v. Sorglosen:* [ὕπνῳ γ' εὕδοντα O. 65]; εὑδούσῃ φρενί fr. 563. συνεύδω.

εὐ-έπεια, wolmeinende Rede, Glückwunsch O. 932.

εὐ-έρῳ πόκῳ T. 675, schönwollig, *v.* εὔερόν τ' ἄγραν A. 297. *Z.*

εὐ-εργετέω, tue wol Ph. 670.

εὐ-εργέτης, Woltäter Ant. 284. — εὐ-ζώνους fr. (216) 314 b.

εὐ-ημερέω, lebe glücklich E. 653; ταῖσι Θήβαις εἰ τὰ νῦν εὐημερεῖ καλῶς τὰ πρός σε OC. 616 für Th. ist das Verh. zu dir günstig, Th. steht in günstigem Verh. zu dir. *Z.*

εὐ-ήμερος, eines glückl. Tages εὐάμερον - φάος A. 708 ch. *des Tages schönes Licht. Z.*

Εὔηνος· τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔ. T. 559 *Fl. in Aitolien.*

εὐ-ήρετμος, wolberudert πλάτα OC. 716 ch. die gute Ruderschaufel.

εὐ-θάλασσος, des herlichen Meeres δῶρον OC. 711 ch. *Z.*

εὐθέως, sogleich, sofort A. 31, Ph. 615, OC. 994.

εὐθύ, gerade(swegs) ἴτ' εὐθὺ πρός O. 1242.

εὐθύνω, leite, füre αὐτὸν - χεροῖν εὐθύνων A. 542, lenke, regiere Ant. 1164, πόλιν 178. ἀπ, ἐξευθύνω.

εὐθύς, sofort, sogleich χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων E. 906, A. 780, O. 812, Ant. 429, 433; *mit Praet.* [E. 1505] A. 317; — κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον E. 902 sobald, sofort als; *ebenso mit Part. Aor.* E. 757, T. 566, Ph. 356, 367, 374, O. 1392, OC. 1638, Ant. 1005; *mit P. Praes.* A. 762. *Kr.* 56, 10, 3.

εὔ-ιος, *v. Jubelruf εὐοῖ, Bein. des Bakchos,* euisch, evoisch *Βάκχον εὔιον* O. 211 ch., *πῦρ* Ant. 964 ch. *Z.*

εὐ-ίππου *τᾶσδε χώρας* OC. 668 ch. rossereich; *δῶρον εὔιππον* 711 ch. herlicher, schneller Rosse, *ὄχησιν Heims.*

εὔ-καιρος, rechtzeitig, gelegen, *praed.* OC. 32. *Z.*

εὐ-κάρδιος, (wol)beherzt, herzhaft, mutig Ph. 535, A. 364 m. *Z.*

εὐ-κάρπῳ *θέρει* A. 671 früchtereich, fr. 879.

εὐ-κέρων *ἄγραν* A. 64, 297 schön gehörnt(en Viehes Raub). *Z.*

εὔ-κηλος, ruhig, sorglos E. 241.

εὐ-κλεής, rumvoll, rumreich, gepriesen *τὸ χρηστὸν εὐκλεές* Ph. 476, *εὐκλεᾶ θέσθαι βίον* 1422; *κλέος - εὐκλεέστερον* Ant. 502 *N* herlicher; *ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων* 695. — *Acc. εὐκλέα (θρόνον)* O. 161 ch. *E., Kr. Di.* 18, 1, 2 gepriesen.

εὔ-κλεια, Rum, guter Ruf E. 973, 1083, fr. 92, A. 436; *στέφανον εὐκλείας μέγαν* 465, *γέρας* Ph. 478, *ἄγαλμα* Ant. 703.

εὐ-κρότητος, wolgehämmert, wolgeschmiedet *πρόχου* Ant. 430. *Z.*

εὐκταῖος, gewünscht, *εὐκταῖα φαίνων* T. 239, 240 Gelübde. — *εὐκτά* fr. 723.

εὐ-λάβεια, Vorsicht *τῶν ποιουμένων* OC. 116, Vorsorge *εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην* E. 1334; *ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐ.* 994. *Z.*

εὐ-λαβέομαι, hüte, scheue mich *μὴ φανῇς κακός* T. 1129; *πεσεῖν* O. 616; *εὐλαβήθητι* 47 sorge für (die Stadt), rette sie.

εὔ-λεκτρος - *Κύπρις* T. 515, *εὐλέκτρου νύμφας* Ant. 796 schönbettend, reizend (schönbräutlich, lagerhold). *Z, sp. Anth.*

εὐ-λογέω, rüme, preise *σέ* Ph. 1314; *pass. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον* OC. 720; fr. 401, 508.

εὐ-λόφου *κυνῆς* A. 1286, *εὐλόφῳ σφηκώματι* fr. 314 schön bebuscht, mit schönem Helmbusch. [*Adv.* Ant. 292 *Hartg,* geduldig.] *Z.*

εὐ-μαθής, leicht zu kennen, kenntlich *φώνημ'* A. 15, *σῆμ'* T. 614 *εὐθέως Df.*

εὐ-μάρεια, Leichtigkeit, Bequemlichkt *οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ* T. 192, Ph. 704 ch., *εὕρισκον - τούτου πολλὴν εὐμ.* 284 reichl. Gelegenheit; *-ρίας* A. 208 ch. *N, Wf. Z.*

εὐ-μαρής, willfärig, gefällig *θεός* E. 179 ch.

εὐ-μένεια, Wolwollen, Freundlichkeit O. 631.

εὐ-μενής, wolgesinnt, huldreich, gnädig *εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγόν* E. 453, *πόλει* Ant. 212, *ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχέθειν* 1200 gnädig hemmen, *ἐξ εὐμενῶν στέρνων* OC. 486.

Εὐμενίδας OC. 486, *τὰς πάνθ' ὁρώσας* 42, *vgl.* Ἐρινύες.

εὔ-μναστον *ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ* T. 108 ch. *dor. f. εὔμνηστος,* woleingedenk. *S.*

Εὐ-μολπίδης · *προσπόλων Εὐμολπιδᾶν* OC. 1053, *vornemes Geschlecht, aus dem die Priester der Demeter in Eleusis gewält wurden.* — *εὔμορφον (σῶμα)* fr. 109.

εὐνάζω, bette: lasse entschlummern *εὔνασον* T. 1041, *παλαιὰ σώματ'* O. 961; stille, besänftige *ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον* T. 106 ch.; *ἀπ' εὐνασθέντος - κακοῦ* E. 1242. — *ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι?* T. 1005 m. *εὐνᾶσθαι Ell.* ruhn, mich legen. *ἀπ, κατ, συνευνάζω.* — *εὐναῖος* fr. 184.

εὐνάομαι, lagre, ruhe OC. 1571 ch.; fr. 581; A. 604 ch. *Bergk.*, T. 1005 ch. *Ell.*

εὐνα[σ]τήριον, Lager(stätte), *Pl.* T. 918 *N, Df. zu Pers.* 160.

εὐνή, Lager: Nest *κενῆς εὐνῆς - λέχος* Ant. 425; *εἰς εὐνὴν πατρὸς* E. 436 *v. Grabe; στυγεραὶ εὐναί* E. 93 an. *v. Lagern.* — Ehebett, Ehe *πρὸς - Διὸς εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί* A. 493, *κακᾷ μ' ἐν εὐνᾷ* OC. 525 m., *εὐνῆς - τῆς κάτω φθοράν* Ant. 1224 *Gattin; γοᾶτο δ' εὐνάς* O. 1249 [*τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους* E. 114 ch.], *εὐναῖς ἀνανδρώτοισι* T. 109 ch.

εὐνήτρια, Lagerinhaberin T. 922 *-ατρ. S.*

εὖνις, Gattin T. 563.

εὐ-νοεῖν *δ' ὑμῖν* A. 689, wolgesinnt [sein.

εὔ-νοια, Wolwollen *εὐνοίᾳ πάσᾳ* Ph. 1164 ch., *λέγων* 1322, *αὐδῶ* E. 233 ch., *παρέσχ' εὔνοιαν* T. 708, *v. εὔσοια.*

εὐ-νομίᾳ *σέβων μεγίστᾳ* A. 713 ch. Gesetzmässigkeit.

εὔ-νους, wolgesinnt, wolwollend O. 1003, OC. 499, *ἐμοί* Ph. 1351, *πόλει* Ant. 209; *εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα* Ph 1281, *πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εὔνουν* OC. 773, *εὔνουν - γῆς - βάθρον* 1662; *εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα* E. 1203, 1204. — *ξίφος - εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ - θανεῖν* A. 822 *die grösste Woltat,* mein bester Freund. — *εὐνούχοις* fr. 880.

εὐ-νώμα *χρόνῳ* A. 604 ch. *εὐκινήτῳ gl.* leicht beweglich, schnell rollend. *S.* — [*εὐ-οδόω*, geleite glück-

lich, lasse es wolergehn σφῴ OC. 1435 εὖ διδοίη *Burges.*]

εὐοῖ, juchhei! *bakchischer Jubelruf* ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κισσός T. 219 ch.

εὔ-ορμος, bequem zum Landen, γῆν - οὔτ' εὔορμον Ph. 221 hafenlos. — εὐ-ορνῖθία fr. 881. *S.* — εὐ-οσμίας 240. *Z.*

εὐ-πατρίδης, edelgeboren, edel εὐπατρίδαν Ὀρέσταν E. 162 ch.; ἐλπίδων-κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' 859 ch. *auf meinen edlen Br.* -ίδων *N, v.*

εὔ-πατρις, edel E. 1081 ch. seiner Väter wert. — εὐ-πετές fr. 673; εὐ-πετῶς 521. *Z.*

εὔ-πιστα (εὔπειστα) λέγει A. 151 an. *Herm. N, Sft*, glaublich.

εὐ-πλοίας τυχών O. 423, μ' εὐπλοία πέμψον Ph. 1465 an. glückliche (Schiff-) Fart.

εὔ-πομπος, glücklich geleitend, steuernd O. 697 ch.

εὐ-πόρως, leicht, geduldig ἐνεγκεῖν Ph. 872 εὐπετῶς *Mein. OC. p.* 319. *Th.* — εὐ-ποτμότατος (μνᾶσις) fr. 146; εὐπρεπής 742.

εὐ-πραξία, Glück, Wolergehn ἐπ' εὐ. OC. 1554.

εὐ-πρόσωπος ἵλεως τε A. 1009 freundlich.

εὔ-πτερον ὄρνιν O. 175 ch. wolgeflügelt. *Z.*

εὔ-πωλος, schöner Fohlen, Rosse δῶρον OC. 711. — εὑρετίς fr. 88; εὑρετός 723. *Z.*

εὕρημα, Fund fr. 372, Findling O. 1107 ch. ἄγρευμα *Schmidt.*

εὔ-ρῖνος, gut spürend κυνὸς - ὥς τις εὔρινος βάσις A. 8, *No. wegen* τίς!, *Erkl. Sft., Nk.; Enall. Epith. Wf., Df. oxf. Gen. Z.*

εὑρίσκω. 1) finde, finde auf εὑρών O. 1026; fr. 299, 856; *durch Suchen* ὑμᾶς - εὑροῦσα OC. 326, τὸν αὐτόχειρα Ant. 307; *pass.* εὑρεθείη 327, εὑρεθήσεται' ἴχνος O. 108, εὑρῆσθαι τάδε 1050 *ausfindig gemacht;* πόθεν δ' ἂν εὕροις - πημάτων ἄρηξιν E. 875, fr. 182, ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμῖν O. 42, ἴασιν 68, ταὔτ' 440; τὰ κακῶς εὑρημέν' ἔργα OC. 1188 *ersonnen.* — Finde, erlange, bekomme ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον T. 284, τᾶν δεινὰ δ' εὑρουσᾶν πρὸς αὐθαίμων πάθη OC. 1078 ch.; ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὕρωσιν E. 1061 ch., κέρδος 1305, fr. 109; *so Med.* finde, verschaffe mir, erlange πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην A. 1023; τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται E. 625. — 2) Finde, erfinde, erkenne, *mit zwei Acc.:* ἐμ' εὑρήσεις μέγαν O. 441, βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί 546, τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς Ph. 452, fr. 610. — ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά E. 937, ἐφθαρμένας - εὑρίσκομεν λείας A. 25; — οὐ φθέγμ' ἂν οὐκ εὗρες 1144, εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν E. 278. — *Pass.* γάμοι ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι OC. 946, ἣν εὑρεθῇς - μὴ δίκαιος ὤν T. 411, ἐκ τοσούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας 1075, τίς ἂν - προνούστερος - εὑρέθη A. 120, φίλοις μέγα πένθος εὕρηται 617 ch., ἄνους - εὑρέθη 763, κλέπτης 1135, ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων O. 839, κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι 1397, werde entdeckt, ertappt, zeige, beweise mich, es zeigt sich dass. — *Df überall Augm.* ηὑρ-. ἀν, ἐξαν, ἐξ, ἐφ, καθ, προσευρίσκω.

εὔ-ροος, schönfliessend Σπερχειόν Ph. 491.

Εὐρῦ-δίκην (τάλαιναν) Ant. 1180, *Kreon's G.*

εὐρύ-νωτος, breitschultrig φῶτες A. 1251. *S.*

εὐρεῖ πόντῳ T. 114, weit.

Εὐρύ-σακες, *Voc.* A. 340, 575, *Aias' u. der Tekmessa S. Z.*

Εὐρυσθεύς· στυγνός T. 1049, *S. des Sthenelos.*

Εὐρύτειος, *des Eurytos* πόλιν τὴν Εὐρυτείαν T. 260, παρθένον 1219. *S. Vgl.*

Εὔρῦτος· Εὐρύτου πόλιν T. 74, 244, 750; σπορά 316, 420, πατρὸς μὲν οὖσαν γένεσιν Εὐρύτου 380 [δεσπόζει θρόνων 363]; Εὔρυτόν θ' ἕλοι τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν 353, *S. des Melaneus u. der Stratonika, K. d. Epeier.*

εὐρ-ώδη Τροίαν A. 1190 ch., weit, -έα *Wf, Herm. v. Doederl. Gloss.* 7, *dunkel aussehend.*

εὐρώεις, modrig, dumpf, düster, dunkel *Doederl. Gl.* 7, τάφον εὐρώεντα A. 1167 an. σεσημμένον *sch.*, σκοτεινόν *Suid., Df, N.* — Εὐρωπίας fr. 79 *Z.*; Εὐρώταν 339.

εὐ-σέβεια (-ῖα), Frömmigkeit Ant. 872 ch., Ph. 1443, ἁπάντων E. 250 ch. *in A.*, πρὸς εὐσέβειαν - λέγει 464 *fromm*, εὐσέβειαν - οἴσει 968 *Lob der Fr.*, τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ 1097 aus Scheu vor *Z.* — εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες OC. 188 an., τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα Ant. 943 an.

εὐ-σεβέω, bin, handle fromm, gottesfürchtig E. 308, T. 1222, A. 1350; εἰς τοὺς κακοὺς Ant. 731, τὰ πρὸς θεούς Ph. 1441 in Bezug auf, gegen; [τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην Ant. 924]. εὐ-σεβία, *nach Versbedfn. f.* -βεια Ant. 943, OC. 188.

εὐ-σεβής, fromm, gottesfürchtig, tugendhaft, rein OC. 287, τὸν εὐσεβῆ βροτῶν 279, Ph. 1051; εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας E. 589, fr. 94; τό γ' εὐσεβές OC. 1125, Frömmigkt, Gottesfurcht. — *Adv.* τοῖς ἐν γένει - ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά O. 1431 es ist (one Sünde) erlaubt. — *Sup.* Ph. 85.

εὔ-σεπτον ἅγνειαν λόγων.. O. 864 ch. wol-, hochzuehren. *S.*

εὔ-σημος, von guter Vorbdtg, günstig εὐσήμους - βοάς Ant. 1021 *leicht zu deuten?*

εὐ-σκευοῦμεν A. 823, sind wolgerüstet. *S.*

εὐ-σκίαστος, wolbeschattet, schattig κοίταν OC. 1707 m. *S.* — εὐ-σοια fr. 124 *Hes.*, OC. 1076 *Halm*, 390, 1322 *Schndw.*, Wolstand, Glück.

εὐ-στάλής, wolgerüstet, günstig πλοῦς Ph. 780.

εὐ-στόλου - νεώς Ph. 516 ch. wolgerüstet.

εὐ-στομέω, singe schön OC. 18, E. 308 *Morst. N.*

εὔ-στομ' ἔχε Ph. 201 ch., *N. Pl.* sprich Worte guter Vorbdtg, schweig'.

εὔ-τακτος, wolgeordnet στράτευμ' OC. 1419 *N.*

εὖ-τε, seitdem, da, als, *mit Ind. Aor.* εὖτε - Μυρτίλος ἐκοιμάθη E. 508 ch., A. 716 ch., Ph. 1099 ch., OC. 84. — *Mit Conj. u.* ἄν, nachdem, wenn εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ 1229 ch.; *Aor.* εὖτ' ἂν Αἴγ. μολῇ E. 627, T. 287. — εὐ-τυχία fr. 882.

εὐ-τυχέω, bin glücklich, beglückt, habe Glück εὐτυχοῦντα E. 68, 794, εὐτυχήσωμεν 1299, T. 192 sich wol befindet, A. 1011, 263, 1126 es steht gut mit ihm, O. 1478, Ant. 17, 1159, ηὐτύχει fr. 94, 610: *v. Sachen:* es glückt, geht glückl. von Statten, steht gut οὐδὲν εὐτυχεῖ E. 945, πάντ' O. 88.

εὐ-τυχής, glücklich O. 145, OC. 1555, fr. 14; εὐτυχῆ - πρᾶξιν T. 293; glücklich für, günstig εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινά; E. 766; δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχής 999, εὐτ. ἵκοιτο τῇ - πόλει OC. 308. — πατρὸς εὐτυχέστερος A. 550. — *Adv.* σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς Ant. 701 *wenn dir's wol ergeht;* O. 998 mir zum Segen, Heile.

εὐ-ϋφῆ πέπλον T. 602, wolgewebt. *Z.*

εὐ-φαρέτραν (-της) Ἀπόλλωνα T. 208 ch., mit schönem Köcher, Bogenheld. *S.*

εὐ-φημία, Sprechen glückverheissender Worte εὐφημίαν νῦν ἴσχε T. 178, fr. 764, 206 sprich Segensworte. *Z.*

εὔ-φημος, glückverheissend redend: εὔφημα φώνει E. 1211, A. 361, 591 (= *Herc. f.* 184) sprich Worte guter Vorbdtg, nicht gottlos; stumm, andächtig, still εὐφήμον στόμα φροντίδος OC. 132 ch., fr. 426; ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαι E. 630 *ungestört vom bösen Laut, in andachtsvoller Stille.* — εὐ-φορβία fr. 727. *S.* — εὐ-φόρως Ph. 872 *Br, Df,* leicht, geduldig.

εὐ-φραίνω, erfreue, erheitre βίον OC 1353, Ἀτρείδας A. 469; *Med.* μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται A. 280 ist froh, heiter.

εὐ-φρόνη, Nacht μέλαινά τ' ἄστρων E. 19, fr. 517; κατ' ἦμαρ κ. κατ' εὐφρόνην E. 259, fr. 708, εὐφρόνας δύο 713.

εὔ-φρων, wolwollend, huldreich, gnädig Ἀπόλλων A. 705 ch.; ῥοαὶ εὔφρονες Ἀργείοις 420 ch., Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα E. 162 ch., fr. 517.

εὔ-χειρ, geschickt ἀνδρός OC. 472. *Z.*

εὐ-χερής, bei der Hand; willfärig, nachgiebig Ph. 519; ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου 875 *hast leicht gewonnen.*

εὐχή, Bitte, Gebet, Flehn μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι O. 239 *an, zu;* λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων E. 636; εὐχαῖς T. 240 in F. von Gelübden.

εὔ-χλόου Δήμητρος OC. 1600, mit schöner Saat, saaterweckend. *Z.*

εὔ-χομαι, bitte, flehe, bete T. 1190, εὐξαίμην OC. 41; zu θεοῖς Ph. 1077, erflehe, erbitte, wünsche, *mit Inf.* εὔχονται γονὰς - ἔχειν Ant. 641, O. 269, fr. 741, A. 686; für κἀμοὶ θανεῖν εὔχου 393, fr. 324; zu, von den G. πῶς θεοῖς εὔξεσθε αἴθειν ἱερά; Ph. 1032 ἔξεστ' *Pierson, N;* erflehe, wünsche für J., Jdm τοῦτ' εὔχεσθέ μοι O. 1512 ηὔχθω μόνον *D,* Ph. 1019; gelobe πημονὰς εὔχου λαβεῖν T. 1189; πανδίκως στελεῖν χιτῶνι τῷδε 610; versichre, rüme mich, prale ἄστυ δῃώσειν OC. 1319, τόνδ' - σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι 59. ἐξεπ, ἐπ, κατ, προσ, συγκατεύχομαι.

εὖχος, Wunsch Ph. 1203 m.

εὔ-χρυσος, goldreich Πακτωλόν Ph. 393. *S.*

εὐ-ώνυμον (ὠλένην) T. 926, links.

εὐ-ῶπις, schönäugig, schön T. 523 ch. — εὐ-ωριάζειν fr. 505; εὔ-ωρος 200. *S.*

εὐ-ώψ, des schönen Antlitzes εὐῶπα πάρειαν Ant. 530 an: *schön;* erfreulich, günstig ἀλκάν O. 189 ch. *Lex.*

ἐφ-αγιστεύω u. ἐφαγνίζω verrichte die heil. Gebräuche ἃ χρή Ant. 247; τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι 196 *Df oxf. Z.*

ἐφ-άλοις κλισίαις A. 192 ch. am Meere B 538.

ἐφ-άπτω, hefte an: τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν T. 933 *Bakch.* 777 einfädeln, anstiften: λύουσ' ἂν ἢ ἐφάπτουσα Ant. 40 *Wf* (δῆσαι ἱμάντα *Hes.*) binden, schürzen *vom Knoten*, *v.* A. 1316. — *Med.* ergreife, lege Hand an ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν OC. 859, πατρός A. 1172.

ἐφ-αρμόζω, füge hinzu πίστιν T. 623.

ἔφ-εδρος, sitzend auf λεόντων Ph. 401 ch. *gezogen von; μοὶ δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος* A. 610 ch. *Wf*, daneben sitzend, wartend, *noch ausserdem (beim Ringkampfe, der da wartet, bis einer unterlegen, um als frischer Ringer mit dem ermüdeten Sieger zu kämpfen, Sch. Eur. Phoin.* 1095; *hier A.' Wansinn, für s. Leute nach den Troern e. neuer Gegner).*

ἐφ-έπομαι, gehe, gebe nach, willfare γνώμαις - αἷς - ἐφέψομαι Ant. 636, δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι E. 1037, βουλεύμασι 967. — Ἐφέσεια fr. 82, *s. Boeckh. C. I.* 2228, 4; *vol.* 2 *p.* 772 *u.* 1001.

ἐφ-έσπερος, im Abend, westlich OC. 1059. *S.*

ἐφ-έστιος, auf, am Herde, Hausaltare ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι O. 32, ἐφέστιον πῆξαι - σκῆπτρον E. 419 *praed.*, σέλας T. 607 *des Herdfeuers.* — *Trp.* ἐφεστίοις ἀλαλαῖς 205 ch. ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς *sch., im Hause,* ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον 262 zum Herde; πρός τ' ἐφεστίου Διός A. 492 des Herdes, Herdeshort; fr. 745. — *Nitzsch Od.* η 244.

ἐφ-ευρίσκω, finde, finde auf, treffe an, ertappe, erfinde, entdecke ὃν - ἐφεύρηκ' ἔνθαδ' ἐκβεβλημένον OC. 1257, ἐφεῦρέ σ' ἄκονθ' O. 1213 ch., σ' ἐφεύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν E. 1093 ch., 1235. — *Pass.* ἐφεύρημαι κακός O. 1421, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά OC. 938, μὴ 'φευρεθῇς ἄνους Ant. 281, fr. 669, zeige, beweise mich. — μ' ἐφευρεῖν OC. 504: erfinde fr. 379, 380. *Vgl.* εὑρίσκω.

ἐφ-ήκω, bin gekommen, da, zugegen A. 34, Ant. 1257; Ὀρέστην τῶνδε - παυστῆρ' ἐφήξειν E. 304. *Th.*

ἔφ-ημαι, sitze am πόντου θινός Ph. 1124.

ἐφ-ημοσύνη, Auftrag, Befel Ph. 1144 ch.

ἐφ-ίημι, 1) werfe zu ἐφῆκεν - ἰχθῦσιν διαφθοράν A. 1297; überlasse, gebe Preis E. 556, μὴ - ἐφῇς 649, μοί 554, σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν 631 *erlaubt;* χειρίαν ἐφείς τινι A. 495. — *Med.* werfe mich auf: verlange τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει E. 144 ch., οὐδὲν ὧν ἐφίετο OC. 1605; τυχεῖν Ph. 1315, fr. 67, O. 1055. — 2) Will, trage auf, heisse, befele E. 51, τοῦτ' ἐφίεσαι O. 766, ταῦτα - ἐφεῖτο T. 286; (τοῦτό) σοι A. 116 *Df; mit Inf.* μοὶ - ἀγγεῖλαι E. 1111, Ph. 770, A. 991, *u. Acc.* ὅντιν' - μολεῖν ἐφιέμεσθα O. 1055, A. 112; χάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι Ph. 619 gestattete. ἐξ, προὐξεφίημι.

ἐφ-ίμερος, ersehnt, erwünscht ὄψις O. 1375, fr. 172.

ἔφ-ιππος, Rosse-, Wagen- κλύδων' E. 733. *S.*

ἐφ-ίστημι, *nur intr.* (*ausser P.* βαθμοῖς - ἐπεστάθη fr. 708), *Pf.* stehe dabei, ἐφέστατον πέλας E. 1401, ἐφεστᾶσι σκόποι A. 945; *A.* ἐπέστης OC. 558 tratst heran, kamst herbei. — *Trp.* μοὶ τύχη τοιάδ' ἐπέστη O. 777 traf, begegnete; μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι T. 1170 *auferlegt* Ant. 1160 *Blaydes;* τῶν ἐφεστώτων A. 1072 die Vorgesetzten, Obrigkt. — *Med.* stehe bei, an ἐφίσταμαι τραπέζαις E. 192 ch., *v.* ἀμφ. - τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν T. 339 *Df oxf, Wdr, N,* warum hemmst du meinen Schritt? *sch.,* τί με προσέρχει; *Lob.*

ἐφ-οράω, sehe, blicke, schaue hin auf, an ἐπεῖδες τάνδ' ὕβριν; T. 888, ἐπεῖδον, ὡς.. 889, ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν 1037; erschaue μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ 1270; sehe ruhig (mit) an πάθη 1269 an., ταῦτ' E. 825 ch.; πάντα 175 ch. *von herschenden Göttern* (ἐπιδών Ant. 128 ch. *N*).

ἐφ-ορμάω, treibe an zu ναύτας ἐφορμήσαντα - τὸ πλεῖν A. 1143; κακά fr. 611.

ἐφ-ορμέω, *trp.* bedränge, setze zu OC. 812? *Th.*

ἔφ-ορος, Aufseher, Wächter, Hort χώρας OC. 145 an.

ἐφ-υβρίζω, behandle übermütig τῷδε - ἐφυβρίσαι μέγα A. 1385 misshandle, κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει 955 ch. *E. mit Acc. wie Eur. Herakl.* 947, *Anth. Plan.* 4, 5.

ἐφ-υμνέω, singe dabei fr. 361, 111; rufe an Δία Ant. 658; wünsche an, fluche, verwünsche mit κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ 1305; jammre τοιαῦτα O. 1275.

ἐχ-έγγυος, Bürgschaft habend; zuverlässig ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον OC. 284 in deinen Schutz aufgenommen.

ἐχθαίρω, hasse (οἷς = τούτοις οὕς) E. 177 ch., σ' - ἤχθηρα 1363; τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σε 1034, ἔχθος

ἐχθήρας μέγα Ph. 59 *Kolster*, *Soph. St. p.* 283, Hass, Groll hegend gegen. — *Pass.* θεοῖς ἐχθαίρομαι A. 458, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ Ant. 93. — *Adj. verb.* ἐχθρὸς - ἐχθαρτέος A. 679 darf, muss gehasst w. *S.*

ἐχθές, gestern νῦν τε κἀχθές Ant. 456. *Z.* — ἔχθῖμα fr. 590. *S.*

ἐχθοδοπός, feindlich, feindselig φῶτ' Ph. 1137 m., τοῖα - ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις A. 932 ch. *Z.*

ἔχθος, Hass, Groll ἔχθος ἐχθήρας μέγα Ph. 59, E. 1034 *hege.* — ἐχθραντέος, s. ἐχθαίρω.

ἔχθρα, Feindschaft, Hass A. 1357.

ἐχθρο-δαίμων, gottverhasst O. 816. *S.*

ἐχθρός, verhasst, feindlich, verfeindet, feindselig ἀνήρ A. 1355, φῶτα 1042, ἄλημα 389 m., ἐχθρᾶς ἐχίδνης T. 771, γυναικός E. 433, ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τε Ph. 1303, ἐχθροῖς - Δαναοῖς 1216 m., ἐχθραὶ - πόλεις Ant. 1080; *praed.* τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρόν Ph. 476, εἰ δ' ἐχθρά E. 647, ἐχθρὸς ἦν A. 1377, τῷδε τἀνδρί 78, τοῖς σοῖσιν O. 415, πρὸς χρήματα fr. 109. — *Comp.* πολλὸν ἐχθίων ἔσει Ant. 86, ἐχθίω Φρυγῶν A. 1054, μοῖρα τοῦδ' ἐχθίονι Ph. 683, πότμῳ O. 272, βουλῆς οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς E. 1047, τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν 1189. — *Superl.* θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν O. 1346 m. — ἔχθιστος ἔσται A. 1373, κἀμοὶ - στρατοῦ 1336, Ἀργείων ἀνήρ 1383, θεοῖς O. 1519, λοιμός 28, θεοῖς ἔχθιστε Ph. 1031, πασᾶν κείνα πλέον - ἐχθίστα δή μοι E. 202 ch., θανεῖν ἔχθιστον 1007, φθέγμα OC. 1177, τέχνημ' Ph. 928, ἔγχος - βελῶν A. 658, Ἕκτορος - ἐχθίστου θ' ὁρᾶν 818, τῆς - πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ - ἐχίδνης Ph. 631, ἔχθιστον υἱόν 1377, ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων Ant. 137 ch., τὰ μητρὸς ἔχθιστα συμβέβηκεν E. 262, δουλεύειν ἐν τοῖς ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοί 815, τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν T. 1237. — *Subst.* Feind(in) ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι πρόσκεισαι Ant. 94; οὐχθρός 522, A. 679; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νεκύν 1356, τὸν ἐ. Ant. 643; ἐχθροί E. 1153, T. 1022; τῶν ἐχθρῶν E. 1091, Ant. 10, τ. ἐμῶν ἐ. Ph. 666, τ. σῶν ὑπ' ἐ. A. 495, ἐχθρῶν 2, 197 an., 665, 829, 924, Ant. 1162, ἐχθροῖς E. 66, 456, 594, A. 557, 653, 772, τ. ἐ. E. 647, 979, Ph. 1386, Ant. 647, εἰς ἐχθρούς E. 454, A. 79; fr. 144, γελῶντας ἐχθρούς E. 1295.

ἔχθω, hasse (ἐμέ) A. 459, Ἀτρείδας Ph. 511 ch. συνέχθω.

ἔχιδνα, Natter, Schlange Ant. 531; τῆσδ' ἀνδροφθόρου πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι Ph. 267, ἐχθίστης 632, φοινίας ἐχθρᾶς ἐ. ἰός T. 771; δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα 1099 *Kerberos.*

ἔχω, habe, halte 1) fest, trage ὧν ἔχοις χεροῖν E. 431, 1226, 1394 ch., T. 265, Ph. 1150 m., O. 1470, A. 1180, ἐν χ. 1173, fr. 860, Ant. 1297, διὰ χειρὸς 1258; τόξ' ἃ νῦν ἔχεις Ph. 654, 1308, OC. 821, 1025, fr. 866, 703; ἐπ' ὤμων 342, 403; 216; — ὑπο ζύγῳ λόφον δικαίως εἶχον Ant. 292; ὑπ' ἐσχάτην στήλην ἔχων E. 720, ἤλαυνε - ὑστέρας δ' ἔχων πώλους 734 lenkend. — *Trp.* Ertrage οὐ σχήσω ταύτας ἄτας E. 223 an., εἴχομεν θείαν νόσον Ant. 421, ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν OC. 538 m., μυρίον ἄχθος Ph. 1168 ch. — Fessle τ. ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος - ἕξειν 822, A. 676, νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει O. 942; οὐδέ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς Ph. 1117 ch. umfing; στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις 1118 ch. richte.

2) Habe, besitze ἄγω δὸς αὐτῷ E. 451, ἵππους 703, σέ 1285 m., πολλά 1378.9, τούτων - ἐπιστήμην T. 338, κρύφιον - λέχος 360, 553 *Erkl.*, 646 ch., 760, A. 64, δουλίαν ἕξειν τροφήν 499, σωτηρίαν 1080, Ph. 213 m., 279, 943, 1056, τιμήν 1062, 1234, θράσος 104, 953 v. OC., τροφὰς - βίου OC. 445; O. 259, 260, 315, 586, 592, 736, 759, Ἀθήνας - ἀρκεῖν ἔχειν OC. 262, 218 m., 334, 425, 1354, 1110, 1129, Ant. 173, 642, fr. 94, 101, 144, 324; 209, - οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; E. 351, ἔχει δέ μοι - πρὸς δίκας τι OC. 545, O. 938; τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες A. 965, πρὸς τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει 157 an. reich *Valck. Phön.* 408, *Hdt.* 7, 22. — Habe in, an, mit, bei mir τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχων κακῶν E. 168 m., ὕβριν 523, ἵμερον τέκνων - ἔσχε δαίσασθαι 543, γνώμην 551, δειμάτων ὧν νῦν ἔ. 636, τεκμήρια 774, κἀνάπαυλαν - κακῶν 872, νοῦν 1013, 1465, ἄλγος 1176, ἐλεύθερον στόμα 1256, ὀργάν 1286 m., ποδῶν ὑπηρέτημα 1361, ὄκνον T. 8, πῆμ' 43, χόλον 269, (κακά) 952 ch., 1208, πένθος 1113, A. 139 an., στοναχάς 203 an., 259 an., ἡδονάς 266, ἀμπνοάς 417 ch., μηδὲν φόβον πρόβλημα 1076, 1397; χεῖρα ἐργάτιν Ph. 97, φρένας 1131 m., O. 1511; μεριμνήματ' Ph. 187, φροντίδας 210 ch., σύμβολον σαφὲς λύπης 403, θάρσος 597, βάσιν 691 ch., 857 ch., 1057, O. 221, 294, τόλμης πρόσωπον 532, φρόνησιν 664 ch., φύσιν 741, 1034, 1193 ch., OC. 231 ch.,

προστροπήν 558=ἱκετεύσων,·v. 1309; πλήρη - θυμόν 778, 795, 879 ch., 907, εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα 925, 1199, 1604, 1614, 1618, αἰῶνα τλάμον 1736 m., Ant. 68, καρδίαν 88, 225, 237, 300, 366 ch., 635, 708; (ἔρωτα) 790 ch., ἔπαινον 817 an., 1169, 1229, fr. 108, 185, 236, 421, διὰ στέρνων ἔχειν Ant. 639. — ἄνδρας O. 750; ἄλλον ἕξεις εἰς τόδε OC. 1028, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον T. 1188. — *Von Zuständen:* (αἰῶν') ἔχουσα δυστυχῆ T. 5, 81, λατρείαν 829, τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν 950 ch., βλάβην A.1325=βλαφθῆναι, φύσιν Ph. 164 an., μή του κηδομένου βροτῶν - ὄμμ' ἔχων 171 ch., βλαστὰς - γενεθλίους - πατρός OC. 973, λύσιν Ant. 598 ch., γονάν 979 ch., βίον fr. 325, 359, 681, 714, Ph. 61. — *Geistig:* weiss, habe gehört, erfaren οὐδ' ἂν - ἔχοις ἂν γνῶμα T. 593, ὄνομα 318 v. ἔχεις τι κἀξήκουσας; Ant. 9, ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν O. 311, (μαντείαν) 395, αἶνον ἔχω ματροπόλει OC. 709 ch. — Habe, halte bereit, gewäre, biete dar, verschaffe φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν E. 1286 m., λόγους 935, ἔργ' ἔ. ἥδιστά μοι 1360, T. 622, τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις; Ph. 560. — Finde, erhalte, erwerbe νίκης ἔχων - πάντιμον γέρας E. 687, ἀρετὴν ἔσχον Ph. 1420; ἔσχε στέφανον εὐκλείας A. 465, οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα 662, τροφάν OC. 1687 m., θανάτου μέρος Ant. 146, 498.

3) Habe inne, bewone, schirme βουνόμον ἔχων ἀκτάν E. 181 ch., τάξιν ἐσχάτην A. 4, Σαλαμῖνος ἔ. βάθρον 135 an., χῶρον Ph. 154 ch., στίβον 157 ch., OC. 37, ἄστυ 297, κοίταν 1706 m., θήκην 1763 an., fr. 184, 268, 578. — *Von Göttern:* θεαί σφ' ἔχουσι OC. 40, 54, ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις T. 199; 1152, fr. 764. — *Vom Orte:* habe, enthalte θηρῶν οὓς ὅδ' ἔχει χῶρος Ph. 1147; — ὄφρα με βίος ἔχῃ E. 225 ch., 495 ch., ἄγνοια μ' ἔχει T. 350, θαῦμα Ph. 687 ch., πόθος 646 ergreift, fesselt, ψυχῆς πλάνημα O. 727, τέρψιν ἥ σ' εἶχεν 1477, ὄκνος OC. 652, βάρος 1142, ἵμερος 1726 m., μόγος 1743 m., ψυχῆς ῥιπαί Ant. 930, fr. 690, 518; ἔχει τάδε κῦρος OC. 1779 an.

4) Τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε Ph. 305 trieb an's Land; θατέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα T. 272, ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων A. 193 richtend; ἐμὲ οὐκ ἔσχον OC. 429 hielten zurück, βουθυτοῦντά μ' 888 hinderte, E. 564, ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα Ph. 1260, ὃ ταύτην τ. μακρῶν σχήσει γόων E. 375; σχὲς οὗπερ εἶ OC. 1169 halt' inne, Ph. 789? 1348 erhältst, Ant. 1068 *Erkl.* — βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης O. 709 ἐστί *Gen. partit.* — κἀπ' ἐκεῖνα μοῖραι - ἔσχον Ant. 987 ch. ἐπέσκηψαν *sch.* stürzten los auf; ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν Ph. 331 ergriff, O. 713 *Halm.*

Ἔχειν, *mit Subst. umschreibt Verben:* αἰσχύνην ἔχειν E. 616 αἰσχύνεσθαι, θαῦμα 897, λόγον 466; μνήμην 346, μνείαν 392, O. 1246, OC. 509; συγγνώμην E. 400, T. 328, A. 1322. Ph. 1319, ἐλπίδα(ς) E. 952; O. 835, OC. 385, A. 605 ch., ἄγρας 881 ch., οἶκτον 525, παρουσίαν 540 *Wf,* μομφήν 180, θήραν 564. Ph. 840 m., ἔγκλημα 322, μέμψιν 1309, ὀργήν 1309, ἔρευναν O. 566, σπάνιν 1461, φροντίδα OC. 300, ὥραν 386, αἰτίαν Ant. 1312.

Pass. werde fest, gefesselt gehalten γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει OC. 1025, οἵσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς A. 272, ἐν κακῷ χειμῶνος 1145, ὡς βιαίας ἔχεται - πόλις ἐπὶ νόσου Ant. 1141 ch. — τί κἀποπλήκτως ὧδ' ἔχει; Ph. 731.

Mit Adv. verhalte mich, bin, es steht, geht οἰκτρῶς ἔχω T. 1079, ὡς ἔχεις ἔχειν 1234, οἷος ὢν οἵως ἔχεις A. 923 *Erkl.*, μειόνως OC. 104, σῖγ' ἔχουσα E. 1236, Ph. 258, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω 819, ὧδ' ὡς ἔχω Ant. 1108; in Bezug auf τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω Ph. 660, ὀργῆς O. 345. — ὧδε ταῦτ' ἔχει E. 315, κεῖνος - καλῶς ἔ. 791, οὕτως ἔ. σοι ταῦτα 938, πῶς οὖν ἔ. τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι; 1339, οὕτως ἔ. γ' ἡ πίστις T. 590, 622, ἐὰν ὅπως ἔχει A. 1048, ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν 378 *N;* ἀφροντίστως ἔχει 355, τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ OC. 1768 ch., Ant. 37, ὀρθῶς 706, fr. 502, 517, 715; εὔστομ' ἔχε Ph. 201 ch. — b) *Unpers.* λυπηρῶς ἔχει E. 767, καλῶς 790, 816, 1339, 1344, ἀναγκαίως T. 723, οὕτως 1126, OC. 599, ὧδ' Ph. 116, ὡς O. 1172, εὐσεβῶς 1431, Ant. 138 ch. *Erkl.* — ἀμφὶ μὲν OC. 599, τούτοισιν εὖ σχήσει A. 684, fr. 352. — *Bes. so im Part.* ὡς ὧδ' ἔχων ὑβρίζει E. 790, ἀθλίως 1177, ὡς ἔχοντα τυγχάνει T. 625, ὧδε τοῦδ' ἔχοντος A. 904, ὡς ὧδ' ἐχόντων (τῶνδ') A. 281, 981, Ant. 1179; καλῶς 687, O. 879 ch., τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα 770, ὧδ' Ph. 255, 948, τῇδ' 1336.

Med. Halte fest προσπεσὼν ἔχου A. 1181; — μάχης ἧς νῦν ἔχονται OC. 424 Hand anlegen, Th. 1, 18, fr. 325, 26; εἴτε σου διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε Ph. 792 haftete, wütte. —

Enthalte mich τῶν ἀθίκτων ἕξεται O. 891 ch. — Ertrage, lasse ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν Ant. 467.

Beachte ἔχω 1) *mit Inf.* οὐδ' ἔχω ψέγειν | E. 1423 (1414 ch. *Df.*), 1008, T. 195, 1243, 401 = A. 295, 33, 475, 552, 1265, 1381, οὐκ ἔσθ' ὅπως - τοὔνειδος ἕξεις - ὀνειδίσαι Ph. 523, 1047, O. 119, 277, 1071, OC. 23, 384, 820, (τελεῖν) 1436, 1452 ch., Ant. 270, 689, 995, fr. 162. — 2) *mit abhäng. Fr.* οὐκ ἔχω - ποῖ γνώμης πέσω T. 705, 991 an., οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔχω A. 429, κοὐκ ἔχω τί φῶ OC. 317, πῶς - 1710 m., ὅπως 1742 m. weiss nicht. — 3) *mit Part. Kr. Di.* 56, 1, 8: ἐκβαλοῦσ' ἔχεις E. 591 *N*, ταρβήσασ' T. 37, ἐρωτήσας 403, περάνας A. 22, γήμας O. 577, στήσας 699, λήξαντ' 731, θαυμάσας Ph. 1362, OC. 1140, ἀπειλήσας 817, συμβαλὼν 1474, ἀτιμάσας Ant. 22, 77, κηρύξαντ' 32, 192, τ. γλῶσσαν ἐγκλῄσας ἔχει 180, ταράξας 794 ch., σώσας 1058, νικήσας fr. 39, συμπαραινέσας 435, ἀναλώσας 763, 764. — οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει | O. 701, ὅν γ' εἶχον ἐκβεβληκότες Ph. 600. — 4) ἔχων *veranschaulicht, pleonast:* κἀδόκει - Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτανεῖν ἔχων A. 57 ἑλὼν *Morst.*, μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων 87, 347, οὐ μή ποτ' εἰς τ. Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων Ph. 381; T. 760, Ant. 1273, fr. 150; — τὸν δὲ Λάιον, φύσιν | τίν' εἶχε, φράζε, τίνος ἀκμὴν ἥβης ἔχων; O. 741, *vgl.* παρών, λαβών. ἀμπ, ἀν, ἀντ, δι, ἐξαν, ἐπ, κατ, μετ, προς, προ, ὑπέχειν. — ἑ ψ ί α ὁμιλία fr. 4 *Lex.* — ἑ ω θ ι ν ὸ ν - στρατόν 445. — (ἕ ω λ ο ν fr. 187.)

ἑῷα (-ος) φθέγματ' ὀρνίθων E. 18, Morgengesänge, Lieder. *Z.*

ἑώρα, Schwebe: Schlinge πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην O. 1264. *N.* — (ἑ ω ρ ή σ α σ α OC. 1084 ch. emporhebend.) *Z.*

ἕως, Eos, Morgenröte πρὸς πρώτην ἕω OC. 477, λαμπρᾶς ἕω fr. 239 (379?).

ἕως, so lange als, wärend ἕως - εἰσήκουον E. 951, T. 601, fr. 226; *von d. Zukunft, mit Conj. (u.* ἄν*):* οὐδέποτέ γ' - ἕως ἂν ᾖ μοι .. Ph. 1000 *v.* 1330 *N*, so lange bis, bis dass ἐς τοῦθ' ἕως τις - κληθῇ T. 148, A. 555, Ph. 764, OC. 77, (fr. 113). — ἕως δ' ἂν - ἐκμαθῇς O. 834, OC. 114, fr. 779; A. 1117 *Bonitz, Beitr.* 1, *p.* 58 *ff. doch v. Wf.* — *Mit Opt. in abh. Rede:* σώζειν (ἐκέλευε) ἕως ἂν ἀντίχριστον ἁρμόσαιμί που T. 687. — ἕ ω σ - π ε ρ ἂν ζῶ OC. 1361 *N*, so lange ich lebe, *v.* ὥσπερ.

Z.

ζάλη, Wallung, Brandung, Sturm, Wogendrang φοινίας ὑπὸ ζάλης A. 352 m.

ζα-μενὴς λόγος A. 137 an., ser heftig, erbittert.

ζάω, 1) lebe, bin am Leben, *abs.* ζῇ E. 1221, 1417, T. 977 an., A. 126, Ph. 1022, O. 986, Ant. 559; *Conj.* ἐὰν ζῶ E. 822; ζῆν Ph. 418, O. 1513, OC. 995, 1531, Ant. 555, 1167, fr. 65; *Part.* E. 456, 811, 1219, 1316, T. 182, 233, 235, 305, 581, 735 *N*, A. 62, 442, 509, 755, 990, 1070, Ph. 358, 412, 413, 444, 479, 1018, 1021, O. 985, 988, 1045, 1368, 1450, 1453, OC. 999, 1147, 1436, Ant. 3, 309, 525, 750, 774, 811 m., 821 an., 888, 1173, fr. 508; *Ipf.* τἂν οὐ μακρὰν ἔζων E. 323, A. 1060. — *Im Ggs zum Totsein:* ζῇς θανών A. 1127 Ant. 214, Ph. 1444; ζῆν A. 393; *Part.* E. 985, 1315, 1478, T. 73, 806, 1111, 1163, A. 1385, Ph. 358, 1018, 1312, OC. 390, Ant. 210, 821 an., 852 m. [920], 1173, fr. 66; ἔζης fr. 603.

2) Lebe, füre e. Leben, e. Lebensweise οὐ ζῶ; κακῶς μέν, . . . E. 354, βίον μοχθηρὸν 599, ζῇ γὰρ προπετὴς T. 976, σὺν κακοῖς πολλοῖς Ph. 1022, οἰκτρῶς 1043, ἄνευ σωτηρίας 1396, σοὶ ζῶ δοῦλος O. 410, ἐν πολ. - κακοῖς Ant. 464, ἥδιστον - βίον fr. 517; *Conj.* εὖ ζῇ Ph. 505, ὥσπερ ἂν ζῶ OC. 1361; *Opt.* ζῴης μοι καθύπερθεν . . . E. 1090, κακῶς OC. 799; *Ipr.* ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων Ant. 1169, fr. 181; ἐλευθέραν - ζῆν E. 340, αἰσχρῶς 989, τούτοις - τοῖς νόμοις 1043, [ἀλυπήτῳ βίῳ T. 168], κακῶς κλύουσαν 721, καλῶς A 479, ὅπως δύναιτό τις O. 979, ἐνθάδε OC. 798, ἄνοσον fr. 326, κακῶς 436, ἄνευ κακῶν 683, (ἐκεῖ 719); *Part.* ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ E. 381, ἀβλάβει βίῳ 650, κακῶς 1082, τυφλὸς O. 1368, ἐν τοιαύτῃ - στέγῃ Ant. 888. — 3) Lebe, bin ὑμᾶς ἴσα κ. τὸ μηδὲν ζῶντας ἐναριθμῶ O. 1188 ch.; 410. — Habe Leben, Bestand, Geltung ἀεί ποτε ζῇ ταῦτα Ant. 457; χρόνῳ τῷ ζῶντι κ. παρ-

όντι νῦν T. 1169 *gegenwärtig*; *τὰ δὲ* (*μαντεῖα*) *αἰεὶ ζῶντα περιποτᾶται* O. 482 ch., *ζῶντι ποδὶ χρώμενον* fr. 751. — *τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων* O. 45. — *βίον u. βίῳ s. o. διαζάω.* — *ζευγ-ηλάτης* fr. 545; *ζευγ-ηλᾶτρίς* 883 *S; ζεῦ-γος* 490; *ζευξί-λεως* 136.

ζεύγνυμι, *nur trp.*, fessle, bändige *ζεύχθη-παῖς-πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ* Ant. 955 ch., *κἀνάγκῃ ζυγείς* Ph. 1025; *bes. ehelich: γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι* O. 826, *ζεύξῃ* fr. 517; *κόρην γὰρ οἶμαι οὐκέτ', ἀλλ' ἐζευγμένην* T. 536 *vermält. ἐγκατα, ἐν, κατα, συγκατα, ὑποζεύγνυμι.*

Ζεύς· OC. 623, 1079 ch., 882, *σφῷν δ' εὐοδοίη Ζ.* 1435, *μέγας οὐρανῷ Ζ.* E. 175 ch., T. 251, 279, 399, 1022, 1278 an., *ἀπερίκοι κ. Ζ. κακὰν κ. Φοῖβος Ἀργείων φάτιν* A. 187 ch. *als ἀλεξίκακος Erkl.*, Ph. 989, *Ζ. ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοί* O. 498 ch., Ant. 2, 127 an., *ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί* 184, 304, 450, fr. 470, *παγκρατής* 607, 611, 708, 759; *ἐμὸς ἄρχων* 769, *νόστον ἄγοι* 765, *Δωδῶνι ναίων Ζ. ὁμέστιος βροτῶν* 401, *ἀγώνιος* T. 26, *ὁ τῶν ἁπάντων Ζ. πατὴρ Ὀλύμπιος* 275, *πατήρ* Ph. 1443, *κτύπησε μὲν Ζ. χθόνιος* OC. 1606; *ὄρνις ἀτυζομένα; Διὸς ἄγγελος* E. 149 m. *Διὸς εὔφρονι βήματι* 163 ch., *τοὺς ἐκ-* 659, *κεραυνοὶ-* 823 ch., *τὰν-ἀστραπάν* 1063 ch., *τᾷ-εὐσεβείᾳ* 1097 ch. (*Ζηνός*), *Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς* T. 19, *κόρος* 644 ch., *παῖς* 513 ch., 566, *αὐτόπαιδι* 826 ch., *ἄλκιμον γόνον* 956 ch., 1106, *αἰθαίμων* 1039 m., *νάπος Διὸς καταστράπτοντος* 437, *Ζηνός* 1003, *ἄκοιτις ἡ-* 1048 *Here*, 1148 *Alkmene*, *ἀκτίς* 1086 m. *Blitz*, *τοῦ με φύσαντος* 1185, *τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον* 1191, *πληγὴ* A. 137 an. *Unheil*, *Ταυροπολὰ Διὸς Ἄρτεμις* 172 an., *ἁ-ἀλκίμα θεός* 401 ch., *γοργῶπις ἀδάμαστος θεά* 450 = *Ζηνὸς-Παλλάς* 952, *πρὸς ἐφεστίου Διός* 492, *σκῆπτρον* Ph. 140 ch. *γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός* 392 ch., *πρὸς-Ζηνὸς ἱκεσίου* 484, *λέκτρων Διός* 677 ch., *τοῦ-παῖδα* 802 ch. = *τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους* 943, *πρὸς ἀραίου-* 1183 m., *ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας* 1289, *βουλεύματα* 1415 an., (*ἱερεύς*) *Ζηνός* O. 18, *ἀδυεπὴς φάτι* 151 ch., *θύγατερ Διός, ἄμβροτ' Ἀθάνα* 159 ch. = 188 ch., *γενέτας* 470 ch. *Apollon*, *σέλας* OC. 95 *Blitz*, *Φοῖβος* 623, 793, *κύκλος-μορίου Διός* 705 ch., *δίκη ξύνεδρος Ζηνός* 1382, *Διὸς πτερωτὸς-βροντή* 1460, *κεραυνός* 1502, *Ὅρκος* 1767 an., *Ζηνὸς ἑρκείου* Ant. 487, *γονάς* 949 m., *Διὸς βαρυβρεμέτα γένος* 1116 ch. (138 ch.), *γένεθλον* (*Ζηνός Bothe*) 1149 ch., *ἐς-θρόνους* 1041, *κήποις* fr. 298, *τυραννίδα* 312, *σωτηρίου* 375; *σοφώτερος* 470, *πλὴν-* 515, *πνευμόνων* 678, *γοργῶπιν Ἐργάνην* 724, *μακέλλῃ* 767, *κύβοι* 763, *μέτωπον* 768, *αἰετὸς κυὼν Διός* 766. *Ζηνός 13 mal im Trim.;* Ant. 949 *mel.;* fr. 229 an. *zuw. unsicher.* — *Κηναίῳ Διί* T. 238, *πατρῴῳ* 753; *Ζηνί* 288, OC. 1267, *τροπαίῳ* Ant. 143 an. — *Δία ξύναιμον* 658; *Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ* Ph. 1324, *-ἔχων ἐπώμοτον* T. 1188, *ἄβουλον* 140 ch. — *Ζεῦ* Ant. 1604 ch., *ὦ Ζεῦ* E. 766, 1466, T. 200, 983 an., 996 an., A. 387 m., 708 ch., 824, 831, Ph. 908, 1233, O. 738, 1198 ch., OC. 221 ch., 310, 532 ch., 642, 1456 an., 1471 ch., 1748 m., *Ζεῦ ἀλεξῆτορ* 143 an., *παντόπτα* 1085 ch., *ἄνα* 1485, *τροπαῖε* T. 303, *ὦν τᾶν πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων ὦ Ζεῦ πάτερ* O. 200 ch. ... *πάντ' ἀνάσσων* 904, *πανσίλυπε* fr. 375. — *S. der Γᾶ* Ph. 391, *Br. des Orkos* T. 1041, *V. des Apollo* O. 469, OC. 623, *des Bakchos* Ant. 1116, *Herakles* T. 1148, *der Diana* A. 172, *Alkmene* A. 91, 401, 450, O. 159; *trifft mit dem Blitze Kapaneus* Ant. 126, *steigt zur Danae herab* 950, *straft Ixion* Ph. 680, *ist der Aianten Stammvater* A. 389.

ζέω, koche *ἔζει θυμός* OC. 434 tobte. *ἀνα, ἐπιζέω.*

ζῆλος, Eifer, eifr. Teilname *ξυναίμων* OC. 942; Neid, Glück *ἀνθ' ὅσου ζήλου* A. 503; *ζήλῳ* O. 1526 mit, voll Neid, neidisch.

ζηλόω, beneide wegen *ζηλῶ σε τοῦ νοῦ* E. 1027, fr. 516, *σὲ κ. νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω* A. 552 darin muss ich dich glückl. preisen, *wie ζηλῶ· μακαρίζω* fr. 630. — *ζηλωτός*, beneidenswert *Κρέων-ὡς ἐμοί* Ant. 1161.

ζημία, Schaden Nachteil *τοῦ λόγου* O. 520, fr. 884. *Th.*

ζητέω, suche, suche auf fr. 723, O. 362 *οὐ attr. f. ὅν*, 450, 1112, A. 806, O. 266, OC. 362; *αὐτὸν ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν* A. 1054 erforschend, prüfend; *ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον* O. 659 begere, verlange. — *P. τὸ δὲ ζητούμενον ἁλωτόν* O. 110.

ζήτημα, Untersuchung, Aufgabe O. 278. *Z.*

ζήτησις, *ἡ*, Aufsuchung *ἀνδρός* T. 55. *Th.*

ζητητέος, zu versuchen *πεῖρα* A. 470. *Z.*

ζητητός, gesucht, ersent *σὲ τοῖς*

ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις OC. 390. *S.* — ζόη fr. 500. [ζ. T. 692. *Z.*
ζύγαστρον, Kiste, Kästchen κοίλῳ
ζυγόν (ζυγός), Joch ἀμφίλοφον? Ant. 352 ch.; ζυγά E. 738; Ruderbank θοὸν εἰρεσίας ζυγόν A. 249 ch.; *trp.* δουλείας ζυγά 944, fr. 518; οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον Ant. 291.

ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπίσταται E. 702, mit Jochen bespant, doppeltbespant. *S.* — ζωή fr. 519.
ζῶμα, Gürtel E. 452.
ζωστῆρι πρισθεὶς A. 1030, Gurt, Gürtel.
ζώω, lebe O. 158, OC. 1213, fr. 685, *sonst bei kein. Trag.*

H.

H, *Part.* 1) *subjectiv versichernd:* warlich, wirklich, gewiss, fürwar ἦ σ' ἐγὼ κ. τἄμ' ἔπη - πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ E. 622, 1039, 1456, A. 1366, 1418, Ant. 323, 484, fr. 696, 856. — *Mit andern (beteuernden) Part.* ἦ δεινὸν ἄρ' ἦν fr. 669; ἦ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν A. 1330; ἦ κἂν ἐγὼ - ἱκοίμην E. 314; ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην 1278; 312, T. 379, A. 1359 *Valck. Hippol.* 1028; ἦ μὴν σὺ κἄνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔσει OC. 816, *mit If.* διώμοσεν | ἦ μὴν - δουλώσειν T. 256, 1187, Ph. 593; ἦ τἂν οὐκ ἂν ἦν τὸ σὸν μέρος OC. 1366; *verwundernd:* ἦ ῥά σε Ἀρτ. - ὥρμασε A. 172 ch., 954 ch. *Beschränkend:* Gewiss wol ἦ που δλοὰ στένει, ἦ που ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 846 ch., A. 382, 622 ch., 850, 1008, 1229, Ph. (214 m.) 1130, OC. 1059 ch. — ἀλλ' ἦ *s. u.* ἀλλά *u. N zu* OC. 26.

2) *Fragend:* gewiss, *meist nur Fr. einleitend, one Andtg der Antwort:* ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; E. 1177, 1351, 1355, 1497, T. 977, A. 103, 342, 1097, Ph. 369, 622, 810, 1376, O. 532, 943, 993, 1041, 1043, 1120, 1168, OC. 30, 81, 195, 331, 478, 527, 596, 1102, fr. 318. — *num,* doch nicht πῶς εἶπας; ἦ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν E. 407, 861, 940, A. 342. — *Verstärkt durch andre Part.:* ἦ ζῇ γὰρ ἀνήρ; E. 1221, ἦ γὰρ σὺ κεῖνος; 1222, A. 1133, Ph. 248, 322, 654, O. 1000, 1039, 1173, OC. 64, 863, Ant. 44, 574; — ἦ ταῦτα δὴ με κ. βεβούλευνται ποιεῖν; E. 385, Ph. 565; ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν; O. 429; — ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ κείνου; E. 663, 861, 1452, T. 246, 398, 1213, A. 38, 44, 48, 97, Ph. 1070, O. 368, 757, 1045, OC. 299, 406, Ant. 403, 752; — ἦ μὴ φύγω σε; E. 1503, OC. 1012; — ἦ μὴν τί δράσειν -; T. 1186; ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρῄνεσα Ph. 121; *gegen* ἦ που A. 1008, Ph. 204 *Elmsl. Z. Herakl.* 55; *Med.* 678, 1275.

ἤ, oder, *aut, vel,* 1) *in Aussagesätzen:* a) *trennt einzelne Wörter (Nomina):* τὠμῷ γ' ἀνδρὶ - ἢ τῇδε τῇ γυναικί T. 447, 502 ch., 1254, A. 126, 137 an., 190 ch., 802, 1015, 1193 ch., Ph. 184 ch., 204 ch., 309 ch., 946, O. 659, 884 ch. (1037, OC. 380), 917, 1062 ch., Ant. 60, 1144 ch., 1245, fr. 341, 376, ἢ καί E. 965, T. 944; — (*Verba*) δίδαξον ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ E. 352, 565 oder vielmer, 1294 (T. 75, 611, Ph. 303, O. 100, 309, OC. 381, 1074); — b) *Sätze:* ἤ τοι μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσίν E. 498, A. 248 ch., Ph. 983, 1341, O. 670, 825, 891, OC. 1059 ch., Ant. 779, fr. 164. — *Wiederholt:* entweder - oder ἢ φρονεῖν κακῶς ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν E. 345, 435, 890, 1125, 1320, T. 79, 85, 100 ch., 113 ch., 166, 347, 806, A. 119, 130, 179 *Wf* (*N zu* 172), 337, 479, 1244, Ph. 43, 214 ch., 488, 497, 593, 1205 m., O. 145, 155 ch., 489 ch., 641, 1337 m., 1411, OC. 10, 380, 584, 1047 ch., 1306, 1661, 1685, Ant. 663, 689, fr. 689; — εἴ κ. τις ἢ φίλον δείσας ἀπώσει τοὔπος ἢ χαὐτοῦ τόδε O. 233; ἤ που - ἢ Ph. 214 *f.* ch., ἤ τοι - ἢ Ant. 1182, T. 150; — ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην ἄλλον κεκλῆσθαι μητέρ' ἢ λῴους φρένας - ἀμείψασθαι 735, 82*f.*, OC. 95, 1281, Ant. 707, 1081, fr. 93, 499; ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρέος ἢ θεός OC. 251 m.

2) *In Fragen:* a) *nur trennend:* που ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος -; E. 823, T. 73, 187 969 ch., A. 107, 882 ch., 1237, Ph. 136 ch., 157 ch., 222, 563, 601, O. 11, 71, 536, 965, 1101 ch., 1124, OC. 2, 71, 258, 829, 1502, Ant. 40, 704, fr. 129. — b) *nach* πότερον: ὄντος Αἰγίσθου πέλας λέγεις - ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων; E. 310, 766, Ph.

337, O. 750, OC. 961, Ant. 284-8; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; E. 1195, 1327, A. 265, Ph. 1274, O. 960, OC. 588, 800, 993, 1254, Ant. 1176; — πότερον - ἢ - ἢ E. 539-544, -ρα- O. 112. — — ἀθρήσατε - εἰ τὸν Αἵμονος φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι Ant. 1217, OC. 80, T. 1068, *Kr. Di.* 65, 1, 5, — ἢ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς; O. 1168, ἢ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι; 993 (ἤ που - ἢ Ph. 204). — c) *Nach Adv.* πῶς ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ κ. τοῦτ' ἐρεῖς - E. 591, Ph. 569, (τίς) 601, O. 622, (ποῦ) A. 102, (ἆρ) OC. 316 (643, 822; 66). — d) *One Fragewort:* ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; Ph. 28, 158, 563, 1384, O. 378, 538, 555, 704, 1025, 1130 *Br*, 1140, 1162, OC. 66 *Herm.*, θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ; 474, ἐν τοῖσδε τ. κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις A. 532, T. 390, E. 1343. — ἕρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγου; A. 543, 334, 267, T. 239, 309, 882 ch., OC. 1034, Ant. 9, 315, 317, 442, 535, 634, fr. 58.

3) *Vergleichend:* als, a) *nach Comp.* ἐμῶν τιν' ἵμερον τέκνων, ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον; E. 543, 598, T. 1019, 1237, A. 276, 1329, (ἢ καί) 1104, O. 94; 55, 501, 773, 1191, 1368, 1479, τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρεῖσσον' ἢ μορφὴ καλή OC. 578, 791, 796, 1618, Ant. 314, 497, 503, 652, 1090, ἢ κ. 1090, (κάκιον ἢ κακῶν 1281) fr. 106, 194, 216, 436, 676, 702, 754; *nach* μᾶλλον vielmer E. 1146, T. 1068, A. 124, 280, 1139, ἢ - ἢ - τε 1311, 1315, 1367, Ph. 47, 95, 102, 467, O. 524, 585, 588, 1148, OC. 267, 1144, Ant. 729, 1325, fr. 307. — *Beachte:* τὸ γ. νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν O. 1293, τὸ μεῖζον ἢ κατ' ανθρωπον νοεῖς OC. 598, 890, T. 1019 ch., Ant. 768. — b) *Nach Posit.* (σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν? T. 1020 *N*, A. 966.) — ἀπ' ἄλλης ἢ ἐμοῦ E. 101 m., 1182, A. 1158, Ph. 347, O. 595, 820, 1051, Ant. 736; πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τὰ νῦν ἴδοι; T. 835 ch. — πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω Ph. 1277, OC. 651; μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν E. 82, 1333, O. 360, 736, 832.

Synaloiphe: ἢ οὐ O. 993, 1140; ἢ οὐκ 555, A. 334, ἢ οἰχόμεσθα T. 85, ἢ ἀπό 239.

ἦ (*aus* ἔα) = ἦν, war *s.* εἰμί. — ᾗ, wo, wohin, wie, *s.* ὅς, *wovon D. Sg.*

ἥβη, Jugend, Jugendalter, Alter τοσόνδ' ἐς ἥβης E. 14, fr. 517, ἐν ἥβᾳ E. 159 ch.; τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων O. 741, fr. 705. — Jugendblüte, -reiz ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν T. 547. — ἡβός OC. 702 ch. *D. S.*, *s.* ἀβός, jugendkräftig.

ἡγεμών, Fürer σφῷν OC. 1542, ἐμοί Ant. 1014, Wagenlenker O. 804; Herscher, Gebieter γῆς τῆσδε E. 103, ὑμῶν OC. 289.

ἡγέομαι, füre, lenke ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγουμένων Ph. 386, σοῦ καλῶς ἡγουμένου Ant. 638; *mit Gen.* λεῶν - ὧν ὅδ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν A. 1101 *Mein. an. p.* 310, ἦγεν *Pors.*, ἦγετ' *Elmsl.*, Αἴαντος 1106; *Acc.* τἄργα πάνθ' ἡγουμένην Ph. 99; *D. comm.* ἡγήσει σὺ νῷν E. 1038, ἡγήσαιτο νῷν Ph. 133. — Halte, achte für δυσμενῆ Ph. 1323, τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται 1442, OC. 351 *für geringer*, verschmähe; ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν Ant. 1167. — οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ - τὰ ψευδῆ λέγειν; Ph. 108, ἡγεῖσθε δὲ βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ OC. 278. ἐξ, ἐξυφ, ὑφηγέομαι.

ἡγητήρ, Fürer OC. 1521, *s.* ὑφηγ. *Z.* — ἡδέ und fr. 345, 493.

ἡδέως, angenem εὕδουσαν T. 175; ἔμοιγε Ant. 436, 70 mir zu Liebe.

ἤδη, *vergegenwärtigt e. Moment der Verg., Gegenw. o. Zuk.:* jetzt ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν E. 814, 1056, 1115, 1070, Ph. 15, *o. stellt eine Tatsache als vollendet dar:* schon, bereits ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος E. 185 m. — Schon, bereits A. 264, 451, 592, 1275, 1277, 1402 .. — *Gegenüber den ser versch. Ansichten über diese Part., v. Bäumlein, Gr. Part. S.* 138 *zälen wir hier nur d. Gebrauch bei S. auf:* 1) *Mit Verben,* a) *Praes. Ind.* ἤδη - ἡλίου ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων E. 17, 58, 814, 1115, T. 44, 595, 599, A. 592, Ph. 466, 835 ch., 899, 964, 1209 m., 1396, 1462, O. 23, 298, 531, 847, 908 ch., OC. 614, 1291, 1551, 1586, Ant. 801, 1062; — *Conj.* χωρῶμεν ἤδη πάντες T. 333, OC. 1541, Ant. 581, fr. 779; — *Opt.* κλύοις ἂν ἤδη E. 637, T. 624, OC. 725; — *Impr.* σοὶ δ' ἤδη - μελέσθω E. 73, T. 921, A. 100, 578, Ph. 1177 m., O. 1521; — *If.* [T. 168] *f. Ipr.* φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν O. 462; — *Part.* ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευθύνοντα A. 451, 1275, 1277, O. 73, 847, OC. 510, 768, 1586, Ant. 132, fr. 152; — b) *Impf.* A. 49 *N*, Ph. 354, 600, 1218, χειμῶνι δ' ἤδη - ἤλαυνον O. 1138, 1511, OC. 437, 440, 768; — c) *Pf. Ind.* E. 92 m., ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος 185 m. T. 1056, A. 1402 an., ὅταν ἐν κακοῖς

ἤδη βεβήκῃς E. 1057; — *Part.* φλογιστὸν ἤδη κ. κατηνθρακωμένον E. 58, Ph. 600; — d) *Aor. Ind.* λόγοι ἔσφηλαν κ. κατώρθωσαν βροτούς E. 416, 62, T. 50, A. 1142, O. 981, 1299 an., OC. 385; *Impr.* δότε | πέρασιν ἤδη OC. 103, 1437; — *Inf.* (A. 245), OC. 1291, 1586; — e) *Fut.* ἤδη - ὀλοῦμαι Ph. 1103 an. (454, 836, 1071). — f) ἔργον ἤδη σόν Ph. 15 *n.* ἐστί, *v.* O. 754, A. 245 ch. — ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς A. 1251 *n.* ὄντος. — 2) *Mit Zeitadverbien:* τὸ λοιπὸν ἤδη - φυλάξομαι Ph. 454, OC. 1619 [T. 168]. — νῦν δ' ἤδη ἐγὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι Ant. 801, νύν O. 1521, Ph. 1177, 1462? — ἤδη κ. πάλαι νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν Ph. 1218, OC. 510 ch., τὸν ἤδη Λάιον πάλαι νεκρόν O. 1245; — ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν E. 814; — ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις 62; — ἤδη ποτ' εἶδον - A. 1142; — ὅτ' ἤδη - τοτηνίκ' ἤδη - ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς OC. 437 *ff.* — — ὅταν πέλας ἤδη - εἰσορῶσι Ant. 580; πρὶν - παντελῶς ἤδη fr. 572. — 3) *Mit Zalen:* ἤδη δέκα μῆνες T. 44; Ph. 312, 354, E. 726. — *Adject.* πόσον τιν' ἤδη - ὁ Λάιος χρόνον - ἔρρει -; O. 558, θυραῖον ἤ. T. 595, φρούδου γὰρ ἤδη τ. κακοῦ A. 264, ἤ. χρόνιον Ph. 600; E. 58, T. 599. — (*Mit Pron.* E. 1115, Ph. 312, O. 531, 754, 847, OC. 1586. — ἥδιστα, *s.* ἡδύς.

ἥδομαι, freue mich T. 374, über οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς A. 272, ἡσθήσεται τῇ ξυμφορᾷ O. 453; an οἰνοχύτου πώματος ἥσθη Ph. 715 ch. erfreute sich; *mit Acc.* δρῶντες ἂν ἡδώμεθα A. 1085, ἔπος O. 937, *u. Part.* ἥσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε Ph. 1314; *im Nom.* οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών E. 1325 wenn . . ., σ' εἰσιδών Ph. 882, fr. 90. συνήδομαι.

ἡδονή, Freude, Vergnügen, Lust, Wollust ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει E. 286 *wieviel mir beliebt*, ὑφ' ἡδονῆς διώκομαι 871 *freue mich*, εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή 891, fr. 237, μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς E. 1153, ἡδονῇ νικωμένην 1272, ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ T. 629, γέλωθ' ὑφ' ἡδ. ἄγεις A. 382 *Schadenfreude*, ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδ. τύχοις; OC. 780, παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονήν OC. 1604 *war zufrieden mit*, ἄλλῃ - ἡδονῇ Ant. 393, ὑφ' ἡδονῆς 648 *N krit. Anh.*, πρὸς τὴν ἡδονήν 1171 *im Vergl. zu*; *Plur.* φέρω γὰρ ἡδονάς E. 873 *freudige Nachrichten*, τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην 1302, ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον T. 147, ἡδονὰς ἔχειν A. 266, Ant. 1165, ποταινίους fr. 162, ἡδοναῖς ἐψευσμένον 508, χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς 665. — *Mit Gen.:* τῶν σῶν προσώπων E. 1277 ch. ἁδ. *D*, OC. 1604; *Dat.* ἀκούειν ἡδονᾷ O. 1339 m.; *mit Praep.* πρὸς ἡδονήν E. 921, fr. 60 nach Wunsch, *wie* καθ' ἡδ. E. 1503, T. 197, καθ' ἡδ. ποδός OC. 890, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με OC. 1204 e. schwere Gunst zwingt ihr mir ab.

ἡδῠ-επής, süss, lieblich redend, tönend ὦ Διὸς ἁδυεπὴς φάτι O. 151 ch. = ἡδυμελῆ fr. 228. *Z.*

ἡδύ-πνοος, süss, sanft wehend ἁδυπνόων - ὀνειράτων E. 480 ch. *glückverheissend. Z.*

ἡδύ-πολις, der Stadt lieb, glückbringend (ἁδ. *Df.*) O. 510 ch. *S.*

ἡδύς, süss, lieblich, lieb, angenem, erfreulich ἡδεῖαν φάτιν E. 56, λόγους ἡδεῖς 667, ὑπνὸν - ἡδύν 781, μηδὲν ἡδύ O. 1516, Ph. 1020, μῦθος Ant. 12, (κέρδος); *praed.* ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν Ph. 81, OC. 624, 640, τῷ ξένῳ 638, fr. 358, 450. — *Comp.* πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου . .; O. 592, ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν A. 1011. — *Superl.* ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα E. 1357, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί 1360, γέλως ἥδιστος A. 79, βίος 554, ἥδιστα προσφωνήματα OC. 325, παντὸς ἥδιστον γέρας fr. 65, θακοῦσιν ἡδίστην ἕδραν fr. 109, βίον fr. 517; *praed.* ἥδιστον βλέπειν O. 999, OC. 434, 802, Ant. 438, 1032, fr. 326; *Adv.* ὅπως ἥδιστα T. 330, fr. 685. — *Von Menschen:* lieb, beliebt, angenem ἡδύς, οὐδὲ μητρὶ δυσχερής O. 929, ἡδὺς (βαίνει) O. 82 ἡδόμενος *N*, ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω T. 122 ch. freundlich; ἥδιστος δ' ἀνήρ Ph. 530, δεσμώτης A. 105, μαῖαν ἡδίστην fr. 782.

Ἠδωνῶν βασιλεύς Ant. 956 ch. *thrakisches V. am Strymon.*

ἠθάς εἰμί πως τῶν τῆσδε μύθων E. 372, gewöhnt an *Matth. Gr.* § 346, 1. *Z.*

ἤθεος, Jüngling O. 18, *Valck. Phoin.* 951.

ἦθος, Sinnes-, Denkungsart, Charakter παιδεύειν A. 595, μιαρόν Ant. 746, μὴ νῦν ἓν - μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει 705.

ἥκιστα, keineswegs, durchaus nicht, *in Antw.* E. 82, 800, T. 319, Ph, 522, O. 623, -γε 1386, ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' Ph. 427; am wenigsten ἥκιστ' ἔχων fr. 359, ἀλγυνεῖν Ph. 483; τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν - λέγοι O. 1053.

ἥκω, bin gekommen, hingelangt, da

μάτην E. 772, Ph. 1413, 13, OC. 133 ch., 287, 327, 732, Ant. 407 *zurückkommen*, 629 ch., ἧκε A. 1116 *nur hier Impr.* — ἥξουσιν OC. 653, 1105, Ant. 898, ἄψορρον E. 53, 294, 318, T. 289; — *mit Bezchng des Zieles:* εἰς σὲ πομπόν Ph. 501, πρὸς πόλιν OC. 734, δόμους ὡς τούσδε T. 365, ποῖ γᾶς ἥκω; 984 an. — ἄστων ἥξετ' εἰς ὁμιλίας O. 1489, σοί OC. 397, δεῦρ' Ant. 390, ἐς δόμους T. 186, πρὸς - δαίμονα fr. 709, δῆμον 265; παρ' ἀνδρὸς - E. 45, σοὶ φέρων - παρ' 666, O. 86, A. 789, Ant. 1172, κόρην ἄγων 394, T. 400; μανθάνειν OC. 12, ἔμ' ἄξων 784, Ant. 1280; — κοινὴν ὁδόν Ant. 988, ἐμῶν καμάτων παραμύθιον E. 130 m.; σὲ πατρὸς ἥξειν· ζῶντα τιμωρόν 811. — *Trp.* πρὸς γάμων - ἀκμάς O. 1492, fr. 463, 690. — ἐνθάδ' ἥκων Ph. 377 *so erzürnt*, ὁρᾷς ἵν' ἥκεις;.O. 687, OC. 937 *wohin du dich verirrt*, εἰς τόδ' ἥξεις O. 1158, ἐς τοσήνδ' ὕβριν|ἥκοντα OC. 1030.— *Vom Ursprunge;* ὅθεν περ ἥκει OC. 1227 ch. werde zu Theil σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι OC. 94, σφὶν - ὄνησις ἥξει 452; ἔχθιστον φθέγμα τοὖθ' ἥκει πατρί 1177; komme, stosse zu, treffe ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος A. 186 ch., Ph. 758, πληγή A. 279; ἥκει γὰρ τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτή OC. 1472, ἥξει - Ἐρινύς E. 488 ch.; ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα O. 953 *was aus den Proph. geworden;* ἥξει γὰρ αὐτά 341, 342 παραγενήσεται sch., ὡς αὐτὸν ἥξοι μοῖρα 713.— οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' OC. 737 προσῆκε, *kam mir zu, geziemte mir, vgl. Herakl.* 213, *Alk.* 291, *Herod.* 2, 36. — Bin da, *phraseol.* bin ἥκειν αἰσχρά Ph. 972 ἀσκεῖν *Bgk.*, τίν' ἥκεις μῦθον - φέρουσα OC. 357, 359, 579, Ph. 1267, πολλῶν ἂν ἥκοις ἄξιος τυχεῖν E. 797. 1201, 1202, θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω O. 1519, A. 637 ch., OC. 1177; δι' ὀργῆς ἧκον OC. 905 geriet in Zorn; κ. μαρτυρῶ κάκιστος ἀνδρώπων τροφαῖς | ταῖς σαῖσιν ἥκειν OC. 1266. δι, ἐξ, ἐφ, καθ, προσ-.

Ἠλέκτρα· E. 1171, 1366, ἡ δύστηνος 80, παῖ δυστανοτάτας Ἠλέκτρα ματρός 121 ch., πρόδοτος μόνα σαλεύει Ἠ. 1075 ch., τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας 1177.

ἤλεκτρος (-ον *N Anh.*), Elektron, Bernstein, Platina πρὸς Σάρδεων Ant. 1038.

ἡλίκος, wie alt O. 15. *Z.*

ἥλιος, Sonne Ph. 1330; ἡλίου διπλῆ - ἐνθάκησις 17 *in der S.*, φάος 663. σέλας E. 17, φέγγος 380, T. 606, κύκλον fr. 771, κύκλος λαμπρός Ant. 416, τροχοὺς ἁμιλλητῆρας 1065, καύμασιν OC. 350, ἀλαμπὲς - δῶρον T. 691, βολῶν A. 877, τέλλοντος E. 699. — *Helios, als Sonnengott* φαέθων Ἅλιος E. 825 ch., φλογιζόμενον Ἅλιον T. 96 ch., Ἥλιε A. 846, τὸν διφρευτὴν Ἥ. 857, τὸν πάντων θεῶν πρόμον Ἅλιον O. 660 ch., φλόγα - ἄνακτος Ἡλίου 1426, ὁ πάντα λεύσσων Ἥ. OC. 869, Ἥλιε δέσποτα fr. 480, 523, (γεννητὴν θεῶν) 772. — Tageslicht, Tag ἡλίῳ δείκνυσι τοὖναρ E. 424 *N v. I.* T. 42. *Vgl.* ἀέλιος.

ἡλιο-στερής, vor d. Sonne schützend κυνῆ OC. 313 -στεργής *Coraes*, -σκεπής *N. S.*

ἡλιῶτις, Sonnen- ἀκτῖν' T. 697. *Z sp.* — (ἤλυσις E. 573 *Wdr*, ἔλευσις *Hes.*, Kommen, Gang.

ἧμαι, sitze ἥμην ἐκπεπληγμένη T. 22 *Df Oxf*, ἧστο 524 ch., ἄφθογγος A. 311 ch. ἐφ, καθ, προσῆμαι.

ἦμαρ, Tag, Tageslicht, *der Nacht entgegenges.* κατ' ἦμαρ κ. κατ' εὐφρόνην E. 259, εἴ τι νὺξ ἀφῇ, τοὖτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται O. 199 ch., ἀστρῶν ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦ. E. 106. — δεύτερον Ph. 354, φίλτατον 530, ξυμμετρούμενον χρόνῳ O. 73; ἆμαρ ἀλλ' Ant. 1333, OC. 1079, fr. 239; παρ' ἦμαρ ἡμέρα A. 475 *e. T. nach dem andern;* κατ' ἦμαρ - τὸ νῦν 753, κατ' ἆμαρ OC. 1079 *N*, heute; ἀεὶ - κατ' ἦμαρ Ph. 798, OC. 682 ch. täglich = αἰὲν ἐπ' ἤματι 688; ἐπ' ἦμαρ fr. 239. — τὸ κατ' ἆμαρ Ph. 1089, fr. 685 *die tägl. Bedürfnisse.* ἦμαρ, ἆμαρ, ἡμέρα *one Untersch. bei S.?*

ἡμέρα, 1) Tag, *der Nacht entgegenges.* ὦ χρυσέας ἁμέρας βλέφαρον Ant. 104 ch. *Erf.*, ὦ φαεννῆς ἡμέρας - σέλας A. 856, (νυκτὸς) - τῇ λευκοπώλῳ - ἡμέρᾳ 673, νυκτὸς - οὔτ' ἐξ ἡμέρας E. 780, fr. 63, νύκτας ἡμέρας τε OC. 618, E. 1365, 266? — μί' - ἁμέρα fr. 518, κείνα E. 201 ch., ἡ νῦν - ἡ. 919, ἥδ' O. 438, ἡμέρας μέρος βραχύ Ph. 83, - οὐχ ὅλης μιᾶς 480, κἀφ' ἡ. τῆς εἰς αὔριον OC. 568, ἄλλης E. 698, τὴν μὲν οὖσαν ἡ. O. 780, ταύτην 831, τὴν παροῦσαν T. 946, Todestag τελευταίαν O. 1529, τερμίαν ἁμ. Ant. 1331 m., ἐκείνην E. 278; χρόνον ἡμερῶν T. 247, δυο - ἡμέρας 944, τρεῖς O. 717. — *Dat. Sg.* an τῇδ' ἡμέρᾳ O. 1157, E. 783, τῇδε θἡμ. A. 756 *N*, 778, O. 1283, τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ OC. 1612, T. 740, E. 674, τῇ τόθ' ἡ. E. 1134, A. 497, μιᾷ - Ant. 14,

ταυροσφάγῳ T. 609, ἐν ἡ. μιᾷ E. 1149, 1363, O. 615. — καθ' ἡμέραν τὴν νῦν OC. 3, A. 801, μίαν καθ' ἡ. Ant. 55, 171; τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν T. 1128 heute; καθ' ἡμέραν ἀεὶ fr. 779, 326, τὸν κ. ἡ. (πόνον) 400, τὸν καθ' ἡμέραν βίον OC. 1364 täglich. παρ' ἦμαρ ἡμέρα A. 475, s. ἦμαρ. — 2) Zeit, Lebenszeit, Leben τὴν μὲν αὔτιχ' ἡ. OC. 433, ἐς τόδ' ἡμέρας 1138, ἐπίπονον ἀμ. T. 654, ἡμέρα κλίνει .. ἅπαντα .. A. 131, καθ' ἡμέραν E. 999 *heute, e. Zeitlang;* αἱ μακραὶ ἁμέραι OC. 1216 *d. lange Menschenleben*, παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἁμέρᾳ A. 623 ch. *in hohem Alter, vgl.* νέαν ἀμ. *Eur. Ion.* 718, *Blomf. gl. Pers.* 266, fr. 688.

ἡμερεύω, bringe m. Tage hin, lebe ἔκηλα E 787.

ἡμέριος (*dor.* ἀμ.), Tages-, A. 208 ch. *subst. Z.* Tag. — Einen Tag lebend ἀ-μερίων ἀνθρώπων 398 ch., Ant. 789 ch. *Xen.*

ἡμερο-σκόπος, Tageswächter Ant. 253.

ἡμέτερος, unser πατρός E. 116, OC. 1757, ἁμ. πότμον Ant. 861 m.; φωνῆς τῆς ἡ. Ph. 1458; ἐφ' ἁμ. γᾷ Ant. 110 an., τῶν ἡμ. μύθων Ph. 1409, ἀμ. αἱμάτων Ant. 120 ch., ἀμ. πρὸς μέλαθρα E. 1268 m. — ἡμίκακον fr. 885 *Lex.*, ἡμίλιγδος? 33, ἡμίοντον? 132.

ἦμος, wärend ἦμος-ὁ ξένος θροεῖ-, τῆμος - ἦλθον T. 531; als *mit Ipf.* ἦμος - ὡρμᾶτο - τότε T. 155, O. 1134, A. 935 ch. — ἤμοσε fr. 742.

ἤν, wenn, *nur im Trim., mit Conj. Praes.* ἢν τυγχάνῃς E. 1053, κλύῃς Ph. 52, θέλῃ 982, ἕρπῃς 985, χρῇ 999, παρῇ OC. 499, ἴσχῃς 505, θέλῃς Ant. 45, (323), fr. 715. — *Aor.* ἢν κτάνῃ E. 821, 554, 967, T. 411, 672, A. (496), 688, Ph. 769, 817, 1299, 1342, O. 321, 748, 839, 1159, OC. 814, 862, 1040. — *Sonst bei Tragg. ungebr. Reisig enarr. OC.* CCXIII, *Pflugk, Eu. Andr.* 41. — ἠνεμόεις, *s.* ἀνεμ. — ἤνεγκον, *s.* φέρω; ἠνείχετο Ph. 411, *s.* ἀνέχω; ἤνεν, *s.* ἄνω.

ἡνία, Zügel ἐπίσχων χρυσόνωτον ἡνίαν A. 847, λύων ἡ. ἀριστέραν E. 743; ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν 712.

ἡνίκα, zur Zeit wo, wärend, als, solange als, *mit Ind. Praes.* jetzt wo, da, weil ἡνιχ' ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ E. 927, 954, OC. 772; *Pf.* ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα, ἢ πίπτομεν T. 83; *mit Ipf.* ἡνιχ' ἱκόμην E. 32, 927, 1167, T. 36, 268, 359, 564, A. 271, 285, 771, 1144, 1347, Ph. 571, O. 1470, OC. 768, 1159, Ant. 167; *mit Aor.* ἡ. - ἑσπόμην T. 562. — *Mit Conj. u.* ἄν, wann, wenn ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ Ph. 880, O. 1492; *in or. obl. mit Opt.* ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπείη T. 164, fr. 669; — so oft als ἡνίκ' ἂν μνησθῶ Ph. 310; *Opt.* ἁνίκ' ἐξανείη - ἄτα 705 ch.

ἡνιο-στρόφος, Zügel-, Wagenlenker E. 731. *S.*

ἧπαρ, Leber πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ κ. φρένας πεπληγμένην T. 931, παίσασ' ὑφ' ἧπαρ Ant. 1315; *trp.* χωρεῖ πρὸς ἧπαρ - δύη A. 938 *Herz, v. Valck. Hipp.* 1070, *Ai. Ag.* 413.

ἤπειρος, Festland δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθείς T. 101 ch. *N*, τὰ δύο ἠπείρω fr. 761 *Asien u. Europa.*

ἤπιος, mildernd, schmerzstillend φύλλοις Ph. 698; freundlich, huldreich σωτῆρας 738. — *Adv.* -ίως E. 1438 freundlich, sanft. *Z.* — ἠπύω, A. 887, rufe, *s.* ἀπύω.

ἦρ (ἔαρ), Frühling ἐξ ἦρος O. 1137.

Ἥρας - ναός O. 8 *Erkl., der Here Tempel zw. Argos u. Mykene*, πάγοις fr. 256. — ἦρα, ἠράμην, -όμην. *s.* αἴρω.

Ἡράκλειος, des Herakles τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον T. 51, τὸν Ἡ. θάλαμον 913, τὸν Ἡ. ἆθλον Ph. 1131 m., φρενὸς - τῆς Ἡρακλείας T. 576, τῶν Ἡ. - πόνων 170, ὅπλων Ph. 262, [βέλεσι τοῖς Ἡ. 1406], δεμνίοις τοῖς Ἡ. T. 916.

Ἡρακλῆς· ἄναξ T. 156, ἀνὴρ εἷς 460, πιστὸς ἡμῖν κἀγαθός 540, πόσις - ἀνήρ 550; δάμαρ - τὰ θ' Ἡρακλέους 406, πάθος 855, τοῦ Ζηνὸς Ἡ. Ph. 943, βέλεσι τοῖς Ἡ. 1406, αὐδὴν τήν 1411 an.; λέχος Ἡρακλεῖ κριτόν T. 27, 393, 428, 563, [585], 668, 872; Ἡρακλέα 233; Ἡρακλῆ 476 *Df zu Ar. Thesm.* 26, *S. des Zeus u. der Alkmene.* — ἠρεμία, ἡ, Ruhe A. 208 an. *Thiersch.*

ἡσσάομαι, unterliege ἡσσημένοις A. 1242, τέκνων fr. 674. — γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα Ant. 678 *Z. N. Pl.*, v. e. Weibe muss man sich nicht beherschen, bestimmen l.

ἥσσων, geringer ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν - τῆς ἐμῆς σωτηρίας Ant. 439, κτῆμα fr. 501, schwächer an τὸν δὲ νοῦν ἥσσων E. 1023, unterlegen, untertan οὐ τἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ Ant. 747, γυναικῶν ἥσσονες 680 *Weiberknechte*, τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ T. 489, ὀργῆς fr. 668. — *N. adv.* weniger οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος A. 276, 1329. *S.* ἥκιστα *bes.* — ἥστωσας A. 515, *s.* ἀϊστόω.

ἡσῠχάζω, bin ruhig, untätig O. 620.

ἡσῠχαῖος, ruhig fr. 678, (OC. 198 m. ἀσυχαίᾳ *subst. Df.*). *Z.* — ἐν ἡσυχίᾳ OC. 198 m.?, in Ruhe, ruhig.

ἥσῠχος, ruhig, still, schweigend θακεῖ A. 325; ἐν ἡσύχῳ - φωνεῖν OC. 82 ungestört. — τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν Ant. 1089 *Wf, Df oxf, zügeln, mässigen.*

ἤτοι *u.* **ἦτοι**, sicherlich, gewiss, *s.* ἤ, ἦ.

Ἡφαίστου τέχνη fr. 168. — Feuersglut, Feuer πρὶν στεφάνωμα πύργων πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν Ant. 123 ch., ἐκ δὲ θυμάτων Ἥ. οὐκ ἔλαμπε 1007.

ἡφαιστό-τευκτον (σέλας) Ph. 987, vom Hephaistos entflammt, feuererzeugt, des Feuers. *Z.* — ἀχάν, *s.* ἠχώ.

ἠχέω, lasse erschallen, ertönen κωκυτόν T. 866, αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἀχῶν καναχάν 642 ch. *N, Elmsl. zu* Alk. 752, γόους fr. 469, E. 159 ch. *N.* — *Pass.* παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος OC. 1500 ertönt; lasst ihr ertönen.

ἠχώ, Widerhall, Echo ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανής Ph. 189 ch.; ἐπὶ κωκυτῷ - ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν E. 109 an. (Klag-)geschrei, Jammerlaute, ἠχήν *N, doch v. Wf, u.* ἀχάν O. 184 *N*, Wehgeschrei.

Θ.

θαιρός· στροφεὺς τῆς θύρας, ἢ ἄξων fr. 538.

θᾱκέω, sitze ἀγοραῖσι θακεῖ O. 20, ἔσω A. 106, ἐν μέσοις βοτοῖς - ἥσυχος 325, προστρόπαιος 1173, κατὰ στέγας θακοῦσιν ἱστουργοῦντες OC. 340, θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας T. 23; θακοῦσιν ἡδίστην ἕδραν fr. 109 *Salm.* ἐν, προσθακέω.

θάκημα, Sitzen *v. Schutzflehenden* τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι OC. 1160, εἰς τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει 1179 *Pol.' Bitten zu hören.* — Sitz τὸ σὸν θάκημα κ. τ. σοὺς θρόνους κρατοῦσιν 1380. *S.* [*den.*

θάκησις, Sitzen OC. 9 *einen Sitzen-*

θᾶκος, ὁ, Sitz ὀρνιθοσκόπον Ant. 999 *N u. E. Bakch.* 347; OC. 9 *s.* θάκησιν *Seidl.*

θᾰλᾰμη-πόλος, im Frauen-, Ehegemach αὐτὸς (λιμὴν) ἤρκεσεν παιδὶ κ. πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν O. 1209 ch. in's Ehebett zu fallen, sich zu legen.

θᾰ́λᾰμος, Gemach θαλάμους πατρὸς E. 190 m., ἐν θυμβήρει θαλάμῳ Ant. 947 m., τὸν παγκοίταν - θάλαμον 804 an. *Hades;* ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτης O. 195 ch. *v. Meere;* Ehegemach τὸν Ἡράκλειον θάλαμον T. 913.

θᾰλάσσιον ἐκρίψατε O. 1411 *praed.* in's Meer. — θάλεια (δαίς) fr. 539.

θαλλός, Zweig νεοσπάσι θαλλοῖς Ant. 1202, θαλλοῖσι ἢ κρόκαισι OC. 474; θαλλὸν - νεοσπάδα fr. 445; βρύοντα E. 422. *coll.* Laub. — (θάλος Ant. 600 *Th. Kock.*)

θάλλω, sprosse, blühe, wachse üppig νάρκισσος OC. 681 ch., φύτευμα 700 ch. — *Trp.* stehe in Blüte, Ansehn, Kraft, Geltung μέγα θάλλοντες Ph. 420 ser angesehn; θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ Ant. 1164 gesegnet, πατρὸς θάλλοντος 703; befinde mich wol βίῳ θάλλοντα E. 952, ζῶντα κ. θάλλοντα κοὐ νόσῳ βαρὺν T. 235; wachse, neme zu πήματα - θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' E. 260, νόσος ἀεὶ τέθηλε κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Ph. 259.

θάλπος, Hitze, Glut θεοῦ T. 145 *der Sonne;* τῶν (τοξευμάτων) σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ A. 1086 *brennender Schmerz, v. Prom.* 878.

θάλπω, wärme fr. 400, *Med.* mich ἐθάλπετο T. 697; *Pass.* θάλπεται ῥάκη Ph. 38 trocknen. — *Trp.* θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρὶ E. 888 glühst, ἐθάλφθην δακετῷ fr. 747. — *Intr. u. abs.* brenne καῦμ' ἔθαλπε Ant. 417; *trp.* ἔθαλψεν ἄτης σπασμός T. 1082 *v. Schmerze.*

θᾰμά, häufig E. 524, 1144, T. 47, Ph. 432.

θαμβέω, staune τεθάμβηκα Ant. 1246.

θᾰμίζω, verweile häufig, oft OC. 672 ch., *Med.* fr. 446.

θαμνός, Gebüsch θαμνοῖς - κεκρυμμένον E. 55.

θᾰνᾰ́σιμος, tötlich, mörderisch θανασίμῳ πεσήματι A. 1033, χειρώματι O. 560, θανάσιμον πέπλον T. 758 totbringend; tot, gestorben Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας A. 517, *v.* T. 1106, θανάσιμον βεβηκότα O. 959 mit Tode abg., den Weg des Todes geg. — δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω Ph. 819 dem Tode nahe.

θᾰνᾰτη-φόρος, todbringend *γένεθλα* O. 181 ch.
θᾰνᾰτόεις, todbringend, tötlich *ἁμαρτήματα-θανατόεντα* Ant. 1262m. *Z.*
θάνᾰτος, Tod fr. 626, *νὶν θ. ἐν τάφοις ἔχει* O. 942, 1284, *ἀνεπέφηνε* OC. 1224 ch.; *θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ* 1425, *θ. ἢ βίον φέρει* A. 802, 968; *κοινοῦ θανάτου μέρος* Ant. 147 an., *θ. τοῦτ' ἐγγυτάτω τοὔπος ἀφῖκται* 933an., *θάνατον-κατ' ὄντα* T. 970 *Bothe, ἐμήσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα;* T. 885; *Plur.* gewaltsamer Tod, Mord, *Seidl. Eur. El.* 479, *ἀδήλων θανάτων* O. 496 ch., *τοὺς - θανάτους αἰκεῖς* E. 206 ch., fr. 146. — Todesfälle, -Arten, Morde, *vom Tode mehrer:* [*νέους θανάτους* T. 1276 m.] O. 1200 *Dissen Expl. Pind. p.* 421. — *Trp. θάνατος μὲν τάδ' ἀκούεν* OC. 529 an. *bittrer Tod, dies zu h., θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος* A. 215 an. — *Person. ὃν τέκετο θάνατος* T. 834 ch., *θάνατε, θάνατε* A. 854, Ph. 797.
θαπτέος, zu bestatten *τόνδ' ἐστι οὐχὶ θαπτέον* A. 1140. *S.*
θάπτω, begrabe, bestatte *σφ'* Ant. 44, *κεῖνον* 1043, *τόνδε* A. 1089, *τοὺς θανόντας* 1131, *νεκρόν* 1364; *abs. θάπτουσαν* Ant. 385, 404; *τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε* 402; *κεῖνον - θάψω* 72, *τὸν νεκρόν* 246, A. 1327; *pass. τεθάψεται* 577, 1141 (Ant. 40). *συνθάπτω.*
θαρσέω, 1) bin gutes Mutes, unbesorgt *θάρσει* E. 322, 1435, Ph. 667, 774, 810, 894, 1267, O. 1062, OC. 726, 1185, Ant. 559, fr. 63, 513, 699, *θάρσει μοι θάρσει* E. 173 ch.; *θαρσῶν* A. 68, 1258, Ph. 146 an., OC. 491, *θαρσοῦσα* E. 314 getrost, dreist, mutig; *θαρσεῖν* OC. 664, Ant. 935 m. — *Αἴαντος οὐ θαρσῶ πέρι* A. 793, *θάρσει προνοίας οὕνεκα* Ph. 774 *Herm.* — *τὸ τοὐδέ γ' ἀνδρός* OC. 649 *N.* — 2) Vertraue, glaube fest *ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ καλῶς μὲν ἄρχειν* ... Ant. 668.
θάρσος, Mut, Zuversicht, Vertrauen *θάρσος ἴσχε* Ph. 807, *πλέον τὸ θ. εἶχε θατέρου, δράσειν τάδε* 597, *ἔχεις τι θ. τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι* E. 412 (479 ch.), *ἔστι θ.* OC. 48.
θαρσύνω, bin getrost, fasse Mut E. 916.
θάσσω, sitze auf *θρόνον* O. 161 ch. *γ* 336. — *θάσσων, s. ταχύς; θατέρα, s. ἕτερος u.* T. 272 *N, Df oxf,* Ph. 503, *θάτερον δυοῖν κακοῖν* O. 640 *Df oxf.*
θαῦμα, Wunder *οὐδέν* O. 1132, 1319; *οὔ τι* Ph. 410, *ἀνέλπιστον μαθεῖν* T. 673, *ἄσπετόν τι* 961 ch., 1004 an. — *πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν* Ant. 254. — Verwundrung *θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται* E. 928, *ἔσχον θ.* 897, *τόδε μ' ἔχει* Ph. 687.
θαυμάζω, verändre mich OC. 1119, (*λόγος*) *ἄξιος δὲ θαυμάσαι* 1152, O. 777, *καλὸς - ὥστε θαυμάσαι* E. 393; über *ἄνδρα θαυμάσαιμ'* A. 1093, fr. 319, *θαυμάσας ἔχω τόδε* Ph. 1362, OC. 1140 bin verwundert; *μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους - ἀντέχεσθαι* fr. 325. — *Pass. πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται* O. 289 ich wundre mich, dass er nicht längst da ist. (*ἀν-* fr. 319), *ἀπο-*.
θαυμαστός, wunderbar, bewundernswert *οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί* Ph. 191 an. — *ἀνήρ* OC. 1665. — *θαυμαστὰ - ὡς* fr. 963.
θέα, Anblick *ἄζηλος* E. 1455, *ἀταρβὴς τῆς θεᾶς* T. 23; *θέαν λαβεῖν* Ph. 656, *ὄμμασιν* 536 e. A. haben; *τῶνδ' ἀγώνων θέᾳ* OC. 1084 ch. *N.*
θεά, Göttin *ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά* A. 450, *Παλλάδος θεᾶς - προσήγορος* Ant. 1184 *N*, *μῆνιν* A. 656, *ὀργήν* 776, *κατ' ἄλσος* E. 566, *Λητοῦς παῖς ἑκήβολος θεά* fr. 357, *θεὰν ἐλαφάβολον* T. 214 ch. *Df add. Artemis.* — *ἔμφοβοι θεαὶ - γῆς τε καὶ σκότου κόραι* OC. 40, *χθόνιαι* 1568 ch., *ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς* 458, *τάσδε τὰς θεάς* 1010 *Eumeniden; μεγαλαῖν θεαῖν* 683 *Persephone u. Demeter*, 680 ch. *Elmsl.*
θέᾱμα, Anblick, Schauspiel O. 1295, *θεαμάτων* A. 992. — *Θεανὴ νῆσος* fr. 593. [*ἐκθεάομαι.*
θεάομαι, schaue an *δέμας* T. 1079.
θεᾱτός, zu sehn A. 915.
θε-ήλᾰτος, von Gott bewirkt, gesant, befolen *μάντευμα* O. 992; *πρᾶγμα* 255, *τοὔργον* Ant. 278 *Gottes Wunder; νόσους* fr. 611, *κακῶν* 684. — *θειογενής* Ant. 834 ch. *Wf, Orac. Sib. Sp.* 602, *s. θεογενής.*
θεῖος, 1) göttlich, Gottes- *στόμα* OC. 603, *Διὸς σκῆπτρον* Ph. 139 ch., *θείῳ πυρί* 728 ch., *θείας γεννᾶς* fr. 267; *τὰ θεῖ' ἐπαινῶν* 452 das göttl. Tun, O. 910, Gottesfurcht, OC. 1537 Glaube an die Götter, fr. 521, 659; *τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον* T. 1162 Göttersprüche, Orakel. — 2) Gottverhängt, gesant von Gott *θείᾳ μανίᾳ* A. 611 ch., *νόσος* 186 ch. *E. praed.*, Ant. 421, fr. 593, *κέντρον* Ph. 1039, *τὰ παθήματα* 192 an., *θείας τύχης* 1326, fr. 205, OC. 1585, *ἡμέρᾳ* fr. 688. — 3) Göttlich, erhaben *θείαις ἀμφιπόλων τιθήναις* OC. 680 ch. *θεαῖς Elmsl.*, *μάντιν* O. 298, *Ἰοκάστης κάρα* O. 1235. — *θείας ἀντίλυρον μούσας* T. 642 ch.

ϑέλγω, berücke, täusche ἔϑελγεν T. 710; verleite ϑέλξειεν αἰχμάσαι 355.

[**ϑέλκτρον**, Zaubermittel T. 585. *S.*]

ϑέλω, 1) will, wünsche, mir beliebt, *mit Inf. (öfter zu erg.)*, *εἰδέναι* E. 318, 330, 408, 577, 1083, [1506], T. 196, 333, 343, 388, 452, 1016, A. 719, 755, 812, 1068, 1378, 1397, Ph. 65, 310, 481, 618, 661, 944, 982, 1014, 1298, 1386, O. 11, 140, 205, 216, 281, 768, 933, 1304, 1447, OC. 405, 457, 557, 590 *οὐ ϑελόντων E. Goebel, v. Kr.* 47, 4, 3, 757, 763; *ἤϑελες* 767; 777, 849, 934, 956, 1124; *ϑελήσαιμ'* 1133; 1291, 1488, 1509, 1756, Ant. 45, 69, 238, 444, 496, 497, 669, 1040, fr. 98, 162, 225, 432, *u. Acc. ϑανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω ϑέλω* A. 106, 526; *mit Conj. ϑέλεις μείνωμεν* E. 80 *N*, O. 651 *N*, *εἰ ϑέλεις* Ph. 730, O. 343, E. 585, wie dir's beliebt; *ὅπως ϑέλει* T. 443; *ὡς - ϑέλεις* Ph. 463, OC. 1124, Ant. 398, *τῷ ϑέλοντι* A. 1146, Ph. 619, OC. 767, *τοῖς ϑέλουσι* Ant. 765 wer will, jeder beliebige, der erste Beste, *ϑέλοντι κἀμοὶ ἦν* O. 1356; OC. 431; *ϑέλων* Ph. 1343, fr. 607, 321, *ϑέλουσα* O. 580, OC. 827, *ϑελήσας* O. 649 bereitwillig, gutwillig. — OC. 1220 *ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ ϑέλοντος?* ch. *N. Part., Reiske δέοντος Nk.* — 2) *Zuw. ist* ich will = ich habe mir vorgenommen, beschlossen, es über mich genommen (*gew. βούλεσϑαι*) Ph. 944, 1386, O. 933, 1304, OC. 1133, Ant. 69, E. 80, A. 106, [812], E. 408, 330, T. 452, 1016; *οὐ od. μὴ ϑέλειν entgegengest. dem ϑέλειν od. ἑκών·* Ant. 45, A. 1068, Ph. 982, 1298; 618, OC. 827. *Vgl. ἐϑέλω u. συνϑέλω.*

ϑέμις, *Personif.* Themis, das göttl. Recht *οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν κ. τὰν οὐρανίαν ϑέμιν* E. 1064 ch. *Et. M. p.* 445, 13. — *τὴν ϑέμιν* T. 810 *N*, das Recht. — *Gew. unpersönl. ϑέμις*, es ist recht, gestattet, erlaubt, vergönnt, *mit Inf. οὐ ϑέμις μαϑεῖν* E. 565, fr. 683, OC. 1191, 1641, *εἰ ϑέμις* T. 809, OC. 1131, Ant. 1259 an., *οὐ ϑ. γίνοιτ'* Ph. 346, *ἔστι - ϑ.* 662, *εἴ μοι ϑέμις τάδ' αὐδᾶν* E. 126 ch., Ph. 661, OC. 1556 ch., 644, fr. 678; *οἷσιν οὐ ϑέμις* E. 494 ch., *οὐ γάρ σοι ϑ.* 432, *οὐ ϑ. γ' ἐμοί 'στι* Ph. 812, Ant. 880 ch. — *ϑέμις δέ πῶς τάδ' ἐστί;* OC. 1729; — *Acc. ὥστε μήτε δρῶντά σε | τὰ τῶν κακίστων δυσσεβεστάτων - | ϑέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς* OC. 1191, *vgl. Aisch. Suppl.* 335, *Pl. Gorg. p.* 505 C, *Xen. Oec.* 2, 11, *Ael. N. A.* 1, 60.

ϑεμιστός, gerecht, nicht sündhaft *οὐ ϑεμιστόν* O. 993 (T. 809, OC. 644 *Wdr.*). — *οὐ ϑεμιτόν* OC. 1758 an. *La.*

ϑεο-γεννής, gottentsprossen, göttl. Geschlechts Ant. 834 an. *S.*

ϑεό-δμητός, gotterbaut *Ἀϑηνῶν* E. 707, *Θ* 519; Iph. T. 1449; Hipp. 974.

ϑεόϑεν, von e. Gotte *σεισϑῇ ϑ. δόμος* Ant. 584 ch.

ϑεό-πρόπος, gottgesprochen, prophetisch *ἔπος* T. 822.

ϑεός, 1) (ein einz., bes.) Gott, Göttin *ϑεὸς εἶπε* Ph. 841 ch., *δηλοῖ* O. 77 *Apollo*, *ὁ Βακχεῖος ϑ.* 1105, *ὁ πυρφόρος ϑ.* 27 *N*, *Pest; ὁ π. ϑ. Τίταν Προμηϑεύς* OC. 55, *τέκνον ἢ λέχος ἢ χρέος ἢ ϑ.* 251 *sein Gott, e. Familiengottheit*, 1626, *ὁ παρὰ τ. Ἀχέροντα ϑ. ἀνάσσων* E. 183 ch. *Pluto; ϑ. ὁ μέγας Ὀλύμπιος* 209 m. *Zeus; χρόνος γὰρ εὐμαρὴς ϑ.* 179 ch. — *ϑεὸς Ἀφροδίτα* Ant. 800 ch. — *ϑεοῦ δ' ὑπό* Ph. 334, *τοῦ ϑ. φήμην* O. 86, *ἤκουσα τ. ϑ. πάρα* 95, *Πυϑικὸν ϑ. μαντεῖον* 242, *τ. ϑ.* 253, 406, 953, 1438, 1518, *ἄνευ ϑεοῦ* OC. 403, 1540, 1629, *τοῦ λυκοκτόνου ϑεοῦ ἀγορά* E. 6 *Apollo; πρὸς ἑσπέρου ϑεοῦ* O. 178 ch. [*τοῦ κάτω ϑ.* A. 571 *Pluto*], *φυλλάδα* OC. 675 ch. *Bakchos, πρόνοια τ. ϑ.* 1180, 1278 *Poseidon, ϑ. τοιαῦτα χειμάζοντος* 1503 *Zeus, ϑάλπος* T. 145 *Helios.* — *τῷ ϑεῷ* O. 136, 1445, fr, 435 ch. *Ap.; τῷ ϑεῷ* OC. 1183, *ἐναλίῳ* 888, *ἐν. Ποσειδωνίῳ* 1494 ch. *Pos.* — *τὸν ἀπότιμον ἐν ϑεοῖς ϑεόν* O. 215 ch. *Ares, παντῶν ϑεῶν ϑ. πρόμον Ἅλιον* 661 ch.; OC. 1285 *Pos.;* Ant. 962 ch. *Bakchos.* — *Ὀλύμπιοι ϑεοί* Ph. 315, *δίκη χοἰ πάντες ϑεοί* O. 275: *ψεύσουσι* OC. 628 *Ap.*, *κήρυκες* 1511 *Zeus; οἱ κάτω ϑεοί* E. 292. — *ϑεῶν ἀμάχητα βέλη* Ph. 198, *μαντεύματα* O. 946, *coll.* 953, 1382, *πρὸς ϑεῶν ὁρμημένας* E. 70 *Ap.*, *ϑεῶν παῖδες Ἐρινύες* E. 112 ch. = *γῆς τε καὶ σκότου* OC. 40, *ϑεῶν σεμνῶν* 89, *anders Ἅιδου κ. ϑεῶν Ἐρινύες* Ant. 1075; *τῶν κάτω ϑ. δίκη* 451, *τ. κάτωϑεν - ϑ.* 1070, *τ. νερτέρων* 601 ch., 749; *Ὀλυμπιάδων* A. 883 ch., fr. 607, *πατρῴων* fr. 517. — *ϑεοῖσι* E. 532 *Artemis, τοῖς σωτηρίοις* 281, *wie τοῖς ἄνω ϑ.* Ant. 1073, fr. 678, 607, *ἐγχωρίοις* T. 183, 245; 492 *Aphrod.*, *ἐπακτίοις* fr. 708; *ϑεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς* Ant. 199, *νὴ τ. ἐν Ἄργει κ. κατὰ Σπάρτην ϑ.* fr. 339. — — *ϑεοί τ' ἐγχώριοι* E. 67, *πατρῷοι* 411, *προγενεῖς* Ant. 938 m., *ἐπόψιοι* Ph. 1040. — *Von Halbgöttern ϑεός τοι κ. ϑεογεννής* Ant. 834 an., *ϑεόν* E. 148 m. *Niobe, τοῦδε τοῦ ϑεοῦ* OC. 65 *N*, *Kolonos, ϑεὸν Χείρωνα* T. 714 *N*, O. 27, *ϑεῶν παῖς* Ant. 986 ch. *Oreithyia, T. des Erechtheus.*

2) *Allg.* Gott, Gottheit (*meist one Art.*,

doch Wf zu A. 383, *Nk. zu* OC. 277, *dagegen Sft* A. 383) θεὸς εἴτε βροτῶν E. 199 ch., σὲ θ. ἐπῶρσεν 1267 m., ἀπείρογοι θ. A. 949 ch., 1060, 1128, Ph. 464, 627, 781, 843, O. 724, 871 ch., OC. 253, 522 m. *Valck. Phoin.* 1671, Ant. 624 ch., 1273 m., fr. 234 a, 288, 769 *G. sieht, hört, lenkt, rettet u. verdirbt die M. u. ihr Tun.* — θεοῦ τεχνωμένου A. 86, ἐκ θ. πληγή 278 an., βάξις - ὡς θ. τινος 998; Ph. 334, προσθήκῃ θ. O. 38, (ἐκ θ. καλούμενος OC. 1629, πληγὴν θ. fr. 656, τρόχῳ 713, δῶρον 749, πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ 771. — ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ κείμεθα OC. 247 m.; ξὺν θεῷ fr. 380, A. 765, 779 *Lob, Kr. zu Xen. An.* 7, 7, 39, ξὺν τῷ θεῷ 383, O. 146 mit G., Gottes Hilfe, Willen. — προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν Ph. 657, λῦσαι θεόν O. 880 ch., 881 ch., τὸν θεόν fr. 707. — θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν E. 1264, 1383, A. 133, Ph 528, 1020, 1293, OC. 383, 394, 1124, 1536, Ant. 162, 683, 1020, fr. 234 a, 749; οἱ θεοί OC. 421. — τὶς θεῶν E. 696, T. 119, A. 455, 1057, OC. 1100, 1210, 1505, Ant. 598 ch.; fr. 499; (ἐκ) θεῶν του OC. 371, O. 42, 396, Ph. 196; ἕδη E. 1375, πρὸς θ. εἱμαρμένα T. 169, μόνος 355, ἄρχει 443, τὰ μὲν θεῶν 498, ἀρά 1239, ἀγνωμοσύνην 1266, Ἀθάνας φιλτάτης - A. 14, ἰσχὺν 118, γένος 397 m., χοροποί' ἄναξ 698 ch., παλάμαι 176 ch. *Lachm.*, θέσμι' 711, πρὸς θ. δυσπραξίαις 759, νόμους 1343, ἐκ θ. νέμεσιν Ph. 517 ch., 601, τύχας 1316, εὐχαῖσι O. 239, ὅρκον 647, πάντων θ. 660 ch., σέβας 830, ἐκ θ. 1382, ἄλσεσιν OC. 10, τοῦ θεῶν -; 38, τὰ δ' ἐκ θ. 256 *der Götter Willen*, ἐκ θεῶν 371, τὰ τῶν θ. 922 *d. Götter Eigentum*, ἀγόντων 998, Ζεῦ πάνταρχε θ. 1085, τὸν θεῶν ὄλυμπον 1655, ἐκ θεῶν πομπός 1661 *Götterbote*, τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' Ant. 77, ναοὺς 152 ch., θ. ἐπὶ συντυχίαις 157 an., θ. τὰν ὑπερτάταν, γᾶν 338 ch. *Herm.*, ἔνορκον δίκαν 369 ch., ἄγραπτα - νόμιμα 454, μῆνες 607, τιμάς 745, μόνον 777, βλάβαι 1104, θεῶν πάρα fr. 94, 723, πρός θ. ὀλουμένη 703, πρεσβίστη 539, κρυπτόντων 659, τίν' - 678, τὰ θ. 729, ἐν ἐσχάτῳ 759, γεννητήν 772. — πρὸς θεῶν bei den Göttern E. 369, 469, 1119, 1206, 1346, 1484, T. 242, 429, A. 76, 594, 1028, 1332, Ph. 433, 747, 770, 967, 1163 ch., 1185 m., 1235, 1300, 1301, O. 326, 536, 698, 1009, 1060, 1153, 1165, 1410, 1432, 1472, OC. 275, 1407, ὦ π. θ. A. 371, O. 646, 1037, π. θ. πατρῴων Ph. 933, OC. 756, Ant. 839 m., πρός νυν θεῶν OC. 49, E. 889, τῶν ἐγγενῶν 428, πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου κ. θ. ἱκνοῦμαι A. 588, πρὸς νῦν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων, αἰτοῦμαι OC. 1333. — θεοῖς T. 245, 492, δείξῃ θεοῖσιν 609, θυτῆρα 612, 1250, ἐχθαίρομαι A. 457, ὧδ' ἔδοξε 489, ἀρᾶται 509, T. 48; A. 589, εἴκειν 666, εὖχον 685; 744, 767, 970, 1129, Ph. 254, 390, 727 ch., 1031, 1032, 1036, 1077, 1374, O. 31, ἐν θεοῖς 215 ch.; 1345, 1519, OC. 608, 964, 1445, Ant. 331, ἐν θ. 459, 925, 1218, fr. 337, 435, 572, 683: *den G. ist Kraft, Macht, auf sie vertraut, zu ihnen fleht der Mensch, mancher ist ihnen lieb, viele verhasst; oft* = ὑπὸ θεῶν von, durch d. G., *bei a. Pass.* — πρὸς θεοὺς ἀποστῆναι E. 911, μάρτυρας T. 1248, εἰς θ. ἔπος A. 128, πάντ' - μηχανᾶν 1037, ἀτίμα 1129, τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς Ph. 452, τοὺς θ. - καλεῖς 737, θ. προτείνων, τοὺς θ. ψευδεῖς τιθεὶς 992, καταισχύνειν 1382, τὰ πρὸς θεούς 1441, τά τ' εἰς θεοὺς Ant. 1349, ἄροτον - γῆς ἀνιέναι O. 269, ἀναγκάσαι 280, μὴ θ. τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς μαύρους ποιεῖσθε μηδαμῶς OC. 277, ἐμοῦ - ὥραν τιν' ἕξειν 385, σεβίζειν 1006, ὁρκωμοτεῖν Ant. 265, τοὺς κακοὺς τιμῶντας 288, μιαίνειν 1044, εἰς θ. βλέπειν 822, fr. 234 a; ἁμαρτάνειν 419, θνήσκειν 729, 778. — ἰὼ θεοί Ph. 736, ὦ θεοί 779, fr. 710. — οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν fr. 499. — 3) *Als Fem.* Göttin ἡ νερτέρα θεός OC. 1548, τὰν ἀφανῆ θεόν 1556 ch., ἐνοδίαν Ant. 1199 *Perseph.*, ἁ Διὸς ἀλκίμα θεός A. 401 ch. = 952; (τῆς) θεοῦ fr. 310, 342, 678. — — ξὺν θεῷ, θεῶν μέτα A. 950 m. — παρά, ἐκ θεῶν *s. o. u.* 2). — *Synizese in mel.* θεός E. 179, θεοῖς O. 215, θεῶν A. 397, 698; *im Trim.* θεοί Ph. 1020, 779, θεῶν 433, A. 594, θεοῖσι T. 183, θεοῖς OC. 964; θεοὺς θεοῖς A. 1129, *in Anap.* θεῶν Ph. 197, θεούς Ant. 1349, *in Troch.* θεοῖς O. 1519.

θεο-σεβής, gottesfürchtig Ἀθήνας - θεοσεβεστάτας OC. 260 am meisten die Götter eren *Hdt.* — θεο-φιλέστατον fr. 758.

θεράπευω, verere Ἐργάνην fr. 724, beobachte, habe im Auge τὸ παρόν Ph. 149 an.

θερίζω, mähe, schneide ab γλῶσσαν - θερίσας A. 239; θερισθῇ fr. 587.

θερμαίνομαι, erglühe an ἐλπίσιν A. 478. ἐνθερμαίνομαι.

θερμός, warm, heiss, glühend πέτρας γύαλον Ph. 1082 m., πυρὶ θερμῷ Ant. 619, θερμὰ λουτρά T. 634 *Thermopylen, vgl. Hdt.* 7, 176, ἀκτῖνος θερμῆς 686, θερμὸν αἷμα OC. 622, θερμαὶ

σύριγγες A. 1411 an., *ϑερμοτάταν αἱμάδα* Ph. 696; *δακρύων - ϑερμὰ νάματα* T. 919; *τὸ ϑερμὸν τοῦ ὀβελοῦ* fr. 949. — *Trp. ϑερμὰ - κακά* T. 1046 *N, vgl. ἔργον Plut.* 415, *κινδύνου Babr.* 50, 12, *ϑερμὴν - καρδίαν* Ant. 88.

ϑέρος, Sommer *τοῦ παρεστῶτος ϑέρους* Ph. 1340, *εὐκάρπῳ ϑέρει* A. 671, fr. 446; Hitze *ἐν ϑέρει* Ph. 18; Mäen fr. 587.

Θερσίτης Ph. 442, *S. des Agrios, vgl. Il. Γ.*

ϑέσμιος, gesetzmässig, *nur N. Pl. subst. ϑεῶν πάνϑυτα ϑέσμι' ἐξήνυσε* A. 712 ch. Satzung.

ϑεσμός, Satzung, Gesetz, Recht *σοὶ - ἔκειτο ϑ.* A. 1104, *τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς ϑεσμῶν* Ant. 799 an., Befel, Vorschrift *ϑεσμῶν ἔξω φέρομαι* 801 an., *παρῆκα ϑεσμῶν οὐδέν* T. 682; *ϑεσμά* fr. 81.

ϑεσπι-έπεια - *πέτρα* O. 464 ch., göttlich redend, weissagend. *S.*

ϑεσπίζω, weissage *ψευδῆ* Ant. 1054, *πολλά* OC. 1516; *οἷ' ἐϑέσπισεν* 1428, *δεινά* Ant. 1091, *ἄλλα* Ph. 610, *εἰ καλῶς ἐϑέσπισε* E. 1425. — *Pass. τί δὲ τεϑέσπισται* OC. 388. — *Trp.* verkünde *τέρας τοι διὰ κακῶν ἐϑέσπισας* T. 1131. *Hdt.*

ϑέσπισμα, Weissagung *Pl.* O. 971 *Hdt.* — *ϑεσπιῳδούς* fr. 401; (*Θεσσαλικῆς* 843).

Θεσσαλίς, thessalisch *κυνῆ* OC. 314. *Z.*

Θεσσαλὰς *ἔχων ἵππους* E. 703, *αἶα Θεσσαλῶν* fr. 843, thessalisch.

Θεστορείου *μάντεως* A. 801, *Kalchas, Thestor's Son, vgl. K. Θεστορίδης* A 69.

ϑέσ-φατος, von Gott verkündet, geweissagt *ϑέσφατος βίου τελευτή* OC. 1472, *εἴ τι ϑέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖτο* 969. — *τὰ ϑέσφατα*, Göttерspruch, Weissagung, Orakel *Λαΐου παλαιὰ ϑ.* O. 907 ch. — *ϑεσφάτων κακῶν* 1175, *βάξιν* T. 86, *φήμην* 1150, fr. 707, *ἐν ϑεσφάτοις* E. 501. — *Θέτιδι* fr. 548. — (*ϑέω*, laufe *ϑέοντες μῆνες* Ant. 607 ch. *Wf cj.*) — [*ϑεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα* OC. 1084 ch. sehe.] [1491.

ϑεωρία, Zuschauen, Festschau O.

ϑεωρός· *ὁ πρὸς τοὺς ϑεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος sch.*, Götterbefrager *ϑ. ἐκδημῶν* O. 114 um das Orakel zu befragen; *ἀνδρῶν ϑεωρῶν δελφικῆς ἀφ' ἑστίας* OC. 413 *die von Delphoi, wo sie das O. befragt h., heimkerten.*

Θήβη *u.* **Θῆβαι**, *Theben, Hptstdt von Böotien, von Kadmos erbaut, εἰς Θήβης πέδον* OC. 415, *πεδίον* 1312, *ἄστυ* 1319, 1372, T. 1154, *λεώς* Ant. 733, *ἄνακτες* 988; *in troch. tetram. chor. πάτρας Θήβης ἔνοικοι* O. 1524; *in mel. Βακχείας ἀπὸ Θήβας* T. 511, *ὁ Θ. ἐλελίχϑων* Ant. 153; *εὐαρμάτου* 845, *ἑπταπύλῳ Θήβᾳ* 102, *τᾷ πολυαρμάτῳ* - 149; *Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν* 1122; *in anap. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ* Ant. 937, *οἱ κοιρανίδαι* 940.

Θῆβαι OC. 919, *πρὸ Θηβῶν* fr. 153, *ἔν γε ταῖς Θήβαις* O. 1380, OC. 616, *τᾶν Θήβαις* 791, 1355; *εἰς Θήβας στόλον ἀγείρας* 1305, *ἐς Θήβας στρατόν* (*ἄγω*) 1325, fr. 778; *in mel. ἀγλαὰς Θήβας* O. 153, *ταῖς μεγάλαις ἐν Θήβαισιν* 1203; *in anap. Θήβας - τὰς ὠγυγίους* OC. 1769.

Θηβαῖος, Thebaner *ἐγγενής* O. 453; Thebens *Θηβαΐας - ἀγυιάς* Ant. 1135 ch., *κονις* fr. 781, OC. 406 thebanisch; *vgl. Καδμεῖος.*

ϑηγᾰνη, Wetze, Schleifstein *σιδηροβρῶτι* A. 820.

ϑήγω, wetze: *γλῶσσά σου τεϑηγμένη* A. 584 scharf; fr. 761.

ϑήκη, Aschenkiste; Begräbnissplatz, Grabhügel *ϑήκην ἱεράν* OC. 1763 an., E. 896. — *ϑηλάστρια· τρόφος* fr. 85. *Lex.*

ϑηλῦνω, erweiche, besänftige *ἐϑηλύνϑην στόμα* A. 651. *Z.*

ϑῆλυς, weiblich, zart T. 1062, fr. 424; weibisch, schwach, feig T. 1075, fr. 144 b. — *ϑήλεια νύξ* 887; *ϑήλυδος* 888. — *ϑῆμα* 484 *S.*

ϑήρ, 1) (wildes) Tier Ant. 257, *ἀντίσταϑμον τοῦ ϑηρός* E. 572 *Hindin, ὀρεσσιβάτα* Ant. 350 ch., *ϑῆρ' ὀρειβάτην* Ph. 955, *'Ερυμάνϑιον* T. 1097 *Eber; κύνες - ἢ ϑῆρες* Ant. 1082, *στικτῶν ἢ λασίων μετὰ ϑηρῶν* Ph. 185 ch., *ξυνουσίαι ϑ. ὀρείων* 937, *χαροπῶν τ' ἔϑνη ϑ.* 1147 m., *ἀγρίων* Ant. 345 ch., *ἐν ϑηρσί* fr. 678. — 2) *Vom Kerberos σῶμά τ' ἀνικάτου ϑηρός* OC. 1569; *von Kentauren ὁ ϑὴρ Κένταυρος* T. 680, 1162, *ἐκϑνήσκων* 568, 707, *ἀρχαίου - ϑηρός* 556 *N*, *προφάσει* 662 ch., 935; *στρατὸν ϑηρῶν* 1096. — 3) Zames Tier *ἐν ἀφόβοις ϑηρσί* A. 366 m. *Lob.*

ϑήρα, Jagd auf *δυσμενῶν ϑήραν ἔχων* A. 564, Ph. 609 m. — Fang, Beute *ὦ πταναὶ ϑῆραι* 1146 m. *πτηνῶν ἄγραι sch.* — *ἔδειξ' Ἀχαιοῖς εἰς μέσον, ϑήραν καλήν* 839 *den Helenos.*

ϑηρατέ' *οὖν γίγνοιτ' ἂν* (*τόξα*) Ph. 116, man müsste sich also zu bemächtigen suchen *Xen.* — *ϑηρατήριαν* fr. 421. *S.*

θηράω, erjage, erbeute, fange *καί μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν* Ph. 958, *μῆλον* fr. 911; ergreife, fasse *σὺν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην* Ant. 433; *ὥς μ' ἐδηράσω* Ph. 1007, *καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη* OC. 1026 *als du andern nachjagtest;* jage, trachte, strebe nach *τυραννίδα* O. 542, *τἀμήχανα* Ant. 92; *θηρᾶσθαι κενά* E. 1054; *πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον* A. 2 *E., wie μὲ θηρᾶται λαβεῖν Eu. Hel.* 553, 63. *Med. = Act. auch bei Aisch. u. Eur. συνθηράω.*

θήρειος *βία* T. 1059, wilder Tiere Kraft.

θηρο-βολέω, erlege Thiere *ἰοῖς* Ph. 165 an. *Z, sp. — τεθησαυρισμένη* fr. 464.

θησαύρισμα, Reichtum, Vorrat *κείνου* Ph. 37. *Z.*

θησαυρός, Schatz, Fund *γλυκύν* Ant. 30, *ἱκτήριον* A. 1175.

Θησειδᾶν *ἀκμά* OC. 1066 ch. *τῶν ἀττικῶν sch.* Theseiden, Athener.

Θησεύς· *τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος* OC. 69, *γόνος* 550, *τῆσδε δημοῦχος χθονός* 1350, *ὁ κύριος* 1644; *Θησεῦ* 569, 595, 1042; *Θησέως κόροι* Ph. 562 *Demophon u. Akamas, κάρα* OC. 1657, *Περίθου τε-ξυνθήματα* 1593; *mit Synicese: ὄνομα* 1003, *χέρες* 1103; *Θησέα πόροι* 1458, *γῆς ἄνακτα Θησέα* | 1630; *Θησέα* 1055 ch. *Theseus, S. des Aigeus, K. der Athener.*

θητεία, Londienst O. 1029. *Z.*

θιγγάνω, berüre, rüre, fasse an Ph. 667; *mit Gen. θίγω τί σοῦ* 762, *δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν* 1398, *τῆς ἐμῆς χειρός* O. 760, *ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν* 1413, OC. 1133, *δυοῖν ὁμοῦ* 330, *πατρός - φιλότητι* A. 1410 an. — *χερσὶ τἂν θιγὼν δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς* O. 1468. — *Trp; μηδ' ἃ μὴ 'θιγες ποιοῦ σεαυτῆς* Ant. 546, *τήν γε μὴ θιγοῦσαν* 771, fr. 708 sich befassen mit; *θιγών* OC. 470 schöpfend. *ὥσπερ ἂν θίγῃ φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα* T. 715; *λόγου κακοῦ θιγόντα κ. πανουργίας* Ph. 408 unterfangend. *προσθιγγάνω.*

θίς, Düne, Sand, Strand *πολιᾶς πόντου θινός* Ph. 1124 m., *κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα* Ant. 591 ch. *Wf, Df oxf. — θλιβομένης* fr. 115.

θνήσκω, sterbe, werde getötet, vergehe, schwinde hin, falle, erliege, *Praes.* E. 63, [113 an.], 540, 1022, 1486, T. 707, Ph. 1085, O. 118, 623, 1457, (OC. 611), Ant. 547, 761, (fr. 729); *Ipf. ἧς ἔθνησχ' ὕπερ* T. 708; *Pf. τέθνηκα* bin tot E. 48, 290, 355, 526, 554, 673, 924, 932, 1152, 1214, 1341, 1426, T. 806, 877, 1130. A. 99, 393, 479, 966, 970, 1154, Ph. 333, 334, 435, 497, 1030, 1313, O. 313, 943, 1235, Ant. 560, 1282, fr. 66, *τεθνᾶσιν* A. 99, Ph. 429, Ant. 1173 (*τεθνήκασι u. Plpf nicht bei S.*); *Aor. ἔθανες* ... E. 437, 578, 583, 1006, 1007, 1078 ch., 1496, 1504, T. 3, [166], 802, 878, 957 ch., 1133, 1160, 1172, 1233, 1236, A. 106, 110, 391 m., 392 m., 468, (496), 513, 533, 728, [812], 822 *κτανεῖν Morst.*, 1311, 1344, Ph. 331, 418, 962, 1444, O. 292, 669, 713, 722, 854, 944, 1247, 1454, OC. 582, 955, 970, 1040, 1306, 1388, 1509, 1521, 1706 m., 1713 m., Ant. 72, 97, 220, 522, 545, 546, 778, 852, 883, 1173, 1268 m., fr. 789, 65, 377; *Part.* tot, e. Toter, im Tode, nach dem Tode *θανών* ... E. 59, 244 m., 368, 444, 548, 676, 774, 792, 808, 940, 969, 985, 1114, 1134, 1150, 1152, 1169, 1170, 1212, 1229, 1314, 1421 ch., 1452, 1478, T. 73, 579, 798, 830, 876, 969 ch., 1111, 1163, 1173, 1222, A. 100, 963, (988), 999, 1016, 1023, 1027, *vgl. Hel.* 84, 1059 *λαχόντες Helvetius, φθανόντες Sft*, 1068, 1092, 1127, 1131, 1266, 1348, 1378, 1385, 1395, Ph. 336, 350, 414, 424, 624, 957, O. 106, 134, 245, 566 *κτανόντος?*, 821, 967, 970, 1354 m., OC. 390, 955, 1111, 1436, 1555, Ant. 14, 26, 94, 214, 467, 512, 545, 560, 751, 871 m., [900, 920], 1029, 1030, 1264, 1303, 1313, fr. 690, 603, 501; *Fut. θανοῦμαι* E. 782, T. 160, A. 229 ch. (496), OC. 1441, Ant. 460, 462, 751, fr. 66.

Mit Praep. ὑφ' ὧν θάνοι O. 1247, T. 1160, Ph. 334. — *παιδὸς ἐξ ἐμοῦ* O. 854, 970, 1454, E. 526, 578; — *πρός τινων ὁδοιπόρων* O. 292, *πρὸς παιδός* 713, 722, *παίδων* OC. 970. — *Dat. instr. θεοῖς τέθνηκεν* A. 970, *χερί* Ant. 14. — *Oxymora: οὐ γὰρ ἂν θνήσκων ἐσώθην* O. 1457; *ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ* E. 59, *τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας* 63; *μηχαναῖς θανόντα - σεσωσμένον* 1229; *ὅτι κ. ζῶν κακούς γε κ. θανὼν ἐτισάμην* T. 1111.

Mit änl. Wörtern verb. οἴχεται θανών Ph. 414, A. 999, fr. 603; *θανὼν Ἀντ. αὐτῷ φρούδος* Ph. 424; [*τοῖς θανοῦσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν* A. 988]; *θανόντι συνθανεῖν* T. 798, fr. 690; *ὁ κτανών τε χὠ θανών* Ph. 336, *θανεῖν κτανεῖν θ'* OC. 1388, Ant. 1264 m., E. 1421 ch., *τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν* Ant. 1030; *ἵν' ἐξ ἐκείνων οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω* O. 1454. — *Im Ggstze zu ζῆν· μετὰ ζώντων - νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων* Ph. 1313, *κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν* 1444,

OC. 390, Ant. 209, 214, 852 m., 920, 1173, T. 73, 806, 1111, 1163, A. 479, 1127, 1385, E. 985, 1314, 1478, fr. 66; *änlich* θανὼν ἔτ᾽ οὖσαν κατήναρές με Ant. 871 m., πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο T. 1160; σώζεσθαι O. 1457, E. 59, 1229; θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν Ph. 624, fr. 501; ὥς τι δράσων εἶρπε κοὐ θανούμενος T. 160; θνήσκειν κοὐ φυγεῖν σε βούλομαι O. 623.

Beachte: Gelte für tot τέθνηχ᾽ ὑμῖν πάλαι Ph. 1030, Ant. 560, E. 1152. — Bin dem Tode bestimmt, soll sterben ὑφ᾽ ὧν θάνοι μὲν αὐτός O. 1247, οὐ γὰρ ἂν θνήσκων ἐσώθην 1457. — *Trp.* θνήσκει δὲ πίστις OC. 611, νῦν δ᾽ ἐκλέλοιπε ταῦτ᾽ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ θανόντα σὺν σοί E. 1150, τὰ τῶν θεῶν fr. 729. ἐκ, ἐν, κατα, συνθνήσκω.

θνητο-γενής, sterblichen Geschlechts Ant. 835 an.

θνητός, sterblich fr. 205, 470, 964, Ὀρέστης E. 1172; θνατὰ φύσις ἀνέρων O. 869 ch. *mit Enallage*, fr. 515; ἀνδρῶν - γένος 682; θνητοῦ - πατρός E. 1171; θνητὸν ὄντα O. 1528, Ant. 455, ἄνδρα fr. 725; ἁπάντων τ᾽ εὐσέβεια θνατῶν E. 250 m., πᾶσι θνατοῖς 860 ch. — *Subst.* Sterblicher, Mensch, *als Gen. totius:* οὐδενὶ - θνητῶν A. 1416 an., Ant. 822 an., OC. 1762 an., 1657, O. 1437, fr. 325, 691, 769, Ph. 683 ch. — ὦ παλάμαι θνητῶν Ph. 176 ch. θεῶν *Lachm.*, γένεθλα O. 1424, - πέρι fr. 94, - κ. θεῶν βουλεύματα 678, βιότῳ Ant. 614 ch.; θνάτοισιν OC. 1051 ch., T. 127 ch., Ant. 1338, fr. 146, 325; τὸν θνητόν fr. 311; θνητήν T. 473; αἱ θνηταί fr. 778. — *N. Pl.* φρονοῦσαν θνητά T. 473 *N*, fr. 515 menschlich denken, fülen. — θνητός *in anap.* A. 1416, 1762, fr. 515; θνατῶν Ant. 822 *Sft gegen Df.* — *In mel.* θνατῶν E. 250, 860, T. 128 (Ph. 176); *in logaoed.* θνατῶν Ph. 683, *in choriamb.* O. 869, OC. 1051, Ant. 614, (fr. 146?).

θοάζω, beschleunige, beeile, betreibe eifrig τίνας ποθ᾽ ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε; O. 2 θοάσσετε *Hartg.*, *Kr. Di.* 46, 6, 2. *Z.*

θολερός, trüb, verwirrt, ταραχῶδες, τεταραγμένον *Hes.*, θολερῷ - χειμῶνι A. 206 im verworrenen Wansinnssturme, -Toben.

θοός, schnell, rasch θοαῖς πώλοις E. 737, θοῶν ὠκυάλων νεῶν A. 710 ch., θοὸν εἰρεσίας ζυγόν 248 ch.; θοὰν νύμφαν T. 857 ch. *praed.* ταχέως.

Θορικίου? πέτρου OC. 1595, thorikisch. *S.* — (ἐθόρνυτο fr. 798 *Hdt.*)

θορυβέομαι, werde umlärmt A. 164 an.

θόρυβος, Lärm, Geräusch βοῆς Ph. 1263; μεγάλοι θόρυβοι A. 142 an. Geschrei.

θούριος, stürmisch, ungestüm, wild Αἴας A. 212 ch., 1213 ch., θουρίῳ κρατοῦντ᾽ ἐν Ἄρει 613 ch. (jäh OC. 1466 ch.). — Θρᾳξί fr. 523.

θράσος, *s.* θάρσος, *Elmsl. u. Matth. zu Med.* 456, *Pflugk zu* 468, *Monk zu Alk.* 620, *Erkl. zu Thuc.* 3, 12; Zuversicht, Trotz, Dreistigkeit T. 726, E. 479 ch., τοιοῦτον 995, δεινὸν ἰσχύος θράσος Ph. 104 *N*, θράσους τοὖδ᾽ οὐκ ἀλύξεις E. 626 *Herm.*, προβᾶσ᾽ ἐπ᾽ ἔσχατον θράσους Ant. 853 ch.; ποίαισι τόλμαις ταῖσδε κ. φρενῶν θράσει; A. 46. — θράσσει γέννν fr. 187; ἐθράχθη 812.

θρασύνομαι, bin trotzig, trotze auf κακοῖς Ph. 1387.

θρασύς, dreist, beherzt, kün A. 364 m., keck, trotzig O. 89; ἐμοί A. 1315, γλώσσῃ 1142, fr. 649, ἐν δὲ τοῖς λόγοισι θρασεῖς Ph. 1307; Ant. 752, χοἰ θρασεῖς 580; θρασεῖα E. 521, 1446. — προσμῖξαι θρασύ Ph. 106 *Df*, sicher, *vgl. Pind. Nem.* 7, 74.

θρασυ-στομέω, rede mit frechem, keckem Munde Ph. 380, Prom. 100.

θραύω, zerbreche ἄλλον E. 729, ἔθραυσε - χνόας 745, ξύλον Ph. 294; *P.* σίδηρον - θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα Ant. 476. — θρεκτοῖσι νόμοις fr. 414. *S.*

θρέμμα, Pflegling, Zögling Λυκομήδους Ph. 243, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην O. 1143; Gezücht, Brut Λερναίας ὕδρας T. 574 *N*, ἄπλατον 1093 *d. Lernaiische Löwe*, δεινῆς ἐχίδνης 1099 *Kerberos;* Geschöpf ὦ θρέμμ᾽ ἀναιδές E. 622.

θρεπτήρια, τὰ τῆς - νηδύος OC. 1263, Narung.

Θρήκιον κλύδωνα O. 197 ch., thrakisch.

θρηνέω, bejammre, beweine πατέρα E. 94 an., ὃν 530; herjammern, herweinen θρηνεῖν ἐπῳδάς A. 582, ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει 631, ἃ θρηνεῖς E. 853 ch. (Ph. 209 ch. *Df.*) — *Pass.* ταῦτα θρηνεῖσθαι A. 852 dass so gejammert wird, fr. 585; ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις Ph. 1401.

θρῆνος, Jammer, Wehklage παύετε θρῆνον OC. 1751 an., ἐγείρετε 1778 an. — θρήνων τυχεῖν A. 924, E. 1469, ᾠδάς 88 an., λήξω ... 103, ἀνάριθμος ὧδε θρήνων 232 m.; πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν 255.

Θρῃκῶν Σαλμυδησσός Ant. 969 ch., fr. 523, Thraker.

Θρήσσησιν - πνοαῖς Ant. 589 ch. *Wf*, fr. 229, thrakisch. — θ ρ ι ά ζ ε ι ν fr. 415a, *s.* ἐνθρ. — θ ρ ι γ κ ο ύ ς fr. 451.

θρίξ, Haar fr. 556; λευκὴν τρίχα Ant. 1093, fr. 653; τὴν δ' ἀλιπαρῆ τρίχα E. 451 Haarlocke; ὀρθίας στῆναι φόβῳ - τρίχας OC. 1625; αὐχμηρᾶς τριχός fr. 422 Mäne.

θροέω, schreie, E. 1410; rede, spreche, sage T. 1232, Ph. 1195; zu ταῖς-παισίν T. 531; *mit Acc.* τί θροεῖς; Ph. 1185, αὐτά A. 1290, πόλλ' 592, ἔπη 785, rede, erwäne ἔργον 947, ἅ E. 853: sage, erzäle τοῦτο OC. 597; τοῦθ' ὑμῖν A. 864; πᾶσιν 67; berichte, verkünde, sage an τίνα θροεῖς λόγον; Ant. 1287; σφῶν θάνατον OC. 1425, ταῦτα T. 188. [κακά O. 1320 *N*, διάσημα γὰρ θροεῖ (θρηνεῖ *Df.*) Ph. 209 ch.] — *Nur* θροεῖς (ῃς), εἶ *u.* ἐθρόησας A. 947.

θρομβ-ώδεις ἀφροί T. 702; klumpig, brodelnde Schaumblasen. *Z, sp.*

θρόνος, Thron κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον - θάσσει O. 161; *Plur.* θρόνοις - ἐνθακοῦνθ' - πατρῴοις E. 267, fr. 149, ἐς Διὸς θρόνους Ant. 1041; Ζηνὶ σύνθακος θρόνων αἰδώς OC. 1267, τοῖς σοῖς πανάρχοις - ἐνθακεῖν θρόνοις 1293. — *Trp.* Herschaft, Thron τὸ σὸν θάκημα κ. τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν 1380 *N*, (1382 *Bgk*), Κρέοντι θρ. ἐᾶσθαι 368, θρόνων ἀποστερίσκει 375, θρόνους κ. σκῆπτρα κραίνειν 448, σκ. κ. θρ. ἔχει 425, - ἔχων 1354, (γῆς) κράτη κ. θρ. νέμω O. 237, κρ. δὴ πάντα κ. θρ. ἔχω Ant. 173, σέβοντας - θρόνων - κράτη 166, ἀπαναστάσεις θρόνων 533, δεσπόζειν θρόνων T. 363, θρόνοις παραστατήσειν O. 399.

θρυλέω, schwatze: ἅλις γάρ μοι τεθρύληται λόγοις Ph. 1401. *Z.* — (ἐ θ ρ ύ π τ ε τ ο fr. 708.)

θρώσκω, hüpfe, springe, eile ἀρτίπους θρώσκει δόμους T. 58; — *trp.* πλάτα θρώσκει OC. 718; νόσος T. 1027 macht Sprünge, tobt. ἐπενθρώσκω.

θυγάτηρ, Tochter fr. 704, θύγατερ OC. 170 an., 225 an., 398, Διός O. 159 ch., 188 ch., τ. θυγατρὸς οὕνεκα E. 594. — Mädchen O. 1102 ch.

θύελλα, Sturm, Windsbraut ποντία θ. κινηθεῖσα OC. 1660, θ. ὅπως E. 1151, θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Ant. 984 ch.

θυηλή, Opfer(gabe) Ἄρεος E. 1423. — θ υ η - π ο λ ε ῖ fr. 132, 468. *Z.*

Θυῖα, Mänade, schwärmend περιπόλοις Θυίαισιν Ant. 1150 ch., *vgl.* O. 211 *f.*

θύματα, τά, Opfer E. 634, ἁγνὰ θ. ῥέξῃ für τῆς ἁλώσεως T. 287; (ἀνθ' οἵων θυμάτων 995 an.), Ph. 8, OC. 899, θύμασι O. 239; ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν Ant. 1006; ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματα E. 573 Opferung.

θυμαίνω, zürne Jdm um, wegen, *mit Gen.* τῆς μελλονύμφου πατρὶ θυμαίνων πάρει; | Ant. 633 *N*, Kr. 47, 21.

θυμιαμάτων γέμει O. 4, Räucherwerk, Opferduft. *Hdt.*

θυμός, 1) Sinn, Gemüt ὑψοῦ - αἴρει θυμόν O. 914 μετεωρίζεται τὴν ψυχήν *sch.*; ἐς θυμὸν φέρω E. 1347 *besinne mich;* Herz, Sinn μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς O. 975 *zu Herzen nemen*, πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις OC. 778 *das H. gesättigt h.*, ἔπτηξα θυμόν 1466, ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει E. 286, ὥς σοι θυμός 1319, θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά 331, fr. 581. — 2) Mut θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν E. 26, ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει A. 1124. — 3) Sinn, Unmut, Groll, Zorn, Leidenschaft T. 883 ch., 1134, θυμῷ δύσοργος 1118, μετεγνώσθη θυμόν A. 718 ch., κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει 955 ch., εἶκε θυμοῦ Ant. 718 Zorn, Eigensinn, θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε Ph. 324 *E*, ὅταν θυμοῦ περάσῃς O. 674 ὀργῆς *Erf.*, ὁπηνίκ' ἔξει θυμός OC. 434, τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα 438, θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον 592, ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν 659, καθέξω θυμόν 874, θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν θανεῖν 954, θυμὸς ὀξύς 1193, κακοῦ θυμοῦ τελευτήν 1198, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεύς... Ant. 493, ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085, ἵνα τὸν θυμὸν - ἀφῇ 1088, ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα 1097, fr. 704; θυμῶν? βέλη O. 893 ch. — *Pl.* μετεγνώσθη θυμῶν τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων A. 718 *Sft, Wf, Pl. Phileb.* 47 *E; doch* θυμοῦ *Df.*

θυμόομαι, gerate in Leidenschaft, Zorn, werde erbittert, erhitze mich, brause auf μὴ θυμοῦ Ph. 922, 323, O. 344, OC. 768, 1422, εἰς ἔριν θυμούμενος A. 1018; *P. adj.* καρδία θυμουμένη Ant. 1254, ἵππους 477 wild; grolle, zürne κἂν ἄλλοισι θυμοίμην E. 1278, νοσοῦντι T. 543, 1230. — θυμωθείς fr. 514.

θυμο-φθορέω, töte mein Leben, verzere, reibe mich auf vor Not, Kummer T. 142.

θύραι, αἱ, Türflügel, Tür, Tor fr. 635, διὰ θυρῶν A. 301, πατρῴων πρὸ θυρῶν E. 109, θυρῶν - ἔνδον 78 *im*

Hause; [ϑύραισι κειμένον OC. 401 draussen, ausser Landes.]

ϑύρᾱϑεν, draussen οὔτ' ἔνδοϑεν οὔτε ϑύραϑεν (ϑύραζε) T. 1021 m. *Df* οὔτε ἀπ' ἐμαυτοῦ, οὔτε ἀπό τινος τῶν ξένων *sch. weder durch mich noch durch e. Andern, vgl. Eur. Or.* 603.

ϑῦραῖος, vor der, die Tür, heraus ἦλϑον T. 533, οἰχνεῖν E. 313; draussen, auf der Strasse ϑυραίαν γ' οὖσαν 518, ἐστίν A. 793, 794; τόνδε βλέπω ϑυραῖον T. 595; τίν' ἔχει στίβον, ἔναυλον ἢ ϑυραῖον Ph. 158 ch. — fr. 823, 791. — (ϑύρασι OC. 401 draussen, ausser Landes.) *Z.*

ϑυρῶν, Vorhalle ἔσω ϑυρῶνος O. 1242, πρὸς ϑ. ἐξόδοις E. 328. *Lex.*

ϑυστάδας λιτάς Ant. 1019, Flehn beim Opfer.

ϑῡτήρ, Opfrer T. 659, 1192, 613.

ϑύω, opfre E. 632, OC. 1159; ϑῦσαι E. 631; τὴν σὴν ὅμαιμον - ϑῦσαι ϑεοῖσιν 532, αὐτήν 535, 576. ἐκϑύω. ῡ.

ϑωπεύω, schmeichle ταῦτα E. 397 hierin, so; τὸ Θησέως ὄνομα ϑωπεῦσαι OC. 1003; ἄλλους 1336 *sich anbequemend. Z.* — ϑωχϑείς fr. 183.

ϑωύσσω, schreie auf ἐϑώυξεν A. 308, βοήν 335 stösst Geschrei aus; rufe αὐτόν OC. 1624.

I.

ἵ, *pron.* fr. 418 *Lex.; ἰαῖ* 74 *Z.;* (ἰάνϑη 768).

ἰακχίων ἐκ στομάτων O. 1219 ch. *Erf.*, wehklagend.

Ἴακχος· ὁ βουκέρως fr. 782; τὸν ταμίαν Ἴακχον Ant. 1154, *S. des Zeus u. der Semele = Dionysos.* — Ἴαννα fr. 54, *s. Thes. L. Gr. Df, s. v.* Ἰᾶνας.

ἰάομαι, heile σῶμ' ἂν ἰώμην T. 1210, κακά fr. 98, 501. ῑ.

ἰάπτω, werfe, treffe λόγοις A. 501; ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς 700 ch. ἐπιπέμψῃς *sch.* geleitest, *choreas iactandis pedibus facere.*

ἴᾱσις, Heilung O. 68, fr. 236, (πήμασιν) E. 876. *Z.*

ἰᾱτῆρ-α τῶν ἐμῶν κακῶν T. 1209, Heiland, Arzt. [*Z.*

ἰατορία, *subst. F.* Heilkunst T. 1002.

ἰατρός, Arzt A. 581, fr. 514; *trp.* 207, 626.

ἰαύω, (ῑ), ruhe, schlafe, geniesse τέρψιν A. 1204 ch. *Inf. epexeg.* ὥστε ...

ἰαχέω, (ῐ ᾰ), schreie, jauchze laut auf O. 1219 ch. ἰακχίων *Erf.* — (Lasse ertönen καναχάν T. 642 ch.)

Ἰδᾱδι μίμνων A. 601 ch. *Nk, Bgk, vgl. Eur. Hek.* 354, *Hel.* 1508, ἐν Ἰδαίᾳ γῇ, *dat. loc.* am Ida, *Gebirge in Phrygien u. Mysien.*

Ἰδαῖος, idaiisch, Ida- ἀπ' Ἰδαίας χϑονός A. 434, fr. 468; — Ἰδαῖα μίμνω λειμῶνι ἄποινα A. 601 ch. *Herm. Df. praed.* am Ida, *vgl.* Ἰδᾱδι.

ἰδέ, und Ant. 969ch. *Tricl.* — ἰδοῦ, *s.* ὁράω.

ἴδια - κακά O. 636, eigen, persönlich.

ἴδρις, kundig, erfaren κατὰ γνώμην O. 1087 ch., οὐδὲν ἴδριν OC. 525 an. *Mudge*, nichts anend, arglos, ἴδριες T. 649, A. 884 ch. *La.* — ἔργων E. 608, fr. 32; ἴδριδα 889.

ἱδρύσϑαι T. 68 ῡ *Df*, verweilen; οὐχ ἱδρυτέον A. 809 muss, darf nicht still sitzen. *Z.* ἐξιδρύσϑαι.

ἱδρώς, (ῑ), Schweiss καταστάζει δέμας Ph. 823 ἱδρῷ ῥέον *Df*, ἀνῄει χρωτί T. 767; κάρα στάζων ἱδρῶτι A. 10. — Ἰδυῖα fr. 491.

ἱερεύς, Priester ἱερῆς O. 18 ἱερεύς *Bentley, N krit. Anh.* — ἱερίας fr. 401 *Df*, ἱερόλας 55. *S.* ῐ.

ἱερός, gottgeweiht, heilig, gottgesant ὄμβρος O. 1428, χῶρος OC. 16, 54; ἕρκος ἱερόν T. 607, πέδον Σαλαμῖνος A. 859, λαμπάδος ἱ. ὄμμα Ant. 879 m., πῦρ fr. 480; ἱερᾶς γᾶς Ph. 706 ch.; τὸν ἱερὸν τύμβον OC. 1545; ἱερὰν λιβάδα Ph. 1215, ϑήκην OC. 1763 an.; βωμῶν ἱερῶν T. 994 an., (ῥευμάτων fr. 936), τὰς ἱερὰς Ἀϑάνας A. 1221 ch., χοάς OC. 469, τριόδους fr. 480; ἀγάλμαϑ' ἱερά O. 1379; τὰ τόξα Ph. 943. — *Vom Menschen:* ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε OC. 287. — *N. Pl. subst.* Opfer(tiere) ἔμμην' ἱερά E. 281, ϑεοῖς - αἴϑειν ἱερά Ph. 1033. *Df überall* ἱρός, *vgl. zu OC.* 16 *oxf., Mein. zu OC.* 16, *Fix zu Eur. Ion* 1317 *u. p.* LXII.

ἵζω, setze mich εἰς - ϑᾶκον Ant. 1000. ἐν, καϑίζω.

ἰήιε Δάλιε Παιάν O. 154 ch., Φοῖβε 1096 ch. *Ag.* 147, fr. 558, icisch von ἰή, seufzerreich, *wie* ἰηίων καμάτων 174 ch. *oder* heilend?

ἵημι, entsende αὐτὸν - ακρας ἧκε T. 273 stürzte, χεροῖν - ἰόν 567; *trp.* ziele nach ψυχῶν ἱείς A. 154 an.; ent-

sende, lasse ertönen, erschallen *γόον - ἀηδοῦς ἥσει* A. 629, *κωκυτόν* 851, *ἔπος ἵησι* Ant. 1211; *πᾶσαν ἵης γλῶσσαν* E. 596, *s. Plat. Leg.* X *p.* 890 *D, Dem.* 18, 195; *τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες* OC. 133 ch.

Med. eile, strebe nach *ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ - λέχη* O. 1242; *ἱέμενοι λεχέων* T. 514 ch., fr. 84. *ῑ, bisweilen ῐ Wf zu* E. 131. *ἀν, ἀφ, ἐξαν, ἐξαφ, ἐξ, ἐξεφ, ἐφ, καθ, μεθ, προυξεφίημι.*

ἱκᾰνός *Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει* O. 377, tüchtig, gewaltig, mächtig genug. ˘.

ἱκάνω, gelange, komme *δώσων* OC. 576, *δύσπνοος* Ant. 224, *οἱ δ' ἱκάνομεν* E. 8, *εὖ* 1102. ˘.

Ἰκᾱρίων *ὑπὲρ πελαγέων* A. 702 ch. ikarisch, Ikaros-, *e. Teil des aigaiischen Meeres.* — *κλυτὰν - Ἰκαρίαν* Ant. 1119 ch. *Wf, att. Demos der aigaiischen Phyle, von wo der Dionysosdienst herstammte.* ¯.

ἱκέσιος, bittend, flehend Ant. 1230, *ἱκεσίους πέμπων λιτάς* Ph. 495, *Ζηνὸς ἱκεσίου* 484 Schutzgott, Hort der Hilfeflehenden. *ῐ.*

ἱκετεύω, bitte flehentlich, flehe Ph. 932, 1183 m., OC. 142 m., 519 ch., *ἱκετεύομεν* 241 m.; *σέ* 1327, O. 41; *σὲ πεισθῆναί τί μοι* OC. 1414. *ἐξικετεύω.*

ἱκέτης, hilfe-, schutzflehend, -suchend A. 1172 *Wf*, Ph. 470. *δαιμόνων* OC. 634 Schützling, *τὸν ἱκέτην δεξαίατο* 44, *ἔλαβες* - 284, 487, *τ. ἱ. γέροντ' ἐμέ* 1008, *ὁρῶν τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην* Ph. 930 = *ἱκτῆρες* O. 186 *Df, N.*

ἱκέτις *ἀφῖγμαι* O. 902, *F. zu ἱκέτης.*

ἱκνέομαι, 1) komme, komme an, gelange hin *ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους* O. 798, *ἐνθάδ' ἵξομαι* A. 1365; Ph. 634, O. 769, *πρὸς οἶκον* 1491, *φόνου - πράκτορ' ἵξεσθαι* E. 953; *δεῦρ' ἱκόμην* O. 318, 432, 788, OC. 273, *χαθαίρων* T. 1061, *τὸ Πυθικὸν μαντεῖον* E. 32, 936, *μοὶ ζῶν ἵκοιτο* 1316, *εὖ μὲν ἵγμεθα* T. 229; *αὖθις - πρός* 270, *ἀπ' οἴκων* 757, *πρὸς τοῦτο* A. 556, *τοῖς ἱκμένοις* Ph. 494 die hier hergek., O. 76, *πάλιν πρὸς οἶκον* 115, *τὰς ἐμὰς στίγας ἵκου* 534, *ἐκσωθείς* 756, *ναούς* 912, OC. 308, 467, *γᾶς ἔπαυλα* 669 ch., *πρὸς οἴκους* 741, 1495 ch., Ant. 165, 1185. — 2) Flehe, bitte *ἱκνοῦμαι* E. 136 m., *ἱκέτης* Ph. 470, *σέ* 932, *σὲ πρὸς - θεῶν* A. 588, *ὑμᾶς* OC. 275, *τάσδε τὰς θεὰς καλῶν* 1011. — *Trp.* komme *πημάτων ἱκνουμένων* OC. 1566 ch. *treffe; εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖτο* 970, *ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος ἵκετο* Ant. 12, *τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετο* Ph. 601 ergriff; *θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην* E. 315 mit dir in's Gespräch; *als σώτηρ* O. 150, Ph. 1471 an., *zu E.* fr. 705, A. 556; — *ἱκόμην ἵν' ἱκόμην* OC. 273 *Df oxf.* — *ἱκοῦ Elmsl.* OC. 741, 1495. *ἀφ, ἐξ, καθ-, εἰσαφικέσθαι.*

ἱκτήρ, bittend, flehend *πόνων ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσι* O. 186 ch. *um Abwer der Not; ἱκτῆρας κλάδους* 143 *N, Bittzweige, vgl.*

ἱκτήριος, Hilfe-, Schutzflehend, flehentlich O. 327; *ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι* O. 3 *Wdr, N,* mit Zw. der Schutzflehenden, *Oelzweige mit weissen Wollfäden umwunden, vgl. d. Vorh. u. Eur. Hiket.* 10 *ἱκτῆρα θαλλόν*; *änl. ἱκτήριον θησαυρόν* A. 1175 Schatz der Sch. von dem zu Eren eines Toten abgeschnittenen Haar; *φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια* OC. 923 *Nk* = *φῶτας ἀθλ. ἱκτηρίους.* — *ἰκτῖνος* fr. 113, 890; *ἰκτορεύσομεν* 56. — *ἴλλαι γυναῖκας* Ant. 579 *Df oxf*, fesseln, zügeln.

ἵλᾰος (*δαίμων*) OC. 1480 ch. *u. ἵλεως im Trim.*, gnädig, huldvoll *κλύων* E. 655, 1376, *δεξαίατο* OC. 44, A. 1009, *μηδὲν ἵλεων* 1011; *ἵλεῳ φρενί* T. 763 heiter. *ῑ.*

ἴλη, Rotte, Schar *ἀνδρῶν* A. 1407. *ι.*

Ἴλιον· Ph. 454, 1200 m., *πρὸς Ἴ.* 1438, 247, *εἰς Ἴ.* E. 574; *ἅλωσιν Ἰλίου* Ph. 61, *ἐξ Ἴ.* 245, 548, Ilion, Troia. — *ἰλλάδας* fr. 80; *Ἰλλυρίς* 547. *Z.*

ἰλλομένων *ἀρότρων* Ant. 340 ch. *Wf*, umkreisen, Feld auf Feld ab Furchen ziehn; sich hindurch ringeln *N. Vgl. ἴλαι* 579 *Df oxf.* im Zaum halten.

ἱμάς, Riemen *τμητοῖς ἱμᾶσι* E. 747. — *ἱματίων* fr. 314 b (216). *ῑ.*

ἱμείρω, sene mich nach, begere, wünsche E. 1053; *γνωτά* O. 59; *βίου* fr. 689; *τύραννος εἶναι* O. 587. — *Med. μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται* 386. *ῑ.*

ἵμερος, Verlangen, Sensucht *ἔχει με* OC. 1726 m., *θανόντος ἱμέρῳ* Ph. 350, fr. 670; *ταύτης ὁ δεινὸς ἵ. ποθ' Ἡρακλῆ διῆλθε* T. 476, fr. 162, 678; 710; *Ἅιδης τιν' ἵμερον τέκνων - ἔσχε δαίσασθαι* E. 542. *ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας* Ant. 796 der Augen Sensucht nach . . .

ἵνα (⏑ ⏑), wo, *relativ nach e. (oft zu ergänz.) Subst.* Ph. 17, 727, T. 1145, Ant. 1000, 970 ch., OC. 503, 678 ch., 1545; — da, dahin wo Ph. 379, 691 ch., 1181 ch., OC. 168 an., 405, A. 1218 ch. — *Trp. ἐστὶν αὖ κἀνταῦθ' ἵνα χρῆν αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν* Ph. 429, *ἵν' εἰ*

κακοῦ O. 367, 413, A. 386 in welchem Unglück du bist, ὁρᾷς, ἵν᾽ ἥκεις O. 687, OC. 937 wohin du geraten bist, ἅλις, ἵν᾽ ἐξήκεις δακρύων O. 1515 genug der Tränen; κλύων τὰ σέμν᾽ ἵν᾽ ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα O. 953, μαντεύματα ἵν᾽ ἐστέ; 947 *N*, ἐξήκεις ἵνα φανεῖς, ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ T. 1157; ἵν᾽ ἕσταμεν χρείας O. 1442 *in solcher Not*, ξυμφορᾶς ἵν᾽ ἕσταμεν T. 1145, ἵν᾽ ἦμεν ἄτης E. 936, ἰὼ δαῖμον, ἵν᾽ ἐξήλλου O. 1311 m. — γῆρας - ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ OC. 1237; ἐνταῦθ᾽ ἐμέν, ἵν᾽ οὐκ ἔτ᾽ ὀκνεῖν καιρός E. 22; ἵν᾽ οὐ - πάρεισιν - ἀρωγοί 855 *in e. Lage, wo*, ἵν᾽ οὑμὸς νέκυς - αἷμα πίεται OC. 621.

Dass, auf dass, damit, 1) *mit Conj. nach Impr. Praes.* ἔα με ναίειν - ἵν᾽ - θάνω O. 1454, OC. 188, Ant. 1087; *Impr. Aor.* σύ με κατάστησον, ἵν᾽ - ὁρμώμεθ᾽ Ph. 880, OC. 156 ch., εἴπω τι δῆτα κἄλλ᾽, ἵν᾽ ὀργίζῃ πλέον; O. 364, *ellipt.* Ζεὺς ἔσθ᾽, ἵν᾽ εἰδῇς Ph. 989 *e. sage ich dir;* κατασκήπτω λιταῖς, ἐλθεῖν - ἵν᾽ ἐκμάθῃς OC. 1012, 1377, 1020; *nach Fut.* ἥκεις ἔμ᾽ ἄξων, οὐχ ἵν᾽ εἰς δόμους ἀγῃς 784, Ant. 310; *nach Opt.* προσμόλοι μόνον, ἵν᾽ ἐκδιδαχθῇ T. 1110. — 2) *Mit Opt.* θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε, ἵν᾽ αἱ Μυκῆναι γνοῖεν Ph. 325; *mit Ind. Impf.* οὐκ ἀνεσχόμην τὸ μὴ ἀποκλῇσαι τοὐμὸν - δέμας, ἵν᾽ ἦν τυφλός.. O. 1389.

Ἴναχε γεννᾶτορ, παῖ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεάνου fr. 256, πόταμος 268, ἄλσος Ἰνάχου κόρης E. 5, *V. der Io.*

Ἰνδικὸν χρυσόν Ant. 1038, indisch, Indiens.

Ἰξίονα (τὸν πελάταν λέκτρων Διός) Ph. 678 ch. *S. des Leontes, V. des Peirithoos u. der Kentauren, war zur Süne für s. Frevel an der Here auf e. umlaufendes Rad geflochten.* — ἰξοφόρους fr. 354, Ξ 398.

Ἰοκάστη O. 1053, -ης χάρα 950, 1235, -ην 632, *M. u. G. des Oidipus* Ant. 862. ˘.

Ἰόλη T. 381, Ἰόλην - Εὐρύτου σποράν 420, 1220, *T. des Eurytos, Herakles' Geliebte* T. 381-1220. — (Ἰονίου - πόρου fr. 319).

ἰός, 1) Pfeil ηκεν κομήτην ἰόν T. 567, ἔβαψεν ἰούς 574, ἀφύκτους Ph. 105, πτηνοῖς ἰοῖς 166 an. — 2) Gift αἵματος μέλας T. 717, φοινίας ἐχθρᾶς ἐχίδνης 771, προστακέντος ἰοῦ 833. ῑ.

ἰού, σχετλιαστικόν, wehe! ὦ ὦ ἰού OC. 220, ἰού ἰού Ph. 38 *Df*, 1182, δύστηνε 1071, δύστηνος T. 1143; *extra versum* ἰού ἰού A. 737. — ἰπνοῦ σελασφόρου fr. 319 *Herm.*

ἵππεια, Faren, Fart Πέλοπος E. 505. *Xen.*

ἱππείῳ γένει Ant. 341 ch., μάνδραισιν fr. 587 Rosse-.

ἱππικός, Pferde-, Rosse-, der Rosse ἱππικὸν δρόμον E. 754, - καὶ πνοαί 719, φρυάγμαθ᾽ ἱππικά 717; Wagen- ναυαγίων - κῶν 730, 1444, ἐξ ἀντύγων A. 1030; mit Rossen bespant - κῶν ὀχημάτων E. 740. — *N. Pl. subst.* Gespann, Wagen ἱππικῶν ἦν ὠκύπους ἀγών 698. [ritterlich.

ἱππίαν Ἀθάναν OC. 1070 ch., reisig,

ἱππο-βάμονα στρατὸν θηρῶν T. 1095, Prom. 805, rossbeinig, *Kentauren.* — ἱππο-βουκόλοι fr. 891. *Z.*

ἱππο-δέτην ῥυτῆρα A. 241 an., Rosse zügelnd, lenkend = Zügel. *Z.*

ἱππο-κόμοις κορύθεσσιν Ant. 116 an., rossschweifbebuscht, *Π* 797.

ἱππο-μανῆ λειμῶνα A. 143 an., rossedurchschwärmt, rossereich, quo equi bacchantur *Lob. Sft, Wf. Z.*

Ἱππο-μέδοντ᾽ OC. 1317, *S. des Talaos, einer der Sieben vor Theben, K. von Mykene.*

ἱππο-νώμας Rosse lenkend, weidend βοτῆρας - νώμας A. 232 ch., *E. Hipp.* 1399, *Ar. Neph.* 571. *S.*

ἵππος, Pferd, Ross εὐγενής E. 25, κάμπτοντος ἵππον 744; δεξιὸν δ᾽ ἀνεὶς σειραῖον ἵππον 722, λασιαύχενα Ant. 351 ch. *Erkl.* ἄβολον fr. 363, ξανθήν 422; ἵπποις E. 712, OC. 714, fr. 129; Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους E. 704, - νομάδας T. 271, θυμουμένους Ant. 478; ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φυγᾷ πόδα νωμᾶν O. 467 ch.

ἱππότης, reisig, ritterlich ἱππότην Κολωνόν OC. 59 ἵππιον *N*, beritten λεών 899. — ἰσαμέριος fr. 692 *S;* ἰσθμός 146. — ἱρός, *s.* ἱερός.

Ἴσθμιος, isthmisch χθονὸς τῆς Ἰσθμίας O. 940 *Korinth.*

Ἰσμήνη OC. 357, -νης χάρα 321, Ant. 1, 526, *T. des Oidipus u. der Iokaste, Schw. der Antigone.*

Ἰσμήνου ῥείθρων Ant. 1123 ch., *Fl. in Böotien.* — ἐπ᾽ Ἰσμήνου τε μαντείᾳ σποδῷ O. 21 *N, e. alter Weissager*, Ismenos. — ἰσο-θάνατον fr. 329. *S.*

ἰσό-θεος, οις, göttergleich, göttlich Ant. 837 *Wf*, τοῖσι θεοῖσι *N.* ῑ.

ἰσό-μοιρος, gleichen Anteil habend an, gleichweitverbreitet wie γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ E. 87 an. *Erkl.* erdumfassend. ῑ.

ἴσος, gleich, 1) *an Zal* εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος O. 845, πολλαὶ - νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι E. 1365, ἴσοι πρὸς ἴσους Ant. 142 an. *Erkl.*, *7 gegen 7*; — *an Zeit* τὸν ἴσον χρόνον Ph. 795, 1114; — *an Bdtg, Ansehn, Mass* ἴσον κακόν fr. 701, ἴσον λέγω O. 611, ἴσην γ' ἔτισεν 810 *n.* τιμωρίαν, γῆς ἴσον νέμων 579, οὐ μᾶλλον ἀλλ' ἴσον 1018, ὅτῳ γε νοῦς ἴσος κ. σοι πάρα OC. 810 *deinem Unverstande gleich*, κἀμ' ἴσον τῷ μηδενὶ (ἔδοξας εἶναι) 918, ἴση νῷν ἐστιν ἡ 'ξαμαρτία Ant. 558, θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος A. 215 an., *vgl.* fr. 329. — ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα fr. 747. — 2) *Im Vergl. zu Andern:* ἴσος γενοῦ O. 53, 677 *wie früher*, ἴσ' ἀντιλέξαι 409, ἴσ' ἀντάκουσον 544, κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς ὥνπερ αὐτός ἐξέφυ 1498 *von ders. als Mutter u. Gattin;* ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν OC. 171 an., ἴσον φρονῶν Ant. 374 ch. *Wf*, ἴσα μαντεῖα T. 1164, ξύν σοι μετεῖχον τῶν ἴσων E. 1168; ἴσοις πλάνοις Ph. 758 *Bothe* periodische Anfälle. — 3) Gleich, gerecht, billig, rechtschaffen ἴσος γ' ἐν [ὢν *Schultz*] ἴσοις ἀνὴρ ὤλλυθ' ὧδ' ἀναξίως Ph. 685 ch. edel unter edlen (ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος O. 677, οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος Ant. 520). — προστυχόντι τῶν ἴσων Ph. 552 des Gebürenden, des Lones. — *Neutr. adv.* auf gleiche Weise, gleicher Weise οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης E. 532, ζῶντας θανοῦσιν - ἀναυδᾶς ἴσα E 1478, τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐποικτείρειν σε Ph. 317, ὑμᾶς ἴσα κ. τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ O. 1187 ch., κείνην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου Ant. 489, ἴσον σθένει fr. 108, ἴσα - φρονεῖν 311, 421, Ant. 374 *Wf*, δειλαῖε τοῦ νοῦ τῆς τε ξυμφορᾶς ἴσον O. 1347. — *Mit Praep. adv.* (auf, in) gleicher Weise, gleichermassen τί - τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν; E. 1062; ἐξ ἴσου νοσεῖ O. 61, τιμώμενος 563, (φρονεῖν) 627, (ἐστὶ) τῷ μηδενί 1019, OC. 1374, εἴ τοι σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ Ant. 516, πατρὶ 644, κεινου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν T. 485, πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου | χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν 322 *gleich wie in der frühern Zeit.*

Construirt meist mit Dat. O. 1478, T. 322, A. 215 … *u.* ὥσπερ E. 532; *mit* καί *wie* O. 611, 1187 ch., OC. 254, 810; T. 485. ˘. — ἰσό-σπριος fr. 334. *Z.*

ἰσο-τέλεστος, gleichvollendend, Alle gleich dahinraffend θάνατος OC. 1221 ch. *S.*

ἰσόω, mache gleich δρόμον ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα E. 686. — *Med.* komme gleich σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος O. 581, θεοῖσι - οὐκ ἰσούμενον 31 gleichgestellt, gleich. ˘. ἐξισόω.

ἵστημι, *transit. Pr., F. u.* ἔστησα, stelle, richte auf τροπαῖ' ἔστησε T. 1102, ὀρθὸν οὓς ἵστησι E. 27 *spitzt*, ὀρθίας στῆσαι - τρίχας OC. 1625 *sträuben*, λόγχας στήσαντ' Ant. 146 an., erheben, ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας OC. 399, 910 hinbringen, στῆσόν με 10 lass mich stehn; χοροὺς ἵστησι E. 280 stellt an, ἱστάναι κτερίσματα 433 darbringen. — *Trp.* stelle auf, hin als, erhebe, mache zu τύραννον - στήσουσιν O. 940, ὃν πόλις στήσειε Ant. 666, πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων OC. 1041, ξυνωμότας ἔστησ' ἐμαυτῷ 1303; ὅτου ποτὲ μῆνιν - πράγματος στήσας ἔχεις O. 699 Groll fassen.

Intr. Pf., Plpf., ἔστη *u. Med. Pr., F.* stehe ἐμοῦ γ' ἑστῶτος - πέλας O. 565, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις OC. 411 auf, στάντα πρὸς πρώτην ἕω 477 sich stellen, ἔστη - ἐν - 1592, μέσος στάς 1595, Ant. 117 ch., σίγα νυν ἑστώς A. 87, ἑστήκεν 815, στῆθι πλησίον πατρός T. 1076, στάντες E. 709, ὀρθοὶ πάντες ἔστασαν διφροί 723, fr. 216; ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν OC. 1017, μὴ σταίη - ὄχημα T. 655 ch. raste, fr. 713; — ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οἵπερ οὐκ ἐγώ; A. 1237; ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς - ἐξ ὕπνου στῆναί ποτε Ph. 277 aufstehn. — *Trp.* bin hingeraten, bin, befinde mich ἵν' ἕσταμεν χρείας O. 1442, ξυμφορᾶς T. 1145, ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν; A. 102 wo steht, befindet er sich durch dich; ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακεν A. 200 ch. *Erkl.* ist erwachsen; τάδ' ἔστη τῇδε 950 stände so; στάντες τ' ἐς ὀρθὸν O. 50 aufgerichtet; ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπων βίον Ant. 1156 noch stehend, unbeendet? — τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν T. 1271 das Bestehende, die Gegenwart; ἑστάτω μοι κ. δέος τι καίριον A. 1084, ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω E. 50; γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι Ant. 640 nachstehn.

Med. stehe ἵστω Ph. 893, πέλας A. 775 steh' bei; ὅρα ποῦ στάσει ποῖ δὲ βάσει Ph. 833 ch. — Stehe auf, erhebe mich ἱστώμεσθα O. 147, βάθρων ἵστασθε 142 von, Ph. 893; sich wenden zu πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι Ant. 299; ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἱσταμένῳ Ph. 175 bei jedem sich einstellenden Bedürfniss. — *Pass.* σταθεὶς ἄκουσον T. 340 stehn bleibend, 608, ἄνω 1192, πέλας A. 1171, stehend ἐστάθη βορᾶς

τράπεζα O. 1463 ward gestellt, gedeckt; θόρυβος ἵσταται βοῆς Ph. 1263 wird erhoben. ἀμφι, ἀνθ, ἀν, ἀνταν, ἀφ, δι, ἐξαν, ἐξυφ, ἐξ, ἐφ, καθ, μεθ, μεταν, προ, προσ, συμπαρ, συν, ὑπερ, ὑφίστημι.

ἱστορέω, erkundige mich, frage, erfare T. 418, πλέον O. 1165, Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν E. 1101, ὅ σ' ἱστορῶ T. 404; πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ 415; ἱστόρει τί σοι φίλον E. 316 berichte *Wf*, πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς O. 1144, nach J. ὃν οὗτος ἱστορεῖ 1150, 1156; erfare, weiss, bin kundig O. 1484, ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν T. 382, 397, πρὶν νῦν τἀπλείον' ἱστορεῖν OC. 36. ἀνιστορέω.

ἱστ-ουργέω, webe OC. 340. *Z.*

Ἴστρος, O. 1227, *e. Donauarm, welcher e. der grössten Flüsse sein u. sich in's adriatische Meer ergiessen sollte.*

ἴστωρ, kundig τοῦδ' E. 850 an. *ich weiss.* — ἰσχάδα fr. 699. *Z.*

ἰσχυρός, stark, kräftig Ph. 945.

ἰσχύς, Kraft, Stärke, Gewalt, Macht ἰσχὺς γῆς - σώματος OC. 610 μένος ψυχῆς *Heims.*, πρὸς ἰσχύος κράτος Ph. 594 Zwang der G., θράσος 104, τ. θεῶν ἰσχύν A. 118.

ἰσχύω, bin kräftig, gesund ἰσχύοντα T. 234, E. 697 ein Starker: ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ A. 502 der mächtigste war, τἀληθὲς ἰσχῦον τρέφω O. 356 mächtig; hat Macht ὅσον ἰσχύεις A. 1409, fr. 691; Ph. 1094 ch.

ἴσχω, habe, habe inne, halte δοῦλον - βίον T. 302, οἶκτον 801, ἄλγος O. 1031, Ph. 734, θάρσος 807, (ὅπλα) 1111 m., δέος OC. 223 ch., τοῦ σπάνιν 506, ξύγγνοιαν Ant. 66, πρόνοιαν - πέρι 283, ἐξ ἐμοῦ σέβας 304; πάντων γνώμαν ἴσχων Ph. 837 ch., ταύταν τούτῳ γν. 853 ch., οὐ γν. ἴσχεις E. 214 erkennst du nicht, σοῦ - ἔτ' ἴσχει μνῆστιν A. 1269 gedenkt, τὰ δ' ἐν μέσῳ οὐ λῆστιν ἴσχεις OC. 584 gedenkst nicht mehr, ᾧ πίστιν ἴσχων 950 vertrauend, (166); τὸν αἴσ' ἄπλατος ἴσχει A. 256 ch. erfasst hat, ἴσχε (σάκος) 575, κἀμοῦ μνῆστιν 520 beware, θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων O. 881 ch., ξύνεννον μητέρα A. 1301; ἐλπίσιν τάδ' αἰὲν ἴσχειν T. 138 an der H. festhalten. — Hemme, halte zurück πηγὰς - δακρύων Ant. 802 an., ἴσχε δακὼν στόμα σόν T. 976 ch. = εὐφημίαν νῦν ἴσχε 178, ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων E. 242 (οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω Ph. 1094 ch. *Herm.*). συμμετίσχω.

ἴσως, gleich (Ph. 758 periodisch, *s.* ἴσοις); vielleicht, warscheinlich, vermutlich E. 918 *hoffentl.*, A. 962, 1009 ἰδών *Herm.*, Ph. 144 an., 261, 758, 1260, O. 937, 1078, OC. 661; sicher T. 301, 314, Ph. 180 ch. γεγώς *N.* — τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε - σεσωσμένον A. 691.

Ἰταλία Ant. 1119 ch. *Wex*, *N*, Κιδαλίαν *Bgk*, Ἰκαρίαν *Wf.* — ἴτρια fr. 199. *Z.* — ἴτε, wolan *Ipr. zu* εἶμι.

Ἴτυν ὀλοφύρεται E. 148 m., *S. des Tereus u. der Prokne, Apd.* 2, 14, 8. ˘.

ἰυγή, (Jammer-) Geschrei, Ph. 752. — ἴυγξ fr. 421. ˘.

ἰύζω, schreie, ächze T. 787 (Ph. 11). ˘.

Ἰφιάνασσα E. 158 ch. *Df oxf (bei S. vierte) T. des Agamemnon u. der Klytaimnestra.* ῑ.

Ἴφιτος, T. 270, Ἰφίου βίαν 38, μόρος 357, *S. des Eurytos, von Herakles getötet; vgl. Diod.* 4, 31; φ 22 *ff.* ῑ.

ἰχθύς, Fisch fr. 914 [278] ἐλλοῖς ἰχθύσιν A. 1297, fr. 678, 700.

ἰχνεύω, spüre auf, nach κεῖνον A. 20, O. 475 ch.; *abs.* forsche nach 221. *Z.*

ἴχνος, (Fuss-) Spur μετρούμενον ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα A. 6, 32, κατ' ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας O. 109.

ἰώ, 1) oh! he! ach! *mit Voc.* ἰὼ ξένοι Ph. 219, 736 *extra versum*, 400 ch., O. 162 ch., 1186 ch., 1207 ch., 1216 ch., 1311 ch., 1313 m., 1321 m., 1391, OC. 822; 833 m., 876 m., 884 m., 1085 ch.; Ant. 844 m. = 863 m., A. 348 m. = 356 m., 393 = 412 m; Ant. 869 m., 1146 m., 1266 m., A. 336 m., T. 1031 m., Ant. 1320 m., T. 856 m., A. 379 m., E. 150 m., 1232 m., 1273 m., fr. 444; ἰὼ ἰώ A. 707 ch., — Πάν 694 ch., — παιάν T. 221 ch. *freudig;* OC. 140 ch. *schaudernd;* — παῖ 1491 ch. *anrufend;* Ant. 1284 m., Ph. 760 *schmerzlich.* — *Mit Part.* αἰαῖ, ἰώ ... E. 1404 m., ἓ ἓ ἰώ T. 1026 m., ἰὼ ὢ ὤ OC. 224 ch., ἰὼ δῆτα 536 ch. — *Im Trim. nur:* Ph. 219, 736, 760, OC. 822. — 2) *Bez. Schmerz:* oh! ach! weh! ἰώ μοί μοι OC. 198 *N*, A. 333, 336, 412 ch., 385, 891, 937, 939, 974, E. 77 *Df;* ἰὼ τλήμων A. 893 m., τάλας OC. 876 m., δύστανος Ant. 850 m., ἰὼ φρενῶν - ἁμαρτήματα 1261 m., πόνοι ... A. 1197 m.; ἓ ἓ ἰώ E. 840. — ἰὼ ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων Ant. 1265 m., (ἰὼ Πάλλας T. 1031 m., ἰὼ Σκαμάνδριοι A. 419 m., ἰώ μοι ἐμῶν νόστων 900, 901, 908, E. 121 ch., OC. 1712 m. *unsicher*). ῐ; ῑ E. 150 m., O. 162 ch., OC. 140 an., *Wf zu* Ant. 869. — Ἰώ fr. 217.

ἰωή, ῐ, Geschrei βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν Ph. 216 ch.

K.

κ u. **ϱ**, *gehäuft* A. 55, Ant. 1326. — *κἀγαθός, κἀγάμους, s. καὶ ἀγ., κἀγώ = κ. ἐγώ, u. s. f., s. καί.*

καγχάζω, lache laut auf, honlache A. 199. *Z.*

κἀδάκρυτος = *καὶ ἀ.; κἄδει = καὶ ἔδει; κἄδρων = καὶ ἕδρων; κἀδούλωσεν u. s. w., s. καί am E.*

Καδμεῖος, des Kadmus, Kadmisch, Thebanisch *γῆς - Καδμείας* OC. 399, *ἀρχῆς* 451, *νύμφας* Ant. 1115 *Semele; τήνδε Καδμείαν χθόνα* 1162. — *Καδμείων μούνη* Ant. 508, *λάθρα* OC. 354, *Καδμείοισι* 409, *πᾶσι* 1394, O. 1288, *τοῖς ἄλλοισι* 273; — *δῶμα Καδμεῖον* (*ων*) O. 29, *ἄστυ* 35, *πέδον* OC. 380, 736; *Καδμείων(ος) λεὼς* 741. *ā in arsi trim.*

Καδμο-γενής, Kadmos entsprossen, S. T. 116 ch. *Herakles.*

Κάδμου *πάροικοι κ. δόμων Ἀμφίονος* Ant. 1155, *λάον* O. 144, *τοῦ πάλαι* 1, *τοῦ πρόσθεν* 268. — *κάδος* fr. 479. *Z.* — [*καθ-αγ(ν)ίζω· σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν* Ant. 1181 *vgl. N, Sft*, habe die heil. Weihen erwiesen, bestattet; *iron.*] — *κἀθ' = καὶ εἶτα, κἀθέως, κἄθηκα(ς) u. änliche Krasen s. καί am E.*

καθαιρέω, ergreife, betreffe bei *ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες* Ant. 383, (*καθῃρέθη τάφον | κοσμοῦσα* 395 *Df*), treffe *κἀμὲ - πάλος καθαιρεῖ* 275; ergreife, erfasse, töte *μοῖρα τὸν φύσαντά τε καθεῖλε* A. 517, *κατά με φόνιος Ἅιδης ἕλοι πατρὶ ξυνθανεῖν* OC. 1689m., *γυνὴ - μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα* T. 1063; stürze, zerstöre *καθῃρέθη - Οἰχαλία δορί* 478; fr. 572, 214.

κἄθαίρω, reinige *ἵππον* fr. 422, säubre *γαῖαν* T. 1061; 1012 m. *δρία πάντα Erkl.* — *καθαμέριος, s. καθημέριος.*

καθ-άπτω, hefte, lege um *καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς - ἀμφίβληστρον* T. 1051; *βρόχῳ - καθημμένην* Ant. 1222 aufgeknüpft, erhenkt.

κἄθαρμός, Reinigung, Süne O. 99, *νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην* 1228, *θοῦ νυν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων* OC. 466 versöne die Götter.

κἄθαρός, rein, schuldlos OC. 548; *ἐν καθαρῷ βῆναι* 1575 ch. im Reinen, Freien, ungehindert.

καθαρσίῳ *ποδί* Ant. 1143, entsünend. — *καθαρτής* fr. 32.

καθ-έζομαι, setze mich nieder, sitze *καθέζετο* T. 918, OC. 1597. — *καθεῖρπεν* fr. 110 *Xen.*

καθ-ευρίσκω, finde, betreffe, ertappe *ἢ καθευρέθη τάφον | κοσμοῦσα* Ant. 395 *καθῃρέθη Df. Z, sp.*

καθ-ήκω, *nur Part. Pr.* zukommend, gehörig, gebürend *πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου* O. 75.

κάθ-ημαι, sitze auf *καθῆσθαι βωμῷ* OC. 1158; fr. 380. — *καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι* Ant. 411.

καθ-ημέριος, heutig, des heut'gen Tages *μοῖρα καθαμερία* E. 1414 ch.

κάθ-ιζέ *νύν με* OC. 21, lass mich sitzen.

καθ-ίημι, werfe hinab, hinein *οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθείς* A. 1285.

καθ-ικνέομαι, erreiche, treffe *κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο* O. 809.

καθ-ίστημι, *trans.* stelle auf, hin *κατέστησαν δίφρους* E. 710, richte auf *σύ με κατάστησον* Ph. 879; *ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει* 657 beweisen, zeigen, werde nicht dastehn als Lügner. — *Intrans.* stehe, bestehe *ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος* A. 1074 waltet, *τοὺς καθεστῶτας νόμους* Ant. 1113; stehe da als, bin *φονέα - καθεστάναι* O. 703, *ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέστατε* T. 1091, *φύλαξ δέ μου πιστὴ καθέστης* OC. 356, fr. 419, *μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων* Ant. 1160 des Feststehenden? — *Med.* *ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο* 435, *ἔμφρων - καθίσταται* A. 306 wird, ist geworden. — *ὅποι καθέσταμεν* OC. 23 wohin wir geraten u. wo Rast gemacht; *τίνι τρόπῳ καθέστατε;* O. 10 in welcher Weise (Lage) seid ihr hier; *ὡς καθέσταμεν* E. 21 *Kreussler*, sind hingelangt. — *ἐν αἰθέρι - καθέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος* Ant. 416 stand.

καθ-οπλίζω, bewaffne, rüste aus *τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ* E. 1087 ch. *Z. ὑπεροπλίσασα Heims., vgl. Wf Anh.*

καθ-οράω, sehe, erblicke *κατεῖδε* O. 117, *τὴν μὲν κρεμαστὴν* Ant. 1221, fr. 782; *geistig: τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες* (*ὀργήν*) T. 338; *Med.* *ὅσον κατειδόμην* E. 892.

καθ-υβρίζω, misshandle *καὶ σὲ κ. τὰ σά* O. 522; frohlocke über *τοῖς σοῖς ἄχεσιν* Ant. 153 an., übe Frevel, frevle gegen *σοῦ* Ph. 1364, *τοῦ - τόδε;* OC.

960 so, hierin; αἱ πόλεις - ῥαδίως καθύβρισαν O. 1535 werden übermütig, arten aus in Ueppigkeit. *Hdt.*

κάθ-ῡδρος οὐ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει OC. 158 ch. voll Wasser. *Z.*

καθ-ῡπερθεν, oberhalb, überlegen ζώης μοι καθ. χειρὶ κ. πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν E. 1090 obsiegend, *vgl. Hdt.* 8, 60.

καί, und, *verbindet* 1) *einzelne Begriffe* πρὸς σῆς ὁμαίμου κ. κασιγνήτης E. 12, νίκην - κ. κράτος 85, ὦ φάος ἁγνὸν κ. γῆς ἰσόμοιρ' ἀὴρ 87 an., δῶμ' Ἀίδου κ. Περσεφόνης 110 an., 111 an., οἷς ὁμόθεν εἶ κ. γονᾷ ξύναιμος 156 ch., 269, 452, 521, 541, 546, 575, εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν 590, τ. κακίστου κἀκ κακῶν Ph. 384, εὐγενὴς - κἀξ εὐγενῶν 874, δύστηνος κ. δυστήνου πατρός Ant. 380; E. 619, 622, 653, 718, 795, 805, 812, 1010, 1064 ch., 1091 1121, 1133, 1136, 1181, 1300, 1336, 1356. — *Verb. Gegensätze:* κατ' ἦμαρ κ. κατ' εὐφρόνην E. 259, A. 133, ἃ δαίμων κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν 244 m., 1035, 1039, 1249, 1359 dagegen, andrerseits. — *Bes. mit* οὐ *oder* μή: νουθετήματα κείνης διδακτὰ κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις E.344, ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα 618, πάλαι - κοὐ νεωστί 1048, τὰς ἡδονὰς | πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην 1303, 1397 ch., 1494, T. 160 ... fr. 100; — σιγῇ κεύθειν κ. μὴ σκεδάσαι - ὕπνον T. 989 an., 1064, 1176, OC. 190 an., πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ κ. μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή E. 336. — ὡς οὐ γνωριοῖμι - κοὐκ ἀλεξοίμην μαθὼν O. 539. — — 2) *Verb. Sätze:* ὅταν- | ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος | E. 60, 15, κοὐδεὶς οἶκτος ἀπ' ἄλλης φέρεται 100 an., 116 an., 175 ch., 264 *u. obendrein*, 280, 283, 330, 362, 383, 445, 570, 589, 648, 688, 723, 728, 732, 738, 741, 746, 757, 777, 793, 839 ch., 874, 877, 883, 897, 902, 905, 910, 950, 963, 971, 1000, 1017, 1100, 1121, 1138, 1207, 1230, 1289, 1304, 1312, 1335, 1363, 1382, 1458, 1472, 1487, T. 21, 31, 46 .. *Ebenso verbindet enger*

Τὲ καὶ 1) *einzelne Begriffe:* ἀσπίδων κε κ. στρατοῦ E. 36, γήρᾳ τε κ. χρόνῳ 42, οἶδά τε κ. ξυνίημι 131 m., 244 m., 265, 418, 641, 676, 871, 883, 1159, 1319, 1370, 1471, T. 5, 34, 136 ch. .. fr. 5, 26, 38, 61, 226, 464, 469, 585, 684, 705, 776. — 2) *Sätze, zw. welche* τὲ καὶ *verteilt wird:* πρὶν - ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερημῶσαι γένος E. 1010, 1102, 1312, 85, 418, 653, 803, T. 619 ... fr. 177, 464, 727.

Kal wiederholt: κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι κἀκ τῶνδέ μοι | λαβεῖν - πέλει 265, ἢ μέμηνας - κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; 877, καὶ δὴ βεβᾶσι χὠ λόγος σημαινέτω T. 345, 470 *f.*, 499 *f.* ch., (684), 979 an. .. fr. 37, 68, 109, 148, 239, 296, 379, 400; — καὶ χερσὶ κ. λύμαισι κ. πᾶσι κακοῖς | E. 1196, T. 379, A. 1379, Ph. 667, OC. 317, 446, Ant. 264, 286, 398, 443 *N*, 667, 948, fr. 622; — καὶ πατριώταν Οἰδίπου κ. τροφὸν κ. ματέρ' αὔξειν κ. χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν O. 1091-3 ch. — κ. φθέγμα κ. ἀνεμόεν φρόνημα κ. ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο κ. δυσαύλων πάγων αἴθρια κ. δύσομβρα φεύγειν βέλη Ant. 354; ἀδελφὸς αὐτὸς κ. πατὴρ κ. - κ. - κ. τοῦ πατρὸς ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς O. 458, *worin nicht alle 5 Glieder gleichstehn, wie auch nicht in* καὶ - τὲ: δόξα κ. λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων T. 512, Ph. 421, 581, (κοὔτε) 1321, O. 347, 648, OC. 333, 1118, 1234, 1394, fr. 228; — καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε λείας ἄδαστα - φρουρήματα A. 53, O. 759, 804, Ant. 434, 827, (fr. 747); — τὲ κ. - ἠδέ fr. 493; — πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει O. 64, Ant. 176, fr. 754; τό τ' ἔπειτα κ. τὸ μέλλον κ. τὸ πρὶν ἐπαρκέσει νόμος Ant. 611 ch. — Und (*one Nebenbezhgn*) Πολυδώρου τε κ. τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος O. 267, Ant. 344 ch., fr. 527, ἄλλως τε κ. κόρη τε χἀργεία γένος 61; κ. - τε - τε - τε 379, τὲ - τε - κ. 564, 256, OC. 1595; κ. (auch) - κ. - τε Ph. 665 *f.* — κ. σοί γ' ἐπισκήπτω τε κ. προστρέψομαι O. 1446; OC. 935 *f.* — ὦ τρεῖς κέλευθοι κ. κεκρυμμένη νάπη, δρυμός τε κ. στενωπὸς O. 1398; νωμῶν - διδακτά τε ἄρρητά τ' οὐράνιά τε κ. χθονοστιβῆ 300.

Beachte: καί, und, a) *in der Stichomythie:* κοὐ μὴ στερηθῇς γε O. 771, κ. τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ 963, 1132, 1446; — κἄγωγ' ἀκούειν 1170, 1319, κ. μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις OC. 858, 1432, Ant. 321, καὶ κάρτ' ἐπαινὸν τεύξεται A. 527 und warlich. — b) *In Fragen:* καὶ ποῦ ἔστιν οὗτος; E. 926, κ. τοῦτ' ἀληθές; 1046, 1189, 1481, T. 68, 186, (898), 1124, 1140, 1210, A. 40, 50, 462, Ph. 921, 1029, 1247, 1382, O. 355, 684, 732, 735, 976, 1001, 1435, OC. 73 .. — c) *In Antworten*, und warlich: *N.* οὕτω δέδοκται; *Φ.* καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω Ph. 1277, OC. 65. — d) *Vergleichend:* φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον O. 612, 1187 ch., OC. 810, ὁμοῖα καὶ .. fr. 149,

vgl. *Bernh. Synt. p.* 96, *Kr. Gr.* 69, 32, 5 als wie. — *Zeitl.* Kr. Gr. 69, 32, 7 *παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι τρεῖς, καί νιν - ἔρριψεν* O. 718, Ph. 354, Ant. 1187, *Th.* 1, 50.

e) *Καί - καί*, sowol - als auch: *ἥξει κ. πολύπους κ. πολύχειρ ἁ-χαλκόπους Ἐρινύς* E. 489 ch., 251, *καθυβρίζουσα κ. σὲ κ. τὰ σά* 522, *κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα κ. τὸ πᾶν φράσω* 680, 989, T. 379, 443, 1045.6, 1111, A. 186 ch.... fr. 15, 141, 238, 757. — *Ebenso τὲ καί· τὰς οὔσας τε μοι | κ. τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν* E. 305, 265, 813, 907, 974, 1157, 1311, A. 513 .. fr. 109, 419; — *ἀεὶ μὲν - δέδορκά σε -· καὶ νῦν - ὁρῶ* A. 1 *ff.*, *ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον -· κἄθηκα* - T. 689 *ff.* — *Das zweite καί felt: τοῦτο κ. πόλεις πορθεῖ, τοῦτ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων* Ant. 296.

A. *Καί in Vbdg mit andern Part.* (*καὶ γάρ s. u.*), a) *καὶ - γε*, und warlich, und zwar recht *καὶ θεῶν κἀμοῦ γε* T. 444, *κ. νῦν γε Τεύκρῳ - ἐπισκήπτομαι* A. 1376, Ph. 674, 1277, 1296, O. 963, 1132, 1319, 1446, Ant. 577, fr. 239. — (*καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τάδε* Ph. 1362 *παῖ Pors., dag. Herm. Vig. p.* 847; *χἠμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθύς* Ant. 432, fr. 109.) — *καὶ - εὐθύς, s. εὐθύς.* — b) *καὶ δή* (und schon, aber schon, *doch vgl. δή*) *καὶ δή σ' ἐρωτῶ* E. 317, *καὶ δὴ λέγω σοι* 558, 892, *κ. δὴ βέβηκα* 1436, 1464, T. 345, A. 49, 544, Ph. 818, OC. 31, Ant. 245, 895, fr. 330; 305, 451, auch T. 31, Ant. 726. — c) *κεἰ* und wenn, auch wenn *κεἰ μὴ δοκῶ σοι* E. 617, *κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς* T. 457; A. 447, 563, 692, 962, 1057, 1396, Ph. 621, O. 227, 669, 986, 1077, 1516, OC. 306, 456, 488, 661, 875, 957, 1181, 1323, Ant. 234, 461. — d) *καί - καί* und auch *ῥάκη προθέντες βαιὰ κ. τι κ. βορᾶς ἐπωφέλημα* Ph. 274, 308. — e) *καὶ μήν* und warlich, und in der That *κ. μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς - αἰσθέσθαι* E. 78, 321, 556, 1422, A. 794, 990, 1168, 1223, O. 749, 1005, OC. 549, 1249, Ant. 526, 558, 1054, 1180, 1257, fr. 938; *durch γέ verstärkt: κ. μὴν ποιήσω γε* E. 1045, 1188, A. 531, 539, Ph. 660, O. 290, 345, 836, 987, 1004, 1066, OC. 396, Ant. 221. — f) *καίπερ* obgleich, wiewol, *mit Part. καίπερ ὄντα δυσμενῆ* A. 122, *κ. ὧδ' ἀτώμενος* 384, Ant. 394, fr. 238, Ph. 377, 485; *ἔστιν ὧν δεῖ κ. οὐ πολλῶν ἄπο* 647, *λέγεις ἀληθῆ κ. ἐκ μακροῦ χρόνου* O. 1141, *γιγνώσκω σαφῶς, κ. σκοτεινὸς τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως* 1326. — (*καίτοι s. bes.; vgl. auch ἤδη, κάρτα, μᾶλλον, μέντοι, μήν, κ. νῦν* schon jetzt, *πάλαι, πάνυ, πᾶς, τότε, χθές.*

B. *Καί*, auch, sogar, selbst; auch nur, noch, grade, eben, a) *mit Nomen: μακρὸς τὸ κρῖναι - χὠ λοιπὸς χρόνος* E. 1030, *κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν* 1243, *ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν* 1454, *κ. ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι* T. 321, 459; 714, 726, A. 141 an... fr. 89, 237, 323, 358, 424, 584, 605, 611, 670, 718, 746. — b) *mit Pron.: κἀγώ* E. 643, 850 m., 910, 1257, A. 288 .. *30mal; κἄγωγε* O. 1170, *κἀμοῦ* E. 418, 450, 812, 1146, T. 444, 619, A. 520 .. *11mal; κἀμοί* E. 974, A. 392, 513, 1161, 1336 .. *14mal; κἀμέ* E. 65, 996, 1356, T. 562, 720 .. *29mal;* — *οἶδα κἀμαυτήν* E. 332, *τοιαῦτα δ' ἄλλα κ. σε βούλομαι ποιεῖν* 337, *οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον πέμψαι* 459, *ἐρῶ γὰρ κ. τὸ σόν* 577, *ἤ κ. τοῦτ' ἐρεῖς -;* 591, *οἶσθα κ. σύ που* 948, 1085 ch., *τὸ σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος* 965, *ὅπως τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ* 1469, T. 718, 1216, A. 66...— c) *mit Verben: κἀπιτηδεύειν κακά* E. 309, *ἦ ταῦτα δή με κ. βεβούλευνται ποιεῖν;* 385, *ἐάν περ κ. λέγῃς* 593, 1026; 1054, 1453, T. 313, 314, 396, 430... *Erkl. zu* A. 816, Ph. 991, Ant. 726 *Wf*, 1253, 278 und gar... *50mal.* — d) *mit Adv. οὐδέν σ' ἀπιστῶ κ. δὶς οἰμῶξαι* A. 940, 855, *ἐπηυδώμαν σὲ κἀκεῖ* Ph. 395, *ἔστιν αὖ κἀνταῦθα* 429, *κἀγγύθεν θεάν λαβεῖν* 656, *κ. πάλιν γνώμην μετοίσεις* 961, 1011, 1218, O. 148... (*22mal*); *καὶ πρὶν μολεῖν* T. 4, *doch ᾄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους;* 396, Ant. 280; — *κ. δίχα κείνων* A 768, *κἄνευ θεοῦ* OC. 403, 664, 816. — e) *vor Comp.* auch noch *δύο ἢ κ. πλέους ἡμέρας* E. 944; *πολλῷ γ' ὅσωπερ κ. σαφεστέρων κλύω* OC. 792, *τῷ γὰρ ἂν κ. μείζονι λέξαιμ' ἂν* O. 772, *τῆσδε κ. μείζω χάριν* 764 = A. 1371. — f) *vor ταῦτα u. Adv. steigernd*, und zwar *τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν κ. ταῦτα τηλικοῦτος* E. 614; — *πάρεστι δῆτα κ. μάλ' ἄζηλος θέα* 1455; — *τοσοῦτον οἶδα κ. παρὼν ἐτύγχανον* | A. 748 *N zu* Ph. 13; *erklärend, bes. nach πολλά· πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόητ' ἔπη* 1272, T. 1277 an., OC. 1517, *vgl.* A. 749, E. 12, Ph. 916, OC. 374; — *beschränkend*, auch nur, sogar, selbst *μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος* E. 1146, 1304, *ἀλλά μοι πάρες κἂν σμικρὸν εἰπεῖν* 1483, T. 627, A. 66, Ph. 79, 339, OC. 1394; — *vor Part.* obgleich, wiewol *πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ - ἐξειδέναι* E. 657, 1481, *μενῶ σ' ἐγὼ κ. νέρθεν ὢν βαρύς*

T. 1202, σκοτώσω βλέφαρα κ. δεδορκότα A. 85, 680, 1027, Ph. 1085, O. 368, 1296, OC. 6, 851, 959, Ant. 512, 752, fr. 106, 447, 764, 779; — κ. τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα T. 1071, O. 60, fr. 517. — g) ἀλλὰ καί, sondern auch οὐκ, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον E. 1453, (A. 813), 1313, fr. 607, 794; — *ellipt.* οὐ δῆτ' (*n.* τεθνᾶσι) ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ κ. μέγα θάλλοντές εἰσι Ph. 418, οὐδ' ἣν θέλῃ δράσει ποτ'· ἀλλὰ κ. δὲ σὲ δεῖ στείχειν ἅμ' αὐτοῖς 982. — h) καί - καί gar, auch (nur) - und πάρεστι κ. δὶς αἰάζειν ἐμοὶ κ. τρίς A 432, 1084, 1147, 1372, Ph. 13, 292, O. 1201 ch., Ant. 403, 1095; *ebenso* καὶ - γε· κ. πρίν γε φωνεῖν - ἐσώζετ' ἂν E. 991, T. 1236, O. 931, Ph. 38; und sogar, selbst καί τι καὶ βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρόν Ph. 274, 308, fr. 464. — *Ueber* εἰ καί *vgl.* εἰ, κεἰ, *s.* A. c. — i) *in Fragen:* τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνοις; T. 314 auch nur, *wie* ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ κ. θροεῖς A. 1290 redest du auch nur?, O. 989, 1129, Ant. 554, 726, 770, 773, 1314. — *Wie in Fr., bezieht sich* καί *auch nach Conjunctionen auf den ganzen Satz:* ἐπειδὴ κ. λέγεις θρασυστομῶν Ph. 380, O. 412. — k) καί *in relativen u. vergleichenden Sätzen:* Kr, 69, 32, 13: ὅσ' οἶδα κἀγώ, πάντ' ἐπιστήσει κλύων OC. 50 *N*, αὐτοῦ μέν' οὗπερ κἀφάνης 77, 185 ch., ὥσπερ με κἀνεστήσαθ' ὧδε σώσατε 276 *N*, 870, 1051 ch.

Beachte: a) καί *am Versende* Ph. 312, *Reisig Comment. ad* OC. *p.* 199, *N. zu* O 261. — b) *Bes. Stellg:* ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω E. 643 *f.* κ. τῇδε, Ph. 380, τῶνδε γὰρ χάριν κ. δεῦρ' ἔβημεν O. 148 *f.* κ. γ. τ., ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν 1052 *f.* ὃν κ. πρ., OC. 1051 ch., Ant. 280, κ. παρὼν ἐρῶ 1292 *f.* κ. ἐ. π. — *Von s. W. durch e. Präp. getrennt* κἂν ὀνείρασιν O. 981, Ph. 1070, Ant. 662; *durch* ἄν· κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ A. 1078, 1123, E. 314, 1278; *durch* γὰρ οὖν Ant. 489, *vgl.* γάρ. — c) καί *felt:* ἀνδρῶν γυναικῶν Ant. 1079, OC. 17, 480, ἀφώνως ἀλόγως 129 ch., E. 719, Ph. 11, T. 787, 693, A. 60, Ant. 340 ch., T. 1043.

Ueber die Krasen vgl. die einzelnen WW: 1) κἂν (ἄν), κἀνάγει, κἀναθεῖσα, κἀνόητα, κἀνέπιπτε, κἀνοκωχεύει, κἀνάπαυλαν, κἀνέσωσεν (-ατο), κἀναρίθμητος, κἀνήρετο, κἀνέπνευσε, κἀναδεικνύναι -γκῃ, -θηματα, -κωκύει (-σας), -γνον, κἀνέπτυε, κἀννεώσασθαι, κἀνεστήσατε, κἀνακουφίσαι (-σιν), κἄνεν, κἀνακίνησις, -κηρύσσων, κἀντί, -βάς; — κἀγαθός, -μος; κἀδάκρυτος; κἀθέως; κἀκροθίνια; κἄλλος, κἀλγεινῶς; κἀμπλακῶ; κἀπό, -δύρομαι, -φθίνει, -πληκτος, -λωλα, -νοσφίσαι, -σώζοντας, -φράγνυσαι, -πλήσσομαι, -κἀπελύσατο, κἀπόφημι, κἀπαναίρονται, κἀπροσήγορον, κἀπεσύλησεν, κἀπάτωρ, κἀπόνῳ, κἀποθαυμάσαι; — χἀρπάσαι, κἀργεία; κἀσαφῆ, κἀσφαλῆ; κἀτελῆ, κἀτελεύτητος; καὖθις, καὐτός u. s. w., χαὐτή; κἄφιλον, κἀφρόνως; — κἀγώ(γε), κἀγγύθεν; κἄδρων, κἀδούλωσεν, κἄδει, κἀδήλωσε, κἀδόκουν; κἄθηκα(ς); κἀκ-τός, -τρέποιτο, -πεφόρτισμαι, -χέω, -λιπών; κἄκτανον, κἀκεῖ(νος), -θεν, κἀκόσμησα, κἀκφύλασσε; — κἀμάνθανον, κἀμοῦ u. s. w., κἀμαυτήν, -φανῆ, -πνέοντα, -άτενες, -πίπτει; κἀν (κ. ἐν ἀφροσύνῃ Ant. 383 an., κ. ἔπαινον 817 an.) κἄν (ἐάν), κἄνθεν, -άδε, κἀνταῦθα, -εῦθεν, κἀνακούσωμεν, κἀνιαύσιος; — κἀξ, -ομοιοῦσθαι, -ιχνοσκοπούμενος, -ελευθεροστομεῖς, -έσωσα, -εθρεψάμην, -ενέγκωμαι, -ανευρίσκεις, -ισώσαντες, -ερημῶσαι, -ονειδισθείς, -επεύξασθαι, -εξέλεγχε, -ίδρυσον, -ορμώμενον, -ελήλακεν, -επίστασθον, -εκηρύχθην, -έβαλλες, -άγγελλε, -αμῶν, -ακριβῶσαι, -αναγκάζεις; — κἀπεί(τα), κἀπί, -βουλευτοῦ, -κωκύειν (-σαι), -τηδεύειν, κἀπεκύρωσεν, κἀπεμπόμην, -ψα, -έδειξαν, -ατο, κἀπιπείσομαι, -ληπτος, κἀπαναστάσεις, -πειλῶν, κἀπιτυμβίους, -θυμιάματα, -κινδύνως; — κἀρράχιζε, κἄστιν; κἄτι, κἄτυφε, χἄτερος, κἀφάνης, κἀφύσαμεν, -αγιστεύσας, κἀφίλησα, κἀχθές; χαὐτοῦ O. 234, κεὐσταλής, κεἰ, κεἰσήκουσας, κᾆτα; χἠ, χἠμεῖς; χὠ, χὠπόσοι (-α), χὤτε (-ι), χὤταν, χὤπως, -οι, -όθεν; κὠδυνομένη, κὠδύρεται; χοἴδε, κοὐ (κ, -χ, -χί), κοὐδείς, κοὔπω, κοὔποτε, κοὔτε, -οι, χοὖτος, -ω; χὡς (περ). — 2) *in Anap.* κἀναστήσεις, κἀγώ, κἀμοί, κἀκκινήσεις, χἠμεῖς, χὠ, κοὐκ, κοὐδείς. — 3) *in lyr. Partien:* χἀ, καὐτός, κἀγώ, κἀμοί, κἀπί, κοὐ.

καινίζω, mache neues: καὶ τί καινίζει στέγη T. 867 *etw. Ungew. geht im Hause vor*, bringt etwas Neues.

[**καινο-πᾰθής**, neuerduldet, πήματα T. 1277 an. unerhört. *Z.*]

καινο-ποιέω, mache neues: καινοποιηθέν τι T. 873 e. neues Ereigniss. Z.

καινός, neu, ungewont, unerwartet ἡγεμών OC. 1543, κῆδος καινόν 379 κλεινόν *Elmsl.*, τὶ κ. ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας Ph. 52, τί δ' ἐστὶν κ.; OC. 722,

θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐκ πεπλώματι T. 613, μαντεῖα καινά 1165; τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται O. 916. — (καινοῦσ') fr. 480).

καίνω, töte καινέτω E. 820, χερσὶ καίνων O. 348, ἔκανον OC. 545, σ' Ant. 1319, εἰ πατήρ σ' ὁ καίνων OC. 994. — κέκονα fr. 896. κατα-.

καίπερ, *s. καί, A. f. u. B. f.*

καίριος, rechtzeitig καίριος σπουδή Ph. 637, zeitgemäss καίρια φθέγγει 862 ch., πρὸς τὸ καίριον πονεῖν 525 nach Bedürfniss; passend, treffend εἰπεῖν πολλὰ κ. τὰ καίρια OC. 808, φρονοῦντι καίρια E. 228 m. richtig urtheilen; δρᾶν τὰ καίρια A. 120 das Rechte. — *Praed.* ἑστάτω μοι κ. δέος τι καίριον A. 1084, καιρίαν δ' ἡμῖν ὁρῶ - στείχουσαν Ἰοκάστην O. 631 zur rechten Zeit.

καιρός, 1) rechte Zeit, Gelegenheit E. 39, χρόνου E. 1292 *der rechte Zeitmoment,* Augenblick Gunst 31, μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης 75, Ph. 837 ch., Zeit κ. καλεῖ.. 466, 1450, *mit Inf.* οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν κ. E. 22, 1368, OC. 826, οὐ μή' στι κ. E. 1259 *n. μακρ. λέγ.*; ὡς ὁ κ. εὑρῆσθαι τάδε O. 1050 die Lage der Dinge οὐ κ. ἐᾷ ζῆν O. 1513, ἐπὶ σῷ - καιρῷ Ph. 151 ch. *Nutzen, Vortheil.* — 2) *Adv.* zur rechten Zeit, am rechten Orte, angemessen, recht ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις OC. 809, πάντα γὰρ καιρῷ καλα O. 1516; ἐς αὐτὸν καιρὸν - πάρεισιν A. 1168, Ant. 386 *N*; πρὸς καιρὸν πονῶ A. 38, λέγων Ph. 1279, σοὶ τί σὸν φώνημ' ἰὸν πρ. κ. O. 325, ἐννέπειν T. 59; *Acc. adv.* καιρὸν δ' ἐφήκεις A. 34, 1316, *Eur. Hel.* 487.

καίτοι, fürt *e. neue Behptg ein, im Ggstz zum Vhg. (concessiv u. advers.),* und doch, freilich, nun aber, indessen καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαντήν O. 332, 338, 520, T. 719, A. 158 an., 552, 855, 1071, Ph. 1025, 1257, O. 855, OC. 270, 775, 1132, Ant. 502, 836 ch., 904, 948; καίτοι - γε E. 332, A. 441, O. 393, 919, 1455. — *Wenn getrennt, wie* Ph. 801 κἀγὼ τοί ποτε *gehört* τοί *zum nachstehenden Worte.* — κἀκ = καὶ ἐκ.

καίω, verbrenne νιν πυρᾷ κέαντες E. 757 *Agam.* ἐπικαίω.

κᾰκ-άγγελτα - ἄχη Ant. 1286 m., schlimm verkündet, schlimme Jammerbotschaft. *S.*

κακ-ανδρία, Unmännlichkt A. 1014. *Z.* — κἀκεῖ, κἀκεῖθεν = καὶ ἐκεῖ (θεν), *vgl.* καί *a. E.*

κακία, Schlechtigkeit ὀφλήσει κακίαν O. 511. — κακό-βουλος fr. 718. *Th.*

κακα-γείτων, Unglücksgenosse Ph. 692 ch. *Sft Z.* Leidensnachbar *Lessing.*

κακό-θρους, verläumdend λόγος A. 138 an. *Z.*

κακο-πινέστατον ἄλημα A. 381 m. schmutzig. *Z.*

κακός, 1) schlecht, untauglich, unbrauchbar μανθάνειν ἐγὼ κακὸς σοῦ O. 545, κ. γνώμην Ph. 910, κακοῦ γνώμην πατρός E. 546, βουλῆς κακῆς 1047, κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος A. 362, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν E. 61, φρενῶν κακῶν 993 verkert; feige κακοῦ - ἀνδρός A. 319, 1071, κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμήν Ph. 1306; schlecht, verderblich, schlimm, böse κ. - ἄγγελος T. 347, γένοιτ' ἂν οὐ κ. A. 551, ἔφυν κ. O. 822, κακὸν νόμισμ' Ant. 296, γυνὴ κ. 651, fr. 608, T. 438, Ant. 267, κακόν τὸ κεύθειν fr. 100; τοιαῦτα λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά OC. 782; κακὸς - κεκλήσομαι O. 521 *werde verleumdet w.*, ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς T. 281 Verleumdung, αἰτίᾳ βάλοι κακῇ 940, λόγον κακόν, οὐδ' ὄνειδος T. 461, κακὰν φάτιν A. 187 ch., 193 ch., 826, ἔπος κ. OC. 731, ἐσθλὸν ἢ κ. λόγον Ant. 1245, λόγοι κ. 259, ῥήματα A. 243, ἔπη 1323, ἄτῃ κακῇ 123, λύπῃ - 275, τύχῃ 323, ὀσμῇ Ph. 890 κακῶν ἐπῶν Ant. 277, ἕρκη κακά A. 60, γοναὶ κακαί OC. 1192, O. 1063 unedel.

2) Schlecht, böse, schlimm, falsch, unredlich *in Sitte u. Handlgsw.* φανεῖ - κακή E. 367, μήτηρ ὡς κ. 1289, κ. πεφυκέναι T. 722, ὀφθήσει κακός 452, μὴ φανῇς κ. γεγώς 1129, 1251, fr. 94, Ph. 558, 908; 984, ψυχή 1013, τὸ χρῆμα 1265, O. 76, 548, φίλος 582, νοῦς 600, 627, 1397, 1421, κακὸς φύσιν OC. 271, 272, 988 *schuldbeladen,* Ant. 38, φίλος 652; fr. 582, 583, κακοῦ πρὸς ἀνδρός E. 562, παντὸς λόγου κακοῦ Ph. 407, ἐκ τέχνης κακῆς 88; σὺν τέχνῃ κακῇ O. 643; κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον E. 125 m; τοῖς φίλοις εἶναι κακήν 395, 606, κακόν OC. 783, 919, κ. πρὸς ἄλλον T. 468; κακοί A. 1241, ἔργ' - κακά Ph. 602, κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν 320, 971, πανουργημάτων E. 1387; (θεοὺς) κακούς Ph. 452, A. 839, κακὰς τόλμας T. 582. — 3) Schlecht, schlimm, böse = unglücklich τύχη T. 328, ὁδός OC. 1433, τοῦ κακοῦ πότμου 1323, δαίμονος fr. 572, βέλεος T. 883, κακὰ μοῖρα O. 887 ch., ἔρις OC. 372, (αἰών) T. 3, κακὸς κακῶς ἐκπέσοι χθονός A. 1177; ἄτῃ κακῇ 123, εὐνᾷ OC. 525 ch., κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ Ant. 1001; κακὰν δύσταvον αἶσαν T. 110 ch.,

ἐλπίδα A. 606 ch., ἔξοδον 806, μοῖραν 927 ch., βίον O. 248, γνώσει κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται OC. 1197, κακὰ - πάθεα O. 1330 m., ἀρὰς κακάς Ant. 427, πράξεις 1304, κακῶν χρησμῶν O. 796. — *Comp.* οὐδὲν κακίων πτωχός fr. 717. — *Superl.* schlechtester, schändlichster, grösster Frevler κάκιστος Ant. 181, ἀνθρώπων OC. 744, 1265, ὦ κακῶν κάκιστε 1384, O. 334, Ph. 984, ἀνδρῶν 974, πρὸς τοῦ κακίστου - Ὀδυσσέως 384, ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἀνδρ' ἐμέ O. 1433; — μόρου κακίστου Ant. 489 unseligst.
Subst. Masc. der Schlechte, Böse, Bösewicht, Frevler οὐδ' ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος Ant. 520, κακόν O. 615, OC. 650. — *Oefter Plur.* οἱ κακοί Ant. 208, πάντες οἱ κ. T. 383; ὦ κακῶν κάκιστε OC. 1384, O. 334, Ph. 984, κἀκ κ. 384, O. 1397, πρὸς κ. E. 401, κ. ἄπο fr. 94; κακοῖς 408, τοῖς κ. Ph. 1372, ἐν τ. κ. E. 308; κακούς Ph. 1371, O. 609, τοὺς κ. Ant. 288, 731, (A. 133 ἀνους *Mors.*). — Der Feige φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα A. 456, τῶν κακῶν fr. 649; κακοὶ γνώμαισι A. 964. — *Comp.* κάκιον ἀλλ' ἔστιν - γυναικός fr. 195. — *Superl.* ὦ κάκιστε T. 1137, OC. 866, 1354; οἱ κάκιστοι 418, τὰ τῶν κακίστων OC. 1190; — *Neutr. subst.* κακόν, Leid, Unglück, Unheil, Not, Uebel, Elend, Missgeschick, Unfall, Schaden καταλύσιμον E. 1250 m., τὸ κ. Ph. 767, 820, O. 128, ἴσον fr. 701; — *praed.* τὸ μὲν μέλλειν κακόν E. 1337, T. 1230, μεῖζον κ. fr. 608, A. 268, 486, Ant. 672, ἀνώδυνον A. 554, μέγιστον Ant. 1243, πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακόν O. 1365, ἐφήμερον κ. fr. 162, δυσπέλαστον 661. — ἐξ ἑνὸς κακοῦ E. 728, κ. τινος T. 448, ὁ τοῦ κ. κοινωνός 729, αἴτιον τοῦ σοῦ κ. 773, ἐπεννασθέντος - κ. 1242, φρούδου - τοῦ κ. A. 264, ἀπὸ σμικροῦ κ. 1078, ἵν' εἰ κακοῦ; 386, O. 367, 414, σχολῇ κ. 1286, 1365; τοῦδε τ. κ. Ph. 877, 919, οἰκείου Ant. 1187, fr. 670. — ᾧ - κακῷ E. 1040, σὺν κ. 430, A. 362, ἐν κ. χειμῶνος 1144, ἐν κ. τῳ Ph. 741, ἐπὶ τῷ δεινῷ κ. 1457. — κακὸν μέγιστον E. 374, ἐξεσήμηνας κ. 1191, κ. μέγ' ἐξεπράξασα T. 667, τοὐμὸν κ. 797, κ. τόδε λεύσσων 992, τί - ἐργάσει κακόν; A. 109, (τι) δρασείων κακόν 326, ὅσον κ. τοῦθ' - νεμεῖς; 512, τὸ πᾶν κ. 1003, ποῖον - κ. 1012, τὸ κείνων κ. Ph. 513 ch., οὐδὲν εἰδέναι κ. 960, πᾶν παθεῖν κ. 999, μέγα - πρὸς κακοῖσι πέμποντες κ. 1266, ἀρχαῖον O. 1033, τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν OC. 511 ch., ἐς κ. πέσοιμί τι Ant. 240, 1026, (ἐπὶ) κακὸν - ἕρπει 367 ch., ἐς κ. - ἄγειν 438, τὸ κακόν 622 ch., 1295 m., κ. δρᾶν fr. 779. — δυοῖν κακοῖν O. 640, OC. 496. — κακά A. 277, μεγάλα 1235, κακοῖς κακὰ προσάψαι O. 668, ἀναῤῥήξῃ κ. 1075, 1280; 1281, OC. 365, ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ 1238, βαρύποτμα 1448, τῶν ἐχθρῶν κ. Ant. 10, τὰν ποσὶν κ. 1327, πάντ' - fr. 500, 719. — ἀνάλυσις - κακῶν E. 143 ch., οἶτον - 162 m., 217 ch., 217 ch., μέγιστα πάντων - 763, ἀνάπαυλαν - 874, παῦσον ἐκ κ. ἐμέ 987, τί - τῶν Ὀρεστείων κ. 1117, τῶν ἐμῶν - 1185, 1188, λυτήριον 1489, σμικρῶν κ. T. 871, ἁπάντων - κ. ὄργανον A. 380 m., τῶνδε - 553, κ. ἀτρύτων 788, παιῶνα κ. Ph. 168 an., τῶν ἐμῶν κ κλέος 251, κ. μήτηρ 1360, τῶνδ' αἴτιος κ. 1426, ἀνακούφισιν κ. O. 218, ἄλλων πλῆθος κ. 424, θεσφάτων ὄκνῳ κ. 1175, κ. - πάντων ὀνόματα 1284, μνήμη κ. 1318, ἔξω τ. κ. 1390, κάλλος κ. ὕπουλον 1396, τὰ τῶν πάρος κ. 1423, τί κ. 1496, μυρίων ἐπιστροφαὶ κ. OC. 537 m., κ. ἄνατος 786, 982, κηλὶς κ. 1134, κακὰ κακῶν 1238 ch., 1359, 1445, πόθος - κ. 1697 m., κ. δυσάλωτος 1722 ch., τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν Ant. 2, 6, 400, ἐκ κ. πεφευγέναι 437, κ. ἄγευστος 582 ch., ἄπειρος 1191, 1281, λήθην fr. 237, 358, 473, 478, 514, 649, 683, 684. — πρὸς κακοῖσι E. 351, κ. πολλοῖς 599, τοῖς ἐμαυτῆς - 768, 880, ἐν κ. 335, 1056, 1287, πᾶσιν κ. 1196, τοῖσι σοῖς - 1201, ἐν αὐτοῖσι κ. μεγίστοις 1329, σὺν κ. 1485, T. 152, πρὸς κ. τ. οὖσι 330, 1074, εἴχετ' ἐν κ. A. 272, διαπεφοιβᾶσθαι κ. A. 332, 429, 431, 433, 474, 532, 961, 1042, 1118, 1151, 1244, Ph. 313, 374, 471, 1015, 1022, 1046, 1266, 1372, 1387, O. 127, 667, 1031 νάπαις *Df*, 1507, OC. 592, 595, 744, 765, Ant. 414, 463, 472, 495, 540, 643, 1076, 1326, fr. 98, 514, 581, 667, 689. — κακά E. 288, 309, 382, 751, 803, 1003, 1498, T. 384, 1046, A. 1137, Ph. 65, 80, 278, 382, 423, 641, 786, 806, 1139, 1361, O. 329, 636, 1180, 1229, 1272, 1320, 1330, 1414, 1431, 1467, OC. 87, 344, 595, 796, 938 κακός *Mein.*, 997, 1254, Ant. 565, 927, 1280, fr. 109, 501, 611, 720. — *Von Krankheit, Schmerz, Qual* κακὸν κρύψαι Ph. 742; 766, 820, 877, 919, T. 797, 992, 1209, 1242, 1255. — *Unheil, Böses zufügen, stiften, leiden:* ὅποι ἕδρα κακά O. 1272, OC. 938, Ant. 565, 643; T. 773, A. 1137, E. 1196, Ph. 1139 m., fr. 714; Listen τεχνᾶσθαι κακά Ph. 80, 423, 1015; T. 384. — *Schmähreden, Schmäh-, Schelt-*

worte λέγων ὅσ' ἂν θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά Ph. 65, 382, E. 288, ἡμᾶς κακοῖς βαλεῖτε A. 1244, Ph. 374, Ant. 414, A. 1012. — τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας T. 1131 *trügerisch.* — *Comp.* εἵλου τὸ κάκῑον αἰνεῖν Ph. 1101 ch., [τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἐκ κακῶν; Ant. 1281 *N, Heiland*]. — *Adv. s.* κακῶς. — *Versch. FF. zusammengest.* O. 1365 m., 1397, 334, 248, OC. 595, 1384, 1238 ch., Ant. [1281], 565, A. 362, 1137, 1391, 839, Ph. 1369, 984, 384.

κάκ-οσμον fr. 147.

κακο-στομέω, schmähe, lästre, verleumde μητέρα E. 597. *S.*

κακότης, Unglück, Unheil, Not, Elend τί μέτρον κακότατος ἔφυ; E. 236 m., ἤνεγκον κακότατ' OC. 521 ch.

κακ-οῦργος, freveInd: schadenfroh, boshaft ἀνήρ A. 1043; verleumdrisch μάντιν O. 705.

κακό-φρων, unüberlegt, töricht τοὺς κακόφρονας Ant. 1104 *d. Schuldigen.*

κακόω, misshandle, *pass.* εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον T. 1069; OC. 261, (Ph. 228) v. Leiden heimgesucht. — κἀκροθίνια, κἀκτός.. κἀκφύλασσε *u. änl. Krasen, s.* καί *a. E.* — κάκτανον Ant. 1400 *Herm. Df.* tötete.

κακῶς, schlecht, übel, nicht gut, böse, schändlich, schmählich *v. Gesinnung u. Handlungsweise* φρονεῖν κακῶς E. 345, 550, οὐ βεβουλεῦσθαι κ. T. 589, νικᾶν κ. Ph. 95, πόλλ' ἂν κ. - σὺ κλέψειας κακά A. 1137; μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κ. 1154, O. 551, 642, OC. 1191; κ. ἄρχοντος O. 629; τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κ. Ant. 1053, fr. 668, 734, κ. σε λέγω E. 523. — *Von Zuständen:* κ. (ζῶ) E. 354, 1082 ch., OC. 798, fr. 436, κ. ὄλοιο E. 291, 1137, A. 1391, Ph. 962, 1035, 1369, fr. 703, κ. πάσχοντι E. 770, OC. 667, κ. πράσσοντι E. 1003, 1026, Ph. 424, 1269, Ant. 564 *Wf,* fr. 14, 358, 377, 663, 773 es geht mir schlecht; κ. κλύουσαν T. 721, fr. 152 im schlechten Rufe stehn, κακὸς κ. ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός A. 1177, κακὸν κ. νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον O. 248, σφῷν τὸ μὴ πιτνεῖν κ. OC. 1740 ch. — μὴ κ. ἀπεικάσαι fr. 162 nicht übel, *wie Comp.* ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν Ph. 1058. — οὐκ ἔστι κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε O. 428. — *Superl.* ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα Ant. 59, 695, 895 aufs schmählichste. — κάλᾰμος fr. 34.

καλέω, rufe (*bei, mit Namen*) καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι νεκρόν O. 1245, Ant. 1227, OC. 1626; herbei, an οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις O. 432, Ph. 1080, E. 1473, OC. 1459, Ant. 491, A. 342, ἔξω 74, σὲ - προσμολεῖν 72, T. 796, 1147, 1248, αὖθις πάλιν 343; πᾶς σε Καδμείων λεὼς καλεῖ OC. 742 ladet zu sich ein. — Rufe, fordre auf κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς E. 996, Ph. 466 *mant, mit* ὡς O. 1389; rufe an τοὺς θεούς Ph. 737, Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ 1324, θεὰς ἐμοὶ καλῶν OC. 1011, 1389; Ἑρμῆν - εὖ με κομίσαι A. 831; καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεὶ παρθένους - μαθεῖν 835; τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς T. 1248. — φέρε νῦν στείχων, χώραν καλέσω Ph. 1452 an. *Cj. Aor.* will ich grüssen! — Nenne ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας OC. 486; καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί O. 780 *schmäht.*

Pass. werde gerufen ἐκ θεοῦ καλούμενος OC. 1629, ὑπ' ἀγγέλων κληθείς A. 290; θάνατε - ἀεὶ καλούμενος Ph. 797 angerufen; δίκη κέκλητ' ἂν αὐτῷ fr. 624, 769, 635. — Werde genannt, heisse προδότης καλεῖσθαι Ph. 94, 228 *Erkl.*, ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδ. καλούμενος O. 8, βασιλεὺς καλεῖ 1201 ch., E. 1194, OC. 57, 69, 1324, T. 551, 1158; Ἰόλη 'καλεῖτο 381; ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ 149 *Γ* 138, 1205, O. 1359; κακὸς δὲ πρὸς σοῦ - κεκλήσομαι O. 522, A. 1368, ἐλευθέρα καλεῖ τὸ λοιπόν E. 971, τὸν λοιπὸν χρόνον κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος Ph. 85; ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρα T. 736, E. 366, 1089 ch., κεκλῇ' Ph. 119. — *Lobend:* ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος T. 541, OC. 107, 1304; *tadelnd:* T. 454, Ant. 680, fr. 148. — *Wie hierin oft* = sich zeigen, erscheinen, gelten für, *so im Flg.* = sein ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται T. 639 ch. κλέονται *Musgr.;* τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται E. 230 m. — *Med.* ἀράς, ἅς σοι καλοῦμαι OC. 1385 auf dich herabrufe, wünsche. ἀνα, ἀπο, ἐπι, ἐγ, ἐκ, προ, προσκαλέω.

καλλῐ-βόας, schöntönend αὐλός T. 640 ch, *Z.*

καλλῐ-βότρυς, schöntraubig νάρκισσος OC. 682 ch. *N. S.* — καλλικοτταβοῦντι fr. 482. *S.*

(**καλλι-στάφυλος,** mit schönen Reben ἀκτά Ant. 1133 ch. *Wf krit. Anh. Hes. S.*

καλλιστεῖα, τά, (Schönheits) Preis τὰ πρῶτα καλλ. ἀριστεύσας στρατοῦ A. 435 *Hesione nach Diod.* 4, 32; *Apoll.* 2, 6 *p.* 208. — κάλλιστος, *s.* καλός (-ῶς).

κάλλος, Schönheit T. 25, 465; O. 1396 *concr.* e. Zierde.

καλλύνω, schmücke πρόσωπα fr. 713; beschönige, rüme τοῦτο Ant. 496. *Z.*

κᾰλός, schön μορφή OC. 578, fr. 939. — Schön, gut, geziemend, angemessen, trefflich (*Gegens.* κακός, *oft* οὐ (μή) καλός) ἐκ λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξα Ph. 1269, ὄνειδος οὐ καλόν 477, λόγος κ. 352 *iron.*, βάξιν κ. E. 1006, τοὔργον 1493, μάθησιν οὐ κ. T. 450, κὴρ - οὐ κ. 454, ἐν τοῖς μὴ κ. βουλεύμασιν 725, κέρδεσιν τοῖς μὴ κ. A. 1349 schändlich, κληδόνος κ. OC. 258, ἔλεγχον fr. 92, φρενῶν 194, ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά 664, στόμα 669; σαυτὸν (οὔτε) νῦν καλὰ δρᾷς OC. 853, (ἃ σοί τε κἀμοὶ κάλ' (λῷσθ' *Df*) ὁρῶ τελούμενα Ph. 1381) *praed.* πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; E. 237 m., 398, A. 586, 1310, 1347, OC. 1000, 1003 *iron.*, Ant. 72, 723, fr. 311, 674, 104, οὐ κ. 593, T. 552, A. 1132, O. 1409, OC. 590, 1201, fr. 323; — εἰ τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά Ant. 925, οὔτ' ἐμοὶ κ. οὔτε σοί Ph. 1304; πάντα γὰρ καιρῷ καλά O. 1516. *Subst.* τὸ μὴ καλόν E. 1087 *Verbrechen*, Ant. 371, fr. 323 Unrecht, das Unedle; τὰ σὺν κέρδει καλά O. 595; πολλῶν καλῶν fr. 675, 718. — Passend, geziemend ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά OC. 43 *Sitte.* — Schön, vortrefflich, herlich, günstig, glücklich κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς T. 667, καλὸς πλοῦς, ὅταν φεύγῃς κακά Ph. 641, θήραν καλήν 609, ἐπίκτησις 1344; ἡ νῦν - πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν E. 919, καλά fr. 102, οὐ μένειν καλόν 152. — καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι E. 393; νῦν καλὸν χορέσαι στόμα Ph. 1155 *Zeit*, νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν E. 384 εὔκαιρον *sch.*, Iph. A. 1106, Xen. Hell. 4, 35 *an der Zeit*, ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας O. 78 *richtig (zum Troste).* — *Comp.* ξὺν ἄνδρασιν κάλλιον ἢ κενῆς (γῆς) κρατεῖν O. 55. — *Superl.* ἄνδρα δ' ὠφελεῖν - κάλλιστος πόνων O. 315, νόμον κάλλιστον T. 1178, fr. 326; τὸ κάλλιστον - φάος Ant. 100 ch.; κάλλιστα τεύχη fr. 939, (516). *Vgl.* καλῶς (κάλλιστα).

κάλυμμα, Verhüllung, Hülle, Schleier χαλᾶτε πᾶν κ. ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1468; δείξω τάδ' ἐκ καλυμμάτων T. 1078, κάρα καλύμμασι κρυψάμενον A. 245.

κάλυξ, (Blüthen-) Kelch, Knospe κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός | O. 25.

καλυπτός, verhüllt κίσται fr. 479; umhüllend καλυπτῆς - πιμελῆς Ant. 1011 *drübergedeckt. Z.*

κᾰλύπτω, verhülle, bedecke, berge νὶν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε A. 916, *Pass.* fr. 331, καλυφθείς 843; τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι Ant. 28; ἔξω μέ που καλύψατε O. 1411. — Verberge, verheimliche τὶ - κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ Ant. 1254; stelle in Schatten μὴ κάλυπτε τὰς - Ἀθήνας OC. 282. ἐκ-.

καλχαίνω, bin purpurn wie das erregte Meer (πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε *Φ* 551) bin in Aufregung, Unruhe τὶ καλχαίνουσ' ἔπος Ant. 20 *Erkl. inneres Obj.* Kr. 46, 5. 6 brüte über . ., *vgl. E. Herakl.* 40, *Lyk. Al.* 1457 ὢν ἐκάλχαινεν τυχεῖν.

Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται A. 746, μεταστὰς οἶος - εἶπε 750, σοφός 783, *Thestor's S.* 801.

καλῶς, 1) schön, gut, trefflich, recht, wol, nicht übel καλῶς δρῶν Ph. 94, κ. εἰδώς O. 317, OC. 269, 1475, E. 526, 1017, Ant. 18, νοῦς κ. φρονῶν O. 600, fr. 718, Ant. 557, T. 442, κ. ἔλεξεν O. 616, 984, 986, T. 290, A. 94, 763, E. 252, fr. 14, λόγους αἰσχροὺς κ. λέγωσι Ant. 1047, κ. νομίζεις O. 859, βεβουλεῦσθαι κ. O. 1367, κ. εἶ δῆλος 1008, κἀξεπίστασθον κ. OC. 417, Ant. 293, κ. γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι OC. 1284, Ant. 638, κ. - ἄρχειν Ant. 669, 739 *iron.*, οὐ κ. ταρβεῖς T. 457 mit Unrecht, ἐγκεκλημένον κ. 579, κ. τελευτᾷς 1252, ᾔκασας κ. E. 662, κἀπεκύρωσεν κ. 793, οὐ γὰρ ἂν κ. ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι E. 1305, κ. ἐθέσπισε 1425, θέσθαι κ. fr. 321, τὸ φέρον ἐκ θεοῦ κ. φέρειν χρή OC. 1694 ch. *gelassen tragen*; τῷ κ. τιμωμένῳ fr. 675, ἔργον - ἤν τις ἄρχηται κ. 715, πέπρακται - κ. 779, κ. - συμπαραινέσαι 14.

2) *Von Zuständen:* schön, wol, glücklich, günstig ἆρ' ἔχει καλῶς; E. 790, 791, μοὶ 816, 1425, 1340, 1345, τὸ κ. ἔχον πόλει πάλαισμα O. 879 ch., κ. χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον OC. 1764 κακῶν *Herm.*, Ant. 687, fr. 519 schön, gut, glücklich stehn, gehn; — ταῖσι Θήβαις εἰ - εὐημερεῖ κ. τὰ πρὸς σέ OC. 617, τὰς Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται κ. 1004; — πράσσειν καλῶς fr. 94, Ant. 271, T. 57, 1171 sich wol befinden, 230 *Erfreuliches vollbringen; v. glückl. Erfolge:* μῦθοι κ. πίπτουσιν T. 62, (γένοιτ') κ. 816, νόμοι κ. φέροιντ' ἂν A. 1073, τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς - κ., εἰ δὴ κ. T. 26; edel κ. ζῆν κ. τεθνηκέναι A. 479, Ant. 97, ἢ γὰρ ἂν κ. ἔσωσ' ἐμαυτήν, ἢ κ. ἀπωλόμην E. 1320; — τοῖς κ. πεφυκόσιν 989, fr. 91. — — *Superl.* am schönsten, besten ἡ δ' ἔσω κάλλιστ' ἂν εἴποι O. 1172 μάλιστ' *N.*, κάλλιστ'

ἀνὴρ εἰς - τραφείς 1380; φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν Ant. 1330 m. *am erwünschtesten.* — κἀμάνθανον, κἀμοῦ *u. änl. Krasen s. u. καί a. E.*

κάμᾰτος, *nur G. pl.*, Mühe, Mühsal, Not ἐμῶν καμάτων παραμύθιον E. 130 m., ἐκ κ. ἀποπαύσομαι 231 m., τίς οὐ κ. ἔνι; OC. 1232 ch. — τόκοισιν ἰηίων κ. O. 174 ch. Wehen.

κάμνω, habe Mühe, Not, Verdruss οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης E. 532 *gl.* Schmerz leidend; ὅστις νόσον | κάμνοντι συλλάβοιτο Ph. 282 der Leidende, Kranke; κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος T. 1215 sollst über nichts klagen, nichts vermissen; κεκμηκότων fr. 268 *inferi.* ἀπο, προ, συγκάμνω.

κάμπνέοντα Ph. 883 = καὶ ἀμπνέοντα, κἀμφανῆ *änl. s. καί a. E.*

κάμπτω, biege um κάμπτοντος ἵπποv E. 744; krümme κῶλα OC. 19 zum Setzen, *wie abs.* ἔκαμψ' 85 ich liess mich nieder; κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον 91 beschliessen *trp. v. d. Rennban, vgl. E. Hel.* 1666 ὅταν κάμψῃς κ. τελευτήσῃς βίον, *El.* 956. *Hipp.* 80.

κἀν = καὶ ἐν; κἄν = καὶ ἄν *od.* καὶ ἐάν; κἀνάγει = καὶ ἀνάγει; κἀνακούσωμεν = καὶ ἀνακ. *od.* ἐνακ. *u. änl. s. u. καί a. E.*

κᾰνᾰχή, Getön, Klang, Schall οὐκ ἀναρσίαν ἀχῶν καναχάν T. 642 ch.; Getöse, Geklirr, χρυσοῦ καναχῆς (ῥεύματι) Ant. 130 an. — κἀνθᾰρος fr. 173; κάννᾰβις 231; κανών 421. — κἀνήρετο = καὶ ἀνήρ., κἀνθάδε = καὶ ἐνθάδε, κἀξ, κἀξομοιοῦσθαι ... κἀπ' A. 1230 = καὶ ἐπί; κἀπαναστάσεις = καὶ ἐπαν. *u. änl. u. καί a. E.*

Κᾰπᾰνεύς OC. 1319, *einer der Sieben vor Theben.* — κἀπεί(τα) *u. änl. Krasen s. καί a. E.*

κάπετος, Grube, Gruft κοιλὴν κ. A. 1165 an. ch. — κἀπηλεῖον θύραι fr. 635 *Z.*; κάπηλος 756. — κἀπί (βουλευτοῦ) *u. änl. s. καί a. E.*

καπνός, Rauch καπνοῦ σκιάν Ph. 946, Ant. 1170. — κἀπό, κἀποδύρομαι *s. καί a. E.*

κάρα, 1) Haupt, Kopf σχίζουσι E. 99, κ. στάζων ἱδρῶτι A. 9, παίσας κ. 308, κ. τέμνειν Ph. 618, κ. γὰρ ὑπτιάζεται 822, ἀνάγει κ. 866, κ. πολυστεφὴς - δάφνης O. 82, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κ. 742, μέσον κ. διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο 809, ἐς πέδον κ. νεῦσαι Ant. 269, 441, κ. σείοντες 291, δια κ. τεμών fr. 153; *Dat.* κἀπὶ λούτροισιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 445, fr. 147, *mit Variante (La, Sft)* κρᾶτα A. 245 ch., T. 1015 m. — χαλκεῖον κάρα fr. 482; *v. Pferden* κ. προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων E. 740; (αἰγείρου) fr. 24. — 2) *Vom Aussehn:* Gesicht, Antlitz γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κ. E. 1310, μοῦ κ. τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν OC. 285, τὸ δύστηνον κ. 555, ἀεί σε κηδεύουσα κ. τὸ σὸν κ. πτωχῷ διαίτῃ 750. — 3) Haupt, *als am meisten vom Unglück betroffen:* ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τὠμῷ κάρᾳ OC. 564, ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς - μέγα βάρος ἔχων ἔπαισεν Ant. 1272; *änl.* πόλις - ἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε O. 23. — 4) *Umschreibend im Schwure:* ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα T. 1185; *liebkosend:* ψαύσω φιλήσω τ' - τὸ σὸν κ. OC. 1131; *in d. Anrede:* ὦ κράτιστον Οἰδίπου κ. O. 40 *N*, κλεινὸν Οἰδ. κ. 1207 ch., Ἰοκάστης κ. 950, 1235, Ἰσμήνης κ. Ant. 1, OC. 321, τὸ Θησέως κ. 1657; *mit Adj.* ὦ φίλον κάρα 1631, (ὦ) κασίγνητον E. 1164, Ant. [915, 899] Haupt, Herz.

καρᾱ-τόμοις χλιδαῖς E. 52, mit des Hauptes abgeschnittenem Schmucke. *Z.*

καρδία, Herz, Seele, Gemüt θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις Ant. 88, σοῦ - καρδίας 1085, δυστάλαινα καρδίαν T. 651 ch. — *Vom Zorne* καρδία θυμουμένη Ant. 1254, fr. 113, 708. — *Vom Entschlusse* καρδίας δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν Ant. 1105. — Κᾶρικοί fr. 485; καρπός 717.

καρπόομαι, geniesse, erfreue mich T. 204. — κἀρράχιζε = καὶ ἐρράχιζε.

κάρτᾰ, ser, ganz, *mit Adj.* μακρὰ κάρτ' T. 1218, A. [554], 580, 1359, fr. 255; *mit Verb.* ser, ganz, vollends, völlig κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω Ant. 897, E. 1278, T. 446, 463, A. 263; erst recht T. 413, 897; *Verbum zu erg.* Ant. 660; *bes. in Antw.* OC. 65, E. 312 (ἦ κ.), καὶ κ. OC. 301 ja sicher, ganz gewiss. — ἦ κ. E. 312 *N, n.* βεβῶτος ἐκ δόμων τάδε λέγω, 1278, A. 1359, T. 379; καὶ κ. A. 527, 263, OC. 65, 301.

καρτερέω, bin standhaft, harre aus δέδοχταί σοι μένοντι καρτερεῖν Ph. 1274; τὰ δείν' ἐκαρτέρουν A. 650 *Wf* war gewaltig, hartnäckig — *innres Obj. Th.*

καρτερός, stark, gewaltig τὰ καρτερώτατα A. 669; *adv.* κατὰ τὸ καρτερόν fr. 514. — καρύα fr. 892 *Z.*; καρύξαι, *s.* κηρύσσω, Καρχηδόνα fr. 536, καρχήσια 580 *Z.*

κᾰσίγνητος, 3. geschwisterlich, leiblich, Bruder-, Schwester- ὦ κασίγνητον

κάρα E. 1164, Ant. 915, [899]. — *Subst. Masc.* Bruder τοῦ κασιγνήτου E. 317, 951, 969, 1301, OC. 1184, 1329, 1423, Ant. 870; τὼ κασιγνήτω 21; *doch* τώδε τὼ κ. E. 977 Geschwister, Schwester. — *Fem.* Schwester: E. 12, 555, 1137, 329, Ant. 49, 544, OC. 324, κασιγνήταν 1092 ch.

κᾰσις, Bruder κάσι OC. 1440.

Κασταλίας τε νᾶμα Ant. 1130 ch. *Quelle am Parnassos, Strab.* 9, 418. — κἄστιν = καὶ ἔστιν.

κᾰτᾰ, 1) *mit Gen.* a) von-herab ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος? T. 678; hin-auf βᾶτε κατ' ἀντιθύρων E. 1433; auf-los, gegen, wider λέγων-καθ' ἡμῶν-κακά Ph. 65, 566 *N*, κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ-λέγων A. 155 an., ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς-καθ' ἡμῶν 253 ch., λόγους-τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα 302, κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' 304 *Abr. z. Ai. Ag.* 280, δίκην κατ' ἄλλον φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν 449, σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ'-τλῆναι καθ' ἡμῶν-χανεῖν 1227, τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν-καθ' αὑτοῦ O. 228, καθ' αὑτοῖν-λόγχας στήσαντ' Ant. 145 an.; — *plastisch ausfürend:* τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; Ph. 328, καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν OC. 1339, A. 969, εἰ κατ' ἐμοῦ τακομένας-ἐπεμβάσει E. 834 m. — b) unter τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον OC. 1701, τῷ κ. γᾶς 1775 *Valck. Hipp.* 836, *Blomf. Pers.* 633; κατὰ χθονὸς ἔκρυψε Ant. 24.

2) *Mit Acc.* a) entlang ῥείτω κατ' οὖρον T. 468 *mag gehn wie es will*, κατ' ἴχνος ᾄσσω A. 32 nach, *wie* ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά-; T. 55, fr. 465, 479. — Nach, gemäss κατ' ὀμφὴν σήν OC. 550, 102, κατὰ νοῦν 1768 an., fr. 282, γένους κατ' ἀγχιστεῖα Ant. 174, κατὰ γνώμαν ἴδρις O. 1087 ch. nach Wunsch, καθ' ἡδονήν E. 1503, T. 196 nach Belieben, Wunsch, καθ' ἡδ. ποδός OC. 890, κατ' ἔργον κτῆσιν? T. 230, κ. τὸ καρτερόν? fr. 514; — gemäss, entsprechend, angemessen κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα O. 88 *in rechter Weise*, 696 *in rechte Ban*, καθ' ὑπερβολάν 1197 ch. *überschwänglich, Bernh. Synt. S.* 240 *f.*: — τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς OC. 598 übermenschlich, φρονείτω μεῖζ. ἢ κ. ἄνδρα Ant. 768, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν A. 777, 761, τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν T. 1019 m. *reicht über m. Kräfte*; καθ' αὑτόν OC. 966, μόνον καθ' αὑτόν O. 63 an u. für sich (allein). — b) *Von der Bdtg* durch-hin, entlang *geht* κατά *über zur Bdtg* in, an, um, bei Ἰξίονα κατ' ἄμπυκα-δέσμιον ὡς ἔβαλε Ph. 678 ἀν' *Df*, εἴσω κατ' αὐτὸν (χωρὸν) εὐστομοῦσ' OC. 18, ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως 67, 78, κατ' ἀγρίαν ὕλην-ἀλωμένη 348, καθ' ἡμᾶς 377, κατ' Ἄργος 1167, κατ' ἄκρον Οἰταῖον T. 436, ἐν πόντῳ κ. τε δρία πάντα καθαίρων 1012 m., τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνός 1106, κρύψον κατ' ἄλσος OC. 114, παίζων E. 567, κ. βάρβαρον αἶαν 95 an., (fr. 468), κατὰ στέγας 282, 1308, O. 637, OC. 339, κατ' οἶκον E. 929, 1473, T. 531, 689, OC. 343, Ph. 469, fr. 823, 680, οἱ κ. οἶκον E. 1147, T. 934 Hausleute, Diener; A 1021 in d. Heimat, πλουτεῖ κ. οἶκον Ant. 1168; κατ' οἴκους A. 65, O. 1447, Ant. 531 drinnen, κατὰ στέγας ἰέναι O. 637 (*Herm. E. Ion.* 327). — προσπτύσσετο-χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 769, κ. ῥάχιν fr. 21, καιρὸς κ. πλοῦς ὅδ' ἐπείγει γὰρ κ. πρύμνην Ph. 1451; καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη A. 775 bei uns (uns gegenüber) *wie* OC. 377, κατ' αὐτὸν-ἐξέρχομαι fr. 749; κατ' ὄμματ' Ant. 760 vor Augen. — Gegen καθ' ἡμᾶς ἐσθλός A. 1399, fr 337.

c) *Zeitl.* wärend, an, im, bei (ἀεὶ) κατ' ἦμαρ Ph. 798, OC. 682 ch., 1364, fr. 326, 685, 779 täglich; καθ' ἡμέραν τήν νῦν OC. 3, A. 801, κατ' ἦμαρ τὸ νῦν 753, κατ' ἦμαρ Ph. 1089 m., OC. 1079 ch., E. 999 heute; κατ' ἦμαρ κ. κατ' εὐφρόνην ἀεί 259; fr. 400; μίαν καθ' ἡμέραν Ant. 55, 171, καθ' ὕπνον T. 969 an., Ph. 30, κατ' ἀρχήν 247 anfänglich, κατὰ σκότον 578 *heiml.*, κατ' αὐτὸ τοῦτο 438 hierbei, κατ' ὀργήν T. 933, οὐ κ. σφαγάς E. 568 wegen *Wf*, [OC. 1067 ch.]. — (*Adv.*) καθ' ὁρμὴν δρῶσι Ph. 566 eifrig, ἡμῶν *N*, κατ' ἀνάγκην ἕρποντος 206 ch. mit Mühe, κρατιστεύων κατ' ὄμμα T. 102 ch. *im Sehen*; — λαμπρά, κ. κατ' ὄμμα κ. φύσιν 379 von Angesicht, κατὰ γλῶσσαν κλύων 747 gerüchtweise. — *Mit Anastrophe nachgest.* Ἀτρειδῶν κάτα A. 302, τοῦδε-κ. 969. — *In tmesi* κατά μοι βόασον E. 1067 ch., κατὰ μὲν φθίσας O. 1198 ch., κατά με-ἕλοι OC. 1689 m., κατὰ δὲ τακόμενοι Ant. 977 ch.; κατ' αὖ νιν-ἀμᾷ Ant. 601 ch. — κᾆτα = καὶ εἶτα.

κατα-βαίνω, steige hinab zu Ἀίδαν καταβήσει Ant. 822 an., trete auf, hervor (*zum Kampfe*) ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν τίνες κατέβαν; T. 504 ch.

κατά μοι βόασον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις E. 1067 ch., rufe hinunter. — κατα-γνῶναι fr. 2.

κάτ-αγμα, (Woll-) Flocke οἰός T. 695, *vgl.* 675, 690 *Lex.* — κατ-άγνυται fr. 147.

κατ-άγω, tauche hinab fr. 783; *Med.* Σίγειον - κατηγόμην Ph. 356 lief an, landete.

κατα-δέρκομαι, erschaue, erblicke μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι T. 999 an. *erleben, Df Oxf.*

κατά-δηλος, ganz offenbar, *mit P.* φυλάσσων OC. 214 ch. *Herm. zu Luc. quom. hist. p.* 96.

κατα-ζεύγνυμι, fessle, halte gefangen, eingesperrt κατεζεύχθη Ant. 947 ch. ἐγ, συγκαταζεύγνυμι.

κατα-θνήσκω, sterbe κατθἄνεῖν T. 16, A. 476, OC. 435, 608, Ant. 555, 576, κατθανών 464, [906, ὁ κ. νέκυς 515, [κατθανόντος 909 tot].

κατ-αιδέομαι, scheue, achte τὸν - μέγαν καταίδεσαι O. 654 ch.

κατ-αινέω, gelobe, sage zu, *mit Inf. Fut.* καταίνεσον μή ποτε προδώσειν τάσδε OC. 1633, 1637; ἐμοὶ - τὸ δῶρον - κατήνεσεν 432 gewärte.

κατ-αισθἄνομαι, bemerke, erkenne ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον O. 422. *S.*

κατ-αισχῡνω, mache Schande τὴν σὴν - φύσιν E. 609. — *Med.* schäme mich vor, scheue θεοὺς Ph. 1382, τὰ θνητῶν - γένεθλα O. 1424. — (κατακαίνω, töte κατέκανον Ant. 1340 m. *Xen.*)

κατα-κηλέω, besänftige, stille ἄτην T. 1003 an. *Z.*

(**κατακλιθείς** Ph. 30, *s.* καταυλίζομαι).

κατα-κοιμάω, schläfre ein τοὐμὸν ὄμμα O. 1222 ch. *schloss;* οὐδὲ μή(ν) ποτε λάθα (-ᾳ) κατακοιμάσει (-ῃ *Nk*) 870 ch. es wiegt sie in den Schlaf. συγ-.

κατ-άκρας, von Grund aus πυρὶ πρῆσαι κ. Ant. 201; κ. - ἆται κλονέουσι OC. 1242 gewaltig.

κατα-κρῠφή, Versteck, Ausflucht OC. 218 m. *S.*

κατα-κτάομαι, verschaffe, gewinne, erwerbe mir νοῦν κατακτήσει A. 1256, κράτος κατακτήσαιτο 768; T. 793. *Z.*

κατα-κτείνω, ermorde, töte, bringe um, *nur A.* πατέρα κατακτείνασα T. 740, O. 843, Ant. 497, 770; κατέκτανε E. 279, 1495, O. 826, 856, OC. 975; κάκτανον Ant. 1400 m. *Herm.* συγκατακτείνω.

κατα-κῡροῦσθαι (τάδε ταύτῃ) Ant. 935 an. (*Schaef. Pors. Hek.* 219), zuerkannt, zu Teil werden. *Z.*

κατ-αλγέω, empfinde Schmerz καταλγήσας Ph. 368 schmerzbewegt. *Z.*

κατα-λείπω, lasse zurück, verlasse μή με καταλίπῃς μόνον Ph. 809.

κατ-αλλάσσω, söne aus: θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου A. 744 stehe ab von, gebe auf.

κατα-λῡσιμος, zu lösen, sünen, abzuwenden κακὸν E. 1247 wieder gut zu machen. *S.*

κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν - ἀμᾷ κόπις Ant. 601 ch., mäht ab, rafft hin.

κατ-αμβλῡνω, stumpfe ab κέαρ O. 688. *Z. sp.*

κατ-αμελέω, habe nicht Acht, trage nicht Sorge κατημέλησ' A. 45, 912. *Xen.*

κατά-μεμπτος, verachtet, verhasst γῆρας OC. 1234 ch.; *N. adv.* οὔ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον 1696 ch. beklagenswert, schlimm. *S.* — (καταμεστόω *in tm.* Ant. 420 fülle an.)

κατ-ανθρἄκόω· δέμας - κατηνθρακωμένον E. 58 verkolt, zu Asche gebrannt. — κατανικῶνται fr. 105. *S.*

κατ-αντίον, *N. adv.*, gegenüber, im Kampfe mit ihm θανών Ant. 512.

κατ-ανύω, vollende (δῶρον OC. 432 gewäre); *sc.* ὁδόν kere ein bei u. werde fertig mit προξένου κατήνυσαν E. 1451 *Wf Df.*

κατα-ξαίνω, zerkratze, zerschlage πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν A. 728 gesteinigt.

κατ-άξιος, würdig ἐμοῦ Ph. 1009; *Adv.* ἐμοῦ καταξίως πράξειας E. 800 -ξι' ἂν *Bothe, Df,* OC. 911. *Z.*

κατ-αξιόω, halte für würdig κατηξίωσας Ph. 1095 hast es so gewollt.

κατ-ἄπειλέω, drohe: ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν OC. 659 mit Worten, stiessen Drohworte aus; τῶν κατηπειλημένων 1147 Drohungen. *Z.*

κατα-πεφνεῖν, töten κατέπεφνες τόνδε A. 901 ch., E. 486 ch. — καταπεσεῖν fr. 751.

κατ-άρᾱτος, verflucht τὸν καταρατότατον O. 1344. *Z.* — κατ-αρβύλοις fr. 559. *S.* — κατ-άργμασιν O. 920 *Wdr*, Erstlingsopfer. *Z.*

κατ-αργυρόω, besteche κατηργυρωμένος Ant. 1077. — κατ-αρκεῖ fr. 107.

κατ-αρνέομαι, läugne μὴ δεδρακέναι τάδε Ant. 442. *S.*

καταρρακόω, zerfetze, zerreisse κατερρακωμένος T. 1103 *S.* κατερρικνωμένος *Bgk nach Suid.* συνεστραμμένος.

κατα-ρράκτης, hinabreissend, abschüssig τὸν καταρράκτην ὁδόν OC. 1590; fr. 344.

καταρρέπω, reisse herab, stürze τὸν εὐτυχοῦντα Ant. 1158. *Z.* — *κατα-ρρέω·* γλώσσης μελίσσῃ τῷ κατεῤῥυηκότι fr. 167.

κατα-ρρήγνυμι, bringe zum Ausbruch συμμάχου δορός | τροπὰς καταρρήγνυσι Ant. 675 *Wf.*

κατα-ρρυεῖς μηροί Ant. 1010, herabgleitend, -fallend. *S.*

κατα-ρρώξ, abschüssig, steil, schroff καταρρῶγες πέτραι Ph. 937. *Z.*

κατ-αρτύω, richte ein, ordne an, veranlasse καταρτύσων μολεῖν OC. 71; *P. A. P.* ἵππους κατηρτυθέντας Ant. 478 gebändigt. gezämt. *Z.*

κατ-άρχω, beginne, gehe voran auf ὁδοῦ OC. 1019, *Ai. Pers.* 343; mit δεινοῦ λόγου κατῆρξας T. 1135.

κατα-σβέννυμι, lösche, unterdrücke, besänftige, stille μέγας χειμὼν κατασβέσειεν τὴν πολλὴν βοήν A. 1149; ἔριν OC. 422.

κατα-σκάπτω, zerstöre, verwüste Τροίαν · κατασκάψαι βίᾳ Ph. 998; πάτραν OC. 1421. *Th.*

κατα-σκᾰφή, Zerstören, Schleifen κατασκαφῇ - τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν OC. 1318; [Grab εἰς θανόντων - κατασκαφάς Ant. 920].

κατα-σκᾰφής, eingegraben, Grabes- οἴκησις Ant. 891. *S.*

[**κατα-σκήπτω,** bestürme, liege an (θεὰς) λίταις OC. 1011, *s.* ἐγκατα-.]

κατα-σκιάζω, beschatte, bestatte κατασκιῶσι (*Fut.*) Θηβαίᾳ κόνει OC. 406.

κατά-σκιος, beschattet θαλλόν, ᾧ κατάσκιον πᾶσαν γενέσθαι - χθόνα E. 422.

κατα-σκοπή, Spähen, Auskundschaften Ph. 45. *Z.* — *κατα-σπάω·* κατέσπασεν fr. 783.

κατα-σπείρω, füre aus, bereite ἀνίας μοι κατασπείρας A. 1005. *Z.*

κατα-στάζω, träufle herab ἵδρως γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας Ph. 823, fr. 342; triefe von νόσῳ Ph. 7.

κατά-στᾰσις, sicheres Bestehn, Sicherheit νόμου A. 1247.

κατα-στάτης, Feststeller, Stütze, Hort δόμων E. 72.

κατα-στείβω, betrete κατέστειψας πέδον OC. 467. *Z.*

κατα-στένω, beseufze, beklage σέ OC. 1440, (κακά) E. 874. *Z.*

κατα-στεφής, bekränzt ἄνδρα T. 178, *Df zu* O. 82 *Oxf. Z.* — *κατα-στικτου κυνός* fr. 16. *Z.*

κατ-αστράπτω, blitze herab auf κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος T. 437. *Z.*

κατα-στροφή, Wendung, Ausgang βίου OC. 103.

κατα-σφάζω, töte, morde κατασφᾰγείη O. 730.

κατα-σχέθω, halte zurück, an, hemme ἱππικὸν δρόμον E. 754; ὀργάς Ant. 1200.

κατά-σχετος, zurückgehalten, unterdrückt κρυφῇ - καρδίᾳ Ant. 1253. *Z.*

κατα-σχολάζω, feiere, zaudre Ph. 127 πέρα *N, Z.*

κατα-τήκομαι, schmelze hin, vergehe, schwinde hin E. 187 m., κατὰ δὲ τακόμενοι Ant. 977 ch.

κατα-τῐθημι, lege nieder, zale ἃ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις; OC. 227 *erfüllen.* — *Med.* πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἁμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω 1216 ch. legte, brachte, gesellte näher der Trauer (als der Freude).

κατ-αυδάω, sage Ant. 86. *S.*

κατ-αυλίζομαι, lagre mich καταυλισθείς Ph. 30 gelagert *Xen.* — *κα-τάφαρκτος* Ant. 957 *N*, eingeschlossen.

κατά-φημι, stimme bei οὔποτε μεμφομένων ἂν καταφαίην OC. 507 ch. ἐπαινέσαιμι τοὺς μεμφομένους *sch.*

κατα-φθεῖραι πόλιν O. 331, verderben, vernichten.

κατα-φθίνω, gehe zu Grunde, schwinde (hin) νόσῳ καταφθίνοντα Ph. 266; πήματ' - θάλλοντα μᾶλλον ἢ κ. E. 260. *Vgl.*

κατα-φθίω, vernichte, töte κατὰ μὲν φθίσας τὰν - παρθένον O. 1198 ch. — *A. Med.* ging unter, kam um, schwand hin κατέφθῐτο πατήρ Ph. 346, fr. 725; τώμῷ πόθῳ κ. O. 970.

κατά-φρακτος, eingeschlossen ἐν δεσμῷ Ant. 958 ch. *Th.* — (*καταφρο-νεῖν*, *s.* φρονέω.)

κατα-ψήχω, zerreibe, zerbröckle κατέψηκται T. 698.

κατ-εικάζω, mache änlich, gleich νόμοις | φύσιν κατεικασθέντε OC. 338. *Hdt.*

κατ-εναίρω, töte κατήναρές με Ant. 871 m.

κατ-εναρίζω, töte, morde λείας - κατηναρισμένας A. 26.

κατ-εργάζομαι, vollende πάντα γὰρ κατειργάσω E. 1022; μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν Ant. 57; töte λέοντ' - βίᾳ T. 1094.

κατ-ερητύω, verhindre -τύσων ὁδόν Ph. 1416 an.

κατ-έρχομαι, kere heim, zurück *aus der Verbannung* φυγὰς κατελθών Ant. 200, OC. 601.

κάτ-ευγμα, Gelübde, Bitte O. 920.

κατ-ευνάζω, bitte *v. Tode:* ᾳ με δαί-

μων ὁμοιοτάταν κατευνάζει Ant 833m., bringe zur Ruhe ἅλιον T. 95 ch., stille, lindre - αἱμάδα - φύλλοις κατευνάσειεν Ph. 699 ch. *zu* -νάω.

κατ-εύχομαι, bitte, bete, flehe ἵλεῳ φρενί T. 764; erflehe ὅταν κατεύχου ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχου A. 392; ὃν κατεύχομαι - βῆναι OC. 1575 ch., O. 246 *fluchend;* von τῶν Ἀχαίων fr. 894. συγκατεύχομαι.

κατ-έχω, 1) habe, halte τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον OC. 1699; habe (inne) τάφον - καθέξει A. 1167, Ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν Ant. 609 ch.; κλέος - κατέσχον 503, βιοτάν Ph. 690, ἡμέραν O. 782 hielt aus; ὅνπερ - κατείχομεν γνώμῃ OC. 1252 *im Sinne h.*; — κόνιν - ἡ κατεῖχε τ. νέκυν Ant. 409 bedeckte; *trp.* φθορὰν οἵα κατέσχε τ. - δόμον OC. 370, θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς A. 142 an. *einnemen, erfüllen, wie* κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις Ph. 10; τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων OC. 381 einnemend, sich bemächtigend. — 2) Halte fest, zurück Ἀχαιούς E. 571; *Med.* κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν (με) A. 415 m., *Pass.* T. 249. — Hemme, tue Einhalt ὀργήν E. 1011, θυμόν OC. 874. — Lege an, lande ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ κατέσχετε Ph. 221, δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ 270. — τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει E. 503 *obtinebit,* wird glücklich ablaufen, sich gl. vollenden,

κατ-ηγορέω, klage an μοῦ O. 514; *pass.* κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου 529 ward Schuld gegeben. — Zeige an, beweise A. 907.

κατ-ήγορος, ὁ, Ankläger T. 814.

κατ-ήκοος, gehorsam γονὰς -όους Ant. 642.

κατ-ηρεφής, überdachend, überdacht, -wölbt, ausgehölt ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ E. 381, τύμβῳ Ant. 885: πέτρῳ Ph. 272. — κατιδεῖν, *s.* καθοράω; κατθανεῖν, *s.* καταθνήσκω. — κἄτι = καὶ ἔτι, κἄτνφε, *s.* καί *a. E.*

κατ-ισχύω, kräftige, komme zu Kräften κατίσχυσεν δέμας OC. 346.

κάτ-οιδα, 1) weiss, kenne wol, genau, *mit Acc.* ὅσον κάτοιδ' E. 378, οὐ κ., πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι 414, πλείω - οὐ κ. πλὴν ὅτι - 426, κ. ἅ γ' εἶδον 923, καλῶς κ. OC. 1475, οὐ κ. 1688; οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι, ἃ - Ph. 553, ταῦτ' 1343, εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι κάτοιδεν O. 1134, κατειδυῖαν φράσαι E. 1447 wol wissend. — *Mit abh. Satze:* Λαΐον κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο O. 225, αὐτὸν εἴπατ' εἰ κάτισθ' ὅπου 926, οὐ κάτοισθ' ὁθούνεκα T. 813, ὡς - εἴμ' A. 589, κατειδότος ὡς fr. 515, οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων ὅτι T. 439. — *Mit Part.* εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τροχοὺς - ἡλίου τελῶν Ant. 1064. — 2) Kenne wol, genau εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ | βάξιν κατῄδη T. 87, 418, φῦλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδε Ph. 44, 250, τὸν βοτῆρα O. 1048. — Verstehe οὐ κ. ὅπως λέγεις A. 270. — (κάτοισθ' *Df zu* O. 926 *Oxf.*)

κατ-οικέω, bewone τόπους σαφῶς Ph. 40, Ἄργος fr. 230; ποῦ κατοικοίης OC. 362 wonst. — *Pass.* Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται καλῶς 1004 ordnen, einrichten. συγκατοικέω.

κατ-οικίζω, siedle an, neme auf χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ OC. 637; ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας Ant. 1069.

κατ-οικτείρω, bemitleide ἕδραν O. 13.

κατ-οικτίζω, bemitleide, bin voll Mitleid κατοικτίσας O. 1178, πόνους κατοικτιοῦσιν OC. 384: ἐπάξιος - κατοικτίσαι 461 des Mitleids, *wie* ῥήματ' - κατοικτίσαντα 1282. συγκατοικτίζω.

κατ-οκνέω, trage Bedenken, zaudre κτανεῖν E. 956.

κατ-οπτεύω, beobachte, belausche πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθείς A. 829, Ph. 124. *Xen.*

κατ-ορθόω, richte auf, erhöhe, mache glücklich κατώρθωσαν βροτούς E. 416; erhalte aufrecht, gesund φρένα OC. 1487. — κατ-ουλάδι fr. 383.

κατ-ουρίζω, treibe zum Ziel, gehe in Erfüllung τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κ. T. 827 ch. *Z.*

κάτ-οχος, gefesselt ὕπνῳ T. 978 an.

κάτω, hinab, herab, nach unten κάτω δάκρυ λειβομένη Ant. 527 an., ὑπτίοις κ. στρέψας - σέλμασιν ναυτίλλεται 716 *umgestürzt,* κυλλαίνων κ. fr. 689; 382; *zur Unterwelt:* ἔρχεται κ. νεκροῖς Ant. 197 *Wf,* (521), 524. — Unten, *in der Unterwelt* αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σωζέσθων κ. A. 660, E. 438, τῶν ἄνω βαλὼν κ. Ant. 1068, σὺν σοὶ κ. ναίω E. 1166, πατρὸς κ. θανόντος 968. — τὰν παγκευθῆ κ. νεκρῶν πλάκα OC. 1564 ch., κεύθει δὴ κ. γῆς O. 968. — *Mit Art.* οἱ κ. θεοί E. 292, Ant. 451, τοῦ κ. θεοῦ A. 571; die Toten τοῖς κάτω E. 327, A. 865, Ant. 75; Ἅιδης χ' οἱ κ. ξυνίστορες 542; εὐνῆς - τῆς κ. φθοράν 1224.

κάτωθεν, (von) unten, unterhalb ἄνωθεν ἢ κ. Ph. 28; *in der Unterwelt* τῶν κ. θεῶν Ans. 1070, εἰ κ. εὐαγῆ τάδε 521.

κάτ-ωρυξ, aus-, eingegraben ἐκ

κατώρυχος στέγης Ant. 1100; ἐν κατώρυχι 774 *Wdr* Höle, Gruft. *Z.*

καῦμα, Brand, Glut, Hitze Ant. 417; ἡλίου τε καύμασι OC. 350. — καυρός fr. 895. *Z.* — κἀφάνης, κἀφύσαμεν *s. καί a. E.*

καχάζω, houlache laut A. 199 ch. *Df für καγχ. La nach Ekkl.* 849, *Neph.* 1073. —(κάουσι fr. 480.) — κέαντες, *P. A. v.* καίω. — κἀχθές = καὶ ἐχθές *s. καί a. E.*

κέαρ, Herz, Sinn ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ T. 629, τ. εἰ τέρψεις κ. 1246, τ. ὧν ἐρᾷ κ. A. 686; τ. παριεὶς καὶ καταμβλύνων κ. O. 688; τ. οὐκ ὀκνεῖ κ. OC. 655.

κεδνός, geschätzt τὶ κεδνόν A. 663 Ere.

κεῖθεν, von dort, da her κεῖθεν ἦλθεν O. 758, 1000, A. 233 an. — βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει OC. 1227 dahin *attrah.* — κεἰ, auch wenn, *vgl.* εἰ *u.* καί.

κεῖμαι, liege da νοσήσας A. 207 an. ἀναστένων T. 939; *von Toten:* Ph. 359, O. 181, Ant. 1197, κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ 1240; — τίς δ' ὁ κείμενος 1174, ὑπὸ γῆς - θνητός fr. 964; νεοσφαγὴς A. 899, 913 *Aias*, τοῖς θανοῦσι - κειμένοις 989, γῇ ἔκειτο O. 1267 *Iokaste;* liege, verweile *in der Unterwelt* κεῖται παρ' Ἅιδῃ O. 972, ἐν Ἅιδου E. 463; ὁ μὲν θανὼν - κείσεται 246 m., 1134, ἐν οἷς κεῖται τόποις OC. 1523, μετ' αὐτοῦ κείσομαι Ant. 73, ἐκεῖ γὰρ ἀεὶ κ. 76. — Liege da, *schwach, unbeachtet, im Unglück* παρὰ τοῖσι βροτῶν πεπονημένος - ὀδύναις T. 985, τόπον - ὄντινα κεῖται Ph. 145 an. *an welchem in Obj.*, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ 183 ch., θύρασι κειμένου OC. 401, fr. 417. — *Trp.* ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ T. 82, ἐν πόνοισι A. 1306, ἐν τοιᾷδε κ. κακῇ τύχῃ 323; berufe, stütze, verlasse mich auf ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; OC. 1510, ἐν ὕμμι γὰρ ὡς θεῷ κείμεθα 247. — — *Von Sachen:* τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν OC. 509 *längst vergessen;* ἅ σοι γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται, πόλει 1519, *bleiben wird, wie* κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα 1594; τοιόνδε κεῖται προπετὲς T. 701, τράπεζα κείσθω E. 362 soll dastehn. — Bin, bestehe νεῖκος ἔκειτο O. 490 ch., θεσμός A. 1104; ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι 936 war angesetzt; παντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται Ph. 503 umgiebt; εἰ τάδ' ἀνάτει τῇδε κείσεται κράτη Ant. 485. ἀμφι, ἀνα, ἀπο, ἐπι, ἐγ, ἐκ, παρα, προ, προς, συγκεῖμαι.

κειμήλιον, Schatz, Besitz *Pl.* E. 438.

κεῖνος, 1) jener, *der dem Redenden ferner steht* κείνης E. 344, 565, 573, Ant. 489, κεῖνον E. 577, OC. 1191, Ph. 338, 385, κείνου τε κ. σὴν - χάριν T. 485, τοὐμὸν - μᾶλλον ἢ κείνης - εἶδος 1068, κεῖνος - ἡμεῖς θ' A. 275, κείνῳ τε κἀμοί 513, κεῖνος τὰ κείνου στεργέτω, κἀγὼ τάδε 1039, κεῖνος Ph. 376, κείνῳ O. 141, κείνου 263, 928, ἐμὲ κείνην τε OC. 986, κείνην Ant. 489, κείνου τε - κἀμοῦ T. 618, κεῖνος 719, κἀγὼ τὰ μὲν κείνων O. 783; Ph. 583, OC. 392; — κεῖνοι T. 280, A. 454, κ. δὲ σέ Ph. 1028; ἐμοὶ - ἢ κείνοις A. 966, κ. - τοῖσδε Ant. 468; Ph. 772, OC. 336, 402, οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρίς, οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ Ph. 115, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος 512 ch., κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε O. 599; OC. 585 *Gegensatz schwächer als bei* ἐκεῖνος *w. m. vgl.*

2) Jener *Bekannte, Bewusste, Besprochne* κείνα - ἀμέρα E. 201 m., (πατρὸς) κείνου 342, ἥδε σοι κείνη 665, κείνου 664, κεῖνος 681, 698, 720, 791, κείνῳ 862 m., κεῖνον 925, κεῖνος 1222, T. 29, 31, 39, 40, 85, 252, 286, T. 353, 449, 479, 544, 577, 579, 581, 605, 608, 614, 759, A. 6, 20, 113, 220, 285, 437, 472, 567, 762, 783, 991, 1198 ch., 1308, Ph. 37, 123, 359, 360, 415, 424, 431, 570, 622, 1143 ch., O. 718, 856, 923, 928, 1168, 1171, 1240, 1253, OC. 302, 793, 986, 1206, 1343, 1373, 1584, 1656, 1760, 1763, 1768, Ant. 71, (112 ch.), 960 ch., 1043, fr. 690, 711; *Plur.* E. 1345, A. 769, 970, Ph. 193, 365, 423, 721, OC. 589, 661, 910, 1197, Ant 168, 112 *Wf*, 525. — *Mit folg. Relat.* κεῖνος οὗτος, ὅν - E. 1351, 1355, A. 1194, ὅδ' ἐστὶν - κεῖνος ὅς - O. 1145, Ph. 261; κεῖνο - ὅτι πράξεις 850 ch., Ant. 1025; *Pl.* fr. 719. — *Davon adj.* Ph. 261, O. 1145, OC. 1373, Ant. 1025, A. 220, 783, 991, 1194; E. 201, (1213, 1355, 1351); Ph. 193, 365, OC. 392. *Vgl.* ἐκεῖνος; *in der H. oft* 'κεῖνος, *s. Df zu* A. 6 *Oxf.*

κείρω, haue ab, nieder ὕλην - κείραντα Ph. 1196; ἔκειρε πολύκερων φόνον A. 55 *Erkl. mordete.* ἐκκείρω.

κεῖσε, dorthin, dahin κομίζειν κεῖσ' OC. 589, [μολεῖν] 1755 an., 1527, ὁδοιπορεῖν fr. 234 a, εἶμι A. 810, κἂν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα T. 929. *Vgl.* ἐκεῖσε.

κεκλόμενος, anrufend σέ O. 159 ch.

κέλαδος, Klang, Geräusch ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας E. 737 *mit e. Schellenstabe.* — κελαινό-ῥῖνες fr. 27.

κελαινός, (blau) schwarz, *vom Stale* κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός T.

856 ch., κελαινοῖς ξίφεσιν A. 231 ch. *nicht funestus;* κελαινὰν θῖνα Ant. 590 ch., ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες 954 ch., κελαινὰ βλέφαρα 1302.

κελαιν-ώπαν θυμόν A. 954 ch., finstern Anblicks, Antlitzes, umdüstert.

κέλευθος, Weg, Pfad τριπλῆς - κελεύθου O. 801, τρεῖς κέλευθοι 1398, κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ OC. 1592, fr. 647. — Weg, Reise μακρὰ κ. OC. 303, οἴμοι κελεύθου 1399, αὕτη κ. Ant. 990, δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω 1213, παλίντροπος κ. ἕρπεις Ph. 1223; τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν κ. - φανεὶς A. 878, φιλτάταν κ. φανῆναι E. 1273 ch., δεινοτάτας - πεμφθεὶς κελεύθους 1163 ch. — ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι T. 131 Banen. — πολλὰ κ. ἐρατύει OC. 164 ch.

κέλευσμα, Befel, Gebot *Pl.* Ant. 1219 κελεύμασιν *Df*, -σμάτων *Schn. Eum.* 226, *one σ Pers.* 397, *Choeph.* 751.

κελεύω, befele, gebiete, heisse ἐῶ, κ. E. 632, κελεύεις κἀξαναγκάζεις T. 1258, οὔτ' ἂν κελεύσαιμι Ant. 69; εὐσεβεῖν 731, σιγᾶν Ph. 865, χωρεῖν fr. 234 a; τί γὰρ κελεύεις E. 912; — ὥς σε κελεύομεν Ph. 1196; τόνδε - ἐκέλευσ' - φράσαι 544, τοῦτον - σημαίνειν O. 226. — ὑπὸ πάντων κελευσθεὶς OC. 738.

κέλλω, treibe an, lande an πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν T. 804. — Ζηνὸς κέλωρ' T. 854 ch. *Df*, υἱός *Hes. E. Andr.* 1033, *Lyk.*, Spross, Son. *Z.*

κέν-ανδρος, männer-, menschenleer πόλιν OC. 917.

κενός, leer κενὴν οἴκησιν Ph. 31, (γῆς) O. 55, εὐνῆς Ant. 424; τραπέζαις E. 192 m. — Beraubt, entblösst, one τοῦ νοῦ OC. 931 φρενῶν *N*, fr. 668, νοῦ E. 403, φρενῶν Ant. 754; κενῆς λεαίνης A. 986 verlassen *a marito*, ἐξόδους - κενάς A. 287 *Sft*, *menschenleer.* — κένον γὰρ οὐ δίκαιά σε χωρεῖν T. 495, ἥκεις γὰρ οὐ κενή OC. 359 *mit leeren Händen*, *one Grund.* — Leer, eitel, nichtig οὔτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί Ant. 709, fr. 209, κενὰς γνώμας Ant. 753, κεναῖσιν ἐλπίσιν A. 478 Pers. 790, E. 1460, φροντίδες fr. 500, τέρψιν 508; θηρᾶσθαι κενά E. 1054; χαρίζεσθαι κενά 331 one κενόν γ' ἀφήσομεν (ἔργον) 1020 *unvollendet.* — ἐν κενοῖς ὑβριζέτω A. 971 bei Nichtigem, grundlos; *ebenso wol* 287 ἐξόδους.

κενόω, mache leer *pass.* δῶμα O. 29. *Th.*

Κένταυρος· ὁ θήρ T. 680, 1162, Νέσσος 1141, Κενταύρου 831, *Nessos.*

κεντέω, steche, quäle, martre δλωλότα Ant. 1030, ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που ἢ σὺν δόλῳ κεντήσετ' A. 1245.

κέντρον, Stachel(stab) διπλοῖς κέντροισι O. 809, κέντρων E. 716; *trp.* fr. 606, 631; — φόνια δολιόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντ' T. 839 *tückische Stacheln*, κέντρων - οἴστρημα O. 1318; κέντρον θεῖον - ἐμοῦ Ph. 1039 Sehnsuchtsstachel — κ έ ν τ ρ ω ν ε ς fr. 309. *Z.*

κέρας, Horn ταυρείων - κεράτων T. 519 ch. — χρύσεον κ. fr. 429; χρυσόδετον κ. 232.

κεράστης, gehörnt ἔλαφον E. 568 = κερασφόρους fr. 110. *Z.*

κεραύνιος, donner-, blitzgetroffen ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ Ant. 1139 ch *Df Oxf*, νώτου fr. 342; πέμφιγι 483.

κεραυνός, Blitz, Blitzstral Διός OC. 1502, -νοὶ Διός E. 823 ch., πυρφόρος θεοῦ κ. OC. 1659, βέλος κεραυνοῦ T. 1088; -νῷ O. 202. — Κ ε ρ β ε ρ ί ω ν fr. 898.

κερδαίνω, gewinne Ant. 312, 1037, fr. 26, 325, 499; πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι T. 191; mache Gewinn, ziehe Vorteil, gehe meinem G., V. nach κερδάνῃ μέγα OC. 72, εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως O. 889 ch., τί κερδάνῃς πλέον A. 107, χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη T. 231 gewinnen, erhalten.

κέρδιστος· πρὸς τὸ κέρδι[στ]ον τραπεὶς γνώμης A. 743 *N*, nützlichste, beste.

κέρδος, Gewinn, Vorteil, Nutzen ἐξεμπολήσει κ. Ph. 303, τὸ γὰρ κ. τελῶ O. 232, ἄνδρας τὸ κ. πολλάκις διώλεσεν Ant. 222 Gewinnsucht, τὸ κ. ἔνθεν οἰστέον 310, τοῦ κέρδους χάριν 1047, fr. 466; τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται Ant. 326, ἐπὶ κέρδεσιν λέγων 1061, ἐν τ. κέρδεσιν μόνον δέδορκε O. 388. — *Allgemeiner:* τί δρᾷς ἐς κ. Ph. 111, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κ. μετατιθέμενος 513 ch., κ. δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν; 112, τί μοι κ. γένοιτ' ἂν - E. 353, τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κ. 370, προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κ. λαβεῖν ἄμεινον - 1016, μέγ' εὑρεῖν κ. 1305, τί γὰρ τοῦ χρόνου κ. φέροι; 1486, ποῖον κ. - φέρων OC. 579, Ant. 464, fr. 725, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν E. 61, τὰ σὺν κ. καλά O. 595, εἰ μὴ τὸ κ. κερδανεῖ δικαίως 889, τό γ' εὖ πράσσειν κ. ἐμπολᾷ T. 93, ὅσον ἦν κ. σιγῇ κεύθειν 988 an., τί σοι πάτραν κατασκάψαντι κ. ἔρχεται; OC. 1421, κέρδος αὔτ' ἐγὼ λέγω Ant. 462, εἰ κ. λέγοι 1032, κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κ. ἐν κακοῖς 1326, ἔχειν τι κ. fr. 94, 688; — κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς A. 1349, τὰ δὲ κ. παρ' αὐτοῦ

κρεῖσσον' OC. 578, κέρδη μὲν οἰκήσαντα 92, πότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινὰ μέν, κ. δέ E. 767 aber Vorteilhaftes.

κερκίς, Webschiff κερκίδων ἀκμαῖσι Ant. 976, fr. 48, 694, 522, 909. — κεροῦσσα fr. 110, 510 *Z*; κερ-ουλκοί 738 *Z*.

κερτομέω, spotte, höne Ph. 1235.

κερτόμησις, Hönen, Spott Ph. 1236. *S*.

κερτόμιος, hönend, spottend, hönisch κερτομίοις γλώσσαις Ant. 962 ch., ὀργαῖς 956. — κέρχνος fr. 278. *S*. κέστρα 21. *Z*.

κεῦθος, Tiefe, Gruft νεκύων Ant. 818 an.

κεύθω, berge, enthalte τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος E. 1120, ὅσα κεύθει O. 1229; verberge κρυφῇ δὲ κεῦθε Ant. 85, fr. 100, σιγῇ κ. T. 989 verschweigen. — *Intr.* bin verborgen ὁ δὲ θανὼν κεύθει κάτω δὴ γῆς O. 968, Ἅιδα κεύθων A. 634 ch., εἰ ξένος - κέκευθεν E. 868; *Pf. mit Pr. Bdtg.* μητρὸς ἐν Ἅιδου κ. πατρὸς κεκευθότοιν Ant. 911, OC. 1523 *E*.

κεφαλή, Kopf A. 238 an.

Κεφαλλήν· ὦ ξένε Κ. Ph. 791 *Df Oxf*, Κεφαλλήνων ἄναξ 264, Kephallenier, *Odysseus, iron.*

κηδεμών, Pfleger Ph. 195 an.; τοῦδε Ant. 549 Besorgerin, du richtest dich nach ihm.

κήδευμα, Verwanter ἐμόν O. 85, *E. Or.* 477.

κηδεύω, trage Sorge für, pflege τὸν τυφλόν O. 1324, σὲ - κ. τὸ σὸν κάρα OC. 750, πόλιν fr. 606; τοῦτο κήδευσον λέχος T. 1227 nimm dir diese Gattin; bestatte ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδευθείς E. 1141. *Z*.

κήδομαι, bin besorgt um, sorge für τροφᾶς E. 1060 ch., παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' 1327 *Df*, *N*, O. 1061, οἴκου A. 203 an., τοῦ κηδομένου βροτῶν Ph. 170 ch., κεἴ τινος κήδει πέρι 621. προκήδομαι.

κῆδος, Verwantschaft, Verwante καινόν OC. 379.

κηκίς, das emporquellende, spritzende (Fett) μυδῶσα κ. μηρίων Ant. 1008.

κηκίω, quelle, dringe, ströme hervor ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα Ph. 784; *pass.* τὰν - αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων 697 ch. *hervorgetrieben*.

κηλητήριον, Liebeszaubermittel. T. 575. *Z*.

κηλίς, (Blut-) Fleck κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 446; Schandfleck, Schmach κηλῖδ' - συμφορᾶς O. 833; 1384, κηλὶς κακῶν OC. 1134. *Xen.* — κημός fr. 260, 438. *Z*.

Κήναιος· Κηναία κρηπὶς βωμῶν T. 993 an., ἄκρον 753, Κηναίῳ Διί 238 *sch. Kenaion ist Vgbge an Euboia's Nordwestküste.* — κῆπος fr. 19, 655; 298.

κήρ, Ker, Todesgöttin Κῆρες ἀναπλάκητοι O. 472 ch.; Unglück, Verderben T. 133 ch. συμφοραί *Hes.* — κὴρ - οὐ καλή 454 Schimpf, Makel; κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν Ph. 1166, νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί 42 Uebel, Krankht. — κηρό-πλαστον fr. 464.

κήρυγμα, Heroldsruf, Bekanntmachung, Befel πόλει κ. θεῖναι Ant. 8, κοινῷ κηρύγματι πέμψας 161 an., τὰ - ματα 454, τῷ κηρύγματι ἐμμένειν O. 350; ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος E. 683. — κηρύκειον fr. 897. *S*.

κῆρυξ, Herold, Sprecher O. 753, 802, Λίχας T. 189, 757; τὸν κήρυκα 227, πλείους - κήρυκας Ant. 1115. — αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι OC. 1511 *Boten*, fr. 141.

κηρύσσω, verkünde, melde, befele *durch Heroldsruf* τοιαῦτά φασι - Κρέοντά σοι κἀμοί - κηρύξαντ' ἔχειν Ant. 32, fr. 746; *pass.* 68, τὰ κηρυχθέντα Ant. 447. — *Trp.* μοὶ Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε 450, πικροὺς ἔοιγμεν - ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι A. 1240; ἐὰν μὴ πᾶσιν κηρύξῃς τάδε Ant. 87, τοῦτο καρῦξαι - πόθι T. 97 ch.; E. 1105, κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακήν 606 *nenne mich vor Allen*; ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει O. 737. ἀνα, εἰς, ἐκ, προ-.

Κηφισοῦ (κρῆναι) OC. 687 ch., *Fl. bei Eleusis in Attika.* — κιγχάνει (μοῖρα) OC. 1450 ch. *N*, erreicht ihn.

Κιθαιρών O. 421, 1127, 1452, ὦ Κ. 1089 ch., ἰὼ Κ. 1391, ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς 1026, τὸν Κ. τόπον 1134 *Waldgebirge auf der Grenze von Attika und Boiotien.* — κεκιθάρικεν fr. 18.

κικλήσκω, rufe an σέ OC. 1578 ch., Βάκχον - πελασθῆναι O. 210 ch. — Κίλλαν fr. 38.

κίναδος, Fuchs τοὐπίτριπτον κ. A. 102 = *Andok. Myst. p.* 49 *R.*, *sch. Ar. Neph.* 447. *Z*. — κινάκη fr. 899. *S*.

κινδύνευμα, Gefar, Wagstück, Wagnis Ant. 42, ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τὠμῷ κάρᾳ OC. 564. *Z*.

κινέω, bewege ὄμμα Ph. 866, μηδέ σε κινησάτω τις A. 1181 wegreissen, ἄνδρα - ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλίνῳ Ant. 109 ch. in die Flucht treibend; heran κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ OC.

1371, θύελλα κινηθεῖσα 1660 losgebrochen, fr. 24. — *Trp.* errege, ὀδυνήν, rege auf κακά O. 636, ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖσι Ant. 413, erwecke φθέγματ' ὀρνίθων E. 18, setze in Bewegung πατρὸς - στόμα OC. 1276, κίνει (τἀκίνητα) Ant. 1061 bringe vor, ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ | OC. 1526. ἀνα, ἐκκινέω. — κίρκους fr. 786.

κισσήρεις ὄχθαι Ant. 1132 ch. epheubedeckt, -umrankt. *S.*

κισσός, Epheu T. 219 ch., (ἀτενής) Ant. 826 m., τὸν οἰνῶπ' - κισσόν OC. 674. *Z.* — κίστη fr. 749. *Z.*

κιχάνω, erreiche, gelange hin zu [μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ A. 571 *Wf*], χῶρον 657, λιμένα *Eur. Ba.* 903. — μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι διπλῆν ἄρουραν O. 1257 fände; εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει OC. 1450 ch. *N*, *X* 303 erreicht ihn, tritt ein; — *Med.* ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου κιχήσεταί μου 1487 *mit Gen. vgl.* τυγχάνω.

κίων, Säule δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκίου στέγης A. 108, 240 an., *vgl. Aisch. p.* 9, 11, *Artemid.* 1, 68. — κλαγγάνει fr. 782. [208 ch.

κλαγγή (*dor.* -ά), Gesang κοινός T.

κλάδος, Zweig ἱκτηρίοις κλ. O. 3, ἱκτῆρας κλάδους 143.

κλάζω, schreie laut, rausche ὀξέα κλάζων αἰετὸς - ὡς Ant. 112 an., φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ 1002, τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις O. 966, ἔκλαγξε fr. 890.

κλαίω *u.* **κλάω** *Df überall*, (be)weine, (be)klage κλαίω, τέτηκα E. 283, κλαῦσαι πάρα τοσόνδ' 285, ἔκλαιε T. 905, 909, κλαίων, ὁθούνεκ' 941, βέβρυχα κλαίων 1072, κλαῖον OC. 1608, 1621, fr. 501; *mit Acc.* εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν E. 1117, ὅπως ἐμαυτὴν κ. γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ ξὺν τῇδε κλαύσω 1122, μελέαν πάθαν κλαῖον ματρός Ant. 979 ch., fr. 587; *Med.* (be-)weine, (be)klage bei mir, für mich, meine πάθη - ἐκλαυσάμην T. 153; *P. P. P.* betrübt οὐ κεκλαυμέναι O. 1490, *Choeph.* 731 verweint. — *P. Pr. A.* κλάων δοκεῖς μοι - ἀγηλατήσειν O. 401, πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλάων δ' ἐρεῖς 1152, κλάων φρενώσεις Ant. 754 *plorans*, zu deinem Schaden, Leidwesen, nicht ungestraft. ἀνα, ἀπο, ἐπι, προ-.

κλαύματα, τά, Weinen, Klagen κλαῦμαθ' ὑπάρξει Ant. 932 an., ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα Ph. 1260.

κλαυστός, zu beweinen οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' οἰστέα OC. 1360 *Klagen helfen nichts.* — κλεῖθρον, *s.* κλῇθρον.

κλεινός, berümt, gepriesen, herlich, edel, erlaucht ὁ κλ. Αἴας A. 216 an., Φιλοκτήτης Ph. 575, ὁ πᾶσι κλ. Οἰδίπους καλούμενος O. 8, ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα 1207 ch., ὁ κλ. Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς T. 19, τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας E. 1177 *iron.*, ὁ κλ. αὐτῇ νυμφίος 300, κλεινὴ κ. ἔπαινον ἔχουσα Ant. 817 an., κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν 862 m. — *Von Sachen:* Ἥρας ὁ κλ. ναός E. 8, ὁ κλεινὰ γᾶ Μυκηναίων 160 ch., κλ. Σαλαμίς A. 596 ch., κλειναί τ' Ἀθῆναι 861, fr. 300, κλεινὴν Εὐρύτου πόλιν T. 750, Νῦσαν fr. 782; τὸ κλ. Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος E. 681, στράτευμα 694, Μεγαρέως κλ. λέχος Ant. 1303, ἔπος 621 ch., τὰ κλ. τόξα Ph. 654, αἰνίγματα O. 1525. — κλέονται T. 639 *Musgr.*, *Df zu Alk.* 447, *ν* 299 heissen.

κλέος, Gerücht, Kunde τῶν ἐμῶν κακῶν Ph. 251; Ruf, Rum κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν 1347, πόθεν κλ. γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον Ant. 502, ἐπισπάσειν κλ. A. 769, ἐξενέγκωμαι κλ. E. 60, ἐκλιπεῖν κλ. 985, fr. 675.

κλεπτέος, zu verhelen τόδ' Ph. 57.

κλέπτης, trügerisch ψηφοποιός A. 1135.

κλέπτω, stele, entwende, entrücke heimlich, listig κλέψαι τε χἀρπάσαι βίᾳ Ph. 644, τὰ τόξ' 1272, fr. 669, χεροῖν κλέψασα E. 1133, ἐκ χερῶν κλέψασ' Ὀρέστην - ὑπεξέθου 297 heimlich. — Tue heimlich, listig δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς E. 37 heiml. verfolgen, erzielen, πόλλ' ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά A. 1137 ἐργάσαιο *sch.*, κλέπτουσι μύθους 189 ch. trügerisch vorbringen, κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ - ἐχειροῦ OC. 1008. — Täusche λόγῳ κλέπτοντες E. 56, ξυμφοραί κλέπτουσί με T. 243. — *Pass.* θεοῖσι κλέπτομαι Ant. 1218 ἀπατῶμαι *sch.*, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα 681. ἐκκλέπτω.

κληδών, Kunde, Gerücht, Ruf οὐ μηδὲ κλ. ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε - διῆλθε Ph. 255, τί κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίνεται; OC. 258. — οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόνα E. 1110 = φήμης 1109.

κλῄζω, nenne Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται O. 733, 1171, fr. 360; preise als σωτῆρα κλῄζει O. 48; ἔνθα κλῄζεται οὐμὸς Κιθαιρὼν οὗτος 1451 *Df Oxf, N, ist*, ἔνθα κλῄζεται θυτήρ T. 659 ch. — οἱ φύσαντες κ. κληζόμενοι πατέρες 1268 an., ἀγγελίαν - τῶν μεγάλων Δανάων ὕπο κληζομέναν A. 225 ch. verbreitet.

κλῆθρον, Schloss, Riegel fr. 673; διοίγειν κλῆθρα O. 1287, 1294, κλῆθρ' ἀνασπάστου πύλης χαλκῶσα Ant. 1186, ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα O. 1262 *prol. lente die Tür zurück, dass sie hol wurde, sich öffnete.* ῆ *Df überall z.* O. 1262. — κεκλῃματῶται fr. 239. *Z.*

κλῆρος, Los οὐκ ἐπάλλετο Ant. 396, οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον A. 1285; αὐτοὺς - κλήροις ἔπηλαν E. 710 los'ten sie aus, stellten sie nach dem L. auf, κλήρους *Wdr.*

κληρ-οῦχος, (durch des Schicksals Los) teilhaftig πολλῶν ἐτῶν A. 508 *hochbejart.*

κλῄς, Schlüssel ὧν κ. χρυσέα κλῂς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακεν - Εὐμολπιδᾶν OC. 1052 ch. *symbolisch vom Stillschweigen;* Schlüsselbein παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῃδος T. 1035 m. — κεκλῆται fr. 635, 624, (769). τὴν κεκλῃμένην πύλην 467 b.

κλίμαξ, Leiter: ἀμφίπλεκτοι κλίμακες T. 520 ch. Umklammerungen, *um den Gegner durch Beinstellen zum Falle zu bringen. Z.*

κλίνω, lene, neige, beuge ποῖ κλίνεις; T. 1006 m., πόδα κλίνῃς OC. 193 *richte;* ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα O. 1262 *riss auf, öffnete;* ἡμέρα κλίνει - ἅπαντα A. 131 *senkt.* — *Pass.* ὑπτία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸς δμωαῖσι Ant. 1188 lene mich an, πᾶ κλιθῶ; 1342 m. *Kayser, Df,* τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ κλιθεῖσαν T. 1226, δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεὶς 101 ch. E 709, O 740. ἀπο, ἐγ, (κατα) προκλίνω.

κλῖσία, Lagerhütte, Zelt ἐκ κλισίας A. 1406 an., ἐφάλοις κλισίαις 192 ch.

κλιτύς, Abhang Τιρυνθίαν πρὸς κλιτὺν T. 271 *N,* Παρνησίαν ὑπὲρ κλ. Ant. 1144 ch.

κλονέω, bewege, treibe τόνδε - ἆται κλονέουσιν OC. 1244 ch., νὶν - οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ T. 146 stört; *pass.* πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ - κλονεῖται OC. 1241 ch.

κλοπεύς, Dieb, Räuber τῶν ἀκινήτων ὅπλων Ph. 77; φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων Ant. 493 *Wf* heiml. (Uebel) Thäterin, *vgl.* κλέπτω. *Z.*

κλοπή, Trug, List κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς Ph. 1025; ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι A. 247 ch. *heiml. die Füsse zur Flucht heben,* heiml. Flucht.

κλύδων, Flut, Meereswogen πόντων κλύδωνα OC. 1686 m., Θρῄκιον O. 197 ch.; *trp.* εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν 1527; ἔφιππον E. 733 der Rosse Wogen-Getümmel. — κλύζουσι fr. 733.

Κλυταιμνήστρα E. 1368, 1473, *Ag.'s G., M. des Orestes u. der Elektra.*

κλυτός, berümt, rumvoll, herlich κλυτᾶς χθονός O. 172 ch. κλειτᾶς *Hrtg,* κλαυτᾶς *N,* κλυτὰν - Ἰταλίαν Ant. 1118 ch., κλυτῶν ἐνάρων A. 177 ch.; κλυτοῖς - αἰπολίοις 375 m. *Wf.* lärmend?

κλύω, höre, verneme, neme war, höre zu, erfare E. 557, 629, 991, 1028, 1238, ὡς ἐγὼ κλύω 566, T. 72, 197, 425, 877, 1156, A. 151 an., 960 ch., Ph. 922, O. 84, 952, 1517, OC. 141, 165, 307, Ant. 19, 691, fr. 22; *mit Acc.* ταῦτ' E. 655, 1281, 1284, T. 71, 290, 294, 611, 747 *N,* 1044, 1125, A. 850, 871, 975, 1000, ὑπ' ἀνδρός 1320, 1323, Ph. 24, 53, 86, 261, 591, 682, 839, 1239, 1412, O. 217, 340, πρός 429, 1389, OC. 53, 420, 792, 1176, 1208, ἀπό 1300, 1427, Ant. 632, 757, 998, 1247, fr. 228; *u. Gen.* von τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην E. 293, 425, 637, 878, T. 422, Ph. 1273, O. 235, OC. 41, 412, 1350, 1642, 1766; — *mit object. Gen.* ἀδυπνόων - ὀνειράτων E. 480 ch., 1322, T. 189, 863, A. 290, Ph. 427, 689 ch., O. 305, OC. 307; 493, 1174, Ant. 1182, 1207; *u. Part.* ἀνδρὸς - μυθουμένου A. 1161, Ph. 427, O. 91, 1472, OC. 1406, E. 425, 1322; — ὀθούνεκ' E. 1307; — *mit Acc. u. Inf.* ποῦ κλύεις νιν ἱδρῦσθαι χθονός; T. 68.

Höre an, auf, gehorche, erhöre μὴ ταύτης κλύε E. 675, ἵλεως αὐτοῖν κλύε 1376, σ ἔθεν T. 414, μοῦ 1115, ἀνδρός A. 1161, Ph. 632, 976; — höre, achte auf, gehorche τῶν ἐν τέλει Ph. 925, A. 1352, τῶν ἐφεστώτων 1072, ἐμοῦ OC. 740, τοῦδε 1117, Ant. 666, τοῦ φυτεύσαντος T. 1244, fr. 106, 447. — κακῶς κλύω, stehe in schlechtem Rufe, werde geschmäht, gescholten, verleumdet κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν E. 524, T. 721, fr. 152.

κλών, Zweig κλῶνας Ant. 713, ἐλάας OC. 483. *Z.*

κνάπτω, zerreisse, zerfleische schleifend A. 1031. — κνήμῃ fr. 534, κνισμός 482. *Z.*

κνίζω, steche, kränke μ' O. 786, κνίσαντα OC. 1282 *Blaydes.*

κνυζάομαι (-έομαι) winsle OC. 1571 ch., fr. 646.

κνώδᾰλα, τὰ, wilde Tiere (u. Kentauren) Ph. 716; fr. 233.

κνώδων, Widerhaken am Schwerte, Schwert αἰόλου κνώδοντος A. 1025;

ξίφους ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας Ant. 1233 Doppelgriff. *Z. Xen.*

Κνώσι' ὀρχήματ' A. 699 ch., knosisch: *Tänze, wie sie in Knossos auf Kreta der Ariadne zu Eren aufgefürt wurden.*

κοῖλος, hol, ausgehölt, tief κοίλην κάπετον A. 1165 an., 1403 an., ὦ κοίλας πέτρας γύαλον Ph. 1081 ch. (*Höle* = Eum. 23), νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον Ant. 1205 m., κοῖλα κλῇθρα O. 1262 *weil offen zurückgelent*, κοίλῳ ζυγάστρῳ T. 692, κοῖλα δέμνια 901 *durch Niederliegen*; fr. 68, κ. κρατῆρος OC. 1593, κοίλης τ' ἀχέρδου 1596; τὸ κοῖλον Ἄργος 378, 1387 *N*, *Df Oxf.*, fr. 230 *tiefgelegen δ* 1.

κοιμάω, lindre den Schmerz ἕλκος Ph. 650; *Pass.* ἐκοιμάθη E. 509 ch., ward zur ewigen Ruhe gebracht, starb, sank hin in Todesschlaf. κατα, συγκατ-.

κοίμημα, Schlaf; *Pl.* Beischlaf, Verker, Umgang mit μητρός Ant. 864 m. Umarmungen. *S.*

κοιμίζω, schläfre ein, senke in Todesschlaf εὖ με κοιμίσαι A. 832, beruhige πόντον 674 ch. [*Z.*

κοινο-λεχής, Lagergenosse E. 97 m.

κοινό-πλους, gemeinsam farend; ἡμῶν γε κοινόπλουν ναὸς ὁμιλίαν A. 872 Schiffsgenossen(schaft). *S.*

κοινό-πους, gemeinsamen Fusses: ἡμῶν κοινόπουν παρουσίαν E. 1104 gemeinsam (angekommen). *S.*

κοινός, gemeinsam, gemeinschaftlich κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά T. 206, κείνου τε κ. σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485, A. 566, ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν ἄρην 1196 ch. (gegenseitig), κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν Ph. 1145, κοινὴν ὁδόν Ant. 988, φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινόν OC. 61, ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος 532 m., αἵματος κοινοῦ Ant. 202, παρ' ὑμῶν κ. ἤχεῖται κτυπός OC. 1500, ἡ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν - ἑστία 633; allen gemeinsam μόρον κοινόν Ant. 57; κοινοῦ θανάτου 147 an., αἰῶνα κ. E. 1086 ch. *gemein*, τύμβου πατρῴου κ. εἰληχὼς μέρος 1135 *gleich.* — *Von Pers.* κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών A. 267, ἐν θεῶν εὐχαῖσι - κοινὸν ποιεῖσθαι O. 240 zum Teilnemer; κοίνων παίδων 261, κοινοί γε πατρὸς ἀδελφεαί OC. 535, κοινῷ πατρί E. 463, ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα Ant. 1 *Erkl.* — *Praed.* ἀνθρώποισι - κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν Ant. 1024, κοινὰ δ' ἔχειν τε κ. μέλλειν T. 952 ch. gleich; τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται A. 577 *mit*, μή μοι θάνῃς σὺ κοινά Ant. 546; ὡς - κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ Ph. 25. — *Adv.* κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται OC. 1339, τῷ τερασκόπῳ - κοινῇ τι βουλήσαντα O. 606 *gem. mit.* — Oeffentlich κοινῷ κηρύγματι Ant. 161.

κοινό-τοκος, verwant ἐλπίδων κοινοτόκων E. 858 *auf den Bruder. S.*

κοινόομαι, teile mit 'κοινωσάμην Ant. 539.

κοινωνέω, habe Teil an τῶν αὐτῶν γάμων T. 546.

κοινωνός, teilnemend A. 284; τοῦ κακοῦ T. 730 Urheber, Frevler.

κοιρᾰνίδης, Herscher, Machthaber Θήβης οἱ κοιρανίδαι Ant. 940 m. *S. v. Chore* =

κοίρᾰνος, Herscher, Fürst τῆς γῆς OC. 1287, Ἀθηνῶν 1759 an. — fr. 462b *Df adn.*

κοίτη, Lager πετρίνης κοίτης Ph. 160 an. — ehel. L., Ehebett πατρός E. 272, [τῆσδε T. 17], fr. 491; *Pl.* ἐν κοίταισι ταῖσδ' T. 922, πατρῴαις E. 194 ch. — *Von Toten:* κοιτὰν δ' ἔχει νέρθεν OC. 1706 m. — κοκκο-βόας fr. 900. *S.*

κολάζω, züchtige, strafe τόνδε O. 1147, λόγοις A. 1160; für τὰ σέμν' ἔπη κόλαζ' ἐκείνους 1108.

κολαστής, Züchtiger, Zuchtmeister E. 1463, O. 1148, fr. 478; τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων OC. 439.

κολεός, Scheide *Pl.* A. 730.

κόλπος, Busen *trp.* fr. 527, Δηοῦς ἐν κόλποις Ant. 1121 ch. — Κόλχος fr. 564.

κολώνη, Grabhügel E. 894.

Κολωνός· τόνδ' ἱππότην Κολωνόν OC. 59, *Heros, nach welchem benannt ist der Demos:* τὸν ἀργῆτα Κολωνόν 670, *wo die Lage beschr. wird, vgl.* 10 *ff.*, 125, 155, 467, 1590 *f.*, θεῷ, τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ 889.

κόμη, Har δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται OC. 1261, κόμης - μίελον ἐκραίνει T. 781 vom Har herab, fr. 587, κόμην - συλλαβών A. 310, σπῶσ' O. 1243; ἐν χεροῖν ἔχων κόμας A. 1174, τεγγόμενος 1209 ch.

κομήτην ἰόν T. 567, befiedert. *Z.*

κομίζω, bringe, trage τί - κ. δόμων - ἔσω; O. 679 ch., σκῦλα - πρὸς πυράν Ph. 1433, λείψαν' - ἐν τεύχει E. 1114; παῖδα A. 530, 544; ἔπαινος, ὃν κομίζετον τοῦδ' ἀνδρός OC. 1411 davontragt von. — Füre herbei, leite μέ O. 444, 445, κεῖσ' OC. 589, εἴσω Ant. 578,

τοῦτον Ph. 841., ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει 1466 gehn heisst, [τινὰ στρατοῦ A. 1397]. — *Med.* ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται A. 63; — πάντ' ἐμοῦ κομίζεται O. 580 erhält, erlangt von mir. — *Pass.* κομίζομαι fr. 285. — κομίζοις ἂν σεαυτόν Ant. 444 schaff dich fort, pack' dich. ἐσ, συγ-.

κομπάζω, prale, rüme mich μέγ' ἄν τι κομπάσειας A. 1122; mit τέχνην E. 1500. ἐκκομπάζω.

κομπέω, rüme mich, prale OC. 1209, μάτην 1149; *mit Acc.* ταῦτα 1345 dessen, mit ἀτελῆ Ph. 842 m. — τόσον δ' ἐκόμπει μῦθον A. 770, ὑψήλ' ἐκόμπεις *sch.* (ἐφώνεις) 1230.

κόμπος, Pralerei μεγάλης γλώσσης κόμπους Ant. 127 m. — κόμπος πάρεστι A. 96 dessen kann ich mich rümen.

κομψεύω, schmücke fein aus, witzle mit τὴν δόξαν Ant. 324. *Z, Act. nur hier.*

κόνις, Staub ἄνω 'φορεῖτο E. 714, λεπτή Ant. 256, πᾶσαν κόνιν σήραντες 409, διψίαν 247, 429; *vom Boden* βαθυσκαφεῖ κόνει κρύψον E. 435; κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κ. OC. 406, fr. 781; — τῶν νερτέρων ἀμᾶ κόνις Ant. 602, *s.*

κοπίς, Messer, Schwert νερτέρων Ant. 602, fr. 762.

κόπος, Mattigkeit Ph. 880; fr. 380.

κορέννυμι, sättige κορέσαι στόμα - ἐμᾶς σαρκός Ph. 1156.

κόρη, 1) Mädchen, Jungfrau E. 464, fr. 61, τῆς κ. ταύτης T. 352, Ant. 1204, κόρην 395, 889, 1100, fr. 708; κόρα τάδ' 769, αἱ κ. OC. 902, 1009, 1097, κούρα 180; — χρυσαλακάτου - κόρας T. 637 ch. *Artemis Ortygia*, πτερόεσσ' O. 509 ch. *Sphinx*, ἀμαιμακετᾶν κορᾶν OC. 127 ch. *Erinyen*, O. 1099 ch. — Jungfrau κόρην - οὐκέτ', ἀλλ' ἐζευγμένην T. 536. — 2) Tochter Λητῷα E. 570, Ἰνάχου κόρης E. 5, τὴν αὐτοῦ κ. 572, Οἰνέως T. 406, 1050, fr. 491, γῆς τε κ. σκότου κόραι OC. 40; fr. 407; Pupille 634.

Κορίνθιος, aus, von Korinth Πόλυβος O. 774, ξένον 1119; τὴν Κορινθίαν - χθόνα 794, korinthisch.

Κόρινθος, ἡ O. 997. -θε 1394, ἐκ τῆς Κ. 936, 955, Korinth.

κόρος, Jüngling fr. 481; Son ὁ Διὸς 'Αλκμήνας κ. T. 644 ch. *Zeus' S. von d. Alkmene*, Θησέως κόροι Ph. 562 ch. *Erkl. Akamas u. Demophon*, κοῦρον fr. 230. — [κόρος, Sättigung OC. 1220 ch.] — Κορύβαντες fr. 740. *Z.*

κόρυς, Helm σόν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσσιν Ant. 116 an. — κορωναί fr. 113. — Κόρωνος 345 *Df.*

κοσμέω, beherrsche, befele τόνδε κοσμῆσαι A. 1103; *pass.* τοῖς κοσμουμένοις Ant. 677 *N*, den Befelen, Anordnungen. — Schmücke, rüste zu, ere εἰς τάφον λέβητα κοσμεῖ E. 1401, λουτροῖς ἐκόσμησ' ἄθλιον βάρος 1139, τάφον κοσμοῦσα Ant. 396, [ἔλουσα κἀκόσμησα 901]; — *Pass.* τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθείς Ph. 1064.

κόσμιον, τό, *subst. N.*, Schicklichkeit, Anstand E. 872.

κόσμος, Schmuck, Zier κόσμῳ τε χαίρων κ. στολῇ T. 764; τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω A. 1408 an. (Rüstung unter d. Schilde); — κόσμον ἡ σιγὴ φέρει A. 293, fr. 61 Ere; Anstand fr. 726. — κουρά 587. — κούρα, -ος, *s.* κόρη, -ος. — κουρεῖον fr. 162. *Z.* — κοὐ, κοὐχί = καὶ οὐ(χί).

κουφίζω, erhebe μὲ πρόσλαβε κουφίσας T. 1025 m. — *Trp.* τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί Ant. 43 bestatten. — (κλῆρος) κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν A. 1287 *Wf*, leicht herausspringen aus. — *Intrans.* Linderung finden Ph. 735. ἀνα, ἐπι-.

κουφό-νοος, leichten Sinnes, leichtsinnig -νόων ἐρώτων Ant. 617 ch.; ὀρνίθων 343 ch. *Br. für* -νέων; *Wf* κουφονάων *v.* -όναυς, leichtbeschwingt.

κοῦφος, leicht πόδα Ant. 224, σκιάν A. 126; κούφοις πνεύμασιν 558 sanft; ἀφροσύνας OC. 1230 ch. leichtsinnig.

κράζω, schreie, lärme vor, über ποῖον κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα; A. 1236. ἐκκράζω.

κραίνω, verwalte, gebiete πόλιν κἄνευ νόμων κραίνουσαν οὐδέν OC. 914; ὁ κραίνων τῆσδε γῆς 862, 296, 926, κραίνει στρατοῦ A. 1050; ὁ πάντα κραίνων βασιλεύς T. 127 ch. — θρόνους κ. σκῆπτρα κραίνειν OC. 449 *Nk.* (ἔπη OC. 721 *N*, *vgl.* 115, T. 239, τὸ γὰρ | κρανθὲν 743 *N f.* φαίνω, *vgl. E. Ion.* 77, *Or.* 1023). ἐπικραίνω.

Κραναὰ πόλις fr. 901 a. — Κρανειάτης 70. — κράσπεδ' 536.

κρᾶτα, Kopf, Haupt, *Nom.* Ph. 1457 an., *Acc.* A. 245 *La*, *Sft*, fr. 314 a, ἐς τὸ κεῖνον κ. ἐνήλατ' ἡ τύχη O. 263, τοὐμὸν προσόψει κ. Ant. 764, αἱμάξω Ph. 1001, κρᾶτ' ἀπὸ πάντα κ. ἄρθρα τέμω 1207 m. χρῶτ' *Herm.*, ἀπαράξαι κ. (κάρα) βίου T. 1015 m. *nicht Pl. s. Nk.* ὧν κρᾶτ' ἔρεψον κ. λαβάς OC. 473; *G.* κρατός E. 449, T. 782, 990 an., OC. 1651, 1465, *Df* κρατί OC. 313, 1260, Ant. 1346 m. — *Vom Gesichte, Antlitz* μὴ σκεδάσαι τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον T. 990, κρατὶ δ'

ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει OC. 313, χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός OC. 1651; — *umschreibt Pers.* τοὐμὸν - κ. Ant. 764. — Rand κρατήρων OC. 473.

κρᾰταιός, hart, stark κραταιαῖς μετὰ χερσίν Ph. 1110 m., τλημοσύνᾳ fr. 658.

κτρατέω, 1) hersche, gebiete οἱ κρατοῦντες O. 530, τῶν κρατούντων E. 340, τ. κρατοῦσιν 396, 1014, Ant. 664, τ. κρατοῦντος 738, πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δῃάνειραν T. 405; τίς λόγῳ τε κ. σθένει κρατεῖ; OC. 68, κρατεῖς A. 1353; *mit Gen.* γῆς Ph. 989, κενῆς (*n.* γῆς) O. 54, βλέποντος A. 1067, αὐτοῦ 1099, ἡμῶν 1102; beherrsche, habe in meiner Gewalt, bin mächtig γλώσσης E. 1175, ἑνὸς - λόγου Ph. 1048, κρατεῖ τούτων ἀνάγκη 921, τῶν σῶν ὅπλων 1292, τοῦδε (*n.* τοῦ ἴσ' ἀντιλέξαι) O. 409, σαυτοῦ OC. 405 *dein eigner Herr wärst*, σοῦ 400, ἐμοῦ 408, τῆς ἐμῆς ψυχῆς 1207, θηρός Ant. 349 ch., fr. 107. — *Aor.* = bemächtige mich Kr. 53, 5, 1: ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου O. 1198 ch. *Herm.*, ἐκύρησε *Heims.*, γῆς ἐμφυλίου δόρει κρ. OC. 1386, γνώμης A. 484 *deinen Sinn brechen*, τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων 1337; *mit Acc.* πάντα μὴ βούλου κρατεῖν O. 1522, ἀκράτησας 1523, τὸ σὸν θάκημα κ. τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν OC. 1381; μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς 839; fr. 676. — *abs.* ὅπου - χὠ δειλὸς κρατεῖ Ph. 457 herscht, siegt, ᾧ τὰ τῆς τύχης κρ. O. 978, ὥσπερ ἡ φάτις κρ. A. 978 *verbreitet ist, geht.* — 2) (Ob)siege, habe die Oberhand über τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων OC. 646, fr. 106. — *abs.* A. 765, οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσιν πανταχοῦ 1252; κρατοῦντ' ἐν Ἄρει 614 ch., T. 182 siegreich. — *Vbd. mit* ἄρχω O. 54, ἀνάσσω A. 1102.

κρατήρ, Mischkessel, Kessel κοῖλον - κρ. OC. 1593, *Pl.* 472; Becher fr. 149, 375. — *Trp.* κάθυδρος οὗ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει OC. 159 ch. Kessel.

κρατιστεύω, bin der beste, trefflichste κατ' ὄμμα T. 102 ch. *Helios. Z.*

κράτιστος, stärkste, gewaltigste, mächtigste ἀνήρ O. 1525, Οἰδίπου κάρα 40, κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφείς Ph. 3; beste *praed.* πόνος 864 ch., τόδε 1176 ch., ζῆν O. 979, κράτιστον κτημάτων Ant. 1050, βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά 1327; τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα OC. 669 ch., αἶνον - κρ. 708 ch. vorzüglichste, höchste.

κράτος, 1) Stärke, Kraft fr. 101, σὺν κράτει νικηφόρῳ T. 186; τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη A. 446 Tapferkeit. — 2) Macht, Herschergewalt, Herschaft κρ. δ' ὅτῳ κρ. πέλει, παράβατον οὐδαμῇ πέλει Ant. 873 ch., ἀρχῆς λαβέσθαι κ. κράτους τυραννικοῦ OC. 373, σὲ δ' ἐλήλυθεν πᾶν κράτος ὠγύγιον Ph. 142 ch.; *Pl.* πορφυρῶν ἀστραπᾶν κράτη νέμων O. 201 ch., (γῆς) κρ. τε κ. θρόνους νέμω 237, εἰ τά γ' αὖθ' ἕξει κρ. 586, 758, ψῆφον τυράννων ἢ κρ. Ant. 60, Λαΐου - θρόνων ἀεὶ κρ. 166, κρ. τε πάντα κ. θρόνους ἔχω 173; εἰ ταῦτ' ἀνάτει τῇδε κείσεται κρ. 485 ihre Macht (Künheit), *die dem Herscher gleich.* — 3) Oberhand, Sieg φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν κ. κράτος τῶν δρωμένων E. 85, κρ. ἄρνυται Ph. 838 ch., τοῖς δ' ἔφασκ' εἶναι κρ. OC. 1332, κρ. κατακτήσαιτο A. 768, κρίνειν - κρ. ἀριστείας τινί 443 Uebergewicht; *Pl.* δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη E. 477 ch., οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα κ. κράτη 689, ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶν γίγνεσθαι κρ. OC. 392. — λόγῳ πείσαντες ἄξειν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος Ph. 594 ἰσχύι κρατήσαντες *s. Nk.* — (ἐν κράτει Ant. 715 *Winkelm.*)

κρατύνω, (be)hersche ὦ κρατύνων O. 903 ch., Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα κ. κρατύνει E. 175 ch., τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς OC. 1314 = ἀριστεύσας A. 435. — *Mit Gen.* χώρας ἐμῆς O. 14; habe in meiner Gewalt, bin mächtig, besitze τῶν ὅπλων Ph. 366, μηδενός 1161 m., τούτων 1059 handhabe. — κρέας fr. 890; 650.

κρείσσων, stärker, mächtiger, tapferer φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα A. 456, ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων Ant. 63, συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν E. 1465; fr. 470; ἔργ' - κρείσσον' ἀγχόνης O. 1374 mer als des Stranges wert. — Besser fr. 88, [παντὸς γένοιτ' ἂν χρήματος κρείσσων φίλος Ph. 673], εἰ δίκαια, τῶν σόφων κρείσσω τάδε 1246, τὰ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή OC. 578, τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν 1430; *praed.* κρεῖσσον - θανεῖν T. 1236, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν Ant. 679, κρατεῖν fr. 106, 216, 436, γυναικὸς οὐδὲν 608; glücklicher κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὢν ἢ ζῶν τυφλός O. 1368, κρ. γὰρ Ἅιδᾳ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν A. 634 ch. — *Adv.* κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρός O. 176 ch. gewaltiger — (κρεκτοῖς νόμοις fr. 414). — κρέμανται fr. 382.

κρεμαστός, aufgehenkt, hangend κρεμαστὴν γυναῖκα O. 1263, αὐχένος Ant. 1221 am N; κρεμαστοὶ δηλώσηθ'

ὕβριν 309. — *κρεμαστὴν ἀρτάνην* O. 1266 Schlinge, Strick zum Erhenken.

Κρεόντειος, des Kreon *θρόνοις* O. 400. *S.*

Κρέων O. 379, 1417, 1473, OC. 723, 894, Ant. 21, 229, 385, 1161, *ὁ Μενοικέως* 156 an., *ὁ πιστός* O. 385; *Κρέοντος* O. 288, 378, 411, 701, Ant. 47, 1181; *-τι* 1208, 914, OC. 367; *-τα* 396, 455, O. 79, 426, Ant, 549, *τὸν ἀγαθὸν Κρ.* 31, *παῖδα Μενοικέως Κρ.* O. 70; *Voc. Κρέων* O. 637, 1459, *παῖ Μενοικέως Κρέον* Ant. 211, 1098. — *Syniz.* Ant. 156, *S. des Menoikeus, V. des Haimon, der Iokaste, K. von Theben.*

κρημνός, Abhang *Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν* A. 721; fr. 493.

κρηναῖος, aus der Quelle *πότον* T. 14, Ph. 21, fr. 560.

κρήνη, Quelle fr. 758, 219, *ἀειρύτου κρήνης* OC. 470; *ἄυπνοι κρῆναι μινύθουσι Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων* 686 ch., *ἰὼ Διρκαῖαι κρ.* Ant. 844 ch., *ὦ κρ.* Ph. 1461 an., A. 862; *πρὸς νῦν σε κρηνῶν - αἰτῶ* OC. 1333; fr. 256.

κρηπῖς, Grundlage *ὦ Κηναία κρ. βωμῶν* T. 993 an.

Κρήσιος, kretisch *πέλαγος* T. 119 ch. — *Fem. Κρήσσῃ· μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης* A. 1295. — *κρητήρ*, *s. κρατήρ*; *κριθᾶν* Poll. 7, 24, fr. 901 b. *Xen.*

κρίνω, wäle aus *τούτων δίδωμί σοι κρίναντι χρῆσθαι* OC. 641; erkenne zu *κράτος ἀριστείας τινί* A. 443; entscheide, urteile *κρῖνε* O. 544, 829, *κρινοῦσί γε ἢ χρή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι* OC. 79, *ἢ σὺ κρίνεις* E. 339; *κρῖναι ταῦτα* 1030, Ant. 328; *τὴν ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν παρός* T. 724. — Halte, erkläre (durch m. Entscheidung, Urteil) für *ἀνδρῶν πρῶτον* (*σε*) *κρίνοντες* O. 34, *θανόντα νιν ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι* T. 970; *Pass. Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄριστον* Ph. 1345. — Untersuche, frage, forsche aus *κρῖνε κἀξέλεγχε* Ant. 399, *μὴ κρῖνε; μὴ ἐξέταζε* A. 586, *σὲ κρίνω* E. 1445, *λεὼς* (*αὐτὸν*) *κρίνει* T. 195, *τί δ' ἄν με κ. κρίνοις;* 314, *εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις* 388. *ἀπο, ἐκκρίνω.*

κριός, Widder *ἀργιπόδας κριούς* A. 237 an.

κρῐσις, Entscheidung, Urteil *τόξου* T. 266, *δρόμου* E. 684; *δικαίων κἀγαθῶν* Ph. 1050 Trennung; *κρ. οὐκ ἔστιν ἀληθής* O. 501 ch.

Κρῖσα, St. in Phokis E. 180 ch. *Musgr. Df Oxf., N, St. zw. dem Korinthischen Meerb. u. dem B. Kirphis, Gebiet von Krisa.* [saiisch, *v. Κρῖσα.*

Κρισαῖον *πέδον* E. 730 ch., kri-

κρῐτής, Richter A. 1243.

κριτός, auserlesen *λέχος* T. 27, *κτῆμα* 245.

κρόκη, (Einschlag-) Faden OC. 474.

κρόκος, Krokus, Safran *χρυσαυγής* OC. 685 ch. *N*, fr. 396.

Κρονίδας (*d. f. -ης*), Kronide, Kronos' S., *Zeus* T. 128 ch., 499 ch. *vgl.*

Κρόνος, Kronos, *Zeus' V.* fr. 132, *Κρόνου παῖς* Ph. 680 ch., OC. 712 ch. — *κρότημα* fr. 784. *Z.*

κροτητός, rasselnd, lärmend *ἁρμάτων* E. 714; fr. 227.

κρουνός, Quelle *κρουνοὶ - κρηναίου πότου* T. 14. — *κρούπᾰλα* fr. 43. *S.* — *κρούων* 938, *κρούσῃς* 927 a. *Z.* *κρῡμός* 448.

κρυπτέος, zu verhelen *ἔργον* Ant. 273.

κρυπτός, verborgen: *κρυπτᾷ δ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος* E. 159 ch. von Kummer fern; versteckt *κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός* Ph. 1112 m. *vgl.*

κρύπτω, 1) (ver)berge, verstecke, verhülle fr. 479, *κρύψω τόδ' ἔγχος - ἔνθα . .* A. 658, *κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι* T. 903, *πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι* (*κόρην*) Ant. 774, *κόνει κρύψον νιν* E. 436, *σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος* OC. 114; *pass. δῶρον λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον* T. 556, *θαμνοῖς - που κεκρυμμένον* (*τύπωμα*) E. 55, *φανέντες ἢ κεκρυμμένοι* 1294 im Geheimen, *ὑφ' εἵματος κρυφείς* A. 1145, *κρυφθεὶς - ὑπὸ γῆς* fr. 964; *κεκρυμμένη νάπη* O. 1398 entleg'ne. — Berge, bestatte, begrabe *κρυπτομένα δ' ἐντυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη* Ant. 946 ch., *οὑμὸς εὕδων κ. κεκρυμμένος νέκυς* OC. 621, *τῇδε κρυφθῆναι χθονί* 1546; *ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον κρύψον παρ' Ἅιδην* 1552; — *κρύψεις τάφῳ - τὸν ἄνδρα* A. 1040, fr. 501, Ant. 196, 1039, *Ἐτεοκλέα - κατὰ χθονὸς ἔκρυψε* 25, *ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτόν* 285, *Ἀμφιάρεων ἕρκεσι - κρυφθέντα γυναικῶν* E. 838 ch.

2) Verberge, erhebe, verheimliche, verschweige fr. 284, 659, *κεκρυμμένην μου βάξιν* E. 638, *σφ' ἄγει δόλον σκότῳ κρύψας* 1397 ch., *ταῦτα* T. 480, *τἀμφανῆ* OC. 755, (*τοὔνειδος*) 757, *ἃ μὴ δεῖ* Ph. 909, *τί κρύψει;* A. 1012, *mit zwei Acc.* vor *οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι* E. 957, Ph. 915; — *λόγων κρύψαι πρὸς ἡμᾶς* Ph. 588, *κακὸν κρ. παρ' ὑμῖν* 743. — *Intr. ποῦ - κεραυνοὶ Διὸς - κρύπτουσιν ἔκηλοι* E. 826 ch. sind verborgen, ruhn. — *Med. κάρα καλύμμασι κρυψάμενον* A. 246 an. = *θ* 92 sein H.; *φανέντα κρύπτεται* 647

bei sich, in ihrem Schosse, *wie κρύψομαι* T. 474. *Zu κρυβείς* A. 1145 *Wf kr. Anh. u. κρυβήσεται E. Suppl.* 544. *ἐγ, ἐπικρύπτω.* — *κρύσταλλος* fr. 162.

κρυφαίῳ *φασγάνῳ* A. 899, begraben, der sich birgt *in s. Brust;* fr. 673 heimlich.

κρυφῇ, heimlich T. 689, Ant. 291, *κεῦθε* 85, *καλύπτῃ* 1254.

κρύφιος, verborgen, versteckt *οἰκουρῶν ὄφις* Ph. 1328; *κρ. λέχος* T. 360 heimlich.

κρωσσός, (Wasser-) Gefäss, Krug OC. 478.

κτάομαι, erwerbe, verschaffe mir, gewinne *αὔτ' ἐκτησάμην* Ph. 670, *βάναυσον τὴν τέχνην* T. 1121, *κτᾶσθαι φίλους* 1360, *τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην* E. 1303, *πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι κ. κτώμην χάριν* T. 191, *κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χ.* 471, *διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χ.* Ph. 1370; *εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα* 1281; gewinne, ziehe mir zu *μείζω κακά* E. 1004, *ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργήν* A. 777, *αὑτῷ θάνατον* 968, *τὴν δυσσέβειαν* Ant. 924. — *Pf.* habe mir erworben, besitze *ἐμοί τε κ. τῷ πρόσθ' ἐμοὶ κεκτημένῳ* Ph. 778, *ἔχων τε κ. κεκτημένος τὰ (κακά)* Ant. 1278 *Wf über ἔχω u. κ. verb.* fr. 779, 700. *ἀνα, ἐπι, κατα, ὑπερκτάομαι.* — *κτέᾶνον* fr. 230.

κτείνω, töte, morde, *Pr.* E. 1487, 1507, [T. 364], A. 57, 147 an., Ph. 1342, O. 308, 813, OC. 993. — *Fut. κτενῶ* E. 582, O. 1176, Ant. 568, 658, *Aor. ἔκτεινα* E. 197 ch., 441, 558, 561, T. 278 812, 1137, 1163, A. 1126, 1127, Ph. 773, O. 641, 1392, (fr. 153); — *ἔκτανον* E. 408, 536, 537, 821, 956, 1420, 1487, 1494, Ph. 336, 1303, O. 123, 139, 277, 308, 566 *Mein.*, 606, 844, 948, 967, 1185, OC. 1388, Ant. 772, 1263, 1340 *Musgr. N.; ἔκτα* T. 38 *Hom., κέκτονα* fr. 896.

Im Ggstze zu ζῆν: χάρις μέν, ἢν κτάνῃ, λύπη δ' ἐὰν ζῷ E. 821; *zu θανεῖν: αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες* 1420, *κτανεῖν θανεῖν τε* OC. 1388, *ὦ κτανόντας τε καὶ θανόντας βλέποντες* Ant. 1263, *ὁ κτανών τε χὠ θανών* Ph. 336. — *Praes.* ich will t. *Kr.* 53, 1, 7, *Valck. Phoin.* 1406, *Ellendt lex. s. v.* — *ἐπι, κατα, συγκατακτείνω.*

κτερίζω, bestatte mit allen gebürenden Toteneren *τοῦτον - τάφῳ* Ant. 204.

κτερίσματα, τά, feierliche Bestattung, Toteneren (*μ'*) *ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσμασιν* OC. 1410; Toten-, Grabesspenden, Opfer *ἱστάναι κτερίσματ'* E. 434, *τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτ.* 931.

κτῆμα, Erwerb, Besitz, Vermögen, Eigentum, Habe *οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτ. τιμιώτερον* Ant. 702, *ταύτας ἐξεῖλεθ' αὐτῷ κτ. κ. θεοῖς κριτόν* T. 245, fr. 501, 162, [*παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος* Ph. 673]; *Pl. κτήματ' οὐχὶ σώζεται* OC. 1027, *Ἔρως ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις* Ant. 782 ch. — *Trp. κράτιστον κτημάτων εὐβουλία* 1050, *κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν* T. 81, *νομίζεις κτ. τὴν αὐθαδίαν* O. 549.

κτησίου *βοτοῦ λάχνην* T. 690, im eignen Besitz, von der eignen Herde.

κτῆσις, Erwerb, Besitz *πλούτου πατρῴου κτῆσιν* E. 960, *πατρῴαν κτ.* 1290, *λέχους - κτ.* T. 162; *ἀρετῆς - κτήσεις* fr. 202; — *πρὸς ἔργου κτῆσιν* T. 230 *Eroberung von Oichalia.*

κτίζω, gründe, errichte *κτίσον - τάφον* Ant. 1101; *ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν - κτίσας* OC. 715 erfindend; [*ταῦτ' ἔτλη χεὶρ γυναικεία κτίσαι* T. 898 *patrare*].

κτυπέω, ertöne, wiederhalle *ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι* T. 787; *ἔκτυπεν αἰθήρ* OC. 1456 *F. sonst nur Hom.*, *κτύπησε μὲν Ζεύς* 1606 donnerte.

κτύπος, Geräusch, Lärm *προὐφάνη κτ.* Ph. 202 *v. Füssen; κτ. ἄρσην πόντου προβολῆς* 1455 ch. Rauschen, Brandung; *μέγας ἐρείπεται κτ.* OC. 1463 Krachen des Donners; *παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτ.* 1500 Geschrei; *κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων* E. 714. — *κυάμόβολος* fr. 271 *Z.*; *κυάμῳ* 271.

Κυάνεος· *Κυανέων (-ᾶν) πελαγέων (σπιλάδων Wieseler)* Ant. 968 ch. *N*, Kyaneisch: *αἱ δὲ Κυάνεαι πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου εἰσὶ δύο νησίδια Strab.* 7; 319, *Plin. hist.* 6, 12 (13).

κυβερνάομαι, lasse mich leiten in *πάντα - σῇ χερὶ* A. 35.

κυβερνήτης, Steuermann *νεώς* O. 923. — *κυβευτής* fr. 686 *Z; κύβος* fr. 380, 381, *Διὸς κύβοι* 763 *Z.*

κυδάζεται *τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ* A. 722 *λοιδορεῖται Suid.*, wird geschmäht. — *Κυθέρειαν* fr. 879; *κυκλάς* 261. *Z.*

κυκάω, verwirre: *κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον* E. 733 in Verwirrung geraten.

κυκλέω, drehe im Kreise, hin und her *ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν* Ant. 226; fr. 342; *ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα* A. 19 den Schritt im Kr. bewegen, im Kr. um-

schreitend. — *Pass.* μ' οἷον κῦμα - ἀμφίδρομον κυκλεῖται 353 m. mich ringsumwogt, im Kr. umtobt, fr. 713. — *Intr.* πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' E. 1365 laufen um; (ἐπὶ πῆμα κ. χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσ' οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι T. 130 ch. umkreis't Alle; χαράν lassen heranrollen.

κυκλόεις, kreisrund κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον O. 161 ch. *Df Oxf., N. Z, sp.*

κύκλος (τὰ κύκλα fr. 731), Kreis, Rund λαμπρὸς ἡλίου κ. Ant. 416, fr. 771; νυκτὸς αἰανὴς κ. A. 672 Nachtkreis, das düstre Himmelsrund, τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον Ph. 815 *Herm.* Himmelsrund; — ὀμμάτων κύκλοις Ant. 974 ch., Auge ἄρθρα τῶν αὐτῶν κύκλων O. 1270, ὁ γὰρ ἐς αἰὲν ὁρῶν κ. λεύσσει νιν Μορίου Διὸς OC. 704 ch., ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι Ph. 1354. — *Trp.* τυραννικοῦ κύκλον A. 749 *Wf*, fr. 731. — *Adv.* im Kreise, ringsum ἐν κύκλῳ - πᾶς ἠσπάζετο Ph. 356, ἀμφέστησαν A. 723; κύκλῳ ῥαχίζων A. 56, περιστεφῆ κ. E. 895 überall; κ. - ἅπας λεὼς - παραστὰς T. 194, ἀμφιχανὼν κ. Ant. 118 an., ἀποφράγνυσαι κ. 241 von allen Seiten. — Κυκλώπειον τρόχον fr. 222. *Z.* — κύκνειος (πέλος) 708. *Z.* — Κυκνῖτις (βοή) 440. *S.*

κυλίνδω u. **κυλίω**, wälze auf, empor οἶδμα - κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα Ant. 590 ch.; *P.* fr. 872. — ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθείς E. 50, fr. 334 herausgeworfen, -gestürzt.

κύλιξ, Becher fr. 541, 49; κυλίκων τέρψιν A. 1200. — κυλλαίνω fr. 619. *Z.*

Κυλλήνη· Κυλλάνας ἀνάσσων O. 1104 ch. *Hermes;* Kyllene, *Gbge in Arkadien mit Hermestempel.*

Κυλλανίας ἀπὸ δειράδος A. 695 ch. Kyllene's,

κῦμα, Woge, Welle, Flut fr. 265, κύματ' ἐν εὐρέι πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τε T. 114 ch., *B* 396, fr. 266. — *Trp.* κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται A. 351 m. *Woge des Unheils.* — κύματ' = κνήματα, *N zu* O. 255.

κυματο-αγής, wogengleich anstürmend, hereinbrechend ἄται OC. 1243 ch. *S.*

κυματο-πλήξ, wellengeschlagen ἀκτά OC. 1241 ch. *Z.* — κύμβη fr. 129. *Z.*

κυν-αγία, Jagd A. 37, *s. Elmsl., Herm. zu Bakch.* 335; *Hipp.* 109, *Lob. Phryn. p.* 430.

τὴν **κυν-αγὸν** Ἄρτεμιν E. 563, Jägerin. — Κυνάρα fr. 318. *Z.* — κύναρος 643. *Z.* — κύνβη 129, *Phot. p.* 187, 4.

κυνῆ, Helm (aus Hundsfell) εὐλόφου κυνῆς A. 1287; Reisehut *mit breiter Krämpe* ἡλιοστερὴς κυνῆ - Θεσσαλίς OC. 314; fr. 261.

κυν-ηγετέω, mache Jagd A. 5. *Z.* — κυν-ηγία 37, *s.* κυναγία. — κυνηδόν fr. 646. *Z.*

κυνο-σπάρακτος, von Hunden zerrissen σῶμα Ant. 1198. *S.*

Κύπρις, Kypris, *Göttin* Aphrodite εὔλεκτρος T. 515, ἀμφίπολος 861 ch. — *Meton: für* Liebe T. 497 ch., fr. 678. — 710.

κυρέω u. **κύρω** (*aber nur, wo vom Metrum gefordert, Df Oxf zu* A. 314, *wie* OC. 1159, Hipp. 746), 1) treffe γνώμῃ κυρήσας O. 398, δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ E. 663; *mit Gen.* erlange, finde, werde teilhaftig δειλαίων κυρεῖς E. 849 ch., βίου - λῴονος O. 1514, αἰδοῦς κῦρσαι OC. 247 m., δυσπότμων - γάμων Ant. 870 m.; αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι OC. 1083 ch.; — *mit Dat.* zu Teil werden ταῦτ' - ἐμοὶ κυρεῖν 1290, T. 291. — 2) Bin, befinde mich, stehe, laufe ab εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ E. 799, πῶς κυρεῖ 1424, ἐν τῷ πράγματος κυροῖ; A. 314, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ 984, ἄλλῃ κυρεῖ Ph. 23, τί νῦν κυρεῖ 440, ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ 899 gerate in, φονέα - κυρεῖν O. 362, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει OC. 225 m. wird mir begegnen, γέρων κυρῶ 726, γ. ἀφίλητος 1703; — *im Part.* ποῦ κυρῶν εἴης Ph. 544, ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν 741, 371; — *mit Part.* εἰπὼν κυρεῖς E. 1176, ἐκύρουν - φυλάσσων 1331, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς; 1409, Ph. 805, ἐκπεπληγμένη κυρῶ T. 386, ἐξειδώς 399, λεύσσων 406, δρῶν 413, ἔχων A. 87, 347, εὐθύνων 542, μισῶν 1345, καταυλισθείς Ph. 30, πλησίον - ὢν 371 (ἦν κυρῶν *Br.*), ζῶν 444, λέγων 1280, ἔχων O. 258, ἠπατημένος 594, ζῶσ' 985, συθείς OC. 118, εἰρηκώς 414, 572, θύων ἔκυρον 1159, ἀφιγμένος 1308, *vgl. Kr.* 56, 4, 1 *u. one Part.* 56, 6, 3 εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρας τοῦ ... κυρεῖ Ant. 487, OC. 726, 1703. ἀντι, ἐγ, ἐπι, κατα, προσ, συγκυρέω.

κύριος, Herr, Gebieter, Machthaber OC. 288, Θησεὺς 1643, τοῖς κυρίοις A. 734; πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων OC. 1041; τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρια 915 Gesetze, Satzungen, Herschaft. — κύριον .. τάφον OC. 1453 gebürend. — *Adv.* κυρίως αἰτουμένῳ Ph. 63 mit Recht.

κῦρος, Begründung ἔχει τάδε κῦρος OC. 1779 ist bestätigt; πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν E. 919

Grund, Veranlassung. — *κύρω, s. κυρέω.* — *κύστις* fr. 462.

κῦτος, Gefäss, Urne *ἐν σμικρῷ κύτει* E. 1142. — *ἀνδρείῳ κύτει | βούπρῳρος* T. 12 *Df* Brustwölbung, Rumpf. — *κύτωμα* E. 54 *N.* — *Κυχρεῖος* fr. 506.

κύων, Hund, Hündin *λαίθαργος* fr. 902, *κυνός* 122, *κ. Λακαίνης* A. 8 *Erkl.*, *πρὸς κυνῶν ἐδεστόν* Ant. 206, *οὔτε θηρός, οὔτε κυνῶν* 257, *ὑπ' ὠμηστῶν κ.* 697. *κ. βορᾶς* 1017, *ἢ κύνες - ἢ θῆρες* 1081, *κυσὶν πρόβλητος* A. 830, *κύνας* 297, fr. 16. — Hundsstern *κυνὸς - δύσιν* fr. 379, *Σειρίου κ.* 941. — *Trp. αἰετὸς κυὼν Διός* fr. 766; *μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες* E. 1388 ch. *Blomf. gl. Aisch. Choeph.* 911; *ἡ ῥαψῳδὸς - κύων* O. 391 *Sphinx, Untier.* — *κωδυρομένη, κώδυρεται s. καί a. E.* — *κωδωνό-κροτος* fr. 738, *Rhes.* 383. *Z.*

κώδων, (Mündung der) Drommete *χαλκοστόμου κώδωνος* A. 17 *Erkl., sch., Pax* 1242, *Ath.* 4, 185 a, *Poll.* 4, 203.

κωκύματα, τά, Geschluchz, Wehklagen *ἀνδρῶν γυναικῶν* 1079, *ὀρθίων κωκυμάτων* 1206, *ὀξέων κ.* A. 321.

κωκυτός, Geseufz, Wehklagen, Klagegeschrei *ἐπὶ κωκυτῷ* E. 108 m., *ηχεῖ τις οὐκ ἄσημον - κωκυτόν* T. 867, *ἥσει μέγαν κ.* A. 851; fr. 728.

κωκύω, beseufze, beweine, beklage mit Tränen *νέκυν - κωκῦσαι* Ant. 28, 204, 1302. *ἀνα, ἐπικωκύω.*

κῶλον, Glied: Knie, Fuss *κῶλα κάμψον* OC. 19, *ἕπεο ἀμαυρῷ κώλῳ* 183 m., *νοσῶν - κῶλον* Ph. 42, fr. 60.

κωλύω, verhindre *οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν* Ant. 261, E. 1197; *ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν* Ph. 1241. *δια, ἐπικωλύω.* *κωμασάσης* fr. 227, 703.

κώπη, Schwertgriff Ph. 1255; Ruder (-griff) *πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων* T. 561.

Κωρύκιαι *νύμφαι* Ant. 1128 ch., korykisch, *von der korykischen Höle am Parnass.*

κωτίλλω, belästige mit Geschwätz *μέ* Ant. 756; (*κωτίλλεται* A. 327 *Sft, blandis verbis delinire,* T. 1121 *N*). — *κωτῖλος* fr. 606. *Z.* — *κωφεῖ* (*κωφίζει*) 223.

κωφός, taub fr. 595, 663; *trp.* töricht *ὁ πάντα κ., ὁ πάντ' ἄιδρις* A. 911 ch. *μωρός Hes.* — *τά γ' ἄλλα κωφὰ κ. παλαί' ἔπη* O. 290 *Df Oxf, οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα sch.* unverständlich. — *κωχεύουσιν* fr. 303. *Z.*

Λ.

λ. verlängert den vorherg. Vokal Wf zu A. 210, *bildet Allitteration Wf zu* E. 650, 1001.

Λαβδάκειος, des Labdakos *τῷ Λ. παιδί* O. 267, *τῶν Λ. δωμάτων* 1226. *S.*

Λαβδακιδᾶν *γένος* OC. 221 m., *πήματα* Ant. 593 ch.; *κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν* 862 m.; O. 489 ch., 496 ch., Labdakiden. *Nachkommen des L.*

Λάβδακος, *K. v. Theben Λάϊον τὸν Λαβδάκου* O. 224.

λαβή, Griff, Henkel (*κρατήρων*) *λαβὰς ἀμφιστόμους* OC. 473.

λάβρον *στόμα* A. 1147, ungestüm, unbändig *θρασύ sch.* — *λάγδην πατεῖται* fr. 606. *S. λαγός* (-*ώς*) 184, 113.

λαγχάνω, erlose *λαχὼν τε κἀκέλευστος* A. 1284 *durch's Los erkoren; τῆς δὲ γῆς - εἴληχε* fr. 19. — Erlange, empfange, erhalte zuerteilt, werde teilhaftig, ziehe mir zu *ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας* Ph. 1115 m. *οἷα - λάχοι* 509 *Herw. N, οἷα λαγχάνει κακά* E. 751, *μακρὸν γέρας* A. 825 *Herm. Hek.* 41, *τύχην* 1058, *τοῦτ'* O. 1366, *ξιφέων ἐπίχειρα* Ant. 820, *τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα* 837, [*γάμου μέρος* 918], *τὰ νυμφικὰ τέλη* 1241, *πένθος* fr. 587, *μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τε* OC. 1746 m., *χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον ἐνθανεῖν* 790; *mit Gen. μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου* 450 *τύχωσι Br., N., γεννᾶς ἀφθίτου* fr. 267, *χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν* Ant. 699 *τυχεῖν;* — *οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος* (*ἴσα Mein.*) 520 *dem Schlechten gleich, gleiches zu erhalten. ἐκ, ἐπιλαγχάνω.*

Λαέρτης, Λαέρτιος, Λάρτιος, Laertes, *S. des Akrisios, V. des Odysseus σπέρμα Λαέρτου* A. 1393, *τόκος* Ph. 614, *γόνος* 366, fr. 784 *hom. FF.* — *Λαερτίου παῖ* 87, (*τῷ Λ.* 401 ch. *La*), *οὑμπόλητος Σισύφου Λ.* 417, *τὸν Λ.* 628, *παιδὶ τῷ Λ.* 1357, *παῖς ὁ τοῦ Λ.* 101; *ὦ παῖ Λαρτίου* A. 1 *E., τέκνον Λ.* 380 m. (*La Λαερτίου*), *τῷ Λ.* Ph. 401 ch. *Df, ὁ Λ. παῖς* 1286; *κτητικὸν ἀντὶ κυρίου sch.* A. 1 *Wf.*

λαθί-πονος, des Leids, Unglücks vergessend A. 711 m.; *mit Gen.* *λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν - βίοτον* T. 1021 ch. das die Schmerzen vergessen lässt. *S.*

λάθρα, heimlich, verstolner Weise *ἦλθον ὡς ὑμᾶς λ.* T. 533, *ἂν κακῶς σὺ λ. κλέψειας κακά* A. 1137, *κεῖνο λ. ἐξιδοῦ, ὅτι πράξεις* Ph. 850 ch., *ἀτηρὸς λ.* 1272, *λ. μ' ὑπελθών* O. 386, *οὐπιβουλεύων λ.* 618; *mit Gen.* one Wissen (hören) Jds, *clam ἧς - λ.* E. 1155, *λάθρα δὲ μητρὸς κ. πατρὸς πορεύομαι* O. 787, *Καδμείων λ.* OC. 354. — *ᾱ* E. 1155, A. 1137, O. 386, 787, Ph. 850 ch.; *sonst nur am Ende des Trim.* *ᾰ*.

λαθραῖος, heimlich, versteckt, verborgen *λαθραῖον ὡς δρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα* E. 1440 ch., *εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον λ.* T. 377, *λ. ὄμμ' ἐπεσκιασμένη 'φρούρουν* 914, *τὰ δὲ λαθραῖ' ἀσκεῖ - κακά* 384 *tut h. Böses.*

Λαΐειος, des Laios *φόνον τὸν Λ.* O. 451, *ἰὼ Λ. τέκνον* 1216 ch. — *λαίθαργος* fr. 902 *Lex.*

λαΐνου τάφου OC. 1596, steinern, von St.

Λάϊος· *ἡγεμὼν γῆς τῆσδε* O. 103, *wo getötet?* 112, *ἄφαντος ἔῤῥει* 558, *ὡς ὁ Λ. κατασφαγείη* 729; *Λαΐου ὀλωλότος* 126, *διαφθοράς* 573, *φονέα* 703, *φόνον* 852, *παλαιὰ θέσφατα* 906 ch., *τῶν Λ. τις* 1042, *ἦν* 1117, *ἦσθα* 1122, *τὰ Λ. σταθμά* 1139, *τῶν Λ. τις ἦν γεννημάτων* 1167, *γένους τοῦ Λ.* 1383, *ἀπόγονον* OC. 220 m., *ὦ παῖ Λ.* 553, 1507, *τὰ Λ. - θρόνων ἀεὶ κράτη* Ant. 165; *χρησμὸς ἦλθε Λαΐῳ* O. 711, 814; *Λάϊον τὸν Λαβδάκου* 224, *τοὺς κτανόντας Λ.* 308, 721, 740, 753, *ὀλωλότα* 759, *νεκρόν* 1245, *S. des Labdakos, V. des Oidipus.*

λαῖφος, Segel *λαίφεσιν νεώς* T. 561, *ν* 309.

Λάκαινα, lakonisch *κυνός* A. 8 *Erkl. weil die spartanischen Spürhunde berümt waren, wird Odysseus mit denselben verglichen.* — *Λάκμος* fr. 265: *Λάκωνος - λόγου* 186. — *λακπάτητον*, *s. λαξπάτητον.*

λᾰλέω, rede *ταῦτα* Ph. 110, fr. 667, [104].

λάλημα, Schwätzer Ant. 320 *Bonitz, Beitr.* 2, 41. *Z.*

λαμβάνω, 1) neme *τεῦχος εἰς χεῖρας λαβεῖν* E. 1120, *πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον* 420, *λαμπάδος σέλας* T. 1198, *ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ* O. 913, *ῥυτῆρα* A. 241 an., *ἔγχος* 286, *χεῦμα* OC. 471 schöpfe, *ἐσχάραν* fr. 36, *χειροῖν κέντρα* 606, *θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότε* 538; neme mit *ἐνδόθεν λαβὼν ὅτου σε χρεία κ. πόθος μάλιστ' ἔχει* Ph. 645, *τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;* 651, (*τὰ τόξων*) *ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν* 653; neme mir *ἄρουραν ἔκτοπον λαβών* T. 32, *αὐτήν* 1226, *σάκος* A. 574, *τοῦτο τἀγαθὸν* Ant. 275, *χώρας παντελῆ μοναρχίαν* 1163. — 2) *Capio:* Neme, ergreife, fasse, halte gefangen, gefesselt *λαμβάνει - ὕπνος με* Ph. 766, A. 676, *ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντι* T. 446 ch. *Valck. Diatr. p.* 155; *δυσοσμίαν λάβοι* fr. 483; — neme weg, gefangen, fange, raube, ergreife *τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν* Ph. 47, *δόλῳ Φιλοκτήτην* 101, 107, *πρὸς βίαν* 103, *ἄκοντα* 617, *τὰ τόξα μου - λαβὼν - ἔχει* 943, *αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω* 1234, *βουλαῖς ἐμαῖς* 1247, *δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκας* 1282, *σκῦλα* 1431; *Pass.* *τὰ τοῦδε τόξα - ληφθήσεται* 68, *ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς* Ant. 1076; *Ἅιδης λαβὼν ἀπεστέρηκε* E. 949, *τί μ' οὐ λαβὼν ἔκτεινας εὐθύς* O. 1391, *λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτά μοι* Ph. 1007; — neme, fasse (ab), erwische, fange, finde *ζητῶν τὸν αὐτοχεῖρα τοῦ φόνου λαβεῖν* O. 266, *σημεῖα τοιαῦτα* 1058, *τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;* 1031, *οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ* Ph. 1051, *θεῶν σεμνῶν ἕδραν* OC. 90, fr. 779; — *κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον* O. 461, *μὲ - τὶ βουλεύσαντα* 605; — *λαβών* 607; *ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρα* A. 1296. — *Pass.* *ἐὰν δέ τοι ληφθῇ τε κ. μή* Ant. 328, *δεύτερον ληφθῶ κακός;* Ph. 908, *δρῶσ' ἐλήφθης* T. 808. — Neme auf, erfasse, finde *im Geiste* *θεὰν λαβεῖν* Ph. 656, *ὄμμασι* 537 *in Augenschein nemen*, *τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω* 1078 gelange zu, *προθυμίαν - ἔργου* T. 670, *τέρψιν* 820 *geniessen*, *τοὔνειδος* 254, *πημονάς* 1189, *οὐ μὴ λάβω* 1190, *ζημίαν* fr. 884 sich zuziehn; *ὀμμάτων εἰληφότα φόβον* OC. 729 *Blaydes*, *αἰδῶ* A. 345, *μὴ μίασμα τοῦ φυτεύσαντος λάβῃς* O. 1012.

Neme an, auf, erlange, gewinne, empfange, bekomme, finde, ziehe mir zu *κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως κ. τὸ τητᾶσθαι πέλει* E. 265, *εἰ σθένος λάβοιμι* 334, 347, *εἰ φωνὴν λάβοι* 548, *ὅταν θανεῖν χρήζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν* 1008, *κέρδος* 1016, *οἷ' - ἥσθείη λαβών* 1325, *βάξιν καλὴν λαβόντε* 1006, (*βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν* A. 494); *κτῆμα τῆς νίκης* Ph. 81, *ποτόν* 292,

κλέος ὑπέρτατον 1347, ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος O. 121, ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν 218, ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια OC. 796, ποίαν λάβω θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; 828, ὡς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις 1679 m. erwünscht finden, πάντα ταῦτα ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας Ant. 439, εὔσοιαν fr. 124, ἴασιν 236, χάρμα 563, εὐπετές 673, γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον 698, A. 825, *vgl. Pers.* 215; — neme, wäle πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις A. 265, πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε; O. 599, τίς παραρρίψει, τέκνα, τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων; λαβὼν Ἄδραστον πενθερόν OC. 1302, [φίλον Ph. 671], σὲ ξυμπαραστάτην 675; neme Teil λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος T. 148. — Neme hin, an, in Empfang, in die Hand, empfange von J. σὲ - πρὸς σῆς ὁμαίμου κ. κασιγνήτης λαβὼν E. 12, τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα 1303, πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρός Ph. 234, παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα 1232, χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ O. 1004, δῶρον - τῶν ἐμῶν χειρῶν 1022, παρ' ἄλλον μ' ἔλαβες 1039, πόθεν λαβὼν 1162, Ant. 401, δέλτον T. 48, ἀσπίδ' A. 1122; βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν 494, πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ διπλῆν λάβοι T. 331; — τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις E. 592, μ' ἀραῖον ἔλαβες O. 276, ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον OC. 284.

Λαβών, vgl. ἄγων, ἔχων behält in Vbdg mit andern VV. s. bes. Bdtg: τὰς κόρας τ' οἴχει λαβὼν OC. 1009, τήνδ' — λαβὼν κ. κρῖνε κἀξέλεγχε Ant. 398, ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λ. 916, δός μοι αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν T. 1066; — mitnemend κήρυκας λαβὼν κ. τ. στρατηγὸν ἧκε A. 1115, στρατὸν λ. ἐπακτὸν ἔρχεται T. 259; — κτεῖναι λαβὼν O. 641, τόνδ' ἀπάξομαι λαβὼν OC. 860, ἄγειν τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβὼν A. 1098. — *N zu* OC. 475.

Med. neme, ergreife für mich ἀρχῆς λαβέσθαι OC. 373; fasse an λάβωμαι δῆτα κ. θίγω τί σου Ph. 762; λέλημμαι? fr. 794. — *Pr. nur 5, Pf. 3, Med. 2, Pass. 6mal, Aor. Act. oft.* ἀνα, ἐκ, ἐπι, προ, προς, συλλαμβάνω.

λαμπάς, Fackel πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας T. 1198; *trp.* Sonne τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα Ant. 879 ch. Licht; fr. 880. — *Adj.* λαμπάσιν ἀκταῖς OC. 1048 ch. fackelerhellt. *Nur hier adj., N krit. Anh.* — λαμπήνη fr. 392 *Lex.*

λαμπρός, leuchtend, hellstralend, hell ἡλίου σέλας E. 17, ἡλίου κύκλος Ant. 416, λαμπρᾶ στεροπᾶ φλεγέθων T. 99 ch., A. 257 an., ἕω fr. 239; τὰ πρόσθεν λ. ὄμματα O. 1483, *vgl.* 81. — *Trp.* τὸ λαμπρὸν φῶς - γένους fr. 497; βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι O. 81 φαιδρός *N*, ἔπη OC. 721, τὸν βίον - λαμπρὸν ποιεῖσθαι 1144, *stattlich* λαμπρὰ κ. κατ' ὄμμα κ. φύσιν T. 379 εἰσῆλθε λαμπρός E. 685, σ' - λαμπρὸν ἐξέπεμψ' 1130. — ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει T. 1174 klar, offenbar. — λαμπρύνω fr. 634.

λαμπτῆρες (ἕσπεροι) A. 286 *Lob. Nk.* σ 307, Lichter, Leuchten.

λάμπω, leuchte (hervor aus) ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν Ant. 1007, fr. 340; — ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι E. 66, fr. 742. — *Trp.* ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνάσου O. 473 ch. (*vgl.* Ph. 201 *Nk*); — παιὰν δὲ λάμπει O. 187 ch. ὕμνοι φλέγοντι *Bakchyl.* ertönen. ἐκλάμπω.

λανθάνω, λήθω, bin verborgen, entgehe fr. 104, λήσεις T. 455, *mit Acc.* μή λάθοι σε O. 904, οὐ γάρ με λήθεις 1325, οὐ λάθει μ' ὀργά E. 222 m. *habe vergessen*, Ph. 207 ch., fr. 424; — *u. Part.* μή με λάθῃ προσπεσών Ph. 156, 46, ἤ σε λανθάνει πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα - κακά Ant. 9, ξυνών μ' ἔληθες E. 1359.

Im Part. unbemerkt, heimlich, unversehends λήθουσά μ' ἐξέπινες Ant. 532, fr. 508, 23. — *Mit Part (one Acc.):* δρῶσ' ἐλάνθανεν E. 914, μὴ λάθῃ μολὼν εἴσω 1403, μὴ διαφθαρεὶς λ. Ph. 506, εἰς ὧν λέληθεν O. 247, (268); — one es zu merken, zu wissen, unbewusst, unabsichtlich λανθάνει στήλην ἀκρὰν παίσας E. 744, λεληθέναι σέ φημι - αἴσχιστ' ὁμιλοῦντα O. 366, λέληθας ἐχθρὸς ὢν 415, fr. 90. — *Med.* vergesse, *mit Gen.* λάθεται ὧν τ' ἔπαθ' E. 168 m., σὲ - κείνου λελῆσθαι 342, πρόσοψιν ἃς - λαθοίμαν 1287 m., fr. 358. — *Mit pass. Bdtg.* οὐδέποτε λησόμενον - κακόν E. 1248 m. zu vergessen, zu verschmerzen. ἐκ, ἐπιλανθάνω.

λαξ-πάτητον - χαράν Ant. 1275 m., mit Füssen getreten, in den Staub getreten.

Λαομέδοντος A. 1302 *n.* Tochter.

λᾶος, Stein, Fels OC. 196 ch. *Df.*

λαός, Volk Ἀχαιῶν Ph. 1243, Κάδμου O. 144. *Vgl.* λεώς. — Λαπέρσαι

fr. 339 *Lex.*; λαπίζειν 903 *Lex.*; Λαπίθης 345; λαρός 266; Λάρτιος, s. Λαέρτης.

λασι-αύχενά θ' ἵππον Ant. 351 ch. (*No.* -χην), mit dichtbehartem, bemäntem Nacken. *Z.*

λάσιος, dichtbehart, zottig θηρῶν Ph. 184 ch.

λάσκω, tue kund, verkünde τοὔπος τὸ θεοπρόπον, -ὅ τ' ἔλακεν T. 824 ch., ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν Ant. 1094. — λάταξ fr. 257.

λατρεία, Dienst, Knechtschaft ἐπίπονον ἔχοι - λᾰτρείαν T. 830 *Herkules' Arb.*; οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζῆλον τρέφει A. 503.

λάτρευμα, Dienen, Dienst ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα T. 357 Frohnarbeiten. *Z.*

λατρεύω, diene λᾰτρεύοντά τῳ T. 35; μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν OC. 105.

λάτρις, Diener, Knecht λάτριν πονεῖν T. 70. — λατῡ-πους fr. 477. *Z.*

λᾰ́φῡρα, τά, Beute πάσας ἀρετᾶς T. 646 ch., σὲ παγχρύσοις ἐγὼ στέψω λαφύροις A. 93.

λάχνη, Wolle, Flocke βοτοῦ T. 690.

λάχος, Los τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως λάχος Ant. 1303 *Bothe.*

λέαινα, Löwin κενῆς σκύμνον λεαίνης A. 987.

λέβης, Becken, Urne δῶρον λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον T. 556, ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ E. 1401; fr. 68.

λέγω (*Act.* λέγω; λέξω, ἔλεξα; *Pass. Pr. Pf. A.*), 1) sage, erzäle, berichte, bringe vor, melde, erwäne, *mit Acc.*, *Pr.:* τάδ' ἡμῖν E. 311, οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ 319, 1048, 1220, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις 344, εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν 413, τοῦτο 415, πόλλ' ἄγαν 623, ἃ χρῄζοιμι 629, πᾶν 631, 892, παῦρά σοι 688, οὐχ ὕβρει λέγω τάδε 882, πρὸς ἡδονὴν 921, σαφῆ 1223, ταῦτα 1041, Ph. 12, 596, O. 728, OC. 809, Ant. 908, 1078, τόδε T. 187, φίλα 373, τί 393, χρηστά 470, τὸ πρὸς κείνου 479, τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ 631, τί δὲ - καινοποιηθὲν λέγεις; 873, οὐδὲν ὧν λέγω T. 1232, εὔπειστα A. 151 an., κατὰ - ἐμοῦ τοιαῦτα λέγων 156 an., 327, λόγον ἄῤῥητον 214, πάθας 295, δεῖνα λ. ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς 331, τί μοι λ.; 532, κἀπὶ τῷ λ. τάδε; 797, (τὰ σά) 1262, ὅσ' ἂν θέλῃς Ph. 64, ψευδῆ 100, 108, τί λ. πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν; 136 ch., μέλημά μοι 150 ch., λ. εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σέ 580, ἃ μὴ δεῖ 583, τάδε 898, 1235, 1342, αἴσχιστ' ἐπῶν 909, τί 914, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν 991, πόλλ' - πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη 1047, ὅσ' ἂν - λέγῃ σοι 1073, τἀληθῆ 1236, τί πρὸς καιρόν 1279, ἐτήτυμα 1290, εἰκότα 1373, Ἀτρείδαις ὄφελος 1384, μηδὲν ὧν λέγω 1394, οἷ' ἤκουσα O. 95, τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' 282, ἃ γ' ἥξει - λ. ἐμοί 342, πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ 439, τοὺς λόγους ψευδεῖς 526, τάδε 574, 1053, ἄλλα δ' ἄθλια - προὐφανῆ λέγων 790, σοὶ ταὔτά 839, φόβους 917, τἀληθές 944, τί μοι λ.; 954, τὰ λῷστά σοι 1066, ἀληθῆ 1141, τοὔνδικον 1158, ὅσ' ἂν λέγωμεν OC. 74, τὰ μητρός 268, ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις; 412, δεινά 661, σκληρὰ μαλθακῶς 774, κακά 795, δεινόν 861, ταὔτά σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω 936, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω 957, γάμους 979, ἅπαν καλόν λέγειν 1001, τὰ κρείσσω 1430, οὐκ ἀνεκτά Ant. 282, ἃ φῄς 403, ἔνδηλα κ. σαφῆ 405, ὅσα 689, ἃ βούλεται 507, εἴ τι καίριον λ. 724, τί 757, λόγους αἰσχροὺς καλῶς 1047, ἃ 1057, τίνα λέγεις μοι νέον λόγον; 1289, τοιαῦτα - σοί fr. 26, πᾶν πρὸς ἡδονήν 60, ὅτι χρὴ πρὸς ταῦτα λ. 105, τἄριστ' ἐλευθέρως 204, τὰ ψευδῆ 323, τί χρὴ βροτὸν λ. 337, τἀληθές 513, ὧν τύχῃ 608, τἀληθῆ 678; — *Aor.* τοῦτο - λέξαι E. 408, A. 270, τί λέξω; E. 1174, OC. 310, οὐδὲν ὧν ἔλεξεν - φωνεῖ... T. 346, σαφῆ 388, τοιαῦτα 729, τοὐξειργασμένον ἔλεξα πᾶν A. 316, ὑπόβλητον λόγον 482, πολλὰ - κἀνόνητ' ἔπη 1272, [δεινά Ph. 426], τί τοῦτ' ἔλεξας; 1173 *was willst du damit s.?*, ταῦτα 1382, δίκαι' O. 280, ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους 755, τάδ' OC. 79, ταύτην - παῦλαν 88 *vorher*, δεινὴν - πρᾶξιν 561, ἃ δ' ἦλθον 1291, πάντ' ἔλεξα τἀντεταλμένα fr. 411; — *Fut.* εἰ τῶνδέ μοι μεῖζόν τι λέξεις E. 377, προσφιλεῖς - λόγους 672, τὰ σά A. 1261, ὃ Ph. 581, τάδ' 1258, τὰς ἐμὰς λ. τύχας 1418, ταῦτ' O. 368, τὸν αὐτὸν ἀριθμόν 844, τάδ' 946, τί - πρὸς τόνδ' ἔπος; 1419, πάντ' ὁρῶντα OC. 74, ταῦτα Ant. 93. — *Pass.* τὰ μὲν λελεγμένα E. 1011, ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ 1298, λόγος λέλεκται πᾶς Ph. 389, τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν λέγοιτ' ἂν Ant. 505, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται OC. 1186, δοκεῖ, λελέχθαι (ταῦτα) 1035, ἔπη O. 405, οὕτως ἐλέχθη ταῦτα 1442, λόγον καλῶς λεχθέντος T. 290, τὸ λεχθὲν ἔργον 1187, **u. Inf.** μέλημά μοι λέγεις - τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα Ph. 150 ch., δύσφορα - πάντ' ἂν εὐτυχεῖν O. 87, τοῦτον ὄλλυσθαι 799, Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι 1299, OC. δαίμονας λ. πρόνοιαν ἴσχειν

Ant. 282, ψευδῆ με θεσπίζειν 1054, δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν T. 408; heisse, befele ἃ κ. σε τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω τάδ' αἰὲν ἴσχειν 137 ch., λ. σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν Ph. 101, χαλᾶν λέγω σοι OC. 840, μὴ ψαύειν 856. — *Mit relat. Satze:* μοὶ λέγ' αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει Ph. 152 ch., ὅτι 210 ch., ὡς οὐ θέμις γίγνοιτο 345, ὅτι λέξω δ' ἀπορῶ O. 485 ch., χῷ τι σοι λέγειν εὔκαιρόν ἐστι OC. 31, ὧν χρειᾷ πάρει 1280, χῶ τι χρὴ ποιεῖν 1517, ὡς μῖσος ἐκδείξειας ἂν E. 347, ὡς λείποιτο T. 265, ὧν δ' ἔβλαστεν 401, ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν 500 ch.; — λέξω δέ σοι, ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας E.560.—*Mit Praep.* ὧν λέγεις πέρι O. 707, περὶ γὰρ σοῦ νῦν εὔπειστα λέγει A. 151 an., κατὰ - ἐμοῦ 156 an., τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς E. 555, A. 1312, πρός Ant. 753, fr. 105. — 2) *One Obj., das oft zu ergänzen*, sage, erzäle, rede spreche ἣ 'γὼ λέγω E. 338, πρὸς εὐσέβειαν 464, σῆς δίχα γνώμης 547, καὶ δὴ λέγω σοι 558, ἐάνπερ κ. λέγῃς 593, ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω 673, πείθου λέγοντι 1207, ἡ προμηθία κ. τῷ λέγοντι κ, τῷ κλύοντι σύμμαχος 991, καταλγήσας λ. Ph. 368, θρασυστομῶν 380, ποιοῦ λέγων 590, λέγω 591, ποῖ λέγεις; 814, ὅτῳ λέγω 938, 991?, πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω 1277, λέγειν O.358, 360, λέγω δέ (σοι) 412, 449, λέγοις ἂν εὐφρονῶν 570, οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις 625, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν 1169, αὖθις πάλιν OC. 364, ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις 795, νικᾶτέ με λέγοντες 1205, λέγει 1639, καὶ δὴ λέγω Ant. 245, λέγει τις εἷς 269, λέγων 280, ὅρκιος δέ σοι λέγω 305, ἐπώμοτος T. 427, πρὸς κενὰς γνώμας λ. Ant.753, ὃ δ' ἂν λέγοι T. 23, ὡς αὐτὸς λέγει 253, fr. 91, τούτου λέγοντος T. 351, λέγω 1130, A.288, λέγειν 428, λέγων 1307; λέγε A. 211 an., T. 236, 416, 1129, O. 702, OC. 217 m., 893; 1170, 1415, 1517, Ant. 1174, fr 402 = λέγειν Ph. 57, μὴ λ. Ant. 567; λέξατε OC. 889 *N*, ἔλεξεν T. 920, τοῦ λέξαντος A. 152 an., λέξαιμ' ἂν O. 773, λέξεις 1517, ὅμως δὲ λέξω Ph. 1324. — *Mit Adv.* πέρα Ph. 1275, E. 633, 1483, πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις; 773, σὺν δίκῃ 1041, μακράν 1259, ὀρθῶς 555, Ph. 341, Ant. 403, 685, (μη) καλῶς E. 254 raten, O. 616, 986, A. 94, εὖ E. 1039, OC. 807, Ant. 723, 771, 1031, 1255, A. 1351; — αὖθις O. 359, εὐνοίᾳ Ph. 1322, σαφῶς 1338, πῶς λ. 1407, ἀνιαρῶς Ant. 316, φρονούντως 682, πῶς τοῦτ' ἔλεξας; ου κάτοιδ' ὅπως λέγεις 270, ἔμπαλιν T. 358, οὐκ ἀπὸ γνώμης 389, ἥδεται λέγων ἀεὶ fr. 90, ἀξίως 92, κακῶς 734. — εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν OC. 1665, μόνον δὲ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων Ant. 1061; λέγειν σὺ δεινός O. 545 = *Xen. Kyr.* 1, 5, 9.

3) Erwäne, nenne, bezeichne, zäle auf τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις Ph. 26 *n.* ἀπόν, πολλῶν ἔλεξεν - πόνων ἆθλα 507 ch., κρωσσοῖς οἷς λέγεις, χέω τάδε OC. 478, μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας 647, ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν 939, οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις E. 397, πότερον εὐτυχῆ (ταῦτα) λέγω 766, Θήβας λέγεις μοι fr. 778; — ἃς τρέμομεν λέγειν OC. 128 ch. *Erinyen;* ἐκεῖνον ὃν οὗτος λέγει O. 1055, ποῖον ἄνδρα κ. λέγεις; 1129, Ἰόλην ἔλεξας T. 1220, λέγω γὰρ κἀμὲ Ant. 32, ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς E. 890, λέγε 891, ὃν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννήτην θεῶν fr. 772; *mit Zeugma:* οὐχ ὕβρει λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν E. 882 *n.* λέγω erwäne, nenne *Nk*; λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα OC. 1580; *pass.* προσθήκῃ θεοῦ λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον O. 39 *wirst Retter genannt;* nenne, halte für, achte φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω κ. τὸν παρ' ἑαυτῷ βίοτον O. 611, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω Ant. 183, κέρδος αὔτ' ἐγὼ λέγω 462, ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις; 1049. — *Erklärend, dico*, mein' ich ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω Ph. 1261, ποταμός, Ἀχελῷον λ. T. 9, ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκην λ. Ant. 198; τὸν ἄνδρα-, ἐμὸν λ. πατέρα T. 739, Ὀδυσέα, τὸν σὸν ἐνστάτην λ. A. 104, σέ τοι, σὲ τὸν αἰχμαλωτίδος λ. 1228, μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λ. 569 *Erkl.* — *Eigentüml. Gebr.* man sagt, soll τέθνηκεν - ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς Ph. 335, Ant. 23; χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν T. 960 ch.; χρόνος ᾧ λέγεται χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι Ph. 199 an., θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων O. 292; ὡς λέγουσί μοι OC. 1161. — Rede gut, schlecht von κακῶς δέ σε λέγω E. 524 schmähe, χὤταν εὖ λέγῃς 1028 lobe τὴν δειλίαν — — βούλει λέγειν τι κ. λέγων μηδὲν κλύειν; Ant. 757 etwas Bedeutendes, Triftiges, was Grund hat, *wie* λέγω τι τούτων ἢ οὐ λ. πεπραγμένον O. 1140, λέγω τι; 1475 habe ich Recht? λέγεις 1476; λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν 1151 *redet one E. zu wissen.* — εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω E. 1467 *indictum volo, vgl.* O. 711. — *Im Gegstze zu:* φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας Ph.559;

οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ E. 319; *δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται* Ant. 507, *δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις* fr. 734; *πονοῦσά τ' ἀλγεῖν κ. λέγουσ' αὖθις πάλιν* OC. 364; *εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω* Ant. 1031; *λέξαι τ' ἀκοῦσαί τε* OC. 1288, *τοῖς ἀκούουσιν λέγε* A. 591, *λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγὼ* T. 351; *κ. τῷ λέγοντι κ. κλύοντι σύμμαχος* E. 991, *κακῶς δέ σε λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν* 524, *ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον* A. 152 an., *βούλει - λέγων οὐδὲν κλύειν* Ant. 757. — *λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων* Ph. 56; *ἔφη λέγων* A. 757 *E* = *Hdt.* 3, 156; 5, 46. 49. *ἀντι, προ, συλλέγω.*

λε-ηλᾰτέω, mache Beute, plündre A. 343.

λεία, Raub, Beute, Beutevieh *λείας ἀπαρχὴν βοῦς* T. 761, *Δαναῶν βοτὰ κ. λείαν* A. 145 an., *λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα* 54; *ἐφθαρμένας - λείας ἁπάσας* 26. — *λεῖαι· γλαρίδες* fr. 477.

λείβω, vergiesse, lasse fliessen *δι' ὄμματος ἀστακτί λείβων δάκρυον* OC. 1251; *δάκρυ λειβομένη* Ant. 527 an. *Wf.*

λειμών, Wiese, Au, Trift *σιλφίον* fr. 945, *ἐν βουθερεῖ λειμῶνι* T. 188, *τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις* 200, *τὸν ἱππομανῆ λ. ἐπιβάντα* A. 144 an.; *ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν* fr. 587 *aequor.*

λειμωνίας, Wiesen- *νύμφαι* Ph. 1454 *Z.* =

Ἰδαῖα - λειμώνι' (*pratensis*) *ἄποινα* A. 601 ch. *E.*, Ersatz, Lon für das Verweilen auf des Ida's Auen.

λείπω, verlasse *λιπεῖν τὸν Σκῦρον* Ph, 969, *κοίλας πέτρας γύαλον - σε - λείψειν* 1084 m., *σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ'* 1215 m. *Spercheios*, *κρῆναι - λείπομεν ἡμᾶς* 1462 an., *πάτραν διήνεμον λέλοιπεν* T. 327, *ναυλόχους λιπὼν ἕδρας μόνους τ' Ἀτρείδας* A. 460, *ἀκτάς* fr. 469; — *βίον λελοιπόθ'* E. 1444, OC. 1583, Ph. 1158 m.; *νὶν χιὼν οὐδαμὰ λείπει* Ant. 830 m.; — verlasse, lasse im Stich *σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε κ. ζῶντα* T. 234, *ὅρα με λείπων* OC. 654, *μόνον δέ με μὴ λείπετε* 501, Ph. 470, *εὕδοντα - λιπόντες ᾤχοντο* 273, *τὴν αὑτοῦ φύσιν - λιπὼν* 903 untreu geworden, *ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη* 1177 m.; *λειφθήσομ' ἤδη* 1071; — *in best. Lage, als: τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἷσιν αὑτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν* O. 1247, *νὶν χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν* A. 653; *P.* (*οἱ λελειμμένοι* 1245), *μόνα δὴ νὼ λελειμμένα* Ant. 58 zurückgeblieben; lasse zurück *τοῖον πυλωρὸν ἀμφί σοι λείψω* A. 563; *P.* bleibe zurück *χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ* O. 1418, *μόνος πατὴρ τούτων λέλειψαι* 1504.

Hinterlasse, lasse zurück, übrig, überlasse *ἐμοὶ δέλτον λιπών* T. 47, *ἔλειπέ μοι μαντεῖα πιστά* 76, *ἐν δόμοις λείπει - δέλτον* 157, (*τόξον*) *ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν* Ph. 653, *ἔλιπον Ζηνὶ - τέλη* Ant. 142 an.; *ὃ δὴ λέλειπτο* 1202 *was (vom Körper) übrig; ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας κ. γόους* A. 973, *πένθος ἔλιπ' ἄκλαυστον* OC. 1708 m. — *Intrans.* *λείπει μὲν οὐδ' - τὸ μὴ οὐ βαρύστον' εἶναι* O. 1232 es felt nichts daran dass; *οὔ τί πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου - αἰκία* E. 514 ch. hörte auf. — *Pass.* [*λείπου μηδὲ σὺ - ἀπ' οἴκων* T. 1275 an. bleibe nicht zurück, fern von, folge], *σοῦ λελειμμένη* Ant. 548 von dir verlassen, getrennt; *Trp.* *λελειμμένῳ λόγου* (*-ων*) A. 543 *N*, *Wf* verfelend, *γνώμας λειπομένα σοφᾶς* E. 474 ch. ermangelnd, *ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδέν* T. 937 liess ab, hörte auf; *λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μηθ' ὁρᾶν* OC. 495 bin unvermögend *n.* *τοῦ πορεύεσθαι.* — *ὡς - τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξον κρίσιν* T. 266 nachstehn, *wie οἱ λελειμμένοι* A. 1245 *οἱ ἡσσηθέντες. ἀπο, ἐκ, ἐλ, κατα, προ-, ὑπολείπω.*

λείψᾰνα, τά, Rest, Ueberbleibsel *μικρὰ - θανόντος* E. 1113. *Z.*

λεκτός, zu sagen, auszusprechen *ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά* Ph. 633; auserlesen *ἡθέων λεκτοί* O. 19. *Z.*

λέκτρον, Bett, Lager fr. 708; *μητρόθεν δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω* OC. 528; Ehe (mit) *τὸ μητρὸς λ.* O. 976, *τὸ δυσπάρευνον λ. ἐνδατούμενος σοῦ* T. 791; *λέκτρων - Διός* Ph. 677 ch., *ματρῷαι λέκτρων ἆται* Ant. 863 ch., *ἔχων δὲ λέκτρα κ. γυναῖχ' ὁμόσπορον* O. 260.

λεπτός, dünn *λεπτὴ - κόνις* Ant. 256, *λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν* fr. 499; *λεπτοσπαθήτων γλανιδίων* 400. *Z.*

Λερναίας *ὕδρας* T. 574, 1094, Lernaiisch.

λέσχη, Unterredung, Beratung *πρὸς ἐμὰν λέσχαν ἀβάτων ἀποβάς* OC. 167 ch.; Versammlung *σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην* Ant. 160 an. — *λευγᾰλέα* fr. 904.

λευκ-ανθὲς *κάρα* O. 742, (blüten-), schneeweiss.

λεύκ-ασπιν *- φῶτα* Ant. 106 an., *s.* 114, weissbeschildet; *weiss argivische Nationalfarbe.*

λεύκ-ιππος, mit weissen Rossen E. 706.

λευκο-πώλῳ *- ἡμέρᾳ* A. 673, mit weissen Rossen: des Tages w. Rossege-

spann = *Aisch. Pers.* 381, 301; *vgl. Phoin.* 606.

λευκός, weiss, λευκῆς χιόνος Ant. 114 an. *Wf,* τρίχα 1092, παρειᾷ 1239, μυελόν T. 781, γάλα fr. 433, λευκῷ λίθῳ λευκὴ σταθμή 307, στάχυν 698. — λευκὰ δὲ γήρᾳ μάτηρ A. 624 ch. *Erkl. übertragen vom Hare* = *Pers.* 381, *vgl. Herakl. main.* 910. — Leuchtend, glänzend λευκὸν εὐάμερον-φάος A. 708 ch., ἡμέραν fr. 10.

λεύσσω, sehe, erblicke, (er)schaue, betrachte ἐκεῖν' E. 3, παμφεγγεῖς ἄστρων ῥίπας, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ 104 m., Αἴγισθον ἐκ προδήλου 1428, τί λ.; 1475, τόνδε - στόλον T. 226, μάταια 407, οἷ' ἔδρασε 897, κακὸν τόδε 992 an., τὸν ἄνω - κύκλον Ph. 815, ὄψιν 1412 an., αὐτόν OC. 121 ch., ὅν 135 an., νιν 705 ch., ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος 869, ἃ μὴ θέμις 1642, φέγγος - ἀελίου Ant. 809 m.; OC. 1197; — *u. Part.* τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων ἀπύοι; A. 886 ch., πέλας Ὀδυσσέα στείχοντα, τὸν τ' Ἀχιλλέως γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν Ph. 1221; λεύσσετε *mit abh. Satze:* ἄνδρα μὴ λ. ὅπου A. 890 ch., λεύσσων δ' ὅπου Ph. 716 ch., τὴν βασιληίδα μούνην λοιπὴν οἷα… Ant. 940 m., λεύσσετ' Οἰδίπους ὅδε - εἰς ὅσον.. O. 1524, εἰς ἐκεῖνον O. 1254; — *absol.* fr. 737, πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕπνος ἄυπνος λεύσσειν Ph. 848 ch. — ὁ μὴ λεύσσων T. 828 ch. der Tote. *ἐσ, προ, προσλεύσσω.*

λεύω, steinige τὸ λευσθῆναι πέτροις OC. 435. *Th.*

λέχος, 1) Lager, Bett λ. Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα T. 27 συνελθοῦσα *sch.*, τὸ σὸν λ. ξυνῆλθον A. 491; ὦ λέχη τε κ. νυμφεῖ' ἐμά T. 920, τὰ νυμφικὰ λ. O. 1243, λ. δὲ τοῦ θανόντος 821. — 2) Ehe, Gattin τὸ σὸν λέχος Ant. 573, τὸ δύστηνον λ. 1225, Μεγαρέως κλεινὸν λ. 1303, τοῦτο κήδευσον λ. T. 1227; κρύφιον ὡς ἔχοι λ. T. 360 *Iole,* ἐπεί σε λ. δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει O. 211 *Erkl.*, OC. 251 *Reiske.* — ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν Ant. 630, ἱέμενοι λεχέων T. 514 ch. — λέχους - μ' ἑλέσθαι κτῆσιν T. 161 *Erwerb (aus) der Ehe.* — 3) Lager, Nest κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν - λέχος Ant. 425 *Wf.*

λέχριος, seitwärts λ. γ' ἐπ' ἄκρου λάου - ὀκλάσας OC. 195 ch.; *Trp.* λέχρια τὰν χεροῖν Ant. 1345 m. schief, misslich. *Z. ε.*

λέων, Löwe fr. 163, Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα, λέοντ'… T. 1093, ὡς λέοντε συννόμῳ Ph. 1436, *vgl. E* 554, *K* 297, ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε 400 ch. *von d. Erde.* — λεω-πάτητος = λακπάτητος.

λεώς, Volk, Bewoner Μηλιεὺς ἅπας λ. T. 194, ἅπας - λ. 783, ἐνάλιος λ. A. 565, ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν - λ. OC. 43, πᾶς - Καδμείων λ. 741, ἰὼ πᾶς λ. 884 ch., πᾶς ὁ Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λ. Ant. 733, χειρῶναξ λ. fr. 724; λέων ἄνιππον ἱππότην τε OC. 898, σοὶ λεῶν ἔξεστ' ἀνάσσειν ὧν ὅδ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν A. 1100 *Kriegsvölker.*

λήγω, ende, höre auf, lasse, stehe ab πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ; E. 1313 *n. zu weinen,* εἰπὼν ὃ χρῄζεις λῆξον T. 1120, μαθοῦσ' ἔληξα A. 294, ὀξὺς νότος ὡς λήγει 258 ch. — *Mit bes. gesetzt. Part.* θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων O. 881 ch. — *Von Sachen:* πόνου λήξαντος Ph. 638, κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον 768 *n.* τὸ κακόν, ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν O. 686 ch. *n.* ὁ λόγος, ηὔδᾶτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λέξαντ' ἔχει 731, τό τοι πολὺ κ. μηδαμὰ λῆγον - ἄκουσμ' ἀκοῦσαι OC. 517 ch., λήγει δ' ἔρις A. 731, τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει ἐτέων ἀριθμός; 1185 ch. — *Mit Gen.* λήξω θρήνων E. 103 m., τῶνδε ληξάσῃ γόων 353, 379 τῶνδ' ἔληξεν T. 912, τῶν λόγων λῆξαι Ph. 1395, λήγετε τοῦδ' ἄχους OC. 1722 m., κακοῦ fr. 670, ἔληξε κἀπέπνευσε τῆς νόσου A. 274; — νέας | τροφῆς ἔληξε OC. 346. *ἐκλήγω.*

λήθη, Vergessenheit τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ λ. τις εἶναι κἀνάπαυλα Ph. 878, οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ O. 870 ch., κὰς λήθην ἄγει fr. 685, 146, 237, 595. — ληθίπονος = λαθίπονος; λήθω, ομαι, *s.* λανθάνω; ληκυθιστής fr. 905 *S.*; λήκυθος 133.

λῆμα, Wille, Mut λῆμ' ἔχων OC. 877; (λήματα A. 758 = *E. Med.* 119 stolzer Sinn); — μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει E. 1427 *Uebermut;* ὦ λῆμ' ἀναιδές OC. 960 Frechheit.

λῆμμα, Gewinn αἰσχρῶν λ. Ant. 313.

Λήμνια χθὼν Ph. 986, πυρί 800, βοός fr. 348, Lemnisch, *von*

Λῆμνος, *I. im aigaiischen Meere:* ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς Λήμνου Ph. 2, τὴν Λ. πατῶν 1060, ὦ Λ. fr. 349.

ληρέω, bin albern mit νοσοῦντι T. 435. *Z.*

λησμοσύνη, Vergessenheit ἐκ - πολέμων τῶν νῦν θέσθε λησμοσύνην Ant. 151 ch. *-ναν.*

ληστής, Räuber Ἄρης fr. 374 b, ὁ λ. O. 124, λῃστὰς ἔφασκε - κτανεῖν νιν 122, 842, τὸν μὲν ξένοι ποτὲ λῃσταὶ φονεύουσ' 716; λῃστὴς ἐναργὴς τῆς

ἐμῆς τυραννίδος 535; οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον Ph. 643.

λῆστις, Vergessenheit τὰ δ' ἐν μέσῳ ἢ λῆστιν ἴσχεις OC. 584 *vergissest. Z.* — Λητοῦς παῖς fr. 357.

Λητῴα **κόρη** E. 570, der Leto T., Artemis. *Z.* — λῆψις ὧν ἐρᾷ fr. 326. *Z.*

λίāν, ser, zu ser, übermässig μὴ λίαν στένε E. 1172, λίαν ἡδονῇ νικωμένην 1272, λ. κακός fr. 583. — λίβανον fr. 906. [*v. Spercheios.*

λῐβάς, Flut ἱερὰν λιβάδα Ph. 1216 m.

Λίβῠς, Libyer, *zeichneten sich nach Hdt.* 4, 170 *f. als Wagenlenker aus*, Λίβυες E. 702, *vgl.* 727; Λίβυσσα fr. 16; λίγγα 421; — λίγδοις 27. *Lex.*

λιγνῠ́ς, Dampf, Rauch στέροψ Ant. 1127 ch. *durchleuchteter Fackeldampf;* ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας T. 794 Opferrauch.

λῐγῠρός, sausend, pfeifend λιγυρᾷ μάστιγι A. 242.

λίγεια, - ἀηδών OC. 671 ch *zu* λῐγῠ́ς, hell, laut singend. — Λιγυστική fr. 527. *Z.*

λιθο-κόλλητος, mit Steinen gefügt (verziert?), fest στόμιον T. 1261 an. λυκοκόλλητα *frena lupata Welcker*, stark. *Z.*

λῐθό-λευστον ἄρη A. 254 ch. *Erkl.*, Steinigungstod. *S.* — λῖθος fr. 35, 307, 886.

λῐθο-σπᾰδής, steingerissen ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ Ant. 1216 *nachdem ihr e. Stein weggezogen. S.*

λιθό-στρωτος, steinerbaut νυμφεῖον Ant. 1204. *Z.* — λίκνοισι fr. 724.

λῐμήν, Hafen ὦ λιμένες Ph. 936. — *Trp.* βοῆς O. 420, Ἅιδου λ. Ant. 1285, παντὸς οἰωνοῦ λ. 1000 Sammelplatz, ἑταιρείας λ. A. 683 *Zuflucht;* — ᾧ μέγας λιμὴν αὑτὸς ἤρκεσεν παιδὶ κ. πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν O. 1208 *Busen, Iokaste selbst.*

λίμνη, See ἐξ Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας E. 138 ch., fr. 469; Meer Μηλίδα πὰρ λίμναν T. 636 ch., γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας fr. 423, 341.

λῑμός, Hunger ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρός Ph. 186 ch., ἐν λ. τε κ. κακοῖσι 312, fr. 312, fr. 380. — λινορραφής fr. 794.

λῐπᾰρέω, flehe, bitte inständigst σοὶ λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν OC. 776, λιπαρεῖν οὐ καλὸν 1201; τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; O. 1435.

λιπαρής, bittend, flehend λιπαρεῖ - χερί E. 1378, λιπαρῆ τρίχα 451 ἱκέτιν sch. — μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές OC. 1119 *über meine fortwärenden Liebkosungen.*

λῐ́πος, Fett ἐλάας fr. 464, αἵματος Ant. 1022. — λιπο-ψυχεῖν fr. 441.

λίσσομαι, bitte, flehe, *nur 1. Pr. Ind.*, E. 1380, O. 650 ch. — σὲ A. 368, Ant. 1230; — σὲ - ἐμοὶ πιθέσθαι E. 428. — ξένον ἐκκατανύσαι - τὰν - νεκύων πλάκα OC. 1560 ch.

λῐταί, αἱ, Bitten, Gebete οὔτε γόοις οὔτε λιταῖς E. 139 ch., ἐν λ. στείλαντες Ph. 60, κατασκήπτω λ. OC. 1011, θεὸν κ. σε λ. σεβίζει 1557 ch. — τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς 484, σοὶ προστροπαίους λ. ἔχων 1309, ἱκεσίους πέμπων λ. Ph. 495, οὐ δέχονται θυστάδας λ. Ant. 1019. — λιτροσκόπον fr. 907. *Lex.*

Λίχας ὁ κῆρυξ T. 189, 757, Λίχα 300, 600, τὸν δυσδαίμονα Λίχαν 773, *Diener des Herakles.*

λογίζομαι, bedenke bei mir, überlege, erwäge A. 816; ταῦτα O. 461, ἡμέρας λογίζεται T. 944 rechnet auf Tage, οὐδὲν τῶν κακῶν fr. 649.

λόγος, *oratio:* 1) Wort, Rede τίς ἂν τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι; E. 559, χὠ λ. σημαινέτω T. 345, λ. λέλεκται πᾶς Ph. 389, χὠ λ. τοιόσδε μου 1385, τίς ἦν λ.; O. 684, χὠ λ. διοίχεται OC. 574, 1116, fr. 764; παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα Ph. 407, ἑνὸς κρατῶ λ. 1048, ἡ ζημία - τοῦ λ. τούτου O. 520, εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λ. 851, λ. πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν T. 289, δεινοῦ λ. κατῆρξας 1135, λελειμμένον λ. (λόγων) A. 543, ἐν ξυναλλαγῇ λ. 732 *durch Reden;* λόγῳ κλέπτοντες E. 56, ἑνὶ λ. E. 1088, ἀθυμεῖς - τῷ νῦν λ. 769, O. 90 *wegen*, δηλῶσαι λ. 1041, σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λ. OC. 463, ἐν σμικρῷ λ. 569, ἐν τῷ νῦν λ. 801, κινεῖται λ. 1526, ἐν ταὐτῷ λ. 1655, *vgl.* E. 1088 *auf einmal*, φράζε δευτέρῳ λ. Ph. 49, λ. βραχεῖ 435, fr. 89, ἐξερινάζεις λ. 190, λ. - ἕλκος - χανόν 449; — εἶπον - τλημονέστατον λόγον Ph. 363, τίν' εἴρηκας λ. 1237, (fr. 51), λ. κρύψαι - μηδέν' 587, ποῖον λ. O. 359, τῷ μεθέντι τὸν λ. 784, τίς ἂν - ὀρθοίη λ.; 829, ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λ.; 841, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λ. Ant. 1245, τίνα θροεῖς λ.; 1287 m., τίνα λέγεις νέον μοι λ.; 1289 m., τίνα - ὧδ' ἐπηράσω λ.; E. 388, τίνος βρότου λ. τόνδε εἰσακούσασα 883, τίν' εἶπας τόνδε μοι λ.; T. 183, κἀξακριβῶσαι λ. 426, μὴ - ἐκκλέψῃς λ. 437, κακὸν λ. ἠνέγκατο 461, τίν' ἐξήνεγκας λ.; 741, μεῖζον' ἐκτενῶ

λ. 679, *μηκύνω λ.* OC. 1120, *λέγω λ. ἄρρητον* A. 214 an., *πάντ' ἀκήκοας λ.* A. 480 *E.*, Ph. 1240, *ὑπόβλητον λ. - ἔλεξας* A. 481, *εἶπε τοιοῦτον λ.* 1153, *τοσόνδ' ἀνήλωσας λ.* 1049; — *τίνες λόγοι;* E. 1343, *σμικροὶ λ.* 415, *λ. δ' ἐρρόθουν κακοί* Ant. 259, *μεγάλοι λ.* 1350, *οἱ ψευδεῖς λ.* fr .717; *ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἔλθω* E. 1174, *τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λ. ἀφές* 1288, *ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λ.* 1335, *μ. - λ. τοὔργον* 1372, *ἀκμὴ γὰρ οὐ μ. λ.* Ph. 12, *τἀπίλοιπα τ. λ.* 24, *οὓς ἂν τ. λ. ἀλγῶ κλύων* 86, *τὰ συμφέροντα τ. ἀεὶ λ.* 131, *πέμπε λ. φάμαν* 846 m. *durch W.*, *ἐκ λ. καλῶν κακῶς ἔπραξα* 1268, *τ. λ. λῆξαι* 1395, *ἐπὶ σμικρῶν λ.* A. 1268 *in*, *δόκησις ἀγνὼς λ. ἦλθε* O. 681 *durch blosse W.*, *ὁ μὲν τάχιστος τ. λ.* 1234, *ἅλις λ.* OC. 1016, *εἴ τι μῆκος τ. λ. ἔθου πλέον* 1139, *λ. - ἄλγιστ' - κλύων* 1173, *λ. δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη;* 1187, A. 1070, *ἐμοὶ τ. σῶν λ. ἀρεστὸν οὐδέν* Ant. 499, *πρὸς χαρὰν λ.* T. 178 *gemäss der frohen Botschaft*, *ὡς λ. τ' ἐπιστολὰς φέρῃς* 493, *λ. τε πίστιν - ἐφαρμόσαι* 623; *ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς* E. 30, *τοῖς λ. ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος* 369, *μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λ.* 1353, *χρῆσθαι - τοῖς γ' ἐμοῖς λ.* T. 60, *πολλὰ μὲν λ. ἐπερρόθησε* 263, *λ. τοῖς νῦν παροῦσιν* 385, *ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λ.* 1240, *φίλων - νικῶνται λ.* A. 330, *λ. ἰάπτων* 501, *τοιοῖσδε τ. λ.* 776, *δοῦλος λ. ἀντ' ἐλευθέρου φανείς* 1020, *σ' ἐπαινέσαι λ.* 1382, *ψυχὴν ὅπως λ. ἐκκλέψεις λέγων* Ph. 55, *τοῖσδε μάρτυς ἐν λ.* 319, *διδασκάλων λ.* 388, *τί με - διεμπολᾷ λ.;* 579, *λ. μαλθακοῖς* 629, *τ. τοῦδε προσχωρεῖν λ.* 964, *σοῖς πεισθεὶς λ.* 1269, *ἐμοῖσιν* 1278, *τοιοῦτος ἦσθα τ. λ.* 1271, *ἀπιστήσω λ. τοῖς τοῦδε* 1350, 1374, *ὀλεῖς με τοῖσδε τ. λ.* 1388, *ἐν λόγοις πείσειν* 1393, *λ. γὰρ οὐκ ὠνόμασται βραχέσι* OC. 293, *ἀμύνω τοῖσδε τ. λ. τάδε* 1128, *ἐν ἀρρητοῖς γε τ. ἐμοῖς λ.* Ant. 556, *λ. τοιουτοις* 691, (*ἐν*) *λ. ἡδονή* fr. 237, *τ. λ. τ. σοῖσιν* 307; *φέρων - λόγους ἡδεῖς* E. 666, *προσφιλεῖς λέξεις λ.* 672, *λ. τοιούσδ' ἔχουσα* 934, *λ. δ' ἄκουσον* Ph. 1267, *τ. λ. ψευδεῖς λέγοι* O. 526, *ὁ τούσδε λέξας τ. λ.* 755, *τίνας λ. ἐροῦσιν* OC. 115, *ἐμοῦ κλύων λ.* 1350, *γυναικὶ τ. λ. ἐρεῖς κακῇ* T. 438, *λ. - ἐμπέδως εἰρηκέναι* 486, *λ. ψιθυροὺς πλάσσων* A. 148 an., *κλύοντες αἰσχίστους λ.* 1320, *θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τ. ἐμοὺς λ.* fr. 535, *ἀπέπτυσε λ.* 616. — *Praegn.* Wort *λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων* T. 1 Spruch, Sprichwort; *πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις* OC. 651 Versprechen; Rede *ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε;* Ant. 748; *χὠ λόγος διέρχεται* OC. 574 (*Gespräch*); Unterredung *εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐπελθών* T. 1179 *vom Wortstreite*, *πείσαντες λόγῳ* Ph. 612, *τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη* A. 1096, *ξυνάπτετον λόγοισιν* E. 21, *εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις ἐξῆρχες* 556, *εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή* 891, *τίς οὖν - μεταβάλοιτ' ὧδε σιγὰν λόγων;* 1261 m., *χρόνον γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος* 1292, *σμικροῦ λόγου* OC. 1163, *σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσπα* A. 302, *ἐς λ. ἐλθεῖν* OC. 1164 *Elmsl. Med.* 842, *τὰ δὲ πεπυσμένῃ λόγῳ* T. 291, *τῶν λόγων ἐπῃσθόμην* Ant. 1183 *euer Gespräch*, *κἀννεώσασθαι λόγους* T. 396, *μᾶλλον ἐς λ. τοὺς σοὺς ἱκοίμην* E. 314, *μηκύνειν λ.* 1484, *λόγων - ἀγών* 1491, *λόγον* fr. 691, *ἐν λόγοισι προσβολή* 737; *ὀσμᾶσθαι λόγου* 186 *Dialect.* — 2) Rede, Gerede, Gerücht, Kunde *λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν - ὁμιλίαν* E. 417, *wie hier mit Acc. u. Inf.* Ph. 165 an., O. 1176, OC. 134 ch., *λόγῳ γε μὴν εὔκλειαν - σαυτῇ - προσβαλεῖς* E. 973, *τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους* 1364 *Erzälungen*, *λόγῳ μὲν ἐξῄκουσα* Ph. 676 ch., *τὰ πάτρια λόγῳ παλαιὰ δώματα* 1395, *καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λ.* OC. 377, *λ. δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοί* 1150, *λ. αἰὲν ἀνέχει* 1573 ch.; (*τῶν λόγων ἐπῃσθόμην* Ant. 1183). — *λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους* A. 138 an., *λόγους ψιθυρούς πλάσσων* 148 an. — 3) Wort, Rede = Sache *ὅταν λόγους αἰσχροὺς λέγωσι* Ant. 1046; *τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ* T. 78, *τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον - προσεῖναι* 250, *πάντ' ἐπίστασαι λ.* 484, *πάντα χρὴ δηλοῦν λ.* A. 734, *πάντα γὰρ σκοπῶ λ.* O. 292, *λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον* OC. 620. — *Im Ggsatze zu ἔργον* (*Pors. Phoin.* 512, *Elmsl. Herakl.* 5, *Pflugk Hel.* 1051): *λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ* E. 59, *μισεῖς μὲν λ.*, *ἔργῳ δὲ ..* 357, *κοὐ λ. δείξω μόνον· τάχος γὰρ ἔργων κ. ποδῶν ἅμ' ἕψεται* A. 813, *λ. μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά* OC. 782, *τά τοι κακῶς εὑρημέν' ἔργα τῷ λ. μηνύεται* 1188, *οὔτε νικήσας λ. οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών* 1296, *οὐκ ἀριθμὸς - λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινά* 382, *λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον* O. 517, *ἁγνείαν λόγων ἔργων τε παντός* 864 ch., *τὰ δ' ἔργα τ. λόγους εὑρίσκεται* E. 625, *λόγοις ἀπώλλυς ἔργ' ἔχων ἥδιστα* 1360, fr. 209, 747. — *ἔργον wenngleich nicht*

gesetzt, doch λόγος im allg. Ggstze zur Wirklichkeit, dem Worte, Scheine nach λόγῳ μάτην θνῄσκοντας E. 63, πλὴν λ. γ' ἠσκημένον 1217, οὐ λ. μόνον 1453, *E.Hel.*1050, λόγοις ἐλεοῦσι - μέν Ph. 307, ξένος λόγῳ μέτοικος O. 452, λόγοις φιλοῦσαν Ant. 543, οὐ λόγῳ κακά T. 1046 (*sondern* χερσὶ κ. νώτοισι); ἡ λόγοισι γενναία γυνή E. 287, ὡς μὲν ἐν λ. ἀλγεινά 761; — εἴ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται O. 884 ch., ξένος μὲν τοῦ λόγου, — ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος 219, λόγῳ τε κ. σθένει κρατεῖ OC. 68, ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις Ph. 563, ἢ λόγῳ πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος 612, κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμὴν ἐν δὲ τοῖς λ. θρασεῖς 1307, λόγοις κολάζειν, ἢ βιάζεσθαι πάρα A. 1160, οὐ λόγοις τιμῶμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ OC. 62, οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις 1143.

Ratio: 1) Denken, Ueberlegung λόγου τ' ἄνοια Ant. 603 ch., Erwägung λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν OC. 369, Rechenschaft εἰ διδοίης - σαυτῷ λόγον O. 583, Berechnung, Schätzung, Wert, Ansehn, (Be-) Achtung μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον OC. 1226 ch., φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος A. 264, οὐκ ἂν πριαίμην, οὐδενὸς λόγου βροτόν 477 *E. Preis,* fr. 343; 'πὶ τῷ πλήθει λόγος OC. 66 κράτος *Bonitz.* — 2) Grund ἐξ οὐδενὸς λόγου σιωπᾷς Ph. 731, σύν γ' ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν O. 657 ch., τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν E. 466, τῷδε πιστεύω λόγῳ 886; Vorwand ἐκ σμικροῦ λόγου OC. 620; 762, λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδε E. 44, χὠ λόγος καλὸς προσῆν Ph. 352?

λόγχη, Lanzenspitze κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός T. 856 ch.; Lanze, Speer λόγχη πεδιάς 1058 ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη *sch.*, τόξα κ. λόγχας - τινάσσων 512 ch., αὐλῶπιν λόγχην fr. 851, δικρατεῖς λόγχας στήσαντε Ant. 146. — ἀμφιχανὼν - λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα 119 ch. *Wf, v. Drachen, fällt aus d. Bilde.* — ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε λόγχαις OC. 1312 ἀσπίσιν *Bergk. Erkl.*

λοιβή, (Spende des) Trankopfers fr. 760; λοιβῆς - θυμάτων - προσθιγεῖν Ph. 8; τύμβον — λοιβαῖσι πρῶτον κ. καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 52, παρεστίους σπένδοντα λοιβάς 270.

λοιμὸς ἔχθιστος O. 28, Pest, Seuche,

λοιπός, übrig λείαν, ἥπερ - ἦν λοιπή A. 146 an., [τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν Ant. 941 m.], μνημεῖον - ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν E. 1127, = zukünftig χὠ λοιπὸς χρόνος 1030, 890, Ph. 84. [τὸν λοιπὸν βίοτον T. 81 *N*]. — *Subst.* τὸ λοιπόν OC. 573; τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν Ph. 15, κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς 1259, τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου O. 1487. — *Adv.* in Zukunft, künftighin, ferner ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις χερσὶ στέφωμεν E. 457, 890, 971, 1167, T. [168], 911, 921, A. 666, Ph. 454, 460, O, 795, 1273, OC. 1619, Ant. 311, 717 *meist mit Fut.*; — ὡς τὰ λοίπ' ἔχεις ἀεὶ E. 1226, κ. τὰ λοιπά μου μέλον δικαίως OC. 1137.

λοίσθιος, letzt λοισθία 'γὼ κ. κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι Ant. 895, ἐν λοισθίῳ τυμβεύματι 1220 *ganz hinten im;* τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου OC. 583 *Ende; adv.* λοίσθιον θάνω; A. 468, Ant. 1304 zuletzt. — λοῖσθος ἰατρὸς νοσῶν fr. 626. [*B* 535.

Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες T. 788, *vgl.*

Λοξίας διεῖπε O. 853, 994, Λοξίου 1102 ch., τὰ Λ. E. 82, οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ O. 410, *Apollo.*

λουτρόν, Baden, Bad τὸν μὲν λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν Ant. 1201 *im;* ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά κ. χοάς OC. 1599, λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν 1602, εἶμι πρός τε λουτρὰ κ. παρακτίους λειμῶνας A. 654, τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον 1405 an., κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 445, λουτροῖς ἐκόσμησα 1139; — πετραῖα θερμὰ λουτρά T. 634. — Spenden, Trankopfer πατρὸς χέοντες λουτρά E. 84, λ. προσφέρειν πατρί 434 *Df.*

λούω, bade [ὑμᾶς ἐγὼ ἔλουσα κακόσμησα Ant. 901], τὸν μὲν - λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν 1201.

λόφος, Nacken ὑπὸ ζυγῷ λόφον - εἶχον Ant. 292 *Df Oxf.*

λοχ-αγός, (Rotten-) Führer ἑπτὰ λοχαγοί Ant. 141 an.

λοχάω, laure auf, stelle nach σέ Ant. 1075.

λοχεύω, gebäre λοχευθεὶς Ἀταλάντης γόνος OC. 1322. [O. 751.

λοχίτης, Begleiter ἄνδρας λοχίτας

λόχος, Hinterhalt ἃ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις χαλκόπους Ἐρινύς E. 490; τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον OC. 1089, κινοῦνται λόχοι | πρὸς ἄστυ 1371 Heerhaufen, Schar. — λυγαίου νέφους fr. 471. *Z.* [1621. *S.*

λύγδην, schluchzend ἔκλαον OC.

λυγίζω, drehe ἄρθρον ἢ λυγίζεται T. 779. *Z.*

λυγρός, traurig, jammervoll, elend, unglücklich, unselig *νόσου - λυγρᾶς* Ph. 1424, *Τροίας* A. 1209, *ἐν λυγρῷ γήρᾳ* 506; *οἰμωγὰς λυγράς* 317, *λυγρῶν πόνων* O. 185 ch.; — *λυγροτάταν ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξέναν* Ant. 823 m.

ἡ **Λυδία** T. 432, Lyderin *Omphale;* fr. 886.

Λῡδός, Lydisch *Λυδῇ γυναικί* T. 70 *Omphale*, fr. 48, 361. — *Subst. ἐν Λυδοῖς* T. 248, 356, Lyder.

Λύκει᾽ *ἄναξ* E. 645, O. 203 ch. *Nk*,, Sept. 145, *ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον* O. 919, E. 655, 1379 *Df praef. Aesch. Lips. ed.* III. *p.* XXV. — *τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος* 7, *vgl. Preller Gr. Myth.* I. *p.* 194 *f. Lex.*

Λύκι᾽ *ὄρεα* O. 208 ch. Lykiens; *Λύκιόν τε ποτόν* Ph. 1461 an. *Erkl.* Wolfsbrunnen.

λῠκο-κτόνου *θεοῦ* E. 7, Wölfe tötend; *vgl. Λύκειος.*

Λῠκο-μήδης· *τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους* Ph. 243, *K. auf Skyros, V. der Deidameia.* — *Λῠκος* fr. 19.

λῦμα, Schmuz, Schmach, Schande *λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει* OC. 805, *λύμαθ᾽ ἁγνίσας ἐμά* A. 655.

λῡμαίνομαι, schade *σέ* OC. 855.

λῡμαντής, Schaden *γάμον, οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου* T. 793 =

λῡμεών, Verderber, Plagegeist A. 573 *Odysseus.*

λύμη, Schmach, Schande *βίου* E. 1195, *κ. χερσὶ κ. λύμαισι κ. πᾶσιν κακοῖς* 1197.

λῡπέω, betrübe, mache Sorge, Kummer, bekümmre *τῶν πημονῶν μάλιστα λυποῦσ᾽ αἵ*... O. 1231, *μ᾽ ἦμαρ - λυπεῖ, τί πράσσει* 74, *λυπῶ δὲ τούτους* E. 355, *ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον βόσκημα* 363 *Erkl.*, *σὲ λυπήσασα* 1304; falle lästig, beschwerlich *οὐ μᾶλλον - ἢ λυπήσομεν* A. 1139, *ἄγαν γε λυπεῖς* 589, Ant. 573, 1084; *τί γάρ με λυπεῖ τοὔθ᾽ ὅτάν* E. 59 kümmert, schadet. — *Med.* sich betrüben, Kummer, Sorge haben *κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι* A. 267, *τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λ.* 338, *τὸ χαίρειν κ. τὸ λ.* 555, *θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους* E. 1170. — *Pass.* werde gekränkt, betrübt *ἃ ᾽ν λυπώμεθα* A. 1086, *κἄνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔσει* OC. 816.

λύπη, Leid, Trauer, Gram, Kummer, Sorge, Schmerz *λύπης ἀντίρροπον ἄχθος* E. 119 an., *οὐχ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης* 533, *λύπη πικρά* 654, *χάρις μὲν ἦν κτάνῃ, λύπη δ᾽ ἐὰν ζῶ* 822, *μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρός γ᾽ ἐμοῦ λύπην λάβοι* T. 331 *Nk*, *διπλῆν λάβοι Schmidt*, *νέαν Df*, *λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ* A. 275, *λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω* OC. 326, *πολλὰ - κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω* 1217 ch., *τί δαὶ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;* Ant. 318, *ὑπ᾽ ἀγρίας ἄξασα λύπης* O. 1074; *ὑψοῦ αἴρει θυμὸν Οἰδ. ἄγαν λύπαισι παντοίαισιν* 915. — *λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς* Ph. 67, *ἔχοντες σύμβολον σαφὲς λύπης* 404, *ὦ πληρέστατον αὔλιον λύπας τᾶς ἀπ᾽ ἐμοῦ τάλαν* 1088 m., *ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ* 1194 m.

λύπημα, Leid, Kummer *λυτήριον λ.* T. 554 *Z. κήλημα Herm.*

λῡπηρός, traurig, beschwerlich, lästig fr. 103, *τοῦτ᾽ ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν* OC. 1176, *ᾔσθα λυπηρὰ κλύειν* E. 557, *ἄρξασά τι λυπηρόν* 553. — *Adv.* *-ρῶς ἔχει, εἰ* E. 767 es ist lästig; *λ. δὲ μὴ πέμπω σε*... Ph. 912 zu deinem Leid, Verdrusse. — *λῠρα* fr. 227, 728; *G.* 232, 34, 747, *λύραι* 228. — *Λυρκείου* 265. *Z.*

λῠσις, Erlösung, Befreiung *ὅπως λύσιν τιν᾽ ἡμὶν εὐαγῆ πορῃς* O. 921 *Entwicklung*, *οὐδ᾽ ἔχει λύσιν* Ant. 598 ch.; *μόχθων - λύσιν τελεῖσθαι* T. 1171; Loskommen, (Möglichkt des) Aufbruchs *λύσις - πρὸς οἶκον, οὐδ᾽ εἰς Ἴλιον* E. 573. — *λύσσα* fr. 678.

λυσσαίνω, grolle, zürne heftig *πατρί* Ant. 633. *S.*

λυσσάω, bin rasend, wütend, wahnsinnig *λυσσῶντι* O. 1258, *λυσσῶσαν* Ant. 492. *Z.*

λυσσώδη *νόσον* A. 442, des Wahnsinns.

λῡτήριος, erlösend *λυτηρίους εὐχάς δειμάτων* E. 635 um Befreiung; *N.* Befreiung, Süne *κακῶν - λυτήριον* E. 1490, fr. 697; *λυτήρι᾽ - τοῦ φόνου* E. 447. — *λυτήριον λύπημα?* T. 554 *Nk: der Kränkg Lösg?*

λῡ́ω, löse, befreie, *ἔλυσαν αἱματηρόν* E. 755, *λύω σ᾽ ἔχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμάς* O. 1034, *ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς* OC. 1597, *τὸν αὑτῆς πέπλον* T. 924, *λύσω* fr. 755; lasse nach *λῦων ἡνίαν ἀριστερὰν κάμπτοντος ἵππου* E. 743 *Erkl.*, öffne *λύει κελαινὰ βλέφαρα* Ant. 1302 *κλῄει Wieseler.* — *Trp.* löse, befreie *πημονῆς λύσεις βάρος* E. 939 *erleichtern*, *λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν, οὐδ᾽ ἐπωφελεῖ* 1005, *ὕπνος λύει πεδήσας, οὐδ᾽ ἀεὶ λαβὼν ἔχει* A. 676, *λῦσεν γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ᾽ ὀμμάτων* A. 706 ch. *nam weg*, *ὅς μ᾽ ἀπ᾽ ἀγρίας πέδας - ἔλυσεν* O. 1351 m., *ἀγγέλων*

ὄκνου σε λύσω T. 181, τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος (ἕν) OC. 1616; ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν O. 407, τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι 880 ch., ἔλυσε τὸ τέλος βίου OC. 1720 ἔκαμψε *Blaydes; doch:* τέλη λύει φρονοῦντι O. 317 λυσιτελεῖ frommt *Valck. Hipp.* 441, *Matth. Alk.* 664. — Mache wieder gut, büsse λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον Ph. 1244, φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας A. 101. ἐκ, συλλύω.

λωβάομαι, misshandle, quäle, verderbe τόδε μ' αὖ λωβᾶται T. 1031 m. νόσος; ἀρτάναισι λωβᾶται βίον Ant. 54 endet schmählich. ἀπο, ἐκλωβάομαι.

λώβη, Schmach, Schande, Beleidigung ἐτίσατο λώβαν A. 182 ch., οἵαν μ' ἄρ' ἔθου λ. T. 997 ch., ἄσκοπος ἁ λώβα E. 864 ch. Unheil, ἐπὶ λώβᾳ Ant. 792 ch. zum Verderben. — *Pl.* τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως A. 1392, οὔτοι σ' Ἀχαιῶν μή τις ὑβρίσῃ στυγναῖσι λ. 561.

λωβητήρ, Verderber -τῆρες - Ἐρινύες Ant. 1074 *Femin.*

λωβητός, misshandelt, beschimpft λωβητὸν εἶδος T. 1069, λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ A. 1388; μόχθῳ λωβατός Ph. 1103 m. gequält. — Schmälich αἰσχρὰ κ. λωβήτ' ἔπη 607, λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς φρενός T. 538.

λωπίζω, hülle ein ἐκ δ' ἐλώπισε T. 925, *s.* ἐκλωπίζω, ἀπολωπίζω. *Lex.* — λωτίζεται fr. 649.

λωφάω, raste, ruhe von πόνου (φόνου) A. 61.

λῴων, *Comp.*, besser κοὐδενὶ - λῴονι A. 1416 an., τοῦ λῴονος δαίμονος Ph. 1100 ch. günstiger; — φρόνησιν - λῴω 1079, λῴους φρένας ἀμείψασθαι T. 736, οὐδὲν - λῷον φράσαι A. 1265, βίου λῴονος O. 1513; *adv.* ἐμοῦ λῷον φρονεῖ 1038. — *Superl.* ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων Ph. 1171 m. bester Freund! — *subst.* τὰ λῷστα - μ' ἀλγυνεῖ πάλαι O. 1067; *praed.* λῷστον fr. 185, 326.

M.

μά, bei fr. 144, μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν E. 881, οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν οὐκ ἀλύξεις 626 nein bei. — μᾱγάδις fr. 228 *Lex.*; μαγειρος 601 *Z.*; μᾰγίδας δόρπων 651 *Lex.*; μάγνον 407. *Z.*

Μάγνης ἀνήρ E. 705, Magnesier.

μάγος, Mager, Gaukler μάγον τοιόνδε μηχανορράφον O. 387 *hönisch.*

μάθημα, Kenntniss Ph. 918 ποῖον μ.; was soll ich hören?

μάθησις, Kenntniss, Erfarung ὧν - τὴν μάθεσιν ἄρνυμαι T. 711, μ. οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις 450 *nichts Gutes,* σοὶ μάθησις οὐ πάρα E. 1032 *willst nicht lernen, hören.* — μαῖα fr. 782; μαιεύτριαν 86 *Lex.*

Μαίας παῖς Ἑρμῆς E. 1395 ch.

μαιμάω, begere χεῖρα μαιμῶσαν φόνου A. 50 *Suid., N* 75. 78, *Lykophr.* 1171, begierig.

Μαινάδων ὁμόστολον O. 212 ch., Mainaden, Bakchantinnen; λύσσα μαινάς fr. 678.

μαίνομαι, *Pf.* μέμηνα, *A.* ἐμάνην, wüte, rase μεμηνότ' ἄνδρα A. 81, τὸν τοῦ μανέντος - ξύναιμον 726 wansinnig. — *Trp.* rase, bin ausser mir, wansinnig ἦ μέμηνας; E. 879, μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς 1153, ὁ δ' ἔχων μέμηνεν Ant. 790 ch., μαίνεται πενθοῦσα fr. 587; μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων Ant. 135 an.; μαινόμεναι - χορεύουσι 1152 ch. *v. Mainaden;* — κάρτα μαίνομαι T. 446, εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ OC. 1537, ὡς τοῖς θέλουσιν τῶν φίλων μαίνει ξυνών Ant. 765 *von Torheiten;* τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν A. 957 ch. = τῶν μαινομένων? ἐκμαίνομαι.

μαίομαι, strebe, suche ἐμαίετ' - ἐξόδους ἕρπειν κενάς | A. 287, μαιομένοις fr. 658.

μακαιρα ταυροκτόνων | λεόντων ἔφεδρε Ph. 400 ch., selige; *wol* mächtige, *wie bei Hom. vom Stamme* μακ, mag, macht. — μακάρτατος fr. 359.

μακαρίζω, preise glücklich οὐδένα O. 1195 ch. — μάκελλα fr. 767; μάκιστος, s. μακρός.

μακραίων, lange wärend, lebend, ewig ἦσθα - μ. OC. 152 ch., μακραίωνι - σχολᾷ A. 194 ch. *Erkl.*, βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος | O. 518; τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων 1099 ch. *Götter,* μοῖραι μακραίωνες Ant. 987 ch.

μακράν, weithin, weit, fern μακρὰν πτέσθαι O. 16, μ. ἀπῳκεῖτο 998, προσβαίη μ. Ph. 42, τοὔργον οὐ μ. λέγεις 26 *n.* ἄπον; ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μ. προὔκλαιον T. 962 ch. — Weitschwei-

fig μ. — λέγειν E. 1259, μὴ τεῖνε μ. A. 1040, οὐδ' ἀνιστόρουν μ. T. 317 = οὐ γὰρ ἂν μ. | ἴχνευον αὐτός O. 220 weitumher. — Lange οὐ μ. ἔζων ἐγω E. 323, οὐ μ. ἔτ' ἀμμένει 1389. — ἄκρ A. 1040, sonst ◡ o. ⏑̄.

μακρός, lang ὁδὸς μακρά Ant. 232, OC. 20, κέλευθος 303; weit πέλαγος 663, fr. 37, fern εἰς Οἴτην στόλος Ph. 490, fr. 299. — Lang χρόνῳ μακρῷ E. 42, 1273, ἐν χρ. μ. 330, Ph. 235, OC. 88, Ant. 422, οὐ μακροῦ χρόνου 1078, OC. 821, Ph. 821, E. 478, μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος | 1030, τοῦ μ. χρόνου T. 542, τῷ μ. χρόνῳ 599, O. 963, οὐ μ. χρόνου Ph. 360, ἐν τῷ μ. - ἀνθρώπων χρόνῳ 306, ἐκ μ. χρόνου O. 1141, ὁ μ. καναρίθμητος χρ. A. 646, χὠ χρ. ξυνὼν μ. OC. 8, μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι | O. 561; τοῦ μ. βίου A. 473, fr. 325, ἐν μ. γήρᾳ O. 1112, fr. 500, αἱ μακραὶ ἡμέραι OC. 1215 ch. — *Trp.* τῶν μακρῶν ἀλάταν πόνων A 888 ch., τῶν μ. γόων E. 375, μ. λόγων 1335, 1372, Ph. 12; gross μ. γέρας A. 825, μακροῦ πλούτου βάθει 130 *Wf.* (*vgl.* Ant. 393), πρόσνειμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς T. 1217, εἰ κ. μακρὰ χάρτ' ἐστὶν 1218, fr. 622, hoch αἰγείρου μ. 24. — *Dat. diff.* κάκιστα δὴ μακρῷ Ant. 895 bei weitem. — *N. adv.* μαρκὰ μέλλετον OC. 219 ch. lange. — ἄκρ A. 646, *sonst* ◡ o. ⏑̄. — *Superl.* ὅ τι δύνᾳ μάκιστον Ph. 849 ch. so viel du kannst; τίς ὁ πηδήσας μείζονα τῶν μακίστων O. 1301 an. *n.* πηδήματα μείζονα τῶν μακ. πηδημάτων.

μάλα, sehr, *vor Adj.*: μάλ' ἄζηλος θέα E. 1455, μ. τοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη Ph. 853 ch., μ. μέγας OC. 1462 ch. — *Bei Adv. verstärkend,* warlich ὅπωπα δ' οὐ μάλα Ph. 676 ch., οἴμοι μάλ' αὖθις E. 1416, O. 1317, T. 1206, παπαῖ μάλ' αὖθις Ph. 793, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτοβος OC. 1478 ch., τί τόδε μάλ' αὖθις; 1731 m. gar nochmals, μάλ' αὖ θροεῖ τις E. 1410 warlich wied'rum; ser μάλ' ἀθλίως 1178.

Comp. Μᾶλλον mer, vielmer, lieber, a) *bei Verben*: θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' E. 260, τοὐμὸν ἀλγεῖς μ. ἢ κείνης δρῶν-εἶδος T. 1068, οὐδὲν τὸ τούτου μ. ἢ τοὐμὸν σκοπῶν A. 124, πεπαυμένος μηδέν τι μ. ἢ νοσῶν εὐφραίνεται 280, οὐ μ. (εἰς ἀνίαν ἔρχεται) - ἢ λυπήσομεν 1139, τῷ γάρ με μ. εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; 1367, βουλήσει ποτὲ κ. δειλὸς εἶναι μ., ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς 1315, ὡς μ. ἂν ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν Ph. 46, βούλομαι-καλῶς | δρῶν ἐξαμαρτεῖν μ. ἢ νικᾶν κακῶς 95, ἐν δόλῳ δεῖ μ. ἢ πείσαντ' αγειν 102, ἄρχειν ἑλέσθαι μ. ἢ ἄτρεστον εὕδοντα O. 585, τύραννος εἶναι μ. ἢ τύραννα δρᾶν 588, τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μ. ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη 1148, ὀργῇ βιασθὲν μ. ἢ γνώμῃ φρενῶν 523; one ἤ: θαρσοῦσα μᾶλλον E. 314, μ. εἰκὸς ἦν 540, κατ' ἐμοῦ τακομένας μ. ἐπεμβάσει 835 m., χαίρει μ. A. 152 an., δείξεις δὲ μ. O. 748 deutlicher, ὡς μ. μάθω 359, μ. ἐξεπίσταμαι OC. 554 besser, δυστυχεῖν-μ. 801, μ. οἰμώζειν 820, εὐτυχοῦσα μ. Ant. 17; — τὸν οὐκ ὄντα μ. ἢ μηδένα 1325, fr. 307, οὐ μ. τοῦδε τἀνδρὸς (ἔφυσα) O. 1018, πολλῷ γε μ. - διόλλυμαι *sichrer.* — b) *Bei Adj.* μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος E. 1146, σοὶ μ. φίλον Ph. 886, μοῦ μ. οὐδέν' εὐσεβῆ 1051, ἐχθροδαίμων μ. O. 816, καλόν μοι-μ. ἢ . . A. 1311, μ. 334 *n.* δεινὰ ἔσται; τά γ' ἔργα μου | πεπονθότ' ἐστὶ μ. ἢ δεδρακότα OC. 267. — c) *Bei Adv.* μὴ 'ξ ἀπόπτου μ. ἢ ἐγγύθεν Ph. 467, λυπηρῶς δὲ μὴ πέμπω σε μ. 913. — *Bei Subst.* οὐ λόγοισι-μ. ἢ τοῖς δρωμένοις OC. 1144, οὐ τὸν χρόνον χρὴ μ. ἢ τἄργα σκοπεῖν Ant. 729, fr. 92. — Ἄγαν γε μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία | ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε, χάρτ' ἂν ᾤκισας T. 896. — d) *Beim Comp.* μᾶλλον ἄσσον Ant. 1210 *N, s. Pflugk* Hek. 377, Kr. Gr. 49, 7, 5, *Böhme zu* Thuc. 8, 6, 8. — *Mit folg.* ἢ οὐχ Kr. Gr. 49, 2, 4 a. *Erkl. zu* A. 1237.

Μάλιστα Superl. a) am meisten, besonders, vorzüglich, vor Allem ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ Ph. 151 ch., κ. σῇ μ. χειρί A. 490, τὰς ξυμφορὰς ζώσας δρῶ μ. O. 45 meistens, χώρας μ. πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν; 1126; μορφῇ μ. εἰκαστόν T. 699. — b) *Bei Verben*: οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε E. 932, μ. σοι μέλειν | οἶμαι, μ. δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι 1446, μ. δ' ὅνπερ εἰκός (τί οὐ πέμπεις;) T. 56, ᾤκτειρα δὴ μ. 464, μ. μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθείς O. 647, μ. λυποῦσ' 1231, μινύρεται θαμίζουσα μ. ἀηδὼν OC. 672 ch., ἐκ δὲ τῶν μ. ἂν ἀλγοίην ἁλούς 764, ὡς μ. ἂν ἐν πόθῳ λάβοις 1678 m., οἷς μ. ἀδεῖν με χρή Ant. 89, πίπτειν μ. 474, μ' ἔπεσχον- | μ. μὲν δή Ph. 350, τὸν βίον σκοπεῖν μ. 506, 646, 649; *mit Opt.* οἴοιτο μὲν μ. 617, ὄλοισθ' - μὲν μ. 1285, ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μ. Ant. 327 *am liebsten wäre mir's,*

er . . .; *mit Impr.* μ. μέν μ' ἔασον O. 1466; *mit Gen.* ξένων ἐμοὶ μ. μισηθέντος A. 818, ὁδὸς δ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μ. 995, μ. σ' ἀνθρώπων - ἤχθηρα E. 1362; — ἐκ δὲ τῶν μ. ἐγὼ (καλῶ) OC. 742; (am leichtesten, am ersten E. 932, Ant. 474, Ph. 617, 649). — c) *Mit Adv.* grade da wo ἔνθα-μάλιστα OC. 901, ἐνταῦθα δὴ μ. T. 37, μ. μὲν μεθὲς ἐνταῦθα 799 am liebsten. — d) Ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι | μ. Φοίβῳ Τειρεσίαν O. 285, μ. δ' αὐτὸν εἶπατ' 926, κ. μὴν μ. τοῦτ' ἀφικόμην 1005, τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μ. ὁρᾶν 1430, τοῦ μ. ὄκνος σ' ἔχει; OC. 652, μ. μὲν τὴν σὴν Ἐρ. αἰτίαν εἶναι λέγω 1298, fr. 663, μ. δέ 516. — e) *In Antworten*, gewiss, ja wol, grade so μάλιστα O. 1044, 1173, E. 386, μ. πάντων 665, μ. γε O. 994, T. 669. — μ. μὲν-ἔπειτα δέ Ph. 350, 1285, O. 647, OC. 1298.

μᾰλᾰκός, zart ἐν μαλακαῖς παρειαῖς Ant. 783 ch.

μᾰλάσσομαι, werde weich, mild μαλάσσου Ant. 594; werde gebrochen ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται fr. 203, 63; πρὶν ἂν νόσου μαλαχθῇς τῆσδε Ph. 1334 von.

μαλερός, gewaltig Ἄρεα τὸν μ. O. 190 ch.

μαλθᾰκός, weich σιαγόνας fr. 114, ὠλένης 114, κοπίς 762; sanft λόγοισι μαλθακοῖς Ph. 629; — *adv.* μαλθακῶς λέγων OC. 774.

μαλθάσσω, behandle zart, schonend σέ Ant. 1194 *n.* τούτοις ὤν. — μάλιστα, *s.* μάλα. — μαλλοδετεῖς κύστεις fr. 462. *S.* — μᾶλλον, *s.* μάλα.

μαλλός, Flocke, (Schaf-) Wolle οἰός fr. 464, οἰὸς - νεοπόκῳ μαλλῷ OC. 475, T. 690. — μάνδρα fr. 587. *Lex.*

μανθάνω, 1) lerne, werde unterrichtet, lasse mich beleren δίδαξον ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί E. 352, εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς χρῆσθαι 370, εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις T. 449, ἕως τὸ χαίρειν κ. τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς A. 555, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν 667 *Erkl. iron.*, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν Ph. 971 angeleitet, ὡς μᾶλλον μάθω O. 359, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών 398 belert, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ 545, οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε OC. 22, ἵνα - μάθῃθ', ὅτι Ant. 311, τοῦδε 725, τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν 723, 1031, τὸ μ. πόλλ' αἰσχρὸν οὐδέν 710, fr. 723, 779, 659.

2) Lerne, erfare, höre, höre erzälen, sagen, erkundige mich, werde benachrichtigt μανθάνειν - πρὸς ἀστῶν, ἃ . . OC. 12, τὰ δρώμενα 1644; μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ . . E. 33, κείνης - μαθεῖν 565, μαθοῦσά μου 889, ἐμφανῆ 1454, τὸ πᾶν 1205, T. 1134, τοῦ τόδ' - μαθὼν λέγεις; 187, οὕστινάς γ' ἄγεις ἔσω 336, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα 370, τοῦτό σου μαθεῖν 408, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν 673, 694, τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν - φῄς; 744, 749, παρ' εἰδυίας A. 13, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅπου 33, μαθοῦσ' 294 *die ist's, die ich schon kannte*, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; 800, μαθεῖν - οὐ δυσπετής 1046 *sehn*, σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκ ἔτ' ἂν μάθοιμ' ἐγὼ 1262, μαθὼν Ph. 118, τὸ - μαθεῖν 155 ch., τοῦτο 233, τὸ τῆς νήσου 300, τόδ' εἰ τέθνηχ' 332, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ 370 *nach ihr mich gefragt*, μάθωμεν 539, μαθόντες 541, ὡς μάθω τί . . . 559, πρὶν μάθῃς 917, 961, πόλλ' - μαθεῖν O. 120, μαθόντες εὖ 308, ὡς μᾶλλον μάθω 359, τί νεῖκος ἔχειτ' - ἔμαθον, πρὸς ὅτου . . . 492, μαθὼν 539, 544, σοῦ μαθεῖν - ταὔθ' 575, μαθοῦσά γ' ἥτις 680, μαθὼν ἄλλου πάρα 704, μάθ' οὕνεκ' . . . 708, ἃ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ 749, τά γ' ἐν σοι δυσφόρως ἔχοντα 769, παρ' ὑμῶν μάθοιμ' ὅπου . . . 924, οἶσθα - μαθὼν 1128, τί . . . 1155, ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε κ. μαθεῖν 1235, ὅστις ὁ τόπος OC. 25, ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115, αὐδῇ - μαθεῖν 323, τὸν τόπον δ' ἵνα | χρῇ 'σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν 504, τί . . . 543, χρόνῳ μάθοις ἂν 580, ὅταν μάθῃς μου 593. — *Mit Acc. u. Part.* τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' - μαντεύματα Ant. 1012, τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις T. 1154, στείχοντα - αὐτὸν - μαθόντες A. 724, μὴ κ. μάθῃ μ' ἥκοντα Ph. 13, ὥς με καὶ μάθῃς ἀφ' ὧν διέζων ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος Ph. 534. — Bemerke, sehe καλῶ - Ἐρινῦς - μαθεῖν ἐμὲ - ὡς διόλλυμαι A. 837; weiss, verstehe οὐ μανθάνω Ph. 914, φημὶ δ' οὐ σε μανθάνειν 1389, οὐκ ἔχω μαθεῖν OC. 384. τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι 403, ὅτε κἀμάνθανον τὸν θυμὸν - μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων OC. 438, ἐπεί σε μανθάνω θνητὴν φρονοῦσαν θνητά T. 472, ἔχω μαθὼν δείλαιος Ant. 1272, ἐμάνθανον τρέφων δύ' ἄτα 532; οὐ μαθὼν ὅς εἶ φύσιν A. 1259, μανθάνω δ' ὁθούνεκ' . . . E. 617; εἰς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ 1342. ἐκ, προ, προσ, συμ-. — *Fut.* μαθήσει *u. s. w.* A. 284, 667, OC. 1527, T. 615 *Burges N.*

μᾰνία, Wut, Wansinn, Raserei *μανίᾳ γὰρ ἀλοὺς Αἴας* A. 216 an., *θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος* 611 ch. — *Trp. τίς σε προσέβη μανία;* O. 1300 an.; *τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος* Ant. 959 ch., *μανίαις* 961 ch. *in W.* — *τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος καταδερχθείς* T. 1000 an. *von rasend machender Krankht.*

μᾰνιάσιν *νόσοις* A. 59, durch des Wansinns Krankheit. *Z.*

μαντεία, Gabe der Weissagung, Sehergabe *μαντείας ἔδει* O. 394, 857; *μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις* E. 499 ch. — Orakel, Götterspruch *εὐκταῖα φαίνων, ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;* T. 239; *ὁ πέμψας τάσδε μαντείας* O. 149. *Hdt.*

μαντεῖον, Orakel *τὸ Πυθικὸν μ.* E. 33, O. 243. — Orakel, Götterspruch, Weissagung *τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖα* O. 407, *τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μ.* 481 ch., *μ. ἄγουσα* OC. 354, *τῆσδέ τε μ. ἀκούων* 453, *μ. πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι* T. 77, *συμβαίνοντ' ἴσα μ. καινὰ τοῖς πάλαι ξυνηγόρα* 1165.

μαντεῖος, weissagend, prophetisch *ἐπ' Ἰσμηνοῦ μαντείᾳ σποδῷ* O. 21.

μάντευμα, Weissagung, Orakel, Götterspruch *θεήλατον μάντευμα* O. 992, *θεῶν μαντεύματα* 946, *τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μ.* 953, *τὰ τοῦδε - ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μ.* OC. 1425, *τοῖς νῦν γε - μαντεύμασι* 387; *φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα* Ant. 1013 Opferweissagungen.

μαντεύομαι, weissage A. 746.

μαντικός, War-, Weissager, Seher *τὸ μαντικὸν - γένος* Ant. 1055 *Wdr*, *μαντικῆς - τέχνης* O. 709, *φῆμαι μαντικαί* 723 = *τῶν μάντεων.* — *Fem. subst.* Weissage-, Seherkunst *ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν* O. 311, *μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν* 462, *μαντικῆς ἄπρακτος* Ant. 1034.

μάντις, Seher, War-, Weissager, Prophet O. 500 ch., *ὁ μ.* 526, 562, 747, A. 760, 780, *σαφής* O. 390, *εὐγενής* Ph. 604, *τὸν μάντιν εἰπόντα* 615, *τὸν θεῖον - μ.* O. 298, *μ. κακοῦργον* 705, *τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς* Ant. 1053, *ὦ μάντι* 1178, *τῷ μάντει πιθοῦ* 992, *τοῦ Θεστορείου μάντεως* A. 801, fr. 462 a; *κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύων* OC. 1300, *εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον* Ant. 631. — *Von solchen, die nicht eigtl. Seher sind: εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμί* O. 1086 ch., *μάντις εἰμ' ἐσθλῶν ἀγώνων* OC. 1080 ch., *κ. μ. οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς* Ant. 1160 die Gegenwart erklärt, erkennt keiner? *ἆρ' εἰμὶ μ.;* 1212, *ἐγώ σοι μ. εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος* E. 1499, *κ. μ. ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι* 1481, *εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μ. ἔφυν* 473, *οὐδεὶς μ. τῶν μελλόντων* A. 1419 an. — *τοῦδε μάντεως χοροῦ* fr. 116.

μάομαι, unterneme, versuche *τάδε* OC. 836; *χρηστὰ μωμένη* T. 1136 *Brunck*, fr. 675 *N.*

μαραίνω, vernichte *πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει* A. 714; *τοιαῦτα σὰς ὄψεις μαρᾶναι* O. 1328, *πόνος πλευρὰν μαραίνων* OC. 1260 entstellend, verunstaltend. — *μαργῶντες* fr. 722; *μαργότης* 726 *Z.*; *μᾰρεινή* 908; *μᾰρεύς?* 830; *μᾰρ¯λευτής* 908 *S.*; *μαρίλη* 908 *Z.*

μαρμᾰρόεις, stralend *-ρόεσσαν αἴγλαν* Ant. 610 ch. *S. Hes*,

μάρπτω, ergreife, packe an *μάρψας ποδός νιν* T. 779; *ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν* OC. 1681 m. *verschlangen ihn; αὖτ' ἔμαρψεν* A. 444 *hätte sie erhalten.*

μαρτῠρέω, lege Zeugniss ab für [*ἐμοί* T. 899], bezeuge, bestätige *σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν* 422, *οὐ μαρτυρήσει ταῦθ'* Ant. 515, *ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα* 995; diene zum Beweise *ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά* O. 1032. — Verkünde, melde *ὀρθά μ. ἄγαν* A. 354, *μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκειν* OC. 1265 gestehe. *συμμαρτυρέω.*

μαρτῠρομαι, rufe zu Zeugen an *τούσδε* OC. 813.

μάρτυς, Zeuge *τοῖσδε μ. ἐν λόγοις* Ph. 319 bestätige diese W., *πολλῶν παρόντων μαρτύρων* T 352, *τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς* 1248. — *μάσθλη* fr. 137; *μάσθλητα* 137 *Lex*; *μασσέτω* 139, *ἐκ, ἐπι, προσ-*; *μάστακας* 642.

μαστήρ, Aufsucher *πατρός* T. 733; *Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ μαστῆρα* OC. 456 *um zu suchen*, *ματεύσων sch. Lex. Z.* — *μαστιγίαι* fr. 309. *Z.*

μάστιξ, Peitsche, Geissel *μάστιγι - νῶτα φοινιχθείς* A. 110, *παίει λιγυρᾷ μ. διπλῇ* 242, *βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως μάστιγος - πορεύεται* 1254.

μαστός, (Mutter-) Brust *μαστῶν ἀποστὰς κ. τροφῆς ἐμῆς* E. 776, fr. 912. — *μαστῶν περονίς* T. 925.

μασχᾰλίζω, zerstückle; *eigentl.* die zerstückelten Gliedmassen an die Achseln binden *ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα sch. zu ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη* E. 445 = *Aisch. Cho.* 434. — *μέτρον μάτας* fr. 788, A. 52 *N.*

μᾰτάζω, bin töricht, albern O. 891 ch., *vgl.* 874.

μάταιος, sinnlos, betört, töricht T. 945, 863, *ματαία* 888 ch., *κλύειν ἀνδρὸς ματαίου* A. 1162, *ἄγοι τ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών* Ant. 1339 nichtig. — *λεύσσων μάταια* T. 407 falsch, *τὶ - πράσσειν μάταιον* 587 vergeblich, erfolglos, *ψαύει ματαίαις χερσίν* 565 frevelhaft; *ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις;* OC. 780 nichtig, eitel, leer, *θυμῷ ματαίῳ* E. 331, *ματαίαν βάξιν* 642. — *Adv. Z. ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ* T. 940 one Grund.

ματεύω, suche *Αἴγισθον* E. 1107, *πατέρα* Ph. 1210 ch., *μηδέ γε μάτευε* OC. 1743 ch., *μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων* 211 m., *μὴ - ματεύσῃς τοῦτο* O. 1061, *ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν* 1052 trachtetest.

μάτην, umsonst, erfolglos, vergeblich, unnütz *μάτην - πάντ' εἰρήσεται* Ph. 1276, O. 365, *πάντα γὰρ φράσεις μ.* Ph. 1280, *οὔτοι μ. γε· πῶς γὰρ ἂν μ. λέγοις;* E 773, *μ. ἆρ' ἡμεῖς ἥκομεν* 772, *κληδόνος καλῆς μ. ῥεούσης* OC. 259, *μ. γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι* 1451 ch. *ματᾶν Blaydes*, *ταῦτα θρηνεῖσθαι μ.* A. 852, *ἡ μάτην πολλὴ βοή* Ant. 1252, fr. 58, *Ἀλκμήνην, Διὸς μ. ἄκοιτιν* T. 1149, *ἀλγεῖς μ.* 1119, *μῦθον μ. ἤκουσας* 341 *ψευδῶς sch.* one Grund; — unnütz, one Grund, *in Torheit u. Uebermut τοὺς κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν* O. 609 *ἀνεξετάστως gl.*, *τὰ δὲ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μ.* 1057, *ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μ.* 1520, *πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ - μ. - θυμῷ κατηπείλησαν* OC. 658, *μ. τὰ νῦν τέ σοι δοκεῖ λελέχθαι* 1034, *τί δεῖ μ. κομπεῖν;* 1148, *ὡς - τάδε διασπείρει μ.* E. 1291, fr. 668; *ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν* O. 874 ch., *vgl.* 891, *πολλῶν γὰρ μάταν πημάτων ἱκνουμένων* OC. 1565 ch. *temere? N.* — Fälschlich *λέγοντες, εἴτ' ἀληθές, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην* Ph. 345, *λόγῳ μ. θνήσκοντας* E. 63, *vgl. Cho.* 835, *ἐπ' ἄτῃ τῇ μ. λελεγμένῃ στέναζε* E. 1298. — *ὁ νοσῶν μάταν* A. 635 ch. *ἀθεραπεύτως sch.* one Hilfe, *Sft.* — *ματρόθεν*, *s. μητρόθεν.*

ματροπόλει *τᾶδε* OC. 708 ch. *Attika*, *Βακχᾶν ματρόπολιν Θήβην* Ant. 1122 ch., Mutterstadt, -land, Heimat. — *μαύρους* (dunkel) *ποιεῖσθε* (*τούς θεούς*) OC. 278 *N. ἀτιμάζετε* verunert.

μάχη, Kampf, Schlacht *ἐκρήξει* A. 775. *κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι* T. 182, *ἔρις, μάχαι* OC. 1233, *ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις* A. 365 m., (*σὺν μάχῃ δορός* Ant. 674). — (*μάχιμος* fr. 573.) *εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης* T. 20, *ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος* E. 302; *ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι* | OC. 423; *ἔρως ἀνίκατε μάχαν* Ant. 781 ch.

μάχομαι, kämpfe, streite, habe zu tun mit *τούτοις τε κ. σοφωτέροις - μαχούμενοι* E. 1371; *σοὶ μαχούμεθα* Ph. 1253, *πόλει μαχεῖ* OC. 837, *πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα* Ant. 62, *τύχῃ* fr. 205, *θεοῖς - βίᾳ* 337. (*συμ*) *ὑπερ-*.

μεγαλ-ώνυμος, grossen Rum verleihend, habend *νίκα* Ant. 148 ch. *Z.*

Μεγαρέως *κλεινὸν λέχος* Ant. 1303 Kreon's Son.

μέγας, gross, gewaltig (*Λάϊος*) O. 742, *λιμήν* 1208 ch., *ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτης* 194 ch., *ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θηβαῖσιν ἀνάσσων* 1203 ch., *τὸν μέγαν Πακτωλόν* Ph. 393 ch. — *ἐπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν* OC. 148 an., *μέγας ὠμοκρατὴς Αἴας* A. 205 an. *nach Hom.*, *μέγαν αἰγυπιόν* 169 ch., *μ. - ῥυτῆρα* 241 an., *σῶμα - μέγα* 1077, *μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς* 1253, *αἰθέρα δῦναι μέγαν* 1193 ch., Ant. 420, OC. 1471 ch. hoch; *ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος* OC. 696 ch. — Gross, gewaltig, stark *πρᾶγμα* E. 320, 670, *κέρδος* 1305, fr. 688, *σθένος* T. 497 ch., *βλάβαν* 842 ch., *ἄταν* 851 ch., [*συγγνωμοσύνην - ἀγνωμοσύνην* 1264 an., *μεγάλους - νέους θανάτους* 1276 an.], *κακόν* 667, Ph. 1265, *ἔχθος* 59, *χόλον* 327, *ὄκνον* A. 139 an., *μεγάλων ψυχῶν* 154 an., *μεγάλοι θόρυβοι* 142 an., *φάτις* 173 ch. *μελέα N*, *μῦθος* 226 ch. weit verbreitet, *ἔπος* 423 ch., *μεγάλας ὀδύνας* 262 an., *πένθος* 616 ch., *κωκυτόν* 851, *στέφανον εὐκλείας μέγαν* 465, *ὁ μ. χρόνος* 714 ch., *μέγας γὰρ ἦν ἐκεῖνος ἀρχων χρόνος πημάτων* 934 ch. *v. μ. ἀρχων*, *μεγάλων νεικέων* 718 ch., *ἔριδος* 1163 an., *χείμων* 1148, *κακά* 1235, *τῶν μεγάλων - θεσμῶν* Ant. 797 ch., *βάρος* 1273 an., *πληγάς* 1350 an., *ὄλεθρον* O. 1341 m.; *μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι* 987, *μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας* OC. 647, *κτύπος* 1462 ch., *μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τι* 1746 ch. — *μεγάλων συμφορῶν* fr. 32, *ὄλβον* 93, 692, *κράτος* 101, *προσόδια* 435, *κλέος* 675, *μοχλός* 699. — *N. subst. τὸ μεγάλα πιστεύσαντ'* T. 1228 *in grossen Dingen.*

1) Gross, mächtig, gewaltig, *von Göttern u. Grossen* Lob. A. 221: *Ζεύς* T. 399, E. 174 ch., *θεὸς ὁ μ. Ὀλύμπιος* 209 m., *Ἐρινύν* T. 893 ch., *Ἄρης* Ant. 140 ch., *σωτῆρα* OC. 459, *μεγάλαιν θεαῖν* 683 ch. *Demeter u. Persephone*, *τοῦ μεγά-*

λου δαίμονος 709 ch., χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν 880, σμικροὶ μεγάλων χωρὶς A. 158 an., μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν κ. μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων 160 an., οἱ μεγαλοὶ βασιλῆς 189 an., τῶν μεγάλων Δαναῶν 224 ch. *Fürsten*, ἡ μεγάλη μοῖρα Ph. 1466 an., εὐδαίμων ἀνύσει κ. μέγας 721 ch., οἷς ἐμ' εὑρήσεις μέγαν O. 441, ἐν ὅρκῳ μέγαν 653 ch., μέγας ἐν τούτοις θεός 871 ch., μῆνές με μικρὸν κ. μέγαν διώρισαν 1083, γένει μέγαν fr. 148. — 2) Gross, übermässig, vermessen, übermütig μεγάλοι λόγοι Ant. 1350 an., μεγάλης γλώσσης κόμπους 127 an., μέγ' ἀκοῦσαι 836 an.

N. adv. φρονεῖν μέγα Ant. 479, O. 1078, A. 1088, 1125, *Lob. A.* 384, 1109, *Phryn. p.* 197, ἐφυβρίσαι μ. 1385, μέγ' ἄν τι κομπάσειας 1122, μηδὲν μέγ' εἴπῃς 386, fr. 520, μηδὲν μέγ' ἀύσῃς E. 830. — φώνει μέγα Ph. 574 laut. — Gewaltig, mächtig, viel ἔστερξεν μέγα O. 1023, κερδάνῃ μ. OC. 72, πόλιν - σθένουσαν - μ. 734, πλούτει - μέγα Ant. 1168, μ. πρεσβεύων fr. 256, μ. θάλλοντες Ph. 419; — μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε O. 638, [μέγα τιθέμενος Ph. 514 ch. *La.*]. — *Comp.* Grösser Αἴας ὁ μείζων Ph. 411. — Grösser, gewaltiger βλάβη E. 784, κακά 1003, μεῖζόν τι λέξεις 377, οὐδαμὰ προὔφηνεν οὔτε μεῖζον' οὔτ' ἐλάσσονα T. 324, μεῖζον' ἐκτενῶ λόγον 679, τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν 1018 m., μείζω χάριν O. 764, A. 1371, μεῖζον κακόν 268 (μεῖον *Sft*), 486, fr. 608, Ant. 672, μείζονα φίλον 182, θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί με; 497, γάμος μείζων φέρεσθαι 638, ἕλκος μ. ἢ φίλος κακός 652, εὐκλείας ἄγαλμα μ. 704, τὸ γὰρ νόσημα μ. ἢ φέρειν O. 1293, τίς ὁ πηδήσας μείζονα (*n.* πηδήματα) δαίμων τῶν μακίστων 1301 an., μείζω κολαστὴν OC. 439, τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς; 598, μ. ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις 858, μ. τῆς νόσου φάρμακον fr. 514, χάρμα 563, μ. πολέμιος 681. — μεῖζον σθένει Ph. 456, (νόσος) ἐπὶ μ. ἔρχεται 259 *nimmt zu.* — Τῷ γὰρ ἂν κ. μείζονι λέξαιμ' ἂν ἢ σοί O. 772 ἀξιωτέρῳ; ἐνέχει τύχα τᾷδ' ἀπὸ μείζονος Ph. 1097 ch. *mächtiger.* — Δράτω, φρονείτω μεῖζον η κατ' ἄνδρ' ἰών Ant. 768, A. 761 höher als sich für Menschen ziemt.

Superl. μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ E. 758, χρῆμα fr. 357. — φίλος μέγιστος Ph. 586, A. 1331, ὁ γὰρ μ. αὐτοῖς - δορυξένων E. 46, μ. ἔργου - ἐπιστάτης (καιρός) 76, κακόν μ. 374, μέγιστα πάντων κακῶν 763, O. 1180, Ant. 1243, ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα E. 1095, ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς τοῖσιν μεγίστοις ὄντες 1330, ἔργα χεροῖν μεγίστας ἀρετᾶς A. 619 ch., εὐνομίᾳ - μεγίστᾳ 713 ch., αὔχημα μ. OC. 710 ch., μέγιστα γὰρ 485 *n.* ταῦτα *wichtigste;* τοὺς δ' αὖ μεγίστους κ. σοφωτάτους φρενὶ fr. 14. — Μεγίστης Παλλάδος OC. 107, πενθερῶν fr. 293. — *Adv.* μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ A. 502 am stärksten war im H.; χαῖρ' ὡς μέγιστα Ph. 462 *auf's beste,* τὰ μέγιστ' ἐτιμάθῃς O. 1202 ch., ὦ γῆς μ. τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι 1223 *am Höchsten,* θάλλει μ. OC. 700 auf's beste, schönste. — οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι - φέρει, ἀλλ' εἰς μέγιστον O. 521 geht in's grösste, ist ser gross.

μέδω, hersche ἐν κόλποις Ant. 1119 ch. *Wf;* — Αἰγαίου μέδεις πρῳνός fr. 341.

μεθ-αρμόζω, verändre, verbessre μεθάρμοσον E. 31.

μεθ-έπομαι, folge, gehorche σοὶ - μεθέψομαι E. 1052.

μέθη, Trunkenheit παρ' οἴνῳ O. 779. *Z.*

μεθ-ίημι, 1) entsende μὴ - μεθῇς βέλος Ph. 1300; τῷ μεθέντι τὸν λόγον O. 784 dem das Wort entfaren = Eur. fr. 1031 *Nk.*; εἰ δ' ἐχθρὰ (φάσματα), τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες E. 647 sende, überlasse. — 2) Lasse los, frei, faren, entlasse μέθες χεροῖν τὴν παῖδα OC. 838, μέθες, μέθες με Ph. 816. — ποῖ μεθῶ 816, μεθίημι 818, μεθήσων 935, μέθες με - χεῖρα 1301, οὐκ ἂν μεθείην 1302; überlasse u. s. w. *was ich besitze* τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα 973, τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ 975; κεινοῖς μεθεῖναι ταῦτα 772, ἅ γ' ἔλαβες - πάλιν μεθεῖναι 1248; lasse ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός OC. 906; χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας A. 373 m.; μέθες τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου νυμφεύσειν τινι Ant. 653; — θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον ποντοπόρῳ ναΐ μεθεῖναι A. 250 *Erkl.* überlassen, *wie* μεθεῖσά μοι λέγειν E. 628. — 3) Lasse bei Seite ταῦτα μὲν μέθες E. 448, τάσδε φροντίδας A. 484; setze bei Seite, vernachlässige τὸ κόσμιον E. 872, τἀφανῆ O. 131; μέθες τόδ' ἄγγος νῦν E. 1205 setze weg. — *Med.* μέθεσθε OC. 1437 lasst mich los, gehn; *mit Acc.* τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος - | οὐκ ἂν μεθεῖτο T. 197 giebt auf, *wie* μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι E. 1277 *E.*

μεθ-ίστημι, befreie σὲ δαίμονες νόσου μεταστήσειαν Ph. 463, ὕπνου τόνδ' E. Or. 133. — *Intr.* gehe, trete weg, entferne mich μετάσταθ' ἀπόβαθι OC. 163 ch., ἐκ τυραννικοῦ κύκλου *K.* μεταστάς A. 750. — μεταστῇ fr. 572.

μέθυ, Wein OC. 481.

μεθ-ύστερον, später, in Zukunft χρησόμενον τὸ μ. Ph. 1133 ch. — Zu spät μ. ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ - ἄρνυμαι T. 710. — μεθύειν fr. 697.

μειλίχιων ποτῶν ῥεύματι OC. 159 ch., Honigtrank ὕδατος κ. μέλιτος κρατήρ *sch. Df. Ox. z.* 100.

μειόνως ἔχειν OC. 104, zu wenig; *Kr. zu Th.* 1, 130.

μείρομαι, erteile zu: πρὸς θεῶν εἱμαρμένα T. 169 verhängt.

μείων, *Comp. zu* μικρός, kleiner, geringer τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα OC. 6; μείων βλάβη fr. 107, λόγος A. 264, ἔργα μείω 439; χὼ μὲν νεάζων κ. χρόνῳ μείων γεγὼς OC. 374 *minor natu.*

μελαγ-χαίτης, schwarz- (dicht-) behart μελαγχαίτα (*n.* Νέσσου) - κέντρα T. 837 ch.

μελαγ-χόλους - ἰούς T. 573 mit mit schwarzer Galle (bestrichen). *Z.*

μέλαθρον, Haus ἁμέτερα πρὸς μέλᾶθρα E. 1268 m., στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων Ant. 117 ch.; εἰς μ. σά Ph. 1428. — Behausung, Wonung ὦ μέλᾶθρον ξύμφρουρον ἐμοί 1453 an., τῶνδ' ἐκ μελάθρων 147 an. (ᾱ Ph. 1428). — μελαινόρινες, *s.* κελαινόρινες.

μελαίνω, schwärze μελανθὲν αἷμ' A. 919 *das schwarze vergossne, geronnene Blut.* — μελαμ-βαφής (-βαθής) fr. 469. *Z.*

μελάμ-φυλλος, schwarz von Blättern, laubbeschattet γῇ OC. 482.

μέλας, schwarz λεύκην - ἐκμελαίνης - τρίχα Ant. 1093, fr. 653. — Schwarz, dunkel, finster ἰὸς αἵματος μέλας T. 717, μέλαν μένος A. 1412, μέλαινα - αἱμορραγὴς φλέψ Ph. 824, μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς (αἵματός τ') O. 1278; — μ. Ἅιδης 29; — μέλαινά τ' ἄστρων - εὐφρόνη E. 19.

μέλεος, unglücklich, unselig, elend ἐγὼ σοῦ μέλεος T. 972 m., ἐπί μοι μελέῳ 981 m., 996 an., 948, τὸν μέλεον φθίσας 1043 m., ὦ μελέα ψυχά Ph. 713 ch., μέλεος 1091 m., τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν 1126 m., μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων O. 479 ch., ἐμὲ τὰν μελέαν - οἰκτείρατε OC. 241 m., ὦ μέλεος Ant. 1319 m., ᾤμοι μ. 1341 m., μέλεοι μελέαν πάθαν κλαῖον ματρός 977 ch. *N*, μελέοις Ἀτρείδαις A. 621 ch. — fr. 146.

μελετάω, übe, tue ἀστοῖς ἴσα OC. 171 an.

μελέτη, Fürsorge θεῶν του μελέτῃ τοῦ μή..Ph. 196 *aus F. dafür dass..*

μελέτωρ, Rächer ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει E. 846 ch. *Eust.* 8, 8. *S.*

μέλημα, Sorge μέλον πάλαι μ. Ph. 150 ch. — μελίαν fr. 892; μελίνη fr. 534.

μέλισσα, Biene fr. 464; Honig OC. 481, fr. 167. — μελιττοῦσθαι fr. 293 b.

[**μελλό-γαμος,** verlobt τῆς μελλογάμου τάλιδος Ant. 628 *Braut. S.*] *Df Oxf.* =

μελλό-νυμφος, verlobt: τῆς μελλονύμφου Ant. 633 *Braut;* ὁ μ. T. 206 jeder (δόμος - μ. bräutlich?) *Z.* — μελλό-ποσιν fr. 910. *Lex.*

μέλλω, *nur Pr. u. Ipf.*, 1) bin im Begriff, beabsichtige, habe vor, gedenke, *mit (oft auch zu ergänz.) Inf. Pr.* πόλιν ἐπιστρατεύειν ἢ μέλλειν ἔτι T. 75, μέλλοντι - τεύχειν σφαγάς 756, δρᾶν τι E. 305, κομίζειν O. 678 ch., πράσσειν OC. 1774 an., ἄγομαι δὴ κοὐκέτι μέλλω Ant. 939 an. — *Mit Inf. Fut.* εἴ μοι τὰ σὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρ' E. 360, πέμψειν 379, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς OC. 1635. — κοινὰ δ' ἔχειν τε κ. μέλλειν T. 952 ch. προσδοκᾶν (*n.* ἕξειν) *sch.* — *Part.* zukünftig ὁ μέλλων βίος OC. 1691 m., κακὰ E. 1498, χρόνον fr. 304; *subst.* τὸ μέλλον fr. 725, Ant. 361 ch., 611 ch., μέλλοντα ταῦτα 1334, τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' T. 1270 an., οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων A. 1420 an., fr. 515 Zukunft, das Zukünftige. — 2) Muss, soll *nach Schicksalsverhängniss*, es ist bestimmt, verhängt ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν, ἢ - βίοτον εὐαιῶν' ἔχειν T. 79; ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ' - λείψειν Ph. 1083 m., ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ - ἄρ' ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν A. 925 ch., χρόνῳ σ' ἔμελλέ σ' Ἕ. κ. θανὼν ἀποφθίσειν 1027; — κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; O. 967; — θνήσκειν ὁ μέλλων E. 1486; ἔστω τὸ μέλλον Ph. 1254 was da kommen muss, das vom Schicksal bestimmte. — Muss, kann nicht umhin, soll, *mit Inf. Pr.* μέλλει ποιεῖν Ph. 409, ἔμελλε (*n.* οὕτω γενέσθαι) 446 *natürlich*, ἔμελλον - τούτους δρᾶν O. 1385, κρίνειν ἔμελλε κράτος - τινι A. 443; *mit Inf. Fut.* ὅς - ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν 1287 ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν Ph. 483, οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην; E. 538 *nonne debuit?*, τούτων οὐκ ἔμελλον - τὴν δίκην δώσειν Ant. 458, ᾔδη. τί δ' οὐκ ἔμελλον. — 3) Zögre ἥκοντος ἢ

μέλλοντος E. 318, τὸ μὲν μέλλειν κακόν 1337, ἔρδουσιν ἢ μέλλουσιν OC. 1074 ch., μακρὰ μέλλετον 219 ch., τί μέλλομεν χωρεῖν; 1627, τί δῆτα μέλλεις; Ant. 499, fr. 776, τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; A. 540, *vgl. Aisch. Pro.* 628; κἀμὲ-ὄψει δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι Ph. 1256, ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι 567.

μέλος, Ton πηκτίδων μέλη fr. 227, πρόποδα 228. — Wehklage, Jammergeschrei βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος A. 976; — fr. 731.

μέλει u. μέλομαι, es ist Ggstand der (meiner) Sorge, Teilname, kümmert (mich), liegt (mir) daran ἔξοιδα, ὡς μέλει γε Ph. 1037; *mit pers. Dat.* οὔ μοι μέλει O. 443, σοὶ μέλειν E. 1446, τοῖσδ' ἔσται μέλον OC. 653; *u. sachl. Nom.* ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς ἔσται μέλουσα 1433, τί κἀκείνῳ μέλον E. 459, ἐμοὶ τοῦτο μ. Ph. 1121 ch., ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μ. O. 377, ἐμοὶ μ. χορεῦσαι A. 701 ch.; ὅτῳ κράτος μέλει Ant. 873; — *mit sachl. Gen.* θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει Ph. 1036, μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοῖσι χρὴ μέλειν Ant. 1335, τοῦδέ σοι μέλειν ἐφίετ' - ὥσπερ οὖν μέλει A. 990; — *persönl.* μέλειν μὲν ἡμῶν 689, τῆς τικτούσης μέλειν E. 342, *vgl. E. Herakl. main.* 772, *Ag.* 370. — *Med.* σοὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω E. 74, τἀνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί 1436. — *Persönl.* sorge, trage Sorge für αἰν μοι μέλεσθαι O. 1466, μοῦ μέλον OC. 1138; τάφου μεληθεὶς A. 1184 *Df*, μεληθῶ *Et. Magn.*, μελήσω *Wf krit. Anh.*

μεμπτός, zu tadeln οὐδὲν σὺ μεμπτὸν - ἐρεῖς ἐμοί OC. 1036. — *Act.* εἴ τι τῷ 'μῷ τ' ἀνδρὶ - μεμπτός εἰμί T. 446 μέμφομαι *sch.* wenn ich (*Deian.*) etwas zu tadeln hätte an, *vgl. Pors. Hek.* 1125, *Mehlh. Anakr. p.* 239, *Lob. Ai. p.* 174.

μέμφομαι, tadle, schmähe, schelte, mache Vorwürfe σέ fr. 734, μέ μή ποθ' - μέμψῃ E. 384, ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν O. 337, οὔποτ' - μεμφομένων καταφαίην 506, ἀνθρώπου βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἄν, οὔτε μεμψαίμην ποτέ Ant. 1157; mache Vorwürfe κοὐ μέμψει χρόνῳ γυναικί τῇδε T. 740. ἐπι-.

μέμψις, Tadel, Vorwurf εἰς ἐμέ Ph. 1309, fr. 419.

μέν (*abgeschwächt aus* μήν *Bernhardy Synt. p.* 487, *Bäumlein, Gr. Part. p.* 159 *ff.*), fürwar, warlich, gewiss, wol, freilich, zwar, *verstärkt meist den ganzen Gedanken, hebt aber auch einzelne WW., bes. Pron., hervor:* τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι - ἄχθος γυναικῶν E. 1240 m., τὰν δόμοισι μὲν καλῶς 1424, 61 *Wf*, T. 6, 265, 380, 836 ch., 1012 ch. τέ?, A. 1, 80, Ph. 6, 11, 159 an., 995, 1218, 1418, 1426, O. 18, 82, 1251, 1321 m., 1466, OC. 22, 44, 96, 469, 522 m., 836 ch., 995, 1096, 1370, 1674 m., 1745?, Ant. 255, 367 ch., 498 *Wf*, 551, 634, 681, 1162, 1336 *Wf*, fr. 307, 501, 653. — *In Vbdg mit andern Part. behält* μὲν *meist seine eig. Bdtg:* 1) τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν ἔρχεται O. 62, νῦν μὲν γὰρ ... 590, 1062. OC. 367, 1587, E. 171 m., 1129, T. 308, 350, Ph. 223, Ant. 555, 963 ch. *etenim*; 2) μέν γε, γοῦν, *s.* γέ, γοῦν. — 3) μὲν δή, *bes.* ἀλλὰ - μὲν δή· ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων E. 103 an., ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ 913 = A. 877 *Nk*, T. 1128; 627, μάλιστα μὲν δή Ph. 350; — 1308, O. 294, 523, Ant. 150 ch., 162; ἀλγοῦσα μὲν δῆτ' εἰ - Ant. 551. — 4) μὲν οὖν *fasst das Vorhergehende (bekräftigend od. verneinend) zus. u. setzt ihm Neues gegenüber:* οἶμαι μὲν οὖν E. 459, Ph. 359, 1079, O. 244, 483 ch., 499 ch., 587, 843, OC. 664, 932, Ant. 65, 925, A. 1036; ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτε - ὑπεικάθοιμι E. 359, 549, fr. 323, T. 1270 an. — *In Antworten:* καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα ὁρῶ) OC. 31, O. 705, Ph. 1378, A. 1363; μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν θάνῃς E. 1503. — Πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην | T. 153; μέντοι *u. andre Part., welche sich mit* μέν *verb., s. bes.*

Der Ggstz, welcher auch in obigen Beispielen vorschwebt, wird oft durch bes. Part. verstärkt: 1) μέν - δέ· σὺ E. 39 ἡμεῖς δέ 51, 73, 95 an., 190 m., 244 m., 336, 357, 370, 448, 459 (ὅμως δέ), 549, 646, 678, 688, 696, 723, 734 .. *Nach gleichen od. änl. WW.* πολλὰς μὲν - πολλὰς δέ E. 88 m., 959, 1357, T. 161, 229, 789, 950 ch., 1195, 1264, A. 136, 506, 855, Ph. 257, 530, 1331, 1370, O. 4, 25, 66, 218, 259, 521, 673, 1127, 1234, OC. 141 ch., 279, 348, 610, 1313, Ant. 93, 200, 616, 669, 898, 1068, fr. 463, 678; — *entfernter von einander:* Ph. 453 (461), 1308 (1310), OC. 353 (357), 361 (365), 460 (471), 1348 (1353), T. 6 (18), 689 (693), E. 51 (59), 516 (519), A. 1 (7); — τοῦτο μὲν - δέ A. 670, OC. 440. — 2) τοῦτο μὲν - τοῦτ' ἄλλο O. 605; — τοῦτ' αὖθις Ant. 165 *Wex, Wf;* — αὖθις δέ 1302. — 3) μὲν - ἀλλά E. 431 (435), 552, T. 328, Ph. 1 (11), 11 (15), τοῦτο μὲν - δράσει ποτ'· ἀλλὰ καί σε 981; O. 1251 (1254), OC. 96 (101). — ἀλλ' ὅμως E. 450, Ph. 1373, O. 998. — 4) - ἀτάρ T. 54, 760, O. 1051. — 5) γὲ μέντοι O. 777. — 6) πρῶτα μὲν -

εἶτα fr. 239, *τοῦτο μὲν - εἶτα* Ph. 1345, *πρῶτα μὲν - εἶτα - ἔπειτα* E. 261 *ff.*; *μὲν - ἔπειτα* 741, A. 311, *μάλιστα μὲν - ἔπειτα* O. 647, OC. 1298, *πρῶτα μὲν - ἔπειθ'* T. 616, fr. 698. — *νῦν μὲν ὄρθ' ἔπειτα δέ* O. 419, *πρὶν μὲν ὀρθοὶ - ἔ. δὲ* E. 723, *πρῶτον μὲν - ἔ. δέ* 968, OC. 632, Ph. 919, *μὲν μάλιστ' ἔ. δέ* 1285, *τοῦτο μὲν - ἔ. δὲ* Ant. 61; — *μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρῳ· - ἔ. μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν* Ph. 350. — 7) *ἀεὶ μὲν - καὶ νῦν ὁρῶ* A. 1 *Wf*, T. 689. — 8) *μὲν* Ant. 223, 233 *durch μέντοι aufgen. Wf.* — 9) *μὲν - ὅμως δέ* E. 459, Ph. 473, 1074, O. 785, 1237, OC. 510 ch., 664. — 10) *μὲν - τε Herm.* Tr. 1223; T. 1012 m., 1233, Ph. 1056, 1136 m., O. 498 ch., Ant. 1162; *πρῶτον μὲν - τὲ - τὲ - τὲ* Ph. 1424 *ff.* *Μέν steht meist hinter dem hervorzuhebenden W.; doch wird μέν zw. Art. od. Praep. u. Subst. oft eingeschoben* A. 684, 1276, Ph. 1140 ch., *vor seinem W. steht μέν: πάρεστι μὲν Τεῦκρος..* Ph. 1056, O. 436, OC. 1156, Ant. 1100, 1105, 1297, E. 357, 761, Ph. 279, 919, 1140 ch., 1285, A. 372 m. *Wf; nach Praep.* E. 1242 *Wf.* — *Chiasmus: καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δοκοῦν φρονεῖν* Ant. 557 *E.; nicht grade Ggstze* T. 63, (Ant. 1105) *Erkl.*

Μενέλεως (*viersilbig u. wo dies das Metron stört*) *Μενέλαος· Μενέλεω* E. 537, 545, 576; *-λαος* A. 1045, *-λαε* 1091, Ph. 794, *mit seinem Br. Agamemnon Hauptfürer der Griechen vor Troja.*

Μενοικεύς· *Κρέων ὁ Μενοικέως* Ant. 157 an., *παῖ Μ. Κρέον* 211, 1098; O. 85, 1503, *παῖδα - Μ. Κρ.* 69, *V. des Kreon u. der Iokaste.*

μενοινάω, habe vor, beabsichtige *τί ποτε μενοινᾷ* A. 341.

μένος, Kraft, Stärke *τᾶς μανίας δεινὸν - ἀνθηρόν τε μένος* Ant. 960 ch. Mut, Zorn *πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος* A. 1066, *μ. πνέουσαν* E. 610; — *θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος* A. 1413 an. Lebenskraft?

μέν-τοι (*verst. μέν*), gewiss, jedoch. 1) *Zugestehend:* freilich, allerdings *γένοιτο μεντἂν πᾶν* A. 86, *ἐνταῦθα μ.* fr. 98; *τοιόνδε μ. - Παλλὰς φυτεύει πῆμα* A. 952; *καὶ τῶνδε μ. μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξει* E. 963.

2) *Fortsetzend bes. in Schlussw.:* nun aber *atqui τοιαῦτα μέντοι κ. σὺ προσφέρεις ἐμοὶ* OC. 781 aber *Htg*, 997, *ταύτης σὺ μ. τῆς νόσου πλήρης ἔφυς* Ant. 1052 aber eben.

3) *Entgegensetzend:* aber freilich, indessen, jedoch *ἐκ τῶνδε μέντοι τρόπων οὐκ ἄν ποτε | κατάστασις γένοιτ' ἂν* A. 1246, *τοιοίδε μ. φῶτες ἔμπληκτοι* 1358; *ἔπειτα μ.* OC. 1652, *τέλος γε μέντοι* Ant. 233, *γένοιτο μεντἂν* 688; 897, *τοιῷδε μ.* 913, *σὺ μ. κάρτα* T. 413; *ἀλλ' αἰσχρὰ μ.* Ph. 524, *ἀλλ' ἥδε μ.* Ant. 567; *u. einschränkend:* aber doch, aber freilich *πεμφθείς γε μ. σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ | προδότης καλεῖσθαι* Ph. 93, *ἔπειτα μ.* 352, *νικᾶν γε μ.* 1052, *αὕτη γε μ.* O. 442, *σπουδῆς γε μ.* 778, 1292, Ant. 495, E. 398, (1244 *Htg*), *παῦσαί γε μ.* A. 483, *ἀλλ' εὖ γε μ. ταῦτ' ἐπίστασα* 1370. *Vgl. μέν u. τοί.*

μένω, bleibe, halte mich auf, verweile, bin *μείνωμεν αὐτοῦ* E. 81, *ἔνδον - μένων* A. 76, *εἰς δόμους μένειν* 80 *La Wf* (*wol mit Df ἐν δόμοις*), *Eberhard, Observ. Babr. p.* 15, *μέν' ὡς χνρεῖς ἔχων* 87, *μένοιμ' ἂν* 88, *ποῖ μολὼν μενῶ;* 404 ch., *οὐ μὲν μένων* Ph. 123, *μενοῦμεν.* — *ἦ μενεῖς;* 810, *μενεῖν* 813, *μείνατε* 1185 m., *σοὶ μένοντι* 1274, *ἐν Σκύρῳ μ.* 1368, *μεῖνον* O. 437, *μενῶν δόμοις* 1291, *αὐτοῦ μέν' οὗπερ κἀφάνης* OC. 77, *μενεῖς αὖ;* Ant. 229, *ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα - μ.* fr. 162. — Harre aus, halte Stand *im Kampfe δορὸς 'τ' ἂν ἐν χειμῶνι - μ.* Ant. 671, *οὐ μ.* fr. 152. — Bleibe, (ver)harre, warte (ab) *ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος;* E. 958, *ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν* 1024. *ἤδη δέκα μῆνας - ἀκήρυκτος μένει* T. 45, *πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;* Ph. 836 ch., *μείνατε - χρόνον τοσοῦτον* 1075; *ἡ χάρις - προσφιλὴς μένει* 558, *τὸν φίλον - ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα* A. 682; — *οὔτ' ἂν - μείνειεν* OC. 426, *μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν* Ant. 169, *εἴ με χρὴ μένειν ἐστερημένην* T. 175, *τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς* | O. 295 *ἀράς gehört zu ἀκ. u. μενεῖ* wird nicht aushalten, sie anzuhören, *ἔνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένειν* 686 *da stehn zu bl.*, *οὐ γάρ ποτε - μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται* Ant. 563, *μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν* T. 131 ch., *οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει* fr. 93.

Transit. Warte, erwarte *εἰς σοφιστὴν* fr. 946; — *οἵαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν* A. 642 ch. — *τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν* T. 951 ch.; *μενῶ σ' - ἀραῖος εἰς ἀεὶ βαρύς* 1201, *θεῶν ἀρὰ μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα* 1240; — ertrage *τλῆναί σ' ἐλεεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα μεῖναι* Ph. 871. *ἀμ, ἐμ, ἐπι, περι, προς, ὑπομένω.*

μέριμνα, Sorge, Besorgniss *ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας* Ant. 858; um *τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι προσθῇ μέριμναν*

O. 1460, ποίας μερίμνας - ὑποστραφείς 728 von welcher S.?

μεριμνάω, besorge, treibe ἔργον O. 1124 *Xen.*

μερίμνημα, Sorge ἀνήκεστα μ. - βαρέα Ph. 187 ch. *Pind.*

Μερόπη· μήτηρ δὲ Μ. Δωρίς O. 775, Μερόπης Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα 990, *Gem. des Polybos, K. von Korinth.*

μέρος, Teil ἡμέρας μ. βραχύ Ph. 83, βορᾶς 303. — Teil, Anteil, Los τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει OC. 1211 ch.; εἰ - δείματός γ' ἔχει μέρος O. 294, ἔχετον κοινοῦ θανάτου μ. Ant. 147 an. *Todeslos*, [τοῦ γάμου μ. λαχοῦσαν (οὔτε) παιδείας τροφῆς 918], ἕως λάβῃ - φροντίδων μ. T. 148 *Los der Sorgen*, τύμβον πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μ. E. 1135. — κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μ. T. 1215 ich für m. Teil, meinerseits, τὸ σὸν μ. Ant. 1062 deinerseits, v. deiner S. = O. 1509, OC. 1366, *Rhes.* 405, *Herakl.* 678; *dageg.* τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μ. ποιούμενοι Ph. 498 sich wenig um m. Los kümmernd.

μεσ-όμφαλος, in des Erdnabels Mitte μεσ. γᾶς - μαντεῖα O. 480 ch. *E. delphisch.*

μέ(σ)σος, mitten, *oft adv.*, *oft subst.* Mittel-, (in, aus der) Mitte, *wie medius zu übers.*, εἰς μέσον δρόμον E. 748, ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωχ' 1476, πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ T. 371, 423, ἦν μέσῳ πόρῳ 564, μέσσαν Μηλίδα παρὰ λίμναν 635 ch., ἐς μέσην φλόγα 696, ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε 803, καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις 918, μέσον προσμολὼν στρατήγιον A. 721, μέσης ἀπήνης - ἐκκυλίνδεται O. 812, αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα OC. 1247 ch., nach Mittag zu, *vgl.* ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη ἡλίου κύκλος Ant. 416, μέσην τράπεζαν fr. 580; — ἄξονος μέσας χνοάς E. 745, ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος Ant. 1236 bis zur Mitte. — μέσον κάρα O. 808, μέσου κρατὸς διασπαρέντος T. 781, μέσον εἰς τὸν αὐχένα fr. 695; ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον Ant. 1223 *mitten um sie, die er umschlungen hielt.* — *Vom Verweilen* in der Mitte ἐν Ἀργείοις μέσοις Ph. 630, ἐν μ. βοτοῖς A. 324; ἀφ' οὗ μέσος στάς OC. 1595 *in der Mitte des* κρατήρ, πέτρος, ἀχερδος *u.* τάφος, *also an e. der Hekate heil. Kreuzwege.* — ἦμαρ μέσσον fr. 239. — *Adv.* ἴσαν ἐς μέσον T. 514 ch. *zum Kampfe*, τὸν κλῆρον ἐς μ. καθείς A. 1285, ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον Ph. 609 öffentlich; fr. 746. — ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει T. 515 ch. *beim Kampfe*, s. 514; κλύδων' - ἐν μέσῳ κυκώμενον E. 733, τοὺς ἐν μέσῳ λόγους E. 1364 dazwischen, τὰ δ' ἐν μέσῳ | OC. 583. — — σσ *in Trim. Erf. zu* Ant. 86, 1208, *Wf zu* 1223; *sicher:* Ant. 1223, 1236, (OC. 1247, T. 635, *E. Her. main.* 403).

μεστὸς ἦν θυμούμενος OC. 768, voll, gesättigt. *Xen.*

μεστόω, erfülle ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας αἰθήρ Ant. 420; mit ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι 280; πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου E. 713. καταμεστόω.

μετά, mit: 1) *Mit Gen.* Mit, inmitten, unter λασίων μετὰ θηρῶν Ph. 184 ch., πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα E. 700; (zusammen, in Vbdg) mit, mit Hilfe, Beistand, Vermittlung μεθ' οὗ πατέρα - ἐξαπώλεσας κ. παιδοποιεῖς E. 587, μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν κ. μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων A. 160 an., ξυναλγεῖν μ. τοῦδε 255 ch., μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ Ph. 997, μετ' οὐδενὸς ἀνδρῶν - ναίων 1104 m., πλεῖν μεθ' ἡμῶν 1275, μ. ζώντων - ἥκου' ἄριστα 1312, φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε - ἐκπλεῖν 1375, πλειόνων μέτα O. 247, ὅτων οἰκεῖς μέτα 414, οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ 602, μεθ' ἧς τὸ νῦν - νεῖκος εὖ θέσθαι χρεὼν 632, ἧς ᾤκει μέτα 990, μεθ' ἡμῶν - πλανωμένη OC. 347, ἐμοῦ στείχειν μέτα 639, οὐκ οἶκτου μέτα | 1636 *one zu jammern*, οὔτ' ἂν - ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μ. | Ant. 70, φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μ. 73, βαυβᾶν μετ' αὐτῆς fr. 903; — πολλῶν μεθ' ὅπλων Ant. 115, στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει Ph. 298, μὴ θεῶν μέτα | A. 950 *nicht one der Götter Willen.*
2) *Mit Dat.* οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μέτα χερσὶν ἴσχων Ph. 1110 sie in den Händen haltend. — 3) *Mit Acc.* μετὰ κόπον fr. 380 nach. — *In tmesi* ἦλθόν με - μέτα Ph. 343. — *Anastrophiert:* ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα Ant. 48 = μέτεστι ist erlaubt, darf; *hinter seinem Subst. s.* σ.

μετα-βάλλομαι, vertausche, tausche ein für, *Gen.* τίς οὖν ἀξίαν γε - μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων; E. 1261 *Wf cj.* ἀξίων.

μετα-γιγνώσκω, ändre (reuig) meinen Sinn μεταγνῶναι πάλιν Ph. 1270.

μετά-γνοια(ν) τιθῇς E. 581, Reue. *S.*

μετά-δρομος, verfolgend, rächend, *mit Gen.* μ. κακῶν πανουργημάτων - κύνες E. 1387 ch. *S.*

μετ-αίτιος. (mit)schuldig, schuld an μητρὶ μὲν θανεῖν μεταίτιος T. 1234;

τοῦδε τοῦ πάθους 260, τῇ μεταιτίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ ... 447.

μετ-αλλᾰγή, Wechsel ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει Ph. 1134 m.

μετ-αλλάσσω· ζωὰν - πημάτων fr. 519; φύσιν 713, πόνον μεταλλαχθέντος 343 a.

μετανα-γιγνώσκω, stimme um: μετανεγνώσθη θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις A. 717 ch. gab auf seinen Groll gegen d. A. *Vgl.* A. 283 *Erkl.*

μεταν-ίστημι, lasse aufstehn; *intr.* μεταναστάς O. 175 an. nachdem ich aufgestanden u. meinen Platz verlassen habe. *Th.*

μεταξύ, inzwischen fr. 218; *mit G.* τὰ δὲ μ. τούτων OC. 291 unterdessen, *N vgl. Hek.* 437.

μετ-άρσιος, in die Höhe ἐσπᾶτο - μ. T. 786; μετάρσιοι χολαὶ διεσπείραντο Ant. 1009.

μετα-σπάω, ziehe, bringe ab OC. 774. *S.*

μετά-στασις, Umwandlung μετάστασιν δίδου Ant. 718 ändre d. Stimmung, Sinn.

μετα-τῐθεμαι, stelle um: τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μετατιθέμενος Ph. 514 ch. dir zum Gewinn kehrend, als Gewinn, Nutzen anrechnend.

μετα-φέρω, ändre γνώμην μετοίσεις Ph. 962.

μέτειμι, werde nachgehn, verfolgen δίκα - μέτεισιν E. 477 ch.; μέτεις πάλιν? 430 holen.

μέτ-ειμι, *nur unpers.:* κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν O. 630 habe Anteil, Anspruch an, *wie* τῆς ἐς αὔριον οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας OC. 568, ὧν οὔτε σοι μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω θεοῖσιν Ant. 1072, *s.* 213 *u.* μέτα; *mit If.* οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν E. 536 hatten Recht.

μετ-έρχομαι, gehe nach, hole ἦλθόν με νηὶ - μέτα Ph. 343 *N.*

μετ-έχω, habe Teil, Anteil an, habe, geniesse, *mit G.* ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων E. 1168, μετέσχες κ. σὺ τοῦδε τοῦ πόνου; Ph. 248, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην O. 1465, κ. σὺ τοῦδε τοῦ τάφου φήσεις μετασχεῖν; Ant. 535; *mit Acc.* μηδ' - ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως OC. 1484 ch. hinterher bekommen.

μετ-οικίας τῆς ἄνω Ant. 890, Zusammenwonen, Gemeinschaft.

μέτ-οικος, Ansiedler, Einwoner τῆσδε τῆς χώρας OC. 934, ξένος λόγῳ μέτοικος 452 Fremder, οὔτ' ἐν βροτοῖς, οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος Ant. 852 *wonhaft*, μέτοικος ἔρχομαι 868 um zu wonen.

μέτ-οπιν, später, künftig ἐν βίῳ - τῷ μ. Ph. 1189 ch. *Apoll. Rhod.* 4, 1764.

μετρέω, messe ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν? fr. 421; *Med.* μετρούμενον ἴχνη A. 5 *Nk Krit. Anh. Wf., Sft, vgl. E. Phoin.* 181, abmessen, durch Abmessen (mit den Augen) aufsuchen; μετρηθεῖεν χρόνοι | O. 561. συμ-.

μετριάζω, halte Mass, mässige mich Ph. 1184 ch. ἐκμετριάζω.

μέτριος, mässig: μή μ. αἰών Ph. 179 ch. one Mass τοῦ μετρίου παρείς OC. 1212 ch. das rechte Mass; ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος - διόλλυσαι E. 140 ch. [κακότητος E. 236 m.

μέτρον, Mass fr. 379, μάτας 788,

μέτ-ωπον, Stirn Διός fr. 768; μετώπων ὀλόεντα πλήγματα T. 521 ch., πῶλοι - μέτωπα συμπίπτουσι Βαρκαίοις ὄχοις E. 727 mit der Stirn.

[**μέχρις οὐ** A. 571, bis: ἔστ' ἂν *Herm.*, ἕως *Elmsley.*]

μή, nicht, *verneint subjectiv, vgl. Bäumlein, Unters. ü. gr. Part.; (um jedoch auch andern Theorien gerecht zu w., wird der Soph. Gebrauch mer nach äusseren Gesichtspunkten zusammengestellt werden).* 1) *In Hauptsätzen:* a) *verbietend*, α) *mit Impr. Praes.* μή δόκει μ' ἂν θυραῖον οἰχνεῖν E. 312, μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν 395, 675, ὥστε μὴ λίαν στένε 1172, 1259, 1353, 1483, 1495, T. 367. A. 362, 368, 586, 844, 1040, 1129, 1154, 1349, Ph. 574, 898, 917, 922, 1003, 1065, 1068, 1400, 1449, O. 231, 548, 740, 980, 1147, 1165, 1370, 1522, OC. 277, 282, 501, 654, 839, 1119, 1195, 1439, 1442, 1522, 1538, Ant. 567, 705, 756, 1337, fr. 104, 337, 585, μὴ βουλευέτω 750; — μὴ τριβὰς ἔτι Ant. 577, *vgl.* E. 369, *n.* ἐμβάλλετε; μὴ πρὸς θεῶν A. 76, μὴ δῆτα τοῦτό γε Ph. 763, 1367, μή πω γε 1409 an., μὴ σύ γε OC. 1441, *Hek.* 408, *Phoin.* 532 *Valck.* — *Pers.* ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετε A. 1182. — *Aor.* μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ· μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός fr. 442, *schol. Ar. Thesm.* 870; — φύλασσε μηδέ σε | κινησάτω τις A. 1181, 1334, μή ποτ' ἀξιωθήτω O. 1449. — β) *mit Conj. Aor.* μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς E. 71, μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν 324, 383, 354, 1206, 1208, 1275 m., 1309, T. 436, 797, 974 an., 1065, A. 111, 191 ch., 1091, 1333, Ph. 225, 486, 576, 582, 749, 757, 789, 967, 1182, 1275, 1286, 1300, 1404, O. 283, 326, 606, 608, 904, 975, 1060, 1153, 1414, 1459,

1505, OC. 49, 75, 86, 142 an., 207.9 m., 515 m., 1170, 1178, 1272, 1407, 1417, 1432, Ant. 544, 546, 648, 762, fr. 325, 520, 673; *οἶσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς;* OC. 75. *Oft folgt der Conj. nach e. Impr. φράζου κ. με μή ποθ' ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ* E. 383, 71, T. 797, 974 an., 1065, (1224, 1205), Ph. 749, 789, 967, 1285, O. 1414, OC. 1417, *καὶ μὴ βράδυνε, μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας* Ph. 1400. — *Der Conj. ist mer α) auffordernd: μὴ δοκῶμεν - οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις* A. 1085; *β) zweifelnd: τί μὴ ποιήσω;* E. 1275, *ὑπεικτέον· τί μή;* A. 668 *n. ὑπείκωμεν.* — *ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆθ' ἀδικηθῶ* OC. 174 an. *N, Kr.* 54, 8, 13, T. 802 dass ich nur ja nicht.. — *So* b) *fragend der Ind. κ. μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;* O. 638 ihr werdet doch nicht..? (T. 1183, A. 75, *Herm. Vig. p.* 800); *μή τις Διὸς κεραυνὸς ἤ τις ὀμβρία | χάλαζ' ἐπιρράξασα;* OC. 1502 *n. ἐστίν, μὴ τῶν τυράννων;* T. 316, *vgl. ἆρα μή.* — c) *Sonst bez. μή mit Ind. Impf. o. Aor. unerfüllbare Wünsche: ἦν μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας ὤφελον ὄσσοις* T. 998 an., Ph. 969, OC. (540), *μὴ γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρῃζες* 1712 o, hättest du nicht..! — d) *So meist mit Optat. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή* E. 403, *μή γ' ἐκμάθοις παθοῦσα* T. 142, 303, 383, 655 ch., *ὄλοιο μή πω* Ph. 961, *μὴ νῦν ὀναίμην* O. 644 *Schwurformel:* ich will nicht.., *μὴ δῆτα - ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν* 830, 905 ch., 1068, OC. 864, Ant. 927.

Mit dem Infinitiv: a) *subst. τό τε μὴ βλέπειν ἕτοιμα* E. 1079 ch., 363, *τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἐστιν, αἰσχύνην φέρει* T. 66, 90, 458, 617, A. 554, Ph. 299, 1141 ch., O. 1388, OC. 1127, 1740 ch., Ant. 27, 219, 263, 535, 711, 778, fr. 152, 162, 185, 435; — *τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον* Ant. 236; — *θεῶν του μελέτη τοῦ μὴ πρότερον - τεῖναι τὰ - βέλη* Ph. 197; *ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὁρᾶν* OC. 496. — b) *als Subj. one Art. καλόν γε μέντοι μὴ ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν* E. 395, *πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει μή ποτε - ἀψεγὲς πελᾶν τέρας* 496 ch., 1340, T. 321, 742, 989, 1176, A. 786, 889, 890 ch., Ph. 418, OC. 601, 1175, 1225 ch., 1634 m., Ant. 1051, fr. 686. — c) *als Obj. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν* E. 213 ch., *κοὐδὲ - διδαχθῆναι - θέλεις - μὴ χαρίζεσθαι* 331, *δοκεῖ - μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τε* 336, *ἑλοῦ - μὴ μνήμην ἔχειν* 346, *σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους* 518, *ποθῶ - μἀπολείπεσθαι τάφου* 1169, *τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα T. - μὴ ἔξω παρήκειν* A. 742, *σοὶ προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν* 1089, *καιρὸς γὰρ καλεῖ πλοῦν μὴ ἐξ ἀπόπτου - σκοπεῖν* Ph. 467, *ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα - τ. πλοῦν ποιεῖσθαι* 551, *τ. φθόνον δὲ πρόσκυσον μή σοι γένεσθαι πολύπον' αὐτά* 777, *παῦλαν - ἴσθι μήποτ' ἂν τυχεῖν* 1329, *δίδασκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς* 1387, *φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ - βαλεῖν* O. 656 ch. *n. φημί, πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι* 880 ch., *πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι* 1001, *ἡγεῖσθε - φυγὴν δέ του μήπω γενέσθαι* OC. 281, (*μὴ δὲ προσφέρειν μέθυ* 481 *n. λέγω*), *μὴ ψαύειν λέγω* 856, *ἀρῶμαι μήποτ' ἀντῆσαι κακόν* 1445, *καταίνεσον μή ποτε προδώσειν τάσδ'* 1634, *ᾔδης τὰ κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;* Ant. 447, *φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν* 722, *ἐπιστάμεσθα - μὴ πώποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν* 1094. — d) *bez. die Folge: ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν - λαβεῖν* T. 669, *ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν* 1126, A. 1339, Ph. 340, 901, O. 1085, 1460; — *one ὥστε: οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον* T. 226, OC. 667, *δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος | ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι* | 541 m. = *ἐπωφέλησα τὴν πόλιν οὕτως ὥστε μή ποτε αὐτῆς ἐξελέσθαι δῶρον.*

Mit dem Part.: a) *subst. oder adj. ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά* T. 384, *ὁ μὴ λεύσσων* 828 ch., *δηλώσω - μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγὼς* A. 472, *ἔξοιδα κ. φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν* Ph. 79, *πόνος ὁ μὴ φοβῶν* 864 ch., *δρᾶν τὰ μὴ προσεικότα* 903, *ὡς μεθήσων μήποτε* 935, *ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων* O. 57, *τοῖς μὴ δρῶσιν* fr. 302, O. 269, *μὴ παρὼν θαυμάζεται* 289, *τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις* OC. 73, *οἶδ' ἐγώ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντα* 656, *οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων* 797, *ὡς μὴ εἰδότα - μηδέν* 1155, *τ. μὴ εἰδόσι* Ant. 33, *οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν* 771, *μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ θάπτειν παρήσω κεῖνον* 1042, *ὡς μὴ ἐμπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα* 1063.4. — b) *conditional: οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη* T. 593, *μὴ δόλῳ λαβόντα γε* Ph. 107, *μή του κηδομένου βροτῶν* 170 ch. obgleich, *χάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχὼν* 619, O. 77, 1110, 1158, OC. 666, 1509, *μόνον δὲ μὴ ἐπὶ χερ-*

δεσιν λέγων Ant. 1061; — ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ κ. ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον | χερσὶ καίνων O. 348 ausser dass, ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν (πράξω) T. 1214, κοὐδὲν τούτων ὅτι μὴ Ζεύς 1274 an. Alles. — μὴ θεῶν μέτα A. 950.

B. *Mit einem Nomen:* 1) *Subst.* μὴ ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν E. 398, ὅστις μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ A. 761, πρὸς βίαν - κ. μὴ δόλοισιν Ph. 91, δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων - ἄλλων ἀκούειν O. 6, τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ, μὴ κατ' ἄστυ δημόταις OC. 78, εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα Ant. 446, κίνει, μόνον δὴ μὴ ἐπὶ κέρδεσιν λέγων 1061. — 2) *Adj.* τὸ μὴ καλόν E. 1087 ch., fr. 323, ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν T. 411.2, προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι 722, ἐν τ. μὴ καλοῖς βουλεύμασιν 725, fr. 664, κέρδεσιν τ. μὴ κ. A. 1349, ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων 512, οἷς μὴ μέτριος αἰών Ph. 179 ch., εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον O. 255, 875 ch., τὸ μὴ ἔνδικον 683 ch., δόλῳ τῷ μὴ δικαίῳ OC. 1027, μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον Ant. 728, ὅτῳ τὸ μὴ καλόν ξύνεστι 371 ch., μὴ πολλοὺς ἔτι τροχοὺς - τελῶν 1064. — 3) *Pronomen:* μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει θυμῷ δύσοργος T. 1117, ὅρα μὴ τοὐμόν A. 1313, 1038, Ph. 67, ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σά O. 329, μὴ ἐμαυτῷ OC. 1365, 1671, φιλεῖ γὰρ ταῦτα μὴ ταύτῃ ῥέπειν Ant. 722. S. τὶς. — — C) *Mit Adverbien:* τὰ μὴ καλῶς E. 1345, μὴ ἐξ ἑκουσίας ὀργῆ πέπειρα T. 727, γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι Ph. 51, τοῦ μὴ πρότερον - τεῖναι 197 an., μὴ ἐξ ἀπόπτου 467, fr. 162.

2) *In Nebensätzen:* A. *Relat. Sätzen, mit* α) *Ind. Praes.* κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδέν E. 436, τέκνων ὅσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν 654, 1259, A. 761, 1038, 1374, Ph. 583, 648, 909, O. 296, 316, 569, 817, 1520, OC. 839, 1175, 1442, 1666, Ant. 179, fr. 204; — πολλῶν - ἃ μὴ ἐπίκαιρα μηδὲ συμφέροντα O. 875 ch., μηδ' ἃ μὴ θέμις λεύσσειν δικαιοῦν OC. 1641 *n.* ἐστίν. — *Aor.* μηδ' ὃ μὴ ἔθιγες ποίου σαυτῆς Ant. 546. — *Fut.* ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει E. 380, T. 800, A. 659, O. 1412, OC. 1186, Ant. 691, fr. 605. — *Perf.* ὃς μὴ πέπονθε fr. 750. — β) *Mit Conj.* οὐ γὰρ - νόμοι καλῶς φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος A. 1074. — γ) *Mit Opt. nur in indir. Rede:* χθόνα ἔφευγον, ἔνθα μή ποτ' ὀψοίμην κακῶν χρησμῶν ὀνείδη O. 796, κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι T. 903; — τίς ταῦτ' ἄν, ὅστις μὴ ἐξ ἀλαστόρων νοσοῖ ἕλοιτ' ἄν; 1235. — B. *In Finalsätzen*, dass nicht, damit nicht οὐδὲ - πρέπει, μὴ σὺν φθόνῳ - | σπείρῃ ματαίαν βάξιν E. 641, σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἐνδόθεν κλύῃ 1238, A. 1395, Ph. 156, 519, 912, OC. 191, 1378; — *Aor.* σοὶ βαδιστέον πάρος - μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν θάνῃς E. 1503, T. 1129, A. 588, 829, 986, Ph. 13, 46, 124, 506, 772, 890, 1122 ch., OC. 235 ch., Ant. 412; — *fragend:* ἦ μὴ φύγω σε; E. 1503, ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς: O. 1012; τί μὴ γένηται; A. 77. — Nach Sorgen, Fürchten: δέδοικα μὴ πόσις - καλεῖται T. 551 *N*, Ant. 1253, E. 581 *N*, 584, 898, Kr. 54, 8, 12, ob du nicht, Ph. 30; *Conj.* ὅρα σύ, μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς - τότ' οὐκ ἔθ' αὐτὸς τ. λόγοις τούτοις φανῇς Ph. 519, 521, σκόπει, μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα OC. 1180, fr. 106, Ant. 278; — ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτε T. 296, εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς 1129, ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ O. 747, 1011, δέδοικα A. 279, Ant. 1113 *Sfl;* — *Pf.* T. 663, O. 767, Ph. 492; — *Opt.* δέδοικα γὰρ μὴ πρῷ λέγοις ἂν τ. πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ T. 631; — T. 25, 482. *Ln fast überall schwankend.*

Μή mit andern Part. verbunden: a) μὴ οὐ dass *mit Inf.* Kr. 67, 11, 5.6: οὐ - λήξω θρήνων - μὴ οὐ - πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν E. 107 an., οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τάδε μὴ οὐ τ. ἐμὸν στεναχεῖν πατέρ' 133 an., οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ - πυθέσθαι T. 90 *Br.*, 226 *Herm.*, 622, ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ - θανεῖν A. 728, 540, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι O. 283, οὐκ ἂν πιθοίμην τὸ μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς 1065, 1091 ch., 1232, OC. 566, Ant. 97, 544, 936; — *mit Part.* ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε - μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι OC. 360, οὐ γὰρ ἂν μακρὰν ἴχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τε σύμβολον O. 221; δυσάλγητος γὰρ εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν 13; *ähnl.* τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχων A. 540 = Prom. 627. — *μή wiederholt:* μή, πρὸς γενείου, μή μ' ἐξέλῃ τὰ φίλτατα E. 1208, 1275, A. 191 ch., O. 1165, OC. 1407-9 *N*; μή - μή με, μή, μή μ' ἀνέρῃ 207-9. — μή γε fr. 185. — μὴ δέ *vgl.* μηδὲ *u. Erkl. zu* T. 367, OC. 481. — b) μὴ δῆτα E. 1206, A. 111, Ph. 1367, E. 830, 1153, OC. 174, -γε Ph. 763. — c) μή ποτε nicht je, niemals, damit nicht einst, nie: ἔνθα μή ποθ' ἡλίου

φέγγος προσόψει E. 380, 383, 436, 496, T. 303, 669, 998, Ph. 935, 969, 1329, O. 656, 796, 880, 1068, 1217, 1392, 1412, 1449, OC. 176, 540, 601, 1445, 1522, 1634, Ant. 1094; ἣν σύ μὴ δείσῃς ποτέ E. 1309, *μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ* T. 25, *μὴ σφαλῇ ποτε* 297, *ὥστε μὴ σπάνιν ποτὲ σχεῖν* O. 1461, *μή νύν ποτε* Ant. 648, *μὴ δόξῃς ποτέ* 762. — d) *μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν* E. 896, *μή σοί γέ που* A. 533. — e) *μή πω* nicht irgend, gar nicht E. 403; noch nicht O. 1110, OC. 281; nicht mer O. 740, *mit folg. πρίν:* Ph. 961, 1409, fr. 550. — *μὴ πώποτε* Ant. 1094. — *μή τε -: δέ* T. 143). — f) *μή τοι* warlich, warhaftig nicht E. 518, A. 472, ja doch nicht OC. 1438, 1407, Ant. 544. — *Vgl. ἆρα, εἰ, ἐάν, ἤν, ἦ, ἵνα, ὅπως, ὡς, ὅταν, οὔτοι u. τις.*

Beachte: a) *μή nach Verhindern u. s. w. ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ μή τοι Θυραίαν - αἰσχύνειν φίλους* E. 518, Ph. 349, *τί μ' ἄνδρα πολέμιον - ἀφεῖλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς* 1303; Ant. 27, 447, A. 1089; *nach Leugnen u. s. w. κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή* A. 96, Ant. 442, 535. — b) *Von s. Worte getrennt: φράσῃς μοι μὴ πέρα* Ph. 332, E. 1483; *öfter s. o.* — c) *Ein folg. ἐ, bes. als Augment, fällt nach μή aus: μὴ 'κύρουν* E. 1331, *vgl. ἐπόθουν, ἐδυνήθημεν, ἐδυστύχησεν, ἐτύγχανε, ἔθιγες;* — *ἐκ, ἐξ* E. 395 - *7mal; ἐκλιπεῖν, ἐξέλῃ u. s. w. ἐγώ, ἐστί, ἐπί, ἐπιγνώσεται u. s. w. ἐμπολήσων . . . ἔνδικον* — *μὴ εἰδέναι* T. 320, Ant. 263, 535, *εἰδότα* OC. 1155, *εἰδόσιν* Ant. 33. — *μὴ οὐκ* E. 107, 133, O. 13, 221, 283, 1065, 1091, 1332 . . . *17mal:* — *μἀλλά, μἀπολείπεσθαι Df zu* E. 1169.

μηδᾰμᾰ́ *u.* ***μηδαμῇ*** (*Reisig, enarr.* OC. 508), durchaus nicht, keineswegs *τὸ - μηδαμὰ λῇγον - ἄκουσμα* OC. 517, *ὃ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον* 1698 m., *τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν - σῶμα* 1104 *mit Synizese* (*μηδαμὰ γνῶναι* O. 1348 *Dobree*); — *μὴ φύγητε μηδαμῇ* | Ph. 789.

μηδᾰμοῦ, nirgends, keineswegs, *τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ* A. 1007, *Ἑλλάδος γῆς μ. διῆλθέ που* Ph. 256, *μ. τιμώμενον* fr. 93.

μηδαμῶς, durchaus nicht, keineswegs, *nur in Verboten: μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει* A. 74, *μηδ' ἡ βία σε μ. νικησάτω* 1334, *ἆ, μ., μὴ μεθῇς βέλος* Ph. 1300, *μ. μεμνώμεθα* O. 49, *μ. ταύτας γ' ἕλῃ μου* 1522, *μὴ - τοὺς θεοὺς μαυροὺς ποιεῖσθε, μηδαμῶς* OC. 278 *verschärft μή, wie* Ph. 1300, *μ. γίγνου κακός* 291.

μηδέ (*vgl. μή u. οὐδέ*), 1) aber nicht, und nicht, *one vorhergegangne Negation,* a) *mit Impr. θῦε, μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν στόμα* E. 632, *μίμνε, μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα* A. 68, 579, 1180, OC. 811, 1777, Ant. 1029; — b) *mit Conj. nach e. pos. Impr. μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον - μηδ' αὐτοῦ θάνω* T. 802 lass mich nicht hier sterben *ἄλλου γενοῦ του, μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι* 1205, 1224, Ph. 1054, O. 860, OC. 285, Ant. 1107; — *nach e. pos. Conj. στείχωμεν ἤδη μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα* OC. 1541; — c) *mit Opt. ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί* E. 291, *πόροι, μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο* 211 m., *ἐάσθω - μηδὲ - λάβοι* T. 330, OC. 1483 ch.; — d) *bei Inf. σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν* Ph. 865, *ἄνωγεν - μίασμα - ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν* O. 98, *ἦν ὅρος Κρέοντί τε | θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν* OC. 368, *σὲ προσθέσθαι - θέλουσι μηδ'* (*u. προσθέσθαι*) 405, *ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι μηδὲ . . τήνδε τ. πόλιν ἑνὸς ποιῆσαι φωτός* 1032, *τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν* (*ἔστι*) 1430, *χωρεῖν - μηδ' λεύσσειν δικαιοῦν μηδὲ - κλύειν* 1641, *χρὴ γυναῖκας εἶναι τασδε, μηδ' ἀνειμένας* Ant. 579, E. 429; — f) *in (cond.) Rel.-Sätzen: ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ* OC. 1526, *ὅστις ἐς κακὸν πεσὼν ἀκεῖται μηδ' ἀκίνητος πέλει* Ant. 1027.

2) Aber nicht, noch, noch auch, und nicht, nicht einmal, auch nicht, *bei vorhergegangner Negation:* a) *mit Impr. τὸν ἄνδρα μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν - μηδ' ἡ βία σε - νικησάτω* A. 1334, *μή μ' ἐκδίδασκε μηδὲ συμβούλευ' ἔτι* O. 1370; — b) *mit Conj. μὴ βράδυνε, μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας* Ph. 1400, *μή σφε περιίδῃς μηδ' ἐξισώσῃς . .* O. 1507, *μή μ' ἀνέρῃ τίς εἰμι, μηδ' ἐξετάσῃς* OC. 210 m., *μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακὸν μηδ' εἰ* T. 798, A. 129; — c) *mit Opt. μή ποτ' εἰσίδοιμί σε - μηδ' - τῆσδέ γε ζώσης ἔτι* T. 305; — d) *bei Inf. ἔξοιδα κ. φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά* Ph. 80, *μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά, μηδ' ὅπως ἐμοί* 777, *ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὶ δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινά* O. 817, *τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν* OC. 496, *τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα* Ant. 28, E. 1484. — e) *bei Part. μή του κηδομένου βροτῶν, μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων* Ph.

171 ch., ὦ μηδὲν ὑγιές, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν 1006, A. 1076. — τῇ μεταιτίᾳ, τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος T. 448; — f) *in rel. od. abh. Sätzen:* ἃ μὴ ἐπίκαιρα μηδὲ συμφέροντα O. 875 ch., ὥσπερ τις εἴ σοι - μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι OC. 777, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν - ἀμφιδύσεται χροῒ μηδ' ὄψεταί νιν.. T. 606. — *Nach negat. Ausdrücken:* ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε OC. 1777; ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοὴν 489; εἶρξαι Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι, μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν A. 754 = 796. — 3) *Mit andern Part.* μηδὲ - μήτε T. 606 *f., vgl.* τέ *u.* μήτε; οὐ - μηδέ· οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς; A. 75, οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; T. 1183 *das fragende* οὐ *gehört zu beiden Verb.,* μή *zu imperat. Fut.* Kr. Gr. 53, 7, 5; — ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείην ποτέ Ant. 500 *wegen des wünsch. Opt.* — οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν | τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί Ph. 1059 *wegen des. Inf.* — *Nach* τέ *N. zu* OC. 368.

4) *Adv.* Nicht einmal, auch nicht: ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεστ' - τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης E. 911, ὅταν θανεῖν χρῄζων τις, εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν 1008, λείπου μηδὲ σύ T. 1275 an., ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν A. 1011, οὗ μηδὲ κληδὼν - οἴκαδε, μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που Ph. 255, ὃς μηδ' - πώματος ᾔσθη 714, ἑκόντα μηδ' ἄκοντα μηδέ τῳ τέχνῃ | κείνοις μεθεῖναι ταῦτα 771 *Nk*, ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω O. 325, τὰ δὲ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην 1057, (αὐδᾶν) ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν 1409. μηδέ γ' ἄγαν φλέγεσθον OC. 1695 ch., fr. 109; ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναι ποτέ O. 1348 *E.* — μηδέ γε μάτευε OC. 1743 ch., μηδὲ προσδόκα τάδε T. 368 *das darfst du nicht glauben.*

μηδείς, kein μηδὲν εἰσίτω δάκρυ T. 1199; *Acc.* ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς - ἔπος μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδένα A. 128, μ. δεινὸν ἐξάρῃς μένος 1066; — μηδὲν φόβον πρόβλημα - ἔχων 1076, μ. ἀντειπὼν ἔπος OC. 1279; — δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ 223 m. — λόγον κρύψαι - μηδένα Ph. 588. — *Subst.* Keiner, Niemand, Nichts ὅπου μηδεὶς ἐφῇ Ph. 444, 509, T. 604, κἂν μ. ἐᾷ A. 1184; — μ. κρατείτω OC. 1207; ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ O. 1335, T. 730, E. 437, κἂν μηδὲν ἄλλο fr. 24. — *G.* μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος A. 261 an. — τέρψιν παρ' ἄλλον μ. πεφασμένην OC. 1122, μηκέτι μ. κρατύνων Ph. 1161 m., θνητῶν - μ. προσήγορος O. 1437, πρὸς τῶν πνεόντων μ. T. 1160. — *D.* προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενί Ant. 84. — *Acc.* μηδέν' ὀλβίζειν O. 1529, μήτ' ἐπιφωνεῖν μ. θνητῶν OC. 1762 an., fr. 749, ὥστε μηδένα | E. 755; — Nichts, *bei Part.* ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι Ph. 253, 1006, O. 397, 1389, OC. 976, 1155, Ant. 494; *condit.* εἴ σε - πείσειν δυνησόμεσθα μ. Ph. 1394, O. 628, OC. 777, ἥτις μ. ὡς τεκοῦσα δρᾷ T. 818; *imperat.* μή μ' ἀντιφώνει μηδέν Ph. 1065, μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μ. εἰς θυμὸν βάλῃς O. 975, μ. τὸ μὴ δίκαιον Ant. 728 *n.* διδάσκου, 1337, A. 324, 386, E. 82, 324; 369, 432, 830 ch., fr. 284, 690; — *beim Inf.* μηδὲν δίκαιον - μέλλει ποιεῖν Ph. 409, — μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν O. 1456, βούλει - μηδὲν κλύειν Ant. 757, μ. ἐλλείπειν A. 1379; — *mit Art.* δέξαι με εἰς τὸ μηδέν E. 1166. — — *Adv.* Nichts, gar nicht, durchaus nicht, *bei Part.* σθένουσα μηδέν E. 1014, τὸ μ. ζώσας O. 1187 ch.; — *condit.* ὅστις - ὑπείκει μηδέν Ant. 716; τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ T. 448; κἂν μ. ἕρπω 1108 *Nk.*, εἰ μ. τι μᾶλλον εὐφραίνεται A. 280, ὅστις μ. ἐξαλλάσσεται 474, πειστέον, κεἰ μ. ἡδύ O. 1516.; — *causal:* ὅτῳ (*quippe cui*) πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μ. ἵλεων γελᾶν A. 1011; *imperat.* φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς A. 115, τρέσητε μ. OC. 1737 ch., μ. ἐς κεῖνόν γ' ὅρα E. 925; — ὧν ἐντρέπου σὺ μ. O. 724; 1056; *bei Inf.* μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν O. 462, χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς μ. ἀσεπτεῖν Ant. 1350 an., ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μ. A. 554, 1072, fr. 130; ἔξεστιν οὖν - σοὶ μ. ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν; A. 1329.

Beachte: τὸ μηδὲν εἶναι, nichts sein, sogut wie nichts sein, verloren, zu Grunde gerichtet sein κἂν τὸ μ., ὦ T. 1107, ὁ μ. ὢν A. 767, μ' ὢν γοναῖσιν 1094, δυσγενὴς nichts wert, ἤδη τὸ μ. ὄντας 1275 uns die wir schon verloren, δέξαι με - τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν E. 1166 *n.* οὖσαν die nichts ist; τῷ μηδενί O. 1019 der dich nicht gezeugt, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί OC. 918 dem Nichts, dem der Nichts ist; τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα Ant. 1326 m., A. 1114, ὅτ' οὐδὲν ὤν, τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ 1231, οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε; O. 638, κἂν τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως Ant. 234 nichts (Gutes); κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται E. 1000, fr. 713.

μήδομαι, beschliesse, ersinne, habe vor τὸν τάδε μησάμενον Ph. 1114 m., ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' 1139 m., πῶς ἐμήσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα T. 884 ch., τί δὲ μήσομαι; 973 an. — *μήδεα* (ἄφυκτα) fr. 604. — *μηκάδος* ῥινὸν βοός 102.

μηκ-έτι, (dass) nicht mehr, *in Verboten:* μή μέ νυν μηκέτι παραγάγῃς E. 854 m., μ. ἐλπίσῃς 963, μ. ἄλλοθεν πύθῃ 1225, μ. ἐκφοβοῦ 1426, μ. ἄλλοσε σκόπει 1474, μ. - πόδα κλίνῃς OC. 192 an.; — *ὅπως* μ. ἅμαρ ἄλλ' εἰσίδω Ant. 1333 m.; — *bei Inf.* ὥστ' - μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτό E. 1316, μ. εἶναι ζῶσαν T. 735; *bei Part.* μ. μηδενὸς κρατύνων 1161, μ. ὢν O. 1368, Ph. 415. — *μήκιστος*, *s.* μακρός.

μῆκος, Länge ἐν μήκει χρόνου T. 69, εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον OC. 1139, εἰπέ μοι, μὴ μῆκος Ant. 446 nicht weitläufig; ἡ - χαρὰ ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ 393 *Wf*, Grösse, *vgl.* μακρός.

μηκύνω, ziehe in die Länge, mache weitläufig, weitschweifig λόγους E. 1484, λόγον OC. 1120, βοήν 489 *nicht ertönen lassen (weithin), von der Stille wärend des Gebets.*

Μηλιάδων νυμφᾶν Ph. 725 ch., melisch, *s.*

Μελιεὺς ἅπας λεώς T. 194 *Df Oxf*, *Thes. Gr. L.* 992, τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν Ph. 4 *Df Oxf* aus Melis, *eine Landschaft in Thessalien*, melisch, *s.*

Μηλίδα παρὰ λίμναν T. 636 ch., der Melische See, *Meerbusen, vgl. d. Vorh.*

μῆλον, Apfel μήλων φύλακα T. 1100.

μῆλον, Schaf, Kleinvieh πρὸς μῆλα κ. ποίμνας A. 1061, fr. 178, 911; A. 603 ch.?

μηλο-σφαγέω, schlachte, opfre θεοῖσιν ἔμμην' ἱερά E. 280. *Z.* — *μηλο-τρόφῳ* fr. 461 b.

μήν, Monat δέκα μῆνας T. 45, πλήθει πολλῶν μηνῶν Ph. 723, οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνες O. 1083; ἀκάματοι θεῶν μῆνες Ant. 608 ch., μηνῶν ἀνήριθμος A. 603 ch.

μήν, *dor.* μάν, warlich, gewiss, warhaftig (*Part. der subj. Versicherung, lent sich an andre Part. an*), οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι Ph. 811, οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν O. 810; λόγῳ γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην.. E. 973, ὅρα γε μήν OC. 587, ἕπεο μάν 182 ch., ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάσδε ἀράς 153 ch., ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε - ξύνοικος ἔσσομαι E. 817; ἀλλ' ἔστι μὴν οἰκητός OC. 28; τί μὰν ἀφήσει τέλος; 1468 ch., τί μὴν οὔ; E. 1280 *Seidl.*, warum denn nicht? — ὅδε μὴν Αἵμων Ant. 626 an. (ἴδοιμι μήν νιν A. 384 *L. Df*, τί μήν; | 668 *Heims. N*). *Vgl.* ἦ μήν, καὶ μήν, κ. μὴν - γε.

μῆνις, Groll, Zorn Ἀθάνας A. 757, μῆνιν βαρεῖαν 656, OC. 1328, ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις O. 699.

μηνίω, zürne, grolle θεοῖς - τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος OC. 965, οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας 1274, πατρὶ μηνίσας φόνου 1177, ἔργον ἕκατι τοῦδε T. 274, κἀκ τοῦδε μηνίσασα E. 570.

μηνύω, zeige an, decke auf, verrate ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην; O. 102, κηλῖδα μηνύσας ἐμήν 1384 an mir; — ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται OC. 1188. προ-. — *μήποτε* u. *μήπω*, *s.* μή, *Wf zu* E. 403.

μηρία, τά, Schenkelknochen, Schenkelstücke κηκὶς μηρίων Ant. 1008, μηρίων φλόγα 1020 aus d. Sch.

μηρός, Schenkel fr. 791, 312: Schenkelstücke μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς Ant. 1011. — *ἐμηρύσαντο* fr. 690.

μή-τε — μήτε, 1) weder - noch μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου E. 177 ch., 1289, OC. 731, 1523; μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις, μήτ' - ξυνναίοιμ' E. 239 m., T. 582, Ant. 373; φράζ' ὅπως - μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου, μήθ' ἕρκος ἱερόν, μήτ' ἐφέστιον σέλας T. 606, fr. 927; (ἥτις) Ant. 697, (ὅτῳ) OC. 1679 m.; O. 1427, O. 310; — μήτ' εἰσδέχεσθαι, μ. προσφωνεῖν τινα, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μ. θύμασι κοινὸν ποιεῖσθαι, μ. χέρνιβας νέμειν O. 238, 270, 352, (ὥστε) 374, (χρή) 824, 1455, (οἷός τ' εἶ) OC. 802, 1385, 1761 an., Ant. 204, (τό) 266.

2) *μήτε - τε*, teils nicht, einerseits nicht - teils χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν, ἡμᾶς τ' ἀπείργειν Ph. 1363; κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγώ, μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ T. 582; ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι κἀποδημοῦντος πατρός fr. 779. — [*μή - μηδέ Elmsl. zu* O. 817, OC. 496 *u. Hrtg ebend.* — *μήτε einmal, sodass das erste Glied unbezeichnet bleibt, Schäf. L. Bos.* 777, *Elmsl.* O. 817, *Bäuml. gr. Part. p.* 222, 1), [λίσσομαι μήτ' ἐπίπονα, μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ] δίδου μοι OC. 1561 ch.; Ph. 256, 771]. — *μήτε - δέ*, weder - aber ebenso wenig ἀλλ' οἱ θεοὶ σφιν μήτε τὴν πεπρωμένην | ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος | αὐτοῖν γένοιτο OC. 421; —

μήτ' ἐκμάθοις πάθουσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ T. 143. — *οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν* Ant. 686 ich würde - ich könnte nicht.

Meist steht μήτε bei einzelnen Begriffen; in Verboten E. 177 ch., OC. 731; *in Wünschen* E. 239, T. 582, Ant. 373, 686; *final* fr. 779.

μήτηρ, Mutter E. 406, *μήτηρ δ' ἡμή* E. 97 an., *ἀμήτωρ* 1154, *καλεῖται* 1194, *ὡς κακή* 1289, 1296, 1309; *μάτηρ ὡσεί τις πιστά* 234 ch., *ἐγώ* T. 526 ch., *σὰ μάτηρ ἄθεος* 1036 m., A. 625 ch.; *μήτηρ ἐνθάδε* T. 1151, *Μερόπη Δωρίς* O. 775, *ἥδε τῶν κείνου τέκνων* 928, 1452, *μ. κ. γυνή* Ant. 53, *τέκνων* 905; *παῖ δυστανοτάτας - ματρός* E. 121 ch., *ἐκ δολερᾶς - μ.* 124 ch., *τὰ μητρὸς, ἥ μ' ἐγείνατο* 261, *ἐκ πατρός - ἔκ τε μ.* 326, *καλοῦ τῆς μ.* 367, *πατρὸς κ. μ. ὄντας* 541, *πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μ.* 790, *ὁ νοῦς* 913, *φίλος* 1146, *τὸ μ. ὄνομα* T. 1065, *ὁ τῆς ἀρίστης μ. ὠνομασμένος* 1105, *τῆς ἐμῆς* 1122, *τῆς πατροφόντου* 1125, *κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβηκεν* 529 ch., *μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο* A. 1229, *οὐκ τῆς βαρβάρου μ.* 1289, *μ. ἐξέφυς Κρήσσης* 1295, *πρὸς νῦν σε πατρός, πρός τε μ.* Ph. 468, *μ. τε κ. σοῦ πατρὸς - ἀρά* O. 417, *πέλας μ. π. τε* 783, *λάθρα μ. κ. π.* 787, *γάμοις - μ.* 826, *τὸ μ. λέκτρον* 976, *τὰ μ. - νυμφεύματα* 980, *πρὸς μ. ἢ π.* 1037, *ἐκ τρίτης - μ. - τρίδουλος* 1063, *τῆς γὰρ πέφυκα μ.* 1082, *τὸν μ.* 1289, *τὰ μ. κ. π.* OC. 268, *οὔτε βλάστας - π., οὐ μ.* 973, *μ. - γάμους* 978, *τῆς πρόσθεν ἀδμήτης - μ. - γόνος* 1322, *ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος* 532 m., *δυσμόρου μ.* Ant. 865 m., *πάθαν - μ.* 979 ch., *π. ἑνὸς μητρός τε μιᾶς φύντε* 145 an., *ἐξ ἐμῆς μ.* 467, *μ. ἐν Ἅιδου κ. π. κεκευθότοιν* 911, *μ. φθορεύς* fr. 155, 148 *N*, *π. κ. μ.* 518; — *ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί* E. 273, *μ. δυσχερής* 929, *μ. - ἐξεῖπε σῇ* 1033, 1194, T. 1233, *τῇδε* A. 559, 569, *μιχθῆναι* O. 791, 995, *μ. ξυνευνάσθησαν* 982, *ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ* Ant. 1139 ch., fr. 612, *μ. κ. - π.* 957. — *μητέρ' - προσαυδᾶν* E. 273, *τὴν μ.* 596, 598, *ἄλλου κεκλῆσθαι μ.* T. 736, *μ. πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον* A. 507, 516, *ἐμήν* 1301, O. 1092, *π. - τάλαιναν μ.* 1373, 1289, *τὴν τοῦδε* fr. 708; — *μῆτερ* Ant. 899, T. 64, 78, 86, 807, *ὦ μ.* 734, *μᾶτερ ἀθλία* Ant. 1300 m., *αὐτοῦ Διός* Ph. 392 ch., *πότνια* 394 ch.; — *ἄλοχοι πολιαί τε ματέρες* O. 183 ch., *γυναῖκας μητέρας τε* 1407. — *ψακαλοῦχοι μητέρες* fr. 962. — *Trp. ἡ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ* Ph. 326, *Κιθαίρων - Οἰδίπου κ. τρόφον κ. μητέρα* O. 1092 ch., fr. 314. — *τῆς (τύχης) γὰρ πέφυκα μητρός* O. 1082; = Quelle, Ursprung *ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ* Ph. 1361, *φάτις, ὦ μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς* A. 174 ch.; — *γᾶ - πότνι' - μᾶτερ* Ph. 394 ch., *γᾷ ματέρι* OC. 1481 ch. Heimat, Sept. 16. — *μήτις*, s. (*μή μ.*) *τίς*.

μῆτις, Plan *μῆτιν ἐρέσσων* Ant. 158 an.

μητρό-θεν, von (Seiten) der Mutter OC. 527 ch. — *μητρόπολις*, s. *ματρόπολις*.

μητρῷος, mütterlich, der Mutter *λῆμα* E. 1427; *μητρῴαν - ἄρουραν οὔτε κ. τέκνων* O. 1256, *πατρῷα κ. μητρῷα πήμαθ'* OC. 1196, *ματρῷαι λέκτρων ἆται* Ant. 863 m., *ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον* T. 818 *E.* Stolz auf den Namen einer Mutter, *τί γὰρ μάτην ἐπαιρόμεσθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι sch.*

μηχανάω, ersinne, füge zu, lenke *τὰ πάντ' ἀεὶ - ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς* A. 1037 *Wf, das Act. nur noch* σ 142; *P. μηχάνηται τοὔργον* T. 586. — *Med.* bereite, verübe *χὤτε ταῦτ' ἐμηχανῶ* OC. 1035, Ph. 275 schaffte herbei; *μηχανωμένης* T. 928 *Bergk.*

μηχανή, Kunst, (Arg-)List *κρατεῖ μηχαναῖς θηρός* Ant. 349 ch., *ποίαις ἐνέγκαι τόνδε μ. πέπλον* T. 774, *ἐννυχίοις μ.* A. 181 ch. — *μηχαναῖσι μὲν θανόντα, νῦν δὲ μ. σεσωσμένον* E. 1228.

μηχάνημα, Kunst, List *μ. ποικίλον* OC. 762.

μηχανόεις, kunstreich *σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας - ἔχων* Ant. 365 ch. Kunstgeschicklichkt, Geschick z. Kunst.

μηχανο-ρράφος, Listen ersinnend, ränkevoll *μάγον* O. 387.

μιαίνω, besudle, bespritze *αἵματι - μιανθείς* OC. 1374; *trp. θεούς μιαίνειν* Ant. 1044 *entweihe, μιάνειεν* fr. 91. *ἐκ-*.

μιαι-φόνων *γάμων* E. 493, blutbefleckt.

μιαρός, unrein, gottlos, verrucht *ἦθος* Ant. 746, *ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει* T. 987 m.

μίασμα, Verunreinigung, Verbrechen, Schuld *ῥῦσαι δὲ πᾶν μ. τοῦ τεθνηκότος* O. 313, *ἡ μὴ μ. τῶν φυτευσάντων λάβῃς;* 1012, *ὅπως μ. πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις* Ant. 776, *μ. τοῦτο μὴ τρέσῃς* 1042, *πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι* 172. — *Von Menschen: ὡς μιάσματος τοῦδ' ἡμῖν ὄντος* O. 241, *μ. - ἐλαύνειν* 97.

μιάστωρ, Bösewicht *ἀνοσίῳ μιάστορι* O. 353, *τῷ μ. ξύνεστι* E. 275;

Rächer, Rachegeist v. *Orest* E. 603 *φονέα Phot.*

μίγνυμι (*u.* **μίσγω** fr. 265), mische: *τὸν χαλκοβόαν ἄρη μίξουσιν* OC. 1047 *Nk*, *miscere bellum*, im Kriege handgemein w., den Kampf beginnen; *βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων* E. 1485 verstrickt, geraten in; — *μητρὶ - μιχθῆναι* O. 791, *μιγῆναι* 995 sich vermischen, verbinden mit. *ἀνα, ἐμ, προσ, συμμίγνυμι.*

μικρός, klein, gering fr. 39, *μικρὰ λείψανα* E. 1113; — *μηνές με μικρὸν κ. μέγαν διώρισαν* O. 1083, *μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων* A. 161 an.; — *ἔγκλημα μ.* T. 361, *μ. δ' ἀγῶνος* fr. 675. *Vgl. σμικρός.*

μιμνήσκομαι, erinnre mich, bin eingedenk, bedenke *μέμνησ' ὁποίῳ* … A. 1354; *mit G. πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος* T. 1223, *σοῦ φονέως* OC. 1361, *μέμνησθέ μου θανόντος* 1555, *ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα* O. 49, *ἀρά μου μέμνησθ' ὅτι* … 1401; *mit Acc. τὰ δὲ | ῥηθέντα - μεμνῆσθαι μάτην* 1057. — Gedenke, erwäne *ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι* E. 1252, *οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ* E. 373, *ἡνίκ' ἂν μνησθῶ* Ph. 310, *ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι* O. 564. *ἀνα, ἐπι, παρα, ὑπομιμνήσκομαι.*

μίμνω, bleibe, harre aus Ph. 1055, OC. 80, *ἐνθάδ'* 638, *μίμνε* T. 391, *θαρσῶν* A. 68, *ἕκηλος αὐτοῦ* OC. 1039; *κατ' Ἰδαίαν χθόνα* fr. 468; — *μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα* T. 539 erwarte *μίμνων λειμῶνι' ἄποινα* A. 601 ch.

[**μίν**, ihn T. 388, fr. 164? *Df zu* E. 528.]

μινύθω, schwinde hin, versiege *κρῆναι* OC. 686 ch.,

μινύρομαι, klage *λίγεια - ἀηδών* OC. 671 ch. — *μίσγω, s. μίγνυμι.*

μισέω, hasse, *χωτάν* Ant. 495, *ὅστις* fr. 770, *σὺ δ' - ἡ μισοῦσα μισεῖς μέν λόγῳ* E. 357, A. 1335, 1345, 1347; *μ'* 458. — *Ἕκτορος - ἐμοὶ - μισηθέντος* 818, 1134. [E. 289.

μίσημα, Hass, Verhasste(r) *δύσθεον*

μισθ-αρνέω, arbeite, diene für Lon Ant. 302. *Z.*

μισθός, Lon, Sold *οὗτος* Ant. 221, *παρηγμένους μισθοῖσιν* 294; *μισθοῦ* T. 560 für Lon.

μῖσος, Hass *τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μ. ἐμβεβληκότα* OC. 1392, *μ. τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι* E. 1311; *μ. ὧν τέκῃ προσγίγνεται* 771, *τὸ τούτων μ. ἐκδείξειας* 384 gegen. — *Concr. ἄγετε τὸ μῖσος* Ant. 760 die Verhasste, *Ant.*

μιτ-ώδης, fadenreich *βρόχῳ* Ant. 1222. *S.* — *μνωμένη* T. 1136 *s. μωμένη.*

μνεία, Erinnrung *βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;* E. 392 erinnerst du dich nicht? fr. 87. *Z.*

μνῆμα, Andenken *ἐπίσημον* Ant. 1258 an. *Haimons Leiche; λυγρᾶς μνήματα Τροίας* A. 1210 ch.

μνημεῖον, Andenken, Denkmal *ὦ φιλτάτου μ. ἀνθρώπων ἐμοί* E. 1126 *Orestes' Asche*, *μνημεῖ' Ὀρέστου* 933 *Grabesspenden*, *σκῦλα - τόξων ἐμῶν μνημεῖ'* Ph. 1432.

μνήμη, Gedächtniss, Erinnrung, Andenken *εἰπεῖν - μνήμης ὑπό* O. 1131 *aus d. G.*, *ὅσον γε κἂν ἐμοὶ μνήμης ἔνι* 1239; — *μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσα* 1246, *πόνου μν. ἔ.* OC. 509, *τῶν φίλων* E. 346, *ἀνδρί τοι χρεὼν μν. προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι* A. 521 sich erinnern; *οἷον εἰσέδυ μ. ἅμα κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα, κ. μνήμη κακῶν* O. 1318.

μνημονεύω, erinnre mich, denke an, bin eingedenk *ἅ σοι παρῄνεσα* Ph. 121, *τὰ χρηστά* fr. 779, *οὐδὲν ἡνίκα* A. 1273.

μνήμων, eingedenk *Ἐρινύς* A. 1390 *Rache-E.*

μνηστήρ, Freier *ποταμός* T. 9, 15.

μνῆστις, Erinnrung *ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος* A. 523, *ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν* 520, *σοῦ* 1269 sich erinnern.

μογερός, unglücklich *οἴκων* E. 93.

μόγος *ἔχει* (*με*) OC. 1743 m., Not, Elend.

μοῖρα, 1) Teil, Anteil *μοῖραν πατρῴας γᾶς ἐξαίρετον* T. 163; das Gebürende, Recht *οὐ νέμειν ἐμοὶ | φθίνοντι μοῖραν* T. 1239, — *τοὺς θεοὺς | μοίρᾳ ποιεῖσθε μηδαμῶς* OC. 278 *Df*, *μοίραις La*, *μαυρούς Nk*, nicht in Ere haltet -. — 2) Los, Schicksal, Geschick, Verhängniss *οὐ γάρ με μοῖρα πρός γε σοῦ πεσεῖν* O. 376, *ὡς αὐτὸν ἥξει μ. πρὸς παιδὸς θανεῖν* 713, *μ. ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί* OC. 1546; *statt des Inf. von μοί attrahiert εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων* O. 864 ch. — *πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ* 1302, *οὐ πάνυ μοίρας - πρώτης* OC. 144 an., *μοῖρ' ἀνυμέναιος* 1222 ch., *μοίρᾳ οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν* E. 1093, *μοίρᾳ τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα* Ph. 682, *πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου* Ant. 896, *ἄλλη μοῖρα - με - καθεῖλεν* A. 516, *κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων* 928 ch., fr. 518, 603. — Verhängniss, (die) Schicksal(sgewalt)

ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν Ph. 331, *κακά νιν ἕλοιτο μ.* O. 887 ch., *ἡ μὲν ἡμῶν μ., ὅποιπερ εἶσ', ἴτω* 1458, *εἴ τι μὴ κιχάνει* OC. 1450, *νῦν σε μ. καθημερία φθίνει* E. 1414, *ἃ δ' ἐρχομένα μ.* T. 850 ch., *ἔνθ' ἡ μεγάλη μ. κομίζει* Ph. 1466 an., *πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν καθ' ἡμέραν ὤλοντο* Ant. 170. — *Personif. μοῖραι μακραίωνες* 987 ch.

μοιρίδιος, verhängnissvoll, des Verhängnisses, Schicksals *μοιριδία τίσις* OC. 228 ch., *δύνασις* Ant. 951 ch. — *μοιχός* fr. 708.

μολεῖν (*nur Aor. u. μολούμεθα* OC. 1742 m. *Fut. zu Pr. βλώσκω*), gehe, komme *μολοῦσα* O. 946, OC. 26, *μολὼν πρὸς τούσδε βωμοὺς* 897, *εἰς ἐπόψιον πάγον* 1601, *ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;* 70, *κεῖσε* 1758 an., *ποῖ* - 1748, A. 404, E. 812, sich wenden, s. Zuflucht nemen *δόμων ἔσω* 39, 1403, *δεῦρο* Ant. 233, *τἀνδρὸς ἀντίον* T. 785. — Gehe, komme her, hin zu, zurück nach, kere zurück *οἴκαδ'* E. 386, *αρωγὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν* 454, *ἀρωγοὺς μ. γᾶ τᾶδε* OC. 1095 ch., *σωτῆρας - ἡμῖν* Ph. 738, *ἐξ οἴκων* 60, *ἐς Τροίαν* 112, 1363, *πρὸς Οἰταίαν χθόνα* 479, *εἰς Ἅιδου μ.* 1349, T. 4, fr. 719, O. 1372, *εἰς οἴκους* 1010, OC. 1742 m., *εἰς Θήβης πέδον* 415, *κεῖσ'* 1527, *αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα* 1630, *οἱ μολὼν δώσεις δίκην* Ant. 228, *καθαρσίῳ ποδὶ Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν* 1142 ch., *Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων* 105 ch., *πόθεν* T. 421, *ὅθεν* 660 ch., *πρὸς δόμους* A. 509, *χθονὸς μ. ἀπὸ Ἑλλανίδος* 425, *Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων* 703 ch.; — *mit Acc. Διὸς εὔφρονι βήματι τάνδε γᾶν μολόντα* E. 159 ch., *πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' - μόλῃς* Ph. 1332, *ἄστυ Καδμείων μ.* O. 35, *ἄστυ κ. δόμους* OC. 757; — *mit Dat. σοί* Ant. 233. — *Absol. εὖτ' ἂν Αἴγ. μολῇ* E. 627, *σὺν τάχει μ.* 872, *γοναὶ - ἐμόλετ' ἀρτίως* 1234, *μ' ἐπώτρυναν μολεῖν* 1264, *ὁπόταν δὲ μόλῃ δεινὸς ὁδίτης* Ph. 146 an., *ὅταν μόλωσιν* 307 hieher, *ὦ θάνατε - οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτε* 798, *ἢν δὲ - μόλωσ' - ἐκεῖνοι* 770, *σοῦ μ. ἄτερ* 812, *μολὼν ἔπαυσά νιν* O. 397, *ἐν τάχει* 765, *ἀρτίως μ.* 1055, *καταρτύσων μολεῖν* OC. 71, *μολοῦσα πραξάτω* 497, *μόλετε σὺν τάχει, μόλετε* 885, *ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν* 1184, 1286, 1475, *σὺν χρόνῳ βραδεῖ* T. 395, *ἢν μόλῃ* A. 688, *ἐν τάχει* 804, *ἀκμαῖος - μόλοι* 921, *ἔστ' ἐγὼ μόλω* 1183, 1232, fr. 711, 761.

Trp. ἀκτὶς ἀελίου - Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα Ant. 105 ch., *Πέλοπος - ἱππεία, ὡς ἔμολες αἰανὴς τᾷδε γᾷ* E. 506 ch., *τόδ' αγλαϊσμα - κείνου μολεῖν* 908, *τὰ δ' ἀπ' ἀλλοθρόου γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαισι ξυναλλαγαῖς* T. 845 ch. entsprungen aus, *οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργον μολὼν* OC, 1297 ch.

Μολὼν phraseolog. wie ἔχων, λαβών: τί χρὴ μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; T. 393, *πεύθου μολοῦσα τἀνδρός* 387, 1016, A. 657, *ὅρα μολοῦσα τόνδ'* 785, *νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολὼν* 854, 1386, *ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολὼν* Ph. 330, OC. 1475, Ant. 1208. — *ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'* OC. 1164 *μόνον Vauvillers, θέλοντ' N. ἀπο, ἐπι, προσμολεῖν.* — *μολιβδίς* fr. 783.

μόλις (*prosaisch μόγις Ellendt, Lob.* A. 216) mit Mühe, Not, kaum, ungern *μόλις ἔθυσεν αὐτήν* E. 575, 601, 754, 1256, 1509 an., T. 804, Ph. 296, O. 782, OC. 325, Ant. 290, 1105, fr. 737, 779; *ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ* Ph. 329. — *ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται* A. 306 *Heind. u. Stallb. Prot. p.* 314 *Erkl.* — *Μολοσσικαῖσι χερσὶν* fr. 894.

μολπὰν *σύριγγος* Ph. 213 ch., Ton, Schall.

μομφή, Tadel: *μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός* A. 180 ch. *Nk.* Grund zum Vorwurf, Klage wegen.

μον-αρχία, Alleinherschaft *χώρας* Ant. 1163. — *μόναυλος* fr. 227 *Lex.*

μόνιμος, ausharrend, treu *ἐπίπολος* O. 1322 m.

μόνος, (*u. μοῦνος in Ch.* E. 150, Ph. 183, T. 958; *in An.* E. 119, Ant. 941; *in Tr.* E. 531, O. 1418, OC. 875, 1250, A. 1576 *Wf*, Ant. 308; 508, *Acc.* 705, T. 277, 1209, O. 304, OC. 991, *μοῦνον adv.* fr. 426 *Wf zu* A. 1276), 1) vereinzelt, allein, einsam *μόνος ἀεί* Ph. 172 ch., 689 ch., 954 ch., A. 985; *μόνη* E. 1368, Ant. 19, T. 900, *μόνον νιν ἐλλελειμένον* E. 736, OC. 500, *ἀφιέναι μ.* A. 796, Ph. 286, 809, *μόνον | ἔρημον ὧδε* 227, 470, *ἄφετε μόνην ἔρημον* Ant. 887; — *μοῦνος ἀπ' ἄλλων* Ph. 183 ch. — 2) Allein *one Andre*, nur, blos *ἐξελθὼν μόνος* Ph. 606, O. 756, OC. 875, Ant. 739, A. 47, 294, *μόνος μόνοις* 467 *Nk*, *πολλοῖς μόνος Morst. mit Kr. Di.* 47, 26, *μόνος μόνον* 1283, 1276, 1384; *mit G. Kr. Di.* 47, 26, *σοῦ μόνος* 511 *beraubt; ἀνδρῶν γε μοῦνος* OC. 1250; — *μόνη* E. 813, 119 ch., 1319, T. 886; *μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ* Ant. 566, E. 1019, 289; *μόνον* A. 29, T. 958 ch., *μόνην* Ant. 656; — *μόνα δὲ νῷ λελειμμένα* 58, *λιπὼν - μόνους Ἀτρείδας* A. 461 *Sft.* — 3) Einzig, nur, blos, allein *im*

Ggs. zu Andern ὅς - μόνος δέδωκας Ph. 664, χρόνος O. 614, Ὄλυμπος πατήρ 868 ch., λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ 1418, 1503, τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος OC. 1239, αὐτὸς ἢ φρονεῖν μ. δοκεῖ Ant. 707, ἥκω E. 1201, σωτήρ 1354; οὐκ ἐγὼ μόνη 528, 1319, φρονεῖν οἶδεν μ. T. 313, μ. - Κύπρις ῥαβδονόμει 514 ch., ἐξαποφθερῶ 712, ἡ - μ. μεταίτιος 1233, μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα 1063, τόδε - μόνον - λυτήριον E. 1490; — τοὔργον - σοῦ - μόνου O. 349, πατρὸς ὕπερ - μ. OC. 243, τὸ σὸν μόνης δώρημα T. 775, μ. - Ἰσμήνης κάρα OC. 321; σοὶ μόνῳ O. 630, τῷ προφερτάτῳ μ. OC. 1531, μ. - αὐτῷ fr. 109, σοὶ μόνῃ E. 289, 153, τῇδε θἡμέρᾳ μ. A. 756; τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον T. 260, μ. ἰατῆρα - κακῶν 1209; μόνοις παρ' ὑμῖν OC. 1126, τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν μ. 1136, fr. 719; ἄνδρας οὐ μόνους 607; μόνας (Ἀθήνας) OC. 261. — *Mit Gen.* μοῦνος Ἑλλήνων E. 531, βροτῶν 1200, θεῶν T. 355, μόνη δή θνατῶν Ant. 821, ἀνθρώπων μόνῳ O. 299, μόνον βροτῶν T. 260. — *Im Ggstze zu vielen andern*, allein, nur, blos αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα Ph. 113, μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου 61, ἣν εὑρίσκον ἴασιν μ. O. 68, τὸ - ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται μόνον καθ' αὑτόν 63, προστάτην - μ. 304, ἔκλυσιν μ. 307, πόλις - οὐκ ἐγὼ μ. 850, τοῦτο - μ. 1072, οὐ μόνῳ κακὰ | ἀλλ' ἀνδρὶ κ. γυναικί 1280, τοῖς ἐν γένει - μόνοις 1431, ἐμοῦ μόνης OC. 83, ὄνομα μ. 265, οἰκέτῃ πιστῷ μόνῳ 334, μόνοις οὐ γίγνεται θεοῖσι γῆρας 607, τὸ σὸν μόνον πιστόν 625, οὐ ταύταιν μόναιν 859, τὴν μόνην ξυνωρίδα 895, ἕν γάρ μ' ἀμείψαι μοῦνον 991, ἓν γὰρ μόνον | 1615, οὐχ - Ἅιδης μ. Ant. 308, ἓν ἦθος μοῦνον 705, Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν 777, τὴν βασιλίδα μ. 941, αὐτὸν μ. ἀνθρώπων T. 277, μόνοι ἐμῶν φίλων A. 349, σέ τοι μόνον 360, μόναι - ἐλπίδων E. 810, μ. βόσκημα 363, ὃν - μ. προσεῦρον πιστόν 1352, μόναι fr. 202, μόνη 434, μόνην 709. — *N. adv.* allein, nur, blos (ὄμμασιν μόνην θέαν | - λαβόντα Ph. 536), μόνον θεοὶ σώζοιεν - ἡμᾶς 528, O. 389, 837, OC. 1206, Ant. 361 ch., τοσοῦτον - μ. 775, OC. 790, 1061, T. 33, 596 *N*, 1109, A. 528, fr. 13, 298, 778; οὐχ ἅπαξ μόνον O. 690, οὐ λόγῳ μ. E. 1453, A. 813; μὴ μ. Ph. 51; κοὐ μ. βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρώμενα 555, fr. 678, - ἀλλ' οὐδ' fr. 663.

μορίου Διός OC. 705 ch., Zeus, der Schützer der heiligen Oelbäume (μορίαι). *S.* — μόρον fr. 698.

μόρος, Los, Schicksal τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν Ant. 465, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μ.; 554, φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἁμέραν ὕπατος 1329 m. *vb.* ὕπατος τῶν ἐ. μ. — Verhängniss, Todeslos, Tod, Mord μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' Ant. 56, μόρου κακίστου 489, ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου τάλιδος ἥκει μόρον 629 an., κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου | 769, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ | - ἔθανες 1266 m., γυναικεῖον - μόρον 1292 m., αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων | - μόρων | 1313, τῷ - τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; OC. 1510 *deines Endes*, μόρῳ 1563 ch. *Nk*, πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος E. 860 ch., ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μ. | T. 357, ὠκυπέτᾳ μόρῳ 1042 ch., μόρον ἐμόν A. 848, τὸν σὸν - μόρον 997, αἰσχίστῳ μ. 1059. — Todesart, Tod μόρῳ δ' ὁποίῳ OC. 1657, Ant. 772, ἐν ἀφανεῖ τινι μ. OC. 1682 m., τῷ μ. T. 880 ch.

μόρσιμος, verhängt; *N. subst.* Verhängniss Ant. 236, fr. 690.

μορφή, Gestalt καλή OC. 578, μ. τῆς σῆς O. 743, ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας Ph. 129 *sich verkleidend als*; ἐν τρισὶν μορφαῖσιν πατρός T. 10. — *Personif.* ἀντὶ σῆς φιλτάτης μορφῆς E. 1159. — Aussehn, Aeusseres μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν T. 699; fr. 713. — *Trp.* δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν E. 199 ch. ein Grauenbild. — μοῦνος, *s.* μόνος.

μοῦσαι, Musen fr. 304? 170; μουσᾶν χοροί OC. 691 ch., φιλαύλους - μούσας Ant. 965 ch., Καναχὰν - θείας ἀντίλυρον μούσας T. 643 ch. — μουσαῖος fr. 960; μουσικῆς παιδεύματα 779; μουσομανεῖ - δακέτῳ 747. *Z.*

μοχθέω, leide πολλὰ - κακά T. 1047; durch ὀμβροῖς ἡλίου σε καύμασι OC. 351. — μοχθητέον fr. 779. *Z.*

μοχθήματα, τά, Mühsal, Leid OC. 1616.

μοχθηρός, kummervoll, elend ἐγώ Ph. 254, βίον E. 599.

μόχθος, Mühsal, Last, Not, Elend, Kummer fr. 163, ἡμέρας τοι οὐχ ὅλης μιᾶς Ph. 480, τοῖς θανοῦσι μ. οὐ προσγίγνεται T. 1173, πᾶς ὁ μ. ἢν πέπων OC. 437, οὐκ ἄνευ μόχθου OC. 329, μόχθῳ τῷδ' - ἔντροφον 1362, μόχθῳ λωβατός Ph. 1103 m., μόχθου παρελθόντος fr. 343; *Pl.* ἄλλων μόχθων μυρίων ἐγευσάμην T. 1101, μ. τῶν ἐφεστώτων - λύσιν - 1170 *von Herakles' Arbeiten*; δορυσσοήτων μόχθων

ἄταν A. 1188 ch., μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν OC. 105. — μοχλός fr. 699.

μυδαλέος, feucht δάκρυσι -λέα E. 167 m.

μυδάω, triefe von φόνον μυδώσας σταγόνας O. 1278; fliesse, schmelze μυδῶσα κηκὶς μηρίων Ant. 1008; faule μυδῶν τε σῶμα 410. *Z.*

μύδροι, οἱ, glühendes (schmelzendes) Eisen Ant. 264 *von Gottesurteilen.*

μυελός, Gehirn λευκὸν μυελὸν T. 781.

μυθέομαι, rede, spreche, sage φλαῦρ' ἔπη A. 1162, τὰ δ' ἄλλ' - τοῖς κάτω μυθήσομαι 865, χὤ τι μυθήσῃ τάχα 1041, ψυχὴ γάρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη Ant. 227. παρα-.

μῦθος, Rede, Wort ὧδ' ὁ μ. ἐστάτω E. 50, οὐδὲ τὸν πάρος μ. μάτην ἤκουσας T. 341, τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον A. 770, ὁ μ. ἐν βραχεῖ φράσαι OC. 1581, ἦν δ' ὁ μ., ὡς - Ant. 272, ὅστις ἦν ὁ μ., αὖθις εἴπατε 1190, εἶκε μύθῳ 718 *Martin*, Zuspruch, fr. 411; πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων ἀΐῃς μύθων Ph. 1410 an., ἐμῶν μ. ἐπάκουσον 1417 an., οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις 1447 an., ἠθάς εἰμί πως τῶν τῆσδε μ. E. 373, μῦθοι καλῶς πίπτουσιν T. 62, μύθοις - πιστεύειν 67 (*od. wie* τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει A. 226 ch., ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους 189 ch. Gerede, Gerücht); — Kunde, Botschaft, Bericht, Erzälung T. 341, μῦθος - ἵκετο Ant. 11, τίν' - μῦθον - πατρὶ φέρουσα OC. 357. — Rede *vom Gebete* οὐ γὰρ ἐν φίλοις ἦν ὁ μ. E. 639; Unterredung mit σοῦ - μῦθον OC. 1162.

ἵν' αἱ **Μυκῆναι** γνοῖεν Ph. 325, Μυκήνας τὰς πολυχρύσους E. 9, *B* 569 *sonst Hom. Sg., St. in Argolis, Residenz des Agamemnon.*

Μυκηναίων χθόνα E. 423, ἁ κλεινὰ γᾶ 161 ch., πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' 1459 *vgl. d. Vorh.* — μυκτήρ fr. 320; μύλη 730; μυνδός 700; Μύνης 57; μύξα 110.

μυριό-καρπος, mit tausendfacher, reichlicher Frucht φυλλάδα -ον OC. 676 ch. dicht verwachsenes Busch- und Baumwerk *Nk, vgl.* 16. *S.*

μυρίος, (zen) tausendfach, unzälig, ser viel ἀντὶ μυρίων μίαν ψυχὴν OC. 498, μ. ἐπιστροφαὶ κακῶν 537 m., μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας - 617, αἱ δὲ μυρίαι πόλεις 1534 die meisten, μόχθων μυρίων T. 1101, μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' - κάκ' Ph. 1138 ch. *Nk;* unendlich, unermesslich gross ἄχθος 1168 ch., lang χρόνος OC. 617, 397, νὺξ fr. 377. — μύρον fr. 147, 904.

Μυρτίλος E. 508 ch. *Zeus' (Hermes') S., des Eunomaos Wagenlenker.*

Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν A. 720, πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία fr. 360, mysisch.

μύσος, Befleckung, Greuel OC. 138. — μυστήρια, (σεμνά) fr. 943.

μυχός, der innerste Winkel, *nur Pl.* ἐν μυχοῖς σῴζειν T. 686 im Versteck; ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ ψυχὴ Ph. 1013 aus dem Versteck, *auf der Lauer;* οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι Ant. 1293 nicht mer im Verborgenen, *offenbar* [μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ A. 571].

μύω, schliesse die Augen fr. 754, μύσαντες Ant. 421; *trp.* ἀντέτρεφας ὅ τι καὶ μύσῃ T. 1008 m., ὅ τι ἂν ἡσυχάσῃ τοῦ κακοῦ *sch.* höre auf, beruhige mich. — μωλύνω· μεμωλυσμένη fr. 620; μῶμος 235.

μῶν, doch nicht? etwa? vielleicht? μῶν ὀλώλαμεν; A. 791, μῶν ἠνιξάμην; 1158, μῶν ἄλγος ἴσχεις Ph. 734, μῶν τι βουλεύει νέον; 1229, μῶν τί μοι μέγα πάρεστε - πέμποντες κακόν; 1265, μῶν Ὀδυσσέως ἐπῃσθόμην; 1295; μῶν οὐχ ὁρᾷς; OC. 1729 m. (Ant. 1035).

μωρία, Torheit, Unverstand, Einfalt fr. 663, τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα A. 745, ἄνδρα - μ. πλέων 1150, μωρίαν ἰδών τιν' ἔν μοι O. 536, μώρῳ μ. ὀφλισκάνω Ant. 470.

μῶρος, töricht, unverständig, einfältig T. 414, Ant. 220, ἀνὴρ A. 1375, ὦ μῶρε OC. 592, μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω Ant. 470, ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν E. 890, ὦ πλεῖστα μῶροι 1326, O. 436; *von Sachen:* οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου O. 540, μώραις δ' ἄγραις A. 407 ch.; μῶρα - φρονεῖν 594, μῶρα φωνήσαντα O. 433.

N.

ν, *in Alliteration* E. 1342.

ναί, warlich, gewiss ναί, τέκνον, εἴπερ - OC. 27, [T. 425], Ph. 372, E. 1445; *in Antworten:* ja, allerdings E. 845, ναί, ναί OC. 1747 m.

νάβλα fr. 728.

ναΐας-τέχνας A. 356 m., Seekunst, Schiffart.

ναιετάω, bewone Θήβαν Ant. 1123 ch., *vgl.* ναίω.

ναίχι = ναί, ja, allerdings O. 684.

ναίω, 1) bewone, wone in, auf πρόπυλα ναίουσιν τάδε E. 1375, τὰ Θήβης ἄστυ ναίοντας T. 1154, αὔλας ποίας ἔνεδρος ναίει Ph. 153 ch., τούσδε τοὺς τόπους OC. 64, Βακχεῦ - Θήβαν ναίων Ant. 1123 ch., ἱερὰς τριόδους fr. 480. — κάτω ναίω τὸ λοιπόν E. 1167, ἐν Πλευρῶνι T. 7, ἐν Τραχῖνι 40, νῆσον, ἐφ' ἧς ναίει Ph. 613, ἐπ' ἄκρων ὀρέων O. 1105 ch., ὄρεσιν 1451, ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων ναίεις μέτα 414, OC. 812, τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει 949. — 2) Verweile, halte mich auf καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι - ναίει T. 99 ch., ποῦ - OC. 137 ch., 118 ch. κυρεῖ *N.* — μετ' οὐδενός - ἀνδρῶν Ph. 1106 O. 414 verkere, lebe mit, bei; Δωδῶνι - ὁμέστιος βροτῶν fr. 401. — *Trp.* τὴν σὴν ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες (ὀργήν) O. 338; ὅσον νῦν ὑπόχειρ ναίεις E. 1092 ch. lebst. — ὦ - Σαλαμίς, σὺ μέν που ναίεις ἁλίπλακτος εὐδαίμων A. 597 ch., κατῳκισμένη ὑπάρχεις *sch. intr. wie* T. 7, *B* 626, *ι* 22, liegst. — *A. P.* ἐνάσθη fr. 795. συνναίω.

νᾶμα, Flut, Quell Κασταλίας Ant. 1130 ch., Ὑπέρεια κρήνη, ν. θεοφιλέστατον fr. 758; — δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα T. 919 *Pors. Phön.* 381.

νᾱμέρτεια (*att.* νημ.), Warheit τῶνδε ν. συμβαίνει T. 173 = τάδε ναμερτῆ σ. *S.*

[**Νάξιος**, Naxisch, von Naxios Ναξίας ἅμα περιπόλοισι Ant. 1150 ch. ὦναξ *Bergk.*]

νᾱός, Tempel, Heiligtum Ἥρας ὁ κλεινὸς ν. E. 8, ἐς τὸν Ἄβαισι ν. O. 899 ch.; πρὸς διπλοῖς ναοῖς 21 *N*, ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων 912, θεῶν δὲ ν. ἐπέλθωμεν Ant. 152 ch., ἀμφικίονας ν. πυρώσων 286. — νᾱο-φύλακες fr. 151. *Z.*

ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς O. 1026 in Wald-, Bergesschluchten. *Z.*

νάπη, Waldtal κεκρυμμένη O. 1398 =

νάπος, Bergtal, Schlucht κατ' ἄκρον Οἰταῖον ν. T. 436, Waldtal, Schlucht τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ - νάπει ποιάεντι OC. 157 ch. ν. τέμενος *der Erinyen;* βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους A. 892.

νάρκισσος, Narkissos καλλίβοτρυς OC. 683 ch.

νᾱρὰ δὴ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά fr. 560, ἐπιρροάς 266; νᾶτορ 256 *Lex.*

ναυ-ᾱ́γιον, Schiffs-, *trp.* Wagentrümmer ναυαγίων - ἱππικῶν E. 730, 1444.

ναύ-αρχος, Schiffsbefelshaber A. 1232.

ναυ-βάτης, zu Schiffe, zur See farend ἦσθα ν. τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου Ph. 246, πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην 1027; ναυβάτῃ στόλῳ 270. — Schiffer, Krieger zur See Ph. 301, νεὼς σῆς ν. 540, 579, φίλοι ναυβάται A. A. 348 m.

ναυ-κληρέω, lenke, regiere πόλιν Ant. 994. *N.* — νυκτεροῦ ναυκληρίας fr. 151.

ναύ-κληρος, Schiffs- ναύκληρον πλάτην fr. 387; *subst.* Schiffsherr, Schiffer Ph. 547, ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας 128.

ναυ-κράτωρ, Schiffsherr, -eigentümer Ph. 1072.

ναύ-λοχος, Hafen- ναυλόχους λιπὼν ἕδρας A. 460; *N. subst.* Hafen ναύλοχα T. 633 ch.

ναῦς, Schiff O. 56, Ph. 527; νηός fr. 699, νᾱός - ἐγκρατής Ant. 715, ν. κοινόπλουν ὁμιλίαν A. 872, ν. ἀρωγοί 250 an., πολύκωπον ὄχημα ν. T. 656 m., ν. ἄξενον ὅρμον Ph. 217 m., 1181 m., νεὼς σῆς ναυβάτης 540, 543, ν. ἄγοντα 630, 636, 648, εἰς ὅσον τὰ τ' ἐκ ν. στείλωσι 1076, 1218, κυβερνήτην ν. O. 923, λαίφεσιν ν. T. 561; ἐπ' εὐστόλου ταχείας ν. Ph. 516 m. — νηὶ ποικιλοστόλῳ Ph. 343, 891; ναΐ A. 250 ch. — πρὸς ναῦν Ph. 125, 132, 461, 627, 881. — *Pl.* ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες Ant. 954 ch.; νεῶν A. 874, ν. - ναυτικοῖς ἑδωλίοις 1276; θοῶν ὠκυάλων ν. 710 ch. (*über* ναῶν *s. Blomf. Pers.* 389) — fr. 379; ἑπτὰ ναυσί Ph. 1027, ναῦς 279.

ναυ-στολέω, fare zu Schiff, zur See, segle, reise Ph. 245, 279, ταχὺ 349, (οἱ νεναυστοληκότες 550); — ἵπποισιν ἢ κυμβαῖσι ναυστολεῖς χθόνα fr. 129.

ναύτης, Schiffer, Seemann φίλοι ναῦται Ph. 531, 1077, fr. 699; ναύτας Ph. 549, A. 1143. — Mitfarend, zur See μ' ἄγειν ναύτην Ph. 901.

ναυτικός, Schiffs-, See-, zur, an der See τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ph. 58, ναυτικῷ στόλῳ 561, ἐπὶ σκηναῖς A. 3, ἀμφὶ νεῶν ἄκροισιν ναυτικοῖς ἑδωλίοις 1277; εἰς τὰ ναυτικὰ σκάφη 1278 Schiffe.

ναυτίλλομαι, fare (zur See) ὑπτίοις - σέλμασιν Ant. 717.

ναυτίλος, Seemann, Seefarer, Matrose T. 537, τῷ θέλοντι ναυτίλων A. 1146 [ναυτίλῳ πλάτῃ Ph. 220]. *Z.*

νεάζω, bin jung τὸ νεάζον T. 144

die Jugend; χῶ μὲν νεάζων OC. 374 der jüngre, *Eteokles. Z.*

νεᾱ-κόνητος, frisch geschliffen αἷμα? E. 1394. *S.*

νεαλοῦς (οἷός) OC. 475 *Df Oxf*, jung, frisch.

νεᾱνίας, Jüngling E. 750, *Pl.* OC. 335.

νεᾶνις, Jungfrau, Mädchen νεάνιδος Ant. 784 ch., *Pl.* T. 307.

νεάραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις Ant. 157 an. *Wf*, neu, frisch; [νεαρός? OC. 702 ch. jung ἀβός *Df*].

νέᾰτος, letzt τὰν νεάταν ὁδόν Ant. 807 m., νέατον δὲ φέγγος - ἀελίου 808 m., γέννημα 627 an.; τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει - ἐτέων ἀριθμός; A. 1185 ch.

νεηκονής, neu, frisch geschliffen A. 820. *S.*

νεῖκος, Streit, Zank, Hader, Zwist ν. ἔχειτο O. 490 ch.; τὸ νῦν παρεστὼς ν. εὖ θέσθαι 633, εἰ σαφῶς τὸ ν. ἐγκαλῶν ἐρεῖς 702 Grund, Anlass des Haders, τόδε ν. ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας Ant. 793 ch., ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων 111 an., μετανεγνώσθη θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων A. 718 ch.

νεκρός, tot Λάϊον O. 1245, αὐτόν Ph. 430, E. 1461, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν Ant. 1298 m. — *Subst.* der Tote, Leiche κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νέκρῳ Ant. 1240 *Wf*, τοῦδε τοῦ ν. 1282, 283, 217, τάφον - δυστήνου ν. A. 1170, 1176, τῷδ' ἐπ' ἀλκιμῷ ν. 1319, τόνδε τ. ν. - συγκομίζειν 1047, θάψειν 1326, 1364, ἐναίρων ν. Ph. 946, μὲ προὐβάλου ἐν ζῶσιν ν. 1018, τὸν ν. — κουφιεῖς Ant. 43, θάψας 245, 404, ἔμψυχον ἡγοῦμαι ν. 1167; τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς 25, τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω ν. 197, [οὔτ' ἐν βροτοῖς, οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος 851 m.], ἐν ν. 893, ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδούς 1067, νεκρῶν σμῆνος fr. 693, ν. πλάκας OC. 1577 m., 1564; ἐν δ' ἐρειπίοις ν. A. 309, νεκρός fr. 636 Leichnam.

νέκυς, der Tote οὐν τάφοισι - ν. E. 443, fr. 467, ὁ κατθανὼν ν. Ant. 515, κεῦθος νεκύων 818 an., ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν; A. 1356; der Tote, die Leiche ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβόν Ant. 1067, ἀνόσιον ν. 1071, τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντα - νέκυν 467. — Leiche, Leichnam οὑμὸς εὕδων κ. κεκρυμμένος ν. ψυχρός OC. 621, τὸν ἀθλίως θανόντα νέκυν Ant. 26, 410, ψιλόν 426, χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν ν. στέφει 431, 467.

Νεμέας ἔνοικον - λέοντα T. 1092, St. u. Gegend zw. *Argolis u. Korinthos.*

νεμεσητόν (οὔ τοι) Ph. 1193, nicht darf man zürnen.

νέμεσις, Unwille, Rache θεῶν βία κ. ν. Ph. 602, τὰν θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών 518 ch. — Unrecht νέμεσις γάρ OC. 1753 an., εἰ δ' ἔπεστι ν., οὐ λέγω E. 1467 *falls es gottlos ist.* — *Personif.* Rachegöttin, Nemesis ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως E. 792 *Erkl.*

νέμος, Au, Wiese ἐπάκτιον A. 413 m.

νέμω, 1) teile (zu), gebe πρέσβεια νείμας *u.* Λύκῳ τὸν - κῆπον fr. 19, ἣν τέκνοις μοῖραν διαίρετον νέμοι T. 162; — *allg.* χέρνιβας νέμειν O. 240, τοιαῦτα νέμει Ζεύς T. 1020 m. δίδωσι *sch.*; *mit A. u. D.* οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι Ph. 1020, τιμήν ἐμοί 1062 verleihe, τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα OC. 1396, κακὸν κείνῳ - νεμεῖς A. 513, οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν ... 1201 ch., τοῖς φίλοις τιμάς 1351, σοὶ - χάριν 1371, *vgl.* fr. 499. — εἰ νέμοι τὶς αἵρεσιν A. 265 lässt, τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει 28 misst bei, τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας T. 398 *sagst*, οὐ νέμειν ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1238, εἰ πατρὸς | νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν 57 Sorge tragen *Valck Hipp.* 1321, *Phoin.* 551, *Blomf. gl. Prom.* 299. — 2) Halte für εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις T. 483, φίλον σ' - νέμω A. 1331, ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων O. 1080, σὲ - νέμω θεόν E. 150 m., σ' ἔγωγε δεσπότιν ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω 598, fr. 782; τάνδ' οὐκ ἔτι νεμῶ πόλιν OC. 879, nicht mer als Staat ansehn. — 3) Weide, nähre τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα E. 176 ch.; *met.* habe inne, (ver)walte, gebiete über Γᾶ - ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις Ph. 394 ch. thronst am, τὸν οἰνῶπα νέμουσα κισσόν OC. 674 ch. *Df, N,* 939, ἀστραπᾶν κράτη νέμων O. 201 ch., γῆς - κράτη τε κ. θρόνους νέμω 237, γῆς ἴσον νέμων 579, ὡς τὰ σὰ κράτη - κ. δόμους νέμοιμι σούς A. 1016 mir zueignete. — *Med.* verzere, nähre mich τῶν νεμόμεσθ' Ph. 708. ἀπο, ἐκ, προ-, προσνέμω.

νεόθεν, neuerdings νέα - ν. - κακά OC. 1447 ch. *N, S.* — **νεο-κόνητος**, *s.* νεα-κόνητος. [33.

νέομαι, komme δεῦρο νεῖσθαι Ant.

νεο-πόκῳ μάλλῳ OC. 475 *Canter*, eben erst geschoren.

Νεο-πτόλεμος (παῖς Ἀχιλλέως) Ph. 241, 4 *Df, viersilbig.*

νεό-ρραντος, frisch genetzt *ξίφει* A. 30, 828. *Z.*

νεό-ρρῦτος, frisch, eben ausgegossen *νερρύτους πηγὰς γάλακτος* E. 894.

νέ-ορτος, neuentstanden, neu *τί - νέορτον* OC. 1507, *ἁ νέορτος ἅδε νύμφα* T. 893 ch. *ἡ νεωστὶ ἐνταῦθα ὁρμήσασα Ἰόλη sch., τὰν - ν. -Ἑρμιόναν* fr. 791. *Z.*

νέος, 1) jung, Jüngling, in der Jugend Ph. 96, Ant. 728, *ἄγαν νέος* 735, fr. 622, O. 1145, OC. 395, *νέα* 1181, *τὸ νέον* 1229 ch. *Wf*, Jugend(blüte), (*νέος* 702 ch.), *αἱ νέαι* fr. 517, *ἐν νέοις* 705, *νέους* 498; *attrib. παρθένος νέα* 632, *νέα τροφή* O. 1; — *νέας τροφῆς στερηθείς* A. 510 *Wf* = OC. 345 Jugendpflege, in d. Jugend, *νέαν ψυχὴν ἀτάλλων* A. 558. — 2) Neu *νέον - χρέος* O. 155 ch., *ἄλγος* A. 259 an., *νέας βουλάς* 735, *φροντίδας* 211, *νέων - γάμων* T. 843 ch. [*νέους θανάτους* 1276 an.], *σελήνης ὄψις - νέα* fr. 713; = unerwartet, ungewönlich, unerhört, *bes. vom Bösen: νέα* | *βουλεύματ'* Ph. 554, *κακά* 1265 *Bergk*, *καί τι προσδοκῷ νέον* 784, *μῶν τι βουλεύει νέον;* 1229, *νέον μὲν οὐδέν* 1230, *ὥς τι σημαίνων νέον* Ant. 242, *τί δ' ἔστιν νέον;* 991, *τίνα λέγεις μοι νέον λόγον;* 1289 m., *νέος νέῳ ξὺν μόρῳ ἔθανες;* 1266 m., *νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις* A. 735, *νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι - κακά* OC. 1447 ch. *gleiche Stämme zus. gst.!* — *N. adv. ὃς νέον ἔρρει* OC. 1775 an. jüngst. — *Comp.* jünger *φύσει νεώτερος* OC. 1295, *τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ* T. 551, *νεωτέρῳ τῳ* Ant. 216, *κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου* 719, *ἐς νεωτέρους* 1088; — *τί μοι νεώτερον βούλευμ' - ἔχεις;* Ph. 560.

νεο-σπάς, frisch, eben gepflückt, gebrochen *νεοσπάσιν θαλλοῖς* Ant. 1201, *-σπάδα - θαλλόν* fr. 445. *Z.*

νεοσσός, das Junge *ὄρνιθος* Ant. 425.

νεο-σφαγής, frich, eben erst getötet *τέθνηκεν* T. 1130, *κεῖται* A. 898; — [*νεοσφαγῆ - φόνον* 546 *von Tierleichen*]. *Z.*

νεο-τόμοισι *πλήγμασιν* Ant. 1283, frisch geschlagen. *Z.*

νεο-χάρακτος, frisch eingedrückt *ἴχνη* A. 6. *S.*

νεοχμός, neu, unerwartet *νεοχμὸς νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ* Ant. 156 an. *νεοχμοῖσι Df, N;* — *τί δ' ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης* Ph. 751.

νέρθε(ν), da unten *in der Unterwelt ν. ὢν* T. 1202, *ν. κἀπὶ γῆς ἄνω* O. 416, *κοίταν δ' ἔχει ν.* OC. 1706 m.

νέρτερος, unter(irdisch), der Unterwelt *ἥ τε νερτέρα θεός* OC. 1548 *Persephone*, *θεῶν τ. νερτέρων* Ant. 602 ch., 749; *τὸ νερτέρων - γῆς βάθρον* OC. 1661; — *νερτέρας - νεκρῶν πλάκας* 1576 ch. *Wex.* Ant. 11, *p.* 167.

Νέσσος - *Κένταυρος* T. 1141, *Νέσσου φθίνοντος* 558.

Νέστωρ *ὁ Πύλιος* Ph. 422, *S. des Neleus*, *K. der Pylier.*

νευρά, Bogensene Ph. 1005.

νευρο-σπἄδής, mit der Sene zurückgezogen *ἄτρακτος* Ph. 290. *Z.*

νεύω, senke, beuge *ἐς πέδον κάρα νεῦσαι* Ant. 270, 441; nicke zu, bewillige, gestehe zu *νεύσατε τὰν ἀδόκητον χάριν* OC. 248 m., Alk. 978; — *νεῦσον* Ph. 484 sage ja. *συννεύω.*

νεφέλη, Wolke *αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι* OC. 1082 ch.; *trp. νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ* . . . Ant. 528 an. *N*, *σφε - φονίᾳ νεφέλᾳ χρίει - ἀνάγκα πλευρά* T. 832 *des Peplos' verderbliche Hülle, vom Tode Erf. nach Π* 350, *δ* 180. — *Νεφέλη* fr. 1.

νέφος, Wolke *ὄμπνιον* fr. 233; *σμικροῦ νέφους* A. 1148, *λυγαίου* fr. 471; *trp. σκότου νέφος* O. 1313 m. — *νέω· νῆσαι* fr. 391.

νεώρης, frisch *νεώρη βόστρυχον τετμημένον* E. 901, *φόβον* OC. 730. *Vgl.*

νέωρος, frisch (*θάλλους*) OC. 475 *Blaydes*, *N.*

νεωστί, jüngst *πάλαι - κοὐ ν.* E. 1049. — *νὴ τὼ Λαπέρσα* fr. 339.

νηδύς, Bauch, Leib *νηδύος θρεπτήρια* OC. 1263, fr. 405.

νηλεής, νηλής, one Mitleid, Erbarmen, *pass. νηλεὲς - σῶμα* Ant. 1197, *νηλέα δὲ γένεθλα* O. 180.

νηλῐπους, baarfuss OC. 349 *ἀνυπόδητος Suid. S.*

νήπιος, töricht, einfältig E. 145 m., *τὸν οὔτε πρὶν νήπιον* . . O. 652 ch.

Νηρηΐς, *ίδος* fr. 491, *τῶν ἑκατομπόδων Νηρῄδων* OC. 719 ch. *Lob. Phryn. p.* 42. — *νησιώτας* fr. 37.

νησιῶτις, Jnsel-, der Insel *νασιῶτιν ἑστίαν* T. 658 ch. *τὴν Οἰχαλίαν Εὐβοίας sch.*

νῆσος, Insel *τὸ τῆς νήσου* Ph. 300, *τῆσδε* 613, *θεανή* fr. 513. — *ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ* OC. 696 ch. *Halbinsel.*

νήφω, bin nüchtern, faste OC. 100.

νίζω, wasche, reinige, entsüne *νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην* O. 1228.

νῑκάω, bin Sieger, siege *νικᾶν κακῶς* Ph. 95, *πανταχοῦ* 1052, *νίκα* E. 253, *ἡ δύσκλεια* fr. 194, *τὰ κρείσσονα* 204; *καὶ ταῦτ' ἐνίκα* Ant. 274 drang

durch, *δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν* 233 ward beschlossen, behielt die Oberhand, *νικᾷ-ἵμερος* 795 ch. obsiegt, *εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν* A. 1248. — Besiege, übertreffe, überwinde *ἐπεὶ νικᾶν θέλεις πατρίδα -, νίκα* OC. 849 *ff.*, *τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν* 880, *οὔτε νικήσας λόγῳ* 1296 *überreden*, *ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν* A. 1334, *νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ* 1357 gilt mer, *τὰ φαῦλα νικήσας* fr. 39, 81. — *βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με λέγοντες* OC. 1204 zwingt mir ab. — *μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον* 1225 ch. ist besser. — *Pass.* *νικῶνται λόγοις* A. 330 werden überzeugt; *ἡδονῇ νικωμένην* E. 1272, *πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου* fr. 670 bewältigt, unterlegen. — *Mit Gen.* *τῶν φίλων νικώμενος* A. 1353, Kr. Di. 47, 19, 1 nachgebend. *καταντικάω*.

νίκη, Sieg *κτῆμα τῆς νίκης* Ph. 81, *τρόπαια κἀκροθίνια* T. 751, *νίκας ἀκάρπωτον χάριν* A. 176 ch., *πάντιμον γέρας* E. 687: *φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν κ. κράτος τῶν δρωμένων* 85; *μέγα τι σθένος - ἐκφέρεται νίκας ἀεί* T. 498 ch., *νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι* Ant. 133 an. — *Pers.* Siegesgöttin, Nike *Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιάς* Ph. 134 ch. *heisst hier Athene, Preller, Gr. Myth.* I. *p.* 142; *μεγαλώνυμος - Νίκα* Ant. 148 ch. — *νικητήριον* fr. 482.

νικη-φόρος, Sieges- *σὺν κράτει - φόρῳ* T. 185. — *νικο-μάχαν* fr. 765. *S.*

νίν, *enkl. Acc.* (*μίν nicht bei Tragg. Valck. Hipp.* 1253; *Boeckh. not. crit. ad Pind.* Ol. 9, 82), = *αὐτόν* ihn E. 486 ch., 528, 736, 749, 753, 757, T. 43, 68, 70, 276, 289 (*nach αὐτὸν δ' ἐκεῖνον*), 354, 388 (*μίν La*), 606, 755, 779, 805, *προστετακὼς - νιν* 838 ch., 965 an., 969 an., A. 82, 121, 384, 625 ch., 771, 915, 1157, Ph. 14, 169 ch., 407, 445, 569, 722 ch., 823, 1014, 1113 m., O. 123, 248, (*nach τὸν δεδρακότα*), 467 ch., 642, *νὶν ἄρθρα* 718, 763, 768, 843, 855, 887, 942, 1133, 1174, 1176, 1271, OC. 54, 297, 638, 692 ch., 705 ch., 1602, Ant. 1041; = *αὐτήν*, sie T. 312, 937, 940, 1141, A. 652, 1302, O. 1265, *πρόσωπα-νιν* OC. 314, 712 ch., 986, Ant. 432, 491, 827 m., 952 ch.; = *αὐτό*, es T. 145, O. 397; *Du.* *αὐτά* Ant. 577; *Plur.* O. 868 ch. (*νόμους*); O. 1331 m. (*τὰς ὄψεις*); E. 432 (*κτερίσματα*), 624 (*πολλ' ἄγαν*); OC. 1123 (*τέκνα Ant. u. Ismene, wie*) Ant. 601.

Νιόβα, (*παντλάμων*) E. 150 m., *T. des Tantalos, Gem. des Amphion.* — *Νίσῳ* fr. 19.

νιφάς, schneebedeckt *πέτρας νιφάδος* OC. 1060 ch.

νιφόεις, schneebedeckt *τοῦ νιφόεντος φάμα Παρνασσοῦ* O. 473 ch.

νιφο-στιβεῖς *χειμῶνες* A. 670, *vgl.* *χθονοστιβῆ* O. 301, über Schneemassen dahinfarend, im Schnee wandelnd.

νοέω, 1) denke *νοῶ θ' ὁμοίως καὶ λέγω* OC. 936, fr. 289, *φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς* T. 349, *ᾗ νοεῖς* 1135, begreife *νοεῖς τι τούτων;* OC. 1034, erkenne *ἐκεῖνον* O. 1054, halte für *τόδε γάρ νοῶ κράτιστον* Ph. 1176 m., weiss *ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει* Ph. 415. — 2) Denke, gedenke, beabsichtige, habe vor *ᾗ νοεῖς, ἔπειγε νῦν* E. 1435, *τὶ τῶνδε δρᾶν* 389, Ph. 918, 921, *δοῦναι* 1233, *ἄγειν* 1016, *μ' ἔπαιρ' ὥσπερ νοεῖς* 889, *τοὐμὸν ἦθος - παιδεύειν* A. 595, *θάπτειν σφ'* Ant. 44, *κατακτεῖναι* 770. — *Med.* *νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου οἷον βιῶναι - χρεών* O. 1487 bedenke, überlege. — *Pf. P.* *νένωται*, *ion. für νενόηται* fr. 191. *ἀμφι, ἐν, συν,* [*ὑπερ*]*νοέω*.

νόθος, unehelicher Son, Bastard *τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον* A. 1013, fr. 108, 769.

νομάς, weidend *ἔλαφος* fr. 110, *ἵππους νομάδας* T. 271; — *κρῆναι - Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων* OC. 687 ch. *N*, den des K. Fluten speisen, Verteilerinnen der Fl. des K.; — *ὅς ἀγρίας πέδας νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ'* O. 1350 m. *ἐν νομαδιαίοις τόποις sch.* auf der Weide.

νομεύς. Hirt *ἀνήρ* O. 1118.

νομή, Weide *ποιμνίων νομάς* O. 760.

νομίζω· *νόμισον* fr. 442; *P. Aor. P.* *νομισθέν* fr. 107. — *Med.* ist Brauch, Sitte, Herkommen, üblich, geweiht *ἐντάφια - φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται* E. 327, *πεντάεθλ' ἃ νομίζεται* 691, *τοῦ θεῶν νομίζεται* (*ὁ χῶρος*); OC. 38, *ᾗ νομίζεται* 1603, fr. 107. — *Act.* glaube, meine, halte dafür, urteile *τέρας νομίζειν αὐτό* E. 1317, *νόμιζε κἀμὲ - δουλίαν ἕξειν τροφήν* A. 497, *τὴν πόλιν - εἰς βυθὸν πεσεῖν* 1082, *πεπονθέναι* O. 516, *κτῆμα τὴν αὐθαδίαν εἶναι* 549, *ἄνδρα - οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην* 551, *τοὺς κακοὺς χρηστούς* 610, *καλῶς νομίζεις* 859, *δυστυχεῖν ἔμ'* OC. 800, *ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων* 1001, *μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει* Ant. 183; *Pass. mit Gen.* *οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;* Ant. 738, *τοῦ θεῶν νομίζεται;* OC 38 für wessen Eigentum wird die St. gehalten?

νόμιμος, gesetzlich; *N. pl. subst.* Satzung, Gesetz *ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα* E. 1096, *ἄγραπτα κἀσφαλῆ ν.* Ant. 455.

νόμισμα· *ἔθος Suid.* Einrichtung *κακόν* Ant. 296 *institutum Wf.*

νόμος, 1) Satzung, Gesetz, Recht, Brauch, Weise fr. 132, *ποίῳ νόμῳ* E. 579, *ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;* A. 1130, *τοὺς θεῶν ν.* 1343, *σὺν δίκῃ - δικαίᾳ κ. νόμῳ* Ant. 24, *γῆν ἐκείνων κ. νόμους διασκεδῶν* 287, *τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους* 452, *ὅ γ' Ἅιδης τ. ν. τούτους ποθεῖ* 519, *τ. καθεστῶτας ν.* 1113, *νόμον κάλλιστον ἐξευρόντα πειθαρχεῖν πατρὶ* T. 1177, *τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις* OC. 337, *δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις ν.* 1382, *ν. - τοῖς ἐγχώροις* fr. 674. — Gesetz *der Notwendigkt* Ant. 613ch., *λόγων ἔργων τε πάντων ὧν νόμοι πρόκεινται ὑψίποδες οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες* O. 865 ch. — Menschl. G. *νόμῳ καθαρός* OC. 548 m., *κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν* OC. 914, *νόμου βίᾳ* Ant. 59, *ἀρχαῖς τε κ. νόμοισιν ἐντριβής* 177, *νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί* 213, *τοῖς βασιλείοισιν - νόμοις* 382 an., *τοὺσδ' ὑπερβαίνειν ν.* 449, 481, *ν. βιάζεται* 663, *οἵοις νόμοις - ἔρχομαι* 848, [*πέρα πράσσειν γε τῶν ν.* E. 1506], *οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ'* A. 1073, *κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου* 1247. — 2) Gesetz, Vorschrift, Grundsatz, Richtschnur *τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς* E. 580, *τούτοις - ζῆν τοῖς ν.* 1043, *φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον, τὸ μὴ 'πιθυμεῖν* - T. 616, *ἐμμένοντες ὀρθῷ* A. 350 m., *ὥσπερ αὐτὸς τ. νόμους εἰσῆλθ' ἔχων* OC. 907 nach s. eignen Gesetzen, *τοιοῖσδ' ἐγὼ ν. τήνδ' αὔξω πόλιν* Ant. 191, [*τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω*]; 908; Sitte *ὠμοῖς - ἐν νόμοις πατρός* A. 548; *ἵνα πᾶσι νόμος* OC. 168 an. *wo Alle dürfen.* — 3) Weise, Melodie *κρεκτοῖς ν.* fr. 414, *ἐκ νόμων* 747, *τὸν Βοιώτιον ν.* 858, *τοὺς Ἅιδου ν.* 407.

νομός, Trift, Gegend, Gebiet *Οἰατίδος ἐκ νομοῦ* OC. 1061 ch. *εἰς νομόν Hrtg, N; τὸν ἀντίπλαστον ν.* fr. 268.

νόος, *s. νοῦς.*

νοσέω, bin krank, kranke, sieche, leide, verfalle in Krankheit, ***nur Pr.*** *abs. νοσεῖτε πάντες* O. 60, *στόλος* 169 ch., *γῆς οὕτω νοσούσης* 636, *τοῦ μὲν νοσοῦντος* T. 784, 1013, 1115, 1120, 1230, *ὡς νοσεῖς, φράσεις* 1241, fr. 325, 109, *πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ* Ph. 299; an *νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί* 41, *νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης* 1326, *τὸ νοσοῦν* 675 d. Krankheit. — *Trp. vom Wansinn: θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας* A. 207 an., *οὐ νοσοῦντες* (*-ος Wf*) *ἀτώμεσθα* 269, *νοσῶν* 280, 337, *νοσοῦντα φρενομόρως* 625 ch., *μάταν* 635 ch., *ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστορῶν νοσοῖ* 1235; *τὸ - νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος* 435 nicht recht bei Verstande sein; *v. Liebe θυμοῦσθαι - νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ* T. 544; *v. Schmerz ἐξ ἴσου νοσεῖ* O. 60, *ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ* 1061; — *ὅτι σφιν τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ δή* E. 1071 ch., *κ. ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις* Ant. 1015, *τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;* OC. 598, *τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦντες* 766, fr. 98. — *Fig. etym. ν. νόσον ἀγρίαν* Ph. 173 ch., *νόσῳ* T. 544, *Lob. fig. etym. p.* 6.

νοσηλεία, Krankheit, Eiter *βαρεία* Ph. 39. *Z.*

νόσημα, Krankheit *τοὐπίσαγμα τοῦ ν.* Ph. 755, *δυσχέρεια τοῦ ν.* 900, *ἔκλυσιν* O. 307; *trp. τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι* A. 338 *vom Wansinn; νόσημ' ἔρωτος;* — *τὸ ν. μεῖζον ἢ φέρειν* O. 1293.

νόσος, Krankheit *ἀεὶ τέθηλε* Ph. 258, *κέχυται* T. 853 ch., *ἀποτίβατος ἀγρία ν.* 1030 m., *ἡ τάλαινα διάβορος ν.* 1084, *νόσου* fr. 207, *σὲ ν. μεταστήσειαν* Ph. 463, *τῆς ν. ξυνουσίᾳ* 520, *μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης ν.;* 734, *ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς ν.* 765, *τῆς ν. πεφευγέναι* 1044, *παῦλαν - ν. βαρείας* 1330, *πρὶν ἂν - ν. μαλαχθῇς τῆσδε* 1334, *ν.* | *κάμνοντι* 281, *τοὺς σε - κἀποσῴζοντας ν.* 1379, *ν. παύσει λυγρᾶς* 1424, *παυστῆρα - σῆς ν.* 1438, *ν. παυστήριος* O. 150, *ν. ξυναλλαγῇ* 960; *τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν* 217 (*τῷ θεῷ Nk*), *οἵᾳ ν. ξύνεστιν* 303 *Pest*, *κοὐ ν. βαρὺν* T. 235, *ν. καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα* Ph. 7, *ἀγρίᾳ ν. καταφθίνοντα* 266, *ἐν ν.* 847 ch.; *νοσεῖ νόσον ἀγρίαν* 173 ch., *βόσκων τὴν ἀδηφάγον ν.* 313, *τρέφοι τε τήνδε τ. ν.* 795, O. 1455, *κἀναστήσεις φοιτάδα δεινὴν ν.* T. 980, *ἀνακινῆσαι ν.* 1260 an.; *θυμὸς ἤ τίνες νόσοι* 882, *ἰατρὸς νόσων* fr. 626, *νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς* Ant. 363 ch., *πληγεῖσα νόσοις* 819 an., *ν. - ἔφθιτο* O. 962, *σὺν ν. ἀλγεινός* OC. 1663, *νόσους* fr. 584. — *Vom Wansinn θεία νόσος* A. 186 ch., *ἔληξε - τῆς νόσου* 274, *ἦν ἐν τῇ ν.* 271, *νόσον* 66, *λυσσώδη ν.* 452, *φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις ὤτρυνον* 59; *Liebe τῇδε τῇ ν. ληφθέντι* T. 445, *νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τ. ν.* 544, *κοὔτοι νόσον γ'*

ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα 491, *Unheil νόσους - τὰς θεηλάτους φέρειν* fr. 611; *Torheit οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ* Ant. 732, *ταύτης σὺ μέντοι τῆς ν. πλήρης* 1052; — *δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον* OC. 544 m. Wunde, *ὡς βιαίας ἔχεται πανδήμιος πόλις ἐπὶ νόσου* Ant. 1142 ch. Unheil, *νόσου - φάρμακον* fr. 514, *πενία - νόσος* 681. *εἴχομεν θείαν νόσον* Ant. 421.

νοστέω, kere zurück, heim nach *Ἄργος* OC. 1386.

νόστος, Rückker, Heimker *ἐς δόμους ν.* OC. 1409, *νόστον σωτῆρας ἱκέσθαι* Ph. 1471 an., *νόστον ἄγοι* fr. 765; *οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά* E. 193 ch. bei d. H. — *ᾤμοι ἐμῶν νόστων* A. 900 ch. — *ἐπὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν* Ph. 43 Weg auf Narung.

νοσφίζω, entferne, schaffe fort aus *Πάριν - νοσφιεῖς βίου* Ph. 1427; entwende, raube *οὔτ' ἔρξας τιν', οὔτε νοσφίσας* 684 *Sft.* — *Med.* wende mich ab von, lasse im Stiche *σέ* O. 693 ch. verleugne. *ἀπονοσφίζω.*

νότος, Süd(west)wind *ὀξὺς* A. 258an., *πληγαῖσι νότου* Ph. 1457 an., *ἀκάμαντος ἢ ν. ἢ βορέα* T. 113 ch., *χειμερίῳ νότῳ* Ant. 335 ch. — fr. 19.

νου-θετέω, weise zurecht, warne, ermane *σέ* E. 595, *ἐμέ* Ph. 1283, *n. sächl. Obj. τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει* A. 1156, *τάδε* E. 1025; *one Obj.* Ph. 1322, OC. 593; *Pass. νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς* 1193.

νουθέτημα, Zurechtweisung, Ermanung E. 343.

νοῦς u. νόος Ph. 1209 m., 1) Sinn, Geist, Gedanke, Einsicht *οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν* O. 600, *ν. ἴσος* OC. 810, *ν. δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς* Ant. 767, *ἐλεύθερος* fr. 677; *δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον* O. 1347, *σόφου* E. 1016, *ζηλῶ σε τοῦ νοῦ* 1027, *ταὐτά σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω* OC. 936 (*νοῶ θ' Hartg*); *τρέφειν - τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν ἔχει* Ant. 1090, *τίνα ν. ἔχεις;* 1229, *τὸν δὲ ν. ἥσσων* E. 1023, 1024, *ν. - τραπέσθαι* (*πρός*) fr. 289. — 2) Sinn, Einsicht, Verstand, Klugheit *ν. φροῦδος* fr. 500, 238, *τοῦ νοῦ χωρίς* O. 550, *κενόν* OC. 931, fr. 668, *κενή* E. 403, *νοῦν σχές* 1013, *ν. ἔσχον* 1465, *ν. κατακτήσει τινα* A. 1256; — *τἀγὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα* Ant. 68, *γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν* T. 553; *ἔχει κατὰ νοῦν* OC. 1768 an. nach Wunsch, fr. 282, 289. — 3) *Im Ggstze zum Irr-, Wansinne: ἀσφαλής* fr. 322, 688, *ἐγγενής* E. 1328, *ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται* OC. 659, *εἴθ' ὑμῖν ἀμφοῖν ν. γένοιται σωφρονεῖν* A. 1264 *der Sinne mächtig* (Einsicht?), *οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται* Ant. 564, *ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θἀτέρα δὲ νοῦν ἔχοντα* T. 272, *τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ* O. 371. **νοῦσος**, *s. νόσος.* — **νυκτερίς** fr. 839.

νύκτερος, nächtlich *ἐκ δείματός του νυκτέρου* E. 410, *-ρου ναυκληρίας* fr. 151; *νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη* A. 217 an. in der Nacht.

νύκτωρ, *Adv.*, bei, in der Nacht A. 47, 1056.

νυμφεῖον, Brautgemach Ant. 891, *κόρης ν. Ἅιδου* 1205 des Mädchens Todesbrautgemach *v. Ant. Felsengrabe; Pl. ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά* T. 920; *gew.* Ehe *νυμφείων ὄκνον* T. 7, Braut *κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνον* Ant. 568, 814 *Bergk. Z.*

νύμφευμα, Ehe *τὰ μητρὸς - ν.* O. 980. *Z.*

νυμφεύω, heirate, vermäle mich mit *τινί* Ant. 654, *Ἀχέροντι* 816; 888 *Morst. N.*

νύμφη, 1) Braut, junge Frau, Mädchen fr. 632, *ἁ νέορτος ἅδε νύμφα* T. 894ch., *ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας* Ant. 797 ch., *Καδμείας ἄγαλμα ν.* 1116 *Semele*, *τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα ν.* T. 527 ch.; *θοὰν νύμφαν ἄγαγες* 857 ch., *τ. - δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν* A. 894, *νύμφας γυναῖκας μητέρας τε* O. 1407. — 2) Nymphe *Κωρύκιαι Νύμφαι - Βακχίδες* Ant. 1128 ch., *Ν. τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες* Ph. 1454 ch., *Μηλιάδων Νυμφᾶν* 725 ch., *Ν. Ἑλικωνίδων* O. 1109 ch., *Νύμφαις ἁλίαισιν* Ph. 1470 ch.

νυμφικός, der Braut, bräutlich, ehelich *τὰ νυμφικὰ λέχη* O. 1242, *βαθμοῖς ν.* fr. 708, *ν. Ἐλύμνιον* 385; *τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν* Ant. 1240.

νυμφίος, Bräutigam, Verlobter Ant. 761; Ehemann, Gatte E. 300 *Aigisthos*. *ὧν ἔφυν ἄπο* O. 1358.

νῦν, jetzt, nun, soeben, 1) *mit Praes. Ind. νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι παρόντι λεύσσειν* E. 2, *νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει* 313, *νῦν δὲ - πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ* 335, 360, 428, 519 ... *121mal; zu ergänzen: νῦν οὖν ἐν τάχει βουλευτέον* E. 15, *νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν* 384, *νῦν καιρὸς ἔρδειν* 1368, *πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί* A. 1359, 274, Ph. 1155, 1313, O. 575, 985, 1283, *πρὸς νῦν θεῶν* OC. 49, 565, Ant. 484, fr. 226; — *Conj. ὡς - νῦν ὁρῶν νεκρὸν στόμια δέχηται κἀμά* E. 1461, Ant. 215; — *Opt. τί δῆτ' ἂν*

ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ; Ant. 552; — *Impr.* ακουε δή νυν E. 947, 365, 616 *Wf*, 1435, T. 178.. *31mal;* — *mit Part.* ὡς νῦν ἀπόντος ἱστορεῖ E. 316, τῆς νῦν παρούσης πημονῆς 939, 1293, 1461, T. 161.. *18mal.* = (2) *Mit Ipf.* T. 347). — 3) *Mit Perf. Ind.* εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα E. 73, νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1149, T. 1075, 1103, A. 274, 615 ch., 1214 ch., Ph. 949, 966, O. 948, OC. 96, Ant. 1165; *Perf. mit Praes. Bdtg.*: μόνος βροτῶν νῦν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ E. 1200, A. 1308, Ph. 634, Ant. 316; τὰ δὲ νῦν ἑστῶτα T. 1271 an., O. 633, OC. 1311; *Part.* νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον E. 1229, τῶν πρὸς σε νῦν εἰρημένων OC. 257, φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης Ant. 996, 58. (*Plpf.* Ant. 599.) — 4) *Mit Fut.* ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γε E. 552, 783-6, T. 88 *ff.*, 1013, Ph. 718 ch., 958, 1053, OC. 907. — 5) *Mit Aor. Ind.* νῦν - ἀπώλου E. 1136, μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα 1256, 1262, 1334, T. 36... *19mal; Conj.* ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας A. 83, νῦν κ. τὸ τῆς νήσου μάθῃς Ph. 300, οἶσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς OC. 75; *Opt.* (A. 384 *Herm.*) τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν O. 1183, fr. 401; *Impr.* συγγένεσθε γ' ἀλλὰ νῦν E. 411, δὸς νῦν 1119, 889, 1205, 1335, T. 1076... *20mal; Part.* κ. νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων - E. 1335, 1434, T. 358, 1076, A. 141 an... *13mal.* — *Ebenso* τὰ νῦν, *mit Pr. Ind.* τὰ νῦν δωρούμεθα E. 458, 562, 585, T. 302.. *12mal; zu ergänzen:* τὰ νῦν δ' Αἴγισθος E. 421, A. 78, O. 1204, OC. 133; *Impr.* τὰ νῦν δ' ἔα OC. 593, μὴ τὰ νῦν 1195 (O. 697); — *Pf.* τάνδ' αἴγλαν ἃ τέταται τὰ νῦν Ph. 831 ch., τόλμης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν OC. 1030; 1034; — *Aor.* καὶ τὰ νῦν ἴσος γενοῦ O. 53; — πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τὰ νῦν ἴδοι -; T. 835 ch. *N.* — — *Beachte* καὶ τὰ νῦν O. 53, - ἔτι A. 78; τὰ δὲ νῦν OC. 133; τὰ νῦν δέ E. 421, T. 302, A. 426, OC. 593; τὰ νῦν γε OC. 1750; τὰ νῦν τε O. 697, OC. 553, 1034. *Vgl.*

Νῦν mit Art.: jetzig, heutig, augenblicklich ἡ δὲ νῦν ἡμέρα E. 918, ἀφ' ἡμέρας τ. ν. O. 352, καθ' ἡμέραν τ. ν. OC. 4, A. 802, κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε 753, ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας 856, ἐν νυκτὶ τῇ νῦν Ant. 16, ἐκ μὲν δὴ πολέμων τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν 151 ch. κ. τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἐλέγχομεν πράξεις 434, ἐκ γόων τῶν νῦν E. 292, τῇ νῦν ὁδῷ 1295, ὁρμῇ 1510 m., τῷ νῦν λόγῳ 769, O. 90, OC. 801, τῷ πότμῳ τῷ νῦν O. 272, ἐν τ. ξυμφοραῖς τ. νῦν 516, τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν 653 ch., τοῖς νῦν γε μαντεύμασι OC. 387, τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιάματα 619, ὁ νῦν ἔπαινος 1411, τὰ δὲ νῦν 133, τὰ νῦν 336.

In Vbdg mit andern Part. hat νῦν *s. gew. Bdtg:* ἀλλὰ νῦν - εὑρίσκω κακά E. 936, 411, A. 291, Ph. 950, Ant. 552; ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας A. 83, ἀλλ' οὔ τι μὴ νῦν (ἄτηρος ὦ) Ph. 1273; — αὖ νῦν Ant. 996; δὴ νῦν E. 947, A. 995; — καὶ νῦν - πάμψυχος ἀνάσσει E. 839 ch., 907, 1168, 1335, T. 365.. *30mal;* εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα E. 73, ἔγνωκα μὲν νῦν OC. 96; — νῦν *geht voran:* ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τὰ νῦν γε ναυστολῶ Ph. 245, E. 552, A. 291, 1376, OC. 387, Ant. 456; — νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει E. 313, 335, 365.. *68mal;* — νῦν οὖν E. 15; νῦν τε κ. τότ' ἐννέπω E. 676, O. 40, 653, OC. 772, 1376, 1398, Ant. 181; *vgl.* ἔτι *u.* ἤδη.

Im Ggstze steht νῦν *zu:* οὐ γάρ τι νῦν τε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε | Ant. 456 *N*; — βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον O. 419; — θανόντ'- νῦν τε κ. τότ' E. 676, 907; — κάκιστος νῦν τε κ. πάλαι Ant. 181: — οὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ T. 341; — ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε - νῦν δ' αὖ - φίλοις μέγα πένθος εὕρηται A. 613 ch. — πρόσθεν οὗτος ἦν αἴθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ A. 1088, OC. 394, 853, 932, 1376; 825, T. 348. — ἀεὶ μέν - | καὶ νῦν A. 3 *N.*

Beachte 1) νῦν *neben* παρών· τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ E. 1293, 939, T. 173, 386, 737, 1169, Ph. 765; — 2) *folgernd Wf zu* A. 1129; *bes. so* νῦν δέ.

νυν (*vgl. Df zu* E. 73, T. 92, A. 530, Ph. 123, OC. 21 *ed.* V. *Lips., oft statt* νῦν *eingesetzt, doch schwanken Hgr u. Hn, Wf zu* Ant. 705), χώρει νυν T. 92, σίγα νυν A. 87, βᾶθι νυν Ph. 1196 ch. κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει κείνους Ant. 524; *vor Cons.* OC. 21, 36, O. 1521 *öfter.*

νύξ, Nacht εἴ τι νὺξ ἀφῇ O. 193 ch., ν. γὰρ εἰσάγει κ. ν. ἀπωθεῖ δεδεγμένη πόνον T. 29, ὃν αἰόλα ν. τίκτει - Ἅλιον 94 ch., 132 ch., νὺξ ἥδε A. 209 an., ὁπόταν δνοφερὰ ν. ὑπολειφθῇ E. 91 an., μία ν. fr. 377; — μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός O. 374, φάσμα ν. E. 502 ch., τῆς νῦν φθιμένης ν. A. 141 an., ν. αἰανὴς κύκλος 672, ἐν ν. fr. 400, ν. τε πηγάς 655; — νυκτὶ τῇδε E. 644, ἐν ν. T. 149 Brautnacht fr. 517, σ 271, ἐν ν. τῇ νῦν Ant. 16, ν. τῇ κατουλάδι fr.

383; — ὦ νὺξ E. 203 an. — πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι 1365, μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰὼν OC. 618. — *Gen. adv.* Nachts fr. 63, οὔτε νυκτὸς - οὔτ' ἐξ ἡμέρας E. 780, Ph. 606, A. 21, ἄκρας νυκτός 285; *trp.* αὐτὸ νὺξ Αιδης τε σωζόντων κάτω 660; — νῦν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασι βέβηκε OC. 1684 m. des Verderbens Dunkel. — Νῦσα fr. 782.

Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι Ant. 1131 ch., Nysaiisch, *v. Nysa auf Euboia.*

Νύσια Κνώσι' ὀρχήματα A. 699 ch., Nysisch.

νύχιος, nächtlich, bei Nacht νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε Ant. 1147 ch. *bakchisch; νυχίαν* ἀπὸ ῥιπᾶν OC. 1248 ch. *nördlich; trp.* ἀνὴρ δ' ἀνόμματος - ἐκτέταται νύχιος Ph. 858 ch. in nächtliches Dunkel gehüllt; Ant. 1211 *Wf, s.* ἐννυχίου.

νώδυνος, schmerzstillend φύλλον Ph. 44.

νωμάω, rege, bewege φυγᾷ πόδα O. 468 ch. — Leite, lenke πτερόν fr. 678, ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία O. 300. ἐπι, προσνωμάω.

νώνυμος, namenlos, unrümlich E. 1084 ch.

νωτίζω, wende um, rückwärts παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον O. 193 ch. παλινδρομῆσαι *gl.* ἀπο, ἐπινωτίζω.

νῶτον, Rücken ἀμφὶ νῶτα κ. τροχῶν βάσεις E. 718, νῶτα φοινιχθείς A. 110, βοῦς fr. 348; τετράπτεροι τὸ νῶτον σφηκοί 27, νῶτον 342. — ὦ νῶτα κ. στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες T. 1090, ὦ πολλὰ δὴ - κ. χειρὶ κ. νώτοισι μοχθήσας ἐγώ 1047; τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος Ant, 124 ch.

Ξ.

ξαίνεις, fr. 497 *Z.* καταξαίνω. — ξανῶ· ξανῆσαι 450 *Lex.*

ξανθός, falb ξανθαῖσι πώλοις E. 705, ἵππον fr. 422, ξανθὴ - λάταξ 257, θέρος 587. — ξάσμα 915, Poll. 7,30; T. 837 *Df. S.* — ξεινίζω, ξεῖνος, *s.* ξενίζω, ξένος.

ξενία, Gastfreundschaft, Gastrecht OC. 515 m.

ξενίζω, neme als Gast auf σίτοισι fr. 579; ὃν - φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν E. 96 an. ἐνάριζεν *van Gent*, hat zu Gast geladen.

ξένος, 1) Gastfreund φίλτατε ξένων E. 15, τοῦ πορεύσαντος ξένου 801 *Phanoteus*, ξένον παλαιὸν ὄντα T. 263; — ξένῳ παρ' ἀνδρί 40. — *Allg.* Freund, Genosse εἴ τι σέβει ξένον Ph. 1163 ch., Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος A. 817 *weil sie sich Geschenke gaben u. in Freundschaft sich trennten*, τὸν κακούμενον ξένον OC. 261 *den um Hilfeflehenden.* κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ 1637; ξένε 1206, ὦ ξεῖνε 1119 *Theseus, der Oed. aufgenommen;* ἰὼ ξένοι 822, ὦ ξένοι, ξένοι 844 *von d. Athenern.* — 2) fremd ἐν ξένᾳ ξένον Ph. 135 ch. fremd im fr. Lande, ξεῖνος ἐπὶ ξένης OC. 184 m., πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς κ. ξένοι, ξένος δὲ σύ 1335, ἥκομεν ξένοι 13, ἐν ξεναῖσι χερσί E. 1141. — *Vom* fremden *Lande,* die Fremde Ph. 135 ch., OC. 184 m. *Bothe*, 563; ἐπὶ ξένης χώρας T. 299, γῆς fr. 516, χθονός OC. 1256, γᾶς ἐπὶ ξένας 1705 m., 1713 m., ἐς ξένην - γαῖαν E. 1132, O. 455. — *Subst.* Fremder, Fremdling, Ausländer ξένος μὲν εἰ Φωκεύς E. 44, ὁ ξ. 865, T. 430, 531, Ph. 1045, ξ. λόγῳ μέτοικος O. 452, OC. 81, 184 m., 562, χρηστός 1014, 1249, 1335, 1496, fr. 153, 832; ἡ ξένη T. 310; — τὰ τῆς ξένης ὁρῶν προσδέγματα T. 627, παρ' ἀλαοῦ ξένου OC. 1449 ch., τοῦ ξ. 1501; ξένῳ Ph. 525, τῷ ξ. O. 813, OC. 638, 903, 1577 ch.; ξένον Ph. 135 m., 1163, τὸν Κορίνθιον ξ. O. 1119, OC. 565, ὄντα μὲν ξένον, ἀεὶ δ' ἀλήτην 745, 928, 1562 ch., τὰν Φρυγίαν ξέναν Ant. 824 m. *Niobe;* ξένε E. 678, 1182, 1206, Ph. 557, 575, O. 957, OC. 518 ch., 668 ch., 824, 829, 877 ch., fr. 360; — ξένε πάμμορε OC. 161 ch., ξεῖνε 856, ὦ ξένε E. 662, 671, 797, 1112, 1180, 1184, Ph. 232, 348, 412, 923, O. 927, 931, 992, OC. 62, 75, 215 ch., 492, 831, 834 m., 937, ὦ ξ. Κεφαλλὴν Ph. 791, ὦ ξένη OC. 505, ὦ ξεῖνε E. 675, 1119, OC. 33, 49, 511, ch., 530 ch., ὦ ξεῖν' ἀλῆτα OC. 1096; — οἱ Φωκεῖς ξένοι E. 1442, οἱ ξ. 1450, ξ - λῃσταί O. 715, τίς - ἀστῶν ἢ ξένων E. 975, T. 187, 964 ch., τῶνδε τῶν ξ. Ph. 868, O. 817, OC. 493, φίλτατε ξ. 1552; ταῖς - ξέναις T. 601, τοῖς ἀφιγμένοις - ξένοις Ph. 318; ξένοι Ph. 1264, OC. 275, 296, ξέναι γυναῖκες E. 660, ὦ ξένοι 1323,

Ph. 404, 1070, 1184 m., 1190 m., 1202 m., O. 924, OC. 207 m., 237 m., 242 m., 457, 468, 521 m., 1289, *ἰὼ ξ.* Ph. 219, *ὦ ξεῖνοι* OC. 174 m. — Fremd, unbekannt mit *ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ, ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος* O. 219. *Ueber ξεῖνος (Dorv. z. Charit. p.* 280) *Elmsl. zu* OC. 927, *Herm. I.* T. 786, *Wunder Exc. zu* OC. 925; *wenn nicht durch das Versmass bedingt, findet sich ξεῖνος mit Nachdruck bes. in Ggstzen u. in der Anrede, s. o.*

ξενό-στᾰσις, Fremdenherberge *πάνδοκος* fr. 258, OC. 90. *S.*

ξενόω, gehe in die, bin in der Fremde *πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου* T. 65; *Pass. ξενώσεται* Ph. 303 *καταχθήσεται ὡς ξένος sch.* gastlich aufgenommen w. wird. *ἀπο, ἐπιξενόω.* — *ξηραλοιφῶν* fr. 437 *Lex.*

ξιφο-κτόνος, mit dem Schwert mordend, tötend *χεῖρας ξιφοκτόνους* A. 10. *Z.*

ξίφος, Schwert Ph. 1204 m., *πρόχειρον* 748, *Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξ.* A. 1034, *σὺν νεορράντῳ ξίφει* 30, *περὶ ν. ξ.* 828, *ἀμφιθήκτει ξ.* Ant. 1309 m., *ξίφους ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας* 1232; *ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσα* 820 an., *κελαινοῖς ξίφεσιν* A. 231 ch., *χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη* 730. — *ξόαν' ἡδυμελῆ* fr. 228 *Xen.*; *ξουθῆς μελίσσης* 463, *ξουθός· ξανθός* 462 d.

ξύγ-γνοια: *alle Zusammenstzgn mit ξύν, σύν, auch solche, welche bei S. nur die F. ξύν haben, suche unter συν-.*

ξύλον, Holz *ἐν τομῇ ξύλου* T. 700; Holzgeschirr *ξύλον τι θραῦσαι* Ph. 294, *τὰ ξύλα* fr. 218; — 295. *ξυν-, ξυν-αινέσονται ταῦτα* fr. 337, *vgl. zu ξύγγνοια.*

ξυνός, gemeinsam: *ξυνοῦ δορός* A. 181 ch. Bundesgenossenschaft, Beistand im Kampfe; *vgl. Sept.* 76, *Suppl.* 1367. — *ξυνῶνα· τὸν κοινωνόν* fr. 916 *S.*

ξυρεῖ *γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο* A. 786, schneidet ein bis, *sprichwtl. vom Schneiden beim Rasiren.*

ξῠρόν, Scheermesser *φρονεῖ βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης* Ant. 996 *N.*

O.

ὁ, ἡ, τό, *Art.* der, die, das: 1) *als Pron. dem. vgl.* Kr. 50, 1: a) *παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων* E. 45 *N*; *ὁ δ' ὡς ὁρᾷ* 736, A. 292.4, 317, O. 1264, Ant. 518, 1226; — *ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχ. ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν* 980 ch. — *τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ βῆναι* OC. 1226 ch. (T. 117, 1172, Ph. 142) — *τοῦ δ' ἐγὼ κλύων ἀπῇξα* T. 188, *τῆς γὰρ πέφυκα μητρός* O. 1082; — *τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι* O. 1102 ch., T. 135 ch., Ant. 1204; — *τόν, - φθίσον* O. 200 ch., *τὸν μὲν - ξένοι - φονεύουσι* 715, Ant. 1199, *τὸν δὲ* 1231, 1298 m., *καὶ τόν* OC. 1699; 1572 ch. — *τὴν δέ γ' οὐ μακροῦ χρόνου* 821; — *τὸ γάρ μοι μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον* Ph. 154 ch., *τὸ μὲν* OC. 702 ch. — *τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλέσθην θρόνους κ. σκῆπτρα κραίνειν* 448, 600, E. 1401; — *οἱ δ' ἅμα - ᾖξαν* 711, O. 108; *τὰ δ' ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται* 481, 1229, A. 405 ch. *greges*; — *τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα* T. 549, *ἐκ δὲ τῶν* OC. 742; 161; *τοὺς δὲ δουλώσας* Ant. 202; [*τὰ δέ* E. 219, OC. 133, Ant. 1345, 969 *Wf*], *τὰ δέ - τὰ δέ* E. 1288, *τὰ μὲν* T. 488. — b) *auf e. folg. Subst. hinweisend: ὁ δ' εἶπ' Ὀδ.* Ph. 371, *ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας πέμπει - Τεῦκρος* A. 780, E. 137, *ἡ δ' ἔσω κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνή* O. 1171. — c) *Im Gs.* der eine, der Andre, *ὁ μὲν - ὁ δέ* A. 764, Ph. 540; *ὁ μὲν - τὴν δέ* fr. 492; — *ἡ μὲν ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας* E. 1400; *τοῦ μὲν - τὸν δέ* A. 238; *τὴν μὲν - τὴν δέ* OC. 818, *- τὸν δέ* Ant. 1221, *- τὰ δέ* A. 235 an., *ἵνα - τὸ μὲν εἴπωμεν, τὸ δ' ἀκούσωμεν* OC. 189 an. — *σπεύσαθ' οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν, οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ - δ' ἀντηλίους* A. 804, O. 16; *αἱ μὲν - αἱ δὲ - αἱ δὲ - αἱ δ'* OC. 1245 ch., fr. 517; *τοῖς μὲν - τοῖς δέ* OC. 614, *σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγώ* Ant. 557; *λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ* A. 302, 298, fr. 518; *τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ δέδοικα* E. 1288, A. 32, T. 534, Ant. 138, 1279; *καὶ τὰ κ. τά* fr. 757. — — *Andre Gss. ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνί* O. 1135, *οἱ μὲν φεύγουσιν ἡμεῖς δ' - ἕσταμεν* OC. 1016, *τοῖς μὲν εὐτυχής, ἡμῖν δ' ἀπόρρει* E. 999; — *ἡ μὲν - σὺ δέ* OC. 345-353; *οὐ τὸ μὲν ἄλλο δὲ μή* OC. 1671 m., *ἐκεῖνος, αἱ δ'* fr. 514; *κἀγὼ ἐπιπλήσσω - ὁ δ'*

εἶπε πρός με A. 288.292, 315.7. — μέν felt: κτῆσιν - ἀντλεῖ, τὰ δ᾽ ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει E. 1291, T. 117 ch. — *Distributiv:* ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν T. 547, τ. ἄνδρα, τὸν μὲν - τ. δέ OC. 1649; τὼ κασιγνήτω, τὸν μὲν - τ. δέ Ant. 22, τὼ παῖδε - τώδε - τὸν μὲν - τ. δέ 561. — d) *Adv.* τό μοι ἔννεπε τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν Ph. 142 ch. darum, *wie* τῷ ἀπ᾽ ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ᾽ ὀφλήσει κακίαν O. 511 ch. — τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην τὰ δ᾽ οἷα πάσχω T. 534 teils - teils. — *So bes. auch im Nachsatze, vgl.* δέ *u.* ὅδε. — *Beachte:* τοί A. 1404.

2) *Relativ erscheinen nur die FF., welche mit* τ *beginnen:* τῆς T. 381, 728, OC. 1258, τῷ Ph. 14, τόν A. 256, τόν τε O. 1055, τήν E. 1144, T. 47, OC. 747, τάν A. 226, Ph. 1127, Ant. 606, 826, 1137, τό O. 1427, OC. 702, fr. 408, τῶν Ph. 708 ch., O. 1379, OC. 35, 304, Ant. 1086, τά γε OC. 881. — *Ueber den Gebrauch des Art.* τοῦ, τῷ *als interrog. u. indefinit. Pron. vgl.* τίς.

3) *Als Art. erscheint* ὁ a) *individuell* Kr. 50,2: (11) *bei Eigennamen:* ἡ Σπάρτη Ph. 325, ἡ Σκῦρος 326, 381, αὐτὸς οὑδυσσεύς 572, τὴν Λῆμνον 1060, ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ᾽ Ἀπ. O. 498, ὁ Λάιος 729, ἡ Κόρινθος 997, ταῖς Θήβαις 1380, τὰς Ἀθήνας OC. 24, 260, ὁ Φοῖβος 35, τῷ Λύκῳ fr. 19, 155, 339, 678, *vor Götternamen Df zu* A. 473 *Oxf., N Anh.* — (b) *In der Anrede:* οἵ τ᾽ ὀπάονες, οἵ τ᾽ ὄντες, οἵ τ᾽ ἀπόντες Ant. 1108.) — c) Kr. 50, 2, 1—6: ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος E. 302 seine, ὅ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων 375, ἀνθρώποισι τἀπιτίμια | τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί | 1382 die gebürenden τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν T. 245, τίς ποτ᾽ ἐστὶν ὁ ξένος; 430 jener, οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ 438, ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ᾽ Ἡρακλῆ διῆλθε 476, ὧν ἐγὼ μεθύστερον | - τὴν μάθησιν ἄρνυμαι 711, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ταχεῖαν πρόσθες 1252, τὰ σέμν᾽ ἔπη | κόλαζ᾽ ἐκείνους A. 1107 *N*, 726 *N*, οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην | 1121, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν 1335, νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ | 1356, τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις Ph. 26, κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις 37, τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετο; 601, οὑπὶ νηὶ γὰρ | ἅλις πόνος 891 *N*, τὴν ἁμαρτίαν | αἰσχρὰν ἁμαρτὼν 1248, τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος O. 94, ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται 382, ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι 526, ὑφέξειν τὴν δίκην 552, εἴς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος 845 der Merzal, ὁ κύριος | παρῇ τις OC. 288 *N gl.* τοὺς αὐτοέντας τινάς O. 107; OC. 573, ἄθλιον τοὔνειδος - | ὠνείδισα; 753, τί τοὔργον; 887, ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ᾽ ἔχων 907, ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα | 1199, τί δ᾽ ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῆναι 1488, ὁ μισθός γ᾽ οὗτος Ant. 221, ἄσημος οὑργάτης τις ἦν 252, 262, πολλὰ τὰ δεινά 332 ch., ἥδ᾽ ἔστ᾽ ἐκείνη τοὔργον ἡξειργασμένη 384, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην | δώσειν 459 *N*, τοῦ χρόνου | πρόσθεν θανοῦμαι 461, 471, μὴ - τὰς φρένας - ἐκβάλῃς 648, 1088.9, τοὔπος ὡς ἄρ᾽ ὀρθὸν ἤνυσας 1178, 1190, fr. 323, 403; ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δέδορκε τὴν τέχνην δ᾽ ἔφυ τυφλός O. 389, τὸ σὸν μέρος 1049, 1509, τηλικοῦδε τὴν φύσιν 723.

Ueber den generischen Gebr. des Art. u. s. w. s. Kr. 56, 3 *u. die bezügl. Wörter in diesem Wtb.*

d) *Appositiv erscheint der Art. ser oft, vgl.* Kr. 50, 7, *die bezügl. Art. dieses Wtb. u. unten die Auslassung:* ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγ. E. 1, ὁ κλεινὸς - νυμφίος παρών, | ὁ πάντ᾽ ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη 300.1, Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς 670, Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο 707, Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ | T. 252, Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος πάρα 1185, Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ A. 19, ἀγαθοὶ στρατηλάται Ph. 873, Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν 989, τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου 1357, αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους 1411 an., Ἄρη | τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα OC. 1392, fr. 434, 462 a. — *Zu Pron.* ἡ τίκτουσ᾽ ἐγώ E. 533, ἡ τάλαιν᾽ ἐγώ 1137, ἐγὼ ὁ τάλας T. 1003 an., A. 1289, τὸν γέροντά με O. 1153, τί χρή με τὸν δύστηνον Ant. 922, 274, σφῷν δ᾽ ἐννέπω ἐγὼ τοῖν παρεστώτοιν E. 1367, παισὶ τοῖς σαυτοῦ OC. 1396. — — ὠλεκόμαν ὁ τάλας T. 1012 m., ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος-οἴκου A. 203 an., ἔσχον ὀργὰν ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα ἁ τάλαινα E. 1283 m., πέπτωχ᾽ ὁ τλήμων 1477, προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὢν ἀκράτωρ ὁ τλήμων Ph. 484, πῶς ὁ δύσμορος | εἰς φῶς τόδ᾽ ἔρξας εἰμί; 1353, τίς ὁ πολύπονος ἄγει OC. 204 ch., fr. 499. — *In der Anrede nach dem Voc.* ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ᾽ ἐλπίδων | ἄπιστον οἰκούρημα Ph. 867, ὦ Λημνία χθὼν κ. τὸ παγκρατὲς σέλας 986, κλειναί τ᾽ Ἀθῆναι κ. τὸ σύντροφον

γένος A. 861; — *zum Voc. hinzugesetzt:* ἄναξ Ἀπ. ὁ Δάλιος εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείης A. 704 ch., ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' πάρουσά μοι E. 634, ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν - ἱππεία 504 ch. — *Art. wiederholt:* τὸν ἐκτρέποντα τὸν τροχηλάτην O. 807, τὸν ἄνδρα τ. βοτῆρα 837. — ὡς ὁ Σίσυφος - μητρὸς φθορεύς fr. 155. — — e) *In partitiven Vbdgn steht der Art. selten:* τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν ἄλγιστ' ἄπεστιν O. 1238, τοῖς θέλουσι τῶν φίλων Ant. 765, πρός του τῶν ξυνεμπόρων T. 317, πρὸς τῶν πνεόντων μηδενός 1160 *Herm.*, fr. 124, 499; *vgl.* ἀνήρ, ἄνθρωπος, βροτός, πᾶς *ähnl.*

f) *Der Art. substantivirt,* α) *Adj. (Part.)* Kr. 50, 4: τὰ ἄβατα ὁ ἀγαθός, όν, ἀγενής, ἀγέννητον, ἄδικος, αἱμυλώτατος, αἰσχρόν, αἴτιος, ἀκίνητα, ἄκρα, ἄλγιστα, ἀληθῆ, ἄλλος, οι, α, ἀμήχανα, ἀναγκαῖα, ἀνθρώπεια, ἀνόητοι, ἄρσενες, αὐτόχειρ, τἀφανῆ, βραχύς, βροτοί, γενναῖον, γύνανδροι, δειλός, δεινά, διδακτά, δίκαιον, α, δύνατοι, δύσμορος, δυσσεβής, δύστηνος, δύσφορα, τἀγγενῆ, ἔκγονα, ἐλεύθεροι, τοὐμόν, ά, ἔμπειρα, τἀμφανῆ, τἀπίλοιπα, τοὐναντίον, α, ἔνδικον, τοὐπιεικές, οὑπιχώριοι, ἅτερος, θἄτερα, εὐγενής, εὐσεβής, ἐχθρός, θεῖον, α, θερμόν, θνητός, θρασύς, ἴσα, καινά, καίρια, κακός, οί, όν, ά, κακόφρονες, καλός, ά, κάτοχος, κασίγνητος, κοινωνός, κόσμιον, κρείσσων, ω, κύριος, α, λιπαρές, λοιπόν, ά, λῷστα, μεῖζον, μέγιστα, μέλεος, μεταιτία, μέτριον, α, μηδέν, ένες, μηχανόεν, μόρσιμον, μουσική, νεκρός, νέκυς, νέον, αι, νεωτέρα, ξένος, ἐν τοῖς οἰκείοισιν, ὅμαιμος, ων, ὁμόσπλαγχνος, ὀρθός, παιδοκτόνος, παλαίφατος, παλαμναῖος, παλιντριβής, πανοῦργος, πᾶς, πατροκτόνος, πιστός, πλέως, πολέμιος, πολύπονον, πολλοί, ά, πλείω, πλεῖστα, πρέσβυς, προστρόπαιος, προφέρτερος, πρῶτον, σκληρά, σός, σόν, σά, σοφός, στυγερός, συγγενής, συμβόλαιος, σύμμαχος, σύμπας, σύμφορος, σύναιμος, συνέμπορος, τάλας, ταχύς, τερπνός, τλήμων, τυφλός, φαῦλος, φίλος, χείρων, χρηστός, ψευδής.

β) *Part.* ὁ ἄγων, ἁμαρτών, ἀνάσσων, ἀπολλύντες, ἀργοῦντες, βαλών, βλαστόντες, βλέποντες, δέον, δεδεγμένοι, δοκῶν, δούς, δρῶν, ὦσα, ὠμένα, δυσσεβοῦντες, δυστυχῶν, εἰδότες, ὤν, ὄντες, α, ἐκπράξαντες, ἐπάγων, οὑπαρήξων, ἐρῶντες, ἐκβαλόντες, τοὐπιόντες, ι, οὑπιβουλεύων, ἐξηρπασμένοι, εἰρημένα, ῥηθέν, εὐτυχῶν, ἐφεστῶτες, ἔχων, ζῶν, ἡγούμενοι, θέλων, θανών, ἱγμένοι, καθεστῶτα, καλλικοτταβῶν, καπηλειμένα, κείμενος, κηρύξας, κραίνων, κοσμούμενοι, κρατῶν, οὔντες, κεκτημένος, η, κτανών, κωλύσων, λέγων, λεχθέντα, μεθείς, μέλλον, νέαζον, νομισθέν, νοσῶν, τῶν οἰχομένων, τῶν δ' ὀρθουμένων, παθόντες, παρών, όντα, παρελθόντων, πέμπων, πέμψας, πημαῖνον, ποθοῦν, ποιουμένων, πονοῦντας, πράσσων, πεπραγμένα, πραχθέντα, προκείμενος, προσέρπον, προσθακῶν, προσταχθέν, τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις, σπεύδοντες, ἐστερημένοι, συμφέρον(τα), ξυνόντας, συνθείς, τοῖς σφαλεῖσι, ταχθέν, τέρποντα, τεκόντι, τεκόντων, τεκοῦσα, τολμήσας, τὰς τολμώσας, τ. ὑποκλεπτομένους, φανθέν, φατιζόμενον, φέρον, φθονουμένοις, φοβουμένῳ, φονευσάντων, φράσας, οἱ φρονοῦντες εὖ, τὸ καλῶς πεφυκός, φύσας, τοῦ φυτεύσαντος, τὰ χρησθέντα. — *Im Praedic.* τὸ μηδὲν εἶναι *vgl.* μηδείς; χάρις, χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί A. 522, ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε 1280, 1288, ὁ πέρσων - εἰμ' ἐγώ Ph. 114, 979, O. 1476, OC. 1117, Ant. 248. — οὔτε Λάιον (ἤνυσεν) | τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο O. 722; τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι Ph. 863 ch.

γ) *Inf. als: Nom.* τὸ τητᾶσθαι πέλει | E. 265, δεινὸν τὸ τίκτειν 770, 1053, 1337, T. 66, 435, 459, 588, 1228, 1230, A. 114, 254 an., Ph. 234, 963, O. 408, 598, 624, 1389, OC. 435, 773, 808, 1422, Ant. 27, 67, 263, 437, 710, 723, 1024, 1096, 1170, 1347 an., fr. 100, 115, 326, 436, 701. — *Acc.* ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν E. 469, τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν - τίς ἂν γυνὴ δύναιτο T. 545, 1231, τἀπορεῖν ἔχω 1243, A. 555, Ph. 109, 118, 299, 620, 881, 1241, 1252, O. 1388, OC. 442, 1127, 1617, 1740 ch., Ant. 219, 236, 263, 312, 535, 668, 778, 1059, fr. 152; — *abh. von e. Adj.* τό τε μὴ βλέπειν ἑτοῖμα E. 1068 ch., Ant. 78. — *Epexegetisch:* μακρὸν τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος E. 1030, 469, T. 617, A. 1143 *Wf*, Ant. 1106; O. 1417 *Herm.* — *Gen.* εἰ πατρὸς νέμοι τίν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν T. 57, OC. 47. — — *Casus Obl.: Gen.* Ph. 197 an., OC. 47, πρὸ τοῦ θανεῖν Ant. 882, A. 476, fr. 501, 563; *Dat.* ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος A. 554, T. 464, OC. 114, 496, 795; *Acc. mit Praep.* πρὸς τὸ καίριον πονεῖν Ph. 521, OC. 1368, 1537. — *Vgl.* μή *u.* οὐ.

δ) *Adv. mit Art. vertreten: Subst. (vgl. die einzelnen Adv. unter d. W.)*

τοῖς κάτω E. 327, τοὺς πέλας 551, τὰνθένδε 1307, 1438, 1339, τὰ πρίν 1436, τῶν ἔνδον T. 677, τὸ κεῖσε 929, τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν A. 1249, τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν 1140 ch., τῶν πάρος 1192 ch., τοῖς πάλαι O. 916, τοὺς ἔξω γένους Ant. 660. — Adj. ἐκ γόων τῶν νῦν E. 292, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ 685, δεσπόταισι τοῖς πάλαι 764, τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις 1067 ch., τὸν ἀεὶ πατρός 1074 ch., τῇ τόθ' ἡμέρᾳ 1133, ἐν τῷ πάρος χρόνῳ 1445, εἰς τὸν ὕστερον T. 80, τῶν ἐκεῖθεν 314, τῷ γε πρόσθεν χρόνῳ 322, ταῖς ἔσωθεν - ξέναις 601, τοὺς ἔνδον γάμους 1129, τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον Ph. 815, τῶν ἀπωτέρω φίλων O. 137, τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον 612, τὸν αὔριον πανσέληνον 1090 ch., τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν OC. 433, τὸ δεῦρο πέλαγος 663, ἡ ἐκτὸς κ. παρ' ἐλπίδος χαρά Ant. 388, χὡ κατ-αντίον θανών 512, τῆς ἄγαν σίγης 1256. — Adv. mit Art. vgl. λοιπόν, νῦν πάλαι, πρῶτον, τὰ πρόσθεν E. 916, τὸ πᾶν = πάντως 1007, πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος τά τ' εἰς ἔπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί A. 34, τὰ πατρόθεν 547, δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω 731, τἀντεῦθεν φροντίδος Ph. 834 ch., τἀκεῖθεν T. 632, OC. 476, Ant. 611 ch.

ε) Ebenso vertreten Praep. mit Subst. durch Hinzufügung des Art.: Subst. (vgl. die einz. Subst.): τοὺς ἐκ Διός E. 659, τὰ μὲν ἐκ δόμων 1070, τὰ δὲ πρὸς τέκνων 1071 ch., οἱ κατ' οἶκον 1147, τὰν δόμοισι 1424, εἷς τῶν ἐν Ἅιδου 1342 vgl. Ἅιδης, τὸ πρὸς κείνου T. 480, τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν 1128, τοὺς πρὸς αἵματος A. 1305, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος 1228, τοὺς ἐν τέλει Ph. 385, τά τ' ἐκ νεώς 1076, τὸ κατ' ἦμαρ 1089 m., οἵ θ' ὑπ' ἐκείνου 1200 m., τὰ πρὸς ποσί O. 130, τό γ' εἰς ἑαυτόν 706, τὸν ἐξ ἀγρῶν 1051, τοῖς ἐν γένει 1430, τῆς μὲν κατ' οἴκους 1447, τά τ' ἐκ θεῶν OC. 256, τὰ δ' ἐν μέσῳ 583, τὸ πρός σε 617, τἀπὸ σοῦ 1628, τὰν Θήβαις 791, τῷ κατὰ γᾶς 1775 an., τοὺς ὑπὸ χθονός Ant. 65, τὸν ἐξ ἐμῆς μητρός 466, τὸ δ' ἐκ τυράννων 1056, 1345 ch., fr. 685, 19. — Adj. οὑξ ἀριστερᾶς ὅδε Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός E. 7, οὑν τάφοισι - νεκύς 443, ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια 619, 731, τοὺς ἐν μέσῳ λόγους 1364, τἀπὶ Λύδοις πόνων λατρεύματα T. 356, [585], 631, 811, 1106, A. 836, 877, Ph. 514 ch., 639, 1088 m., O. 667 ch., OC. 67, 293, 453, 1364, Ant. 2, 95, 193, 1037, 1327, fr. 228, 337, 339, 401. — Adv. τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα O. 706, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς Ph. 1441, Ant. 1349, ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην 889, τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι A. 1376.

ζ) τό, τά, bes. mit Gen. umschreibt Kr. 50, 3: τὸ τῆς νόσου Ph. 300, τὰ τῶν διακόνων 497; — τὰ Λοξίου E. 82, τὰ δὲ παννυχίδων 92 ch., τὰ μητρὸς 261, τα σαυτῆς 678, τὸ τῶνδε 1203, τὰ κείνων 1345, τὰ μὲν θεῶν A. 1039, τὰ τῶν πέλας Ph. 340, τὰ βροτῶν O. 499, τὰ τοῦδε 620, τὰ μὲν κείνοιν 785 N ihre Haltung, τὰ τῆς τύχης 977, τὰ μητρὸς κ. πατρός OC. 268, τὰ τῆς οἴκου διαίτης 351, τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός 649, 1428, τὰ τῶν θεῶν 922, τὰ-πόλεος Ant. 162, ταμαυτοῦ 238, πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς 893 = ἐμούς, fr. 98, 746, 779. — Elliptisch mit Gen. bez. der Art. verwantschftl. Verhältnisse: ἁ Διὸς ἀλκίμα θεός A. 401 ch., 450, ὁ Λαερτίου Ph. 402, 415, 628, τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους 943, τῷ Πολύβου O. 489, χὠ Διὸς Φοῖβος OC. 628, Κρέων ὁ Μενοικέως Ant. 156 m., fr. 342. — Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις A. 174 ch., vgl. παῖς u. υἱός.

Ueber den Art. nach σέ vgl. σύ: σέ τοι, σὲ κρίνω, ναί σε, τὴν ἐν τῷ πάρος χρόνῳ θρασεῖαν E. 1445, Ant. 441, A. 1228, OC. 1578.

Der Artikel wird ausgelassen: 1) vor Eigennamen Kr. 50, 2, 11, vgl. Ἀπόλλων, Ἀτρείδης, Ζεύς, Θῆβαι and. — 2) Vor Appellativen Kr. 50, 5, 12 ff.: seltner ἀγοραῖσι θακεῖ O. 20, ἐς ἀντλίαν Ph. 480, παρ' ἄντροις 1263, κατ' ἀντιθύρων E. 1435 ch., ἄξονος μέσας χνοάς 745, κρᾶτ' ἀπὸ πάντα κ. ἄρθρα τεμῶ Ph. 1207, κρεμαστὴν αὐχένος Ant. 1221, συμβαλοῦ γνώμην OC. 1151, 1253, A. 484, προσπιτνῶ σε γόνασι Ph. 483, OC. 1607, δόρυ 424, δεσπότῃ O. 945, Ant. 1208, πρὸς δμωαῖσι 1189, 1249, δῶρον T. 690, εἱμάτων - περόνας O. 1268, ἑλκέων ποδός Ph. 696 ch., ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας O. 1432, A. 1382, θρόνος, οι, θήκην πατρός E. 894, θύματα 634, κόμη, κόπος, κόρη, κράτη O. 201 ch., 758, Ant. 166, κλῇθρα, κεραυνοὶ Διός E. 823 ch., λέχος Ant. 421, η O. 821, λάον 144, ναῦται, ναίειν ὄρεσιν O. 1451, ὀσμή, πάθος 840, πέδον E. 730, πεδία A. 30, Ant. 415, πλοῦς, πνευμόνας, ποίμναις A. 42, 53, πόδα | τείνας Ant. 715, κλῇθρα - πολῶν O. 1294, E. 1458, ἐκ προαστίου E. 1434, εἰς πρύμνην Ph. 480, πρῷραν ib., τρόπον πόνων T. 21, σκηνή, σκῆπτρον, α, στέρνων, στόμα, σῶμα, τάφος, τόξα, τόπων, τρόπος, τύχη, φιλότης, φλόξ, φόνος, φρήν, φῦλον, φύσις,

φωνή, φώς, φῶς, χνοή, χολή, χρεία, χῶμα, χώρα, ψῆφος, ὦμος. — *Gewönl. felt der Art. bei* βίος, γένος, γῆ, γαῖα, γλῶσσα, δαίμων, δέμας, δόμος, δῶμα, ἔργον, ἥλιος, θάνατος, θεός, θυμός, κάρα, κρᾶτα, λόγος, μήτηρ, ναῦς, νόσος, οἶκος, ὄμμα, παῖς, πατήρ, πάτρα, πατρίς, πόλις, ποῦς, στράτευμα, στρατός, στέγη, συμφορά τέκνον, χείρ, χθών *one Unterschied lyr. Partien od. der Stichom.*

Werden diese u. andre Subst. mit Attributen, Pron., Appositionen u. s. w. verbunden, so felt od. steht der Art. oft. — One Art. stehn auch substant Adj. σμικρὸν εἰπεῖν E. 1483, OC. 5, κακόν, ὑπὸ μικροτέρων A. 161 an. *and.; Inf.* κὰκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως κ. τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 265.. *wie Part.*

Nach den gewönl. grammat. Regeln felt der Art. bei μαντική, μουσική; *in adv. Vbdgn* σὺν τύχῃ, ἐκ βίας.. δορί, δόμοις, γένος.. ἐπὶ σμικρόν, ἐν μέσῳ, ἐξ ἴσου.. πρὸς γενείου, πρὸς ξενίας, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου..

Ungewönlich felt der Art. a) *vor Rel.-Sätzen:* τύπωμα - ὅ κ. σὺ - οἶσθά μοι κεκρυμμένον E. 54, κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ᾧ τὰ νῦν ξυνεῖ 562, T. 1037 m., Ph. 144 an... b) *bei Gen., wärend das regierende Subst. ihn hat:* τὸν αὐτοχεῖρα πατρῴου φόνου E. 953, τοὺς ζῶντας βοῶν A. 62, T. 875, Ph. 59, O. 635; — πατρὸς τὸ - στόμα OC. 1276; *Wf, N zu* A. 1166 *über die Stellung. Oft wird der Art. auch gesetzt; vgl. bes. den Gen. partit. unter* ἀνήρ, ἄνθρωπος, βροτός, στρατός; τίς, πολύς *änl.*

Dorische Formen ἁ, τᾶς, τᾷ, τάν, τᾶν *finden sich in allen lyr. Versmassen; Krasen bes. in* τἀκίνητα, τἀληθῆ, τἆλλα, τἀμήχανα, τἀνθρώπεια, ων, τἀπειλήματα, τἀπό, τἀφανῆ, οὑδυσσεύς, τοὔναρ, τοὔνειδος, τοὔνομα; — τοὐγγενῆ, τἀκείνου, τἀκεῖθεν.., τἀμά, τἀμαυτοῦ, τἀμφανῆ, τἀν, τἀναντία, τἀνδεᾶ, τἄνδον..; — ἁνήρ, ἄνθρωπος; ἅτερος, θάτερον; — τοὔπος, τοὔργον, οὑργάτης, θοὔρμαιον, οὑχθρός; οὐκ, οὐξ, τοὐκ, οὐκφύσας..., οὑν, τοὑν, τοὐνθένδε, τοὔνδικον..., οὑπί, τοὐπί, οὑπάγων, οὑπικωλύσων, τοὐπιεικές...; τοὐμέ, οὑμός, τοὐμόν, οὑκεῖνου. — ἀρετή, ἀλήθεια, θατέρα..; τὠμῷ, τὠπιόντι; — τἀγαθοῦ, τἀνδρός; τοὐμοῦ, τοὐπιόντος; ἀγαθοί, ἄνδρες, αὑτός.

ὀβελοῦ· τὸ θερμὸν τοῦ - fr. 949.

ὄγδοος, achte ὁ δ' ὄγδοος E. 706.

ὄγκος, Gewicht, Masse σμικρὸς ὄγκος E. 1142; Stolz, Uebermut μηδ' ὄγκον ἄρῃς A. 129, Würde ὄγκον - ὀνόματος - τρέφειν μητρῷον T. 817, βραχεῖ σὺν ὄγκῳ κ. πόνῳ OC. 1341 *N*, mit wenig Stolz u. Mühe, βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκον πλέον 1162 one Anmassung, anspruchslos. — ὀγκωθεὶς χλιδῇ fr. 679 *Xen.*

ὀγμεύω, pflüge entlang στίβον ὀγμεύει τόνδε Ph. 163 an. schleppt sich fort. — ὀδαγμός *s.* ἀδαγμός *Lex.* — ὀδάζω· ὠδαγμένος fr. 708.

ὅδε, dieser: Ph. 956, *Elmsl. Med.* 1262, *Matth. Hipp.* 400. — *Dor. FF. nur in lyr.* ἅδε T. 841, 964, Ant. 868 m., τᾶσδε OC. 667, τᾷδε 708, 1702 m., E. 507, A. 193, Ph. 1098, τάνδε 1166, E. 164, T. 503, 657, 859, 882, 888, Ant. 877, τᾶνδε OC. 127; *nicht in Anap.* A. 208 *and.*

1) *Adj. mit Art., Beisp. aus* E. *u.* O. *vollst.* οὐξ ἀριστέρας δ' ὅδε, Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός E. 7, ὁ πλοῦς ὅδ' 541, τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε 1177; τοῦδε τἀνδρὸς O. 534, τ. τ. φόβου 1001, E. 427, τοῦ λόγου τοῦδε O. 219; τῆσδε τῆς γνώμης 601, τ. τ. ὁδοῦ 1478, τ. τ. φήμης E. 65, τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς 1336; τοῦδε τοῦ τάρβους 412, τ. τ. νοσήματος O. 307; τῷ γέροντι τῷδε O. 1177, τ. τἀνδρί 1113; τῇδε θἠμέρᾳ 4mal; τόνδε τὸν νόμον E. 580, τήνδε τὴν στέγην O. 1228, τόδε τὸ ῥῆμα 354, τοὔπος τόδε 238, τοὔργον τόδε 538, E. 1020, τὸ σὸν τόδε στέγον 1165, τώδε τὼ κασιγνήτω 977;

Plur mit Art. seltner, Beisp. vollst. τῶνδε τῶν τρόπων A. 1246, ξένων Ph. 868, τῶν πόνων τῶνδε 1422; τ. τ. ὅπλων 802, τ. τ. ἔργων E. 468, 608, βουλευμάτων 1381; τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδε T. 737; τοῖσδε τ. λόγοις 482, Ph. 1388, OC. 1128, ταῖσδε τ. σεμναῖσι - θεαῖς 458, τ. τ. ὁδοῖς E. 68, ἐν τ. αὐτοῖς τοῖσδε - κακοῖς Ant. 1076, A, 532, τοὺσδε τοὺς τόπους Ph. 40, O. 1027, OC. 64, γάμους Ant. 575, λόγους O. 755, χώρους 798, τ. τ. πέλας OC. 803, τάσδε τὰς θεάς 1010, παῖδας 1365, τ. κόρας - τάσδε 1098, τὰς ἀδελφὰς τ. τ. ἐμὰς χέρας O. 1481; τὰ τόξ' - τάδε Ph. 764, τάδε τ. τ. 1232. — 2) *Häufiger adj. one Art.* ἐγὼ δ' ὅδε O. 968, ὅδε Κρέων 1416, Οἰδίπους ὅδε 1524; ἥδε σοι κείνη πάρα E. 665, ἥδε γὰρ μείζων βλαβή 784, ἥδε γῆ O. 47, ἡμέρα 438, γυνὴ - ἥδε 928, ἥδε - Ἰοκάστη 1053, τόδ' ἄλσος E. 4, φάσμα νυκτός 502 ch., τεῦχος 1119, αἷμα O. 101, ἴχνος 108, πατρῷον ἄστυ 1449, τόδ' ἦν πάθος 732, τοῦδε φόβου fr. 699, τῆσδε γῆς

O. 54, 210 ch., 253. 659, 1043, E. 71, fr. 19, 647, χθονός O. 736, fr. 775, χειρός O. 811, ἀρχῆς 383, μητρός E. 790, στέγης 912; γῆς τῆσδε O. 104, 237, 353, 418, 670, 1223, 1436, κελεύθου τ. 801, χθονός τ. E. 382, ταλαίνης τ. συμφορᾶς 1179, θράσους τοῦδε 627 .. *so mit andern Attrib, bes. im Acc.* τίν' αὖ τήνδε φωνεῖς φάτιν E. 328, τ. ἀλιπαρῆ τρίχα 451, πικρὰν - πεῖραν τ. 471, εὐτυχῆ - πρᾶξιν τ. T. 294, καιρίαν - τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην O. 632 .. *Plur. seltner wie bei* 1.

Subst. ὅδ' ἐστι E. 1353, ὅδ' οὐχ Ὀρέστης ἐστί 1480, αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ O. 531, ὅδ' ἐστὶν - κεῖνος 1145, Οἰδίπους ὅδε 1524; ὅδ' ἐξαγγέλλεται 148, ἴτω 669, ὄλωλεν 948, δίδωσιν ἥδε σοι 1173, ἥδε (ἂν φράσειεν) E. 1105, τῷ γὰρ προσήκει τόδε 909, οὐκ ἐμὸν τόδε 1470, τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο 1178, ποῖον τόδε O. 571; κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι O. 272, τὰ τοῦδ' ἔπη 404, 1148, τὰ τοῦδε 620, τὸ τ. στόμα 671, τοῦδ' ὕπο 949, τ. χέρας 1154 ... *oft in allen FF., gar nicht N.* τῷδε. — *In vielen Stellen schwankende Lesarten.*

1) *Auf sinnlich (od. geistig) Angeschautes hinweisend,* dieser, e, s. A. *Vom Orte,* a) *an dem man selbst ist:* ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν O. 51, χθονὶ ἐν τῇδε 98, τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως 762, τήνδε τ. στέγην 1228, τόδε πατρῷον ἄστυ 1449, Ἄργος οὑπόθεις τόδε E. 4. — b) οἵδε παῖδες O. 42, τούσδ' ἄραντες - κλάδους 143, οἴκων τῶνδ' 431 *von fern hinweisend,* ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος 677, τάδ' - στέφη 912, γυνὴ - ἥδε 928, τῶνδε δωμάτων 951, τὸν ἄνδρα τόνδε 1128 *vgl.* ἀνήρ, τῷ γέροντι τ. 1177, τάσδε - χέρας 1481, Οἰδίπους ὅδε 1524, δῶμα Πελοπιδῶν τόδε E. 10 .. c) *Von benachbarten Oertlichkeiten:* μολὼν πρὸς τούσδε βωμοὺς OC. 897, ἐν τόποισι τοῖσδ' 1020, τούσδ' ἀνὰ χώρους 1057 ch. — d) *Im N. u. Acc. oft adv.* hier, dort, da ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε O. 41, 297, αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ 531, κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1294, ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων 1416, ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε E. 1228; *wol nicht hierher zu ziehen:* E. 1, Ph. 4, T. 39, A. 544, Ant. 1279, E. 665, 1216. — *Ὅδε weist oft auf die redende Person hin, fast* = ich φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς O. 534, 815, 1018, 1464, ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε 829, ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ E. 956; *subst. nur in* τῆσδέ γε ζώσης ἔτι T. 305, ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι 1013 m.; mein χεροῖν κλέψασα ταῖνδε E. 1132, σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρός O. 811. — *Dat. F. Sg. adv.* hier, auf dieser Seite O. 857, 1128, OC. 1547 *Nk*, T. 1024 m., Ph. 204 ch., 1331, fr. 446; *trp.* so καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδε E. 1302, κ. τῇδε φῦναι χἀτέρα OC. 1444, 641, ταῦτα τ. ἔχονθ' Ph. 1336, Ant. 1111, T. 295, ἢν τάδ' O. 1336 *N*, OC. 1703. — B. *Zeitl.* a) *Von der Gegenwart:* ἔτος τόδ' Ph. 312, *zehnmal mit* ἡμέρα O. 438, 1283 .. — *Allg.* dies, jetzig τοῦδε τοῦ νοσήματος O. 307, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει τοῖς πάλαι 666 ch., τῶνδε ληξάσῃ γόων E. 353, 379 .. *oft.* — b) *Von der jüngsten Vergangenht:* τίν' αὖ σὺ τήνδε - φωνεῖς - φάτιν E. 327, Ph. 1046, ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς E. 68, OC. 554, A. 738, ὅπως παιδὸς τόδ' ᾔσθετο - πάθος Ant. 1316; νυκτὶ τῇδε E. 644, (Ant. 16), A. 21, 209 an. — c) *Von d. nächsten Zuk.:* τῆσδε τῆς ὁδοῦ O. 1478, OC. 1432, Ant. 877 m. — *Adv.* τἀπὸ τοῦδε A. 1376, ἐκ τοῦδε Ant. 578, augenblicklich, fortan! ἐκ τῶνδε A. 823, *Nk. zu* 537, T. 1109, O. 235, 282, 1251, fr. 379 nach diesem, noch weiter, fortan; demgemäss.

2) *Auf geistig Angeschautes hinweisend:* a) *Auf eben Erwäntes:* τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν O. 101 *das von Phoibos angedeutete,* ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται ἴχνος - αἰτίας; 108, τάσδε μαντείας 149, ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδε 219, ὡς μιάσματος τοῦδ' ἡμῖν ὄντος 242, τόδε τὸ ῥῆμα 354, δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν 406, ηὐδᾶτο μὲν τάδε 527, τῆσδε τῆς γνώμης 601, τόνδ' ὅρκον 647, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω 664 ch., τοῖσδ' 735, τάδ' ἤδη διαφανῆ 754, τούσδε τ. χώρους 798, 801, 819, 948, 1002, 1010, 1015, 1027, 1058 *ser oft, in den mannigfachsten Bzhgn.* — 3) *Auf das Folgende hinweisend: vor Relat.* τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεκ', ἣν O. 385, τούσδε τ. χώρους, ἐν οἷς - 1130; ὅδ' ἐστὶν - κεῖνος, ὅς - 1145, Ph. 199 an., 472, 613, Ant. 623 ch.; — *vor andern Sätzen:* τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται τάδε O. 279, τόδ', ὡς ὁ Λάϊος κατασφαγείη - 729, *N zu* E. 84, E. 1505, OC. 484, 787, Ant. 377 an., 482, A. 1246; *mit vorhergeh. Relat.:* δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ, σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο A. 1079, Ant. 464, 670, T. 23 *N*, 820, Ph. 87 *Wdr*, OC. 1332. — *So in Vbdg mit* οὗτος: τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον ὁ θεὸς εἶπε κομίζειν Ph. 841 m., οὗτός σε κ. σὺ τόνδε 1437, (τοῦτον) - ἢ τόνδε φράζεις; O. 1120, 1156, τούτῳ φιλεῖν χρή, τῷδε χρὴ πάν-

τας σέβειν E. 981, Ant. 64, 297, 673, OC. 905; — O. 732; — (OC. 787). — *In Vbdg mit ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;* Ph. 1204 m., 572, *ποῖον τόδε;* (*n. λέγω*) O. 571, *ποίαισι τόλμαις ταῖσδε;* A. 46; *οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν;* 335, T. 1050; (*τί τόδε* Ph. 201 an., OC. 208 warum? *aber*) *τίνα - τόνδ' ἐπηράσω λόγον* E. 388, T. 183, *τί τόδ' ἐπέπληξας* OC. 1730, 1731 m., *τίνος - τοῦδ' -* Ph. 598. — *Adverbial: ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη* O. 125 bis zu dem Grade, *εἰς τόδ' ἥξεις* 1158 dahin, *ἐκ τῶνδ' ähnl. s. o., ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκα* E. 378, 605 deswegen, was dies betrifft, *vgl. οὕνεκα.* — — 3) *In Vbdg mit Demonstr. Pr.:* a) *mit οὗτος in fast gl. Bdtg s.* 2) — *παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρός* T. 1256 *Nk, σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἔα* 344, *ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως πρὸς τοῦδ'* (*Odyss.*)· *ὅμως δὲ μεῖνατ', εἰ τούτῳ* (*Phil.*) *δοκεῖ* Ph. 1075, *wo ὅδε den Nähern bez., δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε* 372, 597, *εἰ τάδ' ἐν τούτοις* Ant. 39; *doch οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων πρὸς τοῦδ' ὄλωλε* A. 1032 *πρὸς τοῦ κνώδοντος.* — b) *Neben ἐκεῖνος bez. ὅδε das Nähere: ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδ' ἐκείνου τε* E. 784 *El. u. Or., ἐκείνῳ τῇδέ τε* Ant. 570 *Haim. u. Ant., κείνοις ἂν ἤλγουν τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι* 468, *αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων* 1312, T. 282, A. 1039, O. 599, 928, Ph. 514; — *ἥδε σοι κείνη πάρα* E. 665, *ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ* OC. 137 an., Ph. 261, O. 1145, Ant. 380; *doch τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, κ. μάλ' ἀθλίως ἔχον* E. 1178; — *κἀμέ τοι | ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα* Ph. 1256. — *ὅδε* | (*Polyb.*) *πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο* (*Oid.*) O. 948 *f.* — — 4) *Τάδε von Einem bestimmten οὐχ ὕβρις τάδε* OC. 884 *Hemsterh. Luc. Dial. Mort.* 2, Ph. 902, E. Troad. 976, *οὔκουν τάδ' - δεινὰ - ἐλπίσαι* Ph. 628, 524, *λέγεις Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τάδε* 1384, *Valck. Phoin.* 430; *Ἀπόλλων τάδ' ἦν* O. 1326, *E. Kykl.* 63, *Tro.* 100, *Andr.* 168, *Rhes.* 858, *Krüger Dion. Hist. p.* 22. — *Nach Valck. Phoin.* 430 *schliessen die Tragg. die Trim. gern mit τάδε, so nach Ell. 66mal, wo τόδε hätte stehen können; dag. τόδε 7mal., wo auch τάδε passt.*

ὁδίτης, Wandrer *δεινός* Ph. 147 *Phil.*

ὁδοι-πορέω, wandre, reise, gehe, komme E. 1099, O. 801, OC. 99, 840, 849, 1251, fr. 234 a, *trp. πειθώ* 714, *κἀπ' ἄκρων ὡδοιπορεῖς* A. 1230 auf den Zehenspitzen stolzieren, hochtrabend auftreten; — *mit Acc.* betrete *τούσδε τοὺς τόπους* O. 1027. *ἐξ-.*

ὁδοι-πόρος, Reisender, Wandrer O. 292.

ὁδός, 1) Weg, Pfad, Strasse, Ban *σχιστὴ* O. 733 *Müller, Orch. u. die Min. p.* 37, *κἀξ ὁδοῦ με - ἠλαυνέτην* 804, OC. 113, *ἔβην - εἰς ὁδόν* A. 37, 1254, fr. 724, *στείχων - ὁδόν* 233; — *δίστομοι - συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί* OC. 901, *ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς* O. 1399. — 2) Weg, Reise, Gang, Marsch *ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται* E. 1501, *- βραχεῖα γίγνεται μακρά* Ant. 232, A. 994, *δύσποτμος* OC. 1434, *ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα* Ph. 993; *συμπράκτωρ ὁδοῦ* O 116, *σὲ τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι* 1478 für dies. Gang, *G. wie* OC. 1565, *ὁδοῦ | κατάρχειν τῆς ἐκεῖ* 1019, *τῆς δεῦρ' ὁ.* 1165, *οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος* 1400, *τύχην - τῆσδε τ. ὁ.* 1506, *δεῖμα τρέφουσαν ὁδοῦ* T. 108 m., *οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ* E. 404; *τῇ νῦν ὁδῷ* 1295, 1314; *φιλτάταν ὁδὸν - φανῆναι* 1273, *τοιαύτην ἐξήκεις ὁδόν* 1318, *κατερητύσων δ' ὁδὸν, ἣν στέλλει* Ph. 1416 an., *μακρὰν - προὐστάλης ὁ.* OC. 20, *τήνδε τ. ὁ.* 96, *ἥκομεν κοινὴν ὁ.* Ant. 988, *ὁδὸν - τὴν τελευταίαν - ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων* T. 154, *ὁ τήνδε τ. ὁ. πέμπων* A. 738; — *ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον ἣν δὴ νῦν ἔβην* 994, *δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν* Ant. 1213, *ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτόν* 226, *οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς ξυνήδομαί σοι* OC. 1397, *ὁδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκούων* 553, *εὐτυχοῦντα τ. τ. ὁ.* E. 68. — *Trp.* Der Weg, Pfad *des Todes τὰν νεάταν ὁ. στείχουσαν* Ant. 807 m., *ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁ.* 878 m., *βέβηκε - τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν* T. 875; Pfad, Gang, Verfaren, Art u. Weise *ἀγρίαις ὁδοῖς* Ant. 1274 m., *φθονεραὶ - ὁ.* fr. 324; *πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις* O. 67; — *κρατύνων - οἰωνῶν ὁδοῖς* OC. 1314, *εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ὁδόν* O. 311 *μέθοδον gl.*

ὀδός, Schwelle *χαλκόπους* OC. 57, *ἀφῖκτο τὸν καταρρακτὴν ὀδὸν χαλκοῖς βάθροισιν γῆθεν ἐρριζωμένον* 1590 *der Schlund, durch den Theseus u. Peirithoos zur Unterwelt hinabgestiegen u. vgl.* 1548. — *ὀδ-ουρός* fr. 13; *ὀδόντι* 777.

ὀδυνάομαι, betrübe, ängstige mich E. 804.

ὀδύνη, Schmerz *ὑπ' ὀδύνης ἀδαής* Ph. 827 ch., *μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδύνην* T. 975 an.; *λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν* 1021 m.,

ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις 959 an., πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀ. 986 an., ἐν τ' ὀ. Ph. 185 ch., δίπτυχοι γὰρ ὀ. fr. 164. — Seelenschmerz μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει A. 262 an., ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν Ph. 1142 ch. *kränkende Worte.*

ὀδύρματα, τὰ, Wehklage πανδάκρυτ' T. 50, 936.

ὀδύρομαι, wehklage, jammre A. [327], 383; beklage, bejammre τὴν παῖδα Ant. 693, μ' OC. 1493. ἀποδύρομαι. — ὠδύσαντο fr. 408.

Ὀδυσσεύς fr. 408, Ph. 344, 371, 429, 568, αὐτὸς οὐδ. 572, δόλιος 608, Ὀδ. A. 971, Ὀδυσεύς 149 an. *Nk.*, *wie E. Hek.* 140 an. — ἡ δ' Ὀδυσσέως βία Ph. 314, 592, 341, πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀ. 384, ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀ. 406, πλὴν γ' Ὀ. 441, Ὀ. λέγοντος 596, τῆς Ὀ. νεὼς 636, ἄρ' Ὀ. κλύω; 976, Ὀ. - ἐμοῦγ' 977, Ὀ. ἐπησθόμην 1295, 1365, Ὀ. χάριν A. 953; ἀμφ' Ὀδυσσεῖ 303, Ph. 64; Ὀδυσσέα A. 104 *Erkl. Synizese; -ῆ? Rhes.* 708, *Df zu Thesm.* 26, -έα Ph. 1220. — Ὀδυσσεῦ A. 36, 118, 1346, 1374, Ph. 1046, ἄναξ Ὀ. 26, A. 1316, 1321, ἄριστ' Ὀ. 1381, *S. des Laertes (Sisyphos), K. der Kephallenier, welche WW. nebst Stellen zu vgl.*

ὀδωτός ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά OC. 495 ἀνυστά *sch.* ich kann nicht vollenden verrichten. *Z.*

ὅθεν, von wo, woher δῶμα - ὅθεν σε - ἤνεγκα κἀξέσωσα E. 11, ἑστίαν - ὅθεν μόλοι T. 660 ch., εἷρπε - ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι Ph. 704 ch. dahin wo, *mit Attr.* βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει OC. 1227; ἐκ δὲ γῆς ὅθεν προὔκειτ' T. 701 = ἔνθεν ἵνα. — Darauf fr. 782. — *Trp.* τὴν τέκουσαν ἤροσεν, ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη O. 1498.

ὅθι, wo εἴην, ὅθι - Ἄρη μίξουσιν OC. 1044 ch. [*Hg zu* E. 709] *N krit. Anh.*

ὁθούνεκα = ὅτου ἕνεκα, 1) weil, da, *mit Ind.* ὁθοὕνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος E. 1190, T. 277, 571, A. 123, 553, 1052, O. 1016; *in ind. Rede mit Opt.* ὁθοὕνεκ' οὐχ ὄψαιτό νιν O. 1271. — 2) Dass, *mit Ind.* μανθάνω δ' ὁθούνεκα ἔξωρα πράσσω E. 617, 47, T. 813, Ph. 634, O. 572, OC. 853, 1006; *zu erg.* κλύων ὁθ. Αἴγ. μὲν οὐ κατὰ στέγας E. 1308; *mit Opt.* ἤδη δ' ὁθ. ἄνδρα - οὐ δεξοίατο OC. 944.

οἴ, weh! *bez. Entrüstung* οἴμ' ὡς λάλημα - εἶ Ant. 320, *Schmerz:* οἲ 'γώ A. 803, οἲ 'γὼ τάλαινα E. 674, 1115; οἴμοι E. 1475, 1479, T. 741, 1133, 1145, 1230, 1241, A. 227 m. *Df*, 791, 809, 920, 944, 1002, 1024, Ph. 332, 363, 426, 917, 969, 976, 978, 1063, 1350, O. 1033, 1169, 1419, Ant. 49, 86, 1105, *extra v.* A. 1002; *mel.* Ant. 838, 1271, 1294, *intra v.* 1275, O. 1315, T. 973; Ant. 933 an.; *mit Adv.* οἴμοι μάλ' αὖθις O. 1316, T. 1206; *mit Nom.* οἴμοι τάλας Ph. 416, 622, 995, O. 744, τάλαινα E. 788, 883, 926, 930, 1108, 1409, T. 375, A. 800, OC. 828, 1427, Ant. 554; οἴμοι ἐγὼ τλάμων T. 986 an.; — *mit Voc.* οἴμοι πάτερ T. 1203; — *mit Gen.* οἴμοι ταλαίνης, ὡς Ant. 82 weh mir, οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς E. 1179, οἴμοι γέλωτος A. 367, οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας, οἴμοι δ' ἑταίρων OC. 1399, οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς E. 1143; *bez. schmerzl. Mitleid:* οἴμ' ὡς ἀθυμῶ A. 587, 354, Ant. 1270 (*Wf zu* Ant. 320, A. 354 m., 587: *aus* οἴ με? *doch* Kr. Di. 12, 4, 6). — Οἴ μοι μοι Ph. 1123 ch., E. 1160, 1162 m., οἴμοι μοι τάλας Ph. 788; οἴμοι μοί μοι 1086 m.

Bezieht sich dieser Ausruf auf die Person, welche ihn ausstösst, so steht diese Person dabei im Nominativ (der Anlass im Gen. E. 1143, T. 971*); bezieht er sich auf e. dritte Person oder Sache, so steht diese im Gen.*

οἷ, wohin οἷ θ' ἱκάνομεν E. 8, οἷ θέλεις σπεύδῃς T. 333, *Trp. in ind. Fr.* ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις E. 1035. Alk. 785; dahin wohin Ant. 228, T. 333 *u.* χωρήσομαι - οἷ περ ἐστάλην ὁδοῦ E. 404. — οἰάκων ἔργον fr. 712.

Οἰάτιδος ἐκ νόμου OC. 1061 ch. *Df Oxf*, εἰς νόμον *Hartg*, Οἰνάτιδος *N*, Oiatis.

οἶδα (κατοῖσθε O. 926, *Bachm. An.* 11 *p.* 358, 20; ᾔδη *Df ex Thom. zu* T. 87 *Oxf*, O. 433, OC. 944, *Wf Krit. Anh. zu* Ant. 18, ᾖστε fr. 317, εἴσομαι O. 1517), weiss, kenne, habe erfaren, erkannt, *mit Acc. Pf. Ind.* οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα κ. κράτη E. 689, 1110, 1307, T. 314, 1150, 1191, 1219, A. 23, 121, 748, 792, Ph. 241, 249, 626, 938, O. 230, 570, 1128, 1455, OC. 24, 53, 220, 452, 656, 806, 1161, fr. 152, 411; *Conj.* ὡς εἰδῇς ἅπαν T. 678; ταὔτ' ἂν εἰδείη OC. 882; ἴσθι πᾶν E. 40, 605, 690, 877, T. 1107, A. 1308, 1316, Ph. 1197, 1277, 1305, O. 1438; *If.* T. 632; *Plpf.* E. 1185, O. 1232, Ant. 447, fr. 317, 700; *Fut.* OC. 1037, 1149, Ant. 229, 631; ὁ οὐδὲν εἰδώς T. 775, (1267), A. 13, 747, Ph. 253, O. 318, 397, 500 ch., 1151, OC. 1155, 1539, Ant. 33; *u. Inf.* Ph. 1329, O. 690; *u. Part.* ὅ κ. σὺ οἶσθά

που κεκρυμμένον E. 55, 836, T. 714, A. 1291, Ph. 681, 1336, 1390, OC. 656, Ant. 477, fr. 449; *Ipr.* E. 1118, Ph. 253, O. 959, OC. 396; *If.* T. 592; *Plpf.* E. 1018, O. 433; *Part.* Ant. 166; — *mit Nom. des Part. τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ* A. 965, Ph. 946, O. 1014, OC. 797, Ant. 89, 1057; *ἴσθι τοι τίσουσα - δίκην* E. 298, 1200, T. 739, A. 418, 1155, O. 346, 1181, OC. 1210; *If.* O. 745; — *mit abh. Satze: ἆρ' οἶσθα δῆτ', - ὡς ἔλειπέ μοι* - T. 76, Ph. 320, 634, O. 59, 1133, 1251, 1367, OC. 75, Ant. 2, *οἶδ' ὅτι* 276; *Ipr.* E. 1362, T. 399, Ph. 232, O. 66, Ant. 98, 758, 1063, OC. 944; *Part.* Ant. 649; — *mit (ind.) Frage: οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει* E. 922, 1348, 1442, T. 41, Ph. 852, 897, O. 415, 1371, 1517, Ant. 457, *εἰ* - 521, fr. 105, *ὅπως εἰδῶ τίς εἶ*; Ph. 238; *Opt.* E. 660, *εἰδέναι δέ σου - τίς* - E. 668, T. 321; *Part.* E. 935, O. 1008; — *mit Prolepsis: παρουσίαν μὲν οἶσθα κ. σὺ που φίλων ὡς οὔ τις ἡμῖν ἐστιν* E. 948, 332, T. 627, Ph. 444, Ant. 883, Ph. 232; *Part.* Ant. 310, fr. 725.

Absolut. οὐ γὰρ οἶδα T. 22 (*doch* E. 1110, 792, fr. 176 ich will nicht w.), 67, *οἶσθ' ὦ τέκνον* Ph. 753, 754, O. 43, 571, 574, OC. 562, 1474; *als Antw. οἶδα* T. 1192, O. 655, Ant. 1058, *οἶδ', οἶδα* E. 846, *οὐκ οἶδα* T. 317, 666, Ph. 564, 754, O. 530, 569, 1038, Ant. 249, 1251, *οἶδα eingeschaltet* E. 354, A. 560, 938, OC. 1615, fr. 236, *οἶδ' ἐγώ* OC. 662, 852, 1197, *σάφ' οἶδα* E. 672; *Conj. ὡς εἰδῶ σάφα* T. 1067, Ph. 989, O. 1046; *ἴσθι* OC. 254, *θεὸς ἴσθω* 522, Ant. 184 Gott sei mein Zeuge; 473, fr. 255, *ἴσθι eingeschaltet* E. 1403, O. 1022, *σάφ' ἴσθι* Ph. 122, 977, 980, 1296, 1421, O. 1117; *εἰδέναι θέλω* E. 318, *τὸ δ' εἰδέναι* T. 459, O. 993, Ant. 263, 535; *ᾔδειν καλῶς* Ant. 18, 448; *Fut.* T. 594, O. 84, 1517, Ant. 1253; *Part.* wissend = mit Bestimmtheit, genau O. 119, E. 41, wissentlich, absichtlich O. 1151, OC. 274, *οὐδέν εἰδώς* 273 unabsichtlich; wissend, kundig A. 13, OC. 983, 1128, Ant. 377, 618 ch. — Verstehe *φρονεῖν* T. 313, *φιλεῖν* fr. 280, *τὰ κλείν' αἰνίγματ'* O. 1525, *ποιεῖν* Ph. 1010, *οὐδὲν εἰδέναι κακόν* 960, *παντὸς ἔργου δυσσέβειαν* Ant. 301 *Wf* üben; *εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς | εἴκειν* A. 666; verstehe, sehe ein *οὐκ οἶδά πω τί φησι* Ph. 580, 897, *κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρόν* 946, O. 655, 1367, 1371, Ant. 316, 1048, fr. 105, 152, *οἶδά τε κ. ξυνίημι τάδε* E. 131 m., *οἶσθ' ὡς ποίησον;* O. 543 *N, Kr. Di* 54, 4, 2, weisst du, was du thust? *vgl. οἶσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς;* OC. 75.

Weiss, erinnre mich *τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα δούς* O. 1142, *οὐκ οἶσθα ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον* A. 1291, E. 1348; *μεγάλην δὲ θεοῖς [ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων]* T. 1267.

Weiss, bin überzeugt *οἶδ' ὀθούνεχ' ἴξεται* Ph. 634, O. 527, 1133, *τοσοῦτόν γ' οἶδα* 1455, *οἶδ' ἐγώ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντα* OC. 656, 666, *οἶδ' ἀρέσκουσ'* Ant. 89, 98, 276, 1043.

Von *σοῦ* E. 668, *ἀπ' ἀνδρός* O. 43, *ἄλλου παρ' ἀνδρός* Ant. 229. *δι, κατ' σύνοιδα.*

***Οἰδίπους* u. *Οἰδιπόδης*·** *ὁ πᾶσι κλεινὸς* - O. 8, *ὁ μηδὲν εἰδώς* - 397, - *ὁ σὸς πόσις* 639, *ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν* - 914, 947, 1252, 1366, 1524, OC. 1395, 1638, Ant. 167; — *Voc. ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς* O. 14; 646, 739, 1073, 1422, OC. 461, 640, 756, 1627, *πάτερ ταλαίπωρ'* - 14, 1038, *Οἰδίπου* O. 405, OC. 557, 1346; *ὦ τλάμων Οἰδιπόδα* O. 1193 ch., Sept. 862, 1041 an. *Οἰδίποδᾰ* Phoi. 1533. — *Gen. Οἰδίπου* O. 40, 925, 1091 ch., 1207 ch., OC. 109, 254, Ant. 2, 193, 600 ch., 1018; *Οἰδιπόδα* (*aus αο*) O. 495 ch., Ant. 380 an. — *Acc. Οἰδίπουν* O. 514, OC. 3, 626, 1580; *Οἰδιπόδαν* 222 m. *Ueber alle FF. s. Wf zu* Ant. 380; *S. des Laios u. d. Iokaste, K. von Theben.*

***οἶδμα*,** Schwall, Gewoge, Gebrause, Flut, Welle *λίμνας* fr. 423, *ποντίας ἁλός* Ant. 588 ch., *περιβρυχίοισι περῶν ὑπ' οἴδμασι* 337 ch. — *οἰήτης* fr. 138.

***οἴκα-δε*,** nach Hause *μόλῃ* E. 386; in die Heimat *κληδὼν - οἴ. - διῆλθε* Ph. 255, *τὸν οἴ. ἤπειγον στόλον* 499, *ἀπάξειν οἴ.* 941.

***οἰκεῖος*,** im Hause, in der Familie, Familien-, häuslich *τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦντα* OC. 765, *φθόγγος οἰκείου κακοῦ* Ant. 1187 *Familien-, πένθος οἰκεῖον* 1249 *über des S. Tod, ἐν γὰρ τοῖς οἰκείοις ὅστις ἔστ' ἀνὴρ χρηστός* 661; — *κῆρυξ οἰκεῖος Λίχας* T. 757 eigen (*Bothe: domesticus, non publicus, s.* O. 756). — Heimisch, vaterländisch *γῆς - οἰκείας* A. 859, *χθονός* Ant. 1203. — Eigen *οἰκεῖον* (*παῖδα*), *ἢ 'ξ ἄλλου τινός;* O. 1162, *δεῖπνον οἰκείων τέκνων* A. 1294, *πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερὸς* (*ὄλωλεν*); Ant. 1176, *αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς* A. 919 selbstgeschlagen, *οἰκεῖα πάθη* 260, *οἰκείας εἰς ἄτας* E. 215 ch. selbstverschuldet, selbstgeschaffen.

οἰκέτης, Hausgenosse *φίλων - οἰκετῶν* Tr. 908, fr. 324; Haussklav, Diener OC. 334, O. 1114. — *Fem.* *οἰκέτις* fr. 745.

οἰκεύς = *οἰκέτης*, Diener O. 756.

οἰκέω, hause, wone *δίχα* OC. 602, 1336 *οἰχνοῦμεν Schnei.*, *ἔνθ' ᾤκηκεν* E. 1101 sich niedergelassen hat: — *Pass.* *ἀκτὴ βροτοῖς ἄστειπτος οὐδ' οἰκουμένη* Ph. 2, *γῆν* 221, *στέγη* 298; wirtschafte, lebe *ὅτων οἰκεῖς μέτα* O. 414, *ἧς ᾤκει μέτα* 990 *Seidl. zu E. El.* 99; weile, bin *τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ* O. 1390; *πόλεις, κἂν εὖ τις οἰκῇ, καθύβρισαν* OC. 1535 *N*, wenn's einer wol geht; *κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις, ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν* 92 *ἐμπολῶντα Tricl.*, der inne wont; *vgl.* E. 1101, *Kolster, Soph. Stud. S.* 287. *ἀπο, ἐν, συγκατ, συνοικέω.*

οἴκησις, Wonung, Behausung Ph. 31, *κατασκαφής* Ant. 892 *vom Grabe.* *εἰσοίκησις.*

οἰκητήρ, Bewoner *τόπων τῶν ἐνθάδε* OC. 627. *Z.*

οἰκητής, οῦ, Be-, Einwoner O. 1450. *Z.*

οἰκητός, bewont, bewonbar (*χῶρος*) OC 28, 39. *Z.*

οἰκήτωρ, Bewoner *χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες* OC. 728; — *von Toten:* *Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ* T. 1161, 282; *praed.* *ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα* A. 396 ch., *καθεῖλεν θανασίμους οἰκ.* 517.

οἰκίζω, lasse wonen *πάραυλον* OC. 785; *οἰκίζεται* fr. 153. *ἀποικίζω.*

οἴκο-θεν, von Hause, aus der Heimat *οἴκοθεν ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχον* A. 1052, 1101, *τίς σ' ἐπῆρεν οἴ. στόλος* OC. 358.

οἴκοι, zu, im Hause *τραφείς* O. 1123, OC. 1037. *ᾧ μηδέν ἐστ' οἴκοι βαρύ* T. 730 daheim *vgl. Ω* 240; *τὰ τῆς οἴκοι διαίτης* 352 häuslich, *ἡ δ' οἴκοι (πόλις)* 759 Vaterstadt.

οἰκο-νομέω, verwalte (das Haus) *θαλάμους πατρός* E. 190 ch.

οἰκο-ποιός (*τροφή*) Ph. 32, wonlich machend: *τρυφή Welcker*, *ἐπιστροφή Bergk. Z.*

οἶκος, 1) Wonung, Haus *ἐς οἶκον εἰσκομίζετε* O. 1429, 320, *πρὸς οἶκον ἴξεσθε* 1491, Ph. 159 an. *von Ph.'s Höle*, *ἐξ οἴκου λαβών* T. 1066, *κατ' οἶκον* drinnen E. 929, 1473, *οἱ κ. ο.* 1147, T. 934; 531; 689, OC. 343; in der Heimat A. 1021, Ph. 469; fr. 823; — *μογερῶν οἴκων* E. 93 an., *ἐν οἴκοις* 1309, *δι' οἴκων* T. 864, [*ἀπ'* - 1275 an.], O. 241, 819, *ἄψορρος - τῶνδε* 431, *ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς* 112, *οἴ. εἰ ξυνέστιος ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο* 249, *σχολῇ γ' ἂν οἴκους τ. ἐμοὺς ἐστειλάμην* 434, *οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους* 637, *κατ'* - 1447, A. 65, *ἤδ' ἀναστάτους - τίθησιν* Ant. 674.

2) Heimat, Vaterland *λύσις - στρατοῦ πρὸς οἶκον* E. 574, *ἦλθε* A. 436, *ἵκετο* O. 115, *πλεῖς* Ph. 58, 548, *ἄγων* 488, *πλέω δ' ἐς οἶκον* 240; *πρὸς οἴκους* 383, *πέμψον* - 1368, 1399, A. 460, *ἴκου* - OC. 741, *εἰς οἴκους μολεῖν* O. 1010, *σῶσαί μ' ἐς οἴκους* Ph. 311, *ἐπ' οἴκους* T. 646 ch., *ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων* 155 *N*, *ἵκετο* 757, A. 762, *ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγάς* E. 1136. — 3) Haus, Familie, Geschlecht, Stamm *προτογόνων ἴσως οἴκων οὐδενὸς ὕστερος* Ph. 181 ch.; *oft von häusl. Verhältnissen, wie πλουτεῖ - κατ' οἶκον* Ant. 1168; — *οἶκος - ὠλβίσθη* fr. 679, *οὔ τίς πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολύπονος αἰκία* E. 514 ch., *τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην* 978, *οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου* A. 204 an., *κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον* fr. 680; *ἡ κατ' οἴκους - λάθουσά μ' ἐξέπινες* Ant. 531, *τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων πήματα* 594.

οἰκ-ουρέω, bewache, hüte das Haus *τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις* Ph. 1328; *κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν* OC. 343 sitzen still zu Hause.

οἰκούρημα, Schutz, Schirm von *ξένων* Ph. 868. *Z.*

οἰκούρια, τά, *subst. N. Pl.*, (*n. δῶρα*) *τοῦ μακροῦ χρόνου* T. 542 *εὐχαριστήρια τῆς πολυχρονίας οἰκουρίας sch.*, Lon für die (so lange) Bewachung des Hauses, Haushaltung. *Z.* — *οἰκουρός* fr. 434.

οἰκτείρω, bemitleide, beklage, bejammre *τὴν τέκουσαν* E. 1411, *σφ' ἐγὼ ᾤκτειρα* T. 464, *φύσαντ' οἰκτείρας* 1032, *μέ* 1070, *παῖδα* A. 510 *Nk*, Ph. 756, 1042, OC. 109, 242 m., 255, fr. 587, 772; *νιν - ὅπως - νοσεῖ* Ph. 169 ch., *οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν* A. 652 *Erkl.* — *Mit zu erg. Acc.* Ph. 507 ch. — *Pass.* *ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν ᾠκτείρεθ' οὗτος* E. 1412. *ἐποικτείρω.*

οἰκτίζω, bejammre, beklage, bemitleide, *nur Aor.* *ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα* T. 312, 855 ch., Ph. 227, O. 1508, OC. 556; *κάρτ' ἂν ᾤκτισας* T. 897. *ἐπ, συγκατ, κατοικτίζω.*

οἶκτος, Bedauern, Mitleid, Leid, Weh *κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης*

ἢ 'μοῦ φέρεται E. 100 an., ἔχειν - οἶκτον - φρενί A. 525, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην 895, εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις T. 801, ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη 298, ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε Ph. 965, ἔφυν οἶκτον πλέως 1074; Wehklage, Klagegeschrei οὐκ οἶκτον μέτα | κατήνεσεν OC. 1636 ὄκνον *Wex*, κλύω τινὸς οἶκτον δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου T. 864; πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον Ant. 859 m.

οἰκτρός, beklagenswerth, kläglich, elend, jammervoll λιμῷ τ' οἰκτρος Ph. 186 ch., οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά, οἰκτρὰ δέ E. 193 m., ὦ δέμας οἰκτρόν 1161, ὦ παῖδες οἰκτροί O. 58, ταῖν ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν 1462, οἰκτραὶ γάρ T. 242, πολλοῖσιν οἰκτρόν 1071, τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν 1271 an. — Klagend, jammernd οἰκτρὰν ὄπα E. 1067 ch. Jammerruf; οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς A. 628 ch. — οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν (κῆρ) Ph. 1167 ch. *es ist leidig die Qual zu nähren. — Adv.* οἰκτρῶς, elend θανόντος E. 102 an., οἰχομένων 145 m., ἔχω T. 1080, ζῶ Ph. 1043. — οἴμοι, *f.* οἴ.

οἰμωγή, Wehklage, Jammerruf, -geschrei τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγάν E. 123 ch., ἀνευφώνησεν οἰμωγῇ λεώς T. 783, πολλὰ οἰμωγῇ βοῶν 790, ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται Ph. 190 ch., ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς A. 317. — οἰμωγμός fr. 678. *S.*

οἰμώζω, rufe weh, jammre, wehklage ᾤμωξεν T. 932, δὶς οἰμῶξαι A. 940, Ant. 1210, στυγνὸν οἰμώξας 1226; beklage, bejammre τὴν σὴν ξυμφοράν E. 788, θανόντ' A. 963, τάδε OC. 820. ἀπο, ἐξοιμώζω. — οἰνάνθης fr. 239.

Οἰνεύς· ἐν δόμοισι Οἰνέως T. 6, κόρην 405, 1050, παῖ 569, τέκνον 598, 665, γάμον 792, τόκος Τυδεύς OC. 1315, γύαις fr. 357, *S. des Portheus, K. von Kalydon in Aitolien, V. des Meleagros, Tydeus u. der Deianeira.*

Οἰνιάδαι, ἄν, T. 509 ch. *St. in Akarnanien an der Mündung des Acheloos* Th. 1, 111; 2, 102.

οἶνος, Wein O. 780 παροινῶν *Heims.*

οἰνο-χύτου πώματος Ph. 714 ch., eingeschenkter Trunk Wein. *Z.*

οἰνόω, berausche: *P.* δείπνοις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος T. 268 ᾠν- *Elmsl. zu E. Bacch.* 686, οἰνωθείς fr. 668. — Οἰνωτρία 527.

οἰν-ώψ, weinfarbig τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσόν OC. 674 ch. — οἰνῶπα Βάκχον O. 211 ch. weinlaubbekränzt. *S.*

οἰο-βώτης· φρενὸς οἰοβώτας A. 615 ch. *Erkl.*, halsstarrig? *wol* ἐκτὸς φρενὸς διάγων *Sft: mente destitutus.*

οἰό-ζωνος, allein O. 846 μονόζωνον *sch. N*, ein einzelner Wandersmann. *S.*

οἴομαι OC. 28, *sonst* οἶμαι, *nur Praes. u. Impf.*, glaube, meine, vermute, *mit If. od. Acc. u. If.* οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον πέμψαι E. 459, οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε - προσθεῖναί τινα 932, μάλιστά σοι μέλειν οἶμαι 1447, ᾤεθ' A. 430, Ph. 339, 536, οἴοιτο μὲν μάλισθ' - 617, 1058, O. 1051, 1227, OC. 28, 498, 999, 1054, ᾠόμην Ant. 453; οἶμαι *eingeschaltet* Ph. 498, Ant. 1051, fr. 517; T. 536.

οἶος, allein Κάλχας μετάστας οἶος Ἀτρειδῶν δίχα A. 750, οἶος ἄρ' αἰμάχθῃς 909, fr. 23.

οἷος, wie beschaffen, was für ein, welch', wie, *nach e. Correl.* τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι O. 1295 *sodass, wie* OC. 1400, T. 672, T. 1050, OC. 870, fr. 14; ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἵοις ὁρᾷς Ph. 471; *Correlat. zu erg.* ἐντάφια - οἷα τοῖς κάτω νομίζεται E. 327, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ 334, 1324, ἓν δ' οἷον οὔπω πρόσθεν T. 153, 853 ch., A. 423 ch., ὡς ἂν ᾖς οἷοςπερ εἶ 1117, Ph. 27, 273, O. 403, 803, OC. 694, 896, 956, 980, 1704 m., fr. 500; ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράζω T. 526 ch. — *Mit Attraction:* πῶς δ' οὐ χατέρας οἵας γ' ἐμοῦ; T. 444 = οἵα γ' ἐγώ (εἰμι) *Plat. Symp. p.* 220 *B*; ἐξ οἵων ἔχω | αἰτῶ E. 1379 τούτων ἅ; = *relat.* λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα O. 95; τὰ τοῦδ' ἕπεσθαι ἀνδρὸς οἷ' ἐθέσπισεν OC. 1428; wie = *z. B.* οἷα Χρυσόθεμις ζώει E. 157 ch., OC. 1313; *so N. adv. beschränkend:* wie, weil οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης O. 751 *N*, Ph. 293, 584, T. 105 ch., οἷον ἄρκτον στροφάδες κέλευθοι 130 ch. — οὐδὲν γὰρ - οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε Ant. 295 *n.* οὕτως. — *Ὁποῖος gleich gebraucht:* οὔθ' οἷ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά O. 1272, *vgl.* 1203. — *Aus dem oben angef. Gebr. für* sodass *geht mit zu erg.* τοιοῦτος *hervor:* οἷός τ' (εἰμί), bin im Stande, kann οὐδεὶς οἷός τε O. 1415, πείθειν οἷός τ' εἶ OC. 803, κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε O. 24, ἀλλ' οὐχ οἷόντε OC. 1418, Ph. 925, T. 742; OC. 1136, σώζειν οἵας τε 262.

One Correlat. a) *in ind. Fragen* welch', was, *vgl.* Th. 7, 75, δεῖξον - οἷα δωροῦνται θεοί E. 1383, 214 *N*, T. 535, 897, O. 303, 624, 701, OC. 881, 1013; *daher* b) *causal:* weil solch' πρὸς οἷα δου-

λείας ζυγὰ χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί A. 945, T. 793, OC. 814, 1428. — c) *Im Ausruf Staunen und Entrüstung bez.* was für, welch'-! *ὦ ποὺς, οἷά μ' ἐργάσει κακά* Ph. 786, 928, 940, 991, 1004, 1359, O. 726, 1224, *οἴμοι - οἷον* - 1316, 1395, 1488, OC. 370, 1400, Ant. 693, 847 m., 866 m., 1228, T. 821 ch., 995 an., 997 an., 1112, 1203, 1206, A. 221 ch., 335, 351 m., 367, 503, 641 ch., 944, E. 1251 m., fr. 587, 709, 869. — 2) *FF. nebeneinander verstärken den Ausruf: οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά* E. 751, *οἷαν ἀνθ' οἵων θυμάτων ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἀνύσω* T. 994 an., *συμφορᾶς - οἵας οἷος ὢν ἐλαύνεται* 1045 (*οἵαις*), *οἷος ἐξ οἵου 'τράφης* A. 557, *οἷος ὢν οἷ' ὡς ἔχεις* 923, Ph. 928, *οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω* Ant. 942 an.; *ἆρά μου μέμνησθ' ὅτι | οἷ' ἔργα δράσας ὑμιν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν | ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις;* O. 1402 *wo ὅτι felen könnte od. μεγάλα, δεινά erwartet wird.* — — *οἷός περ* A. 1117, *οἷά περ* O. 403, OC. 896. — *οἵ* T. 742, Ph. 925, O. 1415, OC. 262, 803, 1136 *Boeckh, Not. crit. ad Pind. p.* 492. — *οἵπερ, s. οἷ* E. 404.

οἶς, Schlaf *οἰὸς νεώρου νεοπόκῳ μαλλῷ* OC. 475, fr. 464, - *εὐέρῳ πόκῳ* T. 675, *τὸ γὰρ κάταγμα-τῆς οἰός* 696.

οἰστέος, (davon) zu tragen *οἰστέα τάδε* OC. 1360, *τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον* Ant. 310. *Z.*

οἰστράω, reize auf *Ἄρης οἰστρωθείς* T. 653 ch.

οἴστρημα, Wut, Heftigkeit *κέντρων* O. 1318. *Z.*

οἰστρο-πλῆγος -*Ἰνάχου κόρης* E. 5 *nach* Prom. 268, von der Bremse gestochen, wutgeschagen, -getrieben,

οἶστρος, Stich, Wutanfall *πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶστρον* T. 1254; *κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ κ. βεβαρβαρωμένῳ* Ant. 1002 Geschrei, Geflatter.

Οἰταῖος, vom, am Oita, oitaiisch *Οἰταῖον νάπος* T. 436, *Οἰταίου πατρός* Ph. 453, *πρὸς Οἰταίαν χθόνα* 479, 664; *von*

Οἴτη· *Οἴτης - λειμῶν'* T. 200, *τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον* 1191, *πάγους Οἴτας* 635 ch., - *ὑπὲρ ὄχθων* Ph. 729 ch., *εἰς Οἴτην στόλος* 490, *πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας* 1430, *Gbge in Thessalien.*

οἶτος, Los, Geschick *κακῶν* E. 168m., 858 *Br Df I* 563.

Οἰχαλία· *πατρῷος* T. 478, *τήν θ' ὑψίπυργον* - 354, *ἀπ' ἀπεινᾶς - Οἰχαλίας* 859 ch. *St. (des Eurytos) in Thessalien am Peneus.*

οἰχνέω, bin fortgegangen *τηλωπὸς οἰχνεῖ* A 564, gehe fort *θυραῖον οἰχνεῖν* E. 313; gehe, wandle umher *ἀνύμφευτος* 166 m. — *Hom. εἰσοιχνεῖν Aisch.*

οἴχομαι, 1) bin fort(gegangen) *ᾤχοντ'* Ph. 269, *μὲ λιπόντες* 273, *πρὶν ᾤχετο* T. 733, *οἴχεταί τοι* A. 743, *ᾤχου* fr. 603, *οἴχεται στελῶν* (*νιν*) OC. 298, *τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών* 1009, 894 *will fortgehn.* — 2) Bin (ab)geschieden, dahin(gegangen), tot *οἴχεται θανών* Ph. 414, A. 999, *οἴχει* E. 809 *Orest.*, *πατήρ* 1151, *τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων* 146 m., *εἰς Ἅιδαν* 833 m.; *οὐκ οἰχομέναν* Ant. 840 m. *Martin;* — bin dahin, vernichtet, verloren, zu Grunde gerichtet *οἴχομαι τάλας* T. 1143, 85, A. 1128, *οἴχεται δὴ πάντα ταῦτα ἐρριμμένα* 1271, *οἴχωκ', ὄλωλα* 896 *ῳχωκ' Df, Koene Greg. Cor.* 66, fr. 227; 869. *ἀπο, δι, ἐξοίχομαι.*

οἰωνο-θέτας(-*ης att.*), Vogelschauer O. 484 ch. *S.*

οἰωνός, Vogel fr. 678, *τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς - τροφᾶς κηδομένους* E. 1059 ch. *Erkl.;* Raubvogel *οἰωνοῖς θ' ἕλωρ* A. 830, - *γλυκὺν θησαυρόν* Ant. 29, *πρὸς οἰωνῶν - ἐδεστόν* 205, (*ὀλέσθαι*) *ὑπ' οἰωνῶν τινος* 698, *ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς* 1017, *πτηνὸς οἰωνὸς φέρων ἀνόσιον ὀσμὴν - ἐς πόλιν* 1082; (Weissage-)Vogel E. 1059 ch., *ἀπ' οἰωνῶν φάτιν* O. 310, 395, *μαθὼν* 398, *κρατύνων πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς* OC. 1314, *παντὸς οἰωνοῦ λιμήν* Ant. 1000.

[***οἴως*** A. 928 *nach Nk u. Wf Krit. Anh. kein Wort; οἷος ὢν οἷ' ὡς ἔχεις Sft*, Kr. 51, 14, 1.]

ὀκλάζω, setze mich *λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας* OC. 196ch.

ὀκνέω, zögre, zaudre E. 22, 320; Ph. 111, *τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν* E. 1271. — Fürchte, scheue mich, trage Bedenken *σὲ - τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν* A. 1394, *abs. καὶ μὴν ὀκνῶ* O. 749, 746, 922, 986, 1000, OC. 731, Ph. 907; — *μεμηνότ' ἄνδρα - ὀκνεῖς ἰδεῖν;* A. 81, *προδότης καλεῖσθαι* Ph. 93, *τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;* O. 976, *ὀκνοῦντ' ἀνάγκη.* — *τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ* OC. 655. — *ō in arsi* E. 22, 320, A. 1394, O. 1000. [O. 834.

ὀκνηρός, bedenklich, furchtbar *ταῦτ'*

ὄκνος, Zaudern, Zögern *τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος* Ph. 887 ich werde nicht zaudern, *ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ* E. 321, *προστίθησ' ὄκνον πολύν* Ant. 243,

ὄκνου μέτα 1636 *Wex.* — Bedenklichkeit, Scheu, Furcht νυμφείων ὄκνον | ἄλγιστον ἔσχον T. 7 (ὄτλον), ὄκνου σε λύσω 181, ὄκνῳ A. 82, μέγαν ὄκνον ἔχω 139 an., μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον Ph. 225, θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῷ O. 1175, τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει; OC. 652. ῶ A. 139. — ὀκριάζων fr. 918. *Z.* — μ' ὀκωχεύουσιν fr. 303. ἀν-. *S.* — ὀλαί 464.

ὀλβίζω, preise glücklich μηδέν' O. 1529, fr. 572; *P.* ὠλβίζετο E. 693, ὠλβίσθῃ fr. 679.

ὄλβιος, glücklich, beglückt ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίαις ἀεὶ γένοιτο O. 929, ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὕρουσαι βίον T. 284 *Nk;* ὄλβιος E. 160 ch. *-ον Brunck, s. Erkl.* — *Adv.* ὀλβίως γ' ἔλυσε τὸ τέλος - βίου OC. 1720 ch.

ὄλβος, Glück, Segen, Reichthum, Vermögen, Macht οὔτ' ἄν νιν ὄλβος οὔτε Ἄρης - ἐκφύγοιεν Ant. 952 ch., ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου O. 1197 ch., ὁ πρὶν παλαιὸς ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν ὄλβος δικαίως 1282, fr. 581, ὄλβον - μέγαν - μικρόν 93, 692, ἔκμετρον 324, πάμπλουτον 572; εὐδαίμονας ὄλβους 298.

ὀλέθριος, verderblich, Tod, Verderben bringend ὀλεθρία νὺξ OC. 1683m. Todesnacht, ὀλεθρίαν ἔξοδον A. 799, ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς T. 845 ch. — Verloren, unglücklich τάλαιν' ὀλεθρία T. 878, μ' - ὀλέθριον αἰκίζει A. 402 m. *praed.*

ὄλεθρος, Verderben, Tod O. 659, ὀλέθρῳ Ant. 1291 m., fr. 323; οὐκ εἰς ὄλεθρον O. 430, 1146 *abi in malam rem, du bist des Todes.* — ἀπάγετε - με τὸν ὄλεθρον μέγαν O. 1343 m. *N Anh.*

ὀλέκω, richte zu Grunde μέ Ant. 1286 m., Ph. 686 ch. *Df; Pass.* ὠλεκόμαν ὁ τάλας T. 1013 m. *Herakles, hab' ich mich gequält.* — ὀλίγῳ χρόνῳ fr. 572.

ὀλιγοστὸν χρόνον Ant. 625 ch. ὀλίγιστον *Bergk, Wf krit. Anh.*, ser wenig, kürzest.

ὀλισθάνω, gleite herab aus fr. 963, κἀξ ἀντύγων ὤλισθε E. 746. *Z.* — ὁλκία fr. 388. *Z.*

ὁλκός, Tau, Zugriemen τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι E. 863 m. ἱμᾶσι 747.

ὄλλυμι, richte zu Grunde, verderbe, vernichte τί μ' ὤλεσας; Ph. 1172 m., ὀλεῖς με 1388, O. 448, σ' - ὤλλυσαν OC. 394, αὕτη πόλεις ὄλλυσιν Ant. 673, ἤδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα 751, T. 718, 1038; *daher* töte ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν E. 270, A. 144, 390, OC. 547. — *Pf.* ich bin vernichtet, zu Grunde gerichtet, verloren, hin ὄλωλα E. 674, 1482, T. 1144, A. 791, Ph. 76, 1043, O. 1166, 1505, OC. 1613; bin gestorben, tot E. 806, A. 979, Ph. 427, O. 126, 257, 759, 949, 956, OC. 1580, 1583, Ant. 174, 195, 894, 1029, 1288; 1175 *oft im Part.* — *Med.* werde vernichtet, unglücklich, gehe zu Grunde, vergehe πρὶν - ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι E. 1010, αἰὲν ὤλλυτο T. 652 verzerte sich (von Kummer), Ph. 686, ὀλεῖσθε 1035, 1106, O. 1157, Ant. 59, fr. 703, 780, 198; *in Verwünschungen* ὀλοίμην O. 645, -μαν 664 ch., ὄλοιο E. 291, Ph. 961, 1019, ὄλοιτο E. 127 ch., O. 1349 m., ὄλοισθε Ph. 1035, 1285, ὄλοιντο T. 383, -ατο [A. 842] *Valck. Phoin.* 353, *oft mit* κακῶς. — Komme um, falle, sterbe ὤλλυτο E. 927, O. (179), 799, 822, 856, μόρῳ OC. 1656, Ant. 171, 517, ὑπ'- κυνῶν 698, 763, 823. *Vgl.* οὐλόμενος; ἀπ, δι, ἐξαπ, ἐξόλλυμι.

ὀλόεις, verderblich, schlimm μετώπων ὀλόεντα πλήγματα T. 521 ch., θηρὸς ὀλόεντα κέντρα 840 ch. *Df.*

ὀλοός, verloren, unselig ὀλοά E. 843 ch., T. 846.

ὅλος, ganz ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς Ph. 480, τρεῖς ὅλους - ἑκμήνους χρόνους O. 1136, εὐφρόνην fr. 708; τὸν τελευταῖον (κρωσσόν) δ' ὅλον - OC. 479 *praed.* — ὕπαρχος ἄλλων - οὐχ ὅλων στρατηγός A. 1105 *Lob. Nk,* = πάντων *Sft.* — ὁλο - σπάδες fr. 919 *S.*; ὁλο-στημόνους 920 *S.*; ὁλο-σχερής 708 *Z.*

ὀλοφύρομαι, beklage, bejammre Ἴτυν E. 148 m.

τὰν **Ὀλυμπίαν** (εἶμι) O. 900 ch. nach Olympia, *zum Zeusorakel der Iamiden,* ἵνα μάντιες ἄνδρες ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου *Pind. Ol.* 8, 2.

Ὀλυμπιάδων θεῶν (τίς) A. 832 ch. *Erkl.*, Olympisch; *Nymphen des mysischen Olympos = Ida Strab.* 10, 470.

Ὀλύμπιος, Olympisch, Olympier Ζεύς T. 275, θεὸς ὁ μέγας Ὀ. E. 209, Ὀλύμπιοι θεοί Ph. 315.

Ὄλυμπος, Olympos, Himmel, *der Götter Wonsitz, ist alles Rechtes Urquell* O. 865, *weshalb bei ihm geschworen wird* 1088, Ant. 758, τὸν θεῶν Ὀ. OC. 1655, ὧν (νόμων) Ὀ. πατὴρ μόνος O. 867 ch., τὸν Ὀ. 1088 beim O., *wie* τόνδ' Ὀ. Ant. 758, Ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν 609 ch., Ὀ. τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ A. 1389, fr. 480; 468 *in Mysien.*

ὅμ-αιμος, blutsverwant, leiblich,

nur von Geschw.: Bruder Ant. 512 *f.*, OC. 1772 an., Schwester O. 639, πρὸς σῆς ὁμαίμου κ. κασιγνήτης E. 12, 325, 351, OC. 323, μητρὸς - οὔσης ὁμαίμου σῆς 979; ὦ σπέρμ' ὅμαιμον 328; ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες 1405 *Ant. u. Ismene. Vgl.*

ὁμ-αίμων = ὅμαιμος: Br. τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος A. 1312, Schwestern ἐμαὶ δ' ὁμ. OC. 1275, Geschwister τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων T. 1147. — *Comp.* mer, näher verwant ὁμαιμονεστέρα(ς) τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου Ant. 486.

ὁμ-αρτέω, gehe mit, folge σὺν ταῖς παρθένοις - ὡμαρτοῦμεν OC. 1647; *t rp.* τῷ γήρᾳ - νοῦς fr. 238.

ὅμ-αυλος, nahe χθόνα fr. 19; — zusammenstimmend, einstimmig γῆρυς ὅμαυλος O. 187 ch. *S.* [gen.

ὀμβρία | χάλαζ' OC. 1502, mit Re-

ὄμβρος, Regen T. 146, ἱερός O. 1428 Nass, ὄμβροι Ant. 828 ch. (-ῳ *La*), πολλοῖσι δ' ὄμβροις OC. 350, ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ 690 ch.; *trp.* μέλας ὄμβρος χαλάζης O. 1279 *Nk.* — **ὁμ-έστιος** fr. 408. *Z.*

τὴν **ὁμ-ευνέτιν** Αἴαντος A. 501, Lagergenossin, Gattin. *S.*

ὁμῑλέω, lebe zusammen, verkere mit, unter σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχιστ' ὁμιλοῦντα O. 367, 1185 *ehelich;* ἐκτὸς ὁμιλεῖ A. 640 ch. οὐκέτι ἤθεσιν ἐμμένει *sch.*, ist ausser sich geraten; κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν 1201 ch. *Erkl.* liess mich geniessen (Ant. 798 *Df*). προσομιλέω. — **ὁμιλήμαθ'** E. 493 *Musgr.*

ὁμῑλία, Gemeinschaft, Umgang, Verker πρὸς τόνδε πιστή Ph. 70, εἰσιδεῖν πατρὸς - δευτέραν ὁμιλίαν, ἐλθόντος ἐς φῶς E. 418; ἡμῶν γε ναὸς κοινοπλοῦν ὁμιλίαν A. 872 Schiffsgenossenschaft; Versammlung ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας O. 1489.

ὄμμα, 1) Auge πίμπλημ' - ὄμμα δακρύων E. 906, fr. 874, κινεῖ Ph. 866, δι' ὄμματος - λείβων δάκρυον OC. 1250, 1709 m.; οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασι 244, 866; τὰ πρόσθε λαμπρὰ - ὄμματα O. 1483, ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο E. 1231, ὀ. - αὐγάς A. 69, ὀ. κύκλοις Ant. 974 ch., ἀλαῶν ὀ. OC. 150 ch., τὰς αἱματηρὰς ὀ. διαφθοράς 552, τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀ. τητώμενος 1200, ὀ. ἐπίσκιον 1650, ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἷρπον 147 an., ὄ. - θέαν - λαβόντα Ph. 536, ὄ. δ' ἀντέχοις τάνδ' αἴγλαν 830, εὐνούχοις ὄ. fr. 880. — *Trp.* κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα O. 1222 ch., θέᾳ τέρψασα τοὐμὸν ὄμμα OC. 1084 ch., ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε 1684 m., *dageg.* ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων A. 706 ch.; δυσφόρους ἐπ' ὄμμασιν γνώμας βαλοῦσα A. 51; κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα κ. φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῇξαν 447, λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη φρούρουν T. 914, φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με OC. 319, ἀστραπὴν - ὀ. fr. 421, δίκης - ὄ. 11; τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα Ant. 879 m. *Sonne.* — 2) Auge, Gesicht, Blick τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν A. 167 an., κλισίαις ὄμμ' ἔχων 193 ch. *richtend,* σφραγῖδος τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται T. 615, σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν 1019 m. *verderbt,* fr. 480, ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς - κατηγορεῖτο O. 528, ὀρθοῖς ὄμμασιν ὁρᾶν 1385, ὄ. ποίοις βλέπων 1371; *adv.* ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν T. 241, δεδορκώς 746 *Koch zu Hom.* A 587, ὡς ἀπ' ὀμμάτων OC. 15 soweit man sehn kann, κατ' ὄμματ' Ant. 760 vor Augen; κρατιστεύων κατ' ὄμμα T. 102 *sch.* in Bezug auf den Blick. — Auge, Anblick λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι O. 81, ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω -; A. 462, τὸ σὸν γὰρ ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ Ant. 690, ὀμμάτων εἰληφότας φόβον OC. 729; τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν O. 999; τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα Ph. 151 ch. — ὦ δυσθέατον ὄμμα κ. τόλμης πικρᾶς A. 1004 Auge *oder* Anblick? ξύντροφον ὄμμ' ἔχων Ph. 171 teilnemendes Auge. — Ansehn λαμπρὰ κ. κατ' ὄμμα κ. φύσιν T. 379, Anblick ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα E. 903; ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνασχόν T. 203 froher Kunde Lichtblick. — *Umschreibend* πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας A. 140 an. *Wf, weil das unstäte Auge die Furcht bes. zeigt, wie* τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας T. 527, ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί A. 977. — ὀμμάτων ἄπο λογχὰς - ἀφίησι fr. 169.

ὀμματο-στερεῖ (κρατί) OC. 1260, der Augen beraubt.

ὄμνυμι, schwöre 1188, bei Διὸς - κάρα 1185, *mit Obj.* ὧν ὤμοσεν OC. 1145; *mit Acc. u. If.* ὀμνύντες βλέπειν - Ἀχιλλέα Ph. 357, 623, ἀπάξειν οἴκαδε 941. ἀπο, δι, ἐξ, συν, ὑπόμνυμι.

ὁμο-γενής ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας O. 1362 m., *Valck. Diatr. p.* 160 c, Kinder zeugend mit denen, von..

ὁμό-γνιος, Geschlechts-, Stammes πρὸς θεῶν ὀ. OC. 1333. *Rhunken, Tim. p.* 192. *Z.*

ὁμόθεν, gleicher Herkunft οἷς ὁ. εἶ E. 156 ch.

ὅμοιος, gleich τοῖς κακοῖς Ph. 1372, τ. ἀρίστοισιν 997; an, in τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος A. 551, ὀργήν 1153; πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ 1366 *E.*; ὅμοιον ὥστε Ant. 587, ὅμοια καί fr. 143 gleichwie; ἅ με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει Ant. 833 m. — *Adv. mit folg.* καί: καὶ νῦν θ' ὁ μ ο ί ω ς καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι E. 907, 265, Ph. 390, O. 563, OC. 417, 936, Ant. 210; ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος A. 276.

ὁμο-κλέω, treibe mit Zuruf an ἵπποις E. 712.

ὁμο-λεχής, Lagergenosse, Gatte O. 1362 *Meineke, vgl.* κοινολεχής E. 97. *S.*

ὁμο-λογῶ τάδε Ph. 980, gestehe ein, zu.

ὁμό-πτολις, einheimisch Θήβης - ὁ. λεώς Ant. 733. *Z.*

ὁμο-ῤῥοθέω, stimme bei Ant. 536 *Wf,* fr. 435. — τὸν ἐξ ὁ μ ῆ ς Ant. 466 *Sft,* gleich. [Ant. 511.

ὁμό-σπλαγχνοι, οἱ, Blutsverwante

ὁμό-σπορος· ἀδελφός *Hes.,* τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν T. 212 ch. Schwester. — γυναῖχ' ὁμόσπορον O. 260 εἰς ἣν ἔσπειρε κ. ἐκεῖνος κ. ἐγώ *sch.,* gemeinsam, dieselbe *Fr.*; τοῦ πατρὸς ὁ. 460 ἐς τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ σπείρας *sch.* der dieselbe Frau besitzt, Gatte der Fr. seines V.

ὁμό-στολος, Begleiter, Gefärte Μαινάδων O. 212 ch.

ὁμοῦ, 1) zusammen, zugleich ὁμοῦ δὲ π ά ν τ ε ς ἀναμεμιγμένοι | E. 715, 718, τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ | A. 722, τὰ πάνθ' ὁμοῦ | ἑκατόν T. 761; *mit Plur.* αἵδ' ὁμοῦ πελάζομεν OC. 1107, τρεῖς ὁμοῦ ξυγκειμένους A. 1309, δυοῖν ὁμοῦ OC. 330; — *bei mereren WW. in gleichem Casus:* συνδέτους ἄγων ὁμοῦ | ταύρους, κύνας, βοτῆρας A. 296, 1079, Ph. 36, 185, O. 64, 1495, OC. 931, T. 782, 1196, E. 555, 667, 718, 1121 *beachte die Stellg u.* τέ, καί. — *In versch. Sätzen:* οἴ μοι μάλ' αὖθις. — Αἰγίσθῳ γ' ὁμοῦ | E. 1416, A. 392, *die aber unter sich verb. sind:* T. 210, O. 1276, 1278, ὁμοῦ μέν - ὁμοῦ δέ 4. — *Mit Dat.* zugleich, zusammen mit, in Vbdg mit ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ T. 545, 1237, *vgl.* (ὀργὴν) τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν O. 337 *mit dir;* A. 767, 406, OC. 949. — 2) Nahe, in der Nähe, neben, an εἰμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ O. 1007, T. 1225; *mit Gen.?* νεὼς ὁμοῦ στείχων Ph. 1218 ἐγγύς *sch.* — ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ Ant. 1180 ἐγγύς *sch.* — ὅ μ π ν ι ο ν νέφος fr. 233 b. *Lex.*

Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ T. 252, 356, *Königin der Lyder.*

ὀμφαλός, Nabel γᾶς O. 898 ch. *vom Delphi-Tempel.* — ὀ μ φ ᾰ κ ο ς τύπον fr. 239.

ὀμφή, Stimme, Wort, Rede κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος OC. 102 *vom Orakel;* κατ' ὀμφὴν σήν 550, ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο 1351.

ὁμῶς, gleich κἀκεῖ κἀνθάδ' ἂν ὁμῶς ἔχθιστος ἔσται A. 1372 immerfort.

ὅμως, gleichwol, dennoch, *im Hptstze einer concess. Periode:* A. 1253, Ph. 1014, O. 628, 785, 1064, *nach* καίπερ 1326, OC. 957, Ant. 519, fr. 325; εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως | οἵα - O. 302, Ant. 234, ὅμως δ' E. 461, T. 296, 1190, Ph. 475, 1075, 1324, O. 1239, 1442, OC. 420, 512, ἔμπας *Heims.*, 666, 958, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀ λ λ' ὅμως ἄχω E. 450, Ph. 1373, O. 859, 998, 1170, fr. 521. — *Einem Worte gegenüber:* καίπερ σκοτεινός O. 1326, μέγας A. 1253; ὅμως *beim Part.* Kr. 56, 13, 2: obgleich κλῦθί μου νοσῶν ὅμως | T. 1115, τάδ' ἔρδω κ. τύραννος ὢν ὅμως OC. 851, οὔτ' - ἂν - ἐξείποιμί τῳ - στέργων ὅμως | 1529, Ph. 1015. — *Oft beim Impr.* ὅμως δὲ τλῆθι Ph. 475, 1015 *s. o.* — *Im hypoth. Vorderstze* ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως φώνημ' ἀκούω A. 15 *E., vgl. zur Stellg Aisch Cho.* 115, *E. Alk.* 935. — ἐπεὶ ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω, σμικρὸν τίθημι OC. 957. *Beachte* καὶ - ὁμῶς.

ὄνᾰρ, Traum ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ E. 425, fr. 63. — ὄ ν α σ ι ς, *dor. für* ὄνησις.

ὀνειδίζω, werfe vor, mache Vorwürfe τοιαῦτ' O. 441, τί τῶν πάρος κακῶν 1423; ταῦτ' ὀνειδίζων ἅ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ 372, τοιῷδ' - σποράν A. 1298, τοῦτ' - ἐμοί OC. 971; ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος ὠνείδισ' εἰ ς σὲ - 754, εἰς ἐμὲ τοὔνειδος - ἐνδίκως ὀνειδίσαι Ph. 523. — *Pass.* τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε O. 1500. — Schelte, schmähe, tadle καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας O. 412, τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον OC. 1002. ἐξονειδίζω.

ὄνειδος, Ruf, Nachrede οὐ καλόν Ph. 477 *Neue, Df.* — Vorwurf, Tadel, Schimpfwort τοὔνειδος - ὀνειδίσαι OC. 754, Ph. 523 *s. d. Vorh.*, κομπεῖν δ' ἐστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄν. Ph. 842 m., τοῦτο τοὔν. λαβών T. 254, ἠνέγκατ' 462, ἦλθε O. 523, δεινόν γ' ὄν. σπαργάνων ἀνειλόμην 1035, δυσφόρως τοὔν. ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον 784, χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα 797 Schmach, ἁμαρτίας ὄν-

ειδος OC. 967, αὐτῆς ὄν. παῖδας ἐξέφυσέ μοι 984; δύστανον ὄν. Ἑλλάνων A. 1191 ch. *concr.*, ὀνείδεσιν ἤρασσον 724; Hohn, Schande μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄν. Ph. 968; φάμα-ἀχόρευτα φέρουσ᾽ ὀνείδη E. 1069. — *Von Pers.* τοιαῦτ᾽ ὀνείδη λαμβάνων O. 1494 Schande, Schimpf.

ὀνείρατα, τά, Träume δυσπρόσοπτ᾽ O. 460, ἀδυπνόων-ὀν. 481 ch., κἀν ὀνείρασι O. 941; *zu Sg.*

ὄνειρον (*trp.* φρενῶν ὄν. E. 1390) *u.* **ὄνειρος,** Traum ἐν δεινοῖς ὀνείροις E. 500, φάσματα δισσῶν ὀνείρων 645.

ὀνήσιμος, nützlich οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιστρέψει T. 1014 zu Nutz, Frommen, (δῶρα οὐκ) ὀνήσιμα A. 665, μαρτυρεῖν ὀν. Ant. 995.

ὄνησις, Nutzen, Segen, Glück ἐλπὶς πολλοῖς μὲν ὄνασις Ant. 616 ch. *Wf*, ἀρχῆς τῆσδε-ὄνησις ἥξει OC. 452, φέρων ὄνησιν ἀστοῖς 288, ἀφ᾽ ὧν ὄνασιν E. 1061 ch.; βλέπειν τιν᾽ εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων A. 400 ch. *Wf*, *Hilfe.*

ὀνίναμαι, habe Nutzen, Genuss von ὀνήσοι τῶν ἐμῶν πορθμῶν T. 570; bin glücklich, es geht mir wol ὄναιο-τοῦ τε γενναίου χάριν-OC. 1042; *als Schwur* μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ᾽-ὀλοίμην O. 644 möge mir's nicht wol gehn. ἀπονίναμαι.

ὄνομα, Namen Ph. 251, οὐδ᾽ ὄνομα πρός τοῦ-ἔχεις; T. 318, τίνων τὸ σεμνὸν ὄ.-κλύων; OC. 41, φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε 60, τοὔνομ᾽ αἴσθηται τὸ σόν 301, τὸ Θησέως ὄ. θωπεῦσαι 1003, ὧδ᾽ ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄ. τοῖς ἐμοῖς κακοῖς A. 431, fr. 573; *Acc. adv.* mit Namen ὄνομα δ᾽ Ὀρέστης E. 694, ὄ. δ᾽ ὠνομάζετο Ἕλενος Ph. 605; Benennung κακῶν ὅσ᾽ ἐστι πάντων ὀνόματ᾽ O. 1285, fr. 678; Ruf ὄνομα μόνον δείσαντες OC. 265, τὸ σὸν ὄ. διήκει πάντας 306, τοὐμὸν φυλάξει σ᾽ ὄ. μὴ πάσχειν κακῶς 667; Namen, Rum ὄγκον-ὀνόματος-μητρῷον T. 817, τὸ μητρὸς ὄ. 1065. — Ph. 251 *Sft.*

ὀνομάζω, nenne, bezeichne *P.* ὄνομα δ᾽ ὀνομάζετο Ἕλενος Ph. 605, τῶν Λαΐου-τις (*n.* δοῦλος) O. 1042, ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος T. 1105, ὠνομάσθης ἐκ τύχης-ὃς εἶ O. 1036; erwäne, zäle auf τἀνθυμήματα-λόγοισι γὰρ οὐκ ὠνόμασται βραχέσι OC. 294. — *Med.* παῖδά μ᾽ ὠνομάζετο O. 1021 nante sein. ἐπονομάζω. — ὄνος fr. 335, ὄνου σκιά 308.

ὄνυξ, Nagel κομὴν ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί A. 310. — ὀξηρὸν ἄγγος fr. 293 b.

ὀξύ-θηκτος ἥδε βωμία πέριξ Ant. 1301 *Nk*, *Wf Kr. Anh.*, scharf getroffen; wutentbrant? *Z.*

ὀξύ-κώκυτος, laut beweint πάθος Ant. 1316. *S.*

ὀξύνω, schärfe, reize ὀξῦναι στόμα T. 1176. — ὀξυ-πλῆγας ἄρσενας χοάς fr. 469. *S.*

ὀξύς, scharf, laut, hell κέλαδον E. 737, φθόγγον Ant. 424, ὀξέων κωκυμάτων A. 321; *N. adv.* ὀξέα κλάζων αἰετός Ant. 112 an. — ὀξὺς νότος A. 258 schnell ὀξεῖα φοιτᾷ Ph. 808, βάξις A. 998; ὀξεῖαν ἀκοήν E. 30 aufmerksam, πνοήν Ant. 1238 heftig, hitzig, θυμός OC. 1193. — *C.* ὀξυτέρῳ-χαλίνῳ Ant. 108 ch. *Br.* schnell.

ὀξύ-τονος, scharf gespannt: scharf sausend ὀξυτόνου διὰ πνεύματος Ph. 1093 ch., durchdringend, hell, laut -νων γόων E. 243 m., -νους ᾠδάς A. 629 ch. *Z.*

ὀξύ-τόρῳ κινήσασα χαλίνῳ Ant. 108 ch. *Wf*, laut schallend. *S.*

ὀξύ-φωνος, hell, laut ὡς ἀηδών T. 963 ch. *Z.*

ὀξυ-χόλως, *Adv.* voll Groll Ant. 955 ch. -χολος *Scaliger.* — ὀοοῶ OC. 220 ch. *Df.*

ὀπαδός, Gefärte, Genosse [T. 1264 an.]; Verfolgerin ἐλάφων OC. 1092 ch. *Artemis.*

ὀπάων, Genosse, Diener ὀπάονες Ant. 1108, χέρες-φιλτάτων τ᾽ ὀπαόνων OC. 1103. — ὀπή fr. 940.

ὅπῃ, wohin ἐμβαλοῦ μ᾽ ὅπῃ θέλεις ἄγων Ph. 481; [ὅπα Ant. 1342 m. *Seidl.*, ὅποι E. 1386 ch.].

ὁπ-ηνίκα, wann ὁ. ἔξει θυμός OC. 434; ὡς ὁπηνίκ᾽ ἂν θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τηνικαῦθ᾽ ὁρμώμεθα Ph. 464. — ὅπηπερ, *s.* ὅποιπερ O. 1458; ὀπισαμβῶ fr. 921. *S.*

ὄπισθεν, hinten τοὺς-ὄ. εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν A. 1249 *Nk*; γνώμης πατρῴας πάντ᾽ ὄ. ἑστάναι Ant. 640 nachstehn.

ὀπίσω, in die Zukunft οὔτ᾽ ἐνθάδ᾽ ὁρῶν, οὔτ᾽ ὀπίσω O. 488 ch. rückwärts? *Vgl.* εἰσοπίσω.

ὁπλίζω, bewaffne, rüste σοί γ᾽ ὡπλισμένῳ A. 1123. — *Med. trp.* τοιοῦτον θράσος αὐτή θ᾽ ὁπλίζει E. 996 rüstest dich mit.

ὅπλα, τά, Waffen τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων A. 41, 1239, 1337, Ph. 62, τῶν ἀνικήτων ὅ. 78, τ. Ἡρακλείων 262, κείνων 365, τῶνδε 973, 979, πτανῶν ἀπ᾽ ἐμῶν ὅ. 1109 m., τῶν σῶν 1292, σοῦ πατρὸς 1365, τἀμὰ-ὅπλ᾽ 376, 973, ταῦτα 1056, τοῖς ἐμοῖς ὅ. 1064;

A. 100, 442, 936 ch., fr. 781, 168, 314, 731; *trp.* πολλῶν μεθ' ὅπλων Ant. 115 an. ὁπλιτῶν; στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρην A. 1195 ch. — ō Ph. 362, 376, 1056. — ὁ π ό θ ε ν fr. 91.

ὅποι, wohin ὅποι πλέων Ph. 302, πλεῖν 529, πλοῦς (στόλος) 780, εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον A. 690 *zum Hades*, ὅποι καθέσταμεν OC. 23, ἴδεθ' ὅποι προνέμεται E. 1386 ch., *trp.* οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει 922, οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος Ph. 897; τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ | πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν OC. 383 ὅπῃ *Halm*, bis wohin gediehn. — Dahin wo ἐμβαλοῦ μ' - ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν Ph. 482. *S.* ὅποιπερ.

ὁποῖος, *vgl.* οἷος, wie beschaffen, wie, was für; 1) *das Correlat zu erg.:* ἄριστον ἄνδρα - κτείνας, ὁποῖον ἄλλον οὐκ οψει ποτέ T. 812, ὁποῖα δραστέ' ἐστίν 1204, Ph. 659, ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω O. 1076, δεινὴν - ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας, ὁποίας ἐξαφισταίμην OC. 561, εἰπὼν ὁποῖα ξυμφορά 1347, ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ Ant. 71 *Erkl. N Anh*, sei immerhin wie dir beliebt; οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπων βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν - 1156 wie es immer will, mag. — 2) *In ind. Fragen* σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα T. 1077, 1158, A. 785, 1354, O. 554; 1272, 1403 *neben* οἷος, OC. 572, 1656, Ant. 5, 3 *Erkl., bes. Wf nach Jacob, doch* ἐλλεῖπον *Df.* — *Adv.* ὁποῖ' ἀνὴρ ἔννους O. 915, *E. Hek.* 398 wie.

ὅπ-οιπερ, wohin grade εἶμι γὰρ κεῖσ' ὅ. ἂν σθένω A. 810, O. 1458. — ὀ π ό ς fr. 479.

ὁπ-όσος, soviel χὠπόσοι ζῶμεν Ant. 214, χὠπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται O. 1407, πάνθ' ὁπόσ' ἂν - OC. 1772 *Pors.*

ὁπ-όταν, wann, wenn ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ E. 91 an.; ὁ. μόλῃ Ph. 146 an.

ὁπ-ότε, wann, wenn ὁπότε - ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος T. 824 ch. *in ind. Rede;* weil ὁπότε κ. τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον OC. 1699 m.

ὅπ-ου, wo: 1) *nach Subst.* ἐξ ἑδράνων ὅπου - στηρίζει A. 194 ch., O. 1256, OC. 89, fr. 782; ἐνταῦθ' ὅπου με μήτις ὄψεται T. 800. — 2) *In ind. Fr.* σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα Ph. 16, λεύσσων δ' ὅπου γνοίη 716 ch., O. 924, 926, 1436, OC. 12, 89, ὅπου βέβηκεν T. 40 = ἐστί, τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου A. 103 *Nk*, 890 ch.; *trp.* ὅπου δ' ὑβρίζειν - πάρα, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν - εἰς βυθὸν πεσεῖν 1081, Ant. 318 *n.* ἐστί *wie* OC. 1218 *Nk*, A. 33, 103, 809, O. 926; fr. 204, 209, ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει Ph. 456 unter denen, fr. 674, 757. — 3) *Ueberhaupt von Gelegenheit, Zeit:* εἰπεῖν ὅπου μηδεὶς ἐῴη Ph. 443, χὤπου δικαίων - ἀνδρῶν κρίσις 1050 da wo, fr. 205, 605, 880; οὐκ ἔσθ' ὅπου, bei keiner Gelegenht, in keinem Falle, nie οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς O. 448, A. 1069, 1103; wann χρόνῳ | σήμαιν' ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι | γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν E. 1294 (1386 ch.?). — Dahin wo ῥῖψόν με - ὅπου | θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος O. 1436.

ὀπτήρ, Späher A. 29.

ὀπτός, *coctus*, gehärtet σίδηρον Ant. 475. — ὄ π ω π α, *Pf. zu* ὁράω.

ὀπώρα, Herbstfrucht, (Wein-) Traube γλαυκῆς ὀπώρας T. 703, fr. 239.

ὅπως, *Adv.*, wie, auf welche Weise, 1) *mit (zu ergänz.) Correl.* οὕτως, ὅπως ἥδιστα T. 330, E. 1296, ὧδ' ὅπως κ. σοι φίλον 1301; sowie ὅπως θέλεις T. 444, ἔχει | A. 1040, μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά, μηδ' ὅπως | ἐμοί Ph. 777, ὅπως δύναιτό τις O. 979, OC. 1205; δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω Ph. 819 *Bast ep. cr. p.* 118. — *Mit Superl.* ὅπως τάχιστα O. 1410, ἄριστα Ph. 627, ἥδιστα fr. 685; *euphem.* βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε O. 1376 *Nk.* — *In ind. Fr.* χὤπως - λέγω, οὐκ οἶδα E. 688, T. 499 ch., A. 270, 1040, O. 1251, 1367, OC. 1148, 1742 m., Ant. 271; 685 in wie fern, Ph. 78, A. 428, O. 406, 548, Ant. 223, fr. 153 *welche Beisp. auch als Obj.-Sätze gefasst werden können „dass".* — Ο ὐ κ ἔ σ θ' ὅ π ω ς π ο τ' - ἕξεις Ph. 522, Ant. 329, OC. 1372 auf keine Weise, nimmermer, ganz gewiss nicht; *mit zwei Neg.* jedesfalls τήνδε τὴν πόλιν οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν | ἐξήγαγε OC. 97, E. 1479, ο ὐ γ ὰ ρ γ έ ν ο ι τ' ἂ ν τ α ὖ θ' ὅ π ω ς οὐχ ὧδ' ἔχειν A. 378 *Erkl.*, ὅπως - οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος O. 1058. — — πεπαύμεθ' ἡμᾶς οὐχ ὅπως σε παύσομεν E. 796 geschweige dass, οὐθ' ὅπως = οὐθ' ὡς fr. 153. — 2) *Vergleichend:* wie, sowie ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι E. 98 an., 1076 ch., 1151, T. 32, 442, 683, fr. 289, 382. — 3) Wie, als, da ὅπως ὁρᾷ νιν E. 749, O. 1265, παρῆλθε 1241, 1244, T. 765, 917, Ph. 614, OC. 1638, Ant. 1315, δείκνυσι 253, ἥκομεν

407; weil *οἰκτείρω νιν - ὅπως - μόνος ἀεὶ νοσεῖ* Ph. 169.

Conj. dass *mit Ind. Fut.* *ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται* T. 455 *Wdr*, es ist unmöglich, dass, *τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ | ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων* Ph. 55 *Sft*, *La -ψῃς*, *s.*77, *δεῖ σ' ὅπως πατρὸς | δείξεις ἐν ἐχθροῖς* A. 556 *Pflugk E. Herakl.* 657; *κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, οπως | τὸν παῖδα - δείξει* 567 *Rost Gr.* 122, 11, *s.* 1140, *τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξει ποτέ* E. 963, *εἰς σὲ δὴ βλέπω | ὅπως - μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν* 955, *φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν | -ἀμφιδύσεται* T. 604, *γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον* O. 1518 *n. εἶμ' ἐπὶ τούτοις; so mit Conj. πράσσω - ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον* T. 602.

2) *Final:* dass, damit, a) *mit Ind. F.* *ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως Τελαμῶνι δείξει* A. 567 *Rost Gr.* 112, 11, *vgl.* 1140, *μὴ πρόσλευσσε - ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς* Ph. 1069; *mit Ind. Praet. bez. ὅ. e. nicht verwirkl. Absicht: ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον -, ὅπως θανὼν ἔκειτο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ* E. 1134 so wärst du tot gelegen. — b) *Mit Conj. Aor. nach Praes. μετρούμενον -, ὅπως ἴδῃς* A. 6, 1089, *ὅπως παθῇς τι χρῆμα. — ὅπως - φύγω* E. 392 *f.*, (689), 760, T. 602; *nach Fut. κρύψω - ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις* Ant. 776, OC. 398, 399; E. 56, 1403 (*μή*), *ἀμμείνασ' ὅπως | μάθῃς* T. 335 *n. χωρήσεις; nach Impr. δός - ὅπως - κλαύσω* E. 1121, 457, 635, 1205, 1468, T. 335, 618, A. 700 ch., Ph. 238, Ant. 1333 m.; *nach Pf. ἀφῖγμαι - ὅπως λύσιν τιν' ἡμιν εὐαγῆ πόρῃς* O. 921. — c) *Mit Opt. nur nach Praet. νὶν πυρᾷ κέαντες - φέρουσιν, - ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός* E. 760, *ἀπῇξ', ὅπως - κερδάναιμι* T. 190, 902, Ph. 351, O. 1005, OC. 1305, Ant. 1185; *nach einem Opt. γενοίμαν, ἵν' -, ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας* A. 1221 ch.

d) *Mit Conj. u. ἄν: ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμιν ἀγγείλῃς σαφῆ* E. 47, T. 618, OC. 575. — e) *ὅπως μή mit Ind. Fut.* E. 955, 1296, T. 604, Ph. 1069; *mit Conj. Aor. nach Praes.* A. 1089, Ant. 1333, *nach F.* E. 1402, *nach e. Opt.* T. 955 ch., nach *δεδοίχ'* O. 1074; *nach Ipr.* Ant. 1333 m.

ὅπωσ-περ, grade sowie *αὔτως ὅ. τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον* A. 1179, O. 1336 ch. — *ὀρανία* OC. 1466 *Df Oxf* = *οὐρανία*.

ὁράω, 1) sehe, (er)blicke, (er)schaue, *mit (oft zu erg.) Acc.: Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν* E. 9, 282, 659, 894, 1188, 1199, 1228, 1230, 1317, 1459, 1461, 1471, T. 225, *ἐν ὄμμασιν* 241, 419, 627, 1080, A. 818, 1001, 1046, 1157, Ph. 31, 159, 411, 471, 504, 929, 1296 *ὅς*, 1420, O. 284, 293, 530, 792, 1111, 1265, 1267, 1334, 1430, 1482, 1484, 1508, OC. 141, 322, 327, 871; 872, 1255, Ant. 426, 764, 802, 880, 1180, 1226, 1293, fr. 22, 208, 445, 462 a; *ὄπωπα δ' οὔ* Ph. 676; *ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ* T. 199, 800, A. 659, O. 1271, fr. 698, *τάσδ' ὁρωμένη* T. 306; *Aor.* E. 271, 756, 762, 778, 886, 887, 897, 902, 923, 975, 1235, 1264, 1275, 1278, *οἷον* T. 821, 835, 932, 1073, 1276, A. 384, 422, 530, 538, 847, 1003, Ph. 21, 250, 445, 664, 671, 854 ch. *Sft*, 1392, O. 119, 293, 824, 1045, 1116, 1297, 1335, OC. 76, 1100, 1727, Ant. 206, *ὅστις* 239, 432, 1343, fr. 14, 109, 225, 319, 587; *ἴδεσθε* E. 977, T. 1004, Ph. 351; *u. Part. ὁρῶ τὴν σὴν ὅμαιμον - ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν* E. 324, 736, 749, 900, 904, 1187, T. 179, 299, 547, 706, 912, 915, 930, 1068, 1231, A. 3, 125, 894, 1256, Ph. 98, 279, 1254, 1381, O. 324, 631, OC. 29, *πέλας* 311, 745, 1516, 1654, Ant. 185, 743, 804, 806, fr. 310, 422; *φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα* E. 1310, Ph. 1256, O. 135, Ant. 329; *ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦνθ' ἴδω* E. 267, T. 115, 611, 795, 901, A. 81, 83, *ἔνδον* 218, 1223, Ph. 271, 351, 1043, 1354, O. 759, Ant. 314, 404, 491, 972, fr. 445, *ἰδοίμαν δέ νιν - λαχόντ'* Ph. 1113 ch. — *Mit Prolepsis: ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα* O. 15, *ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν Αἴαντος, - οἵας λατρείας - τρέφει* 501; *ἴδεσθέ μ' οἷον* - A. 351 = Pro. 92. — *οὔνεχ'* OC. 34.

Ἴδε, ἰδού, Imper. abs. siehe da, horch, wolan, wolauf *ἴδε, ἴδε*, T. 222 ch., OC. 1462 ch.; *ἰδού, μάλ' αὖ θροεῖ τις* E. 1410 *Wf*, OC. 1478 ch., *ἰδού μ' ἀναταράσσει, εὐοῖ, μ' ὁ κισσός* T. 218 ch., *ἰδοὺ θεᾶσθε* 1079, *ἰδοὺ προτείνω* 1184, *διοίγω* A. 346. 870, *δέχον* Ph. 776, fr. 137. — *Abs. Pass. πῶς ὁρᾶται -;* Ant. 406, *ἡ παῖς ὁρᾶται* 423, *ὤφθησαν κένοι* 709, *ὀφθήσει κακός* T. 452, *σοφὸς ὤφθη* O. 509.

Trp. von lebl. Dingen: τὴν στέγην ἰδεῖν τὰ - κακά E. 1497, *ῥοαὶ - οὐκέτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητε* A. 422, *σὲ - στέροψ ὄπωπε λιγνύς* Ant. 1127, *φέγγος ἡλίου* T. 606, *v. Bogen* Ph. 1130, 1136. — *Ggstz* blind: (*εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ* A. 84), *ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν* OC. 496, O. 1334, fr. 720, 663; (er)lebe (*φῶς ὁρᾷ*

O. 375, Ant. 809 m.), μὴ - ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν O. 831; *Ggstz* ὥς τίς τ' Ἀΐδα παρακείμενος ὁρᾷ Ph. 862; *Oxym.* πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν OC. 74 hellsehend, ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν - ὀψοίατο O. 1271 *Seidl. E. Tro.* 566. — ὧδ' ὁρᾷ πάλιν Ph. 935 *E.* wendet den Blick ab; komme ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν Ph. 1392, τοὺς ἐμοὺς O. 824.

2) Sehe, sehe ein, erkenne, durchschaue, finde, *mit Acc.* πατρῷ' ὁρῶσα πήματα E. 258, 659; 853, 876, 1188, A. 118, 364, Ph. 504, O. 284, 505, 537, OC. 138, 251, 871, 872, Ant. 185, 508, 509, fr. 281; ὁρῶμαι πήματα Ant. 594 ch. — A. 1165, τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὁρᾷ O. 293; *u. Part.* ἀγὼ - θάλλοντα - ὁρῶ E. 260, 610, 1170, A. 125, 351, 1256, Ph. 98, 1043 m., 1381, O. 45, 324, 759, OC. 729, 745, 1516, Ant. 314, 743, T. 547, 706, 1231; *abs.* ὁρᾷς; E. 628, 946, OC. 1729, T. 365; *mit abh. Satze (prol.):* εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην - προσβαλεῖς; E. 973, ἴδεθ', ὅποι - 1384, ἵν' εἰ κακοῦ A. 386, O. 367, 687, OC. 937, οὕνεκα - Ph. 839 m., ὅπου OC. 1216, ὡς - 1424, Ant. 712, 735.

3) Sehe, blicke schirmend hin auf, umher nach μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὅρα E. 924, πρὸς τὰ χρηστά 972; ἰὼ πᾶν θ' ὁρῶν - A. 379; *von Göttern:* τάδε μὲν θεὸς ὄψεται Ph. 843, ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος O. 1213, fr. 284, OC. 1453, Εὐμενίδας 43, Ζεύς Ant. 184, Ἐρινῦς A. 836, [E. 114]; οὐθ' ἐνθάδ' ὁρῶν ουτ' ὀπίσω O. 488; sieh' (dich vor), erwäg', bedenk', hüte dich ὅρα - μὴ πῆμα σαυτῇ κ. μετάγνοιαν τιθῇς E. 580, 945, 1003, 1243, A. 785 ὅποι', 1313 μὴ τοὐμόν, Ph. 30, 519, 589 τί, 833 m. ποῦ, 1391 εἰ, OC. 117, 587, ὅρα με λείπων 654 *N*, 1167 εἰ, fr. 106. — 4) Sehe, erkenne, erfare, weiss ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις κ. τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας E. 62, ἃ θρηνεῖς 853 m., Ζῆν' ἄβουλον T. 139, ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ 812, ὅπως ἴδῃς εἴτ' ἔνδον A. 6, ἀνδρ' - γλώσσῃ θρασύν 1142, 1150, 1340, ἰδοῦσιν - πρὶν ἰδεῖν 1419 m., ὀνείδη - τελούμενα O. 796, 832, τοὐμὸν - σπέρμ' 1077, εἴθε σ' εἴθε μήποτ' εἰδόμαν 1217 ch., ἄλαστον ἀνδρ' OC. 1483 ch., ἰδόντε κ. παθοῦσα 1676, ὁποῖον οὐ τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν Ant. 6, ὤφθησαν κενοί 709, τελευτήσαντ' fr. 520; τὴν δίκην Ant. 1270, θανάτους αἰκεῖς E. 205 ch. — εἶδες, ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ κ. θανὼν ἀποφθίσαι A. 1026, OC. 889. — — (ὡς) ὁρᾷς *eingeschaltet*, E. 1114, T. 365, O. 807, fr. 165, ὥσπερ εἴδετε T. 692. εἰσ, ἐφ, περι, προσοράω; εἰς ἐν, ἐξ, ἐπι, προσεῖδον. — ὀργάζων (πηλὸν) fr. 432. *Z.*

ὀργαίνω, zürne, gerate in Zorn T. 552 *intr. wie* Alk. 1106; erzürne, reize zum Zorn κ. γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας O. 335 ὀργίσειας *Blaydes.*

ὄργανον, Werkzeug ἀθηρόβρωτον fr. 404; ὀργάνων - οἷς ἐχρῆτο - πάρος T. 905; *met.* ἁπάντων κακῶν ὄργανον A. 380 m. *vom Odysseus:* Betreiber. — Werk fr. 464.

ὀργή, 1) Sinnesart, Charakter, Sinn, *Kr. zu* Th. 1, 130, 2; σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά Ant. 875 ch., ὀργήν θ' ὅμοιος A. 1153; συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος 640 ch. τρόποις *sch.*, κερτομίοις ὀ. Ant. 957 ch. — ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο 356 ch. *Wf* Gesinnung, Sitte. — 2) Eifer, Leidenschaft, Heftigkeit, Begierde, Zorn ὀργῇ χρωμένη O. 1241, ἔσχον ὀργάν E. 1283 ch., οὐ λάθει μ' ὀργά E. 222 m., ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀ. πέπειρα T. 728, ὀ. γέροντος - ἀμβλύνεται fr. 762, ἥσσων - ὀργῆς 668, ὡς ὀ. ἔχω O. 345, ὀ. κἀμὲ μεστῶσαι Ant. 280, ὀργῇ βαρείᾳ Ph. 368, ὀ. λελέχθαι O. 405, ὀ. βιασθέν 524, ὀ. χάριν δοὺς OC. 855, πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει E. 628, κατάσχες ὀ. 1011, ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀ. A. 777, ὀ. ἔχοις ἂν Ph. 1309, ὀ. ἐμέμψω τὴν ἐμήν O. 337, ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν Ant. 1200 gnädig ihren Zorn zurückzuhalten; τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς OC. 411. — *Mit Praep.* θυμοῦ δ' ὀ. ἥτις ἀγριωτάτη O. 344, παίω δι' ὀ. 807, OC. 905, ἐξ ὀ. Ant. 766, μηδὲν πρὸς ὀργὴν E. 369, κατ' ὀ. T. 933 im Eifer, Zorn [720].

ὄργια, τά, Gottesdienst: σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλόξ T. 765 Opfer, ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα Ant. 1013 Weihen, σεμνῶν ὀργ. *N.*

ὀργίζομαι, zürne κλύων O. 339, 364.

ὀρέγω, strecke aus, reiche dar ὄρεξον χεῖρας OC. 846, 1130; εὖχος Ph. 1203, verleiht, gewärt.

ὀρει-βάτης, bergbewonend θῆρ' Ph. 955, [OC. 1054]. *Z.*

ὄρειος, Berges-, auf Bergen (weilend) πρῶνες T. 788; Σελλῶν 1166, θηρῶν Ph. 937, ποιμνίοις O. 1028. — οὔρειον ταῦρον Ant. 352 ch.

ὀρεσ(σ)ι-βάτης, α (Πανός) O. 1100; θηρός Ant. 350, bergbewonend, auf B. schweifend.

Ὀρεστείων κακῶν E. 1117, Orestes'.

ὀρεστέρα παμβῶτι γᾶ Ph. 391 ch., Bergesgöttin, ὀρεία *sch.*

Ὀρέστης· τέθνηκ' E. 48, 673, τλή-

μων 602, ονομα 694, ὑστέρας δ' ἔχων πώλους 735, 795, πάρεστ' 877, θνητός 1172, 1480; φιλτάτου βροτῶν πάντων Ὀρέστου 904, 915, τοῦ τεθνηκότος 933, πέρι 1111, 1127, σῶμα 1216, 1217; Ὀρέσταν 163 ch., ἥξοντ' Ὀρέστην 294, 297, 303, παῖδ' 455; θανόντ' 676, τόνδε 1228, 1443; Ὀρέστα 6, 15, 789, 1210, 1424, φίλτατε 808, *S. des Agamemnon u. d. Klytaimnestra, Br. der Elektra, mit deren Hilfe er, bei seines Vaters Morde gerettet, später die Mutter für den Gattenmord mit ihrem Bulen Aigisthos straft. Vgl. El.*

ὄρθιος, grad' in die Höhe ὀρθίας στῆσαι - τρίχας OC. 1624, πάγων fr. 110; laut κηρυγμάτων E. 683, κωκυμάτων Ant. 1206. — ὀ ρ θ ό - κ ε ρ ω ς fr. 922. *S.*

ὀρθόκρανος, hoch(gipflig) τύμβον Ant. 1203. *S.*

ὀρθό-ποδος ὑπὲρ πάγον Ant. 985 ch., steil(füssig), *vgl.* fr. 110. *Z.* — ὀρθόπτερον 31 *Lex.*

ὀρθός, grade in die Höhe ὀρθὸν οὖς ἵστησι E. 27, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας A. 239 m., grade aufgerichtet ὀρθοὶ - ἔστασαν δίφροι E. 723, ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν διφρῶν 742 *Lob. Ai. p.* 267. — ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται A. 1254 gradeaus; ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν O. 528, ὀρθοῖς - ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν 1385 graden Blickes. — *Trp.* aufrecht, grade, unversert, glücklich, gut στάντες δ' ἐς ὀρθὸν κ. πεσόντες ὕστερον O. 50, γᾶν - καθ' ὀρθὸν οὔρισας 696, ταύτης ἔπι (χθονός) πλέοντες ὀρθῆς Ant. 190, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψας ἔτ' ὀρθήν; E. 959 *Erkl.*; — (μαντεύματα) κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα O. 88, ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μ. OC. 1424; *adv.* δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν Ant. 994. — Grade, richtig, warheitsgemäss νόμῳ A. 350 m., ἔπος O. 506 ch., φρενός 528, ἄκουσμ' OC. 518, γλῶσσ' fr. 322, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας Ant. 1178; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί 1195, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' T. 374, O. 1220; φόνον φανεῖ δικαίως ὀρθόν 853 als recht; ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν E. 1098, ὀρθὰ μαρτυρεῖν A. 354, βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον O. 419 φῶς *Blaydes*; ὄρθ' ἀκούεις 903 mit Recht, φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν T. 347 dem Rechte gemäss, εἰς ὀρθὸν φρονεῖν fr. 543. — ὀ ρ θ ό φ ρ ω ν 923 *Lex.*

ὀρθόω, richte auf ὀρθώσει μ' ἔθος Ph. 894, *Med.* mich τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτι ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ 820 stehe, ὠρθοῦθ' - ὀρθός E. 742 *N.* — Lenke, leite richtig ἣν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος Ph. 1299, κανών fr. 421, τῶν δ' ὀρθουμένων Ant. 675 wenn die sich lenken lassen. — *Trp.* leite, füre glücklich ὀρθῶσαι βίον O. 39, θεοί σ' ὀρθοῦσι OC. 394, γέροντα 395, τὰ μὲν δὴ πόλεως ἀσφαλῶς θεοί, πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν Ant. 163, Οἰδ. ὤρθου πόλιν 167, τύχη γὰρ ὀρθοῖ κ. - καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦντα - Ant. 1158 erhebe; *Pass.* μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μακροτέρων A. 161 an ἀν, ἀπ, ἐξορθόω.

ὀρθῶς, richtig, der Warheit gemäss, mit Recht ὁδοιποροῦμεν E. 1099, εἰρηκας 1040, λέξαιμ' 555, Ph. 341, Ant. 403, 685, τεχνωμένων 494, φίλῃ 99, ἔχειν 706, φρονεῖς O. 550, τελεῖς 1448, *Df zu* 325, fr. 408, τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει T. 826.

ὁρίζω, stecke, grenze ab (weihend) Διὶ βωμοὺς T. 754, ὁρίζεται βωμοὺς 237; ὥρισ' fr. 19; setze fest, bestimme ὥρισαν νόμους Ant. 452; trenne, scheide von ἡμᾶς - τῆς - νεώς Ph. 636. διορίζω. — ὁ ρ ί ν δ ο ν ἄρτον fr. 532 *Lex.*; ὅ ρ ι α 647 *Xen.*

ὅρκιον, Eid: πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος T. 1223 das dem Vater gegebne eidliche Versprechen.

ὅρκιος, beeidigt, eidlich λέγω Ant. 305, OC. 1637; Ζῆνα Ph. 1324 *Nk.*, der die Eide wart, schirmt.

ὅρκος, Eid, Schwur ἁλίσκεται χὠ δεινὸς ὅ. A. 649, βαρύς fr. 671, ὅρκου προστιθέντος 419, σ' ὑφ' ὅ. - πιστώσομαι OC. 650; ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθείς E. 47 *n.* τὴν ἀγγελίαν, ἐν ὅρκῳ O. 653, ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν T. 255, τόνδ' ὅ. αἰδεσθεὶς θεῶν O. 647 *N*, *Xen. An.* 2, 5, 7; οὕνεχ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος A. 1113, δι' ὅ. καίπερ ὢν ἐπώμοτος Ant. 394, ὅρκοισι fr. 670, ὅρκους - γυναικός 694. — *Person.* ὁ πάντ' αἰὼν Διὸς ὅρκος OC. 1767 an.

ὁρκ-ωμοτέω, schwöre einen Eid bei θεοὺς Ant. 265.

ὁρμάω, treibe an σὲ - ὥρμασε - ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας A. 175 ch., *Pass.* πρὸς θεῶν ὡρμωμένος E. 70; ὡρμάθη πλαγά 196 m. wurde gefürt. — *Intr.* νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι Ant. 133 an. dahin stürmend, eilend. — *Med.* eile, stürme dahin, los auf, gehe, komme ἐχθρῶν ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα ὁρμᾶται A. 198 ch., ἐφ' ὑμᾶς δόλιος 47, δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον 1224, OC. 1669, πᾶσα δ' ὁρμᾶται - πώλων ἄμβασις 1068 ch., πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1328, εἰς προὖπτον ᾅδην 1439, ὁρμᾶσθ' - εἰς ἐπόψιον τόπον Ant. 1110, (ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρός 1233), οἶκτον δι' οἴκων ἀρτίως

ὁρμωμένου T. 864; breche auf, mache mich auf ὁρμῶμεθα Ph. 465, 1079, ὁρμάσθω ταχὺς (ξένος) 526, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς 1080, ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν 881, ὁδὸν ἦμος τὴν τελευταίαν - ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων T. 156, ὡρμώμην OC. 1159, νερτέρας - νεκρῶν πλάκας 1576 ch. ἀφ, εἰς, ἐξ, ἐφορμάω.

ὁρμέω, stütze mich auf κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν OC. 148 an. auf schwachen Stützen segelte ich dahin *N*, *Df Oxf.*

ὁρμή, Andrang, Angriff μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ Ant. 135 an., Eifer καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ph. 566 ἡμῶν *N*, begehe τίς ὁρμῇ; 237, Bemühn, Angriff τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθὲν E. 1510, ταύτῃ σὺν ὁρμῇ (ὀργῇ) κἀμὲ συνθανεῖν T. 720 mit diesem Schlage, Todesstreiche.

ὁρμίζω, treibe hin, verschlage πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον Ph. 546.

ὅρμος, Ankerplatz, Rhede, Hafen Ph. 302, ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὅρμον 217 ch., ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρῄκιον κλύδωνα O. 196 ch. ὅρμων *Doederl.*

ὀρνιθο-σκόπος, vogelschauend θῶκος Ant. 999 Augursitz.

ὄρνις, Vogel fr. 578, 782, κοκκοβόας 900; ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος E. 149 m., πικρᾶς ὄρνιθος Ant. 424, οἰκτρᾶς γόον ὄ. ἀηδοῦς A. 628 ch., T. 105 ch. *Nachtigall*; εὔπτερον ὄρνιν O. 176 ch. *Df*, πτηνόν Ph. 955, θήλειαν fr. 424, ὄρνιθα 141; πέρδικος 300; *Pl.* φθέγματ' ὀρνίθων E. 18, κουφονόων-φῦλον ὀ. Ant. 343 ch., ὄρνισι φορβὴ παραλίοις A. 1065. — Weissagevogel τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις O. 966 *L. Df Thes.* V. p. 2224, ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων (Ant. 1001, οὐδ' ὄρνῑς (*Wf*) εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοὰς 1021; *trp.* Glück ὄρνιθι κ. τῇ τότ' αἰσίῳ τύχην παρέσχες ἡμῖν O. 52. ῑ E. 149 m., Ant. 1021, fr. 578.

ὄρνῡμι, reize an, auf ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι Ant. 1060, ὦρσεν 112 an. *Wf.* — *Med.* stürze dahin ὄρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ O. 177, ziehe dahin ὄρνυται OC. 1320; ἄτας ὕπερ ὀρνομένας πόλει O. 165 ch. hereinbrechen, *u. intr. Plpf. A.* ὀρώρει βοή OC. 1622 hatte sich erhoben. ἐπ-.

ὄρος, Berg ἕρμαιον Ph. 1459 an., ἄβατον O. 719; Λύκι' ὄρεα 208 ch., ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων 1106 ch., ὄρεσιν 1451, Νυσαίων ὀρέων Ant. 1131. — ὀροσάγγαι fr. 193.

ὅρος, Grenze γῆς - ὅρων OC. 400, αὐτοῖς ἦν ὅρος 367 sie hatten festgesetzt, bestimmt.

ὀρούω, stürze, eile πρὸς δίκας ἀγῶνα E. 1440 ch., ὕβρις - ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν O. 877. — ὀρτάλῐχος fr. 962.

Ὀρτύγιος· Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν T. 213 ch. *Erkl. Müller, Dorier* 1, 116.

ὀρύσσω, grabe ein (in die Erde; aus?) κρύψω τόδ' ἔγχος-γαίας ὀρύξας A. 659 *Erkl.*

ὀρφᾰνίζω, beraube ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίου T. 942 βίου *Wakefield.*

ὀρφᾰνιστής, Vormund, Pfleger A. 512.

ὀρφᾰνός, verwaist παῖδα A. 653, οἶκον fr. 680; beraubt κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν - λέχος Ant. 425. — ὀρχάδος στέγης fr. 135. *Z.*

ὄρχημα, Tanz Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ A. 699 ch. — ὄρχεις fr. 549.

ὅς, welcher, der: 1) *nach Subst. od. Pron. pers.* Αἴγισθος ὅς σ' ἐπεῖχε E. 517, δαίμων ὅς - προὔπεμψεν 1158, σὲ - κρίνοντες, ὅς γ' ἐξέλυσας δασμόν O. 35.. fr. 233a, 342, 709; ἃ στονόεσσα - ἃ - ὀλοφύρεται E. 148 m., γένος ἅ νιν κατέπεφνεν 486 ch., σὲ ἣ πᾶσαν ἵεις γλῶσσαν 596, 1377, μητρὸς ἥ σ' ἐγείνετο 261, fr. 187, 603, Ἄρτεμιν, ἃ θάσσει O. 161 ch..; κακὸν - ὃ - σχήσει γόων E. 375, Ph. 297, O. 542, OC. 700. — πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς E. 341, 568, 684, O. 362, Ph.. παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος A. 600, ἀφ' οὗ μέσος OC. 1595; παρ' οὗ O. 285; ὑφ' οὗ 29, 1252, A. 1025; ἐμὲ ἃς - οὔτις - ὑπερίσταται E. 188 m., 541, 1108, 1154, 1287 m., O. 237, OC... ἀφ' ἧς 1008, A. 471, Ph. 408, ἐξ ἧς 1311, ἐφ' ἧς Ph. 613, μεθ' ἧς O. 632, ἧς ᾤχει μέτα 990, ὑφ' ἧς fr. 696; τὸ πᾶν οὗ χάριν ἧξα OC. 890 *sonst nur adv.* — θαλλὸν ᾧ κατάσκιον E. 422, ἀνδρὸς ᾧ τὰ νῦν ξύνει 562, O. 298, 377, 1208 ch., fr. 611, OC... ἐν ᾧ (χῶρος) 52, 645, παρ' ᾧ 1158, Ph. 693; δίκη - ᾗ χρῆν σ' ἀρήγειν E. 529, (A. 493), OC. 514 ch., fr. 144, ἐν ᾗ 606, E. 278, T. 362, Ph. 1017, ἐφ' ᾗ A. 1295, ξὺν ᾗ Ph. 268; ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ E. 1040, O. 171 ch., Ph... ἐν ᾧ T. 929, OC. 1239 ch., ἐφ' ᾧ 1459. — ὄλβιος, ὃν - δέξεται E. 160 ch., 164 m., 408, 530, fr. 772, O. 36.. ἣν εὕρισκον ἴασιν μόνην 68, 383, 395, OC. 1763 an., fr. 785, ἂν E. 1281 m... Ἄργος οὑπόθεις 4, 420, O. 722, OC. 540, T. 370. — νὼ γὰρ ὣ φυτεύσαμεν O. 1504, Ant. 144 an., E. 978 *f.*; οἶν *G.* Ph. 426, *D.* O. 1373, αἶν 1463. — γονεῦσι δ' οἵ σ' ἔφυσαν O. 436, 1259, fr. 719, 724, T... χεροῖν αἳ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον E. 207 m., 208 m., 810, 1366,

O. 1231..; τὰ δεύτερ' - ἅ μοι δοκεῖ O. 282, 425, 875 ch., 1494, E. 691... ταφεῦσιν, ὧν 1488, O. 865 ff. ch... μεθ' ὧν Ph. 997, ὑφ' ὧν OC. 850; γυναικῶν ὧν T. 241; *Neutr.* A. 235 an. *pecudes*, 465, 993, O. 119, 724, 865 ch., E. 636... ὑφ' ὧν O. 1246. — τῶν ἔνδον οἷς ὁμόθεν εἶ E. 156 ch., 652, fr. 799, T... ἐν οἷς O. 798, OC. 1523, Ant. 1066, fr. 209, 688; ξὺν οἷς O. 283; νυμφᾶν αἷς πλεῖστα συμπαίζει 1109, 1269, Ant. 391, 636, fr. 61, ἐν αἷς OC. 619, ξὺν αἷς O. 207 ch.; πημάτων - οἷς E. 876, T. 151.. ἐφ' οἷς E. 360. — παῖδες - οὕς - E. 540, 1443, fr. 668, 764, T. 31.. πρὸς οὓς Ant. 867; ἀρχὰς ἅς - O. 259, fr. 479, OC... ἐφ' ἅς 466; πήματα - ἀγὼ - ὁρῶ E. 259, 644, O. 219... — 2) *Nach e. Correl.* τούτων μὲν ὧν ἔχεις E. 431, ὅν γ' ἔκτεινε τῷδ' ἐπέστεφεν 441, 1095 ch., ἢ κεῖνος οὗτος ὅν - 1351, 1355, T. 301, 419, 1091, τοιάδ' A. 411, 1058, 1079, 1194, 1281, Ph. 86, 261, 289, 648, 655, 684 ch., 1247, 1351, 1364, 1398, O. 148, 235 372, 441, 648, 1130, 1145, 1181, 1454, OC. 1332, 1353, 1425, Ant. 666, 1336, fr. 225, 719. — *Nach einem zu erg. Pron. pers.* ἐγώ· πελάς γ' ὁρᾷς ὅς σ' - ἀποστελῶ Ph. 1297, σύ· θέμις | ὅς - δέδωκας 662; ἐμοί A. 1299 ἐμέ OC. 731 *Nk; oft nach zu erg. Demonstr.* ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ O. 296, οὐκοῦν α γ' ἥξει κ. σε χρὴ λέγειν ἐμοί 342, ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; 415, 447, 530, 569, 655, 707, 724, 749, 788, 1036, 1184 *f.*, 1231 *f.*, 1273 *f.*, 1359 m., 1365 m., 1409, 1416, 1513, 1517, 1520, 1523, E. 453... *Zuw. ist ein andrer Casus als der des Rel. zu erg.: Nom.* ἀκράτησας οὗ σοι - ξυνέσπετο O. 1523, OC. 342, 1150 *Nk;* εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ A. 686; οὓς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν Ph. 958; *Dat.* δοκοῦντα δ' ὅς κραίνει στρατοῦ A. 1050; παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην Ph. 957, Ant. 1194; *Acc.* ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ O. 724, 1417, T. 1116, A. 967, E. 1349; ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ O. 296, A. 1160, OC. 1413; *Gen.* ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοιά μ' ἔχει T. 350.

3) *Mit Attraction an das vorhergeh. Dem.* τούτων μὲν ὧν ἔχεις O. 431, 873, T. 241, 623, 680, 1208, A. 993; Ph. 1192 ch., O. 148, 351, 362, OC. 478; *mit ausgel. Dem.* ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη E. 169 ch., 177 ch., 319, 771, 1048, 1220, 1378, T. 346, 399, 1121 *f.*, 1194, 1232, Ph. 907, 1012, 1227; 1394, O. 119, 314, 569, 578, 645, 788, 862, OC. 50, 229 ch., 334, 778, 976, 991, 1145, 1155, 1489, Ant. 1068; *indem das Nomen den Casus des Rel. annimmt:* εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ E. 1040, Ph. 1327, OC. 56, 989, fr. 209. — 4) *Constructio ad synesin:* τυραννίδα θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται O. 542, ὦ μελέα ψυχά, ὅς μηδ' - ἥσθη Ph. 714 ch., OC. 1070 ch., E. 209 m., ἥβην - ὧν T. 548, A. 235 an., 358 m., fr. 724; *von meren WW. auf e. entfernteres bez.:* E. 541, T. 358, Ph. 268, O. 303, 1400, OC. 87.. *Pl. auf etw. einzelnes bez.* A. 967, Ph. 1367, 1398; *dem Dem. vorgestellt:* ἃ γὰρ προσεῖδον - φάσματα - ταῦτά μοι - δὸς τελέσφορα E. 644, Ph. 86, 1398, Ant. 666, 1336, OC. 1332. — — οὔτις ἔσθ' ὃς οὐ A. 725 jeder, *wie* ὀνειδίζων ἃ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα O. 373.

B. ὅς *verknüpft Sätze (im D. meist = Dem.):* ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται O. 179 ch., 188 ch., 264, 303, 997, 1466, OC. 275 *oft; setzt fremde Rede fort:* ὃν ἔκταν' αὐτή E. 408, 1349, T. 431, 742, Ph. 1226, 1381; *daher causal, bes.* ὅς γε, *ut qui:* ἥγε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεστ' - ἀποστῆναι E. 911, Ph. 663, 1364 *Nk*, 1386, OC. 427, 1354 *Nk; one* γέ O. 817, 977, E. 261, 959, T. 262, OC. 866. — ὅς = ὥστε: οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ Ant. 220. — C. ὅς *qualitativ* (= ὅστις) *mit Cj. u.* ἄν: ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ Ant. 35, 594 *f.* ch., Ph. 86, OC. 1331; *one Dem.* 13, Ph. 1360, O. 724, A. 1085, E. 943; *mit Ind.* T. 730, A. 1079, O. 296, 530, 569, OC. 168 an., 1666, E. 629, 187 an.; *mit Cj.* O. 1231, *mit Opt.* Ant. 670. — *In ind. Fr.* εἴθε μή ποτε γνοίης ὃς εἶ O. 1068, OC. 1171, A. 1259 *Nk*; *öfter mit zu erg. Correl.* OC. 571; O. 415, T. 401, 534, 1118...

Adv. Casus: 1) οὗ, wo ποῦ ἔσθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος O. 732, OC. 19, 158 ch., 1049 ch., 1521.3 ch., 1593, T. 755, fr. 778; Ph. 1456; 1049, E. 1259 wann; O. 1263; ἀφ' οὗ seitdem O. 758, Ant. 562; ἐξ οὗ T. 38, A. 661, 1337, O. 1201 ch.; ἀνθ' οὗ Ant, 237 weshalb. — 2) ᾗ wohin ᾗ σ' ἄγω OC. 183 m., Ant. 444, E. 1435; in wiefern, wo T. 573, 779; OC. 1603, A. 815, T. 553, 679, 1135, E. 338; 947; ἐν ᾧ T. 929 wärend. — 3) ἃ δή, wie A. 1043 *E.*; ἃ δ' ἦλθον OC. 1291, T. 137 ch., weshalb. — *Verb. mit Interrog.* ἐν ᾧ τί πράξεις; OC. 645.

ὅς, sein τὸν ὃν - ἀκοίταν T. 525 ch., τ. ὧν τέκνων 266, τ. ὅπλων τῶν ων πέρι

A. 442; ὧν παίδων OC. 1639; τοῖς οἴσιν αὐτοῦ O. 1248.

ὅσιος, heilig λουτρῶν A. 1405, φάος fr. 11; erlaubt οὐ - θέμις, οὐδ' ὅσιον - ἱστάναι E. 433, ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ' - θέμις Ph. 662; fromm ὅσια πανουργήσασα Ant. 74, rein, sauber δι' ὁσίων χειρῶν θιγών OC. 470. — *δσμᾶσθαι* λόγου fr. 186. *Z.*

ὀσμή, Geruch, Duft κακῇ ὀσμῇ Ph. 891; *von Leichen* Ant. 412, ἀνόσιον 1083; οὐ φίλης fr. 147 ὀδμῆς *Eust.*

ὅσ(σ)ος, wie gross, wie viel, welch', wie, 1) *mit Correl.* τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει E. 286, A. 1377, τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν O. 1191 ch., Ph. 1076 *nur Sg.*; ὅσων - δρόμων - τούτων E. 690, Ph. 1072, 1318; ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἵοις ὁρᾷς ὅσοισί τ' ἐξήκουσας 472, O. 1464 *nur Pl.*; — *one Correl.* πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος O. 1509, ὅσον γε χρῄζεις 365, 1239, OC. 445, 520 ch., T. 1214, A. 1379, 1409, fr. 342; ὅσ' ἂν θέλῃς κακά Ph. 64, τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν 362, 509 ch., 1224, O. 77, 273, 1129, Ant. 712, 1081, ὅσοι 302, fr. 678; *one Dem.* πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ E. 378, 892, T. 349, ὅσην ἐγὼ γαῖαν 1060; *Pl.* alle welche τέκνων ὅσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν E. 653, 896, T. 580, 664, 1150, ὅσοι πάρεσμεν 1155, A. 1340, Ph. 1138 m., 1162, O. 1285, 1298 an., Ph. 1201 m., OC. 53, 74, 1582, 1634, Ant. 684, 688, fr. 749. — *N. adv.* wie viel ὅσον νῦν ὑπόχειρ ναίεις E. 1091 ch.; ὅσον τάχος 1373, A. 985, Ph. 576, ὅσον τάχιστα E. 1433 ch., O. 1436, Ant. 1103 so schnell als möglich; εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω Ph. 1403, E. 286, ὅσ' ἐπεικάσαι OC. 153 ch. *Bothe*, 749 soweit, ὅσον μὴ χερσὶ καίνων O. 346 nur nicht, *vgl.* μή; ὅσον ἄγος Ant. 775 *Blaydes.* — 2) *Bez. Staunen od. Entrüstung:* εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην - προσβαλεῖς E. 973, ὅσον ἦν κέρδος - T. 988 an., ὁρᾷς - τὴν θεῶν ἰσχὺν, ὅση; A. 118, 304, 503, 512, O. 382, 1224, 1527, OC. 877 ch.; ὅσα - θρηνῶ πατέρα E. 94 an., A. 1005, Ph. 1419, O. 1228; *Dat. adv.* ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα Ant. 59 *Wf*, 1050, 1243 *Kr. Gr.* 48, 15 um so, um wie viel.

3) *Causal:* δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ OC. 223 m., A. 512. — *Vgl.*

ὅσοσπερ, wie gross, viel grade, wie grade ὅσονπερ ἔσθενον T. 927; πᾶν ὅ. ἐξηπιστάμην A. 316; ὅ. ἂν σθένω E. 946. — *Adv.* ὅσῳπερ κ. φρονεῖν οἶδεν μόνη T. 313 *n.* πλεῖστον; μάλιστ' ἐγὼ ὅσῳπερ ἀλγῶ OC. 743 *N*, *n.* μάλιστα, ὅσῳπερ - μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη Ant. 1051, πολλῷ γ' (ἄμεινον) ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλύω OC. 792. — *Plur.* alle welche grade θεῶν ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσι τάδε E. 1375, A. 126, OC. 1303. *Vgl.* ὅσος.

ὅσ-περ, welcher, wer, der grade, eben τοῖς ἰδοῦσιν οἵπερ εἴδομεν E. 762, 75, 1128 ὥσπερ *Morst.*, ὅνπερ *Dobree*, T. 56, 283, A. 115, 146 an., 542, 968, 1107, Ph. 425, 559, 1397, O. 251, 346, 351, 575, 756, 822, 1112, 1120, 1499, OC. 334, 648, 907 *Reiske*, 1252, 1388, 1490, 1508. — *Mit Attr.* μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς A. 115, O. 351, OC. 334. — *Causal:* weil θεῶν - οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά Ph. 602, 1232, fr. 722. — *Οὗπερ* wo eben, grade OC. 77, A. 1237; OC. 336, 1169; ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν O. 176 ch. grade wie. — *Dual.* Ph. 591.

ὄσσε, *Dual.* Augen(paar) ὄσσοις T. 999 an., ἀγρίοις Ant. 1231.

ὅσ-τε, welcher da, der da Νιόβα - ἅτ' ἐν τάφῳ - δακρύεις E. 151 an., θεοπρόπον, ὅτ' ἔλακεν T. 824 m., ἥτε fr. 227. — ἅτε πνηνῶν ἀγέλαι A. 168 m. — *S. Lob. Ai.* 705.

ὀστέον, Knochen ἦλθε δ' ὀστέων ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος T. 769.

ὅστις, (*Gen. nur* ὅτου T. 251, A. 33.., *Dat. gew.* ὅτῳ; ᾧ τινι OC. 1673 m.; ὅτων O. 414, ὅτοις T. 1119, Ant. 1335), einer welcher πῶς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνὴ - οὐ δρῴη τάδ' ἂν E. 257, fr. 90, 514, 711, 721, O. 375, 485 ch., 492 ch., 589, 982, OC. . — (Derjenige) welcher, der πρὸς ὅτι σὺ τῶν ἔνδον εἰ περισσά E. 155 ch., οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖράς ποτε; 1348 *n.* τοῦτον, fr. 105, 322, 323, 770, O. 139, 279; 344, 698, 714, 932 *f.*, OC. 31. . *Mit vorherg.* τίς· ἔστιν τις ὑμῶν - ὅστις κάτοιδε O. 1048, 117, OC. 1168, A. 1261; οὐδέν' Ph. 281, OC. 807, πᾶς A. 1413, *so consec.* τίς ταῦτ' ἄν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ, ἕλοιτο; T. 1235 ὧν ὥστε νοσεῖν, 439, O. 117, Ph. 751; *mit nachdrckl. folg. Dem.* ὅστις - κάτοιδεν - τοῦτον κελεύω O. 224, A. 523, κεῖνος 1038, τόνδε Ant. 645, 178; *mit Attr.* δίδαξον - ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις O. 698 *n.* δίδαξον τὸ πρᾶγμα ὅτου -, A. 1044. — Wer auch immer, jeder welcher τόλμα - ὅτι κ. πόλις τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν OC. 185 ch., 249 m., T. 1008 m., A. 760, E. 1506; δόθ' ἥτις ἐστὶ προσφέροντες E. 1123, O. 237, 1349 m., fr. 308. — ἔστιν ὅστις irgend Jemand ἔσθ' ὅτῳ συ πιστὸς ὢν ἕδρας τάδε OC. 1031, fr. 325; οὐκ ἔστιν ὅστις niemand οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ O. 61, 428, OC. 1617,

Ant. 912, οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὅτι βλέπω A. 514, fr. 610. — 2) *Causal:* er der, ich der ich, du der du, *ut qui* οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ· ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι E. 187 m., 155 ch., 296, 347, 587, 613, 775, 1314, T. 6, 323, 439, 818, 1071, O. 388.. — 3) *Fragend:* welcher, wer, was? ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δικὰς ἀροίμην E. 33, 585, (1348), T. 321, 336, (671, 1119, O. 71, 414.. fr. 91, 515. — — *Auf e. Pl. folgt* ὅστις *im Sg.* τὰ - σώματα, - ὅστις - μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ A. 760; — ὀργάνων ὅτου ψαύσειεν οἷς ἐχρῆτο T. 905. — *Nom. nach Gen.* T. 1161, fr. 322, *nach Acc.* οὐκ εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν Ant. 239, 479, *Gen. nach Acc.* Ant. 457, *Dat. nach Nom.* O. 982, *nach Gen.* T. 905, *nach Acc.* E. 1348, OC. 949. —— *Adv. Nom.* ὅτι πύματον ὀλοίμαν O. 663 ch., ὅτι τάχιστα 1340 m., ὅτι δύνα μάκιστον Ph. 840 ch., ἄγετέ μ' ὅτι τάχος Ant. 1323 m. so schnell als möglich. — *G.* ἀνθ' ὅτου E. 586, OC. 967 weshalb; ἐξ ὅτου T. 326, Ph. 493, OC. 345, Ant. 12, 1092.

ὅτ-αν, wann, wenn, *mit Conj. Praes.* ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ - ἴσθι E. 39, 59, 63, 267, 293, 1028, 1038, 1251, O. 658, OC. 288, 1530, T. 451, Ph. 56, 767, 1080, 1440, fr. 424, 858, Ant. 91, A. 392, *mit praes. Pf.* ὅταν - βεβήκῃς - ἐπαινέσεις E. 1056; *mit gnom. Praes.* ὅταν δέ τις θεῶν βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν E. 696, 1007, ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει Ph. 111, 505, 641, 644, 903, O. 618, Ant. 495, 590, 1046, fr. 105, 237, 98; *mit Conj. Aor. = lat. Fut. ex.* ὅταν περ οἰκάδ' Αἴγ. μόλῃ E. 386, ὅταν θάνῃ - σωζέσθω 437, 1299, 293, Ph. 307, 520, O. 76, 422, 624, 673, OC. 411, 301, 471, 482, 582, 593, 1527, A. 137 an., 513, 556, 625 ch., 846, 850, fr. 14, 162, 517, 572, 669, 713; *in Sentenzen* E. 59, 63, 267, Ph. 451, OC. 659, 1219 ch., 1536 Ant. 424, 522, 587, 1166. — *Mit Part.* ὅταν γάρ E. 1038, 1056, 1299, δέ Ph. 520, E. 696, A. 556, O. 76, OC. 288, 471, 482, fr. 14, 517, δή Ant. 91, ὅταν περ E. 386, Ph. 767, OC. 301, fr. 713; χὤταν E. 1028, Ph. 505, OC. 1530, fr. 713, οὐθ' ὅταν Ant. 522, πλὴν ὅταν E. 293, fr. 424, ὡς ὅταν Ant. 424; *mit Correl.* ὅταν - τηνικαῦτα Ph. 505, O. 76, τηνικαῦτα δέ E. 293, τότε E. 1038, 1251, 1299, Ph. 520, OC. 288; *nachgestellt:* A. 137, 625, 846, 850, Ph. 903, O. 658, OC. 411, 659, 1527, Ant. 588, 1166, fr. 105, 237, 669.

ὅτε, wann, wenn, als, da, *caus. u. temp.*, a) *von einem einzelnen Falle: mit Ind. Praet.* ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμόν εἰσηκούσαμεν E. 38, 195 m., 533, 683, 698, 1264, T. 240, 258, 688, 750, A. 1283, [1417 an], Ph. 8, 396 *f.*, 1271, 1312, O. 391, 801 ἐνταῦθα, OC. 87, 356, 437 τοτηνίκα, 591, 766, 1035, Ant. 268, 565; *mit Ind. Pr.* E. 789 νῦν, T. 711 μεθύστερον, A. 711 νῦν, ὅτε νῦν OC. 202 ch., 393 τηνικαῦτ', 1358 νῦν, Ant. 804; *mer begründend:* ὅτ' οὖν τοιαύτην ἥμιν ἐξήκεις ὁδόν, ἄρχ' αὐτός E. 1318, 1329, A. 167 an., 1095, Ph. 428, O. 918; *mit Aor. in Pf. Bdtg* ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι - ὤλοντο, ἐγὼ - θρόνους νέμω Ant. 170, A. 1231 *Wf.* — b) *Von e. wiederholten (allg.) Falle:* A. 167 an., OC. 779, 1222; ἔσθ' ὅτε bisweilen: A. 56 ἔσθ' ὅτε - ὅτε bald - bald. — *Mit Opt. in ind. Rede* OC. 779.

ὅτι, dass, *mit Ind. nach* λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ' E. 44, οἶδα 332, 426, T. 439, A. 792, O. 59, 1133, OC. 666, Ant. 98; 276, 649, 758, 1043, τοῦτο γιγνώσκουσ' E. 988, Ph. 325, 405, 1165, Ant. 188, 779, OC. 941, δήλωσον E. 1106, ἐννέπω E. 1367, εἰπὲ T. 161, Ant. 325, προσβλέψασ' T. 464, βρυχᾶτ' T. 904, ἀγγέλλειν 1110, ἐπίσταμαι A. 678, ἐφάνθη O. 525, μέμνησθ' 1401, σημαίνει OC. 320, φρονοῦσ' 872, πιστωθείς 1039, ἐννοεῖν Ant. 61, μάθηθ' 311. — *Mit Opt.* ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι σοι πάντες εἶεν οἱ νεναυστοληκότες Ph. 549, O. 525.

Erklärt ein Pron. ἀλγύνομαι | τοῦτ' αὔτ' ὅτι ζῶ Ph. 1022, O. 500 ch. *n.* τούτου, Ant. 159 *übergehend in die Bdtg* weil ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ δή E. 1070 ch. — Ant. 2 *u.* ὅτι τάχος, *s. u.* ὅστις. — ὅτι *steht am Schlusse eines Trim. ausser* Ph. 1165 ch., OC. 605; — Ph. 1022, E. 1070 ch., O. 500 ch., Ant. 159 an.

ὄτλος, Leid, Mühsal ὄτλον (ἄλγιστον) T. 7 *Df Oxf.*

ὄτοβος, Schall γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον A. 1202 ch.; Toben, Tosen διαπρύσιος OC. 1479 *vom Donner.*

ὀτοτοτοῖ τοτοῖ E. 1246 m., weh! ach! *bez. Schmerz.*

ὀτρύνω, reize, treibe an ἡμᾶς E. 28, νιν A. 771, φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις ὤτρυνον 60. ἐποτρύνω.

οὗ, seiner: κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὔ τε κ. τέκνων O. 1257; *D.* ihm ὅτε οἱ - ὡρμάθη πλαγά E. 195 ch. *Herm. Df, eth.* ἃ δέ ϝοὶ φίλα δάμαρ - ὤλλυτο T. 650 ch., ἐν γὰρ οἱ χθονί - A. 906, μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα OC. 1630, ϝοὶ *Agam.* 1147; *A.* σφέ = αὐτόν T. 121 ch., 166, 234, 804, 831 ch., A. 51, 74, O. 761, OC.

40, Ant. 44, 516, 1226; = αυτην T. 463, 878, 912, 1133, Ph. 200 an., Ant. 772; = αὐτούς A. 1389, OC. 605; = αὐτάς O. 1505, OC. 1669; σφί = αὐτοῖς OC. 421, σφίν 444, 451, A. 570, σφίσιν E. 1070, OC. 59; σφᾶς A. 839, Ant. 128 an., *Fem.* O. 1470, 1508, OC. 486.

οὗ, wo s. ὅς.

οὐ(κ), οὐχ(ί), nicht, *verneint objectiv, vgl. μή.* 1) *In unabhängigen Sätzen mit Ind.* οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων E. 103 an. (133 an.), οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι 172 m., οὐ λάθει μ' ὀργά 222 m., οὐ σχήσω ταύτας ἄτας 223 m., οὐκ ἐρῶ 364, ἀλλ' οὐ διδάσκω 396, 466, 517, 523, 527, 536, 552, 561, 595, 876, 881 .. *ser oft*, fr. 22, 65, 94, 149, 150, 203, 288, 296, 307, 317, 470, 603, 607, 656, 659, 666, 675, 692, 717, 734; — οὔ φημί *nego* E. 1209, Ph. 817, 994, A. 1326, Ant. 733. — τἂν οὐ μακρὰν ἔξων E. 323, 1320, T. 196, A. 444, 950, 1144, Ph. 295, 410, 947, O. 82, 220, 318, 1456, OC. 98, 126 ch.. 146 an., 751, 906, 951. — *Bei dem Opt. mit* ἄν· οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι | E. 377, οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι | 633, 1306, 1372, T. 2, 22, 1118, A. 155.6 an., 213 an., 477, 524, 1073, 1117, 1330, 1339, 1342, Ph. 118, 1051, 1220, 1302; O. 343, 446, 600, 845, 857, 1058, 1065, OC. 45, 252 m., 256 m., 501, 798, 966, τίς - 1440; Ant. 680, 1171.

2) *In Fragen erwartet* οὐ *meist eine Bejahung:* οὐ γνώμαν ἴσχεις; E. 214 ch., πῶς γὰρ - οὐ δρῴη τάδ' ἄν; 257, οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295, οὐ σὸν τόδ' ἔστι τοὔργον; 296, οὐ ταῦτα - δειλίαν ἔχει; 351, οὐ ζῶ; 354, οὐ μνείαν ἔχεις; 392, 402, 538, 544, 909, 921, 971, 974, 997, 1040, 1348, 1406, 1430, 1477, πῶς - ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά -; T. 55, 83, πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν -; 292 .. *oft*, fr. 163, 380, τίς οὐχὶ τῆσδε τῆς θεοῦ βορά; 678, πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἄν; 789; *vgl.* ἆρα *u.* μῶν.

3) *Bei zu ergänz. Verbum:* α) ἀνθ' ὧν -| ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν | E. 575, οὔ τοι μάτην γε 773 *n.* ἥκετε, ἀτιμίας μὲν οὔ 1035 *n.* ἄγω, οὐ τἀπὶ Λύδοις T. 356 *n.* ὅτι θέλξειεν, [θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ | A. 970], -ποῦ στάντος, οὔπερ οὐκ ἐγώ; | 1237, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν O. 361 *n.* ξυνῆκα *sch.*, οὐκ εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον 583 *n.* φαίνομαι, οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδέ γ' ἀνδρός 1018 *n.* ἐξέφυσε, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο 1131 *n.* οἶδα, ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγε 1163 *n.* ἔδωκα, τὸν δὲ χῶρον οὐ OC. 24 *n.* οἶδα, οὐ γὰρ δὴ τό γε | σῶμα 265 *n.* δέδιτε, 1136, Ant. 771, fr. 152. — β) *In Fragen:* ἐξοῖδα· πῶς γὰρ οὐχί; E. 1448, A. 1010, παρέσχομεν πῶς δ' οὐχί; O. 567, θανουμένη γὰρ ἐξῄδη, τί δ' οὔ; | Ant. 460. — γ) *In Antworten:* οὐκ· ἀλλὰ κἀπέδειξαν E. 1453, οὐκ T. 248 *n.* βεβὼς ἦν, 415 ἄπει, Ph. 107 *n.* θρασύ ἐστιν, 109 *n.* αἰσχρὸν ἡγοῦμαι, 631, 642, 993, 997, O. 583, 1040 nein, *Bonitz, Beitr.* 1856 *p.* 28 *f.* — δ) *Vor Acc. der Beteuerung:* E. Ion. 888, οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον Ἅλιον O. 660 ch. *Br. N*, ἀλλ', οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν-δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι E. 1063 ch., 1239 m., οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν 626; *vgl.* O. 1089 ch., Ant. 758 *mit Verbum.*

B. *In abhäng. Sätzen*, α) *mit Ind.* δείξω δέ σοι | ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας E. 561, (949), Ph. 70, O. 1369, ὁθούνεκα (1271), (Ant. 685 οὐ - μή) .. — β) *Opt. mit* ἄν· ὥστ' οὐκ ἂν ἄιδρις ὑπείποις A. 213 an... *one* ἄν· ὡς οὐ θέμις γένοιτο Ph. 346, ὡς οὐ γνωρίσοιμι O. 538.9, 1271.3.4, OC. 944, Pers. 357. — γ) *Mit Inf. nach* φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν Ph. 1389, T. 125 (μηδέν O. 461); πυνθάνομαι - Δηιάνειραν - οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον T. 106 ch., (OC. 134, Ant. 755); νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς | δρῶν οὐχ ὑφέξειν δίκην O. 552; ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι 744; μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα | οὐκ ἀντιτίσειν A. 1086, (Ph. 959); ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι | ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους | οὐκ ἀξιώσειν (στένειν) Ant. 1247 (*doch* 235 μή); 378 an.

In diesen Sätzen schliesst sich die Negation erg. an: α) *ein Subst.* ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ E. 321, κοὐχ ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτήν T. 433, κοὐ λόγῳ κακά 1045, οὐ στεφάνων - νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν A. 1199 ch., οὐ φορβὰν - οὐκ ἄλλων αἴρων Ph. 706 ch., οὐ χερός, οὐ ποδός, οὔ τινος ἄρχων 860 ch., οὐ πτηνὸν ὄρνιν - ἐναίρων 955, O 527, OC. 62. — β) *Adj.* οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις E. 397, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοί 532, ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου 883, μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ 1093 ch., χρόνον - οὐχὶ βαιόν T. 44, οὐχ ἑκὼν ἑκοῦσι 197, κοὐ νόσῳ βαρύν 235, οὐκ ἐλεύθερος ἀλλ' ἐμποληθείς 248, οὐ δίκαιος ἄγγελος 347, οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων 390, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος 435, 450, 466, 729 .. *oft*, fr. 147, 152, 342, 708, 753. — γ) *Pron.* σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ E. 627, O. 844, OC. 1239 ch., ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν 861, οὐχὶ τοῖς

αὐτοῖς T. 441, *ἐν τοῖς δικασταῖς κοὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη* | A. 1136, *ἄνδρα δ' οὐδὲν ἔντοπον, οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν* Ph. 281. — *δ*) *Part. ζῶμα - οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον* E. 452, *μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθῃς* 584, *κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα* 618, 933, 1024, *ὡς ἔτ' οὐκ ὢν* T. 160, 192, A. 269, *οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα* | 1110, Ph. 213 ch., 542, 691 ch., 912, 953 . . . fr. 197, 379. — *ε*) *Adv. οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ* E. 323, *οὐχ ᾗ ἐγὼ λέγω* 338, *δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι* 1064 ch., *οὐκ εἰωθότως* 1456, T. 589, 962 ch., A. 682, *οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ* Ph. 304, *κοὐ μόνον* 555, 966, O. 690 ch., 1054, 1275, OC. 144 an., Ant. 571, fr. 307, 663; — *οὐκ ἄνευ μόχθου* OC. 328, 723, *οὐκ ὄκνου μέτα* | 1636, *οὐκ ἐπ' ἴσας* E. 1061 ch., *οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις* T. 389, *κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων* | 747, A. 777, *οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία φέρει* O. 519, *οὐκ ἐξ ἅπαντος* Ant. 312, 556.

Beachte den häufigen Gebrauch in Antithesen: οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς - ὄντες E. 1329, *οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν* 1470, *ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακράν* T. 962 ch., *θηλὺς οὖσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν* 1061, *ὡς ἄνδρας οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων* A. 64, [*θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοις* 970], *σὸν ἄρα τοὔργον κοὐκ ἐμόν* 1368, *ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία - πιστή* Ph. 70, 99, 212 ch., 556, 567, 980, 1234, 1311, O. 58, 384, 623, 671, 850, 855, 1230 ch., OC. 172, 232 ch., 397, 737, 784, 813, 908, 935, 1123, 1129, 1208, 1239 ch., 1369, Ant. 273, 276, 397, fr. 336; *οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μή* OC. 1671 *N*.

Οὐ steht nach seinem Worte: ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γε E. 552, *δυσφημῶ μὲν οὐ* 905, A. 545, 682, 1140, Ph. 70, 545, 676, 912, 1389, T. 161, *vgl.* O. 24, 38, 406, OC. 125 ch., Ant. 96, 223, 255; *bes. bei Ggsätzen: ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον* | E. 452, 618, 1064 ch., T. 234 . . .

Οὐ a) *doppelt: νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει;* T. 1020 m., Ph. 414, Ant. 5; — b) *durch andre Negationen wieder aufgenommen: ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε* E. 595, T. 279, OC. 798; *ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γάμοισιν, οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι φόνους* 988, A. 1073, O. 857; *οὐ, τὸν Ὄλυμπον, ἀπείρων - οὐκέτ' ἔσει* 1089 ch., *οὐκ ἔμελλον ἄρα - λείψειν οὐδέποτε* Ph. 1083; *ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι* | 1023, 1052, fr. 93. — c) *γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται* fr. 673.

Οὐ in Vbdg mit andern Part. a) *οὐ μή* Kr. 67, 12: *mit Ind. Fut. οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε* E. 1052, *οὔ τοι μή ποτε σ' ἐκ τῶν ἑδράνων - ἄκοντά τις ἄξει* OC. 176 ch., *οὐ μὴ ἐξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον κἀκκινήσεις - νόσον* T. 978 = *μὴ ἐξεγείρῃς* (1183); *οὔκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι ὁδοιπορήσεις* OC. 848 *N*, *-σῃς*; — *mit Conj. Aor. II οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε κ. χρόνῳ μακρῷ γνῶσι* E. 42, 1029, T. 621, 1190, A. 421, Ph. 103, 418, OC. 450, 649; *Aor. I, N zu* OC. 848, *vgl.* 408, 1702 *f.*, A. 560, Ph. 103, 381; — O. 771 *Lesarten unsicher*; — *mit Conj. Praes. οὓς οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύχωνται θεοῖς* OC. 1024; — *mit Opt. in ind. Rede: ἐθέσπισεν, κ. τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν* Ph. 611; — *Part. οὐ μὴ δόλῳ λαβόντα* 107. — b) *οὐ nach οὔτε*: *ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός, | οὐ μητρὸς εἶχον* OC. 972, Ant. 249; — *οὔτ' ἄν νιν ὄλβος, οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν* 953, (257). — *Nach μή u. μηδέ s. dort.* — *οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων αἴρων* Ph. 706 ch., 860 ch. = *οὔτε - οὔτε*. — c) *οὐ γάρ* denn nicht, ja nicht A. 1320, 1348, Ph. 1212 *oft*; *οὐ γὰρ ἄν* T. 1118, O. 82, 220, 318, 333, OC. 146, 252, 501, 798, fr. 659; *οὐ γὰρ ἄν - γε* Ph. 947, O. 845; *οὐ γὰρ ἄν ποτε* T. 1250, O. 1456, OC. 98, *- γε* Ph. 412; *οὐ γὰρ - γε* T. 945, O. 357, *- πω* O. 105; *οὐ γὰρ δὴ* (*- γε*) E. 1020, Ph. 246, O. 576, OC. 110, 265, Ant. 46; *οὐ γάρ ποτ'* (*ἄν*) Ph. 869, 1281, OC. 909, Ant. 563, fr. 93, 606; *οὐ γάρ ποτε - γε* E. 482, *οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἄν* A. 1073, Ant. 905, *οὐ γάρ τι* A. 1111, 1343, O. 410, 433, Ant. 450, 517, fr. 81, 735; *οὐ γάρ τί γε* OC. 456, Ant. 456; *οὐ γάρ τις* Ph. 302, OC. 1658; *οὐ - γε* Ph. 812, O. 361, 855, 1131, OC. 329, 359, Ant. 570, 771; (*οὐ δέ* E. 132 an., Ant. 261); *οὐ δή* Ph. 900, *- ποτε* E. 1108, 1202, T. 876, *- που* O. 1472, *οὐ δή που* - Ant. 380, *οὐ δή τι* T. 668; *οὐ δῆτα* (*- γε*) E. 403, 1198, T. 1127, 1208, Ph. 419, 735, O. 758, 942, 1161, 1377, OC. 433, 597, 810, Ant. 762; *οὐκ ἄν* T. 2, 22, 197, A. 82, 155.6, 213, 444. 477, 950 . . ., *- γε* A. 1342, Ant. 747, *- ποτε* E. 359, 441, A. 448, 1093, 1246, O. 573, OC. 125, 748, *οὐκ ἄρα* (*- γε*) A. 1238, Ph. 106, 114, OC. 408 . . . *Vgl. die einzelnen Part., bes. ἆρα, ἄρα, ἦ, μή, μῶν; ὅπως, ὅτι; πῇ, γὰρ οὐ, πῶς γὰρ οὐ,*

μέν, μέντοι, μήν, οὔ ποτε, πότε, οὔπω, πώ, οὔτοι, τοι u. s. w., sowie die übrigen negativen Wörter.

οὐδαμά, auf keinerlei Weise, nimmermer *χιὼν οὐδαμὰ λείπει* Ant. 830 m., *οὐδαμὰ* | 762, T. 323, 381 *Herm. Wdr;* (Ph. 676 *Schndw.*). — *κράτος - παράβατον οὐδαμᾷ πέλει* Ant. 874 ch.

οὐδαμοῦ, nirgends *ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας* O. 565, OC. 1649, A. 878, 1281; *trp. κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπ. ἐμφανής* O. 908 ch. durchaus, gar nicht; *τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω* Ant. 183 *Erkl. nach Wf Gen. pretii,* für nichts.

οὐδαμῶς, durchaus nicht, gar nicht *φίλον* OC. 771, *κοὔ τοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα* Ant. 678, fr. 823.

οὖδας, Boden *φορούμενος πρὸς* E. 752.

οὐδέ, und nicht, aber nicht, 1) *nach e. affirmativen Gliede: ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος -, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ* E. 186 m., 629, *ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής* 929, 997, 1423, T. 195, 216 ch., 225, 276, 474, 1083, A. 676, 1384, Ph. 756, 929, 996, 1117 ch., O. 398, 453, 868 ch., 915, 949, 1277, 1290, 1434, OC. 124 ch., 663, 770, 996, 1110, 1272, 1622, 1652, 1653, 1707, 1710 m., Ant. 291, 492, 532, 596 ch., 598 ch., 1269 m., fr. 147, 720; *in Antworten: οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ* E. 1034; *in Fragen: καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;* E. 1046, 1359, Ph. 32, O. 635, 1039, fr. 603; 531. — 2) *Nach negat. Sätzen fügt οὐδέ bedeutenderes an, one abzuschliessen:* auch nicht, noch, noch auch *οὐ γάρ σε μὴ - γνῶσ' οὐδ' ὑποπτεύσουσιν* E. 43, 365, 482 ch., 500 ch., 573, 638, 913, 922, 1005, T. 145, 360, 462, 501 ch., A. 1103, 1250, Ph. 281, 302, 417, 682 ch., 692 ch., 955, 1309, O. 32, 38, 1355, 1358 m., 1373, 1423, OC. 266, 429, 502, 608, 696 ch., 921, 945, 1029, 1135, 1202, 1663, Ant. 240, 451, 1020, 1026, fr. 195, 607, 708; *nach Adj. mit α privat. ἀκτὴ - ἄστειπτος οὐδ' οἰκουμένη* Ph. 2, 857 ch., E. 1284 m., O. 885 ch., 1289, OC. 39, Ant. 251, A. 223 ch., 1307; *in der Fr. οὐχ ὡς ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;* O. 625; *in der Antwort:* Ant. 731. — (Und) auch nicht (nicht einmal), *bes. mit καί, ἀλλά: ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ τοιαῦτα πράσσειν* E. 913, 373, T. 317, A. 628 ch., Ph. 167 an., 207 ch., 1055, 1252, O. 170 ch., 255, 296, 324, 367, 731, 872 ch., OC. 685 ch., fr. 92; *in der Fr.* und nicht einmal T. 317, 1015 m., *Antwort:* O. 432, E. 1347.

3) *Adv.* nicht einmal E. 359, 770, T. 455, A. 561, 1345, Ph. 982, 999, 1066, 1198, O. 1162, 281 = OC. 1656, 272, 799, 804, 925, 1345, 1702, Ant. 1341 m., fr. 611, 659, 779; *nicht zu Anfang:* E. 630, 595, 697, 1282 m., 1412, T. 126 ch., 280, 592, 725, 1072, 1128, A. 83, 1242, 1268, 1281, Ph. 106, 536, 934, 948, 1239, O. 281, 1232, 1303 an., OC. 47, 509, 591, 998, 1345, Ant. 522, 563, 884, 1034 m., fr. 234, 280, 470, 607, 663.

In Vbdg mit and. Part. nach οὐ gew. nicht einmal *s. o.* E. 482, 500, 573, 638, 922, 1052, T. . . . *οὐ - οὐδὲ - οὐδέ* E. 432, T. 145, 356, Ph. 692, O. 414, 899, Ant. 1020; — *οὐδὲ - οὐδέ schliesst sich an eines andern Worte an:* O. 116, E. 1197, Ph. 251, *oder das erste οὐδέ verb. mit dem vorherg., das zweite steigert:* O. 1378 *f.*, 868 *f.*, 1312, OC. 691 ch., 1608; T. 340, OC. 1402, — Ant. 1040 *Erkl.* nicht einmal. — *Nach οὔτε - οὔτε* geschweige denn OC. 1297, Ant. 240. — *In Vbdg mit (οὐδ') αὖ* E. 911, 1034, A. 1118, O. 1373, fr. 607; *οὐδ' ἄν* E. 365, 697, 1282, 1287, Ph. 536 . . . *κοὐδ' ἄν* E. 1304, *- ποτε* 373, *οὐδ' ἂν εἷς ποτε* T. 1072, *οὐδ' ἂν εἷς* OC. 1656, Ant. 884, O. 281, fr. 611; *γάρ* E. 285, 770, *οὐδ' εἰ γάρ* O. 255, *οὐδέ γε* E. 1347, *- γε* O. 1378, OC. 502, *ἐάν* A. 1345, (O. 1062), *εἰ* E. 359, T. 592, Ph. 1198.. *ἤν* Ph. 982, 999, *μὲν δή* E. 913, *- μή* A. 83, OC. 1702, *ἔτι* E. 186, O. 1290, OC. 1622; *οὐδ' ἔτ' ἄν* OC. 1110, *τοί* Ph. 1252, *οὖν* OC. 1135; *οὐδέποτε, οὐδέπω and. s. bes. — Oft mit οὔτε verwechselt.*

οὐδείς, keiner, e, es *οἶκτος* E. 100 an., *πόθος* 822, *ἀρωγός* O. 127, OC. . . . *λόγος* fr. 91, 343, *ἐχθρός* 109, *ταμίας* 515, *ὅρκος* 671, *πολέμιος* 681; *ἀνάλυσις οὐδεμία κακῶν* E. 143 m.; *οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεί* 525, *κέρδος* 1015, *ψεῦδος* 1220, fr. 59, *ἔργον* 1372, A. 11, 852, *πῆμ'* O. 379 . . . *ἄλγος* fr. 500, OC. 955, *κλῆθρον* fr. 673; *οὐδενὸς λόγου* A. 477, Ph. 730, *ἀνδρός* 334, Ant. 458, *νόμον* A. 1247, *ἄνδρα δ' οὐδένα* OC. 806, Ph. 280; 436, *νοῦν* Ant. 68; *οὐδὲν ῥῆμα* E. 61, *ἄλγος* A. 1397, *κλέος* Ph. 252, *ὄνειδος* OC. 967, *πρᾶγος* 1153, *ἀξίωμα* 1451, *ἔπος* Ant. 1193, *ἕλκος* fr. 449, *κακόν* 608. — 2) *Oefter subst.* Keiner, Niemand, nichts *οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν* E. 1082 m., *οὐδεὶς οἷός τε φέρειν* O. 1415 . . . fr. 64, 94, 106, *πλὴν ὃς ἂν* - 234 a, 325, 359, 518; *γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὤν* E. 245 m *von Toten, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ* 945, *βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς* 1047, 1048, O. 56, *βρότειον οὐδέν* 709,

1016, 1285, OC. . . fr. 93, 517, 583, 673, 682, 696; *οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου* T. T. 1132, - *ὕστερος* Ph. 181 ch., *ἀνδρῶν* 1104 m., *ὑφηγητῆρος - φίλων* OC. 1588; *Neutr. ἄξι' οὐδενός* O. 972, *πρόνοια* 978, *ἄπαρνος* Ant. 435, T. 676, *ἄτιμος* E. 1215; *ἔνορκος οὐδενί* Ph. 72, OC. 227 ch., A. 1416 an.; *οὐδέν' ἄλλον* A. 20, O. 1051; 63, *οὐδέν' οἶδα* A. 121, Ph. 1051; *οὐδὲν ὧν λέγω ποιεῖ* E. 319, 344, 519, 715, 957, 1005, 1017, 1045, 1185, T. 90 . . *oft*, fr. 153, 205, 288, 667, 725; *häufig adv.* gar nicht, durchaus nicht E. 1005, 519, 716, 1194, T. 322, 773 . . .; *bei intr. u. pass. Verb. lässt sich's als Obj. erkl., z. B. οὐδὲν ἐντρέπει ἐμοῦ γε* E. 519, *doch nicht* A. 1114, O. 1016, OC. 525, T. 773; *beim Comp. σοῦ κάκιον οὐδέν* Ph. 1058, O. 1018, OC. 568, A. 124, 276, fr. 718.

Beachte: Δι' οὐδενὸς ποιεῖ OC. 584 achtet für nichts, *wie ταῦθ' ὅτῳ παρ' οὐδέν ἐστι* O. 983, Ant. 35, 466, E. 1327, *πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος* A. 1018. — *Andre Negationen verstärkt οὐδείς· οὐ μᾶλλον οὐδέν* O. 1018, 1501, T. 322, OC. . fr. 93; *οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς* O. 56, Ant. 4, Ph. 72, T. 937. — *οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα* O. 373 jeder, [*οὐδὲν ὅτι μὴ Ζεύς* T. 1278].

οὐδέν *εἰμι von Toten* E. 245 m., fr. 517, 682; E. 1129; *sogut wie tot* Ph. 1030, *bin verloren* 951, 1217 m., E. 677; *nichts wert* A. 1231, OC. 565. — *οὐδ' ἂν εἷς, s. οὐδέ.*

οὐδέ-ποτε, niemals, *mit Fut.* Ph. 1084 m., *zu erg.* 999, 1197 m. — 1392.

οὐδέ-πω, noch nicht O. 16, (u. noch nicht 731, *οὐδέν πω* Ph. 446).

οὐδε-πώποτε, noch nie Ph. 250.

οὐκ-έτι, nicht mer, *von der Gegenwart: ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός* E. 22, *οὐκέτι σωκῶ* 119 an., 611, 954, 1072, 1175, 1397, T. 536, 711, 1144, 1146, A. 514, 639 ch., 972, 1257, 1273, Ph. 358, 820, 1094 m., 1154 m., O. 956, OC. 393, 1473, Ant. 803 an., 878 m., 939 an.; *als Antw.* A. 257 an., (fr. 704); *von vergang. Ggwart: ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον* A. 286, Ph. 358, 884; *von der Vergangenhit: ἐπεὶ ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν* E. 778, O. 115; *von der Zukunft: οὐκέτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητε* A. 421 m., 416 m., Ph. 521, 1133 m., 1149 m. *Herm.*, O. 897 ch., OC. 879 ch. — *σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκετ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ* A. 1262 gar nicht, O. 1251, Ant. 1025. *Vgl ἔτι.*

οὔκ-ουν (*Herm. zu Vig. p.* 703, *Bäuml, Gr. Part. p.* 191 *ff.*), jedenfalls nicht, gewiss nicht, *in Antw.* Ph. 908, 1389, Ant. 993, *vgl.* 321; *in fortlauf. Rede* Ph. 872; also nicht, folglich, allerdings nicht E. 795, OC. 848, *die Folgrg tritt nicht hervor* 651, O. 565, 1357 m. — *In der Fr.* also nicht, nun? *οὔκουν ἐάσεις - θῦσαί με -;* E. 630, A. 79, 1051, T. 419, Ph. 628, 1270, O. 676, 973, OC. 897, Ant. 244, 512. — — *Οὐκοῦν*, also, nun, doch wol *οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ* E. 799, O. 342, Ph. 639, Ant. 91, 817 an., (O. 440, 581, *s. οὖν*), *οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι* OC. 980.

οὐλίῳ *σὺν πάθει* A. 933 ch., verderblich, *sonst bei keinem Attiker noch Trag. οὐλίαις συναλλαγαῖς* T. 845 ch. *Wdr.*

[**οὐλομέναν** Ant. 840 ch. *οἰχομέναν Martin.*]

οὖν, allerdings, freilich, wirklich, 1) *bestätigt eine Behauptg τά γ' οὖν σ'* E. 1499 allerdings, wenigstens deine eigenen *ὥσπερ οὖν μέλει* A. 991 *Wf; bes. mit γάρ· εὖ γὰρ οὖν λέγεις* Ant. 1255 ja, du hast Recht, OC. 985; — *in Antw., bes. mit μέν· μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν θάνῃς* E. 1504 ja, damit du nicht . . . *Vgl. γέ, γάρ, μέν.* — 2) *Nimmt οὖν Vorhergeg. wieder auf, zusammenfassend (bes. mit μέν) ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ' - ὑπεικάθοιμι* E. 359, 459, 549 . . . *one μέν· νῦν οὖν - βουλευτέον* E. 15, 307, A. 28, 34, 535, 1215 ch., T. 1162, Ph. 298, 766, O. 655, 834, 1517, 1520, Ant. 84, 489, 1023, fr. 779; OC. 980.

3) *Folgernd:* also *πρὶν οὖν τιν' - ἐξοδοιπορεῖν στέγης, ξυνάπτετον λόγοισιν* E. 20, 38, *τίς οὖν - ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;* 1001, 1318, 307, T. 82, 329, 369, 550, 1174, A. 403 m., *τί οὖν δή;* 873, 875 ch., Ph. 45, 1343, O. 141, 325, OC. 652, 1135, Ant. 751, fr. 205; *so μὲν οὖν. Der Zusammenhang oft ser äusserlich: τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν* Ph. 45, 100, 111, 121, 298, 305 . . *ὅδ' οὖν ἴτω* O. 669, *οἱ δ' οὖν γελώντων* A. 961. — *In Fr. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ - ξυνηρετμεῖν* A. 1328, 1364, T. 1191, 1247, Ph. 100, 110, O. 124, 440, 562, 568, 581, 1128, OC. 416, 1424; — E. 1339, 1343, Ph. 121, 568. — 4) *Gegensätzlich: εἰ μέν τις οὖν ἔξεισι, εἰ δὲ μή* fr. 402, *εἴτ' οὖν δικαίως, εἰ δὲ μή* E. 560, 199 ch. *Wf*, O. 1049, *εἴτ' ἀληθές, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην* Ph. 345; *εἰ δ' οὖν* Ant. 722 *Nk Hippol.* 507; *οὔτε γὰρ θρασύς, οὔτ' οὖν προδείσας* O. 90, *μήτε - μήτ' οὖν* 271 immerhin. — —

Eng an andre WW. angeschl. meist den Zusammenhg der Rede äusserlich andeutend: ὅδ' οὖν O. 669, Ant. 751, T. 329, A. 961, οὗτος OC. 1766, τίς E. 1001, 1103, 1260, A. 873, 1215, Ph. 100, ἤ - 121, πῶς 110, 568, O. 124, 568, E. 1339, ὅτ' οὖν da nun einmal E. 1318, 38, O. 918, Ant. 170, ὥσπερ A. 991, *Cho.* 876, *Pl. Phaidr.* 242 *E.* — ἀλλ', δ', γάρ, μὲν οὖν *s. bes.*

οὕνεκα, *Praep., N zu* O. 383 *Anh.*, wegen, *mit Gen.* τούτου θανεῖν χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν E. 579, τῆς θυγατρὸς οὕνεκα 594, 605, T. 477, A. 328, 1062, 1111, Ph. 1038, O. 383, 447, 858, 932, 997, 1010, OC. 22, 269, 1346, Ant. 19, 641, 649; wegen, in Ansehung ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει E. 387 was dies betrifft, 605, 787, Ph. 774. — *Vorangest.* E. 983, Ph. 1038, *eingesch.* σῆς οὔ. - γυναικὸς A. 1111. *Conj.* weil φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ Ph. 586, OC. 34, 738, 1293, Ant. 63; dass οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα E. 1478, *nach* ἐκδιδαχθείς T. 934, ἴσθι Ph. 232, ὁρῶ 839 m., μάθ' O. 708, κἀξάγγελλ' OC. 1395. — οὔνομα, *s.* ὄνομα.

οὗπερ, wo eben, grade στάντος, οὗπερ οὐκ ἐγώ A. 1237, αὐτοῦ μέν' οὗπερ κἀφάνης OC. 77; *trp.* εἴσ' οὗπέρ εἰσι 336, σχὲς οὗπερ εἶ 1169. — οὐπόθεις E. 4 = ὃ ἐπόθεις.

οὔποτε, nie, niemals οὔποτε καταλύσιμον E. 1247, 1312, T. 106 ch., 921, A. 98 ἔτι, 318, 775, 858, Ph. 1037, O. 505 ch., 511 ch., 1007, 1072, Ant. 207, 810 m., fr. 337, 965; *getrennt* nicht je, wol nie οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε E. 1029, 1240 m., A. 183 ch., T. 597, O. 1463, OC. 612, 626, 636, 1353, fr. 713. *Doch schwanken die Hg. u. liesse sich überall* οὔποτε *schr.*

οὔπω, noch nicht ἓν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ T. 154, 159, 461, 854 m. (οὐδέποτε *sch.*), 1048, A. 663, 644 ch., OC. 135 an., fr. 751; O. 594 wol nicht. — οὐπώποτε fr. 705, 969a; οὐρά 619, 925; οὐραῖον 700; οὐράνη 147.

οὐράνιος, Himmels-, himmlisch φῶς Ant. 944 ch., οὐρανίας ἕδρας Ph. 1413 an., οὐρανίαν δι' αἰθέρα O. 866 ch., οὐράνιά τε κ. χθονοστιβῆ 301; vom Himmel (gesant) οὐρανίας ὑπ' ἄχνας OC. 681 ch., ἀστραπή 1466 ch., σήματα fr. 379; τὰν οὐρανίαν Θέμιν E. 1064 ch. — ἄταν οὐρανίαν φλέγων A. 196 ch. *praed.* gen Himmel; οὐράνιον ἄχος Ant. 418 ungeheuer? divinitus ortum *Blomf. gl. Pers.* 579, himmelhoch *N.*

οὐρᾰνός, Himmel μέγας οὐρανῷ Ζεύς E. 174 ch., σκέλη προφαίνων 752, τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν A. 845, fr. 507, 655; *trp.* πρὸς οὐρανὸν βιβῶν OC. 381.

οὔρειόν τ' ἀδμῆτα ταῦρον Ant. 352 ch., Berges-.

οὐρεσι-βώτης, auf d. Bergen weidend Ph. 1148 m. *S.*

οὐρίζω, leite glücklich, beglücke γᾶν - κατ' ὀρθὸν οὔρισας O. 696 ch.

οὔριος, günstig, glücklich, recht πλοῦς Ph. 780, οὐρίῳ πλάτῃ 355, δρόμῳ A. 889 ch., οὐρίαν τρόπιν fr. 151; ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν A. 1083 *Erkl. Sft. adv.* mit günstigem Winde. OC. 1466 *Elmsl. Df.*

οὖρος, günstiger Wind, *trp.* οὖρος - αὐτῇ γένοιτ' T. 815, ῥείτω κατ' οὖρον 468 = *Sept.* 690 *Linw.*, ἑρπούσῃ καλὸς *N*; Glück (auf!) οὖρός τοι, τέκνον, οὖρος Ph. 855 ch.

οὖς, Or ὀρθόν E. 27, ὦτα fr. 619; — τυφλὸς τά τ' ὦτα O. 371; τῆς ἀκουούσης - πηγῆς δι' ὤτων φραγμός 1387, φθογγὸς - βάλλει δι' ὤτων Ant. 1188, ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας E. 737 *Valck. sch. Phoin.* 916; δι' ὠτὸς - ἐννέπειν 1437 ch., fr. 739, λόγους - εἰς ὦτα φέρει A. 149 an. — Or, Gehör ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει Ant. 317, 319. [911.

οὐσία, Vermögen τὰς ἄπαιδας - T.

οὔτε - οὔτε, weder - noch οὔτε γόοις οὔτε λιταῖς E. 139 ch., 180 ch., 307, 780, 800, 868, 913, 1050, 1138, 1145, 1324, T. 3, 324 . . . fr. 162, 324, 401, 470, 499, 583, 709; *3mal:* οὔτ' αἰόλα νὺξ - οὔτε Κῆρες οὔτε πλοῦτος T. 132 *f.* ch., A. 1232, Ph. 72, OC. 911, [1296], fr. 153; *4mal* Ant. 4, A. 1199; *5mal* T. 1058. — *Anakol.* A. 1233 *Nk.* — (οὐ - οὔτε E. 1411; *öfter one Grund conjicirt*). — οὔτε - τέ· E. 350, 1078 ch., Ph. 1321, O. 652, OC. 1397, Ant. 763 *N*, fr. 109; — (*nach* οὔτοι A. 428 *Wf*) οὔτε - δέ, weder - und ebensowenig T. 1151, *vgl.* οὐδέ. — οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην κλύειν Ant. 686.

οὔτε - οὔτε *teilt zuw. etwas schon Negiertes* οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς O. 609, 857, 1020, 1272, OC. 612, 988, 1658, Ph. 230, A. 1073, Ant. 4, 12, 271, 905, 1157, οὐ - οὔτε - τέ 763, fr. 109; *verstärkt die Negation* Ph. 72, Ant. 787 ch. — *Lesart oft unsicher.*

οὔτοι, warlich nicht E. 137 ch., 153 ch., 791, T. 322, A. 428 *Wf*, 915, Ph. 1193 m., O. 518, OC. 857, 874, 1696 ch., Ant. 523, 678, fr. 148, *οὔτοι - γε* E. 773, T. 491, O. 629, OC. 650, *μή ποτε* 176 ch., *- μή* A. 560, *πότε* E. 1182, Ant. 522, fr. 463; O. 852.

οὗτος, dieser, e, es, *ὁ μάντις οὗτος* O. 562, *οὗτος ὁ σοφός* 568 ... *so in allen FF. ausser Du., Gen. u. Dat. Sg. Pl. Neutr., Gen. Pl., N. u. A. Pl. Fem.* — *Oft one Art. οὗτος σύ* O. 532, 1121, *πατὴρ οὗτος σός* E. 530, *χῶρος* fr. 757 ... — *Viel öfter subst., zuw. mit e. Adj. od. Pron. οὗτος* O. 672, 954, *τίς οὗτος* 1041, *ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος* E. 301. — *Adv. ταύτῃ* auf dieser Seite, hier Ph. 1331, 1448 ch., *ῥέπειν* Ant. 722, *καταχρῦσθαι* 936, *ἔβλεψα* fr. 517, *κλύων* OC. 1300 so, dasselbe; *τοῦτο μὲν - εἶτα* Ph. 1345, *- δέ* A. 670, OC. 440, *- ἔπειτα δέ* Ant. 61, *- τοῦτ' ἄλλο* O. 603, *- τοῦτ' αὖθις* Ant. 165; dazu, deshalb *μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην* O. 1005 *Elmsl.*

οὗτος hat weniger Nachdruck als ὅδε w. m. vgl. 1) *auf Vorhergeh. bezogen: οὐκ ἐκ σέθεν ᾠκτείρεθ' οὗτος* E. 1412, *ἔμπαλιν λέγει* T. 358, *ὥσπερ οὗτος ἐννέπει* 475 .. *ser oft; πρὸς τοῦτο* T. 1211, A. 556, Ph. 292; *καὶ ταῦτα τηλικοῦτος* E. 614, O. 37, Ant. 322 u. zwar; *daher abschliessend:* E. 280, 692, T. 455, 458, Ph. 1319, O. 451, OC. 504, Ant. 183, 203, 706, 709. — 2) *Auf Erwähntes, Bekantes bez.: τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ* O. 562, *οὗτος ὁ σοφός* 568, *ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος;* 732, *τίς οὗτος* 1041 .. *ser oft; daher lobend od. verächtlich: αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνή* E. 287, *τούτῳ φιλεῖν χρή* 981, T. 431, 476, A. 411, 1282, Ph. 606, Ant. 402, 426, 1088. — 2) *Mit vorhergeh. Rel. ἃ γὰρ προσεῖδον - φάσματα - ταῦτά μοι - δὸς τελεσφόρα* E. 645, T. 495, 676, A. 524, Ph. 1073, 1248, 1397, 1399, O. 69, 235, OC. 366, Ant. 669. — 3) *Auf e. folg. Satz bezogen: ἐμοὶ τοῦτο μέλει μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ* Ph. 1121 ch., *- ὅπως* O. 1058, *κλύειν* OC. 1176, Ant. 650; *τοῦτο γιγνώσκουσ' ὅτι* E. 988, *πόθι* T. 97, *ἐς τοῦθ' ἕως -* 147, 1256, *τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι - παρεστάναι* A. 116, *ὁθούνεκ'* 552, *ὡς* 1370, *αὐτὸ τοῦτο - ὅπως -* Ph. 77, *οὕνεκα* 232, *τλῆναί σε* 869, *ὅτι* 1022, *εὐσεβεῖν* 1440, *εἴ τιν'* O. 584, *ὅπως* 1005, *ὅτι* Ant. 61, 98, 188; 305, 762, 1244; *ταῦτα* Ph. 987, 1325, 1355. — *Bes. vor e. Rel. τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν* E. 431, T. 419, Ph. 289, 648, 1399, O. 1372, 1180, 1512, 1359 (575). — — 4) *Selten wie ὅδε auf Gegenwärtiges hinweisend: τίς οὗτός ἐστι;* E. 1346, *νοεῖς ἐκεῖνον - τόν θ' οὗτος λέγει,* O. 1055, 1150, 1156 .. *εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν* E. 993, Ant. 480, *ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;* O. 429, T. 351, A. 119, 124; *μὴ ταύτης κλύε* E. 675; *εἰ τούτῳ δοκεῖ* Ph. 1075, A. 1383; *τὴν παῖδα ταύτην* Ant. 693, 750, A. 661, 1308, 1343; *ἐκ τούτοιν* OC. 848, *ταύταιν* 859, O. 1504; *αὗται* T. 242, OC. 530, *τούτοις* Ant. 504, *τούτους* Ph. 890, *ταῦτα (τὰ ὅπλα)* 1056, *ταύτας* T. 299. — *Oertl. αὕτη δὲ - ἀγορὰ Λύκειος* E. 2, Ph. 1355; *daher trp.* hier *ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου χωρεῖ* E. 1431, *αὕτη πέλας σοῦ* 1474, *τοῦτ' ἐκεῖν'* 1115; *Voc.* he, heda *οὗτος, βλέφ' ὧδε* T. 402, A. 71, 1047; *οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες* O. 532, 1121; *ὦ οὗτος, οὗτος Οἰδίπους, τί μέλλομεν χωρεῖν;* OC. 1627, *ὦ οὗτος Αἴαν* A. 89. — 6) *Im Ggstze zu pers. Pron. weist οὗτος auf Gegenwärtiges hin: ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ* Ant. 1014, O. 1139; *τὸ τούτου μᾶλλον, ἢ τοὐμὸν σκοπεῖν* A. 124; *fast = ὅδε: τοῦδε· γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν* Ph. 841 m., *ταύτῃ - τῇδε* 1331, 1435, 1437, O. 1120, Ant. 189; — A. 1141, *Ἄργος - τόδε - αὕτη δὲ - ἀγορὰ Λύκειος* E. 6, 371, 981, Ph. 1073, A. 1282, *οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων* 1032, Ant. 293, T. 344; Ph. 1075 *Od. u. Neopt.;* OC. 787. — — *Eigentüml. εἰ γὰρ οὗτος εἶ, ὅν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς* O. 1180. — *τοῦτ' αὐτὸ - τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ* O. 1013, T. 408, OC. 1627, Ant. 504, Ph. 23 *N χῶρον πρὸς αὐτὸν τοῦτον;* — *τοῦτ' (ἔστ') ἐκεῖνο* E. 1115 *N.*

οὕτω(ς), so, *mit Adv. εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν* Ph. 873, 566; *Adj. οὕτω μόνον* 470, 487, O. 1427, Ant. 220, A. 1207 ch.; *Verbum οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακή* E. 367, 862, *ὡς* 1296, *ὅπως*, E. 938 = Ant. 37, T. 116 ch., 198; 254, 1126 *ὥστε*, 304, T. 1163, 306, 475, T. 330 *ὥς περ*, 590, 610, A. 823, 1147, Ph. 348, 660, 888, 1259, 1277, 1370, O. 129, 1442, 1444, OC. 599, 964, 1423, 1533, 1695, Ant. 232, 426, 465, 501, 639, 916, 959 ch., 1062, fr. 94, 162, 715. — *Oratorisch steigernd:* so ser, *mit Adv. οὕτως αἰκῶς* E. 101 an., 216 an., 1358, T. 65, A. 90, Ph. 566, *ἄγαν -* 598, O. 354, 970, OC. 428; — *mit Adj.* Ph. 104, 690 ch., 751; — *mit Verbum* Ph. 737, 798, 970, O. 636. — Ebenso fr. 608, also *οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ'*

ὕπερ; O. 1444; OC. 1431, Ant. 677, O. 256, Ant. 315, OC. 1279, *οὕτως* 194, *οὕτως ἄπει;* Ph. 1067. — *Nach Versbedürfniss nachgestellt* T. 745, 1126, A. 90, 1207, O. 256, 1427, OC. 964, Ph. 487, 598, 690, 798. — *οὐχί s. οὐ; über τί οὐχί N zu* O. 1003.

ὀφειλέτης, schuldig *θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀ.* A. 590. *Z.*

ὀφείλω, schulde *τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν* Ant. 331; *Pass.* [*πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν* E. 1173 *oft Eur. vgl. N*] fr. 216, *κ. σοὶ ταῦτ' ὀφείλεται παθεῖν* Ph. 1421, fr. 216 ist bestimmt, musst.

Aor. ὤφελον, o dass doch *ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον* E. 1131, *μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν* - T. 999 an., *λιπεῖν* Ph. 969, *ὀλέσθαι* O. 1157; *εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην εἶναι* E. 1021, *ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι* O. 1192 ch. — *ὄφελμα* fr. 826 *Lex.*

ὄφελος, Nutzen *λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄ.* Ph. 1384 zum N., Vorteil.

ὀφθαλμός, Auge *mit Bzhg auf das Gesicht u. Sehn ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὀ. ἄνθος* T. 549, *διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας* 795; *οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ'* 815, *χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀ.* E. 1468, *εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ* A. 84, *ὧν προσεῖδον ὀ. ἐγὼ* 993, *τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀ.* (*προσλεύσσειν*) O. 1377, *τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀ. ὁρῶν* Ant. 764, *τὸν αὐτόχειρα - φανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς* 307, fr. 421. — *καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι* O. 987.

ὄφις, Schlange Ph. 1328, *ὄφιν* fr. 219.

ὀφλισκάνω u. ὀφλεῖν, mache mich schuldig, ziehe mir den Vorwurf zu *σκαιότητ' ὀφλισκάνει* Ant. 1028, *μώρῳ μωρίαν* 470; *τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν* O. 512; *ὄφλοι* fr. 470.

ὄφρα *με βίος ἔχῃ* E. 225 ch., so lange als; *Aisch. Cho.* 355, *Eum.* 325; *Eur. gar nicht.*

ὀφρύς, Augenbraue *τὰς ὀφρῦς* fr. 752; *νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει* Ant. 528 ch. *Augen, χίων - τέγγει θ' ὑπ' ὀφρυσι παγκλαύστοις δειράδος* 831 ch. — *ὀχεῖται*, färt dahin Ph. 190 ch. *Herm. Df*, E. 742 *N.*

ὄχημα, Furwerk, Wagen *ἱππικῶν ὀχημάτων* E. 740 *Wf; πολύκωπον ὄχημα ναός* T. 656 ch., *vgl. Prom.* 468 = *ναῦς ὀχουμένη.*

ὄχθαι, αἱ, Hügel, Abhang *Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι* Ant. 1132 ch.; Ufer *Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας* Ph. 726 ch. *Df.*

ὄχθος, Hügel, Berg *τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ* T. 524 ch., *Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων* Ph. 729 ch.

ὀχλέω, bin lästig *ἐμποδὼν* O. 446.

ὄχλος, Haufen *πολύς* T. 424, fr. 83.

ὀχμάζεται, bändigt Ant. 352 *Franz. N.*

ὄχος, Wagen *δέκατον - ὄχον* E. 708; *Pl. v. einem W. Βαρκαίοις ὄχοις* 727, *ὄχους παραστείχοντα* E. 808, fr. 599.

ὄψ, Ruf *οἰκτρὰν ὄπα* E. 1068 ch.

ὀψέ, (zu) spät, lange hinterdrein *ὄψ' ἐκδιδαχθείς* T. 934, Ant. 1270, OC. 1536, *ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω* 1264.

ὄψις, Anblick *οὐ πάρα* O. 1238, *ἡ τέκνων - ἐφίμερος* 1375, *Ἡρακλέους - λεύσσειν τ' ὄψιν* Ph. 1412 an. — *σπουδαῖον εἰς ὄψιν* OC. 577 *von Ansehn, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον* A. 876 *für das Auge weiter Nichts; νυκτέραις ὄψεσι* fr. 839; Blick 483; *Pl.* Augen *σὰς ὄψεις μαρᾶναι* E. 1328; *διπλᾶς ὄψεις ἀράξας* Ant. 52; Erscheinung *σελήνης ὄ.* fr. 713, *εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν* E. 413.

Π.

Π alliteriert N zu E. 504, *gehäuft* A. 866-9, 874.6, Ant. 332 *Wf.* — *πᾷ* T. 96 ch. *πῶς sch., s. πῇ.*

πἄγετ-ώδης, eisig, eiskalt *πέτρας γύαλον* Ph. 1082 m. *Z.* — *πάγας* fr. 378.

παγ-κάκιστε T. 1124, Ant. 742 ganz Verworfener, Allernichtswürdigster. *Z.* — *παγκαρπία* fr. 464. *Z.*

πάγ-καρπος, aus allerlei Früchten *θύμαθ' - πάγκαρπα* E. 635; fruchtreich *παγκάρπου δάφνης* O. 83. *Z.*

παγ-κευθῆ *κάτω νεκύων πλάκα* OC. 1563 ch., allbergend. *S.*

πάγ-κλαυτος *αἰὲν ὤλλυτο* T. 652 ch. sie verging ganz in Leid u. Tränen, *ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις* Ant. 831 m., immer weinend; *pass.* ser beweint *πάγκλαυτον αἰῶνα κοινόν* E. 1085 ch.? tränenreich. — *παγκληρία* fr. 774.

πάγ-κοινος, allen gemeinsam *ἐξ Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας* O. 138 ch., Ant. 810 *Blaydes, παγκοίνοις - Δηοῦς ἐν κόλποις*

1119 ch. allumfassend, ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις; 1049 alle angehend.

παγ-κοίτας (att. -ης), allbettend, zur Ruhe bringend Ἅιδας Ant. 810 m., -ταν θάλαμον 804 an.

παγ-κόνῖτος, voll Staub, staubumwölkt ἄεθλα T. 505 ch.

παγ-κρατής, alle bewältigend, all(e be)herschend Ζεύς fr. 607, Κρόνου παῖς Ph. 680 ch.; χρόνος OC. 609, ὕπνος A. 675 *vgl.* πανδαμάτωρ Ω 4, ι 372; σέλας Ἡφαιστότευκτον Ph. 986 πῦρ *sch.* — πάγ-ξενα (-ον *Nk*) fr. 68.

πάγος, Höhe, Berg, Bergspitze πάγους Οἴτας T. 634 ch., τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον 1191, Ἄρεος εὔβουλον π. OC. 947 *in Athenä*, Δήμητρος εἰς ἐπόψιον π. 1601 πηγήν *L. Stephani*, ἄκρων ἐκ πάγων Ant. 411, ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985 ch., Χρύσης - πάγοι fr. 349, ἀπ' ὀρθίων π. 110, Ἥρας τε πάγοις 256, ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων π. 300.

πάγος, Reif, Frost πάγου χυθέντος Ph. 293, π. φανέντος αἰθρίου fr. 162, δυσαύλων πάγων αἴθρια Ant. 357 ch.

πάγ-χαλκος, ganz ehern, erzen γενύων E. 195 ch., τέλη Ant. 143 an. — παγχόρτοισι (σίτοισι) fr. 579. *S.*

πάγχριστος, ganz durchsalbt τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθείς T. 661. *S.*

παγ-χρύσ[έ]ων δίφρων E. 510 ch., παγχρύσοις - λαφύροις A. 92, ganz golden.

πάθη, (Mis-) Geschick, Leid, Unglück μελέαν πάθαν κλαῖον ματρός Ant. 978 ch., αἱ πάθαι OC. 7, τὰς ἐκεῖ - πάθας A. 295 =

πάθημα, Leid, Unglück τοὐμόν T. 142, τὸ σόν Ph. 338 *Kummer;* O. 554, τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα 1240 *Tod*, Ph. 193 an., τὰ μὲν π. ἄπαθον OC. 361 =

πάθος, (Mis-) Geschick, Leid, Unglück, Unheil O. 732 *Laios' Mord*, 840 *Schuld* ἄγος *Blaydes*, δεινὸν ἰδεῖν π. 1297 an., παιδὸς τόδ' ᾔσθετ' ὀξυκώκυτον π. Ant. 1316, θανάτῳ γὰρ ἴσον π. ἐκπεύσει A. 215 an., πᾶν τὸ συντυχὸν π. 313, ὦ περισπερχὲς π. 982, T. 855 ch., τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους 256, 261 *Sklaverei;* οἱ τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη 1269 an., ποίνιμα πάθεα παθεῖν E. 210 m., κακὰ - τάδ' ἐμὰ π. O. 1331 m. πάθη *N*, ἄπορα-πάθη Ph. 854 ch., τὰν δεινὰ τλᾶσαν - π. OC. 1078 ch., οἰκεῖα π. A. 260 ch. — ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς π. 836 *Schuld.* — Leid, Kummer, Gram πάθη - ἐκλαυσάμην T. 153, οὐλίῳ σὺν πάθει A. 933, τοῦδε τοῦ πάθους κνρῶ Ph. 899, Ant. 541.

παιάν, *Bein. des Apollon* ἰήιε Δάλιε Π. O. 154 ch., ἰὼ ἰὼ Παιάν T. 221 ch. *Ephymnion des Paian u. dieser selbst:* Paian, Freudengesang παιᾶνα παιᾶνα ἀνάγετε 210 ch.; *zur Abwer des Unheils* θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε κ. στεναγμάτων O. 5, παιὰν δὲ λάμπει, στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος 187 ch. Klagegesang. — παιδαγωγήσω fr. 623. *Z.*

παιδεῖον τροφῆς Ant. 918 in der Jugend. — μουσικῆς παιδεύματα fr. 779 *Lex.*

παιδεύω, ernäre fr. 433; (er)ziehe, bilde (aus), unterweise, weise an zu αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις T. 451, τοὐμὸν ἦθος A. 595, τἄλλα παιδεύει κακά (ἡ γνώμη) Ph. 1361, σὲ Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν OC. 919; ὡς ἐπαιδεύθην ξένος 562 erwuchs im fremden Lande. ἀναπαιδεύω. — παιδικά fr. 165; παιδικοῦ (ἔρωτος) 721.

παιδό-κτονος, Kindesmörder Ant. 1305. *Z.*

παιδο-ποιέω, erzeuge Kinder E. 589. *Z.*

παιδο-τρόφου φύλλον ἐλαίας OC. 701 ch., Knaben närend, erziehend ἔθος ἦν, ὁπότε παιδίον ἄρρεν γένοιτο παρ' Ἀττικοῖς στέφανον ἐλαίας τιθέναι πρὸ τῶν θυρῶν *Hes. s. v.* στέφανον.

παιδ-ουργία, Kindererzeugung O. 1248. *Z.*

παίζω, vergnüge mich E. 567. ἐμ, συμπαίζω.

παῖς, 1) Knabe fr. 434, 779, Ph. 703 ch., παιδός fr. 176, Ant. 1012, παῖδα A. 568, 578, O. 1142, 1150, 1156, παῖδες 32, fr. 162; Mädchen T. 557, ἡ. π. Ant. 423, τῆς παιδός 472, τὴν δ' - παῖδ' Ἀντιγόνην 378 an., 654, 693, [T. 585], OC. 839; τὼ παῖδε Ant. 561; παῖδες αἵδε OC. 463, 1667, τὰς παῖδας 933, 1021, ταῖς αἰχμαλώτοις παισί T. 532; Jüngling ὅδ' ἐστὶν ἡμῖν ναυκράτωρ ὁ παῖς Ph. 1072, παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί 1008. — παῖδα Ὀρέστην E. 455. — 2) Son Ἀγαμεμνονίδας E. 182 ch., Μαίας 1395 ch., Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε T. 19, [98 ch.] *Pors.*, 513 ch., 566, ὁ τοῦ Λαερτίου A. 101, Ph. 1286, Ἀχιλλέως 57, 1298, — Νεοπτόλεμος 240, ὁ τοῦ Ποίαντος π. Φιλοκτήτης 263, ὁ Τυδέως 570, 592, ὁ παγκρατὴς Κρόνου π. 680, οὑξ Ἀχιλλέως 940, ὁ Δρύαντος Ant. 955 ch.; τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου Ph. 1357, τῷ Λαβδακείῳ π. O. 267; παῖδα Μενοικέως 69, τὸν τοῦ Διὸς π. Ph. 802, τ. Ἀστάκειον π. fr. 153; παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου Ant. 193, τοῖσιν Ἀτρέως - παισίν Ph. 1356;

Tochter σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα OC. 1090 ch., Λητοῦς fr. 357; *one Namen der Eltern* Son, Tochter ὁ κείνου παῖς A. 437, ἀνδρὸς τοῦδε π. τε κ. γυνή 1169, π. γ᾽ εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν O. 1015, κείνου - π. ἐκλῄζετο 1171, ἀνοσίων 1361, ἀπ᾽ ἄλλου φωτός Ant. 910, θεῶν 986 ch.; ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδός Ph. 719; παιδὶ τῷ σαυτῆς τεχνωμένης 928, τῷ σῷ A. 499; παῖδα τὸν σόν A. 510, σήν OC. 322; τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν OC. 365; πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ; E. 539, fr. 612, ὧν παίδων OC. 1639, π. τῶν σῶν νέατον γέννημα Ant. 626; παισὶ τοῖς αὐτοῦ O. 457, OC. 1396, γυναικῶν παῖδας O. 271, κείνων Ant. 169. — *Ganz one Bzchng der Eltern* σοφά τ᾽ ἄριστα παῖς κεκλῆσθαι E. 1089, ὁ π. ᾤμωξεν T. 932, ὀδυρμάτων ἐλείπετ᾽ οὐδέν 936; πρὸς παιδὸς θανεῖν O. 713, 722, βλάστας 717, κλύουσα π. Ant. 1182, π. με σαίνει φθόγγος 1214, π. τόδ᾽ ᾔσθετο πάθος 1316, πυθέσθαι π. δύσφορον ἄταν A. 643; παιδί O. 1209 ch., παῖδά τ᾽ ὀρφανόν A. 653, fr. 418, π. μ᾽ ὠνομάζετο O. 1021, τὴν π. δοῦναι T. 360, 901; παίδοιν δυοῖν OC. 818; πρὸς παίδων θανεῖν 970, ἀντὶ π. 1326, κοινῶν τε π. κοίν᾽ - ἦν ἂν ἐκπεφυκότα O. 261, μέριμναν 1459, Ant. 704, fr. 670, T. 1153; παισὶ μὲν τόσοισδε πληθύεις; 54; παῖδας 31, O. 1406, π. ἐξέφυσέ μοι OC. 984, 1598, fr. 764. — Kinder, *von den Eltern selbst erwänt:* γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς T. 1064, π. οὑμός OC. 1173; παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν O. 854, παῖδα τὸν ἐμόν A. 530, τὴν π. ἔχεις μου; OC. 821; δύ᾽ ἐξ ἐμοῦ μὲν - παῖδε 531 m., παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε; 416, τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ π. E. 545, παισὶ τοῖς ἐμοῖσι OC. 789. — — *In der Anrede:* παῖ A. 1409 an., Ph. 201, 268, 372, 589, 776, 804, 863, 981, O. 444, OC. 188 an., fr. 327; ὦ παῖ E. 251, 828, 1130, 1220, 1230, T. 61, 92, 738, 744, 797, 1064, 1227, 1253, A. 541, 550, 1171, 1180, Ph. 315, 478, 533, 578, 620, 628, 750, 753, 782, 869, 889, 896, 967, O. 1008, OC. 322, 330, 722, 846, 1104, 1112, 1420, 1431, Ant. 632, 639, 648, 987, 1087, 1340 m., fr. 65, 102, 649; ὦ παῖ, παῖ E. 1084 ch., T. 1023 m., Ant. 948 ch.; ἰὼ παῖ T. 1031 m., OC. 1492 ch., Ant. 1266; ἰὼ παῖ, παῖ A. 339; — ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνονος E. 2, ὦ π., π. δυστανοτάτας Ἠλέκτρα ματρός 121 ch., π. γέροντος Οἰνέως T. 569, ὦ π. τοῦδ᾽ ἀνδρός 1018, Λαρτίου A. 1, Τελαμώνιε π. 134 an., π. Τελαμῶνος 184 ch., τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος 210 m., 331, π. - Εὐρύσακες 574, ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς Ἀχιλλέως π. Νεοπτόλεμε Ph. 4, Ἀχιλλέως π. 50, 542, 1237, Λαερτίου 87, ἐσθλοῦ πατρὸς 96, ὦ φιλτάτου π. πατρός 242, ὦ τέκνον, ὦ π. πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως 260, ὦ π. Ποίαντος 329, ὦ Π. π. 1261, π. Π. 1410 an., ἄναξ ἐμὸν κήδευμα, π. Μενοικέως O. 85, ὦ π. Μ. 1503, ὦ π. Λαίου OC. 553, 1507, ὦ φίλτατ᾽ Αἰγέως π. 607, ὦ π. Κρόνου 712 ch., ὦ Γᾶς π. κ. Ταρτάρου 1574 ch., π. Μεκοικέως Κρέον Ant. 211, 1098, π. Διὸς γένεθλον 1149, fr. 256; παῖδες O. 142, OC. 1255, 1615, 1633, 1751, fr. 779; ὦ π. E. 1430, T. 821 ch., 871, O. 147, OC. 1472, 1542, 1755 an., 1760 an., fr. 678, 779; σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες E. 112 an., ὦ π. οἰκτροί O. 58, ὦ γλυκεῖαι π. ἀρχαίου σκότου OC. 106, ὦ τοῦδ᾽ ὅμαιμοι π. 1405. — *Ueber* παῖς *durch den Art. vertreten s.* ὁ, *Kr. Di.* 47, 5, 4 *ff.*, *Wf zu* A. 172 an.

παίω, schlage, stosse, treffe, verwunde τὸν ἐκτρέποντα O. 807, ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κυκλῶν 1270, ἔπαισε δ᾽ αὐτόχειρ νιν οὔτις ἀλλ᾽ ἐγώ 1332 m., παίσαντες τε κ. πληγέντες Ant. 171, τί μ᾽ οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις - ξίφει; 1309 m. *n.* πλαγάν, *wie* διπλῆν E. 1415 *Kolster, Soph. Stud. p.* 285, παίσας ὑφ᾽ ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτήν Ant. 1315, παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῇδος T. 1034 m., τὸν δ᾽ - παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ A. 242 an., παίσας κάρα ᾽θώυξεν 308, παίων fr. 21. — ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον T. 1086 triff *v. Blitze;* λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας E. 745 *mit d. Rade.* — *Trp.* δευτέραν ἔπαισας, ἐπὶ νόσῳ νόσον OC. 544 m. ἔλεξας *Heimsoeth*, *Nk jedoch* πληγήν; ἐν δ᾽ ἐμῷ κάρᾳ θεὸς τότ᾽ ἄρα τότε μέγα βάρος μ᾽ ἔχων ἔπαισεν Ant. 1274 m. traf auf's Haupt.

παιών, Retter, Helfer παιῶνα κακῶν Ph. 168 an., ἴθι μοι παιών 832 ch.

παιώνιος, rettend, schützend παιωνίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν Ph. 1345; *subst.* Retter ὧν ἔχω παιώνιον, κ. μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν T. 1208.

πακτόω, verschliesse fest δῶμα A. 579. *Z.*

Πακτωλός· ἃ τὸν μέγαν Π. εὔχρυσον νέμεις Ph. 393 ch. *Fl. in Lydien, welcher Goldsand fürt, Strab.* 13 *p.* 625 *ff.*

πάλαι, 1) vor Alters, lange, (schon) längst τὸν πάλαι - ἀλόντ᾽ ἀπάταις Ἀγ. E. 124 ch., ἣν πρόφαντον ἐκ πατρὸς π. T. 1159, τέθνηχ᾽ ὑμῖν π. Ph. 1030, π. - ἔφευγε O. 947, π. μακρὰν ἀπῳκεῖτο

997, τὸν ἤδη Λάιον π. νεκρόν 1245, τὸ π. κείμενον ἤδη κακόν OC. 510 ch., θεοῖς - τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος π. 965. — οὖσα σῇ π. τροφὸς OC. 760, Νέσσος π. Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν T. 1141. — 2) (Schon) lange, früher, ehemals, sonst, *meist mit Praes.* ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι E. 920, 1199, π. δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι 1049, Αἴγισθον - ἱστορῶ π. 1101, εἰ - μὴ 'κύρουν ἐγὼ π. φυλάσσων 1332, πῶς οὕτω π. ξυνών μ' ἔληθες; 1358, οἱ π. θανόντες 1421, οὐ γὰρ αἰσθάνει π. -; 1477, ἐσφάλλου π. 1481, κἂν κ. παρῆν T. 87, μῶρος δ' ἦν π. 414, οὐδὲν - ὧν σὺ ποικίλλεις π. 1121, π. κυνηγετοῦντα A. 5, ἰχνεύω π. 20, π. φύλαξ ἔβην 36, π. μέλημά μοι λέγεις Ph. 150 ch., σκοπῶ κἀγὼ π. 589, ἀλγῶ π. δὴ 806, τοῦτ' ἀνιῶμαι π. 906, 913, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ κ. π. 966, κ. π. νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν 1218, π. δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται O. 289 *n.* π. ἐθαυμάζετο κ. νῦν ἔτι, ὃν πάλαι ζητεῖς ἀπειλῶν 449, προὔλεγον π. 973, μ' ἀλγύνει 1067, ὅνπερ π. ζητοῦμεν 1112, π. τοιαῦτ' ἔπη - ὡς τελῶν ἐφαίνετο OC. 629, ὅνπερ κ. π. κατείχομεν γνώμῃ 1252, π. δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται 1628, νῦν τε κ. π. δοκεῖ Ant. 181, βουλεύει π. 279, κ. π. - ἐρρόθουν 289, κἀκπεφόρτισμαι π. 1036, δικάζει τ' ἄγαμον γάμον π. O. 1214 ch., οἱ π. θανόντες E. 1421 ch. — 3) *Mit Art.* ehemalig, vormalig, alt κακοῖς κακὰ προσάψει τοῖς πάλαι O. 668 ch., δεσπόταισι τοῖς π. E. 764, τῆς ἐμῆς π. τροφῆς ἀνωφελήτου 1143, κακῶν - τῶν πάλαι 1490, μαντεῖα καινὰ τοῖς π. ξυνήγορα T. 1165, τοῖς π. νοσήμασι A. 337, Κάδμου τοῦ π. O. 1, τοῦ π. τ' Ἀγήνορος 268, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται 916, τὴν π. γένους φθορὰν OC. 369; ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς π. ποτέ; O. 1043.

παλαιός, 1) alt, *seit langer Zeit* Ἄργος E. 4 *Nk*, μῖσος 1311, παλαιὰν δέλτον T. 156, φηγὸν 171 *zu Dodona*, ξένον π. ὄντα 263, παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ θηρὸς 555, παλαιᾷ κηρί Ph. 42, παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας 1169 m., ὁ πρὶν παλαιὸς ὄλβος O. 1282 altererbt, τὰ πάτρια λόγῳ παλαιὰ δώματα 1395, παλαιὸν θᾶκον Ant. 999. — 2) Alt, lang, hoch *von der Zeit* παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος A. 600 ch., ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξ ὅτου δέδοιχ' ἐγώ Ph. 493 seit lange, μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι O. 561, παλαιᾷ - ἔντροφος - ἁμέρᾳ A. 622 ch. (ταλαίνᾳ) hochbejart; παλαιὰ σώματα O. 961, πορεύονται - χρόνῳ παλαιοί OC. 112, ὃς παλαιὸς κἀγαθὸς - Νέστωρ Ph. 425. — 3) Alt, aus alter Zeit ἁ παλαιὰ - γέννς E. 484, τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους OC. 596, Λαΐου παλαιὰ θέσφατα O. 907 ch., παλαιῶν σπερμάτων 1246; vormalig, früher τῆς παλαιᾶς χάριτος A. 808, αἰτίας O. 109. — Veraltet κωφὰ κ. παλαί' ἔπη 290.

πάλαισμα, Ringen, Bestreben O. 879 ch. νόμισμα *Herwerden.*

πᾰλαιστής, Ringer, Verschlagene fr. 738, Ph. 431.

παλαί-φᾰτος, vor Alters verkündet, alt τῆς παλαιφάτου προνοίας T. 823 ch., (μαντεῖ') τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφαθ' OC. 454; ἡ παλαίφατος δίκη 1381. — π α λ α ί ο υ σ' fr. 678.

πᾰλάμη, Hand: Kunst(griff), Schickg παλάμαι θεῶν Ph. 177 *N*; τίνα ῥέξῃς παλάμαν ποτέ; 1207 ch. Tat.

πᾰλαμναῖος, Mörder E. 587, T. 1207. — π α λ ί γ γ λ ω σ σ ο ς E. 641, 798 *Meineke* = βλάσφημος.

πάλιν, 1) zurück, wieder ἄψορρον ἥξομεν πάλιν E. 53, οὐ π. ἄψορρος - ἄπει; O. 430, σὺν κακῷ μέτει π. E. 430, αὖθις αὖ π. εἴσειμι πρός σε Ph. 952, οὐκ - εἶ π.; 975, π. πρὸς οἶκον οὐκέτ' ἵκετο O. 114, πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμιν ἐν τάχει π.; 765, πορεύεσθαι π. OC. 80, ἔκθορε 234 ch., κατελθεῖν 601, ἴθ' ὡς τάχος π. 1398, π. - συνθῶμεν 1724 m., ἐπάξας αὖθις ἐς δόμους π. A. 305; ἐκείνους - δεῦρ' αὖθις π. καλῶμεν T. 342, τὸν σκόπον πρὸς ναῦν ἀποστελῶ π. Ph. 125, δεῦρ' αὖθις ἐκπέμψω π. τ. αὐτὸν ἄνδρα 127, μ' ἄξοντες 563, ὡδ' ὁρᾷ π. 935, π. μεθεῖναι ταῦτα 1248, αὖθις π. - δοῦναι 1232, περιτελλομέναις ὥραις π. O. 156 ch., ἐκπέμψαι π. OC. 1347, ἀποστρέψαι π. 1403, πῶς γὰρ αὖθις αὖ π. στράτευμ' ἄγοιμ' ταὐτόν; 1418; ἡ γυνὴ π. φρουδή Ant. 1244; τὰ μὲν δὴ πόλεως ἀσφαλῶς θεοὶ - ὤρθωσαν πάλιν 163, ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει π. ἅπαντα τἀνθρώπεια A. 131. — 2) Wieder, dagegen *im Ggstze zu e. andern (frühern) Handlung* δεῖ με δουλεύειν πάλιν E. 814, π. δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας 247 m., φόνῳ φόνον π. λύοντας O. 100, ἐκβαλεῖν π. 849, ζῶντ' - π. Ph. 358, π. γνώμην μετοίσεις 961, μεταγνῶναι π. 1270, ὡς ἂν - ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ π. 1331, π. σώσουσ' 1391, π. σεαὔξοι OC. 1567 ch., λαθίπονος π. A. 711 ch., fr. 434, 705, 713; ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν π. O. 619 *N*, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι τάδ' ὡς π. E. 1434 ch. *n.* θῆσθε; εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτὴ π. 371. — 3) Wieder-

um τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμα Ph. 342, πάλιν, πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας 1169 m., ταῦτ' ἐρήσομαι π. O. 1166, φυτεύσαντες π. ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα 1404, λέγουσ' αὖθις π. OC. 364, φλέγει πάλιν 1467 ch., δαίνυται γὰρ αὖ π. T. 1088. *Vgl.* αὖθις, αὖ. — παλιν-σκίῳ fr. 272. *Z.* — παλιν-τράπελος *Eust. p.* 1135, 19 *Ellendt.*

παλίν-τονα τόξα T. 511 ch., zurückschnellend.

παλιν-τριβής, durchtrieben Ph. 448 ch.

παλίν-τροπος, zurück(gewant) ἕρπεις Ph. 1422; [πλάστιγγ' - π. fr. 14]. — παλι-ρροία βυθοῦ 716. *Z.*

παλί-ρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι E. 1420 ch. *praed. Bothe Wf*, zurück, zur Süne fliessend. *S.*

παλί-σσυτον δράμημα νωτίσαι O. 193 ch., zurück(eilend). *Z.*

ἰὼ **Παλλάς** T. 1029 m., ἡ δεινὴ θεὸς Π. A. 953, σεμνά τε παῖς Π. Ἀθάνα OC. 1090 ch., μεγίστης Παλλάδος 107, Π. θεᾶς Ant. 1184, πρὸς Π. διπλοῖς ναοῖς O. 20, *Beiname der Athene.* — — Πάλλας *S. des Pandion* fr. 19.

πάλλω, schwinge χερὶ - τροφάν Ph. 1125 m.; schüttle, werfe *vom Lose* κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο Ant. 396; αὐτοὺς οἱ - βραβῆς κλήροις ἔπηλαν E. 710 *Wf*, ordneten sie nach den herausgeschüttelten Losen. — *Intr.* δείματι πάλλων O. 153 ch. zitternd, *anders N:* quatiens.

πάλος, Los κἀμὲ - π. καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν Ant. 275.

παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί Ant. 131 an., geschleudert *vom Blitze.*

παλύνω, streue auf κἀπὶ χρωτὶ διψίαν κόνιν παλύνας Ant. 247.

παμ-βῶτι Γᾶ Ph. 391 ch., allnärend, Allnärerin. *Z.*

παμ-μήκεις γόους OC. 1609, ser lang, unendlich. *Z.*

παμ-μήνῳ - αἰῶνι? E. 851 ch., ser lang, ewig. *Z.*

παμ-μήτωρ, ganz Mutter, M. mit vollem Recht γυνή - τοῦδε π. νεκροῦ Ant. 1282.

πάμ-μορος, ganz unglücklich ξένε OC. 161 ch. *S. Or. Sibyll.* 5, 65 *p.* 556.

παμ-πήδην, ganz u. gar νῦν - καλύψω A. 916. — παμ-πληθίαν fr. 342. *Z.*

πάμ-πληκτα παγκόνιτά - τ' - ἄεθλ' ἀγώνων T. 505 ch., voller Schläge, hiebausteilend. *Z.* — πάμπλουτον ὄλβον fr. 572. *Z.*

πάμ-πολις, allstädtisch, in allen Staaten Ant. 614 ch. *Erkl. Df, Or. Sibyll.* 5, 435. *S.*

παμ-πολλῶν - ἀχέων E. 851 ch. *Wf*, ser viel. *Z.*

παμ-φαής, ganz, hellstralend Ph. 728 ch.

παμ-φεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς E. 105 an., ganz, hellleuchtend. *Z.*

παμ-φλέκτου πυρός E. 1139, βωμοῖσι Ant. 1006 *Sft*, ganz, hellbrennend, entflammt. *Z.*

πάμ-ψυχος, in voller Lebenskraft, unsterblich E. 841 ch. τιμοῦχος *Nk. S.*

ἰὼ ἰὼ **Πάν, Πάν**, ὦ Πάν, Πὰν ἁλίπλαγκτε φάνηθι A. 694 *f.* ch., Πανὸς ὀρεσσιβάτα O. 1100 ch., Πᾶνας ἀκρατεῖς fr. 131, Pan, *S. des Hermes*, Wald- u. Fluren- u. Hirtengott.

παν- (παγ, παμ, παντο-) *in Zsmstzg verstärkt:* all, ganz, ser, höchst, viel, oft, *Wf zu* E. 635, *Sft zu* A. 712.

παν-άθλιος, unglücklichst, ganz, höchst elend OC. 1110, Ph. 1026. — πανάμερος, *s.* πανήμ. — παν-άργυρα fr. 68.

παν-άρχοις - θρόνοις OC. 1293 ἀν-*N*, allherschend. *S.*

παν-δάκρυτ' ὀδύρματα T. 50, τὰν πανδάκρυτον οὕτω βιοτάν Ph. 690 ch., allbeweint, tränenvoll, kummervoll.

παν-δαμάτωρ, allüberwältigend, allgewaltig, allherschend δαίμων Ph. 1467 an. *Zeus.* — (πανδημεί *Etym. p.* 514, 9.)

πάν-δημος, dem ganzen Volke (Heere) gehörig πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας A. 175 ch. *vgl.* 53; gesammt πανδήμου στρατοῦ 844; πάνδημος πόλις Ant. 1141, πόλει 7, E. 982 Gemeinde.

παν-δίκῳ φρενί T. 294 *N*, höchst gerecht.

παν-δίκως, mit allem, vollem Rechte, ganz (nach Gebür) T. 611 *zum Vorherg. zu ziehn;* ἄνωγας 1247, θάνοιμι OC. 1306. *Doed. u. Reisig* plane. — πάνδοκος fr. 258.

(ἁ **πάν-δυρτος** ἀηδών E. 1077 ch. *Df*, πανδύρτῳ - (αἰῶνι) E. 851 m., klagenreich.)

παν-ήμερος, alle Tage, von Tage zu Tage ὅθεν μόλοι πανάμερος T. 660 ch.

πάν-θυτα θέσμι' A. 712 ch. πάνσεπτα höchst heilig *sch.*, mit allerlei Opfern gefeiert. *S.*

παν-ίμερος, ser ersent T. 660 ch. *Mudge, Df.*

παν-νύχιος, allnächtlich, die ganze Nacht hindurch χοροῖσι Ant. 152 ch. *Wf.*

παν-νυχίδες, αἱ, Nachtfeier E. 92.

πάν-νυχος, die ganze (jede) Nacht hindurch πάννυχοι χορεύουσι Ant. 1152 ch., πάννυχα κ. φαέθοντ' ἀνεστέναξες A. 930 ch. bei Nacht. — παν-όδυρτος, s. πάνδυρτος; πανόν fr. 192.
παν-ουργέω, übe Frevel ὅσια Ant. 74 *Oxym. Z.*
παν-ούργημα, Frevel κακῶν -των E. 1387 ch.
παν-ουργία, List, Tücke, Trug, Frevel παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα κ. πανουργίας Ph. 408, π. δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον 927 Schurkerei. — *Plur.* πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν Ant. 300.
παν-οῦργος, verschlagen, boshaft, ränkevoll τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ 1507, τὰ μὲν πανοῦργα κ. παλιντριβῆ Ph. 448; κέντρα fr. 666, μάντιν πανοῦργον O. 705. *N.*
παν-σαγία, volle Rüstung Ant 107 an. *S.*
παν-σέληνος, ἡ, n. ὥρα, Vollmond τὰν αὔριον πανσέληνον O. 1090 ch. — πάνσοφος fr. 784. *Z.*
[**παν-σύρτῳ**-ἀχέων αἰῶνι E. 851 m. *S.*, zusammengeschwemmt, ganz erfüllt von, *mit Gen.* Kr. 47, 26, 7, *s.* πάνδυρτος.]
παντᾷ (*att.* ῇ), überall, ganz ἀπόπτολιν T. 648 ch. *Df, Bothe.*
παντ-αγρεύς, allerfassend ὕπνος Ant. 606 ch. *Wf, S.*
πάντ-αρχος, allherschend über Ζεῦ π. θεῶν OC. 1085 ch. *Z.*
πανταχῇ, überall προσπεύθου (προσδέρκου *Herm.*) π. OC. 122 ch.; π. δρῶντες Ant. 634 bei Allem was; π. χρηστὸς ἔσει Ant. 1369 auf alle Fälle.
πανταχοῦ, überall, in Allem κρατοῦσι π. A. 1252, fr. 103, 155, 282; εἰ π. φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί A. 1241, νικᾶν - π. Ph. 1052.
παν-τελής, ganz vollendet, vollkommen δάμαρ O. 930 *weil* τέκνα ἔχουσα *gl.*, χώρας παντελῆ μοναρχίαν Ant. 1163; ἐσχάραι τε παντελεῖς 1016 ganz, hochheilig.
παν-τελῶς, überhaupt, durchaus θανεῖν O. 669, fr. 572.
πάν-τιμος, hochgeehrt νίκας - γέρας E. 687. *Z.*
παν-τλήμων, ganz elend, unseligst ὁ - π. ἐγώ O. 1379, ἰὼ παντλάμων Νιόβα E. 150 m. *Z.*
(**παντο-γήρως**, alles alt machend, allbewältigend ὕπνος Ant. 606 ch. *Erkl.* -θήρας *Bamberger.* — παντο-δαπᾶν βουλᾶν fr. 604.
πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται OC. 1240 ch., von allen Seiten her, ringsher.
παντοίας φιλότητος E. 134 m., -α τέχνῃ A. 752, λύπαισι παντοίαισιν O. 915, allerlei, mannigfaltig, viel. — παντομόρφῳ Θέτιδι fr. 548 *Df. Z.*
παντο-πόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται Ant. 359 ch., allberaten, mit Rat zu Allem. *S.*
παντ-όπτης, alles sehend, Allschauer Ζεῦ - παντόπτα OC. 1086 ch. *N.*
παντ-ουργός, verschmitzt, frevelhaft φωτὶ παντουργῷ φρένας A. 445 *Erkl. Z.*
πάντως, ganz u. gar, durchaus, auf alle Fälle π. θανόντος γ' ἄρξομεν A. 1068, π. γὰρ ἔχει τάδε κῦρος OC. 1779.
πάνυ, ganz, ser, vollkommen πραΰνειν π. (τόδ' ἕλκος) Ph. 650 ταχὺ *Meineke*, εὐδαιμονίσαι OC. 144 an.
παν-ύστατος, allerletzt τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν T. 874; *adv.* ganz zuletzt τ. - Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δή A. 858.
παν-ώλεθρος, ganz vernichtet, zu Grunde gerichtet πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι E. 1009, [κ. σφας κακοὺς κάκιστα κ. πανωλέθρους ξυναρπάσειαν A. 839]; ganz verrucht πανωλέθροις - Ἀτρείδαις Ph. 322.
παν-ώλης, ganz verdorben, verrucht τῷ πανώλει πατρί E. 544, παιδὶ τῷ Λαερτίου Ph. 1357; ganz vernichtet, unglücklich OC. 1264; allverderbend ξυμφοραί 1015.
πάομαι, erwerbe ματρόθεν - δυσώνυμα λέκτρα ἐπάσω; OC. 528 ch. *N.*
παπαῖ | ἀπαππαπαῖ παπαππαπαππαπαππαπαῖ Ph. 745 *f.*, Weh! παπαῖ fr. 165; E. 867 ch., OC. 543 m., Ph. 895, παπαῖ φεῦ 785 m., π. μάλα 786 m., φεῦ π. 792, π. μάλ' αὖθις 793, (754). — πάππος fr. 748.
παπταίνω, blicke, schaue (schüchtern umher) εἴσω τῆσδε - πύλης A. 11, τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας Ant. 1231.
πάρα (= πάρεστι), ist da, dabei vorhanden, zugegen ἥδε σοι κείνη πάρα E. 665, οὐθ' ὁ κωλύσων πάρα 1032, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν π. 1203, ὅδ' ἡμιν πάρα OC. 550, ἐκ δὲ δωμάτων - π. (Εὐρυδίκη) Ant. 1182; *von Sachen:* σοὶ μάθησις οὐ πάρα E. 1032, πρόχειρον εἴ τί σοι - πάρα ξίφος χεροῖν Ph. 747, ἡ γὰρ ὄψις οὐ π. O. 1238, ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα OC. 810; *mit Inf.* es ist vorhanden, erlaubt, vergönnt, man kann οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα E. 285, A. 708 ch., ὅτῳ πάρα μηδ' ἐντυχοῦντι μηδὲν ἵλεων γελᾶν 1010, 1081, ὦ βιάζεσθαι π. 1160, (Ant. 1097 πέρα); es ist Grund vorhanden νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα E. 788, αἰάζειν π. A. 904,

π. στενάζειν 982, πάντα γὰρ - εἰκάσαι π. OC. 1504, τἆλλα βουλεύειν π. Ant. 1179.

***πᾰρᾰ́**, Praep.* A. *mit Gen.: örtl.* von - her *παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων* Ant. 966 ch., *παρ' ὑγρῶν Ἰσμηνοῦ ῥείθρων* 1123 ch. *bei.* — *Trp.* von *παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων* E. 45, *σιγὴ παρ' ὑμῶν ἔστω* 469, *φέρων - λόγους - φίλον παρ' ἀνδρός* 667, *ὧν* 671, *παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος* O. 935, *ᾐτησάμην* fr. 723; *erhalte* von *ὅ - παρὰ Νέσσου - ἀνειλόμην* T. 557, *παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα* Ph. 1232, O. 1039, *τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρεῖσσον' ἢ μορφὴ καλή* OC. 578, *τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην* 1122, *κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου* 1449 ch., *ἀντιάσας - γόων παρ' ἡμῶν* E. 870 m., *τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα* A. 662, 1029, Ant. 1020, fr. 94; *erfare* von *τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθών;* T. 744, 370, fr. 779, A 13, Ant. 1012, O. 285, 704, 924, *παρ' ἀγγέλων ἄλλων ἀκούειν* 6, 95, *τάδ' εἴσεται Κρέων ἄλλου παρ' ἀνδρός* Ant. 230; *beim Pass. μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα* T. 596, *τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτυπός -;* OC. 1500; *παιδὸς - ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα* O. 714.

B. *Mit Dat.: örtl.* (nahe) bei *τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ ἧστο* T. 524 ch., Ph. 726 ch., *παρ' ἄντροις* 1263, *σκηναῖσι* A. 985, *βωμῷ - παρ' ᾧ θύων* OC. 1158, *ῥείθροισι* Ant. 712, *ἄκμονι* fr. 743. — *Trp. καλεῖ παρ' οἴνῳ* O. 780 wärend; *ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς - ὄντες οὐ γιγνώσκετε;* E. 1329; *von (Lebens-)Gemeinschaft: κακογείτονα, παρ' ᾧ στόνον - ἀποκλαύσειεν* Ph. 693 ch., *πάρεστι μὲν Τεῦκρος παρ' ἡμῖν* 1057, *τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον* O. 612 *Nk*, *κεῖται παρ' Ἅιδῃ* 972, *ὅτῳ - παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστιν ἑστία* OC. 633, *παρ' ἀστοῖς - διαιτᾶσθαι* 928, *τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον* 1126, *φύλακα παρ' Ἀίδᾳ* 1572 ch., *ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν* T. 40, *π. τοῖσι βροτῶν κεῖμαι -;* 984 an., *χήραν παρ' ἐχθροῖς - λιπεῖν* A. 653; *ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται* O. 382; *παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται* Ph. 139 ch., *ἔργα - ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσ'* A. 620 ch. *Wf, Nk*, *δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς* T. 589 in unsern Augen, Urteil; *ὡς κ. παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν* A. 924 *Nk; κακὸν κρύψαι παρ' ὑμῖν* Ph. 743 vor euch.

C. *Mit Acc.:* neben - hin, längs *παρὰ στάθμην ἰόντος* fr. 421, 445; neben, bei, an *ἀκτὰν πάρα βώμιον - ἐπιστενάχουσιν* O. 184 ch., *μέσσαν Μηλίδα πὰρ λίμναν* T. 636 ch., *ὁ π. τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων* E. 183 ch., *βίον κρύψων παρ' Ἅιδην* OC. 1552 im H.; gegen, wider *ἡ γὰρ ἐκτὸς κ. παρ' ἐλπίδας χαρά* Ant. 392, *σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα* Ph. 882, *παρὰ νοῦν θροεῖν* 1195 m. — *Adv. πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται* Ph. 838 augenblicklich, *τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει* A. 475 e. Tag um den andern, der Wechsel der Tage; *παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι;* E. 1327, *ταῦθ' ὅτῳ παρ' οὐδέν ἐστι* O. 983, *τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν* Ant. 35, *τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν παρ' οὐδὲν ἄλγος* 466 (gleich, für, als) gar Nichts. *Als Praep. anastrophiert, wenn nachgestellt: θεοῦ πάρα* O. 95, 704, 714, OC. 1423, E. 34, T. 370, 744, A. 663, 1029, Ant. 1012, fr. 94; *ἀκτὰν πάρα* O. 184.

παρα-βαίνω, übergehe, erwäne nicht *τὰ τῶν θεῶν παρέβαν* T. 499 ch.

παρα-βάλλω, werfe daneben: *ἀπάτα δ' ἀπάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα* OC. 231 Trug mit Trug vergolten.

παρά-βᾰτος, zu übertreten, zu verletzen *κράτος - π. οὐδαμᾷ πέλει* Ant. 874 *Wf.*

παρα-βώμιον (*ἀχὰν*) O. 184 ch. *vgl. ἀμφιβώμιος Eur.*, am, um den Altar. *S.*

παρ-αγγέλλω, melde, trage auf *φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι τε πράσσειν* Ph. 1178.

παρ-αγκάλισμα, Umarmung *ψυχρὸν* Ant. 650 *N*, Gattin, *παρακοίμημα sch. Z. Lyk.* — *παράγοροι, s. παρηγ.*

παρ-άγω, füre herbei *παράγεται - ἀρωγὸς εἴσω στέγης* E. 1391; bringe, verfüre zu *παρηγμένους μισθοῖσι εἰργάσθαι τάδε* Ant. 294; füre weg *μή με νῦν μηκέτι παραγάγῃς, ἵνα -* E. 855 ch., täusche *τῷ φόβῳ παρηγόμην* O. 974.

παρά-δειγμα, Beispiel O. 1193 ch.

παρα-δίδωμι, übergebe *αὐτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν* Ph. 64, 399 ch.

παρ-αινέω, rate an, zu, ermane, ermuntre zu *εὖ παραινεῖς* E. 1472, O. 918; *mit Acc. ἃ ἂν ἐγὼ παραινέσω* E. 943 wozu, Ph. 121, *κέρδη* Ant. 1326, *νέα παραινέσω* OC. 1181; *u. Dat. σφῷν πόλλ' ἂν παρῄνουν* O. 1512, *παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα* OC. 464, *σοὶ ταῦτα - παρῄνεσα* Ph. 1434, *ὅς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν* 1351, *ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργον τῳ παραινέσαι λαβεῖν* T. 670 = *ὥστ' οὔποτ' ἄν τῳ παραινέσαιμι.* *συμπᾰραινέω.*

παρ-αιρέω, neme weg, stürze um *νόμους* Ant. 369 ch. *Df.*

παρά-κειμαι, liege bei, im Ἅιδᾳ Ph. 861 ch.

παρ-άκτιος, am Ufer, Gestade παρακτίαν - ὁδόν fr. 233 a, λειμῶνας A. 654.

παρ-ἅλιος, See- ὄρνισι A. 1065, παραλίαν ἀκράν fr. 445.

παρ-αλλάξ, (ab)wechselnd ἕρπει π. ταῦτα A. 1087 κατὰ διαδοχήν *sch. Th.*

παρ-αλλάσσω, ändre, wandle um φρένας Ant. 298.

πάρ-ἄλος, am Meere ἄντρα A. 412m.

παρ-ᾱμείβω, übertreffe σοφία δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν O. 504; *Med.* gehe vorbei, vorüber ἃς τρέμομεν λέγειν κ. παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως OC. 129 ch.

παρα-μιμνήσκομαι, gedenke, erwäne beiläufig παρεμνήσω γὰρ αὖ τῆς πατροφόντου μητρός -; T. 1124.

παρα-μῡθέομαι, rate, ermuntre θαρσεῖν Ant. 935 an.

παρα-μῡ́θιον, Trost in καμάτων E. 130 m.

παρα-ναιετάω, wone an πάγους T. 635 ch. *S.* — [παράνουν, *s.* παρά Ph. 1195]. Ag. 1455.

παρα-πέμπω, sende zurück παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον Ph. 1459 ch.

παρα-πέτομαι, fliege vorbei παραπτομένα πλάτα OC. 717 ch. *Z.*

παρα-πλήκτῳ χερί A. 229 ch., wansinnig, rasend.

παρα-πράττω, helfe bei μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος A. 261 an.

παρ-άπτομαι, füge mich ein ἀλία χερσὶ παραπτομένα πλάτα OC.717ch. *Z.*

παρα-ρρέω, entfalle εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον | παρερρύηκεν Ph. 653.

παρα-ρρήγνυμι· *Pf. intr.* παρέρρωγεν ποδὸς αἱματορραγὴς φλέψ Ph. 824 ist aufgebrochen.

παρα-ρρίπτω· *intr.* τίς παραρρίψει τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων O. 1493 *N*, wer wird sich darüber hinwegsetzen... fr. 499. — παράρυμα ποδός 475; παρασάγγαι 459.

παρα-σπάω, ziehe bei Seite, weg ἔξω παρασπᾷ E. 732 *das Gespann; trp.* ziehe ab, mache abwendig οὐ γάρ σε πρὸς βίαν παρασπάσει γνώμης OC. 1185, σὺ κ. δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ Ant. 792 ch. *Z.*

παρα-στατέω, stehe nahe θρόνοις παραστατήσειν - πέλας O. 400, stehe neben, bei τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐχ αὐτὸς ἀεὶ δαιμόνων παραστατεῖ E. 917.

παρα-στᾰ́της, Beistand, Gefärte *im Kampfe* Ant. 671. *Fem.:*

παρα-στᾰ́τις, die daneben steht ὡς δὴ πλησία π. T. 889; Helferin ἡ σὴ δύσμορος π. OC. 559. *Xen.*

παρα-στείχω, gehe neben ὄχους OC. 808; hinein in δόμους Ant. 1255. — παρασύρας κρέας fr. 890. *Z.*

πάρ-αυλος, daneben wonend, benachbart, in der Nähe ὡς πάραυλον οἰκίσῃς OC. 785, βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους A. 892 ἐγγύς *sch.*, fr. 446 *Bergk. Z.*

παρα-φέρω, bringe vor, erzäle ἀλόγιστα παροίσομεν OC. 1675 m.

παρα-φρονέω, rase Ph. 815.

παρα-φρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρονιμα πεφάνθαι μ' ἂν O. 691 ch., sinnlos, unverständig.

παρά-φρων, unverständig μάντις E. 472 ch. — παρδαλήφορον δέρος fr. 16. *S.*

παρ-εγγυάω, gelobe, verspreche zugleich σημεῖα δ' ἥξειν OC. 94.

πάρ-εδρος, Beisitzer, Beirat ἵμερος - τῶν μεγάλων π. ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν Ant. 798 ch. *N*, ἐκτὸς ὁμιλῶν *Df Oxf.*

πᾰρειά, Wange εὐῶπα παρειάν Ant. 530 an., λευκῇ παρειᾷ 1239, ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος 783 ch.

παρ-εικαθεῖν, nachgeben, sich fügen Ant. 1102, πιθέσθαι κ. π. OC. 1334. *S.*

παρ-είκω, weiche, gebe nach μοί Ph. 1048.

πάρ-ειμι, bin da, dabei, in der Nähe, gegenwärtig, anwesend, 1) *von persönl. Subj. abs.* τοιαῦτα τοῦ παρόντος ἔκλυον E. 424, οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγ. 517, 927, πάρει 1100, πάρεσμεν 1236, πάρεισιν 1422, 1455, παρῆν T. 87, 140, 292, 348, 352, 397, 733, 1155, A. 83, 747 *Schn.*, 742, 748, 798, 1169, 1317, 1414 an., Ph. 45, 53, 124, παρῇς 519, 939, 1056, 1405, 1266, O. 289, 445, 515, 757, 766, 1130, 1259, 1416, OC. 31, 289, 499, 666, πάρεστον 1102, 1146, 1280, παρέστω 1644, 1649, Ant. 261, 276, 633, 1192, fr. 150, 342. — *Mit Dat.* παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί E. 640, πάρεστ' Ὀρ. ἡμῖν 877, 882, 1454, Ph. 564, παρόντα κ. ξυνωφελοῖντά μοι 871 *vgl.* 1405, O. 648. — *Mit Bzchng der Herkunft oder des Zieles:* bin gekommen, bin da Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἄπο κρημνῶν A. 720, πόθεν πάρει Ph. 56, (ἔγγυθεν O. 1259), δεῦρο 1253. — ἵν' οὐ - πάρεισιν ἐλπίδων - ἀρωγαί E. 856 m. (vorhanden) sind. — *Part.* παρών, anwesend, persönlich, mit eignen Augen ἐκεῖν' ἔξεστί σοι παρόντι λεύσσειν E. 6, εἰ παροῦσα πλησία ἔλευσσες T. 896, εἰ παρὼν - ταῦθ' ὁρῶν

ἠνείχετο Ph. 410, ἕως δ' ἂν οὖν πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς O. 835 von einem Augenzeugen, ὅς σου παρὼν ἤκουσεν T. 431 mit eignen Oren; — ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ Ant. 761, αὐτὸς δ' ἔδησα κ. παρὼν ἐκλύσομαι 1112. — ἔπαιρε δὴ σὺ θῦμαθ', ἡ παροῦσά μοι E. 634 *von einer Dienerin.*

2) *Von sachl. Subj.:* ist da, vorhanden, steht zu Gebote, ist αἵ μοι παρῆσαν ἐλπίδων E. 810, πάρεστιν ἐνθάκησις Ph. 18, πῦρ' 295, φύλλον τί μοι π. 649, τοὔργον παρέσται φανερόν 1291, (τέρμα σωτηρίας) OC. 726, τὸ νέον 1229 ch., πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν Ant. 254; *Part.* gegenwärtig, jetzig, augenblicklich ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσιν E. 333, βίου δὲ τοῦ παρόντος 392, πλούτου τοῦ π. 648, τῆς νῦν παρούσης πημόνης - βάρος 939, T. 332, λόγοις τοῖς νῦν π. 386, λῴους φρένας τῶν νῦν παρουσῶν 737, ηὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν Ph. 283, τὸ πῆμα - τὸ νῦν π. 765, πρὸς τ. π. ξυμφορὰς 885, τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι 970, τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα O. 971 *die erteilten,* τὴν π. τέρψιν 1477, ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρόν OC. 1540 πτερὸν *Matthiae,* das von der Gottheit angedeutete *N,* fr. 585, 670, E. 1306; πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν Ph. 149 an. die Umstände, τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ E. 1293, χρόνου τοῦ νῦν π. T. 173, τὴν παροῦσαν ἡμέραν 946, χρόνῳ τῷ ζῶντι κ. παρόντι νῦν 1169, χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που OC. 580; *adv.* τὰ παρόντα E. 215 ch. jetzt; fr. 424.

3) *Impers.* es steht bei mir, in meiner Gewalt, mir frei, ich kann, es ist möglich, *mit Inf.* οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστι E. 310, χαίρειν παρέσται 1300, πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρί T. 60, βλέπειν 223, fr. 282, παρῆν ἐκήλοις προσθιγεῖν Ph. 9, παρέσται - 667, πάρεστι σοι πατρῷ' ἑλέσθαι 364, ὁρᾶν 1420, Ant. 1293; χαίρειν κοὐ νοσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ' fr. 109, λῆψις = λαμβάνειν 326. — οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστι OC. 1582 man kann, ὅταν παρῇ κλέψαι Ph. 644 wenn sich Gelegenheit bietet, ᾗ π. μὲν στένειν E. 959 die Grund hat, *wie* πάρεστι κ. δὶς αἰάζειν ἐμοὶ A. 432, κόμπος πάρεστι 96 kann mich rümen; *Neutr. abs.* παρὸν φρονῆσαι Ph. 1099, fr. 148, 321 da, obgleich, wenn es möglich ist, man kann. — 4) παρὼν *phraseologisch, wie* ἄγων, ἔχων, λαβών· σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας ὁ κλεινὸς αὐτῇ νυμφίος παρὼν E. 300, T. 422 πάρα *Bothe,* A. 1288, 1384, Ph. 373; zeitl. ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε δίκᾳ χρόνος E. 1254 m.; *für das Deutsche überflüssig:* ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρὼν A. 338 *doch Sft* ἐν ἑαυτῷ γενόμενος; εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρὼν 1131, 1156.

[**παρ-είρω,** reihe an, schiebe (mit Unrecht) ein: νόμους παρείρων χθονὸς Ant. 368 ch. *Erkl.* πληρῶν *Wf,* παραιρῶν *Df.*]

παρεις-δέχομαι, neme auf κόρην - παρεισδέδεγμαι T. 537.

παρέξ-ειμι, überschreite νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων - παρέξιμεν Ant. 60.

[**παρεξ-έρχομαι,** überschreite ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην; Ant. 921.]

πάρ-εργον, Nebenwerk ἐν παρέργῳ θοῦ με Ph. 473 behandle mich als Nebensache.

παρ-έρχομαι, gehe vorbei ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι OC. 902, hinein εἴσω παρέλθετε E. 1337, παρῆλθε δωμάτων εἴσω T. 900, ἔσω θυρῶνος O. 1241. — Entgehe οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε T. 226; *Part. Aor.* vergangen, früher τὸν παρελθόντα χρόνον fr. 304, μόχθον 343, τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον T. 69, τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν Ant. 1213, ὁδοῖς OC. 1397; — *subst. Neutr.* τἄλγος τῶν παρελθόντων Ph. 1358 Schmerz um das früher erlittne.

παρ-έστιος, am Herde, Hausaltare παρεστίους σπένδοντα λοιβὰς E. 269; μήτε μοι παρέστιος γένοιτο Ant. 373 Hausgenoss. *Z.*

παρ-ευθύνω, lenke, zwinge χερσὶν A. 1069 *Lex.*

παρ-έχω, gewäre, reiche dar τροφῆς - τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον E. 1145, θανὼν παρέξω δαῖθ' Ph. 957, ὦ ψυχὴ - λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1261 an. — *Trp.* πόθεν - ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; T. 708, σιγὴν παρασχὼν κλῦθι 1114 stillschweigend, ῥήματα - παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινὰ OC. 1283, δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθὼν 1498 ch. ἀντευεργετεῖν, *doch* τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν OC. 1183 willfaren, τοίαν φρίκην παρέχεις μοι O. 1306 an. — πατεῖν παρέσχε τῷ θέλοντι ναυτίλων A. 1146 gab sich preis, liess sich treten; τύχην | παρέσχες ἡμῖν O. 53 schufest uns Glück; παρέσχομεν (ἔρευναν) 567 stellten sie an, ἀλλ' *Schneidew.* — παρ-ηγορεῖ fr. 186. *Z.*

παρ-ήγορος, Tröster(in) παράγοροι E. 229 m. *Z.*

παρ-ήκω, gehe, schreite heraus τὸν ἄνδρα ἀπηύδα T. ἔνδοθεν στέγης μὴ ἔξω παρήκειν A. 742 ἐκέλευσε ἔνδον μένειν *Z.* — παρῆκεν OC. 570, *s.* παρίημι.

Παρθενοπαῖος Ἀρκάς (ἔκτος - ὄρνυται) OC. 1320, *S. der Atalante u. des Meilanion, einer der Sieben vor Theben.*

παρθένος, 1) Jungfrau, Mädchen νέα fr. 632, παρθένῳ προσπτύσσεται Ant. 1237, ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ T. 147, ὦ παρθένοι 210 ch.; παρθένοιν ἐμαῖν O. 1462, ἐκ ταῖνδε, οὔσαιν π. OC. 445, αἱ δὲ παρθένοι 1606, σὺν ταῖς π. 1646. — τὰς ἀεί τε παρθένους - σεμνὰς Ἐρινῦς A. 835 *Sft* ἐπαργέμους, *Persephone* fr. 943; τὰν γαμψώνυχα παρθένον O. 1199 ch. — ὥστε παρθένος βέβρυχα κλαίων T. 1071, *II* 7, κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν, ὥστε παρθένοι OC. 343. — 2) Weib, Frau *überhpt* τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα παρθένον; T. 1219, [1275].

παρ-ίημι, 1) lasse vorbei παρεὶς κλύδων' ἔφιππον E. 732; lene an πλευρόθεν πλευρὰν παρείς T. 939, τῇδε πρὸς πύλῃ παρεὶς ἐμαυτήν E. 819 niedersinkend; mich aufgebend *N.* — *Trp.* spanne ab, lasse erweichen τοὐμὸν παρεὶς κ. καταμβλύνων κέαρ O. 688, — παρεῖκα fr. 305. — 2) Uebergehe, lasse unbeachtet παρῆκα θεσμῶν οὐδὲν T. 682, παρές Ph. 661 unterlasse, schlage es ab, κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος Ant. 1193, τὰ μὲν παθήματα - παρεῖσ' ἐάσω OC. 363, O. 345, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι 283, παρεῖκα fr. 305; *mit G.* τοῦ μετρίου παρείς OC. 1212 = ἀμελῶν; — lasse, erlaube, gebe frei ἀλλά μοι παρὲς καὶ σμικρὸν εἰπεῖν E. 1482, παρίεσαν OC. 591, θάπτειν παρήσω κεῖνον Ant. 1043, σοὶ παρεὶς τάδε Ph. 132 auftragend, μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος 967 lass dich nicht hönen; τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν ὥστε - OC. 570 gewärte mir die Freiheit *Nk*, Ph. 519. — — *Pass.* τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ | παίδων πόθος παρεῖτο; E. 545 war bei Seite gesetzt. — *Med.* εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, | οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν OC. 1666 bitte um, gebe gute Worte. *N.*

Πάριν - νοσφιεῖς βίου Ph. 1426, *S. des Priamos, welcher durch der Helena Raub den trojanischen Krieg hervorrief.*

παρ-ίστημι, *Act. u. Praes. Med. nur intr.:* 1) stehe dabei, stelle mich, trete daneben, hinzu βοῇ παραστᾶσα E. 295, τοῖν παρεστώτοιν 1367, κύκλῳ - λεὼς κρίνει παραστάς T. 195, πέλας παρέστατε A. 1183, εἴ τίς σε - κτείνοι παραστάς OC. 993; παραστάντες τάφῳ Ant. 1215; — ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο; A. 48; *Med.* ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ καὶ παρίστασαι; T. 748. — 2) Stehe bei, helfe ὡς εὖ παρέστης A. 92, τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι 117; μόνος παρέστης χερσίν 1384, παρίσταται fr. 288; — ταῦτά σοι δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ OC. 491 würde bei dir weilen, bleiben; bin nahe, bei σφῷν παρεστῶσαιν ἐμοί 1111, *wie Pass.* αἰδὼς καὶ πρὸς σοί, πάτερ, παρασταθήτω 1269. — *Part. Pf.* daseiend, eingetreten, gegenwärtig, augenblicklich, τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος O. 633, ὕβριν τόλμης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν OC. 1030, fr. 358, τῆς παρεστώσης νόσου Ph. 734; τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340. — *Med.* ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ OC. 916 ὑποχείριον ποιεῖς *sch.* bringst auf deine Seite, unterwirfst dir. — *Pass.* δόξα μοι παρεστάθη O. 911 fiel mir ein; es schien mir gut. συμ-.

Παρνᾱσός· ἔλαμψε τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνασοῦ O. 475 ch., *Berg auf der Grenze zw. Phokis u. Lokris, an welchem Delphi lag.*

Παρνασίαν ὑπὲρ κλιτὺν Ant. 1143 ch. *Wf Anh.*, des Parnass.

πάροιθε(ν), vorher π. ὤλετο O. 856, κείνου π. ἀμφιδύσεται χροΐ T. 605, π. ἐκλιπεῖν βίον, πρὶν - E. 1131; einst, ehemals, vor Alters ὧν π. εἶχες - κακῶν 874, οὔτε π. ποτ' ἔγωγε, οὔτε τὰ νῦν πω ἔμαθον O. 491 ch., ὁ πρὶν παλαιὸς ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν ὄλβος δικαίως 1282.

πάρ-οικος, Anwoner, Bürger fr. 446, Κάδμου πάροικοι Ant. 1155 *Thebaier.*

παρ-οιμία, Sprichwort ἡ βροτῶν π. A. 664, fr. 255.

πάρος, heraus aus στεῖχε δωμάτων πάρος A. 73, O. 951 *Heims*, voran σοὶ βαδιστέον πάρος E. 1502. — Vor πάρος τοὐμοῦ πόθον προὔθεντο τὴν τυραννίδα; OC. 418; τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος T. 724 *vor dem Erfolg.* — Früher, ehemals εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῆρετ' ἀνδρὸς τοῦδε E. 1460, T. 906, O. 1116, OC. 1739 ch., 1744 ch., Ant. 993; οὐδὲν ἧσσον ἢ π. A. 276; *mit Art. adj.* früher, vor-, ehemalig ὑπερτέραν τᾶς π. ἔτι χάριτος E. 1266 m., ἐν τῷ π. χρόνῳ 1445, OC. 551, τὸν π. μῦθον T. 340, 1229, fr. 587, πάντα γάρ, τά τ' οὖν - π., τά τ' εἰσέπειτα A. 34, τῆς

π. προθυμίας O. 48, τί τῶν π. κακῶν 1423, τῶν πάρος Ph. 1192 ch.

παρ-ουσία, Dasein παρουσίαν ἔχειν = παρεῖναι A. 540, Gegenwart τῶν ἐγγὺς ὄντων fr. 406, ἡμῶν E. 1104 Ankunft; ὅταν παρουσία φράζῃ 1251 Zeitumstände.

παρ-ωθέω, verstosse, verachte (ἔρωτα) T. 358. *Z.*

πᾶς, 1) ganz, all. A. *Adj.:* a) *one Art.* πᾶς ἐμεστώθη δρόμος E. 713, πᾶς - στρατός A. 408 m., πετροῖσι πᾶς καταξανθείς 728, Ph. 357, 389, O. 823, OC. 54, 741, 1067 ch.; πᾶσ' ἀνάγκη E. 1497, 984, ὡς πόλις δαμείη πᾶσα T. 432, Ant. 776, Τροία πᾶσα A. 459, 519, Ph. 397 ch., OC. 1067 ch., fr. 239, 527; ῥεῖ πᾶν ἄδηλον T. 698, A. 874, Ph. 142 ch., 927; πόλεως - ἐκ πάσης Ant. 656; ἐν πάσῃ πόλει A. 851, εὐνοίᾳ πάσᾳ Ph. 1164; πάντ' ἐδερκόμην τόπον E. 899, πάντα-λόγον T. 484, A. 734, 480, Ph. 1240, λεών OC. 898, fr. 643, 655; εἰς πᾶσαν πόλιν E. 642, ἀλήθειαν T. 91, Τροίαν ἁλῶναι π. Ph. 1341, πόλιν Ant. 178, 409, fr. 342; χαλᾶτε πᾶν κάλυμμα E. 1468, στρατόπεδον Ph. 10, τοῦτο 238, 604, δέμας 823, μίασμα O. 313, στόμα 706, τέμενος OC. 134 an. — b) *Mit Art.* πᾶς ὁ μόχθος OC. 437, ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς Ant. 748, fr. 724; ὁ πᾶς - χρόνος E. 1253 m., ἡ πᾶσα βλάβη E. 301 *Wf,* τὸ πᾶν δὴ - γένος E. 764, Ant. 1055, fr. 512; τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνός Ant. 487; πᾶν τἀληθές T. 453, 474, πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος A. 313, 316, fr. 779, — πᾶσαν τὴν Μυκηναίων χθόνα E. 423, πᾶν τὸ δρώμενον 40, γένος τὸ πᾶν 1121, OC. 773, τὸ πᾶν γένος 754, τὸ π. σόφισμα Ph. 13, A. 1003, fr. 678, T. 1147, δέμας τὸ π. 1057; *Voc.* ἰὼ πᾶς λεώς OC. 884 ch. (πᾶς ὁ = πᾶς *allein;* ὁ πᾶς - *ganz, gesammt.* — c) *Praedic.* gänzlich, ganz u. gar πᾶς ἐμεστώθη δρόμος E. 713, πᾶν δ' ἐπίμπλατο - πέδον 729, ῥεῖ πᾶν ἄδηλον T. 698, λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ A. 275 *Wf,* ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι 519, πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων Ph. 386, ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις O. 1440; πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν A. 874, τοὐξειργασμένον ἔλεξα πᾶν 315, fr. 610.

B. *Subst.:* Alles, das Ganze ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ E. 378, 892, 639, T. 348; τὸ πᾶν φράσω E. 680, 1205, Ph. 241, OC. 889; παντός ἐστιν εὑρετίς fr. 88. — C. *Adv.:* ganz u. gar πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι E. 1009; — διὰ παντός A. 705 immerfort.

2) Jeder, jedweder, jeglich, all φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν E. 972, fr. 67, 771, O. 596, A. 383, 1413 an., πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ OC. 597, πᾶς ἀνήρ A. 1366, fr. 668, 737; — ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει A. 28, OC. 25, πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν E. 984; γένοιτο μεντἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου A. 86, OC. 1108; παντὸς - λόγου κακοῦ Ph. 407, π. λ. δικαίου OC. 761, ἀνδρός Ant. 175, οἰωνοῦ 1000; δίχα τε παντός OC. 1732 m., fr. 65; πάσας ἀρετᾶς T. 645 an., ἔργον παντός E. 76, fr. 715, π. ἕ. Ant. 301, κτήματος Ph. 673, δρῶντος OC. 1604; νόμῳ - παντί Ant. 213, fr. 35, ἐπὶ π. τῷ χρείας ἱσταμένῳ Ph. 174 ch.; κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί O. 226, 476 ch., πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον 291; πᾶσαν ἵεις γλῶσσαν E. 596, π. εὔκλειαν φέρων A. 436, π. αἰσχύνην ἀφεὶς Ph. 120; πᾶν παθεῖν κακόν Ph. 999, εἰς π. ἔργον E. 615, πᾶν λέγειν 631, πᾶν ἀναπτύξαι 639, T. 71, O. 12, 145, 598, OC. 82, 465, fr. 60, 195, 911. — *Mit Art.* πᾶς ὁ κλύων A. 151 an., jeder der da hört.

Plur.: 1) Alle *one Ausname,* a) *adj.* πάντες ἔστασαν δίφροι E. 723, T. 281, Ph. 595, χωρῶμεν ἤδη π. T. 333, 1079, π. ἀολλεῖς Ph. 1469, O. 41, 60, 327, 328, 922, OC. 61, Ant. 1033, πάντες οἱ κακοί T. 383, Ph. 550, ἐρρέτω Ἴλιον οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ π., ὅσοι - 1201 m.; πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι O. 1103, Ant. 1080; τὰ κείνων πάντα E. 1345, T. 664, π. τἀμὰ OC. 1613, fr. 98, π. γὰρ λέχρια τἀν χεροῖν Ant. 1344 m.; π. ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν 439, A. 1271, κακά fr. 500; βροτῶν πάντων E. 463, 904, Ph. 85, διὰ πόνων π. 761, θεῶν O. 660 ch., χειμώνων OC. 677 ch., ἀνδρῶν ὕπο π. 738, T. 1273 an., Ἑλλάνων 1011 m., π. ἀρίστου φωτός 177, 811; πασᾶν κεῖνα πλέον ἁμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι E. 201 m., τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν 440, π. Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις OC. 108, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾷς ὑπερτάταν πόλεων Ant. 1137 ch., γυναικῶν 694; ἔργων τε πάντων O. 865 ch., κακῶν 1285, E. 763, π. τῶνδ' O. 1465, T. 308, χρημάτων Ant. 684, fr. 678, π. ὅσ' ἐστιν ἀνθέων 896, αἴσχιστα π. ἔργα 586; πᾶσιν ἡμῖν E. 656, π. τοῖς ἐκεῖ 685, π. θνατοῖς 860 ch., 1173, Μυκηναίοισιν 1459, A. 67, Ph. 67, 728, A. 1363, O. 223, 902, OC. 1394, 1589, Ant. 504, fr. 519; κακοῖς E. 1196, ἔργοις OC. 1268; τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους ὤρθοῦτο E. 741, A. 999, Ant. 153 ch.,

ποίμνας τε πάσας A. 63, Ph. 280; τὰ δ' ἄλλα πάντα E. 657, OC. 610, τά τ' ἄ. π. Ph. 610, τἄλλα π. 1442, A. 1398, T. 488, π. τἀπινίκια E. 692, A. 34, 836, fr. 678, 411, ταῦτα π. E. 1033, A. 1023 *Sft*, O. 252, Ph. 875, ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ κ. λωβήτ' ἔπη 607, 1207 m., O. 439, OC. 354, Ant. 173, fr. 702, 720 *wobei der Art. die Bdtg nicht verändert.* — b) *Subst.* πάντες - ἐφείδοντο κέντρων οὐδέν E. 715, A. 989, πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων T. 664, π. δεινά Ph. 502, 633, 1276, O. 1516, Ant. 1165, fr. 269, 719; πατρὸς πάντων ἀρίστου E. 366, π. καχαζόντων A. 199 ch., 149 an., Ph. 846 ch., OC. 120 ch., Ant. 164; πάντων ἄμμορος Ph. 182 ch., 837 ch., O. (904 ch.), 1298 an., 1509, OC. 925, fr. 772; ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν E. 109 an., T. 130 ch., 1110, A. 598 ch., O. 8, OC. 168 an., 1448, Ant. 87, 254; τῶδε χρὴ πάντας σέβειν E. 981, O. 93, 241, OC. 306. 1624, Ant. 270, fr. 517; ὃς ἐφορᾷ πάντα E. 175 ch., 659, 340, 349, 1022, 1150, T. 127 ch., 749, 876, 1012 m., A. 379 m., 529, 714 ch., 1366, 1381, Ph. 282, 299, 620, 1280, O. 77, 300, 580, 590, 1213 ch., 1425, 1522, OC. 42, 53, 74, 290, 761, 869, 1503, 1767 an., 1773 an., Ant. 184, 195, 402, 640, 688, fr. 104, 284, 586, 595, 657, 659. — *Adv.* (τὰ) πάντα, in Allem, ganz u. gar ὁ πάντ' ἄναλκις E. 301, τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην T. 338 *Nk.*, πάντ' ἐπιστήμης πλέων Ant. 721 *Nk.* allerfaren, ὁ π. κωφός, ὁ π. ἄϊδρις A. 911 ch., τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415 an., τὴν γλῶσσαν - πάνθ' ἡγουμένην Ph. 99, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν O. 88, τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου 1197 ch., π. ἐφεύρημαι κακός 1421, π. - τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε OC. 337 *Herm.*, fr. 610. — β) *Mit Art.*: alle *insgesammt*, zusammen, a) *adj.* οἱ πάντες θεοί O. 275; τοῖς πᾶσι Καδμείοισιν 1288, τ. π. Ἀργείοις ὁμοῦ A. 722, Ant. 1024, κακοῖς Ph. 375; τ. πάντας Ἀργείους 47, τὰ πάντα κνώδαλα T. 716, ὁμοῦ 761, OC. 1616, fr. 518; ὦ πάντες ἀστοί Ant. 1183. — b) *subst.* τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ O. 1182, fr. 308; τοῖς πᾶσιν [E. 1505], fr. 470; τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι Ant. 196, A. 1036, Ph. 1354.

Beachte: ἡ πᾶσα βλάβη E. 301 *Wf*, Ph. 622, ὦ πῦρ σὺ κ. πᾶν δεῖμα 927 *abstract* ganz u. gar, durch u. durch. — πᾶσαν ἴης γλῶσσαν E. 596 *Nk*, Kr. 50, 11, 10, *Markl. I.* T. 362; κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι O. 265, ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσαντος 145, fr. 195 alles (mögliche, denkbare); χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον E. 615, fr. 155, OC. 761 *von Frechheit;* πάντ' ἀκήκοας T. 876, πάντ' ἐπίστασαι λόγον 484, Ant. 402, A. 479 *Nk, als Schlussformeln;* πᾶσ' ἀνάγκη - ὀκνεῖν O. 986, E. 1497 all, höchst, *so auch* πᾶσαν εὔκλειαν A. 436; μάλιστα πάντων E. 665 *stark bejahend.* — *Ueber* παν- *in Zusammenstzgn vgl. Wf (u. N) zu* A. 712 ch., E. 105.

πάσασθαι, kosten αἵματος Ant. 202 *Nk.*

παστάς, Brautgemach, Grab ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα Ant. 1207.

πάσχω, 1) leide, dulde οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη T. 535, Ph. 1004, οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν π. Ant. 942, OC. 274; *Pf.* ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα T. 1078, πρός τ' ἐμοῦ - εἰς βλάβην φέρον O. 516, κακά OC. 595, δεινὰ - ὑπ' 892, 896, τἀμά fr. 750; *A.* ὧν τ' ἔπαθε E. 169 m., ποίνιμα πάθεα 210 m., 384, τί χρῆμα 390, ἐξ ἐμοῦ - τόδε 1029, [τοῦτ' 1173], πολλά 1508 an., ἀντίποιν' ἐμοῦ Ph. 316, θυμοῦσθαι παθών 323, πᾶν π. κακόν 999, 1012, 1359, 1397, O. 251, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς 403 *N*, *sprichwörtl.*, ἀλγεινόν 1530, πάθημ' 554, OC. 361, 1196, ἔπαθες - ἔπαθον ἄλαστ' ἔχων 538, 1017, Ant. 96, 236, 926, 928; *Fut.* πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργὲς οὐδέν OC. 228, Ant. 96; *im Ggstze zu* (ἀντι) δρᾶν· ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων OC. 271, 267, 953, O. 1272, Ph. 672, fr. 216, 11.

2) Leide, erfare, erlange ἰδόντε κ. παθοῦσα OC. 1676 m., μή γ' ἐκμάθοις παθοῦσα T. 143; σοὶ τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν Ph. 1421, ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω O. 325 *n.* τὸ ἄκαιρα λέγειν, ὁ μὴ σύ - βούλον παθεῖν OC. 1538, παθών fr. 608; *von Gutem:* ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα Ant. 995, τερπνόν A. 521, δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών OC. 1497 ch. — τί ποτε πέπονθας; Ph. 740 was ist dir begegnet? τί πάθω; T. 973 an., OC. 216 m. *Valck. Phoin* 902, *Blomf. gl. Pers.* 909, *Pflugk Hek.* 614 was soll aus mir werden?, ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ πάθῃς τόδε E. 1029; εὖ π. erfare, geniesse Gutes, empfange e. Woltat εὖ πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν OC. 1203, 1489, A. 523 wenn er e. Glück genossen, Ph. 672; es geht mir gut, befinde mich wol παθεῖν μὲν εὖ, π. δὲ θάτερα 503, T. 946, fr. 377; πάσχειν κακῶς erleide e. Unglück OC. 667, E. 771. ἀντι, προπάσχω.

πᾰτᾰγέω, lärme ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι A. 168 an. *Z.*

πάτᾰγος, Lärm Ἄρεος Ant. 125 ch., Getöse, Gerassel τόξων T. 518 ch.

πᾰτάσσω, schlage, treffe πάταξον εἰς ἄκρον πόδα Ph. 748; *trp.* ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πέρα Ant. 1097 *verderbt*, noch schlimmer ist's den Sinn mit Verderben schlagen.? — πατέομαι, *s.* πάσασθαι.

πᾰτέω, trete, A. 1146, betrete Λήμνον Ph. 1060, χῶρον OC. 37, [fr. 33]; *trp.* trete nieder, mit Füssen τὴν δίκην A. 1335, fr. 606, τιμάς γε τὰς θεῶν Ant. 745.

πᾰτήρ, Vater 1) ἐμὸς - πατήρ E. 205, Ph. 347, οὑμός E. 566, οὗτος σός 530, 289, 400, 1151, 1316, 1412, T... fr. 785, 19, 43, 501; πατρὸς ἐκ φονῶν E. 11, τύμβον 51, λουτρά 84, π. φόνον ἡμετέρου 116 an., θαλάμους 190 m., τοῖς φονεῦσι τοῦ π. 263, 358, ἐν κοίτῃ π. 272, π. τὴν - δαῖτ' ἐπωνομασμένην 283.. fr. 107, 148, 256, 497, 779; πατρὶ τιμωρὸν φόνου E. 14, 349, 399, 406, 434.. fr. 957; τὸν δύστηνον ἐμὸν - πατέρα E. 95, τὸν ἐμὸν - π. ἄθλιον 133 m., 138 ch., π. τ. ἀμόν 279, 588, 1496, θανόντα π. 368, 558, 1361, π. τῆσδε T. 364... fr. 342; *in Vbdg mit* μήτηρ: πατρὸς κ. μητρὸς ὄντας E. 540, Ph. 468, O. 417, 783, 787, 1037, OC. 268, 972, fr. 518, Ant. 911, πατρὶ δυσμόρου ματρός 865 m., fr. 957, T. 942. — παιδὶ καὶ πατρί θαλαμηπόλῳ πεσεῖν O. 1209 ch., Ant. 703; πατρὸς καὶ κασιγνήτης - προσφωνήματα OC. 324; σοῦ τ' ἀπεστερημένῃ κ. π. E. 814. — *Meist one Art., wenn allein stehend.* — *Voc.* πάτερ E. 101 an., T. 791, 1088, 1114, 1155, 1203, 1206, 1245, 1251, 1258, A. 767, OC. 82... π. ταλαίπωρ' Οἰδίπους OC. 14, ὦ πάτερ E. 1361, T. 1179.. ὦ τλάμων π. A. 641, ὦ π. δύσμοιρ' ὁρᾶν OC. 327, ὦ π. π. 1099; — *Pl.* φύσαντες κ. κληζόμενοι πατέρες T. 1269 an., κἀπεδείξατε πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας O. 1406. — 2) *Von Göttern:* ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος T. 275, π. Ζεύς Ph. 1442, ὦ Ζεῦ πάτερ O. 202 ch., Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων π. A. 1389 *Zeus:* — Ἥλιον, πατέρα πάντων fr. 772, νόμοι ὧν Ὄλυμπος π. μόνος O. 868 ch. — — ἐπεὶ μόνος π. ταύταιν λέλειψαι 1503 *bei Waisen.* — κεκλῆσθαι πατρός fr. 107, 148, OC. 442 *ist erenvoll.* — ᾱτρ *in arsi*, ᾰτρ *in thesi.*

πάτρα, Heimat, Vaterland πελάζειν σῆς πάτρας Ph. 1407, πρὸς π. Οἴτας πλάκας 1430, O. 194 ch., πάτραν κατασκάψαντι OC. 1421, π. διήνεμον ἐκλέλοιπεν T. 325; Vaterstadt ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι O. 1524, κἀξελήλακεν πάτρας OC. 376, 1330, τῆς αὐτοῦ π. Ant. 182; — ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ τύχοιμ' ἂν εἰπών, Ph. 222 πατρίδος *Df.*

πάτριος, Vater, heimatlich πόλις πατρία Ph. 1213 m., γᾶς πατρίας Ant. 806 m., fr. 355; väterlich, des Vaters τὰ πάτρια τεύχεα Ph. 398., δώματα O. 1394 ᾱ, *sonst* ᾰ.

πατρίς, Heimat, Vaterland πατρίδος ἐξωθούμενον OC. 428, Ph. 222 *Df*, ἐμβατεύειν O. 825, γῆς ἀπῶσαι π. 641, ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης T. 362, A. 515; (Vaterstadt) τίν' ἂν σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν; OC. 206 ch., 850; *trp.* τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς; A. 518. — ᾱ A. 515 *in arsi, sonst* ᾰ.

πατριώτης. Landsmann, Mitbürger *des Oid. heisst* O. 1091 ch. *der Kithairon.* — (πατρογενεῖς Ant. 938 ch. *s.* προγενής). *S.*

πατρό-θεν, vom Vater her τίνος εἶ σπέρματος - π. O. 215 ch.; εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ π. A. 547 von mir als V. stammt, *mit Bezug auf den Charakter.*

Πάτροκλος, ὅς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα Ph. 434 *Achilles' bek. Kriegsgefärte.*

πατρο-κτόνος, Vatermörder O. 1288, OC. 601, 944; ἡ π. δίκη fr. 624.

πατρο-φόντης, Vatermörder O. 1441; *adj.* τῆς πατροφόντου μητρός T. 1125. *Z.*

πατρῷος, 1) väterlich, vom V. her, des Vaters ὦ πατρῷον δῶμα E. 69, 978, π. πρὸ θρόνων 108 an., οἶκον κοίταις πατρῴαις 194 ch., θρόνοις - τοῖσιν π. 268, μὰ τὴν π. ἑστίαν 881, *vgl.* A. 860, πλοῦτον π. E. 960, τύμβον 1135, πατρῴαν κτῆσιν Αἴγ. δόμων ἀντλεῖ 1290, οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας 1500 *als vom V. ererbt, wie* γῆς T. 162, τὸν π. - στόλον 562 *vom V. gesant*, π. ὁρκίων 1223 *dem V. geleistet, gegeben*, γνώμα πατρῴα Ant. 640, θυέλλαισιν ἐν π. 984 ch., π. ἢ πρὸς οἰκείας χερός 1176; π. - πρὸς αὐλάν Ph. 724 ch., π. αἷμα O. 996, πατρῷαι ἄλοκες 1210 ch., δόμους μολεῖν τοὺς σοὺς π. OC. 758, π. ἔρεβος 1390, πρὸς τῆς πατρῴας - δρυός T. 1168. — *Objectiv:* φόνους πατρῴους OC. 990, E. 779, 955, π. - πήματα 258 *die der V. erlitten, doch* OC. 1196 *die die Eltern dir angetan, wie* πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἆθλον Ant. 856 ch. — ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ἄριστος A. 636 ch.?

2) Väterlich, heimisch, heimatlich,

Vater- ἡ - πατρῷος Οἰχαλία T. 478 *wo Iole's V. Eurytos herscht*, πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει OC. 297 *Theseus hat seiner Ahnen St., Athen ererbt*, τόδε π. ἄστυ O. 1450 *Theben, wie* Ant. 937 an.; ὦ π. γῆ E. 67, Ph. 1040, OC. 1292, Ant. 199, T. 466, fr. 153, πατρῷα - ἕδη θεῶν E. 1374. — *Von Göttern:* väterlich π. Διί T. 753, 288 *Herakles v. Zeus;* einheimisch, Stammes- ὦ θεοὶ π. E. 411, πρὸς θεῶν π. Ph. 933, OC. 756, Ant. 839; fr. 517.

παῦλα, Ruhe, Befreiung κακῶν T. 1255, OC. 88; Heilung τῆσδε - νόσου βαρείας Ph. 1329. *Xen.*

παῦροι, αι, α, wenige χὤπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω E. 688 *Erkl.*, π. - ἐννέπειν 1437 ch., π. τῶν ἐμῶν κακῶν 1188, τὰ παῦρ' ἔπη fr. 60; παῦρα δ' ὠφελήσιμα A. 1022 *Erkl.* — π α υ σ α ν ί α ν fr. 765 *S*; Ζεῦ παυσίλυπε 375. *Z.*

παυστήρ, Erlöser, Rächer, Retter Ὀρέστην τῶνδε - παυστῆρ' ἐφήξειν E. 304, τῆς νόσου Ph. 1438 Heiler. *Z.*

παυστήριος, Erlöser, Heiler νόσου O. 150. *Z.*

παύω, lasse aufhören, ablassen, beende, *mit sächl. Acc.* παύσετον τάδε E. 795, θρῆνον OC. 1751 an., hindre τούσδε τοὺς γάμους Ant. 575; — *mit pers. Acc.* σε E. 796, νιν O. 397, παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας Ant. 963 zwang aufzuhören u. löschte πῦρ; *u. sächl. Gen.* εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς E. 798, ἄλγους Ph. 1379 befreien von; *u. phraseol.* ἐκ: παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ, παῦσον δὲ σαυτήν E. 985 *f.*; *mit Part.* γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν E. 1295; *abs.* παῦε Ph. 1275 hör' auf, sei still. — *Pass.* höre auf πέπαυμαι Ph. 1280 *n.* zu reden, εἰ δὲ μή, πεπαύσεται T. 587, πεπαύσομαι Ant. 91, εἰ πέπαυται A. 263 *zu rasen*, τῆς νόσου *Df*, Kr. 47, 4, 3, πεπαυμένος 279, πεπαύμεθ' ἡμεῖς E. 796, οὐχὶ παύσομαι OC. 1040; *mit sächl. Gen.* befreie πεπαυμένην κακῶν ἀτρύτων A. 787, νόσου παύσει λυγρᾶς Ph. 1424 *pass.* — *Aor. Med.* höre auf (mit) παῦσαι A. 1353, Ant. 280, fr. 107, παύσασθε E. 1428 ch., O. 631, παῦσαί γε μέντοι A. 483, ἄρ' ἴστ', ἀοιδὰς κ. γόους - ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν; Ant. 884 *n.* λέγων ἀοιδὰς κ. γόους. ἀνα, ἀπο-.

πεδάω, fessle λύει πεδήσας A. 676.

πέδη, (Fuss-) Fessel ἀγρίας πέδας O. 1349 m. — *Trp. vom anklebenden Gewande der Deianeira* ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ T. 1057.

πεδιάς, auf, in der Ebene ὕλης πεδιάδος Ant. 420; λόγχη πεδιὰς T. 1058 ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη.

πεδίον, Ebene, Gefilde, Feld Ant. 419, π. ἐπ' ἄκρον 1197; πηδῶντα πεδία A. 30, τάδε 459, τὰ Τρωικὰ π. 863, αἰὲν ἐπ' ἤματι ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται OC. 689 ch. — *Umschreibend:* τὰ Τροίας πεδία Ph. 920, 1297, 1332, 1376; τὸ Τροίας πεδίον 1435, τὸ Θήβης π. OC. 1312.

πέδον, Boden πρὸς πέδῳ - κεῖται O. 181 ch., κατέστειψας πέδον OC, 467, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος A. 859, fr. 211; τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ E. 747 zu Boden, ἐς πέδον κάρα νεῦσαι Ant. 269, 441; *umschreibend:* τὸ Φωκέων πέδον E. 1349, πέρσαι τὸ Δαρδάνου π. Ph. 69, ὦ Λήμνου π. ἀμφίαλον 1464 an., τὸ Καδμείων π. OC. 380, 736, εἰς Θήβης π. 415; *one Ländernamen:* πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς π. Ph. 546, εὐλογούμενον π. OC. 720 *Athen.* — *Von der Rennban:* E. 730. — π ε ζ ό ς fr. 15.

πέδον-δε, zu Boden ἐσπᾶτο T. 786.

πειθ-αρχέω, gehorche πατρί T. 1178. *Z.*

πειθ-αρχία, Gehorsam Ant. 676.

πείθω, gewinne, bewege zu, überrede, rate, überzeuge, a) *Etwas zu glauben* σφόδρα πείθει A. 150 an. sucht zu überr., οὐκ ἂν πείθοι 156 an.; ἐμέ OC. 803, 1516; οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων 797, ἔπειθες - ὡς χρείη O. 555 suchtest zu überr. — b) *Etwas zu tun:* πείσαντ' ἄγειν Ph. 102 *zu gehn*, λόγῳ πείσαντες ἄξειν 594, 612, 623, ἄνδρα τόνδε - ἀπεστάλην πείσων ἕπεσθαι πρός - OC. 736. δοῦναι T. 359, ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην Ph. 901; μὴ πείθ' ἃ μὴ δεῖ OC. 1442, πόλιν δὲ πείσας 1298; — fr. 401, 736; εἴ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω Ph. 1394. — *Pf.* πέποιθα, bin überzeugt (ἐσθλὸν εἶναι) E. 323; vertraue καὶ δίχα κείνων π. τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος A. 769. — πέπεικεν Ant. 393 *N.* — *Pass.* werde überredet, bewogen ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα E. 409, σοῖς πεισθεὶς λόγοις Ph. 1269, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις O. 526; lasse mich überreden, gehorche, folge πεισθεῖσ' ἐμοί E. 974, πείσθητι 986, Ph. 485, σὲ πεισθῆναι λόγοις ἐμοῖσιν 1278, ἐμοὶ OC. 756, τί μοι 1414; σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν Ph. 1252; πείθου OC. 520 ch., *sonst geändert in* πιθοῦ E. 1015, T. 1228, λέγοντι E. 1207, λεγούσῃ χρηστά T. 470, πίθεσθε, μὴ δείσητε O. 1414; — πιθοῦ θελήσας O. 649, μοί 1064, OC. 1181, ἐμοὶ π. 1441, τῷ μάντει Ant. 992, τί μοι O.

1434; ἐμοὶ πιθέσθαι E. 429, ἐὰν δέ μοι πίθῃ 938, T. 570, O. 321, οὐ μὴ πίθηται Ph. 103, σοί 1226, πιθέσθαι κ. παρεικαθεῖν OC. 1334, οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν O. 1065; σὺ δ' οὐχὶ πείσει κ. συναινέσεις ἐμοί; E. 402, A. 592; Ant. 1099, τοῖς ἐν τέλει 67, πάντ' 529, ἅ σοι δοκεῖ T. 1180; πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν Ph. 624 werde mich nicht bereden lassen. ἐκ, ἐπι-.

πειθώ, Ueberredung σ' ἔσπασεν πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός E. 562, ταχεῖα π. τῶν κακῶν fr. 714, τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθείς? T. 661 ch. — *Personif.* δεινὸν τὸ τᾶς πειθοῦς πρόσωπον fr. 744. — πεινῶσ' 199.

πεῖρα, Erprobung, Versuch πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω T. 591, πικρὰν - πεῖραν τήνδε τολμήσειν E. 471, fr. 176. — Unternemen πεῖρά τις ζητητέα, ἀφ' ἧς - A. 470, τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν 1057, τί τήνδ' - ἀφορμᾷς πεῖραν; 290, πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον A. 2, *vgl.* δυσμενῶν θήραν 564 list'ger Anschlag auf. — πειραίνω, *s.* περαίνω.

πειράω, versuche, trachte, bemühe mich πειρᾷς ἐκβαλεῖν O. 399, πειράσατ' - κινῆσαι OC. 1276; — *Med.* τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν E. 83, Ph. 149 an., OC. 774, fr. 236; *mit Gen.* πειρωμένη δὲ τῶνδε τ. ἔργων E. 468; ἀντιδρᾶν πειράσομαι OC. 959, Ph. 1249; τί ταῦτα πειρᾷ; OC. 763. — Erfare οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη T. 593, ἔξοισθα πειραθεῖσά που E. 1244; πεπείρασαι fr. 516. ἐκ-.

πειστέον, man muss gehorchen, folgen O. 1516, τάδε Ph. 994 darin. *Z.*

πελάγιος, auf dem Meere (farend) ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν - πελάγιον T. 649 ch. ἐν τῷ πελάγει *sch.*

πέλᾰγος, Meer, See Κνήσιον T. 118 ch., πολύ Ph. 636, Αἰγαῖον A. 461, Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων 702 ch., (Κυανέων Ant. 966 ch.). — *Trp.* φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον OC. 663 *von einem schwierigen Unternemen*, μέγ' ἄρα π. ἐλάχετόν τι 1746 *von grossen Nöten.*

πελάζω, nähere mich πέλασσον Ph. 1163 ch. πρόσελθε *sch.*, ὁμοῦ πελάζομεν OC. 1107; ἐς τούσδε τόπους 1761; *mit Gen.* σῆς πάτρας Ph. 1407; ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκὼν 301 landet; — ἐμὲ - οὐρίῳ(ν) μὴ πελάσαι δρόμῳ A. 889 ch. im Lauf? günst'ger Ban? — φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτ' Ph. 1150 *Sft* φυγεῖν ihr werdet nahn, mich zu fliehn. — *Trp.* νῦν πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος θοῶν ὠκυάλων νεῶν A. 709 ch. neues Glück darf sich nahn den Schiffen. — *Pass.* nähere, nahe mich Χρύσης πελασθεὶς φύλακος Ph. 1327, ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν O. 213 ch. ἐμ, προσ-.

πέλᾱς, nahe, in der Nähe πέλας ὁ κλεινὸς αὐτῇ νυμφίος παρών E. 299, 310, 312, ἐφέστατον π. 1401, A. 83, 406 ch.?, π. - φυλάσσεται 539, σταθείς 1171, 1182, στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που Ph. 163 an., 1219, 1296, O. 565, 1047, OC. 29, 83, ἐλθεῖν 300. — *Mit Gen.* ὅταν πέλας ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου Ant. 580, αὕτη πέλας σοῦ E. 1474, O. 782, τριπλῆς ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν π. 801, OC. 404, κοίλου π. κρατῆρος 1593, fr. 319. — *Mit Dat.* τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείοις π. ἵστω A. 774, θρόνοις παραστατήσειν - πέλας O. 400.

Subst. οἱ πέλας, die Nächsten, Nächststehenden, Freunde τοὺς πέλας ψέγε E. 551 *Agam.*, ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας A. 1151, τὰ τῶν πέλας στένειν Ph. 340, τούσδε τοὺς πέλας OC. 803, δοῦλός ἐστι τῶν πέλας Ant. 479, fr. 106. — Πελασγοί(ς) fr. 256.

πελάτης, der sich naht εἴ τι σέβει ξένον - εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν Ph. 1164 ch., der sich genaht hat τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ Διὸς Ἰξίονα 677 ch. *Z.*

πελάω, nahe mich μή ποθ' ἡμιν | ἀψεγὲς πελᾶν τέρας E. 497 ch.; OC. 1060 ch. περῶσ' *Nk*, Ph. 1150 ch., *Fut. von* πελάζω.

πέλεια, wilde Taube, *Sinnbild der Furchtsamkeit* πεφόβημαι πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας A. 140 an., τὰς ὑποπτέρους βάλλων πελείας Ph. 289.

πελειάς, wilde Taube ἀελλαία ταχύρρωστος π. OC. 1081 ch.; φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων T. 172 *sch. Hdt.* 2, 57.

πέλεκυς, Beil, Axt σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει E. 99 an. — πελιδνὴ τὰς παρειάς fr. 577. *Z.* — πελλῆς fr. 122 *Lex. Sp.*

Πελοπιδῶν κακά E. 1498, δῶμα 10 Pelopiden. — πέλος fr. 122. Z.

Πέλοψ· (fr. 412), ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος OC. 697 ch., ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία E. 504 ch. *Wettfart mit Oinomaos von Pisa um seine T. Hippodameia*, ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα A. 1292, *Pelops, S. des Tantalos, V. des Atreus.*

πέλω, πέλομαι, bewege mich, beneme mich als σύμμαχος O. 245; *gew.*

bin Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει T. 1161, Ant. 333, 874, 1027, τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει 990; πέλονται A. 159 an., πέλεται fr. 583. — κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως κ. τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 265 hängt ab. ἐκ, ἐπιπέλω.

πέμπτος, fünfter E. 704, OC. 1318.

πέμπω, 1) sende, schicke *einen Weg, wohin* ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα - E. 380, ὦ δεινοτάτας - πεμφθεὶς κελεύθους 1163, βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν πέμπων ἔπεμψεν A. 739, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις Ph. 1429, Ἀσκληπιὸν παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον 1438, αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε T. 35, 417, ἥκει δόμους ὡς τούσδε πέμπων 366, ἀγρούς O. 761, Θήβας OC. 1770 an. — πέμψαθ' ὡς τάχος 1461, νίν O. 763; *von Gesanten:* Κρέοντα ἐς τὰ Πυθικὰ ἔπεμψα δώματα O. 71, διπλοῦς πομποὺς 288, Φοῖβος γὰρ πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν 306; sende *zu e. bestimmten Zwecke* μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς E. 406, 427, πρὸς ταῦτα 680, ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν T. 55, πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς - φυλάσσειν A. 781, εἰς κατασκοπήν Ph. 45, πεμφθείς-σοὶ ξυνεργάτης 93, τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα O. 860, 861, Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ μαστῆρα OC. 455; αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις Ph. 496 indem er selbst ein Schiff entsante mich zu zu retten, προὔθετο λέσχην κοινῷ κηρύγματι πέμψας Ant. 161 *berufend.*

2) Schicke, sende hin, her zu μοὶ τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν E. 117 an., ἡμῖν ἄγγελον A. 826, O. 1474; κἀμὲ δεῦρ' OC. 298, 1346; Ant. 1133 ch. — schicke weg, entsende, geleite Ph. 913, μ' εὐπλοίᾳ 1465 an., πρὸς οἴκους 1368, 1399, ὁ πέμπων 133 *Hermes,* ὑστάτην ἔπεμψ' T. 571 *Nessus;* vertreibe, verstosse γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον O. 1518, OC. 93, ἀνάστατος αὐτοῖν ἐπέμφθην 430, 819, 1274. — 3) *Trp.* schicke, sende hin πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα E. 460, ἱκεσίους π. λιτάς Ph. 495, βαιάν μοι - πέμπε λόγων φάμαν 846 ch. melde mir, φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας 1445 an., Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας O. 149, 278; — ὕπνον δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή Ph. 19, μοὶ - κακόν 1266, εὐῶπα πέμψον ἀλκάν O. 189 ch. — *Med.* ἐπὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα O. 556 *für mich;* πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ' OC. 602 μεταπέμψαιντο *sch.* holen lassen. ἀντι, εἰσ, ἐκ, παρα, προ, προσ, ὑπεκπέμπω. πέμφιξ fr. 319 *Df.*

πένης, arm ἀνήρ Ph. 584, fr. 109, 325.

πενθερός, Schwiegervater OC. 1302, = γαμβρός fr. 293 a.

πενθέω, betraure bejammre fr. 587, κακά O. 1320, πήματ' OC. 739; *abs.* 1753 an.

πένθος, Trauer, Klage τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ π. O. 94 traure, ὅσον δ' ἀρεῖσθε π. 1225, οὐδὲ π. ἔλιπ' ἄκλαυτον OC. 1708 m., ἔσω δμωαῖς προθήσειν π. οἰκεῖον στένειν Ant. 1249, κόμης δὲ π. λαγχάνω fr. 587; π. οἷον εἰσορῶ ἔξουσαν T. 1112, οὔτις ἐν πένθει; E. 290 trauert?, ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει 847 m. *für den Betrauerten;* — *concr.* φίλοις μέγα πένθος εὕρηται A. 617 *Aias.* — πενία fr. 681.

[**πέντ-α(ε)θλ'** ἃ νομίζεται E. 691, Fünfkampf, Pentathlon ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην *Sim. umfassend.*]

πέντε, fünf T. 45, O. 752. — πεντέγραμμα (πεσσά) fr. 381 *Z*; πεντηκοντάδας 379 *Z*; πέξος, *s.* πεζός.

Πεπάρηθος· τὴν εὔβοτρυν Π. Ph. 549 *Erkl. I. im aigaiischen Meere, nordöstlich von Euboia.* [*Xen.*

πέπειρος, mild, sanft ὀργή T. 728

πέπλος, (Frauen-) Gewand, Kleid εὐυφῆ πέπλον T. 602, ἐνδυτῆρα 674, θανάσιμον 758, 774; — λύει τὸν αὐτῆς π. 924; πέπλους fr. 391.

πέπλωμα, Gewand χαίρω - ἐν πεπλώματι T. 613. — πεπρωμένος, *s.* πορέω.

πέπων, weich ἐρινός fr. 190, leicht μόχθος OC. 437; Trauter πέπον 516.

πέρ, *enkl. Part., bez. ihren Satz als objectiv giltig:* durchaus allerdings μὴ πρόσλευσσε γενναῖός περ ὤν Ph. 1068. — ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγ. μόλῃ E. 386, Ph. 767, OC. 301, fr. 713 wann nämlich, allerdings, anders; ἐάν περ καὶ λέγῃς E. 593, OC. 1210 wenn wirklich, nur; ὡς ἂν ᾖς οἷός περ εἶ A. 1117, οἷά περ φρονεῖς O. 403, OC. 896; ὅσῳ περ OC. 743, 792; ὅθεν περ O. 1498, OC. 1227 grade. — *Vgl.* ἐάν, εἰ-, ἔνθα-, ἐπεί-, ἕως-, καί-, οἱ-, ὅποι-, ὅπως-, ὅσ-, οὐ-, ὡσ-περ, ὡσπερεί ...

πέρᾱ *vor Cons. u. trp.*, **πέραν** *vor Voc. u. örtl.*, über πολιοῦ πέραν πόντου Ant. 334 ch., πέραν | περῶσι οἵδε δή OC. 885 ch. — *Trp.* über das Mass hinaus, weiter, länger οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι O. 343, Ph. 332, ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι E. 633, 1483, Ph. 1275, μὴ ἐπεύξῃ πέρα 1286, μηδ' ἐξετάσῃς πέρα

ματεύων OC. 211 m., πᾶν σὺ τολμήσασα κ. π. fr. 195; *mit Gen.* über - hinaus πέρα δίκης ἄρχω E. 521, [πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων 1506], τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα | ἄπεστι - πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου O. 74 *wider Vermuten.* — Mer, weiter, über μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς OC. 235 ch., πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἐν λόγῳ φέροις 651, (μόγος ἔχει - τότε μὲν πέρα, τότε δ' ὕπερθεν 1745 m.), καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω Ph. 1277; ὅς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα 666 über sie, φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων OC. 257. — *Comp.* über's Mass hinaus, übermässig μέλεα περαιτέρω T. 948; μὴ π. πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ' ὅσ' - 663 dass ich zu viel getan.

περαίνω, vollende πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας A. 22; πεπείρανται τάδε T. 581 ἤνυσται. διεκπεραίνω.

πέρᾱσις, Uebergang, Ende βίου OC. 103. *Z.*

περάω, durchfare πρὸς οἴκους - πέλαγος Αἰγαῖον περῶ A. 461, ὑπ' οἴδμασιν Ant. 337 ch. — Gehe heraus ἐκ δόμων ἄψορρος - περᾷ 386, 1182, δωμάτων ἔξω O. 531; gehe zu weit περᾷς OC. 155 ch. *in den Eumenidenhain;* hinaus über, überschreite πέραν περῶσ' OC. 886 *Attika's Grenzen; trp.* τέρμα τοῦ βίου O. 1530, T. 79 *N*; ὅταν | θυμοῦ περάσῃς 674 an's Ende des Zorns gelangt bist, OC. 1060 ch. *Hrtg.*

πέργαμα, τά, Burg πέρσας Ph. 1334, ἑλεῖν 347, τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' 353, 611. — πέρδιξ fr. 300, 301 *Xen.*

πέρθω, *nur Aor. u. Fut.*, verwüste, zerstöre πέρσας πόλιν T. 244, 365, 433, 750, γῆν πατρῴαν 467, ὁ πέρσων Ph. 114, τὸ Δαρδάνου πέδον 69, τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' 612, 1335, Τροίαν 1428; Oelbäume OC. 703 ch. vernichte, töte ἀνθρώπους A. 1198 ch.; μ' O. 1456.

περί, *nur Praep.*, um - herum: 1) *mit Dat.* πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει A. 828 in, κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ Ant. 1240 auf, περὶ δ' ἐμῷ fr. 147 an. — 2) *Mit Acc.* λεύσσων περὶ πᾶν - τέμενος OC. 135 an. herum - im. — 3) *Mit Gen. nur trp.* was anbetrifft, in Betreff, Ansehung, von, über, für ὧν λέγεις πέρι O. 707, Ant. 682, A. 150 an., κηρύξας Ant. 193, ἀγγεῖλαι E. 1111, μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας T. 77. — ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι; E. 412, A. 793, [τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι], πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι T. 91, οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι Ph. 553, κεἴ τινος κήδει πέρι 621, τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι O. 94, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; 738, πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι Ant. 283. — λόγων γὰρ οὐ νῦν ἐστὶν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι E. 1492, A. 936 ch., τῶν ὅπλων τῶν ὧν π. κρίνειν 442, τέλος - γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι OC. 423, νόμῳ δὲ χρῆσθαι - τῶν θανόντων χὠπόσοι ζῶμεν πέρι Ant. 214, fr. 94. — *Mit Gen. immer mit Anastr. am Versende nachgest. ausser* A. 150 an.

περί-αλλα, *Neutr. adv.*, übermässig δύρομαι O. 1218.

περι-βαίνω, umschreite, umtöne τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς Ant. 1209. [δικον OC. 996.

περῑ-βλέπω, berücksichtige τοὐν-

περι-βόητος, umschrien, mit Jammergeschrei Ἄρης - π. ἀντιάζων O. 192 ch. περιβόατον *Df. Z.*

περῑ-βρῠχίοισι περῶν ὑπ' οἴδμασιν Ant. 336 ch. ringsum rauschend, tosend. — περι-δινέοντ' fr. 310.

Περίθοος, ου OC. 1594, *gew.* Πειρίθοος, *S. des Zeus, engster Freund des Theseus, K. in Thessalien.* — περιίδῃς, *s.* περιοράω.

περι-μένω, erwartet μὲ πότμος Ant. 1296 m. *Z.*

πέριξ, ringsum βωμία πέριξ Ant. 1301 = περιβωμία; περὶ ξίφει *Arndt.*

περι-οράω, übersehe, lasse unbeachtet μή σφε περιίδῃς | πτωχὰς - ἀλωμένας O. 1505 *Dawes.*

περι-πετής, herumgestürzt ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον Ant. 1223 *umarmend;* ἔγχος περιπετές A. 907 in das er sich gestürzt.

περι-πολέω, gehe, schweife umher O. 1254 *Xen.*

περί-πολος, ὁ, ἡ, Gefärte(in), Begleiter(in) Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι σαΐσιν Ant. 1151 ch. *Th.*

περι-ποτάομαι, umflattre (μαντεῖα) O. 482. ch. *Z, sp.*

περι-πτύσσω, umhülle, berge τύμβῳ περιπτύξαντες Ant. 886.

περι-πτῠχής, ringsumhüllend περιπτυχεῖ φάρει A. 915; herum, hinein gestürzt φασγάνῳ περιπτυχής 899. *S.*

περι-ρρέω, fliesse ringsum βίος E. 362 lebe im Ueberfluss. *Th.*

περί-ρρυτος, ringsumflossen τῆς περιρρύτου χθονὸς Λήμνου Ph. 1, Σκύρου 239.

περι-σκελής, ringsausgedörrt, ganz spröde, hart σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς

περισκελῆ Ant. 475, περισκελεῖς φρένες A. 649. *Z, sp.*

περι-σκοπέω, schaue umher, sehe mich um μή πού τις - E. 897; ταφανῆ fr. 770. *Th.* [eilt. *Z. sp.*

περι-σπερχὲς πάθος A. 982, über-

περι-σσεύω, bin überflüssig τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων E. 1288.

περισσός, übertreffend πρὸς ὅτι τῶν ἔνδον εἶ περισσά E. 155 ch. worin du die drinnen übertriffst; übergewaltig (übermütig) περισσὰ κἀνόητα σώματα A. 758, περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεί E. 1241, fr. 682; über's Mass hinaus, zuviel περισσὰ δρᾶν T. 617, Ant. 68, πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἀιδου σέβειν 780 überflüssig fr. 103. — ungewönlich, bedeutsam ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον O. 841 absonderlich. *N.*

περι-στέλλω, verhülle sorgfältig ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ A. 821 *das Schwert*, schmücke τάφον περιστελοῦντε 1170, bestatte [τὸ σὸν δέμας Ant. 903]; hegen, pflegen (τὰ κακά) Ph. 447. — περιστερά fr. 745.

περι-στεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην E. 895, umkränzt, geschmückt. *Z.* — περι-στροφή fr. 379. *Z, sp.*

περι-τελλομέναις ὥραις O. 156 ch. = *Ar. Av.* 696, in der Jareszeiten Umlauf, Umschwung.

περι-φανῆ νόσον A. 66, deutlich. *Z.*

περί-φαντος, ringsgesehn, berümt Σαλαμὶς - πᾶσιν περίφαντος A. 598 ch., vor aller Augen θανεῖται 228 ch. *Z, sp.*

περι-φανῶς, offenbar A. 81. *Z.*

περῖ-φραδής, ser verständig ἀνήρ Ant. 348 ch. *Wf.*

περι-χαρής, überfroh, entzückt A. 693 ch. *Z.* — περιῶσι' fr. 604; Περκώσιοι 776.

περόνη, Spange εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας O. 1269.

περονίς, Spange πέπλων, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν π. T. 925. *Z, sp.* — Περραιβοί fr. 265.

Περσέφασσα Ant. 894 = Περσεφόνη· ὦ δῶμ' Ἀΐδου κ. Περσεφόνης E. 110 an.

πέσημα, Fall, Sturz ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι A. 1033. — πεσσεία fr. 381 *Z*; πεσσά 381; πεσσούς 380.

πέτομαι, fliege οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες O. 17 *von Kindern, weil diese νεοσσοί heissen.* — πέτομαι δ' ἐλπίσιν 487 ch. schwebe in Erwartungen. ἀνα, (δια), παρα, προσ, ὑπερπέτομαι.

πέτρα, Fels, Klippe Σαρπηδών fr. 571, δίστομος Ph. 16, σχῆμα πέτρας δίπυλον 952, κοίλας πέτρας γύαλον 1081 m., κρᾶτ' ἐμὸν - πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω 1002, π. νιφάδος OC. 1060 ch., πέτρα fr. 289, ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν T. 780; ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι 787, καταρρῶγες π. Ph. 937, πέτρας O. 478 ch. ὑπὲρ διλόφου πέτρας Ant. 1126 ch. *Parnasos*, ἁ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα O. 464 ch.

πετραῖος, felsig, Felsen- ἡ πετραία Σκῦρος Ph. 459, πετραίας ἀπὸ δειράδος A. 697 ch., πετραῖα θερμὰ λουτρά T. 633, ἐν τάφῳ πετραίῳ E. 151 m.; πετραία βλάστα Ant. 827 ch. sprossender Fels.

πετρ-ήρεις στέγας Ph. 1262, felsengefügt, aus Felsen, Felsen-. *S.*

πετρῖνης κοίτης Ph. 160 an., Felsenlager.

πέτρος, Stein ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων Ph. 296, π. πᾶς καταξανθείς A. 728, λευσθῆναι π. OC. 435; Fels, Klippe πέτρον φύσιν O. 335; ἐπ' ἀξέστου πέτρου OC. 19, τοῦ τε Θορικίου π. 1595, ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ Ph. 272.

πετρ-ώδης, felsig, Felsen- πετρώδει ἐν κατώρυχι Ant. 774, π. - ἐν δεσμῷ 958 ch. *Z.*

πεύθομαι, erforsche πεύθου τἀνδρός T. 387, τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι O. 604 πυθοῦ *N.*

πεύκη, Fichte, Fackel ἀγλαῶπι πεύκᾳ O. 214 ch. *vgl. Ion.* 716, *Ar. Nub.* 603.

πευκήεις, fichten πευκάενθ' Ἡφαιστον Ant. 123 ch. der Fackeln Feuer. *Z.*

πευκίνης - λαμπάδος σέλας T. 1198, fichten *Z.* — πεφαργμένος s. φράσσω.

πεφνεῖν, töten τὸν πατέρα - ἔπεφνεν O. 1497. καταπεφνεῖν.

πῆ, nach, von welcher Seite πᾷ μοι φθογγὰ διαπέταται φοράδην; O. 1310 an., [108 *Nk*], πᾷ καὶ θῶ Ant. 1343, πᾷ, πᾷ, πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ A. 867 ch., πᾷ, πᾷ κεῖται 912 ch. wo, πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν 965 ch., πᾷ μου ψαύεις; 1006 wie.

πηγή, Quell: νεορρύτους πηγὰς γάλακτος E. 895, τρισσάς γε π. OC. 479 Guss; παγὰ δακρύων T. 852 ch., ἴσχειν - πηγὰς - δακρύων Ant. 803 an. — *Trp.* τῆς ἀκουούσης - πηγῆς δι' ὤτων φραγμός O. 1387; fr. 655.

πήγνυμι, hefte, stosse, stecke fest hinein, befestige ἐφέστιον πῆξαι - σκῆπτρον E. 420, ἔπηξα δ' αὐτὸν A. 821 *das Schwert; intr.* πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ 819 stak fest.

πηδάω, springe auf εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην A. 1279, durch hin, durcheile πεδία 30; τίς ὁ πηδήσας μείζονα (n. πηδήματα) δαίμων τῶν μακίστων (n. πηδημάτων) πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ O. 1300 an. ἐκ, ὑπερ-.

πήδημα, Sprung ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι A. 833. — πηκτίς, ίδος fr. 361, 227.

πηκτός, festgesteckt χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος A. 907; fr. 228. — πηλαμύς 446. *Z.*

Πηλέως γόνος Ph. 333, Πηλέα τὸν Αἰάκειον fr. 434, *S. des Aiakos, V. des Achilleus von der Thetis.* — Πήλιον fr. 911, Πηλιωτικὸν τρέφος 166; πηλός 432, 928.

πῆμα, Leid, Unglück, Schaden fr. 195, δεινόν T. 46, ἐπὶ π. κ. χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσι 129 ch., πῆμ' ἔχοντά νιν 43, μὴ πλέον τὸ π. τῆς ἄτης τίθει A. 363 m. *Wf*, τοιόνδε 953, τῆς νόσου Ph. 765, μὴ π. σαυτῇ κ. μετάγνοιαν τίθῃς E. 581, φλόγα πήματος O. 166 ch., πρὸς τομῶντι πήματι A. 582 (τραύματι); *Plur.* πατρῷ' ὁρῶσα πήματα E. 258, τῶν ἐμῶν - πημάτων ἄρηξιν 875, [πολλὰ δὲ πήματα κ. καινοπαθῆ T. 1277], ἄρχων - πημάτων A. 935, ἐκτὸς ὄντα π. Ph. 504, τἀμὰ π. μεῖναι 870, ἀναρίθμητα γὰρ φέρω π. O. 168 ch., ἐν τοσοῖσδε πήμασι 1319, τὰ τοῦδε πενθεῖν π. OC. 739, πατρῷα κ. μητρῷα π. ἄπαθες 1196, πημάτων ἱκνουμένων 1566, ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντα Ant. 594 ch., fr. 519. — *Concret:* Ph. 870 *Krankheit;* Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σύ σοι O. 379.

πημαίνω, tue Schaden E. 336, fr. 757, ὁ πημήνας OC. 893, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ 837 *Person*, A. 1314; *Med.* mir, ziehe mir Schaden zu ἴσθι πημανούμενος 1155. — Verletze, verwunde τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα κ. θεὸν Χείρωνα πημήναντα T. 715.

πημονή, Leid, Schaden, Unglück τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος E. 939, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ 966 *zum S.*, πημονῆς ἄτερ T. 48, fr. 697, πημονὰν ἐπαρκέσοντ' A. 360 ch. — πημονὰς εὔχου λαβεῖν T. 1189, π. ἐργάζεται Ant. 326, τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ' αἳ - αὐθαίρετοι O. 1230; *concr.* τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον T. 376; — Schmähungen πημονὰς ἐρεῖς O. 363.

πιείρας δρυός T. 766 λιπαροῦ *sch.*, fett, harzig, *zu* πίων. — Πιερίδες fr. 146; πῖθος 928.

πικρός, stechend: spitz πικροῦ - κνώδοντος A. 1024, πικρᾷ γλωχῖνι T. 681; bitter, herb πικρὰς ὠδῖνας T. 41, fr. 670; schmerzlich, traurig πικρᾶς οἰμωγᾶς Ph. 189 ch., φθόγγον πικρόν OC. 1610, bitter klagend πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον Ant. 423 (laut, durchdringend?). — Bitter, herb, hart πικρὸν πρόσφθεγμα A. 500, πικρὰς - ἀρὰς OC. 951, λύπη πικρά E. 654, τοῦτό σοι πικρόν 1504; πικρὰν - πεῖραν 470 *zum Schaden*, schlimm τόλμης πικρᾶς A. 1004, ἀγῶνας 1239, verhasst Σίγειον Ph. 355, τἀτερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα OC. 615, τοῦ πικροῦ βίου O. 1487; *von Pers.* πικροὺς - Ἀτρείδας Ph. 510 ch.; πικρὸς θεοῖς 254 gottverhasst, feindlich νῦν φίλοι καὖθις πικροί A. 1359, ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν 966 *zum Leid*, κ. πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά OC. 606. — *Adv.* ἐξονειδίζων πικρῶς OC. 990, Ant. 423 *Bothe, N*, fr. 92. — ῑ OC. 615.

πῑμελή, Fett Ant. 1011. *Z.*

πίμπλημι, erfülle, fülle an mit πεδίον Ant. 419; τοῦ τόνδε (κρατῆρα) πλήσας θῷ; OC. 480, ὄμμα δακρύων E. 906; πέμφιγι πλήσας ὄψιν fr. 483. — *Pass.* πᾶν δ' ἐπίμπλατο ναυαγίων Κρισσαῖον πεδίον E. 729, πρίν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναι Ant. 121 ch. sich letzen, sättigen an, *wie* ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου Ph. 520. — *Med.* ἡ μητρόθεν - δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; OC. 528 ch. dem Lager, ἐπάσω *Nk.* ἐκ, ὑπερπίμπλημι.

πίμπρημι, verbrenne σῶμα - πρῆσαι T. 1199, γῆν πατρῴαν κ. θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς - πυρὶ | πρῆσαι κατάκρας Ant. 201. ἐμπίμπρημι. — Πίνδος fr. 265; πιννοτήρης 116. *Z.*

πῖνος, Schmutz ἐσθῆτι - τῆς ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος OC. 1259 *Scaliger.*

πῑνω, trinke πῖνε fr. 181; πιεῖν 701, 702; *trp.* trinke, sauge aus ὁδοῖς αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο ἐπίετε πατρός O. 1401, (νέκυς) αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται OC. 622; T. 1056. ἐκπίνω.

πιπράσκω, verkaufe: πραθεὶς Ὀμφάλῃ T. 252; *trp.* πέπραμαι κἀπόλωλα Ph. 978 bin verraten.

πίπτω, falle, stürze πεσεῖν O. 1209 ch. *hinein*, πεσών Ph. 1002 herab, A. 325 hingestürzt; [ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα 841], πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει 828, πέδῳ E. 747, ἐπὶ γᾷ πέσε Ant. 134 ch., ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι OC. 1608; — χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι A. 632 ch.; ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον Ant. 697, A. 922, αἵματι πεσεῖ

μιανθείς OC. 1374. — μὴ - εἰς ταφὰς πέσῃς A. 1090, τυραννίδος οὕτω πεσούσης O. 129; komme um πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου Ant. 1018, πεσοῦσαν - ὥς μ' ὤλεσεν T. 1037, A. 922, φάσμ' ἄνευ φόνου μὲν οὐ πεπτωκός E. 1467; stürze zusammen, hin τὰ σκλῆρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν μάλιστα Ant. 474, μὴ ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν E. 398, πεσούμεθ' 399, ἢ σεσώσμεθα, ἢ [πίπτομεν] T. 84, πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν συμπραξίαις A. 759, τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν 1083, τὰ πρὶν δ' ἔργα - ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσ' - Ἀτρείδαις 620 ch. Wf sank dahin, στάντες δ' ἐς ὀρθὸν κ. πεσόντες ὕστερον O. 50, πεπτωκότες 146, πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν 376, ὃς νέος πέσῃ OC. 395; falle hinein in ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωχ' E. 1477, ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν - ὅσον πέπτωκεν OC. 748, ἐς πλέον τοῦ δέοντος 1219 ch., ἐς κακόν Ant. 240, 1027, εἰς ὕπνον Ph. 826, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ T. 597; ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν E. 429, καλῶς ἔλεξεν εὐλογουμένῳ πεσεῖν O. 616 felen; — οὐκ ἔχω - ποῖ γνώμης πέσω T. 705 welcher Meinung ich zufallen, was ich denken soll. — — πήματα - ἐπὶ πήμασι πίπτοντα Ant. 595, μῦθοι καλῶς πίπτουσιν T. 62, *Blomf. gl. Ag.* 71, fr. 763; stürze mich auf Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασιν πίπτεις Ant. 782, ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ κ. κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις A. 375, τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα κ. ποίμνας πεσεῖν 1061. ἀμφι, εἰσ, ἐκ, ἐμ, ἐπεμ, ἐπεισ, κατα, προ, προσ, συμ-.

πιστεύω, glaube, vertraue τῷδε - λόγῳ E. 886, 884 *abs.* bin voll Vertrauen, ὁρᾶν 1317; μύθοις T. 67, θεοῖς Ph. 1374, σοί OC. 175 an. — πιστεύσων λέγεις O. 625, τάδε 646; glaube, gehorche, willfare τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐπὶ σμικροῖς ἀπιστεῖν T. 1228.

πίστις, 1) Treue θνήσκει δὲ π., βλαστάνει δ' ἀπιστία OC. 611; Vertrauen, Glauben εἴ τίς ἐστι π. ἐν τοῖς δρωμένοις T. 588, 590, τῷ τέλει πίστιν φέρων E. 735, τῷ θεῷ O. 1445, ᾧ πίστιν ἴσχων OC. 950. — τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; O. 1420 gerechtes Zutrauen zu mir. — 2) Zusichrung, Pfand ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν Ph. 813, OC. 1632, λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι T. 623, πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις; 1182, τίν' - ἰδοῦσα πίστιν; E. 887 Beweis.

πιστός, 1) treu, zuverlässig ἐγὼ - π. ὢν κείνῳ T. 286, Ἡρακλῆς, ὁ π. ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος 541, Κρέων O. 385, π., ὡς νομεύς 1118, Ἀταλάντης γόνος OC. 1322, φύλαξ δέ μου πιστή 356, μάτηρ ὡσεί τις πιστά E. 234 ch., μόνον προσεῦρον πιστόν 1352, πρὸς πιστὰς ἐρεῖς 1204, ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ OC. 334, πιστοῖσι συμμάχοισι 1395, πιστοί fr. 303; glaubwürdig τοῖς λόγοισι - πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρᾳ Ph. 1272, vertrauend ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἕδρας τόδε OC. 1031. — 2) *Von Sachen:* sicher, zuverlässig, fest, glaubwürdig σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ κ. βέβαιος Ph. 71; — πίστ' ἔχων τεκμήρια E. 774, μαντεῖα T. 77, πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' OC. 97, εἰ γάρ τι πιστόν ἐστι ἐκ χρηστηρίων 1331, fr. 583; πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα OC. 1594 heilig. — τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων 626 dein Wort treu warend; τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις T. 397 zuverlässige Warheit; — τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; OC. 1488 ἐμφῆναι [φρενί] *Nk.*

πιστόομαι, mache mir treu, gewinne mir οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι OC. 650; *Pass.* πιστωθεὶς, ὅτι - 1039 überzeugt.

πίτνω, falle, stürze mich auf, in ἐν ποιμναῖς πίτνων A. 185 ch., 300; falle, komme um ἄταφος ἔπιτνε OC. 1732; schlage aus, laufe ab τὸ μὴ πίτνειν κακῶς 1740. ἐμ, προ, προσπίτνω.

πίονος ποτοῦ T. 703, fett, dick.

-πλ- macht Position in arsi Wf zu Ant. 268, A. 1195, 1217.

πλάζομαι, schweife umher ποθί A. 886; *trp.* τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω; OC. 1231 welche qualvolle (Mühe) ist fern geblieben? συμπλάζομαι.

πλάθω, nahe θεοῖς Ph. 728; τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν E. 220 ch. *epexeg. Inf. Nk.*

πλᾰνάω, leite irre, täusche γνώμη πλανᾷ OC. 316. — *Med.* irre, schweife umher πλανωμένη 347; *trp.* πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη φιλεῖ πλανᾶσθαι 304 sich verbreiten.

πλᾰνημα, Irren ψυχῆς O. 727 Geistesverwirrung.

πλᾰνης, umherschweifend, unstät O. 1029. *Z.*

πλᾰνήτης, umherschweifend, unstät OC. 3, 123 ch. *Z.*

πλᾰνος, Umherirren τοῦδε δυστήνου πλάνου OC. 1114; φροντίδος πλάνοις O. 67 *Elmsl.*; — ἥκει - πλάνοις ἴσοις Ph. 758 *Sft mit gl.*, Wanderungen, Wiederker, in gleichen Anfällen.

πλᾰξ, Fläche, Ebene πλάκες ἀγρόνομοι O. 1103 ch., Οἴτης πλάκα(ς) Ph. 1430;

τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα OC. 1564 ch., νερτέρας - νεκρῶν πλάκας 1577 ch. *Hades;* ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός T. 273 (*Diod. Sic.* 4, 31); ἀκρὰν ὑπὸ πλάκα Σουνίου A. 1220 ch. *Wf, Eur. Bakch.* 307, 718 *Felsen;* ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν OC. 1681 *Tiefen.*

πλάσσω, bilde, erdichte λόγους ψιθυρούς A. 148 an. — πλαστὸς ὡς εἴην πατρί O. 780, untergeschoben. — πλάστιγξ fr. 14.

πλᾰ́τη, Ruder ἅλιον ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν A. 358 m., ἁ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερσὶ παραπτομένα πλάτα θρώσκει OC. 717 ch. Schiff; fr. 787. — *Trp.* ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ κατέσχετε Ph. 220, Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ κατηγόμην 355 πνοῇ *od.* δρόμῳ *N.*

πλᾰτύς, breit, gross πλατεῖς - φῶτες A. 1250.

πλεκτός, geflochten πλεκταῖς ἑώραις O. 1264, ἀρτάναισιν Ant. 53, fr. 438.

πλέος u. πλέως, voll οἴκτου πλέως Ph. 1074, ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων(ν) Ant. 721, μωρίας πλέων A. 1150, οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ 1112 *Erkl., φιλοκίνδυνοι? sch.* πόθου *Morst.,* μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων OC. 1162. — ἀναιδείας πλέαν E. 607, στέγαι - τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι 1405, τάπη μωρίας πολλῆς πλέα A. 745, ῥάκη βαρείας τον νοσηλείας πλέα Ph. 39.

πλεύμων, Lunge, *meist Plur.* ἐς δὲ πλεύμονας στέρνων διερροίζησεν T. 567; Eingeweide, Innerstes σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο 778; πλεύμονός τ' ἀρτηρίας ῥοφεῖ ξυνοικοῦν 1054 (-νάς) *Erkl.;* — πλευμόνων fr. 678, 320 *Bergk.*

πλευρά, Seite, *bez. oft den ganzen Körper* πίνος, πλευρὰν μαραίνων OC. 1260, πονῶν π. πικρᾷ γλωχῖνι T. 681, ἐκ δ' ἐλώπισε π. ἅπασαν 926, φασγάνῳ π. ὑφ' ἧπαρ κ. φρένας πεπληγμένην 932, πλευρόθεν π. παρείς 939, π. διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ A. 834; — προσπτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος T. 768, π. - προσμαχθέν 1053, ἤρεισε π. μέσσον ἔγχος Ant. 1236; διῇξε πλευρῶν T. 1083; πλευρὰς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε A. 1410, (μέγας πλευρά(ς) βοῦς 1253).

πλευρόθεν πλευρὰν παρείς T. 938 *N,* von, an der (*seiner*) Seite *hingestreckt. S.*

πλευρο-κοπέω, zerschlage die Seiten, Rippen τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ A. 236 an. *Z, sp.*

πλευρόν, Seite πλευρὸν ἀμφιδέξιον OC. 1112, χρίει - πλευρά T. 833 ch., μέγας π. βοῦς A. 1253, fr. 21, τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ κλιθεῖσαν T. 1225. — πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν A. 874 ch.

ἐν **Πλευρῶνι** T. 7 *Df Oxf., St. in Aitolien.* — κόρην Πλευρωνίαν fr. 708.

πλέω, schiffe, fare, reise zu Schiff, zur See A. 1143, ἔπλει A. 1234, Ph. 354, 526, 569, 840, 881, 963, 1275, πρὸς οἶκον 58, 383, 547, ἐς - 240, ὅποι πλέων - 302, 529, ἐπὶ τοῦτον 593, ἐς Τροίαν - πρὸς τοὺς Ἀχαίους 915, εἰς Αἶαν fr. 774; πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' - ἔπλει; Ph. 572, ἅμ' αὐτοῖς 1026; πέπλευκας 72, πρὸς ἡμᾶς πεπλεύκατε 404, πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην 1027, 1033, δεῦρ' ἔπλευσας A. 1105; — *mit Acc.* στόλον ἐπλεύσατ' Ph. 1038 unternamt. — *Trp.* ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ E. 335 mit gerefften Segeln dahinfaren. εἰσ, ἐκπλέω. — πλέως, *s.* πλέος.

πληγή, Schlag ἐγίγνετο πληγὴ τελευτῶσα Ant. 261, ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλαγά E. 196 ch., ἀντήρεις - στέρνων πλαγάς 90 an. vorn auf die Brust, φοινίας πληγῆς A. 919; πληγαῖσι νότου Ph. 1457 ch. Stoss, Ungestüm, fr. 787. — *Trp.* σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς - ἐπιβῇ A. 137 an. *Nk,* = *Ag.* 367, ἐκ θεοῦ πληγή τις ἥκοι 279, fr. 656 Unheil, Unglück, μεγάλοι δὲ λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων ἀποτίσαντες Ant. 1351.

πλῆγμα, Hieb γενῇδος Ant. 250; Schlag, Stoss τέθνηκε - νεοτόμοισι πλήγμασι 1283, μετώπων ὀλόεντα πλήγματα T. 522 ins Gesicht.

πλῆθος, Menge, Fülle, Zal Φρυγῶν fr. 342, πλήθει πολλῶν μηνᾶν Ph. 723, σὺν πλήθει χερῶν O. 123, ἄνευ τε πλήθους κ. φίλων τυραννίδα θηρᾶν ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται 541 πλούτου *Df Oxf, Volk* ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; OC. 66; γενεᾶς - πλῆθος Ant. 586. — πόνου γε πλῆθος A. 876, κακῶν O. 424.

πληθύω, habe Ueberfluss an παισί T. 54; *intr.* bin reichlich vorhanden fr. 643; ὁ πληθύων λόγος OC. 377 *N vgl. Ag.* 869, überwiegend, vorwaltend, χρόνος | 930 wachsend, lange. — πλῆκτρον fr. 151, 164.

πλήν, ausser, 1) *mit Gen.* μή του τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν E. 908, τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ κ. σοῦ τόδε; 909, Ph. 441, 537, O. 1415, OC. 76, A. 515, 1341, Ant. 144 an., fr. 515.

— 2) *Adv.*: a) *νικᾶν - πανταχοῦ - πλὴν εἰς σέ* Ph. 1053, *πάντων ἐρήμους πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος* O. 1509. — b) *Vor e. Nomen: θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἷς τις* O. 118, 119, *ἔστι πλὴν σοί* 370, *πλὴν ἓν* OC. 1161 *nur das Eine*, 1657, *οὐ δοθήσεται πλὴν σοί τε κἀμοὶ* Ph. 775 nur; *nach ἄλλος* als: *τί - ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν* 100, *τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον* Ant. 236, A. 125; fr. 682, *οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;* A. 1238, *ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον* E. 1217, fr. 683. — c) *Vor Verben: πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς* - E. 293, fr. 424, *πλὴν ὅτι πέμπει* E. 426, *πλὴν - εἴ ποτε - ἀνύσειε* Ph. 710 ch., *πλὴν - ἀποίχεται* T. 41, *πλὴν ὁ κύριος Θησεὺς παρέστω* OC. 1643; *vor Inf. πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι* E. 414, *πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμὲ* Ph. 299; *οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν* 283, *οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν* 1010; *τόδ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμὲ* T. 1172, OC. 573, 954, Ant. 646.

πλήρης, voll, erfüllt fr. 727, 429, *πλῆρες ἄτης - στέγος* A. 307, *βωμοὶ - πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς* Ant. 1017; *S. πληρέστατον αὔλιον λύπας* Ph. 1087 ch. — *ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς* Ant. 1052, *πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις* OC. 778 gesättigt.

πληρόω, sättige *θυμόν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε* Ph. 324 *Df; πληρουμένη* fr. 713. — *νόμους πληρῶν χθονὸς* Ant. 368 ch. *Wf* erfüllend. *ἐκπληρόω.*

πλήρωμα, Anfüllen, Aufbauen *πυρᾶς* T. 1213.

πλησιάζω, nähere mich, bin nahe *πλησιαζόντων κλύειν* O. 91, verkere mit *ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ* 1136.

πλησίος, nah *πλησία παράστατις* T. 889, *παροῦσα π. ἔλευσσες* 896, *ἐλεῖται π.* Ant. 763, *π. τῷ νυμφίῳ* 761, *παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοὶ* E. 640; *οἵδε πλησίοι | πάρεισιν* A. 1168, *οἱ δὲ πλησίοι γύαι* OC. 58. — *N. adv. τοῦ πλησίον παρόντος* O. 927, *π. γὰρ ὢν κυρεῖ* Ph. 371; *mit Gen. στῆθι πλησίον πατρός* T. 1076.

πλήσσω, schlage, treffe, steche *πέπληγμαι* E. 1415, *φασγάνῳ πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ κ. φρένας πεπληγμένην* T. 931 in die Seite; *πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι* Ph. 267, *παίσαντές τε κ. πληγέντες* Ant. 172, *πληγεῖσα νόσοις* 819 gebrochen; *τῇδε πληγῆναι χθονὶ* OC. 605 zu erliegen, fr. 118. *ἀπο, ἐκ, ἐπι-.*

πλόκος, Locke *τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον* A. 1179. *Pind.*

πλοῦς, (See-) Fart, Reise E. 541, *ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν* A. 1045; *καλός* Ph. 641, *οὔριός τε κεὔσταλής* 780, *θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ* 465, *π. - σκοπεῖν* 467, *τὸν π. ποιεῖσθαι* 552, *τὸν π. στελεῖν* 911, *οὐκ ἔνθαδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν* 304; *καιρὸς κ. πλοῦς ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην* 1450 an. *günst'ge Farzeit.*

πλούσιος, reich *πλουσία τράπεζα* E. 361, *πλουσίῳ χαίρειν γένει* O. 1070 *γενναίως N*; *πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου* 455; 541.

πλουτέω, bin reich *κατ' οἶκον - μέγα* Ant. 1168.

πλουτίζω, bereichre *Ἅιδης στεναγμοῖς κ. γόοις πλουτίζεται* O. 30.

πλοῦτος, Reichtum fr. 109, 499, 519, *μακροῦ πλούτου βάθει* A. 130; *bez.* Schätze, Macht *πλούτου τοῦ παρόντος* E. 648, *πλ. πατρῴου κτῆσιν* 960, *χερὶ κ. πλούτῳ* 1091, *σθένοντος ἐν πλούτῳ* A. 488, *ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ* O. 380 *N*; *μένει - οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος* T. 134 ch.; — *τίς πλοῦτος;* A. 519.

Πλούτων *αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν* Ant. 1200, fr. 259 *Gott der Unterwelt, vgl. Ἅιδης.*

πλώσιμος, schiffbar OC. 663 *ἀδιάβατον Suid., πλεύσιμον Mein.* — *πλωτός* fr. 678.

πνεῦμα, Hauch, Wind, Sturm, Luft *τοὐκ πρῴρας* Ph. 639, *ἐναντιούμενον* 643, *ὀξυτόνου διὰ πνεύματος* 1093 ch., *πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ* T. 146, (fr. 320), *δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων* A. 674, *κούφοις πνεύμασιν βόσκου* 558 *Wf* aus leichten Lüften, *τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ'* E. 564; *πν. κ. σκιὰ μόνον* fr. 13. — *Trp. πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν | φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει* OC. 612 *N.* — *πνεύμων, s. πλεύμων.*

πνέω, hauche *πνεύσαντα* fr. 63, sprühe *πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων* Ant. 1146 ch., schnaube *μένος πνέουσαν* E. 610; atme, lebe *πρὸς τῶν πνεόντων* T. 1160; rieche *οὐ μόρον πνέον* fr. 147. *ἀμ, ἀνα, ἐκ, ἐμ, ἐπ, προσ-.*

πνοή, Wehn, Hauch, Luft, Wind *ὕπνον - πέμπει πνοή* Ph. 19, *δυσπνόοις - Θρῄσσαισιν - πνοαῖς* Ant. 589 ch. — *ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει κρύψον νιν* E. 435; Atmen, Schnauben *ἱππικαὶ πνοαὶ* 719; (*ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος* Ant. 1238 ch. *sch. ῥοὴν La.*, fr. 304.

πόα A. 601 ch. *Nk*, im Sommer, *zu ποία* Gras.

ποδαγός, Fürer, Diener Ant. 1196.

ποδαπός, *cuias*, woher (gebürtig) OC. 1160, *δῶρον* fr. 403. — *ποδισθείς* 60 *Xen. ἐμποδίζω.*

ποδ-ώκης, schnellfüssig *βλάβαι* Ant. 1104.

ποθεινός, ersent, erwünscht *φθέγμα* Ph. 1445, *ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπλουν παρουσίαν* E. 1104.

πόθεν, woher? von wo? von wannen? *τίς τε καὶ πόθεν πάρει;* Ph. 56, *π. πλέων;* 244, *π. λαβὼν* O. 1162, Ant. 401, *τίς πόθεν μολὼν-;* T. 421, *π. ἔστε* 1010, fr. 91. — *Trp. πόθεν δ' ἂν εὕροις - ἄρηξιν;* E. 875, *π. τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;* 1191, *π. -ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν;* T. 707, *πόθεν ἐλπίδος (τεύξομαι);* Ph. 1091, *π. γὰρ ἔσται βιοτά;* 1159, *π. κλέος - κατέσχοι* Ant. 502, fr. 182.

ποθέν, irgendwoher *ἥκεις ποθὲν* E. 1202, *λῴους φρένας - ἀμείψασθαί ποθεν* T. 737, *προσπεσὼν ποθεν* Ph. 156 ch., *ξίφος, εἴ ποθεν, - προπέμψατε* 1204 m., *ἐνεγκεῖν λουτρὰ κ. χοάς ποθεν* OC. 1599.

ποθέω, wünsche, ersene, vermisse, liebe *ποθοῦντι προὐφάνης* OC. 1505, *ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ, ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι* E. 171 m.; *mit Acc. Ἄργος οὐ πόθεις* 4, *τοὺς νόμους τούτους* Ant. 519; *mit If. τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν* Ph. 675, *μἀπολείπεσθαι τάφου* E. 1168, *κεὶ βλέποντα μὴ 'πόθουν* A. 962; — *τὸ γὰρ ποθοῦν* T. 196 sein Verlangen, *vgl. Nauck, Stud.* II, 156. — *Med. ποθουμένα φρενὶ* T. 103 ch. *πόθου πλέα N*, senend. — *Pass. τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα* 632 ob wir dort gewünscht w.

πόθι, wo *καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς ναίει ποτέ* T. 98 ch.

ποθί, irgendwo *εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων* A. 886 ch.

πόθος, Wunsch, Verlangen, Sensucht, Liebe *τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος* E. 822, O. 518, *τίς ὁ π. αὐτοὺς ἵκετ'-;* Ph. 601, *ὅτου σε χρεία κ. π. μάλιστ' ἔχει* 646, *κακῶν* OC. 1697 m., *σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις* 1106, *ὡς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις* 1678 m. *Canter, ἐντεθέρμανται π.* T. 368, *ὡς ταύτης πόθῳ πόλις δαμείη* 431, *νιν ἐσεῖδον ἄσμενος π.* 755, *εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον* 107 ch., *τὸν π. τὸν ἐξ ἐμοῦ* 631, *τὸν σὸν ἐκμῆναι π.* 1142, (*οἱ πόθου πολλοῦ πλέω* A. 1112 *Morst.*). *Plur. πότερα πόθοισι;* OC. 333 *Tro.* 590; — *τῷ 'μῷ πόθῳ* Ph. 969, *τοὐμοῦ πόθου* OC. 419 nach mir.

ποῖ, 1) wohin *ποῖ δ' ἐμπορεύει;* E. 405, *π. - μολεῖν;* 812, OC. 1748, A. 403, 1006, *ποῖ λέγεις;* Ph. 814 nach *ἐκεῖσε, ποῖ μεθῶ(σε)* 816, *ὅρα ποῦ στάσει ποῖ δὲ βάσει* 834 ch., *ποῖ φύγω;* OC. 828, 1738 m., A. 403, *ποῖ κλίνεις;* T. 1006; *ποῖ γᾶς ἥκω;* 984, *φέρομαι* O. 1308. — *Trp. gew. mit Gen. ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἔλθω;* E. 1174, *οὐκ ἔχω - ποῖ γνώμης πέσω* T. 705, *ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ κ. θροεῖς;* A. 1290, *ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα* E. 995, *ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;* OC. 170 an., *ποῖ φρενῶν ἔλθω;* 310; *ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ* Ph. 896. — 2) wo? *ποῖ γᾶς;* Ph. 1211 ch., *ποῖ δῆτ' - αἰῶνα τλάμων ἕξω;* OC. 1734; *trp. ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις;* 227 wo(hin) willst du die Schuld zalen? *τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;* 476, *ποῖ νεανίαι πονεῖν;* 335 *n. εἰσί, ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος;* E. 958 worauf *Ar. Lys.* 526.

ποι, irgendwohin *ἢ μάθω μολοῦσά που;* OC. 26; *πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι* | T. 304 gegen eins der Kinder.

(**ποιά**, Weide, Au A. 602 ch. *Erkl.*)

Ποίας· *τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν* Ph. 5, *ὁ τοῦ Π. παῖς Φιλοκτήτης* 263, *Π. τέκνον* 318, 461, *ὦ παῖ Π.* 329, 1261, 1410 an., *τῷ Π. τόκῳ* 1230; *Ποίαντι πατρί* 1430, *Poias, S. des Thaumakos, V. des Philoktetes.* — *ποιάεντι, s. ποιήεις.*

ποιέω, 1) mache, tue, handle, a) *gew. mit (oft zu erg.) Acc. οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ* E. 319, *τοιαῦτα* 337, *τί χρὴ ποιεῖν;* T. 385, 390, 598, Ph. 949, *τί ποιεῖς* Ph. 589, *τὸ προσταχθὲν* 1010, *ταῦτ'* O. 537, *τί - προστάσσεις ποιεῖν;* OC. 1018, *ἃ χρὴ π.* 1037, 1517, *τοῦτο* Ant. 72; *A. τί μὴ ποιήσω;* E. 1276, *τόδ' ἔργον* Ant. 321, *ὡς ἂν ποιήσῃς* A. 1369, *οἶσθ' ὡς ποίησον;* O. 543 *Kr. Di.* 54, 4, 2; — *Fut. εἰ ποιήσεις ταῦτ'* E. 1044, 1045, T. 1249, A. 1155, 1356, Ph. 120, *πῶς οὖν ποιήσεις;* OC. 652; *Pass. ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις* E. 277, *ἔνεστιν ηὐλάβεια τῶν ποιουμένων* OC. 116. — b) *Mit zwei Acc.* antun *Jmdm. Etw. ἢ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν;* E. 385; — zu Etw. machen *τὸ γὰρ φανθὲν - ἀγέννητον ποιεῖν* T. 743, *μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ* A. 1395, OC. 1033. — 2) Mache dass, lasse, bewirke, füre aus *ποιεῖς τοὔργον* E. 624, *σὲ - τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ* 623, Ph. 926; *ἀφ' ἧς (πανουργίας) μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν* 409, *στόνον σαυτοῦ ποιεῖς* 752 erhebst, *λήθην* fr. 237; — *οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ* | O. 918 *nichts ausrichte.* —

Med. mache für mich *οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος* Ph. 375 mir nichts mangeln lassend: *dynam. σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος* E. 302 seine Schl. auskämpfend, *τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι* Ph. 552, *μοῦ - ἀλκὴν ποιεῖσθαι* OC. 459 m. Beschützung übernommen; *τὸν βίον - λαμπρὸν ποιεῖσθαι* OC. 1144; mache mir zu, neme mir als, *τὸν ἄνδρα - κοινὸν ποιεῖσθαι* O. 240, *τὸν θεὸν ποιούμενος ἀρωγόν* OC. 1285, *ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη* Ant. 541, *τοὺς φίλους ποιούμεθα* 190 erwerben; *mit Gen. μήθ' ἃ μὴ 'θιγες ποιοῦ σαυτῆς* 547. — 3) *Trp.* achte, halte für *τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρει ποιούμενοι* Ph. 499, *τὰ δ' ἐν μέσῳ - δι' οὐδενὸς ποιεῖ* OC. 584; *τοὺς θεοὺς | ματρους ποιεῖσθε* 278 *Nk ἀτιμάζετε*, *wie οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι* Ant. 78. — *ποιοῦ λέγων* Ph. 590 = *θοῦ nach σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.*

ποιήεις, grasig *νάπει ποιάεντι* OC. 158 ch.

ποικίλλω, handle, rede schlau, gewant *τί ποτε ποικίλας ἔχεις* T. 412, *οὐδὲν συνίημ', ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι* 1121. — *ποικιλο-μήτιδες ἆται* fr. 519.

ποικίλος, listig, klug, schlau *μηχάνημα* OC. 762; bunt *ποικίλῳ φάρει* fr. 525, *ποικιλώτατον* 464.

ποικιλο-στόλῳ (*νηΐ*) Ph. 343, bunt, festlich geschmückt. *S.*

ποικιλ-ῳδός, listig, Rätsel singend *Σφίγξ* O. 130. *S.*

ποικίλως *αὐδωμένου* Ph. 130, klug, gewant. — *ποιμαντῆρσιν* fr. 379. *S.*

ποιμήν, Hirt O. 1029, *ἄλλος* 1040, *ἀγροβόταις* Ph. 214 ch. [*ποιμένων ἐπαρκέσοντα* A. 360 m. Fürst].

ποίμνη, Herde *δεσμῶτιν ἄγων - ποίμναν* A. 234 an.; *ποίμναις* A. 42, 185 ch., 300, *πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω* 53 *Wf*, *Nk*, *ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται* 63, *πρὸς μῆλα κ. π. πεσεῖν* 1061, fr. 468, *ποίμναις - ξυνειπόμην* O. 1125.

ποίμνιον, Herde (Hornvieh), *nur Pl. ποιμνίων ἐπιστάταις* A. 27, *π. νομάς* O. 761, *ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν* 1028, *ὁ μὲν διπλοῖσι π., ἐγὼ δ' ἑνί* 1135. *Hdt.*

ποινή, Strafe, Rache E. 564.

ποίνιμος, rächend, strafend *ποίνιμος δίκη* T. 808, *ποίνιμοί τ' Ἐρίνυες* 843; *ποίνιμα πάθεα παθεῖν* E. 210 zur Strafe. *Z, sp.*

ποῖος, *qualis*, wie beschaffen? welch' einer? was für einer? *ποῖος λιμήν, ποῖος Κιθαιρὼν -;* O. 420, *ποῖον τοῦπος;* 89, *κακόν -;* 128, *ποία ξύμμετρος προὔβη τύχη;* Ant. 387, fr. 105; *ποίου - ἀνδρός;* A. 1236, O. 102, *π. τ. τούτου -;* Ph. 441, *ποίας πάτρας* 222, *φροντίδος* E. 612, *μερίμνης* O. 728, *γυναικός* 989, *στέγης* 1164, *π. φανείσης ξυναλλαγῆς;* OC. 410, *πράγματος ποίου* 1170; *κόμῳ ποίῳ;* E. 579 (*ἀνδρί*) 1349, *καθαρμῷ* O. 99, (*χρόνῳ*) OC. 581, *τρόπῳ* OC. 474, Ant. 1314, *μόρῳ* 772, *ποίῳ σὺν ἔργῳ -;* OC. 817; *πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' -;* Ph. 572, *τὸν π.* 1229, *ἄνδρα* O. 1129, *λόγον* 359, 841, fr. 198: *ποῖόν τινα;* OC. 1163, *ποίαν - δίκην;* Ant. 921, T. 410, *δόκησιν* 427, *ἀνάστασιν* Ph. 276, *δύναμιν* O. 938, *ἄρηξιν* OC. 828; *ποῖον;* T. 64, A. 747, *ὄμμα* 462, *κακόν* 1012, *μάθημα* Ph. 918, *τόδ' ἔπος* 1204, *ἔργον* 1227, O. 559, 1124, *κέρδος* OC. 579, *πάθος* 604, *ποῖόν τι κινδύνευμα;* Ant. 42, *τὸ ποῖον;* E. 671, O. 120, OC. 1415, 1705; *ποίῳ;* Ph. 118, *τὰ ποῖα ταῦτα;* O. 291, *ποίων;* 1176; *ποίοις ἐν ἀνθρώποισι;* T. 421, *τρόποισι* OC. 468, *π. τούτοις;* 388, *ποίοισι;* O. 437, *ὄμμασι* O. 1371, *ποίαις μηχαναῖς;* T. 774, *τόλμαις* A. 46; *ποίους;* A. 1322, *εἰς π. βροτούς* 1006, *ποίας ἡμέρας;* E. 266, *αὐλάς* Ph. 152, *ὁμιλίας* O. 1489, *τὰ ποῖα ταῦτα;* 935, OC. 893, *τὰ ποῖα;* T. 78, *ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;* Ph. 278. — *Beachte die Vbdg mit τίς, mit dem Art., mit e. Dem. u. den subst. Gebr.* — *ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;* O. 1124.

πόκος, Vliess, Flocke *οἰὸς εἰέρῳ πόκῳ* | T. 675. [OC. 191 an.

πολεμέω, kämpfe an gegen *χρείᾳ*

πολέμιος, Feind, feindlich fr. 681, *ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τε* Ph. 1302, *π. δυσμενῆ θ' ἡγούμενος* 1323, *ἡ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;* A. 1133; — *τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον* 1013, Kriegsspeer *ἐν γῇ πολεμίᾳ* 818.

πόλεμος, Krieg Ph. 436, fr. 498, *ἀνόρεος* 384, *πολέμων τῶν νῦν* Ant. 150 ch. — Kämpfe *σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεὶ ψυχᾷ πολέμους* E. 219 an

πολεύω, pflüge um *γᾶν - ἱππείῳ γένει* Ant. 342 ch.

Πολιάς (*Ἀθηνᾶ*) Ph. 134 ch. *die stadtschützende Athene auf der Akropolis.*

πολιός, grau, greis *πολιᾶς - χαίτας* A. 633 ch., *πολιαὶ - ματέρες* O. 183 ch. — *πολιᾶς πόντου θινός* Ph. 1123 m., *πολιοῦ πέραν πόντου* Ant. 334 ch. grauweissschäumend.

πόλις (*πόλεος* Ant. 162 *Wf*, OC. 541 *Herm.*), 1) Stadt *als Wonsitz* fr. 360,

θυμιαμάτων γέμει O. 4, πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις OC. 108, 1013, ἔν τε πανδήμῳ πόλει E. 982, εἰς πᾶσαν πόλιν 642, Εὐρύτου π. T. 74, 244, 750, 259, 364, 657 ch., ταύτῃ τῇ πόλει 246, ἐν πάσῃ π. A. 851, τίνων ἀνδρῶν πόλιν; OC. 2, πύργοι μὲν οἳ π. στέγουσιν 15, ἑστιοῦχον ἐς πόλιν Ant. 1083, τοῦτο κ. πόλεις πορθεῖ Ant. 296, 673, πόλεων 1138 ch. — 2) Stadt, Staat *weit öfter* πόλις γὰρ - ἤδη σαλεύει O. 22, ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν 28, ἀνόρθωσον π. 46, 51, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ π. - στένει 64, τήνδε ῥυσαίμην π. 72, 312, τόδ' αἷμα χειμάζον π. 101, τήνδ' ἀπευθύνειν π. 104, ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει 165 ch., π. - οἵᾳ νόσῳ ξύνεστιν 302, προσφιλὲς πόλει 322, καταφθεῖραι π. 331, ἀτιμάζεις π. 340, (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις - εἰσεχείρισιν 383, πόλιν - ἐξέσωσα 443, ἐν πόλει 521, ὦ πόλις, π. 629, κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν 630, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει 737, πόλις γὰρ ἤκουσ' 850, τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα 879 ch., πόλεως δίχ' OC. 47.., fr. 105, 132, 204, 606, 674; Bürger ὢν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται O. 179 ch. — 3) Heimat, Land ὦ πόλις πατρία Ph. 1213 m., ἄζῃον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν OC. 1533. — *Im Gegensatze zu Haus, Familie* Ant. 296, 673, 1247; *zu* στρατόν A. 1073, Ph. 386, γενέαν E. 1413, *zu e. einzelnen Person* O. 64, 312, 521, 850, OC. 308, 558, 613, 1417. — *Meist one Artikel.*

πόλισμα, Stadt τὸ Τρωικὸν π. Ph. 1424, Staat OC. 1496.

πολῖτης, Bürger, *nur Plur.* ὦ γᾶς πατρίας πολῖται Ant. 806 m., ἄνδρες π. OC. 1579, O. 513, τίνος πολιτῶν τῶνδε 1164, ζήλῳ π. 1526, βίᾳ π. Ant. 79, 907, πολίταις OC. 1095. *Fem.*

πολῖτις, Bürgerin πολίτιδες E. 1227. *Z.*

πολλάκις, oft ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις E. 62, 1154, A. 508, 1269, O. 1275, Ant. 222, fr. 162, 517, Ph. 1019; οὐ πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον 1456 an. (*Sept.* 227, *Suppl.* 120).

πολλαχῇ, vielfach, oft καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός OC. 1626. — π ό λ ο ς· ἑστιοῦχον ἐς πόλον Ant. 1083 *N*, zum heimatlichen Himmelsraum.

πολῠ-αρμάτῳ - Θήβᾳ Ant. 149 ch. *Wf*, wagenreich. *S.*

Πόλῠβος· Κορίνθιος O. 774, ὁ πρέσβυς 941, ἡ τέθνηκε Π.; 943, κεῖται παρ' Ἅιδῃ Π. 972, Μερόπης - Π. ἧς ᾤκει μέτα 990, ἥν σοι Π. οὐδὲν ἐν γένει 1016, 1017, ὦ Πόλυβε 1394; τῷ Πολύβου 490 ch., πατέρα - Πόλυβον 827, οὐκέτ' ὄντα Π. 956, *K. von Korinth, welcher den Oidipus an Kindesstatt aufzog.*

πολῠ-γλωσσος, vielzüngig τῆς πολυγλώσσου βοῆς E. 798, 641 *verläumdrisch,* δρυὸς T. 1168 die viele Orakel ertönen lässt. *Z.*

Πολῠ-δωρος O. 267, *S. des Kadmos, V. des Labdakos.*

πολύ-ζηλος, vielgeliebt πόσιν T. 185; voll Eifer, wetteifernder Bestrebungen βίῳ O. 381. *Z.*

πολυ-θύτους (opferreich) τεύχειν σφαγάς T. 756, *vgl. Herakl.* 777, der Opfertiere viele schlachten. — Π ο λ υ ί δ ο υ, -δην fr. 462 a.

πολυ-κέρων φόνον A. 55, vielen Hornvieh's (Rinder) Mord. *S.*

πολύ-κοινον Ἅιδην A. 1193 ch., Ἀμφιτρίτην fr. 597, vielen, allen gemeinsam bestimmt.

πολῠ-κτήμων, ser begütert, reich ἄνδρες Ant. 843 m.

πολύ-κωπον ὄχημα ναός T. 656 ch., *Eur.* I. T. 981, vielrudrig.

πολυ-μηχᾰνου ἀνδρός Ph. 1135 m., listenreich.

πολύμοχθος, mühsalbeladen, qualvoll ἄλᾶτα OC. 165 ch.?, 1231 ch. *Z.*

Πολυ-νείκης Ant. 110 an., OC. 1253, -κες 1397, 1414, Ant. [902], -κους νέκυν 26, σῶμα 1198; -κην, τὸν πρόσθε γεννηθέντα -κη OC. 375, *S. des Oidipus, Br. des Eteokles.*

πολύ-ξεστος, vielgeglättet πύλαισι - στοις OC. 1570 ch. *von des Orkos' Toren,* ξένοις *Musgrave* gastfrei.

πολυ-πάμονας οἴκους E. 515 ch. *Bergk.*, viel besitzend, reich. *αμ aeol. Lob. Par. p.* 180.

πολύ-πλαγκτος, vielumirrend, umrollend ἐτέων A. 1186 ch.; (viel) irre leitend ἁ - γκτος ἐλπίς Ant. 615 ch. — π ο λ υ - π λ η θ ί α fr. 583 a. *Z.*

πολύ-πονος, mühselig, voll, reich an Mühsal, Mühe, Elend, Unheil πολύπονος ἱππεία E. 505 ch., 515 ch., Ἀχαίων A. 638 ch., μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά Ph. 777 *Herakles' Bogen;* τίς ὢν πολύπονος ἄγει OC. 205 ch.; τὸ δ' αὔξει βιότου πολύπονον T. 118 ch.

πολύ-πους, mit vielen Händen Ἐρινύς E. 488 ch., (fr. 289). *Z.*

πολύ-ρραφος, viel, fest genäht πόρπακος A. 575. *Z.*

(**πολύ-ρρυτος,** viel, reichlich fliessend αἷμα E. 1419 ch.)

πολύς, viel, zalreich, häufig, gross, gewaltig, höchst, lang, weit, *Posit.*

1) *Adj.: πολὺς - χρόνος* A. 1402, *ὄχλος* T. 424, *Φρύξ* fr. 361, *πηλός* 928, *πολλή ’στ’ ἀνάγκη* [T. 295], OC. 293, E. 309, Ph. 921, *δυσχέρεια* 474, *πολλὰ κέλευθος* OC. 163 ch., *πολὺ πέλαγος* Ph. 635; *λόγου πολλοῦ* T. 290, *σάλου* Ph. 271, *πόνου* A. 1112, *μωρίας πολλῆς* 745, *ἀνοίας* E. 1054; *πολλῷ σάλῳ* Ant. 163, *στόλῳ* Ph. 547, T. 496, *χρόνῳ* 227, *στρατῷ* 795, *εὐμαρείᾳ - πολλῇ* 193, *ῥεύματι* Ant. 129 an.; *πολλὸν - ἔλαιον* T. 1196, (Ant. 86 *Wf*), *ὄκνον - πολύν* Ant. 243, *γέλων* 647, A. 303, 382, 958, *χρόνον* 414 m., fr. 696, Ph. 348, *τὸν π. πόνον* OC. 1673 m., *ἀγῶνα* fr. 68, *πολλὴν γλῶσσαν* 668, *εὐμάρειαν* Ph. 284, *στόμωσιν* OC. 795, *χάριν* Ant. 332, *ὕλην* T. 1195, *τὴν π. βοήν* A. 1149, *πολὺ - κράτος* Ph. 838; — *πολλαὶ - νύκτες* E. 1365, *ἀπειλαί* OC. 658, *πολλὰ - ἔπη* 303, *τὰ π. - ῥήματα* 1281, *βέλη* 1515, *κτερίσματα* E. 931, *π. τ. δεινά* Ant. 332; *πολλῶν - πόνων* E. 1356, Ph. 507 ch., *μηνῶν* 723 ch., *ἁρματηλατῶν* E. 700, *π. δεινῶν στυγνῶν τ.* (*ἀχέων*) 851 ch., *καλῶν* 919, fr. 675, *μαρτύρων* T. 352, *χαλίνων* fr. 712, *ὅπλων* Ant. 115, *πημάτων* OC. 1565 ch., *ἐτῶν* A. 508, *ῥημάτων* fr. 103, *πολέων κτεάνων* 230, *π. ἀσπίδων* OC. 1524; *πολλοῖσι δ’ ὀμβροις* OC. 350, *θρήνοις* E. 255, *ἄλγεσι* 1187, *κακοῖς* 600, Ph. 1022, Ant. 463; *πολλοὺς τρόχους* 1064, *ἀγῶνας* T. 158, *ἄνδρας* O. 750, *πολλὰς δ’ ὁδούς* 67, *φροντίδων ἐπιστάσεις* Ant. 225, *π. μὲν θρήνων ᾠδάς, π. δ’ - στέρνων πλαγάς* E. 88 an., *τὰ πολλὰ πνεύματα* 564, *π. - ὀδύρματα* T. 49, *κύματα* 112 ch., *πάθη* 152, *πήματα* 1277 an., *κακά* A. 1137, *ἔπη* 1272, OC. 658, *κακά* 88, *χρηστά* Ph. 583, *καλά* fr. 102, *σοφά* 89, 658, *τὰ π. σώμαθ’* Ant. 676. — — *Mit Art. meist von best. Vielen:* OC. 87, 1281, 1673 m., *οὐ γὰρ γένοιτ’ ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος* O. 845 jenen Vielen, *den Mördern*, *ἡ μάτην π. βοή* Ant. 1252 = *ἡ π. β. μ.* (*γενομένη*), *τὴν π. βοήν* A. 1149 *der Art*, *τὰ πολλὰ πνεύμαθ’* E. 564 *die dort gew. wehn*, *κτερίσματα* 931 jene. — *οἱ πολλοί*, die meisten, Merzal, grosse Menge *τοῖς πολλοῖσι - βροτῶν* A. 682, *κριταῖς* 1243, *πρὸς τοὺς πολλούς* T. 188 *Herm.*, *- βροτῶν* fr. 687, *τὰ πολλὰ φροῦδα* 14, *τῶν δεινῶν* 63, *σώμαθ’* Ant. 676; — *ὁ πολὺς - βίοτος* E. 184 m. — *τὸ πολὺ - ἄκουσμα* OC. 517 ch. die weit verbreitete Kunde. — 2) *Subst. πολὺ γάρ τι κακῶν* E. 217 an. — *πολλοὶ - συνεξήκουον* T. 371, 456, fr. 408, A. 1359, O. 981, *πόλλ’ ἄγαν εἰρημέν’ ᾖ μοι* 767, fr. 14, 63; *εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθείς* Ph. 1143 ch., 647, *π. ἀκούων* OC. 551, fr. 583, *ἐκ π. - μόνον* E. 1351; *π. ἄξιος τυχεῖν* 797, O. 874 ch.; *πολλοῖσι - ἀστῶν* T. 423, 1071, A. 682, O. 845, Ant. 616 ch., fr. 585, 660, *ἐν π. παῦρα λέγω* E. 688 *Erkl.*; *τ. πολλοὺς βροτῶν* fr. 687, T. 188, *πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ ἐξεῖπας* E. 520, 623, 1501, 1508 an., T. 263, 789, 939, 1012 m., 1046, A. 592, 1418 an., Ph. 1047, O. 66, 120, 591, 1304 an., 1512, OC. 808, 1005, 1215 m., 1516, 1626, Ant. 227, 711, fr. 104, 516, 581, 622. *Vgl. ἄγαν.*

3) *Adv.* (um) viel(es), bei weitem *πολλῷ γε μᾶλλον* O. 1159, (*ἄμεινον*) OC. 792, *πρῶτον* Ant. 1348 an.; *πολὺ δεύτερον* OC. 1228 ch., *πολλὸν ἐχθίων* Ant. 86 *Wf.* — Viel, gar, ser *νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ* A. 1357, 1382, O. 743, Ant. 855 ch. schwer, (OC. 1231 ch.); — *πολλὰ - ἀλωμένη* OC. 348. — In Vielem, oft, vielfach *πολλά τοι σμικροί λόγοι ἔσφηλαν ἤδη - βροτούς* E. 415, *βιασθεὶς π. κἀντιβάς* 575, Ph. 254, Ant. 506; *πολλὰ δή με - ἐπῃτιάσω* E. 603, 1377, T. 544, 789, 1192, Ph. 494, 1458 an., OC. 1514. — *ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω* T. 1243. — Weit, weithin *ὑφεῖρπε γὰρ πολύ* O. 786, *π. - διήκει πάντας* OC. 305, *πολλὴ φέρεται* fr. 480.

Comp. mer, weiter, häufiger *u. s. f.* 1) *Adj. πλείων χρόνος* Ant. 74, *οὐδὲν ἦν - πλέον* 268 *Valck. Diatr. p.* 150, *τοῦ πλέονος μέρους* OC. 1211 ch. — *τὸν πλείω χρόνον* T. 731, *πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου* O. 75, *μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει* A. 363, *κοὐδὲν εἰς ὄψιν π.* 876, *π. τὸ θάρσος εἶχε* Ph. 596, *οὐδὲν ἐξειδὼς π.* O. 37, *τῶνδε γὰρ π. φέρω τὸ πένθος* 93, *π. φέρεται* 501 ch., *οὐδὲν π.* OC. 568, *μῆκος τῶν λόγων ἔθου π.* 1139, *τὸ γὰρ φιλεῖν - πλέον - ἔσχετε* 1617; *πλείοσιν λόγοις* E. 1353, *ἄλλοισι τούτων πλ.* 1371; *πλείους κήρυκας* A. 1115, *πλέους - ἡμέρας* T. 944, *κάκ’ ἂν λάβοις τὰ πλείονα* OC. 796, *πλείω κακά* Ant. 927. — — *Mit Art. vgl. πολύς· τὰ πλείονα* Ph. 576, OC. 36 das Weitre, *wie τὸν πλείω λόγον* T. 731, OC. 796. — *τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους* Ant. 313. — 2) *Subst. πρὶν ἄν τί δράσῃς ἤ τί κερδάνῃς πλέον* A. 107, Ant. 40, *εἴ τι δὴ π. φρονεῖς* Ph. 818 bessre Einsicht hast, *σθένουσι τῶν ἔργων π.* fr. 209, *π. κρατοῦσιν ἢ -* 676, *τίς ἀνὴρ π. τᾶς εὐδαιμονίας φέρει* O. 1189 ch., *μὴ - ἱστόρει πλέον* 1165 *πέρα Heims.*, *ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ*

δέοντος OC. 1219 ch., πλειόνων μέτα O. 247, τοὺς πλείονας Ant. 313, τὰ πλείονα Ph. 576, OC. 36, πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα E. 426, fr. 185. — 3) *Adv. N. Sg.* mer, weiter, länger ἐκτετίμηνται πλέον E. 64, πασᾶν κεῖνα πλέον ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι 201 m., στέρξαι γυναῖκα - ἀντὶ σοῦ πλέον T. 577, 1065, εἴ τινος π. ἢ χειρὶ βρίθεις A. 129, 1103, O. 364, 446, OC. 759, fr. 194, 706, 754; vielmer, lieber οὐ λόγοις τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον OC. 63, E. 543. — σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον σέβων O. 700; παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ 918 nütze nichts durch. — μηδ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε OC. 1777 weiter, mer.

Superl. meist, grösst, höchst, 1) *Adj.* πλείστη βλάβη Ant. 1051, πλεῖστον εὐκλείας γέρας Ph. 478, ἀριθμὸν πλ. Ant. 894, τὸν μὲν - πλ. - χρόνον A. 311, T. 248; χἀτέρας πλείστας 460, πλεῖστ' - κινδυνεύματα OC. 563. — 2) *Subst.* πλεῖστον ἰσχύει fr. 691; φανεῖ πλείστοις κακή E. 367, ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον OC. 720, τὰ πλ. fr. 732. — 3) *Adv. N. Sg.* am meisten, νὶν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα T. 312, ὃν πλ. φιλεῖ O. 612, ὡς πλ. εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως 762, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος OC. 743 *Kr. Gr.* 49, 10, 8. — πλεῖστα συμπαίζει O. 1109 ch., τὰ πλ. τοῦ βίου 1125 den grössten Teil; ὦ πλ. μῶροι E. 1326, σίδηρον - πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις Ant. 476. — πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως OC. 739. — — *F.* πολλὸν T. 1196, Ant. 86 *Wf.* — πλέους T. 944 *Df Nk*, *unzulässig nach Pors. Phoin.* 1388, *Reisig Conj. Ar. p.* 43.

πολυ-στάφυλος, traubenreich Ant. 1133 ch.

πολυ-στεφής, reich bekränzt mit - an κάρα π. - παγκάρπου δάφνης O. 83.

πολύ-στονος, vielseufzend, elend μὲ π. E. 1275 m.; τὴν π. Τροίαν Ph. 1346 seufzerreich, viele Seufzer verursachend.

πολύ-σχιστος, vielgespalten, geteilt κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ OC. 1592. *S.*

πολύ-τλας, duldungsreich ἀνήρ A. 956 *iron. o.* unternemungsreich, frech?

πολύ-φθορος, voller Mord δῶμα Πελοπιδῶν E. 10 *Erf.*, ganz zerstört, verwüstet ἡ π. πατρῷος Οἰχαλία T. 477; waghalsig οἱ π. fr. 499.

πολύ-χειρ, mit vielen Händen, Armen Ἐρινύς E. 489 ch.

πολύ-χρυσος, goldreich, voller Schätze τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος O. 151 ch., Μυκήνας τὰς π. E. 9 *vgl.* γ 305, *H* 180, *Λ* 46.

πολυ-ώνυμος, vielnamig Ant. 1115 ch. *Wf*, *Bakchos.*

πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον A. 832 Geleiter *der Seelen in die Unterwelt*, Eum. 90 *Stanley*, Med. 744 *Elmsley.*

πομπεύω, geleite, übe Ἑρμοῦ - τέχνην T. 620 *des H.' Amt.*

πόμπιμος, geleitend κώπαις T. 560; gesant. zugeschickt τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ π. 872.

πομπός, Geleiter Ἑρμῆς OC. 1548, u. Bote T. 617 *Lichas*, ἆρ' ἄν τις αὐτῷ π. ἐξ ὑμῶν μόλοι; OC. 70, τίς ἐκ θεῶν π.; 1661, ἔπεμψα γὰρ διπλοῦς πομπούς O. 289, πομποῖσιν Ant. 164, Diener Κρέων οὐκ ἄνευ πομπῶν OC. 723; — ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ πομπὸν δέ με χωρεῖν OC. 1019.

πονέω, bemühe mich, arbeite, habe Mühe, Not πρὸς καιρὸν πονῶ; A. 38, Ph. 525, πονοῦσα OC. 364, 335, τὸ νῦν *Canter*, οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν 509, ἄλλως πονεῖ O. 1151, fr. 661; *mit Acc. in* οἷς πονεῖτον 1412 für das was ihr tut, τάδε 342, οὐδὲν 1022, *des innern Obj.* ὅσους πονήσας κ. διεξελθὼν πόνους Ph. 1419, *mit Dat.* für πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ A. 1366 *Lob.*, 1367, ὅσον χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν 1380, τῷδ' ἀνδρὶ 1415 an., diene Δυδῇ γυναικὶ φασί νιν λάτριν πονεῖν T. 70; leite ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων Ph. 195 *von Krankheit*, πονῶν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι T. 680 *Schmerz empfindend von einer Wunde.* — *Pass.* κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις T. 985 gequält, aufgerieben. προ, συμ, ὑπερ-. — π ο ν η ρ ί α fr. 663. *Z.*

πονηρός, schlecht, feig ἀνδρ' Ph. 437.

πόνος, 1) Arbeit, Mühe, Anstrengung οὐπὶ νηὶ γὰρ ἅλις πόνος Ph. 892, π. ὁ μὴ φοβῶν 864, πόνος πόνῳ πόνον φέρει A. 866 ch. *Lob.*, π. περισσός Ant. 780, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου 414, π. τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ E. 945, fr. 463, 779, 672, πόνου γε πλῆθος A. 876, 61 *Df*, π. λήξαντος Ph. 637, τοῦ π. γὰρ οὐκ ὄκνος 887, π. μνήμην ἔχειν OC. 509, τὸν πολὺν ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν 1674 m., ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκώς 1358, πόνῳ γλυκεῖ E. 1145, τῷδ' ὑπεζύγην π. A. 24, ἠρόμην πόνον Ant. [907], fr. 400, κάλλιστος πόνος O. 315 (-ων); — πόνοι βροτῶν δύσπονοι Ant. 1277 m., ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων A. 888 ch., fr. 343 a. — 2) Mühe, Mühsal, Not, Kampf, *meist. Pl.* κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων E. 1356, T. 21 *Her.' Kampf mit Acheloos*, τῶν

Ἡρακλείων πόνων 169, π. λατρεύματα 356, ἀναδοχὰν τελεῖν π. 825 ch., κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων π. A. 929 ch. *Aias Tod*, ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων 1197 ch., τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι 1007, 1306, πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων ἆθλα Ph. 508, διὰ π. πάντων φανείς 761, 1422, ὅσους πονήσας κ. διεξελθὼν πόνους 1419, λυγρῶν π. O. 185 ch., 695 ch. *Pest*, ἐν ἀγρίοις π. ξύνοικος 1205 ch., τοὺς δὲ σοὺς - π. OC. 384, ἀρεῖσθε - μ. 460, αὐτῷ π. φῦσαι Ant. 646, Kampf (um Troia) μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου; Ph. 248, οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ A. 1112 πόθου *Morst.;* Kummer, Sorge T. 30, Leid πόνον οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν OC. 232 ch.

ποντίζω, senke, stürze ins Mer ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος E. 508 ch.

πόντιος, Mer-, See-, im, auf dem Mere, merumflossen ποντίας αὐλῶνας T. 100 ch. -ους *Df*, π. κλυδῶνα OC. 1686 m.; ποντία θύελλα 1659, ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης Ph. 269, ποντίαις - δυσπνόοις - Θρῄσσαις - πνοαῖς Ant. 587 ch., τὸν πόντιον γαιάοχον OC. 1072 ch. *Poseidon.* — ποντο-ναῦται fr. 499. *S.*

ποντο-πόρῳ ναΐ A. 250., δούρατι Ph. 721 ch., merdurchschneidend, durchwandelnd.

πόντος, Mer, See πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ T. 1012 m., εὑρεῖ π. 114, πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν 780, π. πρόβλημ' ἁλίκλυστον A. 1218 ch., ἐκοίμισε στένοντα πόντον 675, fr. 607, 655, πολιᾶς πόντου θινός Ph. 1124 ch., κτύπος ἄρσην π. 1455 ch., πολιοῦ πέραν π. Ant. 335, π. τ' εἰναλίαν φύσιν 346 ch., ὅτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσεν OC. 1680 ch.

ὢ πόποι T. 853 ch., O. 167 ch., entsetzlich! weh! *bez. Schmerz u. Unwillen.* — ποππύζεται fr. 883.

πορεῖν, *Aor.*, geben, gewären, verleihn, bringen, schicken ὁ τάδε πορὼν ὄλοιτο E. 126 ch., οἷς θεὸς - ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι 210 m., λύσιν τιν' ἡμῖν O. 921, ἔγχος - πορεῖν 1255 *Inf. hier zuerst*, πόροις γᾶς τᾶσδε δαμούχοις - τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον OC. 1086 ch., κ. σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω 1124; — δεῦρο Θησέα πόροι 1458. — *P. P. P. (vom Schicksal)* beschieden, bestimmt, verhängt τὴν πεπρωμένην ἔριν OC. 421, πεπρωμένης συμφορᾶς Ant. 1337.

πορευτέος, zu gehn, man muss gehn ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα Ph. 993, ὅποι πορευτέον A. 690. *Z.*

πορεύω, bringe, sende, schaffe her, hole, geleite τοῦ πορεύσαντος ξένου E. 801 dich, ἐπ' - νεὼς πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους Ph. 516 ch., ἄνακτα - τὶς πορευσάτω OC. 1476, ἐπιστολὰς πατρὶ 1602; — ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσὶν T. 560 über den Fl. für Lon, *mit zwei Acc. wie* Alk. 442. — *Pass.* βοῦς - ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται A. 1254 wird gezwungen dass er geht, πρὸς βίαν πορεύομαι OC. 845 werde weggefürt. — *Med.* gehe, reise, fare πορεύομαι Πυθῶδε O. 787, πάλιν OC. 80, 111, πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς Ant. 892, πορευέσθω στέγας T. 329, ἐκ δόμων 392, fr. 832; πορεύσομαι O. 676 *in die Verbannung*, OC. 827, Ant. 81; *trp.* εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται O. 884 ch. frevelhafte Pfade wandelt. ἐμ-.

πορθέω, zerstöre, verwüste τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι Ph. 920, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμὴν 1405, γαῖαν 1441, Ant. 518, πόλεις 297. *δια, ἐκπορθέω.*

πορθμεύω, füre, bringe fort *zu Schiffe* μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον T. 802.

πορθμός, Ueberfart, Fortschaffen ὀνήσει τῶν ἐμῶν πορθμῶν T. 571; Mer (-enge) στονόεντα πορθμὸν Ant. 1145 ch.

πορίζω, füre, bringe εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν πρὸς ἀμέτερα μέλαθρα E. 1268 ch. *Df.*

πόρος, Mer(enge), (Meres-) Pfade, -Banen πόροι ἁλίρροθοι A. 412 m. *Wf*, πόρον Ph. 705 ch. Pfad, Weg; μέσῳ πόρῳ T. 564 Furt, Fluss, (fr. 99). τίς ὁ πόρος τῆς ξυμφορᾶς; O. 99 *F. W. Schmidt, N* = λύσις, *vgl.* Alk. 213.

πόρπαξ, (Schild-)Riemen zum Tragen διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος A. 576. — πόρρω fr. 737.

πόρρωθεν, von fern θαῦμ' ἂν π. ἰδοίμην T. 1004 ch. *N.* niemals.

πορσύνω, gewäre, biete dar, verleihe τἄξω βίου τροφεῖα OC. 341, fr. 685; τἄλλα πάντα πορσυνῶ A. 1398, ὁ πορσύνας τάδε O. 1476; πρᾶγμα πορσύνων μέγα E. 670 meldend. — *Pass.* ὅποι - χὼ στόλος πορσύνεται Ph. 781.

πόρσω, vorwärts, weiter ἐπίβαινε π. OC. 179., ἔξω π. βαίνετε χώρας 226 ch.; *trp.* μὴ πόρσω φωνεῖν E. 213 ch..

πόρτις, junges Rind, Kalb ἐρήμα T. 530 ch. *E.* — πορφύρα fr. 449 b.

Ποσειδαωνίῳ θεῷ OC. 1494 ch.? *vgl.*

Ποσειδῶν OC. 55, βωμῷ - τῷ Ποσειδῶνος 1158, ἄναξ Ποσειδάν 713 ch., Πόσειδον fr. 341; Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας T. 502; — σεμνός OC. 55,

παῖς Κρόνου 712, πόντιος γαιάοχος Ῥέας υἱός 1072, ἐνάλιος θεὸς ἐπιστάσης Κολωνοῦ 888. — *Ποσ῀δείους θριγκούς* fr. 451.

πόσις, Gemal, Gatte T. 285, O. 459, 639, Ant. [906], 909; *one G. bei Tragg. Pors. Med.* 906; πόσει Ant. 1196, O. 934; πόσιν T. 185. — *μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ* 550. (*Voc. πόσι(ς) Eur. Ar.* (*Hel.* 1399) πόσεις I. A. 176.)

πόσος, wie viel *χρόνον* O. 558 wie lange.

ποταίνιος, neu, ungewönlich, unerhört *τάφον* Ant. 849 m., *ἡδονὰς ποταινίους* fr. 162, Prom. 102. — *ποτᾰμίων* fr. 587.

ποταμός, Fluss, Strom *κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε* A. 862, *Βοσπορίων ποταμῶν* 884, *τὸν βαθύρρουν π. Εὔηνον* T. 559; *personif.* Flussgott *μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι π., Ἀχελῷον λέγω* T. 9, 507 ch., fr. 268 *Ἴναχος*. — *ποταθείην* 423. *περιποτάομαι*.

πότε wann *ἐς πότε λήξει -;* A. 1185 ch. *Erkl.* (bis) wann?

ποτέ, irgend einmal, je(mals), einst, A. *Ganz unbestimmt, meist negiert: μηκέτ' ἐκφοβοῦ μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ* E. 1428, T. 812, A. 128, A. 411, 1070, 1142, Ph. 458, 611, 798, 1127 m., O. 375, 491 ch., 602, 852, 881 ch., 1348, 1377, 1461, OC. 408, 427, 451, 1351, 1386, 1701 m., Ant. 187, 500, 750, 1157, 1318 m., fr. 513. — *ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος βλαστεῖν ἐᾶσαι* E. 964, 1209.

B. *Bestimmt*, 1) *von der Vergangenheit: τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνονος* E. 1, 11, 226 m., 420, 566, 695, 979, 1348, 1351, T. 31, 171, 380, 476, 480, 555, 1091, A. 320, 613 ch., 1070, 1133, 1142, 1274, 1336, 1355, Ph. 5, 96, 252, 629, 798, 801, O. 103, 164 ch., 509 ch., 711, 994, 1022, 1122, OC. 454, 1549, Ant. 103 ch., 866 m., 1161, fr. 491, 548, 679; *one Verbum: τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διός* Ph. 677 ch., O. 1043, 1377. — 2) *Von der Zukunft: σὲ πατρὸς ἥξειν - τιμωρόν ποτε* E. 811, 965, 953, T. 17, 1226, A. 1082, 1314, Ph. 316, 324, 880, 982, O. 335, 418, 428, OC. 386, 389, 408, 622, 805, 814, 848, 870, 1386, Ant. 912, fr. 195.

C. *Bez. ποτέ die warscheinliche Vermutung:* doch endlich einmal, wol, vielleicht, etwa, doch, je *κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ* E. 1207 wol nicht, T. 480, A. 193 ch., 320, 481, 607, 755, 1106, 1158 nimmer ein andrer als du, du ganz und gar, Ph. 629 wirklich, 780, *μέθες ποτέ* 816, 982, 1041, O. 224, 279, 698, 715, 1085, 1372, 1456, OC. 608, 942, 1207, *οὐ γὰρ ἄλλον ἀφορμᾷ ποτ' οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς* 1470, *ἀλλ' ἀεί ποτε ζῇ ταῦτα* Ant. 456 immerfort, 606 ch., 622 ch., A. (195 ch.) *N*, 314, 481, *ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν* 607, *εἰ - ποτέ* 755, 1106, 1158, E. 1207, fr. 235, 463, 572, 606, 611, 499, 665, 692, 749; *one Verbum: οὔκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ (εἰμί)* Ant. 321. — *In Fragen: τίνι γάρ ποτ' ἂν - πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος;* E. 226 m., *ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ* 940, (1348, 1351), A. 314, *πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν;* 463, 1290, (1133), Ph. 222, 252, 574, 730, 798, 896, 918, 1207 ch., 1380, O. 335, 754, 1043, 1236, (1122), OC. 805, Ant. 244.

In Vbdg mit andern Partikeln: A. *Unbestimmt: οὔποτε, μήποτε, μηδέ π. μηδείς ποτε; getrennt: οὐκ ἔτλη ποτέ* T. 158, 812, A. 411, Ph. 458, 798, O. 881, 1377, OC. 1218, fr. 513; — *οὐδὲ - ποτέ* OC. 1702 (697); — *οὔτε - ποτέ* O. 491 ch., 602, OC. 427, 451, (1351), Ant. 187, 1157. — B. *Bestimmt: ἔτι u. ἤδη ποτέ; ἦν σ' ἑλῶ ποτε* OC. 814; *οὐδὲ - ποτέ* 805, fr. 211; *πάλαι ποτέ* O. 1043; — *πρὶν - ποτέ* T. 17, fr. 491; — *πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν* OC. 1549. — C. *ἀεί ποτε* A. 320 *Erkl.* Ant. 456, *Classen zu* Th. 1, 13 immerfort; — *οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος* O. 1085; — *χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν, ἡμᾶς τ' ἀπείργειν* Ph. 1365; — *κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ* E. 1207, Ph. 798, O. 335, 1456, OC. 1470 ch., Ant. 1318 m., fr. 572, 665, 692; — *μόνοις οὐ γίγνεται θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε* OC. 608, fr. 611; *οὔτε γάρ ποτε μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος* E. 1145, T. 480, Ant. 606, fr. 499; — *πρίν ποτ'* Ant. 120 ch. — *Vgl. εἰ, ὅποι, ὅπου, ὅστις, οὐ(δή ποτε), οὐδέποτε, οὐδέπω, οὔκουν; πόθεν, ποτί, ποῖ, ποῦ, πῶς, τίς, τί.* — *ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει* Ant. 367 ch. *N*, bald - bald.

Beachte die Stellung: ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς Ant. 750 *N*, *Arist. Vesp.* 1182.

πότερος, welcher, was von beiden *πότερα πρότερον ἐπιστένω πότερα μέλεα περαιτέρω δύσκριτ'* T. 947 ch.; *οὐδ' ἔχω ὅπα πρὸς πότερον ἴδω* Ant. 1342 m. *πρὸς πότερα κλιθῶ Kayser.* — *N. Adv. als Fragepartikel: πότερα - περῶ;* A. 460, *πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;* Ph. 1235, *πότερα πόθοισι; (ἦλθες)* OC. 333; — *πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;* E. 585. *Vgl. ἤ.*

ποτὶ δειρὰν ἔρχομαι fr. 747; στηρίζει ποτὶ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ A. 194 ch. *Ritschl*, *Sft*, an, auf = πρός. — *ποτιμάστων* fr. 230. *S.*

ποτι-ψαύω, berüre χεροῖν T. 1214 μήτι προσψαύων χ. *Wdr.*

πότμος, Zufall, Schicksal, Geschick, Los ὁ ξυνήθης π. T. 88, δαιμόνων Ph. 1116 ch., τίς ἄρα με πότμος αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος ἐπαμμένει; OC. 1716 ch., fr. 713; Unglück τίς με π. ἔτι περιμένει; Ant. 1296 m., ἐπὶ κρατί μοι π. δυσκόμιστος εἰσήλατο 1347 m., τὸν δ' ἐμὸν πότμον 881 m., τοῦ τε πρόπαντος ἁμετέρου πότμου 861 ch., τοῦ κακοῦ π. OC. 1324, τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθερεῖσθαι O. 271, τὸν ἐὸν πότμον - στενάχουσ' E. 1075 ch. *Df.* — *ο in arsi* T. 88, fr. 713 *iamb.*, O. 1716, Ant. 1296 m.

πότνια. *F. zu* πόσις, Herrin, Fürstin, fürstlich, her ἀρά E. 111 ch. *Ag.'s Fluch*, μᾶτερ Ph. 395 ch. *Erde*, ὦ πότνιαι δεινῶπες OC. 84 *Eumeniden*, πότνιαι 1049 ch. *Demeter u. Kore.*

ποτόν, Trunk, Trank ποτὸν λαβεῖν Ph. 292; *vom Weine* fr. 239, πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου T. 703; Nass, Wasser, Welle π. κρηναῖον Ph. 21, ὦ κρῆναι Λύκιόν τε π. 1461 an., κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν OC. 159 ch., κρηναῖα - ποτά fr. 560, ποταμίων π. 587; — κρουνοὶ - κρηναίου ποτοῦ T. 14.

ποῦ, wo? an welchem Orte? ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος; E. 823 ch., ποῦ 'στιν οὗτος; 928, 1218, (1430), 1442, 1450, 1409 = Ph. 805, T. 66, 68, 73, ποῦ γῆς; 236 = O. 108, T. 1023 = A. 341, 342 = 921, 733, 797, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος; 984, 1237, Ph. 161 an., 433, 544, 833, O. 355, 732, 1480, OC. 118, 137, 296, 335, *vgl.* E. Or. 1472; 362, 845, 1099, 1107, 1667, Ant. 385. — *Trp.* ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν; E. 390 *Matth. Hipp.* 1009, bist du bei Sinnen, ποῦ γνώμης ποτ' εἶ; Ant. 42, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος; T. 375, ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν; A. 102 *N über den Gen.*; bei welcher Gelegenheit, wie ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; O. 390, ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ λεῶν ἔξεστ' ἀνάσσειν; A. 1100, 1237? *vgl.* Ph. 833. — ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν; Ph. 451.

πού, 1) irgendwo ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που T. 687, κἄστ' οὐχ ἑκάς που Ph. 41, 163 an., μηδαμοῦ - που 256, O. 1128, 1410. — 2) Irgendwie, irgendeinmal, wol, mein' ich, etwa, vielleicht ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον E. 55, νῦν δ' ἐκηλά που - ἡμερεύσομεν 786, 948, T. 846, A. 469, 489, 596 ch., 1244, Ph. 1123, O. 769, OC. 1059 ch., 1549, 1587, Ant. 1256; wol, vielleicht εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυτ., κάλει E. 1473, τέρπνον εἴ τί που πάθοι A. 521, 1308, O. 43, Ph. 44; μή πού τις ἐγγὺς ἡμιν ἐγχρίμπτῃ βροτῶν E. 898, A. 533; — καὶ που πάγου χυθέντος Ph. 293, 308, O. 1116, OC. 580 πω *Schäfer*, νῦν *Blaydes*, Ant. 778 *iron.*; (E. 1430), Ph. 553, τὴν αἰχμάλωτον - κάτοισθα δή που; T. 418, οὐ δὴ κλύω που -; O. 1472, οὐ δή πού σε - ἄγουσιν; Ant. 380 an., οὔ τί που δοῦναι νοεῖς; Ph. 1233 *Herm. Eur.* I. T. 904. — *Vgl.* ἤ u. ἦ, δήπου. — *πουλύ-πους* fr. 289.

πούς, Fuss ὦ ποῦς Ph. 786, 1188 m., ἐνθήρου ποδός 698 ch., ἐξ ἑνὸς ποδός 91 *Nk* χωλὸς sch., ἄκρου - π. - φλέψ 824, οὐ π. - ἄρχων 860 ch., ἄρθρον 1201 m., T. 779, fr. 475, 938, τῷδε δυστήνῳ ποδί Ph. 1377, πόδα 7, 291, εἰς ἄκρον πόδα 748; — ἄρθρα ἐνζεύξας ποδοῖν O. 718, ποδῶν ἄρθρα 1032, διατόρους π. ἀκμάς 1034, ποδῶν ὑπηρέτημα E. 1358, τάχος γὰρ ἔργου κ. π. ἅμ' ἕψεται A. 814, ποσίν fr. 873, πόδεσιν 229. — Das untre Segeltau, die Schote ναὸς - ἐγκρατῆ πόδα Ant. 715. — *Trp. vom Gehn* ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι A. 247 ch., φυγᾷ πόδα νωμᾶν O. 468 ch., φοιτᾷ μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων 479 ch. — σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος OC. 113 πάλιν *Cobet*, μηκέτι - βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς 193 ch., μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Ant. 1142 ch. *v.* fr. 247; — κοῦφον ἐξάρας πόδα Ant. 224, ἐξεκίνησεν ποδοῖν - ἔλαφον E. 567, δεῦρ' ἧξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός OC. 890, οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα; A. 369, (συμβῆναι ποδί 1281?), fr. 599, *Pflugk. Hek.* 812. — ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται O. 878, πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ Ant. 619 ch., βέβηκε - ἐξ ἀκινήτου ποδός T. 875; τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα 549, ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα Ph. 1260 *Blomf. gl. Prom.* 271. — ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί E. 456, fr. 751. — *Adv.* τὰν ποσὶν κακά Ant. 1327 gegenwärtig, τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν O. 130 das Nächste; παρὰ πόδα Ph. 838 ch. ἐν ἑτοίμῳ *sch.*, sogleich. — *πόδεσι* fr. 228 b. — *προ*verlängert, *N zu* OC. 180.

πρᾶγμα, 1) Tat, Unternemen, Handlung πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα E. 320, τὸ γὰρ πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασα Ant. 239, 267, ἀρκτέον τὸ πρ. A. 853, τό γ' ἄκον πρ. OC. 977, O. 699; φρένας

χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν Ant. 299, E. 621; — fr. 696. — 2) Sache πρᾶγμα πορσύνων μέγα E. 670, τὸ πρ. ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν Ant. 34, 242, 407, φράσον μοι πρᾶγμ' Ph. 342, 789 *Krankheit*, εἰ γὰρ ἦν τὸ πρ. μὴ θεήλατον O. 255, 699, πράγματος ποίου OC. 1170, Ph. 599. — 3) Zustand, Lage ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος; T. 375, ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε A. 314.

πρᾶγος, Tat, Unternemen πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας A. 21, προσβλέπειν - τὰ τοῦδε πράγη 347; Sache πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδέν' ἀνθρώπων χρεών OC. 1153.

πρακτέος, zu tun τί πρακτέον; O. 1439. *Z.*

πράκτωρ, Urheber, Anstifter(in) Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ T. 250, Κύπρις - τοῦδ' ἐφάνη πρ. 862 *Fem.*; Rächer φόνου - πρ. - πατρός E. 953.

πρᾶξις, Ausfürung, Tat πρός γε πρᾶξιν T. 879 πρὸς τ. ἀναίρεσιν *sch.* Vollziehung des Mordes, *doch s. Nk.*; δεινὴν - πρ. - λέξας OC. 560, πρὸς δὲ τὰς πράξεις - ἀντιδρᾶν πειράσομαι 958, τάς τε πρόσθεν, τάς τε νῦν ἠλέγχομεν πρ. Ant. 435, αἱ τοιαίδε πρ. τίμιαι O. 895 ch. — Lage, Zustand, Befinden τὴν αὑτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν T. 152 *Wdr*, ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρ. τήνδε 294, φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρ. A. 790 Geschick; σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα Ant. 1305. — πρᾶσιν fr. 756. *Hdt.*

πράσσω, 1) tue, handle, vollbringe, richte, füre aus *abs.* ἐμοῦ καταξίως πραξείας E. 801, τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε χειρί; A. 905 ch. ἔρξε *Herm.*, *den Mord*, Ph. 87, 88, 836 ch. *Herm.*, 1449 an., O. 1417, OC. 272, Ant. 70; *mit Acc.* ὁ ταῦτα πράσσων E. 200 ch., A. 1288, Ph. 1179 ch., 1399, OC. 951, 1764 an., ἔξωρα E. 618, τοιαῦτα 914; τί E. 1400, OC. 645, αἰσχρά T. 597, τὰ δ' ἄλλα πράξω 1215, τὶ 587, OC. 500, Ant. 1335, τάδε T. 1247, A. 1401, Ph. 1250, OC. 497, fr. 94; ὅτι πράξεις Ph. 851 ch., ἔργον ποῖον 1227, οὐδέν O. 862, ὁποῖ' 1403, τὰ νῦν δίκαια OC. 825, οἷον ἂν θέλῃς 956, ὁπόσ' 1774 an., τὰ κηρυχθέντα - τάδε Ant. 447, σὺν κακοῖς πρ. κακά 565, ὅσα 689; *vom Vorhaben einer Tat*, betreibe πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα E. 320, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον T. 587, 600, ἴασιν - ταύτην ἔπραξα O. 69. — *Pass.* εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε O. 125 *Df Oxf*, betrieben wurde; τὰ τοῦδε μὲν πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα 621, λέγω τι τούτων πεπραγμένον; 1140, ἢ τοῦτ' ἐπράχθη T. 679, πέπρακται πᾶν fr. 779. — *Part.* das Geschehene, Vorgefallne ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος O. 220, τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν ἄλγιστ' ἄπεστιν 1237 an., τὰ πραχθέντ' εἴπατε OC. 1115, ἃ δ' ἦν τὰ πρ. 1581, τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος E. 549. — — *Beachte bes.* τὰ σαυτῆς πρᾶσσε E. 678; [πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων 1506], δέδοικα μὴ περαιτέρω πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ' T. 664 zu weit gegangen bin; τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν Ant. 68, πάντα πράσσων fr. 155; οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων O. 1351 m., αἴτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ - ἔπραξαν A. 446 verschafften die Waffen. — *Im Ggstze zu* λέγειν ὅσα λέγει τις ἢ πράττει τις Ant. 689, O. 220; βουλεύειν 1417, αἰνεῖν Ph. 1399.

2) Befinde mich, es ergeht mir, erfare τί πράσσει O. 74, ἔπραξεν οἷον ἤθελεν OC. 1704 m., ὅπως σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι O. 1006 geniessen, οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων, ὅτι πράξει A. 1420 an., πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας Ant. 625 *Wf*, πράξειας κατὰ νοῦν fr. 282; — εὖ glücklich, wol, gut τό γ' εὖ πράσσειν T. 93, 297, A. 136 an., fr. 572, *mit Gen.* τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν; OC. 391 *v.* O. 1006 geniessen; σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς Ant. 701; καλῶς πράσσειν T. 57, 1171, fr. 94; οὐ γὰρ εἴχομεν - ὅπως δρῶντες καλῶς πράξαιμεν Ant. 272, (*doch* T. 231 wer wol, Rümliches getan); — κακῶς, schlecht, unglücklich κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ κτησώμεθ' E. 1003, 1026, Ph. 424, 1269, Ant. 564, fr. 14, 358, 377, 663, 773. — *Med.* οὐδ' ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην O. 287 liess ungetan. δια, ἐκ, παρα, συμ-.

πρᾶτόν νιν ἐξέπεμψεν T. 276, verkauft. *Z, sp.* [*intr.?*

πραΰνω, lindre (ἕλκος) Ph. 650 heile,

πρέπω, 1) zeichne mich aus *durch m. Erscheinung*, erscheine πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν E. 664. — 2) Geziemt, schickt sich, ist passend fr. 62, 81, ὁ πᾶς ἐμοί, ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐνέπειν τάδε - χρόνος E. 1254 m., *mit Inf.* οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς 639, T. 728, 1126, Ph. 111, Ant. 92, fr. 686, 293 b. — *Part.* τοῦτ' ἔστιν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον OC. 1586, (σοὶ πρ.) Ph. 1227, *mit Gen.* πρέπον γε τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε A. 534 geziemend, würdig, πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν O. 9, fr. 585; ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά T. 384; πρεπόντως fr. 206. ἐκ-. — πρεσβεῖα 19.

πρεσβεύω, bin älter πρεσβεύοντ' ἐμὲ | OC. 1422 *vgl.* 1294, geert, erwürdig ὁ πρεσβεύων πατήρ A. 1389, fr. 256; bin besser, vorzuziehn πολύ Ant. 720. — *Trans.* ere, ziehe vor κ. μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον T. 1065.

πρέσβυς, alt, greis πατέρα πρέσβυν Ph. 665, Φοῖνίξ θ' ὁ πρέσβυς 562; — *subst.* der Alte, Greis O. 805, 807, 941, OC. 124 ch., 143 an., ὦ πρέσβυ 1209, Ant. 1033, πρέσβυ O. 1013, 1121, 1147, OC. 1146, πρέσβεις O. 1111 *Pers.* 842. — *Comp.* εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακόν O. 1364 m. κάκιον *sch.* mächtiger, schlimmer. — *Superl.* πρεσβίστη fr. 539, -στον 523. — πρήθω, *s.* πίμπρημι; ἐμ-.

Πριάμου μὲν υἱός Ph. 605, *V. des Helenos.*

πρῐᾰσθαι, kaufen für -, *mit Gen.* οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν - A. 477, τἄλλ' ἐγὼ κάπνου σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν Ant. 1171 *Wf.*

πρίν, *Adv.*, vorher, zuvor, früher, vormals κ. πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι, ἔπειτα δὲ - E. 723, αἳ πρὶν μὲν ἦσαν - τὰ νῦν δὲ - T. 301, A. 1211 ch., OC. 368; O. 652 ch., ὃς πρὶν ᾤχετο T. 733, Ph. 52, O. 259, πρὶν δή ποτε A. 613 ch., πρίν ποτ' fr. 491, εὐτυχοῦς τὸ πρίν 14; Ph. 1268 *adj.* — *Mit Art. adj.* früher νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι E. 1434, τὰ πρὶν - κακῶς ἔπραξα Ph. 1268, ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ 1224, τὰ πρὶν ἔργα A. 618, ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία O. 1024, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος OC. 69 verstorben, τό τ' ἔπειτα κ. τὸ μέλλον κ. τὸ πρίν Ant. 612 ch. die Vergangenheit, ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων Ph. 1171 früher, bisher.

Conj. ehe, bevor, bis dass, *vgl.* Kr. 54, 17, 1-6. 1) *Mit Ind. A.* πρίν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέστη O. 776. — 2) *Mit Conj.* μὴ στέναζε πρὶν μάθῃς Ph. 917, T. 608, 946, A. 742, 965, Ant. 619, fr. 520, 572; *und* ἄν· πρὶν ἄν τί δράσῃς; A. 107*f.*, Ph. 332, 1332, 1409 an., O. 1529, OC. 48, 909, 1041, Ant. 176, 308, fr. 149; πρίν γ' ἂν εἴπῃς T. 415; — 3) *Mit Opt. nur in obliquer Rede:* Ph. 199 an. *und* ἄν· πρὶν ἂν θάνοι τις T. 2; μὴ σταίη - πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειας T. 657 ch., Ph. 551, 961, O. 505 ch. — 4) *Mit Inf.* πρὶν οὖν τιν' ἐξοδοιπορεῖν στέγης E. 20, καὶ πρίν γε 992, 1009, πάροιθεν - πρὶν 1132, κ. πρίν T. 4, πρίν ποτε 171, Ant. 120, πρὶν - καὶ 280, T. 396 gar, 632, 1133, 1253, 1259 an., A. 1419 an., Ph. 370, O. 104, πρὶν - νῦν OC. 36; Ant. 896, 1245, fr. 445.

πρίω, säge: ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων A. 1030 einschneidend geknebelt; πρῖε fr. 777. *Th.*

πρίων, Säge πρίονος ἐκβρώματ' T. 699, πληγαί fr. 787.

πρό, *Praep. mit Gen.*, vor, 1) *örtl.* πρὸ θυρῶν E. 109 an., πυλῶν Ant. 526 an., Θηβῶν fr. 153; χωρεῖν πρὸ δόμων T. 960 ch. vor das Haus treten. — τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων Ant. 1279 *offen vor sich, Haimon's Leiche,* fr. 462 a. — 2) *Zeitl.* πρὸ γάμων T. 504 ch., fr. 603, πρὸ τοῦ θανεῖν Ant. 883, πρὸ τοῦ δέοντος Ph. 891 ehe es nötig ist; εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη OC. 1141. — 3) πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν O. 10 mer als; — für πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν 134; — ἐρῶ γὰρ κ. πρὸ τῶνδε OC. 811; ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ 1524 gegen; πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει μήποτε - πελᾶν τέρας E. 495 ch. ἀντί *Nk*, ein Wunder als Strafe für *Wf.*

προ-άστιον, Gegend vor der Stadt E. 1431. — γῆς προαστίας fr. 647 *Lex.*

προ-βαίνω, gehe, schreite vorwärts, vor προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους Ant. 853, ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι Ph. 285; gehe hin zu, komme her zu προβᾶθ' ὧδε OC. 841, μοι 843, ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ; Ant. 387.

προ-βάλλω, werfe fort, hin ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προὔβαλον ἄφιλον Ph. 1017 *med.* — ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων O. 745 stürzend; ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες? 810 *Erkl.* niedergeworfen hast, ἔριν *Wdr, Htg.* — τότ' ἄλλοθ' ἅτερος κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων E. 740 vorwerfend, bringend, voranfarend mit.

προ-βίβαζε - πρόσω OC. 180 ch., füre vorwärts. *Z.*

πρό-βλημα, Vorsprung, Vorgebirge ὑλᾶεν - πόντου πρ. ἁλίκλυστον A. 1219ch., Schutzwer, Schirm φόβου 1076; λαβὼν πρ. σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί Ph. 1008.

προ-βλής, hervorragend: ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες Ph. 936 steile Ufer, Klippen: 1455, *s.* προβολή.

πρό-βλητος. hingeworfen κυσί A. 830. *S.*

προ-βοᾷ τι γὰρ δεινόν Ph. 218 ch., schreit.

προβολή, Schutzwer, Schirm *ἐννυχίου δείματος ἦν μοι προβολὰ κ. βελέων δούριος Αἴας* A. 1212 ch. — *κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς* Ph. 1455 an. am steilen Ufer. *Z*- — *προγενεῖς* (*θεοί*) Ant. 938 ch. *Wf*, uralt, ewig (verert).

πρό-γονος, Vorfar, Ahn *προγόνων προπάτωρ* A. 387 m. — *πόνοι πρόγονοι πόνων* 1197 notgebärende Not, *πρόπονοι Df*. — *προγυμνάσαι* fr. 450. *Z*.

προ-δείδω, fürchte mich im Voraus *προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ* O. 90. *S*.

προ-δείκνυμι, zeige, tappe vor mir her *σκήπτρῳ προδεικνὺς* O. 456; zeige, tue dar *ὅταν προδείξῃς. οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν* 624 *Nk*.

πρό-δηλος, deutlich, *adv. ἐκ προδήλου* E. 1429. — *Adv. θανεῖν προδήλως* A. 1311 *Erkl. λαμπρῶς, ἀνδρείως sch.*, vor Augen des ganzen Heeres *Wf. Z, sp.*

προ-διδάσκω, lere vorher; bringe durch Unterricht weiter, fördre *Bonitz, Beitr.* 1856, *p.* 28: *τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν* A. 163 an. *Wf, doch Sft διδάσκειν πρὸ τοῦ δράσαντα παθεῖν; ἡ κακὴ σὴ - ψυχή νιν - εὖ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν* Ph. 1015 lerte vorher. — *Med.* (*θεσμῶν*) *ὧν ὁ θήρ με προὐδιδάξατο* T. 681 *N* unterwies.

προ-δίδωμι, gebe hin, preis, auf, verlasse, verrate *μή με ταρβήσας προδῷς* Ph. 757, *προδούς μ' - κἀκλιπὼν* 911, *ἡμᾶς προδοῦναι* O. 331, OC. 649, *ἡ προδώσετε*; 822, *προδώσειν τάσδ' ἑκὼν* 1634, [*οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι* Ant. 46], *πατέρα* E. 368, *μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ* A. 588, *τὸν δειλίᾳ προδόντα κ. κακανδρίᾳ σε* 1014, *χάρις - προδοῦσ' ἁλίσκεται* 1267. — *ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοὺς* Ant. 322 hingebend, verkaufend, *τὰς ἡδονὰς ὅταν προδῶσιν ἄνδρες* 1166 *Wf*. — *Pass. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι* Ph. 923 bin verraten. [94.

προ-δότης, Verräter *καλεῖσθαι* Ph.

πρό-δοτος, verraten, verlassen, preisgegeben *Ἀγαμέμνονα κακᾷ χειρὶ πρόδοτον* E. 126 ch.; *αἳ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον* 208 m., *πρόδοτος μόνα σαλεύει Ἠλ.* 1074 ch. *Z*.

πρό-δρομος, vorauseilend, eiligst Ant. 108 ch. *praed.*

προ-εῖπας (*κήρυγμα*) O. 351 verkündetest zuvor. — *προε-*, *s. πρού-*, *als προὐννέπω, προὐξεφίεμαι, προὔχω.*

προ-ηγητής, *οῦ, ὁ*, Fürer O. 1292, Ant. 990. *Z*.

προ-θυμέομαι, wünsche *χαίρειν* T. 1119.

προ-θυμία, eifriger Wunsch, Eifer *ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν* A. 583 *Wf*, *τίς ποθ' ἡ προθυμία*; O. 838 *τί διανοῇ δρᾶσαι; gl.*; *σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας* 48 wegen der frühern Bereitwilligkeit; *προθυμίαν ἄδηλον ἔργου - λαβεῖν* T. 669 s. Sinn stellen auf - *Htg*.

πρό-θυμος, begierig *ὧν πρ. ἦσθ' ἀεί* E. 3, was du immer wünschtest; geneigt *τῇ σῇ πρ. - κυναγίᾳ* A. 36. — *προ-ίεται* fr. 162. — *προῖκα* 779. — *πρό-θυρα, τά* E. 109 an. *Wf cj*. Vorhallen, Platz vor der Tür.

προ-ίστημι, *nur im intr. Aor*, stehe vor J. *προστῆναι* fr. 580, trete vor J. hin *ἥ σε πολλὰ δὴ - λιπαρεῖ προὔστην χερὶ* E. 1378, zum Schutze gegen, schütze vor *πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης* A. 803, als Feind *σοὶ - πολέμιος προὔστη* 1133; — *ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς - προὐστήτην φόνον* E. 980 an ihren Feinden den Mord ausfürten. — *Pass. βέλεα - ἀρωγὰ προσταθέντα* OC. 206 ch. *Nk Anh.*, die mir helfend zur Seite ständen. — *προκαλεῖσθαι· προὐκαλεῖτό με βαυβᾶν* fr. 903. [A. 1270.

προ-κάμνω, bemühe mich für *οὗ*

πρό-κειμαι, liege (offen) da *ἐκ δὲ γῆς ὅθεν προὔκειτ'* T. 702, *κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον* Ant. 1101, *προὐκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ* A. 1059 erliegen, *πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονίς* T. 925 drin war, stak. — *Trp. ἄτιμος ὧδε πρόκειμαι* A. 427; liege vor, bestehe *νόμοι πρόκεινται* O. 865 ch., Ant. 481; *φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει* 36; *τῶν προκειμένων τι χρὴ πράσσειν;* 1334 von dem Vorliegenden; *σημάτων προκειμένων* OC. 1512 *σῆμα πεπρωμένων N*.

προ-κήδομαι, sorge für, kümmre mich um *σοῦ* Ant. 741, *φίλου* T. 966.

προ-κηραίνω, sorge für *κείνου* T. 29. *Z*.

προ-κηρύσσω, rufe öffentlich aus *δρόμον προκηρύξαντος* E. 684; lasse bekannt machen, rate, gebiete *ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξαντα* Ant. 34, 461.

προ-κλά(ι)ω, weine im Voraus, offen T. 963 ch.

προ-κλίνω, neige, beuge vorwärts *γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν προκλίνας* OC. 201 m. *S*. — *Πρόκνη* fr. 521.

προ-λαμβάνω, ziehe vor *πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη* OC. 1141.

προ-λέγω, sage vorher *σοὶ ταῦτα* O. 973, (*ἅπερ προὔλεξας* Ph. 559).

προ-λείπω, verlasse *οὐρανίας ἕδρας προλιπών* Ph. 1414 an. — Lasse zurück *πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ γήρᾳ* A. 507. — Lasse ab, höre auf *προλιπεῖν τόδε μὴ οὐ στοναχεῖν τὸν ἐμὸν πατέρ'* E. 132 m.

προ-λεύσσω, sehe vorher, voraus *οἷα χρὴ παθεῖν* Ph. 1360. *S.*

προ-μανθάνω, lerne weiter, (mit Erfolg) *ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν· τάδε* Ph. 538 *Nk, Bonitz, Beitr.* 1856, *p.* 27.

πρό-μαντις, vorausverkündend, der Zukunft Seherin *δίκα* E. 475 ch.

πρό-μαχος, vorkämpfend, schützend *λόγχα προμάχου δορός* T. 856 ch.

Προ-μηθεύς· Τιτὰν OC. 56, fr. 333, 317, *S. des Titanen Iapetos u. der Klymene, verlieh (durch Raub vom Himmel) den Menschen das Feuer.*

προ-μηθής, sich kümmernd um *τοῦ θανεῖν* E. 1078 ch.

προ-μηθία, Vorsorge, Vorsicht, Klugheit fr. 688, 282, *ἡ πρ. καὶ τῷ λέγοντι κ. κλύοντι σύμμαχος* E. 990, *ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δέ σου* 1036, *σῇ προμηθίᾳ* 1350, OC. 332, *τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου πρ.* 1043, *ἡ χάρις μὲν τῆς πρ. - προσφιλὴς μένει* Ph. 557, (O. 48). *Hss. schwanken zw. -ία u. εια, προθυμία.*

προ-μηνύω, zeige (offen) an, verrate *προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ τοὔργον* Ant. 84. *Z.*

προ-μνᾶταί τί μοι γνώμα OC. 1075 ch., ant (voraus) *Z; προμᾶται N,* wünscht. *S.*

πρόμος, Erste *τὸν πάντων θεῶν πρόμον Ἅλιον* O. 661 ch. *N, γᾶς πρόμοι* OC. 884 m. Fürst.

προ-νέμομαι, schreite vor(wärts) *ὅποι -* E. 1384 ch.

πρό-νοια, Vorsicht, Vor-, Fürsorge *προνοίας οὕνεκα* Ph. 774, *πρόνοιαν, ἣν ἔθου* A. 536, *πρ. ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι* Ant. 283, E. 1015 Klugheit, *μή μοι πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα* OC. 1180 Vorsehung, *πρ. δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής* O. 978 Voraussicht, *τοὔπος - τὰς παλαιφάτου προνοίας* T. 823 ch. Weissagung.

προνούσ-τερος A. 119 vorsichtiger, bedachtsamer Antiatt. 111, 25.

προ-ξενέω, verschaffe, gewäre, gebe, bewirke (*ἐλπὶς*) *θράσος τι προξενεῖ* T. 726 *παρέχει sch., ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει* OC. 465 *λέγε S., αἳ - πατρὸς ὧδ' ὁρᾶν τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυξένησαν ὄμματα* O. 1483 *εἰργάσαντο sch. Z.*

πρό-ξενος, *ἡ*, Gastfreundin, Wirtin *φίλης* E. 1451. — **πρόοπτος**; *s.* **προὔπτος**.

πρό-πας, ganz, gesammt *στόλος* O. 169 ch., *τοῦ πρόπαντος ἁμετέρου πότμου* Ant. 860 m., *πρόπαντα κακά* OC. 1237 ch.

προ-πάσχω, leide vorher *τίσις - ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν* OC. 229 ch. *Th.*

προ-πάτωρ, Stammvater, Ahnherr *Ζεῦ, προγόνων πρ.* A. 387 m.

προ-πέμπω, (ent)sende, schicke *Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε* OC. 665, *ἐμοὶ - φήμας* E. 1155, *σὲ ὧδέ μοι* 1158; geleite, begleite *χοὶ προπέμψαντες φίλων* OC. 1667. — *ξίφος ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε* Ph. 1205 m. gewärt; *ἰοὺς ἀφύκτους κ. προπέμποντας φόνον* 105 meldend, *ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη* Ant. 1287.

προ-πετής, niedergefallen, daliegend *κεῖται* T. 701, *ζῇ* 976 an. *in Schlaf gesunken, N. Z.*

προ-πηλακίζω, beschimpfe, höne *Κρέοντα* O. 427. *Z.*

προ-πίπτω, falle hinein in, dringe weiter vor in *τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει* OC. 157 ch. *Nk.*

προ-πίτνω, falle flehend nieder E. 1380.

προ-πονέομαι, bin in grosser Not *γᾶς προπονουμένας* O. 685 ch. *Z.* — **πρόπονοι**, *s.* **πρόγονοι**. — **Προποντίδος** Ant. 486 *Sft.* — **πρόποδα** fr. 228 *πρόσοδα Nk. Z.*

πρό-πυλα, *τά*, Vorhallen, Vorhof E. 1375.

[**πρό-ρρητος**, befolen, entboten *μοί* T. 684.] *Wdr. S.*

πρό-ρριζος, mit der Wurzel, von Grund aus, gänzlich *πρ. ἐκριφθείς* E. 512, *τὸ πᾶν - πρόρριζον - ἔφθαρται γένος* 765.

πρός, *Praep.* A. *Mit Gen.* von - her, von Seiten, aus, *bez. Ursprung, Veranlassung,* 1) *in Vbdg mit Subst.* (Ant. 1037); *πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς* E. 562, *φόβον πρὸς τῆσδ' ἐκείνου τε* 784, *διάβορον πρὸς οὐδενός* T. 676, *πρὸς τοῦ θηρός* 935 *Nk, von Nessos verfürt, πρὸς τῆς - δρυός* (*μαντεῖα*) 1168, *βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις* A. 759, *τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις* OC. 73, *ὁδὸς - πρὸς τοῦδε πατρός* 1434, *ἔρημος πρὸς φίλων* Ant. 919, fr. 823. — 2) *Mit Verben:* a) *Act. Trans. φέρειν* fr. 298 b, *τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα* E. 1303, 12, T. 331, *πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι* 191, *οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;* 318, *μανθάνειν - πρὸς ἀστῶν* OC. 13, Ph. 971,

O. 835, εὑροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη OC. 1078, οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων Ph. 1359, Ant. 942 an., O. 516, ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν; 429, E. 524, ἀκούσομαι - πρὸς τοῦδε Ph. 1075, φόνον - τίσω - πρὸς - 960; — intr. πρὸς τοῦ; (τέθνηκε) T. 1131, 1132, OC. 970, O. 292, 713, 722, πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν 376, βίου οἷον βιῶναί σφω πρὸς ἀνθρώπων χρεὼν 1488, πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὑπό 949, Ant. 51, 170, fr. 703, A. 838, 842, 1033, ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ 527, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν Ant. 679. — b) *Pass.* πρὸς θεῶν ὡρμημένος E. 70, πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει 790, πρὸς θεῶν εἱμαρμένα T. 169, ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσδε A. 652, 829, Ph. 384, 1023, 1070, O. 357, 358, 374, 522, 525, 1037, 1093 ch., OC. 600, Ant. 205, 206, 408, 727, 1176, 1313, fr. 105, 670. — πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη T. 149 von, für πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον 738 von meiner Seite. — αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ A. 906, αὐτὴ πρὸς αὐτῆς O. 1237 τέθνηκε, Ant. 1177 *n.* αἱμάσσεται, T. 1132; αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε 891 von sich aus, für sich allein, allein, selbst. — *In Schwurformeln:* bei μή, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα E. 1208, μή, πρός σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Διὸς καταστράπτοντος T. 436, σ' ἀντιάζω πρὸς - A. 492, 587, Ph. 468, 484, 1182 m., OC. 515 m., πρὸς θεῶν E. 369, 469, 1119, 1206, 1346, 1484, T. 242, 429, A. 594, 1028, 1332, Ph. 433, 747, 770, 967, 1163 m., 1185 m., 1235, 1300, 1301, O. 326, 536, 968, 1009, 1060, 1153, 1165, 1410, 1432, 1472, OC. 275, 1407, μὴ πρ. θ. A. 76, ὦ - 371, O. 646, 1037, — πατρῴων Ph. 933, OC. 756, Ant. 838 m., πρός νυν θεῶν - E. 428, 889, OC. 49, πρός νυν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων αἰτῶ - 1333; *beachte die Einschiebung von νυν, νύν σε and., und die Auslassung:* πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές Ph. 468, πρός σ' ὅτι σοι φίλον OC. 250 *Nk, n.* τούτου. — *Mit* εἶναι *bez.* πρός τινος *dass etwas in Jds Art, Weise, Eigentümlichkeit, Interesse sei:* gemäss ταῦτ' ἔστ' ἔπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι E. 401 *Wf* Schlechten ziemt's, κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς A. 1071, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδάς 581, πρὸς γὰρ κακοῦ - γόους - ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν 319 *Wf* hielt's für eines Feigen würdig, fr. 100 *Valck. sch. Phoin.* 1686, *Matth. Gr.* § 590 a, *Monk. Alk.* 57; *daher:* τὸ πρὸς κείνου λέγειν T. 479 Jenes Sache, zu Jenes Gunsten, *wie* πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω O. 1434, (134); — τὰ πρὸς σφῷν 668 ch. = τὰ ὑμέτερα, τὰ δὲ πρὸς τέκνων E. 1071 ch. τί πρὸς παίδων πατρί; Ant. 704. — τοὺς πρὸς αἵματος A. 1305, *vgl.* E. 1125 Blutsverwante; *adv.* πρὸς δίκης E. 1211, O. 1014 = δικαίως, mit Recht; ἔχει δέ μοι πρὸς δίκας τι OC. 546 ch. *quid iusti simile; umschr. d. Intrum.* πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας; O. 1236 aus w. Gr., πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ - 493 ch. von wo aus ich mit Beweisen. — *In manchen dieser Redensarten scheint* πρὸς *überflüssig, wie auch in* πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς E. 562, ἔρημος πρὸς φίλων Ant. 919 *änl.*

B. *Mit Dativ:* 1) an, bei, auf, in, vor, neben πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις ἐλθοῦσα φωνεῖς E. 328, τῇδε πρὸς πύλῃ 818, πρός τε Παλλάδος - νάοις O. 20, πρὸς πέδῳ κεῖται 181 ch., κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς 730, 1126, θάκησιν - ἢ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν OC. 10, πρὸς Πυθίαις ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς 1047 ch., πρὸς σοὶ - παραστήτω 1268, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ Ant. 825; πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ T. 371 (παρ' ὄχθῳ 524). — *Trp.* πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν O. 1169, τίς ὁ πηδήσας δαίμων - πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ; 1302 an. los - auf dich; τὰ πρὸς ποσὶ 130 das Nächste; *bez. die Richtg wohin?* ὑπτία δὲ κλίνομαι - πρὸς δμωαῖσι Ant. 1189 auf die Skl. — ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ A. 95 im, am, πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα; 97 gegen, θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι 582 über, bei; νοῦν δεῖ πρὸς ἀνδρὶ - τραπέσθαι fr. 289. — 2) Zu, ausser, noch zu οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; E. 351, αὐτοῖν κλύε ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν 1377, δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' T. 45, πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην - λάβοι 330, πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα 885 ch., χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδοὺς 1217, πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν Ph. 1266, πρὸς τοῖσδ' ἔτι 1339, πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῇς O. 1233, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν OC. 867, πέπονθα δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά 595.

C. *Mit Acc.* nach - hin, nach, auf - zu, zu, los - auf, gegen, an; auf, in εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν ἁμέτερα πρὸς μέλαθρα E. 1268 m., φορούμενος πρὸς οὖδας 752, σφ' ἄγει - πρὸς αὐτὸ τέρμα 1397, fr. 730, A. 568, Ph. 724 ch., 489, OC. 1461, πᾶν ἀναπτύξαι πρὸς φῶς E. 640, fr. 501; λύσις στρατοῦ πρὸς οἶκον E. 574, πρὸς οἶκον ἦλθε A. 436, 460, πλεῖς δ' ὡς

πρὸς οἶκον Ph. 58, 383, 548, πέμψον πρὸς οἴκους 1368, 1399, πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκετο O. 115, 1491, OC. 741; πρὸς δόμους μολεῖν A. 509, 568, Ant. 1087, O. 1006; πρὸς δὲ δώματα χωρῶμεν T. 332, 285, 870, A. 938, 944, Ant. 1227, fr. 560, πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε T. 657 ch., πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν 804, ἵκετο Τιρυνθίαν πρὸς κλιτὺν T. 270, O. 919, πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω A. 53, ὕβριν πρὸς μῆλα κ. ποίμνας πεσεῖν 1061, δεθεὶς πρὸς κίον' 108, φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας - αἷμα 918, ἰὼν πρὸς ἔρυμα Τρώων 467, Ph. 132, 461, 1221, fr. 708, τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ Ph. 125, τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλον 247, πρὸς δὲ τοῦτο - εἰλυόμην 289, ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους 361, 1423, O. 1433, πλεῖν πρὸς τοὺς Ἀχ. Ph. 916, 404, 1376, μόλω - πρὸς - χθόνα 479, πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον 546, εἴσειμι πρός σε 953; 1378, πέμψω - πρὸς Ἴλιον 1438, 1430; 1432, ὅρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ O. 178 ch., 1242, πρὸς οὐρανὸν βιβῶν OC. 381; 733, 736, 898, 1372, ἔρχομαι Ant. 848 m., 867 m., 893; 1204, 1217, fr. 109, 517, fr. 709; στάντα πρὸς πρώτην ἕω OC. 477 *nach Osten zu;* πρὸς θεοὺς τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης E. 911 zu den G. hintreten. — *Trp.* πρὸς τὰ χρηστὰ - δρᾶν E. 972, πρός σ' ἀποσκοποῦσα O. 746, βλέπειν OC. 278, 279, fr. 199; *feindlich* gegen σὲ πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι T. 304, πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά Ant. 10, τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν - ἐπέβη Ph. 193 an., πρὸς ἐμὴν ἀεὶ χεῖρα προχωρῶν 148 an., *Nk, Bonitz, Beitr.* 1856, *p.* 187, zu; φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν Ant. 624 ch. ins, χωρῶ πρὸς ἔργον A. 116 ans, πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει 157 an. zu, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης 743, fr. 322, 109; οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι A. 165 an. gegen; — δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος E. 612, κακὸν πρὸς ἄλλον... T. 469, O. 1421, πρὸς δὲ τὰς πράξεις - ἀντιδρᾶν OC. 958, fr. 234, πρὸς ἄνδρας οὐ μαχούμενα Ant. 62, 142 an. — *Reden* zu, vor πρὸς πιστὰς ἐρεῖς E. 1204, 1439, πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ ἐξεῖπας 520, πρός σε δηλώσειν τὸ πᾶν T. 369, 402, 405, 469, εἶπε πρός με βαιά A. 292, 1261, λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν Ph. 136, 378, 579, 1047, O. 1419, OC. 167 an., 257, 813 *Nk*, Ant. 753, fr. 62, 105; — κἀπικωκύω - αὐτὴ πρὸς αὑτὴν E. 285 allein für mich. — *Πρὸς bez. das Verh. zu, mit E.:* κ. πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν | φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλει OC. 613 *Nk*, σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστή Ph. 71; καταστεφῆ - πρὸς χαρὰν λόγων T. 179 entsprechend der Freude, *vgl. unten adv. Redensarten; — umschr. das Obj. in*, in Bezug auf εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο T. 1211, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος A. 1018 *doch Wf*, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρὲς OC. 1119 *Matth. Gr.* § 591 c. β; *so* πρὸς ταῦτα in Bezug darauf, daher, deshalb, demnach πρὸς ταῦτα φράζου E. 383 *Nk*, 820, A. 971, 1066, 1115, 1313, O. 426, OC. 455, 956, Ant. 658, fr. 284. — *Vom Erreichen eines Zweckes:* hin - zu, zu ὅταν δ' ἴκῃ πρὸς τοῦτο A. 556, πρὸς γάμων ἥκετ' ἀκμάς O. 1492, ὡς δὲ πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο OC. 1621; — κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα E. 680, πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς; 1176, 1402, ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα 1441, T. 418, 1182, A. 40, 971; 1115, 1313, Ph. 836 ch., OC. 71, O. 766, 1027, 1144, ὡς πρὸς τί χρείας; 1174, ὁρμωμένῳ - πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1331, ἐξέλκων πόδα πρὸς τοῦτο Ph. 292, πρὸς τάδ' - πλεῖν 568, πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι Ant. 299, πρὸς ἔξοδον στείχουσα 1184, fr. 722; OC. 167 an. — πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει E. 628 zur Leidenschaft, ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν | πρὸς καιρόν O. 325. — 2) *Πρὸς bez. scheinbar die Ruhe, wo?* τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα E. 931 am, auf; εἴτ' ἐκεῖ | χῶρον πρὸς αὐτὸν τοῦτον εἴτ' ἄλλῃ κυρεῖ Ph. 23 in eben dieser Gegend; τὸ πρὸς νότον fr. 19.

In adv. Vbdgn bez. πρός *meist ein Verhältniss, eine Bezhg:* in Bezug auf, gemäss εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς Ph. 1441, τὰ νῦν εὐημερεῖ καλῶς τὸ πρὸς σέ OC. 617 was dich betrifft; — κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμήν Ph. 1307; πρὸς βίαν, mit Gewalt, wider Willen, trotz *vgl.* βία E. 1462, T. 388, O. 805, OC. 845, Ph. 90, 92, 103, fr. 701; A. 1327, OC. 657, πρὸς ἰσχύος κράτος Ph. 594 *Nk* = βία *Elmsl. Med.* 525; — πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει E. 464 fromm; — οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε 921, fr. 60 zu deiner Lust, dir nach Wunsch; *aber* τἆλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν Ant. 1171 im Vergleich zu, *wie* πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖς τἆλλα δεύτερα fr. 325 *Musgr. Ion.* 1532; — εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ T. 59, A. 38, Ph. 1279, πρὸς τὸ καίριον πονεῖν 525 zur rechten Zeit, gelegen, gut, glücklich;

— πρὸς τόξον κρίσιν T. 266 *Nk*; — μηδὲν πρὸς ὀργὴν E. 369; — σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν T. 879 m. ἔθανε, schrecklich in Bezug auf die Tat; — πρὸς μὲν γὰρ φύσιν πάντων ἄπειρος τῶνδε 308 ihrem Aeussern nach (E. 1125); — κορέσαι στόμα πρὸς χάριν Ph. 1156 m. nach Lust, πρὸς χάριν βορᾶς Ant. 30 *Herm.* nach dem Genusse?, τῷ κατὰ γᾶς - πρὸς χάριν OC. 1776 an., fr. 36 zum Besten, τίνος νόμου δὴ - πρὸς χάριν λέγω; Ant. 908 wegen; πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς O. 1152 *E. Suppl.* 385 im Guten; — πρὸς ὅτι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά E. 155 ch. in Bezug worauf; ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου | πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο Ph. 885 im Verh., Vergleich zu. — *Nachgestellt Df zu* O. 525 *Oxf.* — *Vgl.* ποτί.

προσ-άγω, füre, bringe herbei, her προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα T. 762, τίς σε - προσήγαγεν χρεία; Ph. 236; *trp.* ἡ - Σφὶγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο O. 131 brachte dazu, zwang.

προσ-ᾴδω, stimme überein mit μοί Ph. 405. *Z.*

προσ-άπτω, hefte an, bringe dar τῷ τεθνηκότι τιμάς E. 356 (κῦδος Ω 110), τούτων - προσάψῃς μηδέν 432; füge hinzu, zu μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς OC. 236 ch., φάρμακον fr. 514. — *Intr.* τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει O. 667 ch., κἀμοὶ - Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν fr. 62 sich anfügen, anreihen.

προσ-αρκέω, helfe, stehe bei κείνῳ O. 141; gewäre, leiste πᾶν 12, σμικρά OC. 72, προσαρκέσας χάριν fr. 469. *Z.*

προσ-αρμόζω, füge an, hinzu ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι T. 494. *Z.*

προσ-αυδάω, rede an τούσδε O. 352, τὰ Τρωικὰ πεδία A. 863, σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω 855; nenne μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν E. 274; *Pass.* ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην 1148.

προσ-αύσῃ Ant. 619 ch. πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις πρ. = προσκαύσῃ, verbrent *sprichwörtl.*

προσ-βαίνω, gehe hin zu ἄλσος ἐς τᾶνδ' κορᾶν OC. 125 ch., gehe πῶς - προσβαίη μακράν; Ph. 42; *trp.* τίς σ' - προσέβη μανία; O. 1300 an. befiel, ergriff.

προσ-βάλλω, füge zu, bürde auf, schaffe ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας - προσβαλὼν T. 42, εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς; E. 974, ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν T. 255 auferlegend, sich eidlich verpflichtend; wende an, tue an στέργημα - προσβαλεῖν σέθεν 1138; χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' - 580 nachdem ich hinzugetan; τὰ μὲν οὔ τι προσέβαλε 844 ch. fürte sich nicht zu Gemüt *n.* αὐτῷ. — μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν OC. 1178 bring' mich nicht in die Notwendigkeit.

προσ-βλέπω, sehe hin auf, erblicke, sehe τὰ τοῦδε πράγη A. 346, (ὑμᾶς) O. 1486, ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν 1183, προσβλέψασά μοι σφραγῖδα πατρός E. 1222, T. 464, μὲ 796, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν Ant. 1298 m. — προσ-βολή fr. 737.

προσ-γίγνεται, wird zu Teil γνώσει κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ πρ. OC. 1198, κακῶς πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ πρ. E. 771 ergreift, τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ πρ. T. 1173 wandelt an.

πρόσ-δεγμα, Aufname: τὰ τῆς ξένης ὁρῶν προσδέγματ' αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως T. 628 ὑποδοχάς *sch., Acc. des innern Obj. cum fig. etym., vgl.* E. 1034 wie ich sie liebevoll aufnam. *S.* — προσδεήσειεν fr. 218. *Th.*

προσ-δέρκου πανταχῇ OC. 121 ch. blicke überall umher.

προσ-δέχομαι, neme auf, empfange, bewillkommne ἄγος - προσδέξεται O. 1428; ζῶνθ' Ἡρακλέα T. 233, τοιόνδ' - μνηστῆρα προσδεδεγμένη 15 erwartend?

προσ-διαφθείρω, verderbe noch dazu, mit σέ Ph. 76. *Z.*

προσ-δίδωμι, füge hinzu κ. πού τι κ. βορᾶς μέρος προσέδοσαν Ph. 309 *Xen.*

προσ-δοκάω, erwarte, glaube τὶ νέον Ph. 784, τόδε T. 367.

προσ-έδρου λιγνύος T. 794 παρακειμένης κ. περικεχυμένης *sch., Herakles* rings umgebend. *Z.*

πρόσ-ειμι, bin (dabei), begleite ὡς ἂν ἀγνοίᾳ προσῇ Ph. 129, γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ - πρόσεστιν Ant. 720; ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι 1252, τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι T. 251 = φθονεῖσθαι, statt finden, κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή 454 klebt, haftet an, *wie* δέος - ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ A. 1079, 521 τέκνων ὅσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν E. 654, fr. 721, 206. — χὠ λόγος καλὸς προσῆν Ph. 352 kam hinzu.

πρόσ-ειμι, gehe, komme hin εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδέν E. 437; fr. 435.

προσ-ειπεῖν, anreden αὐτόν A. 538, προσείποιμεν Ἀθάνας 1221, τοῦτο γάρ σ' ἔχω μόνον πρ. O. 1072 (351 προεῖπας entbotst).

προσ-εμβαίνω, trete mit Füssen, beschimpfe noch obendrein θανόντι καὶ προσεμβῆναι A. 1348. *T.*

προσ-εννέπω, rede an Ἥλιον A. 857.

προσ-έοικα, *nur Part.*, geziemend, angemessen ἔξωρα, πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα E. 618, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα Ph. 903. *Z.*

προσ-έρπω, schleiche, gehe, komme heran τοὔργον - δόλῳ προσέρπον O. 539; τύμβου προσεῖρπον ἆσσον E. 900; φοβοῦμαι τὸ προσέρπον A. 227 ch. *Zukunft*, καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα 1255; προσέρπει, προσέρχεται τόδ' ἐγγὺς Ph. 787.

προσ-έρχομαι, gehe, komme heran, her zu εἴ μοι - προσῆλθες E. 775, O. 59, προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ T. 496, πρόσελθε 797, δεῦρο A. 1171, προσελθὼν στῆθι πλησίον T. 1076, Ph. 22, OC. 1631, προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί 1104, fr. 957; — προσέρχεται τόδ' ἐγγὺς Ph. 787 *vom zunemenden Schmerze.* — π ρ ο σ έ τ ι Ar. Av. 857.

προσ-ευρίσκω, erfinde ὃν μόνον προσεῦρον πιστόν E. 1352. *Z, sp.*

προσ-εύχομαι, flehe, bitte μηδέν Ant. 1337.

προσ-έχω, bringe hinzu τίς σε - προσέσχε - χρειά; Ph. 236; lande an τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; 244.

προσ-ηγορέω, rede an, begrüsse ταὖθ' - φίλως E. 1471.

προσ-ήγορος, angeredet, begrüsst von τῷ πρ. Ph. 1353, O. 1338 m. *Herm. N;* — μηδενὸς πρ. 1437, fr. 360. — Anredend Παλλάδος θεᾶς ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων πρ. Ant. 1185 δι' εὐχῶν προσαγορεύουσα *sch.*

προσήκω, bin gekommen, zugegen ὡς φίλοι Ph. 229, σμικρὸς προσήκεις ὄγκος E. 1142, ἡμῖν αἴσιος σκοπός OC. 35. — *Impers.* kommt zu, es geziemt εἰ δὲ τῷ ξένῳ | τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενές O. 814 mit L. προσῆν καὶ *Heims.*, τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ κ. σοῦ τάδε; E. 909, οὔ σοι πρ. τήνδε προσφωνεῖν φάτιν 1213. [O. 15.

πρόσ-ημαι, sitze an, bei βωμοῖσι

προσ-θακέω, sitze auf τήνδ' - ἕδραν OC. 1166, *mit Acc. wie Prom.* 389.

πρόσθε(ν), (πρόσθεν *vor Cons.* E. 504, 918, Ant. 434; πρόσθ' T. 1073, Ph. 778, OC. 1114), 1) vorwärts, vorn τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν A. A. 1249 *vorziehn, die letzten zu den ersten machen.* — 2) Vor, vorher, früher *mit folg.* ἤ σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ - O. 736, 832, E. 82, 1333; *mit Gen.* τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ Ph. 778, τοῦ χρόνου πρόσθεν Ant. 462; *von der Zukunft bes. bei Impr. u. Fut.* μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν E. 82, 1333, O. 832, πρόσθεν δ' ἀπερύκου OC. 169, 1040. — *Unbestimmt von der Vg. adv.* τοὺς δὲ πρ. εὐσεβεῖς - ἐκβαλοῦσ' ἔχεις E. 589, ἦν τὰ πρ. στυγνός 918, 937, T. 153, 157, 348, 1073, 1127, A. 77, 318, 411, 1087, Ph. 958, O. 360, 1052, 1233, 1483, OC. 353, 394, 765, 825, 854, 932, 1321, 1373, 1549, Ant. 434, 493, fr. 467; = bisher, bisjetzt E. 918, T. 154, 158; *in der Vorzeit* ἁ πρόσθεν πολύπονος ἱππεια E. 504 ch., 588. — 3) *Adj. mit Art.* früher, ehemalig, alt τῷ γε πρόσθεν ἐξ ἴσου χρόνου T. 322, τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν Ph. 1151 m., τοῦ πρ. Κάδμου O. 268, τοῦ πρ. λόγου 851, τοῖς ὄμμασιν τοῖς πρ. OC. 867, 1114. — τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη 375 *älter.*

προσ-θήκη, Beistand θεοῦ O. 38.

προσ-θιγγάνω, berüre ἣν προσθίγῃς Ph. 817, πρόσθιγέ νῦν μου OC. 173 an. — οὔτε λοιβῆς ἡμιν οὔτε θυμάτων παρῆν ἐκήλοις προσθιγεῖν Ph. 9 *vom Opfern.* — π ρ ο σ - ι δ ε ῖ ν, *s.* προσοράω. — π ρ ο σ - ί ε τ α ι fr. 162.

προσ-καλέω, rufe (an) σε A. 89.

πρόσ-κειμαι, liege, bin bei ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον Ant. 1223; εἶργε τὸν προσκείμενον E. 722 *n.* ἵππον *das an der Säule hinlief;* liege auf, ob μώραις δ' ἄγραις A. 407 an., ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει Ant. 94 ἔσῃ *sch.;* — εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ E. 240 *Herm.* habe, ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ 1040 du dich befindest, hast; wone bei, inne, bin τὴν ἀβουλίαν ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν Ant. 1243, χἡ χάρις προσκείσεται O. 232, fr. 89.

προ-σκοπέω, erforsche fürsorglich πάντα Ant. 688 *Wf. Z.*

προσ-κῠνέω, küsse, verere, bete an γῆν OC. 1654, κύκλον ἡλίου fr. 771, προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν Ph. 657, πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη θεῶν E. 1374 *Wf*, begrüsse τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν Ph. 533, στεῖχε προσκύσας χθόνα 1408; τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον 776 um ihn abzuwenden. — Flehe an πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι O. 327.

προσ-κῠρέω, erfare ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη O. 1299 an.

προσ-λαμβάνω, fasse an τᾆδέ μεπρόσλαβε κουφίσας T. 1025; fr. 779. — Neme, verschaffe mir κῆδός τε και-

νὸν κ. ξυνασπιστὰς φίλους OC. 378 (T. 844 *Wdr* προσέβαλε).

προσ-λεύσσω, blicke hin, her, erblicke Ph. 1068, ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος - προσλεύσσειν ἐμοὶ O. 1376; [φόνον A. 564], ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ; 1044. — προσ-μανθάνειν fr. 622 (779 *Hirschig*).

προσ-μάσσω, klebe an: πλευραῖσι προσμαχθὲν (ἀμφίβληστρον) T. 1053, v. 767, προσκολλητόν *sch.*

προσ-μένω, bleibe da, hier σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε E. 1236, 1299; T. 390, O. 620; warte, erwarte τὸν βοτῆρα προσμεῖναι 837; — τὸν ὄν - ἀκοίταν T. 525, E. 165 m., Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ παυστῆρ' ἐφήξειν 303.

προσ-μίγνυμι, trete, treffe ein προσέμιξεν ἄφαρ τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν - T. 821 ch., προσῆλθεν *Hes. Df*, treffe zus. mit, gehe heran zu, nahe ἐκείνῳ - προσμῖξαι Ph. 106.

προσ-μολεῖν, herangehn, kommen προσ-μόλοι μόνον T. 1109, A. 72, μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον 721. *S.*

προσ-νέμομαι, erteile, erweise noch dazu πρόσνειμαι δέ μοι χάριν T. 1216. *Z.*

προσ-νίσσομαι, rücke heran, breche herein πολλῷ ῥεύματι Ant. 129 an.

προσ-νωμάω, bewege mich, gehe hinzu εἰς ὕδωρ Ph. 717 ch. ἐπορεύετο *sch.* lenkte seine Schritte. *S.* — προσόδια fr. 435. *Z.*

προσ-ομιλέω, gehe um mit πείρᾳ T. 591 habe nie den Versuch gemacht.

προσ-οράω, blicke hin auf, erblicke sehe μεγάλαν - βλάβαν T. 842 ch.; οὐδαμᾷ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν Ant. 764, ἡλίου φέγγος E. 381; ἃ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα 644, οὓς - T. 33, ἣν (λώβαν) - ὄσσοις 998 an., τοὺς ἔνδον γάμους 1139, θεαμάτων - ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς A. 993, τόπον Ph. 145 an., ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον O. 1372; ἄλλον δ' ἂν - προσίδοις - ὄρμενον - 175 an.; τύμβον OC. 1757 an. — Sehe an als, halte für μή μ' - προσίδητ' ἄνομον 142 an. — *Met.* οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν 244 m. *Z.*

πρόσ-ουρος, angrenzend, Nachbar Ph. 691 ch. *Nk Sft*, von günst'gem Winde getrieben *Herm.*

πρόσ-οψις, Anblick φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν E. 1286, σὴν πρ. εἰσιδεῖν A. 70.

[**προσ-πελάζω,** nahe, nähere mich Πανὸς - προσπελασθεῖσα O. 1101 ch. πατρὸς πελ. *Lachm.*]

προσ-πέμπω, schicke, sende hin zu, her τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι OC. 1101, 1349.

προσ-πέτομαι, fliege, stürme heran τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο; A. 282 ch. *vgl.* Prom. 644, Alk. 421. [121 ch.

προσ-πεύθομαι, forsche nach OC.

προσ-πίπτω, falle nieder, stürze mich hin an βωμοῖσι T. 904, προσπεσὼν ἔχον A. 1181; προσπεσόντα πως βωμῷ καθῆσθαι OC. 1157 an., *daher* 1754 an. σοὶ flehe an. — Stosse an ἐς δίκας βάθρον προσέπεσες - πολὺ Ant. 855 ch. — Stosse, treffe auf μὴ προσπεσών με λάθῃ ποθέν Ph. 156 ch., 46; *vgl.*

προσ-πίτνω, falle, stürze mich nieder an E. 453 *n.* τύμβῳ; προσπίτνω σε γόνασιν Ph. 485 flehe an. — προσπνέοντ' fr. 310. *Z.*

προσ-πολέομαι, komme heran OC. 1098 *N Anh.*, treu behütet?

πρόσ-πολος, dienend, Diener, Begleiter (T. 188), ἀνδρῶν προσπόλων E. 23, τίς πρ. OC. 897, πρόσπολοί τε σοί 1553, Ant. 1214, 1321 m., προσπόλοις φυλάσσεται A. 539, 541, 544; Dienerin E. 78, κἀπὶ προσπόλου μιᾶς OC. 746.

προσ-πτύσσομαι, klebe an πλευραῖσιν ἀρτίκολλος T. 767; schmiege mich an ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ Ant. 1237. — προσσαίνειν fr. 929.

προσ-τάσσω, stelle in Schlachtreihn auf δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον μένειν Ant. 670, (ἀρωγὰ προσταχθέντα O. 207 ch. *Df*). — Befele, ge-, entbiete τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; OC. 1018, 494; — τὸ προσταχθὲν ποιεῖν Ph. 1010.

προστᾰτέω, stehe bevor, nahe heran ὁ προστατῶν χρόνος E. 781.

προ-στᾰτήριος, schützend, schirmend Φοῖβος E. 637.

προ-στᾰ́της, Beschützer, Schirm(er), Hort, Schutz Ἀπόλλωνα προστάταν T. 209 ch., (νόσου) O. 303, θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων 882 ch.; — οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι O. 411 *vom Vertreter u. Bürgen für einen Metöken.* — Schutz-, Hilfeflehender bei OC. 1171, τοῦ θεοῦ 1278 πρόστροπον *Hrtg.* — (προστάτισι OC. 458 *Df.*)

προ-στείχω, schreite, gehe heran O. 79, OC. 320, δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον 30.

προ-στέλλω, sende, *Pass.* gehe vorwärts μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδὸν OC. 20.

προσ-τήκω, schmelze an; *intr.* sauge mich fest, hange, hafte fest an *δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακως φάσματι* T. 836; — *Pass. πλευρᾷ προσταχέντος ἰοῦ* 833. *Z.*

προσ-τίθημι, lege, stelle hin (zu), auf *μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα* E. 933; füge hinzu *ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθεὶς* 47 *ὁρκὸν Reiske, Df; ἀγγελίαν sch.* zum Eide die Botschaft hinzufügend, *κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ταχεῖαν πρόσθες* T. 1253, *τί - ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;* A. 476, fr. 321; *ὅρκου δὲ προστεθέντος* 419; lege auf, ziehe zu *ἐπ' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθεὶς* O. 820, *οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἄρας* OC. 154 ch., Ant. 243. — *Med.* neme mir *ταύτην προσθοῦ δάμαρτα* T. 1224 *Df, σὲ προσθέσθαι πέλας χώρας θέλουσι* OC. 404 in ihre Nähe bringen, *οἷς ἂν συμπροσθῇ, τοῖς* - 1332 geneigt bist, (*μέριμναν* O. 1460 einflössen), *θέλοντι προσθέσθαι χάριν* OC. 767 willfaren; *τί - προσθείμην πλέον* Ant. 40 gewinnen.

προσ-τρέπω, bitte flehentlich, flehe an *τοιαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, πρ.* A. 831, *ὧν σε προ(σ)τρέπω φράσαι* OC. 50; *ebenso Med. προστρέπεσθε* fr. 724; *προστρέψομαι* O. 1446 *N.*

προσ-τρόπαιος, Hilfe flehend, bittend *θακεῖ δὲ πρ.* A. 1173, *μ' ὁρῶν τὸν πρ., τὸν ἱκέτην* Ph. 930; *σοὶ προστροπαίους λιτὰς ἔχων* OC. 1309.

προσ-τροπή, Bitte an *τίνα | πόλεος ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων* OC. 558.

πρόσ-τροπος, um Hilfe flehend, suchend bei *ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον* Ph. 773, *ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι* O. 41; OC. 1171, 1278 *Hrtg. S.*

προσ-τυγχάνω, erlange, erhalte *ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν* E. 1463, *τῶν ἴσων* Ph. 552. *Z.* — **προσ-φάτους** *ἐπιστολάς* fr. 130, O. 668 ch. *N,* frisch, neu.

προσ-φέρω, bringe herbei *δότε - προσφέροντες* E. 1123 *die Urne,* bringe dar *λουτρὰ πρ. πατρὶ* 434, *μέθυ* OC. 481, fr. 445; *ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε* Ph. 775 *τὰ τόξα, οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων* 1108 *προσφερόμενος sch.* sich holend, fr. 702; — *trp. τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοὶ* OC. 781.

(**προσ-φθέγγου** OC. 122 ch. rede an.)

πρόσ-φθεγκτος, angeredet, begrüsst von *οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι πρ.;* Ph. 1067. *Z, sp.*

πρόσ-φθεγμα, Anrede, Gruss *λαβεῖν πρ. τοιοῦδ' ἀνδρός* Ph. 235, *πικρὸν πρ. ἐρεῖ* A. 500 Wort.

προσ-φιλής, freundlich, geneigt, wolwollend *ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ* Ph. 532 verpflichtet, *ἔμοιγ' ἐλθόντα πρ.* 587, *φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί* Ant. 898, angenem, lieb liebreich *ἡ χάρις - προσφιλὴς μένει* Ph. 558 *παρὰ φίλῳ, εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές* 469, *πόλει τῇδε* O. 322, *προσφιλεῖς λέξεις λόγους* E. 672; *Superl.* [*στολῆς - προσφιλεστάτης ἐμοί* Ph. 224]. — *Adv.* **εἴ σοι προσφιλῶς** *αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' - δέξασθαι* E. 442 wolwollend, gern.

προσ-φορά, Vermerung, Zuwachs, *τῶν γὰρ ἡμαρτημένων - πρ. οὐκ ἔστ' ἔτι* OC. 1270; Gabe, Geschenk *ἡ σὴ πρ.* 581. *Z.*

πρόσ-φορος, zuträglich, nützlich, erspriesslich *ἔπος* E. 227, *πάνθ' - πρόσφορά θ' ὑμῖν καὶ τῷ κατὰ γῆς - πρὸς χάριν* OC. 1774 an. was frommt.

προσ-φωνέω, rede an, begrüsse O. 238, 818, *μ'* Ph. 934, E. 1480, *τήνδε προσφωνεῖν φάτιν* 1213 *n. ἐμέ* mit dieser -; *Pass. εὖ δὲ προσφωνούμεθα* T. 229.

προσ-φώνημα, Anrede, Stimme *σοῦ* OC. 891, *ὦ δισσὰ πατρὸς κ. κασιγνήτης ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα* 325. *Z.*

πρό-σχημα, Zierde, Schmuck *εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος* E. 682 *Erkl.,* Vorwand *οὐδὲν ἄλλο σοι πρ.* 525.

προσ-χρῄζω, begere, wünsche noch *μαθεῖν* O. 1155, *σοῦ τοῦτο - τυχεῖν* OC. 1168; *πιθοῦ· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῄζεις* 520, *τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι;* 1160, *δίκαια* 1202; bedarf *οὐδέ σου προσχρῄζομεν* Ph. 1055.

προσ-χωρέω, trete, stimme bei, willfare *τοῖς τοῦδε - λόγοις* Ph. 964.

πρόσ-χωρος, benachbart *τόπος* O. 1127, *Ai. Pers.* 273; *τῶνδε προσχώρων ξένων* OC. 493, *ὁ προσχώρων Ἄρης* 1064 Nachbar.

προσ-ψαύω, berüre, fasse an *πρόσψαυσον* OC. 330, Ph. 1054, *auch ποτιψ.* T. 1214 *Wdr. Z.*

πρόσω, vorwärts, weiter *βῆναι* T. 195, *προβίβαζε* OC. 181 ch. — (Von) fern *πύργοι μὲν - ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω* 15. — *S.* am weitesten, so weit als möglich *ὡς προσωτάτω φύγω* E. 391; *trp. ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω* 731 *Kr. Gr.* 47, 1, *A., Lob.* — *Vgl. πόρρω, πόρσω.*

πρόσω-θεν, von fern *στείχοντα* A. 723.

πρόσ-ωπον, Gesicht ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα - νιν ἀμπέχει OC. 314, fr. 713, συὸς προσώπῳ 720; πτύσας προσώπῳ Ant. 1232 στύξας *Mein.*; — Miene, Anblick φαιδρῷ προσώπῳ E. 1297, τῶν σῶν προσώπων αδονὰν μεθέσθαι 1277 m., δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρ. fr. 744; — *trp.* οὐ τὸ σὸν δείσας πρ. O. 448 ἀξίωμα *gl.*, ἡ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρ. 533 Stirn.

προσ-ωφέλησις, Nutzen, Vorteil προσωφέλησιν ἔρξεις Ph. 1406. *S.*

προ-ταρβέω, fürchte für, zittre, bange um μοῦ Ant. 83; πατρός T. 89?

προ-τάσσω, bestimme im Voraus, erkläre für feststehend χρόνον προτάξας T. 163.

προ-τείνω, strecke aus, reiche dar χεῖρα Ph. 1292, T. 1184; biete dar, gebe preis τὴν σὴν προτείνων - ψυχὴν δορί A. 1270; schütze vor θεούς Ph. 992.

πρότερος, früher προτέρας ἄτας ὕπερ O. 164 ch., τὸ κάλλιστον - τῶν προτέρων φάος Ant. 102 ch. — *N. adv.* ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι A. 1192 ch., Ph. 197 an., 768.

προ-τίθημι, setze vor προθέντ' ἀδελφῷ δειπνον οἰκείων τέκνων A. 1294, φορβῆς τοσοῦτον Ant. 775, ῥάκη προθέντες βαιά Ph. 274 hinlegend; μ' ἐκεῖνοι προθέντες ἐνθάδε 268 aussetzend; προὔθηκας σποδόν E. 1198, κτανὼν προθὲς ταφεῦσιν 1487 übergieb, προθεὶς χεῖρα δεξιάν Ph. 942 darreichend. — *Trp.* Uebertrage, auferlege, entbiete τοιοῦτον - προὔθηκεν T. 1049, νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες Ant. 216, δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν 1249; ἥντιν' αἰτίαν προθείς A. 1051 vorgebend. — *Med.* σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην Ant. 160 an. ordnete an, berief; εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην E. 1334 nam, trug, *wonach Elmsl.* O. 1460; πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα OC. 419 stellten, zogen vor.

προ-τῖμάω, schätze höher, halte für's höchste μὴ κακὴ πεφυκέναι T. 722. ἐνπροτιμάω.

προ-τίω, achte eher, mer wert τάφου τὸν μὲν προτίσας - Ant. 22.

προ-τρέπω, treibe an, zwinge τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει E. 1193 *Nk* in diese Notwendigkeit; πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν Ant. 270; *ebenso Med.* μ' ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν O. 358; — σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι 1446 αἰτήσομαι *sch.* auffordern, bitten.

προὐννέπω (προ), heisse χαίρειν τὸν κήρυκα T. 227.

προὐξ-εφίεμαι, gebiete vorher προὐξεφίεσο T. 759.

προυπτος (πρόοπτος), offenbar εἰς πρ. Ἅιδην OC. 1440 *Valck. Hipp.* 1366. — προὔστην, *A. zu* προίστημι. — τὰ χρηστὰ προυσελοῦσ' ἀεί | Ph. 450 *N*, ἀποστέλλουσι *Hn.*, = ὑβρίζουσι *Lex.*, verhönen, schmähen.

προὔχω (προ-ἔχω), übertreffe, bin überlegen τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει Ph. 138 ch., τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου προὔχοις O. 1116; habe, erlange mer als κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων Ant. 208. — *Med.* schütze vor σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοιο Ant. 80.

προ-φαίνω, zeige οὐράνῳ σκέλη E. 753; bringe vor, lasse hören προὔφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα T. 324; bringe an den Tag δολίαν κ. μεγάλαν ἄταν 850; τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος, ὧν προὔφαινες; Ph. 1192 ch. *quae iusseras Sft; was du geäussert?* — *Pass.* erscheine, zeige mich προὐφάνης O. 1285, ποθοῦντι πρ. OC. 1505, προφάνηθι Ant. 1150 ch.; *trp.* τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι O. 163 ch., (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων 395, ἄλλα δ' ἄθλια προὐφάνη - λέγων 790 προὔφηνεν *Df*; — ὥς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα OC. 246; — προὐφάνη κτύπος Ph. 202 ch.

προ-φάνσει θηρός T. 662 ch. *Df*, πειθοῖ *sch.*, Ueberredung, Vorhersagung.

πρό-φαντος, vorhergesagt, offenbar ἐμοὶ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρός T. 1159; *N. subst.* Prophezeiung 1163.

πρό-φασις, Vorwand πρ. ἐκβαλεῖν ἐμέ Ph. 1034; *über* T. 662 ch. *s.* προφάνσει *u. Nk zur Stelle.*

προ-φερής· προφερτέρου fr. 399; *S.* τῷ προφερτάτῳ μόνῳ OC. 1531 älteste.

πρό-φρων, geneigt, huldreich πρ. ἡμῖν ἀρωγός E. 1380.

προ-φυτεύω, erzeuge, schaffe δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν E. 198 m. *S, sp.*

προ-φύω· *nur Aor. intr.* σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατήρ A. 1291 vorher war. *S.*

προ-φωνέω, lasse ertönen, erschallen ἐπὶ κωκυτῷ - ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν E. 109 an., ge-, entbiete ὑμῖν - τάδε O. 223, σοὶ πρ. τόνδε μὴ θάπτειν A. 1089.

πρό-χειρος, zur Hand πρόχειρον εἴ τί σοι - | πάρα ξίφος χεροῖν Ph. 747 *N*, gegenwärtig πρ. ἄχθος E. 1116; bereit κτανεῖν 1494. — προ-χοαῖσιν fr. 795.

πρό-χοος, Krug, Kanne εὐκροτήτου χαλκέας - πρόχου | χοαῖσιν Ant. 430.

[**προ-χρίω**, bestreiche vorher T. 696. *Z.*]

προ-χωρέω, komme heran, eile herbei πρὸς ἐμὴν - χεῖρα Ph. 148 an.

πρύμνα, Schiffshinterteil Ph. 482, 1451 an. πρύμνην *Herm. N mit Elmsl. zu Herakl.* 19.

πρῴ - πρίν T. 631, vorher - ehe, zu früh.

πρῶν, Abhang, Vorgebirge Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες T. 788, Αἰγαίου πρωνός fr. 341. — φῖτυ πρῷον 821.

πρῷρα, Schiffsvorderteil fr. 650 b, Ph. 482, πνεῦμα τοὐκ πρῴρας 639 *d.h. entgegenwehend.* — πρωράτης στρατοῦ fr. 470 *Lex.*

πρώτιστα, *Superl. N. adv.*, zuerst E. 669, T. 1181, O. 1439.

πρωτό-γονος, hochadlig οἴκων Ph. 180 m.

πρωτός· μοίρας - πρωτῆς OC. 145 *Vauvillers* = πεπρωμένης, beschieden, verhängt.

πρῶτος, vorderste, erste ἐν πρώτοις ἔπει E. 28; 1) *dem Range nach:* τοὺς πρώτους στρατοῦ Ph. 1305, ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος 1425, τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ A. 435, στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας 1300, ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου κρίνοντες O. 33, μοίρας εὐδαιμονίσαι πρώτης OC. 145 an. πρωτῆς *Vauvillers*, γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται κ. τετίμηνται δορὶ 1304, τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς 1313 am meisten; πόλλῳ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει Ant. 1347 an.

2) *Der Reihenfolge oder Zeit nach:* πρῶτος ἀγγέλων T. 180, πρ. ἀγγείλας τάδε 190, ἐκ δὲ τῶνδέ μοι σὺ πρ. - ἄρκεσον A. 824, 827, 1287, ὁ πρ. - ἡμερόσκοπος Ant. 253; οὐ πρώτη κρίσις E. 684, 583; — τοῦ πρώτου στόλου Ph. 73; τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω A. 719 *Erkl., vgl.* 733, O. 466, *Pind. Nem.* 3, 49, ἴσθι τοῦτο πρ. Ph. 232, 333, σκέψαι δὲ τοῦτο πρ. O. 584, 958, πρὸς πρώτην ἕω OC. 477; πρώτων ἐφ' ὑμῶν OC. 85 ch. — ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς - ἔχθιστα συμβέβηκεν, εἶτα - E. 261; πρῶθ' ἃ πρῶτα βούλομαι, δίδαξον T. 232. — *Adv.* zuerst, erstens οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ κ. πάλαι Ph. 966, πρ. - εἶτ' - E. 52, fr. 698, πρ. μὲν - ἔπειτα δὲ - E. 968, OC. 632, πρ. βαιὸν ἐμμείνασα T. 335, A. 110, Ph. 333, πρ., ἢ - 338, 573, 1424, O. 584, OC. 469, 1285, fr. 432, 713, 739, πρ.- αὖθις 379; ἡνίκα στόλον - τὸ πρ. ἑσπόμην T. 563, OC. 467; — φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον, - ἔπειτα T. 616, Ph. 919, πρ. μὲν - ὅπως δὲ T. 763; O. 159 ch., 547, 1119, Ant. 238, πρ. μὲν - εἶτα fr. 239; 764, τὰ πρ. 162, T. 755.

πταίω, stosse an Ph. 215 ch.

πτερόεις, ὀεσσ' - κόρα O. 508 ch., geflügelt.

πτερόν, Fittich, Flügel πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος Ant. 1004; *vom Laube* fr. 24; — πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος OC. 97 Fürung, Leitung, fr. 678, 11. — πτερῶν Ant. 337, *s.* περάω.

πτερύξ, Flügel, Fittich λευκῆς χιόνος πτερυγι στέγανος Ant. 114 an., fr. 930; — γονέων ἐκτίμους ἴσχουσα πτερύγας ὀξυτόνων γόων E. 242 m. Flügelschlag, Schwung.

πτερωτός, befiedert, geflügelt Διὸς - βροντή OC. 1460. — πτέσθαι, *s.* πέτομαι.

πτηνός, geflügelt, gefiedert, flüchtig οἰωνός Ant 1082, πτηνὸν ὄρνιν Ph. 955, πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας A. 140 an., *subst.* πτηνῶν ἀγέλαι 168 an.; *trp.* πτηνοῖς ἰοῖς Ph. 166 an., ἐξ-τόξων πτανῶν πτανοῖς ἰοῖς 711 ch., πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων 1109 ch.; — ὦ πταναὶ θῆραι 1146 m. = πτηνῶν.

πτήσσω, erschrecke, ducke mich σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι A. 171 an., ἔπτηξα θυμὸν OC. 1466 im Herzen. — πτίλον fr. 708 *Z.*; πτύον 931.

πτύσσω, falte fr. 791; schlinge um πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας OC. 1611. ἀνα, δια, περι, προσ, συμπτύσσω.

πτυχή, Falte fr. 437; 150; Bergtal, Schlucht ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς O. 1026.

πτύω, speie an, verabscheue πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ Ant. 653 *Wf*, πτύσας προσώπῳ 1232 *sich mit Abscheu abwendend.* ἀνα, ἀποπτύω.

πτωκάς, scheu, flüchtig πτωκάδες Ph. 1093 m. *Erkl.* Vögel? *verderbt.*

πτῶμα, Fall, Unfall πίπτουσι - βροτῶν χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχρα Ant. 1046.

πτωχός, bettelhaft, arm, ärmlich, Bettler πτωχῷ διαίτῃ OC. 751; — φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην 444, πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς κ. ξένοι 1335, fr. 718, πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου O. 455, πτωχὰς,

ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἁλωμένας 1506. — πύγαργος fr. 932; Πυθιὰς βοά 435.

Πῦθικός, pythisch, delphisch τὸ Π. μαντεῖον E. 32, τὸ Π. θεοῦ μ. O. 242, τὰ Π. - Φοίβου δώματα 70, ἄθλοισι Πυθικοῖσιν E. 49 *erst seit* Ol. 48, 3; Πυθικὰς γύας fr. 401; *vgl.*

Πῦθίαις ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς OC. 1047 ch., pythisch, delphisch.

πυθμήν, Boden: Türpfosten, -Angel ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλεῖθρα O. 1261.

τὸν **Πῦθό-μαντιν** ἑστίαν O. 965, des pythischen Sehers Herd, der Weissage-, Orakelsitz zu Pytho, Delphi.

Πῦθώδε, nach Pytho, Delphi ἰών O. 603, πορεύομαι 788.

Πῦθών, Pytho, Delphi τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας Θήβας O. 152 ch. [A. 581.

πυκάζω, mache fest, schliesse (δῶμα)

πῠκῐνός, dicht, häufig, viel πυκιναῖς δρόσοις A. 1208 ch. — Klug, verständig ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη Ph. 854. — πυκν-ομματεῖ fr. 33. *S.*

πυκνό-πτεροι - ἀηδόνες OC. 17, dicht befiedert (in dichten Scharen umherfliegend?). *S.* — πυκνῆς - ψακάδος fr. 563; πυκνῷ θεοῦ τρόχῳ 713; (33).

πυκνο-στίκτων - ἐλάφων OC. 1092 ch., (dicht) bunt gefleckt. *S.*

πύκτης, (Faust-) Kämpfer T. 442.

Πυλᾰ́δης, *Voc.* Πυλάδη E. 16, 1373, *Orestes' ber. Freund, S. des Strophios.*

Πυλᾶτις, pylisch ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται T. 639 *Wdr, Amphiktyonenversammlungen, vgl. Hdt* 7, 200.

πῠ́λη, Tür, Tor κλῇθρ' ἀνασπάστου πύλης χαλῶσα Ant. 1186, εἴσω τῆσδε παπταίνειν π. A. 11, τῇδε πρὸς πύλῃ E. 818; — κἀναδεικνύναι πύλας 1458, δισσαῖς στρατηγίσιν πύλαις A. 49, π. διπλαῖς ἐνήλατο O. 1261, πύλας - ἐπιρρήξας ἔσω 1244, κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1294, ἐκτὸς αὐλείων π. Ant. 18, πρὸ π. ἥδ' Ἰσμήνη 526 an., ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες 141 ch., ἐν π. fr. 342, Θήβας - τὰς πύλας ἑπταστόμους 778. — *Trp.* θηρός, ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι OC. 1569 ch., ψυχῆς - πυλὴν fr. 467 b.

Πῠ́λιος, pylisch, Pylier Νέστωρ Ph. 422. [A. 562 *Wf.*

πῠλ-ωρός, Wächter, Hort Τεῦκρον

πῠ́μᾰτος, äusserst, letzt γῆρας OC. 1235 ch., τὰν πυμάταν ὁδόν Ant. 877 *Df*; — ἄφιλος ὅτι πύματον ὀλοίμαν O. 663 ch.; ἐν πυμάτῳ OC. 1675 m. zuletzt. — πύνδακα fr. 291 *Lex.*

πυνθάνομαι, erforche, frage, erkundige mich ἔραμαι πυθέσθαι OC. 513 ch., πολλά O. 1305 an., μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει OC. 1155, ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ; 1444, πᾶσαν π. τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι T. 91; ποῦ ἐστιν 66, ὅτι δρῶν - ῥυσοίμην πόλιν O. 71, εἰ πατήρ σ' ὁ καίνων OC. 993; — πυθοῦ τὰ χρησθέντ' O. 604 *Df.* — Erkunde, verneme, erfare, merke, *mit Acc.* πεπυσμένη - πάθημα τοὐμόν T. 140, 291, 1150, A. 642 ch., ὧν πεύσει τάχα E. 35, τάδε 470, τὰ κείνης - παθήματα O. 1240, τἀμά OC. 1266; — *u. Inf.* Δηιάνειραν - οὔποτ' εὐνάζειν βλεφάρων πόθον T. 103 ch., O. 513; — *u. Part.* τάχ' ἄν με - πύθοισθε σεσωσμένον A. 692, συλῶντα τἀμά OC. 921; — μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ E. 1226, τὸ εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο T. 92 τὸ μὴ πυθέσθαι 458, εἰ πύθοιτό τις A. 1159, οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου O. 333; — ὡς πυθοίμεθ' ἂν ὅπου ποτ' ἐσμέν OC. 11. — *Woher?* μοῦ O. 333, ἐξ ἄλλων OC. 1266. ἐκπυνθάνομαι.

πῦρ, Feuer, Glut οὐ παρῆν Ph. 295, τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον 800, πυρὸς μέτα 298, κρεῖσσον ἀμαιμακέτου π. O. 177 ch., παμφλέκτου π. E. 1139, φλέγοντος A. 1278, ὀπτὸν ἐκ πυρός Ant. 475, γῆν - πυρὶ πρῆσαι 200, πῦρ διέρπειν 265, οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος - T. 1014 m., fr. 483, 340, 481, 480; *von Fackeln* εὔιόν τε πῦρ Ant. 964 ch. *v.* O. 214, *E. Bakch.* 146; *vom Blitze* παλτῷ ῥίπτει πυρὶ Ant. 131 ch., π. κ. στερόπαις O. 470 ch., *vom Glanze der Gestirne* πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων Ant. 1146 ch. — θείῳ πυρὶ παμφαής Ph. 728 ch. — *Trp.* πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ Ant. 619 ch.; — θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί E. 888 ἐλπίδι *sch.* — ὦ πῦρ σὺ κ. πᾶν δεῖμα Ph. 927 *N* Feuerbrand.

πῠρά, Scheiterhaufen πυρᾶς πλήρωμα T. 1213, ἐς πυράν με θῇς 1254, νιν πυρᾷ κέαντες E. 757; u. Grabstätte, Grabmal ἐσχάτης πυρᾶς E. 901, σκῦλα πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε Ph. 1432.

πύργος, Turm οὔτε π. οὔτε ναῦς O. 56, 1378, πύργοι μὲν οἳ πόλιν στέγουσιν OC. 14, στεφάνωμα πύργων Ant. 122 ch., 953; Schutz, Hort θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστας O. 1200 ch., σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται A. 159 an., *vgl.* ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς *Plut. Mor.* 600 *F. civitas.*

πυργ-ώδης, turmänlich -δους πλακός T. 273. *S.* [*Z.*

πῦρεῖον, *nur Pl.*, Feuerzeug Ph. 36.

πῠρόω, verbrenne *ναούς* Ant. 286.

πύρ-πνων *ἄστρων* Ant. 1146 ch., Feuer sprühend.

πυρ-φόρος, Feuer tragend, schleudernd Ant. 135 an, *vgl.* OC. 1318, *Kapaneus; — ἀστεροπήτης* Ph. 1198 m. *Ζεύς sch., ὁ π. θεὸς Τιτὰν Προμηθεύς* OC. 55 *Erkl.; ὁ π. θεὸς - λοιμός* O. 27; *vom Blitze πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη* O. 200, *πυρφόρος θεοῦ κεραυνός* OC. 1658; *von Fackeln τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἴγλας* O. 206 ch.

πώ, noch *ἢ ξυναλλάξας τί πω;* O. 1130 *n. οἶσθα; sonst nur mit Neg., s. μήπω, οὔπω: οὔ τίς πω ἔλιπεν* E. 513 ch., *οὐ προσωμίλησά πω* T. 591, 1061, Ph. 580, O. 105 *N*, 594 *für πώς Wf zu* E. 403; *οὔτε τὰ νῦν πω ἔμαθον* 492 ch., Ant. 815 m., *οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει* O. 731, *κοὐδενί πω λῴονι* - A. 1416 an.; *θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τι πω θέλω* 106, *οὔ τι πω ὡς αὐτίκα* OC. 1370; *οὐδὲν ἕλκος οἶδά πω* fr. 449 a *Df. — π ω λ ο ῦ σ α* fr. 480 *Keil.*

πωλικός, mit (jungen) Pferden bespannt *κἀπὶ πωλικῆς - ἀπήνης* O. 802,

πωλο-δαμνέω, reite zu, erziehe *αὐτόν* A. 549.

πῶλος, Folen, junges Pferd, Ross fr. 727, *πῶλον δίκην* 587, *Αἰτναίας ἐπὶ πώλου* OC. 313 Maultier *Boeckh, πώλων ἄμβασις* 1069 ch. = *π. ἀναβάται, πώλοισιν* 1062 ch., *ξανθαῖσιν π.* E. 705, *θοαῖς π.* 738, *πῶλοι* 748, *ἄστομοι π.* 725, *ὑστέρας ἔχων πώλους* 735.

πῶμα, Trank *οἰνοχύτου π.* Ph. 714 ch. *ἔκπωμα.*

πώ-ποτε, je(mals) *οὐκ ἐπακούω* - (*πώποτε*) OC. 697 ch.; *s. μηπώποτε u. οὐπώποτε.*

πῶς, wie, auf welche Weise *πῶς - καλόν;* E. 237 m., *πῶς γὰρ οὐ δρῴη τάδ' ἄν;* 257, *πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν;* 591, *πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς;* 660, *πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;* 773, *πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδα;* 923, *καὶ πῶς γένοιτ' ἂν -;* 1189, *πῶς - οὐ δίκῃ στένω;* 1212, *πῶς γὰρ ἂν λέξαιμ' ἐγώ;* 1313, *πῶς οὖν ἔχει -;* 1339, *πῶς ἦλθες;* 1355, *πῶς οὕτω πάλαι ξυνών μ' ἔληθες -;* 1358, *πῶς δή;* 1400, *πῶς κυρεῖ;* 1424, *πῶς σκότου δεῖ;* 1493, T. 54, 192, 293, 412 wie so, 444, 718, 828 ch., 835 ch., 884 ch., 991, 1210, A. 50, 214 an... fr. 23, 205, 470, 696, 789.

Mit zu erg. Verbum: πῶς δ' οὐκ ἄν; O. 937 *n. ἥδοιο; πῶς;* E. 832 ch., T. 890 ch., A. 84, Ph. 1386, O. 1009, OC. 1585; *πῶς γάρ;* E. 911, A. 279, *πῶς γὰρ οὔ;* 1010, E. 865 m., 1307, 1448; *πῶς δ' οὐχί;* O. 567, 1015; *πῶς εἶπας;* 943, 1017, E. 407, 1220, T. 744, Ph. 246, 414, 1288, OC. 322, 896, 1099, 1759, *πῶς φῄς;* 531 ch., T. 977 an., O. 746 *meist verwundernd:* wie sollt's möglich sein?, wie ist's möglich? — Warum? = *qui fit, ut* - E. 1493, T. 54, 192, *πῶς οὖν τόθ' οὗτος - οὐκ ηὔδα τάδε;* Ph. 568, 1031, O. 391, 568, OC. 602, Ant. 514. — 2) *In indir. Fr.: οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι* - T. 991, *οὐδ' ἔχω, πῶς με χρὴ* - OC. 1711 m. — — *Beachte πῶς wiederholt: πῶς ποτε, πῶς ποθ' αἱ* - O. 1210 ch., Ph. 175 ch., *dreimal* 688 ch. — — *Kr. δίκαια Ch. πῶς δίκαια* OC. 832, *Bote: -μὴ δίκαιος ὤν; Lich. πῶς μ. δ.;* T. 412. — *Wünschend: πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;* Ph. 794, 1214 m., A. 388 m. *Nk. — Verneinend u. a. πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν;* A. 463, 677, Ph. 41, 250, 754, 1247, 1350, 1352, 1354, 1357, 1383, O. 124, 592, 976, 1019, E. 237, 257.

πώς, *enkl. Part.*, irgendwie, wol *μόλις πως* A. 306, *καί πως - | χαίρουσ'* Ph. 448, *τύχῃ δέ πως - ὁρμισθείς* 546, *προσπεσόντα πως | βωμῷ* OC. 1157, *μηδ' - ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως* 1484 ch., *κατοικτίσαντά πως* | 1282, fr. 95. — Einigermassen ziemlich *ἠθάς εἰμί πως τῶν τῇσδε μύθων* E. 372, [ungefär *τοιαῦτα γάρ πως* A. 327]; etwa, wol, vielleicht *ἐάν πως | διακωλύσωμεν* OC. 1770 m., *ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα* T. 584; *τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως* | T. 695.

Ρ.

Ρ im Anf. v. Wörtern verlängert in arsi e. vorhg. Vocal Wf zu Ant. 712.

ῥά, = *ἄρα· ἦ ῥά σε - Ἄρτεμις - ὥρμασε* - 172 ch., (*ἦ ῥα κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσ'* 177 ch.), *ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει* 954 ch. — *ῥᾴ* = *ῥᾴδιον* fr. 932 b.

ῥαβδο-νομέω, bin Kampfrichter, entscheide T. 516 ch. *ἐβράβευε κ. διέταττε sch. S.*

ῥᾴδιος, leicht εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον A. 1350, fr. 99. — *Superl.* ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι Ph. 1395; *N. adv.* ῥᾷστα τὸν βίον φέρει O. 983, 320, fr. 236; (204). — *Adv.* ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ O. 725, ῥᾳδίως καθύβρισαν OC. 1535.

ῥᾴ-θυμος, leichtsinnig, sorglos E. 958.

ῥαίω, misshandle ῥαίοιτο T. 268 φθείροιτο, *vgl.* ζ 326, *vom Eurystheus. Z.* — Ῥαικούς fr. 933.

ῥάκος, Lumpen θάλπεται ῥάκη Ph. 39, 274. — ῥακτηρίοις κέντροισιν fr. 631 *Z.*; ῥάξ 464 *Z.*; ῥᾷστα, *s.* ῥᾴδιος; ῥᾱχία 934.

ῥᾰχίζω, zerschneide das Rückgrat, zerstückle, morde κύκλῳ A. 56, τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε κἀρράχιζε 299 *spinam dorsi secare.* — ῥάχις fr. 21; ῥάχοισιν 935 *S.*

ῥαψ-ῳδός, Rätsel singend ἡ ῥ. - κύων O. 391 *Sphinx.*

Ῥέας φίλον υἱόν OC. 1073 ch. ἔᾶ, *vgl. II* 187.

ῥέεθρον, Flut, Woge Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων Ant. 105 ch., παρ' ὑγρῶν Ἰσμήνου ῥεέθρων 1124 ch., κρῆναι Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων OC. 687 ch. *Vgl.* ῥεῖθρα Ant. 712.

ῥέζω, tue, vollbringe τί ῥέξοντες -; Ph. 1191 ch., ὡς τίνα δὴ ῥέξῃς παλάμαν ποτέ; 1206 ch., ἔρεξας; — οὐκ ἔρεξα OC. 539 ch. *die Ehe*, ὡς τί ῥέξομεν; 1725 m. — εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα ῥέξῃ T. 288 opfre ἀμνοὺς θεοῖς fr. 708.

ῥέθος, Gesicht αἱματόεν ῥέθος Ant. 529 *Wf.*

ῥεῖθρον, Fluss, Flut παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις Ant. 712. — Ῥεῖτα fr. 936.

ῥέπω, neige mich hin zu, falle auf τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον O. 847, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταυτῇ ῥέπειν Ant. 722. καταρρέπω.

ῥεῦμα, Fluss, Flut κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει OC. 160 ch.; Strom, Gewalt πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους Ant. 129 ch. *Erf. Pers.* 412.

ῥέω, fliesse fr. 265; zerfliesse, zerrinne ῥεῖ πᾶν ἄδηλον (τὸ κάταγμα) T. 698; ταῦτα μὲν ῥείτω κατ' οὖρον 468 ἴτω *N*; verbreite mich κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης OC. 259. ἀπο, δια, κατα, παρα, περιρρέω.

ῥήγνυμι, zerbreche, zerreisse κέρας fr. 232, κίρκους 786, σίδηρον - θραυσθέντα κ. ῥαγέντα Ant. 476, ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις fr. 781; breche ein ἐς κύκλα fr. 731, durch βροντῇ - δι' ἀστραπῆς 507; *trp.* öffne, lasse hervorbrechen δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα T. 919; *so intr.* ἔρρωγεν παγὰ δακρύων 852 ch., Alk. 1070, breche hervor τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν (κακά) O. 1280; ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω 1076. ἀνα, δια, ἐκ, ἐπι, κατα, παραρρήγνυμι.

ῥῆμα, Ausspruch, Wort οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν E. 61, ἁπλοῦν τὸ ῥῆμα T. 1036 *N*, οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; O. 355; — κακὰ δεννάζων ῥήμαθ' A. 243, τὰ δεινὰ ῥ. - καθ' ἡμῶν - χανεῖν 1226, οἷ' ἀνταμείβει ῥ. OC. 814; τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥ. - παρέσχε φωνὴν τοῖς - 1281, ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 873; πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἐστί fr. 103. — ῥῆσις 62.

ῥητός, erlaubt zu sagen δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν Ph. 756, αὐδῶν ἀνόσι', οὐδὲ ῥητά μοι O. 1289, ἢ ῥητόν; - 993, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος OC. 1001 *N.* — ῥήτωρ fr. 937.

ῥιγέω, schaudre, zittre ῥίγησαν OC. 1607.

ῥίζα, Wurzel fr. 479; *met.* γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος A. 1178; ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας ἐτέτατο φάος Ant. 600 ch. Stamm.

ῥιζόω, begründe fest, befestige καταρράκτην ὁδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον OC. 1591. — ῥικνός fr. 942, ῥικνοῦσθαι fr. 297 *Lex.*

ῥιμφ-αρμᾰτοις - ἁμίλλαις OC. 1062 ch. *Df Oxf.*, *Pind. Ol.* 3, 36, mit schnellen Wagen, Gespann. — ῥινός fr. 122.

ῥιπή, Wucht, Schwung, Andrang, Sturm ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων Ant. 137 ch., ἔτι τῶν αὐτῶν αὐταὶ ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσι 930; Schimmern, Leuchten παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς E. 106 m. — ἐννυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν OC. 1248 ch. *Norden*, *Nk.* — ῥιπῖσιν fr. 499.

ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος T. 357, Tod durch Schleudern, Werfen *Lob. zu* A. 7. *S.*

ῥίπτω, (*Hss.* -ῶ T. 780, A. 239, Ant. 131), werfe fr. 69, 147, weg, hin, herab, heraus τὸ γὰρ κάταγμα - ῥίψασά πως τῆς οἰός - ἐς μέσην φλόγα T. 695, τοῦ μὲν κεφαλὴν κ. γλῶσσαν ἄκραν ῥίπτει θερίσας A. 239 an., παλτῷ ῥίπτει πυρί Ant. 131 ch. *Zeus Kapaneus*, μάρψας ποδός νιν - ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν T. 780 schleudert, χθονὶ ῥίπτων ἑαυτόν 790 herumwälzend, ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν 269 warf heraus, ὃν - ἔρριψαν - ὧδ' ἔρημον

Ph. 265 setzten aus, *wie ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος* O. 719, *ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν* 1290, *ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ'* 1436 vertreib'. — *Pass. μὴ ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος* A. 830 hingeworfen w.; *οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα* 1271. *ἀπο, ἐκ, παραρρίπτω.*

ῥῖνες, *αἱ*, Nasenlöcher A. 918.

ῥοή, Flut *Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί* A. 419 m., *ῥοαῖσιν - | κρύψον νιν* E. 435 *N*; — *φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοὴν |-φοινίου σταλάγματος* Ant. 1239 *Wf* Strom.

ῥοθέω, rausche, lärme *λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί* Ant. 259 *Wf*, *ταῦτα - μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί* 290 murrten gegen mich? *ἐπι-*.

ῥόθιον, Woge *ἀμφιπλήκτων ῥοθίων - κλύων* Ph. 688 ch.

ῥοῖβδος, Lärm, Schwirren *πτερῶν* Ant. 1004. *Z.*

ῥόπαλον, Keule *τινάσσων* T. 512 ch.

ῥοπή, Neigung *βίου* OC. 1508 *Ende*; — Anstoss, Anlass O. 961, *λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν* fr. 499, Entscheidung *ἐν τοιᾷδε ῥοπῇ* T. 82 *κινδύνῳ sch.*, bei dieser Schwankung seiner Schicksalswege *Htg.*

ῥοφέω, schlürfe, sauge aus *πλεύμονάς τ' ἀρτηρίας* T. 1055 *das Gift.*

ῥυθμίζω, regle, wäge genau ab *τί δαὶ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λυπὴν ὅπου;* Ant. 318. [159 an.

ῥῦμα, Bollwerk, Schutz *πύργον* A.

ῥύομαι, rette, schütze, schirme *ῥύου με κἀκφύλασσε* OC. 285, *τὸ μηδὲν ὄντας - ἐρρύσατο* A. 1276, *τήνδε ῥυσαίμην πόλιν* O. 72 *ῥυοίμην N*, *ῥῦσαι σεαυτὸν κ. πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ, ῥῦσαι* (*λῦσον Blaydes nach Or.* 598) *δὲ πᾶν μίασμα* 312, *ὅστις μ' ἀπό τε φόνου ἔρρυτο κἀνέσωσεν* 1352 m.

ῥύσιον, Unterpfand *μεῖζον ἄρα ῥ. πόλει τάχα θήσεις* OC. 858; — Busse, Süne *φόνον φόνου δὲ ῥ. τίσω* Ph. 959.

ῥυτήρ, Riemen *μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα* A. 241 m., fr. 938; Zügel *σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος* OC. 900 *ἄνευ χαλινοῦ.*

ῥυτός, fliessend, dahinströmend *ῥυτῶν Βοσπορίων ποταμῶν* A. 883 ch., *ὑδάτων* OC. 1598, *v. ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς Ag.* 1319, *Hipp.* 123.

ῥώμη, Kraft, Stärke *κατ' ἐμὰν ῥώμαν* T. 1019 m., *ῥώμης - δεῖναι* O. 1292, *οὐ μιᾷ ῥώμῃ* 123.

Σ.

Σ *gehäuft Wf zu* Ant. 9, 163. — *σάγην* fr. 939; *σάγμασιν* 939. *Z.*

σαίνω, wedle fr. 619, 902, 700, schmeichle 508, *φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με* OC. 320 lächelt an; *παιδός με σαίνει φθόγγος* Ant 1214 trifft, erschüttert mich. *προσσαίνω.*

σαίρω, fege weg *κόνιν σήραντες* Ant. 409. *Z.*

σακεσ-φόρος, Schildträger A. 19 *Aias, vgl. H* 219, *Ov. Met.* 13, 2. *Z.* — *σακο-δερμίτης* fr. 562 a *Df. S.*

σάκος, Schild *ἑπτάβοιον ἄρρηκτον* A. 576, fr. 738. *Z.* — *σαλάβην* 940 *Lex.*

Σᾰλᾰμίς· *κλεινά* A. 596 ch., *τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος* 135 an.; *ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σ.* 860, *Insel u. St., Eleusis gegenüber, Heimat des Aias.*

σᾰλεύω, schwanke *πόλις - σαλεύει* O. 23, *γᾶν - ἐν πόνοις | σαλεύουσαν* 695; *μόνα σαλεύει Ἠλέκτρα* E. 1074 ch. ist elend. — *σαλητόν* fr. 139.

Σαλμυδησσός· *ὁ Θρῃκῶν* Ant. 969 ch., *Thrakiens Küste von den Kyaneen bis Andriake.*

σάλος, Schaukeln, Schwanken, *ἐκ πολλοῦ σάλου* Ph. 271; *trp. βυθῶν - φοινίου σάλου* O. 24 aus der Tiefe der blutigen Flut; *τὰ μὲν δὴ πόλεως πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν* Ant. 163 *Wf, Plut. Fab.* 27.

σάλπιγξ, Trompete *χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος* E. 711, A. 291. — *σαρδάνιον - γέλωτα* fr. 171.

Σάρδεις· *τἀπὸ Σάρδεων ἤλεκτρον* Ant. 1037, *Hauptstadt von Lydien.* — *σάρητον*, fr. 139.

σάρξ, Fleisch *κορέσαι - ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας* Ph. 1157, *ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας* T. 1054. — *Σαρπηδὼν ἀκτή* fr. 40, *πέτρα* 571.

σαυτοῦ, *Pron. refl.*, deiner (selbst) *κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις* E. 344, *σὺ μὲν τὰ σ. πρᾶσσε* 678, *κἀπὶ τοῖς σ. κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς* 880; T. 320, 732; *λόγον - τῆς σαυτοῦ φρενός* A. 482, 1174, Ph. 553, 752, 773, (950), 968, 1008, O. 1060, OC. 405, 801, 961, 1394, Ant. 568, 574; *μὴ πῆμα σαυτῇ κ. μετάγνοιαν τίθῃς* E. 581, 974, *μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φέρεις* Ant. 705, O. 583;

παῦσον δὲ σαυτήν E. 988, νῦν δ' αἶρε σαυτόν Ph. 886, 772, OC. 463, (853); — ἐν σαυτῷ γενοῦ Ph. 950 geh in dich, kere zu deinem bessern Selbst zurück. — *Vgl.* σεαυτοῦ.

σάφᾰ, deutlich, genau, gewiss, sicher σάφ' οἶδα E. 672, ὡς εἰδῶ σάφα T. 1067, σάφ' ἴσθι Ph. 122, 977, 980, 1296, 1421, O. 1117, ὡς σάφ' εἰκάσαι OC. 16.

σᾰφηνής, gewiss, bestimmt -νῆ T. 892.

σᾰφής, deutlich, gewiss, sicher κτύπος OC. 1501, πρόνοια O. 978, σύμβολον σαφὲς λύπης Ph. 403, σαφὲς πρόχειρον ἄχθος - δέρκομαι E. 1115, ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ 18 *praed.*, *wie* ταῦτά σοι δείξουσιν - σαφῆ 1366, σημεῖα 23, 885, ἀγγείλῃς σαφῆ 41, εἰ σ. λέγω 1223, T. 387, Ant. 405, ταῦτα - σ. προκηρύξαντα 34; τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ O. 1182; — πημονὴν αὐτῷ σαφῆ E. 966; — sicher, zuverlässig ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; O. 390, Φοῖβος 1011, OC. 623; *C.* ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλύω Φοίβου - OC. 792. — *S.* παρ' οὗ τις ἂν σκοπῶν τάδ' ἐκμάθοι σαφέστατα O. 286. — — *Adv.* **σαφῶς**: πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς-; E. 660, σ. μοι φράζε T. 349, κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σ. Ph. 40, ἤκουον σ. 595, σ. φρόνει 810 *sei überzeugt*, ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σ. πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν 995, λέγει σ. 1338, ἐπιστέλλει σ. O. 106, εἰ σ. ἤγγειλά σοι 604, 958, λέγ' εἰ σ. τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς 702 *gegründet Kr. Th.* 1, 91, σαφῶς - εἰς ἐμὲ ῥέπον 846, τάδ' ἐκμαθεῖν σ. 1065, σ. ἁγνῶτ' ἀναμνήσω νιν 1132, γιγνώσκω σ. 1325, σ. ἔξοιδα OC. 359, fr. 225, 352, 573.

σβέννυμι, lösche: vereitle τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν A. 1057. ἀπο, κατα-.

σεαυτοῦ, *vgl.* σαυτοῦ, deiner (selbst) μηδ' ἃ μὴ 'θιγες ποιοῦ σεαυτῆς Ant. 547; -τῇ E. 1055; δός μοι σεαυτόν T. 1117, Ph. 84; 577, O. 707, Ant. 444, σῶσον σεαυτήν 553.

σέβας, Verehrung ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σ. Ant. 304, Macht, Ere, ὦ θεῶν ἁγνὸν σ. O. 830, ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σ. Ph. 1289; σ. ὑπέρτατον 402 ch. Stolz, Rum; Staunen, Verwundrung παῖσι τοῖς ἐκεῖ σ. E. 685, fr. 523.

σεβίζω, verere τὰν ἀφανῆ θεὸν καὶ σὲ λιταῖς σ. OC. 1557 ch. *Herm.*, ere θεοὺς τιμαῖς 1007, achte, scheue τὴν εὐσέβειαν σεβίσασα Ant. 943, ἀγὼ σεβισθείς OC. 636; *vgl.*

σέβω u. σέβομαι (ἐσέφθην ἐσεβάσθην *Hes.* fr. 175, σεφθείς OC. 636 *Blayd.*), verere δαιμόνων ἕδη O. 886 ch., 898 ch., Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν Ant. 777; ere, achte, scheue τὰν Ἅιδου 780, σέβειν 872, θεῶν - θέσμι' - εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ A. 713 ch.; — *Med.* τὸ φίλον σέβεσθαι OC. 187 ch., ἡ δ' οἴκοι (πόλις) πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἂν 760; — τοὺς φυτεύσαντας σέβειν 1377, τοὺς ὁμοσπλάγχνους 511, σέβει ξένον Ph. 1163 ch. — Ἀτρείδας A. 667, τὰ Λαΐου - θρόνων ἀεὶ κράτη Ant. 166, τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων 744, 745; — τοὺς ἀκοσμοῦντας 730, πάντας E. 981, σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον σέβω O. 700. — εὖ σέβειν A. 1315 *Wf.*

σειραῖος, Leinen-, Hand(Pferd) ἀνεὶς σ. ἵππον E. 722. *Z.* — Σειρίου fr. 941.

σεισμός, Erdbeben OC. 95.

σείω, schüttle κρυφῇ κάρα Ant. 291, ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν E. 713; erschüttre τὰ μὲν δὴ πόλεος - πολλῷ σάλῳ Ant. 163, οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος 584, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς 1274. ἐν, ἐπισείω.

σέλας, Glanz, Schein, Stral *des Feuers* ἐφέστιον σ. T. 607, τὸ παγκρατὲς σ. ἡφαιστότευκτον Ph. 986; πευκίνης - λαμπάδος σ. T. 1198, Διὸς σ. OC. 95 Blitz, λαμπρὸν ἡλίου σ. E. 17, Licht ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σ. A. 856, fr. 523. — σελασ-φόρου (ἰπνοῦ) 319 *Herm.*; σελήνη 713.

Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος T. 1167, *Urbewoner u. Orakelpriester von Dodona II* 234 *ff.*

σέλμα, Ruderbank, Verdeck ὑπτίοις - σέλμασιν ναυτίλλεται Ant. 717.

σεμνό-μαντις, erwürd'ger Seher O. 556. *S.*

σεμνός, erwürdig, her Ποσειδῶν OC. 55, σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα 1090 ch., σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες E. 112 an., A. 837, *wie* θεῶν σεμνῶν OC. 90, 458, τὸ σ. ὄνομα 41; — σεμνῶν ὀργίων T. 765, προσόδια fr. 435, μυστήρια 943, οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη βροτοῖσιν OC. 1049 ch. *Valck.*, heilig βάθρον 100; τὰ σέμν' - τοῖ θεοῦ μαντεύματα O. 953 *iron.* — Stolz τὰ σέμν' ἔπη A. 1107.

σεύομαι, eile, stürme, stürze hin ὁ δ' ἐσσύθη μόνος A. 294, συθείς O. 446, OC. 119 ch., πάλιν συθῶμεν 1724 m., σεῦται T. 645 ch. σοῦται *Blomf. gl. Sept.* 31, *s*, σοῦσθαι. περισεύομαι.

σηκός, Heiligtum, geweihter (freier) Raum τὸν ἀκαλυφῆ σ. Ph. 1328.

σῆμα, Zeichen, Beweis τῶνδ' ἀποίσεις σ. T. 614; Vorzeichen (der Götter) οὐδὲν σῆμα προκειμένων OC. 1512; — οὐράνιά τε σ. fr. 379.

σημαίνω, bezeichne, zeige, deute

an ὅτι μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα OC. 320, γόων - φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας 1669; *durch Worte:* melde, sage, gebe an, teile mit χὠ λόγος σημαινέτω T. 345, 598; τὶ 870, σήμαιν' ὅπου - παύσομεν E. 1294, εἴτ' ἔχει - Ph. 22, fr. 91, σήμαινε OC. 51, σημήνατε O. 1050, χὤ τι σημῆναι θέλων 933, πάντα - ἐμοί 226, Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι 79, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα OC. 366, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ σήμαινε 1532, Κρέοντι Ant. 1208, ὥς τι σημαίνων νέον 242, κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε Ph. 37. — Befele, gebiete τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε T. 598, Τευκρῷ - σημήνατε μέλειν μὲν ἡμῶν A. 688; τὰν οὔτις οὔτε νεαρὸς οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἀλιώσει OC. 704 ch. σημάντωρ *Ritschl.* — *Med.* τὰ μὲν σημαίνομαι A. 32 vermute nach Anzeichen, mache ausfindig. ἀπο, ἐκ-. — σημάντρια fr. 379. *S.*

σημάντωρ, Melder, Bote O. 957, (OC. 703).

σημεῖον, Zeichen, Anzeichen, Spur, *nur Pl.* σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς - ἐξεφαίνετο Ant. 257, σαφῆ σ. ἰδοῦσα E. 886; σ. δ' ἥξειν τῶνδέ μοι OC. 94, Beweis σαφῆ σημεῖα φαίνεις E. 24, τῶνδε σύντομα O. 710, λαβὼν σ. τοιαῦτα 1059, τέχνης σ. τῆς ἐμῆς κλύων Ant. 998. — σήραγξ fr. 493. *Z.*

σθεναρός, stark: ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φυγᾷ πόδα νωμᾶν O. 468 ch. schneller.

σθένος, Kraft, Stärke, Macht χερῶν fr. 676; — ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει A. 438, τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος OC. 727, λόγῳ τε καὶ σθένει 68 ch., παντὶ σθένει fr. 830; — εἰ σθένος λάβοιμι E. 333, 348, τῆς ἀληθείας σθ. O. 369; — σθένος - νίκας T. 497 ch. Siegesobmacht; σθένει ἐπινικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον OC. 1089 ch. *N,* πόλις ἐναίρεται - σθένει 842 ch. — *Umschreibend wie* βία· ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος - Ἀχελῷος T. 507 ch., *vgl.* Σ 607.

σθένω, *nur Pr. u. Ip.* E. 604, T. 927, bin stark, kräftig, im Stande, habe Kraft, Gewalt, kann, *körperl.* δρομαία βᾶσ' ὅσονπερ ἔσθενον T. 927, εἶμι - ὅποιπερ ἂν σθένω A. 810, οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γ' εἷλέν με Ph. 947, εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω 1403, οὐδὲν σθένω OC. 846, ἕρπειν 501, πτέσθαι O. 17, προσβλέπειν 1486; φωνεῖν πέρα 256, σωθῆναι 1345, ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον Ph. 1434, θεοὺς μιαίνειν Ant. 1044; — τοῖς σθένουσί τοι A. 988 *Sft,* οἱ κάτω σθένοντες E. Hek. 49 Mächtige, Starke, Helden, *vgl.* ὁ σθένων E. 697 *Heims. N.* — *Geistig:* τόδ' εἴπερ ἔσθενον ἕδρων ἂν E. 604, ὅσονπερ ἂν σθένω 946, εἰ σθένεις 1415 wenn du's über dich gewinnst, κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω 1175, πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι A. 165 an., ὅταν δὲ μὴ σθένω, πεπαύσομαι Ant. 91. — Habe Macht, Gewalt σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερὶ E. 998, σθένουσα μηδὲν 1014, πατρὸς - σθένοντος ἐν πλούτῳ A. 488, σθένων τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ 1062, οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ κηρύγματα ὥστε - Ant. 453, ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει Ph. 456, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει OC. 456, μέγα 734, τοῖς γνησίοις ἴσον fr. 108, τῶν ἔργων πλέον 209, ἀπείργειν 607. — 'σθῶ OC. 195 ch. *Df s.* ἐσθῶ. — σιαγόνας fr. 114.

σῖγα, still, ruhig, stillschweigend σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε E. 1236, 1399, τί σῖγ' ἀφέρπεις; T. 813, οὐ σῖγ' ἀνέξει A. 75, προσελθὼν σ. Ph. 22, τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι 551, ἄκουε σ. fr. 819; ruhig, *one Widerstreben* σῖγ' ἔχοντες Ph. 258, φέρειν σῖγ' O. 1212 ch., heimlich σῖγ' ἐπέρχεται φάτις Ant. 700.

σιγάω, schweige, bin still, ruhig σιγᾶν E. 1238, 1322, 1458, T. 731, 1126, O. 569, fr. 669, σιγῶσα Ant. 87, fr. 609, T. 814, σίγα 974, OC. 111, A. 87, σίγησον 975, τί σιγᾷς Ph. 805, OC. 1271, σιγήσασα fr. 696; — σιγήσομαι OC. 113, 980, σιγώμενος fr. 585.

Σίγειον· πικρὸν Σ. Ph. 355, (*St. u.*) *Vgbge in Troas, wo Achilleus' Leiche ausgestellt war.*

σίγη, Stillschweigen, Schweigen, Stille σίγαν λόγων E. 1261 m., σίγην παρασχὼν T. 1115, ἥ τ' ἄγαν σίγη Ant. 1251, 1256, σίγῃ στέγω O. 341, σ. κεύθειν T. 989 an., σ. τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον 319, σ. πτήξειαν ἄφωνοι A. 171 an. in der Stille, heimlich; γυναιξὶ κόσμον ἡ σίγη φέρει O. 293, σ. παρ' ὑμῶν ἔστω E. 469, fr. 61, 102 Verschwiegenht.

σιγηλός, schweigsam, still Ph. 741, οὐ σ. T. 416 = *E. Suppl.* 566 schwatzhaft. — κεστρᾷ σιδηρᾷ fr. 21.

σίδηρο-βρῶτι(-βρώς) θηγάνῃ νεηκονής A. 820, Eisen fressend, schärfend. *S.*

σίδηρὄ-κμής, mit d. Eisen, Schwerte gemordet βοτοῖς σιδηροκμῆσιν A. 325, *vgl.* δουρικμῆτι *A. Cho.* 360. *S.*

σίδηρος, Eisen A. 651, τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν - Ant. 475; *met.* Schwert ἐν τομᾷ σιδάρου T. 887 m.,

κτείνοντ αἴθωνι σιδήρῳ A. 147 an., ἄνευ δορὸς ἄνευ σ. fr. 618. — Σιδηρῶ fr. 573; Σιδώνιος κάπηλος 756; σίκλος 944 *Xen.*; σιλφίου λειμών 945, σίνις 230, σῖπύη 259. *Z.*

σινδών, όνος, ἡ, indische Leinwand Ant. 1222, *Hdt.* 2, 95.

Σἱπύλῳ πρὸς ἄκρῳ Ant. 825 m. *Wf.* Ω 615, *Berg zw. Phrygien u. Lydien.* — σισυρν-ώδη στολήν fr. 362. *Z.*

Σῐσῠφῐδᾶν γενεᾶς A. 190 ch. *N*, *Wf*, Sisyphide, *Odysseus*, *vgl.*

Σἱσῠφος fr. 155, οὑμπόλητος Σισύφου Λαερτίου Ph. 417, οὐχὶ Σ. πατρός, ἀλλ' Ἀχιλλέως 1311, *K. von Korinth, aller Menschen schlauster Z* 153. — σίτον fr. 580; σίτοισι 579.

σῖτο-νόμου - ἐλπίδος Ph. 1091 m., Narung reichend, spendend. *S.*

σιωπάω, schweige σιωπώσης ἐμοῦ E. 657, σιωπᾷς; Ph. 731, 951, μὴ σιωπάτω O. 231, σιωπήσεσθε 233, σιωπήσας 1146, σιωπήσαιμι Ant. 185, σιωπᾶν OC. 864, fr. 102, 447. — σῑωπή, Schweigen, Stille OC. 1623, O. 1075, fr. 667.

σκαιός, links, ungünstig, bös σκαιὸν ἐκλύσων στόμα A. 1225 λόγους κακοὺς *sch. Unglück verkündend:* — σκαιοῖσι fr. 660, 707 ἀμαθής *Hes.*

σκαιοσύνη, Unverstand, törichter Sinn σκαιοσύναν φυλάσσων OC. 1213 ch.

σκαιότης, Unverstand, Torheit Ant. 1028. — σκάλμῃ fr. 549 *Df. Z.*

Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί A. 419 m., des Skamandros, *Fl. bei Troia Y* 74.

σκᾰφος, Schiffsbauch, Schiff ναυτικὰ σκάφη A. 1278, ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε T. 803, fr. 574.

σκεδάννυμι, verscheuche μη σκεδάσαι | τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον T. 989 an. ἀπο, δια-. — Σκείρων fr. 19; σκέπαρνος 787.

σκέλος, Schenkel, Bein σκέλη E. 753.

σκέπτομαι, schaue, sehe σκέψαι δ' ὁποίας - T. 1077; bedenke, erwäge σκέψαι γὰρ εἰ - E. 442, O. 584, σκέψασθε - τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν A. 1028. ἐπι-.

σκευή, Kleidung OC. 555.

σκηνή, Zelt, Hütte σκηνῆς ἔνδον A. 218, ὕπαυλον 796, ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ 3, ὑπὸ σκ. 754, παρὰ σκ. 985.

σκηπτός, Sturm mit Donner u. Blitz, Gewitter τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν Ant. 418. — σκηπτο-βάμων fr. 766.

σκῆπτρον, Stab ἐφέστιον πῆξαι - σκῆπτρον E. 420 *B* 101 *ff.*; σκήπτρῳ προδεικνύς O. 456, τυπείς 811; Stütze ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι ὁδοιπορήσῃς OC. 848, ὦ σκῆπτρα φωτός 1109; Scepter, Herscheramt, Herschaft, Reich δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε E. 651, σκῆπτρα κ. θρόνους ἔχει OC. 425, 1354, κραίνειν 449. — [παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται Ph. 140 ch.]

σκήπτω, stürze auf, breche herein ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει πόλιν O. 28; σκήψαντα - βέλη | OC. 1515 *Förster, N.* ἐγκατα, ἐπι, κατα-.

σκῆψις, Vorwand, Grund E. 584.

σκῐά, ἡ, Schatten fr. 308, 587, καπνοῦ σκίαν Ph. 946; *trp.* σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσπα A. 301; ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλ' - ἢ κούφην σκιάν 126, σκιᾶς 1257, σποδόν τε κ. σκιὰν ἀνωφελῆ E. 1159, fr. 13, σκιαῖς 682; τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην Ant. 1170. — σκιάζει fr. 348. ἐπι, κατασκιάζω.

σκληρός, hart, hartherzig, rauh Παλλάς fr. 19, σκληρὰν ψυχήν A. 1361, ψυχή T. 1260 ch. gehärtet, σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν O. 36 der grausamen Sphinx, σκληρὰν μὲν - (τροφὴν ἕξετε) OC. 1615; — τὰ σκληρὰ - δάκνει A. 1119, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων OC. 774 *N.*, ἐπεὶ τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1406; τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα Ant. 473 unbeugsam. — Σκόμβροι fr. 971.

σκοπέω, blicke hin, sehe μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει E. 1474, ὅπου - Ph. 16; betrachte, erwäge, bedenke πάντα 282, τί - 428, πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν 467, τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα μὴ - 506, 589, τὴν αὐτοῦ πρᾶξιν T. 151, οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν A. 124, εὖ σκοπῶν O. 68, τὰ πρὸς ποσὶ 130, τάδε 286, πάντα - λόγον 291, ὅπως - λύσομεν 407, σκόπει κλύων τὰ σέμν' ἵν' ἥκει - 952, λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν OC. 369, σκόπει μὴ - 1179, εἰ ξυμπονήσεις - σκόπει Ant. 41, σκόπει, ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα 58, οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν 729, fr. 659. — *Ebenso Med.* ἔνεστιν τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις ταρβεῖν T. 296, τί δῆτ' σκοποῖτό τις τὴν ποθόμαντιν ἑστίαν; O. 964. ἀπο, ἐπι, περι, προ-. — σκοπιά fr. 229.

σκοπός, Kundschafter Ph. 125, OC. 1096; Bote ἡμῖν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις 35, 297: Wächter ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων Ant. 215; — οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί A. 945 Ἀτρεῖδαι *sch.*, Aufpasser. — Ziel σκοποῦ τοξεύετ' Ant. 1033. — σκορπίος fr. 35.

σκοτεινός, dunkel, blind O. 1326.

σκότος, Dunkel, Finsterniss *der Unterwelt* A. 394 m., τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος OC. 1701 m., γῆς τε κ. σκότου κόραι 40 *N*, *Df Oxf*, ω γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου σκότου 106 *personif.* — *Blindheit:* βλέποντα νῦν μὲν ὀρθ' (φῶς *N*) ἔπειτα δὲ σκότον O. 419, ἐν σκότῳ - ὀψοίατο 1273; *Heimlichkeit:* πῶς - σκότου δεῖ; E. 1494, δόλον σκότῳ κρύψας - 1396 ch., ὡς σκότῳ, κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔποτ' αἰσχύνῃ πέσῃ T. 596 λάθρα *sch.*, ἐν σκότῳ Ant. 494, fr. 508, κατὰ σκότον Ph. 578, ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε Ant. 692.

σκοτόω, hülle in Dunkel βλέφαρα A. 85. *Z.* — Σκύθης fr. 376, ἐν Σκύθαις 637; Σκυθιστί 420.

σκύλαξ, Hund Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα T. 1098.

σκῦλον, Beute σκῦλα Ph. 1428, 1431. *Z.*

σκύμνος, ὁ, Junge λεαίνης A. 987.

Σκῦρος Ph. 326, πετραία 459, τῆς περιρρύτου Σκύρου 240, ἐν Σ. 1368, ἐς τὴν Σ. 381, 970, ἀνεμώδεα fr. 496, *eine der Sporaden, auf welcher Neoptolemos von seinem Grossvater Lykomedes erzogen ward.* — σμῆνος (νεκρῶν) fr. 693.

σμικρός 3., klein, gering, kurz σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει E. 1142, σμικροῦ νέφους A. 1148, ὑπὸ σμικρᾶς - μαστίγος 1253, χαλινῷ Ant. 477, αὐλίσκοις fr. 753; — unbedeutend ἀγών OC. 587, λόγος 1116, εἰπεῖν 1152, λόγοι E. 415, A. 1268, οὐ σμικρὰ νόσος fr. 681, ῥοπή O. 961; τοὐμὸν - κεἰ σμικρόν ἐστι σπέρμ' 1077, βορᾶς ἐπωφέλημα Ph. 275, δασμόν OC. 635, ἐν σμικρῷ λόγῳ 569, σμικροῦ κακοῦ A. 1078, T. 871; σμικρὰ μὲν τάδε E. 450. — *Neutr. (subst.)* σμικρὸν εἰπεῖν T. 1483, σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ (σ)μικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα OC. 5, προσαρκῶν σμικρά 72, σμικρὰ κλύειν Ant. 667, οὐ σμ. φρονεῖν A. 1120, σμικροῖς ἀπιστεῖν T. 1229 *kl. Dingen*, OC. 148. — *Masc. subst.* Geringe, Schwache σμικροί A. 158 an. — ἐρημία με σμικρὸν τίθησι OC. 958. — *Adv.* πλὴν ἐπὶ σμικρὸν (-οῦ *La.*) φράσαι E. 414 ein wenig, *vgl.* ἐπὶ σμικρῶν λόγων A. 1268, ἐν σμικρῷ λόγῳ OC. 569; τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος | ποιούμενοι Ph. 498 sich wenig um mich kümmernd. *Vgl.* μικρός. — σμύρνα fr. 340. *Z.*

σμυγερὸν σμυγερῶς (θηροβολοῦντα) Ph. 166 ch. *Br*, mühevoll.

σός, dein 1) *Adj.* πατὴρ οὗτος σός E. 530, ὁ δυστυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμός 1157, ἢ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; 1177, σὴ μοῖρα 1413 .. τῆς σῆς παρθένου fr. 943, τὴν σὴν πεῖραν 776, σῶν φρενῶν 726, τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν 307, *FF. u. Stellung variieren wie bei* ἐμός *w. m. vgl.* — 2) *Objectiv:* τὸ σὸν ἄχος OC. 1711 m., um dich σῇ - προμηθίᾳ 332; — von dir: τὸ σὸν (μόνης) δώρημα T. 758, 775, κακόν 773; τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον Ph. 1251 vor dir (τὴν σὴν ὀργήν O. 337 *Herm.*).

3) *Praed.* ἐγὼ δὲ σός, καὶ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος OC. 1323, σός εἰμι Ant. 635, οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον; E. 296, 1177, οὐκ ἐμόν τόδ' ἀλλὰ σὸν 1470, σοὶ πάντες - οἱ νεναυστοληκότες Ph. 550, σὸν κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν Ph. 1166 ch. *N*, *vgl.* OC. 721 *N*. — 4) *Subst.* ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ, κἀγὼ διοίσω τοὐμόν O. 320, τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων OC. 625, τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα καὶ τοὐμὸν αὐτῆς E. 251 *für dich*, ὅρα μὴ τοὐμόν, ἀλλὰ κ. τὸ σόν A. 1313 Sache, Vorteil, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' 99 Wort, ἐπαινέσας τὸ σόν 1401 Rede, Vorschlag, φράσαι τὸ σόν T. 53 statt deiner, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν E. 577; εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῇσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτὴ πάλιν 371, καθυβρίζουσα κ. σὲ κ. τὰ σά 522 was dich betrifft, εὖ φρονῶ τὰ σά A. 491, ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά 1261; εἴ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ Ph. 988 aus d. Gebiet; οἱ σοί deine Verwanten, Angehörigen ἐχθρὸς ὢν τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ O. 416, ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ 1448. — — *Beachte:* σά (τὰ) *elidiert:* Ph. 339, O. 330, 405, τὰ γοῦν σ' - ἐγὼ - E. 1499; *dor. FF. im Fem.* σά, σᾶς - *gew.*

σόομαι, σοῦμαι, eile σούσθω, βάτω A. 1414 an., σοῦται T. 645 ch. *N*, *Blomf.*, *s.* σεύομαι.

Σούνιον A. 1220 ch., *südl. Vgbge von Attika.*

σοφία, Weisheit, Klugheit σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνήρ O. 503 ch., Ant. 620 ch.

σοφίζω, erwäge weise, klug τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι ὅπως - Ph. 77.

σόφισμα, list'ger Plan Ph. 14. — σοφιστής fr. 88, 946.

σοφός, weise, erfaren, verständig σοφὸς ὤφθη O. 509 ch., Ant. 710, fr. 660, 234 a, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ A. 581, γνώμῃ σοφὸν φῦναι 1374, τῶν σοφῶν *subst.* fr. 12, 688, 779, 707, 772, 779; *vom Seher:* σοφὸς ὁ μάντις Ant. 1059, O. 563, οἰωνοθέτας 484 ch., 568, εἰ Καλ-

χας σοφός A. 783; — schlau, listig, gewant σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλῇ' ἅμα Ph. 119, σ. παλαιστὴς κεῖνος 431, σ. πεφυκὼς οὐδὲν ἐξανδᾶς σοφόν 1244, φωτὸς γλώσσῃ δὲ δεινοῦ κ. σόφου 440, ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν 1015 *Odysseus;* — σοφά τ' ἄριστα τε παῖς E. 1089, τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας 62 *nach sch. Pythagoras, doch nach Hdt.* 4, 95; 4, 14 *Zalmolxis;* fr. 686, γλώσσῃ σοφόν 109, 26. — *Von Sachen:* νοῦ σοφοῦ E. 1016, γνώμας λειπομένα σοφᾶς 474 ch., γνώμας ὑποστήσας σοφᾶς A. 1091, χαὶ σοφαὶ γνῶμαι Ph. 431, οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά 1245, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε 1246, σοφά fr. 89, 658, 702; σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων Ant. 365 ch. *Erkl.* — *Comp.* Διὸς γενοίμην εἶ φρονεῖν σοφώτερος fr. 470; — τούτοισι καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι τούτων πλείοισιν μαχούμενοι E. 1370. — *Superl.* σοφωτάτους φρενί fr. 14, διατριβὰς -τας 380.

σοφῶς, weise βουλεύων Ph. 423, fr. 601.

σπάνις, Mangel, Not σπάνιν - σχεῖν τοῦ βίου O. 1461, OC. 506.

σπανιστοῖς δωρήμασι OC. 4, kärglich. *Z.*

[**σπάραγμα,** Stück, zerrissne Leiche, *Pl.* Ant. 1081. *Z.*]

σπαραγμός, Reissen, Krampf διώδυνος σπ. αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο T. 778, 1254.

σπάργανα, τά, Windeln O. 1035.

Σπάρτη· αἱ Μυκῆναι - ἡ Σπ. θ' Ph. 325, Σπάρτης ἀνάσσων A. 1102, εἰς ἣν Ἀχαιὸς εἰς ἀπὸ Σπ. E. 701, νὴ τοὺς ἐν Ἄργει κ. κατὰ Σπάρτην θεούς fr. 339.

σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν OC. 1534, gesäet, *Thebaner, vgl. Herc. fur.* 4.

σπασμός, Reissen, Krampf ἄτης T. 1082, βρυχώμενον σπασμοῖσιν 805.

σπάω, ziehe, zerre, reisse (ab, weg) σπάσασα κτησίον βοτοῦ λάχνην T. 690, κόμην O. 1243, zerreisse τοῦ κυνῶν - σπάσαντος Ant. 258, σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς 1003 σπαράττοντας ἀλλήλους ὄνυξι *sch.* — σ' ἔσπασεν πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός E. 561 riss fort. — *Pass.* ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε κ. μετάρσιος T. 786 *von Krämpfen;* (σπασθεῖσα fr. 587). ἀνα, ἀπο, ἐπι, κατα, μετα, παρασπάω.

σπεῖρα· σπείραισι δρακόντων fr. 480. — ἀμφιβαλὼν ἄγει - πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν σπείραισι δικτυοκλώστοις Ant. 347 ch. Schlinge, Netz. *Z.*

σπείρω, säe, erzeuge ὅτ' ἔσπειρ' E. 533, παῖδας T. 33, ὅς αὖ σ' ἔσπειρε A. 1293; *P.* ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη O. 1498; — streue aus, verbreite ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν E. 642, πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα fr. 585. δια, κατασπείρω.

σπένδω, giesse aus, spende παρεστίους - λοιβάς E. 270; (θεοῖς) Ph. 1033; βαιᾶς κύλικος fr. 49

σπέρμα, Samen: Nachkommen(schft), Spross, Son ὦ σπέρμ' Ἀτρέως E. 1508, Ἀχιλλέως Ph. 364, 582, 1066, ὦ γεραιοῦ σπ. Λαερτοῦ πατρός A. 1393; τοὐμὸν - σπ. T. 304, κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων 1147; — *Pl.* πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων OC. 600, ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδε 1275; — γάμοι ἐφύσαθ' ἡμᾶς κ. φυτεύσαντες ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα O. 1405, μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσα 1246 παιδῶν, Umarmungen. — Herkunft, Ursprung τίνος εἶ σπέρματος - πατρόθεν; OC. 214 ch., Geschlecht ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν Ant. 981. — τοὐμὸν - σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι O. 1077.

Σπερχειός· τὸν εὔρροον Σπ. Ph. 492, 726, *Fl. in Thessalien.*

σπεύδω, eile, beeifre mich σὺν χαρᾷ λόγους τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον E. 935, οἷ θέλεις σπεύδῃς T. 334, σπεύσαθ' A. 804, ἔσπευσα 1223, fr. 525, OC. 1017, 1023, σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος 900, τὸ σπ. Ph. 620; [σπεύδει θανεῖν] A. 812, ταχύνας σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165; καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα, καὶ τοὐμὸν αὐτῆς E. 251 eifrig betreibend. ἐπι-. — σπίζα fr. 382. *Z.*

σπιλάς, Fels, Klippe ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλαδέσσι fr. 341, παρὰ δὲ Κυανεᾶν σπιλάδων Ant. 966 ch. *Wieseler, N, Wf Anh.*, (Ph. 491 *Mein.*). — Estrich κατ' ἄκρας σπιλάδος T. 678 *N Anh.* Kies?

σπλάγχνον, Eingeweide: τῶν σῶν - ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδούς Ant. 1066 von deinen nächsten Verwanten; ἀνιάσασα - τοὐμὸν σπλ. A. 995 Herz.

σποδός, Asche μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ E. 758, ξὺν τῇδε - σποδῷ 1122, ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ 1159, 1198 *Orestes' Reste;* ἐπ' Ἰσμηνοῦ μαντείᾳ σποδῷ O. 21; Ant. 1007. — σπολάς Λίβυσσα fr. 16 *Z.*; Διὸς σωτηρίου σπονδή 375, ἀμπέλου σπ. 464 Wein.

σπορά, Sat: Herkunft, Geschlecht [τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;] A. 1298, Nachkommenschaft Εὐρύτου σπορά τις ἦν T. 316, *E.* σπορὰν ἄγειν 420; θάλλων

εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ Ant. 1164. — *ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος* 1125 Drachensaat, *von den aus den Drachenzänen entspr. Thebanern.*

σπόρος, Same, Sat *φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον* Ph. 707.

σπουδάζω, beeifre, bemühe mich *τὸν βίον-λαμπρὸν ποιεῖσθαι* OC. 1143.

σπουδαῖος, brav fr. 678; *ἄθλιον δέμας-οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν* OC. 577 nicht sehenswert.

σπουδή, Eifer, Tätigkeit, Mühe *ἥ τοι καίριος σπουδή* Ph. 637, *ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς* 1223 (Ant. 223 *Arist. Rhet.* 3,4, *N*), *τύχη-σπουδῆς-τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία* O. 778, *δικαίας* fr. 235, 823, *ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε* A. 13.

στᾰγών, Tropfen *φόνου μυδώσας σταγόνας* O. 1278.

στάζω, tröpfle, fliesse *στάζει γὰρ αὖ μοι φόνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα* Ph. 783, fr. 479; — *κάρα στάζων ἱδρῶτι* A. 10; *φοινία δὲ χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος* E. 1423. *ἀπο, κατα-.*

σταθμάομαι, erwäge, urteile O. 1111. — *σταθμή* fr. 307, 421, (379).

σταθμός, Gehöft, Wonung *πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά* Ph. 489, *εἰς τὰ Λαΐου σταθμά* O. 1139; *σταθμοῖσι τοῖσδ' - φυλάσσων* E. 1331, fr. 379.

στάλαγμα, Tropfen *ῥοὴν-φοινίου σταλάγματος* Ant. 1239. — *στᾰλαγμούς* fr. 341.

στάσις, Zank, Steit, Hader, Fehde *τὴν ἄβουλον - στάσιν γλώσσης ἐπήρασθε* O. 634, *εἰς λόγον στάσιν τοιάνδ' ἐπελθών* T. 1179 Stand der Dinge *Htg!*; *στάσεις* OC. 1233.

στᾰτὸν *εἰς ὕδωρ* Ph. 716 ch., stehend; *στατοῖς λίχνοισι* fr. 724. — *στάχυς* 698.

στεγάζω, decke, umfange E. 781 *vom Schlafe.*

στεγᾰνός, bedeckt *λευκῆς χιόνος πτέρυγι στ.* Ant. 114 an.

στέγη, Dach, Haus *καί τι καινίζει στέγη* T. 867, *εἴσω στέγης* 202, 492, *ὑπὸ στέγης ἔσω* Ant. 1248, *στ. ἔ.* O. 1515, *κἀκ ποίας στ.;* 1164, *ἐξοδοιπορεῖν στ.* E. 20, *τῆσδ' ὑποστῆναι στ.* 912, *τήνδε τὴν στέγην* 1497, *νίψαι καθαρμῷ τ. τ. στ.* O. 1228, *ὑπὸ στέγῃ* fr. 563; *so Pl. στέγαι μὲν αἵδε* O. 927, *ἰὼ στ. φίλων ἔρημοι* E. 1404, *εἴσω στ.* (*παράγεται*) 1392 *τας ἐμὰς στ. ἵκου* O. 533, *πορευέσθω στέγας* T. 329; *bes. vom Innern des Hauses:* Gemach *κατὰ στέγας κλάω* E. 282, 1308, O. 637, *κατὰ στέγας θακοῦσιν ἱστουργοῦντες* OC. 339; — *so Sing.: κἀμπίπτει στέγῃ* O. 1262. — *Allg.* Wonung, Behausung *ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας* Ph. 1262; *οἰκουμένη - στέγη* 298, 286 *Phil. Höle; ἐκ κατώρυχος στέγης* Ant. 1100, *ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει στέγῃ* 888, *ἐν κατηρεφεῖ στ.* E. 382 *Gruft;* Zelt *πρὸς κλον' ἐρκείου στέγης* A. 108, 741; — Lager *δραπέτιν στέγην* fr. 184, *ὀρχάδος στέγης* 935.

στέγος, Haus *πλῆρες ατης* A. 307, fr. 742; Behausung, Hülle *δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος* E. 1165 *Orestes' Aschenurne.*

στέγω, decke, schütze *πύργοι μὲν οἳ πόλιν στέγουσιν* OC. 15; enthalte *αγγος-σῶμα τοὐκείνου στέγον* E. 1118; verberge *τί - στέγειν ἢ τί λέγειν* Ph. 136 ch., *σιγῇ* O. 341; *τὸ - γυναιξὶν αἰσχρόν* fr. 609; *P. μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα* T. 596 *nur berget mein Geheimniss!* — [O. 11].

στειπτή *γε φυλλάς* Ph. 33, niedergetreten, gedrückt. *S.*

στείχω, *nur Pr., u. Ipf.* T. 47, 1) schreite, gehe, wandle *στείχωμεν* fr. 235, OC. 1541, *ἐμοῦ στ. μέτα* 639, *ωδ' ὡς ἔχω* Ant. 1108, *ἅμ' αὐτοῖς* Ph. 983, *προσκύσας χθόνα* 1408, *στεῖχε νῦν* O. 1521, 798; — *ἔσω* 92, *ἐκ δόμων* 632, *ἡμῶν ἆσσον* OC. 312, *δεῦρο* 1151, *ἔνθα* - Ant. 1129 m. *στίχουσι Df, πρὸς ἔξοδον* 1184, *δωμάτων πάρος* A. 73, *πρόσωθεν* 723, *παρ' ἀλίαν πέτραν* fr. 445; *mit Acc. παρακτίαν στείχων ὁδόν* 233 a, *τὰν νεάταν ὁδόν* Ant. 808 m., *δόμους στ. ἐμούς* OC. 643. — 2) Gehe, komme herbei, hin T. 178, *πέλας* Ph. 1220, *ὄχλον* fr. 83. — 3) Gehe weg, entferne mich, scheide *δέλτον λιπὼν ἔστειχε* T. 47, *ἤδη* 624, Ph. 1065, 1219, 1402, 1452 an., *τοῦτ' ἀκούσας στεῖχε* OC. 1393, Ant. 98. — 4) *Trp. πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά* Ant. 10, *τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς* 186. — *Gar nicht in der Elektra! ἀπο, παρα, προσστείχω.*

στέλλω, 1) rüste (aus) *ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν* A. 1045, *τὸν πλοῦν στελεῖν* Ph. 911 *Kolster, Soph. Stud.* p. 288, *εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι ναῦται* 1077 *Herm.; abs.* mache, segelfertig, segle, gehe *ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' - ἔστελλον* 571, *τότε στελοῦμεν* 640. — 2) Sende, schicke *ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν* 623, *βίᾳ στελοῦσί σε* 983; lasse holen, kommen *τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα* O. 860. *νὶν - στελῶν* OC. 298; beschicke *οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν* Ph. 60, *ὑμᾶς - ἔστειλ' ἱκέσθαι* Ant. 165 *Wf* liess holen; *ἔστελλον αὐτὸν* -

μ' ἐκσῶσαι δόμοις Ph. 495 beschickten ihn um ihn zu bewegen dass - οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀστῶν ὕπο πάντων κελευσθείς OC. 737. — 3) Ziere, schmücke στελεῖν χιτῶνι τῷδε T. 612 περιβαλεῖν *sch.* — *Pass.* werde, komme geschickt, gesant, komme τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην A. 328, ἐφ' ἀστάλη OC. 551, οἶπερ ἐστάλην ὁδοῦ E. 404; fare, reise, segle ὁδὸν ἣν στέλλει Ph. 1416 an., στέλλεσθε; 466; — ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον T. 776 aufgetragen. — *Med.* lasse holen, rufe zu mir σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην O. 434; στεῖλαι fr. 393. ἀπο, ἐκ, ἐπι, περι, προσστέλλω. [O. 5. *Z.*

στέναγμα, Seufzen, Seufzer -άτων

στεναγμός, Geseufz, Seufzer O. 1284; Ἅιδης στεναγμοῖς κ. γόοις πλουτίζεται 30.

στενάζω, seufze A. 982, Ph. 11, 917, ἐπ' ἄτῃ E. 1299; beseufze πατρὸς ἔμφυτον ἄλαστον αἷμα OC. 1672 m., πότμον Ant. 882 m. ἀνα, ὑποστενάζω.

στενακτός, zu beseufzen ἀνήρ OC. 1663 *N* one zu seufzen. *Z.*

στενάχω, seufze E. 141 ch., beseufze τὸν ἀεὶ πατρὸς - 1076 ch. ἐπιστενάχω. — στενὴν - ψαλίδα fr. 336.

στένω, *nur Pr.*, seufze E. 959, λίαν 1172, ὡδ' 1184, πρὸς δίκης 1211, δλοὰ στένει T. 846 ch., ἀστακτὶ OC. 1647; *trp.* ἐκοίμισε στένοντα πόντον A. 675. — *Trans.* τί - ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; E. 1180 also. — Beseufze τὸν θανόντ' ἀδελφόν 1212, κεῖνον Ph. 338, τὰ τῶν πέλας 340, τἀπὶ σοὶ στένων κακά 806, πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει O. 64, σὲ OC. 1710 m., πένθος οἰκεῖον Ant. 1249, τύχην fr. 686, ἄνδρα 725. ἀνα, ἐπι, κατα, ὑποστένω.

στεν-ωπός, Enge, Engpass στ. ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς O. 1399; Ἅιδου fr. 716.

στέργημα, Liebeszauber προσβαλεῖν T. 1138 στέργηθρα *N. S.*

στέργω, 1) liebe στέρξαι γυναῖκα T. 577, σὲ - στέρξας A. 212 an. — *Elternliebe:* O. 1023, OC. 1529; — ἐμέ Ant. 292 *Wf. den Herscher;* — στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν 277, λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην 543, τούτους ἐγὼ τ. ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ Ph. 458, ὕβριν T. 280, τὴν ἁπλῶς δίκην fr. 709; — κεῖνος τὰ κείνου στεργέτω, κἀγὼ τάδε A. 1039 gut heissen, billigen. — 2) Bin zufrieden mit, lasse mir gefallen, genügen, ertrage στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει OC. 7, στέρξον 519 ch. füge dich, κακά Ph. 538, τἀμπεσόντα fr. 686; στέργε τὴν γυναῖκα T. 486, πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων 992 an. — 3) Wünsche, bitte τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω κ. κασιγνήταν - στέργω OC. 1094 *N* (ich rechne auf). — τίνι τρόπῳ καθέστατε, δείσαντες ἢ στέρξαντες O. 11 *N*, *euph.* = ἤδη παθόντες, nachdem euch schon Unglück betroffen, in das ihr euch habt fügen müssen? *doch cupientes Df cll.* 1094.

στερεός, hart, grausam ἁμαρτήματα Ant. 1262 m.

στερεό-φρων, hartnäckig, starrsinnig A. 926 ch. *S.*

στερέω, beraube στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον Ant. 574. — *Pass.* φωτὸς ἐστερημένην T. 177, τῶνδε OC. 857, φίλων fr. 741, νέας τροφῆς στερηθεὶς A. 511, σοῦ OC. 1443, δυοῖν ἀδελφοῖν Ant. 13, κοὐ μὴ στερηθῇς γε O. 771 *n.* τοῦ μαθεῖν; μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται Ant. 890, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς E. 1210; — πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ 960. — *Vgl.* στέρεσθαι T. 136 ch. ἀπο-. — στέρημα? fr. 227. *Z.*

στερκτός, geliebt, zu lieben O. 1338 m. *Z.* — στερνόμαντις fr. 52. *S.*

στέρνον, Brust ἀντήρεις ᾔσθου στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων E. 90 an., στέρνων ἀραγμούς OC. 1609, διαμπερὲς στ. ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε Ph. 792, ἐς δὲ πλεύμονας στέρνων διερροίζησεν (ἰός) T. 569, ὦ νῶτα κ. στέρνα 1090, χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι A. 632. — *Trp.* Herz τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι T. 482, fr. 203; — ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην OC. 487, οὕτω - χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν Ant. 639.

στερν-ούχου χθονός OC. 691 ch., στέρνα κ. νῶτα φασὶ τὰ πεδιώδη κ. εὐρέα *sch.*, weit, ausgedehnt.

στέρομαι, entbere T. 136 ch., *vgl.* στερέω.

στεροπή, Blitz λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς (ἧς *D*) A. 257 an., πυρὶ κ. στεροπαῖς O. 470 ch. — Glanz λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων T. 99.

στέροψ, leuchtend, flammend λιγνύς Ant. 1127 ch. *S.*

στέφᾰνος, Kranz στεφάνων - τέρψιν ὁμιλεῖν A. 1199 ch.; *trp.* ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν 465 *N*, τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος Ph. 841. — στεφανωσαμένη fr. 480.

στεφάνωμα, Umkränzung, Kreis πύργων Ant. 122 ch., *v. Eur. Hek.* 910; — Kranz, Zier νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στ. OC. 684 ch.

στέφος, Kranz στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα O. 913.

στέφω, umhülle, schmücke, ziere, ere ἐκ - πρόχου χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει Ant. 431 *Wf*, *Λ* 26, τύμβον λοιβαῖσι πρῶτον κ. καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 53; — αὐτὸν ἀφνεωτέραις χερσὶ στέφωμεν 458, κ. σε παγχρύσοις ἐγὼ στέψω λαφύροις A. 93. ἐκ, ἐπιστέφω.

στήλη, Säule ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων E. 720, ἄκραν 744.

στηρίζομαι, stütze mich auf, ruhe ὅτου μακραίωνι στηρίζει ποτὶ τᾶδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ A. 195 ch. *Wf* (*über den Dat. Passow Lex. S.* 1159) *Sft.*

στῐβέω, betrete: πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν A. 874 διερεύνηται *sch.* ist durchforscht. *S.*

στίβος, Weg, Pfad ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾗ βροτῶν στίβος Ant. 773 ὁδός *Hes.*, τίν' ἔχει στίβον, ἔναυλον ἢ θυραῖον; Ph. 157 ch., στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που 163 an., φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος 206 ch. *abhängig von* ἕρποντος. — Fusstapfen, Tritt, Spur στίβον τ' οὐδεὶς τύπος Ph. 29, φυλάξεται στίβος 48, ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 487, fr. 917.

στικτός, gefleckt, bunt ἔλαφον E. 568, στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν Ph. 184 ch. — σ τ ί χ ο υ σ ι = στείχουσι Ant. 1129 ch. *Df.*

στολή, Tracht, Kleidung σχῆμα - Ἑλλάδος στολῆς Ph. 224, κόσμῳ τε χαίρων κ. στολῇ T. 764, ἀεικεῖ σὺν στολᾷ E. 191 m. — Kleid, Gewand Ph. 309, δισυρνώδη στολὴν fr. 362; στολὰς ταύτας φορεῖν OC. 1357, ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς 1597.

στόλος, (Reise-) Rüstung, Zug κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ Ph. 270 *Flotte*, διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ 561 *mit Schiffen*, πλέων οὐ πολλῷ στ. 547 *mit einem Sch.* — 1) Zug, Fart, Reise πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος - οὔτε τοῦ πρώτου στόλου Ph. 73, τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου 247, μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 490, τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον 499, χὠ στόλος πορσύνεται 781, οὔποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' 1037. — 2) Zug, Heer, Heeresmacht, Gefolge πρὸς τοὺς Ἀτρείδας κ. τῶν Ἀτρειδῶν στόλον Ph. 916, τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον - ἀγείρας OC. 1305, τόνδε - στ. T. 226, προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496, τὸν πατρῷον - στόλον 562; νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος O. 169 ch. Volk. — τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; Ph. 244, τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος; OC. 358, (T. 562 *Schäf.*), fr. 629.

στόμα, 1) Mund ἴσχε δακὼν στόμα σόν T. 977, fr. 777; — οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν T. 938 *vom Küssen;* ἀντίφονον κορέσαι στόμα - ἐμᾶς σαρκός Ph. 1156 m. — 2) *Trp.* Mund *als Werkzeug der Rede* περίαλλ' ἰαχχέων ἐκ στομάτων O. 1219 ch., ξυμφορὰς τοῦ σοῦ διῆκας στόματος OC. 963; Rede, Wort, Zunge Κρέοντα κ. τοὐμὸν στόμα προπηλάκιζε O. 426, τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα 706, τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες OC. 132 ch. εὐφημοῦντες τῷ στόματι, τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα 603, πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα 1277, μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμοὶ στ. E. 633, ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στ. 1256, τοὐμὸν ὀξῦναι στ. T. 1176, ἐθηλύνθην στ. A. 651, οὐ τὸ σὸν δείσας στ. 1110, σὲ κ. τὸ σὸν λαβρὸν στόμα - χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν 1147, σκαιὸν ἐκλύσων στ. 1225, σοὶ δ' ὑπίλλουσι στ. Ant. 509, τὸ σὸν φρίσσω στ. 997; τὸ γὰρ σὸν - ἐποικτείρω στ. ἐλεινόν O. 671, σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στ. OC. 981 *N*, fr. 669; τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα OC. 794 *N*; — ἑπτάπυλον στόμα Ant. 119 ch. = ἑπτάστομον πύργωμα *Phoin.* 629 Rachen, Schlund *von Thebens sieben Toren.* — *Vom weiten Meere* στομάτων fr. 341.

στόμ-αργος, frech im Reden E. 607.

στόμιον, Eingang *einer Höle* Ant. 1217; Gebiss, Zügel ψυχὴ - χάλυβος λιθοκόλλη - στόμιον παρέχουσ' T. 1261 an.; *met.* ὡς - στόμια δέχηται τἀμά E. 1462 *gehorcht.* — σ τ ο μ ώ δ η fr. 947. *Z.*

στόμωσις, scharfe, bittre Rede στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν OC. 795. *Z.*

στοναχέω, beseufze, beweine πατέρ' E. 133 m.

στοναχή, Geseufz ἔχομεν στοναχάς A. 203 an.

στονόεις, seufzerreich, klagend στονόεσσα - ὄρνις E. 147 m., γῆρυς O. 187 ch.; ächzend, brausend στονόεντα πορθμόν Ant. 1145 ch. — Seufzer, Jammer erregend σιδάρου T. 887 m.

στόνος, Stönen, Seufzen, Geächz T. 522 ch. *von Kämpfenden;* στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' Ph. 693 ch., ἀντίτυπον 1460, ἰυγὴν κ. στόνον σαυτοῦ ποιεῖς 752; — Tosen, Brausen στόνῳ βρέμουσι - ἀκταί Ant. 592 ch. — σ τ ό ρ θ υ γ γ α ς fr. 110. *Z.*

στόρνυμι, breite aus, hin κοῖλα δέμνια στορνύντα T. 902.

στοχάζομαι. ziele, verfolge ein Ziel, Zweck Ant. 241 *Erkl.*, *doch* τί φροιμιάζει *Bergk.* — σ τ ρ ᾰ β ᾰ λ α-

κομᾶν fr. 948. *S.* — **στράβηλος** 299. *S.*

στράπτω, blitze στράψαντα - βέλη OC. 1515 *Df.*

στράτευμα, Heer τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος - στρ. ἀγείραντος E. 695, στρέψαι στρ. ἐς Ἄργος OC. 1416, πάλιν στρ. ἄγοιμι 1419, πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος Ph. 1425 1429; ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν στρ. Ἀχαιῶν 59.

στρατεύομαι, ziehe aus zum Kriege, ins Feld ἐστρατεύσατο E. 1111. ἐπι-.

στρᾰτηγέω, bin Feldherr, Fürer τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνονος παῖ E. 1; ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; A. 1100.

στρατήγιον, Lager μέσον A. 721. *Z.*

στρατηγίσιν πύλαις A. 49, Feldherrn-.

στρατηγός, Feldherr, Fürer ὕπαρχος ἄλλων - οὐχ ὅλων στρ. A. 1106, 1109, ὁ στρ. οὐπιβρόντητος 1386, τὸν στρ. 1116; Ant. 8 *Kreon*, κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους - Ἀχαιῶν A. 1232, οἱ δισσοὶ στρ. Ph. 264, τῶν Ἀτρέως δισσῶν στρ. 1024.

στρατ-ηλάτης, Herfürer, Feldherr στρατηλάτου χρηστοῦ OC. 1429, τὸν στρ. Ἀγαμέμνονα A. 1223; ἄλλον - στρατηλατῶν 58, ὦ διπλοῖ στρ. Ph. 793, Ἀτρεῖδαι - ἀγαθοὶ στρ. 873.

στρατό-πεδον, Lager πᾶν Ph. 10.

στρατός, 1) Heer, πᾶς A. 291, 408 m., Ph. 356, σύμπας 387, σύμπαντος στρ. 1294, σύμπαντι 1226, 1257, A. 1055; — Ἑλλήνων στρατός A. 458, Ἀργείων Ant. 15, ἐν Ἀ. στρατῷ Ph. 420, πρὸς Ἀ. στρ. A. 95, fr. 379, Ἀχαιῶν Ph. 1250, (1251 *Herm.*), ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατὸν OC. 1325; — ἄσκευον ἀσπίδων τε κ. στρατοῦ E. 36, λύσις - στρατῷ πρὸς οἶκον 574, στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν T. 259, κακοπινέστατον ἄλημα στρατοῦ A. 381, οἷον οὔ τινα - στρατοῦ 424, μέγιστον ἴσχυσε στρ. 502, ἐπιβουλεύτου στρ. ξύναιμον 726, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρ. 844, ἄνδρα - στρ. 1044, ὃς κραίνει στρ. 1050, οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι 1075, τὶς στρατοῦ 1175, στρ. τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας 1300, οὗτος ἔχθιστος στρ. 1336, εἴ τινα στρ. 1396, μή με διαβάλῃς στρατῷ Ph. 582, τοὺς πρώτους στρατοῦ 1305, σκῦλα τοῦδε τοῦ στρ. 1431, στρ. καθαρτής fr. 32, πρωρατής 470; 379, 445. — 2) Schar διφυᾶ ἄμικτον ἱπποβάμονα στρ. θηρῶν T. 1095, γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων 1059, Volk, Versammlung εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ δακρυρροοῦντα 795, στρατὸς δ' ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν E. 749.

στρέφω, drehe, kere um ὑπτίοις κάτω στρέψας - σέλμασιν ναυτίλλεται Ant. 717 *n.* τὴν ναῦν *Wf*, διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος - σάκος A. 575; stürze τὸν Καδμογενῆ T. 117 ch. *Reiske*, στρέφων μὲν ἕτερα OC. 1453 *Hrtg; intr.* στρέφοντα κύκλον fr. 771, [OC. 1515]. — *Med.* στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος OC. 1416 lass mit dir sich keren, wende; — wende mich, kere um χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες 1648, στραφεὶς οὕτως ἴω; Ant. 315; kere mich an τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην A. 1117; wende mich, höre auf κἂν σοῦ στραφείη θυμός T. 1134; — treibe mich umher ἀνειμένη μὲν - αὖ στρέφει E. 516. ἀνα, ἀντι, ἀπο, ἐξανα, ἐπι, ὑπο-.

στροφάς, sich umdrehend, umlaufend ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι T. 131 ch. Kreisläufe *nach* Σ 487. *Z.* — **στροφή** fr. 379.

Στρόφιος· γέρων E. 1111, *V. des Pylades*, *K. von Phokis*, *bei welchem Orestes aufgewachsen.* — **στρωθείς** T. 653 *Df*, *sedatus, vgl.*

στρωτός, hingestreut, hingebreitet στρωτὰ βάλλουσαν φάρη T. 916, στρωτή γε φυλλάς Ph. 33 *Htg*, *N.*

στρωφάομαι, wende mich, schweife umher ἄλλῃ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη | T. 907. ἀναστρωφάομαι.

στῠγερός, verhasst, entsetzlich, fürchterlich, unglücklich, unselig λάθα - στυγερά fr. 146, στυγεραὶ - εὐναὶ μογερῶν οἴκων E. 92 an., γόων 104 an., βίου - τοῦ στυγεροῦ T. 1017 m., ὅπλων A. 1194 ch., στυγερῷ δαίμονι 1214 ch., πλήν τοῖν στυγεροῖν Ant. 144 an., στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀράν Ph. 1118 ch., τὰν ἐμοὶ στυγερὰν Τρῳάδα γαῖαν 1174 ch.; θηροβολοῦντα πτηνοῖς ἰοῖς στυγερὸν στυγερῶς 166 an. — *Adv.* Ph. 166 an. elendiglich.

στῠγέω, hasse τάς τε τολμώσας στυγῶ T. 583, τοὺς κακοὺς A. 133, τούσδε (λόγους) κ. πράσσειν στυγῶ Ph. 87, Ἀτρείδας 389, 586; (αὐτόν) 1323, O. 1296, fr. 109; — ζηλῶ σε τοῦ νοῦ τῆς δὲ δειλίας στυγῶ E. 1027 wegen; κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ Ant. 571 für. — *Pass.* τί δ' ἐστιν - πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον T. 738, στυγήσεται O. 672. ἀποστυγέω.

Στύγιον δόμον OC. 1564 ch., des Styx, *für Unterwelt.*

στυγνός, verhasst, feindlich, entsetzlich Εὐρυσθεύς T. 1049, παῖς οὑμὸς OC. 1173, φῶτα Ph. 1137 m., τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος

OC. 1390, στυγναῖσι λώβαις A. 561; — feindlich, unselig, elend αἰών Ph. 1348, νῦν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνὸς (δαίμων) E. 918, δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων? 852 ch. — *N. Adv.* στυγνὸν οἰμώξας Ant. 1226. — Voll Hass στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ O. 673.

στῠφελίζω, bedränge, stürme heran στυφελίζων Ἄρης Ant. 139 ch.

στῠφλός δὲ γῆ κ. χέρσος Ant. 250, fest.

σύ, du: 1) *in Ggstzen zu* ἐγώ E. 339, 357, 624, 911, 1050, ἡμῖν 39, ἐμούς 397, σὺ μέν 678, κεῖνος δὲ 791, κἀμὲ A. 497 ... οἵδε O. 78, Κρέων δὲ 379, *zu* ἄλλος A. 1158, OC. 1123 *u.* σός Ant. 573, *zu e. zu erg.* ἐγώ· τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω σὺ δὲ - μεθάρμοσον E. 29, 365, 583, 1355, OC. 791; *andre Ggsätze sind zu erg.:* ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεχρυμμένον E. 55, 357, 948, 1085 ch., 1198, 1470, T. 1269 an., A. 515 ... — 2) *In Anredeformeln, bei Vok. u. ä.:* Ὀρέστα, κ. σὺ φίλτατε ξένων Πυλάδη E. 15, σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα 69, ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι 634, σύ, παῖ ἴσχε A. 574, σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, - ἄρκεσον 824, σὺ ταῦτ' Ὀδυσσεῦ - 1346, Ph. 461, 760, O. 444, 532, 637, 1121, 1122, OC. 113, 233 ch., 507, 712 ch., 755, 863, 1038, 1538, Ant. 531, 1087, fr. 166, 195, 293, 497 *oft mit* δέ; *überhaupt wird* σύ *gesetzt, wenn sich die Rede lebhafter an die angeredete Pers. wendet:* συ δ' οὐχὶ πείσει -; E. 402, 448, 464, σὺ δ' οὖν λέγ' 891, 1402, σὺ δὲ | - κάλει | 1472, σὺ δὲ σύλλαβε T. 1019 m., A. 596 ch... fr. 150, 468, 703, 725, 727 *meist mit* δέ. — 3) *Hinweisend:* σύ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον Ph. 501, σὺ γὰρ ὅδ' εἶ; OC. 222 ch., ἢ σὺ κεῖνος εἶ; E. 1355; *in Vbdg mit andern WW.* οὔκουν Ὀρέστης κ. σὺ παύσετον τάδε 795, κἄστιν - οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ A. 1158, Ph. 1286, OC. 563, 565; *one Verb.:* οὐ σύ μοι τῶνδε αἰτία; E. 295, ἄτιμος οὐδενὸς σύ 1215, 1222, OC. 809, Ant. 549. — 4) σὺ δέ *in Antw. Buttm. zu Phil.* 1116: σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις; T. 403, σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ -; Ant. 510, σὺ δ' οὖν - χρῶ - χειρί A. 114, 592, 1141, O. 372. — — 5) *One hervorgehobnen Ggstz, sodass* σύ *auch felen könnte:* τίν' αὖ σὺ τήνδε - φωνεῖς φάτιν; E. 328, πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς 341, 253, 397, 875, 1038, 1040, 1146, 1154, 1165, 1309, A. 1306 ...

Casus obliqui: 1) *Gen.* σοῦ γὰρ ἔρχομαι | δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος E. 59, 101 an., 553, 599, 813, 909, 1036, 1260 m., 1308, 1474, T. 191, 577 .. fr. 727; — *enkl.* εἰδέναι δέ σου | πρώτιστα χρῄζω E. 668, γλῶσσά σου A. 584 deine, 998, 1124, Ph. 1055, OC. 891, Ant. 1084, fr. 34, 508; κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θάμα E. 524, 579, 1209, 1411, T. 414, 1138, 1207, Ph. 1435, O. 597, 1221 ch., OC. 250 m., 1363. — 2) *Dat.* οὔτοι σοὶ μούνᾳ - ἄχος ἐφάνη βροτῶν E. 153 ch. = 289, 550, 525, 603, 666, 1031, 1032, 1144, 1148, 1150, 1166, 1168, 1301, 1502, T. 344, 422 ... *enkl.* τί σοι φίλον | E. 316, 343, 432, 442, 558, 560, 614, 617, 665, 688, 761, 891, 892, 924, 938, 1012, 1041, 1052, 1152, 1213, 1292, 1319, 1366, 1457, 1499, 1504, T. 290 ... fr. 103, 153, 699. — 3) *Acc.* τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν | E. 337, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά | 522, 811, 954, T. 137, A. 71 ... — *enkl.* ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ E. 39, 291, 317, 341, 379, 428, 517, 523, 529, 561, 595, 597, 622, 658, 669, 796, 920, 943, 957, 1018, 1027, 1034, 1045, 1093 ch., 1130, 1132, 1158, 1187, 1193, 1199, 1226, 1262 m., 1267 m., 1271, 1296, 1304, 1314, 1340, 1362, 1377, 1427, 1503, T. 126 ch.... fr. 11, 95, 622. — 4) *Nom. Du.* σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων OC. 344, 1543; *Gen.* (τὰ πρὸς σφῷν O. 668 ch. πρόσφατα *N*), OC. 497, 342, 1111, 1411, 1740 ch. — *Dat.* σφῷν δ' ἐννέπω E. 1367, A. 1265, Ph. 627, O. 581, 1495, 1511, OC. 1257, 1375, 1392, 1407, 1411, 1425, 1435, 1444, 1543; — *Acc.* O. 1486, 1488. — 5) *Plur.* ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ' T. 1091, A. 687, 691, 1182, Ph. 1080, O. 142 ... fr. 317; — *Gen.* σιγὴ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω E. 469, 1103, 1333, 1442, T. 596, Ph. 231, 1070, O. 61, 62, 224 .. — *Dat.* ὑμῖν ἄγαν | E. 255, A. 689, OC. 247, 826 ῑ *notw.; 9mal vor Cons.* ὑμῖν φράσω | T. 554, 673, Ph. 938, 1030, A. 43, 566, O. 223, 252, 273; — ῐ Ph. 743, 1154 m., O. 382, OC. 99, 1126; 1774 an. — *enkl.* ὕμιν, ὑμὶν *D. zu* A 216 *Lips.* 1867: ˘ *notw.* E. 804, A. 864, 1242, 1264, 1282, O. 991, 1402, 1484 (*dazu* OC. 1408, 1167); ῑ *vor Cons.* O. 755, OC. 1205, 1612, *in sede impari* E. 1328, 1332, Ph. 531, O. 1482, OC. 1167, 1408, Ant. 1035, *Acc.* ὑμᾶς *vor Voc.* Ph. 222, 231, 1039, O. 1187 ch., Ant. 900, *vor Cons.* A. 47, 1275, O. 1499 *in Ggstzn*, 1502, T. 533, Ant. 164; ὕμας (*mit* ᾰ *nirgends sicher, deshalb Htg gew.* ὑμᾶς) *in sede imp.* O. 256, OC. 729, *vor Cons.* Ph. 1462 m., O. 1502, OC. 275, 325. — ὔμμε *aeol.* Ant. 846 ch.

Beachte: Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν,

ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί O. 379; *σέ im Ggstze elidiert: ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει* 64, 332, 919, OC. 801. — *Dat. commodi: τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι* | Ph. 1030, *νῦν οὐκ εἰμί σοι* | *χωλός* 1031, *τί σοί;* 753, *ὅδ' εἰμ' ἐγώ σοι κεῖνος* 262, *ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθα σοι* | *Πάτροκλος* 434 *N*, 575, (1218), E. 665, 938, Ant. 37, E. 1504, O. 708. — — *Mit Part. σύ γε* E. 394, 1146, Ph. 246, 904, O. 335, 445, 931, OC. 488, 1441, Ant. 648 *Wf*; *σὺ δὲ meist in Anredeformeln, vgl. o.* E. 29, 357, 402, 448, 464, 1402, 1472, T. 403, 1019, A. 592..; *σὺ δ' οὖν* E. 891, T. 1157, A. 114, O. 310; *σὺ δή* Ph. 276, *σὺ μέν* E. 39, 370, 678, A. 596, Ph. 24, 72, 123..; *σύ τε* E. 69, O. 78, 637, OC. 1336, Ant. 763; *σύ τοι* E. 582, Ph. 1095. — *σοῦ γε* A. 1268, Ph. 524, O. 1030, OC. 981; *σοί γε* E. 631, T. 1251, A. 533, 1123, Ph. 339, 658, 1053, O. 1446, OC. 648, Ant. 577, *σοὶ δέ* E. 73, 361, T. 468, A. 505.. *σοὶ μέν* A. 942, 1371, OC. 1156, Ant. 634, *σοί τε* E. 461, T. 1019, 1234, Ph. 775..; *σέ γε* Ph. 674, 1117, 1393, O. 1091..; *σὲ δέ* E. 150, A. 137, 856, 1393, Ph. 141..; *σὲ δή, σὲ τήν* Ant. 441; *σὲ μέν* A. 136, 855, OC. 985; *σέ τοι τὸν* A. 1228, OC. 1578; *σέ τοι, σέ τοι* A. 359, — E. 1445. — *σ ύ - α γ ρ ο ς* fr. 166.

συγ-γενής, verwant *ἡμῖν ξυγγενής* E. 1202, *ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς* fr. 153, *ἄνδρα - συγγενῆ* O. 551, OC. 1157, *συγγενεῖ χερί* 1387 = *συγγενοῦς, vgl. Prom.* 855; *N. subst.* die Verwantschaft *τὸ συγγενές* E. 1469, *τὶ σ.* O. 814; *τὰ συγγενῆ* Ant. 659 *Wf*; — *οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνες* O. 1082.

συγ-γίγνομαι, helfe, stehe bei *συγγένεσθε* E. 411.

συγ-γιγνώσκω, gestehe ein [*παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες* Ant. 926]. — Verzeihe *σύγγνωτε* E. 257, fr. 609, *Ζεὺς τἂν ξυνέγνω* T. 279.

ξύγ-γνοιαν *ἴσχειν* Ant. 66, Verzeihung. *S.*

συγ-γνώμη, Verzeihung *τούτων - συγγνώμην ἔχει* E. 400, *ἀνδρί* A. 1322, *τούτοις* Ph. 1319 verzeihn. — *ἡ δέ τοι τύχη κακὴ μὲν αὐτῇ γ' ἀλλὰ σ. ἔχει* T. 328 beansprucht Nachsicht *Phoin.* 995.

συγ-γνωμοσύνη, Verzeihung [*μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην* T. 1265 an. = *πάνυ συγγνόντες*]. *S.* — *σ υ γ γ ν ω σ τ ό ν* fr. 323 *Z*; *σ ύ γ γ ο ν ό ν θ' ὕδωρ* 758.

συγ-καθαρμόζω, bestatte mit *πεπτῶτ' ἀδελφὸν συγκαθαρμόσαι* A. 922 = *κοσμεῖν* Ant. 900, *ἀσκεῖν* OC. 1603 (*-μίσαι Wf*). *S.*

συγ-κάμνω, bemühe mich mit, helfe A. 988, *ἀδελφῷ* E. 987.

συγ-καταζεύγνυμι, verstricke in *ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ* A. 123 *N*, *Z*.

συγκατ-αίθω, verbrenne *ἐν νεοσπάσι θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν* Ant. 1202. *S.*

συγ-κατακτείνω, töte zugleich mit *συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ κ. βοτῆρας* A. 230 ch. *E. Or.* 1089.

συγ-κατεύχομαι, erbitte zugleich mit *ταῦτα συγκατηυξάμην* Ant. 1336. *Z.*

συγ-κατοικέω, wone zusammen mit *γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος* OC. 1259. *Z.*

συγκατ-οικτίζομαι, lasse mich mit bedauern *οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη* T. 535 *doch wol mit sch. σὺν ὑμῖν θρηνοῦσα* mit euch jammernd. *S.*

σύγ-κειμαι, liege zusammen *τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους* A. 1309.

συγ-κεράννυμι, mische zusammen: *Pass. Pf.* bin verstrickt in *δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ* Ant. 1311 m., *οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην* A. 895 *Choe.* 731, *Ar. Plut.* 833, *τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθείς* T. 662 ch., fr. 681. — *σύγκληρα λαχεῖν* Ant. 837 ch. *Df sch., vgl. ἔγκληρα.*

σύγ-κλητον *τῶνδε γερόντων προὔθετο λέσχην* Ant. 159 an. zus. berufen. *Z.*

συγ-κοιμάομαι, liege, ruhe zus. mit, bei *τῷδε συγκοιμωμένην* E. 274 vermält mit. — *σ ύ γ - κ ο λ λ α* fr. 746. *Z.*

συγ-κομίζω, bringe mit *μοὶ κεῖνα συγκομίζεται* OC. 585; bestatte mit *νεκρὸν χεροῖν* A. 1048.

συγ-κυρέω, treffe zus. mit, erliege *τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ* OC. 1404.

συγ-χέω, verschütte, stürze *συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος* OC. 609, *τὸ - σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν* T. 1229 hebt wieder auf. — *σ υ γ - χ ο ρ δ ί α* fr. 360. *S.*

συγ-χωρέω, weiche *θέλων* Ph. 1343. — *ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα* OC. 1426 doch nachgeben darf ich nicht. — *σ υ - θ ε ί ς*, *s. σεύομαι.*

συλάω, (be)raube, neme weg *συλῶντα τἄμα κ. τὰ τῶν θεῶν* OC. 922, *πατρὸς γέρας συλῶντες* Ph. 1365; — *Pass. ταῦτ' ἐσυλήθην* 413. *ἀποσυλάω.*

συλ-λαμβάνω, 1) fasse (zus.), ergreife *κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί* A. 310; *σ. - ἔμπρησον* Ph. 799, *ὅδ' ἦν ἄρα ὁ ξυλλαβών με* 979, *ξυλλάβετέ γ' αὐτόν* 1003 *-τον Bernhardy*, *ξυμμάρψατ' M. Schmidt*; *ἔκπλει σεαυτὸν συλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς* 577 *dich packend, eilends;* — neme mit mir *τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβων θεσπίσματα*

κεῖται παρ' Ἅιδῃ O. 971, τάσδε σ. ἀράς OC. 1384; παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει T. 1153 *bei sich habend.* — 2) Lege mit Hand an, helfe σύλλαβε T. 1019 m., οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει fr. 666. — *Med.* οὐδ' ὅστις νόσον | κάμνοντι συλλάβοιτο Ph. 282 *Df Oxf* sich annäme. — συλλέγων fr. 218.

συλ-λύω, löse mit εἰ μὴ ξυνάψων ἀλλὰ συλλύσων πάρει A. 1317.

συμ-βαίνω, gehe mit, stehe bei συμβῆναι ποδί A. 1281 παραστάτην *fuisse Sft*, συμβαλεῖν *Htg*; stimme überein, ein τούτοισι συμβαίνοντά σοι | μαντεῖα καινά T. 1164 *Wdr*, ἴσα | *Hn*; *abs.* treffe zu, gehe in Erfüllung ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει 1174, τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνον | τοῦ νῦν παρόντος 173; es ereignet, trifft sich dass Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἕδραν 1152; E. 262.

συμ-βάλλω, treffe zusammen ἔνθα δίστομοι μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί OC. 901. — Werfe zus., stosse, spreche (mit) aus ἔπη κακά A. 1323; fr. 969 a. — Vermute τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; OC. 1474. — *Med.* erwäge, beachte συμβαλοῦ γνώμην 1151.

συμ-βόλαιον, Anzeichen, Merkmal τὰ συμβ. σου | - ἐφαίνετο (ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος) Ph. 884 *dein Aussehn.*

σύμ-βολον, Kennzeichen, Merkmal O. 221, σ. σαφὲς | λύπης Ph. 403 (Verwantschaft). — ξυμβόλους fr. 161.

συμ-βουλεύω, gebe Rat O. 1370.

σύμ-βουλος, Ratgeber Ph. 1321.

συμ-μανθάνω, erfare, weiss mit κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος? A. 869 *Hg.*

(**ξυμ-μάρπτω,** ergreife, erfasse mit Ph. 1003 *M. Schmidt.*)

συμ-μαρτυρῶ, bezeuge mit E. 1224, ξυμμαρτυρῶ σοι Ph. 438. [846.

ξυμ-μάρτυς, υρος, Mitzeuge Ant.

συμ-μαχέω, stehe, bei, helfe (im Kampfe) τῇ γυναικί Ant. 740, τοῖσδε σὺ εἰ ξυμμαχήσων Ph. 1366; [Ant. 923 *Winkelmann*].

σύμ-μαχος, Mitstreiter, Bundes-, Kampfesgenosse ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν OC. 1310, τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα πιστοῖσιν συμμάχοισιν 1395; Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον A. 1053, ἄγειν τὸν ἄνδρα δεῦρο σύμμαχον λαβών 1098; τῆς ξυμμάχου A. 90, τοιάνδ' ἀεί μοι ξύμμαχον παρεστάναι 117 *Athene als Helferin des Aias.* — Helfer(in), Beistand, helfend, hülfreich, schützend ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον O. 135, τῷ θανόντι σ. πέλω 245, οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου OC. 450, τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ; 815, τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; Ant. 923; συμμάχου δορός | 674 *Wf* Kampfesgenossen (ἀρωγοὺς?) ξυμμάχους OC. 1012, *vgl. Rhes.* 637, γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον T. 1175, ἡ προμήθια κ. τῷ λέγοντι κ. τῷ κλύοντι σύμμαχος E. 991, τύχη fr. 302, ἡ σιωπή 667, ἥ τε σ. Δίκη O. 274 *prol. N.*

ξυμμετ-ίσχω, neme mit Teil an ξ. καὶ φέρω τῆς αἰτίας Ant. 537.

συμ-μετρέω, messe ab, berechne: ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ | O. 73 zus. stimmend; κ. τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ | 963 entsprechend, angemessen.

σύμ-μετρος, ab-, angemessen: τῷδε τἀνδρὶ ξ. | O. 1113 ὁμῆλιξ *gleich alt mit; ποίᾳ* ξ. προὔβην τύχῃ; Ant. 387 *rechtzeitig für;* ξ. γὰρ ὡς κλύειν O. 84 μέτρον ἔχων τοῦ ἀκούειν διὰ τὸ πλησίον γενέσθαι *sch.* nahe genug.

συμ-μιγής, vermischt, verschiedenartig βοσκήματα | T. 762, mit ὀλαῖς fr. 464; gemeinsam ἀνδρὶ κ. γυναικὶ συμμιγῆ κακά O. 1281. — συνέμιξεν *Etym.* 514, 9.

σύμ-μικτά τε λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα A. 53, durcheinander gemischt.

συμ-παίζω, spiele, scherze mit (νύμφαις) O. 1109. *Z.*

συμ-παίω, schlage, stosse zus., an πῶλοι - μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις E. 727 *neu.* — συμπαραινέσας fr. 435, 14. [Ph. 675 *Z.*

συμ-παραστάτης, Beistand, Gehilfe

συμ-παρίστημι, stehe zur Seite, bei εἰ σὺ τῇ ἐμῇ ξυμπαραστήσει φρενί OC. 1340.

σύμ-πας, gesammt, ganz ξύμπας Ἀχαιῶν λαός Ph. 1243, στρατός Ph. 387, τοῦ τε σ. στρατοῦ 1294, τῷ - σ. στρατῷ 1226, 1257, στρ. ξύμπαντι A. 1055, ἡ σύμπασα (γῆ) fr. 360. — *Pl.* allesammt, alle zus. οἵ σ' ἱκετεύομεν ξύμπαντες OC. 1327, εἰσηκούσαμεν ξ. 1646; τίσασθ' - ξύμπαντας αὐτούς Ph. 1042, κτείνω δὲ τοὺς ξ. O. 813; πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες 752 im Ganzen.

συμ-πίπτω, falle, treffe, stosse zus. mit εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης T. 20, ξ. μόνος μόνοις A. 467; falle, stürze hinein in κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα 429, τῷδε συμπίπτει φόνῳ O. 113. — συμπλάζεται fr. 342; συμπλακείς 548.

ξύμ-πλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη Ant. 541 *Wf*, Gefärte, -in, Teilnemer, -in.

συμ-πονέω, arbeite mit, helfe mit, stehe bei A. 1379, *εἰς τὸ σ.* OC. 1368, *εἰ ξυμπονήσεις* Ant. 41; *συμπόνει πατρί* E. 986.

συμ-πράκτωρ, Gefärte *ὁδοῦ* O. 116.

συμ-πράσσω, wirke mit T. 1177; betreibe mit *τὰ δ' ἄλλα κ. ξύμπρασσε* A. 1396. — [*συμπταίω, s. συμπαίω.*] Z.

συμ-πτύσσω, falte zus. *κἄθηκα συμπτύξασ' - κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον* T. 691 verschloss?

συμ-φέρω, 1) trage bei *ξυνοίσω πᾶν* - E. 946; *intr.* sich entschliessen, nachgeben *σ. τοῖς κρείσσοσιν* 1465 *ὁμοφρονεῖν Med.* 13 *Elmsl.*; *σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός* Ph. 627 *Herm.* helfen, beistehn; *ὡδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς* A. 431 *Wf* übereinstimmen; *so Med.* [*τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι* OC. 641 *D, N* willfaren]; *ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι ξυνοίσει* Ph. 1085 ch. wirst mit mir verbunden sein. — 2) *Unpersönl.* helfe, stehe bei, nütze *συμφέροι* E. 1439 ch., *σοί γ' - τῶν ἐμῶν ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρῃ, γενήσεται* Ph. 659; *Part. τὸ συμφέρον* 926 mein Nutzen, Interesse; *δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων* Ph. 131, *ἃ μὴ ἐπίκαιρα μηδὲ σ.* O. 875 ch., *ἃ μή σοι σ. λέξεται* OC. 1186, *τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί* 1635 was frommt, dienlich, nützlich ist, (*τοῖσδε συμφέρει* OC. 1162 *Blaydes*).

σύμ-φημι, stimme bei Ph. 1310, O. 642, *κἀγώ* E. 1257, *καὐτός* OC. 1747, *δή σοι* A. 278, *ξ. σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι* O. 553.

συμ-φιλέω, liebe mit Ant. 523. *S.*

συμ-φορά, 1) Ereigniss, Geschick, Zufall, Los *ἔν τε συμφοραῖς βίου - ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς* O. 33 *Eum.* 1020, *αἱ δὲ ξ. αὐτοῦ πανώλεις* OC. 1014; — *ἐν ταῖς ξ. ταῖς νῦν* O. 515; Ausgang, Erfolg *τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων* 44 *ἀποβάσεις gl. v. τῶν πραγμάτων Thuc.* 1, 140 *Htg.* — *Mit Absicht zweideutig: ξυμφορᾶς γὰρ ἂν ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης* E. 1448; *φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν* T. 1145; — *οὐ γὰρ ἄλι' ἀφορμᾷ ποτ' οὔτ' ἄνευ ξυμφορᾶς* OC. 1470 ch.

2) Glück *κἀπὶ ξυμφοραῖσί μοι γεγηθός* E. 1230. — 3) Unglück, Leid, Ungemach, Missgeschick *οἰμῶξαι - τὴν σὴν ξυμφοράν* E. 789, *οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε σ.* 1179, *ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ* T. 321, *ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος* 325, *βαρεῖαν ξυμφορὰν - πατρὸς δεδορκώς* 746, *ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα* 1077, *τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;* O. 99, *οὐδ' ᾐσθήσεται τῇ ξυμφορᾷ* 454, *τοιάνδ' ἰδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην* 833, *δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον* 1347, *εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς σ. ἐλήλυθεν* 1527, *ξ. ξύνθημ' ἐμῆς* OC. 46, *σ. χάριν* 255, *ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους λέγεις;* 596, *ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης;* Ant. 1229, *ὡς πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή* Ant. 1338; — *Plur. εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με* T. 243, *κλύων ἔφριξα τάσδε συμφορὰς ἄνακτος* 1044, *πρὸς τὰς παρούσας ξ.* Ph. 885, *ξ. τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας ἤνεγκον ἄκων* OC. 962, *μεγάλων συμφορῶν* fr. 32. — *Pers. μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα* A. 68 *Erkl.*

σύμ-φορος, nützlich, dienlich, was frommt *θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον* OC. 592, *εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορα* 1347, fr. 162. — *παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα* OC. 464 passend, *γαστρὶ μὲν τὰ σ.* Ph. 287 *nötig, ἀναγκαῖα sch.*

ξυμ-φράζομαι, sinne mir aus *νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται* Ant. 364 ch.

σύμ-φρουρος, wachend, ausharrend mit, bei *ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί* Ph. 1453 an. *S.*

ξυμ-φυτεύω, erzeuge, tue mit *ἔργον* O. 347.

σύμ-φωνος, mit tönend: *βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν - σύμφωνος -;* O. 421 wird nicht einstimmen in, widerhallen von; — *τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα* OC. 619 einträchtig, einig.

σύν, ξύν, *mit, Praep. mit Dat., bez.* 1) *äuss. Gemeinschaft, Begleitung, von Pers.: τὸν αὐτοέντην - | ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί* E. 273, | *ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ - κτανεῖν Αἴγισθον* 956, *ἐμαυτὴν - ξὺν τῇδε κλαύσω - σποδῷ* 1122, 1150, 1166, 1168, *ξὺν παιδὶ κ. γυναικὶ δουλώσειν* T. 257, *v. ι* 199, *προσελθόντ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ* 496, *αὐτόχειρα κ. ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων* 1194, *κἀμὲ - | ξὺν παιδὶ τῷ σῷ* A. 499, *πλευρὰς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε* 1410 an., *σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ* Ph. 543, *ξὺν σοὶ - πορθῆσαι* 920, 1335, *ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' -* 1423, *σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχισθ' ὁμιλοῦντα* O. 366, 1184, *ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ γένοιτο* 929, (*ἦλθον*) | *ξὺν ᾧπερ* OC. 334, *ξὺν σφῷν - ἐκβεβλημένον* 1257, *στόλον ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας* 1306, *ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν* 1311, *σὺν ταῖς παρ-*

θένοις στένοντες ὡμαρτοῦμεν 1646, εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί Ant. 43 = ξὺν ἐμοί, θανεῖν τε σὺν σοί 545, ματρὶ ξὺν κεραυνίᾳ 1139 ch.; — ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος E. 302; σὺν θεῷ mit Gottes Hilfe, Beistande κρατεῖν A. 765, σωτήριοι 779; — εὐτυχεῖς ξὺν τῷ θεῷ φανούμεθα O. 146; ξὺν θεῷ εἰπεῖν fr. 380; — ξὺν τῷ θεῷ πᾶς κ. γελᾷ κὠδύρεται A. 383 wie's Gott gefällt. — — *Von Sachen:* λέξαι τ' ἀκοῦσαι ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ OC. 1288 πεδίων ἐπινίσσεται ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ (ὁ Κηφισός) 690 ch., χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ fr. 272; βροτῶν σὺν κακοῖς μεμιγμένων E. 1485. — 2) *Von Dingen. die man an, bei oder in sich hat:* ἀεικεῖ σὺν στολᾷ E. 191 m., OC. 1257, σὺν νεορράντῳ ξίφει A. 30, ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσσιν Ant. 116 an., αἴγλας ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διάσσει O. 207 ch., σὺν σάκει fr. 738, σὺν δορεί, σὺν ἀσπίδι 374 b. — — μὴ σὺν φθόνῳ τε κ. πολυγλώσσῳ βοῇ σπείρῃ ματαίαν βάξιν E. 641, ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα 1284 m., ταύτῃ σὺν ὀργῇ κἀμὲ συνθανεῖν T. 720, ἀνεστέναξες - οὐλίῳ σὺν πάθει A. 933 ch., κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος Ph. 842 m., ἄρχειν ξὺν φόβοισι O. 585, ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν 920, ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; OC. 817 = τί ποιήσας-, σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις 1106 = ποθουμένη, μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων Ant. 135 ch., πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι 172. — 3) *Von Zuständen:* σὺν νόσοις ἀλγεινός OC. 1663, ξὺν ἧ (νόσῳ) Ph. 268, ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας 1022, σὺν γήρᾳ βαρεῖς O. 17, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ T. 186; — ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν A. 1125, Ph. 1251. — *Vom Erfolge:* οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν E. 61, O. 595, σὺν κακῷ μέτει πάλιν E. 430, ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε Ph. 775, σὺν κακοῖς πράσσειν κακά Ant. 565. — *Daher* 4) *Adv.:* σὺν χαρᾷ E. 934 = χαίρουσα, τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς 1336, σὺν τάχει 872, 1491, A. 853, OC. 885, 904, fr. 761 = ταχέως, σὺν δίκῃ λέγειν E. 1041, T. 279, Ant. 23; ἔμφρων - ξὺν χρόνῳ καθίσταται A. 306, ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ ἐπόρευσαν ξὺν χρ. OC. 1602, βαιὸν οὐδὲ σὺν χρ. ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦντα 1653, ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρ. χαράν T. 200, σὺν χρ. βραδεῖ μολὼν 395, ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς Ph. 1223. — ξὺν οἷς (*n.* θεοῖς *sch.*) OC. 282 (im Einklange) mit den G. — *Instrum.* ξὺν ἀσφαδάστῳ κ. ταχεῖ πηδήματι πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ A. 833, σὺν δόλῳ κεντήσετε 1245, τὰ Πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας Ph. 1335, κτανεῖν νιν - σὺν πλήθει χερῶν O. 123, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε 124, δρῶντα - κακῶς - σὺν τέχνῃ κακῇ 643, τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ σύν γ' ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν 657 ch., βραχεῖ σὺν ὄγκῳ κ. χρόνῳ διασκεδῶ OC. 1341, (σύν μάχῃ δορὸς Ant. 674 ξυμμάχου *Wf*), 23, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ ἔθανες 1266. — — *Pleonast.* στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην T. 563, εἰ δὲ σὺν δίκῃ ξύνεστι E. 610; σύν *felt bei* αὐτός.

Adv.: ξύν τε διπλοῖ βασιλεῖς A. 958; σὺν δ' ἐγὼ παρὼν 1288, Ant. 85, (432) zugleich mit, mit dabei. — *In Tmesis:* σὺν δ' ἐποτρύνει E. 299 *Df*, σὺν δ' ἑλίσσεται 746, Ant. 432, *v. Pflugk Hel.* 106.

ξύν, *altatt., schreibt Pors. Hek.* 112, *Med.* 11 *Add. bei den Tragg., wo es das Metrum erlaubt, Elmsley dagegen Edinb. Rev.* B. 33 *p.* 229, O. R. *p.* XII *praef., schreibt, wo der V. es erlaubt, nach kurzen Voc.* σύν, *ausser im Anf. der Verse, wo, wie sonst überall,* ξύν; *Herm. folgt den schwankenden Hsn, ändert aber des Wollauts wegen! Vgl. die Grammat. u. Lex., bes. den Th. Gr. L. s. v. — Die Zusammensetzungen suche alle unter* συν-.

συν-άγοντα τὰς ὀφρῦς fr. 752, συναγαγών 468.

συν-ᾴδω, stimme überein, bin gleich ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος O. 1113.

σύν-αιμος, blutsverwant οἷς ὁμόθεν εἰ κ. γονᾷ ξ. E. 156 ch., ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοὶ A. 977 meines Br., νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον Ant. 794 = -μων, *Nzu* O. 108. — *Subst.* Bruder τὸν τοῦ μανέντος - ξύναιμον A. 727, ὁ ξ. 1387, ὁ σὸς ξ. OC. 1355, 1374, τὸν- Ant. 198, Schwester ἡ ξ. Ant. 488. — *Plur.* Blutsverwante τῶν ἐμῶν - ξυναίμων OC. 943. — *Δία ξύναιμον* Ant. 659 bei dem Zeus der Blutsverwantschaft. *Z.*

συν-αινέω, stimme bei σὺ δ' οὐχὶ πείσει κ. συναινέσεις ἐμοί; E. 402; heisse gut, billige ξυναινεῖς; 1279 *n.* τὸ μὴ ἀποστερεῖν ἐμέ, συνῄνεσα Ph. 122, ἅπερ ξυνῄνεσα OC. 1508 versprochen habe, ταῦτα fr. 337. — ξυν-αίρειν 649.

συν-αιρέω, erfasse, raffe hin τίς θυμὸς ἢ τίνες νόσοι τάνδ' αἰχμᾷ βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; T. 884 ch.

συν-αλγέω, teile den Schmerz, neme Teil am Unglück ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν A. 283, erleide mit λιθόλευστον ἄρη 255.

συν-αλλᾰγή, Vermittlung, Versönung ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγων A. 732, ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς T. 845 ch.; Schickung, Geschick, Ereigniss ποίας φανείσης - συναλλαγῆς OC. 410, πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; O. 960, ἔν τε συμφοραῖς βίου κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς O. 34 (σ *Df*) Verker, *N. Z.*

συν-αλλάσσω, verkere, gehe um mit μὴ ξυναλλάξαντά πω O. 1110, ἢ ξυναλλάξας τί πω 1130 *von* οἶσθα *abhängig.* — *Aor. Pass.* (εὐνῆς) ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί A. 493 du mir genaht bist.

συν-αντιάζω, komme entgegen μοι O. 804. *S.*

[**ξυν-απόκειται**? (χάρις ἡ χθονία) OC. 1752 m., mit, zugleich geborgen liegt *Htg. S.*]

συν-άπτω, knüpfe zus. εἰ μὴ ξυνάψων ἀλλὰ συλλύσων πάρει A. 1317 ch. *Erkl.* nicht um den Knoten zu schürzen, sondern den Streit zu schlichten; ξυνάπτετον λόγοισιν E. 21 *N*, *v. Pers.* 886, *Phoin.* 702, sich besprechen, aussprechen. — τοῦδε ξυνήψατο fr. 710.

συν-αρπάζω, entraffe, reisse, füre weg, fort, empor παίδοιν - τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ ξυναρπάσας ἔπεμψα OC. 819, πάντα γὰρ συναρπάσας, θύελλ' ὅπως, βέβηκας E. 1150, [κ. σφας κακοὺς κάκιστα κ. πανωλέθρους ξυναρπάσειαν A. 840 *n.* αἱ Ἐρινύες]; — βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο 498, fr. 587; begreife, fasse, verneme φώνημ' ἀκούω κ. ξυναρπάζω φρενί A. 16 *Erkl.*

ξυν-ασπιστής, Mitstreiter -στὰς φίλους OC. 379. *Z.*

ξυν-αυδῶ, stimme bei A. 943 ch. — ξυναυλίαν fr. 79. *Z.*

σύν-αυλος, zusammen, nahe wonend χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξ. ὤν; O. 1126. — *Trp.* θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος A. 611 ch., *vgl.* ξύνοικος. *S.*

συν-δαΐζω, töte mit μὲ συνδάιξον A. 361 m. *S.*

σύν-δετος, zusammen gebunden, gefesselt συνδέτους αἰκίζεται A. 65, συνδέτους ἄγων ταύρους, κύνας, βοτῆρας 296. *Z.*

συν-δέω, binde zusammen, fest τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν A. 62, ἔμ' Ph. 1016.

συν-δράω, handle mit τοῖς δρῶσι κ. συνδρῶσι E. 498 ch., οὐχὶ συνδράσασα νουθετεῖς τάδε 1025.

σύν-εδρος, beisitzend: beratend ἐκ γὰρ συνέδρου κ. τυραννικοῦ κύκλου A. 749; schützend Δίκη, ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις OC. 1382 die da aufrecht erhält.

σύν-ειμι (*nur Praes., immer* ξυν-, *ausser* O. 303), bin, lebe zusammen, verkere mit τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρός E. 264, 358, φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν 652, ξυνών μ' ἔληθες 1359, τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς fr. 90, ἑκοῦσι T. 198, κ. μοι - Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος A. 610 ch., Ἀπόλλων - ἐμοὶ ξυνείη[ς] διὰ παντὸς εὔφρων 705 ch., τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν Ph. 483, τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισίν 1356, φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν ἀδελφὸς - κ. πατήρ O. 457; — *Part., bes. plast.* ἐν μέσῳ ῥαβδονομεῖ Κύπρις ξυνοῦσα T. 516 ch., κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών A. 267, ἡμᾶς δὲ - ἡνία ξ. 273, ὀρχήματ' - ξ. ἰάψῃς 700 ch., σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξ. 855, κ. σὲ διαφθερῶ ξ. Ph. 76, ἅ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξ. OC. 1149, τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνεις ξ. Ant. 765; — *ehelich* τῷ μιάστορι ξύνεστι E. 276, 358, 562, 652; — *schirmend* ὑμῖν - δίκη χοἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰς ἀεὶ θεοί O. 275, εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε OC. 773; — *von Zuständen:* befinde mich mit, in κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα E. 600, σὺν δίκῃ ξύνεστι 611, πόλιν - οἵᾳ νόσῳ ξύνεστι O. 303; — *von Sachen, die in uns sind:* wonen τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι A. 338, εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν O. 863 ch., χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει OC. 7, ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι 946, τόνδε - ἆται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι 1244 ch., ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι Ant. 372 ch. *Wf*, fr. 688.

συν-εκσώζω, rette mit aus der Gefar ξένον OC. 566. *Z.*

ξυν-έμπορος, Reisegefärte, Genosse, Begleiter Ph. 542; T. 318.

συν-εξᾰκούω, höre zugleich mit J. genau ταῦτα πολλοὶ - συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί T. 372. *Z.*

συν-έπομαι, folge ποίμναις - ξυνειπόμην O. 1125; *trp.* κ. γὰρ ἀκράτησας οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο 1523.

συν-εργάζομαι, wirke mit ξυμπονήσεις κ. ξυνεργάσει Ant. 41.

ξυν-εργάτης, Mitarbeiter, Helfer σοί Ph. 93. *Z.*

συν-έργω, arbeite mit, helfe ξυνέρξετε A. 593 =

συν-έρδω, arbeite, wirke mit, helfe E. 350, ξυνέρξων T. 83. *S.*

συν-έρχομαι, komme zusammen mit: verabrede mit σοὶ ξυνῆλθε O. 572, komme zu τὸ σὸν λέχος A. 491; vereinige mich ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι κἀμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ T. 619.

ξυν-έστιος, Herdgenosse, zus. lebend οἴκοισιν - ἐν τοῖς ἐμοῖς O. 249.

ξύν-ετος, einsichtsvoll, verständig Ζεὺς ὅ τ' Ἀπόλλων O. 499 ch.

ξυν-εύδω, schlafe bei, lebe mit τῷ παλαμναίῳ E. 587.

συν-ευνάζομαι, schlafe, wone bei, verkere mit μητρὶ ξυνευνάσθησαν O. 982.

σύν-ευνος, Lagergenossin γυνὴ κακὴ ξ. ἐν δόμοις Ant. 651, ἐμὴν ἴσχει ξύνευνον μητέρα A. 1301.

συν-έχθειν, mithassen Ant. 523. *S.*

συν-ηγορέω, stimme bei τῷ κατηγόρῳ T. 814. *Z.*

συν-ήγορος, übereinstimmend, bestätigend μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα T. 1165.

συν-ήδομαι, freue mich mit über ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς ξ. σοι OC. 1398, *E. Med.* 137.

συν-ήθης, gewont, vertraut, bekannt ἔθος Ph. 894, πότμος - πατρός T. 88; ὄμμα E. 903. [1329 *Lob. S.*

ξυν-ηρετ[μ]εῖν, Freund sein σοί A.

σύν-θᾱκος, sitzend bei, auf Ζηνὶ σ. θρόνων αἰδώς OC. 1267. *Z.* [1378.

συν-θάπτω, bestatte mit τόνδε A.

συν-θέλω, will auch, zugl. mit, dasselbe fr. 435, σοῦ μὲν ξυνθέλοντος OC. 1344. *Z.*

σύν-θημα, Fügung, Losung ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμᾶς | OC. 46; Anordnung, Bestimmung τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα 1594 (πίστεως ξυνθ.) *Verbrüderung*, δελτὸν ἐγγεγραμμένην | ξυνθήματ' T. 158.

συν-θηράω, erjage, zwänge zus. χεῖρες - συνθηρώμεναι Ph. 1005. — *Med.* fange zugleich mit σὺν δέ νιν θηρώμεθα Ant. 432.

συν-θνήσκω, sterbe, falle zugl. mit [πατρὶ ξυνθανεῖν OC. 1690 m. *Df* | ταύτῃ - κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα T. 720, 798, *Phoin.* 1283, *Suppl.* 1007, fr. 690. — *Trp.* ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς; Ph. 1443.

συν-ίημι, betrachte, sehe ξύνες δὲ | τήνδ' ὡς - | χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα T. 868; erkenne, verstehe οὐχὶ ξυνιῇς; E. 1347, οἶδά τε κ. ξυνίημι τάδε 131 m., ξυνῆκα τοὔπος 1479 *Erkl.*, τὸ σόν A. 99; οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι T. 1121, ἅπερ ξυνίημι O. 346, 988, οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν 360; — verstehe recht εἰ δὲ ξυνίῃς μηδέν; 628; μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὕς τ' ἔδρων OC. 976, τάδ' οὖν | ξυνεὶς 281 *D*, ἢ κ. ξυνίῃς κ. λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς; Ant. 403 weisst; — höre τὸν Αἵμονος φθόγγον συνίημι Ant. 1218; (θεσφάτων βάξιν) T. 90.

συν-ίστημι, *Aor. intr.*, trete zus., komme zu - heran λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν | ξυστᾶσα T. 28 *als Weib, wie* A. 491; ἀλγήδονος ἃ ξυνέστας OC. 514 ch. in die du geraten, womit du kämpfst.

συν-ίστωρ, Mitwisser, Zeuge ὡς θεοὶ ξυνίστορες Ph. 1293 *Herm.*; Ἅιδης χοἰ κάτω ξ. Ant. 542 συνίσασιν *sch.*

συν-ναίω, wone zus. mit, befinde mich in τοῖς ἐχθίστοισιν σ. ὁμοῦ T. 1237, ἅλις πόνοις τούτοισιν σ. ἐμοί Ph. 892; *trp.* μήτ' εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ, ξυνναίοιμ' εὔκηλος E. 241 m. *Wf*, sein. [Ph. 565. *S.*

ξυν-ναυβάτης, ου, ὁ, Schiffsgefärte

συν-ναυστολέω, fare mit zu Schiff συννεναυστοληκότες Ph. 550 Schiffsnossen. *S.* [A. 902 ch. *Z.*

συν-ναύτης, ου, ὁ, Schiffsgenossen

συν-νεύω, stimme (nickend) zu ξύννευσον - σῇ ψαύσας χερί O. 1510. *Z.*

συν-νοέω, erwäge, bedenke τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφατα OC. 453. *Z.* [Ant. 279.

ξύν-νοια, Nachdenken, Ueberlegung

σύν-νομος, zus. weidend λέοντε συννόμω Ph. 1436; Gatte, in αἱ δὲ σύννομοι OC. 340; Bule τοῦ τε συννόμου E. 600; (Gefärte, Freund τὸν Ἡράκλειον σύννομον Ph. 1132 ch. *Df*).

σύνοιδα, weiss (mit) um ξυνίσασ' - ὅσα θρηνῶ E. 93 m., ἐμοῦ ξυνειδότος O. 250, 704, Ant. 266; ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ fr. 669; μοὶ θνήσκοντι συνείσει Ph. 1085 m. — Weiss O. 330, πάγον - ξυνῄδη χθόνιον ὄντα OC. 948.

συν-οικέω, wone, lebe zus. mit τῇδ' ὁμοῦ T. 545, ἔρημος ἀνδρῶν οὐ ξυνοικούντων ἔσω O. 57; — *trp.* bin verbunden mit, schliesse mich (fest) an γῆρας ἄφιλον ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ OC. 1238; μυρίον ἄχθος ᾧ ξυνοικεῖ Ph. 1168 worin er weilt; (ἀμφίβληστρον) ξυνοικοῦν T. 1055 fest anklebend.

σύν-οικος, Mitbewoner, Hausgenosse, zus. lebend, wonend fr. 926 b, οὔ τι - ξ. ἔσομαι E. 818, οὐδ' ἡ. ξ. τῶν κάτω θεῶν δίκη Ant. 451 ξύνεδρος *Blaydes*; τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις ξ. O. 1206 ch. *im Unglück weilend, u. daran gebunden*; ᾧ τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος OC. 1134; ἥδε γὰρ μείζων βλάβη ξ. ἤν μοι E. 785.

συν-όμνυμι, schwöre fr. 150, ἅ μοι ξυνώμοσας, πέμψον πρὸς οἴκους Ph. 1367. — *συν-οπάζεται?* fr. 342.

συν-ουσία, Zusammenleben, Verker, Umgang, Gesellschaft ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων Ph. 936 = θῆρες συνόντες, μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς ξυνουσίας OC. 647, τῶν σοφῶν ξ. fr. 12; — ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ Ph. 520; οὐ λόγοις τιμώμεν' ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ OC. 63 (λεῷ für πλέον *N*) *Erkl.*

συν-οφρυόομαι, runzle die Stirn ἀήθης κ. συνωφρυωμένη T. 869. *Z.*

συν-ταλαιπωρέω, bin mit im Elend, ertrage mit τάδε OC. 1136 (κακά *N*). *Z.*

[**συν-ταράσσω,** reize, wiegle zugleich auf συνταράσσονται πόλεις Ant. 1080.]

συν-τέμνω, kürze, schneide ab μῦθος fr. 411; συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι Ant. 1103 holen auf dem kürzesten Wege ein; *Med.* fr. 678 vereitelt, συντέμνεται.

συν-τίθημι, fasse zusammen ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λόγῳ E. 673 *Erkl.; trp.* συντιθεὶς γελῶν πολὺν A. 303 τοῖς λόγοις συμμιγνύς, erhebend, χὠ συνθεὶς τάδε O. 401 Anstifter. — σύντομος, kurz O. 710, Ant. 446. — ξυντομωτάτως - λέξας OC. 1579, in aller Kürze [O. 810 sofort]. *Vgl.*

σύν-τονος, angestrengt, stark συντόνῳ χερὶ λύει T. 923 ἰσχυρός *Hes.* — *Adv.* συντόνως σκήπτρῳ τυπείς O. 810 *Dobree*, heftig.

συν-τρέχω, laufe, fliesse zusammen οὐ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει OC. 160 ch. — *Trp.* τῷ μόρῳ - ξυντρέχει T. 880 ch. gerät hinein; [τῇδε τοῦτο συντρέχειν 295 übereinstimmen mit].

συν-τρόφος· εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σ. E. 1190 lebe zus. mit; verwant τὸ σύντροφον γένος A. 861 *Athener;* (Ant. 375 *Heims.*) μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων Ph. 171 ch. ξ *Br.*, teilnemend. — προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου 203 ch. vertraut, gewont συντρόφοις ὀργαῖς A. 639 ch. *E.* (παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἁμέρᾳ A. 623 ch. *N*, in hohem Alter, hochbetagt).

συν-τυγχάνω, treffe zus., stosse auf λῃστὰς - συντυχόντας O. 122; verkere mit [ἐναισίου δὲ συντύχοιμι OC. 1482 ch. σοῦ τ. *Cobet*], συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν Ph. 320 προστ. *Mein.* OC. *p.* 314, Erfarungen gem. habe an *N.*; — μοίρᾳ τοὐδ' ἐχθίονι συντυχόντα Ph. 683 ch. anheimgefallen. — Falle vor, widerfare πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος A. 313.

συν-τυχία, Fügung, Schickung νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις Ant. 157 an.

ξυν-ωμότας ἔστησ' ἐμαυτῷ OC. 1302, Mitverschworne. [895.

ξυν-ωρίς, ίδος, ἡ, Par τέκνων OC.

ξυν-ωφελέω, helfe, stehe bei μοί Ph. 871 *Xen.*

σῦριγξ, Hirtenflöte οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων Ph. 213 ch. — Blutader θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος A. 1412 an. *Lob.* — Radbüchse ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα E. 721. — Σύρων ἔθνος fr. 564. — συὸς μέγιστον χρῆμα fr. 357, 720.

σφᾰγεύς, ὁ, Mörder, Mordstal A. 815.

σφᾰγή, Mord φυσῶντ' - αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς A. 919, δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς E. 37, ἔλαφον οὐ κατὰ σφαγάς 568; Schlachten (zum Opfer) πολυθύτους τεύχειν σφαγάς | T. 756; Wunde αἷμα τῶν ἐμῶν | σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν 573, 717.

σφάγιον, (geschlachtetes) Opfer-, Schlachttier χειροδάικτα σφάγι' αἱμοβαφῆ A. 219 an.

σφάγιος, geschlachtet: σφάγιον ἐπ ὀλέθρῳ γυνεικαῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον Ant. 1291 m. der Tod (Selbstmord) eines Weibes. — σφαδᾴζεις fr. 727 *Df, Thes. Gr. L.*

σφάζω, schlachte, morde ὧν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας A. 235 an., τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε - 299. κατα-.

σφᾰλερός, wankend, unsicher πυργον ῥῦμα A. 159 an.

σφάλλω, bringe zu Fall, stürze τὴν σωτηρίαν fr. 204, σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη κ. κατώρθωσαν βροτούς E. 416, täusche ἡ - θεὰ μ' - ἔσφηλεν A. 452. — *Pass.* stürze, gerate in Schaden, Unglück ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτε T. 297, κεῖνος εἰ σφαλήσεται συνθανεῖν 719; gehe verlustig ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται | 1113 ἀποτεύξεται *sch.* — Vergehe mich, sündige, fele οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε 621, ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι 727; οἶσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; OC. 75; ἐν τοῖς δικάσταις κοὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη A. 1136, fr. 513; täusche, irre mich μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι E. 1481. — σφέ, σφεῖς, σφίν, σφίσι, s. οὗ. — σφηκιάν fr. 856 *Z.*; σφηκοῖ 27 *Lex.*; σφηκώματι 314 a. *Z.*

Σφίγξ· ὁ ποικιλῳδός O. 130, Sphinx, *T. der Echidna u. des Typhon, zerriss jeden, welcher ihr bek. Rätsel nicht löste, bis sie sich, nachdem es von Oidipus erraten war, selbst vom Felsen stürzte.*

σφόδρα, heftig, ser ἱμείρουσα E. 1053, πείθει A. 150 an.

σφραγίς, Siegelring, Siegel σφραγῖδος ἕρκει T. 615 *Df Oxf*, σφραγῖδα πατρός E. 1223 *Df*.

σχεδόν, beinahe, fast σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω Ant. 470, etwas σχεδόν τι πρόσθεν O. 736, ziemlich σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν T. 43, wol σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν E. 609. — ἔσχεθε κοῦρον fr. 230. κατα-.

σχέτλιος, kün, dreist, frech, Frevler; elend ὦ σχέτλιε Ph. 369, 930, -ία Ant. 47; — *Sup. adv.* σχετλιώτατα (*n.* ἀπέθανες) T. 879 ch. δεινότατα *Heims.* — Grausam, bitter σχέτλια γὰρ - ἐμὲ - μὴ πελάσαι A. 888 ch.

σχῆμα, Aussehn, Anblick Ἑλλάδος στολῆς Ph. 223, τύραννον σχῆμ' ἔχων Ant. 1169. — *Umschr.* ὦ σχῆμα πέτρας δίπνλον Ph. 952 *N*, *Alk.* 911.

σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει E. 98 an., spalten.

σχιστὴ ὁδός O. 733, gespalten.

σχολή, Musse fr. 288, ἀγωνίῳ σχολᾷ A. 195 ch. Kampfesrast; εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή 816 Zeit; ἐν τίνι σχολῇ - κακοῦ; O. 1286 Ruhe vor. — Zögerung, Verzug ἤνυτον σχολῇ βραδύς Ant. 231. — *Dat. adv.* mit Mühe, kaum ἐπεὶ σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην | O. 434, ἐπεὶ | σχ. ποθ' ἥξειν δεῦρ', ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ | Ant. 390.

σώζω, 1) rette, erhalte, erhalte am Leben, schütze ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐχ ὄκνῳ E. 321, ἐμαυτήν 1321, τόνδε κἀμ' ἔσωσας πολλῶν πόνων 1356, τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς E. 768, κεῖνον βίον σώσαντος T. 85, σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν 1019 m., [ἄνδρα A. 812], Ἀθάνα Πολιὰς ἥ σώζει μ' ἀεί Ph. 134, σῶσαί μ' ἐς οἴκους 311, σῶσον 501, θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς 528, σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ' 919 σέ, ὁ δὲ κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν O. 1180 σέ, τὸν κακούμενον ξένον σώζειν OC. 262 rettend aufnemen, ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε 276, αἵδε γὰρ χέρες Θησέως ἔσωσαν 1103, ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας 1117, ἐάν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν 1210, ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα Ant. 189, σῶσον σεαυτήν 553, σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία 676 *E* 531, ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν 1058, σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα 1162, fr. 206, 499; — *Pass.* werde gerettet u. s. w., bleibe am Leben, gesund ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ E. 60, μηχαναῖς σεσωσμένον 1229, ἢ σεσώσμεθα ἢ πίπτομεν T. 83, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους ἴδοιμι σωθέντ' 611 lebend, gesund, σεσωσμένην 735, ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι A. 519 *Lys.* 26, 9, σεσωσμένον 692, θεοῖς 1129, τὸ σωθῆναι Ph. 109 Rettung, οὐ γὰρ ἄν ποτε θνήσκων ἐσώθην O. 1457, ἀτωμένους - ἢ σεσωσμένους Ant. 314, σωθείς 331, σωθῆναι OC. 386, 1345; — δόλῳ - κτήματ' οὐχὶ σώζεται 1027, σεσωσμένα (τἂν δόμοις) T. 626. — ἄφαντον φῶς ὅ καὶ σώζει μ' ἀεί Ph. 297 beschirmt; ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὅρα 1391.

2) Beware, hebe auf, hüte τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον - ἐν μυχοῖς σώζειν T. 686, αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω A. 660, σῶζ' αὐτὰ κ. φύλασσε Ph. 766, ἃ νῦν σὺ σώζεις 803, σῶζε OC. 1530 verbirg, τοὺς καθεστῶτας νόμους Ant. 1114; *Pass.* κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω(ν) κάτω E. 438. — *Med.* beware mir, für mich, behalte ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν ὥσπερ οὐχὶ σώζεται E. 994; σώζου τόδε 1257 *im Gedächtniss*; παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην - T. 682. ἀνα, ἀπο, ἐκ, συνεκ-.

σωκέω, vermag μούνῃ γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος E. 119 m. ἰσχύω *Suid* (τῷ μήτε σωκεῖν μήτε ὁρᾶν OC. 496 *D*), *A. Eum.* 36.

σῶμα, 1) Körper, Leib, Leiche τοὐκείνου E. 1118 = Ὀρέστου 1216, ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον 1181, τοὐμὸν ἐξάραντά σε σῶμα T. 1194, πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν 1210, σ. τυμβεῦσαι τάφῳ A. 1063, κἂν σ. γεννήσῃ μέγα 1077, τῷ σώματι Ph. 51, φθίνει δὲ σώματος (ἰσχύς) OC. 610, ἐς χέρα σῶμα σὸν προκλίνας 200, σ. βαστάσαι 1105, μυδῶν τε σ. γυμνώσαντες εὖ Ant. 410, σ. Πολυνείκους 1198, δυσειδὲς σ. fr. 109, 289, 677, 817; ἐν βραχεῖ χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ φέρουσιν E. 758; — ὄνομα μόνον δείσαντες· οὐ γὰρ δὴ τό γε σῶμ' οὐδὲ τἄργα τἀμά OC. 266 bez. *die* Grösse, Mächtigkt. — 2) *Umschreibend für Pers.* ἣν ἂν ὑμὶν ἐν δόμοις τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα E. 1333, ἰὼ γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων 1233 m., μαντεῖ' ἄγουσα πάντα - ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος OC. 355; *starke* τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα πίπτειν A. 758, *schwache* σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή O. 961; — δρῶντα γάρ νιν - κακῶς εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ 643, *Lob. z. Phryn. p.* 378. — σῶμά τ' ἀκινήτου θηρός OC. 1568 *Kerberos*. — τὰ πολλὰ σώματα Ant. 676.

σῶς, wol, unversert *σὺ δὲ σῶς ἴσθ'* OC. 1210; unversiecht *ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν* Ph. 21.

σωτήρ, Retter, Schützer, Schirmer, Heiland, Beistand *δόμων Ἀγαμέμνονος* E. 1354, *Φοῖβος δ' - ἅμα σ. θ' ἵκοιτο κ. νόσου παυστήριος* O. 150, *σοῦ γ' - σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ* 1030, (*νόσου*) *προστάτην σωτῆρά τε* 304, *σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σ. κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας* 48, *τῇδε τῇ πόλει μέγαν σ. ἀρεῖσθε* OC. 460, *ἐπεὶ τῆσδε γῆς σ. σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ* 463; *σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν* Ph. 738. — *Fem. Kr. Di.* 22, 6, 5; 57, 1, 3, *Lob. A.* 323: *εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ | σωτῆρι βαίη* O. 81, *νύμφας - ἐπευξάμενοι νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι* Ph. 1472.

σωτηρία, Rettung, Wolfart, Glück, Heil *σωτηρίαν ἔχοντα* A. 1080, *ζῆν - ἄνευ σωτηρίας* Ph. 1396, *τέρμα τῆς σ.* OC. 725, *τὴν ἄτην - ἀντὶ τῆς σ.* Ant. 186, *ἥσσω λαβεῖν - τῆς ἐμῆς σ.* 440, fr. 282, 204.

σωτήριος, rettend, Rettung, Hilfe Heil bringend *Διὸς σωτηρίου* fr. 375, *θεοῖσιν - τοῖς σ.* E. 281; *γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι* A. 779, *ἐν δὲ τῷ λέγειν κἀκ' ἂν λάβοις τὰ πλεῖον' ἢ σωτήρια* OC. 796, *δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτηρίους D*487 (*-ιον La* gerettet); — *τἀκείνου δέ σοι σωτήρι' ἔρρει* E. 925 Rettung, Wol, Leben.

σωφρονέω, bin, handle, besonnen, vernünftig, klug, sittsam, bescheiden A. 586, 677, 1264, O. 589, E. 307, *εἰ σωφρονήσεις - δράσεις τάδε* 465; A. 1259, *ἐσωφρόνησας* Ph. 1259.

σωφρόνως, weise, der Ordnung gemäss *οὔτ' ἂν στρατός γε σ. ἄρχοιτ' ἔτι* A. 1075 *vgl.*

σώ-φρων, weise, besonnen, verständig, sittsam *σ. γ' οὖσα* E. 365, *τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν οὐχὶ ἀνδρὸς σώφρονος* T. 435, fr. 608, 674, 747. — *Subst. τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι* A. 132, *οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν* Ph. 304, *τοῖς φρονοῦσι σώφρονα* fr. 62, 606; 705.

T.

τ allitteriert u. gehäuft Wf zu E. 264, 928, A. 39, *N zu* O. 371.

ταγός, Fürer, Herscher *οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;* Ant. 1057, (156 ch. *Wf*). — *τακομέναν, s. τήκω.*

ταλαί-πωρος, elend, unglücklich, unselig *ἐκείνου τοῦ τ. τάφος* E. 1218, *ὦ ταλαίπωροι* O. 634, *πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους* OC. 14, 740, *ὦ τ.* 1280, *ἀδελφὼ δύο - αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω* Ant. 56, *βροτῶν* fr. 499; *γένος* 682, *τὸν τ. βίον* OC. 91.

ταλαί-φρων, elend, unglücklich, unselig *οἵων ἐγώ ποθ' ἁ τ. ἔφυν* Ant. 866 m., — *ἀνυμέναιος τ. ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν* 877 m., *ὦ ταλαῖφρον* 39, *ἰὼ τ. γυναῖ* A. 903 ch.

ταλᾰ-κάρδιος, duldenden Herzens, voll Kummer OC. 540 m.

Τᾰλᾱός OC. 1318, *S. des Bias u. der Pero, V. des Adrastos, K. von Argos.*

τᾰλᾱς, elend, unglücklich, unselig 1) *ὁ μὲν θανὼν - κείσεται τ.* E. 246 m., *πολλὰ μὲν τ. χθονὶ ῥίπτων ἑαυτόν* T. 789, *ἔγνω γὰρ τ.* 932, *ἐγὼ - ὁ τ.* 998 m., *ὠλεκόμαν ὁ τ.* 1013 m., *θῆλυς εὕρημαι τ.* 1075, *ἐκπεπόρθημαι τ.* 1104, *οἴχομαι τ.* 1143, *διόλλυμαι τ.* A. 838, *αὐτὸς ἄν, τ., εἰλυόμην* Ph. 290, *ἐξέρπων τ. ἐμηχανώμην* 294, *ἀπόλλυμαι τ.* 311, *αὐτὸς τ. θανών* 956, *φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τ.* 959, *ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τ.* 1022, *τ. ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι* 1105 m., *ἀπόλωλ' ὁ τ.* 1187 m., *τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τὸ μετόπιν τ.;* 1189, *δεινὰ βρυχηθεὶς τ.* O. 1265, *ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τ.* 1363 m., *ἐγὼ* OC. 747, 963, *ἄρα θείῳ κἀπόνῳ τ. τύχῃ;* 1585 m., Ant. 1295, 1298; *τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ* E. 166 m., *ἐγὼ δ' ἡ τ. - ἀπόλλυμαι* 304, *ἡ τ. ἐγὼ* 1138, *τ. ὡς εἶδον* 902, *ὦ γενεὰ τ.* 1413 ch., *τέθνηκεν ἡ τ.* 1426, T. 877, *οὐκ ἔχω τ. ποῖ γνώμης πέσω* 705, *τ. ἐγὼ* A. 341, *τ. ἥσει - μέγαν κώκυτον* 850, fr. 531; — *κἀμοῦ ταλαίνης* E. 450, 812, *οἴμοι τ.* Ant. 82; — *ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί* E. 273, *-να* Ant. 880 m.; — *τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην* T. 1148, *τί μ' αὖ τ. ἀνίστατε* A. 787, *τ. μητέρα* O. 1373, OC. 1691 m., 1711 m., *τ. Εὐρυδίκην* Ant. 1180. — *In der Anrede, auch der eignen Pers. u. im Ausruf: τάλας* A. 925 ch., 902 ch., O. 1211, Ant. 228; *τάλαινα* OC. 318, 1683 m., *τ. ἐγώ* 1728 m., *ἰὼ τάλας* 876 m., *φεῦ τ.* A. 983, *ὦ τ.* T. 1081, A. 1025, Ph. 339, 1083 m., *ὦ τ. ἐγώ* OC. 753, 1338, 1401, Ant. 1211, *ὦ*

τ. ἐγὼ τ. A. 981, OC. 847, δύστηνος ὦ τ. ἐγώ Ph. 744, ὦ τάλαινα E. 388, 879, 887, 924, T. 320, OC. 1715 m., ὦ τ. ἐγώ 1438, E. 807, ὦ τ. ἐ. σέθεν 1209, ὤμοι τάλας Ph. 934, ὤμοι τάλαινα A. 340, *vgl.* οἴ. — *Deutet Schauder an:* τὸ δυσπάρευνον λέκτρον - σοῦ τῆς ταλαίνης T. 792, τάλαιν' ὀλεθρία 878; *eigentml. Selbstbedaurung:* τάλαινα OC. 318, τ. ὡς εἶδον E. 902, κλύουσα ἃ τ. 1284 m., [T. 651]. — 2) *Von Sachen:* τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια OC. 1263, τ. ἄρα τῆσδε συμφορᾶς E. 1179, πληρέστατον αὔλιον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν Ph. 1088 m., τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν T. 651 ch. *Df.*

[**τᾶλις**, ιδος, Mädchen τῆς μελλογάμου τ. Ant. 629 ch. *Z.*] — **Τάλως** fr. 171.

τᾰμίας, Spender, Gebieter, Herr τῶν μελλόντων fr. 575; τὸν ταμίαν Ἴακχον Ant. 1154 ch. *κύριον.*

ταμιεύω, verwalte: Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονάς Ant. 949 ch. ἐν αὐτῇ εἶχε *sch.*, *Danae*, nam auf u. zeitigte, hegte.

ὦ **τᾶν**, o Freund, Guter! *aus der Rede des tägl. Lebens* Ph. 1387, O. 1145 *N*, (E. 1220).

τανα-ϋφῆ πέπλον T. 602 *Wdr.* ποδήρη *sch.*, lang gewebt. *S.*

Ταντάλου (ξέναν) Ant. 825 m. *Niobe.*

ταντᾰλόω· ταντᾰλωθείς Ant. 134 ch., geschleudert, geworfen. — **τάννν**, s. νῦν.

τᾰνῠ-πους, streckfüssig, weit (u. rasch) ausschreitend ἐρινῦς τανύποδας A. 837 „mit weiten Schritten" *Schiller. S.* — **τανυ-φλοίου** - αἰγείρου fr. 520, *Il* 769. *S.*

τάξις, 1) Stellung, Reihe τάξιν ἐσχάτην ἔχει A. 4; ἄστρων fr. 379. — 2) Schar, Her, ξὺν ἑπτὰ τάξεσιν ξὺν ἑπτά τε λόγχαις OC. 1311 ἀσπίσιν *Bgk.* — **τἄρ'** = τοί ἄρα.

τᾰράσσω, rege auf ψυχάς fr. 607, νεῖκος - ἔχεις ταράξας Ant. 794 *N* hast angestiftet; δεινὰ ταράσσει O. 483 setzt in Schrecken. — *Pass.* ταράσσομαι φρένας Ant. 1095 ich bin verwirrt im.. ἀνα, συνταράσσω.

ταρβᾰλέος, erschrocken: μὴ ταρβαλέα θάνοιμι T. 957 ch. vor Schreck.

ταρβέω, bin erschrocken, in Angst, Furcht, fürchte mich A. 593, ταρβήσει 545, μή με ταρβήσας προδῷς Ph. 757, μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω T. 37, ἐκπηδᾶν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν 176, οὐ καλῶς ταρβεῖς 457, 1179; — ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτε 297 *prolept.*, ταρβῶν γε μή - O. 1011; *mit Acc.* vor ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει T. 723, τἀνθυμήματα - τἀπὸ σοῦ OC. 292; τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον Ph. 1251 *Lob. fig. gramm. p.* 13, *doch Herm.* στρατόν. προταρβέω.

τάρβος, Furcht, Schrecken ᾧ μή ἐστι δρῶντι τάρβος O. 296; *concr.* ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι; E. 412 *vom Traume;* τάρβους θυγάτηρ fr. 704. — **ταριχηροῦ** γάρου 531 *Z.*; **τάρῑχος** 636.

Τάρταρος· τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος OC. 1389, ὦ Γᾶς παῖ κ. Ταρτάρου OC. 1574 ch. *eigentl. ein Abgrund tief unter der Unterwelt, dann diese selbst.*

τάσσω, 1) stelle auf ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες Ant. 142, (156 *Wf*), stelle an, setze ein σέ νιν τάξω φυλάσσειν OC. 639; τεταγμένοι βραβῆς E. 709, ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι 759 *n.* πρὸς τοῦτο, ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται Ph. 1181 ch. — 2) Trage auf, heisse, befele μὴ τάσσε E. 1495, πόλις γὰρ ἡμῖν ἄν με χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; Ant. 734; — τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν A. 528, ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν ἀνασσόντων ὑπὸ Ph. 6, εἰς ἀπὸ πολλῶν τ. 1144 ch., OC. 851. ἐπι, προσ, προτάσσω.

ταύρειος, Stier- κεράτων T. 518, αἷμα fr. 185; ὕδωρ 20.

ταυρο-κτονέω, schlachte βοῦς T. 760 [*Sept.* 276]. *S.*

ταυρο-κτόνος, Stiere tötend λεόντων Ph. 400 ch. *Z.*

Ταυρο-πόλα Διὸς Ἄρτεμις A. 172 ch. *Wf*, stiertummelnd. *Z.*

ταῦρος, Stier φοιτῶν ἐναργὴς τ. T. 11 *Df*, *N*, *Müller, Archaeol.* § 403, *Strab.* 10, *p.* 458 *Acheloos*, τετραόρου φάσμα ταύρου 508 ch., συνδέτους ἄγων ὁμοῦ ταύρους, κύνας - A. 297, ταῦρος ὡς βρυχώμενος 322, φοιτᾷ - ἅτε τ. O. 478 ch. *Dorville*, οὔρειόν τ' ἀδμῆτα ταῦρον Ant. 353 ch., (fr. 185).

ἡμέρᾳ **ταυρο-σφάγῳ** | T. 609, *Lyk.* 47, des Stieropfers. *S.* — **ταυρο-φάγον** Διόνυσον fr. 594. *Z.*

ταφεύς, der bestattet: σύ μου ταφεὺς γένῃ OC. 582 bestatte mich: προθὲς ταφεῦσιν E. 1488 zum Bestatten (Hunden u. Raben). *Z.*

τᾰφή, Bestattung, Begräbniss τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς E. 1210 *bez. zunächst die Aschenurne*, ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον A. 1326, ἐκβαλεῖν τ. ἄτερ 1388; Grab τόνδε - εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω 1109, (Grube) μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς 1090.

τάφος, Grab, Gruft *ἐκείνου - τ.* E. 1218, *τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τ.* 1219, *οὔτε του τάφου ἀντιάσας* - 869, *τοῦ σοῦ θανοῦσα μἀπολείπεσθαι τάφου* 1169 *Aschenurne*, *πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα* 931, *ἦλθον π. ἀρχαῖον τ.* 893, *ἐν τάφῳ πετραίῳ* 151 m., *τὸν μὲν τ. κρυφθέντα* fr. 501, *ὅπως κρύψεις τ. - τὸν ἄνδρα* A. 1040, *σῶμα τυμβεῦσαι τ.* 1063, *ἀείμνηστον τάφον εὐρώεντα* 1167 m., *τάφου τοῦδ' ἐπιψαύειν* 1394, (*Κιθαιρῶνα*) *ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον* O. 1453, *κἀπὺ λαΐνου τάφου* OC. 1596, *πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου* Ant. 849 m., *Πολυνείκους νέκυν - μὴ τάφῳ καλύψαι* 28, *Ἐτεοκλέα - τ. κρύψαι* 196, 1039, *τὸν αὐτάδελφον ἐν τ. τιθεῖσα* 503, *ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τ. κατῴκισας* 1069, *παραστάντες τ.* 1215, *τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ* 80, *τ. κοσμοῦσα* 395, *κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τ.* 1101; *ebenso Plur.* *σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις* OC. 411; — *οὐν τ. - νέκυς* E. 443, *νὴν θάνατος ἐν τ. ἔχει* O. 942, *μή μ' ἀτιμάσητέ γε, ἀλλ' ἐν τ. θέσθε κἀν κτερίσμασι* OC. 1410. — Begräbniss, Bestattung *ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ* E. 1400, *τ. περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ* A. 1170, *τάφου μεληθεὶς τοῦδε* 1184, *οὐ γὰρ τ. νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων τὸν μὲν προτίσας - ἔχει* Ant. 21, *τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τ. τ.* 306, *τοῦδε βουλεῦσαι τ.* 490, *μετασχεῖν* 534, *τοῦτον τάφῳ κτερίζειν* 203 *λέγω N*, *τῆς μὲν κατ' οἴκους τάφον θοῦ* O. 1447. — *καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι* | O. 987 *vom Tode*. — *Gar nicht in T. u. Ph.*

τάφρος, Graben *τάφρων ὕπερ* A. 1279.

τάχᾰ, 1) schnell, bald, sogleich *ὠνπεύσει τ.* E. 35, *τ. - ἥξειν* T. 185, 640 ch., 666, 1241, *τάχ' ως ἔοικε, μᾶλλον* A. 334, (170 an.), 1041, 1256, *οὕτω - τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν* 1148, Ph. 1061, Ant. 37, *τάχ' εἰσόμεσθα* 631 = O. 84, 373, 421, 1295, 1519, OC. 819, 820, 834 ch., 858, 980, 1045 ch., 1057 ch., 1076 ch., 1319. — 2) Vielleicht, wol (T. 640, 666), *τάχ' ἄν τις ἄκων ἔσχε* Ph. 305; *mit Part.* *ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν* O. 523, 1116, A. 1041, OC. 965; *mit Opt.* *ὡς τάχ' ἂν σαφῆ λέξειεν* T. 387, A. 170 an., 345, 691, 778, (1148), Ph. 20, 1078, 1061, O. 139, *τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα ἥδοιο μέν, πῶς δ' οὐκ ἄν;* O. 936; fr. 483.

τάχος, Schnelligkeit, Eile *τάχος γὰρ ἔργου κ. ποδῶν ἅμ' ἕψεται* A. 814, *ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο δύσπνους ἱκάνω* Ant. 223. — *Adv. mit Praep.* in Eile, schnell, sofort, sogleich *διὰ τάχους θανεῖν* A. 822, *ἐλεύσεται* T. 595; *ἐν τάχει βουλευτέον* E. 16, *ἐξίκοιτο* 387, *μολεῖν* A. 804, O. 765, *εἰπεῖν* 1131, *πράσσετον* OC. 500; *χώροις ἂν εἴσω σὺν τ.* E. 1491, *μολεῖν* 872, OC. 885, *ἴθ' -* 904, *ἀμβλύνεται* fr. 763, *ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τ. τινί* A. 853. — *Acc. adv.* so schnell als möglich *ὅσον τάχος χωρεῖν ἔσω* E. 1373, *αὐτὸν ἄξεις δεῦρο* A. 985, *ἔκπλει* Ph. 576; *ἄγετέ μ' ὅτι τ.* Ant. 1323 m.; *ἀλλ' ὡς τ. τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου* A. 578, *οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τ.;* 593, *ἀπόδος ὡς τ. τὰ τόξα μοι* Ph. 924, *μολοῦσα* O. 945, *οὐχ ὡς τ. τις τοῦδ' ἀποστρέψει χερός* - 1154 *ἴθ'* OC. 1398, *πέμψαθ'* 1461, *ὡς νυν τ. στείχωμεν* fr. 235.

τᾰχύνω, eile, beschleunige *τάχυνε* OC. 219 ch. *Elmsl.*; *πέμψω ταχύνασα* O. 861, *ὡς δύνασαι ταχύνας* A. 1164 an. *Wf*; *κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύνετε* 1404 an.

τᾰχύ-ρρωστος, schnell fliegend, flüchtig *-στος πελειάς* OC. 1081 ch. *S.*

τᾰχύς, 1) schnell, rasch, geschwind *δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς* OC. 307, *βέβηκεν ἐξ ὀργῆς τ.* Ant. 766, *ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ τ.* Ph. 1223, *ὁρμάσθω τ.* 526, *ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεώς* 516 ch., *ὑμεῖς ὁρμᾶσθαι ταχεῖς* 1080, *ξὺν ἀσφαδάστῳ κ. ταχεῖ πηδήματι* A. 833; *adv.* *ὡς ἐκ ταχείας ᾄσσεις* T. 395; *ναυστολεῖν ταχύ* Ph. 349. — *ταχὺς - ἐπεστάθη ὁ μοιχός* fr. 708, *ἦντ. τις οὑπιβουλεύων λάθρα χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν* O. 618, *ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαρρεῖ* A. 1266, *ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες* 843, (*ἡ νόσος*), *ὀξεῖα φοιτᾷ κ. ταχεῖα ἀπέρχεται* Ph. 808, *πειθώ* fr. 714, *κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ταχεῖαν πρόσθες* T. 1253; *φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς* O. 617, Ph. 1080; *ταχεῖ - ξὺν χρόνῳ* OC. 1602 *βραχεῖ Reiske*. — — 2) *Comp.* *θᾶσσον'* fr. 418. — *Adv.* *δεῦρ' ἦξα θᾶσσον* OC. 890; *χώρει - ἔξω θ.* 824 *N*, *μέθες χεροῖν τὴν παῖδα θ.* 839, *οὐ θ. οἴσεις -;* T. 1183, *πύκαζε θ.* A. 581, *οὐ θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ κλύοιμ' ἐχίδνης* Ph. 631 lieber, *οὐχὶ θ.;* O. 430 sofort! — 3) *Superl.* *ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων* O. 1234. — *Adv.* so schnell als möglich *ὅπως τάχιστα - καλύψατε* O. 1410, *ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τ.* 1436, *βᾶτε -* E. 1433,

ὅσον γ' ἄναξ τ. Ant. 1103; ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με O. 1341 m.; ὡς τ. - βάθρων ἵστασθε 142, εἰσκομίζετε 1429, κτεῖνε E. 1487, πόρθμευσον T. 802; ἀπάμησον Ph. 749, μολὼν OC. 897, 1475, ἄγειν 933, βῆναι 1228, στρέψαι 1416, πορευσάτω 1475, ἕρπεθ' 1643, οὐκ ἄξεθ' ὡς τ.; Ant. 885.

τέ, *enkl. Conj.*, und, A. *verbindet* 1) *einzelne Begriffe:* Μυκήνας - πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν E. 10, ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι 67, θρήνων στυγερῶν τε γόων 104 m., 126 ch., 326, 555, 651, 726, 852 m., 985, 1019, 1264 m., 1377, T. 19, 95 ch.... fr. 32, 94, 163, 265, 361, 380, 517. — 2) *Seltner Sätze:* σέλας ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη E. 19, ἕως τις γυνὴ κληθῇ λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος T. 148, 364, 623 .. fr. 109, 380; *entgegensetzend:* πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον - ἔκ τε τοῦδ' ἄνω | βλαστεῖν βρύοντα θαλλὸν E. 421, Ἀρέα τε τὸν μαλερὸν - νωτίσαι O. 190 ch.... *folgernd:* νῦν τ' ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι O. 40, T. 462. — — B. *Wiederholt verbindet* τέ - τέ 1) *einzelne Begriffe:* ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη E. 169 m., ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν 249 m., 599, 937, 982, 1060 ch., 1099 ch., T. 201, 353 .. fr. 379, 391, 470, 747. — 2) *Seltner Sätze:* ὅπως μάθῃς - οὕστινάς τ' ἄγεις ἔσω, ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθῃς γ' ἃ δεῖ T. 335, 493, A. 679, O. 258 *ff.*, OC. 556 *ff.*, 767 *ff.* — 3) *Sätze u. einz. Begriffe:* ὑμεῖς θ' ἑταῖροι, ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε τιμᾶτε Τεύκρῳ τ' ἢν μόλῃ σημήνατε A. 688, Ant. 1109, 965 ch. — τέ - τέ - τέ· E. 461, O. 253, 300, OC. 1553, fr. 655; *fünfmal:* T. 1094. — *Andre Vbdgn s. u.* καί, οὔτε, μήτε; τέ - δέ (= μὲν - δὲ) ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν | ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν E. 1098, T. 285 *N*, 332, A. 835 *Wf*, O. 695 ch.... — Κρέοντί τε θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν OC. 367 *N*; — ἠδέ fr. 345. — *Beachte* τὲ καί *in Ggstzen* ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλης E. 885, βίᾳ τε κοὐχ ἑκὼν OC. 935, fr. 26; — τὲ γάρ E. 1311, T. 1019, O. 1112, OC. 555, 765, Ant. 1168, *vgl.* θ' ἅμα, ὁμοίως, ὁμοῦ, ἄλλως τε, οἷος. — *Ueber* τὲ - δέ *Wf zu* A. 835, *N zu* T. 285, *Df Oxf zu* T. 334, τε καὶ μή *Wf* Ant. 328. — *Stellung:* τέ *steht gewönlich nach* 1) *der Praep.* E. 326, 599, 982, O. 20, 33, 34, 253, 478, 541, 1351, OC. 33 *N*.. — 2) *Nach dem Art.* O. 206, 905, 1347 .., *doch auch nach dem Nomen:* τῷ θεῷ θ' ἅμα O. 136, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ E. 555 ... — 3) Τραχινίαν τε δεράδα κ. τὸν εὔροον Σπερχειόν Ph. 491; *so oft bei wiederholtem* τέ· φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν 1412 an. *N*, OC. 452 *f.*, Ant. 830 ch., E. 249 m., ἄνευ τε πλήθους κ. φίλων O. 541, Ph. 454. — τ' *am Ende des Trimeter N zu* O. 29. — Τεγεάς fr. 973.

τέγγω, feuchte, benetze φοίνιαι δ' ὁμοῦ γλῆναι γενεῖ' ἔτεγγον O. 1277, τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν Ant. 530 an. *von Tränen*, χιὼν - τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας 831 ch. — *Pass.* πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας A. 1209 ch., τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτα Ph. 1456 an. — Vergiesse, lasse fliessen ὠδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 848 m. *Df Oxf vgl. Pind. Nem.* 10, 75; — *Pass.* μέλας ὄμβρος χαλάζης ἐτέγγετο O. 1279 floss herab.

τείνω, spanne ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη Ph. 198 an., an ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα τείνας ὑπείκει μηδὲν Ant. 716; τὸ μὴ τείνειν ἄγαν 711. — *Pass.* erstrecke, verbreite mich ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος Ant. 124 ch. *Wf*, ὄμμασι δ' ἀντέχοις τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τὰ νῦν Ph. 831 ch., ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις Ant. 600 ch. — Dene aus μὴ τεῖνε μακράν A. 1040 *rede nicht weiter.* ἀντι, ἐκ, ἐπεν, προ, ὑπο-.

Τειρεσίας· -ίου παῖς (Φαμένος) fr. 462 d, -ίαν O. 285, ὦ πάντα νωμῶν -ία 300, ὦ γεραιὲ -ία Ant. 991, 1045, *Thebanischer Weissager.*

τείρω, quäle κτύπος φωτὸς - τειρομένου του Ph. 203 ch.

τεῖχος fr. 379, -χῶν 451 (-χέων *Df*).

τεκμαίρομαι, schliesse, vermute λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τ. fr. 307, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται O. 916 bemisst, (ἄστροις τὸ λοιπὸν τεκμαρούμενος 795 *N krit. Anh.*, A. 2.

τεκμήριον, Erkennungszeichen, Beweis, Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τ. E. 904, θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια 774 für den Tod, φήμης φέροντες ἐμφανῆ τ. 1109; Vor-, Warzeichen ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; OC. 1510.

Τέκμησσα, παῖ Τελεύταντος A. 331, ὦ δαΐα T. 784, τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν 895, *eine Phrygierin, Gefangne u. Weib des Aias.*

τεκνο-λέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν E. 107 an., die ire Jungen verloren hat, der Kinder beraubt. *S.*

τέκνον, Kind, 1) πρός σ' ὅτι σοι φί-

λον - ἅντομαι ἢ τέκνον ἢ λέχος OC. 251 m.; (Son) *τί γὰρ τ. τὸ τοῦδε;* A. 983, *Νηρῇδος* fr. 491; *πρὸς τοῦ σοῦ τέκνον* A. 587, *νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τ.* Ant. 568, *ἄχη τ. κλύουσαν* 1247, *ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον* 1297; — *τῶν ἐμῶν τιν' ἵμερον τέκνων - ἔσχε* E. 542, *τ. ὅσων δύσνοια μὴ πρόσεστι* 653, *πρὸς τ. διπλῇ φύλοπις* 1071, *πρὸς ἀνδρὸς ἢ πρὸς τ. φοβουμένη* T. 150, *τῶν ὧν τ.* 266, *δεῖπνον οἰκείων τ.* A. 1294, *μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τ.* O. 928, *ἔνθα - τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι* 1250, *μητρῴαν - διπλῆν ἄρουραν οὗ τε κ. τ.* 1257, *ἡ τ. δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος* 1375, *τ. δ' ἀφοῦ* 1521, *τ. - τὴν μόνην ξυνωρίδα* OC. 894, *γάμοι - ἀνόσιοι τ.* 946, *σὲ τῶν σῶν κύριον στήσω τ.* 1041, *ὦ διδύμα τ. ἀρίστα* 1693 ch., [*εἰ τ. μήτηρ ἔφυν*] Ant. 905, *θάλλων εὐγενεῖ τ. σπορᾷ* 1164, *οἱ φύσαντες ἥσσωνται τέκνων* fr. 674; *τίς ὧδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν* T. 138, 161, *τοῖς σοῖς τ.* O. 425, *τ. τερφθεὶς τοῖσδε* OC. 1140, *τ. τοῖς ἐμοῖς* 1529, *δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τ.* 1632, *τί γὰρ πατρὸς - τ. ἄγαλμα μεῖζον;* Ant. 703; *in der Anrede, meist zärtlich: τέκνον Οἰνέως* T. 598, 665, *Λαρτίου* A. 380 m., *Ποίαντος τ.* Ph. 318, 461, *Ἀχιλλέως* 1433, *τ. τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη* OC. 1, *Οἰδίπου* 254, *Αἰγέως* 1154, 1518, 1538; — *διογενὲς τ.* A. 91 *Athene, ἐμόν* OC. 216 m., *τ. Ἀντιγόνη* 311, *ὦ τ. Αἰγέως* 940, 1754 an., *ὦ χρυσεᾶς τ. ἐλπίδος, ἄμβροτε φάμα* O. 158 ch., *Λαΐειον ὦ τ.* 1216 ch. — *τέκνον* T. 68, 82, 1174, 1221, A. 764, 809, 944, OC. 27, 213 m., 329, 332, 412, 845, 1204, Ant. 1230, *φεῦ τ.* 1300 m., *ὦ τ.* T. 76, 741, 1070, 1146, OC. 9, 81, 327, 353, 410, 1102, fr. 508, *ὦ τ. τ.* E. 1410, *ὦ τ., ὦ παῖ* T. 61. — *τέκνα* OC. 1486, O. 1493, *ὦ τ.* 1480, 1484, 1501, 1511, OC. 342, 1611, *ὦ τ., τ.* 1457; — *Sing. coll. ἀλίας στραβήλου τ.* fr. 299, O. 158 ch. — 2) *In freundl. Anrede Aelterer an Jüngre one verwantschaftl. Bzhgn: τέκνον* E. 79, 153 ch., 173 ch., T. 974, Ph. 130, 210 ch., 276, 466, 484, 742, 745, 747, 805, 811, 843 ch., 855 ch., 878, 932, 1295, 1367 1399, O. 1098 ch., Ant. 1023, *φίλτατον τ.* Ph. 1301; *ὦ τ.* E. 479 ch., T. 980 m., Ph. 141 ch., 236, 249, 284, 300, 307, 327, 337, 468, 635, 658, 662, 733, 753, 807, 833 ch., 845 ch., 875, 898, 914, 1310, O. 1030, fr. 749, *ὦ τ., ὦ γενναῖον* Ph. 799, *ὦ τ., ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως* 261; *τέκνα* O. 6, *ὦ τ.* 1. — *In thesi* τ. — [*τεκνοῦσσα* T. 308 *τέκνα ἔχουσα sch.*.] *S.*

τεκνόω, zeuge, gebäre *γάμον - τεκνοῦντα κ. τεκνούμενον* O. 1215 *in welcher der entsprossne wieder K. zeugt.* — *Trp. νόμοι - οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες* 867 ch.; *Med. μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας* - OC. 618. — *τεκταίνεται* fr. 746; *τεκτόναρχος* 170. *S.*

τέκτων, Künstler *ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος | χιτών* T. 768 *n. κολλήσαντος, τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος* fr. 421.

Τελαμών, *σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα* A. 1008, *παῖ Τελαμῶνος* 184 ch., *οἴκου* 204 ch., *ἐκ πατρὸς μέν εἰμι T. γεγώς* 1299, *πατρὶ - Τελαμῶνι* 463, 569, *S. des Aiakos, V. des Aias.*

Τελαμώνιε *παῖ* A. 134 an. *E* 67, *S. des Telamon.*

τέλειος, endgültig *τελείαν ψῆφον* Ant. 632 fest, bestimmt.

τελειόω, füre zu Ende, lasse gelingen *σθένει ἐπινικίῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον* OC. 1089 ch. — *οὐδὲν εἴργει σοι τελειοῦσθαι τάδε* T. 1257.

τελεό-μηνος, vollmonatlich *τ. - δωδέκατος ἄροτος* T. 824 ch. der Ablauf der vollen (12) Monate. *Z.* — [*τέλεα* T. 949 zuletzt] *s. μελέα.*

τελεόω, füre ans Ende, Ziel *ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν - τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν* | E. 1510 an.

τελεσ-φόρος, ans Ziel fürend, ein Ziel erreichend *δίκη* A. 1390 strafend, *φάσματα - δὸς τελεσφόρα* E. 646 lass in Erfüllung gehn; *τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν* OC. 1489 Dank in Taten.

τελευταῖος, letzt *ὁδὸν - τὴν τελευταίαν* T. 155, *ἡμέραν* O. 1528, *τὸν τ.* (*κρῶσσον*) *δ' ὅλον* OC. 479, 1551; *adv.* zuletzt *ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι* O. 1183. — *Trp. ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων* T. 1149 (Todes-); äusserst *τ. ὕβριν* E. 271.

Τελεύτας· *Τέκμησσα, παῖ Τελεύταντος* A. 331, *παῖ τοῦ Φρυγίου T.* 210 an.

τελευτάω, füre zu Ende, ende, schliesse *καλῶς τελευτᾷς* T. 1252, *πληγὴ τελευτῶσα* Ant. 261, *τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;* OC. 476, *τελευτήσεις ἃ φῄς* A. 496. — *Βίον* fr. 572; *absol.* 583 b, (A. 496). *ἐκτελευτάω.*

τελευτή, Ende *παῦλά τοι κακῶν αὐτὴ τ. τοῦδε τ' ἀνδρὸς ὑστάτη* T. 1256 *Tod, τελευτὴν τοῦ βίου - τελεῖν* 79 s. Lebensziel beschliessen, *γνώσει κακοῦ θυμοῦ τελ. ὡς κακὴ προσγίγνεται* OC. 1198, *ἀναπέφηνε θάνατος ἐς τελευτάν* 1224 ch., *θέσφατος βίου τ.* 1473; *τὰς τελευτάς* fr. 715.

τελέω, vollende, füre zum Ziele *τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον* E. 726, *τελοῦμεν* 1434, *τελευτὴν τοῦ βίου* T. 79 (*περᾶν N*), *τὸ γὰρ κέρδος τελῶ* O. 232 *δώσω gl.*, *τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ* 1448, *τοιαῦτ' ἔπη* OC. 630, *τάδε* 878 ch., *τά γ'* 881, *τελεῖ, τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἦμαρ* 1079 ch., *τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι* 1435, *τελεῖν δ' ὅσ' ἂν* - 1634, *τροχοὺς ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν* Ant. 1065, *τὸν βίον* 1114; — *Pass. τελουμένων* E. 1344, *τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ* 1464, *ἔφασκε μόχθων - ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι* T. 1171, (*λόγον*) *τελεσθῆναι* 742, (*τὰ μαντεῖα*) *τ.* 174, *εὖχον τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ* A. 686, *ὅ σοί τε κἀμοὶ λῷσθ' ὁρῶ τελούμενα* Ph. 1381, *κακῶν χρησμῶν ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα* O. 797, *ἐάν γ' αἱ τοῦδ' ἀραὶ πατρὸς τελῶνται* OC. 1408 *in Erfüllung gehn*, *τετελέσθαι* fr. 515. — Füre aus, vollziehe *πόσις δὲ σὸς ἐφεῖτ', ἐγὼ - τελῶ* T. 286, *τὸ ταχθὲν* A. 528, *ταῦτα πάντ'* O. 252, *ἂν δ' ἀκούσωμεν* OC. 13, *πᾶν* 465, *εἰμ' ἐγὼ τελοῦσα* 503; vollbringe, tue *δεῖν'* E. 779, *ἦ βεβούλευμαι τελεῖν* 947, *τί - τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν;* 1062 ch., *τελοῦσι τοὔργον* 1399, *ἐτέλεσε τοῦτο* T. 917, (*τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον* 1263 an. *Billerbeck*); *zu ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων* 825 ch. *ist ἄροτος Subj.*: das Jar schliesst den Wechsel seiner M., endet sie. — *Intr. τελοῦσ' ἀραί* E. 1417 *Wf*, gehn in Erfüllung; *ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ* O. 222 *εἰς ἀστῶν τέλος ἔρχομαι* eintreten. — *Fut.* E. 1399, 1435, T. 825, O. 232, OC. 465, 503, 630, 648, 881, 1079, 1634, Ant. 1065. *ἀνα, ἐκ-*. — [*τελέως* T. 1263 *N*, endlich.]

τέλλω, gehe auf *ἡλίου τέλλοντος* E. 699 *Wf krit. Anh. ἐν, ἐπεν, περι-*.

τέλος, 1) Ende, Schluss, Vollendung, *τῷ τέλει πίστιν φέρων* E. 735, [*τοῦ χρόνου τέλος*] T. 167, *δρόμου* fr. 758, *ἐν δ' ἐμοὶ τ. αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι* OC. 422, *εἰς τ. τοῦ ζῆν ἀφικνῇ* 1530, *πρὸς τ. γόων ἀφίκοντο* 1621, *βίου* 1721 ch.; *vom Erfolge: τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς - καλῶς* T. 26, *ὁδοῦ τ.* OC. 1400, *τί μὰν ἀφήσει τ.;* 1468 ch. — *Acc. adv.* am Ende, endlich, zuletzt *τέλος δὲ - λόγους ἀνέσπα* A. 301, *θάνοιμι* 391 m., *τέλος δ' ἄπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι* 1019, Ant. 233, 268, fr. 162; *so οὐδὲν δίκαιον ἐς τ. μέλλει ποιεῖν* Ph. 409; — *διὰ τέλους* A. 685 *Erkl.*, = *Prom.* 273 *Sft*, *τάχους N*, fortwärend. — O. 198 ch. *ἀεὶ Axt, Htg.* — 2) Gipfel: *οἱ ἐν τέλει*, Herscher, Befelende *κλύειν τῶν ἐν τέλει* A. 1352, Ph. 925, *αἰτιῶμαι - τοὺς* - 385, *τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι* Ant. 67. — *Plur.* Weihe, Feier, Fest fr. 719, *μυστικά, οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται βροτοῖσιν* OC. 1050, *τὰ νυμφικὰ τ.* Ant. 1241 Eheweihen, *ὁρίζεται βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα - Διί* T. 238 Abgaben, *wie ἔλιπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τ.* Ant. 143 an. Zoll.

τεμενίαν *φυλλάδα* T. 754, des heil'gen Haines (Temenos). *Lex.* [OC. 136 an.

τέμενος, heil'ger Bezirk, Stätte *πᾶν*

τέμνω, schneide, haue ab *κάρα* Ph. 619, *κρᾶτ' ἀπὸ πάντα κ. ἄρθρα τέμω χερί* 1208 m. *χρῶτ' Herm.*, *πλόκον* A. 1179; *τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας* E. 449, *διὰ κάρα τεμών* fr. 153, 265; — *Pass. βόστρυχον τετμημένον* E. 901, *τέμνεται - ὀπώρα* fr. 239. *ἀπο, ἐκ, συν, δια-*.

τεὰν - *δύνασιν* Ant. 604 ch. *Wf*, *τίς σὰν N*, dein (*ἀπόγονοι τεαί* OC. 534 ch. *Herm. D*, *τεῶν ἐχθρῶν* E. 1091 ch. *H*).

τέρας, Zeichen *μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας* E. 497 ch., Wunder *τ. νομίζειν αὐτό* 1317, *ἐς δαιμόνιον τ. ἀμφινοῶ τόδε* Ant. 376 an., *τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας* T. 1131 „Unglücks-Wunder." — *Concret. ἀπρόσμαχον τ.* 1098 *vom Kerberos, Untier.*

τερα-σκόπος, *ον, ὁ*, Zeichenschauer, -deuter O. 605. — *τερθρία* fr. 304. *Z.*

τέρμα, Ende, Ziel *δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα* E. 686 *Htg.*; — *Ἑρμῆς - ἄγει - πρὸς αὐτὸ τέρμα* 1397, *κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο* A. 48; — *τέρμα τοῦ βίου* E. 1530, *τ. τῆς σωτηρίας* OC. 725 = *E. Or.* 1343. — *τερμοσύναι* fr. 658.

τέρμιος, letzt *χώραν τερμίαν* OC. 89 *die O. vor s. Ende zuletzt betritt*; *ἡμέραν* Ant. 1331. *S.*

τερπνός, erfreulich, angenem *ἄκος* fr. 380, *τὸ τ.* 757, *τερπνὸν εἴ τί που πάθοι* A. 521 *e. Freude, Genuss*, *τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται* OC. 615; — *αὐτῷ δὲ τερπνὸς* (*τέθνηκεν*) A. 967 zur Freude. — *Adv. τερπνῶς* fr. 517.

τέρπω, erfreue, erheitre *τὰ τέρποντα* OC. 1217, *ῥήματα - τέρψαντα* 1281, (*θέα τέρψασα τοὐμὸν ὄμμα* 1084 ch. *N*), *τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ* T. 1246, *τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει* A. 475. *τέρψειας* fr. 702, *φρένας τέρπειν ὅπου μὴ κ. δίκαια τέρψεται* 605. — *Med.* erfreue mich, ergötze mich an *δόμῳ* Ph. 460, *τα μὲν κείνοιν ἐτερπόμην* O. 785, *εἰ τερποίμεσθα* OC. 799, *τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε* 1140, *οἷς* (*λόγοις*) *σὺ μὴ τέρψει κλύων* Ant. 691, *κενὴν ἐτερπόμην σοῦ τέρψιν εὐλογουμένου* fr. 508.

τέρψις, Genuss, Freude, Lust *νῦν σοι τ. ἐμφανὴς κυρεῖ* T. 291, *τὴν δὲ τέρψιν - λάβοι* 819, *οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τ. ὁμιλεῖν οὔτ' ἐννυχίαν τ. ἰαύειν ἐρώτων* A. 1201 ch., *τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἐπέσται;* 1216 ch., *τ. ἥδε σοι τὸ δρᾶν* 114, *ἥν μοι τ. ἐκπεσεῖν χθονός* OC. 766, *τοσαύτη τ. ἄκοντας φιλεῖν* 775, *τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν παρ' ἄλλον μηδενὸς πεφασμένην* 1122, *γνοὺς τὴν παροῦσαν τ. ἥ σ' εἶχεν* O. 1477, fr. 508.

τέταρτον *Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Τάλαος* OC. 1317, als vierten.

τετρά-ορος, vierspännig (*-ρῳ δίφρῳ* fr. 781 *Herm.*) — vierfüssig *τετραόρου φάσμα ταύρου* T. 508 *τετρασκελοῦς sch.* — *Neue Bdtg τετράπτεροι νῶτον* fr. 27 *Z; τετρα-σκελεῖ γονῇ* 678; [*τετρωρίστῳ* fr. 791].

Τεῦκρος *πάρεστιν* Ph. 1057, fr. 509, A. 720, *ἀπηύδα* 741, *πέμπει με* 782, *ἐξεφίεται* 795, *ποῦ -;* 342, 797, 921; *εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξίαν* 751, *αὐδῆν - Τ. κλύειν* 975, *φανούμεθ' ἐκ Τ. κακοὶ* 1241, *Τεύκρῳ - σημήνατε* 688, *κακὴν φάτιν Τ. φέροντα* 827, *Τεῦκρον καλῶ ποῦ Τ.;* 342, *πυλωρὸν φύλακα Τ. τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι* 1376; *Τ. ἀμφί σοι λείψω* 562, *Τ. ἐν τάχει μολεῖν* 804; *Τεῦκρε* 979, 983, 990, 1164, *S. des Telamon von der Hesione, Halbbruder des Aias.*

τεῦχος, Gefäss, Urne, Krug *μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος* E. 1114, *τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος* 1120, *οὐ μύρου πνέον* fr. 147. — *Pl.* Waffen, Rüstung *τἀμὰ τεύχη* A. 572, 577, *κάλλιστα* fr. 939, Ph. 370, *τὰ πατρῷα τεύχεα* 398 ch. *mit Synizese.*

τεύχω, verrichte, vollziehe *πολυθύτους τεύχειν σφαγάς* T. 756, *ἔτευξεν* fr. 379: — *πούς, τ' σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω -;* Ph. 1189 m. was soll ich mit dir beginnen?

τεχνάομαι, vollbringe, veranstalte, verübe schlau, klug, gewant *χερσὶν ἀτεχνησάμην* T. 534, *τῆς τεχνωμένης τάδε* 928, *θεοῦ τεχνωμένου* A. 86; *κακά* Ph. 80, *κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς - ἐν σκότῳ τεχνωμένων* Ant. 494.

τέχνη, 1) Kunst, Geschick, Einsicht, *vom Seher οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας* E. 1500, *τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς* Ant. 998, *οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τ.* O. 357, *μαντικῆς - τ.* 709, *ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;* 562, *τὴν τέχνην ἔφυ τυφλός* 389. — *τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα* 380, *τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει* Ph. 137 ch., *σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας - ἔχων* Ant. 366 ch., *Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον* T. 620 *n. κήρυκος; οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τ. ἐκτησάμην* A. 1121 *n. τοξευτικήν; γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας* 357 m. = *ναῦται.* — 2) Kunst, List, Schlauheit *παντοίᾳ τέχνῃ* A. 752, *οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς* Ph. 88, *μηδέ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα* 771, *σὺν τέχνῃ κακῇ* O. 643. — 3) Kunstwerk *κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη* OC. 472, (fr. 168).

τέχνημα, Kunstwerk *ἔκπωμα, φλαυρούργου τινός τεχνήματ' ἀνδρός* Ph. 36. — *Pers. πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον* 928 *Erkl., Neoptolemos'* Gewebe. — (*τεχνίτου* fr 168.)

τέως, indessen, bis dahin A. 558, fr. 975.

τῇδε, hier, da, *s. ὅδε.*

τήκω, lasse schmelzen, ertönen, zerfliesse in *τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν Ἀγαμέμνονα* E. 123 ch. *E.*, um den Ag., = *οἰμώζεις* (*ὧδε τηκομένη*) *Kr. Di.* 46, 12. — *Intr. Pf. u. Med. κηκὶς μηρίων ἐτήκετο* Ant. 1008 zerfloss, floss herab von; *met. καί νιν ὄμβρῳ* (*-οι Htg*) *τακομέναν χιών τ' οὐδαμὰ λείπει* Ant. 828 m. triefend, sich härmend, *wie κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν κλᾶον ματρός* 977 ch. [*κατθανὼν ἐτήκετο* 906 schwand hin im Tode], *ἐμοῦ τακομένας* E. 834 m. m. blutendes Herz, *κλάω, τέτηκα* 283 zerfliesse in Tränen, härme, gräme mich, schwinde hin vor Gram. *ἐν, κατα, προσ-.*

τηλ-αυγεῖ *παρ' ὄχθῳ* T. 524 ch., fern, weithinstralend, sichtbar (*-γής*).

τηλε-πόροις *ἐν ἄντροις* Ant. 983 ch., sich weithin erstreckend, fern (*-πορος* 2.). *Z.* — *τηλέ-σκοπος* fr. 319 *Bentley.*

τηλε-φανής, weithin, fernschallend *ἀχώ* Ph. 189 ch.

τηλικόσ-δε, so alt (so hoch bejart) OC. 735 *τηλικόσδε Br.*, 959 (so schwach), *ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος* 1116 (*τοῖς - οἷσδε N = ἐμοί*), *τηλικάσδ' ὁρῶν* O. 1508; — *οἱ τηλικοίδε κ. διδαξόμεσθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;* Ant. 726 wir so alt einem so jungen, so unerfarnen.

τηλικοῦτος, in solchem, diesem Alter *ἀεί σε κηδεύουσα κ. - τηλικοῦτος* OC. 751, *-κ. ταῦτα τ.* E. 614 so erwachsen; *νοῦς δ' ἔστι τ. ἀλγήσας βαρύς* Ant. 767.

τηλόθεν, aus, in der Ferne, fern *οὐδέ με λήθει βαρεῖα τ. αὐδά* Ph. 208 ch., *τ. τό τ' Ἴλιον κ. τοὺς Ἀτρείδας*

εἰσορῶν φυλάξομαι 454 *gar nicht*, τ. τ. γὰρ ᾐσθόμην βοήν A. 1318, κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τ. οἴκου 204 an. in der Ferne.

τηλ-ωπός, von fern gesehn, weit aus den Augen οἰχνεῖ A. 564 (τηλουρός *Wf*); τηλωπὰν ἰωάν Ph. 216 ch. von fern vernommen. *S.*

τῆμος, da (*Correl. zu* ἦμος - θροεῖ - τῆμος θυραῖος ἦλθον T. 533.

τηνικαῦτα, zu der Zeit, dann, da (*Correl. zu*) πλὴν ὅταν κλύῃ - τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς βοᾷ E. 294, ὅταν δ' ἵκηται, τ. ἐγὼ κακὸς μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' - O. 76, χὤταν τις εὖ ζῇ, τ. τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα Ph. 505; ὡς ὁπήνικ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τ. ὁρμώμεθα Ph. 465; ἢ γνώσεται ἀλλὰ τ. Ant. 779. — *Von Gleichzeitigem:* ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμί, τ. ἆρ' εἴμ' ἀνήρ; OC. 393 = νῦν ὅτε.

τηρέω, beobachte, warte ab (μὲ) παραστείχοντα τηρήσας O. 808 (τηροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν E. 278 *Mein. D.*, fr. 752.)

τητάομαι, werde beraubt, entbere λαβεῖν - κ. τὸ τητᾶσθαι E. 265, μῶροι κ. φρενῶν τητώμενοι 1326, τῶν ἐμῶν τητώμενος πρὸς - Ὀδυσσέως Ph. 383, (228 *Sft*), τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων OC. 1200, οὗ (ἀνδρός) τ. 1618. — τιάρας fr. 362; τιθασὸν χῆνα 745.

τίθημι, 1) setze, stelle, lege hin, auf τοῦ τόνδε (κρωσσόν) πλήσας θῶ; OC. 480, κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν τιθεὶς ἐλάας 484; τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα Ant. 504, εἰς ταφάς A. 1110; εἰς χεῖρα - θείς 752, ἐς πυράν με θῇς T. 1254, μὲ θὲς | ἐνταῦθ' ὅπου 799 schaffe mich hin, κἄθηκα - κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον 691, ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε 804; — *met.* τἀμὰ τεύχη μή τ' ἀγωνάρχαι τίνες θήσουσ' Ἀχαιοῖς A. 573 *als Kampfpreise, wie* λ 546, Ψ 826, νικητήρια fr. 482, θές τ' ἐν φρενὸς δέλτοισιν τοὺς ἐμοὺς λόγους 535. — τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς E. 580, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς 584 aufstellst, τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς - καλῶς T. 26 gab, πόλει κήρυγμα θεῖναι Ant. 8 habe erlassen; setze als, halte für, glaube οὐ τίθημ' ἐγὼ ζῆν τοῦτον Ant. 1166, δαιμόνιον αὐτὸ τ. ἐγὼ E. 1270, fr. 822. — 2) Mache, bewirke, gebe, gewäre, schaffe μὴ πῆμα σαυτῇ κ. μετάγνοιαν τιθῇς E. 581, κ. μεῖζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις OC. 859, ὡς σοὶ - ἀλκὴν - γειτόνων ἀεὶ τιθῇ 1525, [Ant. 1343 m.]; — *mit praed. Adj.* ὡς - τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ T. 334, μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει A. 363, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν Ph. 632, τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθῃς 992 *Pors.*, σ' ὁ πληθύων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι κ. τοῦ νοῦ κενόν OC. 931, ἐρημία με - σμικρὸν τίθησι 958, μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον - 865, πατέρα - ἀπήλασας κἄθηκας ἄπολιν 1357, μὲ μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον 1362, ἀναστάτους οἴκους τίθησι Ant. 674, ὄλβον ἢ μέγαν θείη - ἢ σμικρόν fr. 93, σοφόν 109, 114.

Med. 1) *Refl.* ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ Ph. 532 habt mich euch verbunden, verpflichtet, *wie* οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ Ant. 188, Κιθαιρὼν οὗτος, ον μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον O. 1453 nur bei sich bestimmten zu; — *met.* κἀγὼ γνώμην ταύτῃ τίθεμαι Ph. 1448 *N* meine M. gebe ich so ab, stimme bei; εὔκλεᾶ θέσθαι βίον 1422 sich zu gewinnen; (σῆμ' ὃ κεῖνος εὐμαθὲς σφραγῖδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται | T. 615 εὖ μαθήσεται *Bürges*). — εὖ θέσθαι, schön ordnen, vollenden, beilegen, schlichten τὰ πρὶν εὖ θέμενοι E. 1434 ch., τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θ. O. 633, θ. καλῶς fr. 321, 686. — 2) = *Act.* ἐν τάφοισι θέσθε OC. 1410, τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον A. 1406. — Stelle hin, halte für, sehe an ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα -; Ph. 451 *N*, ἐν παρέργῳ θοῦ με 473, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου 875 namst leicht. — 3) *Umschreibend:* μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην T. 1265 an., angedeihn lassend, *doch N* gewaltiges Zeugniss ablegend; οἵαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν T. 997 m. Pein auferlegtest, πρόνοιαν ἣν ἔθου A. 536 aufwantest, *wie* ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε 13 *Wf*, πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν O. 134 = ἐπιστρέφεσθε; τῆς μὲν - τάφον θοῦ 1448 = θάπτε; θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων OC. 466 = ἱλάσκου, vollziehe, *wie* ἔθου φόνον 543 = ἐφόνευσας, εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον 1139 = ἐμήκυνας, *vgl.* 1120; τῶν νῦν θέσθε λησμοσύνην Ant. 151 ch. = ἐπιλάθεσθε; πρᾶσιν fr. 756. — οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι Ph. 811 eidlich verpflichten. ἀνα, ἐκ, κατα, μετα, προ, προσ, συν, ὑπεκτίθημι.

τιθηνέομαι, (ver)walte σεμνὰ τ. τέλη OC. 1049 ch. ἐπιμελοῦνται *sch.*

τιθήνη, Amme, Pflegerin παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας Ph. 703 ch., θειαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις OC. 680 ch.

τίκτω, 1) gebäre fr. 778, ἡ τίκτουσ' E. 533, δεινὸν τὸ τ. 770 Kinder haben;

τίς σ' ἔτικτε -; O. 1098 ch., OC. 982, fr. 491; μῖσος ὢν τέκῃ E. 771, μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ T. 818, τ. τλήμων; O. 1175, ἔνθα - τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1250, τέκουσά με OC. 983, fr. 418; *subst.* Mutter τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται E. 470, τὴν τ. ὕβρισε 613, οἴκτειρε τὴν τ. 1411, τίς ἡ τ.; T. 311, δός μοι - τὴν τ. 1067, τὴν τ. ἤροσεν O. 1497, ζῶσ' ἡ τ. 985 *Lob. A.* 358 *Erf. ib.; so auch Pr.* τῆς δὲ τικτούσης μέλειν E. 342, τὴν δὲ τ. λίποι - O. 1427; Eltern οἱ τεκόντες *Valck. Phoin.* 34, τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' O. 999, τοὺς τεκόντας 1176, fr. 62, τοῖς τεκοῦσι OC. 508; τῷ τεκόντι 1108 Vater. — 2) *Trp.* (er)zeuge, bringe, rufe hervor, schaffe ἰοῦ, ὃν ἔτεκε θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων T. 834 ch. *N*, ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλαν ἁ νέορτος ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' ἐρινὺν 893 ch. *Wakef., Lob.*, ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τ' - Ἅλιον 95 ch. *N, DOxf.*, οὐδέ νιν (νόμους) θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν O. 869 ch.; χάρις χάριν γάρ ἐσθ' ἡ τίκτουσ' ἀεί A. 522, ἐσθλόν fr. 288, νόσους 584, σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεὶ ψυχᾷ πολέμους E. 218 ch., μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις 235 ch. — [τεκών O. 1025 τυχών *Bothe.*]

τιμάω, ere, verere τώδ' ἐν θ' ἑορταῖς, ἔν τε πανδήμῳ πόλει τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών E. 983, θεούς fr. 234 a, OC. 277, τὰν ἱππίαν - Ἀθάναν 1071, τοὺς κακοὺς Ant. 288, εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ 516, τὸν φίλον - ἐξ ἴσου πατρί 644, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾷς ὑπερτάταν πόλεων 1138 ch., [τίμησα 904]; — σοφός γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος O. 563, ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι 1223, οὐ λόγοις τιμώμεν' ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον OC. 63, ὄλβον - μηδαμοῦ τιμώμενον fr. 93, τῷ καλῶς τιμωμένῳ 675; — ὅσοιπερ πρῶτοι καλοῦνται κ. τετίμηνται δορί OC. 1304, τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης O. 1202 ch., ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται Ant. 210. — — πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν; Ant. 514 *N, den Eteokles, vgl. Kolster, Soph. Stud. S.* 287, *Pind. Pyth.* 4, 481, ταῦτὰ τῇδέ μοι τάδε τιμᾶτε A. 688 gewärt mir zu Eren. ἐκπρο, ἐκ, προ, ὑπερτιμάω.

τιμή, Ere, Vererung, Achtung, Auszeichnung τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν E. 364, τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἥν σ' ἔχρην ἔχειν Ph. 1062, τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων OC. 381, τιμὴν προὔξενουσ' Ant. 208, χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν 699, ἐν οἷσιν ἄνδρασιν τιμὴν ἔχεις fr. 209; — *Plur.* τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει A. 670, τ. φίλοις τιμὰς νέμειν 1351, E. 356, κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπ. ἐμφανής O. 909, θεοὺς - τιμαῖς (-ὰς) σεβίζειν OC. 1007, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν Ant. 745, fr. 109, γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ 718.

τίμιος, geert, in Eren γενεᾷ τίμιος (Δανάη) Ant. 948 ch., erenwert αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι OC. 895. — *C.* κτῆμα τιμιώτερον Ant. 702 mer wert, kostbarer. — *S.* πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις OC. 108.

τῑμωρέω, stehe (rächend) bei γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα O. 136; *so Med.* ἐμοῦ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης E. 349, 399. — Strafe, räche mich an σε τιμωρήσεται Ph. 1258; *so Act.* τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας O. 107, 140.

τιμωρός, E. 1156, πατρὶ τιμωρὸν φόνου 14, πατρός 811; — κακῶν fr. 94.

τῑνάκτωρ, ορος, Erschüttrer γαίας T. 502 ch. *Z, sp.*

τῑνάσσω, schwinge ῥόπαλον T. 512 ch.

τῑνω, zale κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει OC. 635; vergelte παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν 1203; leide οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν 229, τοῖσδε τὴν ἐναντίαν δίκην κακῶν τιμωρὸν - τίνειν fr. 94; — τῑσουσά γ' ἀξίαν δίκην E. 298, τῑσει τήνδε, κοὐκ ἄλλην δίκην A. 113, φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω Ph. 959, οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν O. 810. — *Med.* strafe, räche mich an τίνοιτ' ἂν OC. 994, τὸν αἴτιον 996; τίσασθε πατρὸς φόνον E. 116, ξύμπαντας Ph. 1041, ἐννυχίαις μηχαναῖς ἐτίσατο λώβαν A. 182 ch., κακοὺς T. 1111; ὧν σε ποίνιμος δίκη τίσαιτ' 809. ἀντι, ἐκ, προτίνω.

(**τίπτ'** αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται; Ph. 1089 m. *Bothe, Agam.* 975, *v.* λ 474, warum denn?)

Τιρυνθίαν πρὸς κλιτὺν T. 270, Tiryns'; *s.*

Τίρυνς · ἐπακτία Τίρυνθι T. 1152, *St. in Argolis.*

τίς, wer, was? welcher, was für ein? 1) *in directen Fr.:* τίς ἂν τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι; E. 558, τίς σ' ἀνέστειλε βροτῶν; 669, τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων - οὐχὶ δεξιώσεται; 975, 1001, 1081 ch., 1103, 1193, 1260 m., 1346, 1442, T. 140 ... fr. 94, 163, 261, 578, 678, 679, 710, 718, 819, τίς οὗτος; O. 1041, OC. 1252; — τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; E. 169 m., τί μέτρον κακότητος ἔφυ; 236 m., τί μοι κέρδος γένοιτ'

ἂν -; 352, *τί δεινόν;* T. 459, *τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;* A. 740, *τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν εἰς φόβον φέρον;* O. 991, *τί γὰρ κακῶν ἄπεστι;* 1496, OC. 46, 225 m., 258, 388, 722, 887, 1169, 1420, 1459, 1507, Ph. 112, 648, 751, 1089 m., *τί σοι;* 753, Ant. 651, 703, 991, 1281, *τί δ' ἔστι;* E. 921, 1112, 1237, T. 339, 665, 738, A. 897 ch., 1318, Ph. 732, 896, O. 319, 938, 1144, OC. 311, 1154, 1677 m., Ant. 20, 237, 387, 997, *τί τοῦτο* OC. 513 m., 543 m., 546 m. (*τί τόδε; nur adv.*). — *τίνος βροτῶν λόγον τόνδ' εἰσήκουσα;* E. 883, T. 310, *τίνος βοή-;* A. 892, *τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος;* 905, *τίνος χάριν -;* 1049, Ph. 327, 598, 1295, *παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;* O. 935, 1164, *ἐκ τίνος φόβου -;* OC. 887, *τίνος;* 1728 m., *τίνος χρείας -;* 1755 an., *τίνος νόμου -;* Ant. 908; *ganz so* *τοῦ· ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα;* E. 409, *τοῦ, χάριν τίνος -;* 534, 926, 930, *τοῖς τοῦ;* 1191, T. 186, 242, 339, *ἀντὶ τοῦ -;* 707, *πρὸς τοῦ;* 1131, *τοῦ παρ' ἀνθρώπων -;* 744, A. 800, Ph. 898, 1029, 1090, 1264, *πρὸς τοῦ* O. 357, 525, *ἀντὶ τοῦ;* 1155, 1021, 1435, OC. 38, 412, 480, (*ἀπὸ τοῦ πατρὸς γεγώς -;* 571), 652, 960, *meist subst., wie auch τῷ· τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα;* E. 405, 409, *τῷ τρόπῳ -;* 679, 909, *ἐν τῷ -;* 1186, *τῷ μόρῳ -;* T. 880 ch., A. 314, 797, 1367, Ph. 1353, O. 772, OC. 1474, 1510, Ant. 401, *ἐν τῷ ξυμφορᾶς -;* 1229 = *E. Hel.* 1211; *τίνι γάρ ποτ' ἂν -προσφόρον ἀκούσαιμ' ἔπος; τίνι φρονοῦντι καίρια;* E. 226 m., 238 m., *τίνι τρόπῳ -;* T. 878, O. 10, *τίνι στόλῳ -;* Ph. 243; — *τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν -;* E. 121 ch., 328, 388, 887, 958, *τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;* 1475, T. 184 ... fr. 678; *ὅπως πάθῃς τί χρῆμα;* E. 390; *τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω -;* 766, *ἐς τί μοι βλέψασα -;* 887, *τί γὰρ κελεύεις;* 942, 1058, 1100, *τί λέξω;* 1174, OC. 310, E. 1176, 1180, 1184, *τί δρῶσα;* 1195 = 1258, *τί μὴ ποιήσω;* 1276, 1399, *πρὸς τί;* 1402, 1475, 1485, T. 314 ... fr. 563; *τί γάρ;* Ph. 1405 *n. ποιήσω*, OC. 539 ch. *n. ἄλλο ἐποίησας* = 542, 546 *n. ἔχει; τί δρᾷς;* A. 74, Ph. 974, O. 1008, OC. 829, 834, *τί δρῶμεν;* Ph. 963, 974, *τί δράσω;* A. 809, 920, 1024, Ph. 908, 969, 1063, 1350, OC. 1254, *τί φής;* E. 317, 695, 856, T. 349, A. 791, 794, Ph. 804, 805, 951, 1237, 1242, O. 330, 655, 957, OC. 1099, Ant. 248, 1289, *τί φωνεῖς;* E. 1349, T. 893, *τί χρὴ ποιεῖν;* T. 385, 390, 598, Ph. 949. — *Plur. selten: ἢ τίνες λόγοι;* E. 1343, T. 242, 504 ch. *Herm.*, 882, Ph. 220; *τίνων ποτ' ἀνδρῶν -;* E. 1476, OC. 2, 41; *παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι;* T. 984, *χώροις μάλιστα πρὸς τίσι -;* O. 1126; *τίνας ποτ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε;* O. 2, OC. 1, 115; *τίν' εἶπας;* T. 1203, Ph. 1406. — *Adv. τί;* was? wie? warum, weshalb? *τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;* E. 144 ch., *τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς;* 769, 828 ch., 1058 ch., 1180, 1493, *τί ποτε ποικίλασ' ἔχεις;* T. 412, 813, 817, A. 42, 90 ... fr. 103, 395, 668, 776; *τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ - ἐξελυσάμην* O. 1002, *τί ποτε;* Ph. 1210 *τί τόδε;* Ph. 201 m., OC. 212, *τίν' ἀεὶ τάκεις -;* E. 121 ch. warum? — *Anknüpfend* (quid igitur?) *τί οὖν δή;* A. 873 ch. *mit Hiat. Wf, τί δ' ὅς -;* Ph. 421, *τί δέ;* O. 941; O. 991, *τί δῆτα;* 577, *τί γάρ;* OC. 546 ch., *τί ποτε;* Ant. 381 an.; *entgegensetzend: τί δέ;* E. 1041, OC. 1175, *τί γάρ;* 1689 m.; *τί μὴν οὔ;* E. 1280 *Herm.*, *τί δ' οὔ;* Ant. 460, *τί μή;* A. 668. — (Wie, inwiefern? *τί χρή με τὴν δύστηνον εἰς θεοὺς ἔτι βλέπειν;* Ant. 922, A. 208 an.) — Wie steht's, geht's mit *Htg zu* A. 873, *τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου;* 101, *τί γὰρ τέκνον τὸ τοῦδε;* 983, *τί νῦν κυρεῖ;* Ph. 440; *praed. τί χρή, θανόντα νιν ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι;* T. 969 ch. *τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας;* Ant. 1244.

2) *In indirecten Fr.* Kr. Gr. 51, 17, 2: *φράσον τίς πότ' ἐστὶν ὁ ξένος;* T. 430, *ἐρωτᾷ τίς τε κ. πόθεν πάρει;* Ph. 56, 157 ch., 238, OC. 204, 210 m. — *ἱστορεῖ τί σοι φίλον;* E. 316 *N, Df Oxf*, O. 489 ch. — *ἐροῦ - τίνος ποινῆς -* E. 564, O. 225, OC. 214 ch.; *οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι* | O. 527; *λέγ' - χῶρον τίν' ἔχει;* Ph. 154 ch., 157 ch., O. 741, OC. 557; *τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον* E. 16, (1176), A. 794, Ph. 143 ch., 559, 580, 589, O. 74, 1439, 1443, OC. 48, 317; *ἐκμάθω τίνας λόγους ἐροῦσιν* OC. 115; *mit ὅτι verb. ὡς πύθοιθ' ὅτι δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν* O. 72.

Bemerke: 1) *τίς mit e. Demonstr. τίν' τόνδ' ἐπηράσω λόγον;* E. 388, 328, T. 184; *τί τόδ' ἐπέπληξας;* OC. 1730 m., 1731 m.; *οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε κ. σθένει κρατεῖ;* 68, *τί τοῦτο;* 513 m., *τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;* O. 1033, *τί τοῦτ' ἔλεξας;* Ph. 1173; *verkürzte Fr.: τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετο;* Ph. 601 = *τίς ἐστ' ὁ π. ὅς -; τίνες πόθ' εἰς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ κατέσχετε;* 220, *τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὔξαίμην κλύων;* OC. 41, *τίς ὁ πολύπονος ἄγει;* 205 ch., 598, 1488. — 2) *Zwei Fr. in eine zusammengez.: ὅπως πάθῃς τί χρῆμα;* E. 390, *ὅπως τί δράσῃ;*

OC. 398, 1725 m., ὡς πρὸς τί λέξων -; 71, ὡς πρὸς τί χρείας O. 1174, T. 1182; τίς πόθεν μολὼν σοὶ μαρτυρήσει -; 421 = τ 105, τίς τε κ. πόθεν πάρει; Ph. 56. — 3) καὶ τίς χρόνος -; O. 735 = πόσος; τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ -; Ph. 578 *num forte*. — 4) *Wünschend:* τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων ἁλιάδᾶν - ἀπύσι; A. 879 ch., τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν δοίη -; OC. 1100 möchte doch einer. — 5) *Hiat.:* τί οὖν; A. 873, Ph. 100; Sept. 208, 704, Eum. 902; τί ἐστι; Ph. 733, 753; τί (μ' *Herm.*) εἶπας; T. 1203, Ph. 917 (*Phoin.* 878; *elidiert nie Br. zu* O. 516.

τίς, τί, *enkl.*, irgend ein, etwas, Jemand, man, einer, e, es; 1) *Subst.:* a) *alleinstehend* εἴ μοι τὰ σὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρα E. 360, εἴ τις ἀκούσεται 1004, 1008, 1324, 1406, 1410, πρὶν ἂν θάνοι τις T. 3, 71, 113 ch., 148, 150 .. fr. 58, 149, 150, 321, 401, 669, 715, 858; εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς Ph. 469, πρὸς δίκας τι OC. 546 m., τὶ θέσφατον 969, εἰ γάρ τι πιστόν ἐστι 1331; — προσπόλων τινός E. 78, εἴπερ τινός A. 488, κ. τινος κήδει πέρι Ph. 621, ἐξ ἄλλου τινός O. 1162, ὑπ' οἰωνῶν τινος Ant. 698, τινός E. 293, OC. 1623; *öfter* τοῦ· του παρόντος E. 424, 927, T. 318, A. 829, Ph. 206, O. 42, 396, 1107 ch., 1163, OC. 371, του σπάνιν 505, *abs.* μή του E. 903, Ph. 170; οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἴ τῳ κακός T. 3 *Stellg vgl. N*, λατρεύοντά τῳ 35, 670, A. 816, Ph. 33, 653, OC. 1528, Ant. 266; τινὶ A. 443, 495, τοὖτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι 1138 *Wf, N*, Ph. 369, ἀνθρώπων τινί OC. 1522; — προσθεῖναί τινα E. 933, T. 55, A. 245 ch., 786, Ph. 684, 1320, O. 238, 818, 556, 584, 860, 1287, OC. 133 an., 9, 933, Ant. 28, 204, 751, fr. 299, δρᾶν τι E. 305, 336, τὶ φρονεῖν 1055, T. 59, 67, 160, 191, 228, 305, 397, 416, 445, 732, 867, 870, 1155, A. 329, 746, Ph. 49, 111, 126, 192 an., 286, 292, 762, 1042, 1163 ch., O. 198 ch., 564, 606, 644, 851, 1006, 1110, 1423, 1434, OC. 104, 732, 837, 965, 1075 ch., 1079 ch., 1172, 1272, 1281, 1414, 1450, Ant. 9, 315, 757 = O. 1475, fr. 57, 337; εἴ τινες βουλεύουσι E. 648, OC. 64. — b) *Mit e. Adj., Pron. od. Part.* τὶς ἐμφερὴς ἐμοί A. 1148, ἄλλος 444, OC. 456, 488, O. 1118, τὶς ἐγγενής 1168, Ph. 861 ch., ἄσημος οὑργάτης τις ἦν Ant. 252 *doch s. Wf*, fr. 587, 321, *Acc.* πολύ τι E. 217, τὶ λυπηρόν 552, A. 326, 468, 521, 663, 1122, Ph. 52, 218, 286, 784, 1229, OC. 1480, Ant. 242, 365, 497, 724, fr. 622, εἴπω τι δῆτα κἄλλο O. 364; τινὲς χρόνῳ παλαιοί OC. 111. — c) *Mit Gen.* τὶς θεῶν E. 696, T. 119 ch., A. 455, OC. 1210, fr. 499, θεῶν τις A. 1057, Ant. 598 ch., OC. 1506, βροτῶν 1664, E. 898, τῶν ἔνδον ὄντων 820, φίλων 1125, αὐτῶν 717, 1460, 461, στρατοῦ A. 1175, τῶν Λαΐων δήπου τις O. 1042, 1167, δαιμόνων 1258, ὑμῶν 1047, OC. 289, παίδων τις - τῶν ἐμῶν 416, προσπόλων 897, ἀνθρώπων Ant. 1048, fr. 685; τὶ τόξων Ph. 652; προσπόλων τινός E. 78; ἀνθρώπων τινί OC. 1522, τίν' ἀνδρῶν E. 20, στρατοῦ A. 1396, ἐγχώρων Ph. 692, ἀστῶν O. 817, Ἑλλάδος OC. 734, ἑταίρων 1402, αὐλητῶν fr. 445; τὶ τῶνδε E. 389, τῶν Ὀρεστείων κακῶν 1117, βελέων Ph. 1205, τούτων O. 1140, OC. 1034, Ant. 35. — d) *Mit Praep.* τὶς - ἐξ ἄλλης χθονός O. 230, ἐξ ὑμῶν OC. 70; (τὶ πρὸς καιρόν Ph. 1279, T. 57).

2) *Adj.* ὥς τις ἀηδὼν E. 107 an., ἀπερεὶ τις ἔποικος ἀναξία 189 m., μάτηρ ὡσεί τις πιστά 224 ch., εἴ τις ἔσθ' ἐκεῖ χάρις 356, λόγος τις - ἔστιν 417, 891, T. 8, 237 .. fr. 110, 237, 239, 334, 774, 470; Θερσίτης τις ἦν Ph. 442; ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ συνηθὲς ὄμμα E. 902, κἄστιν τι δεινὸν πῆμα T. 46, A. 1084, Ph. (469, 649), 652, 747, O. 369, Ant. 1326, fr. 195; ἀπὸ μαντείας τινός T. 239, κακοῦ - 448, - οἴκτου 863, - νίκας A. 176 ch., θεοῦ - 998, φλαυρουργοῦ τινὸς τεχνήματ' ἀνδρός Ph. 35, ὑφηγητοῦ - O. 1260, προηγητοῦ 1292, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος OC. 1651; σκιᾷ τινι A. 301, σὺν τάχει τινί 853, ἀφανεῖ τινι μόρῳ OC. 1682 ch.; Ἅιδης τίν' ἵμερον τέκνων - ἔσχε - E. 542, ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω T. 28, εἰ πατρὸς νέμοι τίν' ὥραν 57, 179, 1254, A. 2 .. fr. 326, 421, 856; ἔπος τι E. 569, τὶ πῆμ' T. 43, μέγα τι σθένος 497 ch., θράσος τι 726, 961, Ph. 44 ... fr. 94, 779. — Φωκῆς - ἄνδρες - τινές E. 1107, ἀγωνάρχαι τινές A. 572; πρός τινων ὁδοιπόρων O. 292; τοὺς αὐτοέντας - τινάς O. 107, φρένας εἴ τινας ἔχεις Ph. 1130 m.

3) *Adv.* etwas, etwa, irgendwie, einigermassen οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον πέμψαι τάδε - ὀνείρατα E. 459, εἴ τι τῷ μῷ ἀνδρὶ - μεμπτός εἰμι T. 445, εἴ με πημανεῖς τι A. 1314 = OC. 837, θίγω τί σου; Ph. 762, εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε 1042, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου κήδει O. 1060, ξυναλλάξας τί πω 1130, εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν OC. 104, ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι ἢ δυσχεράναντα 1281, fr. 186; *neben andern Adv.* πολυ

γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω E. 217 an., μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται A. 280, σχεδόν τι Ant. 470, σ. τι πρόσθεν O. 736; — οὐ γάρ τι σ' ἤδη μῶρα φωνήσαντα 433; — μή τί με πολύπονον ὧδ' ἰδὼν - ἀποστερήσῃς E. 1275 m., [T. 383 *N*], fr. 325; μή τι καὶ θεήλατον τοὔργον τόδε Ant. 278, 1253; ἀλλ' οὔ τι μὴ νῦν Ph. 1273, ἀλλ' οὔ τι μήν E. 817, οὔ τί πω A. 106, OC. 1370; οὔ τι μή (γε), οὔ τί που, οὐ δή τι, οὐ γάρ τι - (γε), *s.* οὐ.

4) *Mit Part.* a) τί, *s. u.* 3 *u.* οὐ; εἴ τις τι, *s.* εἰ. — εἰ μέν τις οὖν fr. 402, εἴ τι μὲν δή O. 294. — εἰ (δὲ) μή τι, εἴ τι καί, μή, που, *s.* εἰ; εἴπερ τι, *s.* εἴπερ; μὴ - *u.* οὐ - τις *s.* μή *u.* οὐ. — — b) μή τις *u.* οὔ τις, nicht einer, keiner, Niemand, nicht etwas, Nichts ὅπως με μή τις ὄψεται βροτῶν T. 800, 903, A. 659, οἶδ' ἐγώ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντα OC. 656, T. 576; *s. u.* μή A. 986, OC. 1502. — οὔ τις ἔσθ' ὃς οὐ A. 725, 1062, οὔτις ἄλλος O. 819, ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις 1333 m., οὔτις ἀνθρώπων Ant. 1044; οὔτις ἀνήρ E. 188 m., ἄλλος δ' οὔ τις 290, ἐμοὶ δ' οὔ τις ἔτ' ἐστί 847 m., 949, 1328, 1369, fr. 582, 788, (E. 513 ch.); οὔ τινος Ph. 860 ch.; ἄλλον δ' οὔ τιν' ἔγωγ' οἶδα 681, Ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη E. 276, A. 423; ἤ γάρ τι καὶ σὺ - ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις Ph. 322, καί τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν 274, ἤ - τί πω O. 1130.

Bemerke: 1) τις εἷς ὢν λέληθεν O. 246, λέγει τις εἷς Ant. 269 *E.*, εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος 262 *E.*, θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἷς τις O. 118; πᾶς τις fast alle *Elm. zu Med.* 548, *Kr. Gr.* 51, 16, 11: E. 994, A. 28, πᾶς γάρ τις OC. 25; ποῖόν τινα μῦθον; OC. 1163, ποῖόν τι κινδύνευμα; Ant. 42 was für ein wol? πόσον τίν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον ἔρρει O. 558. — 2) *Zu Kr. Gr.* 51, 16, 2.3 *subjectiv:* μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς Ph. 519 (*v.* A. 8), τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας | O. 107 *N*, wer sie auch sind, *wie* ὅταν ὁ κύριος παρῇ τις OC. 289, Ant. 252; πλανάτας τις ὁ πρέσβυς OC. 124 ch., ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις T. 964 ch., ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαρρεῖ A. 1266 *N*, ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά Ant. 951 ch. — εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν OC. 104, E. 217 an.; — μή τι με πολύπονον ὧδ' ἰδὼν 1275 m., οὐ γάρ τι O. 433 gewiss nicht, μηδέν τι μᾶλλον A. 280, σχεδόν τι O. 736, Ant. 470; *zu* μέγα τι T. 497 ch. = μέγιστον *v. N* ἄσπετον τι θαῦμα 961, δεινοῦ τινος φόβου OC. 1651, A. 1266. — 3) *Von e. best. Person:* τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι A. 1138 *dir;* ὥρα τίν' ἤδη - ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι 245 ch. *wir,* ποῖ τις οὖν φύγῃ 403 m., τοῦτό τις φρονῶν ἴστω 417 m., τοιαῦτ' ἐρεῖ τις 504; T. 3, 1233 ich. — τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦ γεννημάτων O. 1167 *n.* παῖς, *v. Pors. u. Schäfer zu Phoin.* 1730. — 4) Τίς *als Subj. zu erg.* ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω | τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος E. 1322, 697, *N zu* A. 190, *Kr. Gr.* 47, 9, 1; ἐπεὶ φανῇ OC. 1225 ch. *Kr. Gr.* 61, 4, 5, *N zu* A. 1081: ὅπου θ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται πάρα; *gegen* O. 315, 612, T. 93, A. 154 *Matth. Gr. Gr.* § 295, *S.* 753 *f.*, *Passow, Lex.* 5. *A. s. v. p.* 1912 a. — *Ueber* σὺν τάχει τινί | A. 853 *vgl. N.* — ἄλλος *nicht zu erg. in:* οὐ χερός, οὐ ποδός, οὔ τινος ἄρχων Ph. 860 ch., T. 8. — 5) Τίς *wiederholt:* T. 943 *N*, Ant. 689, *Herm. zu* Alk. 79. — 6) *Nach Elm. zu* A. 998 *u. Med.* 241 *ziehn die Tragg. vor* θεῶν τις, φίλων τις, ἀνθρώπων τις, βροτῶν τις *f.* φίλος τις. — *Adj. steht* τὶς *gew. nach, doch* τὶς ὀπτήρ A. 29, O. 1101 ch., Ant. 815 m., Ph. 519, 274 *u.* εἴ τις, ἤ τίς, μή τις, οὔ τις. —

τίσις, Rache, Strafe αἱματορρόφος fr. 813, (τίσις δ' ὁμοῦ πέλει A. 405 ch. *D*), μοιριδία OC. 228 ch., ὁρμωμένῳ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1329.

Τιτὰν Προμηθεύς OC. 56, Titan.

τλήμων, 1) elend, unglücklich, unselig, arm Ὀρέστης E. 602, ὁ τλήμων 742, 1477, O. 962, 1286, ἅδ' ἁ τλάμων T. 841 ch., οἴμοι ἐγὼ τλ. 986 ch., ἐγὼ δ' ὁ τλ. A. 599 ch., ὦ τλ. πάτερ 641 ch., ἰὼ τλήμων 893, ποῦ γὰρ ὁ τλ. αὐτὸς ἄπεστι; Ph. 161, ὧν ἀκράτωρ ὁ τλ. 486, ἀπόλωλα τλ. 923, ὦ τλάμων, τλ ἆρ' ἐγὼ κ. μόχθῳ λωβατός 1102 m., τεκοῦσα τλήμων O. 1175, γῇ ἔκειτο τλ. 1267, ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων; O. 1309 an., ἐγὼ τλ. 1333 m., ὦ τλ. (-ον) OC. 185 ch., 203 ch.; 1239 ch., (1736 m.), μοχθοῦσα τλήμων 351, (-ον) Ant. 229; — ὦ τλῆμον Ἑλλάς T. 1112, ω τλ. Ant. 1228, fr. 726, O. 1299 an., ὦ τλᾶμον Οἰδιπόδα 1194 ch., τλῆμον OC. 978, Ant. 229; — κείμεθα τλάμονες OC. 248 m., τλημονέστατον λόγον Ph. 363. — 2) Frech, dreist ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε - E. 275; εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε 439.

τλῆναι *u.* **τλήσει** fr. 696, -εται A. 463, 1) vermag, kann, gewinne über mich, wage, erdreiste mich, sehe ruhig mit an τλῆναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω

943, *mit Inf.* μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη θῦσαι E. 531, φράσαι T. 158, [κτίσαι] 898, τλαίη βλέπειν φυσῶντα A. 917, χανεῖν 1227, μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν (τὸν ἄνδρα) 1333, ἐφυβρίσαι 1384, μεῖναι Ph. 870, ἐνεγκεῖν 872, τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι 1201 m., (δρᾶν) O. 602, μαρᾶναι 1327, Ant. 944 ch. — πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν; A. 463, fr. 696, — *mit Acc.* τοῦτ' ἔτλη T. 71, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη πότ' ἂν A. 411 m. *Wf,* τᾶν δεινὰ τλασᾶν OC. 1077. — 2) Ertrage, halte aus ὅμως δὲ τλῆθι Ph. 475, τλῆναι τάδε 537, τᾶν δεινὰ τλασᾶν (πήματα) OC. 1077 ch., τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε 1640. ἀνατλῆναι.

τλητός, erträglich οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν A. 466.

τμητός, (ein)geschnitten τμητοῖς ἱμᾶσι E. 747 *Dox* = τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι 863 m. *Z.*

τοί, *enkl.*, 1) *Versichernd:* gewiss, warhaftig, fürwar, glaube mir, sicherlich ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην E. 298, πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη - βροτούς 415, πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει 495 ch., σύ τοι πρώτη θάνοις ἂν 582, 624, ὑφ' ἡδονῆς τοι διώκομαι 871, 928, 945, 984, 1469, T. 190, 234, 321, 327, 1131, 1212, 1228, 1255, A. 245 *La,* (383 *Schn.*), 520, 580, 962 988, 1353, 1358, Ph. 245, 480, 475, 637, 801, 837 ch., 853 m., 855 m., 894, 1140 ch., O. 746, 1193 ch., OC. 517, 880, 1187, Ant. 279, 1018, 1349, fr. 26, 778. — b) *In der Anrede:* σέ τοι, σὲ κρίνω E. 1445, σέ τοι, σέ τοι μόνον δέδορκα - A. 359 m., σέ τοι, σὲ τὸν τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω 1228, σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον OC. 1578 ch., σύ τοι, σύ τοι, κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμε Ph. 1095 ch.; σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ E. 624, 582, *vgl. Bäumlein, gr. Part. S.* 239. — c) *Andern Part. nachgestellt:* ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν Ph. 81; ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι Ant. 1064, T. 1107, ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι Ph. 1252; ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ μενεῖ σε T. 1239; ἀλλ' οἴχεταί τοι A. 743, Ph. 1252, 1255, Ant. 473, 834 ch., E. 298; τὸ γάρ τοι - ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν T. 1228, A. 1119, OC. 1281, Ant. 243, 580, fr. 35, 424, 584, 670, 702, 708; φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται T. 1212, A. 534, Ph. 823, OC. 1324. Ant. 1064, κεῖνον γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζετο O. 1171; ὁρῶ δέ τοί νιν A. 1157, T. 327, fr. 705; εἴ τοι νομίζεις O. 549, 551, Ant. 516; ἐπεί τοι OC. 433, E. 323; ἤ τοι μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν E. 498 ch., ἤ τοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη T. 150; Ant. 1182, ἦ τἂν οὐκ ἂν ἦν OC. 1366; ἴσως τοι - θανόντ' ἂν οἰμώξειεν A. 962; ὅπως τοι - πρὸς σου τι κερδάναιμι T. 190; *wegen* (ἀλλά) γε μέντοι, μεντἄν, μέντοι γε *v.* μέντοι, *ferner s.* καίτοι, οὐ *u.* μή.
2) *Folgernd in* τοὶ γάρ(οὖν) *u.* τοίνυν.

τοιγάρ = τοί γ' ἄρ, so, denn, drum, daher, also, *mit F.* τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω E. 29, T. 1249, A. 666, Ant. 931; *mit Pr. in F. Bdtg* τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα - κρατοῦσιν OC. 1380, 1370, Ant. 994; *mit Ipr.* τοιγὰρ σὺ δέξαι με E. 1165; *mit Opt.* τοιγάρ σφε κακοὺς κακῶς φθείρειαν A. 1389, OC. 868, (Ant. 994).

τοιγαρ-οῦν, darum also wirklich τ. τεύξει τάχα O. 1519; τ. - εὖ φρονῶ τὰ σά A. 490; *mit Imperat.* τ. σῶζον τόδε E. 1257, Ph. 341.

τοί-νυν, *folgert subjectiv:* also, demgemäss ἄπειμι τοίνυν E. 1050, O. 444, πᾶν τ. κλύοι τις ἂν T. 71, A. 127, OC. 404, O. 1167; — *iron.* τὰ λῷστα τοίνυν ταὐτά μ' ἀλγύνει πάλαι 1067 wol verstanden.

τοῖος, so beschaffen, e. solcher τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω A. 562; *in mel.* τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλάς 251 ch. *grundangebend,* τοῖά μοι - ἀνεστέναζες 929 ch., Ant. 124 ch. *Wf.* — *in an.* τοίαν φρίκην παρέχεις μοι O. 1306; — (fr. 421 *Br.*).

τοιόσ-δε, so beschaffen, ein solcher, *auf Vorhergeh. od. Folg. hinweisend,* 1) τοιόνδε χρησμόν E. 38, λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδε 44, εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην εἶναι 1021, τοιοῦδ' ἀνδρὸς 689, Ph. 235, δίστομος πέτρα τοιάδε 17, 1385, T. 15, 83, 1142, 1180, τοιόνδε κεῖται προπετές 701; A. 117, 323, 471, 1338, O. 13, 244, 773, 777, 1084, OC. 50, Ant. 207, 700, 732, 913; — *Pl.* ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροις T. 143, τοιούσδε λόγους ψιθυροὺς πλάσσων A. 148 an., 320, 776, 330, 1358, 1360, Ant. 191, fr. 14; ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, μῶροι O. 435; τοιῶδ' ἔφυτον OC. 1379; — fr. 259; — ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς A. 453 so. — 2) *Mit Nebenbdtgen:* mächtig οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα κ. κράτη E. 689, OC. 632, φίλον A. 941, gross τοιοῖσδ' ἐπαίνοις E. 976; schlimm, bös, schwer τοιάδε - κακά E. 288, τοιάδ' ἄρνυμαι Ant. 903

Strafe, τοιάσδ' ἀράς OC. 1375, O. 295, τοιοῖσδε πήμασι 1319, κακοῖς A. 429, πόνοισι 1306; schimpflich, schmählich ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε OC. 1258; τοιάδ' - οἰκούρι' ἀντέπεμψε T. 540, τ. - φωνεῖν A. 410; — τ. ἀνύσαντες ἔργα E. 212 m., αἱ τοιαίδε πράξεις O. 895, τοιόνδ' ἄγος 1426; verächtlich ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον 387, OC. 632, τοιούσδ' ἀλήτας 949, τοιοῦτος ὢν τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν; A. 1298.

τοιοῦτος, so beschaffen, e. solcher, 1) *allgemein:* τοιοῦτον θράσος E. 995, τοιαύτη νοῦν 1024, τοιαύτην ὁδόν 1318, τ. δέλτον T. 46, τ. γλῶσσαν A. 1118, τοιοῦτον λόγον 1153, τ. ὄντα 1375, fr. 707, τ. ὢν 650; τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῄδη χθόνιον ὄντα OC. 947, τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμα Ant. 407, τοιοῦτος ἦσθα τ. λόγοις Ph. 1271, οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ 1049; — *Pl.* ἐν - τοιούτοις E. 307, ἐν τοῖς τ. 990, 1338, χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος 35, τ. ὑλακτεῖ 299, τ. ποιεῖν 337, πράσσειν 914, τ. - ἔκλυον 424, τ. - ἐξερεῖ 984, φρόνει τ. 1056; καὶ ταῦτα μὲν τ. 696, τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν 761, τ. τἀνθάδ' ἐστίν T. 943; ἔφραζε 169, τ. δ' ἂν λέξειεν 729, [ἕδρων 684, 688], τ. πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ 807, βιότου τ. νέμει Ζεύς 1022 m., φωνεῖν Ph. 80, τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν A. 127, λέγων 156 an., [327], 504, 1017, δρῶν γὰρ ἦν τ. με 1324, τ. ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει 1156, τ. μὲν κατ' οἶκον 1021, ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ 164 an., δεῖ δ' οὐ τ. O. 406, αἱ τοιαῦται φύσεις 674, τοιαῦτ' ὀνείδιζε 441, OC. 1002, τ. φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν O. 724, σημεῖα τ. 1059, αὐδῶν τ. 1271; τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστί OC. 62, κ. ταῦτα κ. τ. ἔπη 629, τ. μέντοι κ. σὺ προσφέρεις ἐμοί 781, τ. μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά 997, τὰ τ. - κλύειν 1208, κἄκουσας - τ. 1353, τ. ἀρῶμαι 1389, τ. - ἔνειμε γέρα 1396, τὰ μὲν τ. οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν 1539, τ. - λύγδην ἔκλαον πάντες 1620, τ. - κηρύξαντ' ἔχειν Ant. 31, τ. ἑλίσσων 231, τ. - φθίνοντ' - μαντεύματα 1012, λόγοις τοιούτοις, οἷς 691, τ. - λέγω fr. 26, ἐκ τῶν τοιούτων 236, φίλων τ. 741. — 2) *Mit Nebenbdtgen:* schlimm, elend τοιοῦτος αἰὼν T. 34, κοὔπω τοιοῦτον - προὔθηκεν 1048, θέαμα - τ. οἷον κ. στυγοῦντ' ἐποικτίσαι O. 1296, βίον τ. - γηρᾶναι OC. 870, ἐν τοιαύτῃ - στέγῃ Ant. 888; — *Pl.* τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν E. 613, τ. ἐφορῶσι πάθη T. 1269, τ. - κακοῖς A. 433, τοιαῦτ' Ἀ. με - δεδράκασι Ph. 314, τ. - κακά 382, τ. ἔπη O. 339, τ. σὰς ὄψεις μαρᾶναι 1327, τ. ὀνειδιεῖσθε 1500, θεοῦ τ. χειμάζοντος OC. 1504, τ. - τοξεύματα Ant. 1084; schmählich, verächtlich τοιοῦτος ὢν fr. 650, A. 1298, τ. - ἔπη 1096, E. 935, ὀνείδη O. 1494; schändlich τοιαύτῃ χειρί 140; αὐδῶν τοιαῦτα 1271, τ. ἐφυμνῶν 1275; unselig οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν - τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἔξεστι OC. 1402; — mächtig τοιοῦτον ἄνδρα E. 1001; lobend ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ OC. 642.

Beachte: a) *Adv.* so, der Art O. 1327; — b) *mit Art.* OC. 642, 1208, 1539, fr. 236 dergleichen; — c) ταῦτα κ. τοιαῦτ' ἔπη OC. 629; — d) *mit Bzhg auf das Vorhergehende abschliessend:* E. 299, 984, T. 168, A. 156 an., 504, 1017, 1156, O. 1271, 1275, OC. 1389, Ant. 231, fr. 26; *bes.* καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα E. 696; *auf Folg. bezogen:* E. 35. — e) *mit* οἷος *als Correl.* T. 672, 1048, O. 1296, OC. 870, 1402; — f) *praed.* E. 1024, T. 672, 1048, A. 1298, 1375, Ph. 1049, 1271, OC. 1402, Ant. 407, fr. 650; E. 696, 761, A. 1021, OC. 62; — g) *mit* ὅς *als Correl.* E. 35, T. 807, O. 441, 723, OC. 1353, Ant. 691; — h) *Neutrum* τοιοῦτον *Elmsl. zu Aisch. Pro.* 800; *oï überall in thesi Boeckh, not. critt. in Pind. p.* 492; *sonst lang in mel.* T. 1022, *in an.* T. 1269, A. 156, 164, 218.

τοκεῖς, οἱ, Eltern ἄνευ τοκέων τάκομαι E. 187 m.

τόκος, Geburt, Niederkunft fr. 424; τόκοισί τε ἀγόνοις γυναικῶν O. 26, οὔτε τ. ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες 173 ch. — Kind, Son Θησεὺς - τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος OC. 69, Οἰνέως τ. Τυδεύς 1315, ὁ Λαερτοῦ τ. Ph. 614, τῷ - Ποίαντος τόκῳ 1230, τὸν - Ἀλκμήνης τόκον T. 181.

τόλμα, ἡ, Künheit, Dreistigkeit, Verwegenheit, Mut, Wagniss ὁ λῃστὴς - ἐς τόδ' ἂν τόλμας ἔβη O. 125, τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον 533, ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τ. τῆς παρεστώσης τὰ νῦν OC. 1030, τόλμας χάριν Ant. 372 ch., τόλμῃ fr. 322 *adv.* — *Plur.* κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγώ T. 582, ποίαισι τόλμαις ταῖσδε A. 46 *machinationibus, Hipp.* 414; — ὦ δυσθέατον ὄμμα κ. τόλμης πικρᾶς A. 1004 *Erkl.* — τόλμη *Lob. ad. Phryn. p.* 313.

τολμάω, 1) ertrage, dulde πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι E. 471. — 2) Halte aus, gewinne es über mich, lasse zu τόλμα Ph. 82, τόλμησον 481, τ., οἴκτειρόν τέ με T. 1070; — τόλμα - ὅτι κ. πόλις τέτροφεν ἄφιλον

OC. 184 ch. — οὔτε γὰρ τἄμ' ἔπη τολμᾷς ἐπαινεῖν - E. 1051 sich entschliessen, ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν A. 528; — πῶς οὖν βλέπων τίς ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; Ph. 110 sich unterstehn, OC. 1427. — 3) Wage τάς τε τολμώσας (κακὰς τόλμας) στυγῶ T. 583, ὦ πάντα τολμῶν OC. 761, fr. 195 [δεινά Ant. 915]; κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν T. 785, Ant. 449, τόλμησον εἰπεῖν T. 404, Ph. 369, ὁ τολμήσας τάδε Ant. 248.

τολμήστατε Ph. 984 *DfOxf, Superl. zu τολμῆς aus -ήεις contr. Lob. El.* I *p.* 343, Verwegenster.

τολμητός, gewagt, zu wagen ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ τολμητά Ph. 634. *Z.* — τολύπας fr. 920.

τομάω, verlange, bedarf des Schnittes πρὸς τομῶντι πήματι A. 582 das nur durch den Schnitt geheilt werden kann. *Z, sp.*

τομή, Schneiden ἐν τομᾷ σιδάρου 887 m., ἐν τομῇ ξύλου T. 700 beim Sägen; — Schnittfläche fr. 479. — ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς 479 abgeschnittne Wurzeln.

τομός, schneidend, scharf ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος γένοιτ' ἄν A. 815 *Lobeck.*

τόξευμα, Geschoss, Pfeil Σκύθης τοξεύμασιν fr. 376. — *Trp.* τοιαῦτά σου - ὥστε τοξότης, ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα Ant. 1085.

τοξευτός, vom Pfeil getroffen, erschossen τέθνηκεν - τ. - ἐκ Φοίβου δαμείς Ph. 335. *S.*

τοξεύω, schiesse; *trp.* ziele auf, trachte nach, erstrebe ὥστε τοξόται σκόπου τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε Ant. 1034; ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου O. 1196 glücklich treffend.

τόξον, Bogen γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, - βάλλον πελείας Ph. 288, 1128 m., fr. 963; — *trp.* πρὸς τόξον κρίσιν T. 266 m. — *Plur.* Bogen u. Pfeile, Geschoss *coll.* παλίντονα - τόξα κ. λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων T. 512, τόξων πάταγος 517 ch., ἐγκρατής Ph. 75, 840, 1432, τὰ τοῦδε τόξα 68, αἱρεῖ τὰ τ. ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα 113, 654, 763, 924, 931, 942, 975, 981, 1232, 1272, 1308, fr. 552; θῆρ' ὀρειβάτην τόξοις ἐναίρων τοισίδε 956, 1303, 1335, 1427, 1440. — Bogen πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων πτανοῖς | ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν 711; Pfeile εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρερρύηκεν 652.

τοξότης, Bogenschütz A. 1120 *Teukros;* Ant. 1084, 1033. — ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω fr. 225.

τόπος, Ort, Stätte, Platz, Gegend, Land ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον E. 899, τὸν αὐτὸν τόπον εἰς Τροίας ἐπελθών A. 437, κοὐδεὶς - τόπος 869, τίς τ., ἢ τίς ἕδρα Ph. 157 ch., τόπον - ὅντινα κεῖται 144 an., πρόσχωρος τόπος O. 1134 (νάπαις *Blaydes*), ὅστις ὁ τ., ἢ μάθω μολοῦσά ποι; OC. 26, ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον 56, τὸν τ. δ' ἵνα - 503, εἰς ἐπόψιον τ. Ant. 1110, Ῥειτῶν τόπος ἱερῶν ῥευμάτων fr. 936; — *Pl.* κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους Ph. 40, ἤ που τῇδ', ἢ τῇδε τόπων; 204 ch., ὡδοιπόρεις τούσδε τ. τ. O. 1027, OC. 64, πελάζειν ἐς τούσδε τ. 1761 an., οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων τῶν ἐνθάδε 627, χωρεῖν τ. ἐκ τῶνδε 1641, ἐν οἷς κεῖται τόποις 1523, 1020, φύλαξ' ἐπ' ἐσχάτοις τ. T. 1100, αὔρα ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων 955 ch.

τό(σ)σος, so viel (φράσαι τό - σον T. 53) δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά A. 277, τόσσοις ἄχεσιν καθυβρίζων 153 an. *Wf*, φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ - ἔβας τόσσον 185 ch. so weit.

τοσόσ-δε, so gross, so viel, so lang τοσόνδε λόγον A. 1049, ἄχος O. 1355, OC. 1712 m., ἐς τοσήνδ' ὕβριν 1029, μῆνιν O. 699, ἰυγήν Ph. 752, χρόνῳ τοσῷδε 599. — *Adv.* κλαῦσαι τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει E. 286, τ. ὀνήσῃ τ. ἐμῶν - πορθμῶν T. 570, ἐς τ. ἐχθραντέος, ὡς καὶ φιλήσων αὖθις A. 679, τ. ἐκόμπει μῦθον 770, τοσόνδε μισεῖν, ὥστε - 1335, ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν τ. εἶναι φίλος 1377; *mit Gen.* τοσόνδ' ἐς ἥβης E. 14, μή πω νοῦ τ. εἴην κενή 403, ἐς τ. τοῦ χρόνου 961; — ἢ τ. ἔχεις τόλμης πρόσωπον, ὥστε O. 532, OC. 1029. — *Pl.* παισὶ τοσοῖσδε T. 54, ἡμᾶς τοσούσδε Ph. 92.

τοσ-οῦτος, so gross, so viel, so lang τοσοῦτόν γ' οἶδα O. 1455, A. 748, E. 332, τοσ. ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ 1034, τ. εἶπε T. 569, τ. δή σ' ἐπισκήπτω 1221, τίς τοσοῦτος φαρμακεύς; 1140, τ. γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ A. 441, χρόνον τ. εἰς ὅσον Ph. 1076, τ. γ' ἴσθι 1305, πείσομαι γὰρ οὐ τ. οὐδέν Ant. 97, χρόνον τάδ' ἦν τ. 415, φορβῆς τ. - προθείς 775, τ. ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος O. 836, πλέον - ἢ τ. ὅσον δοκεῖν 1191 ch. — τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος T. 803, τ. φωνήσασα 923, OC. 1645, τ. ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι A. 681, τ. - εἶπε 780, τ. σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω 831. — 2) *Adv.* so ser, so weit, so viel, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει θυμῷ δύσοργος

T. 1117, οὔπω τ. ἠπατημένος κυρῶ O. 594, σθένειν τ. - ὥστε - Ant. 453, A. 1063; — εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε - 729; ἐς τ. ἐλπίδος ἐμοῦ βεβῶτος O. 771, ἐς τ. αἰκίας πεσεῖν ὅσον πέπτωκεν OC. 748.

Beachte 1) *das Correl.* ὅσον Ph. 1076, O. 1191; OC. 748; — ὥστε A. 729, 1063, O. 594, Ant. 97, 453, ὡς 775. — 2) *Die Rede abschliessend:* T. 569, 803, 923, A. 780, 831; nur soviel, soviel wenigstens E. 332, O. 1455, 836, A. 748.

τότε, da, A. *bestimmt:* 1) *von der Vergangenheit:* damals ἀλλ' ἦν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε E. 1023, T. 272, 513 ch., 517 ch., Ph. 271, 277; 701 ch., O. 562, 568, 1142, 1145, 1354, OC. 431, 771, 973, Ant. 135 ch. — *Mit correl. Conj.* ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ ὡρμᾶτ' -, τότ' ἐν δόμοις λείπει παλαιὰν δελτόν T. 155, (ὡς-τότε 272), ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε -, τότ' - ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ με 794, ἡνίκα - τότε [166], Ant. 773, OC. 770, *Mein. anal. p.* 320; (A. 773 *Sft*); τότε - ἡνίκα Ph. 702, ἐπειδὰν - τότε 640, ὅταν - τότε Ph. 521, OC. 290, Prom. 16, E. 1038, 1252, 1299, τότε - ὅτε 1264, [ὅτε - τότε A. 1417]. — *Adj. mit Art.* damalig τῇ τόθ' ἡμέρᾳ E. 1134, A. 497; τῷ τότ' ἐν χρόνῳ O. 564, 1030, OC. 1160. — *Wiederholt:* θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν Ant. 1273 m. — 2) Dann, da, alsdann, *bez. die unmittelbare Aufeinanderfolge:* τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο T. 151, λέξεις, κ. τότ' εἴσομαι O. 1517, ἄγε με κ. τότ' ἐνάριξον OC. 1733 m. — Ant. 417.

B. *Unbestimmt:* damals, einmal, einst ἡμέραν ἐν ᾗ τότε πατέρα - κατέκτανεν E. 278 *Wf.*, ἃ τότε θοὰν νύμφαν ἄγαγες T. 857 ch., ὅς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε A. 650 vorhin *N*, 1240, 1377, OC. 431, 941, 1745, Ant. 391, 480, 1273, fr. 267; — νῦν τε κ. τότε E. 676, νῦν θ' ὁμοίως κ. τότε 907. — *Adj.* einstig, ehemalig τὴν τότ' - τύχην O. 52.

τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἅτερος κάρα προβάλλων E. 739, τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὕπερθεν OC. 1745 m. bald - bald.

τοτ-ηνίκα, damals, da χρόνῳ δ' ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων, τοτηνίκ' ἤδη - πόλις βίᾳ μ' ἤλαυνε OC. 440. *Z.*

τοτοτοῖ T. 1009 m. *bez. Schmerz*, weh weh! *Z.* — Καρικοὶ τρᾶγοι fr. 485.

τρᾱνής, bestimmt, sicher ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς ἀλλ' ἀλώμεθα A. 23. *Z.*

τράπεζα, Tisch οὔποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς τρ. O. 1464, σοὶ δὲ πλουσία τρ. κείσθω E. 362, κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις 192 m. fr. 580. — τραπεζοῦται κύλιξ fr. 541. *Z.* — τρᾶσιά fr. 123.

Τρᾱχίς· ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι - ναίομεν T. 39, *thessalische St. am malischen Meerbusen.*

Τρᾱχίνιος, Trachinier πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ T. 371, 423, τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τρ.; 1140; — εἰς Οἴτην - Τραχινίαν δειράδα - Ph. 491; — fr. 625. — τρᾱχὺς χελώνης κέρχνος fr. 278; τραχεῖα E. 521 *Morst. Df*, rauh, hart.

τρεῖς, drei ἡμέραι O. 718, κέλευθοι 1398, τρεῖς ὅλους - ἐκμήνους χρόνους 1136, τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους A. 1309, ἐν τρισὶν μορφαῖσιν T. 10, ἐκ τριῶν σ' ἓν 734, fr. 755, τρ. μίαν 124.

τρέμω, zittre, fürchte mich vor κορᾶν ἃς τρέμομεν λέγειν OC. 128 ch. — τὰ ἐκ θεῶν τρέμοντες 256, τοῦτον O. 947; ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014.

τρέπω, drehe, wende, kere, richte ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσα fr. 479, τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε A. 298. — *Trp.* ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν A. 772; οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος Ph. 897, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε Ant. 1107 *gl.* σαυτόν. — *Pass. refl.* mich πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης A. 743, ὅταν - τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ OC. 1537, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος fr. 289; — ἀλλ' ἐς τί τρέψει; OC. 860. ἀνα (ἀν), ἀπο, ἐκ, ἐκπροσ, προτρέπω. — Πηλιωτικὸν τρέφος fr. 166.

τρέφω (τέτροφεν OC. 186; τεθραμμένος fr. 688, O. 97, ἐτράφης A. 557.. θρεψαίμην O. 1143), näre, unterhalte, ziehe auf, gross, erziehe δύ' ἄτα Ant. 533, T. 1153, πόλει τῇδ' ἥ σ' ἔτρεψε O. 323; μίασμα χώρας ὡς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδ' ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν 98, ὃν πολλὰ δή μέ σοι τρέφειν μιάστορα ἐπῃτιάσω E. 603, fr. 219; ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ OC. 943. — *Pass.* τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται; Ph. 1160 ch. ζῇ; δοῦλος - οἴκοι τραφείς O. 1123, κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἓν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380; τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Βορεάς Ant. 984 ch., fr. 911 aufwachsen. — *Med.* ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην O. 1143.

Trp. Θῆβαι - οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν OC. 920 hegen, εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους Ant. 660; πάντας ἀνοία τρέφει fr. 517 hat inne (*wie* T. 117 ch.). — Hege, pflege,

habe τὴν νόσον Ph. 795; — οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσον ζῆλον τρέφει A. 503, ἄταν, ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδᾶν 644 ch. — ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω T. 28, δεῖμα 108 ch. — — κἄρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω Ant. 897 (καὶ ταύτην hege) *hoffe*; τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω O. 356, *vgl.* 369. — ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει A. 1124 lässt wachsen, macht, τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν Ant. 1089 halten, ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον; T. 817 hegen. — *Intr.* ὅτι καὶ πόλει τέτροφεν ἄφιλον OC. 186 m. πέφυκεν, *Erkl. vgl.* ψ 237. — *Pass.* ὁ νοῦς θείᾳ - ἡμέρᾳ τεθραμμένος fr. 688. — *Pass. umschreibend:* Spross, Son ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφείς Ph. 3; stamme ab, bin τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἀπὸ ὑψήλ' ἐκόμπεις A. 1229, οἷος ἐξ οἵου 'τράφης 557 erwuchsest, λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; OC. 805, μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός - O. 374 bist ein Son der Nacht. (ἀνα-) ἀν, ἐκτρέφω.

τρέχω, laufe, eile dahin νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν A. 1083; — λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω 731 hingeraten. ἐκ, ἐπι, συν, ὑπεκ, ὑπερ-. — τρέω, fürchte τρέσας OC. 1419; μηδὲν 1737, E. 1240 m., Ant. 1042.

τριβή, Zögern, Aufenthalt, Ausflucht χρόνου fr. 586, οὐ μακροῦ χρ. τριβή Ant. 1078; — μὴ τριβὰς ἔτι 577 *ellipt. Erkl.* — ἀνὴρ ὅδ' - εἰς τριβὰς ἐλᾷ O. 1160 εἰς βραδυτῆτα *sch.*

τρίβω, reibe, drücke τρίψει fr. 429 *pass.?* — *Trp.* δυστυχῆ τρίβει βίον E. 602 schleppt hin, fürt. ἐκ-. — ξύλα τρ̃γομφα fr. 295. *Z.* — Φρὺξ τρίγωνος fr. 361.

τρί-δουλος, dreimal, dreifacher Sklav (durch drei Geschlechter), Erzsklav οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή O. 1063 τὸν ἐκ προγόνων δοῦλον *Eust.* — χαρίτων - τριζύγων fr. 490 *Df.*

τρί-κρᾱνος, dreiköpfig Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα T. 1098.

τρί-μηνος, dreimonatlich χρόνον τρίμηνον T. 163. τριόδους fr. 480. τριολύμπιον ἅρμα 461 b. *S.* τριπαλα 950. ζεῦγος τρῖ πάρθενον 490. *S.*

τρι-πλοῦς, dreifach ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς O. 716, 730, ὁδοῖς 1399, τριπλῆς κελεύθου 800 Dreiweg.

τρι-πόλιστον οἶκτον Ant. 859 m. dreimal umgedreht: viel berufen, *weil von Aller Munde strömend.* τριπόλητον *Df. S.*

τρί-πους, Dreifuss ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον A. 1405 an. *Herm.* — (τρισαθλίοιν OC. 372 *Pors. Z.*) — τρισ-όλβιοι fr. 719. *Z.*

τρίς, dreimal κ. δὶς αἰάζειν κ. τρὶς A. 433, δὶς ταῦτα - κ. τρὶς ἀναπολεῖν ἔπη Ph. 1238; — τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν τιθεὶς ἐλαίας OC. 483; fr. 678. — τρὶς σεμναῖσι 458 *N*, τρὶς ἀθλίοιν 372 *Pors.*

τρί-σπονδος, dreifach (ausgegossen) χοαῖσι τρισπόνδοισι Ant. 431 *Erkl.* Wein, Milch, Honig, *vgl.* λ 26. *S.*

τρισσός, dreifach; *Pl.* drei τρισσοὶ ἀλεξίμωροι προφάνητέ μοι O. 163 ch. *Df, N;* — τρισσάς γε πηγάς OC. 479.

τρίτος, dritte O. 581, OC. 1316, σπονδὴ τρίτον κρατῆρος fr. 375, ἔχων κόμας ἐμὰς κ. τῆσδε κ. σαυτοῦ τρίτον A. 1174 *über die heilge Dreizal die Erkl. zu d. St. u. die vorherg. Art.*, ἐκ τρίτης - μητρός O. 1062 *N*, δυσμόρου δ' ἐμοῦ τρίτης OC. 331; τὸ γενναῖον τρίτον 8, fr. 339; εἰ κ. τρίτ' ἐστὶ O. 283. — *Adv.* τρίτον δέ Ant. 55, fr. 69 drittens.

Τροία· ἄνδρα οἷον οὔ τινα T. - δέρχθη A. 424, ἔχθει δὲ T. πᾶσα 459 m. — τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθὼν 438, λυγρᾶς μνήματα T. 1210 ch., τὰ T. εἰσορῶν ἐδώλια fr. 152, τὰ T. πεδία (πορθῆσαι) Ph. 920, 1297, 1332, 1376, ἑλεῖν τὸ T. πεδίον 1435, ἐκ T. ἁλοὺς 1337, 1401; — ἐπὶ Τροίᾳ 197 an., τἀπὶ T. πέργαμα 353, 611, ἐν T. A. 1021; — ἀμφὶ Τροίαν 415 m., ἀνὰ τὰν εὐρώδη T. 1190 ch., ὅσοι T. ἀφικόμεσθα 1341, Ph. 112, 113, ἐς T. πλεῖν 915, 941, 1363, T. ἑλεῖν 998, 1341, τὴν πολύστενον T. ἑλόντα 1347, 1428, ἰδεῖν 1392.

τροπαῖον, Siegeszeichen, *nur Pl.* νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια T. 751, κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν 1102.

τροπαῖος, der Sieg u. Flucht (der Feinde) verleiht, die F. in die Fl. schlägt ὦ Ζεῦ τροπαῖε T. 303, ἔλιπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη Ant. 143 an. *Wf*, ἀλεξίκακε *sch.*, *vgl. E. El.* 671.

τροπή, Umker, Flucht ἐν τροπῇ δορὸς A. 1275; (ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταρρήγνυσι Ant. 675. — οὐρίαν τρόπιν fr. 151.

τρόπος, 1) Art, Weise, Lage, Beschaffenheit ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀροίμην E. 33, τῷ τρόπῳ διόλλυται; 679, κ. τρόπον μὲν ἂν πόνων οὐκ ἂν διείποιμι T. 21, τίνι τρόπῳ -; 878, τίνι τρόπῳ καθέστατε -; O. 10 πῶς διακείμενοι, τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς; 99, ποίῳ

τρόπῳ; OC. 474, Ant. 131ἐν4, τῷ τρ.; 401; — τρόποισι ποίοις; OC. Ἀn468, ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας Ph. 128 *Erkl.* Tracht. — 2) Charakter, Sinn, Art u. Weise οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις E. 397, ἐπαινεῖν - τοὺς σοὺς τρ. 1051, νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις A. 736, ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1246.

τροφεῖον, *nur Plur.*, Narung βίου τροφεῖα πορσυνοῦσ' OC. 341 Lebensunterhalt.

τροφεύς, Ernärer, Erzieher χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρός Ph. 344 *Phoinix;* — ὦ τροφῆς ἐμοί A. 863 Pfleger, *Erkl.*

τροφή, 1) Ernärung, (erste) Pflege, Erziehung μαστῶν ἀποστὰς κ. τροφῆς ἐμῆς E. 776; οἴ μοι - τῆς ἐμῆς τρ. ἀνωφελήτου 1143, νέας τροφῆς στερηθείς A. 511, [παιδείου Ant. 918], ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξεν OC. 346 Jüngling wurde. — 2) Erhaltung, Verpflegung, Speisung κοὐκέτι τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν OC. 1614, τροφῆς ἄοκνον A. 563; βίου τροφάς OC. 338, κάκιστος - τροφαῖς ταῖς σαῖσιν 1265, *doch vgl.* 3) Lebensweise, Leben φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς E. 1183, δουλίαν ἕξειν τροφήν A. 499, ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κατοικοίης, τροφήν OC. 362; ὦ δὶς ἄθλιαι τροφαί 330, 1265, Ant. 918. — 3) Narung τροφᾶς κηδομένους E. 1060 ch. διαίτης, οἰκοποιός - τροφή Ph. 32 τρυφή? οὐκ ἔχων τροφήν 953, OC. 352, πῶς γὰρ - βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; 1687 m. Lebensunterhalt, ἐκ ταῖνδε καὶ τροφὰς ἔχω βίου 446; — τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν Ph. 1126 m. lebenerhaltende Wehr, Geschoss. — 4) *Concret.:* ὦ τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή O. 1, *vgl.* *Καδμογενῆ γεννᾶν Phoin.* 815 Geschlecht.

τροφός, Ernärer, Erzieher, Pfleger (-in) ἐγὼ τροφός E. 1146 *Elektra;* ἐξέφυσα - ἐμαυτῷ τροφοὺς τὰς παῖδας OC. 1365, 1367; — γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ A. 849 *Mutter;* ἡ δ' οἴκοι πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφός OC. 760 *Heimat, vgl.* Κιθαίρων - μὴ οὐ σέ γε κ. πατριώταν Οἰδίπου κ. τρόφον κ. ματέρ' αὔξειν O. 1092 ch. [*Z.*

τροχ-ηλάτης, Wagenlenker O. 806.

τροχ-ήλατος, vom Rade gezogen, berädert ἐκ τρ. δίφρων E. 49. — τρόχιμα fr. 228.

τροχός, Rad τρόχων βάσεις E. 718, ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν Ant. 252; *trp.* οὑμὸς ἀεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται fr. 713; = τὸ τεῖχος 222. — μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν Ant. 1065 *Erf.* ἥλιον τελεῖν *Winkelmann*, Umlauf, Lauf *des Sonnenwagens.* — ἀχάλκευτα τρύπᾶνα fr. 640; ὠτὸς - τρυπωμένου 738.

τρῡσ-άνωρ, Männer quälend αὐδὰ Τρω̣298 ch. *die jeden unangenem berürt.* Ph. 2 τρος ἡ οἰκοποιός Ph. 32 *Welcker,*

τρυφ Τρύχει καλυφθεὶς Θεσσα- Luxus. — fr. 843.
λῆς ἀπληγίδος τ auf, plage, quäle, ver-

τρύχω, reibe ᾶ φθίνουσα τρύχει zere μοὶ δυσμόρῳ ἀπαρθυμίοις εὐναῖς (ψυχάν?) O. 666. — ἔχμαι T. 110 ch., ἀνανδρώτοισι τρύχεσθ' εἰμ. τρυχόμενος ἀνήριθμος αἰὲν χρόνῳ 16 A. 604 ch. πόνῳ? ν ια: troisch,

Τρῳάς, Troas, *vgl.* Τροι mic Τρῳάδος trojanisch, Troer- γῆς - τῆς E. 12 Τρῳά- A. 984, 819; τὰν ἐμοὶ στυγερὰν τονία A. δα γαῖαν Ph. 1175 m. — Τρωϊκι 424 m. *Wf*, Troia. , τὰ

Τρωικὸν πόλισμα Ph. 1425 e, Troer. Τρωικὰ πεδία A. 862, troisch, T fr. ώων

Τρώς, Troer, Trojaner ἔρυμα Τρ 298 53. A. 467, Τρωσὶν - μαχούμεθα Ph. 12 τρις

τυγχάνω, 1) treffe, finde, *nur trp.* δαπο- *Rechte, mit Gen.* εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω E. 31, ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ τύχοιμ' ἂν εἰπών; Ph. 223 ὀρθῶς ἂν εἴποιμι, κάρα τέμνειν ἐφεῖτο - μὴ τυχών 619. — 2) Treffe, werde teilhaftig, erlange, finde, *mit Gen.* τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν E. 364, δίκης 583, πολλῶν 797, τῶνδε 964, γάμων ἐπαξίων τεύξει 972, ὧν 1488, T. 1116, τῆς (ὀργῆς) 728, ἐπαίνου τεύξεται A. 527, θρήνων 924, E. 1469, ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν ἐκτήσατ' A. 967, fr. 109 τοῦ ποτε τεύξομαι σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος; Ph. 1090 m., 1329 *Sft*, εὐπλοίας τυχὼν O. 423, τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435, τούτων OC. 482, (450 *Br. N*), ἡδονῆς 780, τοῦδε τοῦ μόρου Ant. 465, 699 *Br*, πενθερῶν fr. 293, 608; *mer zufällig* treffen, finden σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος O. 677, OC. 1482 *Cobet;* habe εἰ μὴ φρενῶν ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν E. 993, ἐμοῦ δὲ μή ποτ' ἀξιωθήτω τόδε πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν O. 1450. — *Mit Acc.* οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων Ph. 509 ch. *Sft*, λάχοι *Herw. N*, αἰτεῖς ἃ τεύξει OC. 1106, τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν Ant. 778, fr. 757, *vgl. Br. zu* O. 598, *Med.* 759, *Valck. Hipp.* 866. — Von *durch Gen. der Pers.* ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι Ph. 1315, ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν OC. 1168; *durch* ἐκ·

ἐπαίνου - ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν Ant. 665; πρός· A. 527, ἐπ' ἐμοῦ E. 1469. — *One Object* τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι O. 598, 1519, OC. 776, ἥνπερ(χάριν) τυγχάνων ὑπεσχόμην 1490; — ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών O. 1039 *wie* 1025.

Intrans. 1) Treffe mich, bin zufällig, grade da, bin, *absol. Kr.* 56, 4, 3, *zu Thuc.* 1, 32, 2: ὃ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων E. 46 *N*, νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει 313, ἔνδον A. 8 *Wf*, *Df Oxf*, *n.* ὤν, *vgl. Eur. Andr.* 1116, *I. A.* 730, *St. flor.* 10, 8; *κ* 87; *Phryn. p.* 277 *Lob. Gew. mit Part.* zufällig, grade, eben, etwa *Kr.* 56, 4, 1: ἔπος τι τυγχάνει βαλών E. 569, οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς 1053, εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν 1055, 974, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα T. 370, τὸ κάταγμα τ. ῥίψασά πως 695, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ A. 742, 748, O. 757, εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα 87, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι 1479, εἰ μὲν - μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν - προπέμψας ἐμοὶ OC. 1349, ὅτ' ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνοις κακῶν ἐμοί 1359, φέρων 1481 ch., ἁγίζων 1494 ch., χαλῶσα Ant. 1186; *mer bloss umschreibend* εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες E. 529, *vgl.* 993, αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις 586, 974, ὡς ἔχοντα τυγχάνει T. 625, ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν A. 88, εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων O. 348, δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας OC. 560, 1580. — 2) Werde zu Teil, falle zu, *mit Dat.* εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε E. 1457 *N*; ῥάκη - οἷ' αὐτοῖς τύχοι Ph. 275. ἐν, προσ, συν-.

Τυδεύς· Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος Τυδεύς OC. 1316, fr. 153; ο Τυδέως γόνος Ph. 416, παῖς 570, 592, *V. des Diomedes.* — λινορραφῆ τ ύ λ ε ι α fr. 415 c. *Z.*

τύμβευμα, Grab, Grabeskammer ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι Ant. 1220. *Z.*

τυμβεύω, bestatte σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ A. 1063; spende, bringe dar auf dem Grabe χοάς E. 406 *Df.* — *Intr. nur bei S.* ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγῃ Ant. 888 *Wf*, begraben sein. *Z.*

τυμβ-ήρης, begraben Ant. 255; grabartig, grabänlich ἐν τυμβήρει θαλάμῳ 947. *Z.*

τύμβος, Grabhügel, Grab ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σός OC. 402, τὸν ἱερὸν τ. 1545, (1522 *Schn. N*), πατρός (προσιδεῖν) 1756, E. 51, 760, 432, τύμβον πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος 1135, 900; κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες Ant. 886, ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς οἴκησις ἀείφρουρος 891, τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς | χώσαντες 1203 *von dem Grabgewölbe, in welches Ant. lebend gebracht wurde.*

τυμβό-χωστος, zum Grabhügel aufgeschüttet, grabartig gewölbt ἔρμα τ. - τάφου Ant. 848. *Z, sp.* — τ ῦ π ά δ ι βαρείᾳ fr. 743. *Z.*

τύπος, Schlag: Spur στίβου Ph. 29 κτύπος *vgl. Bonitz, Beitr.* 1856 *p.* 20*ff*; ὄμφακος τύπον fr. 239. — ἀνδρείῳ τύπῳ βούκρανος T. 12 κύτει, Gestalt.

τύπτω, schlage σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρός O. 811; μετὰ τοῦδε τυπείς A. 255 ch. getroffen *vom Steinigungstode.*

τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν E. 54, Aschenkrug. *Z.*

τῠραννεύειν χθονός OC. 449, herschen.

τυραννέω, bin Herscher O. 408, Διὸς - πνευμόνων fr. 678.

τυραννικός, Herscher-, königlich κρατοῦς τυραννικοῦ OC. 373; ἐκ συνέδρου κ. τ. κύκλου A. 749 = τυράννων, Fürsten.

τυραννίς, Königsherschaft, Gewaltherschaft, Herschaft ἡ τ. πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ, κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται Ant. 506, fr. (67), 109, Διός 312, 470; ὦ πλοῦτε κ. τυραννί O. 380, τυραννίδος οὕτω πεσούσης 128, τῆς ἐμῆς τ. 535, τὴν τυραννίδα 541, OC. 419; — πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου κ. δυναστείας ἔφυ; O. 592.

τύραννος, Herscher, Fürst, König κ. τ. ὢν ὅμως OC. 851, 1338, ὡς τ. εἰσορᾶν E. 664; τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου 661, Οἰδίπου O. 925, τῆσδε γῆς 1043; τὸν τ. Οἰδ. 514, 799, τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν 939, τόν τοι τ. εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον A. 1350, fr. 711 (67); — σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ 12, εἰ ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν Ant. 60, τὸ (γένος) δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ 1056; — μὴ τῶν τυράννων; T. 316 aus dem Geschlecht der Herscher? — Herr ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός T. 217 ch. *vom Apollo* (ὦ αὐλέ *sch.*). — Tyrann ὕβρις φυτεύει τύραννον O. 873 ch. *Herm.* — *Adj.* königlich ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων Ant. 1169 eines Herschers; τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν O. 588 βασιλικὰ ποιεῖν *gl. wie e. König.* — Ἄρης - πάντα τυρβάζει

κακά fr. 720, πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται 905. *Z.*

Τυρσηνικός, tyrrhenisch, etrurisch κόλπος fr. 527; χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς A. 17 *N*, *Wf*, *vgl. Eum.* 567, *Phoin.* 1386, *Rhes.* 988, *weil die Drommete von den Etruriern erfunden.* — Τυρσηνία λίμνη fr. 840. — Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς 256.

τυφλός, 1) blind τυφλόν μ' ὠνείδισας O. 412, τ. - ἐκ δεδορκότος 454, 1324 m., 1368, τυφλός τε κ. κλύων μηδέν 1389, τυφλοῦ γέροντος OC. 1, πατρός 1378, τοῦ τ. τιν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν 299, 21, Ἄρης fr. 720, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τ. 737; τοῖς τυφλοῖσι Ant. 989. — *Trp.* τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός O. 389, τ. τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ 371 stumpf. — 2) Versteckt, verborgen, geheim τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι T. 1104, τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει fr. 685.

τυφλόω, blende ἕλκος τυφλωθέν Ant. 973 ch. *Sft*, die Blendung.

τύφω, dampfe, qualme κηκὶς μηρίων ἐτήκετο κἄτυφε κἀνέπτυε Ant. 1009. *Z.*

τυφώς, ὁ, Wirbelwind, Windsbraut χθονὸς τ. ἀείρας σκηπτόν - Ant. 418, τυφῶ· ἀντὶ τοῦ τυφῶνος fr. 951, *vgl. Aisch. Suppl.* 560, *Ar. Nub.* 336.

τύχη, 1) Schickung, Geschick, Schicksal, *welches der Menschen Schicksal lenkt:* νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης Ph. 1326, ἄρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ; OC. 1585, fr. 205; — 603, καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη OC. 1026 *Δίκη Doederlein*, Ant. 328, τ. γὰρ ὀρθοῖ κ. τ. καταρρέπει τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί 1158; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ; 387, βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης 996, τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος T. 724; — Zufall ῳ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ OC. 977 *N*, = *Thuc.* 4, 55; — *adv.* κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ πάρα Ant. 1182, Ph. 546, (κἀκ ποίας τύχης 220 *N*). — Glück ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε Ph. 775, ἡμῶν - τὴν τ. 1069; εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γε τῷ σωτῆρι βαίη O. 80, *vgl. Sept.* 472, *Cho.* 138, οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη fr. 302, 666. — Unglück νῦν δ' εἰς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη O. 263. — *Personif.* ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων O. 1080 S. des Glücks, der Tyche. — 2) Geschick, Schicksal, Los *eines Menschen* ἔχει τύχα τᾶδ' ἀπὸ μείζονος Ph. 1097 ch. ἁ τύχα ἅδ' *Df*; ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην O. 102; διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰὼν 773, πρίν μοι τύχη τοιάδ' - ἐπέστη 776, ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης 1036, σκέψασθε - τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν A. 1028, 1058; — τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας - φέρειν Ph. 1317, τὰς ἐμὰς λέξω τύχας 1418. — τέθνηκ' Ὀρ. ἐξ ἀναγκαίας τύχης E. 48; τῆς ἀ. τ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν A. 485, 803 Notwendigkeit; ποῦ τοι τύχης ἕστηκεν; 102; — πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν O. 949. — Glück, Erfolg αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν O. 442 τέχνη *Bentley*, ὄρνιθι γὰρ κ. τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην παρέσχες ἡμῖν O. 52, θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν ἔθηκε τῆσδ' ὁδοῦ OC. 1506; μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη O. 680, Ant. 328 Erfolg, Ausgang; — οὐ ζήλῳ πολιτῶν ταῖς τύχαις ἐπιβλέπων O. 1526, οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός fr. 572. — Unglück ἥδε τοι τύχη κακὴ μὲν αὐτῇ T. 327, fr. 686, τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ OC. 1404, ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ A. 323, βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τ. 980; τύχας A. 283. [841].

[**τώς**, so ὥσπερ - τὼς - ὀλοίατο A.

Υ.

ὑβρίζω, bin, handle übermütig, frevelhaft, frevle Ant. 480, ὕβριζε E. 794, fr. 938, A. 1081, θαρσῶν 1258, πρὸς ταῦτ' Ὀδ. ἐν κενοῖς ὑβριζέτω 971, ἐν κακοῖς ὕβριζε 1151. — *Mit Acc.* gegen, an J. οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ | στυγναῖσι λώβαις A. 560, τί με - οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις -; Ant. 840 m., τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε E. 613. — *Pass.* πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός E. 790, οἷον ὑβρίσθην A. 367. ἐν, ἐξ, ἐφ, καθυβρίζω.

ὕβρις, Uebermut, Frevel, Stolz, Frechheit ἐχθρῶν ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα ὁρμᾶτ' A. 197 ch., ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει Ph. 397 ch., ὕβρις φυτεύει τύραννον, ὕβρις - O. 873 ch., fr. 705, οὐχ ὕβρει λέγω τάδε E. 881, ὅταν ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν 271, ἔχω 523, ὕβριν γὰρ οὐ στέρ-

γουσιν οὐδὲ δαίμονες T. 280, ἐνήλλαξε θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα κ. ποίμνας πεσεῖν A. 1061. — *Von Taten:* ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ', ὕβρις OC. 883 *N*, ὕβρις δ' ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα Ant. 482, τήνδε-ὕβριν 309, ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών A. 304, fr. 337; — ἐπεῖδες - τάνδ' ὕβριν; T. 888. ῡ *in arsi iamb.* A. 304, OC. 883, *mel.* O. 873.

ὑβριστής, übermütig, frech, frevelhaft αἴθων A. 1088, ἐν θανοῦσιν 1092; — στρατὸν θηρῶν ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν T. 1096.

ὑγιής, gesund, vernünftig, gut μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν Ph. 1006. ῠ.

ὑγρός, dahinströmend παρ' ὑγρῶν Ἰσμηνοῦ ῥεέθρων Ant. 1123 ch. *Wf*; ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον A. 1286 zerfliessend; — ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶνα - προσπτύσσεται Ant. 1236 *Wf*, weich, schlaff, *vgl. Phoin.* 1438.

ὕδρα, Schlange, Hydra θρέμμα Λερναίας ὕδρας T. 574, φάσματι 836 ch. ῡ, 1094. *Z.*

ὕδωρ, Wasser στατὸν εἰς ὕδωρ Ph. 716, fr. 163, τὸ Βοσπόρειον 637, -Ὑπέρεια κρήνη 758, ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω 694, ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου 265; — ῥυτῶν ὑδάτων OC. 1599; ὕδατος μελίσσης (χοαί) 481. ῡ.

υἱός, Son, Spross τὸν υἱόν E. 806, τ. Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν Ph. 5, τ. Ἀτρέως ἔχθιστον υἱόν 1377, Πριάμου 605, κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς κ. πόσις O. 459, τ. πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱόν OC. 1073 ch. — κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱάσι στυγῶ Ant. 571.

ὑλακτέω, belfre, füre freche Reden, lärme u. schreie τοιαῦθ' E. 299 *sch.*, *vgl. E. Alk.* 760, ὑλάγματα *Ag.* 1600, 1643. — ὑλῶ fr. 58. ῡ.

ὕλη, Wald, Waldbäume, Stämme πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς κείραντα T. 1195, ὑπ' ἀγρίαν ὕλην O. 477 ch., OC. 349, αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος Ant. 420; — ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες fr. 743 Holz.

ὑλήεις, waldreich, bewaldet ὑλᾶεν-πόντου πρόβλημ' A. 1218 ch.

Ὕλλον (πέμπεις) T. 56, Hyllos, *S. des Herakles u. der Deianeira.*

ὑλο-τόμος, Holzfäller, -hauer ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι κάρα E. 98 an.

ὑμέναιος, Hymenaios, Hochzeitslied, Hochzeit ὅταν καθαίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας O. 422; οὔθ' ὑμεναίων ἔγκληρον Ant. 813 m. ῡ.

ὑμέτερος, euer αἵματος OC. 246 m. ῡ.

ὑμνέω, besinge, preise οὔτ' ἐπινυμφίδιός πώ μέ τις ὕμνος ὕμνησεν Ant. 816 m. — *Trp.* ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα A. 292 das vielgesungene, vielerwänte Wort; *vgl. E. Phoin.* 438; — beklage, betraure ὑμνήσεις κακά E. 382 τὰ σαυτοῦ. ἐκ-.

ὕμνος, Lied, Gesang ἐπινυμφίδιος Ant. 815 m., κερκίδος ὕμνους fr. 909.

ὑπ-αγκάλισμα, Umarmung δύ' οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑ. T. 540. *Z. Elmsl. zu E. Herakl.* 42. — [ὑπάγει Ant. 351 fürt unter.]

ὑπαί, *vgl.* ὑπό, *Praep. mit Gen.* von τῶνδ' ὑπαὶ γένους ἐξημπόλημαι Ant. 1035 *Wf* μῶν ὑπαὶ γ. [Ph. 1118], (ὧν ὑπαὶ A. 1127 *Wf*); χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν E. 711, *vgl. Ar. Ach.* 1001, unter; — γᾶς ὑπαὶ κείμενοι E. 1419 m. *Brunck.*

ὑπ-αίθρεια (πάγων) Ant. 356 ch. *Boeckh, Df*, unter freiem Himmel, *vgl. Aisch. Ag.* 355 πάγων ὑπαιθρίων.

ὑπ-αίθω, zünde (unten allmälig) an σῶμ' T. 1210; *trp. von der Liebe* fr. 312 τὴν Διὸς τυραννίδα. *Z.* — ὑπαίσσω A. 301, *s.* ἀπάσσω. — ὑπακούουσαν fr. 743.

ὑπ-αντάω, begegne, treffe an, finde ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας Ph. 719 ch. παιδὶ συναντήσας *Meineke.*

ὑπ-αρχή, Wiederanfang ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ' ἐγὼ φανῶ O. 132 von vorn. *Z.*

ὕπ-αρχος, Unterfürer, -feldherr ἄλλων A. 1105.

ὑπ-άρχω, bin vorhanden, gegenwärtig, da, bin ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι Ph. 704 ch., σχῆμα - ὑπάρχει - ἐμοί 224, ἡ δὲ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν E. 919, τοῖσιν ἄγουσιν κλαύμαθ' ὑπάρξει Ant. 932 an.; — πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει 1349. — ὑπαρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα | E. 1340 es ist so dass -.

ὑπ-ασπίδιος, unter d. Schilde κόσμον A. 1407 die Rüstung, die ihn u. d. Sch. deckte.

ὕπᾰτος, letzte Ant. 1332 m., *vgl.* ὑπέρτατος.

ὕπ-αυλος, im Zelte, in der Hütte ἐκεῖνον εἱργεῖν - σκηνῆς ὕπαυλον A. 796. *S.* — ὕπ-αφρος fr. 225 *Df*, *vgl. Thes. vol.* VIII *p.* 137. *Z.*

ὑπ-εικάθω, weiche, gebe nach, gehorche τούτοις E. 361.

ὑπ-εικτέον A. 668, man muss gehorchen, nachgeben; *zu*

ὑπ-είκω, weiche, gebe, lasse nach ὕπεικε κ. φρόνησον εὖ A. 371, ὅσα

δένδρων ὑπείκει Ant. 713, μηδέν 716, fr. 607; βαρεῖαν - φάτιν - κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς Ph. 1046; καὶ νῷν ὑπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν OC. 1184 lass zu, erlaube; — ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις O. 625 gehorchen.

ὕπ-εστί μοι θράσος E. 479 mir wont inne.

ὑπ-ειπεῖν, sagen, verkünden A. 213 an. *dicendo suggerere, Wf. Th.*

ὑπ-εκπέμπω, sende heimlich fort οὗ τὸ Φωκέων πέδον ὑπεξεπέμφθην E. 1350. *Th.*

ὑπ-εκτίθημι, entferne heimlich, schaffe h. bei Seite ἐκ χερῶν κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου E. 297, *Kr. zu Thuc.* 1, 89, 3.

ὑπ-εκτρέπω, wende heimlich, allmälig ab von τῶν - πόδα T. 549. — *Med.* mich, meide, verabsäume ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν (ξένον) OC. 566. *Z.*

ὑπ-εκτρέχω, entgehe, entrinne τῶν σῶν θάλπος οὐκ ὑπεκδραμεῖ Ant. 1086; [τοῦθ' ὑπεκδραμόντα χρόνον τέλος | T. 166 hinausgegangen über]. *Hdt.*

ὑπ-εκφεύγω, entfliehe, entrinne οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν Ant. 553, μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις 776. — ὑπημβρύωσεν (κόρην) fr. 709.

ὑπ-εξαιρέω, neme heimlich weg, hervor: αἷμ' ὑπεξαιροῦσι E. 1419 ch., ἐκχέουσι *sch.* — τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν O. 227 *sch.* aus dem Innern hervorholend, vorbringend; beseitigend? — ὑπεξελθεῖν fr. 696.

ὑπέρ, *Praep.*, über, 1) *mit Gen.:* a) über, oberhalb Οἴτας ὑπὲρ ὀχθῶν Ph. 729 ch., στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων Ant. 117 ch., νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ 528 an., σὲ δ' ὑπὲρ διλόφοιο πέτρας στέροψ ὄπωπε λιγνύς 1126 ch., τράφη - ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985 ch. — (Hinweg) über Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα Ant. 105 ch., A. 702 ch., fr. 423. — *Trp.* Ueber, von οὕτως - ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ; O. 1444; — τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ E. 554 zu Gunsten, zum Besten, für, *wie* ἧς ἔθνησχ' ὕπερ T. 708, τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ A. 1231, (θανεῖν) τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικός 1311, ἀπανδῶ γ' - ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν Ph. 1294, ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος O. 137, προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος 165 ch., ὧν ὕπερ - εὐῶπα πέμψον ἀλκάν 187 ch. *N*, τελεῖν ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ - 253, 1448, τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ | αὐτῆς θ' ὁρώσης OC. 33, πατρός ὕπερ τοὐμοῦ μόνον ἅντομαι 242 m., ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε; Ant. 748. — b) Wegen κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ Ant. 932 an., ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ O. 989.

2) *Mit Acc.:* über (- hinweg) μολεῖν - Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν - Ant. 1144 ch., fr. 655. — *Trp.* über - hinaus σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων Ant. 365 ch. — — *One Casus:* -γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς δ' ὕπερ Ant. 518 *n.* γῆς dafür.

Anastrophiert als Adv. Ant. 518 — *Nachgestellt am Ende von Trim.* E. 554, T. 708, A. 1231, 1279, O. 989, 1444, 1448; — 188 m. — Ant. 528 an., 932 an. — 599 ch.? — *Mitten im Verse* OC. 242 m.

ὑπερ-αλγέω, bin ser betrübt über, *mit Gen.* ἀπάτας λεχέων A. 630 an. *Wf. Z.*

ὑπερ-αλγής, übermässig (schmerzend) χόλον E. 176, *nur noch Polyb.* 3, 7, 12

ὑπέρ-αυχος, überstolz, *subst.* Ant. 1351 m. *Sept.* 483.

ὑπερ-άχθομαι, bin ser, überaus unwillig, traurig über μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου E. 178 ch. *Hdt.*

ὑπερ-βαίνω, überschreite, verletze νόμους Ant. 449, 481, ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ 663.

ὑπερ-βάλλω, überhole, komme zuvor ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν κ. φρυάγμαθ' ἱππικά E. 717. — *Med.* übertreffe φίλτροις ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα τὴν παῖδα T. 584 ausstechen.

ὑπερ-βασία, Ausschreitung, Uebermut, Frevel (ἀνδρῶν) Ant. 605 ch. *Lesart schwankend.*

ὑπερ-βολή, Uebermass καθ' ὑπερβολάν O. 1196 ch. übermässig, überschwenglich.

ὑπερ-βριθής, überschwer ἄχθος A. 951.

ὑπερ-δέδοικα, fürchte für σοῦ Ant. 82, *Sept.* 292.

ὑπέρ-δικος, überaus, ser, übergerecht A. 1119. — Ὑπέρεια κρήνη fr. 758.

ὑπερ-εχθαίρω, hasse ser μεγάλης γλώσσης κόμπους Ant. 128 an. *S.*

ὕπερ-θεν, darüber hinaus, noch mer (μόγος ἔχει - ἄπορα) O. 1745 m.

ὑπερ-ίσταμαι, trete vor, schütze ἅς E. 188 m. [850 m. *S.*

ὑπερ-ίστωρ, weiss nur zu ser E.

ὑπέρ-κοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς - ἔπος A. 127, übermütig, sich überhebend, überstolz.

ὑπερ-κτάομαι, erwerbe, ziehe mir zu viel zu πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω E. 217 an. *Lex.*

ὑπερ-μαχέω, kämpfe für πόλεως Ant. 194. — *Trp.* σὺ ταῦτ' - τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; A. 1346 so kämpfst du gegen mich für diesen, verteidigst ihn gegen mich. *Z. Vgl.*

ὑπερ-μάχομαι, kämpfe für ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς ὑπερμαχοῦμαι O. 263 *Herm. Z.* — [ὑπερ-νοέω, denke weiter nach über OC. 1741 ch. ὅπερ νοεῖς *Graser.*] *S.*

ὑπερ-οπτία, Uebermut, Verachtung Ant. 130 an. *S.* σφᾶς ἐσιδὼν πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπτας *Herm.* Verächter, ὑπερόπτην *Wf, n. den Kapaneus;* ὑπεροπλίαις *Vauvillers, Bonitz* 2, 35, übermütiger Trotz auf Waffen, Stolz, Uebermut.

ὑπέρ-οπτος, stolz, übermütig ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται O. 883 ch. *adv.* frevelhaft wandelt. *Z, sp.* — ἄτας ὑπερορνυμένας πόλει O. 165 ch. *Musgr. Df*, über die Stadt hereinbricht. *S.*

ὑπέρ-οχος, hervorragend ὑβριστὴν ἄνομον ὑπέροχον (*Bentley*, ὑπείροχον *La*) βίαν T. 1096 übergewaltig, *von d. Kentauren.*

ὑπερ-πέτομαι, fliege hin über Πολυνείκης - αἰετὸς ἐς γᾶν ὡς ὑπερέπτα Ant. 113 ch. -η *Df.* — ὑπερ-πηδᾷ fr. 656. *Z.*

ὑπερ-πίμπλημι, fülle übermässig an, voll mit ἀνὴρ - ὑπερπλησθεὶς μέθῃ O. 779; — *trp.* ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ 874 ch. *Z.*

ὑπερ-πονέω, dulde, leide ser für ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερπονεῖτον OC. 345. — *Med.* arbeite, strenge mich an für μοὶ τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ A. 1310. *Z.*

ὑπερ-πόντιος, über's Meer φοιτᾷς Ant. 785 ch. — ὑπέρ-τατος, *Superl. zu* ὑπέρτερος.

ὑπερ-τελής, der das Ende, Ziel erreicht hat ἄθλων T. 36, *Erkl. zu Ag.* 286, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη *Hes.*

ὑπέρτερος, höher: *nur trp.* überlegen, mächtiger, stärker ἐξ ὑπερτέρας χερός E. 455; ὑπερτέραν τὰς πάρος ἔτι χάριτος 1265 m. grösser; οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον Ant. 16 weiter, mer, *wie* τάχ' εἰσόμεσθα μαντέων ὑπέρτερον 631 genauer. — *Superl.* höchst, grösst μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν OC. 105; σέβας ὑπέρτατον Ph. 402 ch., κλέος 1347, θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, γᾶν ἄφθιτον Ant. 338 ch., φρένας, πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον 684, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾷς ὑπερτάταν πόλεων 1138 ch. *Df*, τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος fr. 109; *vgl.* ὕπατος.

ὑπερ-τιμάω, ere vorzüglich, überaus ὡς εὐεργέτην - αὐτόν Ant. 284, (1138 *Blaydes, N*). *S.*

ὑπερ-τρέχω, überschreite, verletze θεῶν νόμιμα - ὑπερδραμεῖν Ant. 455. *Z.*

ὑπερ-φέρω, übertreffe, *mit Gen.* τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα O. 381, (OC. 1007). — Zeichne mich aus in τῷδε OC. 1007 *Kuhnhardt.*

ὑπέρ-φρων, übermütig, stolz ποίον κέκραγας ἀνδρὸς ὡδ' ὑπέρφρονα; A. 1236 *Gen. poss.*

ὑπερ-χλί[δά]ω, bin stolz, übermütig T. 281 ὑπερχλίοντες *Hn. S.*

ὑπ-έρχομαι, gehe unter: ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν OC. 1465 ch. stieg, verbreitete sich bis zu; λάθρα μ' ὑπελθών O. 386, οἷός μ' ὑπῆλθες Ph. 1007 hintergehen, berücken, heimlich herangehn an. — ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος Ph. 1231 *Sft*, E. 1112, θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται 928 ergreift.

ὑπ-έχω, erdulde, ertrage ἄτην T. 1274 an. — οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην O. 552 = δώσειν.

ὑπ-ήνεμος, im Schutz vor d. Winde Ant. 411. *Z.*

ὑπ-ηρετέω, diene Ph. 15, 990, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς 1024, stehe bei, helfe E. 996, ἔργοις ἀνοσίοις OC. 283; gebe nach οὐ γὰρ ἂν καλῶς υπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι E. 1306. ἐξ-.

ὑπ-ηρέτημα, Dienst, Hilfe ἥδιστον - ποδῶν ὑπ. E. 1358. *Z.*

ὑπ-ηρέτης, Diener Ph. 53, χρησμὸς οὐχ ἐρῶ Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο O. 712.

ὑπ-ίλλω· σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα Ant. 509 ὑποβάλλουσι *Eust. p.* 1834, 34; συστέλλουσι καὶ σιωπῶσιν *sch. Erkl., Wf zu* 340, schmiegen sich dir unter, reden dir nach dem Munde. *Z.*

ὑπ-ισχνέομαι, verspreche ὑπέσχετο τὸν ἄνδρα Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν Ph. 615; ἃ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις; OC. 227 m., ἥνπερ (χάριν) ὑπεσχόμην 1490.

ὕπνος, Schlaf, Schlummer ὁ παγκρατὴς ὕ. A. 675, λαμβάνει - με Ph. 767, ἕξειν 821, ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕ. ἄυπνος λεύσσειν 848 ch., ἀλεὴς ὕ. ἐσθλός 859 ch., ὕ. αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως Ant. 606, ὕ. ἰατρὸς νόσου fr. 207, ὕπνου 379, ἀνάστασιν - ἐξ ὕπνου στῆναι Ph. 277, φέγγος ὕ. διά-

δοχον 867, *ὕπνῳ γ' ἐνδόντα* O. 65, *τὸν ὕπνῳ κάτοχον* T. 978; *νυκτὸς ὕπνον - στεργάζειν ἡδύν* E. 780, T. 990, *καθ' ὕπνον* 970, Ph. 30, 18, *ὕ. κἀνάπαυλαν ἤγαγεν* 638, *ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ* 826. — *Personif.* *ὕπν' ὀδύνας ἀδαής ὕπνε δ' ἀλγέων εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις* 827.

ὑπό, unter, *Praep.*, 1) *mit Gen.* a) unter, *bez. Ruhe:* *ὑπὸ γαίας - ἀνάσσει* E. 839 ch., 1417 ch., fr. 964, *τοὺς ὑπὸ χθονὸς* Ant. 65, T. 1097, *μιᾶς ὑπὸ χλαίνης* 539, *ὑφ' εἵματος κρυφείς* A. 1145, *ὑπὸ στέγης ἔσω* Ant. 1248; — *ἀκούειν - ὑπὸ σκότου* 692 heimlich; *ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων* A. 512 in deren Gewalt. — Unter - hin *παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῇδος* T. 1034 m., fr. 266. — b) Unter, von, durch, *beim Pass.* *ὑφ' ἡδονῆς - διώκομαι* E. 871, *τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι* T. 1104, *οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων - πορεύεται* 391, *βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς - μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται* A. 1253, *κ. μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μακροτέρων* 161 an., *ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ* 164 an., *ἀγγελίαν - τῶν μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν* 225 ch., *ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς* 289, *ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο* 498, fr. 586, *ταχθεὶς - τῶν ἀνασσόντων ὕπο* Ph. 6, OC. 850, *ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι* Ph. 200 an. *τόξων, ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην* 330, *ὑφ' ὧν ἐφερβόμην* 957, *ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι* 1005, *ὑφ' οὗ* (*λοιμοῦ*) *κενοῦται δῶμα* O. 29, *ποίας μερίμνης - ὕπο στραφεὶς* 728 *Df*, *ἀνδρῶν ὑπὸ πάντων κελευσθεὶς* OC. 737, *οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις* 1013, *ὑφ' οὕπερ ἐξελήλασαι* 1388, *ἐδειματούμην οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο* fr. 147, *τρίψει γε μέντοι μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης* 429, Ph. 190 ch. *Herm.* — *ὑφ' ἧς θανὼν* E. 444, T. 1160, Ph. 334, O. 1246; *πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο* O. 949, OC. 274, Ant. 697; *ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας* A. 1025, *ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα* T. 1077, OC. 892, *πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω* Ph. 583, *θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας* OC. 681 ch., (391); — *εἶτά σου τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο* E. 553, *βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν* A. 495, *κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους - τοῦδ' ὑπ' ἀνδρός* 1321, *ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον οὐδ' ἐκδιδαχθεὶς* O. 37. — *ὑπ' ἐλπίδων* E. 1127 *N*, *χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν* 711 unter, *ὑπ' ἀγρίας ᾄξασα λύπης* O. 1073 in, *κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον* A. 352 m., *βωμοὶ - παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε κ. κυνῶν βορᾶς* Ant. 1017 mit, von, *ἀνάγκης ὑφ' ἧς* fr. 696, *ὑπὸ τοῦ δέατος* 305 aus, *τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς* OC. 411; — *so oft:* aus, vor, wegen *ὑπ' ἐλπίδων τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν* Ant. 221; — *μαίνεται ὑφ' ἡδονῆς* E. 1152, A. 382, *ὑπ' ἀνάγκας βοᾷ* Ph. 215 ch., *τάχους ὕπο δύσπνους ἱκάνω* Ant. 223, *ὑφ' ἡδονῆς γυναικός* 648. — *Adv.* *εἰπεῖν μνήμης ὕπο* O. 1131 aus dem Gedächtnisse, der Erinnerung, *ὑφ' ὅρκου - πιστώσομαι* OC. 650 eidlich, *ὑφ' εὐφήμου βοῆς θῦσαι* E. 630 in Andachtsstille, *ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς* T. 419 one sie zu kennen.

2) *Mit Dativ:* unter *εἷρξαι - Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι* A. 754, *χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις* OC. 673 ch., *ὑπὸ στέγῃ* fr. 563, Ph. 286. — *οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες* 1200 m. — *τὸν - ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ* O. 202, *ἕλκος - ἀραχθὲν ἐγχέων, ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι κ. κερκίδων ἀκμαῖσι* 975 ch. — *οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον* Ant. 291, *τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδος* 831 m., *περῶν ὑπ' οἴδμασιν* 337 ch., *αὐγασθεῖσ' ὑπὸ κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης* fr. 587.

3) *Mit Acc.:* unter (wohin?) *ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην* T. 931, Ant. 1315, *φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν* O. 477 ch. — *γενοίμαν - ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου* A. 1220 ch. — *ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα* E. 720 dicht (vorbei) an. — *Trp.* *ὅσον νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίεις* E. 1092 ch. *ὑπόχειρ Musgr. Vgl. ὑπαί. ὕ.*

Anastrophiert, wenn seinem Subst. nachgestellt, meist am Ende des Verses E. 533, T. 1076, 1160, Ph. 6, 334, 583, O. 949, 1131, Ant. 223, A. 498, fr. 147, 587; *zw. Adj. u. Subst.* OC. 737. — *Adv.* 927. *Vgl. ὑπαί; in Compos. Wf zu* A. 213. *ὕ.*

ὑπο-βάλλω, schiebe unter: erwäne E. 1246 m. *Wf* — *Med.* *ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους* A. 188 ch. erdichtend, *ὑποβλήτως λέγοντες Hes.* *ὑποσπείραντες sch.; vgl.*

ὑπό-βλητος, untergeschoben, unecht, entlent *λόγον* A. 481, *στόμα* OC. 794 *πεπλασμένον sch.* erdichtet. *Z.*

ὑπο-δείσαντες | *μέγαν αἰγυπιόν* A. 169 an. fürchtend; *del. Dobree.*

ὑπο-δύω, gehe hinein, dringe ein, beschleiche *μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός* Ph. 1112 m. *über den Dat. s. N.*

ὑπο-ζεύγνυμι, schirre unter; *Pass.* *τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ* A. 24 unterzog mich.

ὑπό-κειμαι, liege unter (γᾶς E. 1418 ch.) — πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται Ph. 190 ch. *s.* ὑποκλαίει *Pflugk;* ὑπ' ὀχεῖται *Herm.*

ὑπο-κλαίει (ἠχὼ - πικρὰς οἰμωγάς) Ph. 190 ch. *Pflugk*, weint dazu, *v. Ag.* 69. — [τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους E. 115 an. denen heimlich geraubt werden.] — [ἀγγελίαν - τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομέναν A. 225 m. ὑπο.] *S.*

ὑπο-λείπω, lasse zurück: ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ E. 91 an. aufhört, endet.

ὑπο-μένω, bleibe τὸν τυφλὸν κηδεύων O. 1323.

ὑπο-μιμνήσκω, rufe in Erinnerung, rufe wach πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας Ph. 1170 m. — φῄς ὑπομνύς fr. 313. *Z.*

ὑπο-πτέρους βάλλον πελείας Ph. 288, befiedert, geflügelt.

ὑπ-οπτεύω, habe im Verdacht, beargwöne ὧδ' ἠνθισμένον E. 43.

ὑπ-όπτης, argwönisch, misstrauisch ἄνδρ' ὑπόπταν Ph. 136 ch. *Z.* — παγὰς ὑποπύρους fr. 378. *S.*

ὑπο-σπανίζομαι, bedarf, ermangle τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; A. 740, *vgl. Pers.* 484, *Cho.* 571, was mangelt an dem was Not tut?

ὑπό-στεγος, unter's Dach, in's Haus, im Hause βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι E. 1386; τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον Ph. 34 in der Höle; — πημονὴν ὑπόστεγον λαθραῖον T. T. 376. *Z.*

ὑπο-στενάζω, seufze tief auf dabei A. 1001, ταῦρος ὣς βρυχώμενος 322, [*Prom.* 430]. *Z.* =

ὑπο-στένω, seufze leise προσπολῶν τινὸς ὑποστενούσης E. 79. *Z.*

ὑπο-στρέφω, wende, lenke zurück ἀναταράσσει - βακχείαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν T. 220 ch. — *Pass.* ποίας μερίμνης τοῖθ' ὑποστραφεὶς λέγεις; O. 728 dich wieder kerend an; ὑπεστρέψατο fr. inc. CV, 110, 1.

ἐκ δ' **ὑποστροφῆς** E. 725, in Folge der Rückker, bei der Umker.

ὑπο-τείνω, spanne an, mere, erhöhe μεγάλας ὀδύνας A. 262 an.

ὕπ-ουλος, unten wund: heimtückisch ἵππον fr. 952, κάλλος κακῶν ὕπουλον O. 1396, die Böses, Unglück in sich birgt, unglücksschwanger. *Z.*

ὑπ-ουργέω, diene, helfe, leiste Hilfe, willfare Ph. 53, 143 ch., ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι A. 681; σοί θ' ὑπούργησον τάδε ἐμοί τ' ἀρωγά E. 461. ἀνθ-.

ὑπ-ουργία, Dienstleistung, Gefälligkeit, Woltat OC. 1413.

ὑπο-φέρω, bringe, erwecke ἐλπίδ' ὑποίσεις E. 834 m. ὑποβαλεῖς κ. ὑποθήσεις *sch.* — ὕποφρος fr. 226. — ὑπό-χειρ E. 1092 ch. *Musgr.* unter der Hand, in der Gewalt, Macht.

ὑπτιάζεται (κάρα) Ph. 822, sinkt zurück. *Z.*

ὕπτιος, rücklings, rückwärts ἐκκυλίνδεται O. 811, ὑπτία δὲ κλίνομαι Ant. 1188, umgekert, verkert ὑπτίοις κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται 716; ὕπτιον ποδός fr. 938.

ὕστερος, später, ὑστέρας δ' ἔχων πώλους E. 734 hinterherkommend, zurückbleibend; — δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ OC. 614, T. 18, [80]; ὑστέρῳ 92 dem der später kommt; ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ O. 222. — Nachstehend πρωτογόνων ἴσως ἀνδρῶν οὐδενὸς ὕστερος Ph. 181, [τὸν ἄθλιον Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1365 nachstellten], ὦ μιαρὸν ἦθος κ. γυναικὸς ὕστερον Ant. 746 ἡττηθὲν ὑπὸ γ. *sch.* unterwürfig einem Weibe. — *Adv.* später μήποθ' ὕστερον E. 383, κοὔποτ' αὖθις ὕ. A. 858, ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕ. ἀνδρῶν εἰς ὀπίσω ἐνθάδ' ναίων Ph. 1104 m., O. 50, 858, 1072; — ἐς ὕστερον ψευσταὶ φανούμεθα Ant. 1194.

Superl. ὕστατος, letzte τοῖπος ὕστατον A. 864, τελευτὴ - ὑστάτη T. 1256, ὑστάτην ἔπεμψ' 571; — γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις 315, (1005 ch.).

ὑστερο-φθόροι-Ἐρινύες Ant. 1074 *N*, nachher (nach der Tat) verderbend. *S.* — ὑφαίνεται fr. 604. — ὑφηρέθῃ 34.

ὕφ-αλος, unter dem Meere ἔρεβος Ant. 589 ch. [T. 1052.

ὑφαντός, gewebt ἀμφίβληστρον

ὑφ-έρπω, schleiche heran, beschleiche fr. 786, ὑφεῖρπε γὰρ πολὺ O. 786 mich heftig.

ὑφ-ηγέομαι, gehe voran ὑφηγοῦ E. 1502; οὐδὲν ὧν ὑφηγοῦνται fr. 234 a. ἐξυφηγέομαι.

ὑφ-ηγητῆρος οὐδενὸς φίλων OC. 1588, Fürer. *Z, sp.*

ὑφηγητής, Fürer ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ OC. 502, ὡς ὑφηγητοῦ τινος O. 1260; ὧν ὄρνεων ὑφηγητῶν 996 unter deren Fürung. *Z.*

ὑφ-ίημι, *immitto:* stifte an ὑφεὶς μάγον O. 387; — *Med.* ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη Ant. 531 sich anschmiegend; νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ E. 335 ταπεινός *Hes.* nachgiebig, demütig.

ὑφ-ίστημι, stelle hin, auf *γνώμας ὑποστήσας σοφάς* A. 1091. — *ὑ ψ α ν-χ ε ῖ ν* fr. 953.

ὑψηλός, hoch *ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι* fr. 341, erhaben, hochheilig *ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον* Ant. 854 ch. — *ὑψήλ' ἐκόμπεις* A. 1230 hochmütig, stolz.

ὑψί-βᾰτον *τρίποδ' ἀμφίπυρον* A. 1404 an. hochstehend, hochfüssig *Pind. Nem.* 10, 87.

ὑψί-κερω *τετραόρον φάσμα ταύρου* T. 507 ch. hochgehörnt.

ὑψῐ-κόμπως *κἀφρόνως ἠμείψατο* A. 766 hoch-, grosspralerisch, stolz. *S.* — *ὑ ψ ι-π έ τ α ς* fr. 423, O. 866 *N.*

ὑψῐ-πολις, der höchste, geerteste in der Stadt, die Stadt erhebend Ant. 370 ch. *S.*

ὑψι-πόδες (*νόμοι*) O. 866 ch. *ὑψιπετεῖς N*, hoch einherschreitend, erhaben. *S.*

ὑψί-πυργον *Οἰχαλίαν* T. 354, mit hohen Türmen, hochgetürmt, hoch.

ὕψιστος, höchst *ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας* Ph. 1289 *Erkl.* — *τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον* T. 1191.

ὑψοῦ *γὰρ αἱρεῖ θυμὸν Οἰδίπους* O. 914, hoch, in die Höhe.

Φ.

φαγεῖν, *Aor. zu ἐσθίω*, esse.

φαέθων *Ἅλιος* E. 824 ch. hellstralend, leuchtend; — *πάννυχα κ. φαέθοντ' ἀνεστέναζες ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις* A. 930 ch. bei Tage, (Nächte u. helle Tage?) *neue Bdtg.*

φαεννῆς *ἡμέρας τὸ νῦν σέλας* A. 856 leuchtend. — *ἔρεβος ὦ φαεννότατον ὡς ἐμοί* 395 m. (das) mir helleuchtend (winkt). — *φ α ι δ ῖ μ ο ι ς - ὤμοις* fr. 403.

φαιδρός, stralend, heiter, fröhlich *φαιδρά* fr. 704, *φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με* OC. 319, *φαιδρῷ προσώπῳ* E. 1297, *γέλωτι φαιδρὸν - κάρα* 1310. — *φ α ι κ ῷ* fr. 954 *Lex.*

φαίνω, 1) zeige, lasse erscheinen *ἔφην' ἄφαντον φῶς* Ph. 297, *φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινὸν ἐν καινῷ πεπλώματι* T. 612; *τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ* (*στέγη*) O. 1229. — Zeige, offenbare, tue kund, mache bekannt, erkläre *φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ* T. 1158, *σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς* E. 24, *ξυνών μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες* 1359 *σὲ ξυνόντα*; *ἡμᾶς σὺ δούλους τῇδε θἠμέρᾳ φανεῖς* A. 1362 als feige hinstellen, *ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ* O. 132, *ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ* 725, *Λαΐου φόνον φανεῖ* 853, *οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος* 1059, *τοὺς δρῶντας* Ant. 325; — *ὡς νοσεῖς φανεῖς* T. 1241 *N*; — *νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη* OC. 721 *κραίνειν N*, erfüllen, *εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;* T. 239 *κραίνων N*, leistend, *n. βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα.* — *Durch Reden: φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα* O. 710, *φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινά* T. 1164, *εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος* A. 313; lasse ertönen *φανεῖ γὰρ - ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα* Ant. 1078. — *So auch Med. τὰ τόξα μου - ἔχει κ. τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει* Ph. 944 zur Schau stellen, *doch Sft.* gloriose de se praedicare.

Intrans. Pf. Act. πέφηνα u. Pass. zeige mich, lasse mich sehn, erscheine, trete auf, *von Menschen σοῦ πεφηνότος* E. 1260, *πέφηνας;* OC. 329; — *οὐκ ἄξιοι φανῆναι* E. 172 m., 1274 m., *φανέντες ἢ κεκρυμμένοι;* 1294, *πόσιν φανέντα σὺν κράτει* T. 185, 227, *εἰ σὺ φανείης* A. 170 an., *ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανείς-;* 462, 464, *τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶνκέλευθον - δηλοῖ φανείς* 878 *Kolster, Soph. Stud. p.* 294, *πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθι* 697, *ἢ ἐφάνην ἐγὼ βραδύς;* 739, *τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;* Ph. 1064, *χρόνιός τε φανείς* 1446, *τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχὴν ἐφαίνου* O. 737, *πεφασμένον δὲ* (*βοτῆρος*) 838, *οὗπερ κἀφάνης* OC. 77, *τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηχύνω λόγον* 1120; erblicke das Licht der Welt *εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ ἐφάνην* OC. 974, *ἐπεὶ φάνῃ* 1226 ch. — *Von Sachen: εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά* E. 646 *n. φάσματα ὀνείρων.* — *ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ φανὲν Θήβᾳ - φάος, ἐφάνθης ποτέ* Ant. 101 ch., *χρόνος φύει τ' ἄδηλα κ. φανέντα κρύπτεται* A. 647, *φόβου φανέντος* OC. 1652, *πάγου φ.* fr. 162, (*σελήνης ὄψις*) 713; — *οὔτοι σοὶ μούνᾳ - ἄχος ἐφάνη* E. 154ch.,

τέρψιν παρ' ἄλλον μηδενὸς πεφασμένην OC. 1122. — 2) Erscheine, werde offenbar(t), kund, trete an's Licht, zeige; bewäre mich *λόγος - ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς* T. 1, *ἔλαμψε - ἀρτίως φανεῖσα φάμα* O. 474 ch., *τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη - ὅτι - τ. λόγους ψευδεῖς λέγοι;* 525, *κακὸς φαίνει φίλος* 582, *ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο* 848, *κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου ἐφάνη* Ant. 457 *n. τὰ θεῖα νόμιμα, κλεινὸν ἔπος πέφανται* 621 ch. *Wf, N, τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν* T. 743; — *mit Praed.* als *οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακή* E. 367, *ἐφάνη γὰρ μελέτωρ* 846 m., *ὡς φανούμενος τιμωρός* 1155, *Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ* T. 250, 862 ch., *μή φανῇς κακὸς γεγώς* 1129, 1251, *δοῦλος - ἀντ' ἐλευθέρου φανείς* A. 1020, T. 267 *Herm., N, μὴ τότ' οὐκέθ' αὑτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς* Ph. 521, *σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι* 525, *δύστηνε διὰ πόνων πάντων φανείς* 761, *ὡς οὐκέτ' ὄντος γάρ τὰ συμβόλαιά σου ἐφαίνετο* 885, *αἰσχρὸς φανοῦμαι* 906, *τὰ - πέργαμα πέρσας* 1335, *εὐτυχεῖς σὺν τῷ θεῷ φανοῦμεθ' ἢ πεπτωκότες* O. 146, *ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ;* 336, *ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος* 453, *φανήσεται παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνών* 457, *παραφρόνιμον - πεφάνθαι μ' ἂν* 692 ch., *οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή* 1063, *πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν* 1184, *τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον* 1383, *ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος* 1437 *θανοῦμαι Meineke, N, ὑμῖν - πατὴρ ἐφάνθην* 1485, *κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ* OC. 51, *οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν* 436, *ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι* 1543, *πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε κ. νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ* Ant. 177, *τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι* 562, *ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθα* 1195. — *Von Sachen: ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς* T. 433, *ὅπως ἂν χάρις - ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ* 619, *αἳ φανῶσ' αὐθαιρετοί (πημοναί)* O. 1231, *τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος;* 1420, *ποίας - φανείσης ξυναλλαγῆς;* OC. 410, *τᾶσδ' ἀπόρου φανείσης ἀλγηδόνος* 513 ch., *ἐξ ὑμῶν - φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα* 725, *φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν - τερμίαν ἄγων ἡμέραν* Ant. 1329 m. — *Mit Part. φανήσομαι τάχα κακὸν μέγ' ἐκπράξασα* T. 666, *ἔπη - ὡς τελῶν ἐφαίνετο* OC. 630, *φύσας φανεῖ φρένας* 804, *φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν* Ant. 662. — 3) Scheine *ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν* Ph. 741; *ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι* fr. 726; *ἅλις ἔμοιγ' - φαίνεται* O. 686 ch., *ἀφ' ὧν μὲν εἶ, φαίνει δίκαιος* OC. 938, *φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος* OC. 662. — *πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀφανεῖ τινὶ μόρῳ φαινόμεναι* 1682 *φερόμενον Kuhnhardt. ἀνα, ἀπο, ἐκ, ἐμ, προ-.* — [*φάλαρα* OC. 1069 ch.] — *Φάμενος Τειρεσίου παῖς* fr. 462 d. — *φάμα, s. φήμη.*

φᾰνερός, offenbar, deutlich, sichtbar, wirklich *φανερὸς - σταθείς* T. 608, *Κύπρις - φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πρακτώρ* 861 ch., *φ. - ἦλθε κόρα* O. 507 ch. *sch.*, *τοὔργον παρέσται φανερόν* Ph. 1291. — *Adv. τῶν φανερῶς οἰχομένων* E. 833.

Φᾰνοτεὺς *ὁ Φωκεύς* E. 670, 45, *vgl. O. Müller, Gött. Gel. Anz.* 1831, *S.* 1004.

φάος, Licht *ὦ φάος ἁγνόν* E. 86 an., *ἡλίου* Ph. 663, Ant. 102 ch. — Leben(slicht) *μηκέτ' ὄντα - ἐν φάει* Ph. 415, 1212 m., *ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος* A. 394 m. — *Trp.* Licht, Leben, Glück *νῦν πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος* A. 709 ch., Ant. 600, *δίκας δ' ἐξ ἔλαμψεν ὅσιον φάος* fr. 11; *vgl. φῶς.* = *φαρκίδα* fr. 955. *Z.*

φαρμᾰκεύς, Giftmischer T. 1140. *Z.*

φάρμᾰκον, Arznei, Heilmittel fr. 516, 733, *σωτηρίας φ.* 282, *σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φ. ὁρῶ* A. 1255. — Zaubermittel T. 685. — *φαρμακών* fr. 956. *Z.*

φᾶρος, Mantel, Gewand, Decke *δεμνίοις - στρωτὰ βάλλουσαν φάρη* T. 916, *νὶν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω* A. 916, fr. 331, 525; *βύσσινον φ.* 342, — — *ἀναιδείας φ.* 274. *Ueber ᾰ vgl. die Lex., bes. Passow s. v., u. Eberhard, Obs. Babr.* 1865 *p.* 9.

φάσγᾰνον, Schwert *μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα* T. 1063, *ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ - πεπληγμένην* 930, *πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φ.* A. 834, *κρυφαίῳ φ. περιπτυχής* 899.

Φᾶσις· *οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν* O. 1227 *N, bek. Fl. in Kolchis.*

φάσκω, sage, behaupte, erkläre, *nur Praes. u. Impf.*, 1) *mit (Acc. u.) Inf. φάσκειν Μυκήνας - δρᾶν* E. 9, T. 261, 420, 425, 428, *μοὶ* 1170, A. 760, 1037, Ph. 1411 an., O. 110, 122, 462, 842, OC. 1332. — 2) *Absol. φησίν γε, φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ* E. 319, *ὡς ἔφασκεν* O. 114. — *Pass. ὡς ἐφάσκετο* Ph. 114. *ἀποφάσκω.*

φάσμα, Erscheinung, Gestalt *φ. νυκτός* E. 502, *φάσματα δισσῶν ὀνείρων* 644 ch., 1466 Schauspiel, *wie δέρκομαι*

φάσμα | T. 693 *N*), — ὑψίκερω τετράορον φ. ταύρου 508, δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστεταχὼς φάσματι μελαγχαίτα τε 837 ch. Gespenst, νάματι *Wdr*, ξάσματι *Df*.

φατίζω, rede, sage κοὐδὲν ἀναύδητον φατίσαιμ' ἂν A. 715 ch. *Lobeck*, ξ *Hn*. — φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον OC. 139 m., wie man sagt?

φάτις, Sage, Wort, Rede, Gerücht, Kunde, Nachricht τίν' αὖ σὺ τήνδε - φωνεῖς φάτιν; E. 329, 1213, εἶπε Ph. 1045; — ἡδεῖαν φ. φέροιμεν E. 56, κακὴν φ. φ. A. 826, 850; — τὰν ἐπίδαμον φάτιν - Οἰδιπόδα O. 495 ch. ὥσπερ ἡ φάτις 715, ὡς φ. ἀνδρῶν Ant. 829 m., ὥσπερ ἡ φ. κρατεῖ A. 978; ὦ μεγάλα φάτις 173 ch., κακὰν - Ἀργείων φάτιν 187 ch., 193 ch., τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις Ant. 700. — *Vom Orakel:* Götterspruch ὦ Διὸς ἁδυεπὴς φάτι | O. 151 ch., ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310, ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις 1440; — τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν 323 *vom Teiresias*. — Sache δέρκομαι φάτιν ἄφραστον ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν T. 693. — φαῦλον fr. 39, 707.

φέγγος, Licht ἡλίου E. 381, T. 606, Ant. 808 m. Tag, ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον Ph. 867, ὦ φέγγος A. 859, ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν A. 673; φέγγος οὐκέτ' ἐστί μοι T. 1144 *ich bin verloren*.

φείδομαι, schone, spare κέντρων οὐδέν E. 716, μὴ φείσῃ βίου Ph. 749 opfre, γένεσθε μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ A. 844, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς 115 lass nichts ungetan. — φενακίζειν fr. 792. — γῆ Φεραία fr. 758.

φέρβομαι, näre mich ὑφ' ὧν ἐφερβόμην Ph. 957, φέρβου fr. 181 iss.

φερ-έγγυος, Bürge ὧν ἐγὼ φ. E. 942 *was ich leisten kann;* — σημεῖα - τῶνδε - φερέγγυα OC. 94 *Herw. N.* — Φερητίδης τ' Ἄδμητος fr. 345.

φέριστε δεσποτῶν O. 1149, trefflichster, bester.

φέρω, 1) trage, bringe ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἤνεγκα κἀξέσωσα E. 13, ἐντάφια χεροῖν 327, τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; 405, λυτήρι' αὐτῇ 447, μέγιστον σῶμα 759, σμικρὰ λείψανα 1113, φέροντες οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτο 1324, κἀμὲ - φέρων ἐπ' ὤμοις T. 564, αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν - χερσίν 573, ὅπως φέρῃς μοι τόνδε - πέπλον 602, ἄγγος 622, δώρημα 758, ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον 774; μία - ὕλη τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω A. 1408, οἴσουσί σ' οἵδε Ph. 887, ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά OC. 1599, χερσὶν - φέρει κόνιν Ant. 429, βορὰν φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1041, ἀνόσιον ὀσμὴν - ἐς πόλιν 1082, τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων 1279, ὤμοις - ὄργανον fr. 404, κρυμὸν φέρων γνάθοισιν 448; — οὐ θᾶσσον οἴσεις (χεῖρα); T. 1183 anlegen. — *So Med.* ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνεγκοῦ OC. 470 *Elmsl.;* δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη E. 476 ch. in ihren Händen mit sich bringend; φερόμεναι OC. 1682 m. *Herm.* mit sich fortraffend.

2) Trage davon, neme mir, bemächtige mich, gewinne, habe, besitze ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω O. 590, τῆσδε καὶ μείζω χάριν 764, τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν 863 ch. *als m. Los*, τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει; 1190 ch., οὐκ οὖν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις OC. 650, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα 6, κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον 761, τούτων δ' ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια E. 692, δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ 1087 ch., 1486, πᾶσαν εὔκλειαν A. 436, κέρδος Ant. 464 *Wf*, λέβητας fr. 68; — τοὔνομα τὸ τοῦδε OC. 60, τὸν νοῦν ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει Ant. 1090, καλὸν - στόμα fr. 669. — *So auch Med.* εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος οἴσει E. 969, τῶν δὲ φερομέναν ἄριστα 1095 ch., δύο φέρει δωρήματα Ph. 117, γάμος | μείζων φέρεσθαι Ant. 637 *N*, *vgl.* 439 ἧσσω λαβεῖν, τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι fr. 755, κοὔπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν ἠνέγκατο T. 462; — ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ ἐγὼ φέρεται O. 501 ch. höher gilt.

3) Bringe, bringe herbei, herzu, gewäre, bewirke, mache ταῦτα γὰρ φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν κ. κράτος τῶν δρωμένων E. 84, χἠ δίκη βλάβην φέρει 1041, αἰσχύνην T. 66, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει A. 293, ὁ νῦν ἔπαινος οὐκ ἐλάσσονα ἔτ' ἄλλον οἴσει OC. 1413, ἡ χάρις χάριν φέρει 779, βροτοῖς χάριν φέρειν fr. 216, κέρδος fr. 725; mere κ. μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε; O. 638; πόνος πόνῳ πόνον φέρει A. 866. — Bringe Jdm E. mit, gebe, gewäre ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις O. 1094 ch., φέρων ὄνησιν ἄστοις OC. 286, τί γᾷ ματέρι - ἀφεγγὲς φέρων 1481, εἴ μοι τὰ σὰ

μέλλοι τις οἴσειν δῶρα E. 360, βλάβην fr. 321; — καθ' ἡμέραν τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει A. 802, τὸ νέον - κουφὰς ἀφροσύνας φέρον OC. 1230; — φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια E. 1108, τοιούσδε λόγους εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν A. 149 ch., ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων O. 86 mit, φέροντα τάσδε ἐπιστολὰς - φυλάσσειν A. 781 um zu bringen *Erkl.*, *Kr. zu An.* 4, 5, 8; *Thuc.* 1, 128, T. 493; — ἀδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἴσω T. 122 ch., λόγον 461 mitteilen. — *Von Botschaften:* ἡδεῖαν φάτιν φέρωμεν αὐτοῖς E. 57, σοὶ φέρων - λόγους ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς 666, ἡδονάς 873, ὀνείδη 1068 ch., εἴ τι καὶ φέρεις T. 227, ἥκει φέρων ἡμῖν Αἴαντος πρᾶξιν A. 789 *Lob.* κακὴν φάτιν - Τεύκρῳ 827, τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζειν φέρει A. 799 *Bothe*, macht meldend, dass wir fürchten, *vgl. Agam.* 1144 τεχναὶ θεσπῳδοὶ φόβον φέρουσιν μαθεῖν, ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα O. 168 ch., τίν' ἥκεις μῦθον φέρουσα OC. 358, δεῖμ' ἐμοὶ 360, 420, τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; Ant. 1172.

4) Ertrage, dulde τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν Ph. 873, τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν 1317, *vgl.* fr. 236, 521, 611, τίς ποτ' ἂν φέροι T. 1231, τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος O. 93, αἱ τοιαῦται φύσεις αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν 675, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει 983, πῶς αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν - σῖγ' ἐδυνάθησαν 1211 ch., νόσημα μεῖζον ἢ φ. 1293, διπλᾶ φ. κακά 1320, 1415, ἤνεγκον κακότατ', ἤνεγκον ἀκὼν μὲν OC. 521, (ξυμφορᾶς) 964, ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι; fr. 105; — κ. ξυμμετίσχω κ. φέρω τῆς αἰτίας Ant. 537; — *mit Adv.* ἀλγεινῶς φέρων Ph. 1011, μόλις Ant. 290, πάντα γενναίως φ. fr. 298 b. — *Intr.* τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή OC. 1694 ch. *N*, die Schickung.

Bemerke: φέρε, wolan, auf denn! φέρε, πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; E. 236 m., φέρ', εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν 376, φέρ' εἰπέ 310, T. 890, O. 390, - νῦν 1142, - δή μοι 534, - πρὸς θεῶν 536, Ph. 433, φέρ' ὦ τέκνον, νῦν κ. τὸ τῆς νήσου μάθῃς 300, φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω 1452 an. — φέρων *anschaulich darstellend, wie* ἄγων· τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων T. 622, ἣν - αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων fr. 321. — Φέρω *in bes. Vbdgn:* bringe, füre hin zu πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον O. 517, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει 520, τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον; 991; — οὐδέ γ' εἰς θυμὸν φέρω E. 1347 vermute, ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει 286, τῷ τέλει πίστιν φέρων 735 setzend, νῦν γ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις O. 1445. — ἄστομοι πῶλοι βίᾳ φέρουσιν E. 725, *vgl. Hippol.* 1224 gehe durch.

Pass. werde gebracht, getragen αἰαῖ ὅδ' ἀναύδατος φέρεται T. 968 an. — Gerate hin ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων; O. 1309 an., δι' Ὄλυμπον πολλὴ φέρεται κ. γῆς fr. 480; — *trp.* οὐκ οἶσθ' ὅπου γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει E. 920, νῦν δ' ἤδη ἐγὼ καὐτὸς θεσμῶν ἐκτὸς φέρομαι Ant. 802 an. — οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ' ἂν A. 1074 wol faren; — κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ ἐμοῦ φέρεται E. 101 m. wird gezeigt. — φερόμενον OC. 1682 ch. *Kuhnhardt*, hingerafft werden. — *Das Med. u. die einzelnen FF. s. o.* ἤνεγκα E. 13, ἤνεγκον OC. 521 m., 964, fr. 592; ἠνέγκατο T. 462, ἐνεγκοῦ OC. 470 *Elmsley*, ἐνέγκου *Hn.* — ἀπο, δια, ἐκ, ἐμ, μετα, παρα, προσ, ὑπερ, ὑποφέρω.

φεῦ, weh! ach! ah! *bez. Schmerz od. Unwillen: extra versum* E. 1021, Ph. 1019, Ant. 323, 1048, *intra trim.* Ph. 1302, A. 1266 *staunend; — mel.* E. 829, 842 *Wf*, an. T. 987. — Φεῦ, φεῦ *in trim.* E. 764, 1174, Ph. 428, O. 316, 964; *mel.* O. [1308], OC. 519, 1748, Ant. 1276, 1310, (E. 1161); — [an. O. 1303]. — Φεῦ δῆτα E. 843 m. *Erkl.* φεῦ τάλας A. 983, πάπαι, φεῦ Ph. 785, φεῦ πάπαι 792, [OC. 1670]. — Φεῦ, φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον Ant. 1299; — *mit Gen.* φεῦ τῆς ἀνοίας E. 920, 1183; — φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ Ph. 234.

φεύγω, 1) fliehe, ergreife die Flucht εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν OC. 1022, ῥιμφαρμάτοις φεύγοντες ἁμίλλαις 1063, αἰσχρὸν τὸ φεύγειν 1422, φόβῳ φυγὼν O. 118; — ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω E. 391 *La, Df*, τὴν Κορινθίαν - χθόνα ἔφευγον O. 796, τοῦτον Οἰδ. πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι 948; neme meine Zuflucht ποῖ φύγω; OC. 828, 1738 m., ποῖ τις οὖν φύγῃ A. 403; gehe in die Verbannung θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι O. 623, 823, OC. 590. — 2) Entfliehe, entrinne ἢ μὴ φύγω σε; E. 1503, ἢ πέφευγέ σε; A. 102, φύγοι τἂν χὼ κακὸς τὸν κρείσσονα 456, οὓς

φυγόντες OC. 1024, E. 697. — *Trp.* χεῖρα σὴν μόλις φυγὼν E. 601; δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι Ph. 1044 *über den Gen. vgl. Erkl. zu α 18 Nitzsch, Jacobs zu Ael. H. Anim. p.* 335; ἐκ κακῶν πεφευγέναι Ant. 437; — meide, vermeide ὅταν φεύγῃς κακά Ph. 641, αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι 1404, ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; O. 355, εἰ τῶνδε φεύγεις εἰς οἴκους μολεῖν 1010, OC. 590, E. 697; ἄγος φεύγοντος ὥς Ant. 256, δύσομβρα φεύγειν βέλη 358 ch., ὀσμὴν 412, τύραννον fr. 67, αἴσχη 611, ἄτας 649, πικρὰν ὠδῖνα παίδων 671, 741, 749; — ἔφευγε τὸ μὴ εἰδέναι Ant. 263 *Schneidew. Anh.* ἔφη *Sft.* — 3) Fliehe, fürchte φεύγουσι γάρ τοι χοἰ θρασεῖς Ant. 580, μὴ φύγητε μηδαμῇ Ph. 789; — μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακόν T. 797, fr. 152. ἀπο, ἐκφεύγω.

φευκτός, nicht zu entrinnen, unvermeidlich ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτάν A. 223 ch.

φεῦξις, Flucht vor Ἅιδα Ant. 362 ch. *S.*

φηγός, Eiche (Buche) τὴν παλαιὰν φηγὸν T. 171, *vgl.* 1168. — φήληκας fr. 792. *S.* — φηλήτῃ βαρὺς 671.

φήμη, Offenbarung, Stimme, Kunde θεῶν φήμην ἀκούσας O. 43, τίν' - ἐκ θεοῦ φήμην φέρων 86 φάτιν, ἔλαμψε - φάμα Παρνάσου 475 ch. — φῆμαι μαντικαί 723. — Wort βαιάν μοι πέμπε λόγων φάμαν Ph. 846 ch. *Turneb., Df Oxf*, φάτιν *N.* — Nachricht, Botschaft φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια E. 1109, ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνασχὸν τῆσδε T. 203, τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων 1150; — φήμας λάθρα προὔπεμπες E. 1155. — Kunde, Gerücht τῆσδε τῆς φήμης ἄπο E. 65, ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα 1066 ch. — *Personif.* ὦ χρυσέας τέκνον ἐλπίδος, ἄμβροτε φάμα O. 158 ch.

φημί, 1) sage, spreche τοῦ κασιγνήτου τί φῄς E. 317, ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι - ἔφη T 171, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῄς; 878, ὡς ἔφη λέγων A. 757, τί φῄς ὤνθρωπε; 791, ἃ φῄς 496 *cj.*, τί φησιν, ὦ παῖ Ph. 578, τί φῄς ποτε; 1380, ἀνὴρ οἷον σὺ φῄς O. 803, ὃν φησιν 1181 meint, πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῄς; 1233, ὅπως περ καὶ σὺ φῄς 1336, οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς 1367, τί φῶ; OC. 315, 317; — meine, denke φράζε δὴ τί φῄς O. 655, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῄς A. 794, οὐκ οἶδά πως τί φησι Ph. 580. — — τί φῄς; E. 317, 856, T. 349, A. 791, Ph. 1237, 1242, O. 330, 957, OC. 1099, Ant. 248, τί φῄς; τί φῄς; E. 675; - πῶς φῄς; T. 977 m., O. 746, OC. 531 m. — τί φημί T. 865, O. 1471 *fragen verwundert; ungeduldig:* τί φῄς ὦ παῖ, τί φῄς; Ph. 804.5, τί φῄς, σιωπᾷς 951; *den Andern unterbrechend* E. 855 ch. — φασί, man sagt, erzält οὕς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον λελοιπότα E. 1443, γυναικὶ φασί νιν λάτριν πονεῖν T. 70, 74, OC. 260, 1156, 1164, 1570 ch., Ant. 7, 27, 31; ὥς φασιν Ph. 89, OC. 415.

2) Sage, meine, behaupte ὡς σὺ φῄς A. 1234, Ant. 706, Ph. 1028, OC. 940, φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν Ph. 1389, O. 362, 366, Ant. 561, 720, φάμ' ἔτυμον 1320; φῄς T. 745, A. 1097, 1108, 1281, O. 554, λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς; Ant. 403, φῄς ὑπομνὺς fr. 313; φησίν γε E. 319, ὥς φησ' αὐτός T. 249, ὅστις ἀνήρ φησιν παρεῖναι A. 1414 an.; τί -; Ph. 578, 580, O. 703, φασί OC. 260, 415, οὐδ' ἂν εἷς - φαίη πρόσθ' ἰδεῖν T. 1073, τοῦτ' ἔφην εἶναι (σοῦ) O. 349, OC. 1764 an., φήσεις Ant. 535; — φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα - χρῆναί σε T. 124 ch. — Sage ja, bejahe φημί T. 418, Ph. 994, κ. φημι κἀπόφημι OC. 317, Ant. 443.2, πατέρα φῄς κτεῖναι E. 558 gestehst zu, ὅπωσπερ κ. σὺ φῄς O. 1336, 1520, OC. 648; ταὐτά σοι χἠμεῖς φαμεν Ph. 1073, φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσα E. 548.

Nego, sage dass nicht, verbiete οὔ φημ' ἐάσειν E. 1209, Ph. 817, οὔ φημ' ἔγωγε 994, οὔ φησ' ἐάσειν A. 1326; οὔ φησι - λεώς Ant. 733; — εἴτε μὴ σὺ φῄς, εἴθ' ἅτερος A. 1108. ἀπο, κατα, σύμφημι.

φθέγγομαι, rede, sage φθ. τ' ἄκων τάδε OC. 987, οἷα φθέγγεται 881, βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει Ph. 862 ch. *Herm.* προσφθέγγομαι.

φθέγμα, Stimme, Laut, Rede φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς ἐθώυξεν αὐτόν OC. 1623, ὦ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὕρες A. 1144, ὦ φθ. ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας Ph. 1445 an., κ. φθ. κ. ἀνεμόεν φρόνημα - ἐδιδάξατο Ant. 354 ch. — νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε 1148 ch. Gesänge, ἡλίου σέλας ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ E. 18; *Personen andeutend:* ὦ φθέγμ' ἀφίκου; E. 1225 *vgl.* 1155, ὦ φθέγμ' Ἀθάνας A. 14; ὦ φθέγμ' ἀναιδές - OC. 863 = ὦ σὺ ἀναιδέστατα φθεγξάμενε. — Ἔχθιστον φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί OC. 1177 Wort.

φθείρω, vernichte, richte zu Grunde (ἄτρακτος) φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα T. 716, γένος fr. 438, κακοὺς κακῶς φθείρειαν A. 1391; — τοὺς θεῶν νό-

μους φθείροις ἂν 1344. — *Pass.* werde vernichtet, getötet, verderbe δεσπόταισι τοῖς πάλαι πρόρριζον-ἔφθαρται γένος E. 765, τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθερεῖσθαι O. 272; — ἐφθαρμένας - λείας A. 25; — ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον E. 1181 entstellt, γῆς - ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης O. 254; — χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών 1502 zu Grunde gehn, sterben. δια, ἐξαπο, κατα, προσδιαφθείρω.

φθινάς, schwächend, verzerend φθινάσι πληγεῖσα νόσοις Ant. 819 an.

φθίνω (φθίω), vergehe, komme um, sterbe, gehe zu Grunde Νέσσου φθίνοντος T. 558, ἐμοὶ φθίνοντι 1239, φθίνεις A. 1005, κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει Ant. 695; — *Pass.* ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι T. 1161, 970 ch. *Herm.*, φθιμένῳ Ant. 836 an., [595 *Herm. Df*]; νόσοις ὁ τλήμων ἔφθιτο O. 962. — *Von Sachen:* ἐδεστὸν ἐξ αὑτοῦ φθίνει T. 677 schwindet dahin; πόλις - φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις O. 25, 26, γᾶ φθίνουσα 666 ch. φθινάς *Df*, φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς φθίνει δὲ σώματος OC. 610 hinwelkt, *wie* ἥβην, τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν T. 548, φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα Ant. 1013 misslingend; — τῆς νῦν φθιμένης νυκτός A. 141 an. vergehend; εἰ τὰ μὲν φθίνει 405 m. untergeht, ὕβρις - fr. 705 — φθίνοντα γὰρ Λαΐου - θέσφατ' O. 906 unerfüllt.

Richte zu Grunde νῦν σε μοῖρα καθημερία φθίνει, φθίνει E. 1414 ch. *Erkl.* — ὠκυπέτᾳ μόρῳ τὸν μέλεον φθίσας T. 1043 m., τὸν - ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ O. 202. ἀπο, κατα-. — φθιτῶν Ant. 595 ch. *Herm.*, tot, zu Grunde gegangen. — Φθιῶτιν fr. 625.

φθογγή, Laut, Stimme βάλλει μ' ἐτύμα φθογγά του Ph. 205 ch., πᾶ μοι φθογγὰ [διαπέταται] φοράδην; O. 1310 an.

φθόγγος, Laut, Stimme, Rede ἀκούει φθόγγον - πικρόν OC. 1610, γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας 1669, παιδός με σαίνει φθόγγος Ant. 1214, τὸν Αἵμονος φθόγγον συνίημι 1218; κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον 424, ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων 1001; — κ. με φθόγγος οἰκείου κακοῦ βάλλει δι' ὤτων 1187 Gerücht.

φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν Ph. 1141 ch. neidisch, gehässig, hönisch, φθονεραὶ γὰρ ὁδοί fr. 324.

φθονέω, beneide οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν O. 624 Neid, οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν Ant. 553; φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν O. 310 vorenthalten, verschweigen. — τοῖς φθονουμένοις fr. 194.

φθόνησις, Neid φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται T. 1212. *S.*

φθόνος, Neid OC. 1234 ch. ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται O. 382 *welchem Neide ihr ausgesetzt seid;* πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει A. 157 an., τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον - προσεῖναι T. 250 μέμφεσθαι *sch.*, σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ E. 641; — δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκός 1466 *Df*, *N*, Götterneid, θεοῦ *Gompertz, vgl.* τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον Ph. 776.

φθορά, Verderben, Untergang τὴν πάλαι γένους φθοράν OC. 369; εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθοράν Ant. 1224 Verlust. — φθορεύς fr. 155.

φιλ-άδελφα κάτω δάκρυα λειβομένα Ant. 527 an. schwesterliebend, aus Liebe zur Schwester. — φίλ-ανδρον Ἀταλάντην fr. 356.

φιλ-άργυρος, geldgierig τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος Ant. 1055, fr. 512. *Z.*

φιλ-αύλους τ' ἠρέθιζε μούσας Ant. 965 ch. das Flötenspiel liebend. *Z.*

φιλέω, 1) liebe, habe lieb, gern τούτω φιλεῖν χρή E. 981, μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ ἤχθηρα κἀφίλησα 1363, ὡς κ. φιλήσων αὖθις A. 680, ἄκοντας φιλεῖν OC. 775, τὸ γὰρ φ. - 1617, φιλεῖ κείνους Ant. 524, λόγοις - φιλοῦσαν 543; — εἰ κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν T. 463; — τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι A. 133. — *Von Sachen:* τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ A. 1118, βίοτον ὃν πλεῖστον φιλεῖ O. 612, ζῆν OC. 995, οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν Ant. 312, αἰσχροκέρδειαν 1056, τἀδικεῖν 1059, τὸν Αἴδαν fr. 280. — 2) Liebe, (tue) gern, pflege φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα E. 320, τοιαῦτα πράσσειν 913, φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν 972, ὧν ἁρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος T. 548, φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν A. 989, σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν 1361, σιγᾶν E. 569, λέγειν μάτην O. 1520, ἐμπόρων ἔπη φιλεῖ πλανᾶσθαι OC. 304, ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν 920, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς τῶν - Ant. 493, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν 722, φ. γὰρ ἡ δύσκλεια - νικᾶν fr. 194,

τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὼ νοῦς ὁμαρτεῖν 238, 498, 649, 668. — 3) Küsse *φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα* OC. 1131. *συμ-*. — *φιλημάτων ψόφος* fr. 482.

εἰ **φιλητέον,** *φίλει κείνους* Ant. 524, wenn du lieben musst. *Z.*

φίλιος, lieb, befreundet *ὦ φιλία γενέθλα* E. 226 m., *ἐς χέρα - φιλίαν ἐμάν* OC. 201 m. — *φιλ-ίπποις Θρῃξί* fr. 523, 738. — *φίλιστος, Sup. zu φίλος.* — *φιλόζωος* fr. 806.

φιλ-οίκτιρμον *γυνή* A. 580 *N, Z,* zum Jammern geneigt; *φιλοίκτιστον Hn, Wf.*

Φιλο-κτήτης· *ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φ.* Ph. 263, 1261, *ὁ κλεινός* 575, *τὴν Φιλοκτήτου - ψυχήν* 54, *δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν* 101, *Φιλοκτῆτα* 432.

φῐλό-πονος, arbeitliebend, unverdrossen *φιλοπόνων ἁλιαδᾶν* A. 880 ch. *τλαμόνων Enger.*

φίλος, lieb, befreundet, wert, angenem, erfreulich, a) *Adj. von Pers. attrib.* *φίλος οὔ τις ἀνήρ* E. 188 m., A. 1413 an., *Κρέων* O. 385, *πάτερ* OC. 1700 m., *ἅ δέ οἱ φίλα δάμαρ* T. 650 ch., *φίλον μετ' ἀνδρός* Ph. 1375, E. 667, 671, *φίλης προξένου* 1451, *φίλας τιθήνας* Ph. 703 ch., *πατρὶ - φίλῳ* 492; *Ῥέας φίλον υἱόν* OC. 1073 ch., *ὦ φίλ' Αἴας* A. 529, *φίλη δέσποινα* 38, OC. 1192, T. 429, *ὦ φ. δ.* 472, *ὦ φ. γύναι* 222 ch., *ὦ φίλον κάρα* OC. 1631; *φίλων - οἰκετῶν* T. 756, *ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φ.* A. 512, *ἀνδράσιν φίλοις* 483, OC. 613, *ξυνασπιστὰς φίλους* 379, *Ἀτρείδας* Ph. 361; *φίλοι δὲ ναῦται* 531, *ἄνδρες* A. 719, *ναυβάται* 348 m., *φίλαι γυναῖκες* T. 225; — *praed.* *ὅστις κ. φίλος* A. 917, *τοσόνδ' εἶναι φ.* 1377, *φίλη - κείσομαι φίλου μέτα* Ant. 73; — *mit Dat.* *ἐμοὶ κ. θεοῖς εἴη φίλος* Ph. 390, 1385, *αὐτῷ* OC. 309, *τοῖς φίλοις* Ant. 99, 898, fr. 470; — *mit Gen.* *κἀμοῦ φίλος* E. 1146, fr. 399; — *Plur.* *πολλοὶ νῦν φίλοι* A. 1359, Ant. 634. — *Von Sachen:* *φίλης χθονός* Ph. 242, *νευρᾶς* 1004, *οὐ φ. ὀσμῆς ὕπο* fr. 147; *ἐμὰν γᾶν φίλαν* O. 694 ch., *ὦ τόξον φίλον* Ph. 1128 m. — *φίλων χειρῶν* 1128 m., E. 1138, *ὦ φίλοι βραχίονες* T. 1090; — fr. 975; — *praed.* *ἱστόρει τί σοι φίλον* E. 316, 1301, A. 1400, O. 862, Ph. 886, OC. 250 m., 771, 964, 1108, 1205, *ὅ μηδαμῇ δὴ τὸ φίλον φίλον* 1698 m., *τίς βίος μοι - φίλος* Ant. 548; *τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι* O. 1103 ch., *τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα* OC. 615, *ὅτῳ* - A. 1038, fr. 728.

b) *Subst.* Freund *φίλος τ' ἐμὸς* Ph. 421, *μέγιστος* 586, [*παντὸς - κτήματος κρείσσων* 673], *ἰὼ φίλος* O. 1321 m., *κακός* 582, Ant. 552,; *φίλον προκηδομένα* T. 965 ch., *δείσας* O. 233, A. 941, fr. 773, *φίλῳ* A. 1328, *τὸν φίλον* 680, *Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον* 1053, *φ. - μέγιστον Ἀργείων* 1331, [Ph. 671], *ἐσθλόν* O. 611, *τὸν ἐναγῆ φ.* 656 ch., *μείζονα* Ant. 183, 187, 644; *λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην* 543; *ὦ φίλη* E. 431, 465, 915, 986, *φίλα* OC. 1724 m., *ὦ φ.* 1718 m. — *τοῖν μοι φίλοιν* O. 1472; *φίλων - λόγοις* A. 330, *ἐμῶν φ.* 349 m., 910 ch., *τίς* - 920, 1353, E. 346, 409, 756, 803, 948, 1125, 1405 *Aigisthos,* T. 1194, Ph. 509 ch., 1467 an., *τῶν ἀπωτέρω φ.* O. 137, 522, 541, *βίᾳ φ.* OC. 854, 1194, 1588, 1667, *μῦθος - φίλων* Ant. 11, 765, 847 m., 882, [991], fr. 419, 741; — *ἀρκεῖν φίλοις* E. 322, 395. 638, 652 *Aig.,* A. 616 ch., 1351, O. 1355, Ant. 99; *φίλους προδοῦσα σοὺς* E. 368, 518, A. 266, 1360, Ph. 665, 1145 ch., OC. 813, 850, 1497, Ant. 10, 190, 438, fr. 109; — *φίλοι* E. 977, A. 315, 405 m., 803, 896, Ph. 825, O. 1329 m., 1339 m., OC. 1677, *ὦ φ.* A. 328, O. 1342 m., *φίλαι* E. 307, 469, T. 176, 298, 531, 553, 1044, OC. 1737 m., *ὦ φ.* E. 1281 m., 1406, T. 578, OC. 1721 ch., fr. 324. — *Von Sachen:* *τὸ φίλον σέβεσθαι* OC. 187 ch., *εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα* T. 373, *φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας* Ph. 1178 ch.

Superl. liebste, teuerste [*πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων* A. 842, *sonst nur*] *φίλτατος:* a) *adj.* *φ. πατρός* Ph. 242, *ἀδελφῷ φ.* Ant. 81; *Ὀρέστα φίλτατε* E. 808, *φ. Αἴας* A. 1015, *ὦ φ.* - 977, 996, - *Αἰγέως παῖ* 607, *Αἷμον* Ant. 572, *ὦ φιλτάτη - Ἀντιγόνη* OC. 1415, *τέκνον* Ph. 1301, - *Ἰοκάστης κάρα* O. 950; — *ὃς πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα* Ph. 434 *Kr.* 43, 4, 14; *σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων* E. 1233 m., - *ὀπαόνων* OC. 1103; — *ὦ φίλτατοι γέροντες* OC. 724, *γυναῖκες* E. 1227, 1398. — *Von Sachen:* *φιλτάτης μορφῆς* E. 1158, *συμφορᾶς* 1449; *φιλτάταν ὁδόν* 1273 m., *πρόσοψιν* 1286; *ὦ φίλτατον φῶς* E. 1224, 1354, *φώνημα* Ph. 234, *ἦμαρ* 530, *ἀνέμων ὁ φ.* 237; - *ὦ φίλταται μὲν χεῖρες* E. 1357, *ὦ φίλτατ' ἔρνη* OC. 1108. — *Subst.* *φιλτάτη* E. 871, *φίλτατε* 1163, *ὦ φ.* OC. 465, 891, 1169; *σὺν τοῖς φιλτάτοις* O. 366; — *mit Gen. totius:* *φιλτάτου βροτῶν πάντων* E. 903, 462, *ὦ φ. μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί* 1126, *Ἀθάνας, φ. ἐμοὶ θεῶν* A. 14, *φίλτατε ξένων* E. 15, *ἀνδρῶν προσπόλων* 23, T. 232, OC. 1552; — *τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν* O. 1474; — *Neutr. von Sachen:* *ὦ φίλτατ' εἰπών*

Ph. 1290, μὴ ἐξέλῃ τὰ φ. | E. 1208; ἔχω τὰ φ. OC. 1110 *von den Töchtern, vgl. o.* Ph. 434 *Erkl. Vgl.* φίλως. — ὦ φίλτατ' *meist Versanfang* E. 23, 1224, 1354, 1357, (808), T. 232, A. 977, 996, 1015, Ph. 234, 530, 1290, OC. 1108, 1415, Ant. 572 ...

φιλότης, Freundschaft, Wolwollen παντοίας φιλότητος ἀμειβόμενοι χάριν E. 134 m., φιλότητι θιγών A. 1410 m., μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ Ph. 1122 ch.

φιλοτ-ασίῳ διαίτᾳ E. 1073 ch. liebevoll, freundschaftlich, *gew. 3 End.*

φιλο-φρόνως, liebreich, freundlich A. 751 *vgl.* Il. 73.

φίλτρον, Liebeszauber T. 1142, *pl.* 584.

φίλως, liebreich, freundlich ἐδεξάμην T. 628; προσηγορεῖν E. 1471, τὴν πόλιν φίλως | εἰπών OC. 758 χαίρειν κελεύων, *nihil curans Df.*

διssοῖσι **Φινείδαις** Ant. 971 ch. *Phineus' S., Plexippos u. Pandion v. d. Kleopatra, der T. des Boreas, wurden von der zweiten Gattin des Phineus, Idaia, geblendet.* — φῖτυ πρῷον fr. 821.

φιτύω, erzeuge τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; T. 311 = E. Alk. 1137, A. 1296 *N*, leiblich; φιτύει τέκνα Ant. 645.

φλαῦρος, böse, unangenem φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου A. 1162, κλύοντι φλαῦρα 1323, ἀγγελοῦμεν φλαῦρα OC. 1429 unheilvolles; γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον 395 schlimm, erfolglos.

φλαυρ-ούργου τινὸς τεχνήματ' ἀνδρός Ph. 35, schlicht arbeitend, kunstlos. *S.*

φλεγέθω, strale, leuchte λαμπρᾷ στεροπᾷ T. 99 ch.

φλέγω, brenne, leuchte, strale *von der Sonne* A. 673; πυρὸς φλέγοντος 1278, φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκᾳ O. 213 ch., ἀστραπῇ φλ. OC. 1467 ch., μυκτὴρ fr. 320. — *Trp.* ὃς - φλέγει με (Ἄρης) - ἀντιάζων O. 192 ch. mich quält, A. [714 ch.] *Heath;* ἄταν οὐρανίαν φλέγων 196 ch. anfachend, entflammend. — *Med.* μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον OC. 1695 ch. sich in Aufregung versetzen lassen.

φλέψ, Ader μέλαινά τ' - αἱμορραγής Ph. 825.

φλογίζω, verbrenne, senge μέ Ph. 1199 m. — *P.* φλογιζόμενον Ἅλιον T. 95 ch. entzündet, leuchtend. — ἔρρει δέμας | φλογιστὸν ἤδη κ. κατηνθρακωμένον | E. 58 verbrannt. *S.* — φλοῖσβον fr. 380.

φλόξ, Flamme αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός T. 766; *von der Sonne* ἐς μέσην φλόγα, ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν 696, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλ. αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου O. 1425 Stral, μηρίων φλ. Ant. 1020 Opferflamme. — *Trp.* ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλ. πήματος O. 166 Feuer.

φοβερός, furchtsam -ρὰν φρένα O. 153 ch. *timentem.*

φοβέω, setze in Furcht, schrecke πόνος ὁ μὴ φοβῶν Ph. 864 ch. *gefarlos,* O. 296, μ' 1013. — *Pass.* fürchte (mich), scheue *mit Part.* O. 227, ἐξ ὅτου φοβεῖ; T. 671, angsterfüllt um πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων 150; — τίνα E. 1475, A. 227, Ph. 1250, fr. 58, 130; — ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ - καλῆται T. 550, πρὸς τοῦτο 1211 in Bezug auf, εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα Ant. 980; — πεφόβημαι A. 139 an., [253 ch.] *Herw.* τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο O. 722. ἐκ-.

φόβη, (flatterndes) Har, ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν OC. 1465 ch., τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας | E. 449 Spitzen; Mäne fr. 587; Laub πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος Ant. 419.

φόβημα, Schrecken ἐγχέων φ. δαΐων OC. 699. *Z.*

φοβητός, zu fürchten, furchtbar ὑμῖν Ph. 1154 ch.

φόβος, Furcht, Schrecken, Scheu μ' ὑπέρχεται φόβος | E. 1112, Ph. 1231, εἴργε νιν 569, Ant. 505, τῆς ζώσης O. 988; ἄνευ φόβου 590, φ. σ' - ἐξελυσάμην 1002, ἐκ τίνος φ. - OC. 887, ὡς δεινοῦ τινος | φ. φανέντος 1652, ἐκ φ. του Ant. 180, fr. 699, τοῦδε τ. φ. χάριν E. 427, 783, φ. πρόβλημα A. 1076, ἐκ φ. φόβον τρέφω T. 28, ἐκπεπληγμένη φόβῳ 24, ταρβοῦσαν 176 *N = Herc. fur.* 471, φυγών O. 118, παρηγόμην 974, δείσαντας OC. 1625, κάρα νεῦσαι Ant. 270, ἀνέπταν 1307 m. — οὐ ταρβῶ φόβον | Ph. 1251 στρατὸν *Herm.*, ἐς φ. φέρον O. 991, φ. νεωρῆ OC. 730. — *Plur.* Schreckbilder, Schrecknisse φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην A. 531, ἄρχειν ξὺν φ. O. 585, ἢν φόβους λέγῃ 917 Furcht.

Φοῖβος· χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φ. E. 35, OC. 414, ἀμοὶ Φ. ἤνυσέν ποτε 454, χὠ Διὸς Φ. σαφής 623, ἀπεύχοι κ. Ζεὺς κακὰν κ. Φ. Ἀργείων φάτιν A. 187 ch. *Erkl.*, ἄνωγεν ἡμᾶς Φ. - ἄναξ O. 96, 133, σωτὴρ θ' ἵκοιτο κ. νόσου παυστήριος 149, πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν 305, μ' ὁ Φ. ὧν μὲν ἱκόμην ἄτιμον ἐξέπεμψεν 788 *Heims.*, μή μοι Φ. ἐξέλθῃ σαφής 1011; τὰ Πυθικὰ - Φοίβου δώματα 71, τοῦ πέμψαντος 279, χρησμὸς - οὐκ ἐρῶ Φ. γ' ἀπ' αὐτοῦ,

τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο 712, σαφεστέρων - Φ. τε κἀυτοῦ Ζηνός ὅς κεῖνον πατήρ OC. 793, Φ. παλαιὸν κῆπον fr. 655, τοξευτὸς - ἐκ Φ. δαμείς Ph. 335 *Achilleus;* Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες OC. 86, ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι - Φ. Τειρεσίαν O. 285, Φοῖβον ἑκαβόλον 162 ch. — ἰήιε Φοῖβε 1096, Φ. προστατήριε E. 637. — Φοινικίοις γράμμασιν fr. 460.

Φοῖνιξ· ὁ πρέσβυς Ph. 562, 565 *Erzieher des Achilleus.* — Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος fr. 756.

φοίνιος, blutig φοινία δὲ χεὶρ | στάζει θυηλῆς Ἄρεος E. 1422, A. 772, O. 466 ch., ἐκ φοινίας πληγῆς A. 918, μάσθλητα fr. 137, φοινίου σταλάγματος Ant. 1239, φοίνιον - κηκῖον αἷμα Ph. 783 *von einer Wunde,* φοίνιαι - γλῆναι O. 1276; — blut-, mordgierig φοίνιος Ἄρης E. 96 an., φοινίας ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰός T. 770, [κέντρα 839], κόνις Ant. 601 κοπίς *leg.* — φοινίας ὑπὸ ζάλης A. 352, σάλον O. 24 *wegen des vergossnen Blutes, wegen des allgem. Sterbens. Vgl.* φόνιος.

φοινίσσω· μαστίγι - νῶτα φοινιχθείς A. 110 rot, blutgepeitscht. — *Intr.* werde rot φοινίξαντα γόγγυλον μόρον fr. 698.

φοιτάδα (-ας) δεινὴν νόσον T. 980 an. herumschweifend.

φοιτάω, schweife, streife, gehe umher, einher ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν O. 477 ch., 1255 μαίνεται *Erf.*, φοιτῶν τ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις A. 59; — φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος, ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς Ant. 785 ch. *von der Liebe;* (νόσος) μοι ὀξεῖα φοιτᾷ Ph. 808; φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος T. 11.

φονᾷ, φονᾷ νόσος ἤδη Ph. 1209 m. θανάτου ἐπιθυμεῖ *sch.* ist mordlustig; (Ant. 117 ch. *Herm.*) *Z.*

φονεύς, Mörder O. 576, τοῦδε τἀνδρός 534, 362, πατρός 1001, 1357, 793, 721, π. ὁμόσπορός τε κ. φ. 460, φονέα - Λαΐου 703, φ. γενέσθαι κ. παλαμναῖον σέθεν T. 1207, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνειμι E. 263, 358, 816, 1190. — *Trp.* κνώδοντος - ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας A. 1026 Mordstal.

φονεύω, töte, morde Ant. 1174, OC. 547 m., μὲ χειρί A. 409 m., τὸν μέν O. 716, 1411; πατρὶ δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα E. 34.

φονή, Mord(en) αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' Ant. 696, ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φ. τρόπῳ; 1314; — σπῶντας ἐν χηλαῖσιν - φοναῖς 1003 *N* mörderisch, *adj.* φονός, ή, όν *sch.* — πατρὸς ἐκ φονῶν E. 11, T. 558 *ex caede i. e. ex sanguine eius. Df,* s. φόνος.

φόνιος, mörderisch, blutig φονίῳ πελέκει E. 99 an., φόνιος | Ἀΐδας OC. 1689 m. blutgierig, λόγχαις Ant. 117 ch., φονίᾳ νεφέλᾳ T. 831 ch.

φόνος, Mord(en) πατρὶ τιμωρὸν φόνου | E. 14, λυτήρια 447, πράκτορ' 953, τ. αὐτόχειρα πατρῴου φ. | 955, 980, 1133, A. 50, 61, ἀρνείου 309, Ph. 959, O. 266, 1351 m., Ant. 1177; ἐν πατρὸς φόνῳ E. 1352, χεῖρα χραίνεσθαι φ. A. 43, φ. φόνον πάλιν λύοντες O. 100, 113, 1351; — πατρὸς | φόνον E. 116, πολύκερων φ. A. 55, [546], 1055, Ph. 105, φ. φόνου δὲ ῥύσιον τίσω 959, O. 100, τ. Λαΐειον 450, τόν γε Λαΐου φ. 852, OC. 542, ἰόντα φ. | τοῖσιν ὁμαίμοις 1771; — [πατρὸς ἐκ φόνων E. 11 *Df,* T. 558 *Bgk.*], φόνους πατρῴους E. 779, OC. 990, 962; φόνοι, στάσις... 1233. — φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον Ant. 36. — φόνου μυδώσας σταγόνας O. 1278.

φονόω· φονώσαισιν - λόγχαις Ant. 117 ch. *Bothe,* mordbefleckt. *Z.*

φορά, Forttragen T. 1212 *dich zu bestatten,* fr. 303, (A. 209 ch. *Sft vgl. E. Tro.* 692; Ph. 220 *Sft*).

φοράδην, reissend schnell, eiligst πᾷ μοι φθογγὰ φ.; O. 1310 an. *Herm. Z, sp.*

φορβὰς γυνή fr. 645, φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἑλεῖν Ph. 700 ch., fr. 285, nährend, Narung sprossend. *Z.* — φορβεῖας ἄτερ fr. 753.

φορβή, Narung ἐπὶ φορβῆς νόστον Ph. 43, χρείᾳ 162 an., φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον 706 ch., 712 ch., 1108 m., fr. 465; — ὄρνισι φορβή A. 1065 Futter.

φορέω, bringe, trage ἐσθήματα E. 269, σκῆπτρον 420, νίν T. 965, τούτοισιν φορεῖ | τὰ τῆς - νηδύος θρεπτήρια OC. 1262, στολάς 1357, fr. 148, 149, ὄνομα 573; ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει Ant. 705. — *Pass.* κόνις δ' ἄνω | φορεῖτο E. 715 aufgewirbelt; φορούμενος πρὸς οὖδας 752 geschleift.

φόρημα, Tragen, Last Ph. 474. *Z.* — Φόρκου κόρας fr. 407; φορμικτά 15. *S.*

φόρτος, Last κόρην - φ. - λωβητόν T. 537.

φραγμός, Verstopfen, Verschluss ἀκουούσης - πηγῆς δι' ὤτων φρ. O. 1387.

φράζω, sage, rede, spreche σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς T. 349, 526 ch., 928, μοί - φράζει τε κἀδήλωσεν A. 31, Ph. 25, 49, 137 ch., O. 9, 548, 655; — τοιαῦτ' ἔφραζε - ἐκτελευτᾶσθαι T. 169; πᾶν σοι φράσω τἀληθές 474, 456, 534, 554, 626, 1122, 1241 φανεῖς *Axt,* E. 565, 643, 680, A. 1140, Ph. 1280, 1336, 1415 an., O. 330, 1434, OC.

506, 546, 783, Ant. 234; *οὐ κάτοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι* | E. 414, *χὠ φράσας ἀζήμιος* 1102, 1203, 1265 m., 1346, 1447, T. 53, 429, A. 94, 733, 1265, Ph. 332, 341, 544, 551, 573, 1222, O. 119, 283, 343, 361, 1037, 1159, T. 672, OC. 35, 50, (570 *N*), 1274, 1452 ch. *Trim.*, 1582, 1657, Ant. 238, 1060; — *φράζ' ὅπως μηδεὶς - ἀμφιδύσεται* T. 604, O. 548, *τίνι τρόπῳ καθέστατε;* O. 9, *Λάιον, φύσιν τίν' εἶχε* 741, 932, Ant. 1099, E. 1346, T. 429, Ph. 573, 1222, OC. 1657, T. 1241, Ph. 1336, OC. 783. — Offenbare *ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη - φράσαι* T. 158, *τοῦτον δὲ φράζε μήποτ' ἀνθρώπῳ τινί* OC. 1522; melde *τίς - τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν* | *ἡμῶν - παρουσίαν;* E. 1103, rate, zeige an *δόλος ἦν ὁ φράσας* 197 ch. — *ὅταν παρουσία* | *φράζῃ* 1252, *σοί* T. 468; meine *τόνδε* O. 1120. — *φράζε δὴ τί φῄς* 655, *φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας* Ph. 559 *N.* — *Med.* erwäge bei mir, überlege *ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα* A. 1041, *ἆρα φράζεται;* Ant. 1048, *πρὸς ταῦτα φράζου* E. 383, *φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν* 213 ch. hüte dich. *συμφράζω.* — **φράσσω·** *πεφραγμένον* fr. 376, *ἐλπίδος* Ant. 235 *Df* voll.

φρενόθεν *γ' ἐπ' ἀριστερὰ - ἔβας* A. 183 ch. *Wf*, von Herzen, aus eignem Antriebe. *S.*

φρενο-μόρως (*νοσοῦντα*) A. 626 m. *Wf*, *Lob.*, geistesverwirrt, wansinnig. *S.*

φρενόω, mache klug, belere *τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισι δούλαις* T. 52, *κλάων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός* Ant. 754.

φρήν, Zwerchfell *πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ κ. φρένας πεπληγμένην* T. 931. — *Trp.* Sinn, Gemüt, Seele, Stimmung, Geist, Herz *ἐπί μοι μελέῳ βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν* T. 982 m., *ἀποσπάσας* (*τὰς ἐλπίδας*) *γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενός* | E. 809, *τύραννε τ. ἐ. φρ.* T. 217 ch., *ἐμπόλημα* 538, *φρ. σοι τοῦτο κηλητήριον τῆς Ἡρακλείας* 575, (*λόγον ἔλεξας*) *τῆς σαυτοῦ φρ.* A. 482, *φ. οἰοβώτας* 615 ch. *Herm.*, *ἔπη δολερᾶς - φρ.* | Ph. 1112, *ἀπ' ἐ. φρ. οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν* O. 511 ch., *ἐκ θεῶν του κάλλιον* *τῆρον φρ.* | OC. 371, Ant. 993, 1015, *ἐν φρ. δέλτοισι* fr. 535; — *ποθουμένᾳ φρενί* T. 103 ch., *ἀτηρᾷ* 264, *πανδίκῳ* 294, *ἵλεῳ* 763, (*φώνημ'*) *ξυναρπάζω φρ.* A. 16, *ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ θέλοιμ' ἂν* 525, *τί ποτε δρασείεις φρενί;* 585, OC. 1182, *εἰ σὺ τῇ ἐμῇ ξυμπαραστήσῃ φρενί* 1340 *χερὶ Blaydes*, [1488], 1640, fr. 14, *εὐδούσῃ φρενί* 563; — *οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα* | Ph. 1281, *ἐκτέταμαι φοβερὰν φρ.* O. 153 ch., OC. 1487, Ant. 1063; — *Plur.* *φρένες* A. 447, *περισκελεῖς* 649; *φρενῶν* | *ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν* E. 992, 390, 1326, *τοὐμὸν φρ. ὄνειρον* 1390, *φρ. θράσει* A. 46, *ἀφεστάναι φρ.* Ph. 865, *γράφου φρενῶν ἔσω* 1325 *Erf. v. Prom.* 791, *γνώμῃ φρ.* O. 524, *ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρ.* 727, OC. 310, Ant. 492, *λόγου τ' ἄνοια κ. φρ. ἐρινύς* 603 ch., *κενός* 754, *τἀκίνητα διὰ φρ. φράσαι* 1060, *τὸν νοῦν - τῶν φρ.* 1090, *φρ. δυσφρόνων ἁμαρτήματα* 1261, fr. 95, 727, 757; — *ἄραρε φρένας* | E. 147 m., *φύσει* 1463, OC. 805, *λῴους φρ. τῶν νῦν παρουσῶν* T. 736, *πανούργῳ φρ.* A. 445 *v. Sept.* 671, Ph. 1130, O. 1511, *χρηστάς* Ant. 298, *ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρ., τὰ δ' ὦτ' ἐγώ* 319, *ὅτῳ φρ. θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν* 623 ch., 648, 683, *ἀδίκους* 792, *ταράσσομαι* 1095, *γενναῖον* fr. 605, *δυσάλγητος* 689.

Richtiger Sinn, Verstand, Einsicht *φρένες* A. 447 *Erkl.*, *ἐπήβολον φρενῶν* Ant. 492, fr. 95, *κενός* 754, *γνώμῃ* O. 524, *ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;* | E. 390, *τητώμενοι* 1326, *φρένας εἴ τινας ἔχεις* Ph. 1130 m., O. 1511, *ἐκβάλῃς* Ant. 648, *θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρ.* 683, OC. 805, *κατορθοῦντος φρένα* 1487, E. 1463. — Wunsch, Wille, Absicht *τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ* | *χάριν παρασχεῖν* OC. 1182, *σῆς ἀπεστάτουν φρενός* Ant. 993,

φρίκη, Schauder, Schrecken, Erfurcht *ὀρθόκερως* fr. 922, *τοίαν φρίκην παρέχεις μοι* O. 1306 an. *Z.*

φρίσσω, starre empor *εὐλόφῳ σφηκώματι* fr. 314; schaudre *φρῖξαι* E. 1408 ch., *τάσδε συμφοράς* T. 1044, *τὸ σὸν - στόμα* Ant. 997 fürchte; — *ἔφριξ' ἔρωτι* A. 693 ch. auf schauert' ich. — *φροιμιάζει* Ant. 241 macht e. (weitschweifigen) Anfang zu einer Rede.

φρονέω, *nur Praes. u. Aor.*, 1) sinne, denke, bin gesinnt *τίνι φρονοῦντι καίρια;* E. 228 m., *τοιαῦτα* 1055, *φρόνει νιν ὡς ἥξοντα* T. 289, *θνητὰ* 473, fr. 515, *τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα* T. 1231, *τοῦτο* A. 418 m., *μῶρα* 594, *μὴ - κατ' ἄνθρωπον* 761, 777, *οἷα* - O. 403, *οὐκ ὀρθῶς* 550, 617, 649 ch., *φρονοῦσ' ὅτι* - OC. 872, *ἴσον* Ant. 374 ch., *τῶνδε χωρίς* 510, *σώφρονα* fr. 62, *τοὔνδικον* 88, *ἀνθρώποις ἴσα* 311, *εἰς ὀρθόν* 543, 121; — *εὖ φρονεῖν* E. 394, 1038, A. 746, 1252, 1330, O. 552, 570, 626, Ant. 755, fr. 470, 95; *καλῶς* T. 442, O. 600, fr. 718; *κακῶς* E. 345, 550; *μέγα* A. 1088, 1125, O. 1078, Ant. 479 stolz, hochmütg; *μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρα* 768, *οὐ σμικρὸν*

A. 1120; *μηδέν* O. 462. — Bedenke, überlege, erwäge *φρόνησον - πατὴρ ὡς - ἀπώλετο* Ant. 49 *ταῦτ'* 1023, *θνητοῦ πέφυκας πατρός - φρόνει* | E. 1171; *οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω* 1048 beherzigen; sehe ein, erkenne *ξυμφορᾶς δ' ἵν' ἕσταμεν* T. 1145, A. 942, O. 302, *τὰν Θήβαις* OC. 791, 1741 m. — Weiss *σαφῶς* Ph. 810, *λῷον* O. 1038, *φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης* Ant. 996; *ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην* O. 1520 *will.* — Bin gesinnt, gestimmt *οἷ' αὐτοῖς φρονῶ* | E. 334, *ὧδε κ. φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν* T. 490, *φρονοῦσά γ' εὖ* O. 1066, OC. 1635, Ant. 1031, *εὖ φρονῶν τὰ σά* A. 491.

2) Bin verständig, klug, einsichtsvoll, weise *νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν* | E. 384, 888, *τί* 1055, Ph. 192 an., T. 312, O. 316, 326, OC. 1666, Ant. 557, 707, 727, 1348 an., 1352 an., *εὖ φρονῶν μαντεύεται* A. 746, *μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη* Ant. 1051, *μηδὲν* A. 554.5, *οὐ φρονεῖτε* O. 328; *εἰ φρονῶν* | *ἔπρασσον* OC. 271. — 3) Bin bei gesundem Verstande, meiner Sinne mächtig *εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες* | E. 529, A. 82, (273 *Herm.*), 344, T. 404, *παρὸν ἰφρονῆσαι* | Ph. 1099. *κατα, παραφρονέω.*

φρόνημα, Sinn, Gesinnung *παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε κ. φρόνημα κ. γνώμην* Ant. 176, 355, *ἐμόν* 207, *τὰ σκλῆρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν μάλιστα* 473, *μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν* 169, *γνησίου φρ.* fr. 289; Klugheit *ἀνεμόεν φρ.* Ant. 207 ch., Stolz, Uebermut *ἀνδρὸς οὐδενὸς φρ. δείσασα* 459.

φρόνησις, Sinn, Gesinnung *φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω* O. 664, *φρ. - λάβοι λῴω* Ph. 1078.

φρόνιμος, klug, verständig *ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα* O. 692, *φρονιμωτάτους οἰωνούς* E. 1059 ch. — Bei Sinnen, Besinnung *κ. νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει* A. 259 an.

φρονούντως (*λέγειν*), besonnen, verständig Ant. 682, *A. Suppl.* 204.

φροντίζω, sorge *μὴ φροντίσῃς* Ph. 1404; erwäge *ὡς - μαχούμενοι* E. 1370.

φροντίς, Sorge, Bedenken, Erwägung *τοῦδε φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορῶ* E. 611, *ποίας - φροντίδος;* | 612, *τάσδε φρ. μεθείς* A. 484, *ἔχε - φρ. νέας* Ph. 211 ch., 835 ch., *ἁλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι* 863, *πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάναις* O. 67, *φρ. ἔγχος* 170 ch., *τὴν φρ. ἔξω τ. κακῶν οἰκεῖν* 1390, *τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος* | *ἱέντες* OC. 132 ch., *ποῖ τίς φρ. ἔλθῃ* 170 an., *τοῦ τυφλοῦ - φροντίδ' ἕξειν* 300, *κακόβουλος φροντίς* fr. 718, *κεναί* 500; — *πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδος ἐπιστάσεις* Ant. 225; *φροντίδων μέρος* T. 148.

φροῦδος (*Fem.* E. 807), fort, weg, auf u. davon *ἐγγελῶσα φροῦδος* E. 807, *φρ. ἀρτίως* A. 735, *Ἀργείων στρατός* Ant. 15, *ἡ γυνή πάλιν φρούδη* 1245, *φροῦδοι διώκοντες* Ph. 561; *von Toten Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος* 425, *αὐτὸς εἶ θανών* E. 1152, *ἀναρπασθείς* 848 m. — *Von Sachen φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος* A. 264; *νοῦς* fr. 500, *τὰ πολλὰ φροῦδα* 14. [226.

φρουρά, Wachsamkeit *ὄμματος* T.

φρουρέω, wache, laure *σκορπίος* fr. 35; bewache, behüte *οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις* OC. 1013. — *Trp. λαθραῖον ὄμμ' ἐπισκιασμένη φρούρουν* T. 915, *τὸ σὸν φρ. ὄμμ'* Ph. 151 ch. beobachten, *δαίμων - ἐμὲ φρουρήσας* O. 1479, *φρουρήσουσ' ὅπως - μὴ λάθῃ* E. 1402 aufpassen; — *τὸ σὸν - φρουρῆσαι χρέος* 74 erfüllen.

φρούρημα, Bewachen: *σύμμικτά τε λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα* A. 54 von Hirten Bewacht(es).

φρυάγμαθ' ἱππικά E. 717, Schnauben der Rosse.

Φρύγιος, phrygisch *παῖ τοῦ Φρυγίου* (*-ίοιο Jaeger*) *Τελεύταντος* A. 210 an. *Erkl.*, *τὰν Φρυγίαν ξέναν Ταντάλου* Ant. 824. — *φρυκτωρίαν* fr. 379.

Φρύξ, Phryger *Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα* A. 1292 *verächtl. f. Lyder;* — *πατρὸς, εἴπερ τινὸς, σθένοντος ἐν πλούτῳ, Φρυγῶν* 488, *ἐχθίω Φ.* 1054, *πλῆθος - Φ.* fr. 342, *ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν* 337, *Φρύγας* 509, 335; *adj. Φρὺξ τρίγωνος* 361.

φυγάς, fliehend, flüchtig *φ. ἀπεξενοῦτο* E. 776, *ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φ.* | *κακῶς ἀπώλου* 1136, *φῶτα βάντα - φυγάδα* Ant. 108 ch. — Landesflüchtig, verbannt, vertrieben OC. 378, *ἀνάστατος αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φ.* 430, 444, *γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φ.* 1292, fr. 153, *φυγὰς κατελθών* Ant. 200.

φυγγάνει (*οὔτι με-*) E. 132 m. *Prom.* 511, entgeht mir.

φυγή, Flucht *φυγᾷ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτ'* Ph. 1149 m., *φυγᾷ πόδα νωμᾶν* O. 468 ch., *ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσι* Ant. 1234; *ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς* O. 659 Verbannung. — *Trp. φυγὴν δέ του μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου* OC. 280 *der Strafe nie entflohen; νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται* Ant. 363 ch. Hilfe, Heilmittel.

φῠλακτέος· μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα | OC. 1180 dass du beobachten musst, *Sept.* 499.

φῠλαξ, Wächter φ. ἐλέγχων φύλακα Ant. 260, νεώς Ph. 543, πιστή OC. 355, Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς - φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις Ph. 1327, fr. 219, τόν τε χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1100, ἀδάματον φ. παρ' Ἀΐδᾳ OC. 1572 ch. *Kerberos.* — *Trp.* χώρας - φ. O. 1418 Hort; πάλαι φ. ἔβην A. 36, πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω 562. — ὕπνου φυλάξεις fr. 379. *Z.*

φυλάσσω, bin Wächter, wache σταθμοῖσι τοῖσδε - φυλάσσων E. 1332, ἐφύλαξα A. 535; — bewache, behüte, beware ἔχ' αὐτὸν κ. φύλασσε A. 1180, Ph. 766, τὸν ἀκαλυφῆ σηκόν Ph. 1328, τόνδε 1436, τὸν τυφλόν OC. 21, πατέρα 508, νίν 639, Ἰώ fr. 217, πλέον φυλάσσων ἢ φυλάσσομαι 754, προσπόλοις φυλάσσεται A. 539, φυλάξεται στίβος Ph. 48; — — τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς OC. 667; φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν E. 1504, τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων OC. 626, σκαιοσύναν φ. | 1213 = σκαιὸς ὤν; νόμον T. 616, σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς - φυλάσσειν A. 782 *n.* σοί; ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται O. 382; — μηδέ με | φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα- OC. 812.

Med. beware bei mir τὰ μὲν λελεγμένα ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι | E. 1012. — Hüte mich (ἵνα-) εὖ φυλάξαι | OC. 162 ch., τηλόθεν τό τ' Ἴλιον - εἰσορῶν φυλάξομαι | Ph. 455; — δισσά fr. 419, ταῦτ' 779. ἐκφυλάσσω.

φυλλάς, Blätterhaufen, Laub στειπτή Ph. 33; φυλλάδα μυριόκαρπον OC. 676 ch., βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φ. T. 754 laubreicher Hain.

φύλλον, Blatt, Laub γλαυκᾶς παιδοτρόφου φ. ἐλαίας | OC. 701 ch. *N*, νώδυνον Ph. 44, 649, αἱμάδα - ἠπίοισι φύλλοις | κατευνάσειεν 698, ἐν φ. αἰγείρου fr. 24.

φῦλον, Geschlecht, Volk O. 19, ἀνθρώπων fr. 518; — κουφονόων τε φ. ὀρνίθων Ant. 343 ch.

φύλ-οπις, Streit, Zwietracht πρὸς τέκνων διπλῆ φ. E. 1072.

φύξιμος, flüchtig σὲ - φ. οὐδείς Ant. 788 ch. dir kann entfliehn. — φύξιν Ant. 361 ch. *Mein.*, *Df*, Hilfe, Heilmittel. — ἀγρίαις φύσαισι fr. 753. — φυρᾶτε | 149 *Mein.*

φυσάω, blase αὐλίσκοις fr. 753; πάππος ὡς φυσώμενος 748. — *Trp.* schnaube αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1385 ch. — Lasse emporströmen, hervorschiessen φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας πληγῆς μελανθὲν αἷμα A. 918 *Erkl. Wf*, θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος 1412 m.

φυσιάω, atme, schnaube heftig φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν Ant. 1238, *Eum.* 248.

φύσις, 1) Erzeugung, Ursprung, Geburt, Herkunft ὢν φύσει νεώτερος OC. 1295; κακὸς φύσιν | 270, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φ. | E. 325, λαμπρὰ κ. κατ' ὄμμα κ. φ. T. 379, μαθὼν ὃς εἶ φ. A. 1259, φύσει μὲν ἦν βασίλεια 1301, ἐγγενῆ φύσει Ant. 659; — 346 ch., fr. 515, δεινὰ φύσις OC. 212 m. γεννά *sch. N*, fr. 965; τὴν φ. δ' ἔδειξας - ἐξ ἧς ἔβλαστες Ph. 1310. — 2) Natürliche Beschaffenheit, Natur, Wesen, Sein, Charakter τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν | E. 609, ἣν φ. γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων 1023, (τὶς) πρὸς αἵματος φ. | 1125 Verwanter, 686, πρὸς μὲν γὰρ φ. T. 308 dem Aeussern der Körperbildung nach, θῆλυς οὖσα κοὐκ ἀνδρὸς φ. βλαστών A. 760, φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς 472, κἀξομοιοῦσθαι φ. 549, εὐγενὴς γὰρ ἡ φ. Ph. 874, τὴν αὐτοῦ φ. | - λιπών 902, κ. γὰρ ἂν πέτρου φ. σὺ γ' ὀργάνειας O. 335, φ. τίν' εἶχε 740, οὐδέ νιν θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν 869 ch. *meton.*, ὅσον φ. | δίδωσιν αὐταῖν OC. 445, νόμοις | φύσιν κατεικασθέντε κ. βίου τροφάς 338, ἐξεπάδονται φ. | 1194, ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φ. Ant. 727, ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φ. fr. 108, τ. γυναικείαν φ. 517, 713; — αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις αὑταῖς - ἄλγισται φέρειν O. 674. — Art u. Weise ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν Ph. 165 an. — δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα E. 686 ὁμοίως τῇ φ. τελέσας τὸν δρόμον *sch.* seinem Aeussern nach, in Uebereinstimmung mit seiner Körperbildung, *doch* τἀφέσει *Musgrave* (*N*). — φυταλίαν Ant. 1119 *Sft.*

φῠτάλμιος, Erzeuger -ίῳ πατρί fr. 957; ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα κ. ἦσθα φ. OC. 151 ch. *Df*, *N*, brachtest mit auf die Welt.

φῦτευμ' ἀχείρωτον - OC. 698 ch. φίτυμ' *N*, Gewächs, Pflanze, Baum.

φῠτεύω, erzeuge τοῖ φυτεύσαντος κλύειν T. 1244, οὐδὲν ἔξω τοῦ φ. σύ γε δρᾷς Ph. 904, τοῦ φ. πατρός O. 793, 1514, τοῖς φυτεύσασιν 1007, τῶν φ. 1012, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς κ. φυτεύσαντες - 1404, ὦ φυτεύσαμεν 1504, τοὺς φυτεύσαντας σέβειν OC. 1377, fr. 62. — *Trp.* ὕβρις φυτεύει τύραννον O.

873 ch., *Παλλὰς φυτεύει πῆμ'* A. 953 sendet. — *τοῦ κακοῦ | πότμον φυτευθείς* OC. 1324, S. des Unglücks. *προ, συμφυτεύω.*

φυτο-σπόρος, Erzeuger, Vater T. 359. *Z.* — *τ. φυτ-ουργοῦ πατρός* O. 1482, der (euch) erzeugt hat.

φύτωρ, *ορος, ο*, Erzeuger, Vater T. 1034 ch. *Z.*

φύω *trans. Praes. Aor. I Act.*, erzeuge: schaffe, mache *αὐτῷ πόνους φῦσαι* Ant. 647, *ἀνθρώποις φρένας* 683, fr. 757, *ἅπανθ' ὁ - χρόνος φύει τ' ἄδηλα κ. φανέντα κρύπτεται* A. 647; lasse wachsen, entstehn *νοῦν φύσει* fr. 118, *φύσας φανεῖ | φρένας ποτέ* OC. 804, E. 1463 *vom Uebermute; vom Vater:* Erzeuger *ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ* E. 483 ch., O. 1019, *τὸν φύσαντ'* T. 1032 m., *Διὸς - τοῦ με φ.* 1185, *οἱ φύσαντες κ. κληζόμενοι πατέρες* 1268 an. *Zeus*, *τὸν φ.* A. 516, OC. 427, *τοῦ φ.* 448, *ἐμφύντε τῷ φ.* 1113, *ἔφυσας αὐτόν* 1189; *γονὰς κατηκόους φύσαντες* Ant. 642, *οὓς ἔφυσε* fr. 764; — *τοῖς γονεῦσιν οἵ σ' ἔφυσαν* O. 436, *κἀφύσαμεν δὴ παῖδας* T. 31, *τῶν τε φυσάντων* fr. 517, *οἱ φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων* 674 a. — *γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς* O. 1404; — *ηδ' ἡμέρα φύσει σε κ. διαφθερεῖ* O. 438 *δείξει σε ὅθεν ἐγεννήθης gl.*

Intr. Pf., Aor. Act. u. Pr. Med.: werde (geboren, hervorgebracht, geschaffen), bin (von Natur) *πέφυκεν ἐσθλός* E. 322, *τῶνδε τ. ἔργων ἴδρις* 608, *οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι* A. 1095, *φύσει σε μὴ πεφυκότα | τοιαῦτα φωνεῖν* Ph. 79, *κακός* 558, *σοφόν* 1244, *ὅμοιος τ. κακοῖς* 1372, *εὐγενής* Ant. 38, fr. 326, 94, *τὸ γὰρ καλῶς πεφυκός* 91: — *ἄφρων ἔφυν* E. 941, *ἀνήρ* 997, *γνώμη σοφὸν φῦναι* A. 1375, *ἔφυν γὰρ οὐδὲν - πράσσειν τέχνης ἐκ κακῆς* Ph. 88, *νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν* | 1052, *ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς* O. 440, *ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι* 587, *ἐραστὴς τῆσδε τ. γνώμης* 601, *κάκιστος* OC. 743, *γυναῖχ' - ἔφυμεν* Ant. 62, *ἀμήχανος* 79, *συμφιλεῖν* 523, *φῦναι τ. ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων* 721, *νόσου πλήρης* 1052, fr. 663; *τοῖς καλῶς πεφυκόσιν* | E. 989 edlen. — Werde geboren, stamme ab *θνητοῦ πέφυκας πατρός* E. 1171, *μητρός* O. 1082, *καταξίως οὐθ' ὧν πέφυκας αὐτός* OC. 912, *ἀπ' ἄλλου - πεφύκατον* | 1369, *πέφυκα* fr. 107; — *κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς κ. πόσις* O. 458, *φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν* 1184, 1359 m., 1364 m., *τυφλοῦ πατρός* OC. 1379, Ant. 145 an., *οἵων* - 867 m., *ἐκ θνητῆς* fr. 470; — *παῖς εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν* O. 1015: *ἀφ' ου τὰ πρῶτ' ἔφυ* Ant. 562, *μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον* OC. 1225 nicht geboren sein; *γονῇ πεφυκὼς - γεραιτέρᾳ* 1294 älter.

Bin *κ. τί μέτρον κακότητος ἔφυ;* E. E. 236 m., *πατρὸς οὐ σὺ παῖς ἔφυς* | 341, *παράφρων μάντις ἔφυν* 473, 941 m., *προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ | κέρδος λαβεῖν ἄμεινον* 1015, *οἷον ἔφυ κακόν* 1250 m, *ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής* T. 36, *ἥσσων* 489, *θῆλυς φῦσα* 1062 *N*, *μὴ κακὴ πεφυκέναι* 722, *χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ* | Ph. 326, *εὐκάρδιος* 535, *κακὸς γνώμην* 910, *οἶκτον πλέως* 1074, *τῶνδ' αἴτιος κακῶν* 1426, *πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν* O. 9, *τυφλός* 389, *μῶροι* 435, *τυραννὶς ἡδίων ἔχειν - ἔφυ* 593, *εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακόν* 1365, *τίς ἔφυς βροτῶν;* OC. 204 ch., *κ. τῇδε φῦναι χατέρα* (*κρᾶναι N*) 1444, *σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ* Ant. 501, *Ἅιδας ὁ πάντων τούσδε τ. γάμους ἔφυ* 575, [905], *ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας* 440, *ἴσον κακὸν πέφυκε* fr. 701, *νέος* 622. — Es ist bestimmt, beschieden *πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος* | E. 859, *χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ* T. 440 *πεφύκασι N.* *ἐκ, ἐμ, προφύω.*

Φωκεύς, Phoker *ξένος* E. 45, *Φανοτεὺς ὁ* - 670; *οἱ Φωκεῖς ξένοι* 1442, *Φ. ματεύονσ' ἄνδρες Αἴγισθον* 1107, *ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι* 759, *τὸ Φ. πέδον* 1349, *aus.*

Φωκὶς *μὲν ἡ γῆ κλῄζεται* O. 733, *Landschaft in Mittelgriechenland am Parnassos.*

φωνέω, 1) töne, erhebe die Stimme, spreche *ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν* OC. 489, *φωνούντων κλύειν* (*ἃ μὴ θέμις*) 1642, *φωνήσατ'* T. 202, *ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα* Ph. 574; — rufe *Αἴαντα* A. 73, *ἕρποντι* 543 rede zu, an *σοί* OC. 1485 zu dir, o Zeus: rede an *καλούμενον | φωνήσατ'* Ph. 229; — befele *οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τ. νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν* A. 1047.

2) Spreche (aus), rede, sage *φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν* | E. 213 ch., 992, *φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά* 288, *φάτιν* 329, *εὔφημα φώνει* 1211, A. 362, 591, *τί φωνεῖς;* E. 1349, T. 892 ch., *οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθὸν* 347, 267, *πάντα* 749, *τοιάδ'* A. 411, [1417], *τοιαῦτα* Ph. 80, *ὅσια* 662, *οὐδέν* 905, *δεινόν* 1225, *οὔτε φωνεῖς, οὔτε δρασείεις σοφά* | 1245, *ὅτι δρῶν ἢ τί φωνῶν* O. 72, *ὅσ' ἄν σ'*

ἐρωτῶ 1121, πᾶν OC. 83, λόγον 169, τίνος εἶ σπέρματος 215, φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων 257, τί φωνῶ; 1132; — ὑψήλ' ἐφώνει A. 1230, βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν T. 382 wies nach, τοιαῦτα φωνήσασα 923, - εἴπερ - Ph. 229, φώνησον, ὦ πάτερ, τι OC. 1272, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα | ἐξέσθ' ἑταίρων 1402, τοσαῦτα 1645; — οὐ γάρ τί σ' ᾔδειν μωρὰ φωνήσοντα O. 433. ἀντι, ἐπι, προ, προσ-.

φωνή, Stimme, Rede φωνῆς τῆς ἡμετέρας - στόνον ἀντίτυπον Ph. 1458 an., φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις Ant. 1206; κερκίδος fr. 522; ἀελλάδες φωναί 614. — εἰ φωνὴν λάβοι E. 548, τὰ πολλὰ - ῥήματα - παρέσχε φ. τοῖς ἀφωνήτοις τινά OC. 1283, φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον 138 an., φωνῆς δ' ἀκοῦσαι Ph. 225, οὐδὲ σοῦ φ. δ' ἔτι - προσφθεγκτός 1066.

φώνημα, Stimme, Rede ὡς εὐμαθές σου - φ. ἀκούω A. 16, τίνος φ.; Ph. 1295; — ὦ φίλτατον φ. 234, τὸ σὸν φ. ἰὸν πρὸς καιρόν O. 324. — τὰ πλεῖστα φ ω ρ ῶ ν αἰσχρὰ φ ω ρ ά σ ε ι ς βροτῶν fr. 732.

φώς, Mann πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην T. 177, [Ant. 910], φ. ἠπατημένη A. 807; — κατ' ἄλλον φ. A. 449, κτύπος φ. σύντροφος ὡς τειρομένου Ph. 203 ch., ἀναξίου - φ. 439, φ. ἀνοσίου OC. 281 *N*, τὴν πόλιν ἑνὸς ποιῆσαι φ. ἀσθενεστέραν 1033, ὦ σκῆπτρα φ. 1109 = ἐμοῦ; ἀμαυρῷ φωτί 1018, φ. παντουργῷ φρένας A. 445, 1354, φ. δυσμόρῳ Ph. 273, στυγνόν τε φῶτ' ἐχθοδοπόν 1137, Ant. 107 ch., ἐχθρὸν φ. A. 1042; — εὐρύνωτοι φῶτες 1251, τοιοίδε μέντοι φ. ἔμπληκτοι βροτῶν 1358 *N*, φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια | OC. 923. — Τοὺς δὲ δεσμίους ᾔκιζεθ', ὥστε φῶτας A. 300 Menschen.

φῶς, Licht, ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν O. 1183, τὸ (ἄγος) μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μ. φ. προσδέξεται 1428, ὦ φ. ἀφεγγές OC. 1549, οὐράνιον φ. ἀλλάξαι Ant. 944 ch. — *Vom Feuer:* ἔφην' ἄφαντον φ. Ph. 297 Funken. — *Trp.* (Lebens)Licht ἐλθόντος ἐς φ. E. 419, πρὸς φ. ἀνελθεῖν Ph. 625, ἄγειν fr. 501.5 *u.* 7, ὅστις φ. ὁρᾷ O. 375, φῶς λεύσσων T. 830 ch. *Df.* — Tag ὦ φίλτατον φῶς E. 1224 *Df N*, (Heil, Leben), — Πᾶν ἀναπτύξαι - πρὸς φ. 640, λέγειν εἰς φ. 581, πῶς ὁ δυσμορος εἰς φ. τάδ' ἔρξας εἰμι; 1353, εἰς τὸ φ. φανεῖ κακά O. 1229, πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φ. ἄγει fr. 657; 497 Zier γένους.

Χ.

χαίνω, klaffe ἕλκος - χανόν fr. 449; τὰ δεινὰ ῥήματ - καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν A. 1227 laut ausstossen. ἀμφιχαίνω.

χαίρω, freue mich, *nur Pr.*, *absol.* E. 1271, 1300, 1456, χ. - κ. στέρεσθαι T. 136 ch., 440, A. 555, 786, Ant. 1170, fr. 109; — *Part.* ἑρπέτω χαίρουσα T. 819 *N* in Gottes Namen fr. 282; ἀλλ' οὔτι χαίρων Ph. 1299 *N*, O. 363 *N*, nicht ungestraft, schlecht soll's dir bekommen; *mit Dat.* τούτοισιν E. 1343, κόσμῳ T. 764, κέρδεσιν A. 1349, πᾶσι O. 596, γένει 1070; ἐν οἷς T. 1119; ἐπὶ ψόγοισι Ant. 759, fr. 665; — χαίροις ἂν εἰ - E. 1457; κλύουσα T. 293, καθυβρίζων A. 152 an., ἀναστρέφοντες Ph. 449, πατῶν 1060, fr. 741.

Vom Grusse: ὦ χαῖρ' ἄνασσα E. 666, χ. ὦ πάτερ - χ. 1361, ὦ χ. Ἀθάνα - χ. A. 91, σὺ δ' αὐτόθεν μοι χ. OC. 1137, fr. 758, sei mir gegrüsst; χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω T. 227 Willkommen, A. 112 *Wf.*, πᾶσι χαίρω O. 596 ich werde von allen gegrüsst. — *Vom Lebewol:* ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας E. 1456 *doppelsinnig*, χαίρετε T. 921, A. 863, χαῖρ' ὡς μέγιστα, χ. Ph. 462, χ. ὦ μέλαθρον 1453 an., 1464 an., χαίρετον OC. 1437. ἀντι, ἐπιχαίρω.

χαίτη, Har πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας [A. 633 ch.

χάλαζα, Hagel(schauer) ὀμβρία OC. 1503; μέλας | ὄμβρος χαλάζης αἱμάτων ἐτέγγετο O. 1279.

χαλ-αργοῖς ἐν ἁμίλλαις E. 861 ch. schnellfüssig. *S.*

χαλάω, lasse los, nach, locker ἀρτάνην O. 1266, κλῇθρ' Ant. 1187 öffne, πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1468 nemt ab, entfernt; χαλᾶν λέγω σοι OC. 840 loslassen; — *trp.* ὅτε νῦν χαλᾷς 203 εἴκεις *sch.* — Χ α λ δ α ῖ ο ς fr. 564.

χαλεπώτατα - ὑπέχοντι T. 1273 schwerste, schlimmste.

χαλινός, Zügel, Gebiss ἵπποισιν τ. ἀκεστῆρα χαλινὸν | - κτίσας OC. 714 ch., πᾶς γὰρ ἀστράπτει χ. 1067 ch., σμικρῷ χαλινῷ - ἵππους καταρτυθέντας Ant.

477, τ. φῶτα - φυγάδα - ὀξυτόρῳ κινήσασα χ. 109 ch. — πολλῶν χαλινῶν ἔργον fr. 712.

χάλκ-ασπις, mit ehernem Schilde, erzschildig ἀνὴρ Ph. 727 ch. *Herm.* — χάλκειον fr. 482.

χάλκεος, von Erz, ehern χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος E. 711, δέλτου T. 683, λέβητι χαλκέῳ 556, χαλκέας πρόχου Ant. 430; χαλκοῖς βάθροισι OC. 1591, κάδοις fr. 479, δρεπάνοις ib. 7, χαλκέων ὅπλων 731.

χαλκεύω, schmiede ξίφος A. 1034. — χαλκ-ηλάτους fr. 68, 314.

χαλκο-βόαν Ἄρη OC. 1046 ch. mit eherner Stimme, erzstimmig. *S.*

χαλκο-δέτοις αὐλαῖς Ant. 945 ch. mit Erz gefestigt, erzdicht.

χαλκο-θώραξ A. 179 ch. erzgepanzert; *Ares. Z.*

χαλκό-πλευρος, mit ehernen Seiten(wänden), erzwandig τύπωμα E. 54, *vgl.* λέβητος χαλκέου πλευρώματα A. Cho. 686. *S.*

χαλκόπλακτος, erzgeschmiedet γένος E. 484 ch. *S.*

χαλκόπους, mit ehernen Füssen ἐρινύς E. 491 *Wf*; — ὁδός OC. 57 *Df Oxf* ehern.

χαλκός, Erz fr. 742; Erzgefäss, Urne ἐν βραχεῖ | χαλκῷ E. 758, *vgl.* 114. — χαλκοσκελεῖς fr. 320.

χαλκο-στόμου κώδωνος A. 17 ὀξυφωνοτάτης *sch. vom Tone*, erz-, lautstimmig; erzen.

Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά Ph. 489 *Df Oxf*, *K. von Euboia.*

χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον T. 1260 an. Stal.

χᾰμαι-κοίτης, auf dem Boden schlafend -τῶν - Σελλῶν T. 1166, *vgl. Π* 234.

χᾰρά, Freude, Lust ἡ γὰρ ἐκτὸς κ. παρ' ἐλπίδος χ. Ant. 392, fr. 786, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς A. 52 μάτας *N*; χαρᾷ δὲ πίμπλημι - ὄμμα δακρύων E. 906, σὺν χ. - ἔσπευδον 934, χ. | δακρυρροοῦσα 1312, σὺν χ. βοῆς 1336, fr. 768; ἐπὶ πῆμα κ. χαρὰν πᾶσι κυκλοῦσι T. 129, πρὸς χ. λόγων 179, σὺν χρόνῳ χ. 201, λακπάτητον Ant. 1275.

χᾰραγμα, Biss, Stich πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι | Ph. 267 δήγματι. — χαρακτήρ fr. 186.

χᾰρίζομαι, willfare, gebe nach, mich hin θυμῷ ματαίῳ - κενά E. 331 *N.*

χᾰρις, 1) Freude, Lust, Liebe χάρις μὲν ἦν κτάνῃ, λύπη δ' ἐὰν ζῶ E. 821, T. 1217, O. 764.

2) *Als Gesinnung:* Gunst, Liebe, Gefälligkeit, Ansehn εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις | E. 356, ὅπως ἂν ἡ χ. - ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ T. 618, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χ. διαρρεῖ A. 1267; fr. 780, ἡ χ. μὲν τῆς προμηθίας - προσφιλὴς μενεῖ Ph. 557, O. 232, OC. 1752 an., τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη A. 808, κτώμην χάριν T. 190, 471, 1229, Ph. 1370, OC. 636, fr. 709, φέρειν fr. 216. — Gefälligkeit, Gunst, Woltat, angeneme Handlung, Liebesdienst χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ A. 522, OC. 779, σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις 1106, ὑπερτέραν τᾶς πάρος ἔτι χάριτος E. 1266, πρόσνειμαι δέ μοι χ. βραχεῖαν T. 1217, τὴν χ. ταχεῖαν - προσθὲς 1252, φέρειν τῇσδε κ. μείζω χ. O. 764, OC. 232 ch., νεύσατε τὰν ἀδόκητον χ. 249 ch., τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χ. 586, ἀκερδῆ χ. 1484 ch. — προσθέσθαι χ. 767, φωτὶ τὴν χ. δίδως A. 1354, 566, ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χ. Ant. 514; — ὀργῇ χ. δοὺς OC. 855 nachgebend, τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ | χ. παρασχεῖν 1183, προσαρκέσαι fr. 469, καλῶν τίς χάρις 718. — 3) Dank, Liebesdienst φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν | E. 134 m., ἠνύσω T. 996 an., τελέσφορον χ. | δοῦναι OC. 1489, δικαίαν χ. παρασχεῖν παθὼν 1498 ch., ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χ. Ant. 331, σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῇσδε κ. μείζω χ. A. 1371, fr. 499, ἀνθυπουργῆσαι χ. 313; χ. γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ O. 1004. — *Adv.* οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων O. 1353 m. zu Liebe, Gefallen; — πρὸς χ. βορᾶς Ant. 31 *Erkl. sich am Frass zu letzen*, κορέσαι στόμα πρὸς χ. | ἐμᾶς σαρκὸς Ph. 1156 m. nach Belieben, τῷ κατὰ γῆς - πρὸς χ. OC. 1776 an., - πρὸς χ. μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλάων δ' ἐρεῖς O. 1152, *vgl.* πρός χ. τε κοὐ βίᾳ fr. 26 mit Guten. — — Χάριν *mit Gen.* zu Gefallen, wegen φόβου χ. E. 427, χ. τίνος 534, ἧς χ. 541, Μενέλεω 576, Δελφικῶν ἄθλων χ. 682, ὅτου χ. A. 12, τῆς ἄγρας 93, Ὀδυσσέως 953, τίνος 1049, Ἀτρειδῶν Ph. 566, τίνος - πράγματος 599, τοῦ χ.; | 1029, τῶνδε O. 147, δυσπότμου χ. χλιδᾶς 888 ch., συμφορᾶς OC. 255, εὐνοίας 390, τούτων 396, 404, ἔπους μικροῦ χ. 443, οὗ 890, τοῦ τε γενναίου χ. | κ. τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας 1042, τόλμας χ. Ant. 372 ch. *Wf*, [908], τοῦ κέρδους 1047, fr. 259, 501; — *mit Adj.* τὴν σὴν ἥκω χ. Ph. 1413 an., κείνου τε κ. σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χ. T. 485. — ἤ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν A. 176 ch. *Erkl.* -τος *N.* — χάρμα fr. 563, (768).

χαρμονή, Freude, Lust μητρὶ τῇδε χαρμονῇ A. 559. — Χαρναβῶντος fr. 528.

χαρ-οπῶν τ' ἔθνη θηρῶν Ph. 1146 m. hellaugig. — χάρπάσαι = καὶ ἁρπάσαι.

χαρτός, erfreulich, erwünscht κήρυκα - φανέντα χαρτόν T. 228, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε E. 1457. — χάσματος Ant. 1216 *Sft*, Kluft, Schlund. — χἄτερος = καὶ ἕτερος. — χεῖλος fr. 926.

χεῖμα, Winter χείματι | Ph. 293.

χειμάζω, sende Sturm, Unwetter θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος OC. 1504; heimsuche τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν O. 101. — *Pass.* πηλαμὺς χειμάζεται fr. 446; werde heimgesucht, gequält ἐμοὶ-χειμαζομένῳ | Ph. 1460; umstürmt, beunruhigt ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην Ant. 391. — χειμ-άμυνα fr. 958. *Lex.*

χειμά-ρρους, winterlich flutend, Giessbach ῥείθροισι χειμάρροις Ant. 712.

χειμέριος, stürmisch χειμερίῳ νότῳ Ant. 335 ch., ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία OC. 1241 ch. sturmgepeitscht; -ρίῳ λύπᾳ Ph. 1194 m. schlimm.

χειμών, Winter χειμῶνι O. 1138, A. 601 ch., νιφοστιβεῖς χειμῶνες 671; Sturm, Unwetter χειμῶνος 1143, ἐν κακῷ χειμῶνος εἴχετο 1145, σμικροῦ νέφους - τὶς ἐκπνεύσας μέγας χ. 1149, φυλλάδα - ἀνήνεμον πάντων χειμώνων OC. 678 ch. — *Trp.* δορός τ' ἐν χειμῶνι Ant. 670; θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας A. 207 an., fr. 227, 272.

χείρ, Hand, Arm φοινία δὲ χ. | στάζει θυηλῆς Ἄρεος E. 1422, [γυναικεία T. 898]; χειρὸς ἐκδίκους σφαγάς E. 37, ἔμβαλλε χ. πίστιν Ph. 813, χ. ἐξ ἐμῆς βέλη 1287, τ. ἐμῆς χ. θιγὼν O. 760, σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χ. 811, χ. τῆς ἀνικήτου βέλη OC. 1515, διὰ χ. ἔχων Ant. 1258 an. — πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός; 1176, fr. 479, ἦν χ., ἦν δὲ τόξων πάταγος T. 517 ch., δώρημ' - τῆς ἐμῆς χ. 603, ἐξ ἐ. θανεῖν χ. 1133, OC. 906, δός μοι χ. σῆς πίστιν 1632, οὐ χ. οὐ ποδὸς οὔ τινος ἄρχων Ph. 860 ch. — χειρὶ κ. νώτοισι μοχθήσας T. 1047, χρῶ χ. A. 115, μὲ χ. φονεύοι 409 m. *pleon.*, χ. τοῦτ' ἐδεξάμην τὸ δῶρον 661, τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε χ. δύσμορος; 905, θυμὸν - χ. πληρῶσαι Ph. 324, fr. 762; συντόνῳ χερὶ λύει τ. αὐτῆς πέπλον T. 923, παραπλήκτῳ χ. συγκατακτὰς βοτὰ A. 230 ch., κομὴν ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χ. 310, ἐπιθύνειν χερὶ | (τὰ τόξα) Ph. 1059, χ. πάλλων - τροφάν 1125 m., ἄρθρα τεμῶ χ. | 1208 m., σῇ ψαύσας χ. O. 1510, συγγενεῖ χ. | θανεῖν OC. 1387, 703 ch. *Heath.*, μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χ. Ant. 14, ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χ. 52, fr. 587; — ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν - μοι T. 1181, Ph. 942, 1254, 1292, χ. δ' εἶχον ἐργάτιν 97, μέθες με - χ. 1301, χ. χραίνεσθαι φόνῳ A. 43, ἐπέσχε χ. μαιμῶσαν φόνου 50, ἐπ' αὐτοῖς χ. ἐπεντύνοντ' ἐμὴν 451, εἰς χ. - δεξιὰν - θείς 751, ἐπ' ἐχθροῖς χ. φοινίαν τρέπειν 772, ἐπίσκιον χ. ἀντέχοντα OC. 1651, fr. 927; χέρα 450, ἧξεν χ. A. 40, ἐς χ. σῶμα σὸν προκλίνας OC. 200 m. — θανάτους - διδύμαιν χεροῖν E. 206 m., χ. ἔχων 1394, 1226 *Neue;* τύπωμα - ἠρμένοι χεροῖν 54, φέρουσαν 326, 431, ἡνίας χ. ἔσεισαν 713, βαστάζω 1129, κλέψασα 1132, οὐ - ὑπεξεπέμφθη σῇ προμηθίᾳ χ. 1350, ἔχων T 265, ἦκεν - ἰὸν 566, χ. σαῖν - λαβὼν 1066, ποτιψαύων 1214, διεπαιρώθη ξίφη A. 729, συγκομίζειν 1047, ἔχων 1173, βαστάζω Ph. 655, πρόχειρον εἴ τί σοι - πάρα ξίφος χ. 748, ἔχω 1150 m., λέχη - ἐν χ. ἐμαῖν χραίνω O. 821, λαβούσῃ 912, ψαῦσαι 1466, μέθες χ. | τὴν παῖδα OC. 838, τὸν ἐν χ. κατεῖχον 1699 m., μόρον - κατειργάσαντ' Ant. 57, μύδρους αἴρειν χ. 264, ἑλόντες 1109, ἁρπάσωσι fr. 162, ἐν χ. - μένειν 162, ὀργάζειν 432; — αἵδε γὰρ χέρες | Θησέως ἔσωσαν OC. 1102; — τόξον - φίλων | χειρῶν ἐκβεβιασμένον Ph. 1129, πρὸ χ. τάδε φέρων Ant. 1279, fr. 462 a, δι' ὁσίων χ. θιγὼν OC. 470, δῶρον τῶν ἐμῶν χ. λαβὼν O. 1022, 1400, σὺν πλήθει χερῶν 123, εἰς βάσανον εἰ χ.; | OC. 835 ch., σθένος fr. 676; — χερσὶ βαστάσασα E. 905, ἐν φιλαῖσι χ. - λουτροῖς ἐκόσμησα 1138, ἐν ξέναισι χ. κηδευθεὶς 1140, ἔχω σε χ.; 1226, χ. ἀτεχνησάμην T. 534, ἐπόρευε χ. 560, κἀμὲ - ψαύει ματαίαις χ. 565, ἐνέγκῃ 573, εὐθύνων A. 542, καπετὸν χ. ταχύνετε 1404 an., κραταιαῖς μετὰ χ. | ἴσχων Ph. 1110 m., καίνων O. 348, τελέσαντα φονίαισι χ. 466 ch., ἔρριψεν 719, ἑλεῖν 996, θιγὼν 1469, ἃ - χ. παραπτομένα πλάτα OC. 716 ch., ψαύσας ἀμαυραῖς χ. ὧν παίδων 1639, fr. 606, 860, 894, φέρει Ant. 429, ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι 976 ch., ἔχω μὲν ἐν χ. 1297, χέρεσι fr. 228; — ἐς χεῖρας λαβεῖν E. 1120, ὄρεξον - χ. OC. 846, πτύξας ἐπ' αὐταῖς χ. 1611, χ. αἰμάξαι A. 453, χέρας ξιφοκτόνους 10, τὰς αἰχμαλωτίδας χ. δεσμοῖς ἀπευθύνοντα 71, ἀποστρέψει χ. O. 1154, τ. ἀδελφὰς τάσδε τ. ἐμὰς χ. 1481; ὦ χεῖρες Ph. 1004, ὦ φίλταται μὲν χ. E. 1357, ὦ χέρες, T. 1089.

Trp. zur Bez. der Richtung: χειρὸς

εἰς τὰ δεξιά fr. 527; κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν | τιθείς OC. 483 zu beiden Seiten. — *In Bezug auf bes. Gebrauch der Hände:* ἀνθίσταται πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας T. 441, εἰς χ. ἦλθον πατρί OC. 975; τάδ' ἐν χεροῖν Ant. 1345 m., *das Vorliegende.* — *Hebt das Handeln hervor:* κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον E. 126 ch., ἄτερ ἐμῶν χερῶν | -κἀκεῖθεν 866 m., αὐτὸν ἀφνεωτέραις | χερσὶν στέφωμεν 458, 1350, λιπαρεῖ προὔστην χερί | 1378, O. 1023; σῇ κυβερνῶμαι χερί A. 35, πρὸς ἐμὴν ἀεὶ χεῖρα προχωρῶν Ph. 148 an., παιωνίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν 1346 = πρὸς ἰασόμενον, σὺν τῇδε χερί Ant. 43 = ἐμοί, πλήθει χερῶν O. 123; *bez. Tapferkeit:* ἀριστεύων χεροῖν T. 488, τροπαῖ' ἔστησε τ. ἐμῶν χ. 1102, ἡ χειρὶ βρίθεις A. 130, δεινὸν χέρας 366, οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς 439, ὡδ' ἔδοξε - σῇ μάλιστα χειρί 490, ἔργα χεροῖν μεγίστας ἀρετᾶς 616 ch. — λείας - κατηναρισμένας ἐκ χειρός 27, von Menschenhand, χερσὶν παρευθύνοντες 1069 mit Gewalt; παρέστης χ. 1384, πότερα χ. ἢ λύμῃ βίου; E. 1196.7, χεῖρα σὴν μόλις φυγών 601, σθένεις - χερί 998, οὐδέ τοι σῇ χ. πείθομαι τὸ δρᾶν Ph. 1252, τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν O. 107, 140, χερὶ πέρσας OC. 705 ch. — *Kraft, Macht* ἐξ ὑπερτέρας χερὸς | ἐχθροῖσιν - ἐπεμβῆναι ποδί E. 455, ζώης μοι καθύπερθεν | χειρὶ κ. πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν 1090.1 ch. — *Gewalt* δός μοι - εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν T. 1067, τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες A. 964. χερὶ μὲν μεθῆκα τ. ἀλάστορας 372 m., ἐκ χερῶν | κλέψασ' Ὀρέστην τ. ἐμῶν E. 296, ἄγει με διὰ χ. οὕτω λαβών Ant. 916. — *Mit Art. nur* τῆς ἐμῆς χ., τῶν, ταῖς, τὰς ἐ. χ.

χειρίαν ἀφείς τινι A. 495, in den Händen, in der Gewalt.

χειρο-δάικτα σφάγι' αἱμοβαφῆ A. 219 an., mit der Hand erschlagen, getötet. *S.*

τάδε **χειρό-δεικτα** πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς O. 901 ch., handgreiflich, erwiesen, sicher. *S.* — χειρό-μακτρον fr. 420.

χειρόομαι, bringe in m. Hand, Gewalt, überwältige, besiege χειρουμένῳ T. 279 *n.* Ἴφιτον, τήν γε δράσασαν τάδε χειρώσομαι 1109, ἡμᾶς - πρὸς βίαν χειρώσεται | Ph. 92, τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν OC. 950, αὐτὸν 1009; — *pass.* χειρωθεὶς βίᾳ 903, χ. πέδῃ T. 1109.

χειρο-ποιέομαι, schaffe mir mit eignen Händen T. 891. *Z, sp.*

χειρο-τέχνης, Heilkünstler, Verfertiger ἰατορίας T. 1001 an.

χείρωμα, Ueberwältigung, Tod ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι O. 560 πεσήματι *N.*

χείρων, schwächer, schlechter ὁ χ. τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει Ph. 456, τὰ χείρονα fr. 204.

Χείρων· θεὸν Χ. T. 715 *stirbt durch das Blut der Lernaiischen Hydra vergiftet, vgl. Heine z. Apd.* 2, 5, 4, *Ov. Met.* 5, 387 *ff.* — χειρῶναξ λεώς fr. 724. *Z.* — χελώνης κέρχνος 278.

χέρνιψ, Waschwasser χέρνιβος θιγών fr. 708; Weihwasser zur Reinigung χέρνιβας νέμειν O. 240.

χερό-πλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι A. 631 ch. *Lob. Erf.* -ηκτ-*La.*, (mit) der Hand (geschlagen). *S.* — χερσαῖον fr. 533; χερσεύει 417.

χέρσος, ον, fest, hart γῆ - χέρσος ἄρρωξ Ant. 251; unfruchtbar χέρσους - κἀγάμους O. 1502. — *Subst.* Erde fr. 678.

χεῦμα, Guss, Flut ἀκήρατον OC. 471.

χέω, giesse aus πατρὸς χέοντες λουτρά E. 84, κροσσοῖς - χέω τάδε; OC. 478, *vgl.* κ 518; χοὰς χέασθαι 477. — *Pass.* πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν T. 704; πάγον χ. Ph. 293 sich ergiesst, verbreitet; κέχυται νόσος T. 853 hat sich ergossen. ἐγ, ἐκσυγ-. — χηλαργός, s. χαλ-. — χήλευμα fr. 431. — χή, χἠμεῖς = καὶ ἡ, καὶ ἡμεῖς.

χηλή, Huf, Kralle σπῶντας ἐν χηλαῖσιν A. 1003. — χῆνα fr. 745.

χηρεύω, bin allein O. 479 ch. μονάζων *sch.* des menschl. Verkers beraubt.

χῆρος, verwitwet νιν χήραν A. 653.

χθόνιος, eingeboren, einheimisch χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν A. 202 ch. *Wf, Nk,* Ἄρεος εὔβουλον πάγον - χθόνιον ὄντα OC. 948 ἐγχώριον *sch.*, χθόνιον ἑστίαν 1727 ch. — Unterirdisch, der Unterwelt χθόνι' Ἑρμῆ E. 111, πομπαῖον Ἑρμῆν χθ. A. 832, ὦ χθόνιαι θεαί OC. 1568 ch. *Erinyen,* κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1606 *Valck. z. Hippol.* 1201; χάρις ἡ χθονία 1752 an. in die Unterwelt (dringend), ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα E. 1066 ch.

χθονο-στιβής, erdwandelnd, irdisch οὐράνιά τε κ. χθονοστιβῆ O. 301 τὰ ἐν τῇ γῇ *sch. S.*

χθών, Erde: 1) Erdboden, Erdreich, Erde πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός | E. 760, Ant. 1203, χθ. τυφῶς ἀείρας σκηπτόν 417, κάλυξιν ἐγκάρποις χθ. O. 25, ἔκγονα κλυτᾶς χθ. 172 ch., στερνούχον OC. 691 ch., χθ. λαχεῖν

τοσοῦτον ἐνθανεῖν μόνον 790, σῆς ἐπεμβαίνων χθ. | 924, τῇδε κρυφθῆναι χθονί | 1546, ἐν γάρ οἱ χθ. πηκτὸν τόδ' ἔγχος A. 906, κατέψηκται χθ. T. 698, χθ. ῥίπτων ἑαυτόν 789; — τόν θ' ὑπὸ χθονὸς Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα 1097, τοὺς ὑπὸ χθ. Ant. 65, κατὰ χθ. ἔκρυψε 24. — 2) *Allgem.* ἐπ' ἔσχατα χθονός fr. 654, πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονί T. 811. — 3) *Bes.* Erde, Land χθονὸς τῆσδ' ἐκτός E. 382, 777, ποῦ - T. 68, χθ. μολόντ' ἀπὸ Ἑλλανίδος A. 425 m., Ἰδαίας 434, ἄθαπτος ἐκπέσοι χθ. 1177, τ. περιρρύτου χθ. Λήμνου Ph. 1. φίλης 242, τῆσδ' 1375, O. 736, ἄλλης 230, χθ. τῆς Ἰσθμίας 939, ἐκ χθ. ῥίψων ἑαυτόν 1290, ἐκπεσεῖν χθ. OC. 766, 786, 823, ἀφορμος ἐμᾶς χθ. ἔκθορε 235 ch., τυραννεύειν 449, σῆς χθ. | 912, κραίνοντος - χθ. | 926 πόλεως *Heims.*, ξένης ἐπὶ χθ. | 1256, χθ. - τῆσδε 57, 728, 823, 1348, Ant. 736, fr. 775, πατρῴας 153, Ἀργείας 270; χθονὶ ἐν τῇδε O. 97, πληγῆναι OC. 605; ὦ Λημνία χθών Ph. 986; Οἰταίαν χθόνα | 479, 664, 1408, τ. Μυκηναίων χθ. | E. 423, πατρῴαν τ. ἐμὴν - χθ. A. 846, τ. Κορινθίαν - χθ. O. 795, ἄλλην 1178, τήνδε Καδμείαν χθ. Ant. 1162, τ. ὅμαυλον - χθ. Σκείρωνος ἀκτῆς fr. 19, 129. — Land, Staat, Volk τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχήν O. 736, τύραννον - χθ. τ. Ἰσθμίας 939, OC. 449, 786, 926, 1348, 605, Ant. 368 ch., 736; Vaterland, Heimat 187, OC. 924, 912. — χῖλια fr. 379; χίμαιρα 445.

χιονο-κτύπου πετραίας ἀπὸ δειράδος A. 696 ch. schneebedeckt, schneeumstöbert. *S.*

χιτών, Gewand, Kleid ἄστολος fr. 791, ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν 473, προσπτύσσεται - χ. ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 769, στελεῖν χιτῶνι τῷδε 612, χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα 580.

χιών, Schnee Ant. 830 m., λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός 114 an.

χλαῖνα, Mantel, Decke ἀσπάθητος fr. 849, χλαίναις 559; μιᾶς ὑπὸ χλαίνης T. 540. — χλανιδίων fr. 400.

χλιδάω, bin stolz, übermütig auf δῶρ' ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς | E. 360. ὑπερ-.

χλιδή, Ueppigkeit, Schmuck, Zier ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον E. 452, καρατόμοις χλιδαῖς 52; Stolz, Uebermut δυσπότμου χάριν χλιδᾶς O. 888 ch., fr. 679. — χλωρανθείς 959. *Z, sp.*

χλωρός, frisch, grün χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος Ant. 1133 ch., χλωρὰν ψάμαθον A. 1064 λευρὰν *Burges*, fr. 239; χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις OC. 673 ch. — *Trp.* frisch (hervorquellend) αἷμα T. 1055, *v. Hek.* 127; χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 847 ch.

χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα O. 742, grau werdend *an.*

χνόη, (Radbüchse), Nabe ἄξονος μέσας χνόας | E. 745, ὡς ὑπερβάλοι χνόας 717 *die Wagen.* — χνοῦς fr. 961.

χοή, Guss, Weiheguss, Spende, Trankopfer, *bes. für Tote* ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς | κρήνης ἐνέγκου OC. 469, χέασθαι 477, λουτρὰ κ. χ. 1599, πατρὶ τυμβεῦσαι χ. | E. 406, [κάπιτυμβίους Ant. 902], χοαῖσι τρισπόνδοισι τ. νέκυν στέφει 431; — Flut Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἀρσένας χοάς fr. 469. — χοὶ = καὶ οἱ. — χοῖρον fr. 217.

χολή, Galle μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο Ant. 1010, πικράν fr. 733.

χόλος, Zorn, Grimm ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα E. 176 ch., τίνος - τ. μέγαν | χ. κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν Ph. 328, ὧν ἔχων χ. T. 269, χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχ. ὅπλων A. 41, θεοῖσιν ὡς κατηλλαχθῇ χόλου 744.

χολόω, mache zornig, grimmig ἄχος ὥ μ' ἐχόλωσε T. 1035; *Pass.* χολωθείς Ph. 374, αὐτῷ χ. Ant. 1235 erzürnt.

χορ-αγός, Fürer, Lenker ἄστρων Ant. 1147 ch. — χορδο-τόνον λύρας fr. 232. *S.*

χορεύω, tanze (im Reigen, Chor) O. 896, fr. 704, 740, χορεῦσαι A. 701 ch. — Mit Reigentänzen feiern σέ Ant. 1153. — *Pass.* χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν O. 1093 ch.

θεῶν **χορο-ποί'** ἄναξ A. 698 ch. *Pan*, Ordner der Chortänze. *Z.*

χορός, Reigen, Chortanz χοροὺς ἵστησι E. 280, ναοὺς χοροῖς παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν Ant. 152 ch. μουσᾶν χοροὶ OC. 691; ἰχθύων fr. 700; 116. — χοῦν OC. 479.

χραίνω, beflecke λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω O. 822; *med.* ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ A. 43. — *Pass.* χραίνεσθαι πόλιν O. 368.

χράομαι, gebrauche λόγῳ δὲ χρῷ τοιῷδε E. 44, 371, T. 60, οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος 193, χειρί A. 115. ποδὶ χρησίμῳ O. 878 ch., fr. 751, ὀργῇ 1241, OC. 641, νόμῳ Ant. 213, (ὀργάνοις) ἐχρῆτο T. 906; — ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἂν O. 117, χρησθείς? Ant. 24; σοὶ οὐκ ἔτι χρησόμενον Ph. 1133 ch. — τοῦ κεχρημένοι 1264 bedürfend. *Vgl.* χρή *u.*

χράω, will εἴτε χρῇς κακὴν (με κηρύσσειν) E. 606 *Wdr*, σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῇς A. 1373, Ant. 887 *Df Oxf, Wf.*

χράω, gebe Orakel, weissage *χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος* E. 35; — *τὰ χρησθέντα* O. 604; *ἃ (μαντεῖα) τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος* OC. 355 *N, über mich. ἐκχράω.*

χρεία, Notwendigkeit, Zwang, Not *ὧν - θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ* O. 725 *πρέποντα κρίνας ζητεῖσθαι sch., ἵν' ἕσταμεν χρείας* 1443, *χρείᾳ πολεμῶμεν* OC. 191 an. gezwungen, *τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;* A. 740; Mangel, Bedürfniss *ἐπὶ παντὶ τῷ | χρείας ἱσταμένῳ* Ph. 175 ch., *οἷα παρέσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς* 1004; Sehnsucht, Verlangen *φορβῆς χρείᾳ* 162 an., *τίς προσήγαγεν | χρεία (σε);* 237, *ὅτου σε χρεία κ. πόθος μάλιστ' ἔχει* 646, *ἐν χρείᾳ δορός* A. 963, *ὧν χρείᾳ πάρει* OC. 1280 *χρεῖος N, τίνος - χρείας, ἀνύσαι;* 1755 *n. χρῄζειν, πρὸς τί χρ.;* O. 1174 *wozu, τοῦ χρ. τυχεῖν;* 1435; *ἐν χρείαισιν* fr. 742.

χρέος, Bedürfniss, Verlangen, Wunsch *τί μοι - ἐξανύσεις χρέος;* O. 157 ch., *πρὸς ὅτι σοι φίλον - ἢ τέκνον ἢ λόγος ἢ χρέος ἢ θεός* OC. 251 *werter Besitz?* (1280). — Schuld *μή τι πέρα χρέος | ἐμᾷ πόλει προσάψῃς* 235; — *τὸσὸν - φρουρῆσαι χρέος* | E. 74 Geschäft, Angelegenheit.

χρεών (*n. ἐστί*) nötig, man muss, darf *μῆτερ' εἰ χρ. | ταύτην προσαυδᾶν* E. 273, 1252, T. 67, 174, 749, Ph. 768, O. 633, fr. 234a, 517, *mit Dat. der Pers. ἀνδρί τοι χρ. | μνήμην προσεῖναι* A. 520; *mit Acc. der Pers. τῷδ' - τιμᾶν ἅπαντας* E. 983, 1105, *αὐτὴν - ἁλῶναι* Ph. 1439, O. 1488, 1502, OC. 928, 1153, fr. 521; — *(nützlich) τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν* Ph. 143 ch. *sonst überall am Schlusse des Trimeter.*

χρῄσται *μ' ἐφευρεῖν* OC. 504 *Herm., Df Thes., N,* = *χρέα*, nötig, ich muss, fr. 537. *Z.*

χρή, es ist nötig, man muss, soll, darf, *mit (oft zu erg.) Inf. τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον* E. 16, *εἰ χρή* 399, T. 494, 592, 724, 969, 1155, *τί χρὴ δρᾶν;* A. 457 *one με wie* Thuc. 6, 68; 734, 1077, Ph. 135 ch., 451, 504, 897, O. 235, OC. 1037, 1117, 1441, 1517, 1695. 1753, Ant. 61, 247, 639, 666, 729, 1099, 1334, 1335, 1349, fr. 105, 236, 337, 572, 692, *τί χρὴ ποιεῖν;* T. 385, 390, 598, Ph. 949; — *u. Acc. ποῖ με χρὴ μολεῖν;* E. 812, 981, T. 53, 176, 250, 393, 749, 798, 1193, A. 281, 480, 1352, 1380, Ph. 1359, O. 342, 669, 823, 1110, OC. 80, 171 m., 476, 594, 654, 812, 1521, 1640, 1711 *N,* Ant. 89, 578, 734, 922, fr. 66, 515. — *Mit Dat. ἄλλῳ γὰρ ἢ ἐμοὶ χρή γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός;* Ant. 736 *N krit. Anh.* — 887 *Wf, Df Oxf.* — *ἦν χρῇ με πᾶν παθεῖν κακόν* Ph. 999; *λέχους ὅτι χρείη μ' ἑλέσθαι κτῆσιν* T. 162, [166], O. 555, 791, OC. 268 *Heath,* Ant. 884 *Wf; φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τ. ἀγαθὰν χρῆναί σε* T. 126 ch., Ph. 200, O. 854, 995; — *ᾗ χρῆν σ' ἀρήγειν* E. 529, 579, [1505], T. 1133, Ph. 430, 1062, 1363, O. 1184 fr. 94.

Man muss, es ist vom Schicksal bestimmt, beschieden *χρόνος ᾧ λέγεται | χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι* Ph. 200, T. 165, O. 791, 854, 995, OC. 1441, 1521, fr. 515. — *Es ist nützlich, frommt* Ph. 135 ch., E. 812, *εἴ σοι τὰ μητρὸς κ. πατρὸς χρείη λέγειν* OC. 268 wenn ich sollte, Ant. 884 *Wf; es ist Sitte* 247, A. 1380, fr. 148, 665; *Recht,* darf *χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἀσεπτεῖν* Ant. 1349 an., fr. 748. *Zu χράω.*

χρῄζω, bedarf, verlange, wünsche, will, trachte nach, *mit (oft zu erg.) Inf. λέγειν ἃ χρῄζοιμι* E. 629, 669, 1008, 1099, T. 397, 416, 710, 1120, *ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων* 1194, Ph. 49, 1052, O. 91, *ὅσον γε χρῄζεις* 365 *μὴ φονεὺς εἶναι* 1001, 1076, OC. 518, 574, 916, 1176, 1208, *χρῄζει γάρ* 1426; *εἴδεθ' οὓς ἐχρῄζετε* | E. 1235, T. 408, O. 1274, 1439, OC. 1705 m., 1713 m. — *Mit Gen. τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου* A. 473, *οἱ σέθεν χρῄζοντες* O. 597, *ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι* 933, *πλήρη - ὧν χρῄζεις* OC. 778, *τοῦ πλέονος μέρους* 1211; — *mit Acc. ἄλλα χρῄζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά* O. 595, 655, *τί δῆτα χρῄζεις;* 622, OC. 643. *προσχρῄζω.*

χρῆμα, Sache *τί χρῆμα;* Ant. 1049, *τί χρ. δρᾷς;* A. 288, *- δράσεις;* Ph. 1231, *- δρῶντα;* O. 1129, *ὅπως πάθῃς τί χρ.;* E. 390, *ἅπαν τὸ χρῆμ', ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη* T. 1136; — *κακὸν τὸ χρ.* Ph. 1265 *Bonitz, Beitr.* 1, 58, etwas schlimmes, fr. 357. — *Plur.* Güter, Geld, Macht *ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται* O. 542, *τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι εὑρίσκει φίλους* fr. 109, *πρὸς τὰ χρ. βροτοῖσι τἆλλα δεύτερα* 325, *φρένας πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον* Ant. 684. — (*χρημοσύνᾳ βίου* fr. 658.)

χρήσιμος, brauchbar *οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται* O. 878 *ῥυσίῳ Herw.* fest, fr. 622; *ἄνδρα* A. 410 tüchtig, brav. — *χρησμὸ - λόγον* fr. 960.

χρησμός, Orakelspruch, Weissagung *ἦλθε Λαΐῳ* O. 711, *τοιόνδε χρ. εἰσηκούσαμεν* E. 38; *κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη ἐμῶν* O. 797, *εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖτο* OC. 970.

χρησμ-ωδός, weissagend *παρθένον* O. 1199 ch. *Sphinx. Z.*

χρηστήριον, Orakel(sitz, -Tempel), Spruch *ἐκ χρηστηρίων* | OC. 604, 1331; — *σφάγι᾽ αἱμοβαφῆ, κεῖνον χρηστήρια τἀνδρός* A. 220 an. *τὰ διεφθαρμένα ποιμνία sch.* Opfer(tiere).

χρηστός, brauchbar, tüchtig, brav, gut, *von Pers. γενέσθαι χρηστός* T. 452, A. 1369, *ἀνήρ* Ant. 662, (24 *S/t*), *ὁ χρ.* 520, *ὁ ξεῖνος - χρ.* OC. 1014, *στρατηλάτου* | *χρηστοῦ* 1430, *πόλεμος - αἱρεῖ - τ. χρηστοὺς ἀεί* Ph. 437, *οὔτε τ. κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τ. χρηστοὺς κακούς* O. 610; *so allg. im N. pl. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν* E. 972; *τὰ δὲ δίκαια κ. τὰ χρήστ᾽ ἀποστέλλουσιν ἀεί* Ph. 450, *ἅπαν τὸ χρηστόν* fr. 108. — *Von Sachen: εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ* | E. 240 m., *αἰῶν᾽ - οὔτ᾽ εἰ χρηστὸς οὔτ᾽ εἴ τῳ κακός* T. 3, *χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη* 231, *λεγούσῃ χρ.* 470, *χρ. μωμένη* 1136, *- δρᾷ* 1137, *δρῶν τι χρηστόν* A. 468, *τὸ χρ. εὐκλεές* Ph. 476, *καποφθίνει τὰ χρ.* 457, *πόλλ᾽ ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρ.* 584, fr. 779; *φρένας χρηστάς* Ant. 299, *γνώμας* 636.

χρίμπτω, lasse berüren, streifen *σύριγγα* E. 721.

χρίω, bestreiche, salbe *πέπλον* T. 675, *ἔχρισα μὲν - κρυφῇ* | *μάλλῳ* 689; — *εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλα χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα πλευρά* 832 ch. ihn in den Seiten.

χρόνιος, nach langer Zeit, spät *φανείς* Ph. 1446 an., *μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν* 1449 an. — Seit langer Zeit, lange schon *ὅν γ᾽ εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες* 600, OC. 441.

χρόνος, Zeit *εὐμαρὴς θεός* E. 179 ch., *ὁ προστατῶν χρ. διῆγέ μ᾽ αἰὲν ὡς θανουμένην* 782, *μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρ.* | 1030, *ὁ πᾶς -* 1255 m., *παλαιὸς ἀφ᾽ οὗ χρ. μίμνω* A. 600 ch. *Erkl., ἅπανθ᾽ ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρ. φύει τ᾽ ἄδηλα κ. φανέντα κρύπτεται* 646, *ὁ μέγας* 714 ch., fr. 685, *μέγας - ἄρχων - πημάτων* 934 ch., *πολὺς ἐκτέταται χρ.* 1403, *πρὶν ὅδ᾽ ἐξήκοι χρ.* Ph. 199 an., *προὔβαινέ μοι* 285, *δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι* O. 614, *οὐξεληλυθὼς* 735, *ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν* 1213 ch., fr. 284, *χὠ χρ. ξυνὼν μακρὸς διδάσκει* OC. 7 *N*, *συγχεῖ πάνθ᾽ ὁ παγκρατὴς χρ.* | 609, *μυρίας ὁ μυρίος χρ. τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ᾽ ἰών* 618, *ὁ πληθύων χρ.* | 930, *ὁρᾷ ταῦτ᾽ ἀεί* 1454, *πλείων χρ.* Ant. 74, *πάντ᾽ ἐκκαλύπτων* fr. 657, *βιοτῆς* 964; — *πόλλ᾽ ἀνευρίσκει σοφά* 658, *ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου* | E. 961, *καιρόν* 1292, *κέρδος* 1486, *ἐν μήκει χρ.* T. 69, [*τέλος* 167], *οἰκουρί᾽ - τ. μακροῦ χρ.* 542, *- τὶ* Ph. 126, *ὕπνος οὐ μ. χρ.* | 821, *πλείω τοῦ καθήκοντος χρ.* O. 75, *ἐκ μακροῦ χρ.* 1141, *χρ. μὲν οὕνεκ᾽* OC. 22, *τοὔχρ. πρόσθεν* Ant. 461, *διατριβάς* fr. 380, *τριβή* 586; *adv.* Kr. Gr. 47, 2, 3 *τ. λοιποῦ χρ.* | E. 817 in Zukunft, *οὐ μακροῦ χρ.* 478 ch., OC. 821, *βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρ.* 397 bald; *διὰ χρ.* Ph. 285 *πόνου N*, 758 langsam.

Dat. in, nach, mit *οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τ. κ. χρόνῳ μακρῷ γνῶσι* E. 42, 1273, Ph. 360, O. 963, *χρ.* | *τοσῷδε* Ph. 598, *τῷ χρ. ποτὲ* | 1041 endlich einmal, A. 1082, Ant. 303, E. 1013, *τῷ παρόντι νῦν χρ.* 1293, T. 1169, *τῷ γὰρ χρ.* E. 1464, Ant. 681, OC. 804, *χρ.* 580, 821, 1321, A. 926 ch., 1026, fr. 742, T. 470, *χρ. πολλῷ* 227, *τῷ γε πρόσθεν - χρ.* 323, *τῷδε τ. χρ.* 166, Ph. 769, *εὐνώμᾳ χρ.* A. 605 ch. *πόνῳ Martin*, *ἀγήρῳ δὲ χρ.* Ant. 608, *χρ. δ᾽ ὅτ᾽* OC. 437; *ἐν χρ.* O. 613, *ἐν χρ. μακρῷ* Ph. 235, 306, OC. 88, Ant. 422, *ἐν βραχεῖ τε κὠλίγῳ χρ.* fr. 572; *χρ. δ᾽ ἐν ὑστέρῳ* T. 18, OC. 614, *τῷ τότ᾽ ἐν χρ.* O. 564, 1030, OC. 1660, *ἐν τῷ πρὶν χρ.* | Ph. 1224, *ἔν τε τῷ πάρος χρ.* | OC. 551; *σὺν χρ.* T. 201, 395, A. 306, OC. 1653, *ταχεῖ - ξὺν χρ.* OC. 1602; *τῷ μακρῷ χρ. βραδεῖς* T. 599, *ἦμαρ - ξυμμετρούμενον χρ.* O. 73, *χρ. παλαιοί* OC. 112, *χρ. μείων γεγὼς* 374 an Jaren, *χρόνῳ βραδὺς* 875; — *χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν* T. 44, *τρίμηνον* 164, *τὸν ἄσκοπον χρ. - ἡμερῶν ἀνήριθμον* 247, *πάντα δυοκαιδεκάμηνον - χρ.* 649, (*τὸν πλείω* 731), *τὸν πλεῖστον* 248, A. 311, *τ. εἰς ἀεί* 343, *πολὺν* 416 ch., Ph. 349, *τὸν λοιπόν* 84, *δεκέτη χρ.* | 715, *τὸν ἴσον χρ.* 795, 1114, *χρ. τοσοῦτον εἰς ὅσον -* 1076, *ἔστε* Ant. 415, *ὀλιγοστόν* 625, *οὐ τ. χρ. δεῖ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν* 729, *τ. ἅπαντα χρ.* 964, *βραχὺν* fr. 258, *τὸν πολὺν* 696. — *Plur. μακροὶ παλαιοί τ᾽ ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι* O. 561, *τρεῖς ὅλους ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους* 1137 Zeitabschnitte. — Lebenszeit, Leben, Jare Ph. 306, OC. 374, 112, 875, Ant. 681, 729. — *Personif.* E. 179. — *Ellipt.* T. 80, (E. 1075 ch.).

χρυσ-αυγής, goldglänzend *κρόκος* OC. 685 ch. *Z.* — *χρυσδύς* fr. 43 *Χρυσηίδος Bgk.*

χρύσεος, golden *χρυσέων - μήλων* T. 1099, *χρυσῆς ἀξία τίμης* Ant. 699, *κέρας* fr. 429, *κρούπαλα* 43. — *Χρυσέα κλῄς* OC. 1051 ch., *μακέλλῃ Ζηνός* fr. 767; — *χρύσεας ἀμέρας βλέφαρον*

Ant. 103 ch. *Wf*, *πέμφιγα* fr. 319, *Δίκης - ὄμμα* 11; — *ὦ χρῦσέας τέκνον ἐλπίδος* O. 158 ch., *ὦ χρῦσέα θύγατερ Διός* 188 ch. *τιμία*.

Χρύση· *τῆς ὠμόφρονος* Ph. 194 an. *T. des Halmos, e. Nymphe.* — *ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης* 270, 1327, fr. 349, 38 *kl. Insel bei Lemnos.*

χρυσ-ηλᾰκᾰ́του *τ' ἀκτὰν κόρας* T. 637 ch. goldpfeilfürend, *Diana*.

χρυσ-ήλατος, goldgetrieben, aus G. gearbeitet *περονίς* T. 924, O. 1268.

χρυσ-άνιος *Ἀφροδίτα* OC. 693 ch. mit goldnen Zügeln.

χρυσο-δέτοις *ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν* E. 837 ch., *κέρας* fr. 232, goldgewunden, goldverziert.

Χρυσό-θεμις E. 158 ch., *-μιν* 326 *T. des Agamemnon.* — *χρυσό-κολλα - ἐκπώματα* fr. 68. *Z.*

χρυσο-μίτρης, mit goldner Binde *-τραν - Βάκχον* O. 209 ch. *Z.* — *Ζεὺς - χρυσόμορφος* fr. 708. *Z, sp.*

χρυσό-νωτον *ἡνίαν* A. 847 goldbucklig, oben goldgeziert. *Lex.*

χρυσό-ρρυτος, goldströmend, goldenen Stromes, Regens *Ζηνὸς - γονὰς - τους* Ant. 950 ch. *Wf.*

χρῦσός, Gold fr. 501, *πολλῷ ῥεύματι - χρυσοῦ καναχῆς* Ant. 130 ch., *τὸν Ἰνδικὸν χρυσόν* 1039.

χρυσο-στρόφων *ἀπ' ἀγκυλῶν* O. 203 ch. goldbespannt, besponnen. *S.* — *χρυσοῦς*, *s. χρύσεος.* — *χρυσ-ώπιδες ἐλλοί Eust. p.* 1389, 8. — *χρῶμα* fr. 956. — *ἐχρωματίσθη* 9.

χρώς, Oberfläche (des Körpers), Haut, Körper *ἀμφιδύσεται χροΐ* T. 605, *ἱδρὼς ἀνῄει χρωτί* 767, *κἀπὶ χρωτὶ διψίαν κόνιν παλύνας* Ant. 246, (*χρῶτ'* Ph. 1207). — *Trp. ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο* A. 786. — *χυμός* fr. 162. *Z.* — *χυτρίζειν* 476. *Z.* — *χὠ = καὶ ὁ.*

χωλός, hinkend, lam Ph. 486, 1032.

χῶμα, Grab, -Hügel Ant. 1216.

χώννυμι, schütte auf *τάφον - χώσασ'* Ant. 81, *τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονός* 1204. — *χὤπως*, *χὤθεν = καὶ ὅπ., ὅθεν.*

χώρα, Platz; Erde, Land, Gegend, Staat *αὐτός τε χώρα θ' ἥδε - εὐδαίμονες γένοισθε* OC. 1553, *μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τ. χώρας πέρι* T. 77, *χ. ἀπείρῳ* 165, *ἐπὶ ξένης χ.* 300, *κρατύνων - χ. ἐμῆς* O. 14, *μίασμα χ.* 97, *χ. ἄνακτες* 911, *φύλαξ* 1418, *ἔφοροι* OC. 145 ch., *ἔξω* 226 an., *ὁ κραίνων τῆσδε τ. χ.* 296, *πέλας* 405, *εὐίππου - τᾶσδε χ.* | *ἱκοῦ τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα* 668 ch., *σθένος* 727, *ἀλάστωρ* 788, *ἕξει τῆσδε τ. χ.* 909, *μέτοικος* 934, *φυγόντες* 1024, *ἄνακτα* 1476, *βασιλεὺς* Ant. 155 an., *παντελῆ μοναρχίαν* 1163, fr. 439; — *ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστα* O. 1200 ch., *χ. δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ* OC. 637, *τᾶδε θάλλει μέγιστα χ.* | 700 ch. — *Εὐβοΐδα χώραν* T. 74, *γυναικῶν* 241, *τὴν ἐμὴν* Ph. 1405, *στείχων χ. καλέσω* 1452 an., *ἐλθόντι χ. τερμίαν* OC. 89, 1765; — *ἔξεδρον χ. ἔχων* fr. 758.

χωρέω, weiche, gehe (weg, hin) *ἔνδοθεν χωροῦντος* E. 1323, *ἔσω* 1374, *ἐκ προαστίου* 1432, *χωροῖς ἂν εἴσω* 1491, Ph. 674, *χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες* E. 1495, *χώρει* Ph. 1068, T. 92, *πρὸς σὲ* 285, 870, *πρὸς δὲ δώματα* 333, *εἴσω στέγης χωρῶμεν* 493, *κενόν* 496, *χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα* 960 ch. *Herakles*, *χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν* A. 811, 813, *ἄνευ σοῦ* 1010, *χωρεῖτον* Ph. 541, 635, 645, 1469 an., *χωροῖμ' ἂν εἰς τόδε* OC. 507, *κἀπὶ προσπόλου μιᾶς* 747, *ἔξω* 824, *πομπόν* 1020, *χωρῶν ἀπείλει* 1038, *χωρεῖτε κ. μὴ ψαύετε* 1544, 1628, *τόπων ἐκ τῶνδε* 1641, Ant. 158 an., *τί χωρεῖς οἱ μολών* 228, *πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ χωρεῖ* 336 ch., *ἔσω χ. πρὸς αὐτόν* 1227, *πρὸς -* fr. 560, *εἰς -* 779; — *ἐχώρει βαιός* O. 750, *χωρήσομαι τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ* E. 404. — *Trp. πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν* A. 945, *χωρεῖ πρὸς ἧπαρ - γενναία δύη* 938 dringt; — *πρὸς ἔργον* 116, *εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ* E. 615; — *ἐς τόνδ' Ἀτρειδῶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει* | Ph. 396 ch. lässt sich aus an, *ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθρα χωρῇ* O. 619, *πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντα* T. 304; *ἔξω δίκης* fr. 234 a. *ἐκ, ἐπι, προσ, προ, συγχωρέω.*

χωρίς, 1) getrennt von, allein, besonders, one *αἰν οὔποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς τράπεζ'* O. 1463, *χ. τό τ' εἰπεῖν πολλὰ κ. τὰ καίρια* OC. 808 verschieden, *τῶνδε χ. εἰ φρονεῖς* Ant. 510 anders als, *γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χ. αἰτιῶ* O. 608 *one mich anzuhören; mit Gen. μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χ. ἀνθρώπων στίβου* Ph. 487, *αὐθαδίαν - τοῦ νοῦ χ.* O. 550, *σμικρὸν μεγάλων χ.* A. 158 an., *σοῦ χ.* 166 an., *χ. ὄντ' ἐμοῦ* 561. — Ausser *ὃς τήνδ' ἄτην χ. Ζηνὸς κατακηλήσει* T. 1003 an., fr. 517. — 2) *Praep.* one *πόνου τοι χ. οὐδὲν εὐτυχεῖ* E. 945, *οὔτ' ἂν σὺ κείνων χ. οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ* Ph. 115, *γυναικός* fr. 679. — *χωρίτην* fr. 22, 219.

χῶρος, Platz, Stelle, Ort *θηρῶν οὓς ὅδ' ἔχει* | *χῶρος οὐρεσιβώτας* Ph. 1148 ch., *ἀνέδην ὅδε χ. ἐρύκεται* 1153 m., *ποῦ*

'σθ' ὁ χ. οὗτος οὗ τόδ' ἦν πάθος; O. 732, χ. δ' ὅδ' ἱερός OC. 16, τίς δ' ἔσθ' ὁ χ. 38, 52, χ. μὲν ἱερός 54, ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων 644; — χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω A. 657, εἴτ' ἔχει | χ. πρὸς αὐτὸν τόνδε γ' εἴτ' ἄλλῃ κυρεῖ Ph. 23, χ. τίν' ἔχει 154, Ἀθήνας οἶδα τὸν δὲ χ. οὔ OC. 24, ἔχεις γὰρ χ. οὐχ ἁγνὸν πατεῖν 37, χ. - οἷ με χρὴ θανεῖν 1520, χ. δὲ - στείχωμεν ἤδη 1540; — χώροις - πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν; O. 1126; — ἱκνοῦμαι τούσδε τ. χώρους O. 798, τίνας | χ. ἀφίγμεθ' -; OC. 2, τούσδ' ἀνὰ χ. | 1058 ch. — *Trp.* τὸ γὰρ νέαζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροισιν αὐτοῦ T. 145, fr. 757. — χ ὤ τ ι, χ ὤ τ α ν, χ ὤ τ ε, χ ὤ σ(π ε ρ) = καὶ ὅτι . ., ὥσ(περ).

Ψ.

Ψᾰκᾰλ-οῦχοι μητέρες fr. 962; ψαλίδα(ς) 336, 362 ψέλλια *Bgk.*

ψάμᾰθος, ἡ, Sand χλωράν A. 1064.

ψαύω, rüre an, berüre, betaste OC. 173 an., 856, 1544, T. 1020; κἀμὲ - φέρων ἐπ' ὤμοις - ψαύει ματαίαις χερσὶν 565; χεροῖν ψαῦσαι O. 1467, ξύννευσον - σῇ ψαύσας χερί O. 1510 *als Unterpfand der Treue; — mit Gen.* πῶμου ψαύεις; T. 1006, OC. 863, ὅσων ἐγὼ ψαύοιμι O. 1465; — ὀργάνων ὅτου ψαύσειεν T. 906, ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας πατρός Ant. 857 ch. — *Trp.* ἔψαυσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων OC. 1639; — *mit Acc.* μανίαις ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις Ant. 962 ch. ἐπι, προσψαύω.

ψάω, zerfalle ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος? T. 678. *Z.* καταψάω.

ψέγω, tadle τοὺς πέλας E. 551, 1423 *Erf.*, ἐμέ O. 338, τό γ' ἄκον πρᾶγμ' OC. 977, Ant. 689; ψέξαιμι δαιμόνων νόμους A. 1130, OC. 1172. — ψ ε κ ά δ ο ς fr. 563.

ψευδής, lügnerisch, Lügner ψευδεῖ καλεῖσθαι T. 454, ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει Ant. 657, τ. θεοὺς ψευδεῖς τιθείς | Ph. 992. — Falsch, unwar, erlogen, Lügen (τὰ) ψευδῆ λέγειν | Ph. 100, 108, fr. 323, θεσπίζειν Ant. 1054, δοκεῖν 323, τ. λόγους ψευδεῖς λέγοι O. 526, fr. 717.

ψευδο-κῆρυξ, Lügenherold Ph. 1306. *S.*

ψευδό-μαντις, Lügenprophet OC. 1097.

ψεῦδος, Lüge, Unwarheit οὐδὲν ὧν λέγω E. 1220, fr. 59, ἐς πόλιν λακεῖν Ant. 1094, Ph. 109; κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 842.

ψευδο-στομεῖν, falsch reden, lügen OC. 1127. *Z.*

ψευδό-φημα (θεσπίζοντ') falsche Weissagung OC. 1517. *S.*

ψεύδω, täusche, betrüge fr. 442, ψεύδει γὰρ ἡπίνοια τ. γνώμην Ant. 389 straft Lügen, ψεύσουσί με | OC. 628, πόλιν 1509; ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων 1512 alle erfüllend; μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ A. 1382 in. — *Pass.* ψευσθεῖσα δώροις A. 178 ch. (*oder zu verb. mit* ἐνάρων um, *wie*) ψευσθήσομαι γνώμης T. 712, ἐψευσμένον fr. 508. — *Med.* lüge ἐκ κείνου μαθὼν ψεύδει T. 450, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων | Ph. 1342, κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον O. 461; — ὧν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἐψευσάμην | οὐδέν σε OC. 1145.

ψεύστης, Lügner(in) ὤν - Ant. 1195. — ψ ῆ κ τ ρ α fr. 422.

ψηφίζω, beschliesse, erkenne zu οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν A. 449 *Wf.*

ψηφο-ποιός, Stimmenmacher, -werber, Betrüger beim Zälen der Stimmsteine κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψ. ηὑρέθης A. 1135. *S.*

ψῆφος, Stimme, Entscheidung, Beschluss μὴ μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ O. 607; εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν Ant. 60, τελείαν ψ. 632. [A. 148 an.

ψῐθῠρός, zischelnd, flüsternd λόγοι

ψῑλός, bloss, nackt νέκυν Ant. 426; unbewaffnet κἂν ψ. ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ A. 1123, Ph. 953, οὐ ψιλόν, οὐδ' ἄσκευον OC. 1029. — ψιλὸν ὄμμ' 866 *Ant.* mein einzig Auge. — ψό fr. 461a. *Lex.*

ψόγος, Tadel, Vorwurf fr. 92, χαίρων ἐπὶ ψόγοισι Ant. 759. — ψ ο φ ε ῖ fr. 58. *Z.*

ψόφος, Klatschen φιλημάτων fr. 482; Geschrei, Lärm τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην A. 1116.

ψῡχή, Seele, Leben, *anima* τοὐμὸν ψυχῆς ἄκρατον αἷμα E. 786, ψ. ἀφειδήσαντε 980, ἀγὼν - σῆς ψ. πέρι 1492, πένθος - τῆς ἐμῆς ψ. πέρι O. 94, οἵ σ'

ἀντὶ παίδων-κ. ψ.-ἱκετεύομεν OC. 1326, τὴν σὴν προτείνων προὔχαμες ψυχήν A. 1270 *Wf*, ἐπ' ἀργύρῳ γε τ. ψ. προδοὺς Ant. 322 *Wf*, ὅσοις ἔνι ψυχὴ fr. 678. — οὐδὲ τὴν πατρὸς | ψ. ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί OC. 999. — *Umschreibend:* μνημεῖον - ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν E. 1127, τὴν Φιλοκτήτου - ψυχὴν - ἐκκλέψεις Ph. 55; — τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς οὐκ ἂν ἁμάρτοι A. 154 an., ὦ μελέα ψυχά, | ὅς - Ph. 713 ch., ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας Ant. 1069, μίαν ψ. τάδ' ἐκτίνουσαν OC. 499, κρατείτω τῆς ἐμῆς ψ. 1207, τ. ἐμῆς ψ. γεγώς E. 775 *Herz.*

Seele, Geist, Sinn, Gemüt, Herz, *animus* ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ | ψυχή - Ph. 1014, ἡ δ' ἐμὴ ψ. πόλιν τε κἀμὲ - στένει O. 64, ψ. γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη Ant. 227, ἡ δ' ἐμὴ ψ. πάλαι τέθνηκεν Ant. 559, εὔνους fr. 88, ἐπιμελεστέρα 419; — μ' - ἔχει ψυχῆς πλάνημα O. 727, θυμῶν βέλη - ψυχᾶς ἀμύνειν 894 ch. *Herm.*, [Ant. 930], ψ. ἀνοῖξαι πύλην fr. 467 b; — ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ ἐπὶ τῇ ψυχῇ δάκνει; 317, σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεὶ | ψυχᾷ πολέμους E. 219 an. — κούφοις πνεύμασιν βόσκων νέαν ψυχὴν ἀτάλλων A. 559, σκληράν 1361, γᾶ φθίνουσα τρύχει ψυχάν O. 666 ch. *Herm.*, παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τ. κ. φρόνημα κ. γνώμην Ant. 176, ψ. ἔχειν 708; — ὦ σκληρὰ ψυχή T. 1260 an. *Herakles selbst;* θεῶν ἄνω ψυχάς fr. 607. [17.

ψῦχος, Kälte, Winter ἐν ψύχει Ph.

ψυχρός, kalt νέκυς OC. 622, κυνὸς ψυχρὰν δύσιν fr. 379. — *Trp.* θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις Ant. 88 *Erkl. Wf*, ψυχρὸν παραγκάλισμα 650 *Wf.* — ψύχουσα fr. 400.

Ω.

ὦ, oh! *Ausruf:* ἰώ, ἰώ, ὦ ὦ - ὦ ὦ OC. 224 *Df.* — *Mit Impr.* ὦ χαῖρ' ἄνασσα E. 666, A. 91, ὦ ἀκούετε fr. 58, 393. — ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε A. 371, O. 646, 1037. — ὦ τάλαιν' ἐγώ E. 807, δυστυχὴς 934, τλῆμον Ἑλλάς- T. 1112, τλάμων πάτερ A. 641 ch., περισπερχὲς πάθος 982, δύστηνος Ant. 379 an., Ph. 1153 m., δύστανα γένη βροτῶν 178 ch., φίλτατον φώνημα 234, - ἦμαρ 530, μελέα ψυχά 713 ch., τάλας 1083 m. — ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς 254, ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον 867, ὦ πασᾶν κεινὰ πλέον ἁμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι E. 201 m., ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία 504 ch., ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον 1181, ὦ πλεῖστα μῶροι - 1326, ὦ πολλὰ δή - μοχθήσας T. 1047, ὦ τ. ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον A. 992, ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις O. 1297 an., fr. 682.

Mit dem Voc. der Anrede, vgl. ἄναξ, ἀνήρ, ἄνθρωπος, γυνή, Ζεύς, θεός, κασίγνητος, ξένος, παῖς, πατήρ, πόλις, πόποι, σπέρμα, τέκνον, ὦ τᾶν O. 1145, Ph. 1387, (E. 1220); — a) *Subst. wiederholt:* ὦ παῖ, παῖ E. 1084, Ant. 948 ch., T. 1023, χέρες 1089, O. 1403, 629, Ph. 797, 1188, OC. 1099, E. 1410. — b) *Vor Subst. u. Adj.* ὦ φιλία γενέθλα E. 226 m., δύσθεον μίσημα 289, Λυκεῖ' Ἄπολλον 655, 1379, χθονία βροτοῖσι φάμα 1065 ch., κασίγνητον κάρα 1164, φίλτατον φῶς 1224, 1354, φίλταται γυναῖκες 1227, 1397, φ. χεῖρες 1357, T. 1040 m., A. 173 ch., 529, 596 ch., 641 ch., 784, 977, 996, Ph. 937, 1040, 1146 m., 1348, OC. 84; — *Adj. nachgest.* ὦ φάος ἁγνόν E. 86, ὦ θεοὶ πατρῷοι 411, θρέμμ' ἀναιδές 622, δέμας οἰκτρόν 1161, γενεὰ τάλαινα 1413 ch., ψυχὴ σκληρά T. 1260 ch., A. 863, Ph. 791, 1128 m., 952, 1213 m., O. 58, OC. 328, 960, 1549, ὦ ξεῖν' ἀλῆτα 1096, fr. 758. — c) *Vor. Pron.* ὦ οὗτος Αἴας A. 89, OC. 1627. — d) *Vor Part.* ὦ δεινοτάτας - πεμφθεὶς κελεύθους E. 1162, 1357, T. 99, 102 ch., 633, 1046, A. 845, 1272, Ph. 1006, 1290, 1380, 1402, 1445, O. 1223, 1327, OC. 761, 1701, Ant. 1263 an., fr. 155, 293, 497.

e) *Vor ausgefürtern Wortganzen:* ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνονος παῖ E. 1, ὦ δείπνων ἀρρήτων ἔκπαγλ' ἄχθη 205 m., 1126, T. 633 ch., 993 an., 1010 m., 1040, A. 173, 697 ch., 843, 856, 1393, Ph. 3, 974, 1031, 1081 m., 1087 m., 1171 m., 1354, 1464 an., O. 14, 40, 46, 151 ch., 158 ch., 188 ch., 300, 334, 830, 946, 950, 1149, 1223, 1524, OC. 106.7, 145 ch., 327, 607, 720, 1693 m., 1700 m., Ant. 937 an., fr. 194, 211, 696.

f) ὦ *wiederholt:* ὦ νύξ, ὦ δείπνων - E. 203 m., ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πο-

λίτιδες 1227, 1354, 1413, T. 61, A. 173 ch., 977, Ph. 261, 1128 m., 1213 m., O. 1297 an., Ant. 842 m. — *Dreimal:* ὦ χέρες, χέρες, ὦ νῶτα κ. στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες T. 1089; (E. 201 m.) Ph. 242, OC. 1700 m., Ant. 891. — *Viermal:* Ph. 936. — g) *Glieder mit* καί *angeknüpft:* ὦ φάος ἁγνὸν κ. γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ E. 86 m., A. 1004, Ph. 984, 986, OC. 761, Ant. 379 ch., 746; — ὦ πλοῦτε κ. τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης O. 380, 1394; ὦ - κ. - τε καί 1398, ὦ - τε - κ. Ph. 1453 an., ὦ - τε 867, 1040, 1146 m., 1445 an., E. 67, A. 992, fr. 758. — *Beachte:* T. 1089, A. 859 *ff.*, ὦ - μὲν - δὲ E. 1357, - δὲ - δέ Ph. 530. — *Zwischengest.:* ὦ διπλοῖ στρατηλάται, 'Αγάμεμνον, ὦ Μενέλαε Ph. 794 m., 799; ἔρεβος ὦ φαεννότατον A. 396 m. *Bes. zu beachten ist die Hinzufügung des Artikels im 2. Gliede* Ph. 867, 984, O. 1394; ὦ *felt sonst selten beim Voc.* ἀδελφή E. 461, ἄναξ Ph. 94, 150 . . . ἄνακτες O. 631, γύναι 700, 800 . . . γυναῖκες T. 385, 674, φίλαι γ. 224, ξένε O. 957 . . . πάτερ, τέκνον *oft parenthetisch eingeschoben, oder ser erregt.*

ὤ, oh! *bez. Schmerz u. Mitleid,* ἰώ, ὤ ὤ. δύσμορος. ὤ ὤ OC. 224 ch. *Erkl.* — ὤ δύσμορος A. 372 m., μέλεος Ant. 1319 m., τάλας ἐγώ 1211, OC. 753, A. 981, (E. 807). — ᾤ μοί, *s.* ὤμοι.

ὠγύγιος, ogygisch Θήβας - τὰς ὠγυγίους OC. 1770 an. *Ogygos war in Boiotien Autochthon,* ἀρχαῖος κ. παλαιός *sch. Nik. Ther.* 343; — κράτος ὠγύγιον Ph. 142 ch. ἐκ προγόνων *sch.* uralt, riesenhaft.

ὧδε, so, auf diese Weise, also, a) *mit Correl.* ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ' ἐρῶ O. 276, OC. 276, E. 1301, T. 1037, A. 378, Ph. 624, 935, ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἂν Ant. 1108. — b) *One Correl. vor Verb.* (so wie du siehst) ὧδ' ἠνθισμένον E. 43, ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω 50, 122 ch., 135 m., εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει 315, 556, ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματα 573, 643, 650, 769, 789 *so elend,* 806, 1184, T. 140, 451, ὧδε κ. φρονοῦμεν ὥστε - 490, A. 111, 281, 384, 427, 449, 469, 489, 904, 981, 1227, 1356, Ph. 116, 225, 327, 378, 870, 948, 1132, 1223, O. 83, 848, 938, 1023, 1369, 1435, 1482, 1508, OC. 146, 272, 799, 915, 1005, 1714, Ant. 1179, fr. 325, 433, 703; *vgl. bes.* ἔχω; — *in andern Verbdgn:* ὧδε μὲν ἀεικεῖ σὺν στολᾷ E. 190 m., ἀναρίθμητος ὧδε θρήνων 232 m., ἢ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε - 275 soser, 964, ὧδε πιστεύεις ἄγαν 884, 941, 1081 ch., 1261, T. 1103, 1231, A. 40, [197 ch.], 427, 430, 440, 1236, 1304, 1333, Ph. 228, 265, 632, 686, 730, 740, 1070, O. 254, 336, OC. 1716, 1735, Ant. 752, 919, fr. 148, 182. — *Mit erklärenden Adj.* ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν, πάντων ἐρήμους O. 1508 *oft.*

Die Richtung: hierher, hier *soll* ὧδε *bez. in:* ὅς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν - σπόδον τε κ. σκιὰν ἀνωφελῆ E. 1158, φιλτάταν ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι 1274, προελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ T. 496, μή μ' ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρῃ A. 192 ch., τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται Ph. 1160, ὧδ' ἐλήλυθα O. 7, λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω 144, τ. - μάντιν ὧδ' ἄγουσιν 298, ἔπε' ὧδ' ἀμαυρῷ κώλῳ - ἅ σ' ἄγω OC. 182 m., πρόβαθ' ὧδ' 841 ch., 843 ch., (886), τάσδ' ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας 1098, εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται 1206, λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ 1251, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν 1286, ὧδ' ἔπεσθε 1542, τῇδ' ὧδε τῇδε βᾶτε 1547, (*auch* 146, 1714, A. 427, Ph. 1223, O. 83?), *aber auch in diesen St. ist* ὧδε so (wie du siehst, thust u. s. w.) *oder wird durch einen best. Zusatz erklärt* OC. 1251 *öfter.*

ᾠδή, Gesang, (Klage-) Lied θρήνων ᾠδάς E. 88 an., ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει A. 630 ch.

ὠδίνω, bin in Angst T. 325, τί φῄς A. 794 voll Angst erwartend.

ὠδίς, Geburt(sweh) ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος OC. 533 m., πικρὰν ὠδῖνα παίδων fr. 670. — Schmerz ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλών T. 42.

ὠθέω, verstosse οὓς - ὠθεῖς ἀθάπτους A. 1307 bei Seite wirfst; ἀπ' οἴκων O. 241, 819, τὸν ἀσεβῆ 1382, ἔξω fr. 517 vertreiben. ἀπ-, ἐξ-. — Ὠκεανοῦ (παῖ) fr. 256, κόρη 491.

ὠκὺ-άλων νεῶν A. 710, meerschnell.

ὠκὺ-βόλων - τόξων Ph. 710 ch. schnell treffend, fliegend. *Z.*

ὠκυ-πέτα μόρῳ T. 1042 m. schnell fliegend, eilend.

ὠκὺ-πόδων ἐλάφων OC. 1093 ch. schnellfüssig; ἱππικῶν - ὠκύπους ἀγών E. 699, schneller Rosse. — ὠκύς, schnell ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς Ant. 1215.

ὠκὺ-τόκος OC. 689 ch. ἔγκαρπα ποιῶν τὰ πεδία *sch. n.* Κηφισός schnell befruchtend; ὠκύτοκος *Herm.* sich schnell erneuernd. *Z.*

ὠλένη, Elnbogen, Arm T. 926, μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης fr. 429. — ἐξ Ὠλένου γῆς 285.

ὠμ-ηστῶν κυνῶν Ant. 697, rohes Fleisch fressend, wild. — ὠμοβρώς fr. 153. *Z.*

ὠμό-θῡμος, hartherzig, grausam A. 885 ch. *Z; vgl.*

ὤμοι, weh! ach! E. 1415, A. 233 an., 946 ch., 1206 ch., (227), Ph. 1229, 1265, OC. (213 m.), 529 m., 820; *ὤμοι μάλ' αὖθις* E. 1416, *ὤμοι τάλαινα* A. 340, *τάλας* Ph. 934, *μέλεος* Ant. 1341 m., *ἐγώ* OC. 216 m., *ὤμοι, μοι* A. 610 ch., 900.1.9 ch., Ph. 796, Ant. 1317 m. — *Mit Gen. ὤμοι μοι κακῶν* OC. 982, *ὤμοι δύσφρονος ἄτας* 202 m., A. 980. — *ὤμοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὤμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος* T. 791 m. *Vgl. οἴμοι.*

ὠμο-κρατής, an Kraft ungebrochen *Αἴας* A. 205 ch. *N, viride et crudum robur Sft. Z.*

ὦμος, Schulter *καθῆψεν ὤμοις τ. ἐμοῖς - ἀμφίβληστρον* T. 1051, *κἀμὲ - φέρων ἐπ' ὤ.* 564, fr. 404, *τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤ.*403, *ἐπ' ὤμων* 342.

ὠμός, roh: grausam, unbarmherzig *ἀπ' ὠμοῦ - δαίμονος* O. 828, *δρακόντων* fr. 480; hart, rauh *ὠμοῖς - ἐν νόμοις πατρός* A. 548, *δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρός* Ant. 471.

ὠμό-φρων, hartherzig, grausam *τοιά - ἀνεστέναζες ὠ. ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις* A. 931 ch., *πατρὸς ὠμόφρονος* T. 975 an., *τῆς ὠ. Χρύσης* Ph. 194 an. — *ὠνὴν ἔθου* fr. 756.

ὠνητός, gekauft O. 1123.

ὤρα, Sorge, Rücksicht *εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν* T. 57 *N*, *um des V. Wolergehn; ἐμοῦ θεοὺς ὤραν τιν' ἕξειν* OC. 386.

ὥρα, Zeit *πάσαις - ὥραις* fr. 519; Jareszeit *περιτελλομέναις ὥραις* O. 156 ch., fr. 351. — Rechte Zeit *ὥρα τιν' ἤδη - ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι* A. 245 ch., O. 467 ch. — *πηλαμὺς - ὡραία* fr. 446.

ὡς, *Praep. mit Acc.*, zu, nach *ἥκει δόμους ὡς τούσδε* T. 366 *Df Oxf, N*, *ἦλθον ὡς ἡμᾶς* 533, *ἔλθετε ὡς τ. ἀδελφάς* O. 1481; *ὡς ἄλλην χθόνα δοκῶν ἀποίσειν* 1178.

ὥς, so, auf diese Weise *ὣς κἀμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τ. φήμης ἄπο δεδορκότ' ἐχθροῖς - λάμψειν ἔτι* E. 65, *ὣς κ. σὺ* - 1085 ch. *ὥς τις ἀκτὰ - κλονεῖται, ὣς κ. τόνδε - ἆται κλονέουσι* OC. 1242 ch., *οὐδ' ὣς ἐγὼ θάπτειν παρήσω κεῖνον* Ant. 1042, (Ph. 1082, O. 1348).

ὡς, wie: A. *Adv. mit* 1) *einem Satze im* a) *Ind. ὡς ἐγὼ κλύω* E. 566, T. 72, *ἀκούω* OC. 527 ch., *ἀκούεις* 194 ch., *ὡς τ. σὸν ξυνῆκ'* A. 99, *ὁρᾷς* E. 1114, T. 365, Ph. 1420, *ὡς ἐγὼ λέγω* A. 107, *σὺ φῄς* 1234, Ph. 1028, OC. 940, Ant. 706, fr. 91, *ὥς φησ' αὐτός* T. 249, *λέγει* 253, *φασιν* Ph. 89, OC. 415, *λέγουσιν* 1161, Ph. 335, Ant. 23, *ὡς ἔφη λέγων* A. 757, *ἔφασκεν* O. 114, *ἐφάσκετε* Ph. 114, *εἴρηκ' ἐγώ* Ant. 886, *ἐξέφηνεν* O. 242, *ἐρῶ* 547, *ηὔδατ' ἐκεῖ* 940, *ἠράσατο* 1291, *ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος* OC. 377, *ἐφίετο* E. 51, T. 759, *ὥς σε κελεύομεν* Ph. 1196, *ἄνωγα* 904, *ὡς ἐγὼ θέλω* 1124 *οἷα Htg*, *αὐτὸς θέλεις* Ph. 463, Ant. 398, *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ* A. 1157, *σοὶ* O. 435, *ὡς ἔοικας* T. 1241, E. 516, *ἔοικεν* 765 . . . *15mal*, *ὡς εἰκὸς ἦν* Ph. 361, *χρῆν* T. 1133, *φανεὶς δύστηνος ὡς ἐγω ἐφάνην* OC. 974, *ὡς δύνασαι* A. 1164, *ὡς ἔχει* E. 791 *u. ä. 10mal*, *ὀργῆς N zu* O. 345, Kr. 47, 10, 5; fr. 151, 708. — *Mit Correl. οὕτως ὡς κείνῳ δυστάνῳ (μόρος ἔφυ)* E. 862 m., *ὡς - οὕτως* T. 1162, *- δὲ κ.* Ant. 499, 424, *ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν* 1108 m., *ὡς - ὧδε* Ph. 935, O. 848, *ὡς - ὥς* OC. 1240, *αὔτως, ὧδ' αὔτως, ὡς* - T. 1038 m., *ἔγημεν ὡς ἔγημεν* fr. 548 *v. ὅπως.* — *Mit (abh.) rel. Satze: ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντα, ἐγὼ φράσω* Ph. 1336, *ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε κ. σύ - ἔξοισθα* OC. 1587, 562, *ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ μήτ' ἐκμάθοις* T. 142, A. 858; — *πῶς γὰρ ὑμῖν ἐμφανὴς λόγῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ* Ph. 531, 534, *φρόνησον - πατὴρ ὡς - ἀπώλετο* Ant. 50, *ἐξεπίστασαι - ὡς ἔχοντα τυγχάνει* T. 625, *προσβλέπειν - ὡς ἔχων κυρεῖ* A. 347, *ἄκουσον ὡς ἐρῶ* O. 547, *κάλλιστ' ἂν εἴποι - τάδ' ὡς ἔχει* 1172, fr. 963; — *οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς* Ant. 750 durchaus nicht, *N zu* Ph. 196 an. durchaus. — b) *Mit Conj. u. ἄν* wie auch immer *ὡς ἂν ποιήσῃς πανταχοῦ χρηστός γ' ἔσει* A. 1369; — *οἶσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς* OC. 75, *οἶσθ' ὡς ποίησον;* O. 543 *N*, *Kr. Di.* 54, 3, 2. — c) *Mit Inf. ὡς ἀπεικάσαι* T. 141, 1220, OC. 16 *N*, wie zu vermuten, *ὡς - αὐδῆσαί ποτε ἔφη* T. 171 wie, soweit. — *One Verb. ὥς σοι θυμός* E. 1319, *ὡς θεοὶ ξυνίστορες* Ph. 1293, *ὡς φάτις ἀνδρῶν* Ant. 829; *ὡς τελεσθῆναι χρεών* T. 174, *ὡς διαιτᾶσθαι χρεών* OC. 928; *ὡς τάχος* A. 578, 593 . . *8mal*, so schnell als möglich.

2) *Bei Subst.* Kr. Gr. 69, 63, 2: a) *als Subj. ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι* E. 66, *τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν - προφωνεῖν* 107 an., 664, *ἰὸς ὡς* T. 771, 963 ch., *φώνημ' - κώδωνος ὡς Τυρσ.* A. 17, 8, 140 an., 258, 322, 395 m. *Wf, N*, 651, 986, 998, Ph. 214 ch., 703 ch., 861 ch., 1436, O. 923, Ant. 113 an., 531, 826 m., fr. 33, 64, 334, 376, 635, 727, 756; *so mit Pron.*

ὡς κἀγώ A. 525, ὡς ἐγώ O. 60, 583, Ant. 463, fr. 352, οὐχ ὡς γ' ἐκείνῳ τῇδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα Ant. 570. — b) *Modificiert ὡς d. Praed. Begriff:* ὡς ἐπίχαρτον τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον T. 1262 an., ἡ γλῶσσά σου τ. θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει A. 1124, προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του Ph. 203 ch., εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε 229, 547, 945, 995, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα O. 1078 für e. W., *wie* 1118, OC. 20, 83, οὐχ ὡς γελαστὴς ἐλήλυθα O. 1422 um zu -, OC. 245 m., ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ κείμεθα 247 m., 650, Ant. 284, 735, fr. 331, ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις OC. 809 *N. — Dabei bez. ὡς oft den Grund,* quippe: ἔστιν δέ μοι πάλιν κατελθεῖν μήποθ' ὡς πατροκτόνῳ OC. 601, ὁ δ' ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα κατήνεσεν 1636, A. 284, T. 1192, ἐπεῖδον ὡς δὴ πλησία παραστάτις 889. *So bes. beim*

3) *Part.*, Kr. 69, 63, 3: a) *Nom.* ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη δεινῶς δακρῦσαι - δοκεῖ E. 804, οὐ γὰρ ὡς ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τάδε 1123, ὡς ἔτ' οὐκ ὤν T, 161, A. 64, 284, 1099, O. 1178, Ant. 242, 1312, fr. 5; ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθεὶς OC. 732; *im Fut.* (um zu) ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε E. 1025, ὡς φανούμενος τιμωρός 1155, 1370, T. 160, A. 680, Ph. 563, 935, 625, 1290, 1423, OC. 71, 380, 630, Ant. 62, 1063. — b) *Gen. abs.* ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει - E. 316, ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ T. 394, ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή A. 281, 904, 981, Ant. 1179, Ph. 203 ch., ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τ. συμβόλαιά σου - ἐφαίνετο 884, O. 11, ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσαντος 145, 241, (1260, OC. 83), 1651, Ant. 256, fr. 508. — c) *Dat.* στειπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ Ph. 33, ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι O. 353, ὡς ἰδόντι OC. 76, 465 wenn man ihn sah; *änlich* ὡς ἐμοί A. 395 m., Ant. 1161 nach meinen Begriffen. — d) *Acc. Praes.* ὡς παρόντα νῷν E. 882, Ph. 415, 1065, O. 956, 1094 ch.; *Pf.* ἤγγειλας - ὡς τεθνηκότα E. 1341, Ph. 253, O. 97, 956, OC. 1155, 1583; *Aor.* ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο O. 848; *Fut.* διῇγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην E. 782, T. 289, A. 682, fr. 66; — φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν O. 101. *Aenlich bei*

4) *Subst. mit Praep.* πύργοι μὲν, - ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω OC. 15, (E. 1127), ὡς ἐκ ταχείας ᾄσσεις T. 395, ὡς ἐκ τῶνδ' A. 537, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ στέναζε E. 1298, ὡς ἐπ' ἐξόδῳ T. 532, A. 44, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω T. 1243, ὡς ἐς ὀρθὸν OC. 1424, ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν Ant. 35, πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον Ph. 58; ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις; T. 1182 *was denkst du dir dabei dass du solches Gewicht legst?* ὡς πρὸς τί χρείας; O. 1174, ὡς πρὸς τί λέξων - ; OC. 71 *in welcher deiner Absicht? — Mit Pron.:* ὡς ἐμοί A. 395 m., Ant. 1161.

5) *Steigert Adv. u. adv. Redensarten:* so schnell als möglich ὡς τάχιστα E. 1487, T. 802, Ph. 749, O. 142, 1429, OC. 897, 933, 1228 ch., 1416, 1475, 1643, Ant. 885, προσώτατα E. 391, βράχιστα OC. 1115, 1678, χαῖρ' ὡς μέγιστα Ph. 462, ὡς ῥᾷστα 1395, fr. 236; — ὡς ἠπίως E. 1437 recht, ganz freundlich, ἐτητύμως 1452, ὡς ἐδεξάμην φίλως T. 628, ὡς οἰκτρῶς ἔχω 1080, ὡς ἀφροντίστως ἔχει A. 355, ὡς περίαλλα O. 1218, ὡς μόλις OC. 325, ὡς αὐτίκα 380, 1371, ὡς κατώκηνται καλῶς 1004, ὡς - ἐξαίφνης 1610; 809, ὡς ἀνιαρῶς λέγεις Ant. 316, ὡς - ὀψέ 1270 *Kr. Gr.* 69, 63, 8. 9.

Wie! *im Ausruf:* ὥς μοι σαφῆ σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς E. 23, ὥς μοι πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς - ᾔσθου 87 an, 506 ch., ὥς μ' ἀπώλεσας 808, 1163; 920, 1127, 1185, 1199, 1508 an., T. 395, 663, 734, 871, 1243, A. 15, 354, 587, 1266, Ph. 1007 ὅς *Wakef.*, 1231, O. 316, 319, 439, 1187 ch., 1348, OC. 325, Ant. 82, 320, 572, 997, 1178, 1270, fr. 508, 155, 663, 682, 684, 719. — O dass doch ὡς ὁ τάδε πορὼν ὄλοιτο E. 126 ch., OC. 45 *Elmsl.*, A. 921 ch., ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον E. 1131.

B. *Conj.* 1) *Zeitl.* Kr. Gr. 65, 7, 4: wie, da, als, wärend, nachdem, seit ὡς δ' ἄπεστ' ἐκεῖνος E. 519, ὡς ὁρᾷ 736, O. 807, Ant. 426, 1226, ὡς εἶδον Ph. 271, E. 902, 899, ὡς ξυνίημι T. 90, καρπούμεθα 203, ἵκετο 270, ἐθάλπετο 697, ἐδαίνυτο 771, ἤκουσε 777, προσεῖδε 1139, ἔληξε A. 274, 307, ἐπῃσθόμην 996; ἐθελησάτην 1386, ἤκουσα Ph. 549, ἔλαβε 679, ἐξεπλήσθη 759, ἐπεστάλη O. 115, ἤκουσαν OC. 1607, ἀκούει 1610, ἀφίκοντο 1621, ἐπῄσθετ' 1629, ἀπήλθομεν 1647, ἔχεται Ant. 1140. — (ὡς ἂν A. 1117, Ph. 1330) so lange als; ὡς ἐκθύσειε E. 571. — 2) *Begründend*, Kr. Gr. 65, 7, 8: da, weil, denn, ja denn (*in der Antw.*) E. 17, ὡς ἐνθάδ' ἔμεν 21, 324; 369, 470, 633, 821, 1112, 1319, 1322, 1337, 1446, 1489,

T. 385, 387, 391, 394, 453, 488, 592, 596, 599, 921, 1120, 1263, A. 15, 39, 92, 131, 141 an. . . . *c. 80mal; mit Opt. potent.* E. 633, T. 599, OC. 425, 1528.

3) Dass (*lat. Acc. c. If*) *nach V. sentiendi mit* a) *Ind.* οἶσθα - φίλων ὡς οὔτις ἡμὶν ἐστιν E. 949, 1243, ὅρα - 1309, 1362, ἐκφοβοῦ 1427, T. 76 . . . *25mal;* — b) *Opt.* T. 352, 431, 933, A. 1370, O. 538, 729, Ant. 884. — *Nach V. dicendi:* a) *Ind.* E. 57, 521, 526, 552, 561, 592, 596, T. 76 . . . *19mal;* — b) *Opt.* E. 347, T. 2 . . . *15mal; one V.* OC. 1097 (*Ind.*). — 4) Dass, auf, sodass, damit, *mit* a) *Ind.* ὡς ἔδειξα μήποτε ἐμαυτόν O. 1392 hätt' ich nie . . . — b) *Conj.* Kr. Gr. 54, 8, 4: ἄκουσον ὡς μαθοῦσά μου - λέγῃς E. 889, δέξαι με-, ὡς - ναίω 1166, 1440 ch., 1460, T. 333, 493 . . . *40mal;* ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς E. 1496, A. 655, (1117), Ph. 129, 826, O. 329, OC. 72, Ant. 215, fr. 768, 779. — c) *Opt.* ἠνιχ' ἱκόμην - ὡς μάθοιμι E. 33, 571, 716, T. 360, A. 1015, 1056, O. 71, 762, 1143, 1174, OC. 11, Ant. 19, fr. 218; ὡς ἂν ποταθείην 423; — *one V.* νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν (εὖ θῆσθε) E. 1434 ch., (Ph. 196). — (d) *Inf.* ὡς κλύειν ἐμέ T. 1125, ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν O. 84, ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὤραν τιν' ἕξειν; OC. 385 *N*, *Kr. Gr.* 55, 4, 10; Ant. 292, 303. *Ellipt.* ὡς ἄγος Ant. 775 *n.* ὡς ἄγος εἶναι μὴ προτιθέναι?, ὅσον *Blaydes, N.*

ὡσ-αύτως, ebenso ὥσπερ - ὡσαύτως - E. 27; *mit Dat.* ξυνεξήκονον ὡσαύτως ἐμοί T. 372 gleich wie ich.

ὡσ-εί, gleichwie αὐδῶ, μάτηρ ὡσεί τις πιστά E. 234 ch., Ant. 653.

ὥσ-περ, sowie, (eben) wie ὥσπερ - ὡσαύτως E. 25, οὕτως ὥσπερ T. 475, [τώς A. 840], - ὥδ' O. 276, OC. 276, ὡς - 563, ὥστε - 565, ἴσον - ὥσπερ E. 533; — *one Correl.* δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα E. 656, 878, 970, 994, T. 378, 552, 692, 715, 776, A. 978, 991, 1391, Ph. 764, 889, ζῆν ὥσπερ ἤδη ζῇς 1396, 1408, O. 22, 54, 715, 1470, OC. 284, 776, 907, 1138, Ant. 1235; ὥσπερ ἂν ζῶ OC. 1361 wie immer; χὤσπερ ἂν θίγῃ T. 715 sobald als. — *Vor e. Nomen:* ὥσπερ ἐγγελῶσα E. 277, οὕτω - ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον T. 118 ch., ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ A. 1112, ὧδε - ὥσπερ οὐκεῖνου πατήρ Ph. 625, προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν 657, σύ 1319, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι O. 81, ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' 1114, OC. 1543, fr. 26, 713, 742; 255, O. 715.

ὡσπερ-εί, gleichwie ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ' ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς ὑπερμαχοῦμαι O. 264, fr. 24.

ὥσ-τε· A. *Adv.* wie, sowie, gleichwie ὥστε δυσμενής E. 444, T. 367, 530, 537, 699, 703, 768, 1071, A. 300, OC. 343, Ant. 1033, 1084, fr. 217, 421, 762, 783; πολλὰ γὰρ ὥστ' - τις κύματ' - ἴδοι, οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει T. 112 ch., ὁμοῖον ὥστε ποντίας ἁλὸς οἶδμα - κυλίνδει - θῖνα Ant. 587 ch.

B. *Conj.* so dass, dass, *mit* 1) *Ind.:* a) *Praes.* ἡ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστι E. 275, 1389, T. 59, 705, 943, O. 65, OC. 82, 573; — b) *Impf.* ὥστ' εἰ φρονῶν ἔπρασσον οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακός 271; — c) *Pf.* ὥστ' - ὄλωλα κ. σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών Ph. 75; — d) *Aor.* χ' οὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν T. 255, ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε κ. - διεπεραιώθη ξίφη A. 729, O. 533, 1036; — e) *Fut.* ἀλλ' ἔστιν εὔνουν ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς E. 1204, T. 575, A. 98, Ph. 75, O. 135, 411, OC. 306, 1342. — 2) *Opt. u.* ἄν· ὥστ' ἂν εἰ σθένος λάβοιμι δηλώσαιμ' ἂν E. 333, *u.* οὐ· ὥστ' οὐκ ἂν ἄιδρις ὑπείποις A. 213, 1342, O. 857, OC. 45 *Elmsl.*, 565. — 3) *Impr.* ὥστε μὴ λίαν στένε E. 1172 daher.

4) *Mit Inf.* πέφυκεν ἐσθλὸς ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις E. 322, 355, καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι 393, 965, 1408, 1454, 1465, T. 175, 373, ὧδε - 490, 629, [899], A. 453, 794, 1063, 1106, 1325, Ph. 323, 405, 460, 650, 656, 1392, O. 361, 595, 1045, 1131, 1528, OC. 386, 570, 602, 943, 970, 1350, 1624, Ant. 454, 560, 1250, fr. 79; *negiert:* ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν E. 780; — ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας E. 755, 1316, T. 669, O. 374; — *one* ἄν· E. 985, οὕτως - T. 1126, A. 1339, Ph. 340, 901, O. 1085, 1460, Ant. 97. — *One Verbum:* ἄρχοντές εἰσιν ὥσθ' ὑπεικτέον A. 668; — ὥστε μήτε δρῶντά σε τὰ τῶν κακίστων - θέμις, σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς, ἀλλ' αὐτόν OC. 1189. — *Pleon.* ἆρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θεὰν λαβεῖν; Ph. 656; — οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος ἔπεισεν ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι; 901, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους OC. 1350.

ὠφέλεια, Nutzen εἴ τις ὠφ. γε E. 944.

ὠφελέω, nütze, helfe, unterstütze, fördre, *nur Praes.* τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; A. 537, Ant.

552, ἐμαυτόν O. 141; ἔς τε τ. φίλον - ὠφελεῖν A. 681; — *Part. mit Gen.* οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν OC. 436 *subst.* οὐδείς με τούτου τ. ἔρωτος ἐποίει ἀπολαῦσαι *sch., vgl. Antiph.* 5, 17; *abs.* ἄνδρα (*Subj.*) δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν - O. 314. — ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν Ant. 560. — *Pass.* habe Nutzen, Gewinn πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος; Ph. 1383, τί ταῦτ' ανιᾷς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη Ant. 550. ἐπ, συνωφελέω.

ὠφέλημα, Nutzen, Gewinn τί κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠ. γένηται; OC. 259.

ὠφελήσιμος, nützlich μοὶ πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμοι A. 1022 *Erkl.* Gönner. — -μα *Br.* was mir frommt. *Z.*

ὠφέλησις, Hilfe, Beistand, Nutzen σοὶ γὰρ ὠ. οὐκ ἔνι E. 1031, ἡ δ' ὠ. τις θύραισι κειμένου OC. 401, (Ph. 1406). *S.* — ὠχριάσθαι fr. 115. — ὠώ OC. 224 *Df.*

Druck von Bär & Hermann in Leipzig.

Berichtigungen und Nachträge.

Bei der weiten Entfernung des Verfassers vom Druckorte und der mer als zwölfmonatlichen Dauer des Drucks bitten wir die Menge der hier aufgefürten Druckversehen und Zusätze nachsichtigst zu entschuldigen. Da die Verszalen der verschiedenen Ausgaben differiren, bitten wir hier und da auch die vorhergehenden oder folgenden Verse bei nicht stimmenden Citaten mit zu berücksichtigen.

Liess S. 2a Z. 30: **1443**; 3b 12: 1035; 5b 20: O; 6b 7 v. unten: **134**; 30: 273; 7b 13: 26, 18 v. u. 229; 8b 21 v. u. OC; 9a 28: 147, b 25: 1385; 11a 22 v. u. **Ph.** 75, b 14 u. *ἐπιῶν*; 13a 26 v, u. **240**; 14b 25: *ἅ*. **Ant.**; 15b 15: **Ph.**; 20a 15: **251**, b 12: **1225**; 22a 6: OC., b 26: **687**; 29a 6 v. u. **OC.** 1329, b 26 u. **Ant.** 616; 31a 4: *ἀνῆκε* fr. 357, 2 u. 467 b; 32b 12 u. **353**; 33a 19 u. **268**. **19**, b 13 u. **A.** 1030; 35a 13 u. 841 Z., b 21: **Ph.** 749; 38b 33 u. **647**, 28 u. **O.** 712; 40a 16 u. 359; 43a 2 u. **OC.**; 45a 12: **E.** 1476; 50a 1 u. **93**; 53a 1: **128**, **O.** 234; 55a 13 u. 701; 57b 15 u. ***Λυδή***, **A.** 1289; 58b 1: 854; 51a 2 u. *βιάζεται*, **667**; 61a 11: **1495**, 9 u. **604**; 65a 24: 801, 25: **1380**; 68b 12: **1064**, 1129; 69a 12: **Ph.**; 71a 13 u. **870**, b 26 u. **Ant.** 1244; 76a 10: **OC.** 1243; 79a 2: **1041**; 89b 9: **Ph.**; 90a 26 u. **OC.** 844, *ὁ δ*. **O.**; 91b 8 u. **OC.** 1409; 98a 23: O. 1142; 100b 6 u. **Ph.** 882, 12 u. **Ph.** 1214; 103b 5: **1129**; 108a 18 u. *Ἔλατος*; 110b 9: **1462**, 821; 112a 16 u. **OC.**; 113b 16: *κακοῖς* 308, 335; 115b 3 u. **E.** 380; 116b, 15 o. *ἔνι* = *ἔνεστι· οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος* O. 170 ch., *τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦϑ' ἔνι* | 598, *ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι* | 1239, *ᾧ τις οὐκ ἔνι* | *κηλὶς κακῶν ξύνοικος* OC. 1133, *τις οὐ καμάτων ἔνι;* | 1232 ch., *σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι* | E. 1030, *ἐντήκεται γὰρ πνευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχή* fr. 678, [Ph. 648 *ἔπι*]; 119a 14 u. Ph. **98**, b 27 u. **E.** 1010; 121a 25: **OC.** 1588, b 24 u. **E.**, 36 **OC.**; 127b 12: OC., 22 u. 803; 131a 8: **1157**; 132b 21: **487**; 134b 19 u. 759; 137b 2: **OC.**, 27: ***εὐνάτειρα Λοξίου*** O. 1101 ch. *Arndt*, Lagergenossin; 138a 9: **340**; 141a 10 u. **A.** 1022; 145a 2 u. **O.** 1012, b 7: **E.** 158; 153b 32 u. [**922**]; 154b 5 u. **609**; 163a 25; 1081, b 25 **Ant.**, 2 u. **A.**, 3 u. **E.**, 6 u. **O.**; 167a 18 u. **E.**; 170a 21: E. 593; 175a 6: *κατεύχῃ*; 176 a 14 u. **T.** 1196; 179a 14: 479; 180b 3 u. **T.** 716; 182a 25 u. **Ant.** 769; 185b 14: **Ph.** 81; 187b 7 u. **Ph.**; 191b 1: **A.**; 195b 17 u. 762; 198a 10: **1224**, 11: **O.**; 199a 10: fr. **499**; 201b 21: 149; 205a 13: **631**, 10 u. 470; 208a 14: OC., 2 u. **O.**; 211a 15: [520]; 213a 7: **122**, 17: **Ph.** 1161, b 13: **Ant.** 1177; 226b 1: A.; 227b 2 u. T. **844**; 228a 28 u. **E.** 35; b 22: 1509, **Ant.** 1062, — 727; 230a 5: **Ph.** 1140, b 9: **T. 498**, A.; 232b 16 u. **798**; 234a 11: **1439**; 236a 2: **342**, 16 u. **OC.**; 240a 4: **531**, 27: **401**, 14 u. 847, b 10 u. **T.**; 242 a **11**: 981; 248a 10: O. **1184**; 253b 3: **1062**; 256a 1 u. 372, b 1: **OC.**; 257a 21: **A.**, 22: 925, 11 u. **965**, b 2 u. **E.**, 15 **O.**, 27 **O.**: 261a 16: **1222**, b 10 u. ***παν-ϑρήνῳ - αἰῶνι*** E. 851 m. *N*, klage-, seufzerreich; 264b 5 u. OC. 1253; 271a 8: **A.** 529; 274b 13 u. **T.**; 278a 13 u. **E.**; 279a 4 u. O. 969; 281b 8 u. *Füssen*; 283b 26: OC. 1412; 285b 28: **611**; 293a 27 u. **69**; 295a 6: 564, 13: 1399, 7 u. ***προσ-όψιον*** *πάγον* OC. 1600, sichtbar; 297b 27: **E.**; 298b 20: *st.* 11 *l.* 24; 299a 14: *τὴν*; 300a 2 u. **A.**; 303b 8: Ant., 16 u. *ϑνατοῖσιν*; 304a 4 u. **OC.** 256. — *Streiche* 1a 15 u. **Ant.**; 24b 23: **E.**, 117a 11 u. **416**; 137b 22: **E.**, 142b 13 u. OC. 599, 146b 6: O., 175a 9: von- 894; 228b 21: 1049.

Fragm. Df ältere Zälung 194.5 = 196.7 *neuere Zälung*, 167 = 230, 282 = 415b, 305 = 307, 438 = 449b, 500 = 684, 520 = 583b, 718 = 519, 692 = 520, 672 = 343a, 698 = 462b, 747 = 232b, 14 = 964, [685. 708].

Indem wir hoffen, dass der ser schwierige Satz im Allgemeinen correct befunden wird, sprechen wir Herrn stud. theol. *Ernst Georges* für die so sorgfältige Revision des Druckes unsern besten Dank aus.

E.

Druck von Bär & Hermann in Leipzig.